DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

M. N. PH. SANDER
M. I. TRENEL
1859

DICTIONNAIRE

HÉBREU-FRANÇAIS

CONTENANT

i° La Nomenclature et la Traduction de tous les Mots hébreux et chaldéens contenus dans la Bible et dans le Rituel des Prières journalières;
 2° L'Explication, suivant les Commentaires les plus accrédités, des Passages bibliques présentant quelque difficulté;

3º L'Indication des Racines des Substantifs et les Inflexions des Noms au pluriel ou accompagnés de suffixes ;

4° Toutes les Voix usitées des Verbes et l'indication sommaire des Temps et des Modes des Verbes irréguliers;

5º Un Supplément donnant, avec de courtes Notices, tous les Noms propres mentionnés dans le Traité d'Aboth.

PAR

M. N. PH. SANDER, PROFESSEUR

et

M. I. TRENEL, DIRECTEUR DE L'ÉCOLE CENTRALE RABBINIQUE

Publié par les soins de la Société Israélite des Livres Religieux et Moraux

PARIS

AU BUREAU DES ARCHIVES ISRAÉLITES RUE DES QUATRE-FILS, 16.

	•		
•			

AVANT-PROPOS

Chargés par la Société des livres moraux et religieux de la rédaction d'un dictionnaire hébreu-français à l'usage des écoles israélites, nous nous sommes efforcés, dans la composition de ce travail, de ne point sortir des limites qui nous ont été tracées. D'après le plan et le programme arrêtés d'avance, nous n'avions pas à faire une œuvre savante et originale; les vues ambitieuses et séduisantes d'invention et de découverte nous étaient complétement interdites. La nouveauté en matière de lexicographie, et surtout de lexicographie hébraïque, si elle est parsois vérité, souvent n'est que paradoxe ou pure hypothèse. Plus d'une fois aussi ce qui a été donné comme nouveauté s'est trouvé n'être en définitive que la rencontre plus ou moins sortuite d'explications anciennes peu connues ou entièrement inédites. Nous avions, quant à nous, nos auteurs à reproduire et nos guides à suivre. Ces guides, ce sont nos exégètes et nos grammairiens les plus autorisés: R. Jona (Ibn-Ganach), R. Salomon ben-Isaac (Yarchi), Ibn-Ezra, R. Salomon Parchon, R. David Kimchi, R. Levi ben-Gerson; les versions les plus accréditées, Onkelos, Jonathan ben-Ouziel, les Septante, quelquefois aussi la Vulgate et Luther, et, parmi les auteurs et traducteurs modernes, Mendelsohn, Wessely, Ben-Zoew, et surtout Gesenius.

Le système de l'ordre alphabétique des mots et non des racines est celui que nous avons dû adopter. Pour cette partie de notre travail nous n'avions qu'à imiter et à reproduire Gesenius, qui a vulgarisé ce mode de vocabulaire le plus commode et le plus conforme à nos habitudes scolaires, mais non pas le plus rationnel ni le mieux approprié au génie des langues orientales.

Aux mots hébreux et chaldéens composant le lexique des saintes Écritures nous avons joint les mots hébreux et chaldéens de nos Rituels et du Traité Aboth. Ce nouveau travail a été jugé nécessaire dans un dictionnaire principa-lement destiné à la jeunesse israélite. La langue des docteurs de la grande Synagogue, ainsi que celle de nos plus anciens rabbins, dans leur enseigne-

ment moral, ne s'éloigne pas essentiellement de celle de la Bible. Tous ces mots sont marqués d'un astérisque qui les précède.

D'après ce qui a été dit plus haut, on comprend que, si nous n'avons usé qu'avec réserve des travaux des exégètes les plus récents, c'est que nous avions une tradition à respecter, une autorité à faire prévaloir, celle des célèbres commentateurs que la Synagogue est accoutumée à vénérer. Non pas qu'il y ait pour l'israélite des commentateurs qui s'imposent, une traduction dont il ne lui soit pas permis de s'écarter. En dehors des mots et des versets dont l'explication importe au point de vue doctrinal et dont le sens est fixé par le Talmud (mots et passages qui se trouvent presque en totalité dans le Pentateuque), la piété la plus timorée conserve à l'égard de l'interprétation des saintes Écritures la plus entière indépendance. Elle met sa joie et sa gloire à chercher dans les textes sacrés et à y trouver l'expression d'idées et de sentiments que l'on n'y avait pas encore découverts, à creuser à son tour ce sol fécond et qui ne saurait être épuisé, pour en tirer des trésors cachés à tous les regards. Mais, dans un travail comme le nôtre, toute interprétation douteuse, toute conjecture paradoxale, toute explication trop aventurée, devait être soigneusement écartée. Notre tâche, nous le répétons, consistait à reproduire les opinions des écrivains autorisés dont les recherches et les découvertes sont devenues le patrimoine du judaïsme.

Il n'y a donc pas, dans ce dictionnaire, une seule explication, soit de mot, soit de verset, qui n'ait pour elle l'autorité de l'un des noms précités. Entre les diverses interprétations qui nous étaient proposées, nous avons choisi celle qui nous paraissait la plus plausible, et, quand plusieurs interprétations semblaient avoir le même caractère de vraisemblance, nous avons cru devoir les reproduire les unes et les autres malgré ou plutôt à cause de leur divergence.

Un dictionnaire complet doit donner les diverses acceptions des mots, les significations les plus tranchées comme celles qui ne se distinguent que par les plus délicates nuances, le sens ordinaire et fréquent comme l'emploi le plus éloigné et le plus rare. Sans craindre de tomber dans la prolixité et la redondance, nous avons laissé à cette partie essentielle de notre travail l'étendue qui lui appartient. — Pour justifier nos définitions, nous ne nous sommes pas bornés à la simple indication des textes. Les sens et les significations attribués aux mots ont tous à leur appui un ou plusieurs versets traduits. — Ce travail de traduction et de commentaire ne sera pas sans utilité, surtout aux jeunes étudiants. On nous rendra la justice de reconnaître que nous n'avons ni évité ni tourné les difficultés.

Certes, nous ne prétendons pas avoir pu dissiper tous les doutes, éclaircir

toutes les obscurités, et indiquer une solution satisfaisante aux problèmes qu'offre souvent le texte de la Bible. Nous ne nions pas l'avoir tenté jusqu'à un certain point, en nous appliquant à citer les passages les plus difficiles, et sur lesquels s'est particulièrement exercée la sagacité des commentateurs.

Nous avons été sobres d'explications grammaticales. Un lexique doit être l'auxiliaire de la grammaire; il ne saurait la remplacer ni en rendre l'étude inutile.

Les soins les plus minutieux ont été apportés à l'exécution typographique de ce volume. La Société des livres moraux et religieux n'a rien voulu épargner pour rendre cet ouvrage digne d'elle-même et de l'élite des israélites français qu'elle représente. Le vénérable président de la Société, M. le grand rabbin Ulmann, après avoir pris connaissance du manuscrit et avoir exercé sur le travail des auteurs l'influence de ses conseils et de ses savantes observations, s'est imposé encore la pénible tâche de lire et de réviser toutes les feuilles imprimées. Cet ouvrage a ainsi obtenu le concours le plus essicace ainsi que la plus haute sanction qui pouvait lui être donnée.— En outre, M. le grand rabbin du Consistoire central a joint à ce dictionnaire un appendice consacré à des notices biographiques sur les docteurs cités dans le Traité Aboth.

Ce dictionnaire, le premier en son genre qui ait paru en France (1), sera accueilli, nous l'espérons, avec bienveillance par tous les amis de la littérature sacrée. Une œuvre consciencieuse est rarement une œuvre inutile. Notre vœu le plus cher serait accompli si cet ouvrage pouvait contribuer à réveiller en France, et surtout parmi nos coreligionnaires, l'étude des saintes Écritures. La vie dans le judaïsme, c'est la science de la parole divine, le goût des choses saintes, l'inspiration religieuse puisée à sa seule et vraie source. Là est notre gloire dans le passé, là aussi sera pour nous l'honneur de l'avenir.

⁽¹⁾ Le Vocabulaire de seu M. Marchand Ennery, œuvre de la jounesse du digne et vénéré grand rabbin du Consisteire central, a rendu dans son temps les meilleurs services dans nos écoles; mais c'était un ouvrage purement élémentaire. Il n'existe plus en librairie.

TABLE DES PRINCIPALES ABRÉVIATIONS

accusat.	accusatif	Jon.	Jonas
adj.	adjectif	Jos.	Josué
adv.	adverbe	Jug.	Juges
adverbial.	adverbialement	Lament.	Lamentations
Agg.	Aggée	Lév. Lévit.	Lévitique
aph.	aphal	litt.	littéralement
apoc.	аросоре	m.	masculin
art.	article	Mal.	Malachie
cà-d.	c'est-à-dire	métaph.	métaphore
Cant.	Cantique des Cantiques	Mich.	Michée
chald.	chaldéen	n. pr.	nom propre
cheth.	chethib	Nah.	Nahum
Chr.	Chronique	Néb.	Néhémie
collect.	collectif, collectivement	niph.	niphal
compar.	comparatif	Nomb.	Nombres
conj.	conjonction	Obad.	Obadia
const.	état construit	ord.	ordinal
corresp.	correspondant	p.	pour
Dan.	Daniel	parag.	paragogique
dat.	datif	part.	participe
Deut.	Deutéronome	pass.	passif
dir.	direct	patron.	patronymique
Eccl.	Ecclésiaste	pers.	personne, personne
emphat.	emphatique	pi.	piel
Esdr.	Esdras	pil.	pilel
Esth.	Esther	pilp.	pilpel
elc.	et cetera	pl. plur.	pluriel
ex.	exemple	poét.	poétiquement
exact.	exactement.	poet.	poal
Exod.	Exode	•	poual
Ez.	Ezéchiel	pou.	préposition
f. fém.	féminin	prép.	
		pron. Prov.	pronom Proverbes
fig. fut.	figuré, figurément		
	futur	qu.	quelqu'un
Gen.	Genèse	q. ch.	quelque chose
gén. Hab.	génitif	rac.	racine
hébr.	Habacuc	rég.	régime
	hébreu	relat.	relatif
hiph.	hiphil	Rit.	Rituel
hithp.	hithpael	Sam.	Samuel
hoph.	hophal	signif.	signification
impér.	impératif	sing.	singulier
indir. inf.	indirect	Soph.	Sophonie
	infinitif	subst.	substantif
intrans.	intransitif	suff.	suffixe
interj. Is.	interjection	trans.	transitif
is. Jér.	Isale	un.	unique
Jer.	Jérémie	٧.	voyez

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

X

N Aleph. Le nom Aleph vient soit de স্টুম্ taureau, cette lettre représentant dans l'alphabet phénicien une grossière tête de taureau; soit de স্টুম্ম chef, maître, lettre principale, première lettre. Comme chiffre n marque l'unité, n vaut mille.

א se permute: — 1° Avec les lettres gutturales 'ז'ת. Exemple: מְמֵרָ p. מְמֵרְ foule; מְּצָב comment; מְצָב p. מְּנָרְ comment; מְצָב p. מְיַרְ avoir en horreur. — 2° Avec les lettres quiescentes 'ז'ו'ת. Ex.: מְרָת p. מְרָת p. מְרָת arriver par accident; רְאָם p. רְאָם p. רְאָם p. רְאָם p. מְרָת cem; מְרָת p. מְרָת cem;

א au commencement des mots est quelquesois ajouté à la racine pour adoucir la prononciation. Ex.: אָרָיּה p. שִּׁיִדְּיִה battre du blé; ou pour former le substantif, comme אַבְּיִּדְּיִה des melons; אַכּיְדָּי trompeur; אַבְיִּדְּיִה poing. Quelquesois א est retranché au commencement des mots. Ex.: אַבְּיִרִים p. אַבְּיִרִים nous; בּיִרִים Eccl. 4. 14, p. הָאַכּיִרִים les prisonniers.

א prosthétique. Ex.: אָןרֹפִי Job 31. 22, p. יְרוֹפִי mon bras.

Nom du cinquième mois de l'année lunaire (corresp. à juillet-août).

 d'hommes ayant le même genre de vie, la même profession : אַב־־בּוֹאַב Gen. 19.37, le pere de Moab; אבר ישב אהַל Gen. 4. 20, le père, le premier, de ceux qui demeurent sous des tentes; אָבִי כַּל־הּוֹפַשׁ כִּנוֹר Gen. 4. 21, le pèrc de tous ceux qui jouent de la harpe. c.-à-d. l'inventeur de la musique. -Protecteur : אָבִר־עֵר Is. 9. 5, protecteur durable, éternel; אָבֶר יְבֶּחֶן אִיוֹב Job 34. 36, mon père, puisse Job être éprouvé! Selon d'autres, de mis je veux, je désire, que Job soit éprouvé. -3º Mattre, chef, titre d'honneur donné à un pontife, à un prophète, à un grand personnage : וְמֵד אֵבִידָוֹם I Sam. 10. 12, qui est leur père? c.-à-d. qui est le maître de ces prophètes? נְחִיבַח־לִּר לָאָב וּלְכֹהֵן Jug. 17. 10, sers-moi de père (de ministre) et de pontife; אָבִר רַכֵב יִשְּׁרָאֵל II Rois 2. 12, mon père, char d'Israel. — 4° Conseiller, ministre, prince, grand : רַיִּשִּׂריבֶיִּר לְאָב לְפַרְעֹה Gen. 45. 8, il m'a établi le père de Pharaon, son ministre; אַבִּר קַרָיַת יָעֶרִים I Chr. 2. 50, prince de Kiriath Jearim; וְקִיְהָח יַד־יֵי בָּכֶם וּבַאֲבֹחֵיכֶם I Sam. 12.15, la main de Dicu sera sur vous et sur vos grands; בֵּיה אַב famille, dernière subdivision de la tribu après celle de רָאשִׁי בִּיח אַבֹּחָם : מְשִׁפַּחָה Nomb. 7. 2, les chefs de leurs familles; de même בוח : אַבוֹח Exod. 6. 25, les chess de famille; *מבות les patriarches Abraham, Isaac et Jacob; חוֹכֵר חַסְרֵר אָבוֹח Rituel, se souvenant de la piété des patriarches; מְּרֶקֵר צָבוֹת traité d'Aboth, traité des pères, c.-à-d. des anciens docteurs; titre d'un traité de la Mischna, inséré aussi dans le Rituel.

אָב chald. m. (avec suff. אָביּהְ , אֲבוּהָי, pl. אָביּהָי. Meme signification : אַבּהָיה Dan. 2.23, Dieu de mes pères.

לְנָנּוּ רְאָבּוֹ לֹא יִקְּמֵף : M. Verdure לֹינָנּוּ רְאָבּוֹ לֹא יִקְּמֵף Job 8. 12, lorsqu'il est encore vert et qu'il n'est point cueilli; לְרְאֹת בְּאַבִּי הַּנְּחֵל Cant. 6. 11, pour voir l'herbe tendre de la plaine (rac. אַבַר).

אַב chald. f. (avec suff. אַנְבָּא , avec זּ intercalé). Fruit: רְאִנְבָּא Dan. 4.9, et les fruits en étaient gros.

자꾸구의 n. pr. m. Eunuque du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

אָבַר (fut. יאֹבֵר et יאֹבֵר) פּי Se perdre, être perdu, s'égarer, errer, avec יָּמָן , לְּ, et sans régime : יָּמָן , לְּ Eccl. 5. 13, cette richesse se perd; וַלַאַחֹנוֹת דָאֹבְדוֹת לָהְ I Sam. 9. 20, quant aux anesses perdues pour toi, que tu מא פון אַ אַדירף אַשָּׁער־תּאבֶר מָשֵּנוּ ; as perdues Deut. 22. 3, pour tout objet que ton frère aura perdu; יאבָר לֵב־דַשֶּלֶךְ Jér.4.9, le cœur du roi sera perdu, c.-à-d. il aura perdu tout courage; גור אֹבַר מַצוֹח הַאָּח Deut. 32. 28, ils sont un peuple perdu quant aux conseils, pour qui tout conseil est inutile; פָּמֵּוּת אֹבֵר Ps. 119. 176, comme une brebis égarée ; ַּוָרָאַבְדוּ דֶּרֶךָּ Ps. 2. 12, vous vous égareriez dans votre chemin ; וֶדֶרֶהְ רְשָׁוּפִים האבר Ps.1.6, la voie des méchants se perd ou mène à la perte; אַבִּר אֹבֵר אָבִר Deut. 26. 5, mon père était un Araméen errant, nomade. — 2º Cesser d'être, disparaftre, mourir, périr; וָאָבַר כָּל-דָווֹן Ez. 12. 22, et toute prophétie cessera; לא-תאבר חורה מכהן Jér. 18. 18, la loi ne cessera pas d'être enseignée par le pontife; הַאַהִּיק אָבֶד Is. 57. 1, le juste meurt; וְכַאֲשֶׁר אֲבַדְתִּר אֲבַדְתִּר Esth. 4. 16, et si je dois périr que je périsse. — Part. אובר malheureux : הְּנוּ־שֵׁיכָר לְאוֹבֵר Prov. 31. 6, offrez de la liqueur forte au malheureux.

Pi. Perdre, faire perdre, dissiper, faire cesser, détruire: בָּאַבָּר Eccl.

Hiph. Meme signif. que Piel: יְחַאַבְּדְּהָּר לָּנֵי . 25. 10, je ferai cesser au milieu d'eux tout cri de joie; אַבִּידָּר שִׂרִּר שִׁרִּר מָּלּר . 46. 8, je détruirai la ville (p. יְהָאַבִּיד נְּעִיר ; (אַאַבִּיד (p. 19. 19. 19. 19. 19. 19. 19. 19. 24. 19. 11 fera mourir tout ce qui reste de la ville.

קאבר chald. (fut. יַאבר). Meme signif.: יַאברי בּיאַרָיא Jér. 10. 11, qu'ils disparaissent de la terre. Aph. רוֹבר לְּחוֹבְרָי Dan. 2. 12, il ordonna de faire périr. Hoph. (forme hébr.) דּאַבר יְחוֹבָר גִּישְׁי Dan. 7.11, et que son corps fut détruit.

תֹבֶר adj. employé substantivement. Destruction, malheur: יְאַבִּירְאֹבֵּר Nomb. 24. 20, et sa fin vers la destruction

אַבְרָתְּ f. Perte, objet perdu : אִיבְּיָה Lév. 5. 22, ou s'il a trouvé un objet perdu.

אַכּדּוֹן Prov. 27. 20, chethib, pour

אַבּדוֹן 1° Destruction, anéantissement: אַבּדוֹן וְמָנֶת Job 28. 22, la destruction et la mort. — 2° Enfer, synonyme de אַבּדוֹן בּאָבִדוֹן Ps. 88. 12, ta fidélité (est-elle célébrée) dans les enfers? וְאֵדִן קָּסִּרִּח לָאֲבַדוֹן Job 26. 6, et l'enfer n'a pas de voile.

יָּהֶרֶג וְאַבְּרֶן . Destruction : יְּהֶרֶג וְאַבְּרֶן Esth. 9. 5, carnage et destruction.

אָרְדָן m. (const. אָרְדֵן). Même signif.: בְּאָרְדֵן בּינִלְּדְתִּיּרָ Esth. 8. 6, la destruction de ma race.

עָבָר (v. אָרַה et אָרַב) Vouloir, consentir, acquiescer, avec le rég. dir.: יחובחקי לא אַביחם Prov. 1. 25, vous n'avez point voulu de ma morale. Suivi de l'infinitif avec ou sans 3: לא אַבָּח יַבְּכִּיר Deut. 25. 7, il ne veut pas m'épouser; ולא אביתם לעלת Deut. 1. 26, vous n'avez pas voulu monter; לא־אָבוּ לַעַאָּחִר Prov. 1. 30, ils n'ont point acquiescé à mon conseil. Sans rėgime: אַל־הֹבָא Prov.1.10, tu ne seras pas consentaht; וְלֹאִ־יֹאבֵה כִּי תַרְבָּח־שׁחַר Prov. 6. 35, il ne consentira pas (à s'apaiser), même si tu lui offres beaucoup de présents; אִם־תֹאבוּ וּשְׁמֵעִתָּח Is. 1. 19, si vous êtes consentants et si vous obéissez. Avec le rég. indirect de la personne, être d'accord avec quelqu'un, lui témoigner de la bonne volonté, de la soumission, synonyme de לארחאברו לוי : שַׁמַע לִ Deut. 13. 9, tu ne seras pas d'accord avec lui; נַיָּשֶׂרָאֵל לא־אַבַּח לִיד Ps. 81. 12, Israel n'a plus consenti à m'obéir.

אַנְה m. Ex. unique : אָנְיוֹח אֵבֶה Job 9. 26, barques légères de roseaux, de papyrus (v. אָנִיּוֹח).

Exclamation. Exemple unique: לְבֵּר אֵּדְרֹ Prov. 23. 29, qui dit ah! qui dit hélas! Selon d'autres, synonyme de אָבְּרִין: pour qui les soupirs? pour qui la pauvreté?

אבוּסִים , avec suff. אַבוּסִים , avec suff. אַבוּסִידּק . Is. 1. 3, la crèche de ses maîtres ; בְּאֵילְהוֹ אַלְמִים אַבוּס בָּר Prov. 14. 4, faute de bestiaux la crèche est nette, c.-à-d. vide.

אַכְּחָת: Ex. unique: אָבְּחָת: 21. 20, la menace du glaive, le glaive menaçant; selon d'autres: le carnage du glaive, comme הַבְּחָה.

קיִם m. plur. Melons. Ex. unique, Nomb. 11. 5.

אָבְיָת n. pr. f., pour אֲבְיָת mère du roi Hiskia, II Rois 18. 2.

אָבִיאֵל (dont Dieu est le père). n. pr. Abiel, grand-père de Saul, I Sam. 9. 1.

기부부 (chef de la réunion), fils de Korah, Exod. 6. 24.

אבי

בְּשְּׁלֵּרֶת אָבִּרֹב : יוּשְׁלֵּיְת אָבִּרֹב אָ אָבִּרֹב בּאָל אַבִּרֹב בָּאָנִי בּאַנוּ בּאַנוּ בּאַנּי בּאַנּי בּאַנּי בּאַנּ Lév. 2. 14, du blé rôti au feu; אָבִּרֹב קָלּנְי דָאָבִי בּאַנּ בּאַנוּ בּאַנּי בּאַנּיי בּאַנּי בּאַנּי בּאַנּי בּאַנּ בּאַנּי בּאַנּי בּאַנּ בּאַנּי בּאַנּי בּאַנּי בּאַנּ בּאַנּ בּאַנּי בּאַנּ בּאַנּי בּאַנּ בּאָנּ בּאַנּ בּאָנּי בּאָנּי בּאָנּ בּאָנּי בּאָנּי בּייבּי בּאָנִי בּאָנִי בּאָנּ בּיּבּאָנּ בּאָנּ בּאָנּי בּאָנּ בּאָנּ בּאָנּ בּאָנּ בּאָנּ בּאָנּי בּאָנּ בּאָנּי בּאָנּי בּיי בּיּבּיי בּיּי בּיּי בּיּי בּיי בּיי בּאָנּי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיּי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּייי בּייי בּיי בּיי בּיי בּיי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּיי בּיי בּייי בּייי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּ

אַרִיגֵל et אַרִיגֵל (dont le père est joyeux) 1° Femme de Nabal et ensuite de David, I Sam. 25. 3. — 2° Sœur de David, I Chr. 2. 16.

קּרִיְרָן n. pr. m. Nomb. 1. 11. אֲבִירָע n. pr. m. Gen. 25. 4. יֹבִּערָע

אָרָהְיּה (dont le père est Dieu) n. pr. 1° de plusieurs hommes, I Sam. 8. 2, I Rois 14. 1, Néh. 10. 8; — 2° d'une femme, I Chr. 2. 24.

אַכְּיְהוּ n. pr. m. Roi de Juda, fils et successeur de Roboam, II Chr. 14. 21. Il est appelé aussi אַבִּיִם I Rois 14. 31.

אביהוא (lui, c-a-d. Dieu, est son père) n. pr. m. Un des fils d'Aaron, Lév. 10. 1.

אָבִיהוּד (père de la majesté) n. pr. m. Petit-fils de Benjamin, I Chr. 8.3.

אַבְיהֵיל n. pr. f. 1° Abihayil, femme de Roboam, II Chr. 11. 18. — 2° Abihayil, femme d'Abisur, I Chr. 2. 29 (d'autres lisent אַבִּיחֵיל).

אָרְיּוֹן (de אָבָה) adj. 1° Pauvre, nécessiteux, plus fort que קני Deut. 15. 7. — 2° Malheureux, affligé: רַאָּרִי פָנִר Ps. 40. 18, et moi je suis malheureux et affligé.

באָבְיּוֹנְה (de אָבְיּוֹנְה (בא. unique. Nom d'un fruit, capres : יְחָמֵּר חָאֲבִיּוֹנָה Eccl. 12. 5, le fruit qui excite l'appétit est sans effet; selon d'autres : la concupiscence s'en va.

אָבְיחִיִּל (père de la force) n. pr. m. 1° Nomb. 3. 35. — 2° Père d'Esther, Esth. 2. 15.

אַרִיטוּנ (père de la bonté) n. pr. m. l Chr. 8. 11.

אָבִישַׁל (dont la rosée est le père)

n. pr. Femme de David, II Sam. 3. 4.

יַּצְבִּיָּרוּ v. אֲבִיָּּט.

אַריִּמָאַל (père de Mael) *n. pr. m.* Gen. 10. 28.

אַרִּיטֶּלְּךְ (pere du roi, ou roi père, bienfaiteur) n. pr. m. 1° de plusieurs rois philistins, Gen. 20. 2. — 2° Fils de Gédéon, Jug. 9. 1.

אָרִינֶרָב (père du généreux) n. pr. 1° Abinadab , frère de David , I Sam. 16. 8. — 2° Fils de Saül, I Sam. 31. 2.

אַכִינעַם (père de l'agrément) n. pr. m. Jug. 4. 6.

אָרִיגִר (père de la lumière) I Sam. 14. 50 (v. אַבְנֵי).

אָבְיִאָם et פּג אָבִיאָם n. pr. I Chr. 6. 8.

אָבִיעָזָי (père du secours) n. pr. m. Jos. 17. 2: אָבִי חָעֶּוְרי Jug. 6. 11, de la famille d'Abiézer. Par abréviation אִרצַוֹרָי et patron. אִרצַוֹרָי Nomb. 26. 30.

אַביעלכון n. pr. m. II Sam. 23. 31. Il est appelé aussi אַביאַל I Chr. 11. 32.

ביר constr. seul usité, m. Le fort, le protecteur, le héros : אָבִיר רַעֲקֹב Gen. 49. 24, le fort de Jacob, c.-à-d. Dieu.

אַבִּיר adj. employé subst. 1° Fort; se dit des hommes et des animaux: vaillant soldat, taureau gras, cheval fougueux : סְלָּה כָל־אַבִּירֵי Lament. 1.15, il a abattu tous mes vaillants hommes; וּפֵרִים עִם־אַבִּירִים Is. 34. 7, des taureaux jeunes avec des taureaux gras et forts; ימְצְחֵלוּה אָבִּר־ָינ Jér. 8. 16, le hennissement de ses chevaux fougueux. -2º Puissant, grand, chef, tyran: יִּמְשֵׁהְ אֲבִּירִים בְּכֹחוֹ Job 24. 22, il entraine les puissants par sa force; לָחֵם אָבֶּירָים אַכל אִישׁ Ps. 78. 25, chacun mangea de la nourriture des grands, c.-à-d. la manne; אַבִּיר תָּלֹעִים I Sam. 21.8, le chef de bergers; וְיַסִירוּ אֵבִּיר לֹא בְיָד Job 34. 20, ils renversent le tyran sans effort; נאוריד באביר יושבים Is. 10. 13. comme un tyran j'ai abattu ceux qui étaient assis (sur le trône), p. פַאָבִיר (v. לֵבְבִּיר). Avec לֵב homme au cœur

vaillant, endurci: אָשְׁהּמּוֹלְלּהּ אָבְּּירֵי לַב Ps. 76. 6, les hommes vaillants sont dépouillés; שְׁמְשׁנְי אֵלֵי אָבְּירֵי לַב Is. 46. 12, écoutez-moi, vous dont le cœur est endurci.

רְּכְיְכְם (père de l'élévation) n. pr. m. 1°Abiram, fils d'Eliah, Nomb. 16. 1.—2°Abiram, fils de Hiel, I Rois 16. 34.

אָבִישָׁב (père de l'erreur) n. pr. f. Abisag de Sunam, concubine de David, I Rois 1.3.

אָבִישׁוּעֵ (père du salut) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 4. — 2° Esdr. 7. 5.

אַבִּישׁוּר (pere du chant) n. pr. m. I Chr. 2. 28.

אַרִישׁי (père du présent) n. pr. m. Fils de la sœur de David, un de ses généraux, frère de Joab, I Sam. 26.6. Il est aussi appelé אַרָשׁי II Sam. 10.10.

אַבִּישֶׁלוֹם (pere de la paix) n. pr. m. Beau-père de Roboam, I Rois 15. 2.

קּיְרָּרְ (père de l'abondance) n. pr.m. Grand pontife sous David, I Sam. 22.20.

קבּק (ע.קים, בַּבְּל, Kal inusité. Hithp.
Se gonfler. Ex. unique: יַרְאַבְּרָבּיּ נַאָּבֶּר, צַּיָּבֶּר,
Is. 9. 17, et ils (les buissons) laissent échapper des colonnes de fumée; littér.
ils s'élèvent en fumée, ou des tourbillons de fumée s'élèveront.

לְבֵּל (fut: בְּאֲבֵל) Étre en deuil, être désolé, avoir péri : אָבַל עָלָיִּד עַמּדּוּ Osée 10. הַּ, son peuple est en deuil d'elle (de l'idole); וְנִמְּשׁׁהְּ עָלָיִד הָאָבֶּל Job 14. 22, son âme en lui se désole. — Des choses inanimées: אָבַל הִירוֹש Is. 24. 7, le vin est perdu; רְאַבֶּל הָאָבֶל הָאָבֶל אָרָר סָּבּל 4. 3, c'est pourquoi la terre est en deuil.

Hiph. Causer un deuil, en ordonner un: בּרוֹם רְדְהוֹ שְׁאֵלֶּח הָשְּבֵלְּהִי Ez. 31.15, le jour ou il est descendu dans le scheol j'ai ordonné un deuil. — Dévaster, désoler: רַיִּאַבֶּלְ־תֵּל וְחוֹמָה Lament. 2. 8, il a dévasté remparts et murailles.

Hithp. Etre en deuil, être désolé, avec בְּילְשְׁבֶּל בָּל־בְּעֵּי יְמִים רַבְּים: אָל Gen. 37. 34, il pleura son fils longtemps; בַּירִי אָל־יַשְׁאוּל Sam. 16. 1, jusqu'a quand pleureras-

tu Saul? ייראמקלייביו II Sam. 14. 2, feins d'être en deuil.

II אָבֶל m. 1° Plaine, lieu couvert de gazon: וְעֵר אָבֵל תַעְּדוֹלָה l Sam. 6. 18, jusqu'à la grande plaine. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, II Sam. 20. 18. Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes. Il reste à l'état absolu.

אָבֵל בֵּיח מַעֵּכָה cha) n. pr. Ville du nord de la Palestine, II Sam. 20. 15. Appelée aussi אָבֵל (v. II אַבֵל).

אָבֵל הַשְּׁשְּׁמִי (plaine des acacias) Ville dans la vallée de Moab, Nomb. 33. 49. Appelée aussi simplement שַּשִּׁי Nomb. 25. 1.

lage appartenant aux Ammonites, Jug. 11. 33.

אָבֵל מְחוֹלָהְ (plaine de la danse) Ville de la tribu d'Issachar, lieu de naissance du prophète Elisée, I Rois 19. 16.

קבל מֵיִם (plaine au bord de la rivière) Ville au pied du Liban, II Chr. 16. 4.

[p. אָבֶל מִינְים] Grange près du Jourdain; elle prit ce nom des funérailles de Jacob, Gen. 50. 11.

אַבְלי m. (de אָבְלּי, avec suff. אָבְלּי).

Deuil; affliction, gémissement : יִקרבּר אַבָּר יִקריב אַבָּל יִּתִּריב יִקרבּר semort) seront venus; יְמַבְּקּבִּל יְתִּרִר Amos 8. 10, je la rendrai (la terre) semblable à une mère en deuil pour un fils unique, c.-à-d. elle sera désolée comme une mère qui pleure son fils unique; יִּעָבָּר מְבְּבָּחִר יַבְּעָּרְ מִבְּרָחִר יַבְּעָּרְ מִבְּרָחִר יַבְּעָּרְ מִבְּרָח יַבְּעָּרְ מִבְרָח יַבְּעָרְ Mich. 1. 8, un gémis-

sement comme celui des autruches; בָּבֶל faire deuil (avec ל) en l'honneur de quelqu'un; רַיַבַּשׁ לָּאָבִיוּ אַבֶּל Gen. 50. 10, il fit en l'honneur de son père un deuil (de sept jours).

אָּבָל (v. אוּבֵל).

אַבְל 1° udv. Oui, certainement: אַבְּל Gen. 42. 21, surement nous sommes punis. — 2° conj. Mais, cependant: אַבָּל חַרָּדָה רְּלָּה Dan. 10.7, mais une grande terreur (les assaillit).

ווויאָבָּל f. (de אַבָּה, avec suff. אָבָה; phir. אבנים, const. אבנים). 1º Pierre, objet de pierre : רָחַאֶּבֶן הַוּאָרן Gen. 28. 22, et cette pierre (dont j'ai fait un monument); וּבֶעָצִים וּבָאַבָּוִים Exod. 7. 19, dans des vases de bois et dans des vases de pierre; mėtaph.: לב הַאָבֶן Ez. 11. 19, un cœur de pierre ; יְהָיָה לָאָבֶן I Sam. 25. 37, il devint semblable a une pierre. — 2º Pierre précieuse, corps solide: אבנר־שׁחַם ואבנר מלאים Exod. 25. 7, des pierres d'onyx et des pierres précieuses pour être enchassées ; יָאֶבֶן בַּרַד Is. 30. 30, et la grêle ; אַבָּנַר אָלָנַבְישׁ Ez. 13. 11, grelons; בַּאַבְנֶי־נָר Is. 27. 9, pierre calcaire; אֶבֶן מַעֵּכָּסָת Zach. 12. 3, pierre lourde; וָאָבֶן רָצִוּסְ כְּחוּטֵּח Job 28. 2, et la pierre (le minerai) se fond en cuivre. — 3° Poids (primitivement on ne pesait qu'avec des pierres) : אָבֶן וַאָבֶן Deut. 25. 13, deux sortes de poids; בָּאֶבֶן הַשֶּלָה Il Sanı. 14. 26, au poids royal; אָבֶן חַעוֹמֶרָה Zach. 5. 8, poids de plomb, plomb, וָרָאוּ שֶׁת־חָשֶּבֶן חַבְּרִיל בְּרֵד וְרָבָּבֶל ; niveau, Zach. 4. 10, ils virent le plomb dans la main de Zerubabel ; אַבְּנֶי־בֹרוּי Is. 34. 11, le niveau du chaos. — 4º Rocher, protecteur: רֹצֵה אֶבֶן רְשִׂרָאֵל Gen. 49. 24, o pasteur, rocher d'Israel! ਸ਼ਹੂਰਗੁਰਸ਼ אַבְּנֵי־כְּדָשׁ Lament. 4. 1, elles sont renversées, les pierres saintes, c.-à-d. les pontifes et les grands; בְּחוֹרְהַ אַבְנֵי־אֵשׁ בת Ez. 28. 14, tu as marché au milieu des pierres de feu, c.-a-d. des anges ; אָבֶן בֹּחֵן (v. בֹּחֵן).

י אָבֶן הָאָזֶל (pierre du départ) Endroit où eut lieu l'entrevue entre Jonathan

et David, lorsque celui-ci s'ensuit devant Saül, I Sam. 20. 19.

אָבֶן הָעֵלָי (pierre de secours) Nom du monument élevé par Samuel près de Mizpa, I Sam. 7. 12.

קרן: אָבֶן: מאָבָן: Dan. מְּחָתְּוְיֶרֶת אֶבֶן: Dan. 2. 34, une pierre s'est détachée.

אָבְּנָא (p. אָמָאַ) II Rois 5. 12.

אָרְנָא chald. f. Même signif. que אָרֶנְא hébr., Dan. 2. 35, la pierre.

קבּל, de רָהָב, usité seulement au duel אָבּל, de deux pierres) 1° Tour de potier, composé apparemment de deux meules de pierre : אַבְּלָים עַל־רָאָבְנִים Jér. 18.3, il préparait de l'ouvrage sur sa roue. — 2° Siége sur lequel les femmes étaient assises au moment de l'enfantement : דְּאַבְנִים Exod. 1.16, vous regarderez sur le siége.

אַרְגַט m. Ceinture, principal. celle des pontifes: גְּבְאַרְנֵט מַד רַדְּוֹג Lévit. 16. 4, il sera ceint d'une ceinture de lin (en chald. מֵנֵי, מִנֵּי, אַ,מֵנָּי.).

אַבְנֵר et אַבְנֵר (père de la lumière) n. pr. Abner, général de l'armée de Saul, I Sam. 14. 51.

אָבוּס אָ Nourrir, engraisser; part. passif מָשׁוֹר אָבוּס seul usité: מְשׁוֹר אָבוּס Prov. 15. 17, qu'un bœuf engraissé; וּבְרְבָּרִים I Rois 5. 3, et des oies engraissées.

קּבְעְבְעוֹד pl. f. Fistules, ulcères: שְׁבִּעְבְעִּלּת Exod. 9. 10, des fistules, des ulcères enflammées.

アラペ n. pr. Ebez, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

וְצְּיְאָ (éclatant) n. pr. Ibzan, juge qui succéda à Jephté, Jug. 12. 8.

PPR Kal inusité. Soulever de la poussière en luttant, lutter.

Niph. Lutter : נַיַּאָבֶק אִישׁ שִׁמּוּ Gen. 32. 25, quelqu'un lutta avec lui ; בְּדַאָּבְקוֹי même verset, en luttant avec lui.

"Hithp. Se rouler dans la poussière : הָדֵנֵי מִרְאַבֶּק בַּצְפַּר רַגְלֵיחָם Aboth 1. 3,

roule-toi dans la poussière de leurs pieds, c.-à-d. vénère-les (v. קַבָּק).

רְאַבָּק m. (const. Poussière très fine: אָבָק אָבָק Is. 5. 24, et leur fleur se dissipera comme la poussière; וְאָנָרְי אַנְרָי Nah. 1. 3, et les nuages sont la poussière de ses pieds.

אַרְקָּהְ f. (const. רְאַבְּקָה). Poudre aromatique: אַרְקָה רוֹכֵל Cant. 3. 6, poudre du marchand de parfums.

אָכִר Kal inusité. Hiph. S'élever dans les airs, étendre les pennes: Job 39. 26, est-ce par un effet de ta sagesse que l'épervier s'élève dans les airs? (ע. אָרָה Hiph.)

אָבֶר מַיוֹטָד מּוֹפ : אַבֶּר מַיוֹטָד m. 1° Penne, aile : אַבֶּר מַיוֹטָד Ps. 55. 7, des ailes comme à la colombe ; יַבְּלוּ אַבֶּר מַנְשָׁיִרִים Is. 40. 31, ils pousseront des ailes (voleront) comme les aigles.— '2° Membre : אַבָּרִים שָׁמִּלְנְהָ בָּים Rituel, les membres que tu as disposés en nous.

אָבְרָה אָבְרָה Penne, aile: וְאָבְרוֹתֶיתְ בְּירַקְרַק Ps. 68. 14, et ses ailes ont l'éclat de l'or; בְּאָבְרְחוֹ יָסֶהְ לָּה Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile.

אַכְרָהָם m. Abraham, primitivement appelé אַבְרָם (père élevé), nom que Dieu changea en celui d'Abraham, en lui disant: אַבּרַחָמוֹן ווֹיִם נְחִים Gen. 17. 5, je ferai de toi le chef d'une multitude de nations.

בּיקרָאּ לְּסָנִי צַּבְרֵהְ אַבְּרָהְ בּיִקרָאּ לְסָנִי צַּבְרֵהְ Ex. unique: בַּיִּקרָאּ לְסָנִי צַּבְרָהְ Gen. 41. 43, on cria devant lui: Qu'on s'agenouille! Hiph., de בַּהְ (p. בַּרָבְּהָ). Selon d'autres, de בַּהְ père, conseiller, et de בַּהְ en chald. roi, conseiller du roi. Il est à présumer que le mot est égyptien.

אַרְשַׁי (v. אַבִּרשַׁר).

אַרְשָׁלוֹם (ע. אָבִישָׁלוֹם). Absalon, fils de David, II Sam. 13. 1.

እጋጅ n. pr. m. Père d'un des généraux de David, II Sam. 23. 11.

אַבְּג Nom de plusieurs rois des Amalécites; peut-être est-ce un titre commun à tous leurs rois, comme אַבִּרשֵלָה, פָּרָשָׁלָה.

ንንዚ adj. De la race d'Agag, Esth. 3. 1.

אָרָדּה f. 1° Lien, bandelette: אָרָדּה Is. 58. 6, les liens du joug. — 2° Objet lié, paquet, faisceau: אַרְדָּה אַוֹּדְר Amos 12.22, un bouquet d'hysope. — 3° Faisceau d'hommes, troupe, bande: וַיִּדְרִיּ לְּאָרָה אָדָה אָדָּה וֹצְלָּי וֹן Il Sam. 2.25, ils formèrent une troupe. — 4° Union, ordre, harmonie: אַרָּהָר אָרָי יְכָירָ בְּלִרָּץ רְסָרָּה Amos 9.6, il a établi sur la terre son harmonie, ou: les ordres divers des êtres animés.

אָנְיֵּד m. Noix. Ex. unique : אָנָּד m. Cant. 6. 11, le jardin de noyers.

תראב (celui qui est réuni aux sages)
n. pr. Agour, fils de Yaké, sage auquel le 30° chapitre des Proverbes est attribué. C'est peut-être un nom symbolique, comme בּחָבָה (ע. הַבְּיֵר).

אַגוֹרָה f. Petite monnaie (de אָבֶר, peut-être comme אָבוֹן la vingtième partie du sicle : לַאֲגוֹרַת בָּטָף I Sam. 2. 36, pour une agora d'argent.

אָנֶל m. Goutte (d'eau). Ex. unique: אַנְלַ־שֵּלּ Job. 38.28, les gouttes de rosée.

יוֹלְיִי (gouttes, ou les deux réservoirs) Nom d'un endroit dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

בּעִנִים (pl. אַנְנִים אַנִּרִים (מּנְנֵים 1° Marais, étang: אַנְבְּים 107. 35, il fait du désert un étang; יְשֵׁם מְדְנָרְ לַאַנְם־פִּים 15. 14. 23, et les marais. — 2° Jonc, roseau, hautes herbes qui poussent dans les marais: אַנְאָיִם שִׁרְשִּׁ בָּאָשׁ Jér. 51. 32, ils mirent le feu aux roseaux; sclon d'autres: aux forteresses, c.-à-d. aux roseaux qui poussent dans les fossés des villes fortes et en défendent l'entrée (v. מַּיִּאָשׁ).

אַנֵם adj. Attristé. Ex. unique: אַנְם Is. 19. 10, ayant l'âme attristée (pour עַנְמֵּדְי).

לְבְּלֵּבְ מְצְּנְכֶּן 1º Roseau, jonc: דְּלָכֹּםְ 18. לֹא. אָנְבּין בּאָפּד Is. לֹא. לֹא, est-ce de courber sa tête comme un roseau? בְּיִחְיִּטִים אַנְכּוֹן Job 40. 26, passeras-tu un roseau

dans ses narines? מְשָּׁהְ וְאַנְמִיּן Is. 9. 13, le palmier et le jonc, le fort et le faible.

— 2° Cuve ardente: מְּדִּיהְ נְאַנְמִין Is. 9. 13, comme une chaudière houillante et une cuve ardente. Selon d'autres: marais d'où s'exhale de la vapeur.

אַצְּיּה (pl. הְּאָבֶּיה). Bassin, coupe: בְּיַבְּיה Cant. 7.3, coupe de la rondeur (pour coupe ronde); בְּיָבָיה בָּאַנְיִה בַּאַנְיִה בּאַנָּיה Exod. 24. 6, il le mit dans des bassins.

אַנְפִּר (plur. אַנִּפִּרם, seul usité, v. אַנַּף Aile, aile d'une armée, armée: אַבְּּרָר בּרָל־אַנְפֶּרָן Ez. 39. 4, toi et toutes tes armées; וְכָל־אַנִפֶּרוּ אַוֹּרָת בָּל־רָאַנִּפְּרָן disperserai toutes ses armées (v. בָּבֶּין וֹצְרָל בַּרָרְתְּיִוֹ בְּכָל־אֲנַפְּיר Ez. 17. 21, et tous ses fugitifs dans toutes ses mées; selon d'autres: dans toutes ses villes (אָנָא dans le Talmud signifiant seuil, porte).

קַרַר. אַבָּר (עִרַר. אַבָּרְ (עַרַר. אַבּר (עַרַר. אַבּר ירבינן לאֹר (des fruits, du blé): יְרֵין לאֹר (עַרָּר בְּאַרָּר בְעַרְּל בְּאַר וְלֹא חָאָנֹר (Deut. 28. 39, tu ne boiras pas du vin et tu n'en recueilleras point; אָרָר בַקּבְּיר מַאַבְלָּה (Prov. 6. 8, elle amasse en été sa nourriture.

אֶלְאָא et אָלְרְאַ chald. Lettre, hébr. בְּיִרָּא בִּירָא Esdr. 4. 8, ils écrivirent une lettre.

יְלֵּכְא הַּלְּכָא f. Récompense : לְּמּיּם צַּצְּכָא אַנְרָא Aboth 5. 23, la récompense sera selon la peine.

אַגְרוֹף m. (rac. אָנְרוֹף). Poing : הָּאָרוֹף Is. 58. 4, avec un poing criminel.

תְּבֶּרָה f. (plur. אָבְרֹה, de אָבֶּרְה). Objet roulé, lettre, édit : יְאַבֶּרָה אָבְרָה אָבְיּבְרְיִי הְיִא אָבָרְי הְיִייּב אָבְרָה אָבְיּבְיּי, אָבְרָה אָבְרָה אָבְיּיִיי, אָבְיּבְיּי, אָבְרָה אָבְרָה אָבְיּי, אָבְיּיי, אָבְיּיי, אָבְיּיי, אָבְיּיי, אָבְיּיי, אוֹביי, אוֹבייי, אוֹביי, אוֹבייי, אוֹביי

יוצר וַצְלָח מִך: m. Vapeur, nuage אַר m. Yapeur, nuage

קאָרָץ Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre ; יְשִׁר לְאֵרוֹ Job 36. 27, la pluie coule de son nuage.

ארות (v. אדות).

אָרַב Kal inusité (v. יְרָאֵב). Hiph. Attrister, faire languir : יְלַאֵּדִיב אֶּר־נַמְשָׁהְ I Sam. 2. 33, et pour attrister ton ame (pour בּוֹלְתָאַדִיב).

אַרְבְּאֵל n. pr. Adbeël, fils d'Ismael, Gen. 25. 13.

אַרֵּד n. pr. Adad, Iduméen, I Rois 11. 17, appelé aussi הַרַב (vers. 14).

ነገኝ n. pr. m. Esdr. 8. 17.

אַרוֹנְי m. (de אַרוֹנִים, gouverner; const. אָרוֹנִים, plur. בְּרִנִּים, const. אָרוֹנִים, plur. אָרוֹנִים, const. אַרוֹנִים, const. אַרוֹנִים, const. אַרֹנִים, const. אַרֹנִים, const. אַל־בְּינִים, const. אַלּרִים, const. אַלּרִים, const. אַלּרִים, בּעַלְּינִים אָרִיִּם דְּעָבֶּין עָבֶּדְי אָלִּרְיִם זּילְּנָתְּי אַלְּרִים זּילְנָתְּי Prov. 30. 10, ne calomnie pas l'esclave auprès de son maître; קּבְּלְּינִים אַרִּינִים זּילְנָתְּי Exod. 23. 17, le Seigneur, l'Éternel; אַרִּיִר יָּבְּוֹי Prov. 18. 12, mon maître est âgé, c.-à-d. mon époux (v. בַּעַל). Ce mot affecte volontiers le pluriel emphatique: בְּיַרִי כְּעָשִׁרוּ Is. 19. 4, au pouvoir d'un maître cruel; אַרִּיִר cruel; שַׁרִילִּי se dit seulement de Dieu, et אַרִּיר des hommes (v. שִׁרַיּ).

אַרוֹרֵים (double demeure) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 11. 9.

אָרוֹנָם (v. אַרוֹנָם).

אָרֵין chald. adv. Alors, ensuite; en hébr. אַרִין: אַ aussitot, Dan. 2. 14; בּאַרָדְּבּין Esdr. 5. 16, et depuis lors.

אַרִירם sant, formidable, majestueux : מְלָּכִּרם Ps. 136. 18, des rois puissants; Ps. 10, dans les eaux impétueuses; אַרִירִם אַרִּירָם אַרִּירִם אַרִּירָם אַרִּירָם אַרִּירִם אַרִּרְרָם אַרִּירִם וּשִּׁרִם אַרְּירִם אַרִּירִם אַרְּיִּרִם אַרְּיִּרְם אַרְּיִּרִם אַרְיִּבְּיִּרְם אַרְּיִּרִם אַרְיִּבְּיִּרִם אַרְיִּבְּיִּרִם אַרְּיִּבְּיִּרְם אַרְּיִּבְּיִרִם Ps. 10. 34, le Liban tombera sous la main d'un roi puissant cognée. — 2º Grand personnage, homme considéré, chef, dominateur: רְּאַרְּיִּבְּיִרְם בְּּבְּיִּרִים וּלְּיִּבְּיִּרְם בּּוֹרָם אַרְּיִּבְּיִרִּם וּלִּירִם אַרְּיִּבְּיִּרִם אַרְּיִּבְּיִרִם אַרְּיִּבְּיִרִּם וּבְּיִּרִּים אַרְּיִּבְּיִרִם אַרְּיִּבְּיִרִּם אַּבְּיִּרִים אַּבְּיִּרִים אַּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּים אַרִּים אַּיִּים אַּיִּים אַרִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּיִים אַּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אָּיִּיִּים אָּיִּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּיִּים אַּיִּים אַּיִּיִּים אַיִּיִּיִּיִּים בּיּיִּים אַּיִּיִּיִּיִּיִּים אָּיִּיִּיִּים בּיּיִּים אַּיִּיִּים בּיִּיִּים בּיִּים אַיִּיִּים בּיּיִּים בּיּיִּים בּיּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּיים בּיּים בּיּיִּים בּיּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיּים בְּיִּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּיִּים ב

אַרְלְיָה n. pr. Adaliah, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אָרְמוּ נְצָבֶם מְּחָנִינִים : Lament. 4. 7, ils avaient le teint plus vermeil que les perles.

Pou. (usité seulement au part.). Etre teint en rouge: יְעֹרִה אֵילָם מְאָדָמִים Exod. 25. 5, et des peaux de béliers teintes en rouge; אַגָּרָם אַנְרָיִהוּ מְאָדָם Nah. 2. 4, le bouclier de ses héros est teint en rouge.

Hiph. Devenir rouge: אִבּרימִּגְּיַכּה Is. 1. 18, fussent-ils devenus rouges comme écarlate.

Hithp. Parattre rouge: אַל־מֵּרָא יֵּדְּוָ Prov. 23. 31, ne regarde pas comme le vin brille d'un éclat rouge.

עָּרָם m. (de אָרָמָה). וּ Homme, un homme : אַכּיָדֵוּח אַת־דַוּאַרַם Gen. 6. 7, je veux détruire l'homme, le genre humain; אָדֶם בִּי־נַקרִיב מְפָב לַרָבּן Lev. 1. 2, un homme d'entre vous (quiconque d'entre vous) qui offrira un sacrifice. 2º Adam, nom du premier homme, aussi avec l'art. דְאַרֶם l'homme, le seul homme existant alors (de même de חַנָּה Eve, האַשָּׁה la femme), פּרָ־הַאָּרָם et poét. לא איש אַל : fils de l'homme, mortel בּן־אַדֶּם ויכוב ובראבם ויחנדום Nomb. 23. 19, Dieu n'est point un homme pour qu'il mente, ni un mortel pour qu'il se repente; בּן־אָרָם Ez. 2. 1, fils de l'homme, noni que Dieu donne souvent au prophète Ezéchiel ; וּבְיִשְׂרָאֵל וּבָאָרָם Jér. 32. 20, aux yeux d'Israel et aux autres hommes. Opposé à שיש il signifie une classe inferieure, un homme vil : מרתני אדם בם-

אים Ps. 49. 3, les petits et les grands. אַרָם seul a quelquefois le même sens, un homme ordinaire, le vulgaire, le méchant : רָדַיִּדִירִיר כָּאַדֵור דְאַדֶם Jug. 16. 7, je deviendrais un homme ordinaire; לפח חשפע אח דברי אדם I Sam. 24. 10, pourquoi écoutes-tu les paroles des méchants? וְהַנָּהוֹ כְּאָרָם עַברוּ בִרִית Osée 6. 7, et eux (les prophètes), comme le vulgaire, ils transgressent ma loi. On emploie d'ordinaire איש pour désigner le sexe masculin; אָרָם n'est oppose qu'une seule fois à mgn Eccl. 7. 28; ואברוני אדם ls. 29. 19, et les pauvres parmi les hommes (pour les pauvres); וֹבְרֵיר אֵרָם Osée 13. 2, les offrants parmi les hommes, les hommes qui offrent des sacrifices.

ח. pr. m. (de אַרָּם). 1° Edom, nom donné à Esaü, Gen. 36. 1. — 2° Nom des descendants d'Esaü, les Idoméens ou Edomites, Nomb. 20. 21, souvent בָּבֵי בֵּיִים — 3° Edom, l'Idumée; dans ce cas, il est féminin: אַרָּיִנָּים לָּנִינְים זָּרִינִים לָנִינְים וּשִׁרִּים וּשִׁרִים וּשִׁרִים וּשִׁרִים וּשִׁרִים וּשִׁרִים וּשִּׁרִים וּשִּׁבְּים וּשִּׁרִים וּשִּׁרְים וּשִּׁרִים וּשִּׁרִּים וּשִּׁרִים וּשִּׁרִים וּשִּׁרִים וּשִּׁרִים וּשִּׁרִים וּשִּׁרִים וּשִּׁרִים וּשִּׁים וּשִּׁרִּים וּשִּׁים וּשִּׁים וּשִּׁים וּשִּׁים וּשִּים וּשִּים וּשִּׁים וּשִּים בּישִּים וּשִּים בּישִּים בּי

Pierre précieuse d'un rouge éclatant, une des douze pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre, Exod. 28. 17.

קדְּקְדָּ adj. (f. אֲבִקּדְּמָה, pl. אְבִקּדְמָה, Rouge, rougeatre: בַּדֶּרֶה לְּבָיָה אֲבִקּדָּמָה Lévit. 13. 19, une pustule blanche tournant au rouge.

אָרֶטְה f. (const. אָרָטְה, plur. מִינְבּה Gen. 1° Terre, de terre: מְּיִבָּה עֵּלִידְה קָּבְּרָה Gen. 7. 8, rampant sur la terre; רְמֵשׁ עַלִּרְיְאָרָּאָר Exod. 20. 24, (tu me feras) un autel לפני האָלָהָית Gen. 6. 1, sur la surface de la terre. — 3° Pays, contrée : מרה לפני האָלָהָיו Gen. 28. 15, je te ramènerai dans ce pays; אַרְהַיִּת יְבָּיִר הַּאָרָהָוּ וּלַיּה נְבִּיר הַאַרָּהְוּ בְּּיִר הַאַרָּהְוּ בְּּיִר הַאַרָּהְ וּלִּהְיּ בְּּיִר בְּּיִר הַאַרְּהָּ וּלִי בְּּיִר בְּיִר בְּּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִרְיִם בְּיִר בְּיִר בְיִרְיִּר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִּי בְּיִר בְּיִי בְּיִיבְי בְּיבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְּי בְּיבְּיבְייִי בְּיבְיבְּיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּי בְּיבְּיבְּי בְּיבְייבְּייִי בְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְייִי בְּיבְּיִיי בְּיבְייִי בְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיבְייבְיי בְּיבְּיבְייבְיי בְי

אָרֶטָה (terre) n. pr. Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 36.

לְּהָה (la rougeur) n. pr. Ville dans le voisinage de Sodome, Gen. 10. 19.

פּלְרְמוֹנְי et אַרְמוֹנְי adj. Roux, rose, teint frais: פַּיבָא הָיִרְאשׁוֹן אַרְמוֹנִי בָּלוֹ Gen. 25. 25, le premier sortit entièrement roux; וְחוּא אַרְמוֹנִי I Sam. 16. 12, il était rose.

אָרְלָּיִר adj. (f. אֵרֹמִית). Édomite, Iduméen : לאַרְחָתַבּ אֲרֹמִי Deut. 23. 8, tu ne mépriseras pas l'Iduméen.

אָרָכִי n. pr. d'une ville de Nephthali, Jos. 19. 33.

차다꾸기첫 (terrestre) n. pr. d'un grand à la cour de Perse, Esth. 1.14.

기가 et 기기와 n. pr. m. Esd. 2. 59, Néh. 7. 61.

אָרָנִים . (plur. אָרָנִים, const. אַרְנִים . 1° Piédestal, base, socle : שְׁנֵי אֲדָנִים Exod. 26. 19, deux bases (sous chaque planche); על־אַרְנַי־פִּין (Cant. 5. 15, sur des socles d'or. — 2° Fondement : Job 38. 6, sur quoi ses fondements sont-ils affermis?

אָרנָי (v. אָרוּן).

אָרְגִי Mon seigneur; entre dans la composition d'un grand nombre de noms propres.

אַרגי־בָּזָק (seigneur de Bozek) Nom ou titre d'un roi chananéen, Jug. 1. 5.

אַרּגְּיְהוּ (dont Dieu est le maître) n. pr. 1° Fils de David, I Rois 1. 8. אַרֹנָהוּ, vers. 5). — 2° Divers personnages, II Chr. 17. 8; Néh. 10. 17.

אַרנִי־עָּרָק (prince de l'équité) n. pr. d'un roi chananéen, Jos. 10. 1.

אַרנִיקִם (le seigneur assiste) n. pr. m. Esdr. 2. 13.

אַרניְרָם (le maître élevé) n. pr. m., préposé des impôts depuis David jusqu'a Roboam, I Rois 4. 6. Par contraction il est appelé בּוֹרָם II Sam. 20. 24, et תַּוֹרָם II Chr. 10. 18.

קרר Kal inusité. Niph. Se signaler, se montrer magnifique: יְבִּיקָהְ דֵי נָאָדָרִי Exod. 15. 6, ta droite, ô Seigneur! se signale par la force; נְאָדָר בַּקּידָש Exod. 15. 11, magnifique de sainteté.

Hiph. Glorifier, rendre magnifique: יגְבְּדִיל הוֹיְרָח וְיַצְּבְּיִר Is. 42. 21, il a rendu la loi grande, il l'a renduc glorieuse.

אָרֶר Nom du douzième mois de l'année, correspondant à février-mars, Esth. 3. 7.

אָרָ chald. Même signif. Esdr. 6. 15. אָרָר (ע. אָנָר אָרָר.).

אָרֶר m. Magnificence, éclat : מְּבְּרֵּל Mich. 2. 8, du vêtement vous dépouillez la magnificence
(v. אָדֶר הַּיְּקָר (מִּדֹּל Zach. 11. 13, (la
magnificence de la valeur) le prix magnifique (dont j'ai été estimé par eux)
(v. הָקָר). Selon d'autres, manteau,
comme האָדֶּרָר

ארר chald. Aire : מְן־אִּרְרֵי־כֵּיִם Dan.2. 35, (ce qui sort) des aires pendant l'été.

chald. pl. Grands juges (de אֲדֵרְנָּוְבִיּא, magnifique, grand, et נָּיָב décider), Dan. 3. 2.

אַרְרֵוְדָּא chald. adv. Exactement : יְּחְצַבֶּר צִּדְרַוְדָּא Esdr. 7. 23, (qu'il) sera fait exactement.

ן פון et דְרְכְּמוֹן (dans le Talmud רְרְכּמוֹן (dans le Talmud) Darique, ancienne monnaie persane, Esdr. 8. 27.

אַרְנַמֶּלֶהְ (roi majestueux) n. pr. 1° Divinité des Separvimes à laquelle

ils offraient des sacrifices humains, II Rois 17. 31. — 2º Fils et meurtrier du roi assyrien Sancherib, Is. 37. 38.

קרָע chald (pour בְּאֶרָנְע הָתִיל Bras, puissance : בְּאֶרְנֶע וְתִיל Esdr. 4. 23, avec violence et par force.

ソスプダ (puissant) n. pr. 1° Capitale du pays de Bason, donnée par Moïse à la tribu de Menassé, Nomb. 21.33. — 2° Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.37.

קרשׁ (v. דושׁ Battre le blé. Ex. unique: אָרוֹשׁ רְרּוּשֵׁנּוּ Is. 28. 28, il battra, brisera (le blé).

באַהַב et באָהַב (fut. באַהַב et הָאָהָב, 1°° pers. שהב et בחב, inf. בחב, plus freq אַתָבָּר : יאָקָה, v. אָנָה, בּיָה, 1° Desirer אָתָבָר קשוּעַחַק Ps. 40. 17, qui mettent leur attente en ton secours. — 2º Aimer, chérir: אַחבר צַּח־בַּר Ps. 31. 24, aimez l'Eternel ; אַנִי אַחֲבֵּר אַחָב Prov. 8. 17, je chéris ceux qui m'aiment. Quelquefois avec לְ, une fois avec וַאַדֶּבְבָּוּ : בָּ לַרֵעָהְ כְּמוֹהְ Lévit. 19. 18, tu aimeras ton prochain comme toi-mēme ; וּמָּי־אֹתַב בּחַמוֹן לֹא חַבוּצֵּח Eccl. 5. 9, celui qui aime les richesses (ne se rassasie pas) de revenus. Part. אַתַּב Ami, plus intime que יָרֵשׁ אֹחֲב הַבֶּק מַאַח : רֵצֶּ Prov. 18. 24, il est des amis plus intimes que des frères. Inf. לְצָּחַבֶּה Deut. 19. 9, d'aimer : בְּאַרֶבְרוֹי אֹרוֹי כְּנָפְשׁוֹי I Sam. 18. 3, en l'aimant autant que lui-même; מַאַתַבַּח נֵי אַרְכֶּם Deut. 7. 8, parce que l'Éternel vous aime.

Niph. Etre aimé, être digne d'être aimé: מַּאַרָּבִים וְדַוּנְצִיבִּם II Sam. 1. 23, si aimables et si gracieux.

Pi. Aimer fortement : מַּאַרְבּוּ מְּחָר Prov. 1. 22, jusqu'a quand o insensés! aimerez-vous la sottise? Part. מְאַרֵע Amant: מְאַרֵע Osée 2. 9, elle poursuivra ses amants.

אַרַבּר m. (usité seulement au plur. אָרָבִרם Prov. 5.19, אַרָבִרם בּיִרָם אַרָבִרם Prov. 5.19, biche d'amours; אָרָבִרם דּוְרָם אַרְבִים בּיִרִם בּירָם אַרְבִּרם פּרָבּר פּרָם אַרְבִּרם בּירָם בּירָבּר פּרָבּר פּרָבּר פּרָם אַרְבִּר בּירָם בּירָבּר פּרָבּר פּרָבּר פּרָבּר פּרָב פּרָבּר פּרָב פּרָבּר פּרָב פּר

אָרָכ סע אוֹדָר (pl. אָתְּבִים) 1° Amour, volupté: Prov. 7. 18, délectons-nous de voluptés. — 2° יַּיִדְרָּבְּט Osée 9. 10, ils sont devenus abominables comme l'objet de leur amour (les idoles).

ענה בַּבֶּנֶת אַהְבָּה f. Amour, amitié: מַּדֶּה אַהְבָּה Cant. 8. 6, l'amour est violent comme la mort; נְפַלְאֵהָה לֵּי מַאֲהְבַה לָּשִׁים II Sam. 1. 26, ton amitié m'était plus précieuse que l'amour des femmes. Comme infinitif (v. dans אַהַבּר).

קה n. pr. Ohad, fils de Siméon, Gen. 46. 10.

אָרָה (v. יידי) Ah! hélas! malheur! אָרִים Jug. 6. 22, ah! Éternel mon Dieu! אַרִים Joel 1. 15, malheur pour le jour!

קהור n. pr. 1° Ehud, fils de Gera, juge, Jug. 3. 15. — 2° Ehud, fils de Bilhan, I Chr. 7. 10.

אָרָיִאָּ n. pr. m. Fleuve entre Jérusalem et Babylone sur les bords duquel Esdras campa avec les émigrants : בּל-חַעָּיָר אַרָיָאָ בּלּאַרָיָאָ Esdr. 8. 21, près du fleuve Ahava; עַל-הַעָּיָר אַרָּאָר אַרָיָאָ אָל־אַרָיָאָ 8. 15, une rivière qui se jette dans l'Ahava, ou qui se dirige vers la contrée ou la ville appelée Ahava.

אָהְיָה Un des noms de Dieu : אָּהְיָה

שְלָחֵנִי אֲלֵּרְכָּם Exod. 3. 14, Ehyć (l'Être éternel) m'a envoyé auprès de vous (1ºº pers. du fut. de תְּיָחָ.

אָהֵל (fut. יְאֵבִיל Dresser des tentes, voyager en demeurant sous des tentes: נְיֵאֲבִוּל עַדְּרְּסְּוֹם Gen. 13. 12, il dressa des tentes jusqu'à Sodome.

Pi.: ילא־רחל שׁם ערבר Is. 13. 20, l'Arabe ne dressera plus sa tente

(יָאַחַל pour יַחַל).

Hiph. Répandre de la lumière, briller: בְּצִּרִילִּהְ לְאֵׁהְ בְּצִּרִילִּה Job 25. 5, voici la lune même, elle ne brille pas avec éclat, ou elle ne restera pas sous sa tente (v. מַלֵּלֵב,).

אֿהָל m. (avec suff. אֹחָלָה, אָחָלָּך, אֹחָלָה, avec ה parag.; plur. אַהָלִים et אָהָלִים, const. אַחַלָּר, avec suff. אֹחַלָּרי). 1° Tente: רישב אחל וּמְקוּח Gen. 4. 20, demeurant sous des tentes et ayant des troupeaux; אַחַל מוער tente d'assignation; אֹחַל הַעַרוּת tente de témoignage, le tabernacle (v. מועד); une fois דאהול I Rois 1. 39. – 2º Denieure, maison : וַיַּלְכוּ לָאָחַלְיחָם I Rois 8. 66, ils retournèrent à leurs demeures ; לאֹחֶלֵיהָ יְשֹׁרָאֵל I Rois 12. 16, a tes tentes, o Israel! בַּאֹחֶל דֵּוָר Is. 16. 5, dans la maison de David ; בָּאֹחֶל בֶּרַחָד Ps. אַדֶל מִשְׁמָנוֹת ; 132. 3, dans ma maison Job 21. 28, demeure. — 3º Temple de Jérusalem : לְחֵב תָאֹחֶל Ez. 41. 1, la largeur du temple.

אָהָל n. pr. Ohel, fils de Zorobabel, I Chr. 3. 20.

אָהֵלְּהְּ (elle a sa tente ou son temple) Nom symbolique donné à Samarie représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהֶלִיאָּב (tente du père) n. pr. Ohaliab, fils d'Ahisamach, Exod. 31. 6.

אָהֶליכָה (ma tente est en elle). Nom symbolique donné à Jérusalem représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהֶלִיכְמָה (ma tente de la hauteur) n. pr. Ohalibama, femme d'Esaü, Gen. 36. 2.

אָהָלִים et אַהָלוֹת pl. Aloes, arbre et

bois de ce nom : מַאַנְילִים נְשֵׁנֵי Nomb. 24. 6, comme des aloès que Dieu a plantés; מר־וַאַקְלוֹת Ps. 45. 9, myrrhe et aloès.

אַרָרן Aaron, frère de Moïse, premier grand pontife: בָּרַ אַדְרן Jos. 21. 4, les fils d'Aaron; בֵּרָ אַדְרֹן Ps. 115. 10, la maison d'Aaron, les pontifes.

לאר conj. 1° Ou: רְאֵרִי אוֹ שִּׁיאַן Lévit. 13. 29, un homme ou une femme; אוֹ בְאָר אוֹ בְּאָר אוֹ דְרָעְּר אוֹ דִרָעְּר אַנְיִר אַנְיִר אַנְיִר אַנְיִר אַנְיִר אַנְיִר אַנְיִר אַנְיִר אַנְיִר אָנִיר אַנְיִר בְּאָר אַנִיר בְּאָר אַנִיר בְּאָר אַנִיר בְּאָר אַנִיר בְּאָר בּאַנ בְּאָר בְּאַר בְּאָר בְּאַר בְּאַר בְּאָר בְּאַר בּאַר בּ

אַ Prov. 31. 4, cheth. p. keri אַ (ע.אַ). אואַל n. pr. m. Esdr. 10. 34.

אבות א. (pl. אובות). 1° Nécromancie. cien, devin, python, nécromancie: דְּהָיָת כָּאוֹב כַּאָרֶץ קוֹלֵן Is. 29. 4, ta voix sortira de la terre comme celle d'un devin; בַּעַלַר־אוֹב ISam. 28.7, une pythonisse. — 2° Outre. Ex. unique: קאַבוּר Job 32. 19, comme des outres neuves ou contenant du vin nouveau.

הובה (outre) n. pr. Endroit où les Israélites ont campé dans le désert, Nomb. 21. 10.

אוֹבְיל n. pr. Aubil, gardien des chameaux de David, I Chr. 27. 30.

אוֹכֵל m. (v. רּיבֵל). Fleuve, torrent : רּיבֵל אוּלָר fleuve Aulaï, Dan. 8. 2; 3. 6.

אור (pl. אור (אורים). Tison: בְּאַרִּד מְאָר Amos 4. 11, comme un tison sauvé d'un embrasement.

אודות אודות למuses, sujets; se construit avec אַל ארוֹתֵד וְעֵל־ארוֹתְד בַּל Jos. 14. 6, au sujet de moi et au sujet de toi; אַל־ארוֹת הָרָעָת הַוּאַת הַאַּתְרָת אֲשֶׁר־ אַל־ארוֹת הָרָעָת הַוּגְּדוֹלָת הַזּאַת הַאַתְּרָת אֲשֶׁרִי II Sam. 13, 16, ne deviens pas, en me renvoyant, cause d'un crime plus grand que celui que tu as commis envers moi. Ou אַ pour אַ מַ cause de.

וֹהְיָה (Kal inusité, v. אָבָה Vouloir, désirer.

Niph. Étre désirable, agréable; être beau, convenir : מַדּינְאָרּוּ עַל־רְּתָּוֹרִים Is. 52. 7, qu'ils sont beaux sur la montagne (les pieds de celui qui annonce le salut); שְׁיִרִים אָיִרְ וְאָיִרְ אַנִירְ בְּעָרִים (Cant. 1. 5, je suis noire et belle; שְׁיִרִים נְאָרָים נְאָרָים (de Dicu) sied aux hommes de bien; לְבֵירִוּךְ נַאַנִּדִי בְּעַיִּרִים (Ps. 33. 1, la louange (de Dicu) sied aux hommes de bien; לְבִירִוּךְ נַאַנִירִ בְּעָרִים בְּיִרִים (Ps. 93. 5, la sainteté convient à ta demeure, ou : ta sainte maison doit être désirée, aimée (v. מַבְּיִרִּים).

Pi. Désirer fortement: בֵּרִירְאַבְּּרְ נַמְּשְׁרָּ Deut. 12. 20, car ton ame désirera; רְּבְּלֵינְתוּ אַנְּיִתוּ בְּּבַּלְינְתוּ Is. 26. 9, je t'ai désiré en mon ame pendant la nuit, mon ame t'a désiré. Il se construit toujours avec מָּמָשׁ excepté, Ps. 132. 13, 14.

Hithp. הְּחָאֵהְ, fut. apoc. יְרִאָּהְ בִּיה בֵּעֶּהְ Deut. 5. 21, tu ne désireras pas la maison de ton prochain; היְתְאֵּהְ מַאָּהְ Nomb. 11. 4, ils conçurent des désirs, desiraient avec ardeur. Avec בְּלְיִחָיאָר לְמַטְעַמּוֹרְדִיר : לְ Prov. 23. 3, ne désire pas ses mets exquis; sans régime: יַרִיאָּר הָיִרִי I Chr. 11.17, David éprouva un désir, un besoin.

אָרָה (Kal inusité, v. הָּיָה) Marquer.

Hithp.: יְרִתְאַוּירֶתם לָבֶם לְּגְבוּל מַרְטָּח Nomb. 34. 10, vous vous tracerez comme limites d'Orient; אָתָאוּ לָבָם 34. 7, vous tracerez, vous mesurerez, les limites [pour מְאַרָּח] (v. מַאַרָּח II).

קבל־אַנְּח נַמְשׁׁר : Deut. 18. 6, dans tout le désir de son ame; בְּבָּל־אַנְּח נַמְּשָׁר Jér. 2. 24, dans sa fougue; sans שֹׁבֵּי Osée 10.10(v.I אַנָּר).

יוי n. pr. m. Néh. 3. 25.

אָרְל n. pr. Ouzal, fils de Joktan, Gen. 10. 27.

¹¹¾ (désir) n. pr. Evi, roi madianite, Nomb. 31. 8.

אוֹר interj. (ע. הוֹר). Hélas! ah! malheur! אוֹר־לְּהְ מוֹאָב Nomb. 21. 29, malheur à toi, Moab! cri de douleur et de menace.

אוֹיְהָה Meme signif.: אוֹיְהָה Ps. 120. 5, malheur a moi.

ילילי Même signif. (י paragog, ou comme בְּלֵּר רְשֶׁח אֵוֹלִי: Zach. 11. 15, la houlette d'un pasteur

insensé.

אָיֵיל מְרוַדְּרְ (sot Merodach) n. pr. Evil Merodach, roi de Babylone, II Rois 25. 27.

אול m. Douteux. 1° הַּבְּרִיא אוּלָם Ps. 73. 4, leur force est saine, ou leur corps est gras, fort; selon d'autres : il est robuste comme un portique (v. אַרָּלָם).—
2° רָאָרִי מָאָרָי cheth. p. אַרַבּיר הַאָּרָי cheth. p. אַרָבּיר הַאָּרָי (אַרָּלָם).—
2° אָרָל ps. 11 Rois 24. 15, les grands du pays (v. אָרָבּיר).

אולי. מלא adv (de אולי p. לא אי, v. אולי.).
Peut-être, et si, sinon: אולי אָבָּרי אָבָרי אָבָרי פּנּטְיּנִי אָבָרי אַבּרי פּנּטְיּנִי אָבָרי אַבּרי פּנּטְיּנִי אָבָרי אַבּרי פּנּטְיּר מַטְיִּנִי אָבָרי פּנּטְיּר Osée 8.7, et s'il en produisait; אוּלַי נָטְיָדוּ מָשְנִי Nomb. אוּלַי נָטְיָדוּ מָשְנִי אַנִי אוּ Nomb. 22. 33, si elle ne s'était point détournée devant moi. La première acception est la plus générale.

אולי n. pr. Fleuve qui se jette dans l'Euphrate, Dan. 8. 2.

אלְמֵים et אַלְמֵּים (plur. אַלְמִּים) Voûte, galerie, vestibule, portique: אוּלָם וְיִבְּמִּיִּרִם 1 Rois 7. 6, la galerie aux colonnes; אַלָּם וַתְּפָא 7. 7, le portique du trône; אַלָּם וַתְּפָא 7. 7, le portique de la justice, du tribunal. Il désigne particulièrement le vestibule du temple de Jérusalem.

מאלכם adv. d'opposition. Mais, au contraire: אולָם שְׁלַּבּוֹ שְׁלֵּבוֹ Job 2.5, mais étends ta main. Plus souvent בְּאִלִּבוּ

אולָם n. pr. m. 1° I Chr. 7. 16. — 2° 8. 39.

אָלָאָל, (de אֵיִילִם). Folie, légèreté: אָנֶּלָּה דְּטִילִּים אָנֶּלָּה Prov. 14. 24, la folie des insensés (reste toujours) folie; אַגּלָהִים אַקּהַה דְדְעָהָ לְאִגּלָהִי Ps. 69. 6, mon Dieu, tu connais ma légèreté.

אֹנְטֶר (qui parle) n. pr. Aumar, fils d'Oliphaz, Gen. 36. 11.

און (ou אָבָן) Kal inusité.

Hilhpa. Se plaindre, murmurer: בחדיראוני אדם חר Lam. 3. 39, de quoi l'homme se plaint-il pendant sa vie? וַרָּהָר הַעֵּם כְּמָתְאֹנְנִים Nomb. 11.1, le peuple était comme murmurant, ou comme cherchant des prétextes (v. אָן, אָשֵן). I אוֹנְ et אוֹנְ (avec suff. אוֹנָה , אוֹנָה , אוֹנָה , plur. אונים) 1º Vanité, fausseté, mensonge, iniquité, idolâtrie : תו כַּלָם אַנַן Is. 41. 29, tous ils ne sont que vanité; וּבְרֵי־פִּיוּ אָוֵן וּמְרְמֵּח Ps. 36. 4, les paroles de sa bouche ne sont que fausseté et tromperie; אָנָר Prov. 17. 4, lèvres mensongères; לא־אוּכַל אַון וַעַּצָּרָח Is. 1. 13, je ne puis supporter (ensemble) iniquité et solennité ; אֵנְשֵׁר, כְּחֵר מועלר אין hommes, artisans d'iniquité: אונים Prov. 11. 7, mechants, hommes iniques ; יָאָוּן וּחָרָפִּרם הַפְצַר I Sam. 15. 23, l'opiniatreté, c'est idolatrie et culte des Théraphim; בֵּיה אָנֵן Osée 10. 5, maison de l'idolatrie, nom donné à מית אל appelé aussi מָבָּקְעַת־אָוֶן; 10.8; מָבָּקַעַת־אָוֶן Amos 1. 5, de la plaine de l'idolâtrie, nom donné à Damas.

2º Peine, douleur, affliction, deuil, synonyme de בֵּן־אוֹנִי : עַמֵל Gen. 35.18, fils de ma douleur; פָלַחֵם אוֹנִים Osée 9. 4. comme le pain des affligés, le festin de deuil ; לא־אָכַלְּתִּר בָאֹנִי מְעֵּנוּ Deut. 26.14, je n'en ai point mangé dans mon deuil; ובית אַל יִהְרֶה לְאָנֶן Amos 5. 5, et Beth-El sera reduit à l'affliction ou au néant; הַּתַלֵּר כּוּשֶׁן רָאִרחִר אָחֱלֵר כּוּשֶׁן Hab. 3. 7, au-dessous de la misère, du néant, j'ai vu les tentes des Ethiopiens, c.-à-d. dans la plus profonde misère; selon d'autres : à cause des péchés (commis par Israel), j'ai vu (dans la Terre-Sainte) les tentes des Ethiopiens. II) ou fix m. Force, vigueur, richesse, fortune : וּבָאוֹנוֹ שַׂרָח אָת־אֵלֹחִים Osée 12.4, dans sa force (dans la force de l'âge), il lutta avec un être divin; וּלְאֵין אוֹנִים עָצְטָח יַרְבֶּּח Is. 40. 29, il augmente la force de ceux qui sont sans vigueur; יְרֵאשִׁית אוֹנִי Gen. 49. 3, prémices de ma force, mon premier-né; (de même) יְרִיבֶּר אֹנוֹ Job 18.12, son fils sera affamé; מַצָּאִתִּי אוֹן לִי Osée 12. 9, je me suis amassé de la fortune (v. הוֹן).

Jin n. pr. m. Aun, fils de Peles, Nomb. 16. 1.

ווֹא et אָר n. pr. Ville d'Égypte, Héliopolis, Gen. 41. 50, appelé אָיָנָ Ez. 30. 17.

אָרָן (v. און).

in (fort) n. pr. Ville de la tribu de Benjamin, Esdr. 2. 33.

אוֹנְיּוֹת f. plur. Vaisseaux, II Chr. 8. 18, cheth. keri אֵנְיוֹת.

תְּנֶם n. pr. 1° Onam, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2° Onam, fils de Jérahmiël, I Chr. 2. 26.

אוֹנָן n. pr. Onan, fils de Juda, Gen. 38. 9.

াট্টাম (v. ছে) n. pr. d'un pays inconnu d'où les Israélites tiraient l'or, Jér. 10.9.

אוֹפִיר et אוֹפִיר Ophir, contrée où Salomon envoya des vaisseaux pour y prendre une grande quantité d'or, de pierres précieuses, et du bois rare, I Rois 9. 28.

אָפֿן m. (const. אִמַּק, plur. אַמּפָּן). Roue: יְּלֶשְׁרֵ עַלַרְיָם אִיפָּן Prov. 20. 26, il fait passer la roue sur eux. — 2° Le nom d'une catégorie d'anges: יְרָאוֹפָוֹים Rituel, les Ophanims; אֵיפָן

aussi: genre, manière.

אין Se hater, presser, être êtroit: אָלְבְּוֹא Se hater, presser, être êtroit: אָלְבְּוֹא Jos. 10. 13, il ne se hata pas de se coucher; יְלְבּוֹא Exod. 5. 13, les intendants les pressèrent, devinrent pressants; בְּיִרְּאֶּלְ לְּבִּוֹא Jos. 17. 15, la montagne d'Ephraïm est trop êtroite pour toi; בְּיִרְיִרְּאַ Jêr. 17. 16, je n'ai point insisté pour être tou pasteur; selon d'autres: je n'ai point refuse d'être pasteur à ta suite (v. לְּבִוּץ, לְבִוּץ, v. le même exemple à 12).

Hiph. Presser, insister, s'efforcer: אַל-מָאָרצוּ לְנַקְּמֵנְיּ אַל-מָאִרצוּ לְנַקְמֵנִיּ Is. 22. 4, ne vous efforcez pas de me consoler; נְיָאִיבּיּ חַבּּלְאָכִי שׁרָּוֹם Gen. 19. 15, les anges insistèrent auprès de Lot, le pressèrent.

אור trans. et intrans. Devenir clair, s'éclaircir, briller, éclairer: רְלֵּרְלָּח אוֹר Ps. 139. 11, la nuit devient lumineuse autour de moi; אוֹר הַבְּרָּרְ אוֹר Gen. 44. 3, le jour paraît, devient clair; עַרִּי אֹרוּ עֵּרַנִי I Sam. 14. 29, car mes yeux se sont éclaircis; דְּאוֹר Prov. 4. 18, lève-toi, brille; הוֹלֵךְ וְאוֹר Prov. 4. 18, allant, éclairant.

Niph. (בְּאוֹר , לְּעוֹר , לַרְאוֹר). Être éclairé, faire jour, être brillant: לֵּאוֹר בְּאוֹר חַחַיִּם . Do 33. 30, pour être éclairé par la lumière des vivants; יַנְאֹר לָּחֶם בְּחֶבְרוֹן . Il Sam. 2. 32, le jour leur parut à Hébron; אַהָּר אַהָּח Ps. 76. 5, tu es éclatant, majestueux; suivant d'autres: tu détruis (v. בַּאַר).

Hiph. intrans. et transitif. 1° Étre éclairé, répandre la clarté, éclairer: יבְּבָּרִי בִּרְבִּי Ez.43.2, la terre était éclairée par sa gloire; לְּהָאִּרִי בֵּלִּרְתָּיִעְץְ Ez.43.2, la terre était éclairée par sa gloire; לְּהָאִּרִי בֵּלִּרְתָּיִעְץְ Ex.43.2, la terre était eclairée par sa gloire; Ps. 97. 4, sa foudre éclaire l'univers; Ps. 97. 4, sa foudre éclaire l'univers; בּיִּבְּיִר אָבִירְיִּבְּיִלָּת Exod. 14. 20, il éclaira la nuit; selon d'autres, sens opposé: il rendit la nuit plus obscure (dans le Talmud אֹבּיִר בִּיבְּיבִי בִּיבִּי בִּיבְּיבִי בֹּרְבִּי בִּיבְּיבִי בֹּרְבִּי בִּיבְּיבִי בִּיבְּיבִי בִּיבִּי בִּיבְּיבִי בִּיבְיבִי בִּיבְּיבִי בִּיבְּיִי בִּיִּבְיִ בִּיִּבְיבִי אַבְּיִרְ אַבְּיִר אֵבֶּיִי בִּיבְיִי אַבְירִ אַבָּי בִּיבְיִי אַבְּיבִי בּיִּבְיבִי בּיִּבְיבִּ בּיִּבְּי בּיִּבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְיִ בִּיִּבְּי בִּיִּבְּי בִּיִּבְיִ בִּיִּבְי בִּיִּבְיִ בִּיִּבְי אַבְּיִי בְּיִבְּי בִּיִּבְּי בִּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בּיִּבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְּי בִּי בְּיִבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּייִּ בְּיִי בְּיִבְי בִּיִּי בְּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּי בְּיִי בְּיִבְּי בִּיִּבְי בִּיִי בְּיִבְי בִּיִּבְי בִּיִּי בְּיִבְּי בִּיִּבְי בִּיִּי בְּיִבְי בִּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְּי בִּי בְּיִי בְּיִבְי בִּיִּי בְּיִבְי בִּיִבְּי בִּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִּיייִיי בְּייִייי

face en ta faveur. Se construit avec face en ta faveur. Se construit avec נְיָצֶאר לָנוּ : פְּנִים sans רָיָצֶאר לָנוּ : פְּנִים Ps. 418. 27, il nous sera favorable; avec מָבִיר, éclairer les yeux de quelqu'un, le rappeler à la vie, le ranimer, le rendre intelligent: תְּאִרָּח עֵינֵי פֶּוֹרְיִאִישׁן הַשְּנִי מִּרְיִם עִינִי פְּרַאִּישׁן הַשְּנִי מָּר nends la clarté à mes yeux, afin que je ne m'endorme pas du sommeil de la mort; מַאִיר שְׁיִנִים עִינִים בְּיִר שְׁיִנִים עִינִים Prov. 29. 13, Dieu éclaire les yeux à tous les deux, les ranime; אַיִּנִים בָּיִנִים בָּיִ Ps. 19. 9, elle éclaire les yeux, elle rend intelligent; sans régime: אַרְרָּצִירְרָ בַּיִנִים עָּרָרָ מִיּרְרָ בַּיִנִים בָּיִר אָרַרָּ בַּיִּרְ בַּיִּנִים בָּיִר אָרַרָּם בָּר Ps. 119. 430, éclaire, brille (v. בַּיִּבְיּרַם בָּיִר.

2° Allumer, brûler: יְּלָּאִרְיִּגְּיִרוּ מְּזְבְּיִרּוּ מִּיְבְּיִרּוּ מִּוְבְּיִרּוּ Mal. 1. 10, pour que vous n'allumiez pas vainement (le feu de) mon autel; בְּיִבִּירִם בָּאִרוֹן אִיְרְוֹן אִיְרְוֹן Is. 27.11, des femmes viennent et le brûlent; suivant d'autres : le cueillent (v. אָרָרוּ).

אור m. (fém., Job 36, 32). 1° Lumière, soleil, matin, éclat : יַרָּוּר אוֹר וַיָרָוּי־ Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut; métaph.: וּנְחַתִּיך לָאוֹר גוֹיִם Is. 49. 6, je ferai de toi la lumière des nations; נאור חַשַּה בַּצַרִיםְּיהָ Is. 5. 30, le soleil est obscurci par les nuages; מְרַתְאוֹר עַר־מֶּחַגִּית וַדּּוֹם Néh. 8. 3, depuis le matin jusqu'au milieu du jour; לאור חשיה Hab. 3. 11, (ils marcheront) à l'éclat de tes flèches. — 2º Métaph. Sérénité, bonheur : יאור פנר לא רַפַּרלוּך Job 29. 24, ils ne troublèrent pas la sérénité de mon visage; אוֹר פָּנִים signifie aussi faveur, bienveillance : אוֹר מְּטֶּדְהַ הַי Ps. 4.7, la lumière de ta face, ô Éter-חפו! בְאוֹר־פְּנֵי־מֵלֶּךְ חַוִּּים Prov. 16. 15, dans l'éclat du visage du roi il y a vie, c.-à-d. un regard favorable du roi donne la vie; אור זַרָעֵ לַצַּוּרִיק Ps. 97. 11, le bonheur est ensemencé pour le juste. — 3º Herbe, pluie (ce dernier sens douteux): פַּרוֹם צַרוּ שֵלֵּר־אוֹר Is. 18. 4, comme une chaleur pure sur l'herbe ; יַפִּרץ עֵנֵן אוֹרוֹ Job 37. 11, il fait fondre, ou il répand, le nuage qu'il a chargé de sa pluie (v. אוֹרָה). Plur. pour אוֹרִים luminaires. Exemple unique : לעשה אורים בּרֹלִים Ps. 136. 7,

à celui qui a fait les grands luminaires.

קארי אָשְׁכֶּם M. 1º Flamme, feu: בְּארּר אָשְׁכֶם Is. 50. 11, à la flamme de votre feu; So. 11, à la flamme de votre feu; ייָם בּאַרי אַרּר Is. 44. 16, j'ai vu le feu. — 15. 15. 24. 15, dans les plaines, honorez l'Éternel; בְּאַרִּר בַּשְׂרִרם Gen. 11. 28, dans la plaine des Chaldéens; selon d'autres: nom de la ville où Abraham est né.

ንትእ n. pr. I Chr. 11. 33.

אוֹרָה f. 1° Lumière, bonheur: אוֹרָה Ps. 139. 12, l'obscurité est comme la lumière; לֵּיְתְּיָה אוֹרָה Esth.8.16, il y eut fête pour les Juifs.—2° Plur. Herbes: מַל אוֹרֹה Is. 26. 19, la rosée qui tombe sur l'herbe, et אֹרֹה II Rois 4. 39.

ביים אורים בארים ואורים באר Lev. 8. 8, les Ourim et Thoumim, révélation et vérité, ou lumière et droit, nom d'un objet que portait le grand-prêtre dans le pectoral, et qu'il consultait comme oracle; en quoi cet objet consistait est inconnu. קארים seul, Nomb. 27. 21.

קְּוֵרְוֹח f. plur. Crèches ou étables : יְצָּדְיִרִים לַאֲנֵרְוֹת II Chr.32.28,et des étables pour les troupeaux (v. אָרָנָה hébr.).

'The n. pr. 1° Uri, fils de Hur, Exod. 31. 2. — 2° Esdr. 10. 24. — 3° I Rois 4. 19.

אוּרִיאֵל (flamme de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 6. 9. — 2° II Chr. 13. 2.

אוֹרְיָּהְ (flamme de Dieu) n.pr.1°Uriah, époux de Bathseba, II Sam. 11.3.— 2° Pontife sous Achas, Is. 8.2.

אוֹרָיָּוֹרּ (flamme de Dieu) n. pr. Prophète tué par l'ordre de Joakim, Jér. 26. 20.

י אוֹרַיְתָא Loi : בֶּלִּבֵּן דְעָּסְקִין הָאוֹרַיְּתָא Rituel, tous ceux qui s'occupent de la loi, qui l'étudient.

חוֹא m. et f. (plur. האוחה). 1° Signe, symbole, souvenir, enseigne, preuve, miracle: דְּרָוּ לְאוֹח וּלְמוֹעֲרִים Gen. 1. 14, ils serviront de signes et d'époques, de signes pour les époques;

חוֹא (fut. מְאוֹת, Convenir, être d'accord avec quelqu'un (v. מָאָיה).

🙀 adv. Alors. Souvent le futur qui suit cet adverbe est mis pour le passé: אַז יַשִּׁיר־משֵׁח Exod. 15. 1, alors Moise chanta; plus rarement le passé pour le futur : אָז נִבְּחַלֹּה אַלּהּמֵּר אֱרוֹם Exod. 15. 15, alors les princes d'Edom seront épouvantés. מַצֵּי Depuis, depuis longtemps, de tout temps: וּמַאַז בַאַרִדּ אל־פַּרְעֹח Exod. 5. 23, depuis que je suis venu chez Pharaon; מַאַנוּ וַעַקַוּה II Sam. 15. 34, depuis longtemps et maintenant; נכור בסאף מאז Ps. 93. 2. ton trône est établi de toute éternité. אַנַר מַשַּרָם שְׁטַסּוּנה : avec י parag. אַנַר אַנַים שָׁטַסוּנה Ps. 124. 4, alors les eaux nous auraient submergées; יַדְעָהַ בִּי־אָז תְּוַלֵּר Job 38. 21, savais-tu alors que tu devais nattre? transposition pour מָרַאָּז. אַז כָּד Ex. unique: אָבּרָאָז חָדֵלְפּי Jér. 44.18, depuis que nous avons cessé.

אָנָא, chald. (part. pass. אַנָא, inf. אַנֵים, avec suff. רְיָבְיבּר לְמֵינָא לְאַחּרָּא Dan. 3. 19, 22, il ordonna de chauffer la fournaise.

ነጋ!ኞ n. pr. m. I Chr. 11. 37.

בּלְיָא מִירָ אַוְרָא: chald. S'en aller: מַלְּיָא מִירָ אַוְרָא Dan. 2. 5, 8, littér. la chose s'en est allée de moi, j'ai oublié la chose (ou j'ai ordonné cela), v. אַוָל.

אוֹר הַ אַוֹּר m. Hysope : קּוּתְשְּאָנִי בְאַוֹּרב Ps. 54. 9, purifie-moi avec de l'hysope. Il servait à asperger.

m. Ceinture, corde : רְּנָיְהָ אָּרֶת Is. 11. אַ la justice sera la ceinture de ses reins; נָנָאָטר אַזוֹר בְּּכֶּיְחְנֵיתֶם

Job 12.18, il attache une corde autour de leurs reins (v. אֵני).

'וַאַ' (v. אַז).

לי אינל אי פראילל אי פראילל אי אינל אי פריעלל אי אינל אי פריעלל אי פריעלל אי אינל אי פריעלל אי אי יריעלל אי אי יריעלן אינל אי איז יריעלן איי פריעלן איי פריעלן עאר לישור אייבירען. Jér. 2.36, que t'empresses-tu tant pour changer ta voie? פר יריעל איי פריעל איי אייבירען איילי איי איינלי איי איינלי עול עול ער ניינל איינלי איי

Pou. part.: דֵּרֶן מְאַנְּיָלְ בְּיִרְן מְאַנְּיִלְ Ez. 27.19, Dan et Javan voyageant, allant d'un endroit à l'autre; selon d'autres: Dan et Javan (fournissent ton marché) de tissus. Peut-être בַּיְּאָנָּיל est-il le nom d'une ville ou d'une province.

chald. Aller, s'en aller: אָזַלּגּ בְּבְרִיִּלֹּגּ לִּירִּוּשְׁלֵם Esdr. 4. 23, ils allerent en grande hâte à Jérusalem.

אָלָל (départ) v. אֶבֶּן n. pr.

MK Kal inusité.

Pi. אָאָ Peser, examiner : יָאָשָן וְתֹּקֶר Eccl. 12. 9, il examina et il rechercha.

תונים לה של m. Instrument ou arme. Ex. unique: קרבו פלר און בלר שלים Deut. 23. 14, tu auras une beche parmi tes instruments, ou armes.

און שָׁרָנִי (duel אוֹן שָׁרָנִי). Oreille : אוֹן שָׁרָנִי אוֹן ליִבְּיבּר (אַזְּנִים בְּאָרָנִי I Job 29.11, l'oreille qui m'écoutait m'estimait heureux; רְדַבֵּר אָזִינְיִן הַּאַיְנִין הַּאַרְנִים הָאָלָּוּ הָאָוֹנְיִין Gen. 20. 8, il dit toutes ces paroles à leurs oreilles, c.-à-d. en leur présence; בּיתּינְיבִי יְרוּינִינְיַ בּאַרָּנִי וּעִינְיבִי וּעִינְיבָּי בּאַרָּנִי וּעִינְיבָּי בּאַרָּנִי בּאַרְּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרְיבָּי בּאַרְיבָּי בּאַרָּנִי בּאַרְיבָּי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּנִי בּאַרָּאַבָּי בּאַרְיבָּי בּאַרָּבִי בּאַרָּבָּי בּאַרָּבִי בּאַרְיבָּי בּאַרָּבָּאַרְנִי בּאַרָּבָּאַרְנִי בּאַרָּבָּי בּאַרְבָּאַרְנִי בּאַרָּבְּאַרְבִּי בּאַרָּבָּאַרְבִּי בּאַרָּבְּאַרָּבְיּיִים בּאַרָּאַבָּי בּאַרְבּאַרָּבְּאַרְבּאַרָּבְּאַרְבּאַרְבּאַרְבּאַרְבּאַרָּבְּאַרָּבְיּיִים בּאַבְּאָרָבּים בּאַרָּבְּאַרָּבְייִים בּאַרָּבָּאַרָּבְייִים בּאַבּאָרַבּי בּאַרָּבָּבְּאַרָּבְייִם בּאַרָּבְיּבְּיִים בּאַבָּיבְים בּאַבּייִים בּאַבּייבְיוּבְּיים בּאַרָּבָּיים בּאַבָּיים בּאַרָּבְייִּים בּאַבָּייִי בְּיוּנִייִים בּאַבָּיים בּאַבּיים בּאַבּיים בּאַרָּבִיים בּיּבּים בּאַרָּים בּיּבִיים בּיּבּים בּיּיִים בּיִּבְים בּאַבּיים בּיּבּים בּאַבּיים בּיּבּים בּיוּער בּיּבּיים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיִים בּיּבִים בּיּבִּים בּיּבּים בּיּבִּים בּיּבִּים בּיּבִים בּיִבּים בּיּבּים בּיּבִים בּיּבִּים בּיבּים בּיּבּים בּיּבִים בּיבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיּבִים בּייִים בּיּבִים בּיּבּים בּיּבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיּבִים בּיבּים בּיבּ

קיי שְאֵרָה n. pr. d'un village, I Chr. 7. 24, Uzzen, bâti par Seëra, fille d'Ephraim.

קבור קבור (oreilles ou pointes de Tabor) Ville de Nephthali, Jos. 19.34.

মূণ (oreille du Seigneur) n. pr. Fils de Gad, Nomb. 26. 16.

ח. pr. m. Néh. 10. 10.

יקים m. pl. (pour יִּיִקִים). Chaines: בּיִּקִים Jer. 40. 1, il était lié avec des chaines.

לְּצִלי, v. יְצִּאִר, Seindre, se ceindre: אָמָר מָרְזְּיֶדְּרְ Jér. 1. 17, et toi, ceins tes reins, c.-à-d. arme-toi; אַזִּרִי הָיִלּ I Sam. 2. 4, ils se ceignent de force; עְמִרְיִּרְיִ יַצְאַוְרֵיִי Job 30. 18, il me serre comme le bord de ma tunique (me serre le cou).

Niph. Etre ceint : נְאִיֶר בְּנְבוּרָח Ps.

65. 7, il est ceint de force.

Pi. Geindre, entourer, fortifier: בְּאַרְנִי חַרָּלּ Ps. 18. 40, tu m'as ceint de force; הְּמָאַרְנִי מְיִסְאַרְנִי חַרָּאַ Ps. 30. 12, tu m'as entouré de joie (הַמְּאַרְנִי II Sam. 22. 40, pour אַאַרָרְיִּ וְלָאֹיִרְנִי וְלַאֹּיִרְנִי וְלַאֹּיִרְנִי וְלַאֹּיִרְנִי וְלַאֹּיִרְנִי Is. 45.5, je t'avais fortifié, et tu ne me connaissais pas. Part.: זְיִּמְוֹרִי וְיִּמְוֹרִי Is. 50. 11, ceints, armés, de brandons.

Hithp. Se ceindre, s'armer: מו הַוְאֲצֶּהָ Ps. 93. 1, il s'est ceint de force; אורר נְחֹמֵּגְרְר נְחֹמֵּגְר (חֹמֵגְר (חֹמִנְי (חֹמֵגְר (חֹמֵגְר (חֹמֵגְר (חֹמֵגְר (חֹמִנְי (חֹמִגְּנְר (חֹמֵגְר (חֹמֵגְר (חֹמֵנְי (חֹמִנְי (חֹמֵגְר (חֹמִנְי (חֹמִנְי (חִמְנְי (חֹמִנְי (חִמְנְי (חֹמִנְי (חִינְי (חְייי (חִינְי

tremblez.

עלין אין avec א prosthet.). Bras : וּבְאָיִרוֹפַ נְפוּרָים Jér. 32. 21, et par le bras étendu.

רָאָיְרָה וְחַגֵּר : יוֹתְהַ m. 1° Indigène : תָּאָיְרָה וְחַגַּר Lév. 16. 29, l'indigène et l'étranger.—

2º Arbre qui n'a pas été transplanté: פָאָורה רַצַּקּן Ps. 37. 35, comme un arbre verdoyant.

אָרָחִי n. patron. De la famille de אָרָחִי I Rois 5. 11.

I אַדר, avec suff. אַדר, avec suff. אָדר, אָרִיכִם, pl. אָרִיכִם, const. אַרָּי, avec suff. אַחִיר, אָחָיר, אָחָיר, אַחַיר, אַחַיר, אַחַיר, אַחַיר, אַחַר, concitoyen, allie, ami, prochain: אָרְבְּקָח אָח Gen. 24. 29, Rébecca avait un frere; אַרָּר אָרָד Gen. 29. 15, est-ce parce que tu es mon parent? ו הְּמָרַבְּיִר בְנִיָמְן אֲדֵוּר שָׁאוּל I Chr. 12. 29, et des Benjamites, frères de Saul, c.-à-d. de la même tribu que lui ; וַצְּמָּח אָה מַאָּחַר ਜੜ੍ਹੇਲ Ez. 18. 10, qui commet contre son frère une de ces choses (v. II ===); אחר בגרא Job 6. 15, mes amis sont devenus perfides. Precede de www l'un l'autre : ניאָמָרוּ אָדישׁ אֱל־אַחָרוּ II Rois 7. 6, ils se dirent l'un à l'autre. Aussi des choses inanimées : אָניַדֶּוּם אָישׁ אֶל־אָחִיר Ex. 25. 20, leur face (celle des chérubins) sera l'une vis-à-vis de l'autre. Metaph .: אַח הוא לְבַעל מַשְׁחָרה Prov. 18. 9, il est un frère du destructeur, c.-à-d. une cause de ruine.

II אָ (fém. אַדְּאָ) Un. Ex. unique: אָדָּעָלוּת אָר בְּנָעִיּתוּתְאָן Ez. 18. 10, il commet une de ces choses. Selon d'autres, v. I אָר.

III אָל interj. Hélas! malheur! מַּעְּמִר אָם אָל בְּל-חִוּעֲבוֹח רְעוֹח Ez. 6. 11, et dis: Malheur! a cause de toutes ces criminelles abominations.

IV אָלְ f. Atre, foyer: יְצֶּת־תָּאָח לְּמָנִית קבּבֶּרָת Jér. 36. 22, et l'âtre devant lui était allumé.

ראָ chald. (avec suff. אָהָדֶּ). Frère.

ווא (plur. ביייה seul usité) Hiboux : וּפֶּלְאוּ בְּתַּיִּדְם אִיִּדִים אַ Is. 13. 21, leurs maisons seront remplies de hiboux.

그렇지장 (frère du père) n. pr. Achab, roi d'Israel, I Rois 16. 28.

ንጋቦኛ n. pr. m. I Chr. 2. 29.

עתור, s'associer: אָלְתְּבּי Gen. 49. 6, que mon honneur ne s'associe pas à leur conciliabule; selon d'autres, de la racine בָּיִר. Hithp. Ex. unique: דואריה Ez. 21. 21, tourne-toi vers un côté, ou : assemble tes forces.

¬¬¬¬ nom de nombre et adj. (const. אַרוד, f. אַרוד pour אָדֵיה; selon d'autres, de II ma). 1º Un, premier, quelque: יום אַרַור Gen. 1. 5, un jour; בּיוֹרָשׁ Gen. 8. 5, le premier du mois ; קצוד פענו Gen. 3. 22, comme quelqu'un d'entre nous. — 2º Seul, unique, unanime, immuable : אַרָרַדָּוּם Ez. 33, 24, Abraham était seul (de sa race) ; יי צַּיַור Deut. 6.4, l'Eternel est unique; קוֹל אָקור Exod. 24. 3. d'une voix unanime; אַרָּאָם בּאָרֵד Job 23. 13, il est immuable. אַרַור répété, l'un l'autre : אַרַור וּמָצָרו אָרַור וּמָצָרו אָרַור Exod. 17. 12, l'un d'un côté, l'autre de l'autre côté; שַׁמֵּם תָאֶנְוֹר — וְשֵׁם תָאֶנְוֹר — וְשֵׁם תָאֶנְוֹר Exod. 18. 3, 4, le nom de l'un, le nom de l'autre.

Plur. ביידים Les mêmes, quelques: פֿרָמָר Gen. 11.1, et les mêmes paroles; בְּיָבִים אֲּנְדִים בְּיָבִים בְּיִבִים בְּיִבִּים בְּיִבִּים בְּיִבְיִם בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבְּיִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּבּ

יַנְם אֵרן סוֹתְ לְאַיְדוּרוּת: Unité : אַרְדוּרוּת Rit., il n'y a point de limite à son unité.

חוד n, pr. I Chr. 8. 6.

אַרְוֹנֶתי f. Démonstration , argument. Ex. unique : אַרְוֹנֶתי Job 13.17, et que ma démonstration (pénètre) dans vos oreilles (v. 1737).

רָּיְתֵּשׁׁ f. Fraternité, amitié: לְּיָתַּשּׁׁ Zach. 11. 14, pour détruire l'amitié.

Ding n. pr. m. I Chr. 8. 4.

בְּאַתְיָהָ chald. f. Explication : יְאַתְיָהָן Dan. 5. 12, et l'explication d'énigmes (ע. תְּיָה).

ים אחוםי n. pr. m. I Chr. 4, 2,

אָרוֹתְאָ f. (pl. אַרְיִאָּיִר). Sœur, parente; femme d'une même tribu, d'un même pays; alliée, amie: דְּיָרָיִּאָרִיר וְבָלְאַרִיר וְבָלְאַרִיר וְבָלְאַרִיר וְבָלְאַרִיר וְבָלְאַרִיר וְבָלְאַרִיר וְבָלְאַרִיר וְבָלְאַרִיר וְבָלְאַרִיר וְבָלְאַר וּבְּלִיאַר וּבְּלְאַר וּבְּלְאַר וּבְּלְאַר וּבְּלְאַר וּבְּלְאַר וּבְּלְי אַרוֹת אַ Nomb. 25. 18, Cozbi, fille du prince de Midian, leur sœur, leur compatriote; יְּבָּיִר אֲּרִוֹת וּבְּער וּבְּער וְבַּלְּאַר וּבְּער בַּער וּבְּער בַּער בַּער בַּער בַּער וּבְּער הַאַר וּבְּער בַּער וּבְער וּבְּער וּבְּער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְּל וּבְּער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְער וּבְּער וּבְּער וּבְּער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְּער וּבְער וּבְער וּבְער וּבְער וּבּער וּבּער וּבּער וּבְער וּבּער וּבּער וּבּער וּבּער וּבּער וּבּער וּבּער וּבּער וּבּער וּבער וּבּער וּבער וּבּער וּבער וּב

לְצֵּמוֹי (fut. יְאַתֵּה, rarement יְאַתֵּה) Se construit avec le réy. direct et avec בְּ. 1° Saisir, tenir, se tenir, soutenir, prendre: יְחָבֶּי מְּלֵיהְ Jug. 12. 6, ils le saisirent; יְשְׁבֵּי מְלֵּיְהַ וּעָבְּי בַּעְּלָּי Exod. 15. 14, la terreur saisit les habitants de la Palestine; בְּיִבְי בְּיִרָּ Cant. 3. 8, tenant le glaive; בְּיִבְּי בַּיְרָ בַּיִר Job 17. 9, le juste se tient dans sa voie, il y reste ferme; בְּיִבְּיִ בִּיִרְ בַּיִר בַּיִּר Esth. 1. 6, soutenus par des cordes de byssus;

אָרָה שָׁנְיִם (Cant. 2.15, prenez pour nous des renards; אָרָה מָרְ־נַוְהַמְשִׁים Nomb. 31. 30, un désigné (pris par le

sort) entre cinquante.

2°Fermer, couvrir, enchevêtrer: יְרִישׁרִּי Méh. 7.8, ils fermeront les portes, et vous les fermerez à verrous; וְיִשְּׁיִוֹי אָרִיים בְּעַבֵּי אִרִים I Rois 6. 40, il couvrit la maison de bois de cèdre; כְּבְּלְּהִי אֲבִי בְּעַרִיה וְשָּׁיִים בּעַרִיה וְשָּׁיִים בּעַרִיה וְשָּׁיִים בּעַרִיה וְשָּׁיִים בּעַרִיה וְשָּׁיִם בּעַרִיה וְשִּׁיִם בּעַרִיה וְשִּׁיִּם בּעַרִיה וּשִּׁים בּעַרִיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרִיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעִּיב בּעְרִיה וּשִּׁים בּעַּיב בּעריה וּשִּׁים בּעְּיבְּיה וּשְׁיִּים בּעְרִיה וּשִּים בּעְּיבְּיה וּשִּׁים בּעַרְיה וּשִּׁים בּעְּיבְּיה וּשִּים בּעְּיבְּיה וּשְׁים בּעְרְיה וּשְׁיִּים בּעְרְּיה וּשְׁיִּים בּעְּיבְּיה וּשִּים בּעְרְיה וּשִּים בּעְּיבְּיים בּעְּיבּים בּעִּים בּעְּיבְּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעְיבִּים בּעְּיבְּים בּעִּים בּעִּים בּעְיבִּים בּעִּים בּעִּים בּעְיבִּים בּעִּים בּעְיבִּים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּיּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעְּים בּעִים בּעְּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּיּים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּיּים בּעִּים בּעְיבְּיִים בּעְּים בּעִּים בּעִּים בְּיִים בְּעִּים בּעְּיִּים בְּעִּים בּעְּיִּים בְּעִּים בּעְּיִּים בּעִּים בּעְּיבְּים בּעִּים בּעְּיבְּיוּים בּייִּים בּעִּים בּיים בּעּים בּעּים בּעּים בּעּים בּעִּים בּיבּים בּעּים בּיבּים בּיבּיים בּעּיבּים בּעִּים בּעִּים בּעּיבְּיבְּים בּעִּים בּעּיבְי

Niph. 1º Étre pris : בְּשִּׁתִּים בַּשְּׁבָּוּה Gen. 22. 13, il était pris dans un buisson. — 2º Prendre possession, s'établir : יְיִבְּיֵבְּי Nomb. 32. 30, qu'ils s'établissent au milieu de yous.

Pi. Fermer, couvrir: קְּאֲחֵוֹ פְּנֵרֹּכְמַּח Job 26. 9, il ferme, il couvre, la surface du trône.

Hoph. Etre enchâssé: מַאָּקִיִּדִּם II Chr. 9. 18, (six degrés et un marche-pied d'or) étaient enchâssés dans le trône.

顶峰 (possesseur) n. pr. 1° Achas, roi de Juda, II Rois 16. 1. — 2° I Chr. 8. 35.

קרָתְּיִלְּיָב לּפָת בּאָ. 1º Propriété, possession: בְּבֶּר מָפָת Gen. 23. 4, une propriété de sépulture; אַרָּאָלָב בּלָבָּל בְּלֵבְּל Lév. 25. 45, ils (les esclaves) seront votre possession. — 2º Une bande, une troupe : בּאַרָאַר בַּרְבָּע Gen. 26. 26, et une troupe de ses amis. Selon d'autres, n. pr., Achusath, l'un de ses amis, de ses compagnons.

TAN n. pr. m. Neh. 11. 13.

וֹתְרְיּהְ et יְתְיְרְיּהְ (possession de Dieu)

1° Ahasia, fils d'Ahab, roi d'Israel,
I Rois 22. 40. — 2° Ahasia, fils de
Joram, roi de Juda, II Rois 8. 24.

기기차 (leur bien) n. pr. m. I Ch. 4.6. 기기차 (possession) n. pr. Gen. 26. 26 (v. 가까지 2°).

ጥደ n. pr. Ehi, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

্নান্<u>র</u> patron. de দ্রান্<u>র</u> II Sam. 23. 9, 28.

ጥር n. pr. m. 1°I Chr. 5.15; 2° 7.34.

Dאָיִוּאָ n. pr. m. II Sam. 23. 33.

אַרִירָה chald. Enigme (הְיָהְה hébr.): בְּחִיבָּה Dan. 5. 12, et l'explication des énigmes.

fils d'Ahitub, pontife, I Sam. 14.3.— 2° Ahiyah, Silonite, prophète sous Jarobeam, I Rois 11.29.— 3° Plusieurs autres, Rois et Néh.

חורה n. pr. m. Nomb. 34. 27.

ነባለ n. pr. m. 1° II Sam. 6. 3. — 2° I Chr. 8. 14. — 3° 8. 31.

אַרִיטוּג (bon frère) n. pr. m.1° I Sam. 14. 3. — 2° II Sam. 8. 17.

תוללוד (frère de celui qui est ne)
n. pr. m. II Sam. 8. 16.

אָרִים (v. אַאָים).

וֹמִימִימוֹ (frère de la mort) n. pr. m. I Chr. 6. 10.

ገንሮነባዩ (frère du roi) n. pr. 1° Ahimélech, fils d'Ahitub, prètre, I Sam. 22.9.—2° Ahimélech, fils d'Ebyathar, pontife, II Sam. 8. 17.

ነም በ. pr. m. 1° Nomb. 13. 22, Abiman, un des fils d'Enak. — 2° I Chr. 9. 17.

가보고 n. pr. m. 1° I Sam. 14. 50. 2° Fils du prêtre Zadok, II Sam. 15. 27. 가장 n. pr. m. I Chr. 7. 19.

ברונה (frère généreux) n. pr. m. I Rois 4. 14.

בּאַרינאַל (alliée à la grâce) n. pr. 1° Ahinoam, femme de Saul, I Sam. 14. 50. — 2° Ahinoham, femme de David, I Sam. 27. 3.

אָרִיטְטְיּ (frère de l'appui) n. pr. m. Exod. 31. 6.

ገሂሃቦች (frère du secours) n. pr. 1° Ahiéser, fils d'Amisadaï, chef de la tribu de Dan, Nomb. 1.12.—2° I Chr. 12. 3.

סְרֵילָם (frère élevé) n. pr. m. II Rois 25. 22.

הַרְּכָּם (frère élevé) n. pr. Ahiram, fils de Benjamin, Nomb. 26. 38.

אַרִירַע n. pr. Ahira, fils d'Enan,

chef de la tribu de Nephthali, Nomb. אַתֵּר אָּתָדּי Gen. 37. 17, Joseph alla après ses frères. — 2° Derrière, ensuite:

רְשַׁחֵרְאָ (frère du matin) n. pr. I Chr. 7. 10.

אַרִישָּׁר (frère du chant) n. pr. I Rois

לְיִיחְלֶּלְ (frère de la sottise) Ministre de David, complice d'Absalon, II Sam. 15. 12.

דְרֶכֶּר Ps. 119. 5, plut au Ciel que mes voies fussent réglées ; צַּחֲלֵר II Rois 5. 3.

מְּחְלֹי n. pr. m. I Chr. 2. 31.

אַרְלְטָה f. Nom d'une pierre précieuse, l'amethyste, Exod. 28. 19.

יַםְּרֶּי *n. pr. m.* II Sam. 23. 34.

אָתֶר Kal. Tarder. Ex. unique : יָאָתֵר Gen. 32. 5, j'y ai séjourné jusqu'à maintenant.

Hiph.: נְיּוֹדֶר מְרְדַשׁוֹצֵר (keri) II Sam. 20. 5, il tarda au dela du temps (qu'il lui avait fixé). V. יָדֵר.

אַתְרִים Adj. (f. אָתָרִים, pl. אַתְרִים אָתַרִּים). Autre, étranger, suivant: דְלֹּים אָתִרּ Gen. 37.9, un autre songe; דְּשָּׁבֶּי רָשִּׁרָים, 17. 21, dans l'année suivante; Deut. 11. 16, des dicux étrangers. Et seul: אַתִּר בְּיָרִים אָתִר Ps. 16. 4, ils s'empressent auprès des idoles, ou ils leur offrent des présents (v. דְּתַּיַר).

אַתַר prép. et adv. 1° Après : נַיַּבֶּלָּהְ יוֹסָהְ קַבּיר הַשָּׁבִיל פַר יוֹסָהְ Gen. 9. 28, après le déluge ;

ses frères. — 2º Derrière, ensuite: צחר תרחים Exod. 11. 5, derrière le moulin ; וְהִעָּדוֹר אַיָל אַדַור Gen. **22. 13**, et voici un bélier derrière (lui) ; וַאַחַר יַבּא אל השבחבה Nomb. 19. 7, et ensuite il entrera dans le camp ; ארור כן, plus souvent אַדורַד פַן, après cela, ensuite. — 3° Conj. Après que:אַדור דָּבֶּר יֵי Job 42. 7, après que Dieu eui dit ces paroles. Souvent avec אַשָּׁר חִפָּרָה חַיְּכִּר : אֲשָׁר בּאַשָּׁר אָפָרָה בַּיִּר Ez. 40. 1, après que la ville avait été frappée. Plur. אַחַרַד, avec suff. אַחַרַד. 1°Subst. (a Le derrière : דַּיַּמָרוּר אַבְעָר מָאָחָרָד דְּחָדְיִתְי II Sam. 2. 23, Abner le frappa avec le derrière de la lance, c.-à-d. avec le bois. (b Les descendants: יאַדורַדינום Ps. 49.14, et leurs descendants. - 2º Prép. adv., conj. Après, ensuite, après que, puisque : אַרַיִּריַע אַלּחִים אוֹרְאָדּ Gen. 41.39, puisque Dieu t'a fait connaître (tout cela) ; מוֹכִיתַ אַרָם אַחַרֵי תַון יִמְצָא Prov. 28.23, celui qui fait de la morale aux hommes trouvera grace ensuite auprès d'eux; selon d'autres, אחרי : celui qui fait de la morale aux hommes après moi, à mon exemple. באַתַרַב De derrière, d'auprès, derrière : מַאָּחֵרֵי דָּוָר II Sam. 20. 2, (tous les Israélites se retirèrent) d'auprès de David, l'abandonnèrent; וּכְעַמִיר מַאַחַרֵי חַקּוֹצֵר Jér. 9. 21, et comme une gerbe derrière le moissonneur; בל אַחַבַי, אָל אַחַבי derrière.

חַרְחַל n. pr. m. I Chr. 8. 1. n. pr. m. I Chr. 4. 8.

אָחָרִי chald. adj. (p. אָחָרִיה). Autre : מְחַרִית Dan. 2.39, un autre royaume.

אַחֵרֵי chald. prép. Après : אָחֵרֵי Dan. 2. 29, après cela, après ce temps.

לְחֲלֵייִ chald. adv. Avec ביי Dan. 4.5, jusqu'à la fin, en dernier lieu.

אַרִיר f. Fin, suite, extrémité, avenir (récompense), postérité, reste : ייי (récompense), postérité, reste : ייי (du commencement) jusqu'à la fin de l'année; אַבִּירִית נַּינְּיָנִית זְּעָּיָרִית זַּעְּיָרִית זַעְּיָרִית זְעָרָית זְעָרָית זְעָרָית זְעָרָית זְעָרָית זְעָרָית מָבּירָית מָבּירָית מָבּירָית מָבּירָית מָבּירָית זְעָרִית זְעָרִית בְּיִרְיתְם בְּיִרָית בְּיִרְיתְם בְּיִרָית זְעָרִית זְעָרִית זְעָרִית מָבְירָית מָבּירָת זְעָרִית מָבְירָית מְבּירָת אַבּירָם אַבְירָית מָבּירָת מָבְירִית זְּבּירִית זְּבּירִית זְּבּירִית זְּבּירִית זְּבְּירִית זְּבְּירִית זְּבּירָת אַבְּירָת מָבְּירָת מָבְּירָת מְבְּירָת מְבְּירָת אַבְּירָת מְבּירָת אַבְּירָת מְבּירָת אַבְּירָת מְבּירָת אַבּירָם בּעְרָירָת זְבְּירָת מְבּירָת אַבְּירָת אַבּירָם אַבּירָת אַבּירָת אַבּירָם בּעָרָית מְבּירָת אַבְּירָת מָבְּירָת מְבְּירָת מְבְּירָת זְּבְּירָת זְּבְּירָת זְבְּירָת זְּבְּירָת זְבְּירָת זְבְּירִית זְבְּירָת זְבְּירִית זְבְּירָת זְבְּירִית זְבְּירָת זְבְּירִית זְבְּירִית זְבְּירָת זְבְּירִית זְבְּירָת זְבְּירִית זְבְּירִית זְבְּירִית זְבְּירִית זְבְּירִית זְבְּירִית זְבְּירִית זְבְּיִּירִית זְבְּיִירִית זְבְּירִית זְבְּיִירִית זְבְּיִירִית זְבְּיִּירִית זְבְּיִירִית זְבְּיִירִית זְבְּיִירִית זְבְּיִירִית זְבְּיִירִית זְבְּיִירִית זְבְּיִירִית זְבְּירִית זְבְּיִירְיִירְיִית זְבְּיִירִית זְבְּיִּירְיִית זְּבְּיִירְיִית זְבְּיִירְיִית זְבְּיִירְיִית זְבְּיִירְיִית זְבְּיִירְיִיתְיִירְיִירְיִית זְבְּיִירִית זְבְּיִירְיִית זְבְּיִירְיִית זְבְּיִירִית זְּבְּיִירְיִית זְבְּיִירְיִית בְּיִּיּיִית בְּיִירְיִית בְּיִּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִירְייִית בְּיִבְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִירְייִית בְּיִירְיִייִית בְּיִיבְּייִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְיִיּבְייִים בְּיִבְּיִירְיִית בְּיִבְּיִיּבְיּיִים בְּיִיבְּיִית בְּיִיבְּיִיּיִית בְּיִ

chald. Même signif.

נְאָחֶרֶן chald. adj. Un autre : נְאָחֶרֶן Dan. 2. 41, et il n'en existe pas d'autre.

בַּלְכֵּה אֲחֹרֵיִה: adv. En arrière: בַּלְכֵּה אֲחֹרַיִּה Gen. 9. 23, ils marchèrent en arrière, à reculons; רְאַהָּה הֲחֹכִּיִה I Rois 18. 37, tu as tourné leur cœur en arrière, tu as changé leurs sentiments.

אַחַיִּקרְרְפַנִים persan m. Les satrapes, Esth. 3. 12.

אָחַשְׁרְרְפְּנִין chald. Les satrapes : אַחַשְׁרַרְפְנִיא Dan. 3. 2.

אַרַוּשְׁרֵרוּשׁ n. pr. Ahasvéros, Assuérus, roi de Perse, Esth. 1. 1; שְׁחַשְׁרֵשׁ (cheth.) Esth. 10. 1.

יַחָשְׁחָבִי n. pr. m. I Chr. 4. 6.

persan m. pl. Droma-daires, Esth. 8. 10.

עַטַע (ע. אַנוּר.).

בּיִרְישׁרְ אֶלְי (pl. אַיִּיִישׁר (אַלּי פּיִר פּיִּלְּרִים וְאָלִּרְיִם וְאָלִרְיִּם וְאָלִרְיִם וְאַלִּרְיִם וְאָלִרְיִם וְאָלִרְיִים וְאָלִרְיִם וְאָלְרִים וְלָּאָרִי : לְאֵים , לַאֵּים , לַאֵּים , לְאֵים , לַּבְּיִם וּאַלְיִים וּאַלִּים וּאָלִרְיִים וּאַלִּים וּאָלִרְיִם וּאַלִּים וּאַלְיִים וּאָלִים וּאָלִים וּאָלִים וּאַלְיִים וּאַלְיִים וּאָלִים וּאָלִים וּאָלִים וּאַלִּים וּאָלְיִים וּאָלִים וּאָּיִים וּאָלִים וּאָלִים וּאָלִים וּאָּים וּאָלִים וּאָלִים וּאַלִּים וּאָּים וּאַלִים וּאַלִּים וּאִים וּאַלִים וּאָּים וּאִּים וּאִים וּאִים וּאִים וּאִים וּאִים וּאַלִים וּאִּים וּאִּים וּאַלִּים וּאִיִים וּאִּים וּאִּים וּאִיים וּאִים וּאִיים וּאִים וּאִים וּאִיים וּאִּים וּאִיים וּאִיים וּאִים וּאִיים וּאִיים וּיִים וּאִיים וּיִים וּאִיים וּאִיים וּאִיים וּאִיים וּיִים וּאִיים וּאִייִים וּיִים וּאִיים וּאִייִים וּאִיים וּיִים וּאִיים וּיִים וּאִיים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִּים וְיְיִים וְּיִיּים וְּיִּיְים וְּיִים וְיִים וְּיִים וְּיִים וְיְיִים וְּיִיּים וְיִים וְּיִים וְיְּיִים וְיִים וְּעִים וְּיִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וּיְיִים וְּיִים וְיִים וְיּיִים וְיִים וְּעִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּישִּיים וּייִים וְיִים וְיִישְּיים וּייִים וְייִים וּיְיִים וְיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְייִים וְּייִים וְּיִים וְּיִים וְּיי

לְצְּכֵּר לְּנְכֵּר II Sam. 18. 5, (agis) doucement à l'égard du jeune homme. Adj: לְנָכִר לָצִּט נִבְּרָ Job 15. 11, et la parole était douce à ton égard. Selon d'autres, de לַצָּט לַ

18

אָטְר m. Epines, buisson d'épines : ניאֹמָרוּ כָל-חָצִּדִים אֶּל-חָאָדָּג Jug. 9. 14, tous les arbres dirent au buisson.

רְּטָּעָי ח. pr. m.: קּגֹרֶן דָאָפֶר Gen. 50. dans la grange d'Atad.

אַטוּן מוּן מְּדְרָיִם : Prov. אַסוּן מְדְרָיִם Prov. 7. 16, tissu d'Egypte.

אַטֵּם שְּׁמָּרָיִד נָבּוֹך: Fermer, boucher: אַטֵּם שְּׁמָּרָיד נָבּוֹן: Prov. 17. 28, tel qui ferme ses lèvres paratt intelligent; אַטֵּם אָדָם Is. 33.15, celui qui se bouche l'oreille; אַטְּמִים אַטְמִים I Rois 6. 4, Ez. 41. 16, des croisées voûtées et bouchées, c.-à-d. grillées.

Hiph.: איני באַנים אָזע Ps. 58. 5, comme la sourde vipère qui se bouche l'oreille.

אָשָר Fermer. Ex. unique: יְאֵלֵר Es. 69. 16, et que le puits ne ferme pas son ouverture sur moi (עַבֶּר ,אַצַר ,אַצַר).

기일차 (lie ou muet) n. pr. m. 1º Esdr. 2. 16. — 2º 2. 42.

אַמֵּר adj. Lie, serré: אַמֵּר בַּדִּיְבְּיִנּי Jug. 3. 15, un homme lie, empêché, de sa main droite, c.-à-d. un gaucher.

אר (keri, comme אַרן Point: אַרן Prov. 31.4, et pour les princes point de liqueur forte; selon d'autres: aux princes (il ne sied pas de demander) eu est la liqueur forte (v. IV אַר.).

11 א (pl. איים seul usité) Des animaux hurleurs : וְכָּנָה אִירם בָּאַלְּמְטִּרְהִיר Is. 43, 22, les hiboux (ou les chacals) mugiront dans ses palais (v. אַיָּר).

III איי הוצרין. (pour איי איי). Malheur : איילה אָרֶץ Eccl. 10. 16, malheur à toi, pays! איילה בכרו. 4. 10, malheur à lui! Autre version יְאִילוּ.

IV 'א adv. Point: יְהַלֵּם אִּדְּנָקְר Job 22.
30, il sauve (mėme) celui qui n'est point innocent; selon d'autres: l'innocent sauve (toute) une contrée (v. אַר אָר אָר וֹיִר אָר בְּרַר I Sam. 4. 21, elle appela l'enfant: point de gloire, la gloire n'est plus; selon d'autres: où est la gloire?

אֵיכָּה f. Haine : אֵיכָה Gen. 3. 15, j'établirai une haine (rac. אָרַב).

אַריר m. Malheur, misère, ruine: רְצִּילִי Ps. 18. 19, ils m'obsèdent au jour de mon malheur; יְצִילִי Job 18. 12, et la misère sera prête à son côté (עָצֶלֵע צִּילָע בָּיִלְעִי לְצִילָע Job 31. 3, la ruine n'est-elle pas pour l'homme inique? אַרְחוֹת צִירָט Job 30. 12, les voies, de leur malheur (pour voies funestes).

אָרָה f. Autour, oiseau de proie: אָלָה Job 28. 7, l'œil de l'autour ne l'a jamais aperçu.

ጥ n. pr. m. 1° Gen. 36. 24. — 2° II Sam. 21. 8.

איה adv. Ou (v. אַר).

du livre de Job, il n'est fait mention de Job que dans Ez. 14. 14, 20.

אָיָבֶל n. pr. lzebel, semme d'Achab, sille d'un roi sidonien, I Rois 16. 31.

אַייָה ou אַייָה adv. Où ? (de אַ פּוּ ייִה): קיים בער Job 38. 19, où est la voie? (V. vers. 24.)

מורי adv. et interj. Comment? ah! comme! אֵרְהְ בְּמֵרְתְּן Gen. 26. 9, et comment (pourquoi) as-tu dit? Affirm.: אֵרְהְ רָשְׁלֵּ בְּעָרְתְּוֹ Ruth. 3. 18, comment la chose se décidera; אֵרְהְ רִידְּלְּעָרְ Ps. 73. 19, ah! comme ils ont été dévastés en un instant (abrév. de אַרָּצִי)!

מיכָה adv., plus freq. interj. Comment? ah! comme! אֵיכָה אָשָּא לְבֵּיִר Deut. 1.12, comment pourrai-je porter seul? Affirm.: אַיבָרוּ הַזּוֹיִם הָאַלָּה Deut. 12. 30, de même que ces nations servent (leurs dieux); אֵיכָה הָשָׁבָּה Lam. 1.1, ah! comme elle est assise solitaire! אַיבָה הַרְּצָה Cant. 1.7, où tu mènes pattre ton troupeau? אֵיכָה הַיִּבָּה p. אַיבָה ווֹ Rois 6. 13, où?

אֵיכְּכָה (forme redoublée de בֶּיכָּה, ou comp. de אֵי et אֵיבָה) Comment : אֵיכָּכָה אַיכָּכָּה Esth. 8. 6, comment pour-rai-je voir?

קַאָּיֶל m. (pl. צַּיִּלִים). Cerl: קַאַיֶּל פַּתְּר. Ps. 42. 2, comme le cerf soupire après les sources d'eau. Le verbe au fém. par except. (v. אַיָּלָּיִד.).

אָיֶל m. Force. Ex. unique: בְּבֶּרָ אֵּרִךּ Ps. 88. 5, comme un homme sans force (v. אַרּל).

איל m. pl. אילים 1º Hommes puissants, grands : אֵילִים Exod. 15. 15, les puissants de Moab. — 2º Arbres

puissants, chênes ou térébinthes: מֵי בִיבֹּי Is. 1. 29, car ils seront honteux à cause des chênes (que vous aimiez). Lo sing. n'existe que dans le n. pr. אֵיל מָּאַרָן Gen. 14. 6, plaine ou chêne de Paran.

אָלָה (de אָאָ, plur. אַיָּלּהי. const. אַיָּלְּהי הַשְּׁיְלִּהי מָאַיְלּהי. Biche: תְּבְּלֵּהי מָאַיָּלְהי וּ וּצְּלָּהי מָאַיְלִּהי וּ וּ וּ וּ וּ וּ וּ וּ צֹּבְלָּהי מָאַיְלִּהי וּ וּ וּ וּ וּ צֹבּלַהי מָאַלָּהי וּ וּ וּ צֹבּלָהי מָשְׁלָּהִי פּיִלְּהי מָשְׁלְּבְּי מְשְׁלְּבְּי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִּי מְשְׁבְּי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִּי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבְּי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁלְבִי מְשְׁבְּי מְבְּיִי מְשְׁבְּיִי מְשְׁלְבִי מְיִי מְבְּיִבְּי מְיִי מְבְּי מְיִי מְבְּיִבְּי מְיִי מְבְּיִי מְיִי מְבְּיי מְיִי מְבְּיי מְיִי מְבְּיִי מְיִי מְבְּיִי מְיִי מְּיִי מְיִי מְּיִי מְיִי מְּיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְּיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִיי מְיִי מְיּיי מְיּי מְיִי מְייִי מְייִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיּבְּיּי מְיִיי מְיִי מְיּבְּי מְיּבְּיּי מְיּילְיי מְיּיִי מְּיּבְּיּי מְיּילְיי מְיּיים מְּיּיבְּיי מְיּיבְּיי מְיּיִים מְּיים מְיּבְּיי מְיּיבְּיי מְיּיבְּייים מְיּיבְּיי מְיִייייים מְייים מְּיייים מְייִיים מְּייבְּייי מְיּיבְּייי מְיּיבְיייים מְייִי

אָלְּוֹתְ n. pr. 1° Ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42. — 2° Ville de la tribu de Zabulon, Jug. 12. 12.

75 n. pr. 1° D'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 43. — 2° Elon Hétéen, Gen. 26. 34. — 3° Fils de Zabulon, Gen. 46. 14. — 4° Elon, juge, Jug. 12. 12.

אילות n. pr. (ע. אילות).

אָלְלְאוֹ f. (de אֵיֶל אוֹ. Force: אֵיְלְאוֹת איָלוּוִר לְּפֶּוְרָוִד Ps. 22. 20, ma force (Dieu), viens avec hate a mon secours.

אֵילֶם terme d'archit. (pl. אֵילֶם et אֵילֶם. La corniche, le fronton, Ez. 40. 16, 22, 26.

אַלְכָּה er. Endroit ou campèrent les Israélites en sortant de l'Egypte, Exod. 15.27 (où il y avait 12 fontaines et 70 palmiers, v. אָביל, 16. 1.

אילן chald. m. Arbre: אִילָן מְנוֹא אַרְנָא Dan. 4. 7, un arbre au milieu de la terre (v. אַלאַ).

אילת et אילות n. pr. Elath ou Eloth, ville des Iduméens conquise par David, Deut. 2. 8, I Rois 9. 26.

אָיֶבֶּיה אָתְבִּים: Biche (אַיְבָּיה אָקָבָּיה אַיָּבָּיה). Biche : אַיָּבָּיה אַיָּבָּיה אָיָבָּיה הַשְּׁתַּיה : Prov. 5. 19, biche d'amour אָיָבָּיה הַשְּׁתַּיה : Ps. 22. 1, biche de l'aurore. Nom d'un instrument ou d'un chant.

אָים adj. (f. אָיִאָּה). Terrible, épouvantable: אִים וְסֹרָא Hab. 1. 7, il est terrible et effroyable; אַיָּם מַּוּרְגָּלוֹית Cant. 6.4, terrible comme des bandes armées.

קיקה f. Terreur, epouvante, frayeur: הַּבְּּה הַשְּבֶּה הְיבָּה הַיבְּּה נְיבָּה וּבְּיבָּה וְבִיבָּה וְבִיבָּה וְבִיבָּה וְבִיבָּה וְבִיבָּה וְבִיבָּה וְבִיבָּה וְבִיבָּה וְבִיבָּה וְבִיבְּה יִבְּיבְּה יִבְּיבְה יִבְּיבְּה וְבִּיבְּה יִבְּיבְּה יִבְּיבְּיה יִבְּיה יִבְּיה יִבְּיבְּיה יִבְּיה יִבְּיּרְיה יִבְּיּרְיּרְיה יִבְּיּרְיה יִבְּיּרְיה יִבְּיּרְיה יִבְּיּרְיהְיּרְיה יִבְּיּרְיּרְיה יִבְּיּרְיה יִבְּיּרְיה יִבְּיּרְיה יִבְּיּרְיה יִבְּיּיה יִבְּיּיה יּבְּיּיה יִבְּיּיה יִבְּיי

scurité; אָסְיּמְיּמְ Prov. 20. 2, la terreur du roi, c.-a.d. la terreur que le roi inspire; אַסְיּמְ Job 33. 7, ma terreur, la terreur que j'inspire. Avec ה parag. הַּיְסָיּגְּ Exod. 15. 16. — Plur. הוֹסִיּגַּ בַּנְּיִנְ בַּיִּינִ בְּּיִנְ בַּיִּנְ בַּיִּנְ בַּיִּנְ בַּיִּנְ בַּיִּנְ בַּיִּנְ בַּיִּנְ בַּיִּנְ בַּיִּנְ בַּיִּ בַּיִּ בְּיִנְ בַּיִּ בְּיִ בְּיִנְ בַּיִּ בְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיבִי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְיִי בְיִי בְּיִי בְּי בְּי בְּיבְיי בְייִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּי בְּי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיבְיי בְּייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּייבְיי בְּיבְייי בְּיב

י אֵימָתִי Quand, Aboth.

וֹאַ (const. אַרְאַ) 1° Subst. Un rien, le néant : רָהַלָּדִי כְאֵיִן נֶגְדָּה Ps. 39. 6, mon existence est comme un rien devant נסו ; דומיתן רוונים לאין Is. 40. 23, qui change les princes en néant. — 2º Adv. avec suff. ארכני, Point, ne pas, non (comme &, avec cette différence que R's se met devant le passé et le fut., et re presque toujours devant le part. et les subst.); avec אֵרן on sous-entend un temps du verbe êlre : מַוּלֵלִד אַרעָנּה Gen, 37. 30, l'enfant n'y est plus; באינם Lament. אַרן־רוֹטָף בָּבוֹר ; 5. 7, et ils ne sont plus Gen. 37. 29, Joseph n'était plus dans la citerne ; יאָם־אַיִן מֶּתָהוּ אֵלֹכִי Gen. 30. 1, sinon que je meure. אַר לי il n'est pas à moi, pour : je n'ai pas; suivi de l'inf. avec ביוֹא : il n'est pas permis de : אַיך לַבוֹא Esth. 4. 2, il n'est pas permis de venir; מרן איש Gen. 31. 50, personne ; אַרן אַישׁ Exod. 5. 11; אין מאימדו I Rois 18. 43, rien. — 3° Sans : אֵדן מְסָפֶּר Gen. 41. 49, sans nombre, innombrable. במיד Lorsqu'il n'y avait point, sans : בָּאַרן־חָּדוֹמוֹח Prov. 8. 24, lorsqu'il n'y avait point d'abimes; באין חוֹמָח Ez. 38. 11, sans muraille. Two Comme rien, pour rien, il s'en fallait de peu : כָּאָרָך שָׁפָּכָרו אֱשֶׁרֶר Ps. 73.2, encore un peu, et mes pas eussent. été renversés. לְאֵיך A celui qui n'a pas : לאין כות II Chr. 44.10, a celui qui est sans. force. מַאֵּדְ מָיִם Il n'y a pas : מַאַדְ מָיָם Is. 50.2, faute d'eau; מָמֵיךְ נְּמוֹךְ Jer, 10, 6, il n'y en a pas comme toi ; בַּאַרן רּוֹשֶׁב Is. 5. 9, sans habitant; ממרוג Jér. 30. 7, il

- n'y en aura pas eu de semblable. -- 4º Adv. Où, מַאָּדִן יְבוֹא עָּוְרָי Ps. 121. 1, d'où me viendra le secours?

וְאִין יָשׁר: (pour יְאֵין) Ex. unique: אָין יָשׁר אוֹ I Sam. 21. 9, n'y a-t-il pas là sous ta main?

איעור (ע. אַבִּרעָוָר).

יחור איסור Défense, chose défenduc : אֹיסוּק Rituel, et non avec des choses défendues (v. אַסֵר).

אַלְּהָּ, (rarement אָאָרָ). Mesure de capacité: אָיְמָּה יְאֵיהָה Prov. 20. 10, deux sortes de mesures; אָיָבָה וְצָּבֶּט beut. 25. 15, une mesure parfaite et juste.

סט פֿאילי מלע. Où : אָרמּה הָיִריהָ Job 38. 4, où étais-tu (lorsque j'ai jeté les fondements de la terre)? Par except., comment : אַרמֿה הָשָּנְיִשׁרם Jug. 8. 18, comment, ou ; qui étaient les hommes (que vous avez tués)?

אַלפֿוּא Donc, ainsi : בְּשֵׂח וֹאִי דְּאִי דְּאִי Prov. 6. 3, fais donc ceci, mon fils (v. אינא).

Nom du 2º mois de l'année lunaire, correspondant à avril-mai.

איש m. (pl. אישים, plus génér. אַנָשׁים, const. בֵּיֵר אִרשׁ et בַּיֵר אָרשׁ). Homme, un homme, époux, mâle: אָשֶׁרֶר־אִישׁ יַרָא ארבי Ps. 112. 1, heureux l'homme qui craint Dieu; אַמ־לָאִישָׁה Gen. 3. 6, elle en donna aussi à son époux ; איש : יאידית Gen. 7. 2, male et femelle. Quelquefois (principal. au plur.) homme distingué, courageux : תלוא־איש שולוא I Sam. 26. 15, n'es-tu pas un vaillant ו הַתְּחַוּכְוּ וְהַרוּ לַאֲנַשִּׁים ! Sam. 4. 9, prenez courage et soyez des hommes. אָרָם opposé a אָרָם, grand; opposé a la Divinité, faible mortel : צֵלַיכָם אָישִׁים: Prov. 8. 4, je vous אַקרָא וְקוֹלִי אֱל־בְּנֵי אָרָם appelle, vous grands, et ma voix (s'adresse aussi) aux fils de l'homme, aux petits; יְנָשֵל אַשׁוּר בְּהֶרֶב לֹאִ־אִרשׁ Is. 31. 8, Aschur tombera par le glaive de celui qui n'est pas un faible mortel ; אַנָשֶׁר דָיָד I Sam. 23. 3, les gens de David, ses compagnons; איש האלחים Deut. 33. 1, serviteur do Dieu; לַלָּחָם אַנְשֵׁים לֹא תֹאכֵל

Ez. 24, 17, tu ne mangeras pas le pain des parents, le repas envoyé par les parents à celui qui pleurait un mort; איש ישראל Jug. 7. 14, un Israelite; plus fréq. collectif, les Israélites, Jos. 9. 7. Joint à un autre subst., celui-ci lui sert de *qualificatif* : מַּלְחֲמָּח guerrier; איש אַין un homme inique; איש אָין איש חַבָּרו ; un homme sanguinaire איש חַבָּרו un homme colère. Avec אור et בי l'un, l'autre (v. אַרשׁ אָפּרשׁ : אַרשׁ אַראָ Is. 3. 5, l'un contre l'autre. win Chacun, quelque: אים חלמי Gen. 40. 5, chacun son songe; אָר שׁרַשִּר Gen. 15. 10, chaque morceau ; de même אַרשׁ , כַּל־אָדשׁ , עיש נאָרש (v. דעיאַ, שַּׁשָאַ et שִּׂאַ).

אישרבשה. pr. Fils de Saul, II Sam.

איש הור n. pr. m. I Chr. 7. 18.

ארשון m. (diminutif de שיאי). Petit homme; la prunelle, parce qu'on s'y voit en petit: ייי Deut. 32. 10, comme la prunelle de son œil; קאישון Ps. 17. 8, comme la prunelle, fille de l'œil; et le milieu: מְאִישׁוֹן לִילָּיִר Prov. 7. 9, au milieu, c.-a-d. dans l'obscurité de la nuit; קאישון (keri שִשְּׁיִן רְיִשֶׁהְ) Prov. 20. 20, au milieu des ténèbres, dans d'épaisses ténèbres.

ም'ጻ n. pr. m. I Chr. 2. 13.

אירוון m. Entrée. Ex. unique : אירוון m. Entrée. Ex. unique אירוון (keri) Ez. 40. 15, la porte de l'entrée (v. אירוון).

il y a : אִירָי בָּר תְּמַלְכּוּחָהְ: Dan. 5. 12, il y a un homme dans ton royaume; a un homme dans ton royaume; il est à moi, j'ai, je possède (v. Esdr. 4. 16). Si le sujet est un pron., il s'ajoute a אֵרְיִרָּהְ comme suffixe : אִירְיִרָּהְ tu es, אִירְיִהְיִּהְ il est, אִירְיִהָּיִּ nous sommes, vous êtes.

איִחִיאֵל (Dieu est avec moi) n. pr. Prov. 30. 1.

אָיְחְקֶּר (contrée de palmiers) n. pr. Ithamar, fils d'Aaron, Exod. 6. 23.

רְאֵיל, adj. et subst. (rarement הָאָי).
Fort, solide, dur; force, impétuosité: הַאַיָּדְן בַשְׁהַן Gen. 49. 24, son arc

reste fort, litter. est assis dans la force: ਸ਼ੜੂਦਾਂਸ਼ אַרַען מּוֹנָים Nomb. 24. 21, ta demeure est solide; de même לְנֵה אֵירַתוּ Jér. 49. 19, demeure solide; גור אַרָקן Jer. 5. 15, peuple fort, puissant; נַחַל אֵירָתן Deut. 21. 4, un champ dur, aride; תַרָה בנרים איתן Prov. 13. 15, le chemin des perfides est dur, difficile; נַחַרוֹת אַירָתן Ps. 74. 15, des fleuves impétueux; selon d'autres : des fleuves qui coulent toujours; לאַרְחֵני Exod. 14. 27, la mer reprit son impétuosité. Plur. Les puissants, les grands: ואַירֶנִים Job 12. 19, il renverse les puissants ; בירה האחנים I Rois 8. 2, du mois d'Ethanim, le septième mois de l'année, correspondant à septembre-octobre; "וַרָיָבֹר בָּרָית אַרְתַּנָים Rit., il se souviendra de son alliance avec les patriarches.

ነርነጅ n. pr. m. I Rois 5.11, Ps. 89.1.

לְּבֶּרִי בְּעָבִי Ps. 68. 12, certes il est une récompense pour le juste; אָדְ פֶּרִי לַבָּיִר Ps. 68. 12, certes il est une récompense pour le juste; אָדְ פֶּרִי לַבְּיִר Ps. 68. 12, certes il est une कृष्ट्र Ps. 66. 12, (elle déchiré; אָבְּיִר אַבְּיִר, fille de mon père) mais pas fille de ma mère. — 2° Seulement, rien que, à peine: בּעָבְּיִר בַּעָבָּי Exod. 10. 17, seulement cette fois encore; אַבְּיִר בְּעָבָּי Ps. 39. 12, rien que vanité; בְּעַבָּי Deut. 16. 15, rien que joyeux, entièrement joyeux; בּעָבִי בַּעָבָי Cen. 27. 30, à peine Jacob était-il sorti.

Gen. 10. 10.

בְּלְבָּה adj. (rac. בָּבֶּה). Trompeur, perfide: אָבְיָה בִּיהְ לֵּי מְבֵּוֹ אַבְיָב. 15. 18, tu es pour moi comme une source trompeuse (בַּבְּי בִּעְרָבֵּל לְּמַלְבֵּר לְמַלְבֵּר יְמֶירָאֵל Mich. 1. 14, (je rendrai) les maisons d'Achsib perfides envers les rois d'Israel (ou semblables à une source trompeuse).

Juda, Jos. 15. 44. — 2° Ville de la tribu de tribu d'Aser, Jos. 19. 29.

אַלְוָרְי et אַלְוָרִי adj. Hardi, cruel, barbare, violent : אַרְאָרָיָר מָר רְעּרְעָּנוּ Job 41; Job 41; al n'est pas si intrépide qu'il le ré-

veille; אַכְּוֶדִי תַּאָּקוּ Jér. 50. 42, ils sont cruels; מַר־צַאָּד לְאַכְוֶד Lam. 4. 3, la fille de mon peuple est devenue barbare; וראש פְּתְנִים אַכְּוֶר Deut. 32. 33, et le poison violent, mortel, des basilics.

אַכְּוְרִיּוּת f. Cruauté, violence : אַכְּוּרִיּוּת Prov. 27. 4, la violence de la colère.

לְּכִּילֶת f. Nourriture : נַיֵּלֶהְ בְּכֹחַ הָאָבִילֶּה I Rois 19. 8, il marcha fortifié par cette nourriture (v. אָבַל).

אָכִישׁ n. pr. Roi philistin, I Sam. 21. 11.

אַבַל Manger, gouter, jouir, dévorer, consumer, détruire; avec l'acc., avec 3, מון avec מָּב , rarem. avec וְאַבַלְתַּ וְשָבַדְּתַּ : לְ Deut. 11. 16, tu mangeras et tu seras rassasiė; וְלֹא אָכַל מַשׁוֹבָח Job 21 25, il n'a gouté aucun bien ; ייאכלו מחרי דֶרָכֶם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie; אַכל חַרֶב II Sam. 2. 26, le glaive dévorera-t-il toujours ? וָאַשׁ אָכְלָּח אחלר־שׁתוּר Job 15. 34, le feu consumera les tentes de celui qui reçoit des dons corrupteurs ; אַבלָה אַז־כּל־דועשים Deut. 7. 16, tu détruiras tous les peuples; manger du pain, pour goûter אַכַּל לַחָם de la nourriture, faire un repas, et Amos 7. 12, vivre; אַרָלּוּ צֵּת־שֹׁמְבֶּירָוֹם Osée 7. 7, ils tuent leurs juges; ואֹכַל אָת־בָּטָרוֹי Eccl. 4. 5, il dévore sa chair, c.-à-d. se consume, se ronge; métaph.: בּר־רַוֹבֶלֹף Ez. 42. 5, car les colonnes en mangerent une partie, c.-à-d. prirent de leur place (יוֹבְלֹף pour יוֹבְלֹף).

Niph. Etre mangé, pouvoir être mangé, être consumé: אַטָּר לֹאִרחַאַבְּלְּחָר Jér. 29. 17, (des figues) qui ne sont point mangées (tant elles sont mauvaises); דְּרָבֶּיִה תְּעָבֶּלֶּח Lév. 11. 47, un animal qui peut être mangé, c.-à-d. dont il est permis de se nourrir (v. Zach. 9. 4).

Pi. Dévorer, consumer: קּמְאַרְלֵרִיּא Job 20. 26, le feu le dévorera (p. קּאַרְלֵרִיּּ).

Hiph. מאברל (fut. ראברל, inf. לתאברל).

26

אָבֶל chald. (fut. בַּאַבֶּל). Mėme signif. Mėlaph.: ואַבְלוּ פַרְצִּידוֹן דִּי יְדוּנְיָא Dan. 3. 8, ils mangèrent les morceaux de la chair des Juifs, c.-à-d. ils les ca-

lomnierent (v. קרץ).

אלֶל m. Nourriture, manger, provision, proie: אָבְּרְשָׁלְבְּלִּבְּלְּבִּי Gen. 14.11, et toute leur nourriture; לְבִילְ לְבֵּי הָּבְּלִּבְּי Ruth 2.14, au temps du manger; רְּמְבְּצִי בְּיִר רְבִּינִי בְּלִר בְּיִר לְבִּי בְּיִר רְבִּינִי בְּלִר בִּיִר לְבִּי בְּיִלְ בְּלִר בְּיִר רְבִּיִּשׁ בְּלַר בִּיִּבְּי בְּבִּי בְּלַר בִּיִּבְּי בְּבִי בְּיִבְי בְּלַר בִּיִּבְי בְּלַר בִּיִּבְי בְּלַר בִּיִּבְי בְּלַר בִּיִּבְי בְּלַר בִּיִּבְי בְּלַר בִּיִּבְּי בְּלַר בִּיִּבְי בְּלַר בִּיִּבְּי בְּלַר בִּיִּבְּי בְּלַר בִּיִּבְּי בְּלַר בִּיִּבְּי בְּלַר בִּיִּבְּי בְּלַר בְּיִבְּי בְּלַר בִּיִּבְי בְּלַר בִּיִּבְּי בְּלַר בִּיִּבְּי בְּלַר בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּלַר בְּיִבְּי בְּלַר בְּיִבְּי בְּלַר בְּיִבְּי בְּלַר בְּיבִּי בְּלַר בְּיבִּי בְּלְ בַּיִּבְּי בְּבְּל בְּבִי בְּיִבְּי בְּלַר בְּבִּי בְּלְבְּבִי בְּבִּי בְּלְבְיבִי בְּלְבְּבִי בְּבִּים בְּלַר בְּבִּי בְּבִּי בְּלְבְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּלְבְּבִי בְּבִּיבְּי בְּלַר בְּבִּי בְּלְבְּבִי בְּבְּבִי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּיבְּי בְּבָּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבְּבִי בְּבִיי בְּבְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבְּבִי בְּבְּבִי בְּבְּבִי בְּבְּבִיי בְּבְּבִיי בְּבְּבִיי בְּבִי בְּבְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּבּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבְּבִי בְּבְּבִיי בְּבְּבִיי בְּבְּבִּי בְּבְּבִיי בְּבְּבִיי בְּיבִּי בְּבְיי בְּבְּבִיי בְּבְּבִיי בְּבְּבִיי בְּבְּיי בְּבְּי בְּבִּי בְּיוּ בְּבְיי בְּיבְיי בְּיבִי בְּיי בְּבְייבִיי בְּיבְּי בְּבְיי בְּיבִּי בְּיבִיי בְּיבִּים בְּיבִיי בְּבְיי בְּיבִיי בְּבְיי בְּיבּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּבְיי בְּיבּיי בְּיבִיי בְּבְיי בְּיבִּים בְּיבִּי בְּבְיי בְּיבְּיי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּבְּיי בְּיבִּי בְּיבִיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּייבְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבּיבְּיבְיי בְּייבְּיבְּיבְיי בְּיבִּיבְייבְיבְייבְּיים בְּבְּיבְיבִיים בְּבְּיבְייבְייים בְּבּיבְיי בְּיבְיבְיבְיבְיבְייים בְּבְּב

n. pr. m. Prov. 30. 1.

לָבֶם רְתָּיֶת לְצִּכְלָּת : Nourriture אָכְּלָת Gen. 1. 29, (cela) sera votre nourriture.

קבן יש הי הַבְּקוֹם חַוּה. Vraiment, certes, mais, cependant: אָבֵן יֵשׁ הֵי בַּבְּקּקוֹם הַבְּיִּם בּי בַּבְּקּקוֹם הַבְּיִם בּי בּבְּקּקוֹם הַבְּיִּם בּי בּבּקּקוֹם בּי בּבּקּקוֹם בּי בּבּקּקוֹם בּי בּבּק אָבַן אָבַקּקּקוּ פוֹל ; Ps. 31.23, mais tu as entendu ma voix (suppliante); אָבֵן בָּאָבִישׁ Job 32. 8, cependant c'est l'esprit dans l'homme.

אָבֶּהְ אָבֶּהְ עָּלֶּיִר: Forcer. Ex. unique: פָּרִי-אָבָהְ עָּלֶּיר: Prov. 16. 26, car sa bouche le force (au travail).

קְּלֶּרְהְי שָּלֶּרְהְ m. Poids. Ex. unique: וְאֵרְמְּר עָלֶּרְהְ Job 33. 7, mon poids ne pesera pas trop sur toi; selon d'autres: ma main, comme מַּמָּר.

אָכֶּר m. Cultivateur, laboureur : אָכָּר זיִבְיִדּין Jér. 51. 23, le laboureur et sa paire de bœufs ; pl. אָכָּרִים (v. בַּיַר).

기반기와 n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

אל particule negat. (לא. אל). Ne point, ne pas : צל-מירָא צָּבְרָם Gen. 15. 1. Abram, ne crains point; אַל־נַאַ הִדִּרָם

Gen. 13. 8, qu'il n'y ait point de querelle. Le verbe qui suit est presque toujours au futur; quelquesois le verbe faire, agir, est sous-entendu: אַל בָּנָי I Sam. 2. 24, (n'agissez) point ainsi, mes fils; אַל בָּנָי הַ בּנִי אַלְיָר Gen. 19. 18, non, mon Seigneur, je te supplie (n'agis point ainsi). Subst.: יְיָשֵׁם לָאֵל מְּלָּהְי Job 24. 25, et qui réduira ma parole à rien, à néant? יְיָבֶר מְלִיבְּי אַל־בָּיָר Prov. 12. 28, et (dans) le chemin frayé (n'est) point la mort, ou : est l'immortalité.

chald. Même signif.

אל (pl. אַלים) Force, pouvoir, heros, Dieu. Cette dernière acception est la plus generale : יָשׁ־לָאֵל יֵדִיי Gen. 31. 29, ma main a le pouvoir (de vous faire du mal); אל נְתוֹר Is. 9. 5, heros puissant; יַאַרְּנֵרוּ בְּיֵד אַל גּוֹיִם Ez. 31. 11, je les livrerai dans la main du puissant, du heros des nations, c.-a-d. de Nebuchadonozor; לאל פליון Gen. 14. 18, an Dieu suprème ; אַלָּר Exod. 15. 2, il est mon Dieu; אָרְיֵר־אֵל Ps. 80. 11, des cèdres de Dieu, c.-à-d. les plus hauts ; קדור ביר אַל Ps. 36.7, comme les montagnes de Dieu, très élevées ; בָּרָר אֵלָרם Ps. 29. 1, fils des dieux, grands, princes ; לַאֵל אַקור Exod. 34. 14, et אל זר Ps. 81. 10, un dieu étranger, une idole.

, אֵל pron. Ceux-ci : לְאֵנְשִׁים דָּשֵּל Gen. 19. 8, a ces hommes; אֵל I Chr. 20. 8, ceux-ci naquirent a Rapha (v. אַלַרוּ).

אלי prep. (presque toujours suivi d'un makkeph, constr. poét. יבְּאַ, avec suff. יבְּאַר, אַלֵּירָ, אַלֵּירָ, אַלֵּירָ, אַלֵּירָ, אַלִּירָ, אַלִירָ, אַלִּירָ, אַלִירָ, אַלִּירָ, אַלִּירָ, אַלִּירָ, אַלִּירָ, אַלִּירָ, אַלִּירָ, אַלִּי, אַלּי, אַלִּי, אַלּי, אַלִּי, אַלּי, אַלּי, אַלּי, אַלִּי, אַלּי, אַלִּי, אַלּי, אַלּי, אַלּי, אַלּי, אַלִּי, אַלִּי, אַלּי, אַלִּי, אַלִּי, אַלִּי, אַלּי, אַלִּי, אַלִּי, אַי, אַלּי, אַלּי, אַלּי, אַלּי, אַלִּי, אַלִּי, אַלִּי, אַלִּי, אַלִּי, אַלּי, אַלִּי, אַלּי, אַלּי, אַלִּי, אַלּי, אַלּי, אַלִּי, אַיּי, אַלּיי, אַלּי, אַלִּי, אַלִּי, אַלִּי, אַיּי, אַלִּי, אַי, אַלּי, אַלִּי, אַיּי, אַלִּי, אַיּי, אַלִּי, אַיּי, אַלִּי, אַיּי, אַיּי, אַיּי, אַלִּי, אַלִּי, אַיּי, אָּי, אַלִּי, אַיּי, אָּי, אַלִּי, אַלִּי, אַלִּי, אַי, אַלִּי, אַלִּי, אַלִּי, אַיּי, אַלִּי, אַלִּי, אַיּי, אַיּי, אַלִּי, אַיי, אַי, אַלִּי, אַיי, אַלִּי, אַיי, אַלִּי, אַי, אַלִּי, אַיי, אַייי, אַיי, אַיי, אַיי, אַיי, אַיי, אַיי, אַייי, אַייי, אַיי, אַייי, אַיי, אַיי, אַיי

17. 49, il frappa le Philistin au front; ניַקם קדן אַל־דֶּבֶל אָחִיד Gen. 4. 8, Cain se leva contre son frère Abel; קוֹנָר אֵלֶיךָה שרון Jér. 80. 31, me voici contre toi criminel. — 2º Après les verbes qui n'indiquent pas le mouvement: à, sur, en, dans, parmi, avec, jusqu'à, près de, de, au sujet de, d'après : חַם ישֶׁבִים אַל־חַשְּלְחַן I Rois 13. 20, ils étaient assis à la table ; הַלְּבָּח אַל־תַּקְצָּח Exod. 26. 28, d'une extrémité à l'autre; prisp אל-רום Nomb. 30. 15, d'un jour à l'au-ופלשמים שפרים אל-דורר (I Sam. 17.3 ופלשמים שפרים אל-דורר les Philistins étaient placés sur la montagne; ויַרְקשָב אַל־לְבּוֹ Gen. 6. 6, il fut attristé en son cœur ; וְאֵל־ כַּלִּרָך לֹא־תְבַן Deut. 23. 25, tu n'en mettras pas dans ton sac; נַחַבָּא אֵל־דַוּכַלִּים I Sam. 10. 22, il était caché près des bagages; נשא לבבל אל-כפים Lam. 3. 41, élevons notre נגע אל-הוצעים ; cœur avec nos mains កាប់ព្រះប៉ុន Jér. 51. 9, sa condamnation a touché jusqu'aux cieux, c.-à-d. a été grande ; אַל־תְּשִׁכַּח יְשִׂרָאֵל אַל־וִיל Osée 9. 1, ne te réjouis pas, Israel, jusqu'à l'allégresse ; קברו אֹחָר אָל־אֲבֹחָר Gen. 49. 29, enterrez-moi près de mes pères; ניאפר אַבְרָחָם אַל־שָׁרָח Gen. 20. 2, Abraham dit de Sara (elle est ma sœur); אַל־פִּר יֵי Jos. 15. 13, d'après l'ordre de Dieu. אַל précède quelquefois d'autres prépositions sans rien ajouter au sens : אָל אַדְּרַר derrière moi ; אַל אַדְרַר sous ; en face; אל נכח à l'intérieur; אל פרודץ au dehors; אל פרודץ entre.

אָלָא n. pr. m. I Rois 4. 18.

*אֶלֶא Rituel, קילא Seulement : אָלָא Rituel, que toi seulement.

אָלְנְּבִישׁ m. Gréle; toujours précédé de אָבָן Ez. 13. 11, 13.

אַלְנוֹמִים Bois de corail (v. אַלְּפְנִים). קלְּדָּדְ (celui que Dicu aime) n. pr. m. Nomb. 11. 26.

אָלְרָעָה n. pr. m. Gen. 25. 4, Eldaah, fils de Midian.

לְלְּהְ intrans. (de אֵל יוֹ Jurer, maudire: אָלה וְכַּחַשׁ Osée 4. 2, jurer (faussement) et mentir ; וְאַלְהּי אָלִרי Jug. 17. 2,

tu as maudit, tu as fait des imprécations.—2° Gémir : אַלָּר מִּבְרוּאנָה Joel 1.8, gémis comme une vierge.

Hiph. Faire prêter un serment, adjurer : לְּחַאֵּלוּהוּ I Rois 8. 31, pour le faire jurer; אַרִּייָעָל שָאַל אָאַרִּיָּדְעָם I Sam. 14. 24, Saul adjura le peuple. ניאָל fut.

apoc. יאלה (pour באלה).

אָלָ f. (pl. אַלָּאָ). 1° Serment, imprécation, malediction : קוד נָא אָלָח בַּיניחִים Gen. 26. 28, qu'il y ait un serment entre nous; אַלָּהו מִירווּ מַלַא Ps. 10. 7, sa bouche est pleine de malédictions; ימשול באלה נקשול Job 31.30, pour demander sa mort par des imprécations. – 2º Synonyme de בְּרָיה Alliance, chose juree, promise : לָצַבְּרָה בָּבָרִית רַי אַלֹּדֶיךָה וּבְאַלֵּחוֹ Deut. 29. 11, pour te faire entrer dans l'alliance de l'Eternel ton Dieu et dans son pacte. אַלָּחָד Mon serment, serment qui m'a été prêté : הובות קאַלָּחִי Gen. 24. 41, tu serais dégagé de la promesse que tu m'as faite; וּבָאִיים אַבְאַלָּת Néh. 10. 30, ils prétèrent serment; ויבא אֹרוֹ בּצְלָּה Ez. 17. 13, il lui fit prêter serment.

אַלְהָּ f. (v. אַלָּהָ). Chène. Ex. unique: רְּאָמָן רְחָהָּ Jos. 24. 26, sous le chène.

קרית האַלָּה f. Térébinthe ou chêne: קרית האַלָּה Gen. 35. 4, sous le térébinthe (v. אִילֹּה).

תְּלְתִּה chald אֵלֶתִירְ, pl. אֵלֶתִיה, héb. אַלְתָּה. Dieu, Divinité : אָבּיִרִי אֱלָה אָבְירִי Dan. 3. 29, il n'y a point d'autre Dieu; בְּאַבְּירִי הַבְּיבְא לְבַלְּפָּא Dan. 5. 4, ils glorifiaient des dieux d'or et d'argent; Dan. 3. 25, à un fils de Dieu, à un ange.

קלה pron. démonst: pl. (de ייָד, v. אַלָּה. Ceux-ci, celles-ci; ceux-là, celles-là. מַלּהִים (v. אַלּהִים).

יאלה בלם דוד שורא : chald. Voici באלה בלם דוד שורא :Dan. 2. 31, et voici une grande statue.

אָלוֹ conj. Si : יְּאָשַׁהְיתוּ נְמְשֵׁרְיתוּ נְמְשֵׁרְיתוּ Esth. 7. 4, et si nous avions été vendus comme esclaves et comme servantes.

יַיששׁ אֵלוֹתְּ m. Dieu, Divinité : יַיששׁ אֵלוֹתְּ Deut. 32. 18, il abandonne le Dieu qui l'a crée ; ברי, Dan. 11. 39. 28

un dieu étranger. Usité principalement en poésie, pour désigner le vrai Dieu, avec suff.: זו לאלדוו Hab. 1. 11, sa force, il l'attribue à son Dieu (v. אַל).

אַלְּחָים, avec suff. אַלְחָים, avec suff. אַלְחָים אַלְחֵיהָ. 1° Dieu (renfermant toutes les forces, tous les attributs), dieux, juges, anges : אַלְחִים קרשִׁים רוּנא Jos. 24. 19, il est un Dieu saint ; אַלְדֵוּר מְצְרֵיִם Exod. 12. 12, les divinités de l'Egypte; אשר השיר בריטיען אַלּדִירם Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront; אַנִּר אַפַּרְתִּר אֵלִּדִּעם Ps. 82. 6, j'avais dit : Vous êtes des anges. Avec l'art.: וואַלדים le Dieu, le vrai Dieu ; פר יַר דויא דָאַלִדִים Deut. 4. 35, car l'Éternel est le (vrai) Dieu ; בן אַלְדִים (pl. בְּנֵי אֵלִים comme בְּנֵי דָאֱלֹּדִוּים Gen. 6. 2, Job 1. 6, fils de Dieu, les anges; איש תאלחים Deut. 33. 1, l'homme divin, titre donné à Moise; Néh. 12. 24, à David; I Sam. 2. 27, il désigne prophète en général; Jug. 13.6, ange.-2º adj. Divin, grand, excellent : גשרא אַלְּוִיִּם Gen. 23. 6, un grand prince; montagne de Dieu, c.-à-d. très fertile ou très élevée; מַלָּהִים Ps. 65. 10, ruisseau bienfaisant.

m. Le sixième mois de l'année, corresp. à août-septembre, Néh. 6. 15.

לול cheth., Jér. 14. 14 (keri אֵלוֹל Vanité, sottise.

אַלון Plaine: באַלנֵי בַּסְרֵא Gen. 13. 18, dans les plaines de Mamre; אַלון מְעוֹנְנִים Jug. 9. 37, la plaine des magiciens. Suivant d'autres : chênes (v. צַּעָּלוֹדָ).

שלון מבוח : Gen. 35. 8 אַלוֹן מַבוּח : Gen. 35. 8 chène des pleurs.

7178 n. pr. m. I Chr. 4. 37.

אלוף m 1° Ami, conseiller, mattre, prince : אַל־מִבְּטִרוּי בָּאֵלוּף Mich. 7. 5, ne mettez pas votre confiance en votre ami; אַלוּמִי וּסְיְדָּעִי Ps. 55. 14, mon conseiller et mon ami; אַלוּהְ לְצָרֵי אָלוּהְ Jér. 3. 4, tu es le maître de ma jeunesse ; צַּלּיהָ הֵיבֶּן Gen. 36. 15, prince Themon. - 2° Taureau : אַלּיִם מְּלָרִם Ps. 144. 14, nos taureaux sont charges de graisse; לְּכֶבֶּט אַלּוּף Jer. 11. 19, comme l'agneau et le taureau (pour יַאַלוּהָם); selon

d'autres: comme un agneau apprivoisé, rendu docile (v. אַלָּמָ et אַלָּמָ).

אלוש n. pr. Station dans le désert, Nomb. 33, 13,

קלְיַבְּר (présent de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

אל Kal inusité. Corrompre, pervertir. Niph. Etre corrompu, être perverti : יַחַבֵּר נַאֵלַחוּר Ps. 14.3, ensemble ils sont pervertis.

같아?♥ (grace de Dieu) n. pr. m. II Sam. 23. 24.

אַליאָב (dont Dieu est le père) n. pr. m. 1º Eliab, fils de Helon, chef de la tribu de Zabulon, Nomb. 1. 9. — 2º Frère de David, I Sam. 16. 6. -3º I Chr. 46, 5.

אָליאֵל (Dieu est ma force) n. pr. m. 1° I Chr. 11. 46. — 2° 5. 24. — 3° 8. 20.

אַליאַתּה (Dieu lui est venu) n. pr. m. 1 Chr. 25. 4.

אַליִדֶּד (Dieu l'aime) n. pr. Elidad , fils de Chislon, chef de Benjamin, Nomb. 34. 21.

ערבע (Dieu le connaît) n. pr. m. 1º Fils de David, II Sam. 5. 15. -2º I Rois 11. 23.

תַּלְבֵּי תָאַלְיָת תִּפִּיפַת : f. Queue אַלְיָה Lév. 3. 9, sa graisse (savoir) la queue entière, ou : la graisse de la brebis et la queue entière.

et אֵלְיָהוּ (dont l'Éternel est le Dieu) n. pr. 1º Élie le prophète, I Rois 17. 1. — 2° I Chr. 8. 27. — 3° Esdr. 10.21.

אָלִיהוּ (dont il est le Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

אַליהוא n. pr. 1° Elihou, fils de Barachel, ami de Job, Job 32. 2. -2º I Sam. 1. 1.

אָלְיָהוֹעִינִי (mes yeux sont dirigés vers Dieu) n. pr. m. Esdr. 8. 4.

אָליוֹעיני n. pr. m. Meme signif. I Chr. 3. 23, et plusieurs autres.

אַלְיַחְבָּא (Dieu le cache) n. pr. m. II Sam. 23. 32.

אליחלף n. pr. m. I Rois 4. 3.

אַלְיל m. Vanite, néant, idolátrie, idole: קל-אלודי חַבְּמִּדִם אֵבִּרְלָּתִם Ps. 96. 5, tous les dieux des nations sont des vanités, des idoles; יְּמָבֶּרְ אֵלִּלְּלְ לְּלְכֵּם Job 13. 4, vous êtes tous des médecins de néant, inutiles; וְמָכֶּם רַאֵּלִילִי Jér. 14. 14, et divination et idolátrie.

אָלימֶלה (Dieu est son roi) n. pr. m. beau-père de Ruth, Ruth 1. 2.

128 et 128 chald. pron. pl. Ceux-ci, Dan. 2. 44, 6. 7.

ነርነት (Dieu l'augmente) n. pr. m. 1° Eliasaph, fils de Deouel, chef de Gad, Nomb. 1. 14. — 2° Fils de Lael, 3. 24.

אַלְיעָנְי (Dieu est son secours) n. pr. 1° Éliézer, serviteur d'Abraham, Gen. 15. 2.—2° Fils de Moise, Exod. 18. 4. Et plusieurs autres.

בּלִיעָם n. pr. m. 1° Eliam, père de Bathseba, II Sam. 11. 3. — 2° 23. 34.

לְיְבַּוֹּ n. pr. 1° Eliphaz, fils d'Esaŭ, Gen. 36. 4. — 2° Eliphaz, ami de Job, Job 2. 11.

אַליפָל (que Dieu juge) n. pr. m. I Chr. 11. 35.

אָליפְלְהוּ (que Dieu distingue) n. pr. m. I Chr. 15. 18.

אַליפָלָט (Dieu est son refuge) *n. pr.* m. 1° I Chr. 3. 6 — 2° II Sam. 23. 34.

אַליעור (Dieu est son rocher) n. pr. m. Elizur, fils de Sedeur, chef de la tribu de Ruben, Nomb. 1.5.

ነን ነት (Dieu le protége) n. pr. m. 1° Nomb. 3. 30. — 2° 34. 25.

אָליָקּא n. pr. m. II Sam. 23. 25. -

אָלְיִקִים (que Dieu relève) n. pr. m. 1° II Rois 18. 18. — 2° Eliakim, fils du roi Josias (v. יְחִיקִים). — 3° Eliakim, prêtre, Néh. 12. 41.

עלישֶׁבע (dont le serment est Dieu) n. pr. Elisaba, fille d'Aminadab, femme d'Aaron, Exod. 6. 23.

ת אַלישָה n. pr. 1° Elisa, fils de Javan,

Gen. 10.4. — 2º D'une province près de la mer, Ez. 27. 7.

אַלישוּע (Dieu est son secours) n. pr. Fils de David, II Sam. 5. 15.

בְּלְיִשִׁיב (Dieu le récompensera) n. pr. m. I Chr. 3. 24, et plusieurs autres.

אַלישָׁטְע (Dieu l'exauce) n. pr. m. 1° Elisama, fils d'Amihud, chef d'Ephraim, Nomb. 1. 10. — 2° Plusieurs autres.

אָלִישָּׁע (Dieu est son salut) n. pr. Le prophète Elisée, II Rois 2. 1.

אַלישָׁפְּט (Dieu le juge) n. pr. m. II Chr. 23. 1.

אַלְיָחָה n. pr. Le même que אַלְיָחָה chald. pron. Geux-ci, Dan. 3. 12.

אַלְלֵי interj. Malheur! toujours avec → Job 10. 15, malheur a moi!

רלי Kal inusité. Niph. Étre ou devenir muet, se taire: תְּשְּלֵים Is. 53. 7, elle se tait; אָבֶים בְּיִבְּים בְּיִבְּים Ps. 31. 19, qu'elles deviennent muettes ces lèvres mensongères.

י Pi. Lier : צַּלְמִים מָצֵּלְמִים Gen. 37. 7, nous étions à lier des gerbes.

רַשְּׁלְיָם אֵלֶם אֶלֶם בְּרֶם מְּדְבֵּריּגְי Muet: אָלָם אָלָם אָלָם אָלָם אָלָם Ps. 88. 2, la justice selon laquelle vous devriez parler est-elle muette? Selon d'autres, pour אַלִּים vous hommes forts, ou: bien que vous parliez fortement de justice; selon d'autres: hommes assemblés, de אַלָּים Pi., liés, unis; אַלְּיבּינִי אָלָּים רְיִנִיי אָלָּים Pi., liés, unis; אַלְּיבִּינִי אָלָּים רְיִנִיי אָלָּים Ps. 56. 1, sur la colombe muette au milieu des étrangers, nom d'un air; selon d'autres: sur l'oppression des forts dans l'exil.

לאָמ adj. Muet : בּירָשׁוּם אָלַמִּים Exod. 4. 11, qui rend muet; קּלָבִים אָלְמִים Is. 56. 10, chiens muets.

אָלָ (pour אוּלָם) Mais, Job 17. 10.

אַלְמִגִּים m. pl. Bois rare, I Rois 10, 11; par transpos., אַלגוּמִים II Chr. 2. 7, bois de corail.

אַלְמוּדֶר n. pr. m. Almodad, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

, אַלמַהָּ Gen.37.7, des אַלפּיִרם f. Gerbe: אַלפּיִרם

gerbes; למא אַלְּנֹחָיד Ps. 126. 6, celui qui porte ses gerbes.

אַלְטֶּלְאֵי (pour אָשׁ לְּאָד Aboth , s'il n'y avait point.

קלף n. pr. Ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 26.

לאֹדאַלְפָן יִשְּׁרָאֵל — פַאֵּלֹדָירו: Weuf: לאֹדאַלְפָן יִשְּׁרָאֵל Jer. 51. 5, Israel n'est point veuf de son Dieu (Dieu ne l'a point abandonné).

אַלְטוּ m. Veuvage: שְׁלִטוּן Is. 47. 9, privation d'enfants et veuvage.

I אַלְּמָנְהוּ f. Veuve: אַלְמָנְהוּ Exod. 22. 23, et vos femmes deviendront veuves; אַלְמָנָהוּ II Sam. 20. 3, veuves du vivant de leurs maris; métaph., d'un état sans gouvernement: אַלָּמָנְהוּ Is. 47. 8, je ne serai point veuve, c.-à-d. sans roi.

וו אַלְמְנוֹת f. pl. (pour אַלְמְנוֹת). Palais: אַלְמְנוֹת Is. 13. 22, dans ses palais; בַּיִבִּע אַלְמְנוֹתִי Ez. 19. 7, il connut ses palais, ou: ses veuves (v. דָרַר).

קְלֶנְנוֹת (Veuvage: אַלְטָנוֹת Gen. 38. 14, les vêtements de son veuvage; metaph.: דְּיָרְפָּת אַלְכְּעִירָה Is. 54. 4, la honte de ton veuvage, c.-à-d. de ton exil.

וֹאַלֵּרן (v. אָלֵּרן) Ceux-ci.

סלנעם (Dieu sa grace) n. pr. m. I Chr. 11, 46.

ֹן (que Dieu a donné) n. pr. m. II Rois 24. 8.

רְּבֶּלְ n. pr. d'une province, Gen. 14.1.

אָלְעָר n. pr. m. I Chr. 7. 21.

אָלְעָרָה (que Dieu revêt) n. pr. m. I Chr. 7. 20.

יילְעְייִ (Dieu est l'objet de ma louange) n. pr. m. I Chr. 12. 5.

לְצְלְאָ (que Dieu protége) n. pr. m. 1° Elazar, grand pontife, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2° Plusieurs autres.

אָלְעֵלֵה et אָלְעֵלֵה n. pr. Ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32. 3.

אָלְעִשְׂה (que Dieu a créé) n. pr. m. 1°1 Chr. 2, 39. — 2° Jér. 29. 3.

לְלְלְּאְ Apprendre, s'accoutumer: שָּרְ אָרוֹתָי Prov. 22. 25, pour que tu ne t'habitues pas à ses voies.

Hiph. Produire des milliers: מארמי מאלימורים Ps. 144. 13, nos brebis en pro-

duisent des milliers (v. מֵלֵּבֶּוֹ).

ባንኛ m. 1° Gros bétail (plur. seul usité) : שֵׁלֶם אַלְּמֶדְ Dent. 28. 5, la portée de ton betail; מצח ואלמים כעם Ps. 8. 8. tout le menu et le gros bétail (v. 1988). — 2° Nom de nomb. Mille: בָאַלְפֵר אֵילָים Mich. 6. 7, a des miliers de beliers; אַלְמַיִם deux mille ; שַּׁלְּמִים six mille ; קאָרו אַלָּה cent mille. — 3° M. Groupe d'hommes, famille: ראשר אַלְמַר רָשֹׁרָאַל חַם Nomb. 1. 16, ce sont les chefs des familles d'Israel; אַלְפִּר רַוּהַל מִמְנַצֵּחוֹ Jug. 6. 15, ma famille est la plus pauvre de celles de Manassé; צָעִיר לְּחָיוֹת בָאֵלְמֵי mich. 5. 1, trop faible pour être (compté) parmi les familles de Juda.— 4º N. pr. Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28.

קאָל et אַלְלְּ chald. Mille, Dan. 5. 1. בּיִּלְפָּנְעׁ n. pr. m. I Chr. 14. 5.

אֶלְפַּעֵל (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 11.

ילא Kal inusite. Pi. Ex. unique: אַנְאָבּאָרָיּן Jug. 16. 16, elle le tourmentait, l'importunait (v. אַרִּץ).

וְּלְצְּלֶּוֹ n. pr. Exod. 6. 22, le même que אָלִיצָּפָן 1°.

רְּמֶלֶהְ אֵלְקִים יִמּשׁי Ex. unique: יְּמֶלֶהְ אַלְקִים יִמּשׁי Prov. 30. 31, et un roi auquel rien ou personne ne résiste; comp. de אַפּר בּיִם; selon d'autres: et un roi entouré de son peuple (v. בַּיְקָים). 1°Exod. 6, 24. — 2° Père de Samuel, I Sam. 1.1. — 3° Plusieurs autres.

マアプペ nom patron. Le prophète Nahum d'Elkosch, Elcès, ou l'Elkosite, Nah. 1. 1.

אַלְתּוֹלֶר (v. קּוֹלֶר).

אָלְחְקֵא et אָלְחְקַה n. pr. Ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 43, 21. 23.

기구기자 n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

Dḥ conj. ct adv 1°Si, quand meme, quoique, ou : אָבוּיְהְיִהְי בַּלְּכּוּ Lév. 26. 3, si vous suivez mes commandements; אָבּייָבֶּירֶלְי בָּלֶּכְּ Nomb. 22. 18, quand meme Balak me donnerait; אָבּיִבְּיבִיר אָבִיר אָבִיר אָבִיר אָבִיר אָבִיר אָבִיר אָבִיר אָבִיר Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants et nombreux.

אָבי הְּיִבְיבּי אָני הַאָּבי אָני בּאַכּי בְּיבִי אָני בּאַכּי בְּאַני בּאָני בּאָני בּאַני בּאָני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאָני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאַני בּאָני בּאַני בּאָני בּאַני בּאָני בּאַני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאָני בּאַני בּאָני בּאַני בּאָני בּאָני בּאָני בּאַני בּאַני בּאָני בּאָני בּאַני בּאָני בּאַני בּאָני בּאַני בּאָני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאָני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאָני בּאַני בּאַני בּאָני בּאַני בּאַני בּאָני בּאַני בּיי בּאַני ב

3° Nėgat. Non, ne pas (formule de serment): אָם־לְּדָוֹר אֲבָוּב Ps. 89. 36, je ne manquerai point de fidélité a David; אָם־יִוְאַא אָז־יְאָבְיִץ Nomb. 11. 23, ils ne

verront pas le pays, sous-entendu je jure. Simple negat.: פְּבֶן אִּמִּירִיבְאָּח נִרְפַּחוּ Jug. 5. 8, on ne voyait ni bouclier ni lance; וְאִמּ־נְיָר לְּדוֹר רָדוֹר Prov. 27. 24, et la couronne n'est pas pour toutes les générations.

אַריִם בּאָרִים בּאָרָים II Rois 1. 2, (allez demander) si je relèverai de cette maladie; אַבּיִים בּאָרָים II Rois 1. 2, (allez demander) si je relèverai de cette maladie; אַבּיִים בּאָרַים בּאָרַים בּאָרַים בּאַרַים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרַים בּאַרַים בּאַרַים בּאַרַים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרַים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרַים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָּאַר בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים ב

יְאֵל Estimer: יְאֵל הַרְבָּח לְכַשֵּׂר אָבָּרוֹת Aboth, ne donne pas souvent la dime par estimation.

אָקרּה, (pl. הַּמְיבָאַ). Servante: רְּטְּלְיהָּהְ Exod. 2. 5, elle envoya sa servante; selon d'autres: elle étendit son bras (v. רְּשָׁבָּי, בְּיִרְיִּאָרָהְ אַבְּירְהָּיִהְ בּּוֹלְיהָרִי אַרְיּאָבְיהְ בּּיִרְיִי אַרְיִּאָבְיהְ בּּיִרְיִי אַרְיִּאָבְיהְ בּּיִרְיִי אַרְיִּאָבְיהְ Exod. 14, n'oublie pas ta servante (ne m'oublie pas), v. יְּבָבָי בְּיִרְיִבְיּרִ Exod. 23. 12, le fils de ta servante, ton esclave.

תְּשָׁת n. pr. d'une colline sur le chemin de Guébon, II Sam. 2. 24.

אַמָּה chald (pl. צִּמִּדן). Coudée, Dan. 3. 1.

אָמָה f. Terreur (v. הְּיָשֵּ). הַאָּה f (pl. scul usité). Peuple,

tribu (v. ראָשׁ אָמוּח ראָשׁ אַמּוּח Nomb. 25. 15, chef des tribus; שַּמְּחִרּה בֶּל־דָאָמִים Ps. 117. 1, peuples, louez-le tous.

אָּמָר chald. (pl. אָמֵיָא et אָשׁרָא). Meme signif., Dan. 3. 4, 7, Esdr. 4. 10.

I אָמְלוֹן m. Pupille : יְאָדְהָיה אָצְלּוּ אָמוּן Prov. 8. 30, j'étais auprès de lui sa pupille, j'étais élevée auprès de lui. Selon d'autres : j'étais artisan, architecte, auprès de lui (v. אָמָן, אָמָן).

II (10% (pour prop) Foule, multitude, Jér. 52. 15; peut-être aussi 46. 25: kir prop multitude de No.

III אָר אָר. m. 1° Amon, roi de Juda, fils de Manassé, II Rois 21.18.

— 2° Divinité égyptienne, Jér. 46. 25 (v. II אָמִי אָנוֹן בּיּאָבוֹן). — 3° Plusieurs personnages, I Rois 22. 26, Néh. 7.59.

פּרִים לא־אַכן (אַמיּנִים (אָר אַ m. (אַמיּנִים אַ Fidelité, foi : תָּיִם לאֹ־אַכְן בָּים לאַ Deut 32. 20, des enfants en qui il n'y a point de fidelité; אַריר — אִישׁ אַמיּנִים Prov. 20. 6, 13. 17, 74. 5, un homme, un messager, un témoin de fidelité, sur qui on peut compter (v. אַרָּיִר.).

가'고착 (fort, vaillant), n. pr. Amos, père du prophète Isaïe, Is. 1. 1.

י אָפוּץ m. Dureté, violence : בְּאָצּרּץ וַזְלֵב Rituel, par la dureté du cœur (ע. אָבּרָץ).

יִּאָ n. pr. m. Esdr. 2. 57.

אָמִים (v. אַמִים).

אָמִינוֹן (pour אָמָינוֹן) n. pr. Fils de David, Il Sam. 13. 20.

אָמִיץ adj. Fort, puissant: אָם־לְכֹחֵ אַבִּיץ חַחָ Job 9. 19, s'il s'agit de force, voici, il est tout puissant. Le plus souvent suivi de אַני Is. 40, 26 (ע. אָפַאָ).

אָמִיר m. Sommet: מְּרָאִשׁ אָמִיר Is. 17, 6, a la pointe du sommet (de l'arbre); Is. 17. 9, comme l'abandon de la foret et du sommet (de la colline). Selon d'autres: branche, arbre.

אָפֵל Etre abattu, languir; Kal seulement au part.: אָבַילָה לָבָּחַהְ Ez. 16. 30, comme ton cœur est languissant.

אַמֵּלְל adj. Faible, impuissant: דּיְרְחִיִּדִים Néh. 3. 34, ces Juifs affaiblis.

DPM n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 25.

לאָמָרִם עַלֵּר רוֹלָע: Lam. 4. B, ceux qui étaient élevés sur du pourpre. Part. act. אָמָה (לַר רִישָּהְּאׁ) Celui ou celle qui élève, qui a soin d'un enfant : אַבָּיר אָשִׁרְיִשְּׁאַ אַמְּרִי אָשָׁרִי אַשָּׁאַ Nomb. 11. 12, comme le nourricier porte l'enfant ; רְמִיִּדִי-לֵּרְ לְאַמֶּיִרְ Nomb. Ruth 4. 16, elle (Noémi) devint sa garde (elle prit soin de l'enfant de Ruth). — 2° Étre fidèle, part. passif אָמִירְר נְצֵר רָי Ps. 31. 24, Dieu protége ceux qui sont fidèles; אָנִבְּי שְׁלָפֵי אֲמִרנִי נֹצֵר רַי אַנִּיִי וְיַנִּי אַנִּיִי וְיַבְּי אַנִּיִי וְיַנְי אַנִּי וְיִי וֹן אַרָּאַל II Sam. 20. 19, je suis parmi les paisibles et fidèles en Israel.

Niph. Etre porté, élevé; être solide, ferme; être stable, être durable: וּנְבָּיִרְם בַּלְבֵּי וְנִאָבְיִרּוּ Is. 60. 4, et tes filles seront portées (ou élevées) sur le bras, c.-à-d. avec soin, tendrement; דְּיָבְיִר וְנָאָכִוְ וֹבִּירָם וְנָאָכִוֹ וֹבָּיִרְם וֹבָּיִם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרִם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרִם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרְם וֹבְּיִרְם וְנֵאָכִּוֹיִם וֹבְּיִרְם וְנֵאָכִּוֹיִם וֹבְּיִרְם וְנֵאָכִּוֹיִם וֹבְּיִרְם וְנֵאָכִּוֹיִם וְנֵאָכִּוֹיִם וְנֵאָכִּוֹיִם וַבְּיִבְּם וְנֵאָכִּוֹיִם וַבְּיִבְם וְנֵאָכִּוִים וַבְּיִרְם וְנֵאָכִּוֹיִם וַבְּיִבְם וְנֵאָכִּוִים וַבְּיִבְּם וְנֵאָכִּוִים וַבְּיִבְּם וְנֵאָכִּוִים וַבְּיִבְם וְנֵאָכִּוִים וַבְּיִבְּם וְנֵאָכִּוִים וַבְּיִבְּם וְנֵאָכִּוִים וַבְּיִבְם וְנֵאָכִּוִים וַבְּיִבְּם וְנֵאַכְּיִים וְנֵאַכְּיִים וְנֵאַכְּיִים וְנֵאָכִּיִים וְנֵאַכְּיִים וְנֵאָבְיִים וְנֵאַכְיִים וְנֵאַכְּיִים וְנֵאַכְּיִים וְנֵאָכִּיִים וְנֵאַכְּיִים וְנֵאָבְיִים וְנֵאַכְּיִים וְנֵאָבְיִים וְנֵאַכְּיִים וְנֵאָבְיִים וְנֵאָבְיִים וְנֵאָבְיִים וְנִיבְּם וְנֵאָבְיִים וְנֵאָבְיִים וּנְאַבְּיִים וְנֵאָבְיִים וְנֵאָבְיִים וְנֵאָבְיִים וּנְאַבְּיִים וּבְּיִים וּנִים וּנִייִם וּבְּיִים וּבְּיִים וּנִיְיִם וּבְּיִים וּבְּיִבְּיִם וְנֵיִים וּנִיִּים וּנִיִּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּנִיבְּיִים וּבְּיִים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבִּים וּבִּים וּבְּיִים וּבְּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְייִים וּבְּים וּבְּים וּבְייִים וּבְּיִים וּבְּים וּבְיּים וּיִים וּבְּים

et persévérantes, incurables. — 2º Etre fidèle. étre confiant: בְּלֵּדְבֶּיִדִּי נָאָפָן רְאָא Is. 7. il est fidèle dans toute ma maison; בְּלִיבְּיִדִי נַאָפָן רְאָא Is. 7. 9, car vous n'avez pas de confiance, de foi; selon d'autres: vous n'aurez point de stabilité; בְּשָׁפֶיִם לְּנֵאָפָיִרִם Job 12. 20, il ôte la parole à ceux qui ont confiance; selon d'autres: à ceux qui savent parler (de בַּשָׁיִ בְּלֵּא נַאֲפֶּנִים אָר רְּדִּדִּי בְּלֵא נַאֲפָנִים Ps. 78. 8, son esprit n'a pas été confiant en Dieu. — 3º Etre vérifié, se réaliser: רְיַבְּבֶּי נָי בְּרַרְיָבֶּם I Rois 8. 26, puisse ta promesse se réaliser.

Hiph. קֹאֵמִין Avoir confiance, être assuré, croire; quelquefois sans régime, le plus souvent suivi de בְּי בָּי , ou de בִּי בִּי כִּי פַּר בַּי בִּי וֹשְׁרִי בְּיִ בִּי בִּי וֹשְׁרִי בְּיִי Gen. 15.6, il eut confiance en Dieu; הַּאָמִין בְּחַיִּי בְּיִי Deut. 28.66, tu neseras passûrdeta vie; פְּחִי בְּיִכִּין לְיָכֶל דָּכֶר (בְּיִר בְּיִלְי בְּיִלְי בְּיִר בְּיִלְי בְּיִלְי בְּיִר בְּיִלְי בַּיִּר בְּיִלְי בַּיִּר בְּיִר בְיִיר בִּיִּי בַּיִּי בַּיִּר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בִּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייִיי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייבְייי בְּייִיי בְּייבְיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִייי בְּיייי בְּיייי בְּייִייי בְּיייי

II אָרְיּל Hiph. Aller a droite. Ex. unique: פָּר תַאָּמִרט Is 30. 21, lorsque vous voudrez aller a droite. בְּרָן אָנָן

ריין chald. Aph. דיין מאפלים avec אין Avoir confiance: דיין מאפלים Dan. 6. 24, parce qu'il avait mis sa confiance en Dieu. Part. pass. Ce qui est certain, vrai: אַרְיַטִּין Dan. 2. 46, et son interprétation est vraie.

אָּטָן m. Artisan : מַצְמֵּח יְדֵי אָטָן Cant. 7. 2, œuvre des mains de l'artisan.

וְאַלֵּהְי אָמֵן וּ A° adj. Vrai: מָאלֹהֵי אָמֵן Is. 65. 16, par le vrai Dieu. — 2° adv. d'affirmation. Certainement, ainsi soit-il, amen: אָפָן מַן יַבְּעָּיִה הָיָ 16r. 28. 6, amen, puisse Dieu agir ainsi; וְאָמֵר בָּלּירְיָם אָמַן tout le peuple répondra amen A la fin de plusieurs psaumes: אָמֵן וְאָמֵן .

אָלָא m. Fidélité, vérité. Ex 'unique: אָבָּא מַיּנְיִין אַנּיְן Is. 25. 1, (tes desseins s'accomplissent) avec fidélité, avec vérité.

אַנְקִיט פֿרְרָּים אָמָנָה (1° Alliance: אַנְקִיט פֿרְרָּים אַנְּהָט פֿרְרָּים אַנְּיָר (10. 1, nous contractons une alliance. — 2° Salaire: וַאָבֶנָה עַל־תַּעְּשׁוּרְרִים Néh. 11. 23, et un salaire fixe pour les chantres, ou: une surveillance devait être exercée sur les chantres. — 3° n. pr. d'un fleuve, II Rois 5. 12. — 4° n. pr. d'une montagne, Cant. 4. 8.

קּאָשֶׁר 1° f. Education, tutelle : מַאֲשֶׁר Esth. 2. 20, comme lorsqu'elle était sous sa tutelle. — 2° adv. En vérité: אַרְּיָהְיִה בָּאָמָהָן Gen. 20. 12, aussi en vérité (elle est) ma sœur.

וֹאָמְנוֹן (fidèle) n. pr., fils aine de David, II Sam. 3. 2.

קְּמְנֶע מעי. Sûrement, certes, en vérité: יוֹנָי בְּלְיָם Job 9. 2, certes, je sais qu'il en est ainsi; אָמְעָם בָּר אָמָע Is. 37. 18, il est vrai, ô Eternel! אָמְעָם בָּר Job 12. 2, il est sûr, il est vrai que (ע. אָמַן).

D אָרְאָ adv. Même sign., toujours avec une interrogat.: תַּאָרָל בַּרְנֵּדְ Gen. 18. 13, est-ce qu'en vérité je Nomb. 22. 37, est-ce qu'en vérité je ne puis pas t'honorer?

רְיָאָכִי (fut. יְאָבֵי בּינְהְיִנְי Ps. 142. קרי אָמָצרּ בְינְהְינִי Ps. 142. קרי אָמָצרּ בְינְהְינִי Ps. 142. קרי Ps. 142. קרי אָמָצרּ בְּינְיי Ps. 142. קרי אַנְיי אָנְיי וּאָרָי Jos. 1. 7, sois ferme et courageux; בְּינִי דְיִרְּיִרְי וּאָרָי וּאָרָי וּאָרָי II Chr. 13. 18, les enfants de Juda vainquirent.

 cœur; רְאַבְּיךְ כּוֹ בֵּעֲבֵי יְיַבּי Is. 44. 14, il s'est choisi un bois fort parmi les arbres de la forêt, ou: il affermit, élève, etc.

Hiph. S'affermir: יְבַּבֵּץ לִבָּהְ Ps.27. 14, et que ton cœur s'affermisse.

Hithp. 1°S'empresser vivement, être fermement résolu: רְיִשְּשֵּׁרְ לֵכְּלֹחוֹ מֵּיִרְיָבְיִהְ וֹאַרְ לַכְּלֹחוֹ מֵּיִרְיְבְיִהְ וֹאַ Rois 12. 18, il s'empressa de monter dans son char; אין הייי הייי אין גער אין Ruth 1. 18, qu'elle était fermement résolue.—
2° Vaincre: מַלְּיִרְיִבְּיִם II Chr. 13. 7, ils vainquirent Roboam (v. מַשִּׁיִבְּיִם).

אָרָיִי adj. Brun. Ex. unique: בּיִּיִים בּאָרָיִי Zach. 6. 3, 7, des chevaux tachetés et bruns (v. יְּבָּיִין). Selon d'autres: vigoureux, de

Job 17. 9, et celui dont les mains sont pures augmentera de force.

קּמְאָה f. Force, soutien : אַמְאָה Zach. 12. 5, les habitants de Jérusalem seront pour moi un soutien.

박한 (mon fort) n. pr. m. I Chr. 6. 31.

ריי (Dieu est sa force) n. pr. 1° Amasia fils de Joas, roi de Juda, II Rois 12. 22; אַנְאָדָאָבָּעְּ 14. 1. — 2° Amasia prêtre, Amos 7. 10. — 3° Plusieurs autres.

אָּטַר (fut. ראַמַר, et יאָמָר, inf. Dire, parler, לַאַמֹּר, בָּאַמֹר, אָמוֹר Dire, parler, ordonner; quelquefois penser. La personne à laquelle ou dont on parle prend et לְּ. *Part.* דָּאָבּמּר qui est dit, qui est appele, Mich. 2. 7: ייאפר פרן צל דובל Gen. 4. 8, Cain dit à Abel; בה אַמֵר הַי ainsi a parlé l'Eternel ; אַבָּח אֹמָר מַלְחַרְנֵנֶר אֲבָּוּח Exod. 2. 14, penses-tu me tuer? Ps. 4. 5, pensez en votre cœur; צבר לְּדַּבְרָא Esth. 1. 17, il ordonna d'amener; ייאמר דשולה וועשוי II Chr. 24. 8, le roi ordonna et ils firent (ou que l'on fit). Avec le rég. dir. : וַלַּחֵם אַמַר לּוּ I Rois 11. 18, il ordonna de la nourriture pour lui, il lui fournit la nourriture.

Niph. Étre dit, être appelé: בְּלִבְּלְ Nomb. 23. 23, il sera dit à Jacob; בְּלַבְּלָתְּ אַבְּילְ Dan. 8. 26, (et la vision) qui t'a été dite, communiquée; בּלְבָּלְ בַּאָבִי Is. 4. 3, il sera appelé saint; בַּלְבַּלְ בַּאָבִי impers., on dit, il est dit; בּלִבְּלַ בָּאָבִי Gen. 10. 9, c'est pourquoi on dit.

Hiph. Faire qu'un autre dise: प्राप्त tu as fait dire (promettre) à Dieu; promettre d'a fait promettre. Suivant d'autres: glorifier ou choisir (v. Hithp.).

Hithp. S'enorgueillir. Ex. unique: אַרָּרְ אָּרִךְ Ps. 94. 4, tous les artisans d'iniquités s'enorgueillissent.

תְּבֶּים chald. (fut. בַּאַמֵּר, inf. מַמַּמַר, Dire, ordonner: בָּאָמֵר בְּאָם בַּאָר Dan. 7.1, il en dit les principaux points; בְּאַכִּר בַּאַנְּים בָּאָר Dan. 2. 46, il ordonna de lui offrir, etc.

ת. (avec suff. אַסְרַי, plur. בּיסִיף. Parole, ordre: אַסְרַיּאָר.). Parole, ordre: אַסְרַיּאָר.). Parole, ordre: אַסְרַיּאָרְיּאַר.). Paroles de vérité; אַסְרַיּאַר אַסְרַיּ Job 20. 29, et l'héritage que lui aura été ordonné, assigné par Dieu, ou: אַסְרַי pour les paroles, discours de lui (l'impie).

אַפְּירן אַרְבַּע מְאָה chald. m. (pl. אָבְּירן אַרְבַּע מְאָהוּ Esdr. 6. 17, quatre cents agneaux.

קבר n. pr. m. Jér. 20. 1.

אלֶל m. Langage, parole, cantique, ordre, dessein: אין דְּבָּרִים Ps. 19. 4, ce n'est pas un langage, ce ne sont pas des paroles; בְּבֵּר אֹבֶר Ps. 77. 9, l'ordre est-il arrêté (pour toutes les générations)? אַן אַרָּבָר אַבָּר אַבָּר Job 22. 28, et, lorsque tu as arrêté un dessein, il s'accomplit (v. בַּרָר אַבָּר אַבּר אַבּי אַב אַב אַבּי אַב אַב אַב אַבּי אַבּי אַב אַבּי אַב אַבּי אַב אַבּי אַבּי אַב אַבּי אַב אָבּי אַבּי אַבּי

אַמְרָהי (pl. אַמְרָהי). Parole: שְׁמֵּרָהי Ps. 17.6, écoute ma parole; אַמְרָהי בְּי אַמָּרִהוּ מְדִּרּוּה מְדִּרּוּה מְדִּרּוּה מְדִּרְהִי Ps. 12.7, les paroles de Dieu sont des paroles pures.

אָמְרָה f. Parole: תַּצֵּע אָמְרָה Lament. 2. 17, il a accompli sa parole.

rion n. coll. Les Amorrhéens, peuplade de Chanaan, Gen. 14. 13.

אָרְיִהְ (éloquent) n. pr. m. I Ch. 9. 4. אַרְיָהְהּ et פּוּיְהָהּ (promis de Dieu) n. pr. de plusieurs, Chr., Esdr., Néh., Seph.

אַרְלָּאָ n. pr. Amraphel, roi de Senear, Gen. 14. 1.

שַּׁיְאָי adv. et sub. Hier, la nuit passée, nuit: אַיִּהְיּ אָרִי II Rois 9. 26, j'ai vu hier; אַבָּי אָבִי אַבִּי לָּבָי Gen. 31. 29, la nuit passée il m'a dit; הַאָּיִשׁי הְּיִשׁי הַּיִּשׁי אַבּי אַבָּי Job 30. 3, nuit de la destruction et de la désolation.

רְּטָּאָן f. (p. רְּטְּאָלֵן de אָבּוֹ, Vérité, fidélité, probité, sûreté: אָבּוְלְּיִלְּיִּבְיִי בַּאָּמִיְּלָּיִךְ Ps. 25. 5, fais-moi marcher dans ta vérité; בְּאָבִין הַשְּׁלֵין רְּטָּיִלְ בְּאָבִין Prov. 23. 23, achète la vérité; רְּטָּיִן רְּטָּיִי בְּעָּיִי בְּעָּיִי בְּעָרִים רְּאַבִּי בְּעָרִים רְּאַבִּיי בְּעָרִים רְּאָבִיי בְּעָרִי בְּעָרִים רְּאַבִּיי בְּעָרִים רְּאַבִּיי בְּעָּיי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִים רְּאָבִיי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעִּירִ בְּעִּירִ בְּעִרִי בְּעִּירִי בְּעִרִּי בְּעִרִי בְּעִּיי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעִרְי בְּיִיי בְּעִּיי בְּעִרִי בְּעִרִי בְּעִרְי בְּעִרִי בְּעִרִי בְּעִרְי בְּעִרִי בְּעִרִי בְּעִרִי בְּעִּיי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִיי בְּעִרְי בְּעִיי בְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיי בְּעִיי בְּיִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיבְיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיוּ בּייִי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּעִייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיי

חַחַחַאָּלְ f. (pl. const. הְּיִהְיּהְיּהָ). Sac: יְּהָהְ הַבְּאַכְהַּוּחְהִיּ Gen. 42. 28, le voici dans mon sac.

ምርዓ (sincère) n. pr., père du prophète Jonas, Jon. 1. 1.

לְּלְתְּנִי chald. fém.: בְּּאֶכְהָנִי Dan. 7. 7, (une bête) forte, ou épouvantable.

אָרָ פּרָאָן (de אַרְאָ)adv. Où ? מָאָן plus fréq. אָרָה מָלְיטָר I Sam. 10. 14, où allez-vous? אָרָה אָרָה אָרָה אָרָה הָפָר מָטָר Gen. 37. 30, et moi où iral-je? רְּאָרָה אָרָה וָאָרָה וָאָר וָאָרָה וְאָרָה וָאָרָה וְאָרָה וְאָרָה וְאָרָה וְאָרָה וְאָרָה וְאָרָה וְאָרָה וְאָרָה וְאָרָה וֹאַר וּאָרָה וּשְׁר וְאָרָה וּאַר וּאָרָה וּשְׁר וּאַרָּה וּשִׁר אָבָּר וְאָרָה וּשִׁר אָרָה וּשִׁר אָרָה וּשִׁר אָרָה וּשׁר אַרָּה וּשִׁר אָרָה וּשִׁר אָרָה וּשִׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשִׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשִׁר וּשְׁר וּשְרְייִים וּשְׁר וּשִׁי וּשְׁר וּשְׁר וּיִים וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁרְיִים וּיִייִים וּיִים וּשְׁר וּיִים וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁרְיוּיף וּיִייִים וּיִייִים וּיִייִים וּיִייִים וּיִייִים וּשְׁרְיִייִים וּיִייִים וּיִייִים וּשְׁרְיִייִים וּשְׁרִייִים וּשְׁרְיִייִים וּשְׁרִייִים וּשְׁרִייִים וּשִׁיִייִים וּשְׁרִייִים וּשְׁרִייִים וּשְׁרִייִים וּשְׁרִייִים וּשְׁיִים וּשְׁיִייִים וּשְׁיִייִים וּשְׁרִייִים וּשְׁיִייִים וּשְׁיִישְׁיִייִים וּשְׁיִייִים וּשְׁיִייִים וּשְׁיִים וּשְׁיִייִים וּשְ

אן (v. און) n. pr.

אָנָא chald. pl. fréq. אָנָה pron. Moi : Dan. 2. 8, je sais.

אָאְאָ interj. Ah! je te supplie, de grace: אָאָה בְּאָה צָּאָה Exod. 32. 31, ah! ce peuple a commis un grand erime. Plus général. suivi de l'impér.

ou du *fut.* : אָגָא שָא Gen. 50. 17, de grace, pardonne(le crime de tes frères). Quelquefois ייָאָה, p. אַזָּא

בּוֹנֵע chald. Fruit (v. אַנַב chald. Fruit (v. אַנַב

I אָנָה וֹאָבְלוּ פְתָּדֶרֶת: Is. 3. 26, ses portes gémiront et seront en deuil (v. און).

II אָנָה Kal inusitė. Pi. האָה דְּמוֹר arriver, amener: אָרָה מְּיִה בְּיִה בְּיִה בַּיִּה בּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְיִּה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְיר בְּיר בּיר בּיר בּייים בּיר בּיר בּיר בּיר בּייים בּיר בּייִים בְּיר בּיר בּייים בּיר בּייים בּיר בּייִים בּיר בּייִים בּיר בּייים בּייים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּייִים בּייים בּייים בּיייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּיייים בּיייים

Hithp. Chercher une occasion מְּתְאָנֶהְיוֹ II Rois 5. 7, il cherche un prétexte, une occasion contre moi pour me nuire.

אָרָ adv. Où? (v. אָן).

אָנָה chald. Moi (v. אָנָא).

ገቅኝ interj. De grace (γ. ኢነዚ).

אַנאָ Nous, Jer. 42. 6 (Keri אַנִייִם).

אַנֵין, m., אָנֵין f., chald. Eux, ces : דָּר מַלְבַּיָא אָטון Dan. 2. 44, de ces rois.

אָנוֹי, m. L'homme (rarement un homme), le vulgaire, le mortel, le méchant; plus poét. que מְּיִבְּי שִּיִּבְּי שִּיִּבְּי אַרָּבְּי Ps. 8. 5, qu'est-ce que l'homme pour mériter que tu te souviennes de lui? מְיִבְינִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בִּיבְי בְּיבִי בִּיבְי בְּיבִי בִּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בַּיבְי בַּיבִי בַּיבַּי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבַּי בַּיבִי בַּיבַּי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבִי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבִּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבַּי בַּיבִּי בַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבִּי בַּבְּי בַּיבִי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּיבַּי בַּיבַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּיבַּיבּי בַּבַּיבַּיבּי בַּבַּיבּי בַּיבַּיבַּיבּי בַ

n. pr. Enos, fils de Seth, petitfils d'Adam, Gen. 4. 26.

תוֹאָל Kal inusité (v. אָנֵל). Nipli. Gémir, soupirer, avec בְּיָלְים סֵּלְ Exod. 2.23, les enfants d'Israel gémirent à cause du travail;

אָנִי בּי נֵאָנְדָּח אָנִי Lament. 1. 21, ils ont entendu que je soupire.

אָנְחָה f. (pl. אָנְחָה). Gémissement, soupir : בְּנֵהוֹת אָנְהוֹתַי Lament. 1. 22, nombreux sont mes soupirs.

אַנְחְנֵיּן pron. pers. pl. 1 pers. Nous. Quelquefois ייוים.

אַנַחְנָא et אַנַחְנָה chald. Nous.

יאָנְ et avec pause אָנְיְ pron. pers. Je, moi, comme אָנְיִ . Quelquefois, je suis : אָנִי יִי je suis l'Éternel.

אָלְיּ m. et f. Des vaisseaux, une flotte: אָרָי חִירָם I Rois 10. 11, la flotte de Hiram; אָרִי־שֵׁיִם Is. 33. 21, vaisseaux à rames (v. אָנָיִח).

לְנָיָת f. Gémissement : וְאֵנִיָּת Is. 29. 2, il y aura soupir et gémissement (v. אַנִּיָּת).

רְּאָל f. Vaisseau; plur. אַניָּה : אָניָּה T אָניָּה jon. 1. 3, un vaisseau qui allait à Tarsis.

שְׁנִיעֶם (gémissement du peuple) n. pr. m., I Chr. 7. 19.

אָנָה m. Plomb, sonde: אָנָה אָנָה Amos 7. 7, (le Seigneur était debout) sur un mur tiré au cordeau, et dans sa main (il tenait) une sonde; vers. 8, voici je mets la sonde (dans mon peuple), c.-à-d. je le jugerai avec sévérité.

אָנֹבִי pron. pers. Je, moi.

אָנן (v. און).

אַנָּס Forcer, contraindre : אֵין אֹנָס Esth. 1. 8, nul ne forçait (à boire).

• DJN Rituel, m.: דְּלֶצוֹן par contrainte ou de plein gré.

Dan. 4. רְכֵל רָד לֹאִ־אָנֵם לֶּהְ: Dan. 4. 6, qu'aucun secret ne te fait violence, ne te coûte de peines pour le pénétrer.

קאַל ful. אָצְיִי (souffler, aspirer, v. אָאַ de là) S'irriter, se facher; avec אָ contre quelqu'un: אָנַהְיָּה מָדּ Is. 12. 1, tu as été irrité contre moi.

Hithp. Même sens. נַבּיבִּי רִיְקאָנָהְ בַּי Deut. 1.37, aussi contre moi l'Éternel s'irrita.

אול chald. (pl. seul usité אַנְּדֶּרָ). Vi-

sage, face : יְמֵל עֵל אַיְמִּיִדִי Dan. 2. 46, il se jeta sur sa face (v. אַמָּדָם héb.).

heron ou le perroquet, Levit. 11. 19.

Plɨ fut. יְאֵבוּ (v. חָתַּק, חָתַּק, סְנָּתּ et אָנַח (v. חָתַּק, חָתַּק, piặn, payser des plaintes, soupirer: בְּבָּלִם חָלֶּל Jér. 51. 52, et dans tout le pays les blessés gémiront.

Niph. Même sens : אַנָּק דּם Ez. 24.

17, gémis en silence.

תְּבֶי וֹאָנְקְה . const. רְבָּי וֹאָנְקְה . 1° Gémissement, soupir : הָּבְי וַאַנְקָה Mal. 2. 13, pleurs et gémissements.—2° Nom d'un animal impur : רְּיָאַנְקָה Lévit. 11. 30, le hérisson ou une espèce de lézard.

ליא Etre souffrant, être incurable, douloureux: יוְאָפּינְיי אָפּר פּאָר פּאַר פּאַ

Niph. יבאַנשׁ II Sam. 12. 15, et il tomba malade.

קבר אָנָשׁ chald. Homme: קבר אָנָשׁ Dan. 7. 13, comme un fils de l'homme, un mortel; pl. אָנָשׁרם 4. 14.

et אַנְחָה chald., pron. pers. Tu, toi.

NDN n. pr. Asa, fils d'Abiam, roi de Juda, I Rois 15. 8.

אָסוּהְ שָׁפֶּן m. Vase, pol: אָסוּהְ אָסוּהְ II Rois 4. 2, un pot d'huile.

וְלֹא יִדְיֶרֵת ? m. Accident, malheur : וְלֹא יִדְיֶרָת אָסוֹן Exod. 21. 22, sans qu'il y ait eu d'accident, c.-à-d. de mort; יְּקְרָאָרִיּ אָסוֹן Gen. 48. 38, si un malheur lui arrivait.

אַסוּרִים אַסוּרִים plur. אַסוּרִים Liens, chaines: אַסוּרִים יְדִיקּוּ Eccl. 7. 26, ses mains sont des chaines; מַאָּסוּר Jér. 37. 15, prison (rac. אָסָר).

ארי היי פריול : chald. Chaine : יְרָאָסוּר היי פריול Dan. 4. 12, et avec une chaine de fer. יים ארץ אין m. Récolte, temps de la récolte: יוג האסים Exod. 34. 22, fête de la récolte (rac. אָאַם).

יַתֵּד אֲסִירִים שַׁאָנָנּ : m. Prisonnier אָסִירִם שַּׁאָנָנּ Job 3. 18, ceux qui étaient enchaînés jouissent ensemble du repos ; מִּצִיא Ps. 68. 7, il délivre les prisonniers (rac. אָסַר).

אַפִּיר Mėme signif. אַפִּיר Is.10.4, sous le prisonnier.

ን' n. pr., fils de Koreh, Exod. 6. 24.

קּטְטִים m. pl. Greniers, celliers: יְנְשֶּׁלְאֵיּ אֲטָטִין שְּׁנְכִּי niers regorgeront d'abondance.

እንቦች n. pr. m., Esdr. 2. 50.

기후교무차 n. pr. d'un roi ou satrape assyrien, Esdr. 4. 10.

phera prêtre d'Héliopolis, femme de Joseph, Gen. 41. 45.

רַאַסמי (fut. קאַסמי, pl יַאַסמי) 1° Amasser, assembler, rassembler, accueillir: וייאספור אַר־דופּילר Nomb. 11. 32, ils amassèrent les cailles ; אַסְמַתְּ אָּד־תְבּוּאָרָה Exod. 23. 10, tu recueilleras les fruits; ואָסַמָּהָ צָּא־יִקנֵי יִשְׂרָאֵל Exod. 3. 16, tu assembleras les anciens d'Israel; יראַסֹת אֹרֶם אַל־דַאָּשְׁטֵּר Gen. 42. 17, il les mit ensemble en prison ; וַאַסָּמָתוֹי אַל־תּוֹךְ Deut. 22. 2, tu l'accueilleras dans ta maison ; יָאֵסֹף אוֹחוֹ מָשֶּׁרְעָחוֹ II Rois 5. 3, il l'accueillera de sa lèpre, c.-a-d. le fera rentrer dans la société des hommes en le guérissant. — 2º Retirer, ôter, faire disparattre, tuer: רַיַּאַסוֹת רַגְלַיו אֵל־ न्यूकृत Gen. 49. 33, il retira ses pieds dans le lit; אָס מָדָק I Sam. 14. 19, retire ta main ; אָסַף אֱלֹחָים אֶת־חָרָשָּׁרִי Gen. 30. 23, Dieu a ôté ma honte; אספר בּישֶרֶץ בּינְעָהָה Jer. 10. 17, ôte de la terre ta marchandisse; אַסָּק אָסָק לּל Soph. 1. 2, je ferai tout disparattre (de la terre), le fut. אָסָהּ Hiph. de אַסּה; בַּעָב אָסוּמַר רָעָב Ez. 34. 29, des hommes morts de faim; קשָּׁמָת נְמִשְׁהָ Jug. 18. 25, tu causeras ta mort, tu t'oteras la vie. — 3° מבוד מי ায় Is. 58. 8, la gloire de Dieu marchera derrière toi, fermera ta marche (v. Pi. 2°), ou: t'accueillera.

Niph. 1º S'assembler, être accueilli: עד אַשׁר רָאַסְפוּ כֵּל־דַוֹעַדְרִים Gen. 29.8, jusqu'à ce que tous les troupeaux soient assembles; עד־דַאַפֶּתְ מַרָיַם Nomb.12.15, jusqu'a ce que Miriam fût accueillie (reçue dans le camp, après la guérison de sa lèpre); נאַסָּת אַל־דַעמוֹ Gen. 49. 29; אַל־דַעמוֹ Jug. 2. 10, être réuni à son peuple, auprès de ses pères, c.-à-d. mourir. Et seul : ואַדין יאַסָּה Nomb. 20. 26, et Aaron sera réuni (a ses pères). — 2º Se retirer, disparattre, cesser, périr: mmm ראַסמין Ps. 104. 22, le soleil luit, ils se retirent; תַשָּׁסְמָר אֵל־תִּערֵה Jér. 47.6. (glaive,) retire-toi dans ton fourreau; וירַדוּה לא הַאַסַף Is. 60. 20, ta lune ne cessera pas d'éclairer ; וָנָאַסְמַּח שָׂמָּחַה וַנְּיִל Jér. 48.33, la joie et l'allégresse cessent; ינם־דְּגֵר חַיַּם רַאַסָפּוּ Osée 4. 3, et les poissons de la mer périront aussi. -3° Etre enseveli : לֹא רַאַסְמוּ Jér. 8.2, ils ne seront point ensevelis; בַּשִּׁיר יִשְׁתָב ולא ראסף Job 27. 19, riche il se couche (devient malade) et n'est point enseveli, ou: il ne meurt pas (riche).

Pi. 1° Amasser, accueillir: דּיְבְּיִבְּיִּ Is. 62. 9, ceux qui l'amassent le mangeront; וְצִין אִישׁ הָשָּׁבְּי אִירָם וְעָבְּיִרְ וּצִין אִישׁ הַשְּׁבְּי אִירָם וְעַבְּיִרְ וּצִין אִישׁ בְּעַבְּי אַרָם וְעַבְּירָ וּצִין אַישׁ אַרָם וּצִין פּרָ בּצִּי בּיִבְּי אַרָּי וּצִין אַרָּאַבּ אַרְיִר יִשְרָאַל Is. 52. 13, et le Dieu d'Israel marchera derrière vous.

Pou. Étre amassé, être assemblé : אָשְׁמָלְלֶּכֶּם אַפֿלְלְּכֶּם Is. 33. 4, votre butin sera amassé.

Hiph. Détruire, anéantir: פָּרָאֹסְיּמְהְ I Sam. 15. 6, pour que je ne te détruise pas avec lui (p. אַאָסִיּמָהְ.).

Hithp. S'assembler: בּיִרְיאָשֶׁהְ רָאשֶׁה עָּם Deut. 33. 5, les chefs du peuple s'étant assemblés.

기무차 (celui qui assemble) n. pr. 1° Lévite du temps de David, auteur de plusieurs psaumes. Ses descendants קְיֵי אָטָף existaient encore au temps a Ledra et de Néhémie. — 2º Is. 36. 3.— 3º Néh. 2. 8.

יוֹר (pl. seul usité בְּיח (אַסְפִּים : אַסְפִּים : Chr. 26. 15, 17, magasin, lieu dans la partie extérieure du temple où l'on mettait les provisions; אַסְפֵּר רַיִּשְּׁטָּרִים Néh. 12. 25, les magasins des portes. Selon d'autres: seuils des portes (p. יְּפִיּף).

אָפֶף m. Action d'amasser, récolte : אֹפֶף תְּלֵּי יָבֵאׁ אֹפֶף תְּלִי נְבָּאׁ Is. 32. 40, la récolte ne vient point; אֹפֶף תְּדְּיִסִילּ Is. 33. 4, comme on amasse les sauterelles. Plur. בְּאָפְבִּי־פַרִץ Mich. 7. 1, comme les récoltes de l'été.

ת הַּטְּמֵן f. Assemblée, réunion. Ex. unique: אָסְמוּ אֲנְאָלְוּאָ Is. 24. 22, ils sont assemblés en une seule réunion, c.-à-d. tous ensemble.

בּצֶלֵר אֶסְפּוֹת: חוֹשְׁטְבּיר f. pl. Ex. unique: בַּצֶלֵר אֲסְפּוֹת: Eccl. 12. 11, hommes (membres) des assemblées (de sages).

אַסְפִּים (ע. שְׁשָׁלָוּ

קר המונית איני של המונית המונית המונית המונית המונית המונית אינית המונית אינית המונית אינית המונית המונית

לְּאַכְּוּרְנָא chald., adv. Avec zele, soigneusement: אָסְפַּרְנָא מָּרְעָּא Esdr. 5. 8, (et ce travail) est fait avec soin.

እርያውል n. pr. persan, fils de Haman, Esth. 9. 7.

אַסַר 1° Lier, attacher, mettre des chaines, emprisonner, enfermer, atteler, seller (v. אֹסָרִי לַנְּמָן עִירֹח: Gen. 49. 10, il attachera son ane à la vigne; אם־אַסור יַאַסרוּנִי בַעבֹּחִים חִישִׁים Jug. 16. 11, si on me lie avec des cordes neuves; ויאַסור אחו Gen. 42. 24, on lui mit des chaines ; וַיַּאַסְרֵחוּ בֵּיה כֵּלֵא II Rois 17. 4, on l'enferma dans la prison ; אַסוּר Gen. בַּרת חַסוּרִים ; 40. 3, emprisonné, enfermé Eccl. 4. 14, la prison (p. האַסוּרִים); וַאַסַרָּמָם אָרדַתְּפֶּרוֹת בָּעֵנָלָה I Sam. 6. 7, attelez les vaches à la voiture ; אָסרוּ שרסים Jer. 46. 4, attelez les chevaux ; אסר I Rois 18, 44, attelle, sans regime. יאסר חובלחטרו 2º I Rois 20. 14, engager le combat. Avec ל נמש s'engager, se lier, s'interdire quelque chose : בּל אַסְרָח עֵּל מִקְּשָׁח Nomb. 30. 10, toute chose qu'elle s'est interdite, qu'elle s'est engagée à ne point faire.

Niph. Etre lie, être enchaîne: רְאָפָּה Jug. 16. 10, par quoi peux-tu être lie? אַרְאָסְה Gen. 42. 16, et vous, vous serez enchaînes, emprisonnes.

Pou. Etre fait prisonnier: אָפְרוּ בַּוְדֶרָיוּ Is. 22. 3, ils ont été faits prisonniers ensemble.

קרה פּלף et און Vœu d'abstinence, opposé à קרָה יָשְּׁלָּהְיּ אַרָּהָה יִשְּׁלָּהָה יִשְׁלָּהְיּ Nomb. 30. 5, son vœu ou son engagement; אָפֶּר דֵּל נַמְשׁׁד 30. 3, pour se lier par un engagement (s'interdire une jouissance).

רְּבְּיִקְנְאָא m. chald. Defense, prohibition: יְּבְיִקְנְאָא אֲיָבָּי Dan. 6. 8, et de faire une défense sévère.

קרתרון n pr., roi des Assyriens, fils et successeur de Sanchérib, Is. 37. 38.

אַרְהַאָּר n. pr. Esther (mot persan, signifie: étoile; son nom hébreu est repin myrthe), épouse d'Ahaswéros roi de Perse, Esth. 2. 7.

עָאָ et אָעָאָ chald. Bois : נְאָכ מִּתְּשָׁבּ Esdr. 5. 8, la charpente se pose dans la muraille.

I 78 conj. Aussi, même, et aussi, et pourtant : אַר־אַיִּר אָעָטָּוּד-וּאֹז לָכָבוּ Lévit. 26. 16, moi aussi j'agirai ainsi avec vous ; אָת לֹא חַבְּראֹחָט Nomb. 16. 14, tu ne nous a même pas conduits; בַּשְׁמַרל אַק־מִרֹמָם I Sam. 2. 7, il abaisse et aussi il élève ; אַר אַר Ps. 44. 10, et pourtant tu (nous) as repoussés. Avec n interrogatif: הַּשְּׁהַ הְאָדָ Gen. 18. 23, voudrais-tu même détruire? דאָר בער Lév. 26. 44, et même alors, néanmoins. אָק נָל נִטְינוּ אָק répété, et, et même : אָק בָל נִטְינוּ נל-וֹרָעוּ אַם בּל-שׁרֵשׁ בָּאָרֶץ וּוְעַם Is. 40. 23, ils n'ont été ni plantés, ni semés, et leur tronc n'a même point jeté de racines dans la terre. אמ כי 1° A plus forte raison : אַן בִּי-אַנְשִׁים רָשָׁעִים II Sam.

4. 11, combien plus ces hommes méchants; אָרְ מִּדְּרְבֶּבְ וְנָאֵלָּח Job 15. 16, combien plus cet être corrompu et perverti. De même אָרְ בּּיוֹרִי בְּיִבְּר וְנָאֵלָּח אַבְּ Job 4. 19, combien plus ces habitants de maisons de linnon. — 2º Bien que, quoique: אָרְ מִּרְי אַלְּדִיר אַן Job 35. 14, quoique tu dises; אַרְ מִּרְי אַלְדִיר אַבְּר הַאִּבֶּר Gen. 3. 1, quoique Dieu ait dit, ou bien: est-ce que Dieu a dit?

י פוי על־פִּי Quoique, Aboth.

ባኝ chald. Meme, aussi, Dan. 6. 23.

II אַפּר (רְאַפּר אַפָּר avec suff. אַפּר 10 אַפּר אַפּר אָפָא יִרִידוּוּן Ps. 115.6, ils ont un nez, et ils ne sentent point. — 2° Colère, fureur: בָּבָּם יְרָלָא יִרִידוּן Deut. 11.17, la colère de l'Eternel s'allumera contre contre vous; בְּעַל אָדָן Prov. 22.24, un homme colère; בַּעָל אַרָּ אַרְבִּיךְ בָּעָם Ps. 138.7, (tu étendras ta main) contre la fureur de mes ennemis. Selon d'autres: p. אַבּ aussi contre mes ennemis.

Duel אַפַּים 1º Narines : וַיַּפַּח בָּאָפָּיז Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie. — 2º Colère: ולא באַפַּים וַלא בְּמָלְחֵמָה Dan. 11. 20, ni par la colère, ni par la guerre. De la : אַרָּהָ אַפֵּיִם Prov. 14. 29, lent a s'irriter, patient; קצר־אַפָּרָם Prov. 14. 17, irascible. — 3° Visage : בוצה אַמָּרה Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage; אַרְיָּשְׁחַרוּא אַפַּיִם אָרְצָּדו Gen. 19. 1, il se prosterna la face contre terre ; לָאַפֶּר דַיִּוּד I Sam. 25, 23, devant David, comme פַינַרו אַדַערו: לִּמְנֵי אַפּיִם I Sam. 1. 5, (à Hanna il donna) une part (comme) pour deux personnes; selon d'autres: un beau morceau à cause du chagrin (de Hanna); ou: avec chagrin, tristesse, de ce qu'elle était

אָלָּה Se revêtir (de l'éphod) : יַּנְאָמֹד זֹי Lév. 8. 8, il l'en revêtit.

าระ ก. pr. m. Nomb. 34. 23.

אַפֿרָה f. Ephod, vetement du pontife; vetement, ornement: יחישה בשָּהַה Exod. 28. 8, la ceinture de son éphod; הַיְהַאָּבְּ בַּיּבָּרִי ווְיִבָּרְּ Is. 30. 22, les ornements de

vos idoles d'or. Selon d'autres: lame d'or qui recouvre les statues.

אָפֶּרֶן Palais: אַפָּרָט Dan. 11. 45, les tentes de son palais.

ראָפּוּ (fut. יאִמּוּ (au four): ראָ בּאַר אַטּהּ אָמּהּ אַמּהּ בּאַמּהּ בּאַנּהּ בּאַנּה בּאַנה בּאַנּה בּאַנּבּא בּאַנּה בּאנּבּי בּאנּבּי בּאַנּה בּאנּבּי בּאנּבּי בּאנּבּי בּאנּבּי בּאנּבּי בּאנּבּי בּאניה בּאניה בּאנּבּי בּאנּבּי בּאנּיה בּאנּיה בּאניה באניה בּייה באניה באני

Niph. Etre cuit: אָבָה הְּבָּא Lev. 6. 10, (l'oblation) ne sera pas cuite avec du levain.

יוֹאַ פּנ אוֹאַאַ adv. et conj. Ainsi, donc: אָבּר אָאָ אַם Job 9. 24, s'il n'en est point ainsi; אָבּר אָנּאָר דְאָר אַר דּאָר אָר דּאָר Prov. 6. 3, agis donc ainsi, mon fils; קּי־אָמּא דּיָר פּר. 27. 33, qui est-ce donc?

기회와 n. pr. m. Nomb. 34. 23. 마취와 n. pr. m. I Sam. 9. 1.

אַפִּילוֹ Même, quand même, Aboth. אָפִּיל מוֹן. Tardif, ce qui tarde a mūrir: בּי אַמִּילוּה הַיְּהָּ Exod. 9. 32, parce qu'ils étaient tardifs.

חַבַּיִם n. pr. m. I Chr. 2. 30.

 4° Barre, tuyau: יְצָּטָּדוֹ אַפּּרַקַר נְּחוּשָׁהוּ Job. 40. 18, ses os sont des tuyaux d'airain.

יַּאָפִיק n. pr. (v. אַפֿיק).

י אַפִּיקוֹרוֹם m. Epicurien, athée, Aboth.

אָפֵל adj. Sombre: אָמֶל וְלֹאִ־נֹנָה לּוּ Amos אָפֶל וְלֹאָּ־נָנָה לּוּ 5. 20. il est sombre et sans clarté.

לְּכָּל m. Obscurité: אַפָּל Job 30. 26, et l'obscurité est survenue; לִּרוֹח Ps. 11. 2, pour tirer dans l'obscurité, c.-à-d. en embuscade.

הַלְּבֶּלְה (Obscurité, épaisses ténèbres: הְשָׁהְר בְּאַלָּה Exod. 10. 22, obscurité profonde; בַּאַפַלה מְיַבֵּן Is. 59. 9, nous marchons dans d'épaisses ténèbres.

לְבָּלֵל (juge) n. pr. m. I Chr. 2. 37.

קבר קבר פליאָקניי. Prov. 25. 11, une parole dite en son temps, bien a propos. Selon d'autres : roues (ע. אוֹפָן,), parole dite sur ses roues, c.-à-d. dans l'ornière, à sa place, convenablement.

הַלְּאָם intr. Cesser, être épuisé: הָאָמָה Ps. 77. 9, sa grace a-t-elle cessé pour toujours? בָּרְאָם בְּּכָּוּף Gen. 47. 45, car l'argent est épuisé (v. סָּבָּט).

DDR 1° subst. Fin, terme, extrémité: אָקְמֵר אָרֶץ Ps. 2. 8, les extrémités de la terre, les pays les plus éloignés. Duel בי אַפַּרִים Ez. 47. 3, eau des extrémités qui couvre seulement les chevilles des pieds. - 2º adv. de négat. Point, rien, sans: צַר אָפֶט מָקוֹם Is. 5. 8, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de place; באר וְעֵזוּב Deut. 32. 36, il n'y a plus de retraite ni de forteresse. שַּׁמַּט עור ou אַסְסָר עוֹד , comme אַרן עוֹד point d'autre : דָאָמָס עוד אִישׁ לְבֵיח שָׁאוּל II Sam. 9. 3, n'y a-t-il plus personne de la maison de Saul? אָנִי וָאָמָסִי עוד Is. 47. 8, moi, et point d'autre; וּכְאָפֶּס אַנְשֵׁר מִלְחַבְּהָן Is. 41. 12, tes hommes de guerre seront comme rien; אָדוּטָ טָאָטָס Is. 40. 17, comme (ou moins que) le néant et le vide; אַנָּאָם Is. 52. 4, pour rien, sans motif; באַמָּס כָּצִּים Prov. 26. 20, sans hois; mpn bass Joh 7. 6, sans espoir.

— 3° conj. et adv. Mais, seulement, cependant: אָמָס מְצֵּדְאָּ Nomb. 23, 13, mais tu verras une partie seulement; אָמָס מִּדְיבָּין Nomb. 13. 28, cependant le peuple est fort.

רַפְּיִם רַפְּיָם רַפְּיָם Dest n. pr., endroit de la tribu de Juda, I Sam. 17. 1; קים הַ I Chr. 11. 13.

שַּׁצְלְכֶּה Rien, néant. Ex. unique: מַאָּמָלְ שַּׁאָם Is. 41. 24, et votre œuvre n'est que néant (p. סְּשָּׁהַ). Selon d'autres : votre œuvre est comme celle de la vipère (v. יוֹשָּׁהָ).

אָפְּאָה m. et f. Vipère, aspic : אָפָאָה דְשֶׁרָם הְשִׁרָם Is. 30. 6, la vipère et le serpent volant (rac. מַּבַּה).

אָפֿף Environner: אָפֿרי װְדְלֵּרִיםְּוֹחְ Ps. 18. 5, les liens de la mort m'environnent; avec פָּל רְעוֹח : עַל Ps. 40. 13, car des maux m'environnent.

PPM (forteresse) n. pr. de différentes villes. 1° Jos. 13. 4. — 2° I Rois 20. 26. — 3° I Sam. 4. 1. La première est aussi appelée prop Jug. 1. 31.

기구환 (forteresse) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

קּאָנִי עָּשֶּר וְאָשָּר ה. Cendre: אָאָנִי עָשָר וְאָשָר Gen. 8. 27, et je ne suis que poussière et que cendre; בְּשָׁלֵי צִּשֶּר Job 13. 12, proverbes de cendre, vaines maximes; רֹצָיו Is. 44. 20, il se repait de cendre, s'occupe de choses vaines.

I Rois 20. 38, il se déguisa par un voile (qu'il mit) sur les yeux (v. צִּילָים). D'autres traduisent: cendre, comme יַּלְים

רְיִהְשׁׁלְּיִה m. Le petit d'un oiseau : הָּיָבָּי שֵׁל הְאָמִיהִים Deut. 22. 6, et la mère est assise sur ses petits (rac. מַבָּי חַשָּׁי).

אַפְּרֵיוֹן Litière, sopha. Ex. unique : Cant. 3. 9.

הַרְּכִּי n. pr. Ephraim, fils de Joseph, souche de la tribu de ce nom, Gen. 46. 20 (ע. בּאַרָא).

אַמְרְטָיֵא chald., n. pr. d'un peuple, les Apharséens, Esdr. 4. 9.

chald., n. אַפַרְסְבָּיֵא et אַפַרְסְבָּיָא chald., n. pr. de deux peuplades, Esdr. 5. 6, 4. 9.

אָפְרָתְּהָיּ n. pr. 1° Ville appelée aussi Beth-lehem, Gen. 48. 7, et Beth-lehem-ephratha, Mich. 5. 1.—2° Pour Ephraim, Ps. 132. 6.—3° Ephrath, femme de Chaleb, I Chr. 2. 19. מַּרְהָי 1° Habitant de la ville d'Ephrath, Éphratéen, Ruth 1. 2.—2° De la tribu d'Ephraim, Ephraimite, I Sam. 1. 1.

* אַלְּיֶלֶּאָ Possible: אָר אָקּשָׁר Rituel, il serait impossible.

בּמְרִים בַּלְכִים בּאַרָּח בּאַ chald. Ex. unique: בַּמְרִים בּּלְכִים Esdr. 4. 13, adv. enfin cela portera préjudice aux rois. Selon d'autres: subst. le trésor des rois en souffrira.

ሽጋሂጵ n. pr. m. 1° Gen. 46. 16. — 2° I Chr. 7. 7.

עַבְּינְיּנִי Doigt: יַבְּינְיִיּנְיִי Lév. 14. 16, le doigt de sa main droite. Métaph. אָבְעֵּי אֵלִיִים יִיּא Exod. 8. 15, c'est le doigt de Dieu (le pouvoir de Dieu se manifeste); comme mesure: וְנָבְיִי אַרְבֵּע אָאָבְעִיוּן Jér. 52. 21, l'epaisseur était de quatre doigts; doigts de pied, II Sam. 21. 20.

ሂጔ¥ኞ chald. Même signif.

אָצִיל adj. Homme distingué, noble: בְּאַרְהַאָּל בְּאַרְלְּהְ בַּרְ יִשְׂרָאָל Exod. 24.11, et aux Israélites nobles, distingués; בְּאַרְהָּרְלָּהְ Is. 41.9, et je t'ai choisi parmi les nobles (de la terre). Selon d'autres: je t'ai appelé de tous les côtés, des extrémités de la terre, comme אַצֵּאַ côté.

ים פּנְילָה et אַצִּילָה (plur. בים et ni-) Aisselle: אַצִּילָה עָבָּילָה Jér. 38. 12, sous

les aisselles de tes bras; עַל הָאַדְּלֵּדְי יְדֵיי Ez. 13. 18, sur toutes les aisselles de mes bras (p. épaules); אַבּדּלָּדּוּ Ez. 41. 8, six coudées jusque sous l'aisselle, c.-à-d. longues comme le bras. Selon d'autres: six grandes coudées (y. אַבִּיל.).

אַצְּלְּהִי Mettre de côté, réserver. Avec קּי prendre, ôter, refuser (ע בְּאַבָּי,: הָאַבְּילְהִי Gen. 27.36, n'est-ce pas que tu m'as réservé une bénédiction? יְּבְּיבְּיִהְי אֲשֶׁר עֶּלֶיְהָ Nomb. 11. 17, j'ôterai de l'esprit qui est sur toi; אַבָּלְהִי מַדָּשׁ אַלּאַ Eccl. 2. 10, je ne leur ai rien refusé.

Niph. בליפון מאצל Ez. 42. 6, c'est pourquoi on ota de la largeur, on rétrecit (les chambres supérieures).

Hiph. רַיִּאָצֶל הְיִרְיּהְיִהְ אֲשֶׁר עָּלֶּית Nomb. 11. 25, il prit de l'esprit qui était en lui (Moïse).

ንሄጵ (noble) n. pr. m. 1° Fils de Simri, I Chr. 8. 37. 2° Un endroit près de Jérusalem, Zuch. 14. 15.

י אָצְלָּרְ (avec suff. אָצְלָּרְ) 1° m. Côté: מַצְּעָלְּתְּׁבְּרָּבְּרָ Ez. 40.7, du côté du vestibule; בְּעָבָּעְ אַנְּלָם DI Sam. 20. 41, il se leva du côté du midi. — 2° מָרָפָּף. A côté, près de: Lév. 1.16, près de l'autel.

אַיַלְיָהוּ n. pr. m. II Chr. 34. 8.

D¥N n. pr. m. I Chr. 2. 15.

רְעני אַלְעָר פַּל־: Bracelet : רְאַבְּעָרָה אַשָּׁר פַּל־י II Sam. 1. 10, et les bracelets de son bras.

אָצָר Aniasser, accumuler (v. פָּצָר Aniasser, accumuler (v. בָּצָר אָבוּוְדְרָּ que tes pères ont amassé; קיאוֹבְרִים חָפֶט Amos 3. 10, ceux qui accumulent des trésors de violence et de rapine dans leurs palais.

Niph. Etre amassé: לא רַאָבֵר וְלֹא רָחָטוּ ls. 23. 18, il ne sera point amassé ni mis en réserve.

Hiph. Confier le soin du trésor: אוֹבְרוֹת עַל אוֹבְרוֹת Néh. 13. 13, j'établis pour avoir soin des greniers (v. אוֹצָר).

אָצְר (trésor) *n. pr. m*. Gen. 36. 21. אָקְרֶּה m. Ex. unique: אַקרָה m. Ex. unique אָקרָה Is. 54. 12, des pierres précieuses, qui jettent un vif éclat; des escarboucles (v. np).

אור איז m. Nom d'un animal, chevrecerf ou bouc sauvage, Deut. 14. 5.

אור (ע. אור אור).

እጋጅ n. pr. m. I Chr. 17. 38.

אָרְאֶלֶם צָּלֶּפְתְּ חִתְּּיִה (Ex. unique: אֶרְאֶלֶם צָּלֶפְתְּ חִבְּּיִה (Is. 33. 7, leurs héros gémissent dans les rues. D'après le Talmud: catégorie d'anges. Selon d'autres: ils gémissent sur leur autel (ou sur Jérusalem, v. אַראָר (אַר אַר). Selon d'autres: contracté de אַרְאָר לָּהָם, je leur ferai voir (des malheurs) qui les feront gémir.

יילי n. pr. m., Gen. 46. 16; n. patro., Nomb. 26. 17.

אָרַב (fut. יֵאֵרֹב) Dresser un piège, guetter, épier, se mettre en embuscade. Avec אָ, בֶּל, le régime direct et sans reg.: יְאַרֶב לּוּ Deut. 19. 11, il le guettait; הָבְרֵי רְשָׁעִים אֱרָב־הָם Prov. 12. 6, les paroles des méchants sont: Epie le sang, c.-à-d. elles tendent à verser le sang; זייארבו על־טובם Jug. 9. 34, (quatre bandes) se mirent en embuscade contre Sichem. Part. אורב celui qui guette ; collect. armée placée en embuscade: יָתאוֹרֵב קַם מְתַבּת מִּנְּקוֹמוֹ Jos. 8. 14, la troupe placée en embuscade quitta promptement le lieu où elle était : ישורב החוישוג Jug. 20. 37, l'embuscade arriva promptement. Pi. part. בְּאָרֵב, pl. פאַרָבִים Jug. 9. 25, des gens qui sont en embuscade. Avec by II Chr. 20. 22.

Hiph. יַּרֶב מַּמֵדְל I Sam. 15. 5, il se mit en embuscade dans la plaine, p. מוֹאָרָב ou de רוּב ou de יַנְאַרָב il combattit.

אָרֶב (embuscade) n. pr., ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15. 52; patron. אַרְבּי II Sam. 23. 35.

בתונית m. Embuscade, tannière, endroit où les animaux se mettent en embuscade: בְּשֶׁבוּ בַּסְבָּח לְמִידְ אֶרֶבּ Job 38. 40, ils se tiennent dans le buisson en embuscade; במְבוֹא חַיִּה בְּמִר אָרָב Job 37. 8, la bête rentre dans la tannière.

אָרָב m. Piége: יָשִׁים אָרָבוֹ יָשִׁים Jér.

9. 17, dans son interieur il lui dresse un piege.

אַרְבְּאֵל (ע. אַרְבְּאֵל). אַרְבְּאֵל).

אַרְבֶּה m. Sauterelle : לֹא נְשְׁאֵר אַרְבָּח בָּדְים Exod. 10. 19, il ne resta pas une seule sauterelle.

אָרְבָּר Piége. Ex. unique: יְרִישְׁמִּילּ Is. 25. 11, il abaissera son orgueil en même temps que les piéges de ses mains. Selon d'autres: les aisselles de ses bras, c.-à-d. sa force; ou: Dieu humiliera par la force de ses bras l'orgueil (de Moab).

꼬크 n. pr. m. Arba, un géant, Jos. 14. 15.

אַרְבַּע et אַרְבָּע chald. Quatre, Dan. 3. 5.

 des toiles d'araignée; מַּצְמֵּלֵּח אֹרֶג Exod. 28. 32, ouvrage du tisserand.

בּיַּשֶּׁכ אָאָר בַּיְרָשֵּׁר יָאָאָרָ. Tissu, navette: נַיּשֶּׁכ אָאר בַיִּרְשֵּׁר יָאָרָג Jug. 16.14, il arracha le pieu du tissu ou du tisserand; יָבֵי קַלּיּ בְּיִר יִאָלָי Job 7. 6, mes jours passent plus vite que la navette des tisserands.

אַרְגבׁ n. pr. d'une province en Basan, au delà du Jourdain, Deut. 3. 4.

אָרְנְּוֹן m. (v. בָּאִרְגָּנָן: בָּאַרְגָּנָן II Chr. 2. 6, en pourpre,

אַרְנְוְנָא chald. Meme signif. : אַרְנְוָנָא Dan. 5.7, il se vetira de pourpre.

אָלְיָּהְ m. Coffre, boite: מְּשִׁרְמָּוּ I Sam. 6. 8, vous (le) mettrez dans le coffre.

קָנֶר אַרְנָּכֶּן m. Pourpre: מָּנֶר אַרְנָּכָן Nomb. 4. 13, un drap de pourpre; בְּרְנָּכָן Exod. 25. 4, et de la pourpre.

לְרְךְ et אַרְךְ n. pr. m. Ard, fils de Benjamin, Gen. 46. 21, Nomb. 26. 40. אַרְדּוֹן n. pr. m. I Chr. 2. 18.

לְּדָה Cueillir, arracher: אָרָה Cant. 5. 1, j'ai cueilli ma myrrhe avec mes aromates; וְאָרוּהָן כָּל־ Ps. 80. 13, tous les passants en arrachent (des fruits de la vigne).

ראין chald. Voici (comme אָבּיּ, héb. ראַיי ou: voyez! אַר transposé): ראַרי בייין אָבִיי Dan. 7 15, et voici un autre animal.

ארוד ה. pr. m. Nomb. 26. 27. ארודי Gen. 46. 16.

דארוים בְּמַרְכּלְמֵּרְ Ez. unique: בְּאַרְיִם בְּמַרְכּלְמֵּרָ 27. 24, et des bois de cèdre, ou : des meubles de cèdre étaient ton commerce (v. מְּרַבּלָּתְּ).

אַרְכָּה et אַרְכָּה f. Bandage, guérison, salut: אַלָּה אַרָכָּה Jér. 30. 17, je t'appliquerai un bandage, je te gué-

rirai; אָרְכָּרְּוֹּלְ מְחַרָּח וֹאַרְכָּרְוּלְ וּאַרְכִּירְוּלִי Is. 58. 8, ta guérison, ton salut, arrivera vite; עָּלְרָּח אָרוּכְח לְּחֹמוֹח יְרוּנְשַׁלִּם Néh. 4. 1, la réparation des murs de Jérusalem avançait; וַתַּמַל אֲרוּכָח לַּמְּלֶּאְכָּח בְּיִרְט II Chr. 24. 13, le travail de la réparation (des murs) réussissait, avançait sous leurs mains.

אַרוֹטָה n. pr. d'une ville près de Sichem, II Rois 23. 26.

אַרוֹמִים II Rois 16. 6. Cheth. אַרוֹמִים Keri, des Iduméens.

אַרַוֹנָה n. pr. (v. אָרָנָן)

אַרוּסָה f. Fiancée, Rituel (v. אָרָטּ m. (plur. אַרָדּים). Gedre, bois de cèdre: אָרָדּים Ps. 92. 13, comme le cèdre sur le Liban; דַּמִּלּ, אָרָדְי I Rois 6. 18, tout était de bois de cèdre.

אָרָוֹה f. de אָרָוֹה (comme אַנֶּד de נַצְּין de cèdre, lambris, parquet de cèdre : בָּיר צַרָּיָה Soph. 2. 14, car la boiserie de cèdre est mise à nue, est arrachée.

אַרָה אָרָה לְּהָרָה לַהְרָּה לְּהָרָה לְּהָרָה לְּהָרָה לְּהָרָה לְּהָרָה לְּהָרָה לְּהָרָה לְּהָרְה לִנְּלִנְּלְנִּ Voyageur, passager, étranger: בַּאֹרַת נָּטָה לָלִנּך Jér. 14. 8, comme un voyageur qui entre pour passer la nuit; שְׁרָה לַבְּּר Jér. 9. 1, gite des passagers. הַבְּּרִרְבּיִר (passager) n. pr. m. Eadr, 2. 5.

מער m. ct f. (pl. מרווא const. מירוא m. ct f. (pl. מרווא const. מירוא אידער const. אירוא et ביירוא אידער אייער פון אירוא פון

Job 34.11, Dieu fait arriver a l'homme selon sa conduite; אַרָּח תַּנְּשֵׁים Gen. 18. 11, (Sara n'avait plus) les ordinaires des femmes; אַרְחוֹת כָּל שׁרְחִי אַל Job 8. 13, telle est la destinée de ceux qui oublient Dieu. — 2° Voyageur, caravane: אָרְחוֹר אַלְּחָי לְאֹרֵח אָשְׁרָשׁ, Job. 31.32, j'ouvrais mes portes au voyageur; אַרְחוֹר אַמָּאָר Job 6. 19, les caravanes de Théma.

אְרְחָת f. Caravane : אִרְחָת פּת. 37. 25, une caravane d'Ismaélites; אֹרְחַת Is. 21. 13, les caravanes de Dedanims.

אָרְחָהָה chald.: אַרְחָה Dan. 4. 34, ses voies; אָרְחָהָה 5. 23, tes voies.

אַרְחָה /. Portion de nourriture, entretien: אַרְחָת רֶּבֶּק Prov. 15. 17, une portion de légume; וְאַרְתָּהוֹ אֲרְתָּהוֹ אַרְתָּהוֹ אַרְתָּהוֹ אַרְתָּהוֹ אַרְתָּהוֹ אַרְתָּהוֹ אַרְתָּהוֹ אַרְתָּהוֹ אַרְתָּהוֹ לַבְּיִּלְּהִי קָּמִיר ; 52. 34, et son entretien, un entretien régulier lui fut donné).

אָרִי ח. (plur. אָרָיוֹם אַ אַרָיִים Lion: אָרָיוֹם Nomb. 23. 24, il s'elèvera comme le lion; אָרָיוֹת I Rois 10. לַשְׁנֵים עָשֶׁר אָרָיִים I Rois 10. 20, douze lions.

ח. pr. m. Esdr. 8. 16.

אריני n. pr. m. Aridaī, fils de Haman, Esth. 9. 9.

אַרִירָּהָא n. pr. m. Aridatha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אַרִיה m. אָרִיי m. נאַריז אירי Is. 11. 8, le lion comme le bœuf mangera de la paille; יַאַרְרָא אַרְיִה נַּעָּרָא אַרְיִה אַרָּא אַרְיִה אַבְּרָא אַרְיִה אַבְּרָא אַרְיִה אַבְּרָא אַרְיִה אַרָּא אַרִיה אַבּרִיא אַרִיה אַבּרִיא אַרִיה אַבּרִיא אַרִיה אַבּריי, זייִקרָא אַרְיִה אַרִּא אַרִיה אַבּריי, זייִקרָא אַרִיה אַרְיִא אַרִיה אַבּריי, ווּיִקרָא אַרִיה אַבּריי, זייִקרָא אַריי ווּיִקרָא אַרִיה אַנּרִיא אַריי ווּיִקרָא אַרִיה אַנּרִיא אַריי ווּיִקרָא אַרִיה אַרִּיי אַרְיִי אַרְיִּא אַרִיין ווּיִקרָא אַרִיה אַבּריי, זייִקרָא אַריי ווּיִקרָא אַרִּיין אַרְייי, אַרְיִין אַרְיִיא אַרִּיין אַרְיִיין אַרְיִיין אַרְיִיא אַרִּיין אַרְיִין אַרְיִיא אַרִּין אַרְייִין אַרְיִא אַרְיין אַרְייִין אַרְיִיא אַרְיין אַרְייִין אַרְייִין אַרְיִין אַרְיִין אַרְיִא אַרְיין אַרְייִין אַרְיִין אָרְיִין אָרְיִיין אָרְיִין אָּרְיִין אַרְיִין אַרְיִין אָרִין אָרִין אָרְיִין אַרְיִין אָרִיין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִין אָּרְיִין אָּרְיִין אַרְייִין אָרְיִין אָרְיִין אָּרְיִין אַרְייִין אָרְיִין אָרְיִיין אָּרְייִין אָּרְייִין אַרְייִין אָּרְייִין אָּרְייִין אָּרְייין אָרְייִין אָּרְייִין אָּרְייִין אָּיין אָרִיין אַרְייִין אָּייין אַייין אַרְייין אַרְייין אָרִיין אָּרְייִין אָרִיין אָּיין אָּיין אָרִיין אָּייין אָרִיין אָרִיין אָרִיין אָּיין אָרִיין אָרְייִין אָּיין אָרִיין אָרִיין אָרְייִין אָּיין אָרִיין אַרְייִין אָּרִיין אָרִיין אָּרִיין אָרִיין אָּיין אָרִיין אָרִיין אָרִיין אָּיין אָרִיין אָּרְייין אָרִיין אָרִיין אָּיין אָּיין אָרְייין אָּייין אָּיין אָרִיין אָּיין אָּיין אָרְייין אָּיין אָּיין אָרִיין אָרִיין אָּיין אָּייין אָּיין אָרְייין אָּיין אָרְייין אָּיין אָּיין אָרְיייין אָּייין אָּייין אָרִיין אָּירְיייִין אָרִיין אָרְיייִין אָרִיין אָּירְייִיין אָּיין אָרִיין אָרְיייי

לגב et אַרָיָרָ et בּאַרָיָרָ Dan. 6.8, dans la fosse aux lions.

אָרְיָּה plur. אָרִיּוּת (v. אָרְיָּה).

אַרְיוֹךְ n. pr. m. 1° Arioch, roi d'Ellasar, Gen. 14. 1. — 2° Arioch, chef des gardes du roi Nabuchodonozor, Dan. 2. 14.

אַריִּסִי n. pr. m. Arissai, fils de Haman, Esth. 9. 9.

Hiph. 1º trans. Rendre long, prolonger, allonger, persister, retarder: ון בּיִרְרָכִי מֵיחָרַיְהָ Is. 54. 2, allonge tes cordages ; דואָריכוּ לְמַעֵנִירָם Ps. 129. 3, ils ont creusé de longs sillons ; מַאַרִיכוּ לְשׁוֹן Is. 57. 4, (contre qui) allongez-vous la langue, parlez-vous avec orgueil? יַתְאַרַכְּחִי אַת יְפֵיךְ I Rois 3. 14, je prolongerai tes jours. Frequem. avec ימים vivre longtemps : לא־הַאַרִיכָן יָמִים עַלֵּיהַו Deut. 4. 26, yous n'y vivrez pas longtemps; בישע מאַריד פּרַערוי Eccl. 7. 15, le méchant persiste dans, ou : vit longtemps par sa méchanceté ; אַאַריך אַפּי Is. 48. 9, je retarderai ma colère, j'agirai avec longanimitė. Sans אַב : לו באַר Eccl. 8. 12, et qu'il retarde pour lui (sa colère), qu'il est indulgent pour lui. Avec שַּׁנָי etre patient : בָּריַאָּאַריךְ, נַפְּנָשׁר Job 6. 11, pour que je sois patient. — 2º intrans. Etre long, se prolonger (du temps), rester longtemps: וַיַּאַרָכוּ הַעַּהָרם I Rois 8. 8, les bâtons étaient longs; לָפַעַן באַריכוּן רְמֵין Deut. 5. 16, afin que tes jours se prolongent (que tu vives longtemps); בְּדַיאֵיִרוּך װָעָנון עַל־דַוּמִּשְׁעַן Nomb. 9, 22, quand la nuée restait longtemps sur le tabernacle.

בּרֵך chald. (part. אֵרַך). Convenir: מִּרִידְ לָנָא לְּכֶּחְוַא Esdr. 4. 14, et il ne nous convient pas de voir.

אָרֶהְ מִאָבֶר Ez. 17. 3, אֶרֶהְ תָאִבֶּר

(un aigle qui a) de longues pennes; אֶרְהָּ רִּיּתִּי בָּבְּהָ Eccl. 7.8; et plus fréquemment אֶרָהְ בּּבִּים אָרָהְ Exod. 34.6, patient, clément, (ayant) de la longanimité.

n. pr. d'une ville en Babylonie, Gen. 10. 10; selon les Targ., Edesse.

אָרָהְ m. Longueur: אָרָהְ אַ Men. 13. 17, dans sa longeur et sa largeur; אָרָהְ יָסִים Ps. 21. 5, longue vie; אָרָהְ יָסִים Ps. 23. 6, pour de longues années, ma vie durant; אַרָּהְ Prov. 25, 15, patience, longanimité.

לְבֶּל chald., f. Longueur, durée: Dan. 4. 24, peutetre la durée sera-t-elle accordée à ton bonheur.

אָרְכָּה v. אַרּגּכָה).

רְכּוּבְ .chald.; אַ (אַ prosth:, רְכּוּבְּרָ transp. de אָבְרְחַה הָא לְּרָא Dan. 5. 6, et ses genoux s'entrechoquèrent.

אַרְקּנֵיא plur , nom patron. de la ville de אָרָהָּנָיא, Esdr. 4. 9.

אָרְכָּי nom patron. de אָרָהָּ, II Sam. 15. 32.

בית const. אַבְּים n. pr. 1° Aram, fils de Sem, Gen. 10. 22. — 2° La Syrie, un Syrien; quelquefois la Mésopotamie, Nomb. 23. 7. Plus généralement appelée אַבּיבירים Gen. 24. 10, la Syrie entre les deux fleuves, le Tigre et l'Euphrate; et פון אָבָים Gen. 25. 20, la plaine de la Syrie. — 3° Aram, fils de Kemuel, Gen. 22. 21.

אָרְטוֹץ m. (plur. const. אַרְטוֹץ). Palais (rac. אַרְטוֹץ: Is. 32. 14, car le palais est abandonné; וְאָכְלָּה רָאָכְלָּה Amos 1. 7, il en dévorera les palais; אַרְמִּטְּדְיָן I Rois 16. 18, forteresse, citadelle du palais royal.

מְּיָמִיה (לְּאֵיְמִיה) adj. adverbial. En araméen, en langue araméenne: דַּבָּר־נָא

אָל בְּנָדֶיךְ אָּרָמִית Is. 36. 11, parle donc a tes serviteurs en araméen (chaldéen ou syrien).

אַרְמִּי m. (f. אֲרַמָּי, plur. אֲרַמָּי). Araméen, Syrien, Mésopotamien: דָּאָרַמִּי זְיָאָרַמִּי II Rois 5. 20, ce Syrien; אָרִמָּי, Gen. 25. 20, Betuel de Mésopotamie.

אָרְמִנְי n. pr., fils de Saul, II Sam. 21.8.

75 n. pr. m. Gen. 36. 28.

קיאָרָן, nom d'une espèce d'arbre : נְּשֵׁלֵּאָרָן Is. 44. 14, il planta un pin ou un frêne (?).

7 n. pr. m. I Chr. 2. 25.

אַרְנָבֶת f. Lièvre, Lév. 11. 6, Deut. 14. 7.

אָרְנוֹן n. pr. d'une rivière et d'une vallée formant la frontière entre Moab et le pays des Amorrhéens, Nomb. 21, 13.

ווא ארון n. pr. m. I Chr. 3. 21.

אָרְנָּה ou אַרְנָּה n. pr. d'un Jébuséen de qui David acheta l'aire pour y dresser un autel et où Salomon fit bâtir le temple, I Chr. 21. 15, II Sam. 24. 16.

אַרְנְיּה II Sam. 24.18 (cheth. p. אַרְנָה). אַרְעָל et emph. אַרְעָל chald. 1° m. Terre (hébr. אָרָע): אַרָעָא בָּל־אַרָעָא Dan. 2.35, et elle remplissait toute la terre. — 2° Suivi de בְּי adv. Au-dessous de: אַרַע פִּעָן Dan. 2.39, inférieur à toi.

ר chald., Partie inférieure, le fond: אָרָאָרָא Dan. 6. 25, ils n'étaient pas encore arrivés au fond de la fosse.

אַרְפָּר n. pr., ville et contrée dans la Syrie, II Rois 18. 34.

אַרְפַּרְשֵׁר n. pr. Arpachsad, fils de Sem, Gen. 10, 22.

וְאָדְי הָיּ, quelquesois m. Terre, continent, pays, champ: יְאֵדְ הָאָרָ Gen. 1.
1, et la terre; fig. p. les habitants de la terre: קּיבְרָךְ כָּלְ־יָדְאָרָ Gen.11.1, selon l'usage de toute la terre; יְאָרָץ Job 12.8, parle à la terre, c.-à-d. à ce qui rampe sur la terre;

Gen. 1. 10, Dieu appela ce qui était sec. aride, terre; אֶרֶץ פִּנְבֶן Gen. 47. 13, le pays d'Egypte et le pays de Canaan; בְּמֵרטֵב תָאָרָץ Gen. 47. 6, dans la meilleure partie du pays; אַרְצָּרְ, אַרְצָּרְ mon, ton pays; ma, ta patrie; בל ישבר האָרֶץ Joel 1. 2, tous les habitants du pays, de la Terre-Sainte; אָרֶץ אַרְבֵּע מַאוֹת שָׁקָל־בָּסְף Gen. 23. 15, un champ, une terre de quatre cents sicles d'argent. Fig. pour lieu caché: יַמְמִהִי מְּתַחְתִּיוֹת אָרֶץ Ps. 139. 15, j'ai été formé dans les profondeurs de la terre, c.-à-d. dans le sein maternel. Plur. Pays, souvent pays étrangers (opposes a la Palestine): פַּאַרָצוֹת קַתַּצָּם Ps. 107. 2, il les a réunis (en les délivrant) des pays étrangers ; אַלֹוֵד װָאָרָצוֹח II Rois 18. 35, les dieux des pays étrangers.

אַץ אָ n. pr. m. I Rois 16. 9.

אָרָקא chald., p. אֲלָנִיפָּא דְּרֵי: אַרָקא לָא עֲבִּדּא Jer. 10. 11, des dieux qui n'ont point créé les cieux et la terre.

אָרָה Maudire (fut. בְּהֹר, imper. אָרָהוּ (אורוּ בּיִרָּהְ אָרוּר: (אורוּ Gen. 27. 29, que chacun de ceux qui te maudissent soit maudit; אַרְרַרִיּוֹם Job 3. 8, qui maudissent le jour, leur sort, c.-à-d. les malheureux.

Niph. passif. Etre maudit. Part.: מַּמְשֵׁרְ מִּשְׁרָּח מַשְּרָּח מַשְּׁרָח מַשְּׁרָח מַשְּׁרָח מַשְּׁרָח מַשְּׁרָח מַשְּׁרָח מַשְּׁרָח מַשְּׁרָח מַשְּׁרָח מַשְׁרָּח מַשְׁרָּח מַשְׁרָּח מַשְׁרָּים Mal. 3. 9, vous êtes maudits par une malédiction; selon d'autres, vous êtes détruits (de מַשְּׁר מַשְּׁרָּח).

Pi. אָבֶר part, אָבֶר Maudire, apporter la malédiction: אָטֶר אַרָּה דָי Gen. 5. 29, (la terre) que Dieu a maudite; חַמָּאַרְיִים Nomb. 5. 22, les eaux qui amènent la malédiction.

Hoph. passif Être maudit: יַאָּשֶׁר אַר Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras sera maudit.

שׁרָנִי n. pr. d'une province de l'Arménie, Jér. 81. 27; la montagne Ararat dans cette province où s'est reposée l'arche de Noé, Gen. 8. 4.

יייי nom patron., II Sam. 33. 23;

יְאֶרָיִי d'Arar ou le montagnard (pour יְאֶרָיִי).

#בש (ע. לְּבֶּישׁ) Kal inusité. Pi. שֹבְאַ fiancer: אַבָּשׁ אַשָּׁר אַבִּישׁ Deut. 20. 7, (quelqu'un) qui ait fiancé une femme; אַבַשּׁיִּדְרָּ לִי Osée 2. 21, 22, je te fiance à moi.

Pou. Étre fiancé: מְּדְּנֶּלְהְ אֲשֶׁר לֹא־אֹרְשָׁר Exod. 22. 15, une vierge qui n'était point fiancée. Part. מְאַרָשָׁה Deut. 22. 23.

אָרָשָׁת f. Ex. unique: יְאַרָשָׁת מְּשָׁרָיִם Ps. 21. 3, et la parole; selon d'autres: le désir, la demande de ses lèvres.

ת. pr. de plusieurs rois des Perses.
1º Artaxerxès, probablement le faux Smerdis, ou Cambyse, Esdr. 4. 7. —
2º Artaxerxès Longue-Main. Sous son règne, Esdras ramène une colonie juive a Jérusalem, Esdr. 7. 1.

אַשְרְאֵל n. pr. m. (que Dieu a lié par un serment). I Chr. 4. 16.

אַשְׂרִיאֵל n. pr. m., Nomb. 26. 31; nom patron. אַשִּׂרִיצִּלִּה.

שְׁלֵּכִי מְשִׁרְּי (avec suff. מְּבִּירְ בְּשִׁרְּי) f., quelquefois m. Feu, éclat: בְּבְּילְ מְשִׁרְּי וּבְּילִ וּבְילִ וּבְּילִ וּבְילִ וּבְּילִ וּבְּילִ וּבְּילִ וּבְּילִ וּבְּילִ וּבְּילִ וּבְּיל וּבְּילִ וּבְּילִי וּבְּילִי וּבְּילִי וּבְּילִ וּבְּילִי וּבְּיל וּבְּילִי וּבְּיל וּבְּילִי וּבְּילִי וּבְּיל וּבְּילִי וּבְּיל וּבְּיל וּבְּילִי וּבְּיל וּבְּילִי וּבְּיל וּבְּילִי וּבְּילִי וּבְּיל וְבְּיבּיי וּבְּילִי וּבְּיל וּבְּיבְי וּבְּיבְי וּבְיבּיי בְּיבּי וּבְּיל וּבְיבְיים בּיבּי בּיבּיי בְּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּי בּיבּיים וּבּיל בּיבּיים בּ

אַשְּא chald. Meme signif.: אַטָּאָד Dan. 7. 11, au brûlement du feu, au feu pour être brûlé (v. אַדָּצָי).

אַשְבֵּל n. pr. m. Asbel, fils de Benjanin, Gen. 46. 21; nom patron. אַשְׁבֵּלִי Nomb. 26. 28.

ንቅኞች n. pr. m. Gen. 36. 26.

עֲבְשְׁלֵּח n. pr. m. (je jure). I Chr. 4. 21.

אַשְבָעל n. pr. Esbaal, fils de Saul, I Chr. 8. 33.

אָשֶׁר m. Ex. unique: וְאָשֶׁר תַּנְּרָלִים Nomb. 21. 15, le cours des torrents. Selon d'autres: les plaines dans lesquelles débordent les torrents.

ק הַּצְּיְלֵיהְ f.Revers, bas d'une montagne, plaine dans laquelle se précipitent les eaux des montagnes : הַאָּטְהַיּח הִישְׁיַבְּ Deut.
3. 17, le bas, le pied du Pisga; בְּיִבְּשָׁיִדְיִן Jos. 10. 40, la plaine et les revers des montagnes.

אַלְּשְׁרּוֹר n. pr. Asdod, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 11. 22; אַשְׁרּוֹרִית fém. אַשְׁרּוֹרִית d'Asdod, Néh. 13. 23.

אָנְשָׁה f.(de שׁאָ ou pour אָנְשָׁה de אָנִישׁה), const. nuis, quelquef. absolu; avec suff. י אִשְׁתִּד, ਜ਼ਰ਼ਾਹ਼ਮ; except. ਜ਼ਰ਼ਾਹ਼ਮ Ps. 128. 3; plur. נשרם const. ישר (השל Ez. 23. 44). לוארויקרא אַזָּדור:femelle,épouse לוארויקרא Gen. 2. 23, celle-ci sera appelée femme; מַל אֲשֵׁת Ps. 58. 9, (comme) l'avorton d'une femme; selon d'autres : (comme) un avorton (et comme) une taupe ; אַרשׁי ואישותין Gen. 7. 28, le mâle et sa femelle ; רא נאטווי Gen. 13. 1, lui (Abram) et sa femme, son épouse; fig. pour homme lache, mou ; פַּמַך נָשִׁים Nah. 3. 13, tou peuple, tes citoyens, sont devenus (comme) des femmes ; אָשַׁרוּ בְּכַל־אַלֶּרוּ לֹא בצאקי Eccl. 7. 28, de toutes les femmes je n'en ai point trouvé une parfaite; אַטַרו אַישׁ Lév. 20. 10, femme mariée ; אַטַּירו חַרְ Prov. 11. 16, femme gracieuse; אַמָּיִת־חַיָּיל Prov. 31. 10, femme forte, pieuse ; אַטֵּרו מִדְיַנִים Prov. 27. 15, femme querelleuse; אַלְמֵינֵת I Rois 7. 14, veuve; אָפָח נְבִיאָה Jug. 4. 4, prophétesse. — 2º Chacune, avec היות ou רעות l'une, l'autre: הַשַּׁבֶּנְת אָשַׁר מָשֶׁבֶנְתָ Exod. 3. 22, chacune emprunta à sa voisine;

הקהותי אָל־אָחוֹתְה Exod. 26. 17, attachées l'une à l'autre; וְאִטֶּח רְענּיְחָה מִינָיוּ פִּינָה לַינִיה פּינָה קינָה פּינָה פּינְיה פּינִיה פּינְיה פּינְיה פּינִיה פּינייה פּייייה פּיייה פּיייה פּייייה פּיייה פּיייה פּייי

אַשוּיָה (ץ. אַשוּיָה). אַשוּיָה (ץ. אַישוּיָה).

אַשׁרּרִים (אָשׁרִים /1.1° Pas, demarche (rac. אָשַׁרִים /1.1° Ps. 17.5, tu soutiens mes pas; אָשׁרִי Prov. 15. 14, son pas.—2° Espèce de cèdre: אַבָּירים Ez. 27.6, ils ont fait tes ais (ou ton gouvernail) d'ivoire enchassé dans du bois de cèdre; ou, un seul mot, בַּהְאַשׁרִּרִים (v. הַאָּשׁרִּרִים .

רבונים Ps. 17. 11, maintenant ils entourent nos pas de tous les côtés; selon d'autres: ceux qui nous estimaient heureux nous assiégent maintenant (v. אָשָר; יוּשָׁר Job 31. 7, si mon pas s'est détourné (du chemin). — 2º n. pr. Assyrie: אָרֶי אָשׁר Is. 7. 18, le pays d'Assur. Nom patron. אַרָּי אַשׁר Is. 19. 23, l'Assyrien viendra en Egypte. Après la destruction de l'empire d'Assyrie, on designe par ce nom, outre les anciennes provinces de cet empire, Babylone et quelquefois la Perse.

אלשורם n. pr., fils de Dedan. Gen. 25. 3.

אַשְּׁחוּר (noir) n. pr. m. I Chr. 2. 24.

אָשְׁיָא Ex. unique : לָמְלוּ אָשׁרּיְתִידָּן Jér. 50. 15, ses fondements, ses piliers, sont renversés ; cheth. קישָרָא (v. אָשִׁיאַ).

ment, base: אָשָּאָ Esdr. 5. 16, il posa les fondements.

אָשִׁיכָּא *n. pr.* Asima, une idole des habitants de Hamath, II Rois 17. 30. האַשֵּׁרָת (v. אַשִּׁילָא).

אַשִּׁישׁ m. pl. Ex. unique : אָשִׁישׁי אַ Is 16.7, les fondements, ou : les forts, les braves de Kir-Hareseth (v. אָשַׁשׁ).

אַשִּׁישְׁה f. Gateau. Selon d'autres: cruche, bouteille: אָשִּישָׁה II Sam. 6. 19. Plur. אַשִּׁישׁה Cant. 2. 5, פּנ אַשִּׁישׁה Osée 3. 1, les gateaux de raisin ou les bouteilles de vin.

קרות אָשֶׁרְ m. Testicule: קרות אָשֶׁרְ Lév. 21. 20, qui a les testicules écrasés (ע. בְּיוֹת).

קישׁכל m. (plur. אָשְׁבְּלּוּח Gen. 40, Grappe: הְבְשִׁילנּ אַשְׁבְּלֹיִדְיִהְ בְּנְבִים Gen. 40, 10, ses grappes avaient des raisins mûrs; אָשׁכּל הַיִּמֹשָּׁר Cant. 1. 14, une grappe de raisin de Cypre; אַשְׁכּל Mich. 7. 1, il n'y a point une seule grappe (à manger).

אַשְׁכּלְּ n. pr. 1° Eschol, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° La vallée d'Eschol, Nomb. 13. 23.

מַשְׁלְצֵּי n. pr. Aschenaz, fils de Gomer, souche d'un peuple de l'Asie, Gen. 10. 3. (Les Juifs modernes désignent par ce nom l'Allemagne.)

אָשְׁכֶּר m. Présent : אָשְׁכֶּר רַקְרִיבּוּ Ps. 72. 10, ils offriront des présents.

אָשֶׁל m. Espèce d'arbre, tamaris: פּימַע אַשָּל Gen. 21. 33, il planta un tamaris; selon d'autres, collectif: des arbres, un bois, I Sam. 22. 6.

 8. 14, jusqu'à ce qu'ils se soient reconnus coupables. 2° Étre puni: ישׂימָאַר Ps. 34. 22, les ennemis du juste seront punis; אַבְּיִר יָאְשָׁמִּג Jér. 2. 3, tous ceux qui l'ont dévoré seront punis. — 3° Étre dévasté (v. שַׁמַּטָּ, Ez. 6. 6, et vos autels seront dévastés, abandonnés.

Niph. אַטָּשָׁמי Joel 1. 18, les troupeaux de brebis seront aussi détruits.

Hiph. מְאָשִׁיכֵּם אֱלְּחִים Ps. 5. 41, Dieu, punis-les, frappe-les.

בּי צִּרְצָּה m. 1° Faute, péché: בּי צִּרְצָּה אָשׁם Jér. 51.5, quoique leur pays soit rempli de péché. — 2° Ce qui est acquis par un délit, mal acquis: בְּישָׁה אָשׁה וֹשְׁבִּיה Nomb. 5. 7, il rendra le montant du délit, le prix entier de l'objet mal acquis. — 3° Sacrifice de péché: בְּיִבְיא צָּיִה בְּישִׁה Lév. 5. 6, il offrira à l'Eternel un sacrifice de péché, (différent de רְשִּשָּׁה sacrifice d'expiation; les péchés pour lesquels on offre un בַּישָׁה, v. Lév. chap. 5. 14-19; Nomb. 6.)

סְשֵׁלְּא adj. Coupable, celui qui doit offrir un sacrifice de péché: אָבֶל אֲשָׁרִים Gen. 42. 21, mais nous sommes coupables; בְּאָשָׁרִים אֵיל־צֹאֹן Esdr. 13, comme un coupable; בְאַשָּׁרִים אֵיל־צֹאֹן Esdr. 10, 19, ceux qui avaient à offrir un sacrifice de péché (promirent) un bélier.

אַשְׁמַנְּיִם ls. 59.10, (nous errons) dans les ténèbres comme des morts, ou (de מַמֵּיִדִּם dans les lieux désolés; selon d'autres: (de מָשֵיָּן) dans de grasses campagnes, ou: parmi les gras, les vivants.

אַשְׁמִרָה , אַשְׁמְרָה (const. אַשְׁמָרָה, pl.

היים אַלּ, de ייבשל). Veille; la nuit était divisée en trois veilles: היים אַלּיבּא אַלּיבְּילּא Lament. 2. 19, au commencement des veilles, première veille; ייבּילים שָּלְיבָילָה Jug. 7. 19, le commencement de la veille du milieu; בְּיבְּילֵיבְר בַּצַלְיבָר בַּאַלַר בַּאַלַר בּאַלַר בּאַלָר בּאַלַר בּאַלָר בּאַל בּ

אָשְׁנָב m. Barreaux d'une fenetre, treillis: בְּעֵר אָשְׁנַבְּר נְשְׁכָּחְבִּר Prov. 7. 6, je regardais à travers mon treillis.

ריי חיי חיי n. pr. de deux villes de la tribu de Juda, Jos. 15. 33, 43.

기가 n pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 52.

្សី m. hébr. et chald. Mage, magicien ou astrologue; plur. hébr. ២ ឯកម្ម័ន្ធ Dan. 1, 20; plur. chald. ក្រុម្ភាំង 2. 27; ក្រុម្ភាំង Dan 4. 4.

עָלָיו מִרְנָח אֲשְׁשְּׁהָּ Job 39. 23, près de lui retentit le carquois (v. רָבָי,); בְּיַר אֲשְׁשָּׁה Lament. 3. 13, fils du carquois, flèches.

. 결혼 chald., n. pr. du chef des eunuques de Nabuchodonozor, Dan. 1. 3.

י אָשְׁלְּהְ אָנְי אָיָרְ אָיָרְ אַנְיּרְ אָנְיּרְ אַנְיּרְ אַנְיּרְ אַנְיּרְ אַנְיִרּ (Mine mesure, ou un morceau, une portion; I Chr. 16. 3 (de ישָׁהָ compter, mesurer, ou de ישָׁהָ briser) Selon d'autres: un morceau de viande rôtie (de wa feu, et ma taureau).

קלון n. pr. Ascalon, ville des Philistins, Jug. 1. 18. אַשְּקלוּק Jos. 13. 3. Ascalonite.

אָשׁר אָרָרָה Marcher, se guider: רְּאָשְׁר Prov. 9. 6, marchez dans le chemin de l'intelligence.

Pi. trans. et intrans. 1° Guider (dans le droit chemin) (ע. מְשֵׁר, diriger, conduire, marcher: אַבְּרָהְ בְּשִׁרְעָ Is. 1. 17, guidez, ramenez dans le droit chemin l'oppresseur, ou fortifiez l'opprimé; אָבָרָהְ בְּבָּרָהְ בְּעָרָהְ Prov. 23. 19,

dirige (bien) ton cœur dans ce chemin; הַאָּשְׁרֵי הַעָּם־חַוּרָא Is. 9.45, ceux qui conduisent ce peuple. — 2º Estimer heureux: הַּשְׁרִינִי בְּעֹרִי Gen. 30. 13, les femmes m'estimeront heureuse; מַאִּשְׁרִים Mal. 3. 15, (nous) estimons heureux les superbes.

Pou. אַשְּׁרְינ pass. du Pi. 10 אַיָּשְׁרָינ Is. 9. 15, et ceux (d'entre le peuple) qui sont conduits.—2° אָרֶץ Ps. 41. 3, il sera estimé ou rendu heureux sur la terre.

שְׁשֵׁלְ (heureux) n. pr. 1° Aser, fils de Jacob et de Zilpa, Gen. 30. 13. La tribu de ce nom habitait le nord de la Palestine. אַשֵּׁרִי ville près de Sichem, Jos. 17. 7.

기반점 1º Pronom rel. sing. et plur. Qui, que; lesquels, lesquelles; celui qui : דעבירו אַטָּר־בָּנִיר Lév. 25. 30, la maison qui est dans la ville; רַאָּנְשָׁים אַשֶּׁר־שָׁלָּח מּשָׁת Nomb.13.15, les hommes que Moise avait envoyés; ראַטר מַאר Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras. באַשֶּׁר a celui qui; באַשֶּׁר de celui qui; אָל אַשֶּׁר a l'endroit que, où ; שַּׁשָּׁר מָּטַ où ; אַשֶּׁר־תַּיָת : là où אַשֵּׁר שָׁמָּח ; מַסׁוֹ là où אַשֶּׁר כִּשֵּׁם mbrus and Gen. 13.3, à l'endroit où était sa tente. אַיָּמָר אוֹרָם auquel; אַיָּמָר לוּ lesquels; אַטָּיר מָעָנּע dans lequel; אַטָּיר מָיַנָּע duquel, dont; לְּיִי לְּ qui est à ; se met souvent à la place du génitif pour éviter un double état construit : שַּׁרַבָּא אַשֶּׁר ליטאול II Sam. 2. 8, chef de l'armée de Saul; שיר השירים אשר לשלמה (Cant. 1.1, Cantique des Cantiques de Salomon.

20, certes j'ai obéi à la voix du Seigneur; אָלָיר פָּאָרָן הָאָרֶץ אָר־פִּידְן Deut. 11. 6, lorsque la terre s'entr'ouvrit.

בַּאֲשֵׁר מָמיּתִר: • Où, là où, parce que يَجِאֲשֵׁר מַמיּתִר Ruth 1.17, où tu mourras; בַּאַשֶׁר פָרַע Jug. 5. 27, là où il s'est agenouillé; באשר די אתו Gen. 39.23, parce que Dieu etait avec lui; באַשֵּׁר לְמֵר Jonas 1. 8, a cause de qui? — בַּאַטֵּיר Comme celui qui, comme, parce que, lorsque, si: יבַרִים יְנַדֵּום Job 29.25, comme celui qui console les affligés; בַּאַלֵּיר מּאִנְירוּ אַלָּי Gen. 34. 12, comme vous me le direz; מאשר מריחם פי Nomb. 27.14, parce que vous avez été rebelles à mes ordres; באשר קרב Exod. 32. 19, lorsqu'il s'approcha; פאשר שכלחד Gen. 43. 14, si je dois être privé d'enfants.—בַּאֲשֵׁר A celui qui, a ce qui: לֵאַשֶּׁר עַל-בָּרהוּ Gen. 43. 16, à celui qui était à la tête de sa maison; לֵאַיָּטר אָנִר מְצָנָּת אֹחָדְ Gen. 27. 8, en ce que je t'ordonne.—מַאַשֶּׁר De celui qui, d'où, parce que, que comparatif: לַבַּד מַאַשֵּׁר Esth. 4. 11, à l'exception de celui (auquel le roi tend le sceptre); אַנְיֵּיר הִּכְּצָאּר Exod: 5. 11, d'où vous en trouverez ; בַאַשָּׁר יַקַרָהַ בְּעֵינֵי Is. 43. 4, parce que tu es cher à mes yeux; ארן טוב פַאַשׁר יִשְׂמַח דָאָרָם בְּפַּצְשָׂיר Eccl. 3. 22, rien n'est meilleur pour l'homme que de se réjouir de son travail.

קּאָשֶׁרִי : M. Bonheur קּאָשֶׁרִי Gen.30.13, (Léa dit :) pour mon bonheur (v. אָשַׁר אַלָּה n. pr. m. I Chr. 25. 2. Le même, vers. 14, יְשַׂרְאֵלָּה.

פּאַשִּרִת . rarement אֲשֵׁרִם (plur, אֲשֵׁרָת et אַשְׁרָת) Divinité syrienne, appelée aussi אַשְׁתֹּרָת; bois ou arbre consacré : אַשְׁתֹּרָת וֹאַ Baal et à Aschera, ou : au bois consacré; בְאַשֵּׁרִת Deut. 7. 8, abattez leurs bois;

ייַכש אֲשֵׁרוֹת II Chr. 33. 3, il fit des Ascheroth, ou : il planta des bocages.

יְאִיבֵּרְנָא chald.m. Muraille: יְאַבַּרְנָא רְנָּח בּמּבְלָּלָח Esdr. 5. 3, et d'achever ce mur.

אָשִׁשׁיּע Kal inusite. Hithp. Ex. unique: אַשְּׁשׁיִּשׁיּ Is. 46. 8, souvenez-vous de ceci et prenez courage, soyez forts(v. אָשִׁישׁי,), ou de שִׁיאַ soyez hommes. Selon d'autres, de שַּׁאַ et rougissez.

ਸਿਧਾਂਲ Femme; selon quelques-uns (une fois), taupe: Ps. 58.9 (v. ਸਕੁੱਲ).

אַלְּקְאוֹל n. pr., ville dans la tribu do Juda, Jos. 15. 33.

ילְשְׁתַּדּוּר : chald. Rébellion קבְּרָרן בְּנֵנְּהְ Esdr. 4. 15, et on y excitait des rébellions.

ሽቦሆኑ n. pr. m. I Chr. 4. 11. ~

בּאָשׁ Jér. 6. 29, הְשָׁהַם cheth. בּאַשׁ keri en deux mots, le plomb est consumé par le feu.

המחְקּמוֹע et אַשְּׁחְמוֹע Ville lévitique dans la tribu de Juda, Jos. 15. 50, 21. 14.

ראָ chald., le même que רוא hébr.: אָיִדְאָ Dan. 3. 32, les signes, prodiges; אָיִדְאָ 3. 33, ses signes; אָיִדְאָ 6. 28, les prodiges.

DN cheth. Tu, toi (v. max).

PN et PR pr. pers., 2º pers. sing. fém. Tu, toi (v. אַבּ m.); rarem. masc. I או avec makkeph און (avec suff. אָחָבֶם ,אַחָטּ ,אֹחָה ,אֹחָד ,אֹחָד ,אֹחָד ,אֹחָד, rarement אֹחֶבֶם, אֹחֶבֶּם, rarement סתחם ou סתחה). — 1º Pron. pers. et démonst. Le, lui, lui-même; moi, moimême; celui même : קר הַר אַת אַשַּׁר עַשָּׂור־לָנוּ ארדת שלי חיגאת Jér. 38. 16, par la vie de l'Eternel, celui-là même qui nous a créé cette ame; ואַרך צָּרְוּכֶם אֵלַי Agg. 2. 17, et vous-même vous ne vous tournez pas vers moi ; אַמֶּיר הַיִּיגּ רוֹעָים אֹרָם Ez.34.2, qui se gardent eux-mêmes. — 2º Particule qui précède le régime direct. Il marque l'accusatif, se place devant les subst. avec l'article, ou sans article à l'état construit, ou s'ils ont un suffixe; aussi devant les noms propres : אָר הַשְּׁמֶרָם קאָר (Mieu crea) les cieux et la terre; רְאָר אָבְר בּּעִי אָר רְפָּבְי Ruth 2. 15, Booz ordonna a ses serviteurs; רְאָר אָר דְּאָר Jon. 2. 1, pour engloutir Jonas.

II The avec makkeph my (avec suff. אָתִּי, אָתִּי, יֹחָאָ, Prep. Auprès, près, sur, outre, dans, avec : יוֹשׁבוּ אַנוֹי Job 2. 13, ils étaient assis auprès de lui; אַלְּיֵר צָּאר־אָיד'וּח I Rois 9. 26, qui est près d'Eloth; אַשָּר־חַיַר מִּקְנָהָ אָתָּר Gen. 30. 29, (tu sais) ce que tes troupeaux sont devenus près de moi, c.-à-d. entre mes mains ; יָאָר מְּנֵיר אָהָנט Ps.67.2, qu'il éclaire sa face sur nous; יְחַקְטֵיר אָהוֹי I Rois 9. 25, il brûle de l'encens sur lui (l'autel); אַרו כָּל־עָבוֹדְרָתִם Exod. 1.14, outre tous leurs travaux; אַר מַל־דַוּמָּקוֹמוֹה האָאַה I Sam. 7. 16, (il jugea Israel) dans tous ses endroits; אַשְּׁיהַ שִּׁיבֶּא Gen. 34. 10, vous demeurerez avec nous; קירו את את אחור Gen. 37. 2, il gardait les troupeaux avec ses frères; אַר־רַשָּלְדִים Gen. 5. 24, (Henoch marchait) avec Dieu, selon Dieu.—מָאָת De, de chez, de la part de : מַצָּח דַ Jos. 11. 20, de Dieu; truco Gen. 8. 8, d'auprès de lui; מארז בנר ישראל Exod. 29. 28. de la part des Israélites: קצאחר אַרדיחערר Exod. 9. 29, quand je serai sorti de la ville. III אָר (avec suff. יוֹדא ; plur. אַרִידם

III אַרִּים (avec suff. tru; plur. פּתִּים אַתִּים m. Pioche, faux ou hoyau, soc: יְּתִּידְיִאָין ISam.13.20, et sa pioche; יְרִיבְּיִרְם לְאָתִים לְאָתִים וֹנְיִבְיֹרְם לְאָתִים Is. 2.4, et ils forgeront de leurs épées des pioches, des faux ou des socs.

אָרְבָּעֵל (avec Baal) n. pr. Ethbaal, roi de Sidon, I Rois 16. 81.

passe. Part. אוֹרְיּוֹיה les choses qui arrivent, l'avenir: אָאָלוּנִי 1s. 45.41, ils me demandent les choses futures.

Hiph. מְיָהָים p. Apporter : בַּיְרָים Apporter : בַּיְרָים Is. 21.14, apportez de l'eau.

בּר הַרְאַלֶּה chald. Venir: מֵר הַרְאַלָּה Dan.7. 22, jusqu'a ce que vienne. Inf. מֵרֵא.

Aph. תַּיְתֵּי, inf. תַּיְתָּיָת Apporter, amener: אָמֵר לְּנִיְתָיָת לְּשַׁרְרֵה Dan. 3. 13, il ordonna d'amener Sadrach. Passif תַּיִתְי בְּנָים מַלְבָּא : תַּיְתִיה מָנָים מַלְבָּא : תַיִּתִיה חָנָים מַלְבָּא : תַּיִתִיה חָנָים מַלְבָּא : תַּיִתִיה חָנִים Dan. 3. 13, ils furent amenés devant le roi.

קרי אַרוֹן; f. Anesse: קרי אַרוֹץ Gen. 49.11, le fils, le petit de son anesse; pl. אינית Gen. 12.16.

chald. m. et f. Fournaise: מתון Dan. 3. 6, il sera jeté dans une fournaise.

אָרוּלּק Ez. 41. 15, cheth. p. אָרוּלּק Colonne.

ንጉኛ p. ካል Toi, fém. sept fois cheth. ነውነ n. pr. m. 1° II Sam. 15. 19.— 2° II Sam. 23. 29.

רְיָשְׁמִּיקִים בּי m. Golonne, portique: הָּשָׁמִּיקִים Ez. 41.16, et les colonnes autour. בְּישׁבְּי pron. pers. 2° pers. plur. masc. Vous.

DṛN n. pr. d'une ville à la frontière de l'Egypte, Nomb. 33. 6; de la le désert d'Etham, 33. 8.

לְּחְמוֹל et אַרְמוֹל, une fois מְּתְמוֹל (י. לְּחָמוֹל Adv. Hier, temps passé: קְּרִים Ps. 90. 4, comme la journée d'hier; הַמְּהָשְׁל Is. 30.33, car Tophté est préparé depuis longtemps (י. הְּמָבֶּה (הְּמִבֶּה (מִּבְּעִה לְּאִיבֵּר לְאִיבַר יְקוֹמֵם) Mich. 2. 8, depuis longtemps mon peuple se lève, se révolte, comme un ennemi; selon d'autres, composé de

ביים contre mon peuple il se lève, etc. (v. יאָד Pi.).

אָרָן P. אַרָּן.

וְהָא pron. pers. 2º pers. pl. f. Vous, הַּבְּּה t אֲהַבְּּא Vous, p. אָהָּוּ Gen. 31. 6, Ez. 13. 20.

אָרְנָה f. Don, prix impur : אָרְנָה Osée 2.14, ils m'appartiennent comme un don (ע, אֶרְנֵין).

ሣርኞ (mon présent) n. pr. m. I Chr. 6. 26.

וְבְּיִלְּנִידְ et אֶּרְנְיָדְ (avec suff. אֶרְנָיִדְּ) Don , prix de prostitution (de מָּק , rac. מָּק, א prosth.): בְּלֵלֵם אָרְנָיָ Ez. 16.31, pour estimer le salaire (v. בְּלֵלֵם אָרְנָי הָּטָרְי אָרְנָי וּלָלֵם אָרְנִי אָרְנָי וּלָלֵם אָרְי אָרְנִי וּלָלְם אָרְנִי אָרְנִי וּלָלְם אָרְנִי אָרְנִינְי אָרְנִי וּלָלְם אָרְנִי וּלְּבְּי אָרְנִינְי וּלְּבְּי אָרְנִינְי וּלְּבְּי וּלְבְּי אָרְנִינְי וּלְּבְּי וּלְבְּי וּלְבְּי וּלְבִי לְּאָרְנִינְי וּלְבְּי וּלְבְי וּבְּי וּבְּי וּלְבִי וּלְבְי וּלְבְי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְיי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְיי וּבְּי וּבְּיי וּבְּי וּבְיי וּבְיי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְיי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְיי וּבְּי וּבְּי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְייי בּייי בּיי וּבּיי וּבּיי וּבְייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי ב

ነደርኛ n. pr. m. I Chr. 4. 7.

לְּחָרִים (lieux) n. pr. m. d'une ville dans la Palestine: דֶּרָהְ תָּאֶתְרִים Nomb. 21. 1, chemin vers Atharim, ou le chemin des explorateurs, p. חַמָּרִים.

Beth ריים, de ריים maison. Deuxième lettre de l'alphabet; son nom dérive de sa forme. Comme chiffre a signifie 2; 2,000. Cette lettre se permutte avec les lettres b, ב. Exemple: יוָם p. יוֹם prépandre; קוֹר א ק פּרִיא ק פּרָיא. ק פּרָיא בּרָ b).

אָבָר rarement בָּךּ; בִּיּר, avec suff. בְּּבָר, (בַּחַל ,בַּם ,בָּחֶם ,בָּכֶן ,בָּכֶם ,בַּני ,בָּח ,בּה ,בּה ,בּה , prepos. 1º Dans : מָבֵרתִר וּבְחוֹמֹתֵר Is. 56. 5, dans ma maison et dans (l'enceinte de) mes murailles; בַּצְּנָה הַיִּרָא Jug. 10. 8, dans cette année; בְּרֵאשִׁיה Gen. 1. 1, (dans le) au commencement. Entre, parmi: pring Lament. 1. 3, entre les nations ; בַּקשׁרָים II Sam. 15. 31, parmi les conjurés. En : בַּשְׁלִּים en paix. Sur : בסרסים Is. 66. 20, sur des chevaux. Par, d'après, selon, à la manière de : בּרצחַק Gen. 21. 12, par Isaac; בַּרצחַק Ps. 1. 1, dans, ou d'après le conseil des méchants; בַאַנִשִּׁר־אַנן Job 34. 36, à la manières des hommes iniques.

 pour, de, contre: מְלֵישְׁר בְּנְעֵשׁׁ בְּנְעֵשׁׁ Deut. 19. 21, vie pour vie; לְּמִישׁׁרְם לֹאִרֹאָכֵל Deut. 19. 21, vie pour vie; לְאֵרֹאָכֵל Lév. 22. 4, il ne mangera pas des choses saintes; ווח בּעֵל Gen. 16. 12, sa main sera contre tous. A cause de, au sujet de: הַבְּעֵל הַרָּבָּע Gen. 18. 28, à cause de ces cinq; בְּבַעל הַבְּעִל Deut. 4. 3, au sujet de Baal Peor. Après: בְּעַלְיִיבְּעָם Nomb. 28. 26, après vos (sept) semaines; מְבָּעל שֵׁבֶּי Exod. 6. 3, comme Dieu puissant, ou sous (mon nom de) Dieu puissant. Quelquefois מְבִּירָ חָבִיר (בָּיִרֶם, Is. 44, 4, parmi les herbes.

p ajouté à l'infinitif se traduit par : en, lorsque, après que, bien que, parce que, à cause de.

🖣 chald., comme a hébreu.

קיל הַקּנְאָה הַנְּה בַּנְאָה הַיְּהָ הַ בְּנָאָה בַּנְאָר בּיִּאָּב בּיִּגְּאָ בּיִּגְּאָה בּיִּגְּאָר בּיִּג Ez. 8. 5, cette idole de la jalousie était à l'entrée (rac. אלם).

באוש ב chald. adj. Méchant, criminel: פֿרָנְהָא פָּרָדְהָא בּאַנּשְׁהָא Esdr. 4. 12, (ils reconstruisent) cette ville rebelle et criminelle (v. בְּאָשׁ).

קּאַר (אַדּר , תּהּר (ע. תּהּר , תַּבְּר). Pi. תַּבְּר Graver distinctement, expliquer: אַבָּאַר צַּלּרוַלְּרוֹח Hab. 2. 2, marque (le) distinctement sur les tablettes;

באר אָת־תַּמוֹרָה תַּזּאָת Deut. 1.5, il expliqua cette loi.

קּאֵרוֹת f. (plur. בְּאֵרוֹת, constr. בְּאָרוֹת, fosse: תְּשָׁרוֹת אָת־חַבְּאַר חָזֹאֹת Gen. 21. 30, j'ai creusé ce puits; בְּאַר שַׁחַת Ps. 55. 24, fosse de destruction.

רְאָרְיּ (puits) n. pr. 1° d'une station dans le désert, Nomb. 21. 16. — 2° D'une ville en Palestine, Jug. 9. 21.

קאר אלים (puits des puissants) n. pr. d'une ville dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

רְאָר לְחֵי רֹאָי (puits du vivant qui a vu [Dieu]) Nom donné au puits près duquel un ange est apparu à Agar, Gen. 16. 13, 14.

ישׁר שְׁרֹיּ (puits du serment) n. pr., ville de la tribu de Siméon, à l'extrémité méridionale de la Palestine, Gen. 21. 31, Jos. 49. 2.

(puits) n. pr. m. 1 Chr. 7. 37. קאָרָה (puits) n. pr. m. I Chr. 5. 6.

קְּאֵרוֹת (puits) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בְּאֵרֹת I Sam. 4. 2, et בַּרֹתְר I Chr. 11. 39, de Beeroth.

קארות לְּגַר־וְעָקוֹן (puits des fils de Jaakan) n. pr. d'une station dans le désert, Deut. 10. 6, et בְּיֵלְ בַּנְלְן Nomb. 33. 31.

לְתְצֹב לְתָם מֹארוֹת: Jér. 2. 13, pour se creuser des citernes; et plusieurs fois chethib, pour בור.

קאָרִי n. pr. m. 1° Gen. 26. 34. — 2° Père du prophète Hoséa, Osée 1. 1.

Sentir mauvais, se corrompre: יְרָאֵשׁ הַאָּשׁ Exod. 7. 18, et le fleuve répandra une mauvaise odeur; Exod. 16. 20, (et la manne) se corrompit.

Niph., métaph. Se mettre en mauvaise odeur, se faire hair, se rendre odieux: נְבָאֵשׁ יְשִׁיְאֵל בַּמְּלְשִׁהִים I Sam. 13. 4, Israel s'était fait hair par les Philistins; אָבִיאָר אָבִיץ II Sam. 16. 21, tu t'es rendu odieux à ton père (ou: tu as deshonoré ton père).

Hiph. 1° trans. Gater l'odeur, faire sentir mauvais, rendre odieux: יְבִּבְּיִּבְיּ Eccl. 10. 1, quelques mouches mortes gatent la bonne odeur de l'huile du parfumeur et la font fermenter; קַּמְּיָבְיִּ בְּיִּשֶׁבִּ Gen. 34. 30, en me rendant odieux a l'habitant du pays.— 2° intrans. Sentir mauvais, se corrompre, être haī, odieux: יַבְּאֵישׁ Exod. 16. 24, (la manne) ne se corrompit point; יִבְּאֵישׁ בְּעַבּיּוֹ I Sam. 27. 12, il sera haī par son peuple.

Hithp. Se rendre odieux : יִּרְיָבְּאַשׁיּ I Chr. 19. 6, ils s'étaient rendus odieux à David.

chagriner: שָּׂרִיהָי Dan. 6. 15, cela le chagrina vivement.

שלא m. Mauvaise odeur, infection, Amos 4. 10; avec suff.: ינְּלָּהְ בָּאֲשׁה Joel 2. 20, sa mauvaise odeur se répandra.

지부가구 f. La mauvaise herbe, l'ivraie, Job 31. 40.

שׁרֵם plur. Mauvais raisins, lambruches: רַצָּשׁ בְּאָשִׁים Is. 5. 2, il a produit des lambruches.

plus généralement קאָם chald., prép. Après : בָּאתַר דְּנָח Dan. 7. 6, après cela.

לביני בי בְּבָא: לַּבְא chald. Porte, puis וּלְבִינֶי בִּי בְבָא: שַּׁעֵּר Rituel, et aux juges du tribunal.

קָבֶּה לֶּבֶּה f. Prunelle: קּבָבֵּח עֵּים Zach. 2. 12, à la prunelle de son œil (comme בֵּח עֵּיִן).

ים ח. pr. m. Esdr. 2. 11.

n. pr. Babel, Babylone, la capitale de la Babylonie, Gen. 10. 10; la Babylonie, Ps. 137. 1. Sous l'empire des Perses, le titre de roi de Babylone est souvent donné aux rois des Perses, Esdr. 5. 13, Néh. 13. 6.

בְּרָלֵי chald. Babylonien ; plur. מַרְלָּבָא Esdr. 4. 9. אַנְתְּמִיךְ לְבֵג לַנוֹיִם : Par. Nourriture : בּּוְתְּמִיךְ לְבֵג לַנוֹיִם Ez. 25. 7, chethib, je te donnerai en pâture aux nations. (Keri בּּיִן en pillage, v. בַּּתְּבָּיג.)

רַבְּלֵּר (fut. יְבְּגֹר, une fois הַבָּלַר, Tromper, trahir; être infidèle, perfide. Se construit avec z, quelquefois sans régime, rarement avec le régime direct et avec מבנרויבה Exod. 21. 8, l'ayant trahie, abandonnée; בַּל רַצֶּיתַ בָּנִרוּ בָה Lament. 1. 2, tous ceux qui l'aimaient lui sont devenus infidèles; בַּגְּרָהו אָיַבָּהו שַּרֵצָּח Jér. 3, 20, (comme) une femme qui trahit son amant ; אַרָר כְּמּוֹ־נַחַל Job 6. 15, mes frères sont devenus traîtres, se sont éloignés de moi comme un torrent; אורה בורה בורה Jér. 3. 8. Juda, sa sœur perfide; תַּבּוֹנֶר בּוֹנֶר Is. 21. 2, le perfide trahit, ou: l'oppresseur exerce sa violence; דַּיַּדֶּרְ מַּוֹנֶר Hab. 2. 5, le vin, l'homme pris de vin et perfide, ou : qui agit avec violence.

תְבֶּרִים m. (une fois fém.; plur. בְּבָרִים, const. בְּבָרִים, f° Vête-ment, couverture: בְּבָרִים Exod. 28. 2, des vêtements saints (pontificaux); שָּבָרִים Nomb. 4. 6, ils étendront une couverture; פֶּלֹרְבִּגְרְתֵּיך Ps. 45. 9, tous tes vêtements.

2º Perfidie, infidélité, trahison: אַלּי בָּלֶּר בְּנֶּר Jér. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons vivent-ils en paix? בְּבֶּר מֹיְנְיִדִי בְּנֶר וֹיִנְיִדְים בָּנֶרי Is. 24. 16, et les perfides font la trahison, mettent le comble à la trahison, à la perfidie.

אַנְשֵׁר בּּנְרּוֹת pl. f. Ex. unique: אַנְשֵׁר בּנְרּוֹת Soph. 3. 4, des hommes de trahison, des hommes perfides.

לְנְוֹרָה adj. f. : דְּנִיֹרָה הְיִהְאָה הְיִהְבָּ Jér. 3. 7, 10, Juda, sa sœur perfide.

יוֹלְי ח. pr. m. Esdr, 2. 2. בְּנְלֵל prép. A cause de (v. בְּנְלֵל n. pr. m. Esth. 1. 10.

הַנְּחָנָא n. pr. Esth. 2. 21: בּנְרְנָא 6. 2. I בּרְ בְּנֵרְ בִּנְיָרָ Exod. 30. 34, il sera d'une partie comme de l'autre, tout sera de même poids, en

portions égales (rac. דָשַ). Avec >, מבר adv. A part, seulement; מבר בר משפחות לבד Zach. 12. 12, chaque fa-וור מווו לבר-בה נוביר שפה Is. 26. 13, nous nous souvenons seulement de toi, de ton nom. Avec suff. : לְבַוִּדְּר moi, toi, seul : אַלָּכִי לְבַּדִּי Nomb. 11. 14, moi seul ; אָבֶּהֶף בּבֶּהָ Exod. 18. 14, toi seul; יַבְּקֹב לְבַהי Gen. 32. 25, Jacob seul. Suivi de סָר prep. Sans, outre: לבַר מְשָה Exod. 12. 37, sans les enfants; לבר קנדרכם Nomb. 29. 39, outre les offrandes de vos vœux ; une fois avec צל: בּבר עַל־בַּל־דְּוּזְנַיֵּב Esdr. 1. 6, outre tout כפ qu'ils offrirent volontairement. מַּלְבַר שלבר ושר בנייינעלב: . Meme signif מַּלְבָר וְשֵׁי בְנַיִייינַעלב 26, sans les femmes des fils de Jacob. וו 🗇 m. Lin blanc : מְכִּוְסֵי־בֶּד Exod. 28. 42, des caleçons de lin blanc; עלביש בַּדִּים: vêtement de lin בַּדִּים Dan. 10. 5, vêtu de lin.

III אבר (plur. seul usité) Batons, fortes branches de l'arbre, membres du corps: בְּיֵרְ שָׁמֵּים Exod. 25. 13, des batons de bois d'acacia; בְּיַבְּי שָׁמִים Ez.17. 6, elle (la vigne) produisit, porta de fortes branches; אבל בַּיַר עוֹרוּ Job 18. 13, il dévorera les membres de son corps; selon d'autres, ses enfants; בַּיִרְיָם Job 17. 16, ses membres descendront dans la tombe, ou : (les espérances) descendront (בַּיר, עַבְּיִרְיִם בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בַּיִּרִים בַּיִרים בַּיִרים בַּיִּרִים בַיִּרִים בַּיִּרִים בַּיִּרִם בַּיִר ; שַׁאֵרל אַבְּיִבְּים בַּיִּרִם בַּיִּר ; שַׁארל בּיִרים בַּיִּר ; שַּארל בּיִר ; שָּארל בַּיִּר בִּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר ז בִּיִּר ; שַּארל בּיִר ; שַּארל בַּיִּר בִּיִּר ; שַּארל בַּיִר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר ; שַּארל בּיִר ; שִּארל בִּיר ; שִּארל בּיִר ; שִּארל בּיִר ; שִּארל בּיִר ; שִּארל בּיִּר ; שִּארל בּיִר ; שִּארל בּיִּר ; שִּארל בִּיר ; שִּארל בּיִר ; שִּארל בּיִר ; שִּארל בּיִר ; שִּארל בּיר ; שִּארל בּיִי בּיִּר ז בִּיר נִייִּים בּיִּר יִיִּים בְּיִּים בַּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי בִּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּייִים בְּי

IV אַרָּפון: בָּרִים seul usité) Mensonges, vanteries, devins, de לֹא־בַּן: בָּרָא גַּרָּפּוּ בָּרָים גַּרָּים בַּרָּים בַּרָּים בַּרָּים בַּרָּים בַּרָּים בַּרָּים בַּרָּים בַּרָּים בַּרָּים בַּרִּים בַּרִּים בַּרִּים בַּרִּים בַּרִים בַּרִּים בַּרִּים בַּרִּים בַּרִים בּרִים בַּרִים בּרִים בּרים בּרִים בּרים בּרִים בּרים בּריים בּריים בּיבּים בּיים בּריים בּיבּים בּיבְיבּיים בּיבּיים בּיבּי

אָלָהָ אַתָּר בּוֹרָאם : Néh. מִּלְבָּךְ אַתָּר בּוֹרָאם Néh.

6.8, tu les inventes de ton cœur; אָלָהוּ I Rois 12, 33, (le mois) qu'il avait inventé, choisi à sa fantaisie.

(מוֹנֵד (usité seulement au part. מוֹנֵד (בּוֹנֵד נְּלִדְּנָּג Ps. בּוֹנֵד מִינִד מַל־נָּג Ps. 102. 8, comme un oiseau qui est seul sur un toit; וְאֵין מוֹנֵד מְמוֹנִיד וּאָר בּוֹנֵד מִמוֹנָדְיוֹן Is. 14. 31, nul ne restera à l'écart au temps désigné, ou : entre ses troupes (v. מוֹנֵי (צִי בִּיֹנִים).

קרי (בּבְּירָ adj. Seul, isolé, solitaire, désert: Deut. 32. 12, l'Éternel seul le conduira; בְּיִרְ רַשָּׁבּע Lév. 13. 46, il demeurera seul, à l'écart; פִיר בְּצִּירָ הַעָּרָ Mich. 7. 14, demeurant isolé, seul.

n. pr. m. Gen. 36. 35.

(ני v. יַבָּרָ (v. יַבָּרָ).

חַרְיָם n. pr. m. Esdr. 10. 35.

קר"ל m. Étain, Nomb. 31. 22; plur. Is. 1. 25, j'ôterai tout ton étain (mêlé aux métaux précieux); Zach. 4. 10, pierre d'étain, le niveau (v. אָבָן).

ברל Kal inusité. Niph. 1°Se séparer, s'éloigner; avec וְּחָבָּוֹלוּ מֵעֲמֵר חַאֵרֶץ: מְן Esdr. 10. 11, séparez-vous des peuples du pays; תַּבְּרַלֹּוּ מִשֹּרֶהְ תַעֲבֶרוּ תַזֹּאֵת Nomb. 16. 21, éloignez-vous de cette assemblee. Avec ﷺ, s'éloigner pour aller vers : יִבְּדְּלוּ אֶל־דָּוִיד I Chr. 12. 8, ils se retirèrent pour se rendre auprès de David. — 2º Etre séparé, distingué, choisi, sans régime et avec וַיַּבַּדָלוּ צֵוָרַא: לַ בתוך Esdr. 10. 16, le pontife Esra (et des chefs de famille) furent choisis; וַיְבְּדֵל אָבֵירֹן I Chr. 23. 13, Aaron fut choisi. Avec en mauvaise part, être exclu: יְתוּא יְבֶּדֵל מִיּקְחַל תַּגוֹלַח Esdr. 10. 8, il sera exclu, chasse de l'assemblée de ceux qui revenaient de la captivité.

קְּרֶל m. Morceau, bout : בְּרֶל Amos 3. 12, le bout de l'oreille.

תרבות היא Selon les uns, nom d'une perle ou d'une pierre précieuse (v. Gen. 2. 12, où il est mentionné entre l'or et l'onyx); selon les autres, bdellium (v. Nomb. 11. 7, où la manne lui est comparée pour la couleur).

תְּבְּי n. pr. 1° Bedan, un des juges, nommé seulement 1 Sam. 12. 11; on l'explique comme אַבְּיבָּוּ descendant de Dan, le juge Samson (v. Jug. 13). — 2° I Chr. 7. 17.

PTA Réparer un édifice : לְבְּרַק וּלְחֵצֵק II Chr. 34. 10, pour réparer et consolider le temple. (Dans la Mischna, examiner, inspecter.)

קרקר (l'homme qui perce) n. pr.. Bedkar, capitaine des gardes du roi Jehu, II Rois 9. 25.

רבירי בורי בין chald. (hébr. בְּיֵר, בְּיֵר, Pa.: יְבְיֵריּגּי Dan.4.11, etrépandez-en les fruits.

הול m. Le vide (toujours avec אום mid m. Le vide (toujours avec אום mid m. 1. 2, la terre était informe et vide, nue; אַבְּנֵרבוֹדּא Is. 34. 11, le niveau du vide (pour la rendre vide, la détruire).

D☐ m. Porphyre ou marbre rouge,. Esth. 1. 6.

בְּרִילֹנְ chald. Promptitude, hate: בְּרִילֹנְ בִּרְדִילִּנְ לִירוּשְׁלֵם Esdr. 4. 23, ils allèrent à la hâte à Jérusalem.

בְּחִיר הוא : adj. Clair, brillant בְּחִיר הוא בְּחִיר חוא Job 37. 21, il brille derrière les nuages (v. בְּחַר,).

אַרַל Kal inusité. Niph. 1º Etre effrayé, épouvanté, troublé; trembler: וֹהֵרֵא פִר־נְבְּחֵל פִאֹר I Sam. 28. 21, elle vit qu'il était extrêmement effrayé; קּוַע עָרֵיךְ וַהְּבָּחֵל Job 4. 5, le malheur t'a touché et tu es dans le trouble; ירבר בם-תָּאֶרֶץ הִנְּחַלְנָה Ez. 7. 27, et les mains du peuple trembleront. - 2° Se hater. être prompt, arriver soudainement: יבְּחָל לַחוֹן אִישׁ רֵע עַיִן Prov.28, 22, l'homme envieux a hâte d'acquérir de la fortune: בּל־מְבַּרֵל מְפַנִיו מֵלָה Eccl. 8. 3, ne sois pas prompt à te retirer devant lui, ne le quitte pas avec précipitation ; פר כַלַּח אַרְינְבְּחָלָח רַעֲטֵּח Soph. 1. 18, car il fera une extermination soudaine.

Pi. 1° Effrayer, troubler: יְרַבְּהֶלְּהְ שַּׁחָרּ אַרְמְּבָהְלְּהְ Job 22. 10, et une frayeur soudaine te troublera; בּבְּהַבְּהְ הְבַּהְלָבְּי Ps. 83. 16, tu les effrayes par ta tempête. — 2° Se hâter, agir avec précipitation, avec לְּבֵּה לָּבָּה לְּבָּר לְּבָּר לְּבָּר לְּבָּר לְּבָּר לְּבָר לְּבְּר לְּבִר לְּבְר לְבִּר לְּבְּר לְּבִר לְבִּר לְּבְּר לְבִּר לְבִיך לְבְּר לְבִיך לְבְּר לְבִיך לְבְּר לְבִיך לְבְּר לְבִיך לְבִיך לְבִּר לְבִיך לְבִּר לְבִיך לְבִּר לְבִיך לְבִּר לְבִיך לְבִּר לְבִיך לְבִּר לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבְּר לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבְּר לְבִיך לְבְּיִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבְּיִיך לְבִיך לְבְּיִיך לְבִיך לְבְּיך לְבִיך לְבְּיך לְבִיך לְבִיך לְבִיך לְבִין לְבְּיִיך לְבִיך לְבִין לְבְיים לְבִין לְבִין לְבִין לְבְייִים לְבְּיִים לְבִיים לְבִיים לְבִיים לְבִיים לְבְיים לְבִיים לְבִיים לְבְיים לְבִיים לְבִיים לְבִיים לְבִיים לְבִיים לְבִיים לְבִיים לְבְיים לְבִיים לְבְיים לְבִיים לְּיים לְבִיים לְבִיים לְבִיים לְבִיים לְיים לְּיִים לְיים לְיים לְיים לְיים לְיים לְיים לְיִים לְיים לְיים

Pou. pass. Etre prompt, être pressé. Part.: בְּאָבּה מְבֹּרְבָּרִם Esth. 8. 14, ils sortirent pressés, avec précipitation; מַבְּרָבְּיִם Prov. 20. 21, un bien acquis promptement, trop précipitamment.

Hiph. 1° וְשֵׁדֵּי חְבְּחִילְנִי Job 23. 16, le Tout-Puissant m'épouvante. — 2° Se hâter: נַיבְּחָלוּ לְתְבִיא אַת־תְּבֶּן Esth. 6. 14, ils se hâterent d'amener Haman. — 3° Chasser promptement: נַיבְּחִילִּיוּי מָשֶׁם Il Chr. 26. 20, ils le chasserent promptement de cet endroit.

קְּתְיְנֵי בְאִשִּׁי chald. Pa. Effrayer: יְבְּחָלְּמֵי Dan. 4.2, et les fantômes, visions de ma tête, m'épouvantèrent. Ithpa. passif. Étre effrayé: מַּוּרָא מְּחְבָּחֵל Dan. 5. 9, il fut extrêmement effrayé. Ithpe. inf. הַּתְבָּחַלָּח, employé comme substantif, précipitation : בּּיִדְיּבְּלֶּח דַּנְצֵלֵּ Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel avec précipitation (v. בְּּיִדְילָּה).

קְּהָלְהְּ f. Terreur, destruction: הְּמְכֵּרְהִיּ Lév. 26. 16, j'enverrai sur vous la terreur; וְלֹא רַלְּה לָנָהְי לָנָהְילָה Is. 65.23, ils n'engendreront point pour la destruction; יְלָה לְנָה וְלָה Ps. 78.33, (il fit passer) leurs années dans les terreurs, ou: avec rapidité; plur. מוֹרָה Jér. 15.8.

Job 40.15, voici le Behemoth que j'ai créé, un grand animal (éléphant ou rhinocéros).

קָּלֶּם m., avec יֵד pouce, avec רָבֶּל or-teil, Exod. 29. 20; plur. מְּלִבְּל Jug. 1. 6, 7.

וְחַבְּ (pouce) n. pr. Bohan, fils de Ruben; d'après lui, אָבֶן מַּדְן Jos. 15. 6, nom d'un endroit.

Prīd m. Ex. unique: איז prid Lév. 13. 39, c'est une éruption de taches blanches sur la peau (mais qui n'est pas la lèpre).

תְּבְּיִרוֹת f. (plur. בְּהָירוֹת). Tache sur la peau: בְּהָלוֹת לְבָּלֹת Lév. 13.38, des taches blanches.

אנו (pret. אם, האם, f. ראם et האם, tu es venue; בעם p. באם I Sam. 25. 8; inf. אם, אום avec suff. באם et האם, fut. אם, רבואם Deut. 33. 16, הקואם elle viendra). — 1° Entrer, opposé a אבן; se construit avec ב, אל, ל, הוס local:

בוא

ובאת אל־דותבה Gen. 6. 18, tu entreras dans l'arche; בָּאָרֶץ בָּאָרָ ו Rois 13. 20, des bandes de Moabites entrèrent dans le pays à l'entrée de l'année; selon d'autres, pour ma en cette année; avec l'acc : מֹאָרּ שָׁעֶרֵירוּ Ps.-100. 4, entrez dans ses portes ; בָּכֹל מָאֵר שׁצֵר־ינירוֹ Gen. 23. 18, en présence de tous ceux qui étaient entrés dans les portes de sa ville ; באר השבר Il Rois 11.9,ceux qui entrent en semaine (en fonction pendant une semaine); מוא אל איצורו cohabiter, épouser: בוא אַלֵּידָן Gen. 30. 3, cohabite avec elle; quelquefois avec יצל: יבמה יבא עליים Deut. 25. 5, son beaufrère l'épousera; du soleil, se concher: רידור השמש בארו Gen. 15. 17, le soleil se couchait; avec אַל אַבוֹחַיי entrer auprès de ses pères, mourir : וַאַבּוֹת מָבוֹא אֱל־אֲבוֹתָה Gen. 15. 15, toi, tu mourras (en paix); וֹ מִשְׁקַל חָנָחַב אֵשֶׁר־בָּא לְשׁלֹטֹח I Rois 10. 14, le poids de l'or qui arriva, rentra à Salomon; avec z pénétrer, se mêler, être admis: ומבא בר רדת Ez. 2. 2, l'esprit pénétra en moi : לבלחייבוא בגוים חאלה Jos. 23. 7, pour ne point te mêler parmi ces nations; לאריבלא לו בְּקוַול הַי Deut. 23. 3, il ne sera point admis dans l'assemblée de Dieu; בצא וכא sortir et entrer; manière d'agir, de se conduire : וטוב בערני צארוף ובאה אתר בעדונה I Sam. 29. 6, ta conduite dans le camp me -sortir et entrer de לְּמַנֵּי חֲעָבו sortir et entrer de vant le peuple, être à sa tête, le diriger, le gouverner : בִּירוֹגָא וָבַא לְּמָנֵידֵוֹם I Sam. 18. 16, car il marchait à leur tête; sans prép.: לא־אוּכֵל עוד לָצאת ולָבאׁ Deut. 31. 2, je ne puis plus (vous) diriger; מא פיים Gen. 24. 1, (Abraham) était avancé en jours ; בַּטְשָׁטָב אוֹב entrer en jugement.

de joie ; אַל־תְּבוֹאָנִי רֶנֶל גַאָּנָהו Ps. 36. 12, que le pied de l'homme orgueilleux ne vienne pas jusqu'à moi ; אַנֹכִי מַעֲשֵׂירָוּם וּמָחְשֶׁבֹּתְיִם בַּאָר Is. 66. 18, quant a moi, leurs œuvres et leurs pensées sont venues (jusqu'à moi); selon d'autres: מאמ est séparé, je (connais) leurs œuvres et leurs pensées; il est venu(le temps), etc.; בארוני Ps. 44. 18, tout cela nous est survenu; מַשַּלוֹם שׁוֹרֶד רָבוֹאָנוּ Job 15. 21, au sein de la paix (il craint que) le dévastateur ne l'assaillisse : mm קבוֹאָקה טוֹבָח Job 22. 21, par eux le bonheur te visitera; המשומה היאור ונישומה Deut. 13. 2, lors même que le signe et le prodige s'accompliraient; וַעֵץ חַיִּים אַנִית בַאַת Prov. 13. 12, un désir qui s'accomplit est un arbre de vie; אַרָבא ו סגנים Is. 41. 25, il marchera sur, il foulera aux pieds les princes; מוא בשם venir avec son nom, c.-a-d. être mentionné ou inscrit nominativement : កង្គម חבאים בשמות I Chr. 4. 38, ceux dont les noms sont rapportés, mentionnés; אברות אדנר Ps. 71. 16, je vais pénetrer dans, je vais raconter les merveilles de mon Dieu; avec אַל et אַל et אַל atteindre, égaler: יְצַר־חַיִּשַּלשָׁה לֹא־בַא II Sam. 23. 19, il n'égala pas les trois (vers. 23 : וְאֵל). Inf. פַר לְבֹא pour' venir à; termes de géographie, jusque, vers : מְבֹא חַמֵּח לָבֹא Nomb. 13. 21, jusqu'à Hamath ; מְלְבוֹא וַ מְּלָבוֹא I Rois 8. 65, depuis Hamath; de meme און עריבואָן עוד Jug. 6. 4, (jusqu'à ton arrivée à) jusqu'à Azah : באכה ציער Gen. 13. 10, jusqu'à Zoar; ייצווק בא פבוא באר Gen. 24. 62, Isaac vint du puits, exact. revint d'une course au puits.

3° Aller: אָנָד אַנִּד־בָא Gen. 37. 30, où vais-je aller? (que vais-je devenir?); אַנָּד בָּאָר לַבְּלְּרָתְּרָ Nomb. 32. 6, vos frères iront-ils à la guerre? רְנִים נַבְּלָּנְיִים Ps. 26. 4, je ne vais pas avec les hommes dissimulés, c.-à-d. je fuis leur société.

Hiph. (תַּבְאַה, תְבֵּאַה, חַבְּאָה, פּוּ דְּבִּיאׁת, בּיִבְאּ et לָּתְבִּיא, תָבִיא, יַבָּא, יָבָיא, יַבָּיא, תָבִיא, תַּבִיא, יַבָּא, יַבָּא, יַבָּא, יַבָּא, יַבָּא, יַבָּא, מַבָּיא, פֿרָביא, פֿרָביא אָל־: 1° Faire entrer, amener, mettre, faire pénétrer dans: תַּבִּיא אֶל־י

58

3º Faire aller, conduire : לְאֲשֶׁר בַּוֹבִרא Job 12. 6, à celui qui conduit son dieu par la main (l'idolatre), ou : à qui Dieu a mis dans la main (la, richesse); בַּיבִרא לְטֵילָר Ps. 74. 5, comme

celui qui leve (une hache).

Hoph. passif du Hiph.: חובאו בית יוסף Gen. 43. 18, ils furent amenés dans la maison de Joseph ; אָרָאַתָּה הַעָּיָל Ez. 40. 4, tu as été amené ici ; אַטָּר הַבָּאת לָהָ Gen. 33. 11, (accepte le présent) qui t'est offert; ורויבא אָרדעַוּיר בַּשַבְעֹרו Exod. 27.7, les bâtons scront mis dans les anneaux. יבים (v. אָבָּי, fut. אבין) Mépriser, dédaigner; avec >, rarement avec le rég. direct : בֵּז לְרֵעֵרוּג Prov. 11. 12, qui méprise son prochain; מִי בֵו לִיוֹם קְטָנוֹח Zach. 4. 10, qui méprise le jour de petites choses (des événements peu importants), p. לא יַבוּזוּ לַנְנַב ; בַּוֹ Prov. β. 30, on ne méprise pas le voleur (lorsque, etc.).

אביני בוז . Mépris : אַבְעָט בּא Ps. 123.3, nous sommes rassasiés de mépris.

no n. pr. 1° Buz, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2° Nom d'une peuplade et d'une province de l'Arabie, Jér. 25. 23. — 3° D'un homme, I Chr. 5. 14.

אָרָה בּוּהָה f.: הָיִים בּוּהָה Néh. 3. 36, nous sommes devenus un objet de mépris.

10 n. pr. Buzi, père d'Ézéchiel, Ez. 4.3. — 2° De Buz, Job 32. 2.

12 n. pr. m. Néh. 3. 18.

בּוּהְ Kal inusité. Niph. Étre embarrassé, égaré; être dans la consternation: יְבָּיבִי בַּוֹרָ Exod. 14.3, ils sont égarés dans le pays; יְתָּיבִי שׁיִּשְׁוֹ עָבִּיבִי בַּוֹרָ בַּבְּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּיי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבִי בַּיבּי בַּיבִי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבִי בַּיבִיי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבַיי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבַי

מר בול: Job 40. 20, les montagnes Job 40. 20, les montagnes lui fournissent la nourriture; לבול צֵץ Job 44. 19, à un morceau de bois, ou à une branche d'arbre. — 2° בְּיִח מֵל I Rois 6. 38, mois de boul, nom du huitième mois de l'année, correspondant à octobre-novembre, des pluies qui tombent alors (v. בַּל, בָּבֶל, appelé aussi יְיִדְיִשׁיִרְיִם.

י בון (dans plusieurs dérivés). בּוֹנְרוֹ (sagesse) n. pr. m. I Chr.2.25.

1713 n. pr. m. Néh. 11. 15.

Did (fut. סביף et קביף, part. מיףים)
Fouler aux pieds, écraser (les ennemis),
mépriser: מבים ביףים Zach.10.5,
foulant aux pieds la boue des rues;
pres 60. 14, il foulera aux
pieds nos ennemis; יבוס מביף
Prov. 27.7, une âme rassasiée méprise
le miel, comme יובה ou foule aux pieds.

Pil. ਹਰੁਸ਼ Fouler aux pieds: ਬਹੁਤਸ ਜ਼ੁਰੂਤਸ਼੍ਰ Is. 63.18, ils foulent aux pieds ton sanctuaire, le souillent, le profanent.

Hoph. passif מָּבֶּנֶר מּוּבֶס Is. 14. 19, comme un cadavre foulé aux pieds. Hithp. בְּיִבֶּיךְה Ez. 16. 6, étant foulé aux pieds, ou te roulant dans ton sang.

ערץ m. Byssus, lin blanc et fin:

קרלי בוץ Esth. 1. 6, des cordons de lin fin.

רְעֵוֹם n. pr. d'un rocher près de Gabaa, I Sam. 14. 4.

עוק Vider, dépeupler (v. בוק Vider, dépeupler (v. בוק).

תיקרו (Ninive est) un endroit vide, une solitude.

תרבוקר אָבי. Amos 7. 14. je ne suis qu'un berger, propr. bouvier, de מכף.

בור Ex. unique: נְלְבוּר אָת־כֶּל־תָּח Eccl. 9. 1, et d'examiner tout cela, ou pour

בר inf., de בר

יוביר יבא הַניא : יבא m. Ignorant יוביר יבא הַניא יבא וויביא Aboth, l'ignorant ne craint pas le péché. בוש (prét. בשתר, fut. משתר) 1º Avoir honte, être honteux, être confondu. deçu : יבי בשהי לשאול Esdr. 8. 22, car j'avais honte de demander (au roi); יבשה בשה Jér. 17.13, tous ceux qui t'ont abandonné seront confondus; אָם כִּנִּצְרַיִם הַבֹשִׁי נַאֲשֶׁר בּשְׁהַ קַאַשׁר. 2. 36, tu seras confondue, décue du côté de l'Egypte, comme tu l'as été du côté de l'Assyrie (être honteux pour avoir vainement espéré); שור בוש Jug. 3. 25, II Rois 2.17, (faire une chose) jusqu'à en être honteux, impatient, c.-a-d. longtemps (v. Pi.). — 2° De la nature inanimée. Dessécher: וְיֵבוֹשׁ מְקוֹרוֹ Osée 13. 15, sa source desséchera, tarira, ou plutôt de שַבְיב.

Pil. שׁשֵּׁיה Tarder: בְּיבִּיָּה Exod. 32. 1, que Moïse tardait à descendre. (Jug. 5. 28.)

Hiph. causat. du Kal. Rendre hon-

teux, couvrir de confusion, faire honte: הְמַשְּׁרְאֵרִים הְבִּישׁוּת, Ps. 44. 8, tu couvres de honte nos ennemis; יְנַצֵּי Prov. 29. 15, un enfant abandonné à lui-même fait honte a sa mere. Part. בְּבִישׁ Ehonté, méchant, sot; opposé à בַּשְׁבִּיל Prov. 10. 5 (v. II בַּבָּי).

בּישָׁה f. Honte, confusion, mépris: הְּשָׁה Obad. 10, la honte te couvrira; הְבַּשְׁה צָּלִיוּ בּישָׁה Ps. 89. 46, tu l'as enveloppe de mépris.

רום chald. יבָר מְיָה Dan. 6. 19, il passa la nuit a jeun.

12 m. (rac. תָבֶּי). Butin, proie, pillage: תָּבֶּי Nomb.31.32, le reste du butin; תָּבִּי תַּבָּי Nomb. 14.3, ils deviendront un butin, une proie: לַבֵּד אָבִּין Jér. 15.13, j'abandonnerai au pillage.

אל תרדי בָּז לְכָל אָדָם : Dédaigneux אַל תּדִי בָּז לְכָל אָדָם : Aboth 4. 3, ne méprise personne.

אָלָהָ Ex. unique: בְּיִנְיִים אַרְצוּ Is. 18. 2, 7, des fleuves ont dévasté, ravagé son pays (pour הָּבָּוּי), ou : des fleuves traversent son pays.

אלף Mépriser, dédaigner; se constravec l'acc. avec ל et בי בּי בָּיָה בְּיִרְבָּר בִי בָּיָה וּ בִּילִי בִּי בְּיַרְבָּר בִי בְּיִרְבָּר בִי בְּיִרְבָּר בִי בְּיִרְבָּר בִי בַּיִרְבָּר בּיִבְּי בַּיִרְבָּר בְּיִרְבָּר בְּיִרְבָּר בְּיִרְבָּר בְּיִרְבָּר בְּיִרְבָּר בְּיִרְבָּר בְּיִרְבָּר בְּיִרְבָּר בְּיִרְבָּר בְיִירְבָּר בְּיִרְבָּר בְּיִרְבְּר בְּיִרְבְּר בְּיִרְבְּר בְּיִרְבְּר בְיִירְבָּר בְּיִרְבְּר בְּיִרְבְּר בְּיִרְבְּר בְּיִרְבְּר בְּיִרְבְּר בְּיִרְבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִירְבְּר בְּיִיךְ בְּיִר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְיר בְּיִיךְ בְּיִר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְיר בְּיִיךְ בְּיִבְיר בְּיִירְ בְּיִר בְּיִיךְ בְּיִבְּר בְּיִבְיר בְּיִבְּר בְּיִבְיר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִירְ בְּיִר בְּיִבְּר בְּיִבְיר בְּיִבְּר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְיר בְּיִירְ בְּיִר בְּיִירְ בְּיִר בְּיִירְ בְּיִר בְּיִירְ בְּיִיר בְּיִיר בְּיִירְ בְּיִיר בְּיִיר בְּיִירְ בְּיִר בְּיִירְ בְּיִיר בְּייר בְּיִיר בְּייִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּייִיר בְּיִיר בְּייִיר בְּיִיר בְּייר בְּיִיר בְּיִיר בְּייִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּייִיר בְּייִיר בְּיִיר בְּייִיר בְּייִיר בְּייִיר בְּייִיר בְּייִיר בְּייר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּייר בְיּיר בְּיִיר בּיּיר בּייר בּיּיר בּיּיר בּייר בּיייר בּייר בּי

Niph. Etre méprisé : נְבְּוֶּת נְחַנֵּל אִישׁים Is. 53. 3, méprisé et abandonné des hommes.

Hiph. Avilir : לְרַבְּיִהוּ בְּצֵּלֵידָנוּ בְּצֵינֵידָנוּ Esth. 1. 17, pour avilir leurs maris à leurs yeux.

וֹבְ adj. verb. לְבְּוֹח־נְמָשׁ Is. 49.7, a celui qui est méprisé des hommes.

לְּנָהְ f. (rac. בְּנָהָה). Butin, dépouille : בַּבְּהָה לֹא שָׁלְרוּה אֶּח-רָּבֶם Esth. 9. 10, ils ne mirent pas la main au butin.

* Mið m. Mépris, Rituel.

וּקְל (plur. יוֹבָּי, פּוֹנִים et שׁנִּים, fut. יַבִּי, inf. יבֹי Piller, sans reg. et avec l'acc.:

קוווי אִרשׁ לוֹ Nomb. 31. 53, (les soldats) pillèrent chacun pour son compte ; מַבֹּבּי קעיר Gen. 34. 27, ils pillèrent la ville.

Niph. (inf. rizm, fut. rizm). Etre pille: ינבור אַרְמִנוֹחָיה Amos 3. 11, tes palais seront pillés.

Pou. אָדְנָיִא Jér. 50. 37, ils seront pillés.

וּכְּדֵר בָּטָיוֹן: Mépris (בַּנֵדו מַנָר חַ. מַּ proj Esth. 1.18, et assez de mépris et de chagrin.

ת בְּיִוֹרְנָה n. pr. d'une ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 28.

רָבָּי m. Ex. unique : אָנָם הַאָּר בּפַרְאֵּח הַנָּבֶים Ez. 1. 14, comme l'éclat de la foudre (עַרָּק .ע).

P; n. pr. d'une ville chananéenne, Jug. 1. 4, I Sam. 11. 8.

עַנֵר (v. שָּׁנֵר) Répandre, distribuer: לחם רבוור Dan. 11. 24, il leur distribuera.

Pi. מַנֵּרם צַּמָּרם Ps. 68. 31, il disperse des nations.

እርነ n. pr. m. Esth. 1. 10.

י בְּחוֹן בְּחַוֹּן בְּעָבִּי מִבְצִר adj. Fort : בָּחוֹן Jér. 6. 27, je t'ai placé dans mon peuple comme une solide forteresse, ou comme explorateur (v. בחון, בחון et le mėme exemple à קבצר).

ולן m. Ex. unique: הַקרפּר Is. 23.13, on y avait élevé des tours, des donjons (pour observer, v. בַּחַר).

שָּׁרוּרֵר (בּחוּרֵר ,בּחוּרֵר , בַּחוּרָרם). Jeune homme: שְׁמֵח בָּחוּר בְּרַלְּדוּמִיךְ Eccl.11.9, jeune homme, réjouis-toi dans ta jeunesse; homme non marié, célibataire, Ruth. 3. 10, Deut. 32, 25.

בּימֵי בְחוּרוֹת f. pl. Jeunesse: בְּחוּרוֹת Eccl. 11. 9, aux jours de ta jeunesse. בחין בחין Is. 23. 13. בחין cheth., v. בַּחין

(keri).

בּחִיר adj. (rac. בַּחִיב,). Elu, bien-aime: ישאול בחיר ביי II Sam. 21.6, Saul, l'élu de l'Éternel; ישל בְּחִירִיר Is. 45. 4, Israel mon élu; des hommes pieux, des prophètes, du Messie, Ps. 105. 43, Is. 42. 1.

יַנִם־נַמְשָׁם מָחַלָּח בִי : Ex. unique בְּחַל Zach. 11. 8, et leur âme aussi est dégoûtée de moi (de mon culte). Pou. nhan cheth. p. keri, nhan Prov. 20. 21 (v. אַדָּה Pou.).

וֹבְבַתְּרָ, Éprouver, distinguer, tenter, examiner, sonder: ובְחָנְהִים כָּבְחֹן בת־הַיַּהַב Zach. 13. 9, je les éprouverai בֹחֵן בְּלֵיוֹת וַלֶב ; comme l'on éprouve l'or Jér. 11. 20, il sonde les reins et le cœur; מלא־און פלין הְבְחָן Job 12. 11, l'oreille ne distingue, ne juge-t-elle pas les paroles? בַּחַט אֱלֹדְוּים Mal. 3. 15, ils ont tenté Dieu.

Niph. passif: מַּוֹשָׁהַ האות Gen. 42.15,

par cela vous serez éprouvés.

יום ובֵרן לַרָלַח Rituel, לְתַבְחִין בֵּין יוֹם ובֵין לַרָלַח pour distinguer entre le jour et la nuit.

עַּמַל וַבַּחַן: ™. Ex. unique לַמַל וַבַּחַן Is. 32. 14, tour et forteresse, ou donjon (v. (בַּחוּרְ).

car ce sera une épreuve; אַבֶן בֹּוַן Is. 28. 16, une pierre d'épreuve (éprouvée).

רָבְּחֵר (fut. יִבְּחַר) Choisir, élire, aimer, désirer; se construit avec l'acc., avec a, מייבעקב בחר : על rarement avec , ל avec אין לי Ps. 135. 4, l'Eternel s'est choisi Jacob; avec אָ préférer: בָּחַרְתִּר הִסְתּוֹמֵם Ps. 84. 11, je prefere בְּבֵית אֵלֹתֵי מִהוּר être sur le scuil de la maison de mon Dieu que d'habiter (les tentes des méchants); בּרבותר אַחַח לְבַּן־יְשֵׁר I Sam. 20. 30, car tu aimes le fils d'Isaï; וּבַחַר עוֹד בירוּטָלַם Zach. 1. 17, il aimera de nouveau Jérusalem ; פָכל אֲשֶׁר־יִבְתַר אֲדֹנִי תַשֶּׁלֶּךְ, II Sam. 15. 15, tout ce que mon seigneur le roi désirera ; יכל אַשֶּׁר-תִּבְחַר עֶלֵּי II Sam. 19.39, et tout ce que tu désireras sera à ma charge ; בְּדַרְהִיךְ בְּכוּר עֹנִי Is. 48. 10, je t'ai choisi, ou : je t'ai éprouvé (comme לְּבַּדֵינִתִּיהְ dans la fournaise, ou : dans le creuset de la misère.

Niph. passif. יִנְבְחַר פֶּנֶת מֵחַיִּרם Jer.8. 3, la mort sera préférable à la vie : part, נְבְחֵר précieux, agréable, absol. et avec בַּסָת נְבַחַר לְשׁוֹן צַהָּים Prov. 10. 20, la langue du juste est un argent Prov. 21. 3, נְבְחָר לַּוֶּד מִיְבַח

(pratiquer la justice) est plus agréable à Dieu que les sacrifices.

Pou. cheth. פיי אָשֶׁר יְבְדֵוּר Eccl. 9. 4, celui qui est choisi (d'entre les vivants); keri יְדְשֵׁר qui est associé (aux vivants).

m. pl. קחרים Nomb. 11. 28, entre les jeunes hommes qui servaient Molse, comme מְּחָרָים, ou : depuis sa jeunesse (v. מְּחַרְּרוֹח).

תרים n. pr., village dans la tribu de Benjamin, II Sam. 3. 16.

ים הַּחַרוּכִי n. patron. I Chr. 11. 33. Par transp. בַּרְדִּכִי II Sam. 23. 31.

• אַם אַתּה מְשְׁהֵים Rituel, la parole téméraire des lèvres.

지부크 1° Avoir confiance, mettre sa confiance en quelqu'un, avec בָל, צָּל et בְּיֵר בָּהֵי Is. 26. 4, ayez confiance en Dieu; le datif ajouté: אַל־תִּבְקְרוּוּ לֶּכָם אל־דִּבְרֵי חַמֵּקֵר Jer. 7. 4, ne mettez pas votre confiance en des paroles mensongères. muz part. pass. ou adj., ayant confiance, Is. 26. 3, Ps. 112. 7. -2º Etre rassuré, tranquille, sans crainte, absol.: אָבְטַה וְלֹא אָמְחַר Is. 12. 2, je suis rassuré et je ne crains point; שַׁקַם וּבֹטָחַ Jug. 18. 7, paisible et tranquille; יִבְּטֵח מִי־יָנִיחַ יַרְהַן אֶל־שִּרחוּ Job 40. 23, il est inebranlable, le Jourdain sortiraitil, déborderait-il jusqu'à sa gueule; quelquefois aussi, être léger, imprudent: בְּכִיל מִחְצַבֶּר וּבוֹטֵחַ Prov. 14. 16, le sot s'irrite, ou : est arrogant, et plein d'une consiance téméraire.

Hiph. causat. du Kal, inspirer de la confiance, remplir de confiance, rassurer, avec אָלָּ פּל בְּיִלְים חַנְּים חַנְּים בְּלִים בְּיִלְים בְּיִלְים בַּילְּבְים בַּילְבִים בַּלְּבְים בַּלְבְּים בַּילְבִים בַּלְּבְים בַּלְּבְים בַּלְּבְים בַּלְּבְים בַּלְבְּים בַּלְים בּלְים בַּעְרִים בַּלְים בַּלְים בּלְים בּבְּים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בְּים בּלְים בּיבְּים בּלְים בּלְים בּלְים בּיבּים בּלְים בּלְים בּבּים בּלְים בּבּים בּיבּים בּלּים בּבּים בּיבּים בּלּים בּבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּי

tu as eu soin de ma nourriture en me mettant sur les mamelles de ma mère, ou : tu m'as fait espérer dès le temps que je suçais, etc.

רְשָׁבְּי 1° m. Confiance, sécurité: מיִי שְּׁבְישׁרָן Is. 32. 17, tranquillité et sécurité. — 2° adv. תְשַׁבֶּ et תְשֵׁבְּלָ Avec sécurité, confiance, paisiblement, hardiment, sans crainte: תְּשֵׁבְ שִּׁבְּיִי Deut. 12. 10, vous y demeurerez en sécurité; בְּילִי בְּעִר בְּלָרִ Deut. 33. 12, il y demeurera paisiblement; בְיבָאׁבּ בַּלְּרִיתְּעִר בְּילֵי Deut. 33. 12, il y demeurera paisiblement; בְּבָּאֵב בַּלְירָתְיִּתְ בָּלֵי Gen. 34. 25, ils entrerent résolument dans la ville; מְּבָּי תְּיִּתְ בָּתֵּין Jug. 8. 11, le camp était sans crainte.

תְּבֶּיִם n. pr. d'une ville, II Sam. 3. 8, appelée aussi יְבְּיֵה I Chr. 18. 8.

dans la tranquillité et la confiance, l'espérance.

קיוות היים m. Sécurité, espérance: הַּיָּ הַיָּיִת וֹ וְתִּבְּית וֹ Is. 36. 4, quelle est cette confiance? ישׁ בְּיִבְּיתוֹ Eccl. 9. 4, il y a de l'espérance.

קרורת plur. f. Meme signif. אָבְרְינֵינ אֵל Job 12. 6, et la sécurité pour ceux qui irritent Dieu.

בְּשִלְינִ בְּלֵינִ בְּלֵינִ בְּעֹלִי בְּשִלִּי בְּשִלְי בְשִלְי בְּשִלְי בְשִלְי בְּשִלְי בְּשִלְי בְּעִלְי בְּעִלְי בְּעִלְי בְּעִלְי בְּעִלְי בְּעִלְי בְּעִלְי בְּעבּי בְּעבְי בְּעבִיל בְּעבּיי בְּעבּי בְּעבּיי בְּעבּי בְּעבּיי בְּיבּיי בְּעבּיי בְּעבּיי בְּעבּיי בְּעבּיי בְּעבּיי בְּעבּיי בְּייבְיי בְּיבּיי בְּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּעבּיי בְּעבּיי בְּעבּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּייי בְּיבּייי בְּיבּיי בְּייבּיי בְּייי בְּיבּייי בְּיבּייי בְּייי בְּיבּייי בְּייי בְּייּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייּיי בְּייּיי בְּייּיי בְּייּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיי

י בְּטְלָה Chose vaine, inutile: לְבַשָּלָה pour rien, inutilement. רַשְלְיִים m. plur. Des obstacles, des empechements, Aboth.

です n. pr. d'une ville dans la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

קְּמְנִים ּשְּׁמֵיִים ּ m. pl. Pistaches: בְּמְנִים ּשְּׁמֵיִים מּשְׁמִיִים 43. 11, des pistaches et des amandes.

קטְנִים n. pr., village dans la tribu de Gad. Jos. 13. 26.

קי interj. De grace! pardon! je supplie, ou plur. nous supplions: קר אֵדִינָּי Gen.43.20, de grace, ou: je vous supplie, mon Seigneur!

לין (pret. בְּבִין, fut. בְּרִין, inf. ברך) se constr. avec l'accusat. avec אָרָן אָל, אַל, et sans rég. — 1° Apercevoir, voir, regarder, distinguer, remarquer. considérer, prendre garde, faire attention à : נאָבִינָה בָּרָצָה Néh. 13. 7, j'apercus le mal (qu'il avait fait); וַרַדֵּלֹםְ וָלֹאִ־אַבְּין לּוּ Job 9. 11, il passe et je ne le vois plus; וַאַבִּרנַח בָּעָם וּבַּלֹחֵנִים Esdr, 8. 15, et je regardais (de tous les côtés), je cherchais parmi le peuple et les prêtres; אַבְּינֵח בֶבֵּנִים Prov. 7. 7, ie remarquai parmi les fils; ברן מברן אַר־אָטֵּיר לְּקְנֵידְה Prov. 28. 2, considere 'bien ce qui est devant toi; ילא יברן אלדר בעקב Ps. 94. 7, le Dieu de Jacob n'y prend pas garde, ne le voit pas; לא יברני אל־חעלה בי Ps. 28.5, ils ne font pas attention aux œuvres de Dieu; וברן בדבר Dan. 9. 23, prête attention à

cette chose. Des choses inanimées: אָבֶרָם רָבִינּי סִירְחִיכֶם אָבָּן Ps. 58.10, avant que vos pots aient remarqué, senti (la chaleur) des épines; selon d'autres: avant que vos épines soient devenues un buisson.

2º Comprendre, savoir, connaître, avoir l'intelligence, être intelligent : ואַנִי שַּׁמֶּצְחָּר וְלֹא אַבִּרן Dan. 12. 8, j'entendais, mais je ne comprenais pas; מינחי מספרים Dan. 9. 2, je savais, ou: j'eus l'intelligence par la lecture des livres ; בנחה לרער Ps.130. 2, tu as compris, découvert ma pensée; אַרָם בָּיקַר ולא יברן Ps. 49. 21, l'homme qui est en honneur et qui n'a pas d'intelligence. Part. plur. בָּנִים בָּבָּח בְּבָּח בָּבָּח בָּבָּח בָּנִים Jér. 49.7, le conseil a disparu des hommes intelligents, ou: pl. de p de leurs enfants. D'autres ne rangent sous Kal que ce part. בְּנִים et man Ps. 139, 2; toutes les autres formes sous Hiph. (v. pl. b. Hiph.).

אני הְבְּנִיתִי S. 10.13, car je suis intelligent. Part. ונגון hommes intelligents, sages, habiles: בְּבֹוּן דְּבֶּר I Sam. 16.18, habile a parler, éloquent; שַּׁתָּן Is. 3.3, habile, initié à la science mystique (ע. שַּׁיַבוֹי)

Pil. רְבּוְרֶבְּוּהְ רְבּוֹנְבְּוּה Deut. 32.10, il l'entoura, il veilla sur lui (selon d'autres, il l'instruisit).

Hiph. יברן (fut. יברן) Faire comprendre, expliquer, instruire, enseigner, rendre sage, distinguer, apprendre: תַּבֶּן לְּחַלֵּוֹ אָר־יַוִּפְּרְאָת Dan. 8. 16, explique à celui-ci la vision; דַּמְּבֶרַנִים ngn-ra Nch. 8. 9, qui instruisirent le יף peuple; דֶּרֶהְ־פְּמְּדֵיהְ תַּבְינֵנִי Ps. 119, 27, enseigne-moi la voie de tes commandements; קיבית הבינם Job 32. 8, c'est le souffle du Tout-Puissant qui les rend intelligents ;' לְחַבִּדן בַּין־טוֹב לְרֵע I Rois 3. 9, pour distinguer entre le bien et le mal; תַבִּין שְׁמוּצָה Is. 28. 19, apprendre la nouvelle. Part. מַבִּרן Intelligent, instruit, verse dans les saintes Ecritures: איש מבין I Chr. 27, 32, un homme instruit.

Hithp. Les mêmes significations que Kal: אָבְּיִתְּ אֲבָּיִתְּ אֲבִּיתְ I Rois 3. 21, je le considérai le matin; אָבִיתְאָ Ps. 119. 100, je deviens intelligent, je m'instruis. Se construit comme le Kal et quelquefois avec בּיַבּי.

וֹבְינִים (avec suff. בֵּינִים, בֵּילָם et בֵּינִים פּנְינִים בּינִים: arget בַּינִים: בִּינִים et בַּינִים: arget בַּינִים: arget בַּינִים: arget בַּינִים: arget בַּינִים: arget בּינִים: arget בּינִים: arget et בּינִים: arget et en intervalle (auel. Ex. unique: אִישׁ חַבַּנִים I Sam. 17. 4, 23, l'homme du milieu, Goliath, qui se tenait dans l'intervalle qui séparait les deux camps. De là 2° préposition.

1° Entre: בין אַדִים Prov. 6.19, entre des frères. Répété : בֵּרנֶר וּבֵרנֵיך Gen. 16. 5, (Dieu jugera) entre moi et toi. וs. 59. 2, בין־לְבֵין אַלְחֵיכִם : בּין־לְבֵין Is. 59. 2, entre vous et votre Dieu; בַּין פִיִם לָפָיִם Gen 1.6, entre les eaux et les eaux. שרן האולם וְלַמִּוֹבֵהַ : בֵּרְרוּלְ Joel 2.17, entre le vestibule et l'autel. On sous-entend souvent le mot la différence : דַאָבֶע בָּרֶך שוב לרע II Sam. 19. 36, est-ce que je sais (la différence) entre le bien et le mal? וראיתם בין צהים לרשע Mal. 3. 18, vous verrez (la différence) entre le juste et le mechant. בין ובין ou בין signifie quelquefois l'un ou l'autre : בַּרוֹ רַב לָאֵין כֹּחַי II Chr. 14.10, (de secourir) le fort ou le faible; בין טוב ובין רע Lév. 27. 12, qu'il soit bon ou mauvais.

2º Dans, dans l'intérieur de, dans l'espace de : בין שרים Job. 24, 11, entre leurs murs; מבר יבים Prov. 26. 13, dans les rues; בין יבים Néh. 5. 18, dans l'espace de dix jours. Avec d'autres prépositions: אַל־בֵּרן Ez. 10. 2, 31. 10, entre: בַּרַבְּיִר בַּרַבְּיִר Ez. 19. 11, jusque entre; בַּבַּרְ Ps. 104. 12, d'entre. Par euphém.: מַבְּרַרְ בַּרָבְי Gen. 49. 10, (ce qui vient) d'entre ses pieds, sa postérité; בַּבְּרַרִי Ez. 10. 2, entre les chérubius; בַּבַר Is. 44. 4, parmi.

לים chald. Même signif. que בין hébr. קרים const. רְבִינִית , plur. בּינָדְּה f. (const. בְּינָה, plur. בּינָדְה f. (const. בְּינָה plur. בּינָה telligence, jugement, connaissance: בְּינָה לוֹ בְּשִּרְ אֵין בִּינָה Dan. 40.4, il eut l'intelligence de cette vision; בְּינָה f. 33.49, langue inintelligible (v. בָּינָה

Niph.); אתר היינות לא עם היינות לא עם היינות נותר עם לא עם היינות אל Is. 27.11, c'est un peuple sans jugement; יְאָל־בִּינְיִתְּדְּ אֵּל־ וְאַל־בִּינְיִתְּדְּ אֵל־ וְאַל־בִּינְיִתְּדְּ אֵל־ בִינְתְּדְ אַבּר נותר Prov. 3. 5, ne t'appuie pas sur ton propre esprit; יִרְבִי הַרְּנָתְ Job 38.4, dis-le, situ as cette connaissance; בּינְתוּ לְנִתְּדִי בִּינְתוּ לְנִתְּדִי בִּינְתוּ לְנִתְּדִי I Chr. 12. 32, qui sont instruits des événements du temps (de יְדֵשְׁ distinguer, reconnaître).

רְּנָה chald. Même signif.

ינינית adj. fém. בינונית entre les deux, moyen, médiocre.

קּיְצָּיה (plur. בֵּיצָיה seul usité). Œuf: בּיצִים קובות Is. 10. 14, des œufs abandonnés (const. בְּיצִים).

אביר keri. Citerne, Jér. 6.7, pour מור cheth.

ק לְּיְרָה Château-fort, citadelle, palais, capitale: אַבּירָת Néh.7.2, chef de la citadelle; שֵּרְיָרָת חַבְּירָת I Chr. 29. 1, ce palais, ce temple, n'est pas pour un homme; שִּישֵׁן חַבִּירָת Esth.1.5, Suse, la capitale.

קיָרָה chald. Même signif. בְּירָרָא Esdr, 6. 2, dans la capitale.

קיניות (pl. seul usité). Citadelle: ניבֶן בְּיחרְהַת בִּירְנִיוֹת II Chr. 17. 12, il construisit des citadelles en Judée.

י בְּלְמֵין chald. adj. pl. Mauvais : בָּל מֵּרְעִין Rituel, toutes les mauvaises maladies (v. בְּצִישׁין).

י אָנְשׁן m. Homme timide, Aboth.

תַּנָת m. (const. מָּרָת ; plur. בְּקִת , de תָּנָת מַרָּת batir). 1º Maison, demeure (des hommes et des animaux): קי תבנה בית הדש Deut. 22. 8, lorsque tu batiras une maison nouvelle; אַם־צָּמוֹר מָצָאָה בֶּיָת Ps. 84. 4, l'oiseau aussi trouve une demeure. un nid; מַנְיוֹ בְּעֵיםׁ מֵּרְהוֹ Job 27. 18, il bâtit sa demeure comme le ver; בַּרַבָּיָה Gen. 15. 3, רְלִיד בָּרָח Gen. 17. 27, esclave né dans la maison de son maître; metaph. ברח עלמו Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, sa tombe; איש תבירוי Is. 14. 18, (tous reposent) chacun dans sa demeure, dans sa tombe; בַּתַּר־הֹפֶר Job 4. 19, maisons de limon, c.-à-d. les corps humains ; אַטֵּר עַל־דַעבָּיה Is. 22. 15, chef de la maison, intendant; rra fréq.

p. הַיֵּשׁ מָרָה אָבְּרָּ Gen. 24. 23, y a-t-il dans la maison de ton père? Avec le ה local : מֵיְהָה יֹמֵק Gen. 43.17, dans la maison de Joseph; de là הַיְּהְ Exod. 28. 26, à l'intérieur; הַבָּה Gen. 6.14, à l'intérieur, dedans

(opposé à יחויץ).

2º Tente, palais, temple, partie d'une maison, salle, chambre : תַּנְשׁים אֹרְגוֹת שם בחים II Rois 23. 7, les femmes y avaient tissé des tentes; בית־הַאֵלהִים Jug. 18. 31, maison de Dieu, la tente d'assignation; ביה פרלה Gen. 12. 15, palais de Pharaon ; בַּרח רַצֵּר חַלְבָנוּן I Rois 7. 2, le palais du bois du Liban; בַּרת דֵי ברת בְּשָׁתַּחו; I Rois 6.35, le temple de Dieu: תַּבֶּרן Esth.7.8, salle du festin; בָּחַר חַקַּדַשָּׁים II Rois 23.7, les salles des prostitués. 3º Lieu, endroit, réceptacle, réservoir: בית-קברות אבותר Néh. 2. 3, lieu de sépulture de mes pères; בית נחיבות Prov. 8. 2, endroit où les chemins se croisent, carrefour, ou: dans les sentiers; נְּמָמֵי הָאָמָשׁ Is. 3. 20, bottes de parfums (que les femmes portaient sur le cœur); בַּתִּים לַבְּרִיחִים Exod. 26. 29, בחים לבדים Exod. 37. 14, réceptacles aux barres, aux bâtons (pour y passer les barres, etc.); קברת סאחים I Rois 18. 32, (pouvant contenir) deux seahs; ביח בּלְעוֹח Ez. 41.9, l'espace pour les

pierreux. 4º Famille, postérité, gens d'une maison, serviteurs; אַהָּת וְכָל־בָּיחָה Gen. 7.1, toi et toute ta famille; אָרשׁ וּבֶּרחוֹ בָּאוּ Exod.1.1, ils y arrivèrent chacun avec sa famille; ברח לודי Exod. 2. 1, maison de Lévi, postérité de Lévi; בַּיח פַּרָעה Gen. 50.4, (Joseph dit aux) serviteurs de Pharaon. בַּרת אַב Maison du père, famille, la plus petite subdivision de la tribu (moins que לְּמִשְׁׁשְׁרוֹיתָם: (מִשְׁשָּׁתוּת לבית אבתם, Nomb. 1. 2, d'après leurs familles et leurs maisons; de même אבות seul (v. אָב , gin בָּיָת בָּיָת פָיָת , אָב אבות Batir, fonder une maison, c.-a-d. former une famille, avoir de la postérité. Avec 3 Donner de la postérité à quel-ַqu'un : אַשָּׁר עָנוּי שְׁהַרּחָם אַת־בָּרָת רָשִּׁרָאֵל

chambres; ביח אבנים Job 8.17, terrain

Ruth 4.11, qui fondèrent elles deux (Léa et Rachel) la maison d'Israel; קבית אָבְּנֶתִית בְּנִית בְּית בְּנִית בְּית בְּנִית בְּנִית בְּית בְ

אָרָן (maison d'idolatrie) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, à l'Orient de Bethel, Jos. 7. 2, 18, 12.

שלח אל (maison de Dieu) n. pr. Bethel, appelé aussi אין Jos. 18. 13, ville située sur une montagne, où se trouvait le tabernacle, Jug. 20. 25, lorsque cette ville était devenue le siège du culte idolâtre, v. אָאָן I Rois 16. 34, de Bethel.

ח בית הָאַנֶּל n. pr., ville dans la Judéo

ou la Samarie, Mich. 1. 11.

בית אַרְבָּאל n. pr. d'une ville, Osée 10. 14.

קעון בעל קעון *n. pr.*, ville dans la tribu de Ruben, Jos. 13. 17; aussi קעון Nomb. 32. 38, et בֵּרה מְעוֹן Jér. 48. 23.

ת בְּרְאִי ה. pr., ville dans la tribu de Siméon, I Chr. 4. 31 (la maison de ma création).

קרה Ville près du Jourdain, Jug. 7. 24.

ביחיבֶּר (maison de la haie) n. pr. d'une ville, I Chr. 2. 51.

t le Jourdain (ע. בְּלְבֶּל n. pr., ville entre Jéricho et le Jourdain (ע. בְּלָבֶּל Néh. 12. 29.

קיח נְמוּל (maison de l'adulte) n. pr., ville de Moab, Jér. 48. 23,

ביח דְּבְלְחַיִם n. pr., ville de Moab, Jér. 48. 22 (v. בְּלְחַיִם).

קית דְגוֹן n. pr. 1° Ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 41.—2° Dans la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

בית הְרָם et בִּיח הְרָם (maison de la montagne) n. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 36, Jos. 13. 27.

קלה היקלה *n. pr.*, ville de la tribu de Benjamin, Jos. **15**. 6.

בית (maison de la grace) n. pr. d'une ville, I Rois 4. 9.

קיר חרון מיים n.pr.. deux villes de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 5, I Rois 9.17; l'une au nord: Beth-Horan בָּלִייָּן Jos. 16. 5, la haute; l'autre הַּתְּחוֹץ Jos. 16. 3, la basse.

בית הישטח (maison du désert) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 33. 49.

קרת כְּר (maison de l'agneau) n. pr., ville aux limites de Juda servant de citadelle aux Philistins, I Sam.7.44.

בית הכרם (maison de la vigne) n.pr., ville de la tribu de Juda, Jér. 6. 1.

קית לְבָאוֹת (maison des lions) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

בית לְחָם (maison du pain) n. pr. Bethlehem. 1°Ville de la tribu de Juda; aussi אַקרָה Gen. 35. 19; Bethlehem Jehuda, Ruth 1.1; Bethlehem Ephratha, Miché 5. 1. — 2° Ville de la tribu de Zaboulon, Jos. 19. 15; בית הַלַּחָבָּי ISam. 16. 18, de Bethlehem.

בית לעפְרָה n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Mich. 1.10 (v. מַּמָרָה).

(מלוא .ע) בית טלא ...).

(בית בַּצַל מְעוֹן .ע) בַּית מְעוֹן.

קברה בֵּית מַעֶּכָה n. pr., ville au bas du Hermon, II Sam. 20. 14 (v. מַצָּבָה).

בית־הַמַּרְכְּבוֹת (maison des chars) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 5, I Chr. 4. 31.

ת נְמְרָה n. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 36; aussi יְמְרָה Nomb. 32. 3; מֵר יְמְרִים Is. 15. 6, les eaux de Nimrim.

ערן (maison de délices) n. pr., ville syrienne sur le Liban, Amos 1.5.

בית־עוְמָנָת et אַנְיְמָנָת n. pr., ville de la tribu de Juda ou Benjamin, Néh. 7. 28, 12. 29.

הית הָּצְלְּק n. pr., ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27,

יבית־ענות (maison de l'écho) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

ת בית־ענה n. pr., ville de la tribu de Nephthali, Jug. 1. 33.

בית־עקר הָרעִים (lieu de réunion des pasteurs) n. pr., endroit près de Samarie, Il Rois 10. 12; et בַּית־צָּקָר et יבָּית ver-set 14.

ית קטרָכָה (maison du désert) n. pr., ville aux limites de Juda et de Benjamin, Jos. 15. 6, et sans בירו 18. 18.

קלט (maison de refuge) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 27.

ת בְּית פְּעוֹר n. p., ville de Moab, donnée à Ruben, Deut. 3. 29, Jos. 13. 20.

アギラ かき (maison de la dispersion) n. pr., ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

בית־צור (maison du rocher) n. pr., ville forte de la tribu de Juda, Jos. 15. 58.

בית־רְחוֹב (maison de la rue) n. pr, ville de la tribu d'Aser, Jug. 18. 28; aussi בחב Jos. 19. 28.

ו בּית שְּׁצְוֹ (maison du repos) n. pr., ville de la tribu de Manassé, I Sam. 31. 10, Jos. 17. 11.

בית הּשְּׁמְה (maison d'acacias) n. pr., ville près du Jourdain, Jug. 7. 22.

לית (maison du soleil) n. pr. 1° Ville appartenant aux Lévites, Jos 21. 16, pour : les habitants de Beth Semes, I Sam. 6. 13, שַּיִּשִּיִּהְ de Beth Semes, 6. 14, 18. — 2° Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38. — 3° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22. — 4° Héliopolis en Egypte. Jér. 43. 13.

מית־פּוּטוּ (maison du pommier) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

בּירָא chald. בּירָא , בּירָא Maison: בּירָא Esdr. 5. 17, maison du trésor; בְּירָא Esdr. 6. 1, archives; plur. בָּתִּירָא.

אַרָּרָן m. Palais, const.: אָזַר בִּירַן דַשְּלֶּהְ Esth. 1. 5, le jardin du palais du roi. Ps. 84. 7, n. pr., dans la vallée des larmes, probablement une vallée triste et stérile, ou : vallée des muriers, comme 2° plur. בְּלָאֵדׁם iI Sam. 5. 24, au sommet des muriers; selon d'autres : poiriers, ou un arbre résineux (v. בַּבָּח).

תּבֶּכְה m. Des pleurs: בָּרְה בּרִי חָצָם חַרְבֵּרוּ Esdr. 10. 1, car le peuple versa beaucoup de larmes.

קבורי m. (plur. קבורים const. קבורי קליה. plur. קבורי אליבריר. Premier-né: קבורי plur. קבורים אליבריר plur. אליבריר plur. אליבריר plur. אליבריר plur. אליבריר אליבריר בעריר אליבריר אליבריר

לְכְלֶדְה at בְּכֹּלְה f. Primogéniture, atnesse: בְּשְׁמֵּט חַבְּכֹּרָה Deut. 21. 17, et
seul בְּכֹּרָה Gen. 25. 31-34, droit d'atnesse; חַבְּכֹּרְה בִּבְּכֹּרָה Gen. 43. 33, l'ainé,
selon le rang que lui donne son age.

בנירה (בנירה Is. 28. 4) f. Fruit mûr avant les autres, fruit precoce : מָבַנּרָה

רְאַבְּים Osée 9.10, comme les premiers fruits d'un figuier.

בכורה f. Précoce: בכורה Jér. 24. 2, comme les figues précoces.

קבורח (ainesse) n. pr. m. I Sam.

קבות f. Pleurs : אַלון בָּכוּת Gen. 35. 8, le chêne des pleurs (rac. הַבָּם).

קברי. (avec pause בָּבָּי, avec suff. הַבְּרִי, rac. רְבָּבִי Action de pleurer, de se lamenter; pleurs, larmes: מִנְּעִי קוֹלֵן מִבְּנִי בְּרִי בְּרִילֹּ Jug. 14. 16, empêche ta voix de pousser des gémissements; זער בְּרִי בְּרִילֹּ בְּרִי בְּרִילֹּ בְּרִי בְּרִילִּ בְּרִי בְּרִילִ בְּרִי בְּרִילִ בְּרִי בְּרִילִ בְּרִיךִ בְּרִילִ בְּרִירִ בְּרִילִ בְּרִירִ בְּרִילִ בְּרִירִ בְּרִילִ בְּרִירִ בְּרִילִ בְּרִילִ בְּרִירִ בְּרִילִ בְּרִי בְּרִילִ בְּרִירִ בְּרִילִ בְּרִירִ בְּרִילִ בְּרִירִ בְּרִילִ בְּרִילִ בְּרִירִ בְּרִירִ בְּרִילִים בְּבִּי בְּרִילִיתְ בְּבִּי בְּרִירִיתִ בְּבִי בְּרִילִיתְ בְּבִיי בְּרִירִיתְ בְּבִּי בְּרִילִיתְ בְּבִּי בְּרִירִיתְ בְּבִּי בְּרִירִיתְ בְּבִּי בְּרִירִיתְ בְּבִּי בְּרִירִיתְ בְּבִּי בְּרִירִיתְ בְּבִּי בְּרִירִיתִ בְּבִי בְּיִרְירִיתְ בְּבִּי בְּיִרְירִיתְ בְּבִי בְּיִרְירִיתְ בְּבִיי בְּיִרְירִיתְ בְּבִּי בְּיִרְירִיתְ בְּבִּי בְּיִרְירִיתְ בְּבִּי בְּיִרְירִיתְ בְּבֵּי בְּיִרְירִיתְ בְּבִּי בְּיִרְירִיתְ בְּבִּי בְּיִרְירִיתְ בְּבִי בְּיִירִ בְּיִירִיתְ בְּבִּי בְּיִירִיתְ בְּבִּי בְּיִירְ בְּיִּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִּים בְּיִיי בְּיִייִייִּייִּיי בְּיִייִּייִּי בְּיִייִי בְּיִּייִים בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּייִי בְּיִייִּייִי בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִייִיי בְּיִּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִיי בְּיִייִייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייִי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּיייִיי בְּיייי בְּייי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייְייי בְּייִייי בְּיייי בְּיייייי בְּיייייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייִיייי בְּיייִייּיי בְי

בּכִּים (les pleureurs) n. pr. d'un endroit, Jug. 2. 1.

בְּכִיְרָה adj. f. (m. בְּכִירְה). L'ainée : מֵּם תִּבְּכִּיְרָח מֵם תִּבְּכִּיְרָח I Sam. 14. 49, le nom de l'ainée.

קְּכְית f. Pleurs, deuil (rac. בְּבָּרתוּ): Gen. 50. 4, les jours, le temps de son deuil.

קבר אמן inusité (murir, arriver, natre le premier). Pi. 1° לְחָרָשֶׁיד יְבַבֶּר Ez. 47. 12, tous les mois il portera de nouveaux fruits. — 2° לֹא רֹיבֵל לְבַבֵּר Deut. 21. 16, il ne pourra reconnattre comme son ainé le fils de celle qu'il aime, c.-à-d. lui donner les droits du premier-né.

Pou. אַךּ קְבוּר אֲטֶׁר יְבְעֵּר לְּתֵּי Lév. 27. 26, mais le premier-né qui, en sa qualité de premier-né, appartient à l'Éternel.

Hiph. בְּרֶח מְבֵּבְבְּירָת Jer. 4. 31, des douleurs comme celles d'une femme qui enfante pour la première fois.

Ts. Ex. unique : בְּכֶר מִדְיָן Is. 60. 6, des dromadaires, ou : jeunes chameaux de Midian.

תקר n. pr. m. 1° Becher, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° Becher, fils d'Ephraim, Nomb. 26. 35; n. patr.

קְּרָרָה f.: בְּבְרָח מֵלָּה Jer. 2. 23, un jeune chameau femelle et agile (v. m. בר.).

זח בלרו n. pr. m. I Chr. 8. 38.

ית בְּרָרִי n. pr. m. II Sam. 20. 1.

לַלְּתְּיִנְיִי 1º Rien, point (ע. בְּלִּתְּיִנְיִי 1º R. בַלּתְּמְיִנִי 1º Rs. 17. 3, tu m'as eprouve et tu n'as rien trouve rien de mal); יְלְיִנִי 1º Prov. 23. 7, mais son cœur ne sera point avec toi; אַר בַּלִּינְיִנְיִי 1º Prov. 24. 7, mais son cœur ne sera point avec toi; אַר בַּלִּינִי 1º Nour pas encore plantés, ils ne sont pas encore semés, c.-à-d. ils sont à peine plantés, à peine semés. — 2º conj. Pour que ne: בַּלִייְרָי 1º אַר בַּלִיי 1º בַּלִי 1º בַּלִיי 1º בַלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלְיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בַּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִי 1º בְּלִיי 1º בַּלְיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּבְי 1º בְּבְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּלִיי 1º בְּבְּלִי 1º בְּבְי 1º בְּבְּלִי 1º בְּבְי 1º בְּבְּלִי 1º בְּבְּי 1º בְּבְּלִי 1º בְּבְי 1º בְּבְי 1º בְבְי 1º בְּבְי 1º בְּבְי 1º בְּבְי 1 בְּבְּי 1 בְּבְי 1 בְּבְי 1 בְּבְי 1 בְבְּי 1 בְבְי 1 בְּבְי 1 בְּבְי 1 בְּבְי 1 בְבְּי 1 בְבְי 1 בְּבְי 1 בְבְי 1º בְבְי 1º בְבְי 1 בְבְי 1 בְבְּבְי 1 בְבְי 1 בְּבְי 1 בְּבְי 1 בְבְּי 1 בְבְּי 1 בְבְּבְי 1 בְבְּי 1 בְבְי

קל chald., m.: קלשיקביות בל לְשֵׁיקביות Dan. 6. 15, il prit a cœur, il dirigea son esprit, il résolut de délivrer (Daniel) (v. בל).

הַבֶּל (contracté de בַּבֶּל, בְּבֵל le puissant)

n. pr. d'une des principales divinités
des Babyloniens, Bel, Jér. 50. 2, Is.
46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres babyloniens.

לְלְא chald. Pa. בְּלְהִישֵׁי בֶּלְיוֹנִין יְבַלָּא Dan.7. 25, il opprimera, tourmentera, les saints du Très-Haut (v. בְּלָה Pi.).

בלארן (Bel est son maitre) n. pr. du

pero de Berodach-Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12.

לל Kal inusité. Hiph. 1° intrans. Reprendre des forces, se remettre, s'épanouir: אַבְּלִינְת מְעָט Job. 10. 20, pour que je reprenne mes esprits, que je respire un peu (Ps. 39. 14). — 2° trans. Fortifier, consoler: מַבְּלִינְ Amos 5. 9, il fortifie la dévastation ou le dévastateur contre le puissant (part. v. מַבְלִינִית).

קלנה (n. pr. m., Neh. 12.5 בּלְנָה Neh. 10. 9.

קלר n. pr. m., un des amis de Job, Bildad de Suah, Job 2. 11.

קלה S'user par le temps, par l'age; vieillir, dépérir, tomber en décomposition, en pourriture. Des vêtements: ינבלינו בלף Jos. 9. 13, nos vetements et nos chaussures se sont usés; שִׁבְּלָחָה לֹא בַלְחַה מַצֵּלֵיקה Deut. 8. 4, tes vêtements ne sont point tombés de toi, ne se sont point déchirés sur toi. De l'homme : אַחֵרֵי בְּלֹחֵר Gen. 18. 12, après que je suis devenue vieille; בַּלֹּר צַצָּמַר Ps. 32. 3, mes os ont vieilli, dépéri; ירלה בּרָקב יְבְלָח Job 13. 28, et lui (l'homme) tombe en décomposition, est consumé vite comme une chose pourrie. Métaph. וָחַאָרֵץ כַּבָּגַר חִבָּלָת Is. 51. 6, la terre s'en ira comme un vêtement usé.

Pi. trans. Faire vieillir, faire dépérir, user, consumer : דְּלָהְ בְּלָּהְרָ בְּלָהְרָ Lam.
3. 4, il fait dépérir, il déchire ma chair; יוֹבְּלְּהְ בְּלֵהְ Ps. 49. 15, leur face, beauté, s'évanouira, sera détruite (dans l'enfer); בְּלֵהְ בְּעֵהֹר יְבֵיהְ Job 21. 13, ils usent, c.-à-d. ils passent, leurs jours dans les plaisirs; יִבְלֵּהְ בְּתֵּלִּהְ בְּתַּלִּהְ בַּתְּלֵּהְ בַּתְּלֵּהְ בַּתְּרָבְּ בַּתְּרָבְּ בַּתְּרָבְּ בַּתְּרָבְ בַּתְּרָבְּ בַּתְּרָבְ בַּתְּרָבְ בַּתְּרָבְּ בַּתְּרָבְּ בַּתְּרָבְּ בַתְּבְּיִלְ בַּתְּרָבְּ בַּתְּרָבְ בַּתְּבְּיִלְ בַּתְּרָבְּ בְּתַבְּי בַּתְּרָבְ בַּתְּבְּי בַּתְּבְּי בְּתַבְּי בַּתְּבְּי בְּבַרְבִּילְתְּרְ בְּבַּי בַּוְלָהְ לְבַבְּי בְּבִּי בְּתָּרְ בְּבַרְבִּילְבִי בְּבַרְבִּילְבָּי בְּבַרְבִּילְבִי בְּבַרְבִּילְ בַּבְּיבְּי בְּבַרְבִּילְבִי בְּבַרְבַּיְלָבְי בְבַּיבְּיבְיִלְ בַּבְּיבִי בַּוְלָּח לְבַבּי בַּוְלָה לְבַבּי בַּוְלָה לְבַבְּיה בְבַּיבְּילָבְי לְבַבּי בַּוְלָה לְבַבְּיה בְּבַיִּבְילָה לְבַבּי בַּוְלָה לְבַבּי בּוּלְבִי לְבַבּי בּוּלְה לְבַבּי בּוּרִה בּיוֹים I Chr. 17. 9, les méchants ne le détruiront, ou : ne l'humilieront plus

עָלָה adj. (f. הְבָּלִה , plur. בָּלָה , f. תְּבָּלִה Use, vieux: עַפִּרִם בָּלִה Jos. 9. 4, des sacs uses; צַאָּמָר נָאָמָר נַבָּלָה Ez. 23. 43,

je dis (alors) de cette femme qui a vieilli dans la débauche.

קלח. pr. d'une ville dans la tribu de Siméon, Jos. 19. 3 (v. בְּלְהָה).

אַבְלַחִים אוֹתָם Pi., chethib בְּלִחִים Esdr. 4. 4, et les effrayaient, les troublaient dans leur travail (p. מְבַחַלִּים keri); de là הַלַּתָּח .

רָּרָה f. (plur. הַּלְּהָה, const. בַּלְּהָה). לַפֶּת פֶרֶב וְחִזָּח בַּלָּחָה: Terreur, épouvante Is. 17 14, au soir et voici, il y aura terreur; בַּלְמֵיוֵת Job 24. 17, les frayeurs des ténèbres de la mort; נאֵינה (אֵינה Ez. 26. 21, je ferai de toi un objet d'épouvante, et tu ne seras plus; selon d'autres: je te réduirai au néant (de הַיָּרָת, הַיָּרָת et בַּל).

ת בּלְהָה pr. 1° Balhah, servante de Rachel, qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Dan et de Nephthali, Gen. 30. 3. — 2º Nom d'un endroit dans la tribu de Siméon, I Chr. 4.29, appelė aussi בַּלָה Jos. 19. 3.

n. pr. m. 1° Gen. 36. 27. — 2º I Chr. 7. 10.

chald., m. Un genre d'impôt, la taille: מְנְהַח בְלוֹ תַחַלָה Esdr. 4. 13, (ils ne payeront plus) ni tributs, ni impôts, taille, ni dons, ou : péage.

תַלוֹאִים m. pl. (rac. בַּלוֹאִים). Ce qui est vieux, usé: בְּלוֹאֵר חֲסְחֲבוֹת Jer. 38. 12, des morceaux d'étoffes usés et déchirés, verset 11 בלוני pour בלוני.

ובְלְטְשֵׁאצֵר Nom chaldéen de Daniel, Dan. 1. 7.

קלי (de בָּל, avec י paragog.) 1º m. Destruction , corruption : הָשַּׁקָהָ נַפְּשָׁר ו בּלִּר Is. 38. 17, tu as tire avec amour mon âme de la fosse de la corruption. — 2º adv. Point, ne pas; prép., sans : בָּלִר מַשִּׁירַת בַּשִּׁמַן II Sam. 1. 21, (comme s')il n'eût point été sacré de l'huile sainte; אֹפֶת בָּלִּד רָבוֹא Is. 32. 10, la moisson ne reviendra plus; ער הושף Is. 14 6, persecution sans relache (v. מָרְהַּם; (מַרְהַשׁם Job 30. 8, des hommes sans nom, sans considération.

Avec des prépositions : תַּבֶּלָּי־רַעָּעַת Deut. 4. 42, sans le savoir, par imprudence; יסְבְּלִר זוֹ Is. b. 14, sans mesure; יַּבְּלִר הֹיִ point, parce qu'il n'y a plus, faute de. sans que : מְבֵּלִי־לוֹי Job 18. 15, qui n'est point a lui, qu'il a quittée; מַבַּלָּי־רַעַית Is. 5. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; הַפִּבְּלִי אֵיך קְבָּיִים בְּפִבְּרַיִם Exod. 14. 11, est-ce parce qu'il n'y a plus de tombes en Egypte ? בְּבָלִי ישֵׁב Jér. 2. 15, de sorte qu'il n'y a plus d'habitants: בּבְלֵר אֲשֶׁר לֹא־רִמְצָא חָאָרָם Eccl. 3. 11, sans que l'homme puisse trouver (double négation); שריבלי ירה Ps. 72. 7, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de lune; על-בּלִר דוויד לני Gen. 31. 20, parce qu'il ne lui avait pas dit.

קליל m. Fourrage (mélange d'orge et d'avoine, v. אָם יִנְמָר־שׁוֹר עֵל־בְּלִרלוֹ : מָבַל Job 6. 5, le bœuf mugit-il lorsqu'il est près de son fourrage?

קליטָה f. Néant : בָּליטָה על־בְּלִיפָה Job 26. 7, il suspend la terre sur le néant (de בְּלִרְיםָה sans rien).

קליעל (de בַּצַל sans, בַּצַל profit, utilité, v. יבעל, ou de שול sans joug) Méchanceté, perversité; aussi destruction, dévastation: איש חַבּלִּיצֵל חַזָּח I Sam. 25. 25, cet homme mechant; אַנְשֵׁר בְנַר־בְלִּיצֵל Jug. 19. 22, des hommes pervers; I Sam. 1. 16, une femme pervertie; פר בְּלַבַּעַל Prov. 19. 28, un temoin injuste, faux; דַבר־בּלִּיצֵל Ps. 101. 3, une chose injuste, iniquité; פַחַלֵּר בְּלִבַּעל Ps. 18. 5, torrents dévastateurs; יבר־בּלְיַעֵל יַצוּס Ps. 41. 9, une chose (maladie) dangereuse, ou le malheur s'est répandu sur lui (v. le mėme exemple a יָבָילֶר בְּלִיצֶל; (תָצֵל Job 34. 48, dit-on a un roi: Tu es un méchant, un destructeur? לא רוֹסרת עוד אור־בָּהְ בְּלִיצֵל Nah. 2. 1, le destructeur ne passera plus au milieu de toi.

לְלֵלְ (fut. לְבֵלֹי) 1° Meler, confondre, mélanger, arroser: פַּרַלָּל דַי שְׁשָׁם בַּלָל דַי בל־דָשָּבֶץ Gen. 11. 9, car la l'Eternel confondit le langage de toute la terre; נבלה Gen. 11. 7, p. נבלה confondons; part. pass. : יְפַשְּׁבֶּוֹ הַלְּיּלָה הַלָּה Lév. 2. 5.

de la fleur de farine mélangée (pétrie) avec de l'huile; אַבֶּילְיִדְּי בְּשְׁבֶּין רַבְּילֵ Ps. 92.11, j'ai été arrosé (oint) avec de l'huile fraiche. — 2° Ex. unique: נַיּבֶל לַחֲלֵירִם Jug. 19. 21, il donne du fourrage aux anes (de בַּלִילִּ fourrage).

Hithp. Se mêler: אֶּמְרֵיִם בָּעַבְּים רוּאּא יִרְתּוֹלֶל Osée 7. 8, Ephraïm se mêle aux

peuples.

Serrer, brider. Ex. unique: בְּלֵם Ps. 32. 9, il faut serrer la bouche (du cheval) avec le mors et le frein.

בּוֹלֵס בּבּילֵס בְּקְמִים: Amos בּוֹלֵס בְּבִּילָס בְּבִּילָס בּבּילָס בּבּילָס בּבּילָס בּבּילָס בּבּילָס בּבּילָס בּבּילָס בּבּילִם בּבּילַם בּבּילַם בּבּילַל בּבּילַל comme בָּבְלָּל, les mélant avec d'autres choses (pour en nourrir mes troupeaux).

Niph. נְבְלֵע יְשְׁרָאֵל Osée 8. 8, Israel a été dévoré, détruit ; וְבָלְע בִּרְדַיִּבִין Is. 28. 7, ils sont abattus, absorbés par le vin.

Pi. 1° Engloutir, dévorer; plus généralement détruire, anéantir: בְּשֶׁלֵּעִים Prov. 19. 28, la bouche des méchants dévore l'iniquité; בְּשֶּׁלִי בְּשָׁרִ בְּשָׁרִ בְּשִׁר בְּשָׁר בְּשִׁר בְּשִּׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִּׁר בְּשִּר בְּשִׁר בְּשִּׁר בְּשִּׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשִּׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּישְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּיבְּיב בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּעִיב בְּעִיבְּיב בְּעִב בְּעְב בְּעִב בְּעב בְּבְּב בְּעב בְּבְעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב

Pou., passif de Piel. Être détruit, anéanti; périr : אָמָשֶׁרָיוּ מָבְלַעָּים Is. 9.

15, et ceux qui se laissent diriger par lui seront détruits; avec בְּּיִרְבָּלֵּע בַּעְּבֶּוֹךְ : לִּ II Sam. 17. 16, pour que la ruine ne soit préparée au roi, pour qu'il ne périsse; אַבּיְעָר צִּילַע בְּי וְבָּלֶע Job 37. 20, si quelqu'un pensait une chose pareille, il périrait; selon d'autres : quelqu'un dirait-il cela, comme si c'était une chose cachée, un secret pour lui?

Hithp. יבֶל־חָרְמָּחָם תִּחְתַּלֶּע Ps. 107. 27, et toute leur sagesse s'est évanouie, est anéantie.

עַפְּיִר M. 1° Absorption: יִרְּשַׁבְּיִר אָרֹד שָּׁרִד בְּלְעּי Jér. 51. 44, je ferai sortir de sa bouche ce qu'il a absorbe. — 2° הָּבְרַר בָּלַל אָרַרְכִּר בָּלַל Ps. 52. 6, tu aimes toutes les paroles de destruction, qui tendent à la ruine, ou: les paroles de ruse (de paroles de ruse (de paroles de ruse).

קלע n. pr. 1° Ville près de Sodome, appelée plus tard איב Gen. 14. 2. — 2° Bela, fils de Beor, roi d'Édom, Gen. 36. 32. — 3° Bela, fils de Benjamin, Gen. 46. 21; nom patron. אַלְּעִי Nomb. 26. 38. — 4° I Chr. 5. 8.

DUTE (sans peuple, etranger) n. pr. 1° Balaam, fils de Beor de Pethor; ses propheties, Nomb. 22-24. — 2° Nom d'un endroit dans la tribu de Manassé, au dela du Jourdain, I Chr. 6. 55.

Dévaster, ravager: בּוֹפֵק הָאָרֶץ

ובולקים Is. 24. 1, il rend le pays désert et le dévaste, dépouille.

Pou., passif: הַבְּלֶּבְתְּי הַרְּיִבְעָּי הַרְּיִבְעָּה Nah. 2. 11, elle (Ninive) est pillée, dévastée, ravagée.

P?? (dévastateur), n. pr. Balak, roi des Moabites, Nomb. 22. 2.

בְּלְשֵׁאצִר n. pr. Baltassar, dernier roi des Chaldéens, Dan. 5. 1, 7. 1.

آج النام (orateur) n. pr. m. Esdr. 2. 2. אַל (avec suff. בְּלָחָדְ (avec suff. בְּלָחָדְ adv. et prep. Point, sans, sans que, hors: בלחי פרור דוא I Sam. 20. 26, il n'est point pur; מַבָּח בָּלְחִי סָרָח Is. 14. 6, des coups sans repit; בַּלְתִּר אֲדִרכֶם אַחַכֵּם Gen. 43. 3, sans que votre frère soit avec vous; יבילָתִר Osce 13. 4, de sauveur, il n'y en a point hors moi; בלחר אם Gen. 47. 18, si ce n'est. Avec les prepositions : לְבַלְתִּר רוּם־לְבַבוֹ Deut. 17. 20, de ne point élever son cœur; לבלחי לחעביר II Rois 23. 10, de ne point faire passer (sacrifier à Molech); לבלמר שבו איש Jér. 23. 14, afin que personne ne se convertisse (de ses crimes); בּלְבַלְחִי רֵאוּ Ez. 13. 3, et sans qu'ils aient des visions; מְבֶּלְחִר שַׂבְעָקָה Ez. 16. 28, parce que tu ne te rassasies pas; Job 14. 12, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de ciel, c.-à-d. jamais.

2º Hants lieux où des sacrifices étaient offerts à Dieu, avant, et contrairement à la loi, même après la con-

struction du temple; plus général., lieu consacré au culte impie des idoles: ובח דיום לעם בבמה I Sam. 9. 12, le peuple offre aujourd'hui des sacrifices sur le haut lieu; אַכְּרוּ לֹא־סָרוּ II Rois 12.4, seulement ils n'avaient pas ôté les hauts lieux; מְתֵּי חָבָּמוֹת I Rois 13. 32, les temples des hauts lieux; rron est mis או יבנה : temple ou autel בית תבמה pour בית ו שלמח במח I Rois 11. 7, alors Salomon construisit un temple de haut lieu; במיח מלאית Ez. 16. 16, des hauteurs ou des autels couverts d'étoffes variées, bariolées (ces temples n'étaient souvent que des tentes). — 3° Sépulcre : יבְּמָנְרֵי בלבידום במיתם Ez. 43. 7, et par les cadavres de leurs rois (dans) leurs sépulcres.

קּמְהָּל n. pr. m. I Chr. 7. 33. בְּמְהָּל (ע. מי).

רוֹם) (hauteur) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21. 19; appelée aussi אַנָּה וֹיִם Nomb. 22. 41.

ובן (rac. בַּנַה, const. בָּן, quelquefois, une fois בָּנִי Gen. 49. 11, et בָּנִי Nomb. 24. 3, avec suff. בָּיִה ; plur. בָּיִה, const. בַּרֵי) 1° Fils, quelquefois petit-fils; jeune homme , garçon : יצווק בּן־אַבְרַוָּם Gen. 25. 19, Isaac, fils d'Abraham; ינח ארבת יוח Exod. 21. 31, s'il frappe un garçon ou une fille ; לַבֶּן מַּךְ־יַרוֹיר Gen. 29. 5, Laban, fils (petit-fils) de Nahor; אַבִּינַת בַּגַּיִרם Prov. 7. 7, j'ai remarqué parmi les jeunes gens; de même des animaux : בְּרִיּוֹמָה Lév. 12, 6, le petit d'une colombe; לְבְנֵי לּהֶב Ps. 147. 9. aux jeunes corbeaux; בַּרַבֶּקַר jeune taureau ; des plantes : בַּן פֹרָתּ Gen. 49. 22, branche d'un arbre fécond; יַכל־בַּן אָמַיִּחַח לַּן: Ps. 80. ·16, et sur la branche que tu as consolidée pour toi; קני אַביד Gen. 49. 8, les fils de ton père, tes frères.

Plur. Enfants, descendants; avec le nom d'un patriarche, peuple, nation: חברילי בָנִים Gen. 30. 1, donne-moi des enfants; בְּנֵי רְשְׁרָאֵל les Israélites; בְּנֵי רִשְּׁרָאֵל les Ammonites; de même בִּלְנִים Joel 4. 6, aux Grecs. — 2º Soumis,

קן בַּיִדּי Fils de la maison, esclave né dans la maison du maître : וַאַרלִּים בָּנֵי־כָלָשׁן Deut. 32. 14, et des béliers de Basan; בן שנית ISam. 20. 31, בן פנית Deut. 25. 2, le fils de la mort, qui a mérité la mort, qui a mérité d'être frappé; suivi d'un mot qui désigne le temps, agé de : בן שׁנָח age d'un an ; בּן־לֵילָה Jon. 4. 10, agé d'une nuit; suivi d'un qualificatif, un בַּן בַּלִּיבֵל : אִישׁ est synonyme de בַּן un méchant, שַן חַכָּם un sage, יויל un vail-מנר אברון, Prov. 31. 5 בנר עני ; lant homme Ps. 72. 4, les pauvres; הַלְּבֶּר Job 11. 20, fils de l'arc, flèche; בַּרְשָׁחַר Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin ; בְּיֵי רָשָׁף Job 5. 7, les oiseaux, ou : les étincelles (v. וּבֶּרְגַּרָנִי ; יְלָשָׁתְ Is. 21. 10, et le fils de mon aire, la paille; קני האלידים Job 1. 6, les enfants de Dieu, les anges.

וֹב chald. Meme sign., employé seulement au pluriel: קניך, קניך (v. קניק sing., fils).

12 n. pr. m. I Chr. 15.18. Les autres noms propres composés avec 13 sont:

יביאוֹני (enfant de ma douleur) Nom de Benjamin, que lui donna Rachel en mourant des douleurs de l'enfantement, Gen. 35. 18.

n. pr. m., porté par trois rois de Damas et de Syrie. 1° I Rois 15. 18. — 2° I Rois 20. 1. — 3° II Rois 13. 3.

ייל (vaillant guerrier) n. pr. m., II Chr. 47. 7.

ነቶች (fils du gracieux) n. pr. m., I.Chr. 4. 20.

איש מְבּן־יָמִין .. pr. m.: בְּּרְיָמִין pour בְּרִיְמִין un homme de la tribu de Benjamin, I Sam. 9. 1.

בנה

לְנָא chald. (v. בְּנָת).

רַבְּהָ (fut. יִבְבָּר, fut. apoc. יַבְבָּר) Bâtir, construire, fonder, former, recon-ז Rois בַּנִיתִר בַּיִית וְבַל לַהְ I Rois 8. 13, je t'ai bati cette maison qui te servira de demeure ; בְּבֹירֵהְ נָבֵּהְ Ez. 16. 31, en construisant tes hauts lieux: ייבן אַר־יִינְיוּ Gen. 10. 11, il fonda וֹיַכֶּן תֵי אֱלִיִדִּם אֶּח־תַאֵּלֶע — לָאִשֶּׁח ; Ninive Gen. 2. 22, l'Éternel Dieu forma de la côte (qu'il avait prise d'Adam) une ובני ערים ושמות Amos 9. 14. ils reconstruiront des villes désertes. Avec z travailler à, aider à construire: ובנו בּחַרבַל Zach. 6. 15, ils travailleront à la construction du temple; quelquefois recouvrir : וַיָּבֶן אָת־מִירוֹת חַבֵּית I Rois 6. 15, il recouvrit les murs du temple, (à l'interieur, d'ais de cèdre). Avec אַל batir autour, ensermer: בַּכָּר צַלַר Lam. 3. 5, il a bâti autour de moi (me tient enfermé) ; ובַנַה עַלֵּרַהַ Eccl. 9. 14, il bâtit (des citadelles) autour de la ville; mėlaph. וּבַנִירָד אָחְכָם וְלֹא אָחֵרֹם Jér. 42. 10, je vous édifierai et je ne vous renverserai pas (je vous donnerai un bonheur durable); בָּיָח בַּיִח donner de la postérité ; אַטָּר לֹאַ־יִבְנַח אַת־בַּרַת אַחִיר Deut. 25. 9, qui ne relève pas la maison de son frère, ne lui donne pas de postérite (v. בַּרָת).

chald. Bâtir, part. passé בְּרָא יְּנְיָא chald. Bâtir, part. בְּיָרָא דְיָא לְּטִּבְּוֹיָה : יַטְבְּוֹיָה בְּיָא Esdr. 5. 9, de construire ce temple.

Hithp., pass. : יְרֹּצְא מָּבֶּן אָבֶּל Esdr. 5. 8, qu'elle soit construite avec de grosses pierres. n. pr. m. Neh. 7. 15, et plusieurs autres.

קנות plur. de בנות

가구 (bati) n. pr. m. II Sam. 23.36, et plusieurs autres.

🤼 n. pr. m. Néh. 9. 4.

רְבִּרְבְּרָק n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 45.

תְבֵּי וַעְקָן (v. בְּאֵרוֹת n. pr., station dans le désert, Nomb. 33. 31.

לְּבְּיֵה (bâti par Dieu) n. pr. m. I Chr. 4. 36, et plusieurs autres.

וְתַּבְּנְיָת fém. Edifice, batiment : וְתַּבְּנְיָת וְתַבְּנְיָת Ez. 41. 13, l'édifice et ses murs.

חַבְּיִהוּ n. pr. m. II Sam. 8. 18, et plusieurs autres.

ענים (ע. בנים).

הְלְיָכִייִ (fils de ma droite, c.-à-d. mon fils bien-aimé (v. יְבָּדִי,), mon bonheur) n. pr. Benjamin, dernier fils de Jacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 35. 48. La tribu de Benjamin forma, avec celle de Juda, le royaume de Juda; n. patr.

ת בּנְיִמִי n. pr. m. Esdr. 10. 32.

י תְּרֶר חַבְּרֶרְ הַבְּרֶרְ m. 1° Edifice: יְמָרָר חַבְּרֶרְ בַּרְרָּרְ 12, et le mur de cet édifice, — 2° Muraille: רַבֵּר חַבְּרָרְ Ez. 40. 5, la largeur de la muraille.

chald. Batiment, Esdr. 5. 4. בְּיִינֵי (notre fils) n. pr. m. Néh. 10.14.

Dlp chald. S'irriter: מַלְמָא תְּנָס Dan. 2. 12, le roi s'irrita; selon d'autres, ב prép. et ou subst., le roi était en colère, fureur.

אָנְאָא et פֿגְעָא *n. pr. m.* I Chr. 8. 37, 9. 43.

קריָה (dans le secret de Dieu) n. pr. m. Néh. 3. 6.

'교교 n. pr. m. Esdr. 2. 49.

DD3 (v. 512).

קר פון פון פון פון et פון collect. Fruits non mûrs, aigres; raisins verts: אַבְּיל וּבְּילָר וּבִּיל Is. 18. 5, et le fruit vert qui commence à mûrir;

רְיִהְשׁׁם מְּאָרָהָ Job 15. 33, il rejettera, comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

אָעָ≯ chald. (v. קּצָּיה).

פּער avec suff. בַּצַרָיר et בַּצַרָיר, בַּצַרָם , בַּצַרָכָם , בַּצַרֵיט et בַּצַרָם, בַּצַרָב, בַּצַרָם) ובר בַּטָּדִי Lam. 3. 7, il a fait une haie autour de moi ; יַלַרְלָת אוֹר בַּצַדֶנָי Ps. 139. 11, et la nuit est lumineuse מנו בי בער יושב ירושלם ; autonr de moi Zach. 12.8, l'Eternel protégera les habitants de Jérusalem ; בְּעֵר חֲלַחֵב Jug. 3. 22, autour de la lame. - 2º Pour, à cause de, en faveur de: טור מְצֵר־עוֹר Job 2. 4, peau pour peau; בְּצֵר־אָשָׁח וּוֹנֵח Prov. 6. 26, à cause d'une semme prostituée; חַעְמִירוּ בַּעָּדִי Exod. 8. 24, priez pour moi ; יַרְּמָּר בַּעָרָד Ps. 138. 8, Dieu l'achèvera en ma faveur; יַכְּמֵּר בָּעָר וּ II Chr. 30.18, (Dieu) leur pardonnera (p. בַּצָרָם, v. קקאר). — 3° Au travers, au milieu, parmi, par, derrière: ובשר חשלה Joel 2. 8, et ils tomberont au travers des épées; לא־תַּגִּישׁ וְחֵקְהִים בָּצַרֵינוּ חַרַצַח Amos 9. 10, le malheur ne s'approchera pas et ne viendra pas au milieu de nous, ou: ne nous surprendra pas ; למַל וַבַּדֵוּן וויה בער מערות Is. 32. 14, les tours et forteresses seront parmi les, du nombre des cavernes, c.-à-d. changées en cavernes; בְּעֵר חֲחַלוֹן Gen. 26. 8, par la fenetre; בְּצֵר תַשְּׂבֶּכָה II Rois 1. 2, par la grille, la fenêtre; דַיְסִוּר דַּלָּחוֹת תָצֶלְיָת שַּעֵּדוֹ Jug. 3. 24 (Ehud) ferma les portes de la chambre derrière lui, ou sur (Eglou); מַרָפֶר שָרָפֶל יִשְׁמוֹט Job 22. 13, jugerait-il derrière, ou : à travers l'obscurité? בְּעֵר רֶר חֲשֵׁעֵר I Sam. 4. 18, près (du côté) de la porte; fig. סֵגַר — יָצָגַר fermer le sein, rendre stérile; י בְּעֵּר לְצַשְּׁרֵוּה Cant. 4. 1, derrière ton voile (v. אַנַּמַרוּ).

קבים הַבְּעָּד־אָשׁ 1s.64.1,(comme) le feu fait bouillonner l'eau. — 2° (comme le chald. בְּעָדִי (בְּעָדִי (בְּעָדִי (בְּעָדִי (בַּעָדִי (בַּעָדִי (בַּעָדִי (בַּעָדִי (בַּעָדִי (בַּעָדִי (בַּעָדִי (בּעַדִי (בּעַדִי (בּעַדִי (בּעַדִי (בּעַדִי (בּעַדי (בּעַד (בּעַדי (בּעַדי (בּעַדי (בּעַדי (בּעַדי (בּעַדי (בּעַדי (בּעַדי (בּעַדי (בּעַד (בּעַר (בּעַד (בּעַד (בּעַר (בּעַד (בּעַד (בּעַר (בּעַר (בּעַר (בּעַר (בּעַר (בּעַר (בּעַר (בּעַר (בּעַר (בּער (בּער (בּעַר (בּעַר (בּעַר (בּער (ב

Niph. 1° וְבְּטֶח מְחִימָּח וְשְּׁנְבֶּח Is. 30. 13, (une partie qui menace ruine) et qui

forme une saillie dans une haute muraille, ou: brèche ouverte dans une, etc.
— פּרָשִּיבְיִי סִצְּשִּיִי Obad 1.6, ses trésors sont recherchés, ou découverts.

קנות et אנון chald. 1° Chercher: קניאל Dan. 2. 13, on chercha Daniel. — 2° Prier, avec בּנְים, בּנְים, בּנְים בּנְים, Dan. 2. 16, il pria le roi; Dan. 6. 14, il fait sa prière.

קעל f. chald. Demande, prière: דָּר Dan. 6. 8, quiconque adressera une demande; בְּעִיבְהַ Dan. 6. 44, sa prière.

קעוֹר n. pr. m. 1° Père de Balaam, Nomb. 22.5. — 2° Beor, père de Bela, roi iduméen, Gen. 36. 32.

קעותים m. pl. Terreurs: בְּעוֹתִים Job 6. 4, les terreurs divines, qui viennent de Dieu (rac. בַּעֵּה).

Nuth, Ruth 2.1. — 2° Nom d'une colonne placée devant le temple, à gauche, I Rois 7.21.

בּעָבֶּע Fouler aux pieds, regimber: 22. 15, Ieschouroun est devenu gras et il regimba, c.-à-d. se révolta; לְנָּהוֹ הָוֹבְעֵי בְּוֹבְהוֹ I Sam. 2. 29, pourquoi foulez-vous aux pieds, pourquoi méprisez-vous, mes sacrifices?

"אָרְ m. Prière (rac. בָּעָה). Ex. unique: אָרָ הְּעָּרְ הָּעָּרְ הְעָּרִי הְשְׁלֵּחְרִי, Job 30. 24, la prière est en vain, (quand Dieu) étend sa main; selon d'autres: (Dieu) n'étendra pas la main vers la tombe (אַ prép., ruine, tombe).

קְעִיר m., collect. Bétail, aussi bête de somme : פַּעִּרְבְּעִירְבָּע מָּח־בְּעִירְבָּע Gen. 45. 17, chargez vos bêtes (rac. בַּעַר.).

meureront avec, en toi); אַרְיּבְּיִּהְ שִּׁישׁ אָרִי בְּּיבְּיִּהְ Deut. 24. 1, lorsqu'un homme épouse une femme et cohabite avec elle. Part. בְּצַלֵּיְהַ Is. 54.5, plur. emph., ton maître ou ton époux; part. pass. אַבְּיבִּיהְ femme mariée; métaph. בְּצִלִּיהְ בַּעּרּיָה Is. 62.4, et ton pays (sera appelé) épouse, c.-à-d. terre habitée; avec בְּי בִּי בִּילָּיה עַבְּילָּיה Jér. 31. 32, tandis que moi je les avais épousés, je m'étais attaché a eux; selon d'autres : je les ai méprisés, rejetés (v. Jér. 3.14).

Niph. Etre épousé, être pris pour femme: métaph. יַאַרְצַהְ הִבָּצֵל Is. 62.4, ton pays sera épousé, rempli d'habitants. על ב m. (avec suff. בַּעַלָּה, הַבֶּעַלָּה, plur. פעלים, const. בעלים; פעלים et בעלים ses maitres, etsing.son maitre). Maitre, possesseur, époux: בַּעַלֵּר גוֹרִם Is. 16. 8, les mattres des nations; זְפֵלָה דְעָלָ Tug. 19. 23, chef de la maison; בַּעַל דָוֹשׁוֹר Exod. 21. 28, le propriétaire du bœuf; בְּצַלֵּיוּר Exod. 22. 14, son maitre ; לא רַטַּנָא בָּעַל בעברר Lev. 21. 4, maitre, chef de la nation, il ne se rendra pas impur; selon d'autres : pour בַּבַבל même pour un chef, un grand ; על-בַּעלָה II Sam. 11.26, elle pleura son époux ; בַּעֵל אַשַׁרוֹ Exod. 21. 3, un homme marié; בְּעֵל נעובידו Joel 1. 8, l'époux de sa jeunesse. Suivi d'un nom de ville, habitant de, comme בַּעֵלֵר־יִרְרוּוֹי : אֵנְשֵׁר Jos. 24.11, les habitants de Jéricho; בַּצֵלֵר חָעִיר Jug. 9. 51, les habitants de la ville. Suivi d'un qualificatif (subst. ou adj.), il est employé dans diverses acceptions, comme בַּעל חַחַלוֹמוֹת: אִישׁ Gen. 37. 19, l'homme aux reves, reveur ; בַּעַלֵּר בַּצַלֵּר ; II Sam. 1. 6, cavaliers הַפַּרַשִּׁים הָאָרם ; Gen. 49. 23, archers הָאָרם Exod. 24. 14, celui qui a une affaire, un proces; בַּעַל בָּנָה Prov. 1. 17, oiseau; מעל פיפיות Is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer; בַּצַלֵּר בְרָדּית Gen. 14. 13, les alliés; בַּעַל אַק Prov. 22. 24, homme violent; בַּעַל נָמָש Prov.: 23. 2, qui est maître de son âme, de ses passions ; אַל־חִּמְנַע־טוֹב מְבַּעָלָיד Prov.: 3. 27, ne refuse pas le bienfait à ceux a qui il appartient, aux pauvres, ou: n'empeche pas le bien du bienfaiteur; מַצֵּל יִין Aboth 1. 7, plaideur.

II אַבּ (mattre) Baal, divinite phenicienne; avecl'art.: אַבְּתַּעַן Jug. 6.25. Plur. שַּבְּלִּים Jug. 2. 11, statues de Baal. Les peuples qui l'adoraient ont ajouté au nom principal divers qualificatifs: בַּבָּל Jug. 8. 33, Baal de l'alliance (v. בִּיבִּיב et יִבִּיב). Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes.

על n. pr. 1° D'une ville, I Chr. 4. 33. — 2° D'un homme, I Chr. 5. 5.

בּעֵל כָּר n. pr., ville au pied du mont Hermon, Jos. 11. 17.

תְּבֵּעל הָטּוֹן n. pr., ville, Cant. 8. 11. אָבָּעל הָטּוֹן (maitre de la grace) n. pr.

1° D'un roi d'Édom, Gen. 36. 38. — 2° I Chr. 27. 28.

קצל קצור n. pr., ville a la limite d'Ephraim, II Sam. 13. 23.

קרמון n. pr., ville près du Hermon, Jug. 3. 3.

קעון (lieu d'habitation) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32. 38.

(ville des brèches, de l'éruption) n. pr., lieu où David remporta une grande victoire sur les Philistins, II Sam. 5. 20.

וות אָפֿעל אָפֿון n. pr. d'une ville égyptienne près de la mer Rouge, Exod. 14. 2.

בעל שָלשָה n. pr. d'une ville, II Rois 4. 42.

לאל הְּטֶּר (lieu des dattes) n. pr. d'une ville, Jug. 20. 33.

הוְדָה יְהוּדָה n. pr. d'uneville, II Sam. 6. 2; aussi בְּצֵלִה וְפָרִים saussi קרִיח יְפָרִים Jos. 15. 9.

בְּעֵל chald. m. Homme (v. I בְּעֵל), Esdr. 4. 8 (v. בַּעָב).

בְּצֵלְה (de בַּצֵּלְה). Mattresse : בְּצֵלְה I Rois 17. 17, la mattresse de la maison; בַּצֵלִר בְּצֵלְה I Sam. 28. 7, pythonisse; בַּצְלֵח בְּעָלֵח בְּצָלַח Nah. 3. 4, une magicienne.

קּעלְה n. pr. d'une ville. 1° Jos. 15. 9 (ע. הַרָּיָה). – 2° Jos. 15. 29, dans Juda.

קּעְלוֹח n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

קּגַּלְיָדְעָ n. pr., fils de David, I Chr. 14. 7, appelé aussi אָלְיָדָע II Sam. 5. 16. הַּגַלְיָדָע n. pr. m. I Chr. 12. 5.

בּעלים n. pr.d'un roi des Ammonites, Jer. 40. 14.

ת בעלח n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 44.

לְעֵלֵת־בְּאֵר (lieu du puits) 'n. pr. d'une ville aux limites de Siméon, Jos. 19. 8.

וְעְבְּא n. pr. d'une ville, Nomb. 32.3. אָנְאָ n. pr. m. 1° I Rois 4. 12. — 2° 4. 16. — 3° Néh. 3. 4.

קענה n. pr. m. 1° II Sam, 4. 2. — 2° 23. 29. — 3° Esdr. 2. 2.

רְבְעֵר (fut. יְבְעֵר) 1° trans. et intrans. Brûler, consumer, dévorer; être embrasé, se consumer, être allumé, s'allumer; se construit avec le rég, dir., et plus gener. avec בְּנַחֵל נַּפָּרָית בֹּעָרָח בַּהּ Is. 30. 33, comme un torrent de soufre qui l'embrase; פָאָשׁ הָבָער־יַעֵר Ps. 83. 15, comme le feu consume la foret; -תַּבְּעֵר בים אַשׁ בֵּי Nomb. 11. 1, le feu de l'Éternel les dévora ; מַפֶּנֵה בֹּעֵר בָאָשׁ Exod. 3. 2, le buisson était embrasé par le feu; מַהוּעַ לֹא־יִבְעַר חַפְּנַח Exod. 3. 3, pourquoi le buisson ne se consume point; מָמָר מַעָרָה מַאָרָה Osée 7. 4, comme un four qui a été allumé par le boulanger; אַ אַרוּ מְשֵּרוּ מְשֵּנוּ Ps. 18. 9, des charbons en ont été allumés. Métaph. s'enflammer (de colère), briller: מריבער פּניעט אַפּוּי Ps. 2. 12, car sa colère s'enflamniera bientôt ; הַּהָשִּילִיים קלַפִּיד יִבְעֵּר Is. 62. 1, et (jusqu'à ce que) son salut brille comme une torche.

2º Étre stupide, insensé (v. בְּעֵרה (בְּעֵרה (בְּעֵרה (בְּעֵרה (בְּעֵרה (בִּעָרה (בְּעֵרה (בְּעֵרה (בְּעֵרה (בְּעֵרה (בּעַרה (בּערה (בּערה (בּערה (בּערה (בּערה (בּערה (בּערה (בּעַרה (בּעַרה (בּעַרה (בּערה (בּערה

feu et ils font leurs sottises (idoles). Part. בְּעֵים בְּעָם Ps. 94. 8, vous les plus stupides parmi la multitude.

אוף אוף. Étre, devenir stupide: רְבָּעֵר Jér. 10.14, tous ces hommes sont stupides, malgré leur science, ou : par leur art; בַּעָרָה וָבְעָּרָה conseil est (ou est devenu) stupide, fou.

Pi. אָבֶע (fut. הְבַער, inf. בְּעַר et בְּעַר אַר Brûler, allumer: בְּבֶער עַלּרבְּוָבְת הָּנְיִי הְנָבְער עַלּרבְּוָבְת הָיוֹי לְאָרָם לְּבָער l'autel de Dieu; בְּאַרָם לְבָּער לְבָער אַנָּער is. 44. 15, il sert a l'homme pour brûler; בּאַר בַּער אַנְבַער בַּער מַל בּער מַל בער מַל בּער מַער מַל בּער מַל

2º Oter, mettre de côté, faire disparaltre, exterminer : בְּצַרָתִּר חַשְּׂרֵשׁ מְן־חַבַּיִת Deut. 26. 13, j'ai ôté de la maison ce qui est consacré; לא־בַּעַרָהִר נִינֶּעָנוּ בִּטָטֵא Deut. 26. 14, je n'en ai point mis à part étant impur ; וּנְבַעַרָח רָעַח מִיְשֵׂרָאֵל Jug. 20. 13, nous ferons disparaître le mal du milieu d'Israel; souvent דּבְעַרָהַ tu oteras le mal du milieu de toi (lorsqu'un supplice est ordonné); וּבַעַרְתִּר אַחֲרֵר בַית־יָרָבְעָם עַאֲשֶׁר יָבַעֵּר חַעָּלָל I Rois 14. 10, et je nettoierai la maison de Jéroboam comme on ôte l'immondice, c.-à-d. je l'exterminerai; כִּי־אָם יוניה לבער קון Nomb. 24. 22, si Kayin est pourchassé, banni ; יָשֶׁבָח וְחָיְתָח לָבַעֵּר Is. 6. 13, il sera de nouveau détruit; רוה בער Is. 4. 4, un esprit qui extermine ou qui embrase.

3° Paitre, ravager, avec בְּיבִיתְּיִםְּיבְּעָר Exod. 22. 4, et il pait dans le champ d'un autre, avec le rég. dir.; בְּיבָי Is. 3. 14, vous avez ravagé la vigne; וְיְדִיּהְ לְּבָער Is. 5. 5, elle sera ravagée.

Pou. Être allumé: יְצֶּח־תְּאָח לְמָנֶיז מְבֹּנֶיָת Jér. 36. 22, et l'âtre devant lui était allumé.

Hiph. 1° Allumer, brûler, faire consumer: באָרָבְיּר אָרָבְיִר בּאָרָבֶּיר Exod. 22. 5, celui qui allume l'incendie; רְבְּבָּיָּהְ רְבְּבָּיָהְ Nah. 2. 14, je ferai consumer son char par la fumée. — 2° Faire disparaître, exterminer, avec בּיָּרִהְ וֹ Rois

16. 3, j'exterminerai ce qui reste de Baasa et de sa famille. — 3° Faire paitre, ravager: בְּיֵבֶים אִוֹּבְנֶים Exod. 22. 4, lorsque quelqu'un ravage un champ ou une vigue.

אבשר בער : Ps. 92. 7, l'homme stupide ; בְּכִיל נְבַער Ps. 49. 41, le sot et l'homme stupide (v. בַּער 2°).

אַנאָא n. pr. Baara, femme de Saharayim, I Chr. 8. 8.

קְּעֵרָה f. Incendie, Exod. 22. 5 (v. #iph. 4°).

ת בעשה n. pr. m. I.Chr. 6. 25.

הבְּעָשֶׁה. pr. Baasa, roi d'Israel, successeur de Nadab; il détruisit la maison de Jéroboam, I Rois 15.27-29.

יק (אָלְשְׁקְרָה (p. קּמָשְׁקְרָה) n. pr. d'une ville de la tribu de Manassé, Jos. 21. 27; appelée שַׁמְּתְרוֹח I Chr. 6. 56.

בְּבֵּית Kal inusité. Niph. בְּבָית Etre effrayé, s'épouvanter: בְּבִית בְּבִית Dan. 8. 47, à son arrivée je fus épouvanté; בְּבָּיִת בִּינְּלְהָ Esth. 7. 6, Haman fut terrifié devant le roi.

Pi. הַבְּת (fut. רְבַבֵּת) Effrayer, épouvanter, inquiéter, agiter: פַּּלְבֵּיה בְּבֶּרָהִנִּי Is. 21. 4, un frémissement m'épouvante, je suis saisi de terreur; בְּבַּרַהִּתּי I Sam. 16. 14, un mauvais esprit l'agita, ou l'assaillit.

קַעָּחָה f. Terreur: נְּצָּעִה Jér. 8. 15, et il n'y a que terreur (rac. נְּצָּעַה).

קיבְלָּהְ בַּלֵּךְ הַנְלֶּהְ Jér. 38.22, lorsque tes pieds ont été enfoncés dans un bourbier, engagés dans la boue.

קרְאָדְיוֹנְאָ בְּלֹא בְּבָּא בְּלֹא בְּיִבְּא בְּלֹא בְּבָּא בְּלֹא בִּיבְּא בְּלֹא בִּיבְּא בְּלֹא בִּיבְּא Job 8. 41, le jonc pousserait-il sans marais? Plur. דְיִנְאָדִּבּא Ez. 47. 11, pour בייניים ses marais.

'보고 n. pr. m. Esdr. 2. 17.

אָדיר יְבִּיר יְבִיר יְבִיר יִבְּיר בּע Lév. 26. 8, la vendange durera jusqu'a l'époque des semailles. — 2° adj. יְבֵיר יְבַיר יְבָיר יְבָיר יִבָּר יִבָּיר rach. 11. 2, la forêt qui était forte, haute, inaccessible, a été coupée, comme יְבִיּיר cheth. (v. יִבְּיִּר).

אַלְאָל (sous l'ombre de Dieu) n. pr. m. 1° Exod. 31. 2. — 2° Esdr. 10. 30. בּאָלָהוּת pr. m. Esdr. 2. 52.

הַעָּלִים m. pl Les oignons, Nomb.

יַבְצַע (fut. יִבְצַע) 1° trans. Couper, ארiser: הבצעם בראש בלם Amos 9.1, briseles (les chapiteaux des colonnes pour qu'ils tombent) sur la tête de tous. יישבּק impėr., pour בַּצָּעָם. intrans. Etre blessé (v. לא רָבצָעוּ Joel 2. 8, ils ne sont point blessés. — 2º Ravir, dé. rober; plus génér., rechercher des gains illicites, amasser avec avidité, être cupide: וּבֹצֵע מֵרָה וָאֵץ רֵי Ps. 10. 3, le ravisseur, l'avare, qui s'enrichit, s'estime heureux et irrite l'Eternel, ou : blasphème et irrite, etc. (v. מַבֶּהָ; בַּצֶע הָצֶע הָצֶע הָצֶע בָּצֶע Prov. 1.19, et fréq. celui qui recherche un gain illicite, qui est cupide, avare; יה ייבע Iob 27. 8, quel מחדתקנה הנה בי יבצע est l'espoir de l'hypocrite, quoiqu'il amasse du bien avec avidité?

Pi. 1° Couper, retrancher, arracher: Pi. 1° Couper, retrancher, arrache de la trame (de ma vie), v. וְבַּשְּבֵּיִר Job 6. 9, qu'il étende sa main et qu'il me retranche de cette vie. — 2° Ravir, extorquer: בְּבַּשְּבֵיִר בַּבִּיךְ בַּבְּשִׁר בַּבִּיךְ בַּבְּשִׁר בַּבִּיךְ בַּבְּשִׁר בַּבִּיךְ בַּבְּשִׁר בַּבִּיךְ בַבְּשִׁר בַּבְּשִׁר בַּבְּשִר בַּבְּשִׁר בַּבְּשֵּׁר בַּבְּשִׁר בַּבְּשֵּׁר בַּבְּשִׁר בַּבְּשִׁר בַּבְּשִׁר בַּבְּשִּר בְּבַּשִּׁר בַּבְּשִׁר בְּבַּשְׁר בַּבְּשִׁר בְּבַּשִּר בְּבַשְׁר בְּבַּשְׁר בְּבַּשְׁר בַּבְּשִׁר בַּבְּשִׁר בַּבְּשִׁר בַּבְּעִּבְּיוֹר בְּבַּשְׁר בְּבַשְׁר בְּבַּשְׁר בַּבְּעִּבְּיוֹר בְּבִייר בְּבַּשְׁר בַּבְּשֵּׁר בַּבְּעִיר בְּבַּשְׁר בְּבַּשְׁר בְּבַּשְׁר בְּבַּשְׁר בַּבְּעִיר בְּבַּשְׁר בְּבַּשְׁר בַּבְּעִיר בְּבַּשְׁר בַּבְּעִיר בְּבַּעְּב בּעִר בְּבַּעֵּיר בְּבַּעֵּיר בְּבַּעֵּיר בְּבַּעְּי בְּבַּעוּר בַּבְּעבוּר בַּבְּעבוּר בַּבְּעבוּר בַּבְּעבוּר בְּבַּעְיבְּיבְּעוּר בְּבַּעְיבְּיבְּיבְּעבוּר בַּבְּעבוּר בַּבְּעבוּר בַּבְּעבוּר בּבּער בּבְּעבוּר בּבּער בּבּבּער בַּבְּעבּיר בַּבְּעבוּר בּבְּעב בּבְּעב בּבּער בּבְּעבוּר בּבְּעב בּבּער בַּבְּעב בּער בַּבְּעבּיר בַּבְּעב בּער בַּבְּעבוּר בּבּע בּבּער בּבּעב בּער בּבּעב בּבּבּער בּבּבּער בּבּעב בּבּעב בּעבּבּער בּבּבּער בּבּבּער בּבּעבר בּבּעב בּעבּבּער בּבּבּער בּבּעב בּבּער בּבּעב בּער בּבּעב בּעבּיר בּבּעבּיר בּבּעב בּבּער בּבּעבייר בּבּעב בּבּעב בּבּעב בּבּעב בּבּער בּבּעב בּעבּיר בּבּעב בּבּעב בּעב בּעבּער בּבּעב בּבּעב בּבּעב בּבּעב בּעבּבּער בּבּעב בּבּעב בּבּעב בּבּער בּבּעב בּבּעבּבּיר בבּבּעב בּבּעב בּבּבּעביר

שָּבֶּק m. (avec suff. בְּבַּבְּק). Proie, butin, gain illicite, profit, intérêt: בְּבָּבְּק Mich. 4. 13, je consacrerai à l'Eternel leurs biens (ravis aux autres); אַבָּק לֹא לָבָּקוּד Jug. 5. 19, ils n'emporterent point de butin d'argent; שַּבָּע בָּבָע Exode 18. 21, ceux qui sont ennemis du gain illicite; דום Gen. 37. 26, quel profit y a-t-il (pour nous)? בַּבְּע לְבַבְעוֹי Is. 56. 11, chacun cherche ses intérêts.

רַצְלָּךְ לֹא S'enfler, se gonfler: יְרַגְּלֶּךְ לֹא Deut. 8.4, ton pied n'a point été enflé (Néh. 9. 21). De la

Pkp m. Pate: ipxp Exod. 12. 34, sa pate.

마구막크 n. pr., ville dans Juda, Jos. 15. 39.

기보쿠 1º Couper (principal. des raisins), vendanger: וְאֵת־עִּוְבֵר נְוִירֶךְ לֹא תִבְצר Lev. 25. 5, tu ne couperas, recueilleras pas les raisins de tes vignes non taillees; פר תבצר פרסף Deut. 24. 21, lorsque tu vendangeras ta vigne; métaph. יָבְצֹר רוּחַ נְגִידִים Ps. 76. 13, il abat l'esprit (orgueilleux), ou: il retranche la vie des princes. Part. rendangeur. - 2º Fortifier, rendre inaccessible. Part. seul usité, fortifié, fort: עַרִים גְּוֹלֹת וּבְצוּרֹת Deut. 1. 28, des villes grandes et fortes; הימה בצורה Is. 2. 15, forte muraille; metaph. היאודה ולה גולות ובצרות Jer. 33. 3, je te dirai des choses grandes et inaccessibles (à l'esprit), c.-à-d. cachées, ou prodigieuses.

Niph. Etre inaccessible, être impossible: לֹאִ־נְּמֵצְר מֵנְיָם Gen. 11.6, (rien de ce qu'ils ont médité de faire) ne leur sera impossible, ou : ne sera négligé par eux; מְּבָּר מִבְּיָר מִבְּיִר Job 42. 2, aucun projet n'est trop difficile pour toi, ou : aucune pensée ne te manque.

Pi. Fortifier: לְבַשֵּׁר תַּחוֹפָת Is. 22. 10, pour fortifier la muraille; יְבִי תְבַשֵּׁר עַרוֹם Jér. 51. 53, dut-elle (Babylone) fortifier encore sa formidable hauteur.

קְצָרִים et בְּצְרְ (plur. מְצָרִים m. Matière précieuse, or ou argent: יְשָׁרִה בַּלִּרְיטָּתְּר בָּצָרְ בָּצְר. Job 22. 24, il répand de l'or sur la terre, ou : jette l'or sur la poussière ; Job 36. 19, non point l'or ; Job 22. 25, que le Tout-Puissant soit ton or.

7 n. pr. 1° D'une ville lévitique dans la tribu de Ruben, Deut. 4. 43.

— 2° D'un homme, I Chr. 7. 37.

קּצְּרָה f. Bergerie : בְּצִרָּה Mich. 2. 12, comme un troupeau dans une

bergerie; selon d'autres, n pr. d'une ville, riche en troupeaux.

קַּצְּהָ (forteresse) n. pr. d'une grande ville iduméenne, Is. 34. 6, 63. 1; une fois comme ville de Moab, Jér. 48. 24.

ערון ה.: לבְּבֶּרוֹן Zach. 9. 12, retournez à la place forte (v. בַּבָּר 2°).

אַנְלְשֵׁיֵת בְּאֵינֶת בַּאֶּנֶת f. Sécheresse: אָלְבָּעָת בַּאֶּנֶת Jér. 17. 8, dans une année de sécheresse.

Jér.14.1, à cause de (touchant) la sécheresse (mais מָּשֶׁרָתוּ Ps. 9. 10, 10. 1, est composé de אָרָת et a prép.).

חַבּוּק n. pr. m. Esdr. 2. 51.

Pתְּבְשׁ m.: בַּקְבָּשְ I Rois 14.3, (un vase) une cruche de miel.

קרְרָּהְ (dévastation de Dieu) n. pr. m. Neh. 11. 17.

기후크후크 n. pr. m. I Chr. 9. 15.

'[구 n. pr. m. 1° Nomb. 34. 22. — 2° I Chr. 5. 31.

יַרְּוֹיָ ח. pr. m. I Chr. 25. 4.

אריקיע m. (plur. seul usité). Crevasse, brèche: הַשְּׁכֵּוֹן בְּקִינִים Amos 6. 11, (il ruinera) la petite maison par des crevasses, des brèches; יְנִיִי מִירי זְּיִר אַר בְּקִינֵי מִירי Is. 22. 9, les brèches de la ville de David (rac. בַּקַיִּי).

וַבְקֵע (fut. יְבָקֵע) 1° Fendre, percer, faire jaillir, déchirer : מֹפַעַ עַצִּים Eccl. 10. 9. qui fend le bois; בַּקַע יָם Ps. 78. אַל וו fendit la mer ; צַל־בָּקְעָם חָרוֹת הַאָּלְעֵר Amos 1. 13, parce qu'ils ont fendu le ventre des femmes enceintes de Galaad (ou: percé les montagnes); וּבַּקַעָהַ לָּדֵם בל-פַרַקּב Ez. 29. 7, tu leur as fendu, déchiré, toute l'épaule ; אָהָר בָּקַצָּהָ מַצְרָן וַנָחַל Ps. 74. 15, tu as fait jaillir des sources et des torrents. - Fendre des œuss, éclore; וּבַקצָח וְדַנְרֵח בְצַלָּה Is. 34. 15, elle les fera éclore, et elle rassemblera (ses petits) à l'ombre (de ses ailes). Avec 3 percer dans, penetrer: נַיִּבְקעוּ שָׁלֹשֵׁת וו Sam. 23. 16, הַּנְּבְּרִים בְּכַחֲנֵח פִּלְשְׁחִים les trois heros pénétrèrent dans le camp des Philistins.

2º Battre en brèche, conquérir: ייֹאמֵר

ון לְבִקְעָם אֵלָיין II Chr. 32. 1, il résolut de les conquérir.

Niph. 1° Se fendre, s'entr'ouvrir; être rompu, brisé, ébranlé; percer, jaillir: וַמְבַּקֵע הָאֵרָפָת Nomb. 16. 31, la terre s'entr'ouvrit; נִהְבָּקַל הָאָרֶץ בְּקוֹלָם I Rois 1. 40, et la terre s'ebranla par leurs cris ; יָכָלָם נְכָקַעוּ II Chr. 25. 12, et ils furent tous écrasés, brisés; m יבַּקֵע בַשַּׁחֵר אוֹרָדָּ Is. 58. 8, alors ta lumière percera comme l'aurore; בי־נבקעו בּמִּדְבֶּר מֵיִם Is. 35. 6, car des sources perceront, jailliront, dans le désert; וְהַבְּקֵע אֶּמְנֶח Is. 59. 5, si on l'ecrase, il en sort un aspic. — 2º Etre conquis. פנים מחיבת לחבקע Ez. 30. 16, No sera conquis; אַמָּקֶע הַיָּעָר Jer. 52.7, la ville fut battue en brèche, conquise.

Pou. 1° Étre fendu, être rompu: מְנִיבִּיוֹיְרִיוּ יְבְּשְׁעֵּדּ
Osée 14. 1, et ses femmes enceintes auront le ventre fendu; בְּלִים Jos. 9. 4, (des outres) usées et rompues, ou fendues. — 2° Étre battu en brèche, être conquis: יַּיִרְּשָׁנִיּוֹיִ Ez. 26. 10, une ville prise, conquise.

Hiph. 1° Conquérir un pays: אַלִּינּי Is. 7. 6, et conquérons-nous-la (la Judée). — 2° Avec אָל : אָל II Rois 3. 26, pour percer, se faire passage jusqu'au roi d'Edom.

Hoph. יְבְקְצָּח חָצִיר Jer. 39. 2, la brèche de la ville fut faite.

Hithp. יְחְבַּקּים יְחְבַּקּער Mich. 1. 4, les vallées s'entr'ouvriront;

Jos. 9. 13, et voici elles (les outres) sont fendues.

שְׁבֶּלְ m. (de אַבְּעָ fendre, une moitié). Beka, la moitié d'un sicle, Esdr. 38. 26 (v. בָּקֵלָ).

קקעה f. (plur. בְּקְעוֹת). Plaine, vallée: בְּקְעוֹת Gen. 11. 2, ils trouvèrent une plaine ou vallée.

בקער chald. f. Vallée, const., Dan.

Niph. (de אָבֶּק ou de אָבּה), pass. du Kal: אָבֶּיק אָבּה אָבָּה ls. 24. 3, le pays sera dépeuplé; métaph. קַּבְּקָה רוּדִּ בְּבָּרִים Is. 19. 3, l'esprit de l'Egypte sera renversé dans son sein (l'Egypte n'aura plus d'intelligence); אָבָיִ אָבָּיִ אָבָיִ אָרָ.

רֹב אָרדאָראָ Jér. 51. 2, ils ravageront, videront, son pays.

729 Garder des troupeaux; de la ngin berger. Pi. Rechercher soigneusement, examiner, inspecter, passer en revue, avoir soin, avec לאריבקר : לאריבקר בוליבו לשיער תשרוב Lév. 13, 36, le prêtre n'aura point à examiner si le poil est devenu jaune. — Avec לֹא יְבַשֵּר בֵּירְ־טוֹב : בֵּיך לַרֵע Lév. 27. 33, il ne recherchera pas s'il est bon ou mauvais (il ne distinguera pas entre le bon et le mauvais); ילבשר בדיבלו Ps. 27, 4, et de contempler son temple, ou d'y étudier; selon d'autres: de ngh d'y aller tous les matins; וּבְּקַרְתִּים Ez.34.11, et אַבַּקַר אָת־צאויָר vers. 12, je visiterai, je passerai en re-יפובה הנחשה יחנה ילי ; vue, mon troupeau לבקר II Rois 16. 15, quant à l'autel d'airain, c'est à moi à en avoir soin, à m'en occuper, ou : je le visiterai, j'y sacrifierai de temps en temps; יְאַרֵור

קרים לְבַּקּר Prov. 20. 25, et après avoir fait des vœux de s'en occuper (de réfléchir après coup sur l'engagement qu'on a pris).

קקר אַפּרַיק א. (f. Job 1. 14). 1 Bæuf: אָקר שְּׁבֵּיק Nomb. 7. 17, deux bœufs; au pl. קקר שְּׁבִיק 7. 3, douze bœufs; au pl. בְּאַרִּיקּקר Amos 6. 12, avec des bœufs. — 2° collect. Gros bétail: בְּאַרְיּקּקר 3. 5, des troupeaux de menu et de gros bétail; אָרָדְּקָקר , בְּּרְבָּקר jeune taureau; בְּקַר בְּקַר בְּקר בַּקר , בּאַר בָּקר Gen. 33. 13, des vaches qui allaitent.

קר (pl. בְּקרים). 1° Matin (de מוכבר בפר :(בַּבָר distinguer, v. aussi בּקר Job 38. 7, les étoiles du matin, du jour; במקר Gen. 19. 27, le matin, de בקר : bonne heure. De même בקר seul קשׁמַע קוֹלִי Ps. 5. 4, des le matin tu entends ma voix ; לַלַקר Deut. 16. 4, jusqu'au matin; במקר במקר Exod. 30. 7. ,Is. 33. 2 לַבַּקרים, I Chr. 9. 27 לַבַּקר לַבֹּקר יובת ; Job 7. 18, chaque matin לְּכְּקַרִים ער הובקר Jug. 6. 31, qu'il meure jusqu'au matin, c.-à-d. avant le lendemain matin. — 2º adv. (synon. de rrge). Demain, bientôt: ובקר וראימם Exod. 16. 7. demain vous verrez; מֹפֶר וִיֹּדֶע הַי Nomb. 16. 5, demain Dieu fera connaître: יוֹסְנֵּדָה בַּלֹּמֶר הַסְנֵּדָה Ps. 90. 14, rassasienous de ta miséricorde des le matini bientôt, ou : dans ce matin de salut ; Ps. 49. 15, les שַׁרָהוּ בָּם יְשָׁיִרם לַבֹּקֶר Ps. 49. 15, les justes les domineront bientôt.

קבקרת רשה פורוי ל בקרה בקרה f. בקרה Ez. 34. 12, comme le soin, la sollicitude, du berger pour son troupeau (v. בְּבָּר Pi.).

בקרה החקה. לבקר Lev. 19. 20, le supplice du fouet aura lieu (de בֶּקר une lanière de peau de bouf servant de fouet); selon d'autres: une instruction, enquête, aura lieu.

변원 Kal inusité. Pi. 한국 1° Chercher, rechercher, désirer, vouloir; se construit avec l'acc. avec > et sans rég.: דְּכְּטִיד הַכְּטִיד Prov. 14. 6, le moqueur cherche la sagesse (et il ne la trouve point); פרירובקש לעוני Job 10. 6, si tu recherches mes péchés; הבקשתם עם כתונה Nomb. 16. 10, vous désirez même le pontificat; יַרְבָּקָשׁ הַבְּירוֹ Exod. 4. 24, il voulut le tuer; avec בַּקַשׁׁ רֵי לוֹ אִישׁ : בַּקַשׁׁ רֵי לוֹ אִישׁ נלבבו I Sam. 13. 14, l'Éternel s'est choisi un homme selon son cœur. בקש פנים Rechercher la face d'un homme.' vouloir le voir, s'attirer sa faveur : וֹבֶל־דָשָּׁרֵץ מִבֶּקְשִׁים אַת־פָּנֵי שְׁלֹטוז I Rois 10. 24. toute la terre voulut voir Salomon; רַבִּים מְבַקשִׁים פְּנֵי־מּוֹשֵׁל Prov. 29. 26, plusieurs recherchent le regard, la faveur, du dominateur. — De Dieu: בקשר מניר חמיד Ps. 105. 4. cherchez sa face, invoquez-le sans cesse ; אָמֶר לָבֶּר בָּקשׁר Ps. 27.8, mon cœur dit au sujet de toi (ou de ta part): Invoquez-moi; Seigneur, je cherche ta face; יַרָבְשָׁשׁ דָּוָר אָח־פְּנֵי יַי II Sam. 21. 1, David interrogea l'Eternel, ou: pria Dieu. Sans מבקשר בי : פנים Ps. 105. 3, ceux qui recherchent l'Eternel, qui l'invoquent. Avec רַצָּרו vouloir le malheur, le préjudice de quelqu'un : אַלא קבקש רַעָּהוֹי Nomb. 35. 23, et il ne cherchart pas a lui faire du mal; קַּבְּקָשִׁים ਜ਼ਹੂਰਾਜ਼ Exod. 4. 19, ceux qui voulaient t'ôter la vie. Sens opposé : וִישֶׁיִרִם יְבַקשׁוּ Prov. 29.10, et les justes cherchent à lui conserver la vie (ou ils attentent à la vie de l'ennemi de l'homme simple). – 2° Demander, exiger: וַוַרְעוֹ מְבַקָּשׁ־לָּחָם Ps. 37. 25, et ses enfants demander (mendier) du pain. Plus fréq. avec פָּן et ולבקש פאל אַכלם : פיַד Ps. 104. 21, pour demander à Dieu leur nourriture; מייבקש וארו פיויבם Is. 1. 12, qui exige cela de vous; אַכְקִשׁ פִיוָדְ אַבְקָשׁ Ez. 3. 18, je te redemanderai son sang, je vengerai sa mort sur toi ; בי רוא יבקש Jos. 22. 23, l'Eternel s'en vengera, en demandera compte. — Avec מַלְּמַנְדר ,מִין prier,

supplier: מְבְּקְשָׁה מַאֵּלְהֵיני צַּלְרִיני בּנְבְּקְשָׁה מַאֵּלְהֵיני צַלְרַעָּה בּנַבְּקְשָׁה בּנְבְּקְשׁה בּנְבְּיִבְּי בַּלְרַבְּעָה Esth. 4. 8, et de le supplier en faveur de son peuple; בַּלְבַקָשׁ צַלְינְשָׁה בּלְינָשׁה Esth. 7. 7, pour supplier (Esther) de lui sauver la vie. (Le dages dans la 2º lettre radicale ayant un schwa manque souvent.)

Pou. pass. Étre cherché, être recherché, examiné: יְבְשֵלֵּי אָדְעֵּין רְשִׁרָאֵל Jér. 50. 20, les péchés d'Israel seront recherchés; בְּבְבֶּשִׁי Ez. 26. 21, tu seras cherché; יִרְבָּשִׁי וַעְּבֶּר Esth. 2. 23, la chose fut examinée.

בְּקְשָׁה f. Prière, demande: בְּקְשָׁה Esth. 5. 7, ma prière.

I ח. (avec suff. קביר), poet. Fils, comme en chald.: מַח־בְּיִר וּמַח־בַּרִיבּ וּמַח עַר בּרְיבּיִר וּמַח פַּר בּרִי וּמַח בַּר Prov. 31. 2, quoi! (que dire! ou: qu'as tu fait!) mon fils! quoi! fils de mes entrailles; בַּבְּקרּבַר Ps. 2. 12, embrassez le fils, c.-à-d. le roi; selon d'autres: la pureté (v. II בֵּרָת וּמַר, בַּרָת).

II אם adj. (וֹבְּרֵי רְּיִבְּיִר בּרִי 1. 1° Choisi, élu, préféré: בּרְיִּרְיִּבְּיִר בְּיִר בְּרִיבְּרָ Cant. 6.9, elle est la préférée de sa mère. — 2° Pur, serein, sans tache; רְּבָּרָ בְּרָי בְּרָי בְּיִר בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרָ בְּרִי בְּרִי בְּרָ בְּרָ רְּבְּרָ בְּרָ בְּרָבְ בְּרָ בְּיִי בְּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיבְיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְיּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיּב

לְּשָׁתִּר בְּּר בְּׁלְּתִּר מָּר. Blé, grains: לְּשָּׁתִר בְּּר 42. 3, pour acheter du blé; principal. des blés rentrés dans les granges, battus et vannés (ע. בְּבָּר, ; בְּּבָּר, battus et vannés (ע. בְּבָּר, ; בְּּבָּר, ps. 72. 16, abondance de blé (ע. בְּבָּלְתִר בַּנְעִּמְרּבֶּר, Ps. 72. 16, abondance de blé (ע. בְּבָּלְתִר בַנְעִּמְרּבֶּר, Ps. 65. 14, les vallées se revêtent d'épis. — 2º Campagne: בַּבָּר, Job 39. 4, ils se fortifient dans la campagne (v. בַּבָּר, chald.).

ੀ chald. m. Fils: ਜੜ੍ਹ Dan. 5. 22,

son fils ; בּר־אֵלָּדוּדן Dan. 3. 25, un fils de Dieu, un ange.

Niph. Etre créé, être né: בְּיוֹם חַבְּרָאָם Gen. 5. 2, le jour où ils furent créés; בְּבַרִּבְּת Ez. 21. 35, dans l'endroit où tu es née.

Pi בּרֵא 1° Couper, abattre, défricher: בּרֵאתְ לְּךְּ שָׁתְּי Jos. 17. 15, tu couperas là (le bois, pour y demeurer); ירבר אוֹתְען בְּרַרְבּיִרְתוּ vers. 18, tu l'abattras (la forêt); יברא איִתְען בְּרַרְבּיִרְתוּ Ez. 23. 47, qu'ils les abattent, percent de leurs glaives. — 2° (v. רַבָּי Choisir: בְּרָא בָּרָא בָּרֵא בָּרֵא בָּרֵא בָּרֵא בָּרֵא בָּרֵא בָּרֵא בָּרָא בָּרָא בָּרֵא בָּרָא בַּרָא בַרָּא בַּרָא בּרָא בַּרָא בַרָּא בַּרָא בַּרָּא בַּרָא בַרָּא בַּרָא בַּרָא בַרָּא בַּרָא בַרָּא בַרָּא בַרָּא בַרָּא בַרָּא בַרָּא בַרְא בַרָּא בַרְא בַּרָא בּרָא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַרָּא בַרָּא בַרָּא בַּרָּא בּרָיף בּיִי בּרָּא בַרָּא בַרְיא בַּרָּא בַרְיא בּרָּא בַרָּא בּרָּא בּרָא בּרָא בַרְיא בַרְיא בַּרְא בַּרְא בַּרָא בַרְיא בַרְיא בּרָא בּרָא בּרָּא בּרָּיף בּרָא בּרָּא בּרָּא בַרְיא בּרָיף בּרָּא בּרָּיף בּרָּא בַרְיא בּרָיף בּרָּא בּרָּא בַרְיא בּרָּא בּרָּא בּרָּא בּרָי בּרָּא בּרָּא בּרָּא בּרָּיף בּיבּר בּרָּבּי בּרָי בּרָי בּרָי בּרָי בּרָי בּרָי בּרָי בּרָי בּרָּיף בּרָּי בּרָי בּרָי בּרָּיי בּרָי בּרָי בּ

Hiph. Engraisser: לְתַבְרִיאֲבֶם מֵבְאשׁרוּה I Sam. 2. 29, pour vous engraisser des prémices (des offrandes de mon peuple d'Israel).

בְּרָא chald. m. Campagne: תֵּרְיֵת בָּרָא Dan. 2. 38, les animaux des champs. תְרְאֵרָהְ כָּלְאָרָהְ n. pr. Berodach Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12, appelé aussi קראָהָה (que Dieu a créé) n. pr. m. I Chr. 8. 21.

ובְרַבִּרִים m. pl. Ex. unique: וּבְרַבִּרִים I Rois 5. 3, et de la volaille engraissée; des oies, selon quelques commentateurs.

קבר Grêler: נְבֶרֵדְ מְּנֶדְתְּ וֹשְׁרָבְּי Is. 32.19, il grêlera quand la forêt tombera, c.-à-d. la forêt tombera sous la grêle (יֶבֶר inf. de בָּרָה); selon d'autres: la grêle tombera dans la forêt (מָבָר subst., la grêle, comme מָבֶר verbe, grêler).

קָרֶד מָבֵר מָאֹד: m. Grêle: בְּּרֶד מָבֵר מָאוֹד Exod. 9, 48, une très forte grêle.

קרודים: (plur: בְּרָהִים adj.: בְּרָהִים Gen. 31. 10, (des brebis) qui avaient des taches blanches comme de la grêle; סוסים בְּרָהִים Zach. 6. 3, des chevaux avec des taches blanches; selon d'autres, simplement: tachetés.

קרָד n. pr. d'une ville, Gen. 16. 14. יוָד n. pr. m. I Chr. 7. 20.

קְּנֶדְתְּ Grêle (douteux), Is. 32. 19. (Selon d'autres, inf. de בָּנָדָת, v. בָּנָדָר.)

לְּהֶר (י. בְּרָה Armanger (י. בְּרָה Hiph.): וְלְּאִ־בְּרָח אִּמְּם לָּהֶם II Sam. 12. 17, il ne mangea point avec eux; וְאָבְרָח מִיּדָה ISam. 13. 6, pour que je mange ce que sa main m'offrira. 2º Choisir (י. בְּרַר אִישׁ ISam. 17. 8, choisissez-vous un homme.

Pi. קברות לְבִרוֹת Lam. 4.10, ils (leurs enfants) leur servent de nourriture (inf. ou subst.).

Hiph. לְחַבְּרוּת אָת־בְּוִר לֶּחֶם II Sam. 3. 35, pour faire prendre à David de la nourriture; תְּבְרֵינְי לֶחָם II Sam. 13. 5, qu'elle me donne à manger.

קרוך (béni) n. pr. m. 1° Baruch, ami de Jérémie, Jér. 32.16.—2° Néh. 3.20.
— 3° Néh. 11. 5.

הְבְנְיֵדֵ m. pl. Ex. unique: וּבְנְיֵדֵ Ez. 27. 24, et avec des caisses pleines d'étoffes riches, précieuses.

בְּרוֹת Ex. unique : בְּרוֹת Cant. 1.17, (nos lambris sont) de cypres.

ניהט בְבֶרוּתִי רֹאשׁ : Nourriture קרוּתי Ps. 69. 22, pour nourriture ils m'ont donné du fiel (v. בָּרָת 1°).

ברוֹחָה Ez. 47. 16, et ברוֹחָה II Sam. 8. 8, n. pr. d'une ville.

תריות א ברייל אל הארים ולהיים אריים אריים

'2772 (de fer) n. pr. m. 1° II Sam. 17. 27. — 2° Esdr. 2. 61.

Hiph. 1° Faire fuir, chasser: מְּדִּיבְּרִיתְּוּנוּ I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les habitants des vallées; Job 41. 20, la flèche

ne le fait point fuir; אלה. Nch. 13. 28, je le chassais de ma présence. 2° Traverser: מְבָּרִים מְלַרִּם אֶל־חַפְּצָּח Exod. 26. 28, (la barre) traversait d'une extrémité à l'autre.

(פֿנית a. בֿנַ<u>י</u>

קרי אָן Job. 37. 11, même (dans) la pureté de l'air (v. le même exemple à בָּרִי ct à יוֹרָי.

ግ∄ n. pr. m. I Chr. 7. 36.

קְּבִּרְאָּתְיִבְּיָאָתִיְבְיָאָתִיְבְיָאָתִיְבְיָאָתִיְבְיָאָתִיְבְיָאָתִיְבְיָאָתִיְבְיִאָּתִיְבְיָאָתִי Nomb. 16. 30, si Dieu crée une (nouvelle) création, c.-à-d. s'il fait une chose nouvelle, inouie; selon d'autres, de בַּרָא Pi., s'il fait une destruction, une catastrophe terrible.

י אָלוּחָ pl. בּרִיוּת. Creature, homme: אֵלוּחָ כָּל-שְרִיוֹת Rituel, Dieu de tous les êtres.

Is. 43.14, j'ai abattu tous les fuyards, ou: ces verroux, comme בְּרַיִּחְ (selon d'autres, je les ai conduits tous dans des vaisseaux pousses par le vent, de יְרִיָּהְן נְחָשׁ בְּרַיִּח לַּרִיּהְן נִחְשׁׁ בְּרַח Is. 27.1, Leviathan, serpent qui fuit, alerte, ou serpent immense.

תַּרִיתַ n. pr. m. I Chr. 3. 22.

קרים: m. 1° Barre, verrou קרים ביי שנים Exod. 26. 26, des barres de bois d'acacias; דְּלָחֵים וּבְרִיתַ Deut. 3. 5, (ayant) portes et verroux; הָאָרֶץ בּּרִיתָם, Jon. 2. 7, la terre (a termé) ses barrières sur moi à jamais. — 2º Métaph. (v. III בַּרְיחָה מַר צֹּעִר.). Protecteur, soutien: בְּרִיחָהְ מַר צַעָּר Is. 15. 5, ses chefs (fuient); selon d'autres: ses fuyards (vont) jusqu'à Zoar (v. בַּרִיחָר).

הרעה (malheur, v. I Chr. 7. 23) n. pr. m. 1° Gen. 46. 17; הריעה nom patron., Nomb. 26. 44. — 2° I Chr. 7. 23. — 3° Plusieurs autres.

לְּנִילוּ f. (de מַנֵּא ou בַּנִילוּ couper). Alliance, pacte, accord, contrat. Entre ל פול הבירו יבירו Jos. 9. 6, וְצְהַח מָּרָחוּ־לָנוּ בִרִית maintenant contractez avec nous une מיכרית ירוינתן ודור : alliance; entre amis בריה I Sam. 18. 3, Jonathan et David firent un pacte; entre l'homme et la femme : וְרִדּא הֲבֶרְהָּוֹה וְאֵשֶׁת בְּרִיתָּוֹה Mal. 2. 14, elle est ta compagne et l'épouse liée à toi par un contrat; princip. de l'alliance de Dieu avec les patriarches et le peuple d'Israel : וַלֹא יַשָּׁמַח אָת־בָּרִית אַבֹּחַדְּהָ Deut. 4. 31, il n'oubliera pas l'alliance contractée avec tes ancêtres (de même ברית ראטונים Lév. 26. 45). Les allies, בַּעַלֵּר בִּרִית ; contracter une alliance : שום ,פַרַת , הַקרם ,נַתַן־בִּרִית, יבר בברית; rompre une alliance: אַרֶץ חַבָּרִית --. חַפַּר ,שִׁקַר בָּ ,עַזַב ,חַלֵּל־בִּרִית Ez. 30.5, la Palestine ; מַלְאַךְ תַּבְּרִית Mal. 3. 1, messager de l'alliance, Messie; livre, arche, tables סַמֵּר, אֲרוֹן, לַּנְחוֹתוֹ חַנְּבְיִית de l'alliance, contenant la loi divine; quelquesois concr. pour signe de l'al-וְהָיתָה בְּרִיתִּד בְּבְשֵּׁרְכֵם: liance, circoncision Gen. 17. 13, mon alliance sera (marquée) dans votre chair; plus complet, vers. 2: אות בְּרִית signe de l'alliance; וֹאָתֶקה לְבְרִיה עָם Is. 42.6, je ferai de toi le représentant de mon alliance avec le peuple; בְּרִיה לְרֵשׁ Dan. 11. 28, sainte alliance, p. peuple de la sainte alliance.

לבּרִית f. (rac. בּבִּים). Lessive, soude, potasse, alcali (végétal): יְתַרְבָּר־לָּךְ בֹּרִית יִבְבְּרִית מְבַבְּרִית מְבַּבְּרִית מְבַּבְּרִית מְבַּבְּרִית מְבַבְּרִית מְבַּבְּרִית מְבַבְּרִית מְבַּבְּרִית מְבַבְּרִית מְבַבְּרִית מְבַּבְּרִית מְבַּבְּרִית מְבַּבְּרִית מְבִּבְּרִית מְבִּבְּרִית מְבִּבְּרִית מְבִּבְּרִית מְבִּבְּרִית מְּבּרִּית מְּבִּבְּיִּית מְּיִּית מְּבִּבְּיִּית מְּיִּית מְּבִּבְּיִּית מְּיִּית מְּבִּבְּיִּית מְּיִּית מְּיִּית מְּיִּית מְּיִּית מְּיִּית מְּיִּית מְּיִּית מְיִּית מְּיִּית מְיִּית מְיִּית מְּית מְּיִּית מְיּית מְּיִּית מְיִּית מְּיִּית מְיּית מְיִּית מְּיִית מְיּית מְיּית מְיִּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְּיִית מְּיִּית מְּיִּבְּיִית מְּיִּית מְיּית מְיּית מְּיִּבְּיית מְיּבְּיִית מְיּבְּיִית מְּיִּבְּיית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְּית מְיּית מְּית מְּית מְּית מְּיּית מְיּית מְּית מְיּית מְּית מְיּית מְּית מְיּית מְּיִּית מְיּית מְּית מְיּית מְּית מְּית מְּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְּית מְּית מְיּית מְיּית מְיּית מִּיּית מְיּית מְיּית מְיית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְּית מְיּית מְיּית מ

יַרְבֶּךְ (fut. יִרְבֵרְ 1º S'agenouiller : בַּרְבָּרְ II Chr. 6. 13, il se mit

מ פריבה לפנידיד Ps. 95. 6, agenouillons-nous devant l'Eternel. -2º Louer, bénir, employé seulement au part. pass. (peut-être aussi l'inf. בְּרוֹהָ Jos. 24. 10, et לברכו plusieurs fois, mais plus probablement du Pi.): ברוך יי אַלְדֵי אַלְיָר אַבְרָדִוּם Gen. 24. 27, loue soit l'Éternel, le Dieu d'Abraham mon maître; מַרוּהְ מִנִי לַיֵי Jug. 17. 2, que mon fils soit beni de l'Eternel; fem. reren אָתְּ לַתֵּי Ruth 3. 10, puisse le Seigneur te combler de ses bénédictions; formule de congratulation et de bénédiction ; וברוה טַשְבַה וּבְרוּכָת אָתְּ I Sam. 25. 33, béni soit ton bon jugement et sois benie toi-meme; plur. מָרוּכִים אַהֶּם לַנֵי Ps. 115. 15, soyez bénis devant l'Eternel.

Niph. Etre beni, se benir: יְנְבֶּרְכוּ בְּהָ Gen. 12. 3, par ou en toi seront bénies (toutes les familles de la terre).

Pi. בְּרֵכּי מִרְבְּיִבְּי Ps. 103. 10. Denir: אַרָבּי רְבּי בְּיבְּיבּי Ps. 103. 20, vous, ses messagers, louez l'Eternel; בְּרֵבִי בְּיבְּיבִי Ps. 103. 1, mon ame, exalte le Seigneur; אַבְּרֵבְי Is. 66. 3, il invoque des idoles; בְּבָּרֵבְי Deut. 21. 5, pour invoquer Dieu ou pour bénir en son nom; (des hommes) louer, saluer, adresser des félicitations, des souhaits: מְבֵּרְבָּי בְּרֵבִי בְּרָבִי Prov. 27. 14, celui qui loue son ami à haute voix; בְּרֵבְּיִבְּי וּבְּרַבְּיִנִּי אַרָּבִי בִּיּרְבִּי IRois 4. 29, si tu rencontres quelqu'un, ne le salue point.

2º Bénir, donner sa bénédiction, combler de bénédictions, de bienfaits; prononcer des formules de bénédiction... Se dit des bénédictions de Dieu, d'un père, des pontises, d'un prophète: יַבֶּרֶךְ אֹחָם אֵלִּרִים Gen. 1. 22, Dieu les bénit; בַּצָבוּר הְבָרֶכְהְ נַמְּשִׁר Gen. 27. 5, afin que mon ame te bénisse ; אָשֶׁר הַבְּרָבָּח אֲשֶׁר Deut. 33. 1, voici la benédiction que Moise donna (au peuple); וֹבֶרה יָבֶרָהְ תַּזְּבֵח I Sam. 9. 13, c'est lui qui bénit le sacrifice. Avec ניבַרכוּ חַעָּם: ל לכל האנשים Néh. 11. 2, le peuple bénit tous les hommes (qui s'offrirent volontairement à aller demeurer à Jérusalem). Avec deux rég. dir.: אָשָׁר מַרַקּדּי

Deut. 15. 14, (les bienfaits) que Dieu t'a accordés. Avec ביי פּרַה מכל Gen. 24. 1, l'Éternel combla Abraham de toutes sortes de bienfaits. Des choses inanimées: בּרַהְיִּהְיִה בָּרֹל Exod. 23. 25, il bénira ton pain (et ton eau).

3° (sens opposé) Maudire, offenser, blasphémer: בּרַבְּי אֲבִּיבִי אַלְּיִים I Rois 21. 10, tu as blasphéme contre Dieu et le roi; אַבַּיבְי אַבִּירִים אַבֹּירָם וּבְּיבָּי וּבְּיבִים אַבֹייִם וּבִּיבְּי וּבְּיבִים אַבִּירָם וּבִּיבְּי וּבְּיבִים אַבִּיבְים וּבִּיבְים וּבִּיבְים וּבִּיבְים וּבִּיבְים וּבִּיבְים וּבִּיבְים וּבִּיבְים וּבִּיבִים וּבִּיבִים וּבִּיבִים וּבִּיבְים וּבִּיבִים וּבִּיבְים וּבִּיבִים וּבִּיבְים וּבִּיבִים וּבִּיבִים וּבִּיבִים וּבִּיבְים וּבִּיבִים וּבִיבְים וּבִּיבִים וּבִּיבְים וּבִּיבִים וּבִּיבְים וּבִּיבִים וּבִּיבְים וּבִּיבִים וּבִּיבְם וּבִּיבְם וּבִּיבְם וּבִיבְּים וּבִּיבִים וּבִּיבְם וּבְּבִים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִים וּבְּבִּים וּבְּבִים וּבְּיבּים וּבּים וּבּיבִים בּבּיבּים וּבּיבִים בּבּיבים וּבּיבִים בּבּיבים וּבּים וּבִּים בּיים וּבּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים וּבּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּ

Pou. אַרָבְּיר Etre loue, être béni: מְבֹּרֶכָּר Ps.37.22, ceux qui sont bénis (de Dieu); Prov. 22. 9, l'homme généreux est loue, ou sera béni.

Hiph. (v. Kal 1°). Faire ployer les genoux : מַבְרָהְ תְּשְׁמֵלִים Gen. 24. 11, il fit ployer les genoux aux chameaux (les fit reposer).

קרבותי Dan. 6. 11, (trois fois par jour) il se mit à genoux. — 2° Bénir: קרוף בּלְּעָלָה שְׁנַבְּיִר Dan. 3. 28, béni soit leur Dieu. Pa. בְּרָה בָּעָלָה שְׁנַבְּיִּר Dan. 3. 28, béni soit leur Dieu. Pa. בָּרָה בָּעָלָה שְׁנַבְּיִּר Dan. 2. 19, il adressa des louanges au Dieu du ciel.

Ez. 7. 17, et tous les genoux se fondront en eau (seront sans force); וְחֵלֵּר Gen. 30. 3, pour qu'elle enfante sur mes genoux (pour que je reçoive son enfant sur mon sein).

קרף chald. Genou: בְּרְכּוֹּיְרִי Dan. 6.11, ses genoux.

בּרַכְאֵל (béni de Dieu) n. pr. m. Job 32. 2.

לָּרֶכָּה f. (const. בְּרָכָה, pl. הַּרָכָה, const. ברכורו (ברכורו 1°Bénédiction, paroles de bénédiction, bienfaits, faveurs (duciel), objet de bénédiction : וְחֵבֵאתִי עָלֵּי קְלָלֶּח וְלֹא בְרָבָח Gen. 27. 12, je m'attirerais une malédiction, et non pas une bénédiction; עלי חבא Job 29. 13, le malheureux me comblait de bénédictions: בּרְפַּח יֵי יִדּא חַעֲלְּשִׁיר Prov. 10. 22, la bénediction de Dieu enrichit; בַּרַבֹּל שֶׁמַיָּם Gen. 49. 25, les bénédictions, les bienfaits du ciel ; אַרַרָבָּח אָבֶרָדָם Gen. 28. 4, la bénédiction, c.-à-d. les faveurs promises a Abraham; וחבת בנבת ה Gen. 12. 2, sois un objet de bénédiction; הְשִׁיחֵהוּ בְּרָכוֹת לַצֶּר Ps. 21.7, tu fais de lui un objet de bénédictions à jamais. — 2º Présent, don: קודינא אַז־בּרַכָּיִדי Gen 33. 11, accepte mon présent; ,I Sam.30.26 הַנַּח לָכָם בְּרָכָח מִשְׁלַל אַרְבֵּר הַיּ voici un présent, pour vous, du butin des ennemis de Dieu ; נָמָשׁׁ־ מְּרֶבֶּח תְדָשׁׁוּ Prov. 11. 25, qui a l'âme généreuse sera engraissé, prospérera. — 3º Paix: עשוי אַמִּי בַּרַבַּח II Rois 18. 31, faites la paix avec moi.

קרֶכְּיִּהְ (que Dieu bénit) n. pr. m. 1° Néh. 3. 4. — 2° I Chr. 3. 20. — 3° Plusieurs autres. הרכיהה. pr. m. 1° Berechyahu, père du prophète Zacharie, Zach. 1.7 (תובי vers. 1). — 2° Plusieurs autres.

Dan. 2. 28, 4. 12; Esdr. 5. 13.

ソフラ n. pr. m. Béra, roi de Sodome, Gen. 14. 2.

לנוצע (v. לנים n. pr.).

PIP Faire briller des éclairs: ping pg Ps. 144. 6, fais briller les éclairs.

בְּיִלִי מִלֹּה וּבְּיָרָשִים: Exod. 19. 16, il y eut du tonnerre et des éclairs. Métaph., d'une arme : לְּמֵעֵן בּנְים בּנִים בּיבְּים בּנְּבִים בּנִים בּנְּב בּנִים בּנְים בְּים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנ

P.7. n. pr. Barak, fils d'Abinoam, chef de l'armée, Jug. 4. 6.

חברקום n. pr. m. Esdr. 2. 53.

בְּרָקְנִים m. pl. Espèce d'épines ou de ronces, Jug. 8. 7, 16.

Ez. 28. 13, une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand-prêtre (émeraude?).

רַבְּיַ 1º Séparer, trier, choisir : ברוֹתִר מְּבֶּם Ez. 20. 38, je séparerai de vous (les rebelles); צאר שַשׁ־בְּרִרוּת Neh. 5. 18, six brebis choisies; וּשָׁאַר הַבְּרוּרָים I Chr. 16. 41, les autres hommes choisis (pour cela). — 2º Purisier, épurer, sens physique et sens moral. ורְשִׁימֵנִי לְחֵץ בָּרוּר : בָּרוּר Part. pass. וַרְשִׂימֵנִי לְחֵץ Is. 49. 2, il fait de moi une slèche brillante, c.-à-d. aiguisée, dont la rouille est enlevée; שַּׁמָּח בְּרוּרֶה Soph. 3. 9, une lèvre pure; adv. וַדַעָּה שִּׁמָהַר שרור מללו Job 33. 3, mes lèvres expriment une science pure, littér, la science de mes lèvres est de parler purement - 3° Eprouver, examiner: לברם תאלחים Eccl. 3. 18, que Dieu

les éprouve, ou les choisit (v. יוֹם et

אָר לְּלֵאֵר בְּלֵר הֵי : אַר לְּלְאֵר בְּלֵר הְי : Is. 52. 11, purifiez-vous, vous qui portez les vases de l'Éternel. Part. יְבֶר Ps. 18. 27, avec celui qui est pur tu te montres pur (bon).

Pi. ילְבֶרֵת Dan. 11. 35, et pour purifier. Hiph. comme Pi. Du blé: לוא לְּוְרֵת Hiph. comme Pi. Du blé: ילוא לְּוְרֵת Jér. 4. 11, ni pour vanner ni pour purger; d'une flèche: יְרֵבְרּג Jér. 51. 11, ôtez la rouille des flèches, c.-à-d. aiguisez-les (selon d'autres, de אָבֶר donnez des ailes aux flèches).

Hithp. Se purifier, se montrer pur, bon: יְּתְבֶּרְרוּ נְיִרְחַלַבְּנֵי Dan. 12. 10, ils se purifieront et ils se rendront blancs; קוֹם, Ps. 18. 27 (v. Niph.); הְּתְבֶּרָ II Sam. 22. 27, p. הַתְבַּרָר.

שָׁנֵישׁ (fils de la méchanceté) n. pr. Birsa, roi de Goniorrhe, Gen. 14. 2.

יר קשור n. pr. d'une rivière, I Sam. 30. 9.

(בּשׁרָח (ע. בְּשׁוֹרָה

ou בְּשֶׁם m. Baume, aromate: אָרִיתִּר מּוֹרִי מִּם-נְּשָׁוֹמִי Cant. 5. 1, j'ai cueilli ma myrrhe et mes aromates, ou mes baumes.

בּשְׁמִרם הרישׁם פו הרישׁם של הרישׁם הרישׁם (plur. בְּשְׁמִרם 1° Baume, herbe odoriferante, aromate, épice: מַרְבּיָח וַעְבּיַח וַעְבָּיִח בַּעְבָּיִח וַעְבָּיִח בַּעְבָּיִח וַעְבָּיִח בַּעְבָּיִח וַעְבָּיִח וַעְבָּיִח בַּעְבָּיִח וַעְבָּיִח וַעְבָּיִח וַעְבָּיִח בַּעְבָּיִח וַעְבָּיִח וַעְבָּיִח בַּעְבָּיִם וַעְבָּיִח בַּעְבָּיִם וַעְבָּיִח בַּעְבָּיִם וַעְבַּיוּ בְּעָבִייִּם וַעְבָּיִח בַּעְבָּיִי בַּעָבְיִי בַּעָבְיִי בַּעָבְיִי בַּעָבְיי בַּעָבְיי בַּעָבְיי בַּעָבְיי בַּעָבְיי בַּעָבְיי בַּעָבְיי בַיעָבְי בַעְבַּיבְי בַעְבַּיבְי בַּעָבְיי בַּעָבְיי בַּעָבְיי בַּעבְיי בַעַבְּיבְי בַעבּיי בַעבּיי בּעבּיי בַעבּיי בּעבּיי בַעבּיי בּעבּיי בַעבּיי בּעבּיי בּעבּייבּיי בּעבּיי בּעבּייבי בּעבּייבי בּעבּייבי בּעבּייבי בּעבּייבי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיבי בּעבּייבי בּעבּיבי בּעבּיביי בּעבּייבי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיבי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיביי בּעבּיבי בּעבּיבי בּעבּיבי בּעבּיבי בּעביי בּעבּיבי בּעבּיבי בּעביי בּעבּיי בּעביי בּעביי

1º Basemath, femme d'Esau, Gen. 26. 34. — 2º Fille de Salomon, I Rois 4. 15.

קשׁר Kal inusité. Pi. אַבְּאַר Annoncer, publier, porter un message; plus gé-

néralement apporter un bon message. une bonne nouvelle: בַּשַּׂרָהָר בֶּבֶ Ps. 40. 10, j'ai annoncé la justice dans une grande assemblée; וּתִרָּצוֹרה תַי רְבַעֵּירוּ Is. 60. 6, ils publieront les louanges de Dieu; ונדיום חגרו לא תבשר Il Sam. 18. 20, aujourd'hui tu n'iras point porter le message; יפוב מְבַשָּׁר I Rois 1. 42, tu apportes un heureux message; אַטֶּר בְּשָּוֹר ; שרד אבר Jer. 20. 15, qui a apporte à mon père l'heureuse nouvelle; part. messager, celui qui annonce une פְּבְשֵּׂר bonne nouvelle : דְּמְבֶשֵּׁר I Sam. 4. 17, le messager (ici, porteur d'une mauvaise nouvelle); יְחוּא-חַיַח בְּמְבַשֵּׂר בְּצֵרנֵיוּ II Sam. 4. 10, à ses propres yeux il était, il croyait être, le messager d'une bonne nouvelle ; דָּיִבְּשִּׂרוּה צָבָא רָב Ps. 68. 12, (des paroles) qui annoncent la victoire à la grande armée, ou : le nombre de celles qui apportent de bonnes nouvelles est grand ; מָבַשָּׂרֶת בְּיוֹן Is. 40. 9, celle qui annonce la bonne nouvelle à Sion, ou: Sion qui est l'heureuse messagère.

Hithp. יְתְבַּשֵּׁר אֲדֹנִי דַשְּׁלֶּךְּ II Sam. 18. 31, que mon seigneur et roi se fasse annoncer, qu'il écoute, une heureuse nouvelle.

רַשָּׁר m. 1° Chair, viande : רַשָּׁר מָבְשָּׂרָר Gen. 2. 23, et la chair de ma chair; אַכל בַּשָׂר וְשַׁחוֹת יֵדְן Is. 22. 13, manger de la chair et boire du vin; מריימן מְבַּשֵׁרוֹ Job 31. 31, qui (nous) donnera de sa chair; יָבְמָר לָבְמֶּרָי Ps. 102. 6, mes os sont attachés à ma chair (c.-à-d. ils collent à ma peau). — 2° Corps: אַם־בְּטָיִרי יִשְׁכֹּן לֶבֶטַח Ps. 16.9, mon corps aussi reposera en paix : רגצה בשר Eccl. 12. 12, fatigue du corps; לְּמָשׁוֹרְ בַּיֵּין אָתר בּעֵּירִי Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin. — 3° collec. בל-בְּמֵיר Toute chair, toutes les créatures, tous les hommes : קץ בֶּל־בְּטֵּוֹר בָּא לְפֵנֵי Gen. 6, 13, la destruction de toute chair a été résolue par moi ; נֹחֶן לָחֶם לְכַל־בַּשֶׁר Ps. 136. 23, il donne la nourriture à toutes les creatures; בּר־חָשִׁיִדִית בַּל־בַּשֵּׁר אַת־הַיִּבֹי Gen. 6.12, car tous les hommes avaient corrompu leurs voies, leur conduite; souvent אַטֶּר signific mortel, homme faible. impuissant: פררינשח בשר לי Ps. 56. 5, (je ne crains rien) que peut me faire la chair, l'homme? הַשֵּׁרנֵר בָּשָׂר לָּךְ Job 10. 4, as-tu les yeux de la chair (de l'homme)? וסופרום בשר ולא-רות Is. 31.3, leurs chevaux ne sont que chair, et non pas esprit. — 4º Parent, proche: עַּצְמָר וּבְטֵירִי max Gen. 29. 14, tu es mon os et ma chair (mon parent); אַרִדינוּ בְּשֶׁרֵנוּ הוּא Gen. 37. 27, il est notre frère, notre chair; sens plus général: prochain; פְּבְּעָיִרָהְ לא החעלם Is. 58. 7, ne te dérobe pas à ton frère, ne néglige pas ton prochain (pauvre , malheureux , v. יָשאַר). – 5° Les parties sexuelles, de l'homme: בשרו Lev. 15. 2, בשרם Ez. 23. 20; de la femme : אַטרָה Lev. 15. 9.

בְּשֵׂר chald. (v. בְּשֶׁר שִׁנְּרְא בְּשֵׂר שֵּׁנְּרְא בְשֵׁר שֵׁנְּרְא Dan. 7. 5, dévore beaucoup de chair; בּכּרְבְּשֶׁרָא Dan. 2. 11, (les dieux qui ne demeurent pas) au milieu des hommes.

לא איש בְּשֹרָת אַמָּח תַּיִּרֹם f. (rac. בְּשַׁרָת 10 Nouvelle, message: לא אִישׁ בְּשֹרָת אַמְח תַיִּרֹם 18. 20, aujourd'hui ce ne sera pas toi qui apporteras le message; בְּשֹׁרָת מֹנְת מִיבָּת מַבָּת מִיבָּת מַבָּת מַבְּת מַבַּת מַבְּת מַבַּת מַבְּת מִיבְת מַבְּת מִיבְּת מַבְּת מִיבְת מַבְּת מִיבְּת מַבְּת מִיבְּת מִיבְּת מַבְּת מִיבְּת מַבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְת מִיבְּת מִּבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִּבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִּבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִּבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִיבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִיבְּת מִּבְּת מִיבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִיבְּת מִיבְּת מִיבְּית מִּבְית מִיבְּית מִיבְּית מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מִּבְּת מְיבְּית מִּבְּת מְיבְּית מִּבְּת מְיבְּית מִּבְּית מִּבְּת מִּבְּית מִּבְּת מִּבְּת מְיבְּית מִּבְית מִּבְּית מִּיבְּית מִּיּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מִּיּבְּית מִּבְּית מְיבְּיבְּית מִּבְּית מְיבְּית מִּב

בּבְּישָׁלּוּ צְצְּפֶּירָתְ מְּרִוּכְהּ 1° Cuire: בְּישָׁלּוּ צְּבָּפֶּרָתְ מְּרִרּ בְּישׁלּוּ בַּצָּלְ בְּצִּרְר בַּישׁלּוּ בַישׁלּוּ בַּישׁלּוּ בַּישׁלּוּ בַּישׁלּוּ בַּישׁלּוּ בּישְׁלּוּ בַּישׁלּוּ בַּישׁלּוּ בּישׁלוּ בּיישׁלוּ בּישׁלוּ בּישׁלוּ בּישׁלוּ בּישׁלוּ בּיישׁלוּ בּישׁלוּ בּישׁלוּ בּיישׁלוּ בּיישׁלוּ בּיישׁלוּ בּיישׁלוּ בּישׁלוּ בּיישׁלוּ בּייישׁל בּיישׁלוּ בּיישׁלי בּיישׁלי בּיישׁלי בּיישׁלי בּיישׁלי בּיישׁלי בּיישׁלי בּיישׁלי ב

Pi. אָרְחְבַשֵּל אָרִי בַּחְלֵב אָתוּ Ex. 23. 19, tu ne feras pas cuire le chevreau dans le lait de sa mère; בַּשְּלָם I Rois 19. 21, il fit cuire pour eux.

Pou. pass. מְבְשֶׁל בַּמָּרָם Exod. 12. 9, cuit dans l'eau.

Hiph. Murir: יוְבְשִׁילוּ צֵּיְטְילּרָ צֵּיְנֶבִים Gen. 40. 10, ses grappes murissaient des raisins (avaient des raisins murs). בּשֵּׁלְם adj. (fém. רְּשִׁלְם). Ce qui est cuit: רְּשִׁלְם Nomb. 6. 19, l'épaule euite; בְּשֵׁלְ Exod. 12. 9, ce qui est cuit. בְּשִׁלְם (p. בִּשְׁלְם fils de la paix) n. pr., m. Esdr. 4. 7.

해구 n. pr. Basan, province au delà du Jourdain, célèbre par ses forêts et ses gras pâturages (v. Nomb., chap. 21 et 32).

קְּשְׁנָה אָּמְרֵים: f. Honte: בְּשְׁנָה קרים: Osée 10. 6, Ephraïm sera couvert de honte.

רַשֵּׁ בְּילֵים Ex. unique: רַשֵּׁן בּילִידָּל Amos 5. 11, puisque vous foulez à vos pieds le pauvre (v. בּים).

רַשְּׁחַ f. (rac. שׁוֹם, avec suff. בְּשְׁחַיּ). 1° Honte, confusion: שֹנאֵיך יַלְבְּשׁוּ־בּשָׁת Job 8. 22, tes ennemis seront revetus (couverts) de honte ; נְשַׁכְּבַח בְבַשְׁתֵּל Jér. 3. 25, nous sommes couchés (nous demeurons) dans notre honte; fréq. avec יבשׁת פַנֵי כְּפַּחָנִי : פֵּנִים Ps. 44. 16, la confusion de mon visage me couvre, p. la confusion me couvre le visage; שריהו בשרו Mich. 1. 11, dans la nudité et la honte; selon d'autres: les parties honteuses découvertes. — 2º Honte, idole, culte honteux: נַיַּנוַירוּ לַבּשֵׁח Osée 9. 10, ils se consacrent aux idoles: יַחַבּשָׁת אַכְלָח אַת־יִנִיעָ אַבוֹחָד**ט** Jér. 3. 24, le culte honteux des idoles a dévoré les biens de nos pères.

וֹבֶּלָה f.(p. בֶּנֶה, fém. de בָּ, rac. בָּנָה; avec suff. בְּחִר, plur. בָּמִית, 1° Fille, jeune fille, petite fille, postérité (féminine), femme: בר־מר אַת Gen. 24. 23, de qui es-tu la fille? לְקַחָה מַרְדָּבֵי לוּ לְבָח Esth. 2. 7. Mardochee l'adopta pour fille; בֵּן רַעְיָרִוּר בין חַבְּנוֹת Cant. 2. 2, telle est ma bienaimée entre les jeunes filles. Métaph. jeune branche d'un arbre : בנית צערה עַלַי־שׁוּר Gen. 49.22, ses branches s'étendront au dela du mur; אִשְׁרוּנִי מַנוֹח Gen. 30. 13, les femmes m'estiment heureuse; בְּלֵית תַאָּרָם Gen. 6. 2, les filles del'homme, les femmes; כְּבָנוֹת בְּנָצֵן Gen. 36. 2, d'entre les filles de Canaan, Canaanites ; בְּנוֹח רָשְוּרָאֵל II Sam. 1. 24, filles

d'Israel, femmes israélites. — Adepte, adoratrice d'une idole: אַרַצֵּל תַּרִיאֵל נַבָּר Mal. 2. 11, il épouse celle qui adore un dieu étranger. Suivi d'un nom de ville ou de pays, habitante de : בְּנִית צִּיוֹן Is. 3. 16, les femmes de Sion; בְּנִית רַרִּיָּשׁלַם Cant. 1. 8, ô filles de Jérusalem.

2º En poésie, ra collec., les habitants d'une ville, d'un pays; fréq. la personnification d'une ville, d'une contrée, d'une nation; quelquefois avec le mot לַצַבַח לָךְ בָּחוּלָת בַּח-צִיוֹן אַחֲרֶיךְ ראשׁ : בְּחוּלָח וֹבירשָׁח בַּת יְרוּשֶׁלֶם Is. 37. 22, la vierge, fille de Sion, t'a raillé, la fille de Jérusalem a secoué la tête derrière toi, c.-à-d. les habitants de Sion, de Jérusalem ; על-שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי Lament. 2. 11, à cause de la ruine de mon peuple: בַּבל Ps. 137. 8, Babylone; דּת־בַּבל שְּבֵּרָיִם Jer. 46. 11, vierge fille d'Égypte. p. l'Égypte. — 3° Village, dépendance d'une ville : בַּהַלִּיבְּוֹן וּבְכַל־בְּנֹחֵיהַ Nomb. 21. 25, dans Hesbon et les villages qui en dépendent ; נֶּקְרוֹן וּבְנֹתֵיתָן Jos. 15. 45, Ekron et ses villages — 4º Suivi d'un nom de nombre, agée de : בר-תשערם רטָש Gen. 17. 17, agée de quatre-vingt dix ans. Suivi d'un qualificatif, il a diverses acceptions : בנות חשיר Eccl. 12.4. filles du chant, chanteuses (ou oiseaux qui chantent); בַּר־עֵינַה Lament: 2. 18, la fille de ton œil, ta prunelle (ע. בֵּר). II בַּתִּים m. et f. (plur. בַּתִּים). Mesure de capacité, contenant autant que l'épha: ביתה בול אָהָר יִהְבֵּח Ez. 45. 11, que l'épha et le bath soient d'une égale mesure. Mais le bath est pour les liquides, tandis que l'épha est la mesure des matières solides; un bath contient dix למֵר, et dix bath font un למֵר.

רב chald. Bath, mesure: בּתִּרן מְאָה Esdr. 7. 22, cent bath.

בְּחֹ־וַבְּיִם (fille de la multitude)n. pr. d'une porte de ville, Cant. 7. 5.

עברישָׁבע (fille du serment) n. pr. Bathseba, femme d'Uria et plus tard de David, mère de Salomon, II Sam. 11.3.

וֹבְּלָּחָה f.: נְאִשׁרְתֵּחוּ בְּתָּח Is. 5. 6, j'en ferai un lieu désert, inculte.

וְתָּהְוּ בְּלָה Devastation, ruine: רְּהָדוּ בְּלָה Is. 7. 19, ils se reposeront tous dans des plaines devastées.

ה הרואל n. pr. 1° Bethuel, père de Laban et de Rébecca, Gen. 22. 22. — 2° Bethuel, une ville, I Chr. 4. 30; applée aussi אירי Jos. 19. 4.

לְּחַלְהַ f. Vierge, jeune fille: הַּאָרִים לֹא בְּיֹאִי Gen. 24. 16, une vierge, aucun homme ne l'ayant touchée; השנים הושבים Amos 8. 13, les belles jeunes filles; rarement jeune femme; jeune femme et בְּיִבְּיֵלְ נְעִירִים בְּיַלְ בְּעֵלְ נְעִירִים אַלִּי בְּעָלְ נְעִירִים 1. 8, gémis comme une jeune femme qui se revêt d'un sac pour (pleurer) l'époux de sa jeunesse, peut-être son jeune fiancé; fréq. avant des noms de ville et de pays comme personnification d'une ville ou d'une nation (v בַּיִּי בַּעְלִי לִיִּהִים בְּיִּבְּי בְּיִבְּיִלְ לִיִּהְי לִּיִּהְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בִּיִּבְי בְּיִבְּי, celle tombe sans pouvoir se relever, la vierge d'Israel, p. le peuple d'Israel.

יתולים m. pl. 1° Virginitė: דרא אָשָׁח בּרוּלִים Lėv. 21. 13, il ėpousera une femme vierge; אַבּראָּלָּר יָשָּׁח Jug.

11.87, afin que je pleure ma virginité.
— 2º Marque de virginité: יְאֵלֶה בְּתִּיבְּיִי Deut. 22. 17, et voici les preuves de la virginité de ma fille.

תְּיָה n. pr. f. I Chr. 4. 18.

Des maisons (v. בַּתִּים).

רְּחְקּיהְ תְּחַרְכּיִתְם Kal inusité. Pi.: בְּחְקּיהְ תְּחַרְכּיִתְם Ez. 16. 40, ils te perceront, ou ils t'abattront, avec leurs glaives.

קתר Couper, diviser: נְאָר תַּשְׁפּר לֹא: Gen. 15. 10, il ne découpa pas l'oiseau. Pi.: קרָה הַּהָרָה הֹיִם בַּתְּר אָרָם Gen. 15. 10, il les découpa, divisa par le milieu.

קרי (avec suff. ייִרים). Morceau, partie: אִישׁ־בְּיְרִים Gen. 15. 10, chaque morceau, chaque partie, des animaux coupés; בְּיִרִים Jér. 34. 18. ses morceaux ou parties. — 2º n. pr.: יְרֵיִי בְּיִרָּר. Cant. 2. 17, les montagnes de Bether.

בְּרֵרָ : chald., prépos. Derrière בְּרֵרָה Dan. 2. 39, et après toi (s'élèvera).

וֹחְרָבְּ n. pr. Betheron, désilé près du Jourdain, II Sam. 2. 29.

1

גיקע, Troisième lettre de l'alphabet. Le nom vient de la forme, qui représentait le long cou du chameau (אָפָל). ג vaut 3, ג 3,000. Cette lettre se permute avec ב et p. Exemples: בְּלֵל et בְּלָ calomnier; אָבָי et בְּלָּב et בְּלָּב Hiph., placer; שַּבָּי coupe.

Ra (rac. נְאָּדוֹ) adj. Fier, orgueilleux: אָהָאָר Is. 16. 6, il est extrêmement orgueilleux.

לְּאָה (fut. רְּנְאָח בַּשַּׁחֵל (fut. רְּנְאָח בַּשַּׁחֵל (fut. רְּנְאָח בַּשַּׁחַל לְּאַרוּרָרָי: Job 10. 16, si elle (ma tête) s'élevait, tu me poursuivrais comme un lion (sa proie), ou: (ma misère) augmente et tu me poursuis, etc.; בּיבָאַא רַנְאַרִי Ez. 47. 5, car

les eaux avaient monté, s'étaient enflées; אָבָּיא בְּלֵא בְּלֵא בָּוֹץ Job 8. 11, le jonc crottrait-il sans marais? — פריביארו Etre élevé, majestueux: בּריבָאָרוּ בּריבָאָר Exod. 15. 1, car il s'est élevé hautement, avec majesté.

* Hithph. דְּמְרְאָאָת Rituel, il s'élève majestueusement.

נְאָת וְנָאֵין f. Orgueil: נָאָת Prov. 8. 13, orgueil et fierté.

אואל (grandeur de Dieu) n. pr. m. Nomb. 13. 15.

קארלים m. pl. Délivrance : רְּשָׁנֵה אָארּלִּר Is. 63. 4, l'année de ma délivrance (que j'opérerai) est venue, ou part. pass. de ceux qui seront délivrés par moi.

וֹאָשׁ (rac. אָנוֹי 1º Gloire, majesté, grandeur, magniticence, ornement: אָבֶרֹב באוקה Exod. 15. 7, par la grandeur de ta gloire; אַמָּהַרֶּר נְּאֵנִי Is. 2. 10, devant l'eclat de sa majeste; בקול גאוני Job 37. 4, avec sa voix majestueuse (celle du tonnerre); לנאון ולחממים Is. 4. 2. un objet de grandeur, de gloire et de beautė ; עַרַח־נָא נָאוֹן וַגֹּבַח Job 40. 10, revêts-toi de magnificence et de grandeur ; וצבר עדרו לנאון ששרוו Ez. 7. 20, et sa parure délicieuse, dont il avait fait un ornement, une gloire; אַאוֹן יַעַקֹב Ps. 47. 5, l'orgueil, la gloire de Jacob (la Palestine) ; נִשְׁבֵּע רֵי בִּנְאוֹן רַעֵּלִב Amos 8. 7, l'Eternel a juré par la gloire de Jacob, c.-à-d. par lui-même ou par le temple. — 2ª Orgueil, fierte: - למנר שֵׁבֶר גַּאוֹן Prov. 16. '17, avant la ruine, l'orgueil; ביום גאוניך Ez. 16. 56, au temps de ta fierté ; בָּגְאוֹן גַּלֶּיךָ, Job 38.11, avec l'orgueil de tes flots; מָּנְאֵרֹן תַּיַרְבֵּן Jer. 49. 19, de l'orgueil du Jourdain, son impétuosité; selon d'autres : de ses rives superbes.

בארת f. 1° Ce qui s'élève, ce qui monte. Ex. unique: מַאָּרוּ Is. 9. 17,

des tourbillons, des colonnes de fumée (ע. קֹבְּרָ,). — 2º Grandeur, majesté,
magnificence: שֵׁבְּי וְאַבְּי Ps. 93, 1, il
se revêt de majesté; דְּאַבָּי Is. 28. 1,
la couronne de magnificence, p. couronne magnifique; בְּאַרְּר בְּעָהְי Is. 12. 5,
car il fait des choses magnifiques. —
3º Orgueil, fierté: בְּאַרְּר בְּעָהִי וְבָּי וְבְּאַרִּר מִישָׁר בְּאַרְר מִינִי Ps.
17. 10, leur bouche parla avec orgueil;
Ps. 89. 10, tu domines sur l'impétuosité de la mer.

קאינים m. pl. (rac. אָאָד) adj. Orgueilleux: תַּמָּח לְנְאֵדִי Ps. 123. 4, le mépris des orgueilleux; keri, deux mots: לְנָאֵד רֹוְיִרָּם des orgueilleux oppresseurs (v. רָיָרִי

וֹנְאָיוֹת f. pl. Les vallées (v. אָיִוּה).

ו לָאֵל ו Racheter (un bien de famille, un objet consacré, un esclave); fréq. delivrer, affranchir: יְנַאֵל אֵד מִּמְבֶּר אֲחִיר Lév. 25. 25, il rachètera le bien que son frère a vendu; אַמ־לָּהָ אָחַה אַת־גָּאלַרִיר אָיַרָּר Ruth 4. 6, rachète, toi, ce que j'ai le droit de racheter; jouis, toi, de mon droit de rachat ; וָאִם־הַיִּשׁ יָנְאֵל אֵח־בֵּיחוֹי Lév. 27. 15, si celui qui a consacré sa maison veut la racheter ; אַּרָדר כֵּאֶדָרר יָלְאַלֵּמוּ Lév. 25. 48, un de ses frères le rachètera (celui qui s'est vendu comme esclave); אַל יִי עַבְרוֹ רַעַקֹב Is. 48. 20, l'Eternel a delivré son serviteur Jacob. Avec חוֹאַל אֹתִר מְכֵּל-רֶע : מְיֵד Gen. 48. 16, qui m'a délivré de tout mal: וַיְגְאָלֶם מִיֵּד אוֹרֶב Ps. 106. 10, il les a dé. livrés de la main de l'ennemi.

Part. אַאַל Parent, celui qui a le droit de rachat: בְּאַלִי דַּוְקָרֵב אֵלֶיִר בַּאַלָּי בַּאַלָּי בַּאַלָּי בַּאַלָּי בַּאַלָּי בַּאַלָּי בַּאַלִּי בַּאַלִּי בַּאַלִּי בַּאַלִּי בַּאַלִּי בּאַלִּי בַּאַלִּי בּאַלִּי בּאַלִי בּאַלִּי בּאַלִי בּאַלִי בּאַלִּי בּאַלִי בּאַלוּ בּאַלי בּאַל בּאָּל בּאַל בּאָּב בּאַל בּאַל בּאַל בּאָּב בּאַל

אסיינאלה פוב יואל Ruth 3. 43, s'il veut t'épouser, c'est bien, qu'il t'épouse.

II יְגָאֶלִדְּשׁ חְשָׁהְ וְצֵלְכֶּיְת Job 3. 5, que l'obscurité et l'ombre de la mort le souillent (ce jour); selon d'autres, de 'וֹ בָּאֵל : qu'elles le réclament, redemandent.

Niph. נְיָאֵלוּ Ètre souillé: נְיָאֵלוּ Lament. 4. 14, ils sont souillés de sang; מְרָאָלוּ Soph. 3. 1, ville rebelle et souillée (de péchés).

Pi. Souiller, profaner: מַּבֶּר נַאַלְּפִּךְ Mal. 1.7, par quoi t'avons-nous souillé,

profané?

Pou. 1° בְּיִבְּם מְּבֹאָל Mal. 1. 7, un pain impur. — 2° Etre déclaré impur, être rejeté: יְיַבְּאַלְּג מְרַ־יַתְּקְּיִאָר Esdr. 2. 62, ils furent rejetés du sacerdoce.

Hiph. Souiller: יְבֶל־מֵּלְמִּי אָנְאֶלְתִּי Is. 63. 3, j'ai souillé tous mes vétements,

p. דוגאלותי.

Hithp. Se souiller, se rendre impur: אַטָּר לֹאִ־יִרוּנְאֵל מְתַּוּד בַּג רַוּמְלָּהְ Qu'il ne se souillerait pas en mangeant les mets du roi.

אָלָּל m. Avilissement, souillure: יְּאָלַר Néh. 13. 29, les souillures, l'avilissement du sacerdoce.

בּתְּים. (avec suff. בְּתָּי, plur. בְּתָּים et יוֹנָהָים 1° Dos: בְּתָּהָים Ez. 10: 12, et leur dos; בְּתָּהְיַם בַּתְּקְּים Ez. 43. 13, ceci

était le dos de l'autel, c.-à-d. la superficie ; בַּצְבָר וְבֵּר מָנְנִיוּ Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers. — 2º Hauteur, haut lieu, monument: יַמְבָנִי־לָהָ גָב Ez. 16. 24, tu te construis un haut lieu (parall. בְּבָּנוֹחֵיךְהְ נַּבָּהְ (רַמַּח vers. 31, en construisant tes hauts lieux, tes autels, ou: tes maisons de fornication, tes maisons infames; לְנַבֶּר־חֹמֶר וַבֶּרבָם Job 13. 12, vos monuments sont des monuments de limon, ou: vos pensées profondes, sublimes, ne sont que des arguments vains, frivoles; d'autres traduisent: vos corps. — 3º Jante (d'une roue): וְנַבֵּריַתוֹן וִגֹבָה לַתַּן Ez. 1. 18, leurs jantes étaient d'une hauteur (effrayante); וַנְבֹּרָתם מְלֵאֹת עֵינֵים même vers., leurs jantes étaient remplies d'yeux, ou leurs corps. — 4° Avec פרן sourcil: נאח בלח ערניד Lév. 14. 9, et ses sourcils.

בּל chald. Dos; de la מַל מַב sur, dessus: איז בּנְל Dan. 7. 6, (elle avait) sur son dos, ou au-dessus de soi; ' שַּלְּיִת מַל Aboth, monte au-dessus d'eux, c.-a-d. les surpasse.

נְבִים m. pl. נְבִים ou וֹבִים II Rois 25. 12, cheth. des laboureurs.

וַנְּסְפּוֹ אָּדְדַוְבֶּיִת הֵבִּים : Planche : נֵיסְפּוֹ אָדִדְעָבְית הַבִּים I Rois 6. 9, il recouvrit le temple de planches; selon d'autres: le plafond de dessous, inférieur.

II באר על-גברם m. Citerne, puits: בָּאר עַל-גַברם Jér. 14. 3, ils viennent près des citernes, des puits; גַברם II Rois 3. 16, des fosses.

III בְּיַשִּׁק מֵּבִים (עוב מוּב.). Sauterelle: בְּיַשֵּׁק מַבִּים Is. 33. 4, on se jettera dessus comme se précipitent des sauterelles (ע. בְּשַׁיִם).

או et אין chald. Fosse: לְּלֵב אַרְיָנְתָא Dan. 6. 8, dans la fosse aux lions, plus souvent אָבָא.

אָבָּהְשׁירְ מִּיְם מְּנֶבְא . Puits, fosse: רְלַחְשׁירְ מִּיָם מְּנֶבְא Is. 30.14, et pour puiser de l'eau dans une fosse, un puits; אָרָר גּּרְבָּאִד Ez. 47. 41, ses marais et ses losses.

• Les collecteurs, les receveurs فَإِثَاثُا Les collecteurs :

Aboth, les receveurs יְנֵעַבְּאִים מֵחֲוֹיִרִין הְּוִיִּרִי (תְּוִיִּרִין תְּוִיִּרִין בְּיִרִין בְּיִרִין בְּיִרִין

· 쥐그) (fut. maja, inf. pbi et mijaj) 1° Etre haut, élevé, grand : אַבְּהַא לְמֵּחוֹ Ez. 31. 5 (p. nama), sa hauteur était (plus) élevée que, dépassait (celle des autres arbres); ישור שׁחַקרם גַּבְרוּר מְעֵּידָ Job 35. 5, considere les nuées qui sont elevées au-dessus de toi ; פַּגַל־חַעָם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (de toute la tête). Sens moral: ינבה מי בבאות בּעשׁפּט Is. 8. 16, l'Eternel Zebaoth sera grand par la justice. -2º Etre fier, s'enorgueillir: אל-חנברור Jér. 13.15, (écoutez, prêtez l'oreille) ne soyez point orgueilleux; ותנתודינה Ez. 16. 80, elles s'enorgueillirent (p. לארגבה לבי : לב Freq. avec לארגבה לבי Ps. 131. 1, mon cœur ne s'est point enorgueilli, enfle d'orgueil; לָּמָנֶר־נָשֶׁבֶר רָבְבַּח לֵב־אִישׁ Prov. 18. 12, avant la catastrophe le cœur de l'homme s'enorgueillit. En bonne part : ויגפה לפו בדרבר בי II Chr. 17.6, son cœur s'éleva dans la voie de Dieu, c.-à-d. fut plein de zèle pour le service de Dieu.

Hiph. trans. Elever, rendre haut: רגבּתְחִר עֵץ שָׁמַל Ez. 17. 24, j'ai élevé l'arbre qui était petit, bas; פַּר־תַּגְבָּיתַ ליקוד Jer. 49, 16, quoique tu élèves ton nid comme l'aigle; מַנְבֵּרַחַ מַּחָהוּ Prov. 17. 19, celui qui élève, rend haute, l'entrée de sa maison ; אַם־עַל־פִּיהַ קּ ולים Job 39. 27, est-ce par ton ordre que l'aigle s'élève (dans les airs)? אוֹ חַנְבֶּהַ לְּמָעְלֵח Is. 7. 11, ou élève ta demande jusqu'en haut, c.-à-d. demande qu'un signe paraisse au ciel; הַמַּגַבְּרָדִיר אבשב Ps. 113. 5, qui demeure si haut, dont la demeure est si élevée ; רַגַבֶּרדוּר עוּק Job 5. 7, ils élèvent leur vol, ils volent haut.

לְבָּת toujours const. adj. Élevé, orgueilleux: אָבָח־צֵינֵים Ps. 101. 5, מְבַח־צֵינֵים Prov. 16. 5, dont le regard, l'esprit, le cœur, est élevé, orgueilleux.

יוֹם adj. (const. אָבֹא, fém. אָבֹא). 1° Haut, elevé: בְּקִרְּקְעָם Tam. 9.2,

יברות בקרות האָרָם : Is. 2. נְשֵׁח גַּבְרוּנְת הָאָרָם Is. 2. 17, l'orgueil de l'homme sera abaissé.

הבולה f. (plur. הבולה et הוגים בולה f. (plur. הבולה Job 24. 2, ils reculent les bornes (des champs); ובשירה בבילה בבילה

et לְבֵּוֹר adj. et subst. 1° Fort, puissant, vaillant; heros, guerrier:

יתור פיד Gen. 10. 9, un fort chasseur; רוא הוחל להיות אבר באבץ Gen. 10. 8, il commença à être puissant sur la terre, il fut le premier héros; אָלֹרִים לִשָׁתּוֹת דָּדָן Is. 5. 22, vaillants à boire du vin; ותאיש דרה אמיר מיל II Rois 5. 1, il était un vaillant guerrier; מל אמורי ביהיל Jos. 1.14, tous les guerriers. Quelquefois puissant par la fortune, riche: בַּל־וָבוֹרֵי ו דעורל II Rois 15. 20, (Manahem leva l'argent sur) tous les hommes puissants et riches; ואַקרקם וּבֹרֵי חַיָּל Neh. 11. 14, leurs frères, tous hommes puissants, ou zeles. — 2º Chef d'armée, chef: אלפו שמות תובורים אשר לרוד II Sam. 23. 8, voici les noms des chefs des armées de David; אַבֹּרֵי הַשּׁצֵרִים I Chr. 9. 26, les chefs de ceux qui gardent les portes. — 3º En mauvaise part, homme violent: יחים בינים באבור Ps. 52. 3, que te glorifies-tu de ta méchanceté, homme violent? אַמִּר מַּמִים II Sam. 22. 26, l'homme pur, parfait, comme אָבֶר,

וֹבְוֹלְהָ f. 1° Force (corporelle), pouvoir, puissance, courage, valeur: יאם בנבורה שמינים שנח Ps. 90. 10. les ans (de notre vie sont) pour les plus robustes, ou : si le nombre en est fort, de quatre-vingts; תַּנְבוּרָה וְלֹא בַשְׁהִי Eccl. 10. 17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour (le plaisir) de boire; משל בּנְבוּרַחוֹ עוֹלָם Ps. 66. 7, par sa puissance il domine l'univers; מָר יָפֶלֵל Ps. 106. 2, qui peut raconter גְבוּרוֹח יֵד les œuvres puissantes de Dieu? וּגְבוּרָחוֹ אַטֵּר עָמָד I Rois 16. 27, les actes de valeur qu'il accomplit (les combats qu'il livra); אָבױרָמֵךְ בַּמִלְּחָפָת Is. 3. 25, ta force, p. tes hommes forts, tes guerriers, (périront) dans la guerre. -2º Victoire: אין קול ענות ובורח Exod. 32. 18, ce n'est point le bruit des cris de la victoire.

בּי הָכְמְרָא chald. f. Puissance: בְּי הָכְמְרָא Dan. 2. 20, a qui appartiennent la sagesse et la puissance.

. רַבָּין adj.: איזן קשָן Lev. 13.41, il a le

devant de la tête chauve, il est chauve par-devant; opposé à non chauve par derrière.

ים ח. pr. m. Neh. 11. 8.

בְּרִים n. pr. d'une petite ville dans le voisinage de Jérusalem, Is. 10. 31.

לְבִּינְה f. Lait caillé, fromage: יְבַּוּבִינְה Job 10.10, tu m'as fait épaissir, coaguler, comme le lait caillé, comme le fromage.

קְרָיר Mattre, dominateur: קָרֵיר Gen. 27. 29, sois le dominateur de tes frères.

לְּכְיָרָה f. Maitresse, reine; se dit aussi de la mère d'un roi: אַחוֹת הַּתְּפְנֵיס תַּגְּבִירָת וּ Rois 11. 19, la sœur de la reine Thachpenes; וְיִסְרָּהָ מִּגְּבִירָת I Rois 15.13, il lui enleva l'autorité de reine (à Maacha, sa mère) (ע. נְבָרָת.)

קריש. Une pierre précieuse, ou : בְּרִישׁ cristal: יְבָבִרשׁ לֹא רָצָבִר Job 28. 18, (auprès d'elle) on ne songe plus au corail et au cristal (v. יְאמִוּת et מִיבֹּרִשׁ.).

לבל Limiter, former une frontière, fixer une limite: וְתַּיִרְדֵן יְנְמֵּל־אִׁתוֹ Jos. 18. 20, le Jourdain forme sa frontière (du côté de l'Orient); שְּׁשֶׁר בְּלֵּלְּ רָאִשֹׁנִים 19. 14, (tu ne reculeras pas la borne de ton prochain) que tes ancêtres ont fixée, placée; avec בְּ confiner: בְּמִלְּרָתִּא Tach. 9. 2, Hamath aussi touchera ses frontières, ou: aussi (sur) Hamath, qui confine avec elle.

Hiph. דְּנְבֵּל אָת־ וְזְיָתָר Exod. 19. 23, mets des limites autour de la montagne.

הְבֶּלְ n. pr.' d'une ville phenicienne, Ez. 27. 9; תַּבְּלִים I Rois 5. 32, des hommes de Gabal; selon d'autres: des tailleurs de pierre, de jainiter, mesurer exactement; הַּבְּלִּים Jos. 13, 5, et le pays des Gablites.

אָבָּלְ n. pr. Province au sud de la mer Morte, Ps. 83, 8.

נְבוּל (v. נְבוּל).

(נבל v. נְבְלִים,

לְבְלֻ ה: בּבְלֶח Exod. 28. 22, des chaînes tressées, enlacées comme des cordes, ou des chaînes terminant le pectoral, c.-à-d. attachées au bout.

וּבּוֹן m. Bossu : ארֹבְנֵבן Lév. 21. 20, ou s'il est bossu.

תר. קרים בְּבְנְיִם m. pl.: קרים בְּבְנְיִם n. pl.: קרים בַּבְנְיִם Ps. 68. 16, 17, montagnes... montagnes formées de beaucoup de collines; selon d'autres, de montagne élevée.

קבע n. pr. d'une ville lévitique dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24, appelée aussi נֵבֶע בְּנִיבָן Jug. 20. 10.

תּבְעָא n. pr. m. I Chr. 2. 49.

לְּבְעֵּלִה f. (plur. מְּבְּעִּהִין בּּרְעָּהְיּה Exod. 17.9, le sommet de la colline; הְּבְּעִה הְעָּבְלֹּה Jos. 5.3, colline des prépuces, lieu où les Israélites furent circoncis par Josué. — 2° Dans la composition des noms propres de plusieurs villes situées sur des hauteurs: בְּבְיִה בְּיִבְיִה I Sam. 13.2; appelée aussi בְּבְיִה בַּיִּה בַּיִבְיִה וּבְּעִּה I Sam. 13.2; appelée aussi הַבְּעֵּה בַּיִּבְיִה וּבְּעָה I Sam. 10.5, Gebaa, appart. à la tribu de Benjamin; בּבְּעֵּה בַּעַּה בַּעָּה Jos. 15.7, à la tribu de Juda; בּבְעָה בַּעַּה Jos. 24.33, à la tribu d'Ephraim.

קבעון n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בְּבְּנִים II Sam. 21. 1, les habitants de Guibéon.

לְּרְעל m. Tige. Ex. unique: הְּרְעל Exod. 9. 31, le lin avait des tiges, s'élevait en tiges.

קבעח n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28.

וְבָּעֵר (fut. רְנְמֵר) 1° Etre fort, puissant; vaincre: אָבֵר חַסְהוֹ כֵל־ירָאֵרוּ Ps. 103. 11, sa grace est puissante en faveur de ceux qui le craignent; יְרוּנְיָה וָבֵר בְּאָחָירי I Chr. 5. 4, Juda a été puissant parmi ses frères; בֵּר אוֹיֵב Lament. 1. 16, car l'ennemi est devenu puissant, ou a vaincu; פאַריית וַבֶּרוּ II Sam. 1. 23, ils étaient plus forts que des lions; נרי עלינו האנשים II Sam. 11. 23, parce que ces hommes ont eu le dessus, quelques avantages sur nous; בָּרָכֹח אָבִיך וָבְרוּ עַל־נְּרְכֹּח חוֹרֵי Gen. 49. 26, les bénédictions de ton père (de moi) surpassent celles de mes ancêtres; לא בַּכֹהַ יְנְבַּר־אָרשׁ I Sam. 2. 9, ce n'est pas par la force que l'homme est vainqueur. -2º Augmenter de force, croitre : וַיַּגְבָּרוּ השרים Gen. 7. 18, les eaux crurent; Job 21.7, et ils augmentent נַם־עַבְרוּ חֵיַל de force, ou de richesses.

Pi. Rendre fort: נְגַמֵּרְחִּים מֵּרֶי 10.12, je les rendrai forts dans l'Éternel; יְתַיְלִים יְגַמֵּר Eccl. 10. 10, il faut qu'il augmente les forces, qu'il emploie toutes ses forces.

Hiph. Rendre fort, confirmer, triompher: נְחִנְּבִּיר בְּרָיִח לֶרַבִּים Dan. 9. 27, il confirmera l'alliance, ou : il contracte une solide alliance avec un grand nombre; לִלְשׁנֵכּי נַנְבִּיר Ps.12.5, nous triompherons par notre langue.

Hithp. 1° Se montrer fort, braver, s'enorgueillir, grossir: צַל־אִרְבֶּיוֹ יְתְעָבֶּער : Is. 42. 13, il se montre fort contre ses ennemis; אָל־אַרְבָּיוֹ יִרְעָבָּער : Job 13. 25, et il brave le Tout-Puissant; סָבּיר : Job 36. 9, parce qu'ils sont violents, ou : enflés d'orgueil; מַבֶּיר : Aboth, une source qui grossit.

קברים m. (pl. אָבֶר, ע. שִּיאָ). 1°Homme, male, mari: אָבֶר לֹאִריְצְלֵח בְּיָכֶּיר לֹאַריִצְלֵח בָּיָבֶּיר לַאַריִצְלַח בָּיַבֶּיר לַאַריִצְלַח בָּיַבֶּיר לַאַריִצְלַח בָּיַבְּיר עו Jér. 22. 30, un homme a qui rien ne réussira tant qu'il vivra; דּבֶּר Job 3. 3, un homme a été conçu (un enfant male); אַבֶּר בַּיבָּיר בָּיִבְּר בַּיבָּר בַּיבּר בַּיבָּר בַּיבָר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בּיבָּר בַּיבָּר בּיבָּר בּיבָּר בּיבָּר בּיבָּיר בּיבָּר בּיבָר בַּיבָּר בּיבָר בַּיבָּר בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבָּר בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְיבָּיר בּיבְיבּיר בּיבָּיר בּיבָּיר בּיבָּיר בּיבָּיר בּיבָּיר בּיבְיבּיר בּיבָּיר בּיבְיב בּיבָּיר בּיבּיר בּיבָּיר בּיבּיר בּיבָּיר בּיבָּיר בּיבָּיר בּיבּיר בּיבָּיר בּיבּיר בּיבָּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיב בּיבּיר בּיבּיב בּיבּייב בּיבּייב בּיבּיב בּיבּייב בּיבּיי בּיבּייב בּיבּיי בּיבּייב בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי

ceins tes reins comme un homme ferme, ou comme un guerrier. Plur. בַּלְבְּרֵד Jos. 7. 14, homme par homme. — 2º Chacun: אַבָרוים Joel 2. 8, chacun (chaque sauterelle) suit sa voie.

קבֶּל n. pr. m. I Rois 4. 19.

קבר m. Homme: אָבֵר מְמִרם Ps.18.26, homme pur (forme chald.).

לְבֵּר מְרַבְּנֵי נְלּיִתָּא m. chald. Homme: אָבַר מְרַבְּנֵי נְלּיִתָּא Dan. 2. 25, un homme d'entre les captifs; plur: אָבִרִין 3. 8; בְּרַנָּא, 6. 6.

הַבְּר n. pr. d'une ville, Esdr. 2. 20.

קְּבֶּר m. chald. Héros, guerrier: תָּבֶּל Dan. 3. 2, les vaillants guerriers (c. מְבֹּיֹר, hébr.).

בְּרִיאֵל (homme de Dieu) n. pr. L'ange Gabriel, Dan. 8. 16.

לְּבֶרָת f. (avec suff. בְּבְרָתוּ Mattresse: קבּרְתִּר Gen. 16. 8, Saraī ma mattresse; אַרְתָּד Prov. 30. 23, sa mattresse; אַרְתָּד גְּבָרָת Is. 47. 7, je serai toujours la mattresse (dominatrice); אַרְרָת בְּבָרָת 47. 5, la mattresse des royaumes.

וֹרְחְוֹיִי n. pr., ville de la tribu de Dan. Jos. 19. 44.

לָּגְּי m. (const. אַבָּ, avec suff. אַבָּי; plur. riak). Toit: מַּדְצִיר בַּגוּים Ps. 129. 6, comme l'herbe qui croît sur les toits; iak-ra Exod. 30. 3, son toit (le dessus de l'autel).

II 12 (c. 13 bonheur) n. pr. Gad, une idole; la fortune, comme 13, ou la même que 13.

קָּנְר m. Bonheur. Ex. unique: בָּנָר Gen. 30. 11, avec bonheur. *Keri* בָּא נָר le bonheur est venu.

קּר. pr. 1º Gad, fils de Jacob, Gen. 30. 11; לְּנֶדְי Deut. 3. 12, a la tribu de Gad.— 2º Gad, prophète du temps de David, I Sam. 22. 5.

אָרֶרְיָא m. pl. chald. Les trésoriers, intendants, Dan. 3. 2, 3 (ע. בּוֹלָהָיִא).

הְרֶנְדְה n. pr. d'une station dans le

désert, Deut. 10. 7, appelée aussi יוֹר Nomb. 33. 32.

(אוד (ע. אוד) S'associer, se réunir en bandes: בְּרִים צַּרִים Ps. 94. 21, ils se réunissent en bandes (ils conspirent) contre la vie du juste.

Hithp. 1° Comme Kal. שַּמְּה הְתְּהְּרָּדִי Mich. 4. 14, maintenant tu te réunis par bandes; רְתְּבֹּרְדִי Jér. 5. 7, ils se réunissent. — 2° Se faire des incisions (en signe de deuil, ou comme pratique idolatre): וַרְתּבְּרָדִוּ עְבִּשְׁשְּׁבֶּם I Rois 18. 28, ils se firent des incisions suivant leur usage.

רוף chald. Couper: היה אילנא Dan. 4. 11, coupez, abattez l'arbre.

(עצר יא) לַּלָּעוּ

לְרָה ou בְּרָה (plur. const. seul usité מַּלְּהָרָּה) Rives, bords d'un fleuve : עַלּבְּכֶּל-עַלִּבְּלָּל- Jos. 3. 15, (le Jourdain regorgeait) par-dessus touss es bords; אָּדִיתָּיר (Chr. 12. 15, cheth. p. הַּדִּיתִיר.

קרור m. (plur. יִם et הוֹ-). 1° Incision (sur la peau), sillon: צַל כַּל־יָדַיִם בְּיִדִים Jér. 48. 37, des incisions sur toutes les mains; מֵח גְּדִּינָיָה Ps. 65.11, égalisesen les sillons. - 2º Bande armée, troupe légère, se livrant au pillage et faisant des invasions dans les pays voisins: בר יְגוּדֶנוּ Gen. 49. 19, Gad . des bandes armées s'uniront contre lui, feront une invasion dans son pays, ou: des troupes s'uniront, se formeront dans son sein (pour faire la guerre) (פוּד. יוּנֶּח; נוּנְרוּד-חַנֶּח; Sam.30.8, אָרִהֹּף אַחֲרֵיּ תַּנְּרוּד-חַנֶּח; poursuivrai-je cette troupe? ואַרֶם רָצָאוּ II Rois 5. 2, les Syriens sortirent en maraudeurs; וּכְדַוֹמֵר אִישׁ נִדוֹדִים Osée 6. 9, comme l'attente des bandits (qui épient) un homme ; בְּנֵי תַוּנְרוּר II Chr. 25. 13, les bandes, troupes. Poét. 72 Mich. 4. 14, fille de la bande, p. bande de pillards. Métaph. יַרַדר יַבֹאוּ לרדרד Job 19. 12, ses troupes viennent ensemble (les maux que Dieu envoie).

קרול et גְּרוֹל (const. אָרוֹל, קּרוֹל, quelquefois מְּרָל, adj. 1° Grand, considérable, considéré, nombreux, important:

קיבם הערול Nomb. 34. 6, la grande mer ; מספר גרול Gen. 50. 10, un grand deuil; בר גרלה Gen. 15. 12, une grande (profonde) obscurité; עוד חַיּוֹם גַרוֹל Gen. 29. 7, le jour est encore grand (long), ou: il fait encore grand jour; לְבָּחִים ארולים Neh. 12. 43, de nombreux sacrifices; קטוח או גרולה Nomb. 22. 18, une chose petite ou grande, importante; הגרול-פון Nah. 1. 3, grand par la force; גול מעצה Jér. 32. 19, grand par le conseil. Subst. בגדל זרועה Exod. 15. 16, par la grandeur, puissance, de ton bras. Plur. לשה גרלות Ps. 108. 21, qui a fait de grandes choses, des merveilles; לא־רולכתי בּגִרלות Ps. 131. 1, je n'ai point cherché à pénétrer des choses grandes (et au-dessus de moi). — Grand (par l'age), ainé : אַחִי רַמַּח חַמָּרוֹל Gen. 10. 21, (Sem) frère de Japheth, l'ainé (douteux si Sem était l'aine ou Japheth?). Grand, considere : אַרנור בַרוֹל בַבַּיָת חָוָה מְשֵּנִי Gen. 39. 9, nul n'est plus considéré que moi dans cette maison; אַפַּח גָרוֹלָח II Rois 4. 8, une femme considérée; איש עַרוֹל לפני אוניו II Rois 5. 1, un homme puissant auprès de son maître; חברון חגרול Zach. 3. 1, le grand pontife; הַנְּרוֹל II Rois 18. 19, le grand roi, titre des rois d'Assyrie; plur. מְּלֹרִם les grands: ימשובה הגרליד Jon. 3. 7, par l'ordre du roi et de ses grands, ou princes. — לַשוֹן מִדַבֶּרֶת גִּרֹלוֹת : Orgucilleux, impie Ps. 12. 4, une langue proférant des paroles orgueilleuses, impies.

בּרֵלָה , בּרֵלָה , בּרֵלָה , בּרֵלָה , בּרֵלְה , בּרֵלְה , בּרֵלְה , בּרֵלְה , בּרֵלְה , בּרַלְה , בּרַלְה , בּרַלְה , בּרַלְה , בּרַלְה , בּרַלְה , צְּטִירְ אֵתְ בַּלְּרִבְּיִר , צְטִירְ אַסְפְרָנָה , 11 Sam. 7. 21, tu as fait toutes ces grandes choses; הּבְּלַּהְיף אֲסַפְּרֶנָה Ps. 145. 6, je raconterai tes merveilles. — 2° Grandeur, puissance, majesté, gloire: בְּלְּהְר בַּבְּלָה 1 Chr. 29. 11, à toi Eternel (appartient) la grandeur, la majesté; הַּבְּלָה בְּרַלְּה בּרַלָּה Esth. 1. 4, la magnificence de sa puissance (du roi); בְּרַלְהַרְּר בְּרָלָה Ps. 71. 21, tu augmenteras ma gloire.

לְּדְּוֹףְ (plur. seul usité). Moquerie, insulte (rac. אָנְיִּמְיּבְ לְּנְּדִּמְּר Is. 43.

28, (j'ai livré) Israel aux insultes; אַרְהַקְּהַיּ אַל־הַהָּקְהַיּ Is. 51.7, ne vous laissez point épouvanter par leurs insultes.

לְרוֹפָּה f. Opprobre: וְדְיִהָה תֶּרְפָּה וּנְרִיפָּה Ez. 5. 15, elle sera un sujet de honte et d'opprobre.

רוֹר (haie, mur) n. pr. 1° D'une ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15.58.— 2° D'un homme, I Chr. 8.31.

וְנָרוֹת plur. (v. קּרוֹת בְּרוֹת.).

יָּרָ יִּי n. pr. m. II Rois 15. 14 (v. אָּרָ n. pr.).

7.2 n. pr. m. Nomb. 13.11.

קרי אינים א

ת בריאל n. pr. m. Nomb. 13. 10.

לְּרָיֶּה f. (v. יְּרָה (נְּיִר Ant. 1. 8, et mène pattre tes chevreaux, ou : tes jeunes chèvres.

בְּרֵישׁ m. 1° Gerbes entassées: נְיָשְׁבֵּלּ Exod. 22. 5, et si un tas de gerbes est consumé. — 2° Monument de sépulture (fait en forme de monceaux de gerbes): וְצֵל־נְּרִישׁ יִשְׁקוֹר Job 21. 32, il court vers sa tombe, ou il y repose; selon d'autres: il repose près des gerbes.

וֹנֶדֶת (ע. בּיֹתָיוֹ).

לְרַל (fut. רַנְבֵּל) 1° Etre grand, grandir, être élevé : מי-גדל שלה Gen. 38.14, que Selah était devenu grand; יַרַּגְדָּלה הוצרים Gen. 25. 28, les jeunes gens grandirent; דַּוּלַדִּים אֲשֵׁר עַדָלוּ אָמוֹ I Rois 12. 8, les jeunes gens qui avaient grandi avec lui, c'est-à-dire qui avaient ete eleves avec lui ; בָּר מָנְעוּרֵר וְדֶלֵנְל כָאֲב Job 31.18, car depuis ma jeunesse il a grandi à mes côtés comme près d'un pere (יָד, comme יָד,), je l'ai élevé. — 2º Etre, devenir grand, puissant, considere, riche : יַר אַלֹרֶר וּדֶלָתָּ מָאֹר Ps. 104. 1, Eternel, mon Dieu, combien tu es grand! מַרד וָּדְלוּ מַצְטָּליך Ps. 92. 8, que tes Gen. 41. 40, je ne serai plus grand

que toi que par le trône (je n'aurai de plus que toi que le trône); וַיּגְּהַל תַאִישׁ Gen. 26. 13, cet homme devint grand (riche). — 3° Etre exalté, glorifié: לַיַנַבַּל न्यू II Sam. 7. 26, ton nom sera exalte; רַבְּדֵּל יֵדַ Ps. 35. 27, que l'Eternel soit glorifié; אָרְלָח נַפְשָׁהְ חַיּוֹם חַנֵּח נְבְעֵינִי I Sam. 26. 24, (comme) ton ame a cte aujourd'hui chère, précieuse à mes yeux.

Pi. לְּנֵל (Is. 49. 21, לְּנֵל (Is. 49. 21, אָרֵל) 1° Faire grandir, faire pousser, faire croftre, elever (des enfants): אַהַל פָּרֶע שָׁעֵר ראָשׁוּ Nomb. 6. 5, (il doit) laisser crottre les cheveux de sa tête; רְנָשֵׁם רְנָהֵל Is.44.14, la pluie le fait croître (l'arbre); בַּנִים מָכֶל־בָּנִים ; Is.1.2, j ai élevé des fils بַּדְלָהִי וּהֵלָת Is. 51. 18, de tous les enfants qu'elle a élevés. — 2º Rendre grand, puissant, considéré : יָאֵר נָדֶל אָטָר נָדָל וֹיִי יַּשְּׁבֶּהְ Esth. 5. 11, et combien le roi l'avait rendu grand ; קיִּהָּ בָּּהָלָהְ Jos. 3.7, aujourd'hui je commencerai à te relever (aux yeux de tout Israel). -3°Exalter, louer, glorisier: וַאַנַהְלָנוּ בָּתוֹדָת Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de graces; אַרלוּ לַרֵיר אַתִּר Ps. 34. 4, exaltez avec moi l'Éternel.

Pou. מְנְדֶּלִים Ps. 144. 12, (nos fils)

qui poussent, croissent.

Hiph. 1º Agrandir, rendre grand, faire quelque chose de grand : דְּנְדֵּלְתִּר רְּעָשִי Eccl. 2 4, j'ai fait de grands travaux; יְמִנְדֵּל חֵסְרָּך Gen. 19. 19, tu as rendu grande la grace (que tu m'as accordée), (tu m'as accordé cette grâce signalée); מַנְדֵּל יִשׁוּעוֹת מַלְעוֹ Ps. 18. 51, il accorde un grand secours à son roi; ראוּ אַח אַשֶּׁר־יִּתְנְּדְּל עִשָּבֶם I Sam. 12. 24, voyez les grandes choses qu'il fit pour vous. Avec un infinitif: פַּר־דָּוּבְּרַל דֵיר לַבָּשוֹית Joel 2. 21, car Dieu a fait de grandes choses; ער־הַור הַנְהֵיל I Sam. 20. 41, sous-entendu לְבְּמֵּוֹח, (ils pleurèrent tous deux) jusqu'à ce que David pleura plus fort. - 2º Devenir grand, puissant: וצפרר חַענים חַנְהַיל עַר־מָאר Dan. 8. 8, le bouc devint extremement grand; וְצָשָׁח ברצט נחגוייל Dan. 8. 4, il fit selon sa volonte et il devint puissant. --- Avec no parler avec orgueil, agir avec orgueil; 22. 12, tu feras des fils tressés (des

avec by s'elever contre quelqu'un ! יאַל־תַּגְהֵל פִיך ביום צָרָת Obad. 12, tu ne parleras point avec orgueil au jour du malheur ; יַנְדָלוּ עַל־עַם Soph. 2.10, ils se sont élevés avec insolence sur le peuple (de l'Eternel); דַּשַּגְּהָילִים פָלַי Ps. 35. 26. ceux qui me traitent avec hauteur; Ps.38.17, ils s'élèvent contre עלה הגהילה moi; על-דֵי דְּנְדִּיל Jér. 48. 26, il s'est élevé contre Dieu. Transit. Lever; דְּנְהַיל עַלֵּר עַקַב Ps. 41.10, il lève le talon contre moi.

י Hithp. 1° Se montrer grand: יָרְינְעַנְּילָמִיי Ez. 38. 23, je me montrerai grand (je ferai voir ma grandeur).— 2° S'elever avec orgueil, s'enorgueillir, avec וְיִרְעַבֵּל עַל־עָל־אַל : עַל Dan.11.36, il s'élèvera avec arrogance contre tout dieu; ואם־רְתְּגַּדֵל תָּמְשׁוֹר Is.10.15, la scie s'enorgueillit-elle, se soulève-t-elle (contre celui qui l'emploie)?

part. ou adj. verbal (de בָּרֵל,). m. Ce qui est, devient grand : יְהַוּנֵצֶר שִׁמּרָאֵל ולה ונדל I Sam. 2. 26, le jeune Samuel allait grandissant; ליַבֶּל Gen. 26. 13, il allait s'enrichissant; בַּרֶלֵּר בַּטָּר Ez. 16. 26, (qui ont) de grands corps.

ח. pr. m. Esdr. 2. 47.

גּדָל m. (avec suff. נָּדָל, une fois נְּדָל): 1º Grandeur, magnificence, gloire, honneur: פגֹרֶל וְרוֹצָק Ps. 79. 11, selon la grandeur (puissance) de ton bras; אַל־מִי הָמִיּחָ בְנֵּוּלֵהְ Ez. 31. 2, à qui ressembles-tu dans ta magnificence? יובר גדל לאלקרנו Deut. 32. 3, rendez gloire à notre Dieu. — 2º Avec عجد orgueil, fierté : גָר לְבַב מֶלֶהְ־אֵשׁוּר Is. 10. 12, l'orgueil du roi d'Assyrie.

נְּדוֹל (v. בְּדוֹל). (וְדִּילָה (ע. וְדָלָה).

(que Dieu élève) לְּבַלְיָהוֹּ et בְּלֵיָהוֹ (que Dieu n. pr. 1º Gedalyah, fils d'Ahikam, israelite, nommé par Nabuchodonozor gouverneur de la Judée, II Rois 25. 22, Jer. 40. 5. — 2° Esdr. 10. 18. — L 3° Jér. 38. 1.

ברלים m. pl. וילים פּנְטָּח־פָּה Deut.

cordons, des franges aux quatre coins de ton vêtement). — 2° אָרָלִים I Rois 7. 17, des guirlandes, festons (ornement d'architecture).

יתי ח. pr. m. I Ch. 25. 4.

לְרָמֵי Abattre, couper, briser: וְרָמֵי Is. 10. 33, et les hautes branches seront abattues; בֶּלְינָקוֹ גְּרִיבָּוּ Is. 15. 2, toute barbe sera coupée; גַלּינָקוֹ גְּרִינְיִי אַרוּיְרִיבְּוּ I Sam. 2. 31, je couperai ton bras, c.-à-d. je détruirai ta force; גָרַנְיִי בְּיִלְנִי בְּיִרִי בְּאַרְיִי בְּיִלְנִי בְּיִרִי בְּאַרְיִי בְּיִלְנִי בְּיִרִי בְּאַרְיִי בְּיִלְנִי בְּיִרִי בְּאַרְיִי בְּיִלְנִי בְּיִרִי בְּאַרְנִי בְּיִרְיִי בְּאַרְנִי בְּיִלְנִי בְּיִרְיִי בְּאַרְנִי בְּיִרְנִי בְּיִי בְּיִרְנִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִרְנִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִרְנִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִים בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיים בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיִיים בְּייִיי בְּייִייי בְּייִים בְּיִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִייי בְּיי

Niph. Étre abattu, renversé; être coupé, être brisé: אָנְיּלֶּהָ לְּאָרָץ Is. 14. 12, tu as été renversé à terre; נְּבְּרַעִּיוֹים Jug. 21. 6, aujourd'hui unc tribu a été coupée, retranchée (d'Israel); בּבָּעָרָים בַּעָּיָרָם Ez. 6. 6, vos statues du soleil seront brisées.

. Pi. Abattre, briser: יְבְרִיתֵר בֶרְיֶל גְּדֵע Ps. 107. 16, il a brisé les verrous de fer; נְאַשֵּׁירַדָּט הְנַדֵּעּין Deut. 7. 5, vous abattrez leurs statues, ou leurs bois.

Pou. Être abattu : שַּׁמְשִׁים נְּדָּעָנּ Is. 9. 10, les sycomores ont été abattus.

רְעִיוֹן (qui abat) n. pr. Gédéon, juge, Jug. 6. 11.

בְּרֵעם n. pr. d'un endroit de la tribu de Benjamin, Jug. 20. 45.

יק לרעני n. pr. m. Nomb. 1. 11.

ארבן וועה (חוב אות הוא Outrager, blasphémer: אָרְיִבְּיִּמְ וְנְבְּעָּקְ וְנְבְּעָּקְ Is.37.23, qui as-tu insulté et outragé? אָרִיבְיִר וּאָא Nomb. 45.30, (en agissant ainsi) il blasphème, il outrage le Seigneur.

בול Entourer d'une haie, d'un mur; élever un mur, une haie: וְנְיֵדְתָּה אָדְּבְּרָה (Osée 2. 8, j'élèverai un mur devant elle. Part. אוֹה maçon: אַרָה אַלָּד Is. 58. 12, réparant, refermant les brèches; וְלַבְּיִרִים IRois 12. 13, et aux maçons; métaph. וֹמְנְרָרִים בַּלְּבְּיִרִי יִשְּׁרָאַל (point) Ez. 13. 5, vous (n')avez (point) entouré d'une haie, ou: d'un mur, la maison d'Israel (vous ne la protégez point). Sens opposé: אַצָּאַ וֹלֵה בַּבְּרַרִי וְלֵּא בַּצַבְּרַר וְלֵא בַּצַבְּרַר וְלָא בַּצַבְּרַר וְלָא בַּצַבְּרַר וְלָא בַּצַבְּרַר וְלָא בַּצַבְּרַר וְלָא בַּצַבְּרַר וְלֹא בַּצַבְּר וְלֹא בַּצַבְּר וְלֹא בַּצַבְּר וְלֹא בַּצַבְּר וְלֹא בַּצַבְּר וְלֹא בַּבְּרַר וְלֹא בַּצְּרַר וְלֹא בַּצְּרָר וְלֹא בַּצְרָר וּלְלֹא בַּצְרָר וְלַבְּיִר וְלֵּא בַּצְרָר וְלֹא בַּצְרָר וְלֹא בַּצְרָר וְלֹא בַּצְרָר וְלֵּבְּרָר וְלֵּבְּרָר וְלֵּבְּרָר וְלַבְּרָר וְלַבְּבָּר וְלַבְּרָר וְלַבְּרָר וְלַבְּבָּרְר וְלִבְּיִר וּלְר בַּבְּרָר וְלַבְּרָר וְלַבְּרָר וְלַבְּרָר וְלִבְּרָר וְלַבְּרָר וּלְר וּלִבְּרָר וְלִיה וּלְבְּרָר וְלִיה וּלְבְּרָר וְיִינְיִירְ וּלְיִיר וּלְיִיר וּלְר וּלִייר וּלְיִיר וּלִייר וּלִייר וּלְייר וּלְיִיר וּלְייר וּלְייר וּלְייר וּלְייר וּלְייר וּלְיִיר וּלְיִיר וּלְייר וּלְייר וּלִייר וּלְייר וּלְיִיר וּלְייר וּלְייר וּלְיר וּלְייר וּלְייִיר וּלְיִיר וּלְייר וּלִייר וּלְייר וּלְייר וּלְיִיר וּלְייר וּבְיר וּלְייר וּלְייִיר וּלְייר וּלִייר וּלְייר וּלְייר וּלְייר וּלִייר וּלְייר וּיִיר וּיִיר וּלְייר וּלְייר וּלְיר וּלְייר וּיִיר וּלְייר וּלְייר וּבְיר וּלְיִיר וּיִיר וּלְיִיר וּלְיִיר וְיִיר וּבְּיִיר וְיִירְיִיְיִירְיִיר וְיִירְיִיר

un mur autour de moi, je ne puis sortir; אֶרְיִדְּי נְיֵדִי Job 19.8, il entoure mon chemin d'une haie (et je ne puis plus passer).

לְבִיר deux fois לְבִיר constr., f. et m. 1° Mur, haie d'enceinte: בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר Mich. 7.11, pour rebâtir tes murs; בְּבִיר בַּבְּרִיר Ps. 62. 4, une haie renversée; אַבְּרָי Prov. 24. 31, sa muraille de pierre. — 2° Endroit entouré de murailles, sûr: לְלָיִת בְּבִיר Esdr. 9. 9, et de nous donner une retraite sûre (en Judée).

הַרֶּר n. pr. Guéder, une ville canaanéenne, Jos. 12. 13.

Ps. 89. 41, tu as abattu toutes ses murailles; הַוּרָהוּ Nah. 3. 17, (los sauterelles) qui campent, s'arrêtent, sur les haies. Avec אַב parc, étable: אַרָהוּ Nomb. 32. 16, nous construirons des parcs, ou des étables, pour notre bétail; רְיָשֶׁרֵ יְנָשֶׁרֵ וְנָשֶׁרֵ וְנָשֶׁרֵ וְנָשֶׁרֵ וְנָשֶׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנָשֶׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנְשָׁרֵ וְנְשִׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְלִיבְר וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁר וְנָשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרִ וְנְשְׁרֵי וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִשְׁרֵ וְנִישְׁרִ וְנְשְׁרֵ וְנְשִׁרֵ וְנְשִׁרֵּים וּנְבְּיִים וּתְּנִים וּתְּנִים בּיִּבְייִים וּנְבְּיִים וּתְּבְיִים וּתְּבְּיִים וּתְּבְּיִים וּתְּבְּיִים וּתְּבְיִים וּתְּבְיִים וּתְּבִיים וּתְּבְּיִים וּתְּבִּים וּתְּבְּיִים וּתְּבִיים וּתְּבִּים וּתְּבִייִים וְּבְּיִים וּתְּבִייִים וּתְּבִּים וּתְּבִּים וּתְּבְּיִים וּתְּבִייִים וּתְּבִייִים וְּבִּים וּתְּבְיִים בְּיִים בְּיוּבְייִים בְּיבְיוּים בְּיוּים בְּיוּבְיים בְּיוּבְיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיים בְּיוּבְיים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוּבְייִים בְּיוּבְיוּים בְּ

יְבֵּרָהְ n. pr. (avec l'article) d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36; מְבָרָהִי de Guederah, I Ch. 12. 4.

תְּרֵרְוֹחְ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41; avec l'art., II Chr. 28. 18.

לְבֵרוֹתֵיִם (deux parcs) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36.

'7.7.4 De Guéder, I Chr. 27. 28.

וְּרָרָחְ f. (v. אְרֵרָה), Ez. 42. 12, mur ou estrade, v. l'exemple à הַּרָּרָה.

ביה בכיל: pron. p. mj. Ex. unique ביה בכיל: Ez. 47. 13, ce (sont) les bornes, limites.

נְתָּבֶּח (v. תְּבֶּח) Éloigner, écarter le mal, guérir: סְכָּב מְּזוֹר Osée 5. 13, il ne vous guérira pas de votre mal (v. le même ex. à מִזוֹר).

קרה f. Guérison, remède. Ex. uniq.: אַרָּהַ בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבִּים בְּיבִים בְיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּי

לכול Se pencher, se courber, s'étendre: יַנְּבְיֵר אַרְאָר I Rois 18. 42, il se courba, pencha à terre; נַיְבְיֵר עָלֶיר II Rois 4. 34, il s'étendit (de tout son corps) sur lui.

תַּנְים ,מֵּנִים (avec suff. מַּנִים ,מַּנִים). Dos, corps (v. מַּפִּר דִּעָבְּרָ בְּנָּךְ וַבְּרָּ I Rois אַבְּרָ דִּעְרָּ בְּנָּךְ וַבְּרָּ I Rois 44. 9, tu m'as jeté derrière ton dos, ou ton corps (derrière toi, tu m'as négligé, oublié).

ול chald. (const. ia et איזם). L'intérieur; avec des prépos.: יבוף פּר איזם au milieu, dans: רְּבִירְיִם בְּרִיב בְּרָיִם בּרִים בּרֹים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרְים בּרִים בּרְיבּים בּרְיבּים בּרִים בּרְיבּים בּרְיבּים בּרְיבּים בּרְיבּים בּרְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּרְים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים ב

איני (מיף, מֵיר (מיף, מֵיר (מַרָּבְּר (מַרָּבְּר (מַרָּבְּר (מַרְּבָּר (מַרָּבְּר (מַרְבּר (מַרְבּר (מַרְבּר (מַרְבּר (מַרְבּר (מַרְבּר (מַרְבּר (מַרְבּר (מוּר (מוּ (מוּר (מוּני מוּני מוּ מוּת מוּני מוּני מוּ מוּני מוּני

אוֹז (v. אַ chald.).

Sauterelle: מֵנֵּרְבּ מִּרֶּרָ Nah. 3. 17, comme des sauterelles sur des sauterelles, ou: comme les plus grandes d'entre les sauterelles; יבֹּרְבָּר Amos 7. 1, il créa, produisit, des sauterelles.

David livra une bataille aux Philistins, II Sam. 21. 18.

נוב (v. גובי).

אוֹג n. pr. 1º Gog, prince de Magog (v. Ez., chap. 38 et 39).— 2º I Chr. 5.4.

 sans avoir perdu du monde; לַצְלּהֹד לְנָבּ Hab. 3. 16, lorsqu'il montera vers un peuple qui réunit ses troupes contre lui.

I אולף f.Corps: אוֹם לְּתְּבְּא שְׁמָּבְּא Job 20.25, il tire (la flèche), et elle perce le corps (ע. יְּבְּאָר); selon d'autres, fourreau: il tire et sort l'arme du fourreau.

II בּיִרְיִּשְׁפְּרֹלּי: 10b 22. 29, à celui qu'ils ont humilié, ou: quand ils sont humiliès, tu dis: Elévation, courage. — 2° Orgueil: מְּמָרֵ בֵּיְהְ Jér. 13. 17, sur (votre) orgueil; מְמָרֵ בְּיָה יַבְּיָּה Jér. 13. 17, sur (votre) orgueil; ווֹנְיִה מְבֶּרָר יְבַמָּח Job 33. 17, et il cachera l'orgueil de l'homme, ou: il éloignera, délivrera, l'homme de l'orgueil.

היי מַחְלְבֶּרְן מְנֵנְית chald. Orgueil: וְיִד מַחְלְבְּרֶן מְנֵנְית Dan. 4. 34, (il peut abaisser) ceux qui se conduisent avec orgueil.

1713 adj. (v. 141).

Deut. 32. 41, il (l'aigle) plane sur ses petits. Plus genéral., jeune colombe : יחר וְגוֹיָל Gen. 15. 9, une tourterelle et une jeune colombe.

Mésopotamie appartenant aux Assyriens, II Rois 17. 6, 19. 12.

(אַידַוּ ע) בּוֹתַ

 hommes justes innocents. — Bande d'animaux. essaim d'insectes: מַל־חַירוֹיר ris Soph. 2. 14, tous les animaux par bandes; גור עלה על־אַרצר Joel 1. 6, un peuple est venu fondre sur mon pays (une quantité d'insectes); plur. מירָם fréq., peuples étrangers, ennemis, barbares, païens: דַיִּרוּנְדִים דַוּנְמְכֵּרִים לֵגוֹיִם Néh. 5. 8, (nous avons racheté) les juils vendus aux étrangers; ידעו גוים Ps. 9. 21, que ces barbares apprennent; וְאֶתֶקה לִבְרִית עָם לְאוֹר גוֹיִם Is. 42. 6, je ferai de toi l'alliance du peuple (de Dieu), la lumière des (autres) nations; לור גורם עמו Deut. 32. 43, nations, glorifiez son peuple ; יְרִוּדְצֵּל מֵלֶהְ גוֹיִם Gen. 14. 1, Thideal, roi des nations, ou n. pr., roi de Goyim.

קליה אם בּיִנְים לּלְּהָר (I ne nous reste rien) que notre corps; יְצֵל־בְּיִרְים בּיִלְּהְים בּילִים בּילִי

וֹלְהַ rarement הַלְּה, f. (rac. הַּלָּה, f. (rac. הַלָּהָּ). 1° Emigration, captivité, exil : עַר־תַּוֹלָרוּ I Chr. 5. 22, (ils restèrent en ces lieux) jusqu'à l'exil (jusqu'à ce qu'ils furent exilés); פַּבְלֵּר גוֹלָה Ez. 12. 7, comme les effets de quelqu'un qui part; וּבַּגוּלָת לֹא ולה Jer. 48. 11, il n'est pas alle en exil; בני העולה les exilés, aussi ceux qui étaient revenus de l'exil : בּר־בָנֵי תַּעוֹלֶח בונים הַיכַל לַהַי Esdr. 4. 1, que ceux qui étaient revenus de l'exil construisaient un temple à l'Eternel. — 2° Sens concr. Les exilés, les captifs: וַלַהָּ תַּאׁ אֱל־חַגוּלַה Ez. 3, 11, va auprès de ceux qui ont été emmenés captifs ; הַּיָּהַל הַיוּלָב Esdr. 10.8, de l'assemblée de ceux qui étaient revenus de la captivité.

גולם (v. גולם).

לוֹלְן n. pr. Golan, ville dans Basan, Deut. 4. 43, donnée aux Lévites, Jos. 21. 27 (cheth. אָלוֹן).

יאות היית מי היית Aboth, il ne gonste pas son cœur, ne s'enorgueillit pas.

עולף (fut. יְבְּנְע Expirer, périr: יַבְּנָע Gen. 25. 8, il expira et il mourut, c.-à-d. il mourut d'une mort douce; וְרוּא אִישׁ אָנִיע מַעִנִינוֹ Jos. 22. 20, il n'a pas péri seul par son péché.

קום Ex. unique: Hiph. אינים הַוּלְּחוֹת Neh. 7. 3, ils fermeront les portes, et vous les fermerez à verrous, ou avec des barres.

לוף ". Corps: איל אים Rituel, il n'est point un corps.

בור 1° Demeurer, séjourner, habiter comme étranger; se constr. avec יָבם, יאָר, et poét. avec le rég. dir.: יָּבֶּר אַרְהִיי Gen. 32. 5, j'ai demeuré chez Laban; נוּר בָּאָרֶץ הַוּאֹח Gen. 26. 3, séjourne dans ce pays ; יגורו בָךָ וַדָּתַר מוֹאָב Is. 16. 4, mes fugitifs habiteront au milieu de toi, Moab; בָּר־גַרָפִּר מֵישֵׁן Ps. 120, 5, que j'ai demeuré à Mesech (v. מִי יְגוּר לֵנוּ אֲשׁ אוֹכֵלָח (מְשֶׁךְ Is. 33. 14, qui de nous peut demeurer près de ce feu dévorant? Des animaux : יְגֶר יָאֵב ובר בבש Is. 11.6, le loup demeurera avec l'agneau. Part. דַּאַר דָאַר בָּאור בָּאור בָּאור Lév. 17. 12, l'étranger qui demeure parmi vous; אָמָוּרָת מֵּריתָה Exod. 3. 22, de celle qui demeure dans sa maison (sa voisine); פַרַץ נַחַל מֵינם־נָר Job 28. 4, le sleuve deborde, s'élance de l'endroit où il séjourne (de son lit); גַּרִים רֹאַכֵלוּי Is. 5. 17, ceux qui viennent y demeurer (des étrangers) s'en nourriront.

2° Comme יְבֹי craindre, avoir peur, trembler; avec מְּפָנֵי , פְּּפְנֵי et le rég. dir.: בְּשִּׁרִהוּ נְינִרּהּ אֲיִלִּים Job 41. 17, s'il s'élève, les forts sont saisis de crainte; לֹא תַּצִּרִים Deut. 1. 17, ne craignez personne; לוּלֵי מַעֵּט אוֹיְב אָבוּר Deut. 32. 27, si je n'appréhendais point la fureur de l'ennemi.

3° Comme אַבּר צִּיִּרִים s'assembler, se réunir (pour un complot): יַנְּרִּר צָּיִרִּם Ps. 59. 4, les forts s'assemblent contre moi; דְנָּרְר צָּיִרְם Is. 54. 15, on s'assemblera, complotera, contre toi, mais sans moi (ce ne sera pas par mon ordre); יַנְּרָר אָבָּוּךְ צָּבְּרִיךְ רָפּוּל Is. 54. 15, celui qui complote contre toi tombera dans ton pouvoir, ou: sur ta terre, ou: se soumettra à toi; trans. יְנִּבְּרִי בְּּבְּרָ בְּעִרְּרָ בְּעִרְּרָ בְּעָרָרָ וּצְרָּיִם וּצִּרְרָ בְּעָרָרְ בְּעָרָרְ בָּעָרָרְ בִּעָרָרְ בָּעָרָרָ בְּעָרָרָ בְּעָרָרְ בָּעָרָרְ בָּעָרָרְ בְּעָרָרְ בָּעָרָרְ בִּעָרָרְ בָּעָרָרְ בִּעָרָרְ בָּעָרָרְ בָּעָרָרְ בַּעְרָּיִי בְּעָרְרָ בְּעִרְרָ בְּעָרְרָ בְּעָרְרָ בָּעִרְרָ בְּעָרְרָ בְעָרְרָ בְּעָרְרָ בְּעָרְרָ בְּעָרְרָ בְּעָרְרָ בְּעָרְרָ בְּעָרְיִי בְּעָרְרְ בְּעָרְרָ בְּעָרְרָ בְּעָרְרָּ בְּעִרְרָ בְּעִרְרָי בְּעָרְרָ בְּעִרְרָּ בְּעָרְרָּיִי בְּעָרְרָ בְּעָרְרָ בְּעִרְּיִי בְּעָרָרְ בְּעָרְרָ בְּעָרָרְ בְּעָרָרְ בַּעְרָּרְ בְּעָרָרְ בְּעִרְרָ בְּעִרְרָ בְּעִרְרָ בְּעִרְיִי בְּעִרְרָּיִי בְּעִירְ בְּעִרְיִי בְּעִרְיִי בְּעִרְיִי בְּעִרְיִי בְּעִרְיִי בְּעִירְ בִּעְרָייִי בְּעִירִי בְּעִרְיִי בְּעִירִי בְּעִרְיִי בְּעִירְיִי בְּעִירִי בּעִייִי בּיִיי בּעִייִי בּעִייִי בּעִייִי בּעִייִי בּעִייִיי בּעִייִי בּעִייִי בּעִייִי בּעִייִיי בּעִייִיי בְּיִייִי בּיִייִיי בּעִייִי בּעִייִי בּעִייִי בּיִייי בּעִייִי בּיִיי בּעִייִי בּיִייי בּיִייי בּייִיי בּיִייי בּעִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בִּייִיי בּייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְיִייִי בְּייִיי בְי

Hithp. 1° Demeurer, sėjourner: אָשִּׁרְ־אָנִי מְרְאוֹרֵרְ עִּבְּּהּ I Rois 17.20, chez laquelle je demeure comme hôte.— 2° S'assembler: צַּלְדְּנֶּן וְחִירוֹשׁ וְחִירוֹשׁ יְתְּאוֹרֶרּוּ Osée 7. 14, il s'assemblent pour avoir du blé et du vin; סַצֵּר מְתְּאוֹרֵר Jér. 30. 23, une tempête qui s'amasse, ou qui continue, qui dure.

אבור או (צור עניר. אריום פור אבריות שליים שליים שליים שליים אריים אריים שליים אריים אריים

א בּוֹר m. Animal jeune; princip. jeune lion qui suit encore sa mère: רְבְּיָח וּבְּיִחְיּ Ez. 19. 2, elle (la lionne) a élevé ses petits; plus complét. הַבְּיִח יְדִוּק הַם הַּבְּיִח בּרְנִים בְּיִחְנִים בּרָנִים בּרְנִים בּרְנִים בּרָנִים בּרְנִים בּרְנִים בּרָנִים בּרָנִים בּרָנִים בּרָנִים בּרָנִים בּרָנִים בּרָנִים בּרָנִים בּרָנִים בּרַנִים בּרַנְים בּרַנִים בּרַנִים בּרַנִים בּרַנְים בּרַנִים בּרַנְים בּרָּבְים בּרָּבְים בּרַנְים בּרָנְים בּרָנִים בּרְנִים בּרַנְים בּרָנִים בּרְנִים בּרְנִים בּרָּבְים בּרָּבְים בּרָב בּרָב בּרָנְים בּרָב בּרָב בּרְנִים בּרְנִים בּרָב בּים בּים בּים בּרַנְים בּרֵּים בּרַנְים בּרֵים בּרְנִים בּרְנִים בּרְנִים בּרְנִים בּרְנִים בּיבְּים בּיבְּים בּרָנְים בּרְנִים בּרְנִים בּרְנִים בּרְנִים בּרְים בּבְּיבְים בּרְנִים בּרְנִים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּיבּים בּרַנְים בּרְנִים בּרְנִים בּרְיבְים בּרְנִים בּרְנִים בּרְנִים בּיבְּים בּרְנִים בּרְנְים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּרְנִים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְים בּיבּים בּיבּיב

תור n. pr. Gour, endroit près de Jebleam, Il Rois 9. 27.

לול־בעל (demeure de Baal) n. pr. d'une ville dans l'Arabie, II Chr. 26. 7.

תוֹרֶל m. (plur. מּוֹרֶלוֹת). 1° Sort, manière de décider par le sort: בּּיִלְ אָּדְוּד Lév. 16. 8, un sort
pour l'Éternel et un sort pour Azazel,
c.-à-d. un sort destinera le bouc qui
sera immolé à Dieu, et l'autre le bouc
qui sera envoyé à Azazel, le bouc émissaire; קָּבֶּים מִּיַרֶּל , je

jetterai le sort pour vous ; וָאַל־צַׁנְּדִּי רַדִּוּעוֹרַל Joel 4. 3, ils jettent le sort au sujet de mon peuple, ils se le partagent au sort. בתן, חטיל, חפיל .... Ps. 22. 19. על Avec יושְׁלִּיהְ־גוּרֶל jeter le sort ; אַשָּׁר בָּלָּח עַלָּיר באורל Lev. 18. 9, (le bouc) que le sort aura désigné (pour être immolé à Dieu). - 2º Sort, destinée, et ce qui est donné par le sort, la part, l'héritage, le bien : Ps. 16. 5, tu soutiens אחת חומיה גורלי ma destinée, ou ce qui m'est échu par le destin : עַלָּח אָחָר בְּנֹרֶלָר Jug. 1.3, viens avec moi dans le pays qui m'est échu par le sort; וְחַצֵּטֹד לְנֹרַלָּה Dan. 12. 13, tu te tiendras dans ton héritage, ou : tu jouiras de ta destinée; אוֹרֵלָהְ תַּמְּיל พรากร Prov. 1. 14, tu jetteras ton sort au milieu de nous (tu partageras notre destinée).

רְּנְהִישׁ :m. Morceau (de terre) בְּוְשׁ Job 7. 5, (ma chair est couverte) de vers et de mottes de terre.

לאַ m. (rac. אַזְי.). 1° Tonte, toison: אָבְּיִבְּיבְי זַ Deut. 18. 4, la toison de tes brebis. — 2° Toison des champs, herbe coupée: אָבֶי עַל־בָּי Ps. 72. 6, comme la pluie sur l'herbe coupée; אַנַי בַּעָּלֶּךְ Amos 7. 1, la coupe pour le roi (l'herbe repoussait après qu'elle avait été coupée pour le roi, v. שֵׁבֶי).

הְּוְכֶּר m. Trésorier: מְּחָרֶה בַּאוְבָּר Esdr. 1. 8, Mithredath, le chef du trésor du roi des Perses.

בּוֹרְרֵיָא chald. m. pl. Les trésoriers, Esdr. 7. 21.

אָל: f. (rac. יוַגָּגְ, v. יגַּ). Toison: אָלי Jug. 6.39, à la toison seule; יְנְּנָּיָה לָבְיָה 6.37, la toison de laine.

ווֹיִ (fut. יבִי) Tondre, couper: יוֹבְּצְׁיִ Gen. 31. 19, pour tondre ses brebis; אַר אַיִּוֹן Sam. 25.7, ils tondent pour toi (ses brebis); יוֹבְיּי אָר אַר אַר Job 1. 20, il coupa les cheveux de sa téte (signe de deuil); יוֹרְי יִין Jer. 7. 29, coupe tes cheveux. Niph. métaph. Etre détruit: יְבָיְר וְנִישׁ וְעָבֶר Nah. 1. 12, ils seront coupés, détruits, et ce sera passé.

na (celui qui tond) n. pr. m. I Chr. 2. 46.

(rac. אַזְּיח (rac. אַזְּיח (rac. אַזְּיח (rac. אַזְּיח (les pierres), la taille: לאַרתְּבֶּטְדְּאָדְיָקְ אָדְיּח (les pierres) étant de taille, c.-à-d. tu ne bâtiras pas (l'autel) avec des pierres taillées; אַבְיֵי בָּוִיח I Rois 5. 31, pierres de taille.

(fut. יְּבְּוֹל) Arracher, prendre de force, enlever, s'approprier injustement, dérober, voler, opprimer : אַיַלַרּ שורם מעליתם Mich. 3. 2, ils leur arrachent la peau : נַינִוֹל אָת־חַחֲנִית מִיֵּר חֲמָבְרִי II Sam. 23. 21. il arracha la lance de la main de l'Egyptien ; אַבִּיכֵּלָה עַבְדֵי אַבִּיכֵּלָה Gen.21. 25, (les puits) que les serviteurs d'Abimelech avaient pris de force ; שַרַ־תְּנֵוֹל אָתַד קַּנְיַרָּהְ פֵּעָבָּיר Gen. 31. 31, que tu ne voulusses peut-être me reprendre de force tes filles; הַאָּמוֹלְנוֹת אֲטֵׁר גַּוָלִא Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées; וְלְגִוֹל מְשָׁפֵּט עֵנְיֵר עַפְּיִר וֹs. 10. 2, de faire violence au droit des pauvres de mon peuple; métaph. צַיַּח גַּם־חֹם רָגִוֹלוּ מֵּרמֶר־שָׁלֵג Job 24. 19, (comme) la sécheresse et la chaleur dérobent les eaux de la neige (absorbent la neige fondue); גוֹיוֵל אַבִּיד רָאָאַד Prov. 28. 24, qui vole, dérobe, son père et sa mère.

Niph. Etre dérobé, enlevé: יְנְנְזְלָּחְ Prov. 4. 16, le sommeil leur est enlevé (ils ne dorment pas).

אָלָ m. (const. נְּזֶל pa. (const. נְּזֶל pa. (const. אַזְב). Vol, rapine, rapt: בְּזֵל pa. Ez. 22. 29, et ils ont commis des vols, des rapines; יְבָּזֶל מְשְׁמָּם וְצָּדֶל Eccl. 5. 7, la violation du droit et de la justice.

לְּבֵּלְהוֹ f. (const. בְּּוַלָּהוֹ Vol, objet volé: בְּּבָּלִה הָעָנִי תְּבָּהִיכָּט Is. 3. 14, le bien ravi aux pauvres est dans vos maisons; בְּּנָלִה הָּנָלְ בַּבָּר בַּבָּר 18. 12, il a commis des vols, des rapines.

תוב של הארמה. Espèce de sauterelle, ou chenille: יְהֶר רַשְּוְיֵם אָכֵל הָאַרְמָּח Joel 1. 4, ce que la chenille avait laissé, la sauterelle l'a mangé.

Dla n. pr. m. Esdr. 2. 48.

'11? n. pr. de la ville de Guiso ou de Guison, I Chr. 11. 34.

אָנְעָּמָר יָמַגּד גָּוְעֵּר : M. Souche, tronc : גּּבֶעָּמָר יָמַגּד גָּוְעֵּר : Job 14. 8, et (quand) sa souche meurt dans la terre; וְיָצָא רֹמֶר מָנְוֶע רְשֶׁר Is. Is. It. 1, il sortira un rejeton du tronc d'Isaie.

לְּיֵר (fut. יְבְּיֵר זְיִבְּיֵר 1º Couper, diviser, enlever: גַּיְרָר אָדְרָּיָר I Rois 3. 25, coupez l'enfant (en deux); יְבְיֵר II Rois 6. 4, ils couperent du bois; הְיבִיר יִבּיר זְבִּיר יִבּיר יִבּיר זְבִּיר יִבּיר יִבּיר זְבִּיר יִבּיר זְבִּיר אַבְיר יִבּיר זְבִיר יִבּיר יִבּיר זְבִיר יִבּיר יִבּיר זְבִיר יִבּיר זְבִיר יִבּיר זְבִיר זְבִיר יִבְּיר יִבְּיר יִבִּיר יִבְּיר יִבִּיר זְבִיר זְבְיִר זְבְיִר זְבְיִר זְבְיר זְבְיִר זְבְיר זִבְיר זְבְיר זְבְיִר זְבְיִר זְבְיִר זְבְיִר זְבְיר זְבְיִר זְבְיִר זְבְיר זְבְיִר זְבְיִר זְבְיִר זְבְיִר זְבְיר זְבְיִר זְבְיר זְבְיִר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זִבְיר זְבְיר זּבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְּיר זְבְיר זִבְּיר זְבְּיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְב זְיִּבְיר זְב זְב זְר זְבְיר זְב זְיִב יִּבְיר זְב זְיב זְר זְב זְיִר זְב זְיִב יִּבְּיר זְב זְיִּבְּי בְּיִר זְּבְיר זְב זְיִב יִּבְיר זְב זְיִב יִּבְּיִר זְיִבְּיִר זְיִּי זְיִבְּי זְי זְבְּיִר זְיִבְּיִר זְיִּבְיר זְיִבְּיִּי זְיִי זְּיִבְיּי זְיִּבְיּי זְיִי זְיִּבְיִי זְיִי זְיִי זְיִבְּיִי זְיִּי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְּיִי זְי זְּיִי זְּיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְּיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְיִי זְּיִי זְּיִי זְיִי זְייִי זְיִי זְיִי זְייִי זְייִי זְייִי זְּיִיי זְייִי זְייִי זְיי זְייִיי זְייִי זְייִיי זְייִיי זְיִייִייִייִיי זְייִייִיי זְייִייִיי זְייִיי זְייִיי זְייִייִיי זְייִייִיי זְייִייִיי זְייִייִיי

לוֹף chal. Décider. Part. plur. אַוְרֵיך Dan. 2. 27, (ceux qui décident, jugent, de l'avenir) les augures; יְנָיְרָיָא Dan. 4. 4, et les augures.

Hithp. עד דִּי תִּחְגְיֶרֶת אֶבֶן Dan. 2. 34, jusqu'à ce qu'une pierre se détachât (v. יְנָה hébr.).

קון היים האָלָים (פר. 15. 17, entre ces morceaux; métaph. לגור בים סוף לְּגְיָרִים Ps. 136. 13, à celui qui a divisé la mer Rouge en deux parties.

יוף היכני Arrêt, décision: אַוּר היכני Rituel, l'arrêt dans notre cause, notre sentence.

n. pr. d'une ville lévitique de la tribu d'Ephraïm, Jos. 21. 21.

לְבְּרָהְ 1.1° בּוֹרָה. Lev. 16. 22, dans un pays désert (exact. de nudité, sans habitants ni végétation). — "2° Arrêt, décision: קל־אָוּרוֹת מְשׁוֹת Rituel, tous les arrêts durs, sévères.

בּוְרֵרת פְּלֵּיאָ וִירּא: chald. f. Arrêt: בּוְרֵרת פְּלֵּיאָ Dan.4.21, c'est l'arrêt, la sentence, du Très-Haut.

בְּרֵרְ מִּדְרָתְּט f. 1° Figure, forme: מַפְּרֵרְ מִּדְרָתְּט Lament. 4. 7, leur figure était comme le saphir. — 2° Une partie du temple séparée (ou: dont la façade se détachait, s'élevait au-dessus) du reste de l'édifice, Ez. chap. 41.

אָרָרִי n. pr. d'un peuple voisin des Philistins, I Sam. 27. 8 (cheth. בְּרָיִר).

אָרוֹן m. Ventre (des animaux rampants): עֵל־בְּּוֹלְהְ Gen. 3. 14, tu ramperas sur ton ventre.

יוֹחֲשׁ et יְּחַשׁ n. pr. Guehazi, serviteur du prophète Elisée, Il Rois 4. 45.

בּתְּלֵּה (plur. מְּחֵלֵּה בָּתְּלֶּה בַּתְּבֶּל Charbon ardent: אַרְ־בַּתְּלָה לַּתְּכָּה וֹאַר בַּתְּלָה לַתְּכָּם. Is. 47.14, ce ne sont point des charbons pour s'y chauffer; בָּתְּלִה בַּתְּלֵּה בַּתְּלֵּה בַּתְּלֵּה בַּתְּלֵּה בַּתְּלִּה בַּתְּלִּהְ בַּתְּלִּהְי II Sam. 14.7, ils veulent éteindre le charbon, tison, qui me reste (tuer le seul fils que j'ai encore).

OD2 n. pr. Gaham, fils de Nahor, Gen. 22. 24.

n. pr. m. Esdr. 2. 47.

 le pays de Moab; מֵרְא בֶּן־רְמִּנִם Jer.7.32, בּיִּחִים Jos. 15.8, et בְּּיִבְּע Jer. 2.23, vallée près de Jérusalem, où dans les temps d'impiété on sacrifiait à Moloch; II Sam. 8.13, vallée du sel, près de la mer Morte.

קיד הינשת 1° Nerf: היד הינשת Gen.32.32, nerf ou tendon (sur la concavité de la hanche des bêtes); אָרִי פַּתְּיָר Job 40. 17, les nerfs de ses testicules; אָרִים בּרָיָל פּרָפּדּב 37. 6, des nerfs. — 2° Barre: בּרַיל פּרָפּדָּר Is. 48. 4, ta nuque est une barre de fer.

לייִם מער מוֹשׁ (fut. יְיִבְּיחַ 1° Sortir, déborder; trans. faire sortir, tirer dehors: אָבְיחִים בַּעָּחָם בַּעָּא Job 38.8, lorsque, s'élançant, elle (la mer) sortit comme du sein (d'une mère); בּיִרְיִּחָי Job 40. 23, le Jourdain déborderait-il? 40. 23, le Jourdain déborderait-il? בְּיִרִי בַּיִרְיִיךְ Ez. 32. 2, tu débordais avec tes fleuves; אַבָּיוֹן בַּיִרִייִרְּיִּרְ Ps. 22. 10, tu m'as fait sortir du sein (maternel).— 2° Gémir (en enfantant): mich. 4. 10, et gémis, fille de Sion (comme une femme qui enfante).

Hiph. Sortir, s'élancer: אַרָבֶּר יְשְרָאֵל Jug. 20. 33, et les Israélites en embuscade sortirent, s'élancèrent, de la place (où ils se tenaient).

קיניקו לְיַשָּא: chald. Aph.: מְנִיקוּן לְיַשָּא Dan.7.2, (les quatre vents) s'élancèrent sur la grande mer, ou agitaient la mer, ou luttaient l'un contre l'autre sur la mer.

לְיחוֹן n. pr. 1° Guihon, source près de Jérusalem, I Rois 1. 33. — 2° Guihon, un des quatre fleuves qui sortaient du jardin d'Eden, Gen. 2.13; il coule autour du pays de (שים) l'Ethiopie. On présume que c'est le Nil.

בְּילִי מְאֵדְ מְּאִדְ מְּאִדְ בְּּיִדְינִין : Se réjouir בְּילִל פּיִל Zach. 9.9, réjouis-toi extremement, fille de Sion. Avec בּיבִידְינָין Is. 65.19, je me réjouirais dans (ou au sujet de Jerusalem; יְבִיל בְּיִי Ps. 35.9, mon âme se réjouit en Dieu. Avec יְבִיל צָּבִיךְ : צֵל Soph. 3.17, il se réjouit au sujet de toi.— Sens opposé:

Graindre, trembler: אְבְּטֶרֶה עֶלָּה רְיִנִילֹּאּ Osée 10. 5, et ses prêtres tremblent à son sujet (au sujet de l'idole), ou: les prêtres (de cette idole) qui en faisaient leur joie (seront dans les larmes); Ps. 2. 11, réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

אַלְּרִיבֶּיל m. 1° Joie, allégresse: בְּשְּׁמִּיִּדִים Job 3. 22, qui se réjouissent jusqu'à l'allégresse; אַל־תַּשְׁמֵּח יִשְּׁרָאֵל אָל־ Osée 9. 1, Israel, ne te réjouis pas jusqu'à l'allégresse (comme les autres peuples). — 2° Génération, âge: בַּיִּבְילַרִים אֲשֶׁר תְּיִּרְלָּבָּיִם Dan.1.19, les jeunes gens de votre âge.

פילה et פּילה f. Joie, allégresse: הָילָה Is. 35.2, elle sera réjouie, (ne sentira) que l'allégresse, Is. 65.18.

בילני De la ville de Guiloh, II Sam. 15. 12 (v. איז).

n. pr. m. I Rois 16. 21.

ייף ou אָר m. Chaux: בְּאַרְטֵּי־גָר Is.27. 9, comme des pierres de chaux (calcaires).

יָרָא יִּטְלְנִירְכָּלָא: chald.: עַּלְּבְּיִרָא הָּי־כְּחַל תַּיּרְכָּלָא: Dan. 5.5, sur la chaux du mur du palais.

ח. pr. m. I Chr. 2. 47.

ַנְלֵח v. בְּלָא.) בְּלָא.

בְּלֶב m. Barbier: מַשֶּׁר תְּנְּבָּרִם Ez. 5. 1, un rasoir des barbiers.

אַלְלֵּא n. pr. Guilboa, montagne de la tribu d'Issachar; Saul et ses fils y trouvèrent la mort, I Sam. 28. 31.

רָכֶב וְגַלְגַל : 1°Roue). (גַּלְגִּלִים . pl. בַּלְבַּל Ez. 23. 24, (avec) char et roue; יָבַלָּמָלַדי Is. 5. 28, et ses roues sont comme une tempête : roue pour puiser de l'eau : ונרץ הובלגל אל-הבור Eccl. 12.6, et (avant) que la roue se rompe sur le puits. — 2º Tourbillon, poussière soulevée par un tourbillon: קול רַעַּכְּף הַּוּלְנֵל Ps. 77. 19, la voix de ton tonnerre dans le tourbillon (la tempête), ou: sous la voute celeste; לָחָם פוֹרָא הַעְלָגַל Ez.10.13, on (une voix) les appelait (les roues) tourbillon, ou les appela par leur nom de roue; אַלְחֵר יִשִירְחֵמוֹ כגַלְגַל Ps. 83. 14, mon Dieu, rend-les semblables à un tourbillon de poussière, ou comme une roue qui tourne sans cesse, ou comme de la boue (v. וּכְגַלְגַל לִּמְנֵד סוּמָה ; וֹנַלַל Is. 17.13, comme un tourbillon de poussière devant une tempête.

בְּלְבֵּל chald. Roue : בְּלְבֵּל Dan. 7. 9, ses roues un feu ardent.

וּלְבָּל m. Roue: וּלְבָּל מָנְלָחוּ Is. 28. 28, la roue de son chariot.

לְּבֶּל et בַּּלְבֶּל (roue, cercle) n. pr. Guilgal (Galgala), ville entre Jéricho et le Jourdain, Jos. 4. 19. Appelée aussi אָרָה תַּיּנְלָּנִל Méh. 12. 29.

IRois פּלְבּלֶת f. Crane, tête: תְּבְּלְבֶּלָת IIRois 9. 35, le crane; וְבְּלְבָּלָת I Chr. 10. 10, sa tête, ou son crane; שׁבֶּר בַּנְבְּלִבְּלָת Exod. 16. 16, un omer par tête (par personne); בְּלְבְּלְבְּלְתְם Nomb. 1. 2, tous les mâles par têtes.

קלף m. Peau de l'homme : שַּלֵּר Job 16.15, sur ma peau.

קלְת (fut. רְבֶּלֶת, apoc. רְבֶּלֶת) intrans. Se découvrir, apparaître; trans. couvrir, découvrir, révéler, faire connaître: אָלָת הָבָּר הַרָּבָּר בְּיִבָּר הַרָּבָּר בְּיִבָּר הַרָּבְּר הַבְּרָר הַרָּבְּר בְּיִבְּר בִּרְבְּרָר הַרָּבְּר בְּיִבְּר בּיִבְּר בִּיבְר בּיִבְּר בִּיבְר בִּיבְר בִּיבְר בּיִבְּר בִּיבְר בּיִבְּר בִּיבְר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיבְר בּיִבְּר בּיבְר בּיבְּר בּיבְר בּיבְיר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבּר בּיבּר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְּר בּיבְר בּיבְר בּיבּר בּיבְיר בּיבְיר בּיבּר בּיבּיר בּיבְיר בּיבְייר בּיבְּיר בּיבְיר בּיבּיר בּיבּיי בּיבּיר בּיביי בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּ

scellé; אָלָה לְכֶּלְיתָּשְׁהְים Esth. 8. 13, il fut publié, on sit connaître à tous les peuples. Avec אָאָ סעידור l'oreille, apprendre: אַרָּה אָיִדְּ בְּיִה אָיִדְ בַּרִּא בִּיּ בְּיִּ בְּיִרְ אָיִרְּ בְּיִרְ אָיִרְּ בְּיִרְ אָיִרְּ בְּיִרְ אָיִרְּ בְּיִרְ אָיִרְ Ruth 4. 4. je veux te le faire savoir; בִּילֵּ אָיִנְם לַּמִּרְטָּ בִּיִּ בְּיִרְ אָיִרְם לַּמִּרְטָּ בִּיִּ בְּיִרְם לַמִּרְטָּ בְּיִבְּ אָיִרְם לַמִּרָטָר Job 36. 10, il leur ouvre l'oreille à la morale.

2º Emigrer, être emmené en captivité, etre exilé, banni : עַמַרוּ נָבְלוּ מָרָאשׁ וֹלָים Amos 6.7, maintenant ils seront menés en captivité à la tête des exilés; ער יום ולות דשבץ Jug. 18. 30, jusqu'au jour que les habitants du pays furent emmenés captifs. De l'exil volotaire: ון ינם ולה אָחָה לְּמְקוֹיםְהְ II Sam. 15. 19, tu t'es exilé ici, (retourne) vers ta demeure. Des choses inanimées : Disparaitre, être enlevé : גַּלָהוֹ כָבוֹר מִיּנְשָׂרָאֵל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel ; אַלֵּח מְשׁוֹשׁ חַאָּרֵץ Is. 24.11, la joie est bannie de ce pays; יגל יבול בירו Job 20. 28, les fruits, richesses, de sa maison, seront enlevés.

Niph. 1º Etre à découvert, à nu; se découvrir, se montrer, apparaître, se reveler, être annonce: וְנְגַלֵּח יְסֹרוֹ Ez. 13.14, et ses fondements seront à découvert, paraitront; מָּרָעַלוֹת נָגְלוֹת מַּבְיוֹר ון קרַקִּים II Sam. 6. 20, (deux infinitifs) comme peut se découvrir ou se montrer un des plus vils, frivoles; יְנְגָלֶרִמּי אַלִּידָשׁ I Sam. 14.8, nous serons aperçus par eux; הַנְגלוּ לָהְ שַׁעֵרֵי־מֵוֹת Job 38. 17, les portes de la mort t'ont-elles été ouvertes ? שֵׁם נְגָלוּ אֱלֵיר , דְאֵלֹיְרִים Gen., 35. 7, là Dieu s'était révélé à lui ; יְנִבְּלַתְּ ו מבוד בי Is. 40. 5, la gloire de Dieu se manifestera; מְּוֶלֵת רְעָהוּ Prov. 26. 26, sa méchanceté sera découverte; מַצֶּרֶץ נקרם נגלַת־לַמי Is. 23. 1, cela leur a été annonce du pays de Chittim.

2º Passif du Kal 2: דורר נפַע וְנְנְלָח מִנִּי ls. 38. 12, le temps (de ma vie) est rompu, et s'exile, s'éloigne de moi.

Pi. חְּבָּל, וְתַבֶּל חְרֵבֵל , וְרַבֵּל , חַבְּל הִדִּיוֹ . 1º Découvrir, וְנִּלְיוֹת מִרְוּלְּהָדוֹ ! Ruth 3. 4, tu découvriras (la couverture) du côté des pieds; בֵּי מֵיּבְּתִּי נְּלְיוֹת ! S. 57. 8, tu t'es découverte (en t'éloi-

gnant) de moi. דְּשָׁרְרֵיְרִ אֲּשֶׁרְרְיִלְּא Cohabiter: בְּיִרָיִהְ לֹא רְוּבְּלֵּח Lév. 18.16, tu ne découvriras pas la nudité de la femme de ton frère; דְּיִרְ דִּיֹּרְ דִּיִרְ דִּיֹרְ בַּעְרִי Lév. 20.20, il a découvert la nudité de son oncle, c.-à-d. il l'a déshonoré en séduisant sa femme, en souillant sa couche; בּיִרְיִ בְּלְשָׁרֵ אַרְיִירֵי בְּלְשָׁרֵ אַרְיִירֵי בְּלְשֶׁר Nomb. 22. 31, Dieu ouvrit les yeux de Balaam, lui fit voir ce que l'œil de l'homme ne voit pas d'ordinaire; בְּלְבֶּי אַרְיִיבֶי Nomb. 24. 4, qui a les yeux ouverts, le voyant, le prophète.

Pou. אָלְיִתְּבּ Nah. 2. 8, Houtzab sera amené en captivité, ou sera mis à nu, souillé (v. בַּבָּר).

Hiph. (פֿבָּבֶל רְבַּבְלָּחְ, וְעוּלָחְ, וְנְּלִחְ בְּבְּלָחְ.). Mener en captivité: מַבְּבָּם אֲשׁרְּרִי Il Rois 15.
29, il les mena en captivité en Assyrie.

Hoph. passif: הַּלְּהַ הְדְּיָהָה רְּלֶּהְת Jér. 13. 19, Juda tout entier sera mené en captivité; הְלְּהָה et הְהָלְה Esth. 2. 6, qui a été emmené, emmenée, en captivité.

Hithp. 1° Se découvrir, se mettre a nur: בּרְתֵּעֵל בְּרִוּן בְּרִתְּעָל בְּרִוּן Gen. 9. 21, il se découvrit dans sa tente.—2° Découvrir, faire connaître: בַּרְתַּעָלוּה לָבוּן Prov. 18.2, quand sa pensée se découvre, s'exprime.

et אלְן chald. Révéler, manifester: בְּלְתָּא בְּמְכְּתְא בְּמְכְּתְא Dan.2. 22, il révèle les choses profondes et cachées.

Aph. Mener en captivité, exiler : יְצַבֶּּה הַנְּלִּי לְבָּבֶּל Esdr. 5. 12, et il mena le peuple en cxil à Babylone.

ללו n. pr. d une ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15. 51.

ּ (נוֹלָת (ע. לְלָת

ולה מים : 1º Source (בַּלַל (rac. אַלָּה בַּלַ Jos. 15.19, des sources d'eau (v. 5, 2°). – 2º Cruche, coupe, vase: מִימִין הַוּלָּהו Zach. 4. 3, à droite de la cruche (à l'huile); אָרָץ אָלַה הַאָּדָב Eccl. 12. 6, (avant que) la coupe d'or se casse. 3º Terme d'architecture : הַּלָּח הַלַּהָרֹת I Rois 7. 41, et les coupes ou boules aux chapiteaux.

יים וויים m. Ce qui est ouvert, public: Rituel, en public, publiquement. י אלור צַרָרוֹת: Action de découvrir! découverte de la nudité (des parents), l'inceste.

ַ בּלוּלִים. m. plur. (rac. בָּלּוּלִים, bloc rond, ou v. אַלֵּל, immondice, abomination). Idoles : וְחִפַּלְתִּר תַלְבֵּרכֶם לִפְנֵר נְּמִּנֹר בָּמֹי בַּם בּוֹחָבָּר בַם בּוֹחָבָּר בָּת בּוֹיבָר בָּת 6. 4, je ferai tomber vos cadavres devant vos idoles; אַר־שַׁשְּרַבֶּיבוּם וָאַר גַּלְלַרְדָוּם Deut. 29.16, leurs horreurs et leurs abominations, c.-a-d. leurs idoles.

בְּגְלוֹם (rac. נְּלַם) m. Manteau : בְּגִלוֹם הבלח Ez. 27. 24, avec des manteaux d'hyacinthe.

ללון n. pr. (v. ללון).

לְלְּוֹלְתְּ (הַלְּגַּ Obad. 20, rac. הַלָּגָּוּ). 1º Emigration, exil, captivite: לגלויורנוי Ez. 33. 21, (la douzième année) de notre captivité. — 2º Collect. Les exiles: לכל גלוח יחונה אָשֶׁר בְּבֶבֶל Jer.29.22, à tous les exilés de Juda qui sont à Babylone; יְגֶלוּחִר יְשֵׁעֹחַ Is. 45. 13, il renverra libres mes exilés.

יבלורת emph. בלותא chald. f. Exil: בני נלויתא Dan. 2. 25, Esdr. 6. 16, les exiles; בּלְיַתֵּא Rituel, les chefs de l'exil. Le titre de Resch Gualoutha était celui du représentant des juifs à la cour des derniers rois de Perse et de leurs successeurs les khalifs.

רַלְּ Kal inusité. Pi. Raser, se raser: השלח־רא חרואים Deut. 21.12, elle rasera sa tête; ייניים Gen. 41. 14, il se rasa; mėtaph. רְגַּלֵּח דֵי בְּחַשֵּר Is.7.20, l'Eternel rasera avec le rasoir, il dévastera tout.

Pou. passif: פְּלְחֵר וַכֵּן Jer. 41.5, ayant

la barbe coupée (exact. rasés de barbe); אַם־אַלַּחְתִּי Jug. 16. 17, si j'étais rasé (si l'on me rasait la tête).

Hithp. minny Lev. 13. 33, il se rasera, ou sera rasé. Avec l'accusatif: אַחֵר דִיתְזַלְּדוֹו אַת־נְזָרוֹ Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de Nazaréen.

וֹיְלְיִי m. 1° Plaque polie, table (pour inscrire, graver): קרו-לף גליון גרול Is.8. 1, prends une grande table (et écris-y); selon d'autres, un rouleau, livre. -2º Plur .: הַאַלְּיֹנִים Is. 3. 23, les miroirs; selon d'autres, des vêtements d'une étoffe fine, transparente (qui laissent voir le corps, de מַלָּהו).

יליל (rac. נְּלֵל) 1° adj. Ce qui est rond, tournant : שָׁנֶר צְלָשִׁים הַוֹּהֶלֶת הָאַתַּת בְּלִילִים I Rois 6.34, les deux battants d'une des portes étaient tournants, tournaient facilement, ou étaient ornés de choses rondes. — פילילי וווב: Cant, 5. 4, des anneaux d'or. — 3º Cercle, district, province: אַלִּרל דַעוּיִים Is. 8. 23, le district des paiens; plus généralement : דַּעַלָּרַל Jos. 20. 7, I Rois 9. 11, la Galilée, district de vingt villes de la tribu de Nephthali.

ל'לְהֹי f. (v. נְּלִילָה 3°). District, cercle, בל-וּלִילות חַפְּלִשְׁתִים Jos. 13. 2, בַּל-וּלִית חַבּלִשְׁתִים tous les districts, tout le pays, des Philistins; ולילות היירבן Jos. 22. 10. les environs du Jourdain.

(sources) n. pr., ville de la בּלִים tribu de Benjamin, I Šam. 25. 44.

et בְּלְיַח n. pr. Goliath, geant philistin, tué par David, I Sam, 17. **4, 2**3.

לְלֵל (sing. מָּלְלֹּה, plur. מָּלְלֹּה, imper. bia et ba, une fois by Ps. 119. 22) Etre rond (v. les dérivés: tourner, rouler): ילות אָבָנִים גְּדֹלוּת Jos. 10. 18, roulez de grandes pierres; אַלּוּתִי מָאַרַיָּם Jos. 5. 9, j'ai roulé de dessus vous, c.-à-d. j'ai ôté de vous, la honte de l'Egypte; אול על־יי הַרְבָּה Ps. 37. 5, consie à Dieu ta voie, recommande-lui ta vie; sans reg.: אל אַל־רֵר יָמַלְטָרוּא Ps.

22.9; adj.: lui qui se confie en Dieu; ou impér. 3° pers.: qu'il mette sa confiance en Dieu, Dieu le sauvera; ou infinitif: se confier à Dieu (cela) le sauvera.

Niph. 1° Etre roulé: רְנְעֹּלֵּי בַשְּׁעֵּר רְשְׁשֵּׁרִים Is.34.4, les cieux seront roulés comme un livre. — 2° Rouler, se précipiter, fondre: בְּשָׁרֵים בְּשָׁרֵים בְּשָׁרֵים Amos 5. 24, le jugement fondra (sur vous) comme l'eau (comme un torrent).

Poual. Étre roulé, être vautré : וְשִּׁכְּלָּח בְּדָשִׁם Is. 9. 4, le vêtement roulé

dans le sang.

Pilp. Faire rouler: נְגַלְּוּלְמִידְּ מְרְדַּעְּּלְצִּים Jér. 51. 25, je te ferai rouler du haut des rochers.

Hiph. נְיֶנֶל אָדְרָאָבֶן Gen. 29. 10, il roula (enleva) la pierre (de dessus le puits)

Hithp. Rouler, se précipiter: פְּרְשׁלֵּל II Sam. 20. 12, roulant dans son sang; לְּיִרְשׁלֵל עָלֵים Gen. 43.18, pour se précipiter sur nous, pour nous accabler.

Hithpalp. קּתַיח שָּאָה הְתְּבֶּלְעָלוּ Job. 30. 14, sous la tempéte, ou dans ma désolation, ils se précipitent sur moi.

לְּכֶל m. (rac. בְּלֵבְי וְעָלֶל I Rois 14. 10, comme on ôte l'immondice, la fiente. — 2° Ce qui tourne autour, ce qui a du rapport avec; seulement avec בְּלֵל en rapport a, en faveur de, à cause de : מְּלֵל מַדֶּבֶּי וְשָׁלְּל Deut. 15. 10, à cause de cette chose, pour cela; בִּלְלֹּבְיִם Deut. 1. 37, à cause de vous.

קלל n. pr. m. 1° I Chr. 9. 15. — 2° Néh. 11. 17.

לְלֵל chald. m. Objet qui doit être roulé, c.-à-d. lourd, pesant: אָבָר נְּלָל Esdr. 5. 8, des pierres lourdes, grandes.

אלָרִם m. (rac. אָלָרִם, pl. בְּלָרִם, const. בְּלֵּרָם, job Piente, excrément: קַּבְּלֵּרְ לְּנָבָּח דֹּבְּבֵּר Job 20. 7, comme son excrément il sera rejeté, il périra à jamais; בּלְרָבָּרִם בַּבְּּלָרָים כַּבְּּלָרָים Comme la fiente, la boue.

ילבי n. pr. m. Néh. 12. 36.

Plier: נַיַּשָׁת אָלְיָתְּע אָּת־אַנְּרְמוֹ וַיִּנְלֹם II Rois 2. 8, Elie prit son manteau et le plia.

בּלְמֵי רָאוּ מֵינֶיךְ Ps. 139. 16, tes yeux ont vu ma masse informe (lorsque je n'étais qu'une matière informe).—
* 2° אָלָם Aboth, homme sans intelligence, stupide.

לְּמֵהָר adj. Solitaire, abandonné: וְאֵנִי שְׁכּוּלָּהוּ רְּנְלְּמִהְּרָח Is. 49. 21, je suis privée d'enfants et seule, abandonnée; privée d'enfants et seule, abandonnée; Job 3. 7, que cette nuit soit déserte, dans la solitude; pauvreté et la faim ils étaient abandonnés, ou : ils étaient maigres, secs, de misère et de faim.

יְכֶל־אֵיל הַתְּעָלֶּר Hithp. Se mêler d'une chose, s'engager : יְכָל־אֵיל אַרְרֹּל Prov. 20. 3, mais chaque sot se mêle (de la querelle); בְּלַרְתּוּשְׁיֵח יְרְעַלֶּל Prov. 18. 1, il se mêle de tout ce qui est sage, sensé, c.-à-d. se donne l'air d'aimer la sagesse; selon d'autres, il s'irrite contre tout ce qui est sage; Prov. 17. 14, avant que la querelle s'engage.

אָרָאָר. pr. m. 1° Gelad, fils de Machir; nom patron. אַלְּבֶּיִד Jug. 11.1.—
2° Galaad, province au dela du Jourdain, Nomb. 32. 26, dans laquelle se trouvaient une ville et une montagne de ce nom, Gen. 31. 21, Osée 6. 8.

7以?』 n. pr. d'un monument de pierres élevé par Jacob (monceau de témoignage), Gen. 31. 44-48.

Ex. unique: שְּלְשׁרּ מַדֵּרר וּלְשׁרּ (Caut. 4. 1, 6. 5, (comme un troupeau de chèvres) qui descendent de la montagne de Galaad; selon d'autres, qui sont vues, qu'on aperçoit, de la montagne.

Deconj. 1° Comme אָק Aussi, meme, pourtant: יַּצְפֶּשׁ אָם דְּיִצְשׁ אָם וֹיַצְשׁ Gen. 27. 31, il prépara lui aussi un mets délicieux; אַם בְּשְׁרֹק רָבְאַב־לֶב Prov. 14. 13, même quand on rit le cœur souffre;

וַם לא־רַכְלוּ לִי Ps.129. 2, pourtant ils ne m'ont point vaincu. Quelquefois mis par surabondance : ויאדוב ומראַז־רַחֶל פָלַאַדו Gen. 29. 30, il aimait Rachel encore plus que Lea; אָם אַר־חַשוֹב נַקַבָּל Job 2. 10, nous accepterions le bien! Pour donner plus d'énergie à l'expression: רצח גם רצח I Sam. 24. 12, vois, vois donc! יְכִעֲסָחָח אָדֶרָחָה גַּם־נַּעַס I Sam. 1. 6, sa rivale lui causa chagrin sur chagrin. ba — ba Et, et aussi, comme, de même מַם־הֶבֶן אַם־מִסְפוֹא רַב צִנָּנוּ : que, ainsi que Gen. 24. 25, nous avons de la paille et du fourrage en abondance ; אַנַרִיניּ וֹם אַשֵּׁר־נִמְצָא דַוּנְּרֵעֵ בְּיַרוֹ Gen. 44. 16, et nous et aussi celui entre les mains de qui la coupe a été trouvée; كَامَ بِمَا اللهِ عَلَى ال ביים Exod. 5.14, hier comme aujourd'hui ; לְמַדוּ אֲשָׁבֵּל וָם־שָׁנֵיכַם Gen. 27. 45, pourquoi serai-je privé (en un jour) de vous tous les deux ? אַם כִּי־חַרָבוּ הִפְּלָּח Is. 1.15, quand meme yous multiplieriez vos prières; נַם־אֵלָה הְשָׁתַהָּה Is. 49. 15, quand même celles-ci oublieraient.

אָרָאָ Kal inusité. Pi. Boire, humer: אָרָאָ Job 39. 24, (le cheval) hume la terre, c.-à-d. dans sa course rapide il semble dévorer la terre; selon d'autres, il enfonce la terre (en piaffant).

Hiph. Faire boire: תְּבְּמִיאִינְי נָא מְעָט־מֵים Gen. 24. 17, donne-moi à boire un peu de l'eau (qui est dans ta cruche).

אָלָטְ m. Roseau, papyrus, écorce de papyrus: אַבְּאָרְדּלְאָרָ Job 8. 11, le jonc pousserait-il (sans marais)? אַבָּר לְּבָא Exod. 2. 3, une caisse ou boite de jonc, de papyrus; וּבְּרַלְּרִלְּבָא Is. 18. 2, et sur des vaisseaux de papyrus.

לְּמֶר m. Nom d'une mesure de longueur: אַרְמָּד Jug. 3. 16, sa longueur était d'un gomed, coudée ou empan.

וְנַבְּדִים : m. plur. Ex. unique בְּבָּדִים Ez. 27. 11, les guerriers étaient dans tes tours; selon d'autres, nains, pygmées, de יְבָּי, hommes de courte taille.

לְּחְלֵל (sevré) n. pr. m. I Chr. 24.17,

ክርት n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 28. 18.

י הַמְּטְרָיָאוֹת f. plur. Géométrie: הְּמְטְרָיָאוֹת הְנְּמְטְרִיָּאֹת Aboth 3. 19, les calculs des révolutions célestes et la géométrie.

י לְּמִילוּח f. Pratique, exercice: נְּמִילוּח קּמִירם Rituel, la pratique des bonnes œuvres, la charité, la bienfaisance.

I יְמֵל (fut. רָבְשֹל) 1° Faire du bien ou du mal, causer du bien ou du mal a quelqu'un; avec l'accusat. : אַמָּח אָמֶלְתֵּנָי ו אַני וְמֵלְחִיךְ חָרְעָּח I Sam. 24. 18, tu m'as fait du bien, et moi je t'ai fait du mal. Avec נְמָלֹּהְ לָחֲם רָעָה : לְ Is. 3. 9, ils s'attirent le mal à eux-mêmes (par leurs actions). Freq. sans main faire du bien, combler de bienfaits : וֹמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חַסֵר Prov.11.17, l'homme pieux fait, attire, du bien à son âme. Avec פר נָטֵל צֶלֶר: עַל Ps. 13.6, car il m'a comblé de bienfaits; אָפל עַל־עַבִּיִּךְ Ps. 119.17, accorde des biensaits à ton serviteur. — 2º Rendre la pareille, récompenser, punir; מעפר l'accus., avec אַל et רגמלנר בי בצדקר: רגמלנר בי בצדקר Ps. 18.21, Dieu me rendra, récompensera, selon ma droiture; וְתֹצֵח־תֵם וֹמְלִים עַלֵּרְנּנּ II Chr. 20, 11, et voici comment ils nous récompensent (ils rendent le mal pour le bien); וַלֹא כַעֲוֹנחֵינוּ גַּפֶל עָלֵינוּ Ps.103.10, il ne nous a pas punis suivant nos péchés; חל בת הבקלורואת Deut.

32. 6, est-ce ainsi ainsi que vous récompensez Dieu, c.-à-d. que vous montrez votre reconnaissance pour ses bienfaits?

II בּרַיּנְכָּלָּת 1 Saw. 1. 23, jusqu'à ce qu'elle l'eût sevré; part. אינה Is.11.8, l'enfant sevré. — 2° Mûrir, arriver à maturité: Nomb.17.23, il avait mûri, produit, des amandes. produit des amandes mûres; בו ובסר בו Is. 18.5, et le raisin vert mûrissant, qui commence à mûrir.

Niph. Étre sevré : נֵּינְבֶּל דַיָּלֶּדְר נַיְּנָבֶּל Gen. 21.8, l'enfant grandit et il fut sevré.

et f. (plur. אָמָלים). Chameau (male et femelle): בְּשָׁלִים Gen. 24. 10, dix chameaux; בְּשָׁלִים Gen. 25. 15, des femelles de chameaux qui allaitaient (leurs petits).

יְּכֵילְי (qui garde les chameaux) n. pr. m. Nomb. 13. 12.

בְּמְלִיאֵל (récompense de Dieu) n. pr. Gamliel, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 1. 10.

לְּמֵל (fut. יְנְמֵּר Ps. 57. 3, (j'invoque) le Dieu qui accomplit (sa faveur) pour moi, ou qui achève, défend, ma cause; moi, ou qui achève, défend, ma cause; Ps. 138. 8, l'Éternel achèvera, défendra, ma cause, ou achèvera en ma faveur (ce qu'il a commencé).—
2° Cesser, finir, n'être plus: דְּמָרִינָּאַרַ Ps. 7. 10, que la perversité des méchants cesse; יִוֹיִן יִאָּרֵי אָרָר דְּנִדְּר דָּנִדְּר Ps. 77. 9, sa parole a-t-elle fini, cessé, pour toutes les générations?
Ps. 12. 2, car il n'y a plus d'hommes pieux.

7.12. se rapporte à Esdras, docteur accompli, savant; selon d'autres, (le roi à Esdras et à) tous les autres; d'autres traduisent : (paix) parfaite, salut!

גֹמָר n. pr. 1° Gomer, fils de Japheth, Gen. 10. 2. — 2° Gomer, un peuple au

Nord, Ez. 38. 6. — 3° Gomer, femme du prophète Osée, Osée. 1. 3.

קְּמַרְיָה (que Dieu a rendu parfait) n. pr. m. Jer. 29. 3.

יַרְיָהוּ n. pr. m. Jér. 36. 10.

וְנִייִ אַלְּחִים נְּרְבְּעֵיְן. (rac. בְּנָּיָ, avec suff. נְנִיִּים נְּרְבְּעֵיְן. Jardin: יְנָּשֶׁל יְרִים נְרְבְּעֵיְן. Gen. 2. 8, l'Éternel Dieu planta un jardin dans le pays d'Eden; בְּרָרִייִ Gen. 13. 10, comme le jardin de l'Éternel (l'Eden); בְּרַרְיִּיִּרְם Deut. 11. 10, comme un jardin potager.

Niph. Étre volé : יָאִפר יָנְנֵב מֵינָבּוּ Exod. 22. 11, mais s'il lui est volé?

Pi., comme Kal: קבר דְבָרָי Jér. 23. 30, qui dérobent mes paroles (les uns aux autres); יְרַנֵּבֹר אָרָשְׁלוֹם אָדִילָב אַנְשָׁר Il Sam. 15. 6, Absalon gagna le cœur de tous les gens d'Israel (il s'insinua auprès d'eux en les trompant).

Pou. passif: פרגוב מובחר Gen.40.15, car j'ai été enlevé; Job 4. 12, une parole m'a été dite à la dérobée.

Hithp. : יַיְחְגַּיֵב הָעֶם בַּיּוֹם הַחוּא לֶבוֹא חְעִיר II Sam. 19. 4., le peuple en ce jour entra furtivement à la ville.

קבשׁרת בַּנְב m. Voleur: קבשׁרת בַּנְב Jér. 2. 26, comme le voleur est confus; טַּנְבִים Obad 5, des voleurs.

בּוְלֶבֶּה f. Vol., objet volé: בְּוְנֶבֶּה Exod. 22. 3, la chose volée; בּוְנֶבֶה 22. 2, pour son vol.

חַלְבָּא n. pr. m. I Rois 11, 20.

קַבְּנְּהְ (עִי וְּיָּנְיְ אָשָׁרְ־מַיִּם אֵין לָּבְּּרְ (עִי וְּיִּנְיִן אָשָׁרְ־מַיִם אֵין לָבְּּרְ Is. 1. 30, comme un jardin qui n'a point d'eau; מְנֵּיִר צְּבִּיִּר צְּבִיר Nomb. 24. 6, comme des jardins près d'un fleuve.

קּבָּה f. (const. רְּשָׁהְ). Jardin : רְּבָּה Cant. 6. 11, le jardin des noyers; רְּבָּה Esth. 1. 5, le jardin du palais du roi.

תְּנְיִי חַתְּלֵיִי m. pl. (const. מְנְיִי חַתְּלֵּיִי בּיּנְיִי בּיִּרְיּבִיים Esth.3.9, les trésors du roi.—
2º Boîte, caisse: בְּנְנְיִי תְּרוֹמִים Ez. 27.
24, et avec des caisses pleines d'étoffes riches.

לְנְיִיא chald. plur. Trésors : מְבֵיה מְנְיָיָא Esdr. B. 17, dans la maison du trésor.

וְנַבְּזַמֵּיוּ: 1 Chr. 28. 11, et les chambres du trésor (du temple).

133 Protéger, secourir; avec צַּב : מַנְנְּהְיִרְיִ חֲנְּאֵירְ חֲנְאֵירְ חֲנְאֵירְ חֲנְאִירְ חֲנְאִירְ חֲנְאִירְ חַנְּאָירְ חַנְּאָירְ חַנְּאָירְ וְהַאָּירְ וֹרָאַירְ Is. 37. 35, je protégerai cette ville; inf. sans régime: מָנֵין וְהַאָּירְ Is. 31. 5, protéger et sauver.

בּן רְבֵן רֵי צְבָאוֹת עַל-יְרוּשָׁלָם: Is. 31. 5, ainsi l'Eternel Zebaoth protégera, secourra, Jérusalem; avec בַּעֵד הוֹשֶׁב וְרוּשְׁלֵם Zach.12.8,l'Eternel protégera les habitants de Jérusalem.

קְּרְחוֹן (jardinier) n. pr. m. Néh. 10.7, appelé aussi אָנְיוֹי Néh. 12. 4.

א שניר איני איני איניי Mugir, beugler: אָלְרְ וְנָעוֹ I Sam. 6. 12, allant mugissant : אַמ רְנָעָר שׁוֹר Job 6. 5, le bœuf mugit-il (pres de son fourrage)?

ח. pr. d'un endroit près de Jérnsalem, Jér. 31. 39, הניים vers Goah.

ארקבין. Repousser, rejeter avec horreur, avoir en horreur, en abomination: נְּמָלֶּה נַמְּלֵּה נַמְּלֵּה נַמְּלֶּה נַמְּלֶה נַמְּלֶּה נַבְּיִּה בּבְּיִבְּיוֹן גַּבְּלֶּה נַמְּלֶּה נַמְּלֶּה נַמְּלֶּה נַבְּיִה בּבְּיִבְּיוֹן בּבְּלֶּה נַמְּלֶּה נַמְּלֶּה נַבְּיִבְּיִה בּבְּיִבְּיוֹת בּבְּיִבְּיה בּבְּיִבְיה בּבְּיה בּבְיה בּבְיה בּבְּיה בּבְּיה בּבּיה ב

Niph. pass. אירים פֿגן לְּכֶל פְגָן וְמוֹרִים II Sam. 1. 21, la a été rejeté, répudie, le bouclier des héros.

Hiph., שורו עבר וְלֹאָ יַגְעָל Job 21. 10,

son taureau (couvre) la vache, et il ne rejette pas la semence en dehors, sans feconder; selon d'autres: sa vache conçoit et ne rejette, n'avorte pas.

אל n. pr. m. Jug. 9. 26.

קנעל m. Répugnance, dégoût: קנעל קנשר Ez. 16. 5, par le dégoût que ton corps inspirait, ou: étant un objet de dégoût et d'horreur à toi-même.

ת Réprimander, menacer; avec et l'acc.: ניגער־מו אברו Gen. 37. 10, son père le réprimanda; נַעָרָהַ נֹיִים Ps. 9. 6, tu as réprimandé (châtié) les nations ; יְנְעֵר יֵד בְּּוֹך תַשְּׂטָן Zach. 3. 2, l'Éternel te réprimande, o Satan! il te menace, te dompte; וְגַעַרָתִּי לַכֵּם בָּאֹכֵל Mal. 3. 11, je réprimanderai en votre faveur le dévastateur, c.-à-d. j'empêcherai les insectes de dévorer vos fruits; חְנְנִי גֹעֵר לָכֶם אָּת־חַזְּרֵע Mal. 2. 3, je réprimanderai à cause de vous la semence (pour l'empêcher de produire), ou: je la détruirai ; ניגער בּיַם־סוּם ניַדַורַב Ps. 106. 9, il réprimanda, menaça, la mer Rouge, et elle sécha.

קְלֵץ: Reprimande, menace: יְלֵץ רְאַרְשָׁמֵע הָּנְירָח Prov. 13. 1, le moqueur n'écoute pas la réprimande; מְּבֶּירָח גַּיְרָה Is. 30. 17, (vous fuyez au nombre de mille) devant la menace d'un seul; Ps. 104. 7, (les flots) fuient devant tes menaces.

נְתְּנְעֵשׁ וַתְּרְעֵשׁ Etre ému, secoué : נְתְּנְעֵשׁ Ps. 18. 8, la terre est émue, secouée, elle tremble.

Pou. רְבְּעֵשׁר עָם Job 34. 20, des peuples chancellent (et périssent).

Hithpa. יְהָנְצֵשׁ וַהְרְצֵשׁ (keri נְהְנָצֵשׁ (teri נַהְרָצֵשׁ (teri נַרְרְנָצָשׁ (נַרְרְנָצָשׁ (נַרְרְנָצְשׁׁ מַיְהָיר (דְרְוּנְצָשׁׁוּ מֵיְהִיר (דְרְוּנְצְשׁׁוּ מֵיְהִיר (teri le tremble (נַרְרְנָצְשׁׁוּ מֵיְהָיר (teri le tremble (teri le t

Hithpo. Etre agité, chanceler: אַרְיִתְּינְלָּאָּ אַלָּיּגְּ בַּּלָּיּגְּיִּ Jér. 25. 16, ils chancelleront, ils seront hors d'eux-mêmes (comme des fous).

שׁנֵע ח. pr. d'une montagne de la tribu d'Ephraim, Jos. 24. 30: מַתַלֵּי נָבֶשׁ

II Sam. 23. 30, plaines de Gaas, au bas de cette montagne.

מַנְעָם n. pr. m. Gaetham, fils d'Éliphas, Gen. 36. 11.

א. 1° (comme בּן) Dos, sommet: פְל־זְמֵּד מְּרֹמֵי קְרָת Prov. 9. 3, sur le sommet des hauteurs de la ville. — אים (comme אָבוֹי (comme בָּבֹי (comme בָּבֹי (בּיא בַבֹּי בָבֹא Exod. 21. 3, s'il est venu seul, de sa personne, c.-à-d. sans femme ni enfants.

קְנְפִּרן. chald. (plur. יְנְפִּרן. Aile: יְנָפִּרן הֹי לְטֵּר לָח Dan. 7.4, elle avait des ailes d'aigle (v. אָבֶר).

תבח בשבר בלפור : M. Nom d'un arbre résineux, ou d'une espèce de cèdre : מַבַּר בַּעַבר בַּעָּר בַּעָּר בּלְפָּר Gen. 6. 14, une arche de bois de Gopher (l'arche de Noé).

וֹלֶּלְרִית f. Soufre: בַּחַל מָּמְרִית Is. 30. 33, un torrent de soufre.

לָּרָת m., אָרָה fém., part. de גאר Habitant, demeurant.

אמר. (rac. אור, avec suff. אַרָּרָ, אָבֶּרָרָ (בְּרִי אָבֶּרָרָ אַבָּרָרָ אַבָּרָרָ וּבְּרַר (בְּרִי אָבָרָר (בְּרִי אַבְּרָר (בְּרִי אַבְּרָר (בְּרִי אַבְּרָר (בְּרִי אַבְּרָר (בְּרִי בְּרִי בְּבְּיִי בְּרִי בְּרִי בְּבְּייִבְי בְּבְּייִי בְּבְּייִי בְּבְּייִבְּי בְּבְּייִבְּי בְּבְּייִי בְּבְּייִי בְּבְייִי בְּבְּייִי בְּבְּייִי בְּבְּייִי בְּבְייִי בְּבְּייִי בְּבְייִי בְּבְּייִי בְּבְייִי בְּבְּייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְּייִי בְּבְייִי בְּבְּייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְיייִי בְּבְיייִי בְּיבְייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּ

קניר .v. אָרְר.). אַר .v. גּוֹר .v.).

הָאָ n. pr. Gera, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

m. Gale seche: des hommes, Lév. 21. 20; des bêtes, Lév. 22. 22.

23. 38. — 2° D'un homme, II Sam. 23. 38. — 2° D'une colline près de Jérusalem, Jér. 31. 39.

קרְבְּר m. (plur. בַּרְבִּרים). Grain d'un fruit, baie: שְׁנְבִּרִים שְׁלֹשֶׁח בַּרְבִּרים Is. 17. 6, deux ou trois baies (olives).

יַנְבְּרְוֹּח לְגַרְגְּרֹתֶּיקה f. pl. Cou: יְצַנְקִים לְגַרְגְּרֹתֶיקה f. 9, et une parure, un riche collier, pour ton cou.

קְּלְשָׁיִ n. pr. Girgasi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, souche d'un peuple chanaanéen, les Gergeséens, Gen. 15. 21.

לְּרֵד Kal inusité. Gratter. Hithp. Se gratter: לְּרִרְאָרֵד מוֹ Job 2. 8, pour se gratter avec cela.

קָרָה Kal inusité. Pi. Exciter, toujours avec מְדוֹךְ querelle: אִים תַּמָּדוֹרְ prov. 15. 18, l'homme colère excite des querelles.

Hithp. 1° S'exciter, s'irriter; avec : ישמרי חורה דתורו בם Prov. 28. 4, ceux qui observent la loi s'irritent contre eux. — 2º S'engager dans un combat, attaquer, combattre : אַל־תִּתְנָרוּ בָם Deut. 2. 5, ne les attaquez pas; פר בַרַר הַתְּנַרָרת Jér. 50. 24, car tu as lutté, tu t'es révoltée, contre le Seigneur ; וַאַל־הְּתְּגַר. בָּם סלחמה Deut. 2. 9, tu ne t'engageras pas dans un combat avec eux; רָתְעַרַת במלחכת Dan. 11. 25, il engagera un combat; de même : וַלָּמָּח חִחְנַּרֶח בְּרֶעֶח II Rois 14. 10, pourquoi veux-tu t'engager dans une malheureuse entreprise, t'exposer au malheur? וְיְהְנֶּהֶה ער־מַעְיּוּה Dan. 11. 10, il poussera le combat, il avancera en combattant, jusqu'à la forteresse.

לַבְרָה (rac. בַּרָה). 1° Rumination, toujours avec מַּצְרָּח הַּוּא : הָעְּלָּח בַּרָה Lév. 11. 4, il est ruminant; une fois avec יְרוּא בֵּרָח לֹא־יִבָּר : נָרָר vers. 7, il ne rumine point.

2º Guera, petite pièce de monnaie, la vingtième partie du sicle : בַּיְשִׁרִים בַּיִרָּח שְׁבְישִׁר Exod. 30. 13, le sicle est de vingt guera (v. בְּּשִׂרִית). תְּלְחָא m. (const. יְּבְיהוֹן). Gorge, gosier; con: מְרָא בְּנְרוֹן Is. 58. 1, cris de la gorge (à haute voix); בְּרִים מְּרִים בְּרָרוֹן Ps. 5. 10, leur gosier est un sépulcre ouvert; נְמַבּיוֹת גָּרוֹן Is. 3. 16, (les filles de Sion marchent) le cou tendu (la tête haute, fièrement).

לברות f. Habitation, sejour passager (v. בולים לבינים ליים בינים לבינים לבינים

לְבָּזֵר Kal inusité. Niph. (comme נְּבְרַוְתֵּד מְּנֶבֶּר Ps. 31. 23, je suis retranché, rejeté, de devant tes yeux.

יוי ou לְרִיי n. pr. d'une peuplade voisine des Philistins, I Sam. 27. 8 (keri אָוֵרִי).

ח הַּרְיִים n. pr. d'une montagne, la montagne de Garizim, dans le pays d'Ephraim, en face du mont Ebal, Deut. 11. 29.

תור (rac. יְּבֶר). Hache, cognée: בְּרָזָן Deut. 20. 19, pour pousser, mettre la hache, la cognée à (la forêt).

נוֹרֶל (v. אַלְלֹּל).

לא גָרְמוּ לַמֹּמֶר : (אָרָם: עִּרְמוּ לַמֹּמֶר Soph.3.3, ils ne gardent, ne laissent point même les os jusqu'au lendemain matin.

Pi. Briser, ronger les os: בְּיִבְּילֵיבְיּי Nomb. 24. 8, il brisera leurs os; metuph. בְּיִבְיּהְ הְיִבְיִבְיּהְ Ez. 23. 34, et tu briseras de tes dents les morceaux (de cette coupe), ou: tu les rongeras, c.-a-d. tu sécheras les plus petites goutles qui y resteront.

לְבַּׁם 'Causer, exciter: אַנָּם רָצָּה Aboth, causant du mal, du malheur.

 grés mêmes; selon d'autres, sur le plus haut des degrés.

בְּלֶבּי chald. Os: וְכֶּלִי בַּיְרְמֵיְרוֹין דַּוּיְכִין Dan. 6. 25, et ils leur brisèrent tous les os. יבָּלְ (osseux) ח. pr. m. I Chr. 4. 19.

קרָטּה. (avec suff, מְרֵיה. מְּרָטָּה. בְּּנְּלָאוּ בְּּוּרָיִה. Aire, grange: בְּּכְּלָאוּ בְּּנְרָיה.). Aire, grange: בְּּכְּלָאוּ בְּּנְרָיה. Joel 2. 24, les granges sont remplies de blé; métaph. בְּרַבְּיְרָיִה Is. 21. 10, fils de mon aire, la paille (peuple brisé comme la paille, opprimé; v. le même exemple à בְּבִרְבָּיִה (מְרִבְּיִם בְּּיֹּה בְּרָבָם - Pour le blé qui est dans la grange: בְּבַרְבָּבְּרַ בְּלָּאִ רְרָבֶם - Osée 9. 2, la grange et le pressoir ne les nourriront pas; בְּבֹרֶךְ וְרַבְּבַ בֹּאַרְ I Rois 22.10, II Chr. 18.9, dans une grange; selon d'autres, dans une place (a l'entrée de la ville).

בְּרֶבּ Etre brisé: נְּרֶבֶּה Ps. 119. 20, mon ame est brisée (languissante).

Hiph. Rompre, broyer: יֵבְּנְרֵט מֶּנְיִצְץ בּוֹנְ Lament. 3. 16, il a brisé mes dents par des cailloux.

עַרַע (v. אַרַע) Oter, diminuer, retrancher, couper, retirer: יָבֶל־זָקָן אָרָצָח Jér. 48, 37, toute barbe sera coupée, rasée; לא־יִגְרַע מְאַהִּים עֵינָיו Job 36. 7, il ne retirera pas ses yeux du juste; יְנֵם־אַנִּר אָּרָע Ez. 5. 11, moi aussi je retirerai de vous (mes yeux); selon d'autres: je vous diminuerai, je vous réduirai à rien ; אַל־חָּגְרֵע דָּבֶר Jer. 26. 2, n'en retranche pas un mot; ילא הוגרע Transport Deut. 13. 1, tu n'en retrancheras rien; יְתִּגְרֵע שִּׂיתַוּח לְפְנַר־אֵל Job 15. 4, tu diminues, tu arrêtes, la prière devant Dieu; וְתִגְרֵע אֵלֵיךְה תַּכְּמָח Job 15. 8, la sagesse auprès de toi est-elle si peu de chose? ou: as-tu attiré à toi seul la sagesse? selon d'autres: et cependant la sagesse te manque.

Niph. Etre retranche, etre diminue, etre moindre, etre inferieur: לְּמָּח יְגַּרֶע לְּמָּח יִבְּרַע Nomb. 27. 4, pourquoi le nom de notre père serait-il retranche (de sa famille)? quelquefois unipers.: בְּבַּרַע וְבָּרַע אַרְ נִבְּיִע Nomb. 36.3, il sera retranche de la part de nos possessions; אֵרְן נִבְּיִע Exod. 5. 11, rien ne sera diminué de votre travail ; אָבֶּר נְּבָרַעְּ 9. 7, pourquoi serions-nous inférieurs (aux autres)? ou : pourquoi sommesnous privés (d'offrir, etc.)?

Pi. Diminuer, rendre fin: מֵּר ְיְנָרֵשׁ Job 36. 27, car il diminue, rend fines, les gouttes d'eau; selon d'autres: il attire, amasse, les gouttes d'eau.

בול קישון אָרָפָם Entrainer: נוול קישון אָרָפּט Jug. 5. 21, le fleuve de Cison les a entrainés, emportés.

לְנֵיר , יְלֵּר , יְלֵּר , מְלֵּר , attirer, emporter: יְלֵרְמּי Hab. 1. 15, il l'attire dans son filet: שׁוֹרְיְשִׁיִים יְנִּוֹרֵם Prov. 21. 7, la rapine ou la violence des méchants les emportera. — 2° Attirer en haut (les aliments), c.-à-d. ruminer: יְנִירִּ מֹּאַרִינְּר Lév. 11. 7, mais il ne rumine pas (ou forme Niph.).

Pou. Étre scié: מְלְרָרוֹת תַּמְנֵרָת I Rois 7. 9, (les pierres) avaient été sciées avec une scie.

קר n. pr. Guerar, ville des Philistins, Gen. 20. 1: יַחֵל־נְּרָר Gen. 26. 17, la vallée de Guerar.

קרש מושל. Objet broyé, princip. des grains: בְּיִשׁ מִּדְשָׁל גְיָשׁ מִדְשָׁל Lév. 2. 14, des grains broyés, sortant d'épis pleins; אַנְישׁ עִּדְשָׁל vers. 16, de ses grains broyés.

לֵרֵשׁ Chasser, répudier, rejeter: יִּוּנְיִי Exod. 34. 11, je Exod. 34. 11, je chasserai devant vous les Amorrhéens; אָאָדְיוּאָמִי בַּיִּרְשׁׁ בְּיִּאָשׁׁ בְּיִּרְשׁׁׁ בְּיִּאָשׁׁ וְבִּיִשׁׁ בְּיִּאָשׁׁ וְבִּיִּשְׁׁ בְּיִּרְשׁׁׁ בְּיִּרְשׁׁׁ בְּיִּרְשׁׁׁ וְבִּיִּשׁׁ וְבִּיִּשׁׁ וְבִּיִּשׁׁ וְבִּיִּשׁׁ וְבִּיִּשׁׁ בְּיִּרְשׁׁׁׁ וְבִּיִּשׁׁ וְבִּיִּשׁׁ וְבִּיִּשׁׁ וֹצִיִּבְּשׁׁ וְבִּיִּשׁׁ וֹצִיִּבְּשׁׁׁ וְבִּיִּשׁׁ Is. 57. 20, ses eaux rejettent sur le rivage la vase et la boue.

Niph. 1° Étre chassé, rejeté: נְגְשִׁשְׁרָּי. Jon. 2. 5, je suis chassé, rejeté, de devant tes yeux.—2° Étre agité (des flots que le vent soulève et chasse): נְגְיִיִשׁ נִיְּיִי נִנְיִשְׁי וֹנְשְׁקְתְּ תִּיִּאֹי נִנְיִשְׁי נִנְיִשְׁי וֹנְשְׁקְתְ תִּיִּאֹי נִנְיִשְׁי נִנְיִשְׁי וֹנְשְׁקְתְ תִּיִּאֹי נִנְיִשְׁי וֹנְיִי בְּיִיִּי נִנְיִשׁ Is. 57. 20, les méchants sont comme une mer agitée; Amos 8. 8, il sera agité et submergé comme par le fleuve de l'Égypte.

Pi. Chasser : אָרָי תְּיוֹם Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui (de la surface de la terre); הַאָּמָּן הַאָּמָן Gen. 21. 10, chasse cette servante.

בּרֶשׁ m. Co qui est poussé dehors, ce qui est produit : נָּיָשׁ יִרְרָּיִם Deut. 33. 14, le produit des mois (les fruits que chaque mois produit).

בְּלְשָׁה f. Expulsion, action de chasser quelqu'un de ses biens: חרימוּ גְּרָשׁׁהַיבָּם Ez. 45. 9, faites cesser, épargnez, vos exactions a mon peuple, ou vos tributs, impôts.

וֹנְלְשׁוֹן n. pr. Gerson, fils de Lévi, Gen. 46. 11; n. patron. בַּלְשׁוֹן Nomb. 3. 23.

לְּרְשׁׁבֹּ (étranger en ces lieux) n. pr. Gersom, fils de Moïse, Exod. 2. 22.

ק'שור n. pr. Gessur, province de la Syrie, II Sam. 15. 8.

הלשורי n. pr. 1° D'une peuplade qui habitait les vallées au bas du mont Hermon, Deut. 3. 14.—2° D'une peuplade dans le voisinage des Philistins, Jos. 13. 2.

קּשֶׁם Kalinusité. Hiph. (v. נְּשֶׁם Kalinusité. Hiph. (v. נְּשֶׁם Jér. 14. 22, y a-t-il parmi les faux dieux des nations qui fassent tomber la pluie?

្រុះ ប្រាស្រ្ត ការ ការ Néh. 2. 19; មាយុទ្ធ Néh. 6. 6.

ਹਿਊ chald. (avec suff. ਸਤੁਖ਼ਸ਼, ਸ੍ਰਾਜ਼ਖ਼ਸ਼). Corps: ਝੜੁਦੁਸ਼ਾ ਸਤੁਖ਼ਸ਼ ਸ਼ਾਹਵ਼ਾਂ ਲੇਚੁਰ਼ਾਂ Dan. 4. 30, son corps fut trempé de la rosée du ciel.

Dשָּׁה m. Pluie: בּאָ הָשְׁהָשְּ בְּרִים זְעֵם Ez. 22. 24, elle n'aura point sa pluie au jour de la colère (ou Pou., de בּשְׁנָּ, elle ne sera pas arrosée de pluie).

기 n. pr. 1º Gessen, province de l'Egypte, dans laquelle demeurcrent

les Israélites depuis Jacob jusqu'à leur délivrance, Gen. 45. 10. — 2° Ville et contrée dans les montagnes de Juda, Jos. 10. 41, 15. 51.

እቅኞች n. pr. m. Néh. 11. 21.

גְשִׁשׁ Kal inusité. Pi. נְשִׁשׁ tâtonner, marcher en tâtonnant: נְגַשְׁשָׁר בַּעִּוְרִים קִיר Is. 59. 10, nous allons comme des aveugles en tâtonnant le long du mur.

א בּרֹרֵךְ מְנֵח: Pressoir: קּמֹרֵךְ מְנֵח: 63, 2, comme (les habits) d'un homme qui foule le vin dans un pressoir.

n. pr. Une des cinq villes principales des Philistins, I Sam. 6. 17; man de Gath, II Sam. 6. 10.

soir creuse) n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

이번의 (deux pressoirs) n pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 33.

Nom d'un instrument de musique (en forme de cuve), Ps. 8.1, 81. 1; peut-être de ra, psaume composé à Gath.

ካን‡ n. pr. Gether, fils d'Aram, Gen. 10. 23.

לחייים (pressoir de grenades) n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 45.

דם Daleth. דְּבֶּלְּה porte. Quatrième lettre de l'alphabet; son nom lui vient de son ancienne forme. Comme chiffre ה signifie 4, ה 4,000. Cette lettre se permute avec ז, ש et ה. Exemple: בְּדָרִים et הַיְנִים n. pr.; בּרְנִים et הַיְנִים n. pr.; בּרְנִים et הַיְנִים n. pr.; בּרְנִים et הַיְנִים n. pr.

R chald. (hébr. הי et האיז) pronom démonstratif fém. Cette, celle-ci, cela: אָלְהָא Dan. 5. 6, celle-ci à celle-là (un genou heurtait l'autre); הַלָּא הָא־הִרא Dan. 4. 27, n est-ce pas là cette grande Babylone?

אַד Souffrir, languir, se consumer (ע. בְּאַבְה): דְּאַבְּר עוּד לְּאִדּרוֹסִיפּוּ לְרַאֲבְּר עוּד 1/42. ils ne continueront plus à souffrir (ils ne souffriront plus); רְבָל־נָמָשׁ דָּאָבָר עִּיּרְבָּע בָּאַרָּר 1/42. 31. 25, j'ai rassasié toute ame languissante; עִינִי דְאָבָר עִיִּרְבִי צִייִּרְבְיִי Ps. 88.10, mes yeux se consument à cause de ma misère (selon d'autres, fondent en larmes, v. אור.

Hiph. Causat. du Kal: מְּקִריבֹה נְמָנֹש Lév. 26. 16, qui feront souffrir votre ame (pour בְּרְאִיבֹה, ou Hiph. de הֹרָב.).

רְּאֶּבְה f. Angoisse, terreur : וּלְּמָנָיוּ Job 41.14, la terreur saute, court, devant lui (v. le même exemple à ידיק).

וְדָאָבוֹן מָשׁ m. Souffrance : יְדָאַבוֹן נְשָּשׁ Deut. 28. 65, et la souffrance, la tristesse de l'âme.

קביאים דָאג : Poisson (דָג m. (v. קֹבי m. (v. קֹבי Poisson קביאים בָּאג Néh. 13. 16, (qui) apportaient des poissons.

קאר ריאג אַרר ביות (Craindre, être inquiet, être en peine; avec et sans rég.: אָרָי רֹאָג אָרר בּיוּג אַרר (Jér. 38. 19, je crains les Juiss (je crains qu'ils ne me maltraitent); וּבְּעַבֶּין תַּאַנִיה לֹא יִרְאָג Jér. 17. 8, dans une année de sécheresse il n'est point inquiet; אֶרְאַג לָני Ps. 33. 19, je suis inquiet à cause de mes péchés; יְרָאַג לָני Sam. 9. 5, (de peur) qu'il ne soit en peine de nous.

קאָל (craignant) n.pr. Doeg, Iduméen au service de Saul, I Sam. 21.8 (בּיִבָּג chethib, I Sam. 22.18).

רְאָרָן f. Crainte, inquiétude, souci: בַּחְטָם בְּדְאָנְת הֹשׁכֵלּנּ Ez.12.19, ils mangeront leur pain dans la crainte; רְאָנָם יְשִׁיחַיִּת הְּנְחָבָּר Prov. 12. 25, l'inquiétude dans le cœur de l'homme l'abat.

עָאָה Voler : בּאָשׁר רִּרָאָח בּאשׁר Deut.

28. 49, comme l'aigle vole; רַיֵּרָא צַּלּר Ps. 18. 11, il vole, plane, sur les aîles du vent.

קֿר, m. Oiseau de proie, Lév. 11. 14; vautour? milan? (Deut. 14.13, on lit הארז).

ח. pr. (v. האר n. pr.).

דור הוד הוד הוד הוד פון פון הוד פון פון פון פון ארי ואָרן ואָרן ואָרן ואָרן ואָרן ואָרן ואָרן ואַרן I Sam. 17. 34, il venait un lion ou un ours; הבי פון די Prov. 17. 12, une ourse à qui on a ravi ses petits; שְׁמֵּרֶם דְּבָּרֵם II Rois 2. 24, deux ourses.

an chald. Ours, Dan. 7. 5.

דּרְאָדְי m. Force, vigueur. Ex. unique: זְּרָמֶּיךְהְּ דְּרָאֶדְּ Deut. 33.25, et comme tes jours sera ta force, elle durera autant que ta vie; selon d'autres, comme ta jeunesse sera ta vieillesse (v. בָּאָדְ languir).

דְּבֶב שֶׁמְיֵד יְשֵׁיִרם : Faire parler : הּוֹבֵב שֶׁמְיֵד יְשֵׁיִרם Cant. 7. 10, (le vin) qui fait parler les lèvres de ceux qui dorment, ou qui glisse doucement sur les lèvres etc.

רַבֶּב f. (rac. דְּבָב). Propos; fréquem. mauvais propos, médisance, mauvaise reputation : נַיָּבָא יוֹפֶף אַת־דִּבָּחָם רַצָּח אֱל־ אַבּידֵום Gen.37.2, Joseph rapporta leurs mauvais propos à leur père ; פָּר שָׁמַיַנְתִּי יבר רבים Ps. 31. 14, car j'ai entendu les discours injurieux (les outrages) de plusieurs; וַרְבֶּחָהְ לֹא חֲשׁוּב Prov. 25. 10, et tes mauvais propos ne reviendront pas, c.-à-d. tu ne peux plus les retirer, rétracter, ou ta mauvaise réputation (résultat de tes mauvais propos) restera , ne s'effacera pas. — הוֹצִיא רָבָּה Répandre des calomnies, décrier: לְהוֹצִרא ־ְבָּה עַל־הָאָרָץ Nomb. 14. 36, en décriant le pays comme mauvais; Prov.10.18, et celui ומוציא דַמַח דוּא כְּסִיל qui calomnie est un sot.

* יְבּלֵּרְ m. Parole: בְּיִבּיּר Rit.,en une seule parole, un scul commandement.

קלַרְבּוֹרָת f. (pl. הְבֹּרִים. Abeille: וְבְּבֹּרִים Is. 7.18, et à l'abeille qui est dans le pays d'Assur; צְבַת דְּבֹּרִים Jug. 14. 8, un essaim d'abeilles.

קבוֹרָה n. pr. Deborah, prophétesse et juge, Jug. 4. 4.

רְבַּח chald. Sacrifier (hébr. יְבַּח chald. Sacrifier (hébr. יְבַּחִין דְּבְּחִין בְּבְּחִין בְּבְּחִין בִּבְּחִין נִבְּחִין בִּבְּחִין נִבְּחִין נִבְּתִּין נִבְּתִין נִבְּתִין נִבְּתִּין נִבְּתִּין נִבְּיתְּין נִבְּיתְּין נִבְּיתִּין נִבְּיתְּין נִבְּיתְין נִבְּיתְּין נִבְּיתְּין נִּבְּתִּין נִיּבְּיתְין נִבְּיתְּין נִבְּיִּין נִּבְּיתְּין נִיבְּיתְּין נִּבְּיתְין נִבְּיתְּין נִבְּיתְּין נִּבְּיתְין נִבְּיתְּין נִּבְּיתְין נִבְּיתְּין נִבְּיתְּין נִיבְּיתְין נִבְּיתְין נִיּים נִינְייִין נִיבְּיתְין נִיבְּיתְין נִּבְּיתְין נִינְיין נִבְּיתְין נִינְיין נִבְּיין נִבְּיתְין נִינְיין נִבְּיתְין נִיּין נִבְּיתִין נִיּין נִיּבְּיתִין נִיּיְין נִבְּיתִין נִּבְּיתְין נִיין נִייְּיתְּיין נִבְּיתִין נִייּין נִּבְּיתִין נִייּין נִּבְּיתְין נִייּין נִּבְּיתִין נִייּין נִּיּיתְין נִייּין נִּייין נִיין נִייּין נִייּיין נִייּין נִייּיין נִייּייין נִייּייין נִייּייין נִייּייין נִייּייין נִייּייין נִייְּייין נִייְיין נְיבְּייִין נְּיתְּיין נְיבְּייִין נְיבְּייִין נְּיתְיוּין נְיבְּייִין נְיבְּיתִיןן נְיבְּייִיןּיין נְיבְּייִּיןן נְיבְּייִיןּין נְיּיִּייְי

רבודן (plur. דבודן) chald. Sacrifice, hostic, Esdr. 6. 3.

דְּרְיֹנִים m. pl. Fiente de colombes: יְרַבְּע חַקַב דְּרְיִנִים keri, II Rois 6. 25, le quart d'une mesure de fiente de pigeon (cheth. הַרִיוֹנִים).

קביר m. (de קבר l'endroit de la parole, de l'oracle). L'intérieur du temple, appelé aussi קבר לַיָּלְינָ le Saint des Saints: סְבִּיב לַנִיכְל וְלַבְּיביר I Rois 6. 6, autour du temple et du sanctuaire.

רְבִּיך n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jug. 1. 11 (v. קרַרָה).

רְבֵלִים , plur. דְּבֶלִים , plur. רְבֵלִים , plur. עוֹבְלִים , plus , gateau de figues , עוֹבְלִים וְבַלִּים וֹבְלִים , I Sam. 30.12, un morceau d'un gateau de figues; בּלִים וְבַלִּים וְבַלִּים , I Sam. 25.18, deux cents gateaux de figues sèches; plus compl. וְבָּלֶים וְאֵנִים , II Rois 20.7, un gateau de figues.

תּלְלָה n. pr. d'une ville, Ez. 6. 14.

רְלְחֵיִם (deux gateaux) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 33. 46; appelée aussi בְּיִם Jér. 48. 22.

וְבַק et בְּבָק (fut. בְּבָּק, inf. הְבָק) 1º Etre attaché, rester attaché, colle; avec אל et ב: באַטר דַבָּבֶּק הַאָזוֹר אַל־מַחָנֵר ב ארש Jer. 13. 11, comme la ceinture est attachée autour des reins d'un homme; -Job 29. 10, leur lan ולשונם לחבם הבסח gue était comme attachée à leur palais (par crainte); ולא־יִרְבַּל בְּיָדֶך מְאוּמָח Deut. 13.18, qu'il ne reste rien attaché à ta main, tu ne prendras rien (de ce qui doit être détruit); בַּפְלֵּר בְּטֵּרוֹ רָבֶקוּ Job 41.15, les parties pendantes de sa chair sont (cependant) fortement attachées. -2° S'attacher, se joindre à quelqu'un: עם־הַנְעָרִים אַשִּׁר־לִּי חִרְבַּקִין Ruth 2. 21, tu te joindras à mes serviteurs; נְתְּרְבָּר בנערות בעז 2. 23, elle se joignit aux servantes de Booz. - S'attacher à quelPi. יְרַבֶּק לְבֵּנִי מְּמִינְיִיךְּהְ Rituel, attache notre cœur à tes commandements.

Pou. וּרְבָבִים יְרְבָּקוּ Job 38.38, et lorsque les mottes de la terre étaient solidement jointes ensemble (s'attachaient entre elles); אִישׁ בְּאָחִירוּ יִרְבָּקוּ Job 41.9, l'un est fortement attaché à l'autre.

אלשוֹתְהְ אַרְבִּיק אֶל־יִוּמְהְ בֹּעְרֹבְית מָלִּר יִמְּרָבְּיִק אָל־יִוּמְהְ אַרְבִּיק אַל־יִוּמְהְ בַּערֹבְית יִשְּׂרָאַל. 3. 26, j'attacherai ta langue à ton palais; בַּן וִּדְבַּקְתִּי אַלֵּר אָרִבְּל־בֵּיח יִשְּׂרָאַל j'avais attaché à moi toute la maison d'Israel.—2°Atteindre, joindre, poursuivre; avec le rég. dir. et avec יַּבְּעְבֵי וַבְּקְרָשִׁר חִוּדְבִּיקְרוּוּ : אַיִּרְיִבְּי וֹ וֹשְּׁרָשִׁר וֹיִבְּעָבְי וֹיִבְּעָבְי וֹיִבְּעָבְי וֹיִבְּעָבְי וַנְּבְּעָבְי וֹיִבְּעָבְי וִבְּעָבְי וִיִּבְּעָבְי וִיִּבְּעָבְי וִיִּבְּעָבְי וִיִּבְּעָבְי וְּבִּעְבִיתְ אַבְּיִבְיִבְּי וְבִּעְבְיִי וְבִּעְבְי וְבִּעְבְי וְבִּעְבְי וִבְּעִבְי וֹיִבְּעָבְי וְיִבְּעָבְי וְיִבְּעָבְי וְיִבְּעָבְי וְיִבְּעָבְי וְיִבְּעָבְי וְיִבְּעָבְי וִיִּבְּעָבְי וְיִבְּעָבְי וְיִבְּעָבְי וִיִּבְּעָבְי וְיִבְּעָבְי וְיִבְּבְי וִבְּעִבְּי וִבְּיִבְּי וְיִבְּעָבְי וִיִּבְּעָבְי וִיבְּעָבְי וִבְּעָבְי וִבְּבְּעָבְי וְיִבְּבְּעָבְי וְיִבְּבְּבְי וְיִבְּבְּבְי וְיִבְּבְי וְבִּיקוּ וְבִּבְיי וְיִבְּבְי וְבִּבְי וִבְּבְּבְי וִבְּבְּבְי וִבְּבְי וְבִּבְּבְי וְבִּבְּבְי וְבִּבְייִי וְבִּבְּי וְבִּבְּבְי וִבְּיִבְיי וְבִּבְּי וִבְּבְּבְי וִבְּבְי וִבְּבְּבְי וִבְּבְּבְי וְבִּבְּבְי וְבִּבְּבְי וְבִּבְּבְי וִבְּבְּבְי בְּבְּבְי וִבְּבְּי בְּבְי בְּבְּבְי וִבְּבְּי בְּי בְּבְּבְי וִבְּבְּי בְּיִבְי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּיִבְּי בְּיִים בְּיִבְּי בְּבְּבְייִים וְיִבְּי בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיי בְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּי בְּי בְּיוּבְיים בְּי בְּבְיי בְּי בְּיִבְּי בְּבְיי בְּיִבְּי בְּיי בְּיי בְּיבְּי בְּיִבְיים בְּי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְייִים בְּיוּבְיים בְייִבְּיים בְּייִבְּיי בְּיִיבְיי בְּיי בְּיבְיבְיי בְּייִבְיי בְייִבְּי בְּייִבְּיי בְיוּיוּבְּיוּי בְּיייִבְייִיי וְיוּבְּיי בְּיוּבְייוּי בְּייִייוֹי בְּייִבְייִיים בְּייוּבְיי בְּייוּייוּייוּ בְּיוּבְיייוּיי בְּייוּבְייוּי בְּייוּייוּיי בְ

Hoph. passif: יְלְשׁוֹנִי מְדְבָּק מֵלְקוֹנְיִי Ps. 22. 16, et ma langue est attachée (est comme collée) a mon palais.

רְבָּא־לָחֵין דָּבְּקִין chald. Attacher: וְלָא־לָחֵין דָּבְּקִין בְּהָח נִסְּהְנָהְ Dan. 2. 43, et ils ne demeureront point attaches l'un à l'autre.

קבר לַדֶּבֶּר m. Jointure, soudure: אַמֵּר לַדָּבֶּר m. Jointure, soudure: בּין הוּבְּלִים וּבִּין הַשְּׁרִין. ז, il dit de la soudure: בֵּין הוְּבָּלִים וּבִּין הַשְּׁרִין Rois 22.34, entre les jointures de la

cuirasse; selon d'autres, entre l'épaule et la cuirasse.

I בְּלֵין Parler, dire; parl.: קבּר Job 2. 13, nul ne lui dit aucune parole; חום אין אַלְּמְיָדוּר בְּלֵית Nomb.27.7, les filles de Selophad parlent bien, c.-à-d. elles ont raison; דְּבָר מִּבְר בְּלִר בְּעִר Prov.25.11, une parole dite à sa place; ווּרִי בִּלְר בְּעִר בְּלִר בְּעַר בִּלְר בִּער בִּלְרַ בְּרָר וּרָ. Ps.51.6, afin que tu sois reconnu juste dans ton dire, dans ce que tu as dit.

Niph. S'entretenir: אַז רְּבְּרֵיּ בִּיְרָאֵר Mal. 3. 16, alors les hommes qui craignent Dieu s'entretiendront entre eux. Avec בּי בִּיבְּרָיִם בְּּבָּרִים בְּּבְּרִים בְּּבָּר הַ בָּבְּר Ps. 119. בּי בִּיבְרָים בְּבָר Ps. 119. 23, ils s'entretiennent de moi, ils parlent contre moi; בּי בְּבִירָנְיִי עְבֶּירְנְּי Mal. 3. 13, qu'avons-nous dit contre toi?

Pi. (יְדֶבֵּר, avec pause הָבֵּר, fut. יְדָבֵּר). Parler, dire; absol. et avec reg.: פַר רֵי דְּמֵּר Is. 1. 2, car l'Eternel a parlé; כל אַטֵּר דמר בי Exod.24.7, tout ce que l'Éternel a dit. La personne à laquelle on parle se construit avec בְּל ,צֵּח ,נִם ,לָּ ,אֶל et בְּל ,צַח ,נִם ,נְם ,נְים ,נְים ,נְים ,נְים ,נְים ,נְים ,נְים , la personne ou la chose au sujet de laquelle on parle se met à l'acc. ou avec a, quelquefois avec אַל et אָל. — נְחַנָּח הַמּוֹאָל לבר אַשׁר הַבּר־בֹעַז Ruth. 4. 1, et voici le parent dont Booz avait parlé qui passait; הָעִיר אֲשָׁר רְּמַרְהָּ Gen. 19. 21. la ville dont tu as parlé; נאַדַבֶּר אֹרָה Ez. 2. 1, je parlerai avec toi; ראַנר אָרַבּר בָּן אָל־ אָבֶּר I Sam. 19. 3, je parlerai de toi a mon pere; לְרֵבֶּר־לֹּו עֵל־אֵרֹנְיִרוּי I Rois 2. 19, pour lui parler au sujet d'Adoniahou; וּבְדֵבְּרוֹ עִּנְּנֵי Dan. 10. 19, et lorsqu'il me parlait.

מונה אין הבריכנד ?(Moise → aussi a nous ? II Sam. 23. 2, l'esprit de Dicu parle par moi, ou en moi. --- זַּבֶּר לָבוֹי , תַּלָבוֹי אל, כל לבי Se dire à soi-même, penser: שרה אל־לִבּר אַל־לִבּר Gen. 24. 46, je n'avais pas encore achevé de me parler נחנת דרא מדברת על־לבה ; moi-wême I Sam. 1. 13, Hanna parlait dans son cœur; הְּבֶּרְתִּר אֵנִי עִם־לְּגְּר Eccl. 1. 16, je pensais en moi-même : יִדְּבֶּרְתִּר בְלָבֶּר Eccl. 2. 15, je me dis en moi-même. דְבָּר־עַל לֵב אָרשׁ Parler au cœur de quelqu'un, lui dire de bonnes paroles, le consoler: וַרַבֶּר צָל־לָב דַעַּעַר Gen. 34. 3, il parla au cœur de la jeune fille (il la consola par de bonnes paroles); נידַבָּר עַל־לָבָם Gen. 50. 21, il leur parla avec douceur, avec bonté.

הַבֶּר טוֹב ,טוֹבַח צַל Annoncer, promettre, du bien à quelqu'un : בירים הבריטוב עלי יטראל Nomb. 10. 29, car l'Eternel a promis de donner de grands biens à Israel ; פָלל אַשַּׁר־דִּבָּר אַת־חַשוֹבָת עָלֵיךְ I Sam. 25. 30, tout le bien, ainsi qu'il t'a promis; אַשׁר דָּבָּר־טוֹב עַליּדָשַּלָּךְ Esth. 7. 9, (Mardochée) qui avait parlé pour le bien, le salut du roi ; אָיַשֶּׁר־דָּבָּר עַלַיתַם Jér. 26. 19, (il se repentit du) mal qu'il avait résolu sur eux (pour les affliger). יבר טבות אַח, Parler à quelqu'un avec bonte: יַרַבֶּר אָתוֹ שׁבוֹת II Rois 25. 28, il lui parla avec bonté ; פַּי־יִדַנְּבָרוּ אֵלֶּיךָ שובות Jér. 12. 6, lors même qu'ils te parlent avec bonté; בְּמִיר שֵׁלוֹם אֵיז־רַעֲדוּג ירַבֵּר Jer. 9.7, (chacun) parle de paix, a la paix dans la bouche, en parlant à son prochain; רַבַבר שלום אַל־עַמוּ Ps. 85. 9, il annonce la paix, le bonheur, à son peuple; אַרְמָּרָדוּ־נַא שָׁלוֹם מָּדָּה Ps. 122. 8, je prononce la paix sur toi, je te souhaite la paix, לא שלום ידיברי Ps. 35. 20, ils ne parlent pas de paix, ils n'ont pas des paroles de paix.

2°Faire parler, promettre, ordonner, réciter, chanter: רְּנְשֵׁלֵח בָּוֹשְׁלֵח בְּיִבְּעִר בְּאַבִּינֵיל Sam. 25. 39, David envoya et fit parler à Abigail (la fit demander en mariage); בְּשְׁלֵח בָּוֹשְׁלְ Deut. 19.8, (le pays) qu'il avait promis à tes pères de te donner;

Exod. 28. 22, sì tu fais tout ce que je t'ordonne; בְּבְיִרִישִׁידְ Jug. 5. 12, chante un cantique; בְּבְיִר חַשִּׁירְה Ps. 18. 1, qui a prononcé, chanté, en l'honneur de l'Eternel, les paroles de ce cantique.

Pou. passif. מֶבְעָּדוֹת מְדְעָּד בְּּדְ בְּּדְ. Ps. 87.3, des choses glorieuses ont été dites de toi; בְּיִרִם נְשִּידְבֵּר בְּּתּא Cant. 8. 8, au jour où il sera parlé d'elle (qu'on la demandera en mariage).

Hithp. Parler. Part. בַּחְדַבָּר p. בְּחַדְבָּר p. בְּחַדְבָּר p. בִּחְדַבְּר p. בִּחְדַבְּר p. בּחְדַבְּר p. בּחְדַבְּר p. אַלְּרו parlait; פּסְרַבֵּר רַשְּּלֶּךְ דַשְּרָך p. בּיְדָבְר בִּשְּרָך p. II Sam. 14. 13. (pourquoi) le roi dit-il une chose pareille ? ou Pi., comme בַּחַי que le roi ne dise pas.

II דָרַ Kal inusité. Pi. Détruire, exterminer: אַלריבור Pi. Détruire, exterminer: אַלריבור בּיַבּר בַּיִּבְּר אַר בַּר II Chr. 22. 10, elle extermina toute la race royale; de même, selon quelques-uns: אַלִּיבוּר בַּאַפּר Ps. 2. 5, dans sa colère il détruira leurs puissants (v. אַלריבור פּיַבּר בַּאַר mais le vrai sens est: il leur parlera, אַלִּיבוּר בַּאַר בַּיִּבּר בָּאַר בַּאַרָּיבָר.

Hiph. Assujettir, soumettre: יַרְאָרָ יַפְּרִים מְחְהָּרְ Ps. 18. 48, et qui m'assujettit des peuples.

יְבֶרִים *m*. (const. דְבָר, *plur*. דְבָרָים). 1º Parole, mot, promesse, ordre, commandement, sentence, oracle, conseil, nouvelle: וְּרָבֶּרִים אֲחָדִים Gen. 11, 1, et les mêmes paroles; יְלֹאִ־עֵּט אֹחוֹ דֶבֶר II Rois 18. 36, ils ne lui repondirent pas un seul mot: חלוא דבר חוא I Sam. 17. 29, ce n'est qu'une parole, c.-à-d. je n'ai fait que parler; ריבון דַבָּר I Sam. 16.18, habile dans (ses) paroles; ניקם בי אַר־דָּבְרוֹ I Rois 8. 20, l'Eternel a accompli sa parole, sa, promesse; דבר בלכה Esth. 1. 19, un ordre du roi; עשרת חַרְבָּרִים Exod. 34. 28, les dix commandements; רָבֶרֵי קֹחֶלֵּה Eccl. 1. 1, sentences de Koheleth ; אַר־רָבָרוֹ II Sam. 17. 6, suivrons-nous son conseil? יַחֲשָׁבֵּנִי דְּבֶר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles (de tes frères). Quelquefois devant un autre substantif: ce qui est à dire d'une chose,

au sujet de, à l'égard de: הַּיְבֵר וְּבַּרְּיוֹת Job 41. 4, (ni) ce qui est à dire au sujet de sa force; הְּשָׁבְּרַ הַיִּבְּר הַנְיִּדְ הַבָּר חָבָּר 15. 2, voici ce qui concerne l'année de relache; הְבֵר תָּלֹבֵר heut. 19.4, voici (la loi) à l'égard de l'homicide.

2º Chose, quelque chose, événement, fait, action, rien : יַצַן אֲשֶׁר צָשִׂיתָ אֵת־תַּדֶּב ngn Gen. 22. 16, puisque tu as fait cette chose ; דָבֶר מָטֹן I Sam. 20. 2, une chose grande ou petite; קר מיד קבר Gen. 18. 14, y a-t-il rien de trop difficile à Dieu ? אַתַר תַּדְּבֶּרִים תָאֵלֶּח Gen. 15. 1, après ces choses, ces événements; הָבְרֵי חֵיּמִים I Chr. 27. 24, événements des jours (écrits et réunis en livre), histoires, chroniques, fastes; וְיֵבֶר וְּבְרֵי שׁלֹמֹח I Rois 11. 41, et le reste des actions de Salomon ; וְאֵרן דָבֶר I Sain. 20. 21, et ce n'est rien, il n'y a rien a craindre ; וָדֶבֶר אֵין־לָחֲם יִכּם־אָדָם Jug. 18. 7, ils n'avaient rien, ils n'avaient de rapports avec personne; בַּל־דַבַר Nomb. 31. 23, toute chose, tout ce qui; וּבַר־יוֹם מִּיוֹמוֹ Exod. 5. 13, (achevez) la tâche du jour, ce jour même; אַת־דִּבְרֵי חַאַחֹנוּת I Sam. 10. 2, (ton père ne pense plus) à l'affaire des anesses, aux anesses qui avaient été perdues; יְּבְרֵי צֵּוֹנֹת Ps. 65. 4, les iniquités (דְּבֶרָי צֵּוֹנֹת par surabondance).

לְּהֶם הָּבֶּר Exod. 18. 16, lorsqu'ils ont quelque différend ensemble; בּלְּכֶּל בָּלֶב בָּלַר פָלַר 22. 8, en toute affaire où il s'agit de fraude; בְּלֵר בְּלֵל דְּבָר 24. 14, quiconque aura des différends, des contestations.

קָּבֶּר מָבֵר מְאַר : דָּבֶר קָבֵר בָּאַל Exod. 9. 3, une très forte peste; plur. יְבֶּרֶרְה Osée 18. 14, tes pestes, tes plaies. ת. (ע. קרבי). Lieu où l'on conduit les bestiaux, parc, paturage: מְבֶּבֶר Mich. 2. 12, comme le troupeau dans son parc; נְיָע בְּבָּטִר Is. 5. 17, les agneaux pattront comme dans leur paturage, ou selon leur habitude, comme à l'ordinaire.

קרָרָה f. (plur. בְּתְּרוֹח). Parole, doctrine. Ex. unique: יְשָׁא מִבַּבְּירֶיף. Deut. 33. 3, il recevra ta doctrine, ou il s'instruira de tes paroles.

דְּלְרָיִר מֵלְּהִי בְּלְּהִי בִּלְּהִי בִּלְּהִי בִּבְּרָתִי (v. Gen. 14. 18); selon d'autres: parce que (tu es) un roi qui aime la justice. — 2º Parole, cause, comme בְּלְיִבְי בְּלְהִי בְּלְהִי בְּלְיִר בְּלְיִר בְּלְיִר בְּלְיִר בְּלְיִר בְּלִי בְּלְיִר בְּלִי בְּיִי בְּלִיי בְּי בְּלִיי בְּלִי בְּי בְּלִי בְּי בְּלִי בְּי בְּלִי בְּי בְּעִי בְּיוּ בְּלִי בְּי בְּלִי בְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיבְים בְּיבּיבְים בְּיבּיבְים בְּיבּים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְיבְיבְים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְּים בְּיבְיבְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּבְיים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּבְים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּבְיבְּיבְּים בְּיבְּבְיבְּיבְ

בְּלְרָה chald. Cause: צֵל־דְּבְרֵח וִיּר Dan. 2. 30, a cause de, afin que.

דְּלְרוֹת f. pl. Radeaux : יְאַנִי אֲשָׂימֵם וֹ לְּרְרוֹת בַּיָם I Rois 5. 23, et j'en feral des radeaux sur mer.

קַמָּט: Miel (קּרְטָּד Miel). Miel (קּרְטָּד I Sam. 14. 43, un peu de miel. Les fruits sucrés: קָּבָּט II Chr. 31. 5, (les prémices) du miel, c.-à-d. des fruits doux, des dattes; miel des raisins, c.-à-d. du moût qu'on épaissit en en faisant cuire une partie, Gen. 43. 11, Ez. 27. 17.

ן בְּלֶשֶׁחְ. Bosse de chameau : וְצֵלְיםׁ וְצֵלִים Is. 30. 6, et sur la bosse des chameaux.

קישר n. pr. d'une ville, Jos. 19. 11. ג'ן m. (plur. דְּגִּרם, const. דְּגַר). Poisson: פְּגַר חַיִּם, Nomb. 11. 22, les poissons de la mer.

דְּנָה f. (const. דְּנָה). Poisson: מְשְּעֵי קיקון Jon. 2. 2, des entrailles du poisson; collect. דְנֵת־יְאֹרֶיהְ Ez. 29. 4, les poissons de tes fleuves.

רָנָה Se multiplier (comme les poissons): יְרָשׁׁ לָּרֹב Gen. 48. 16, et qu'ils se multiplient considérablement.

לג'ן (poisson) n. pr. d'une idole des Philistins, I Sam. 5. 4. (Sa forme était moitié homme, moitié poisson.)

לבְּשֵׁם אֵלְנִינִי וְיִנִּלְּיִר Déployer l'étendard, se distinguer, se signaler: בְּשֵׁם אֵלְנִינִי וְיִנִּלְּיִר Ps. 20. 6, au nom de notre Dieu, nous déploierons l'étendard. Part. passif. בְּנִּלְ מַרְנָבֶּהְ Cant. 5. 10, il se distingue entre dix mille (il s'élève au-dessus d'eux). Niph. Etre pourvu d'un drapeau: אַיְּמָּיִתְּ מַבְּיִרְנְלְיִר Cant. 6. 4, terrible comme (des troupes) pourvues de drapeaux, c.-à-d. armées, rangées en bataille.

דְנֶלִים . (avec suff. דְּנְלִים . plur, דְּנָלִים . Drapeau, bannière, étendard: דְּנָלִים Nomb. 2. 3, le drapeau du camp de Juda; זְיִנְלִי עָלַיִּר Cant. 2. 4, et sa bannière qu'il déploie au-dessus de moi est (celle) de l'amour.

אָלָן m. (const. יְאָטַמְהָ דְנָנֶךְ Plett. 11. 14, tu recueilleras ton blé; אַבּדְ נְנֶדְן נְרָיָן Lament. 2. 12, où est le blé (le pain) et le vin?

לְּלֵּה Couver, assembler (les petits): שְׁרָא רָבֶּר וְלֹא רָבֶּר Jer. 17. 11, (comme) la perdrix couve (des œufs) qu'elle n'a pas pondus; בְּבָּלְה רְבָּבָל Is. 34. 15, et elle rassemblera (ses petits) à l'ombre (de ses ailes).

דר plur., const. בַּדֶּיתָ יְרַיְּהְ בְּכֶל־צֵּית seul usité. Mamelles, sein: בַּדֶּיתָ יְרַיְּהְ בְּכֶל־צֵּית Prov. 5. 19, que son sein, ses charmes, t'enivrent en tout temps (que son amour te suffise); בַּדֵּיְהְ Ez. 23. 21, tes mamelles, ton sein.

דְּרָהְ Kal inusité. Hithp. הְּחָבָּהְ p. הְּתְּבֶּהְ Marcher lentement: אָבַּהֵם עֵּר־בֵּּרִם Ps. 42.5, je marche lentement, c.-à-d. avec recueillement, devant ou avec eux, jusqu'à la maison de Dieu (בּ בּישְׁהַיִּם ps. 38.

15, je marcherai lentement, c.-a-d. avec contrition, tristesse, toutes les années de ma vie.

וְדְיִי n. pr. 1° Dedan, fils de Raama, Gen. 10. 7, souche d'un peuple habitant près du golfe Persique, Ez. 27. 15.

— 2° Dedan, petit-fils d'Abraham et de Ketura, souche d'un peuple de l'Arabie, Gen. 25. 3, Jér. 25. 23; יְדְיָדִי Ez. 25. 13; plur.

רֹדְלִים n. pr. Dodanim, fils de Javan, souche d'un peuple, Gen. 10. 1.

רַתַּכ m. chald. (héb. בְּיָחָב.). Or: בְּיִבְּים Dan. 3. 1, une image d'or; ערבי vers. 5. 7.

אָרָיִי (cheth. בְּיִרִינָּא m. pl. Les Diévéens, peuple dont une colonie habitait la Samarie, Esdr. 4. 9.

דְּחַח Kal inusité. Niph. Étre étonné, stupéfait: קַּאִישׁ נְרָיָם Jér. 14. 9, comme un homme stupéfait, interdit.

תור Galoper, trotter: ימור Nah. 3. 2, des coursiers qui galopent, battent des pieds.

קרָרה f. Battement des pieds du cheval, galop, course impétueuse: מַּבְּיֵרוֹת אֲבִּירָיוּ Jug. 5. 22, par la course impétueuse, le galop de ses guerriers, ou de ses chevaux vigoureux.

רוב (v. דוב).

רוכ Hiph. Faire souffrir (v. קאַב Hiph.).

ייגים (דָּג Pecher (de דִּיג יָם: Jér. 16. 16, ils les pecheront. Hiph. p. וְתַּדִיגִּיּם.

אָלָן m. Pêcheur : בּנְגִים Ez. 47. 10, des pêcheurs.

קירות דונה f. Peche ou poisson: קָּטִירוֹת דּוּנָת Amos 4. 2, avec l'hameçon de la peche, ou (avec lequel on prend) le poisson.

ת הודים m. (avec suff. הדה קורה, plur. הדים).

1° Ami, amant, bien-aimé: שירים הודי הודי הודי ווו.

1s. 5. 1, le cantique de mon ami; אָנִי וְרוֹיִר לִּר בְּרוֹיִר וְרוֹיִר לִּר Cant. 6. 3, je suis a mon bien-aimé, et mon bien-aimé est a moi.

2° Oncle, frère du père; une fois cousin: לְרֵנֵי דֹרַיְרָן Nomb. 36. 11, aux fils de leurs oncles;

10. 15, l'oncle de Saul; אָרְטָמֵל דּיִדי Jer. 32. 12, Hanamel, mon cousin (v. vers. 9).— 3° Amour, plaisir (seulem. au plur.); סוברם לדְרָף מִירָן Cant. 1. 2, ton amour est meilleur que le vin; דְרָיִז דְּיִרִים Prov. 7. 18, enivrons-nous de plaisirs, d'amour.

אי בור (plur. הריים et הריים). 1° Pot, chaudron: אי בור I Sam. 2.14, ou dans le pot, ou le chaudron: אַכּירוֹר בּבְּרְנְדִים II Chr. 35. 43, dans des pots et dans des chaudrons. — 2° Panier: אָרָה Jer. 24. 2, dans un panier il y avait (d'excellentes) figues; מַבְּרְנָה Ps. 81. 7, ses mains étaient débarrassées du panier ou du pot, c.-à-d. il n'était plus assujetti à des travaux vils.

לור (ami) n. pr. David, deuxième roi d'Israel: מיר הָּוִר I Rois 3.1, la ville de David, Sion; מיר הָּוֹר Is. 7.13, la maison de David, la famille royale de Juda; בַּרְבִּי וְיִר בַּנִר בַּרִי בַּרַי בַּרִי בַּרַי בַרַי בַּרַי בַּיִר בַּיּר בַּיִבּי בַּיִּי בַּיּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּבַּבּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּבַּיבּי בַּיבַּי בַּבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּבַּבּי בַּיבּי בַּבַּבּי בַּבַּבּבּי בַּבַּיבּי בַּבַּבּי בַּבַּבּי בַּבַּי בַּבַּבּי בַּבַּיבּי בַּבַּבּי בַּבַּיבּי בַּיבַּי בַּיבַּיבּי בַּיבַּי בַּבַּיבּי בַּיבַּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בַּיבּי בּיבּי בּי

דוֹרָה (fém. de הוד Tante, sœur du père, femme de l'oncle: היָבֶד בּעָב Exod. 6. 20, Jochebed sa tante, la sœur de son père; בירא Lév. 18. 14, elle est ta tante (la femme de ton oncle).

ישני הדּרָאֵי m. pl. (const. שׁנֵי הדּרָאֵי וְאַנִים (v. דּדְּרָאִי וְאַנִים Jér. 24. 1. deux paniers pleins de figues.

— 2º Nom d'une plante, mandragores:

— בודר בְּיִה Cant. 7. 14, les mandragores ont répandu leur odeur.

חוף און Souffrir, être malade, spécialement de la souffrance menstruelle des femmes: הַּיָּבֶּי נְבֵּי נְבָּי Lév. 12. 2, comme aux jours de l'impureté de sa maladie (où elle est séparée, impure, à cause de sa maladie); הַּיִּה inf. ou subst.

רָּנְהָ adj. (fém. רְּהָהָי). Languissant, souffrant, malade, affligé, triste: רְּהָבָּיָרָתְּ בְּנִיבְּרָתְּ הְהָבָּיְתְּ Lév. 15. 33, celle qui est souffrante de son impureté menstruelle; לית אר ווענית לי Repousser, chasser: אַרְיְתָּיִנְי Jer. 51. 34, il m'a chasse, repousse. — 2° Laver, nettoyer: שָׁם יִרִיהוּ צָּיִריְתִּי יִרִּינְּיִלְּה Ez. 40.38, c'était là qu'ils lavaient les holocaustes; אָדִיהְיַּמִי יִרִיהְּשָׁלַם יִיִיהַ מִּמְּרָבָּּ אָּבְּיִרִים מִמְּרָבָּ וּ Is. 4. 4, et (après qu')il aura lavé Jérusalem du sang qui est au milieu d'elle.

ארן ה. (דמר אין). Maladie, douleur: עַל־שָּרָשׁ דְּנִי אין Ps. 41. 4, sur son lit de douleur; אַל־שָרָשׁ דְּנִי לַחְבָּי Job 6. 7, (ce que je refusais de toucher) est devenu ma nourriture dans ma douleur, ou comme une nourriture après laquelle je languis.

יְלְבֵּר רֵיָּר adj. Malade, souffrant: יְלְבֵּר רֵיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר Is. 1. 5, tout cour est malade.

קְיִר (v. הָּיִר (v. הְּיִר (v. הְּיִר (v. אַ הְּיִר Piler, broyer: אוֹ רָכוּ בַּמְּלְכָּת Nomb. 11, 8, où ils pilaient (la manne) dans un mortier.

יוֹכְן m. Pupitre, estrade, Rituel.

קרֹפְלּח f. Nom d'un oiseau impur, Lév.11.19 (huppe ou coq de bruyère?).

רוֹכְתר (rac. דּוֹכְתר). Silence; poét. lieu où règne le silence, la tombe : רֹיְרֵיִי רּיּבְּיִר רִיּבְיִי Ps. 115. 17, ceux qui descendent où règne le silence (dans le sépulcre); מְסְבֵינ שֶׁבְנָיו רּיִּבְיו נְשִּׂשִׁי Ps. 94. 17, mon âme reposerait presque dans le silence (de la tombe).

הוֹטְה n. pr. 1° Dumah, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Tribu et contrée dans l'Arabie, Is. 21. 11.

ל. (רמכ הים oun קוליניה f. (rac. קּבְּקְתוּר פּרָּם, 1º Subst. Silence, repos: מָאַלְמְתִּר רּוּמְיָה Ps. 39. 3, je me suis tu, (j'ai gardé) le silence; וְלֵּיְלָה וְלֹא־דּוּמְיָה לִי Ps. 22. 3, meme pendant la nuit, il n'y a pas de silence

pout moi (je ne me tais pas), ou il n'y a pas de repos pour moi.—2° Adj. Silencieux, tranquille, confiant: אַלְּהְיָבְיּיִלְּיִרְּיִבְּיִי Ps. 62. 2, mon ame est tranquille en Dieu (elle espère en lui); דְּיָבְיִין דִיבְּיִין Ps. 65. 2, à toi (convient) une louange silencieuse, (tu es audessus des louanges), ou les louanges t'attendent (à Sion).

לְּבֶבי : adj. Silencieux, muet קּבְּבי Is. 47. 5, reste assise en silence, silencieuse; לְּאָבֶן דּיּבֶּט Hab. 2. 19, à la pierre muette.

P pour physis n. pr. Damas, II Rois 16, 10.

קון סע דון Juger, rendre justice, punir: דָּן שְּרִינְי וְאָרִיוֹן Jér. 22. 16, il jugeait, defendait, la cause du pauvre et de l'indigent; קַּנִי אֲלִינִים Gen. 30. 6, Dieu m'a rendu justice; קַּנְיִּ אֲלִינִים Gen. 45. 14, (la nation qu'ils serviront) je la punirai; לֹאִייִרוֹן רוּוִי בָאָרָם לְּפֹלֶם Gen. 6. 3, mon esprit ne luttera pas toujours dans l'homme (contre ses passions); selon d'autres: ne restera ou ne règnera pas toujours dans l'homme.

Niph. נְדְיֹן בְּלְּדְנְשְׁם Etre en contestation, se disputer: וַיְרִיר בָלִּדְיָעָםוֹנְדִין II Sam. 19. 10, tout le peuple était en contestation, en dispute.

Hiph. (fut. יֵרֵיר, inf. דין p. קינירן). 1° Gouverner, regir: בָּי עַׁבִירן אַפְטַי־אָרֶץ I Sam. 2. 10, l'Éternel gouvernera, ou jugera, les extrémités de la terre; ונטראַמה מַדִין אַה־בּרְחִי Zach. 3. 7, tu régiras, gouverneras, aussi ma maison (mon temple). — 2° Juger, rendre justice, faire rendre justice, venger, punir: קו יודן עמוי Gen. 49. 16, Dan jugera son peuple; דֵי יִדִין עַמָּים Ps. 7. 9, l'Eternel jugera les peuples ; וְדִין בֶּנִי ואַבְּרוֹן Prov. 31. 9, rends justice au pauvre et à l'indigent; יבּנְבוּרָחְקּ חְדִרנֵנִי Ps. 54. 3, et par ta force fais-moi rendre justice, défends ma cause; פִריבֶם יַדִיין שברם Job 36. 31, par eux (les nuages) il punit les nations. De même avec 1: ביין בויים Ps. 110.6, il juge, punit, les

דרן chald. Juger: הַּיִּלְיֵלְ כָּבֶּלְ־עַמָּא Esdr. 7. 25, qui doivent juger tout le

peuple.

קיבן קרעון שוריו: Justice, jugement: לְּמַצִּן מֵּרְעוֹן Job 19. 29, keri (cheth. יְשַׁרִיּן), afin que vous sachiez qu'il y a un jugement, ou un juge.

Ps. פּדּוֹנֵג נְמַסּוּ: m. Cire פּדּוֹנֵג נְמַסּוּ: Ps. 97. 5, (les montagnes) se fondent comme la cire.

קְּמֶרֶי הָדּיקְי Danser, se réjouir: בְּלְמֶרֶי הָדּיקְי Job. 41. 14, (litt.) devant lui se réjouit la terreur, c.-à-d. la terreur se change en joie pour lui; selon d'autres: devant lui saute, court, la terreur, il répand la terreur.

רוֹק chald. Se briser, être broyê (v. אָבָין): בַּיִרָּה בַּקר, Dan. 2. 35, alors se briserent en même temps (le fer, etc.).

קור (שהור בְּאָחֵלֵי־רָשֵׁע Ps. 84.11, que de demeurer dans les tentes de la méchancété; trans. קנֵם הור חָשֶּבֶּהִים Ez. 24. 5, range aussi les os sous elle (la marmite); selon d'autres : fais brûler les os (v. מְּרִאָּרָה).

דור chald. Demeurer, habiter. Part.: דור בכל בארעא Dan. 3. 31, 8. 26 (keri בִּירִין), qui habitent toute la terre.

דְּלְיִרְתֹי כַּדְּהֹר עָלֶּהְךְ: 1º Cercle תְּלְיְרְתִי בַּדְּלִּרְ בְּיִּרְ בִּי זְּלִיךְ Is. 29. 3, je camperai comme en cercle autour de toi. — 2º Balle: מַּדְּרָּהְ Is. 22. 18, comme une balle (v. les deux ex. â בְּדְּרִיּרְ.).

 שניקדי קמו דר נְיוֹר Ps. 61. 7, ses années auront la durée de plusieurs générations, ou: les années de sa race dureront toujours; בְּלְּדְּוֹרְ נְיִר Ps. 145. 13, dans tous les siècles, toutes les générations; שׁמוֹח לֹבִי Deut. 32. 7, les années des siècles passés, des générations passées; de même בְּלִר נְיִר בְּלִר נְיִר בְּלִר נְיִר בְּלִר נְיִר בְּלִר נְיִר בְּלִר נְיִר בְּלִר בְּלִר נְיִר בְּלִר בְּלְר בְּלִר בְּלִי בְּלִי בְּלִר בְּלִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּי

Plur. הרות לדרים לרות iles siècles, l'éternité: קרות לשניתיקה Ps. 102. 25, tes
années s'étendent dans l'éternité; הרות בדרית לשניתיקה
est plus généralem. employé: הרות היות בדריתי Gen. 6. 9, dans son temps, au milieu
des hommes de son temps. Fréq. les
générations à venir, la postérité: האַרִיתָּים
Lév. 3. 17, une loi éternelle pour toutes vos générations. —
2º Demeure, séjour: אַבּוֹתִיד אַבּוֹתִיד Ps.
49. 20, jusqu'à la demeure de ses
pères, c.-à-d. jusqu'à la tombe.

רוֹר (demeure) n. pr. d'une contrée et d'une ville près du mont Carmel, Jos. 17. 11, 12. 23 (v. רְּמָר

רוֹרָא chald. n. pr. d'une plaine dans la Babylonie, Dan. 3. 1.

רוש ou דוש (fut. ידיש) Ecraser, fouler, briser, battre le blé: בַּאָם תַּרוּשׁ גּוּיָם Hab. 3. 12, dans ta colère tu brises les nations; קימי נדושר בחדציון Mich. 4.13, lève-toi et foule (écrase-les), fille de Sion ; הַשָּׁיִה הְשִּׁהָ Job. 39. 15, les animaux des champs la foulent aux עַל־דּוּשֵׁם בַּחַרְצוֹח הַבַּרְזֵל אֵח־דַוּוּלְעֵר ; pieds Amos 1. 3, parce qu'ils ont foulé Galaad avec des chariots de fer; ירַשָּׁמִיר אַר־בְּטֵּרְכֵם Jug. 8.7, je déchirerai votre chair ; וָאָרָנָן דָּשׁ חִמָּדם I Chr. 21. 20, Ornan battait du froment; אַתַבְּחָר לַרוּשׁ Osée 10. 11, (une génisse) qui aime à fouler le blé (י אֹחַבְּהִי parag.); de mėme בְּנֵלְהוֹ דָשָׁא Jér. 50. 11, comme une génisse qui foule le blé (et qui peut manger tant qu'elle veut); selon d'autres, de אַשַּׁאַ, qui patt l'herbe (v. (אַרָשׁ).

Niph. pass. יְנֶדְּוֹשׁ מּוֹאֶב הַּחְהֶּדִי Is. 25. 10, et Moab sera écrasé sous lui;

בְּחְבֵּרְ 25. 10, comme la paille est brisée, écrasée.

Hiph. לאֹריבְישׁר שׁוֹר בְּּוִישׁוּ Deut. 25. 4, tu ne fermeras, lieras, pas la bouche du bœuf lorsqu'il foule le blé; דִּישׁ inf. p. שְּׁיִשׁ ou subst., l'action de fouler le blé.

Hoph. passif: אָ בָּהָרגּץ יּוּדָשׁ מָצָה Is. 28. 27, ce n'est point avec une herse pointue que s'écrase la nielle ou l'aneth. ביו chald. Fouler aux pieds: בּיְתִּינּשְׁנָּה Dan. 7. 23, il la foulera aux pieds.

דְּרָחִיר Pousser, repousser (chasser), renverser: Ps. 118. 13, tu m'as poussé pour me faire tomber; אָבָיר דְּרָחִיר פֿרָפָּר Ps. 35. 5, et qu'un ange de l'Éternel les pousse, les chasse, devant lui; אַבָּיר דְּרָחִיר פְּנָבֶיר Ps. 140. 5, qui ont résolu de faire glisser mes pieds, de me faire tomber; דְּיִדְּחָר Ps. 62. 4, une haie renversée.

Pou. פום דלה־רְכְלּה קום Ps. 36. 13, ils ont été renversés et ils ne pourront plus se relever.

אָרְחָיּן f. chald. Table, nourriture: בְּחָנְיּלְ לְּלְּכּוֹיִנְיּלְ Dan. 6. 19, il ne fit pas apporter de mets devant lui; selon d'autres: des instruments de musique.

רְּחָי avec pause רְּחָי, m. (rac. רָבָלֵי מְּבֶּיִר, Action de trébucher, chute: רַגְלֵי מְבֶּיִר, Ps. 56. 14, (tu as préservé) mes pieds de la chute.

רְחֵל chald. Trembler, craindre: בְּחַל chald. Trembler, craindre: Dan. 8. 19, ils tremblaient devant lui. Part. pass. בְּחִיל Dan. 2. 31, et son aspect est effroyable.

Pa. נְדְרֵ, Effrayer: וִירָהַלְּנְוּי Dan. 4. 2, et il m'a effrayé.

107 m. Nom d'une plante, millet, Ez. 4. 9.

רְתְּרְ Presser, hâter. Part. pass.: בּירָבְּים יָבְצִאּ וְדְוּלְים Esth. 3. 15, les courriers partirent pressés, en grande hâte.

Niph. Se hater : וְּתְּפֶּן נְּיִדְתְּן אָל Esth. 6. 12, Haman courut a sa maison; נְבִּבּידוּתְּן לְצֵאֵדוּ II Chr. 26. 20, et lui aussi se hata de sortir.

רְאִרשׁ אָחָדי Presser, opprimer: וְאִרשׁ אָחָדי Joel 2. 8, ils ne se presseront pas l'un l'autre; זער Jug. 2. 18, et (de) leurs oppresseurs.

· P디기 m. Besoin, embarras, Aboth. רֵים, בַּיּבֶּר, avec suff. בַּיּבָּר, בַּיָּבָר, Sussisance, ce qui sussit, ce qui est assez; puis adv., assez, suffisamment: ער־בְּלִי־נִי Mal. 3. 10, jusqu'à ce qu'il n'y aura plus assez (de place pour la contenir); selon d'autres : jusqu'au delà de la suffisance, en trop grande abondance; וָדֵי חַלֵּב נִינִים Prov. 27. 27, suffisamment de lait de chèvre; וֹאִם־לֹא תַוּיִע יָרוֹ הַּר שָׁוֹח Lev. 5. 7, s'il ne possède pas assez (pour offrir) un agneau; אַכל דַּיַדָּ Prov. 25. 16, manges-en selon tes besoins, ce qui te suffit ; יַחַיּגילַאַכָּח הַיְרָתַּח דַיָּם Exod. 36.7. les choses faites, ou les dons, étaient suffisants pour eux ; וּכְדֵי בְּיָיוֹן וַקַצֶּם Esth. 1. 18, assez de mépris et de chagrin, de dispute ; קְּרֵי ְנְאֻלָּחוֹ Lév. 25. 26, assez pour le prix de son rachat; פַרַר Néh. 5. 8, suffisamment pour nous, autant que nous pouvions.

Avec les prep. מְבֵי רִשְּׁשָׁחוֹ Selon: מְבֵי רִשְׁשָׁחוֹ Selon: מְבֵי רִשְׁשָׁחוֹ Pout. 25. 2, selon son injustice, son crime; מְבֵי aussi souvent que, chaque fois que בַּבְּי בַּאַחָם I Sam. 18. 30, chaque fois qu'ils sortaient; מְבִּי צַּאַחָם I Sam. 18. 30, chaque fois qu'ils sortaient; מְבִי בַּאַרָּבָּר I Rois 14. 28, toutes les fois que le roi entrait (dans le temple); בְּבִי בְּיֹי pour les besoins, pour: מְבֵי בִי מִי pour les besoins de ses lionceaux; מַבְּיִר בִּאַבְ Hab. 2. 13, pour le feu, pour ne servir qu'au feu;

2. 13, pour rien, inutilement, en vain.
—Souvent יה n'ajoute rien au sens des prépositions auxquelles il s'ajoute : איני ביר לִיב Jug. 6. 5, comme les sauterelles par la quantité (aussi nombreux que des sauterelles); אַבְי שׁפֶּר (בַּרַבּי שָׁבָּר לָּרַב I Sam. 7. 16, d'année en année (chaque année); יבָּר שְׁבָּר וֹנְיִנְ שִּׁבְּר וֹנְיִנִי שְּׁבָּר וֹנְיִנִי שְּׁבָּר וֹנְיִנִי שְּׁבָּר (chaque année); ווּבּ הַּנָּנְיִם וּבְּנִי שָּׁבָּר (בַּרַבּי שָׁבָּר (chaque année); ווּב הַנָּבְּי שָּׁבָּר (בַּרַבְּיבָּר וֹנְיִנִי שְּׁבָּר (chaque année); ווּב הַנְּבָּר (בַּרַבְּיבָר וֹנְיִנִי בְּיַבְּיבָּר וֹנְיִנִי בְּיַבְּיבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיַבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּייִבְּי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבִּי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בּיּי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִּי בְּיִיי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי

רֹיָלְי 'וֹ (où est l'or) n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinaï, Deut. 1.1.

ק"בון n. pr. 1° D'une ville dans Moab, Nomb. 32. 34; bâtie par Gad, de la aussi Dibon-Gad, 33. 45; appelée aussi propir Is. 45. 9. — 2° D'une ville de la tribu de Juda, Néh. 41. 25; appelée aussi קימונין Jos. 45. 22.

רוג (v. דיר).

וְאֵנוּ הַהַּיֵּגִרם ? Is. 19.8 וְאֵנוּ הַהַיַּגִּרם !Is. 19.8

les pécheurs gémiront; לְּיַצְּרָּשׁ Jér. 16. 16, keri (cheth. לְּרָנָתִים) aux pécheurs.

vautour, oiseau impur, Deut. 14. 13; oiseau de proie habitant les ruines, Is. 34. 15; plur. nieg.

יין m. Encre. Ex. unique: לְּבְיּה Jér. 36. 48, avec de l'encre.

רימון et יימונה (v. היבון).

וין (v. דין héb. et chald.).

יין pron. (ע. דין).

ליל chald. m. 1° Jugement, tribunal, droit, justice: הַרְגָּא יְרָבּב Dan. 7. 10, les juges siégent, on juge; זְּרָבָּא יִרְבּב 4.34, et ses voies sont la justice, sont justes; 7. 22, et (jusqu'à ce que) justice fût rendue. — 2° Punition, condamnation: בְּרָבָּר מִינָּה בְּרָבָּר מָּוֹה בַּרָר לַּחָיֵא בְּרָב מִינָה בּבר מַנָּה 7. 26, qu'un jugement soit rendu à son égard, qu'on prononce une condamnation contre lui.

רְּנְהְ (la juste) n. pr. Dinah, fille de Jacob, Gen. 30. 21.

דינֵיא m. pl. chald. n. pr. d'un peuple assyrien qui fut transplanté en Samarie, Esdr. 4. 9.

וְיָלו m. Juge, défenseur: וְיִבוּן אַלּפְנוּח I Sam. 24. 16, que l'Éternel soit (notre) juge; וְיִבוּן אַלְפְנוּח Ps. 68. 6, et le défenseur des veuves.

וְיָרָ chald. m. Juge: וְדַיָּנִין Esdr. 7. 25, et des juges, des défenseurs.

יינרי ''Une pièce de monnaie: דינרי ביין Aboth, des dinars d'or.

רְּיְפֶּח n. pr. Diphath, fils de Gomer, I Chr. 1. 6. (רְיַפֶּח Gen. 10. 3.)

ייְצָה f. (v. דינְה). Joie, allegresse, Rituel.

תות הייבו שליה הייבו שליה הייבו שליה הייבו שליה הייבו עליה הייבו וו Rois 25. 1, ils élevèrent des retranchements, ou ils bâtirent des forts tout autour (de la ville); בייבו שליה הייבו בייבו ב

ליְהָה f. Demeure: ייביז סְמָה Rituel, la demeure sous une tente.

ריש (v. שייש).

רוש (rac. רוש היים). Battage, époque où l'on bat le blé: יְרְשֵּׁיר בָּלֶכִם דֵּיִשׁ אֶּד־בְּצִיר Lév. 26. 5, l'époque où vous battrez le blé atteindra la vendange, durera jusqu'à la vendange.

m. Nom d'une bête, Deut. 14.5, espèce de chèvre ou gazelle?

ישון, רישון, דישון פר פרישון, דישון, ח. pr. 1° Dison, fils de Seīr, Gen. 36. 21, 30, I Chr. 1. 38. — 2° Dison, fils d'Anah, Gen. 36. 25, I Chr. 1. 41.

קר (rac. רביה) adj. Opprimė, malheureux, humiliė: מְשָׁבֶּל בַּלְּהָ Ps. 9. 10, un refuge pour l'opprimė; אַל־יָשׁב בַּךְּ Ps. 74. 21, que l'affligė, le malheureux, ne s'en retourne pas confus; Prov. 26. 28, la langue mensongère (le menteur) hait ceux qu'elle a humiliės (litt. ses humiliės); selon d'autres: le menteur hait ceux qui l'humilient, le punissent.

קה chald. pron. Ce, celui-ci; fém. קָּהָ celle-ci: בֵּית־אֵלָהָא בַּהְ Esdr. 5. 17, cette maison de Dieu; קרִיהָא דָּה Esdr. 4. 15, cette ville.

אָלָדְ Kal inusité. Pi. אָמָד Réduire en poussière, briser, fouler (aux pieds), opprimer: יְדַּאָל אָלוּחַ וִידַּל אָלוּחַ Job. 6. 9, ah! si Dieu voulait me réduire en poussière, me détruire; בְּיָל אָלֶץ Ps. 12. 4, il écrase l'oppresseur; דָּבָא לָאָרֶץ Ps. 143. 3, il foule a terre mon

Niph. Etre contrit, humilié: רְּלְתְּיֵדְיּהוּ בֹּלְ נְיְלָאִים Is. 57. 15, de ranimer le cœur de ceux qui sont humiliés, contrits.

Pou. Étre brisé, être écrasé, être abattu, humilié: מְּרָטָא מֵעוֹמֹרֵים Is. 53.5, il est brisé par nos iniquités; יוֹמִים יְדְּכָּא Job 22. 9, les bras des orphèlins sont brisés; אַרְעָאָא Jér. 44. 10, ils ne sont pas humiliés (jusqu'à ce jour).

Hithp. (תְּחָבֶּה אַ תִּרְבָּאָא Job 34. 25, opprime: וְּחָמַהְ לֵּיְלֵּה וְיִדְּבָּאוּ Job 34. 25, il tourne (sur eux) la nuit, les couvre de nuit, d'obscurité, et ils seront écrasés; וְיִבְּבָּאוּ בַּצֵּׁשֵׁי Job 5. 4, ils seront foulés aux pieds, ou opprimés à la porte de la ville (devant le tribunal).

רְּכָּה (v. הָבָּא) Ecraser, ou se courber: Ps. 10.10, il écrase, abat (le pauvre); ou il se courbe, se baisse (se montre humble pour mieux surprendre sa proie).

Niph. Étre brisé, humilié: יְנִיְכֵּירִאָּי Ps. 38. 9, je suis tout brisé; לֵב־יִלְשָׁבֶּר וְנִיְּכָּתְּא לב־יִלְשָׁבֶּר וְנִיְּכָּתִי לב humilié.

Pi. Briser: מְבַלְנָה צָצָמוּח דִּמִיחָ Ps. 51. 10, que mes os que tu as brisés soient dans l'allégresse.

קריקיד f. Action d'écraser, broiement: אַבּינְיבְיּבְיּבְּיִ Deut. 23. 2, un homme mutilé par le broiement, c.-à-d. dont les testicules ont été écrasés, broyés.

קְּלָי m. Brisement des flots: יְמָאנּגּ Ps. 93. 3, les fleuves ont élevé leurs flots bruyants.

ובּק chald. pron. Ce, celui (v. בָּהָ): Dan. 7. 20, et cette corne.

קברן chald. m. Belier: הְּרָרוּן Esdr. 6. 9, 17, des béliers.

וְלְרוֹן (דְּכְרוֹנָה) chald. m. Souvenir, mémoire: וְבַרְבְּרוֹנָה Esdr.6.2, ceci s'y trouvait écrit, un souvenir (fait qui mérite d'être rappelé), ou : il était écrit dans ce livre, cette chronique.

דְּכְרָ chald.m. Souvenir: בְּּסְתֵּר דָּכְרָנֵיָא Esdr. 4. 15, dans le livre des souvenirs, la chronique.

I את. (pour דלים). Porte: קל שְּׁמָּרָי: Ps. 141. 3, la porte de mes lèvres, les lèvres, qui s'ouvrent et se ferment comme une porte; selon d'autres: la lèvre supérieure.

II בּמֹן. (plur. בַּמִּרֹם). Pauvre, maigre, faible: בְּמִּרִם בְּמֹּרִם Lév. 14. 21, que s'il est pauvre; רְאַבּה בַּמָּרִם בַּמֹּרִם II Sam. 13.4, d'ou viens que tu maigris ainsi? אַלְּפֵּר וּשִׁלְּבִּים וְדַלִּים וְדַלִּים בַּמְנִישְׁה בַּעָרוּ בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְיִם וּבְעִּים בְּמִרְים בּמִרְים בּמִרְים בּמְרִים בְּמִרְים בְּיִּים בְּיִּם בְּעִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּמִרְים בְּיִּם בְּעִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּעִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּיִּם בּיִּבְּים בּיִּים בּיּבּים בּיּבּיים בּיּבּיים בּיּבְּים בּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּי

Pi. Sauter, franchir: אַז יְרַבְּלֵג עָאַיִּל וְּשִּׁחֵּד Is. 35. 6, alors le boiteux sautera comme le cerf; אַדְעָּגר-שׁוּר Ps. 18. 30, je franchis les murailles. Part. הָּדְעָרִים Cant. 2. 8, sautant sur les montagnes.

קלת Tirer en haut, tirer, puiser de l'eau: וְנֵם־הָּלֹח דָלָה לָנוּ בּנִס Exod. 2. 19, il a meme puisé de l'eau pour nous; אָרשׁ חְבוּנְה דִּלְנָה Prov. 20. 5, (le conseil est dans le oœur de l'homme comme

une eau profonde,) mais l'homme intelligent l'en tirera, l'y puisera.

Pi. בֵּי וְיִלְיִינִי Ps. 30. 2. parce que tu m'as élevé, relevé; תְּפָּשָׁתְ בִּילִינִּי שִׁקִים מִּשְּׁמָּת Prov. 26. 7, ôtez les jambes aux boiteux (car elles ne lui servent pas), ou: בְּלִינִּי לָּנִי pour בְּלִינִּי de בְּיַבָּי les jambes du boiteux sont pendantes, faibles.

לְּהֵלֵּח f. (rac. הָבֶּלֵּלְ. Chose mince, pendante. 1° Fil, trame: מְּבָּלְּחְ רְבַּאַבֵּיִר Is. 38. 12, il m'arrache de la trame (de ma vie); selon d'autres: il m'achèvera par cette maladie (v. 3°). — 2° Cheveux, boucle de cheveux: הְלַלֵּח רֹאָשֵׁרְ T. 6, et les cheveux de ta tête. — 3° Pauvreté, infériorité; sens concr., classe pauvre, basse classe: בַּלַח צָבֹּר II Rois 24. 14, les plus pauvres, la basse classe du peuple; plur. הַּהָּבְּיִר Jér. 52. 16, et des plus pauvres du pays.

י הלוח f. Pauvreté: בַּלְּהְּח מַצְּשָׁרִם Rituel, la pauvreté (de nos) œuvres.

רְלְּחְ Troubler (l'eau): רַּתְּרְלָּח־מֵּיִם בּרְנְלֶּיךְּ Ez. 32. 2, tu troublais les eaux avec tes pieds.

ק'לִי m. (rac. קּבָּה). Seau (pour puiser de l'eau): קבֵר בְּהָר Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un seau.

יִדל מֵים מְדֶּלְיָר : Nomb. אַל מֵים מְדֶּלְיָר : Nomb. 24. אַ l'eau coulera de ses seaux.

קלְהָה n. pr. m. Néh. 6. 10. קלְהָה n. pr. m. Jér. 36. 12.

רלילה n. pr. Dalila, femme de Samson, Jug. 16. 4.

וְרָשׁי דְּלִיוֹתְיר f. pl. Branches : וְרָשׁי דְּלִיוֹתְיר Jér. 11. 16, ses branches se rompent.

reux, plus misérables, que les (autres) hommes qui errent (sur la terre); שָׁבָּי לַבָּיוֹם Is. 38. 14, mes yeux se lèvent vers le ciel (exact., se consument à force de regarder le ciel).

Niph. Devenir pauvre, faible: יְמֵירֶאֵל מָאֹר Jug. 6. 6, Israel devint extremement malheureux; יְבֵּל מְבוֹר יַבֶּלְהָ Is. 17. 4, la gloire de Jacob s'affaiblira, s'évanouira.

וק'לן n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 38.

קלף m. Gouttière : רֶבֶּלֶּתְּ פֹרֵד Prov. 19. 13, et (comme) une gouttière qui coule toujours.

וֹלְפֿוֹ n. pr. Dalphon, fils de Haman, Esth. 9. 7.

רָלְלִפִּי בָּתָם: 1º Brûler: סלמל, 18, ils les embraseront, brûleront; סלמל, 18, ils les embraseront, brûleront; אינויים דילפים Prov. 26. 23, des lèvres brûlantes (qui expriment une amitié chaude). — 2º Poursuivre avec ardeur, persécuter; avec אַרָּייִם פּּרָלָּפִים מַרְּבֶּלָּיִם בְּלַפְתָּ אַרִייִר. 36, pour que tu me poursuives; אַרְיִיִּיִים דְּלָפָנִ אַרָּיִיִּרִים דְּלָפְנָּ אַרָּיִיִּרִים דְּלָפָנִי רְּמָעָנִי בְּלַפְנָּ אַרָּיִיִּרִים דְּלָפָנִי רְמַעָּלָיִם בְּלָפָנִי בְּמַעָּלָיִם בְּלָפָנִי בְּמַעָּלָיִם בְּלָפָנִי בְּמַעָּלָיִם בְּלָפָנִי בְּמַעָּלָיִם בְּלָפָנִי בְּמַעָּלָים בְּלָפָנִי בְּמַעָּלָים בְּמַעָּלָים בְּמַעָּלָים בְּמַעָּלָים בְּמַעָּלָּים בְּמַעָּלָים בְּמַעָּלָים בְּמָעָּלָים בּמַעָּלָ Lament. 4. 19, ils nous ont poursuivis sur les montagnes; אווּ דּבְּלִים בְּמַעָּלָים בּמַעָּל Ps. 7. 14, il prépare ses flèches contre les persécuteurs; selon d'autres: il rend ses flèches ardentes.

Hiph. 1° Allumer: מַּרְלֵּםְ הַיְבֶּם Ez. 24. 10, allume le feu. — 2° Echauffer: בין יוְלִּיבְם Is. 5. 11, le vin les échauffe.

P27 chald. Brûler: מר דָלֵק Dan. 7.9, un feu brûlant.

רְּלֶּקְתְ f. Fièvre chaude: Deut. 28. 22, et d'une fièvre chaude, ou inflammatoire. אריק היה לית מסוב על צירים Prov. 26. 14, (comme) la porte tourne sur ses gonds; והלים II Rois 12. 10, dans la porte, le couvercle (du coffre); הְלְחָבָּי Is. 26. 20, ta porte; métaph. הְלְחָבּי Cant. 8. 9, si elle est une porte, c.-à-d. si elle est facilement accessible. Duel בַּלְחִים, const. הִלְּתִים בְּלָחִים I Rois הַלְּתִים בְּלָחִים I Rois 6. 31, à l'entrée du sanctuaire il fit des portes de bois d'olivier; הִילְּתִים בְּלַתְּים Prov. 12. 13. 14. 24, et chaque porte avait deux battants.

Mėtaph. יסיפי Job 3. 10, les portes, l'ouverture, du sein de ma mère; portes, l'ouverture, du sein de ma mère; אַנָּיִד פֿנְיִד פָּנְיִד פַּנְיִד בּּנְיִד פָּנְיִד פָּנְיִד פָּנְיִד פַּנְיִד פַּנְיִד פַּנְיִד פַּנְיִד פַּנְיִד פַּנְיִד פַּנְיִד בַּנְיִד בְּיִבְיִד בַּנְיִד בְּנִידִּי פָּנִיד בַּנְיִד בְּנִידִּי פָּנִיד בְּנִידִּי בְּנִידִּי בְּנִידִּי בְּנְיִדִּי פָּנְדְי פָּנִיד בְּנְיִדִּי בְּנְיִדִּי בְּנְיִדְי בְּנְיִדְי בְּנְדִיּ בְּנְיִדְי בְּנְדִי בְּנִידְי בְּנְדִי בְּנְדִי בְּנְדִי בְּנְבְיִי בְּנְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּי בְּיִבְיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיִי בְּיִבְיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיִייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְייִיי בְיייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּיייי בְּיייי בְיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בְיייי בְיייי בְּיייי בְּיייי בְייִייי בְּיייי בְּייִייי בְּייִייי בְּיייי בְּייִייי בְּייִיי בְייִייי בְּייייי בְּייי

וְרָמִי חִיּמִי . (const. בַּק, avec suff. בְּמָכֶּם דְּמָכִּם . 1° Sang (v. בְּמָבָּט , être rouge): בְּמְכֵּט . 1° Sang (v. בְּמָבָּט , être rouge): בְּמֵל עִלְּרַחְבַּטִּי , נְמִי Job 16. 18, terre, ne couvre pas mon sang; בְּמֵל עַלְּרַחְבָּטִּ , נְמִי I Sam. 14. 33, de manger (la chair) avec le sang; בְּמִי בְּמָשׁת יִּים נָמָד , Ps. 106. 38, ils répandirent le sang innocent; בְּיִם יִּתְי בְּיִּשִׁיע וּשִׁי Ps. 94. 21, ils condamnent le sang innocent, p. l'innocent; בְּיִבִּי מִפִּיד בְּשִּׁיע Zach. 9. 7, j'ôterai de sa bouche son sang, c.-à-d. ses victimes sanglantes; במון Deut. 32. 14, et le sang du raisin, le vin rouge.

poursuivra; selon d'autres: n'as-tu pas hai ton sang, tes prochains? aussi ton sang te poursuivra.

Plur. קמר (const. קמר): קמר אויף קמר קמר קמר (const. קמר): קמר קמר (Gen. 4. 10, la voix du sang de ton frère; איש־בָּמִים Ps. 5. 7, homme sanguinaire; איש דו און II Sam. 21. 1, la maison de sang, la famille qui a commis des meurtres; אַרָּ לָא דָּמִים Exod. 22. 1, il n'est point puni comme un meurtrier; בְּמִידְם בָּנוֹ Lév. 20. 11, leur sang retombera sur eux, ils seront punis de mort.

II סן ou סן (rac. הְּבֶּים) Ressemblance: בְּּיְמְּךְ Ez. 19. 10, à ta ressemblance, de même que toi; selon d'autres: dans ton sang, forte, vigoureuse comme toi.

Niph. Etre semblable, devenir semblable: מְּמִיר גּוֹיִם נְּיְמֵיהְ Ez. 32. 2, tu as été semblable à un lion à l'égard des nations; מְּמִיר גּוֹיִם נְּיְמֵיּהְ Ps. 49. 13, ils sont comparables aux bêtes, ils leur sont devenus tout à fait semblables; selon d'autres, de II מְּמִיּשְׁלֵּיִר וְּיִבְּמָּה Is. 46. 5, (à qui) me comparerez-vous (pour dire) que je lui sois semblable? ou fut. du Kal, que nous nous soyons semblables.

Pi. 1° Comparer, faire des comparaisons, dire des paraboles, avec אָ et avec אָ בּי בְּיבִירְ אַל : לִ בִּי בְּיבִירְ אַל : לַ 18. 40. 18, à qui comparerez-vous Dicu! אָל־מִי בְּיבְּירִ אַרְ אַרְיבִּיר לַּבְּי וֹ 13, que puis-je trouver pour le comparer à toi? הַבְּיִבְּי בְּיבְּיִבְּי בְּיבְּיִבְּי בְּיבְּיִבְּי בְּיבְיִבְּי בְּיבְיִבְּי בְּיבְיִבְּי בְּיבְיִבְּי בְּיבְיִבְּי בְּיבְיבִּי בְּיבְיבִּי בְּיבְיבִּי בְּיבִינְי בְּיבִינְי בְּיבִינְי בְיבִינְי בְּיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְּיבִינְי בְּיבִינְי בְּיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְּיבִינְי בְּיבִינְי בְּיבִינְי בְּיבִינְי בְיבִינְי בְּיבִינְי בְיבִינְי בְינִיי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִינְי בְיבִיי בְּיבִינְי בְּיבִינְי בְיוֹי בְירִיר בְינִיי בְייִי בְייִי בְייִרְי בְייִרְי בְייִרְי בְייִרְי בְייִרְים בְּיבִיים בְּיבִּיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבִיים בְּיבִּים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיִייִים בְייִייִים בְּיבִיים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִיים בְּיבִיים בְיבִּיים בְּיבִיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִּיים בְּיבִיים בְּיבִּיים בְּיבִיים בְּיבִיים בּיוּים בּייִים בְּיבִיים בְּיבְיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיים

Hithp. Se comparer, être semblable: אֲבְּשֶׁח לֶּכֶּלְרוֹן Is. 14. 14, je serai semblable au Dieu suprême (p. אָרוִבְּשָּׁח,

II בְּיִבְּים 1° Cesser, s'arrêter (v. בְּיַבְּים פּרָּאַ הַוְּבֶּים בּיִּבְּים וְלֹאַ הִוְּבֶּים בּיִבְּים בּיִבְּים וְלֹאַ הִוּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים וְלֹאַ הִוּבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבים בּיבִים בּיבים בּיבים

Niph. Disparattre, être détruit, être exterminé: בְּמָרֵת מָלֶּךְ רְשִׁרְאֵל Osée 10. 15, le roi d'Israel sera exterminé; אוֹר־לִּר כִּי־נִיְמֵיתִי Is. 6. 5, malheur à moi, je vais périr; בַּלְבֶּע מְנַצֵּל Soph. 1. 11, tout le peuple de Chanaan sera détruit; בֵּלְכָּת Osée 10. 7, le roi de Samarie disparattra, sera détruit.

רְּטְה chald. Ressembler: - הְּלָּהִר Dan. 3. 25, (la figure du quatrième) ressemble à un fils de Dieu (à un ange).

קּמָה f. Destruction; concr., ce qui est détruit: מֵּי בְּצֵוֹר בְּרָשָּׁה בְּחוֹהְ תַּיְם Ez. 27. 32, qui (quelle ville) est comme Tyr, comme elle qui est détruite au milieu de la mer; selon d'autres : comme cette ville silencieuse, déserte.

ק ל (rac. I הְּמָהוֹ). Similitude, ressemblance, image, forme, modele: מְּרְמּהִינִי Gen. 1. 26, a notre ressemblance; אַרָבּיה בַּקרים II Chr. 4. 3, et

קים m. Anéantissement, retranchement: אַרָּיִבּי Is. 38. 10, (averti) du retranchement de mes jours; selon d'autres: au milieu du repos de mes jours, dans les meilleures années de ma vie.

אל-הַמִי לָּכֶּם : Ps. 62. 6, ne gardez point le silence, ne vous taisez point ; אֵלְרָיִם אַל-הַמִי לָּהָן Ps. 83. 2, Dieu! ne reste point en repos, c.-à-d. ne sois pas indifférent à nos souffrances, viens à notre secours.

רְּמְיוֹן m. Ressemblance, image: דְּמְינוֹ מְצֵּרְיֵהוּ Ps. 17. 12, semblable a un lion; litt., son image, son aspect, est comme celui d'un lion.

רַמַם, imper. et inf. ביה, fut. ביהי, plur. יְּדְּמִיּ, forme irrégulière) Se taire, garder le silence, être muet, immobile, stupéfait (d'étonnement ou de crainte); s'arrêter, se tenir tranquille: וַיַּהֹם אַדֵּוֹרֹן Lev. 10. 3, et Aaron se tut; תַּאָנֵק רֹם Ez. 24. 17, gémis en silence; דְּרָמּר Ps. 31. 18, qu'ils soient réduits au silence dans le Schéol; יִדָּמוּ מָאָבֶן Exod. 15. 16, ils deviennent muets, immobiles, comme la pierre ; הום לַבֵּי Ps. 37. 7, sois soumis à Dieu, ou mets ton espoir en Dieu; וִיִּדְמוּ לְמוֹ עַצָּוִר Job 29. 21, ils écoutaient mon conseil en silence, ils esperaient tout de mon conseil; ריבו אַליכָם I Sam. 14. 9, arrêtez-vous jusqu'à ce que nous soyons. arrivės jusqu'a vous; שַׁמָשׁ בַּנְבַעוֹן הוֹם

Jos. 40. 42, soleil, arrête-toi sur Gabaon; היה אינה היאן Job 34. 34, pour que je me fusse tenu tranquille et que je n'eusse osé franchir le seuil de ma maison; ירְנִי יְרִינִי Jér. 47. 6, arrêtetoi (glaive du Seigneur) et reste tran-

quille, ne frappe plus.

Poe. Faire taire, apaiser: יְּרִינְּמְתְּ יְּמְיִי Ps. 131. 2, (si) je (n')ai (pas) apaise mon ame.

Hiph. בי אלודים בּוֹדְמָּט Jér. 8. 14, l'Éternel notre Dieu nous a réduits au silence, ou nous a anéantis.

רְּטֶן m. Fumier: דָּטָן לָאָדָטָתו Ps. 83. 11, ils sont devenus du fumier pour la terre.

קְּנָה n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 21. 35.

שָׁשֶׁלְ Répandre des larmes : יְּדֶשֹׁלָּ Jér. 13. 17, (mon œil) répandra des larmes.

ולים m. Larmes, gouttes; métaph. les liqueurs, le vin et l'huile, qui coulent en gouttes du pressoir: בְּלֵּבְיִדְּ וֹיְרְבָּבְּרְ Exod. 22. 28, (les prémices et les dimes) de ton ble mur et de tes liqueurs.

רְּמָנֵה בֵּינִי : Larmes, pleurs וּמְנֵה בִּינִי

קקה Jér. 13. 17, mon ceil répandra des larmes; plur. אָלָּי בַּרְּטָבְּוֹח בָּיִלְיּ Lam. 2. 11, mes yeux sont consumés par des larmes.

PPPI n. pr. Damas, capitale de la Syrie, Gen. 14.15; (Étiezer) de Damas, Gen. 15. 2.

רְּבְיּבֶשְׁי m. Coin. Ex. unique: בְּבְיבֶשׁ Amos 3. 12, et dans le coin d'un lit; selon d'autres, p. בְּבֶשׁי a Damas, sur des lits, ou sur des lits de Damas.

17 (juge) n. pr. 1° Dan, fils de Jacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 30. 6. — 2° D'une ville au nord de la Palestine, Jos. 19. 47 (v. pr.).

וְצְׁלֵוֹ n. pr. d'une ville, II Sam. 24.6.

ווו chald., emph. יקיף pron. démonst. (héb. ידְיָּ). Celui-ci, celui-là, cela: ידְיָּא Dan. 2. 18, ce secret; ידְּא בּיִרָּיִף Dan. 2. 18, ce secret; ידְא בּיִרְיִּף Dan. 2. 18, ce secret; ידְּא בּיִרְיִּף Dan. 2. 10, comme cela, de cette manière, ainsi était écrit dans (la lettre); ידְּיָרָה Dan. 2. 10, une telle parole, ou une chose pareille; ידְיָה Dan. 3. 16, à cause de cela; ידְיָה Dan. 2. 29, après cela, après ce temps.

וף חוף n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 49.

רְּנְּהֶכְּה n. pr. d'une ville des Iduméens, Gen. 36. 32.

רְנְאֵל (Dieu est juge) n. pr. Le prophète Daniel, qui vivait à Babylone, Dan. 4. 5; בְּאָל Ez. 14. 14.

 (un homme) dont les connaissances sont vraies, ou dont les pensées sont pures, sincères, te parle; אַרְבֶּע מְּהַוֹּח בַּנְּיֵח זִּיִּם Is. 11. 9, (la terre est remplie) de la connaissance de Dieu; * אַרְבַּע מְהַוֹּח בַּנְּעֵּוֹח Aboth, il y a quatre espèces de caractères.

קנית subst. Connaissance בּן דְּצָח Prov. 24.14, telle est pour ton ame la connaissance de la sagesse, ou impér. de יְדֵי (ה parag.) ainsi, apprends la sagesse.

דעוֹאֵל n. pr. m. Nomb. 1. 14; פרטאַל 2. 14.

קני : S'éteindre, se consumer לְשֵׁינִים יִדְעָּהְ Prov. 13. 9, mais la lumière des méchants s'éteindra; הַּשָּׁנִים יִדְעָּהְּ Is. 43. 17, ils se consument, ils s'éteignent, comme la mèche (d'une lampe).

Niph. Se tarir (des eaux): מְּלְכֵּר Job 6. 17, elles tarissent dans leur lit.

Pou. Consumer, détruire: הֹצְכֵּה מְאַנֵּ Ps. 118. 12, ils ont été éteints comme un feu d'épines.

ראר f, et m. (inf. de רֵדֵע). Connaissance, science, intelligence, sagesse, prudence, réflexion : וָאֵין־הַעַח אַלֹּרָעִים סאביץ Osée 4. 1, ct (parce qu')il n'y a point de connaissance de Dieu dans ce pays. Quelquefois חַרָּשֵׁר pour la connaissance de Dieu: הַּדְּעֵר מָאָסָה Osée 4. 6, tu as rejeté la connaissance (de Dieu); חַרֶּבֶּח חַבְּעַת Dan. 12. 4, la connaissance (de Dieu) se multipliera; מְבָּלִי־דַעָּה Is. 5. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; יִדַעַח לְנַמְשָׁהְ יִנְעַם Prov. 2. 10, et (si) la science fait les délices de ton ame; בּל־עַרוּם רַעַשֵּׁח בְּדָעַח Prov. 13. 16, tout homme prudent agit avec réflexion.

אסיר, sans le savoir, sans réflexion, sans intelligence: אסיר, sans réflexion, sans intelligence: Jos. 20. 5, car il a tué le prochain sans le savoir, sans intention; בְּלִי־דַעֵּח מִלִּין יַבְעָּר Job 35. 16, il se répand en paroles sans réflexion, qui n'ont pas de sens.—Comme inf. avec rég. dir.: אָרָה אַלָּה Jér. 22. 16, (n'était-ce pas) parce qu'il a eu la connaissance de moi, parce qu'il m'a connu?

הַבֶּן־אָבְּקְי Ps. 50. 20, tu répands le déshonneur sur le fils de ta mère ; selon d'autres, comme הַבֵּיִי : tu répands des calomnies; * הַבִּיִי רֹיִבָּי Rituel, nous avons publié des calomnies.

P\$T Frapper, pousser, presser (pour marcher vite): אור הודי אוף Cant. 5. 2, (j'entends) la voix de mon bien-aimé, il frappe (à ma porte); פון שני אין Gen. 33. 13, si on les pressait, si on les faisait trop marcher pendant un seul jour.

Hithp. Frapper : מֶּרְבַּיְּמֶּכְים עַלּ-תַּיְּבֶּיָּת Jug. 19. 22, frappant à la porte.

기구한기 n. pr. d'une station dans le désert, Nomb. 33. 12.

רק (rac. ppg) 1° Pulvérisé, fin, mince, ténu, maigre, léger: עָּאָבָּק בַּק Is. 29. 5, comme une poussière très fine ; קַּלַרֶת סָפָּים דַקָּה Lév. 16. 12, de l'enceus d'aromates pulvérisé; מַשָּׁר צַּרוֹב דָּק Lév. 13. 30, un poil tirant sur le jaune et mince, fin ; הַּשְּׁמֵלִים תַּדְּשׁוֹים Gen. 41. 7, les épis minces, ténus; יַרְקוֹת בָּטָר Gen. 41. 3, et maigres de chair; הְּמֶמֶח דַּמֶּח I Rois 19. 12, un léger souffle; בַּק בַּקבֹּל Exod. 16. 14. (la manne était) fine comme les grains de gelée blanche, ou subet. une matière fine, etc.; דֵן אִיִּים מַדֵּק יִשׂוֹל Is. 40. 15, il enlève les îles comme un grain de poussière. — 2º Petit : py-ix Lév. 21. 20, ou un homme très petit de taille, un nain; selon d'autres, lié à un homme qui a l'œil malade, ou qui est chassieux.

קרק m. (rac. pp.). Ténuité; concr., objet mince, fin: תוֹטָח בַּיּלְ שְׁמָים Is. 40. 22, qui a étendu les cieux comme une toile, ou comme un voile fin, clair.

יקרוֹף, m. Examen, étude approfondie, Aboth.

רְקְלֶה n.pr.Dikla, fils de Joktan, Gen. 10. 27, souche d'un peuple de l'Arabie.

PPT (prét. pa, fut. pa) 1° Écraser, broyer, réduire en poussière: מְּדִּיִּשׁ Is. 41. 15, tu fouleras les montagnes et tu les briseras, ou réduiras en poussière; אַרְיָשָּׁא Is. 28. 28, ils ne le brisent, ne le broient pas.—
2° Étre écrasé, être réduit en poudre: בְּיִשְׁיִּשְׁרִי pout. 9. 21, jusqu'à ce qu'il fût broyé, fin comme la poussière; pa Exod. 32. 20, jusqu'à ce qu'il fût réduit en poudre.

Hiph. (בְּיִרְים, inf. בְּיִרְים כְּלְּיֶבֶּר comme Kal: בְּיִרְים לְּיֶבֶּר II Rois 23. 15, il (les) réduisit en poussière; בְּיִרִים בְּיִרִּים Mich. 4. 13, et tu briseras de nombreux peuples; בְּיִרְים II Sam. 22. 43, je les écraserai. — Inf. employé adverb.: בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִרִם בְּיִרְם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרַם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרַם בְיִרַם בְּיִרַם בְּיִרַם בְּיִרַם בְּיִרַם בְּיִרַם בְּיִרַם בְּיִרַם בְּיִרָם בְּיִרַם בְּיִרִם בְּיִרָם בְּיִרִם בְּיִרָם בְּיִרִם בְּיִרָם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרָם בְּיִרִם בְּיִרָם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרָם בְּיִרָם בְּיִרָם בְּיִרִם בְּיִרְם בְּיִרָם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּירִם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּירִם בְּיִרְם בְּירִם בְּירִם בְּירִם בְּירִם בְּירִם בְּירִם בְּיִבְּים בְּירִם בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּם בְּירִם בְּירִם בְּיִבְּים בְּיִבּם בְּירִם בְּירִם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּם בְּיִים בְּיִבְּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בְּיִים בְּיִים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּייִים בְּיִים בְּיבִּים בְּיבְים בּיּים בּיּים בּיּים בּיים בּיּים בּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּים בּיּים בּייִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּם בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְי

Hoph. Être écrasé, battu: לֶּחֶם דּּבָּק Is. 28. 28, le blé dont on fait le pain est brisé, écrasé.

PP7 chald. Briser, écraser: יְּדְיָּדְ Dan. 2. 35, (le fer, l'argile, etc.) se brisèrent ensemble (p. יְּדְיִּדְ).

Aph. אָהַהָּם (3° pers., fém. הְּבָּשָׁת, fut. אָהָהַם, part. אָהַהַם, fém. מְּהָבָּשָׁר יְּמִּנוֹן: Dan. 2. 34, ct elle les écrasa.

Percer: אָדְּלְר אָד־שְׁנֵיתְם Nomb. 25. 8, il perça tous les deux (avec une lance); בָּוֹלְרֵנִי בָּא I Sam. 31. 4, et percemoi avec (ton épée).

Niph. Être percé, tué: יְּבֶּקְר. Is. 13. 15, quiconque sera trouvé sera tué.

Pou. אָלָשִׁרִם מְדְּקָּרִים Jér. 37. 10, des hommes percés de coups; שֶׁדָּבֶּם לְּיָבָּיִם Lament. 4. 9, car ceux-là sont morts percés (par l'épée); selon d'autres: ceux-ci sont morts exténués de faim.

가기 (trou) n. pr. I Rois 4. 9.

71 m. (douteux). Espèce de marbre ou de pierre fine, Esth. 1. 16.

קר chald. m. (héb. דוֹר). Génération: עם־דָר וְרָר עם־דָר וְרָר Dan. 3. 33, dans toutes les générations.

דר (v. דר).

רְרָאוֹן m. Honte, opprobre : לְּרַרְאוֹן Dan. 12. 2, à une honte éternelle.

קראון m. Objet de dégoût, d'horreur: יְרָירּוּ וַרְאוֹן לְכָל-בְּשָׁר Is. 66. 24, ils seront un objet d'horreur, de dégoût, pour toutes les créatures.

דְּבְבֵי הְבָּמִים מַּדְּרְבֹּטִיח: Aiguillon: דְּבְבֵי Eccl. 12. 11, les paroles des sages sont comme des aiguillons.

וְלְחָבֶּיב חַבֶּרְבָן m. Aiguillon : וּלְחַבָּיב I Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguillon, ou pour l'aiguiser.

וְרְדִּע . 1 Rois 4. 31. הָּרַע I Chr. 2. 6.

וְרַרַ m. Ronce, chardon: יְקֹדְעָ וְנַרְדֵּר Gen. 3. 18, des épines et des ronces.

היוֹם m. Sud, côté méridional: אַל־הָרוֹם Eccl. 1. 6, (le soleil ou le vent) tourne vers le sud; poét. pour vent du sud: בְּיִלְים אֶּבֶץ מְהָּנִים Job 37. 17, lorsque la terre est en repos, est épargnée des vents du sud; selon d'autres: lorsque la terre est calme par le vent du midi, qui souffle.

ילינ" ח. pr. Darius. Il est fait mention dans la Bible de trois rois de ce nom: 1° Darius, roi des Medes, oncle et prédécesseur de Cyrus (Cyaxares II), Dan. 6. 1; 2° Darius, fils d'Hystaspes, roi des Perses, Esdr. 4. 5; 3° Darius Nothus, Néh. 12. 22.

ייוש (v. אַרַיוּש Pi.).

קבן (fut. קירה) Fouler, marcher (sur

quelque chose), presser, écraser, bander. Avec אָב et le rég. dir. : אַקלי וַמְהֵוּן מִדְּרֹהְ Ps. 91.13, tu marcheras sur le lion et l'aspic; אָריָדְיּלָץ אָשֶׁר דָּרַךְּבָּה Deut. 1.36, le pays qu'il a foulé, où il a marche; קים סופר Hab. 3. 15, tu foulas la mer avec tes coursiers, ou tu fis marcher tes coursiers dans la mer; יבר ידרה בארמניניני Mich. 5. 4, et s'il entre dans nos palais ; אַשַּׁר דַּרָבוּ מָתֵר־אָוָן Job 22.45, (le sentier) que les hommes iniques ont foulé; אַר דָּרָה Lam. 1. 15, il a foulé le pressoir ; בּוֹתָהָ תָּנָה Is. 63. 2, comme (les habits) d'un homme qui foule le vin dans un pressoir ; בַּיָלְבָּים לארידילה קולרה Is. 16, 10, le fouleur ne foulera plus le vin dans les pressoirs; et seul : וַיַּבְצָרוּ אָתרְקַרְמֵיתֵוֹם וַלַּרְרָכֹנ Jug. 9. 27, ils vendangèrent leurs vignes et presserent (les raisins); אַתָּר תִּירֹהְ־יַיֵּר Mich. 6. 15, tu presseras les olives. Metaph. ואַדרכם באַמִּד Is. 63.3, je les ai écrasés dans ma colère (les ennemis); לו לוד לוד Jug. 5. 21. 6 mon âme! foule aux pieds (les corps) des forts, ou marche avec force, en triomphe. ורה קשה Lament. 2. 4, il a tendu son arc; וְכַל־קַשְׁוּלֹתָיר הְּרָכוֹת Is. 5. 28, et tous ses arcs sont bandes; בַּרָכוּ חַאָּם Ps. 64. 4, ils dressent leurs slèches, ou ils bandent leur arc pour tirer les slèches; אַרַה מוֹכָב מְיַעַכֹּב Nomb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob.

Hiph, 1º Faire marcher, conduire, diriger: בְּּמְיִרם בַּּמְּיִם Ps. 25. 9, il conduira les humbles dans la justice (dans le sentier de la justice); יַּחְיִיבְנִי 25. 5, conduis-moi selon ta vérité; בְּאַרָּיִר עִּיִּירִי 1ug. 20. 43, ils le firent sortir de son lieu de repos, de son camp; ou: ils l'atteignirent à l'endroit où il se croyait en repos, en sureté.

2º Comme Kal, Fouler, marcher, dresser: בְּלֵרֶן מֵּח זְלֵּרֶן בֵּח Jér. 51. 33, comme l'aire, au temps où on la foule, c.-a-d, où on y bat le blé; בְּרֵישְׁוּתִץ Job 28. 8, les fiers animaux, les jeunes lions, n'ont jamais foulé (ce sentier); וֹמְלִילִים Is. 11. 15, il fait qu'on peut y passer avec des souliers,

à pied; pristru arren Jér. 9. 2, ils tendent leur langue (comme un arc).

אָרֶבֶים , pl. הָרֶבֶים duel הַּרֶבֶים, pl. הְרַבָּים, const. יַּשְּׁיֵבֶי). וֹף Chemin, route, voie: נְחַשׁ עַּלֵּר־דֶּרְהָ Gen. 49. 17, un serpent dans le chemin ; פֶּרֶהְ רַשָּלֶהְ Nomb. 20. 17, la route royale, la grande route; ות ההרה לכו בו Is. 30. 21, voici la voie que vous suivrez ; אָנֹבֶר תַּנֶרֶךְ מָּל־תָוּאֶרָץ I Rois 2. 2, je marche dans la voie de tout le monde, c.-a-d. je vais mourir; קלה ברכה Prov. 7. 19, il est en voyage; וְבִּי־דֶּרֶךְ לֹוּ I Rois 18. 27, il est en voyage; לַנְשׁוֹת דֵּיְשׁ Jug. 17. 8, pour continuer ensuite sa route; בֶּרֶבְ עֵץ חַחַיִּים Gen. 3. 24, le chemin qui conduit à l'arbre de vie. — יָרֶהְ יוֹם Le chemin qu'on fait en un jour, une journée de chemin: קברון יום Nomb. 11. 31, en un espace aussi grand qu'un chemin qu'on fait en un jour ; מֵּרָהְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים Gen. 30. 36, l'espace de trois journées de chemin.

2º Voie dans laquelle on marche; manière d'agir, de se conduire; conduite, action, œuvres, coutume, manière, usage: דֶּרֶהְ נְשָׁיִם וְדֶרֶהְ וְשָׁיִם Ps. 1. 6, (Dieu connatt) la voie (conduite) des justes et la voie des méchants (mène à la perte) ; בּרֹב הַּרְפַהָּ רָנָצַהְ Is. 57. 10, par le grand nombre de tes voies (de tes dérèglements) tu t'es fatiguée; ייאכלו מְעַרָי דְירְבָּם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie (de leurs actions); מאמית הַרְקוֹ Prov. 8, 22, (je suis) la première pensée de sa voie. de sa création ; דינא באשרת הַרְכֵּר־אֵל Job 40, 19, il est la première des œuvres de Dieu; רַיָרָהְ כַּל־דָעָאֶרֶץ Gen. 19. 31, selon la coutume de toute la terre; בַּנְרָהָ בִּצְרָיָם Is, 10, 26, à la manière de l'Egypte אַר־דַּרָבֶּר צַבָּיִר; (comme il le fit en Egypte Jér, 12. 16, (s'ils apprennent) les voies de mon peuple (ses usages); רוּדְבֵנִי נָא אַר־דִּרָבָה Exod, 33, 13, faismoi connaître ta voie, la voie de ta providence, de ta bonté ; יַדַעָּה דְּרָבָּר ויייביר Is. 58. 2, ils veulent connaître mes voies, ma volonté. De même de l'homme : מָצָשוֹרו וְּרַבֶּיך Is. 58. 13 , en

ne faisant pas selon tes volontes, tes inclinations, ou en he t'occupant pas de tes affaires; אַנְיוּרָ תְּאָר הַאָּר אָמָר Annos 8. 14, la voie de Beerseba, c.-a-d. le culte qu'on pratique à Beerseba; Haya .Ps. 139 بعدوره معدامه ورياده فياره ماره 24, vois s'il y a en moi la voie de l'idolatrie, si j'adore les idoles, et conduismoi dans la voie de l'éternité, dans la religion qui mene à l'éternité; selon d'autres: si je suis une voie qui mene à la peine, la tristesse, si mes actions meritent un chatiment; אול על־דֵי Ps. 37. 5, confie ta voie à Dieu, recommande-lui ta vie נלנבר אַשָּׁר־צַּרָכוֹי נסתרה Job 3. 23, à un homme dont la route, ou la destinée, est inconnue; ברה נשים Gen. 31. 35, les ordinaires des femmes; "אָרֶה אָרֶה Aboth, usage du monde, politesse, civilité.

קרְכְּמוֹן m. Une monnaie d'or des anciens Perses, darique: הַּיְלְשׁנִים אָּלָּהְ Néh. 7. 70, mille dariques (v. אַבּיְרְשֹּהְּ). בְּיִלְשְׁלֵין n. pr., pour בְּשָשָׁק Damas, I Chr. 18. 5. 6.

רָכְע chald. (héb. יְרִינְּיִים). Bras: מְּרְבָּטִיִּדְי יִי בְּטָּק Dan. 2. 32, et ses bras étaient d'argent.

ערַל n. pr. m. 1 Chr. 2. 6. ארַר זיין n. pr. m. Esdr. 2. 56.

לינות (fut. יריבי ליריבי ליריבי (fut. יריבי ליריבי ליריבי

אַרָיה Ghercher Dieu, lui adresser sa prière, avoir recours à lui, lui demander du secours, l'implorer: יְּיִשְׁיֵאָ Ps. 34. 8, j'ai imploré l'Éternel. Avec be et þ: אַרָּיה שִׁיִּלְּיִּ שִׁיִּאָ Job 8. 8, (mais) moi j'ai recours à Dieu; יִּיִּיְשׁיִּ אַרְּיִּלְּיִּ II Ghr. 31. 21, de rechercher son Dieu. — Rechercher un endroit,

le visiter: אירזיאל Amos 8. 5. ne recherchez pas, 'h'allez pas a Bethel: ליליכני הוירישוי Deut. 12. '5, vous visiterez (l'endroit) où est sa demeure; bubb ילילש משמט Is. 18. 'S, un jugé qui cherche la justice, qui s'enquiert de la justice; אַרָּילְי אָלָיוּרְלָּ אַרָּיֶרךְ אַרָּיָר אָל אַרָירָלְי אַרָּיָר אָ Deut. 11. 12, un pays dont l'Eternel ton Dieu a soin; ארן דוֹרָנֹשׁ לַנְשְׁנִשׁי Ps. 142. 5, nul n'a souci de ma vie; 45k אָלְמוֹ לֹא חַזִירשׁ Ps. 10. 18, (le méchani) dit en son cœur que tu ne t'enquerais de rien, ou que tu ne punissais pas; בתבום שלמם ולא-תוידש שלמם וכבתם Deut. 23. 7, ta ne chercheras point à leur procurer la paix ni le bien-être ; אררש שות Esth. 10. 3, cherchant a faire to bien, le bonheur, de son peuple; ፕሮኒያ ተርካት Ps. 38. 13, ceux qui veulent mon malheuf.

2º Interroger, b'informer, consulter. sonder; avec le reg. dir., avec 🗦, 🤧 et ק, aussi avec בַּיבֶּע הַיבְּעָת חַיבְּילָתְי Deut. 17. 4, et si tu t'en es informé exactement; rapised wired II Chr. 32. 31. pour s'informer du prodige; אַשָּׁרוֹ פָּאָשָׁרוֹ II Sam. 11. 3, il envoya savoir qui était cette femme ; ביירש יווקפיוו על נופרונים II Chr. 31. 9, Ezéchias interrogea les prêtres; בל-לבבות דובש בי I Chr. 28. 9, l'Eternel sonde tous les cœurs; קלָה לְרַרשׁ אָּח־יַבי Gen. 25. 22, elle alla con∸ sulter l'Eternel ; דְּרָשׁוּי אֱל־דָאבׁוּת Is. 8. 19, consultez les devins ; אַל־דַעַבָּרא בי לרבשרלו בי Ez. 14. 7, s'il vient auprès du prophète pour me consulter par son entremise; אַרָרְשַׁרוּ בָּאָר I Sam. 28. 7. je veux la consulter ; קַּאָר פֿוָרשׁ דָּבֶר מֵּעִמְּן I Rois 14. 5, elle vient te consulter; יורלשה אחריי מאווו וירלשה אחריי מאוווו II Rois 8. 8, tu consulteras Dieu par lui.

 34.10, je redemanderai, je reprendrai, mon troupeau d'entre leurs mains; mon troupeau d'entre leurs mains; peut. 18.19, c'est moi qui lui en demanderai compte. — Avec בַּיָּב, אַיְרִשׁ בַּיִּבְּשׁ בַּיִּבְּשׁ בַּיִּבְּשׁ בַּיִּבְּשׁ בַּיִּבְּשׁ בַּיִּבְּשׁ בַּיִּבְּשׁ אַרִּבְּעָם Réclamer, venger le sang, la vie, de quelqu'un: בְּיַבְּשׁ לְּנִפְשׁׁיֵרְבָּבֶּשׁ Gen. 9.5, je vengerai le sang de votre vie, le sang qui vous anime; peut c'et e sang qui vous anime; peut c'et e sang qui vous anime; peut c'et e sang qui vengerai, la vie de l'homme; peut c'et e sang (innocent).

Niph. Etre recherché, redemandé; se laisser rechercher, se laisser fléchir par quelqu'un, l'exaucer: בָּשֶׁיֵת הַאַרְבֵּעִים למלכאת דויד נדרשה I Chr. 26. 31, dans la quarantième année du règne de David ils furent inspectés, ou on en fit le dé-ו לרב שותר ללוא שאלו ; Is. 65. 1, נדר שותר ללוא שאלו ווא Is. 65. 1 je me suis fait rechercher, je suis venu au secours de ceux qui ne m'ont pas demandé; עוד זאת אָדָרָשׁ לְבֵית־יִשְׁרָאֵל Ez. 36. 37, en cela encore je me laisserai fléchir par la maison d'Israel; תַאָּבֶרשׁ אַבּרשׁ לחַם Ez. 14. 3, me laisserai-je flechir par eux? les exaucerai-je (שַּׁרָרטֹּ inf. pour לְנַם־פָּמוֹ חָבָּה נְרָרָשׁ ? (הְרָּרשׁ הַבּח וְנַם־פָמוֹ Gen. 42. 22, et aussi son sang est rede-

Pi. לְבַרְיוֹשׁ בַּהֶּבֶר Esdr. 10.17(p. לְבַרְיוֹשׁ בַהֶּבֶר,), pour examiner l'affaire.

רְשָׁא Verdir, fleurir: רְשָׁא Verdir, fleurir: רָשָׁא Joel 2. 22, les prairies du désert reverdissent.

Hiph. Produire de la verdure: מַּרְשֵׁא קּבְּיָךְ הָּשָׁא Gen. 1. 11, que la terre produise de la verdure.

קשָא m. Plante, herbe verte, tendre: בּשָׁא Deut. 32. 2, comme des ondées sur la verdure; בּינֶרֶם דְּשָׁא Ps. 37.2, comme la verdure des plantes, des herbes, comme des herbes vertes.

Devenir gras, s'engraisser: וְשֶׁבֵּל הַשֵּׁרַ וְרָשֵׁרְ הַשֵּׁרַ וְרָשֵׁרְ הַשֵּׁרַ וְרָשֵׁרְ הַשְּׁרָ Deut. 31. 20, il mangera, se rassasiera, et deviendra gras.

Pi. 1º Rendre gras, engraisser, oindre: מַּמְיּרְשְּׁמְיּם חִינִים רְּיִשְׁים Prov. 15. 30, une bonne nouvelle engraisse les os, c.-a-d. fortifie, ranime, l'homme;

Ps. 23. 5, tu as oint ma tête avec de l'huile; רְעֹּלֶּיךְ רְאָשִׁי Ps. 20. 4 (ח parag.), il considérera ton holocauste comme gras, c.-à-d. il l'accueillera avec faveur; selon d'autres, de שָּׁהָ cendre: il le fera réduire en cendre par le feu sacré. — 2° De שָּׁהָ cendre. Purger de cendre: רְיִשְּׁיִנָּ אָרָה Purger de cendre: בְּשִׁהָ Nomb. 4. 13, ils ôteront la cendre de l'autel; שִׁיִּבּי Exod. 27. 3, pour recevoir la cendre (qu'on ôte de l'autel).

Pou. Être engraissé, être fumé, être abondamment rassasié, satisfait: יַנְשָּׂרְ וְיַשָּׁין Is. 34. 7, (et leur terre) sera fumée de graisse; מְחֵלֶב יְרְשָׁין Prov. 13. 4, mais l'âme des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; יְרִשָּׁין Prov. 28. 25, celui qui espère en Dieu sera rassasié, prospèrera.

Hothp. בְּחֶבֶּשׁנָת מַחֶלֶב Is. 34. 6, (le glaive) s'est engraissé, est couvert de la graisse (de tout ce qu'il a tué), p. הַּחָבְשׁנָת .

קידו (ביין adj. Gras, plein de sève: יְּדֶּין (Is. 30. 23, et (le pain) sera gras, c.-à-d. excellent et abondant, ou nourrissant; יְּבֶּינִים וְרַצְנִים יְדִיין Ps. 92. 15, ils seront pleins de sève et florissants. — 2º Riche, puissant: "בְּיִבְּיִנִים אָרָץ Ps. 22. 30, tous les riches, les heureux de la terre.

וְדְשָׁוֹיִ m. (avec suff. הְשָׁנִי). 1° Graisse, suc, nourriture abondante, abondance, fertilite : וְרַנְּירְתִר נָפַשׁ תַּלֹחֲנִים דְּשֵׁן Jer. 31. 14, je rassasierai d'abondance l'ame des prêtres (ou ils seront satisfaits en voyant la graisse des sacrifices); תחבלתר אַח־דִּשָׁנִי Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon suc, mon huile? היותר ישלחוקה מלא דשון Job 36.16, et ce qui est mis sur ta table, les mets, seront abondants et gras, délicieux ; וּמֵענַלֶּיך יְרַעַפוּן רְּטֶׁק Ps. 65. 12, et les chemins par où tu passes regorgent de graisse, sont remplis d'abondance, sont fertiles. -2º Cendre (de chair consumée, distinct de אַפֶּר qui signifie aussi cendre de bois consumé) : אָפַה הַפָּשׁן Lév. 4. 12, lieu

où l'on dépose la cendre ; מְשְּבֵּיִים וְחַיּּשֶׁן וֹבְּלִּיחָבְּיִם Jér. 31. 40, toute la vallée des cadavres et de la cendre.

77 chald. f. Loi, religion, édit, dé-

cret: תָּא הְיִהְא הַרָּא Esdr. 7. 12, la loi de Dieu; בְּינְיִה וְמְנִיְח וֹמְנִירָו Dan. 7. 25, qu'il pourra changer les temps et les lois, ou la religion; הַבְּינָה נְמְבָּא בָּיִרְבִין וְרָה Dan. 2. 13, et l'édit fut publie;

n

13, et l'édit fut publié; אַרָּהְיּא רַהְפּלוּן. 9, l'arrêt qui vous condamnera sera le même pour vous tous.

אָלְּקְיּאָ chald. (comme הְּיְשָּׁא héb.). Verdure, herbe: בְּיִא מְּיִרְאָאָר הַיּ בְּרָא Dan. 4. 12, dans l'herbe des champs.

chald. m. pl. Les jurisconsultes, juges ou conseillers, Dan. 3. 2.

টোল et টোল n. pr. d'une ville au nord de Samarie, Gen. 37. 47.

ামূল. pr. Dathan, un de ceux qui se sont révoltés avec Coré, Nomb. 16.1.

П

ק אמן. Cinquieme lettre de l'alphabet. Comme chiffre n signifie cinq, n cinq mille. Son guttural, il tient le milieu entre א et n. Il se permute avec א. Exemple: אָמִין foule; אָדוֹר ct אָד fortune; plusieurs fois א au lieu de n pour former le Hiphil ou le Hithpael.

תַּי, תָּ, תָּ, se trouvent devant les noms et pronoms, rarement devant les verbes.— 1° Comme article définitif: יְשִּישׁ l'eau, שִּישִּׁי l'homme, אָשָּׁי la terre, בְּשִׁי le sage. — 2° Comme pronom démonstratif: בּיִשִּׁי ce jour, aujourd'hui; בַּשַּי cette fois. — 3° Comme pronom relatif: יִישִּׁי Jos. 10. 24, qui avaient marché avec lui.

ה article ou pronom prend ordinairement un pathach et est suivi d'un dages fort; devant les lettres qui ne prennent pas le dages, le pathach se change en kamez devant אָרָנֶלָל;; souvent devant פּנְילָנָל ;; souvent devant פּנְילָנָל ;; devant ה il prend ségol: הַּיָּתָר, הָיָהַיּת, et quelquefois devant ה

dans des mots de plusieurs syllabes : הָיּפְנֵן , הֶיּהָרִים .)

🗓 , 🗓 , 🖟 , adverbe interrogatif. Dans une question simple : הַשָּׁבְּהָר בֶּלְבָּהָר בֶּלְבָּהָר אַרּוֹב Job 1.8, as-tu tourné ton esprit vers mon serviteur Job ? קַּמֶּרֶם הָּדֶע Exod. 10.7, ne sais-tu pas encore? — Quand on attend une réponse négative : קשׁמֵר אַחִר אַנֹכִי Gen. 9. 9, suis-je le gardien de mon frère? (je ne le suis pas); אַבר חַיִּחְיָה Job 14. 14, quand l'homme est mort, peut-il revivre? - Ou quand on s'attend à une reponse affirmative: דַקר לָּר אָפְרָיִם Jer. 31. 20, Ephraim n'est-il pas mon fils chéri? Le n interrogatif a rarement pathach : תַּאָם תְּסָםּה Gen. 18. 23, voudrais-tu même détruire? הַלְבֶן מַאַר־שָׁנַת Gen. 17. 17, est-ce qu'(un enfant sera né) à un homme de cent ans? n avant les gutturaux : הַחַּוֹלֵ ? הַאַּוֹכִר ? הַחַוֹּלַ

קינית, comme enclitique exprime le plus fréquemment la direction : אַרְצָּת la terre ; ייניען vers la montagne Gen. 43. 47, (il les fit entrer) dans la maison.

ম্ন chald., interj. Vois! certes!! দুদ্দ দুদ্দুদ্দু Dan. 3. 25, certes je vois!

אייה hebr. et chald., interj. Voici: מארלפט ער Gen. 47.28, voici pour vous de la semence; מארקי מרוקא Dan. 2: 43, certesil de même que le fer, etc.

קריה (ntery: Cri de joie ou de triomphe: יהאָהָי קיאֹמָי (Is. 44.16), aussi il se chauffe, et il dit: Bon! יוָאָהָירָם אָרְיִּהְאָהָי, אָבָּוּדְּיָם אָרָרָם אָרָרָם אָרָרָם אָרָרָם אָרָרָם אָרָרָם אָרָבּיִּרְם אָרָרָם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִרְם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִרְם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִּרְם אָרָבּיִרְם אָרָבְּיִּרְם אָרָבְיִּרְם אָרָבְּיִּרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיִיְרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיִים אָרְבִּיּרְם אָרְבִּיִּיְרְם אָרְבִּיִּיְרְים אָרְבִּיּרְים אָרְבִּיּרְים אָרְבִּיִּים אָרְבִּיּרְם אָרְבִּיִּים אָרְבִּיּרְם אָרְבִּיִּרְם אָרְבִּיְרְם בּיִּבְּיִים אָרְיבְיִים אָרְיבְיִים אָרְיבִּיְרְים אָרְיבְיִים אָּיִים אָרְבִּיּבְיִים אָּיִיּרְים אָרְיבִּים אָרְיבִּים אָרְיבִּים אָּרְיבִּים אָרְיבְּיִים אָרְיבְּיִים אָרְיבְּיִים אָרְיבְּיִים אָרְיבִּים אָרְיבְּיִּים אָרְיבְּיִים אָרְיבִּים אָּרְיבְּיִים אָרְיבְּיִים אָּרְיבִּים אָרְיבְיבְּיִים אָרְיבְּיִים אָרְיבְּיבְים אָרְיבְּיבְים אָרְיבְּיבְּים אָרְיבְּיבְים אָרְיבְּיבְים אָּיִים אָרְיבְּיבְים אָרְיבְּיבְיים אָּיִים אָבְּיבְיים אָּבְּיבְיים אָרְיבְּיבְיים אָבְייִים אָּיים אָבּיים אָּיבְיים אָּיבְיים אָבְייִים אָבּיים אָּיבְיים אָבּיים אָבּיים אָּיבְיים אָבּיים אָבּיים אָּיבּים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבְייִים אָבּיים אָּיבּים בּייִים אָיבּים אָּיבּיים בּייִים אָּיבּים בּיוּים בּיבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיוּים בּיבְייבְיים בּייבּים בּיים בּייבּים בּייבּים בּיבּיים בּייבּים בּייבְיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּים בּייבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבְייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְייבּיים בּייבּיים בּיבְייבּיים בּיבְייבּיים בּיבְיבּיבְייבּיים בּיבְייבּייים בּייבּייבּייים בּיבּייבּייים בּיבּיבייים בּיב

imper. du verbe zu donner.

י הַרְּרָלְה fi. Séparation. On appelle ainsi une prière et cérémonie que l'on fait à la sortie du sabbat.

וֹנְיָת adv. (v. הָבָה).

וְרְחֵיבִי m. pl. Offrandes: יְרְחֵבִי Osée 8.13, les sacrifices mes offrandes, c.-a-d. qu'ils m'offrent (v. יְרָהַב); selon d'autres: qu'ils brûlent en mon honneun, les hologaustes.

לבין (fut. יחבל 1°Souffler; de là יחבל לפין souffle. — 2° Etre vain comme un souffle qui passe, agir vainement, sottement: יחבל ליחבל אור בילים אור בילים אור בילים אור בילים וו Rois 17, 15, Jer. 2. 5, ils ont suivi la vanité (les idoles) et ils sont devenus vains, ou ils ont agi vainement. Parler frivolement, dire des choses vaines: יול מון אור בילים או

Hiph, Séduire par des paroles fausses: אָרָכָּם וְשָּׁה אָרָכָּם Jér. 23. 16, (les prophètes), vous, séduisent, par leurs paroles fausses.

vanités, tout est vanité; אַרְיּדְיִים שִּרְיּבְּילְ שִׁרְיִים עַּבְּלְ בַּיִּתְּבִּל לְנִים עָבָּלְ בַּיִּתְּבִּל לְנִים עָבָּל נְרִים בְּיַבְּל נְרִים בְּיִבְּל נְרִים בְיִבְּל נְרִים בְּיִבְל נְרִים בְּיִבְּל נְרִים בְּיִבְּר בְּיבִּל נְרִים בְּיבִּר בּיִבְּיִר בְּיבִּר בּיבִּיר בּיבִיר בּיבִּיר בּיבִיר בּיביר ביביר ב

ንጋር n, pr. Abel, second fils d'Adam, Gen, 4. 2.

וְבָּל (v. יְחָבָל Vanité (v. בָּל

קרְנִים : (אֶבֶּן m. pl. (v. הְּבְנִים Ez.27. 15, et des hois durs, de l'éhène; selon d'autres, le nom d'un oiseau : et des paons.

קבר Partager, couper. Ex. unique: חֹבֵרֵי שָׁמֵּרִם Is. 47. 13, ceux qui analysent, étudient, le ciel, pour tirer l'horoscope,, les augures;; d'autres le font dériver de הבדי qui observent le ciel quand il est pup, sergin,

ለኒቭ n. pn., d'un eunuque à la cour de Perse, Esth. 2: 3; ነነባ 2. 8.

וֹלְתְּלָּהְ (fut. יְתְּאָהָי) 1° Murmurer, gémir, rugir, mugir: אָרְאָה מַיּוֹנָה Is. 38.14, je gémis comme la colombe ; מרוגוּ אַהֶּ־נְכָאִים Is. 16.7, vous gémirez, vous les affligés: יבאטריידון דארידו Is. 31. 4, comme le lion rugit. — 2º Parler, chanter, célébrer: אָר־צַּהִּים יֵהְעָּה תְּכְמָה Ps. 37. 30. la bouche du juste dit, publie, la sagesse; לאדירונים Ps. 115.7, ils ne parlent pas, no rendent aucun son par leur gosier; וּלְשׁוֹנִי הַוּרְאָוָה וְבִייְכֵןה Ps. 35. 28, ma langue célèbre ta justice. — יַדַוּגִיתַ : Parler en soi-même, méditer של יומם ולַיְלָח Jos. 1.8, tu l'étudieras jour et nuit; אַרָּיב צַּוּיִים יַיִּוּעָה Prov. 15. 28, le cœur du juste médite (pour répondre).

Po. inf. יולגו פּלֵב דְּבְרֵישָׁטֶּר: ווּגוּ פּלֵב דְּבְרֵישָׁטֶּר: Is. 59. 13, et notre cœur a médité des mensonges, ou Il יְּינָרִי nous avons fait

sortir les mensonges de notre cour, c.-à-d. nous les y avens puisés.

Hiph. pars. warter Is. 8. 19, les magiciens qui murmurent, qui parlent tout bas.

II ווֹלְיָלְיּהְ (v. II הְּנָיִ Hiph.) Separer, eloigner: בְּטָבְיׁי בִּיבְיּי לֹּהָהְ Prov. 25. 4, ôter l'alliage de l'argent; elbigner: הּיָהְיִה הַשְּׁבְּהַ הַיִּיבְּי וֹצִּי 27. 8, il·les a eloignes, ou abattus, par son vent impétueux; selon d'autres, il a parlé dans son esprit sévère, irrité (de I מַבְּיִר).

רְינִייִי הַ. Ponsed, meditation: רְינִייִי אַנִּיִיי אָנִייִי אָנִייִי אָנִייִי אָנִייִי Ps: 49.4; et les paroles sages que mon cœur a méditées; littér. et la méditation de mon cœur qui est de la raison.

יוֹהַנֵּא אין 'אף אוֹ הוֹנַנּי (עוֹ אַ הַּבְּיּי):

ימון (Tal-mud, Commode, convenable (Tal-mud, jagne, apte) בְּבְּרְיִּ בְּּנְרְיִּ בְּּנְרְיִּ בְּּנְרִי digne, apte) בְּבִּרְיִ בְּּנְרִי digne, apte) בְּבִּרִי digne, apte) בְּבִּרִי digne, apte) בְּבִּרִי בַּּעְרָי לַבְּרָ Ez. 42: 42: 12 chemin devant le beau mur, où l'estrade commode; ou l'estrade sur laquelle lès lévites chantaient (de בְּבָרָי ; selon d'autres (l'adj: se rapporte à בְּבָרִי directi devant le mut.

ોફેર્ગ લા pr.: Agar, servante de Sará, mère d'Ismael, Gen. 16ા 1

The n. pr. McBhar, fills de Haghi, I Chr. 11.38. Plur., nom d'un peuple: han p

יְתְּבֶּבְיֵרֵי לֵּלְמָא : chald., m. plur.: תְּבֶּבְרֵי לֵּלְמָא Dan. 3. 27, les grands conseillers du rei (v. le verbe בָּבָּר conduire, régir).

711 n. pr. Hadad, fils de Bedad, roi iduméen (aussi le nom d'une divinité syrienne), Gen. 36, 35,

וויקין (Hadad est son secours) n. pr. Hadadeser, rol de Sobahl en Syrie, Il Sam. 8. 3°; chap. 10°, et I Chr. 19°, on lit aussi

חברול ווי ח. pr. d'une ville dans la plaine de Megiddon, Zach. 12. 14; d'après le Pharg., le nom d'un homme.

tendre la main vers une chose: in bing rim Is. 11. 8, l'enfant sevré tend sa main.

ਸੀਜ n. pr. d'un pays, les Indes, Esth. 1. 1 (pour ਸ਼ਾਜ).

קרוֹכְת n., pr. Hadoram, fils de Joktan, Gen. 10.27, souche d'une peuplade arabe.

ית הודי n. pr. m., Il Sam. 23, 30. Le même est appele דורי I Chr. 14. 32.

קְּיָם Fouler, egraser des pieds (v. אָבָּק, אַבָּק, אַבָּק): בּהָחְהַ בּיבִּשְּלְיְחְהָּאַן:Job 40.7, écrase les impies à la placemente qu'ils occupent.

chald. m: Morceau pièce: בְּחַבְּעְ chald. m: Morceau pièces: pièces. Dan. 2. 5, vous senez mis en pièces.

 d'escabeau pour tes pieds. Souvent le marchepied de Dieu signifie le temple ou l'arche sainte: בְּלָּהְ בְּיֵלְיִן בְּיוֹם Lam. 2. 1, il ne s'est pas souvenu de son marchepied au jour de sa colère, c.-à-d. il ne s'est pas souvenu du temple ou de l'arche sainte.

ת. (plur. בְּיבִים). Le myrte: תְּבְיבִים Néh. 8. 15, et des feuilles de myrte; וְרִנּא שִׁבִּר בֵּין בַּין Zach. 1. 8, il se tenait parmi des myrtes.

ከው፲፫ n. pr. (myrte). Nom antérieur d'Esther, Esth. 2. 7.

לְרֵרֵתְ (fut. לְיִנְיּהְ 1º Pousser, heurter: בּצֵר (fut. בְּבֵּר בְּצֵר בְּצֵר הְבִּרְםְּ בְּתְּרִיםְּ בְּצַר וּבְּכָרֵםְ מְּחִדּפֹּנּ Ez. 34. 24, parce que vous poussez du côté et de l'épaule.

— 2º Renverser : בַּעַר בְּצֵר וּבְּלָבְיּ Jér. 46. 15, car Dieu l'a renversé.— 3º Repousser, détruire : הְוֹיִלְם רְיִבְּיִר רְיִבְּיִּר בְּיִרְיִבְּי Prov. 10. 3, il détruira les desseins ou les désirs des méchants. — 4º Chasser : בּעִּינְּבֶּי בְּתְּרִּבֶּי בַּעְרָבָּי בְּעָרִיבָּי Jos. 23. 5, il les chassera devant vous.

15. ערייים אישר 16. לרכי פופיים אישר 16. 2. j'aplanirai les lieux élevés, les chemins raboteux. — 2º Briller: ישרה בלבושו Is. 63. 1, qui est si brillant, magnifique, dans son vêtement. — 3º Trans. Orner, respecter: יְקְרָהְ מְנֵי Lév. 19.32, tu respecteras la figure du vieillard.

Niph. Etre respecté: פְּנֵי וְלֵּהְיִם לֹא נֶתְדְּרָרּ Lam. 5.12, les visages des vieillards n'ont pas été respectés.

Pi. ֹ לְבַרֵהְרֹ לְבָרֵהְ Rituel, de glorifier, de bénir.

Hithp. אַלְּהֶר לְּמְנֵי בֶּלֶּהְ Prov. 25. 6, ne te glorifie pas, ne t'élève pas, devant le roi.

בְּרֵר chald. Pa. בְּרֵר Respecter, glorifier: וּלְרֵיר עַלְּמָא שַׁבְּתֵּח וְתְּדְּרֵח Dan. 4. 31, celui qui vit éternellement, je le louai, je le glorifiai; " יְרִיְתִּדְּרָּר Hithp., et qu'il soit glorifié, Rituel.

ת. Eclat, ornement, gloire: יְהָיָרָהְ Ps. 45. 4, ta majeste et ta gloire; יְהַיָּרִה מַיּרָבָה Prov. 20. 29, et les cheveux blancs sont l'ornement des

vieillards; קּרִי בֵּץ נְתָּי בַּץ בַּאָר בַּאָ Lev. 23. 40, le fruit du bel arbre, le cédrat (בַּאָרוּג); הָשָּׁרְ לְבָּאָּיִר Ps. 104. 1, tu as revétu la majesté et la gloire, la splendeur; פָּרָר װא לְכָל־דַוְסִידְיִי Ps. 149. 9, c'est une gloire, un honneur, pour tous ses pieux adorateurs; בְּיִרְיִי כִּיְיִשׁ Ps. 110. 3, avec un saint ornement.

תְּדֶר מֵלְכֵּיח: Ornement: תְּדֶר מֵלְכִּיח: Dan. 11.20, l'ornement du royaume, c.-à-d. sa meilleure partie; selon d'autres, les tributs du royaume.

תְּרֶבִית (const. קרבישים). Ornement, honneur: אָבָרָת Prov. 14. 28, la multitude du peuple est l'ornement, l'honneur, du roi; בְּיִרְת לְּיָשׁ Ps. 29. 2, avec une pompe sainte, solennelle, ou dans son sanctuaire magnifique.

ינְלָגֶוֹר (v. בְּרָעֶנֶר n. pr. (v. בְרַלְעָנָר).

קרות interj. Hélas! ביום ביום Ez. 30. 2, malheur à ce jour (ע. הווא)!

הו interj. (ע. הור): אבנר האבור הורידיות Amos 5. 16, et dans toutes les rues on criera: Malheur! malheur!

הוא pron. person. et quelquefois démonst., 3° pers. sing. masc. Il, lui, ce, celui, lui-même; se met quelquefois aussi pour le fem. ידיא elle, dans le Pentat. (Gen. 20. 5, 38. 25); très rarement dans les autres livres. -ווא ועבריד Gen. 14. 15, lui-même et ses serviteurs; לַכֶּן יָהֵן אֲדֹינִי חוּא לַכָּם אוֹח Is. 7. 14, c'est pourquoi Dieu lui-même vous donnera un signe ; souvent il signifie, tout seul, Dieu: דַּוּרוּא אָמַר וְלֹא רַצַּמָּוֹת Nomb. 23. 19, lui, Dieu, dirait-il une chose, et ne la ferait pas? פַּר אֵנָר אַנָר דוּא Deut. 32. 39, car moi seul je suis lui, l'être par excellence ; פִּי־אֵנִי רוּא Is. 43. 10, que je suis le créateur. Celui, ce : רויא השבב אַת בַּל־אָרֵץ הַחַוּילַת Gen. 2. 11, c'est celui qui coule tout autour du pays de Havila; תַּאִרשׁ תַּהוּא Job 1. 1, cet homme; למלום הדוא Gen. 21. 31, cet endroit; ביום קרוא ce jour, s'emploie souvent chez les prophètes pour le temps futur promis: יִנִשֹּעַב דֵי לְבַהוֹי Is. 2. 11, et l'Eternel seul sera grand ce jour-la; איז précédant le nom: אָבָהְ אָנְהּ II Chr. 28. 23, ce roi Achaz; איז II Chr. 28. 23, ce roi Achaz; איז II Chr. 28. 23, ce roi Achaz; איז וויין באון באיז באיז Esth. 1. 1, cet Assuérus. Il remplace souvent ou plutôt renferme le verbe subst. ייִרי וויין Gen. 1. 11, car il est prophète; אַדְייִ הַרָּא הַּאַרִי Gen. 24. 65, c'est mon maître; בַּלֵּע רְּוֹאִרְצַעֵּי Gen. 14. 8, Bela, qui est (aujourd'hui) Zoar.

האות chald. pron. II, lui (v. איז héb.). אין chald. (v. איז).

הוד m. 1º Majesté. De Dieu, souvent suivi de הורדין לפניו : בובר Ps. 96. 6, la majesté et la gloire sont devant lui; d'un roi: ניָהַן עַלָּיד דוֹד מַלְכוּח I Chr. 29. 25, il lui donna (à Salomon) la majesté royale; וָרוֹשָׁוּמִיבֶּ יֵד אָאַר־רוֹזר קוֹלוֹ Is. 30. 30, le Seigneur fera entendre sa voix majestueuse. — 2º Force, vigueur, beaute: יְרוֹּדִיר כֵּרְוּפַוּךְ עָלֵר Dan. 10. 8, la couleur vive de mon visage fut changée, je pālissais de frayeur; וִידָר כַצַיַח דוֹדוֹ Osée 14. 7, sa vigueur sera comme celle de l'olivier; Job 39. 20, son hennissement vigoureux, ou le souffle si fier de ses narines. — 3° רוואר יַפּוֹא חוֹר Zach. 6. 13, il portera les insignes royaux.

חוד n. pr. m. I Chr. 7. 37.

הוֹנְאָהי f.: הוֹנְאָהי Rituel, et des actions de grâces.

הוֹדְיְיָה n. pr. m. (תְּיִדְיָה louez Dieu). 1° I Chr. **š. 24**. — **2**° 9. 7. — 3° Esdr. **2. 40**.

חוד (ייהו n. pr. m. I Chr. 3. 24.

הוֹרְיָה (la gloire de Dieu) n. pr. Néh. 7. 43.

חוריה n. pr. de plusieurs Lévites. Néh. 8. 7, 9. 5.

הוֹדְיָה f. Action de graces, Rituel (v. הוֹדְאָה).

תְנֵית נְבִיר לְאָתִיך (parl. הְיָה, impér. יחַיְת et יְּתָר, וְּעוֹר, וּעִר, Vivre (ע. הְיָה, הְיָהָ), exister, פֿר פּער (יְהָיָה, יְהָיָה), exister, פֿר פּער (יְהָיָה, וּאָהָה הְּעָּלְהְּ בְּעָלִרְבְּעָלִר הַּנְיִם בְּעָלַרְבְּעָלִר הַּנְיִם בְּעָלַרְבְּעָלִר הַּנְיִם בְּעָלַרְבְּעָלִר בּעִילוּ Eccl. 2. 22, car qu'est-ce qui revient à l'homne de tout son travail?

27. 29, sois le mattre de tes frères; לְמִיּ Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אָבְיּרִי Is. 16. 4, sois-leur un refuge; בְּמִי Is. 16. 4, sois-leur un refuge; בּמִי Is. 16. 4, sois-leur un refuge; Sci. 11. 3, l'endroit où tombe l'arbre, la il restera; Job 37. 6 (p. בְּאָבֶין, il dit à la neige: Sois sur la terre; selon d'autres: tombe, descends, sur la terre; בַּאְבַּרִירוּ בַּעְבָּרִירוּ Aboth, sois humble; בְּיִרִּ בַּעְבָּרִירוּ Aboth, soyez comme des serviteurs, etc.; verbe auxil.: " בַּאַרִירוּ Aboth, et compte, calcule. — Aspirer à une chose, désirer (v. בַּאַרִירוּ בַּעַרְּבִּירִ (v. בַּאַרִּיִּרוֹ בַּעַרְּבִּירִ (v. בַּאַרִּיִּרוֹ בַּעַרְּבִּירִ (v. בַּאַרִּיִּרוֹ בַּעַרְיִרוּ בַּעַרְּבִּירִ (v. בַּאַרִי בַּעַרְּבִּירִ (v. בַּאַרָּיִר (v. בַּאַרָּיִר (v. בַּיַרְיִּרַיּ בַּעַרְיִרוּ בַּעַרְיִרוּ בַּעַרְיִרוּ בַּעַרְיִרוּ בַּעַרְיִרִּי בַּעַרְיִבִּירִ (v. בַּאַרָּיִר בַּעַרְיִרִּי בַּעַרְיִרִּי בַּעַרְיִרִּי בַּעַרְיִרִּי בַּעַרְיִבְּעַרְיִרִּי בְּעַרְיִבְּיִרְיִי בַּעַרְיִבְּיִרְיִּבְּעַרְיִרִּי בְּעַרְיִבְּיִרְ בַּעַרְיִבְּיִרְיִּבְּעַרְיִבְּיִרְיִּבְּעַרְיִבְּיִרְיִּבְּעַרְיִבְּיִרְיִבְּעַרְיִבְּיִרְיִּבְּעַרְיִבְּיִרְיִבְּעַרְיִבְּעַרְיִבְּיִרְיִבְּעַבְּיִרְיִבְּעַרְיִבְּעַרְיִבְּיִבְיִבְּעַרְיִבְּעַרְיִבְּעַרְיִבְּעַרְיִבְּעַרְיִבְּעַרְיִבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַרְיִבְּעַרְיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּעַבְיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּעַבְּיִבְּעַבְּעַבְּיִבְיבִּעבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיבִּיבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעַבְּיִבְּעבְּיבִּיבְּעבִּיבְּיִבְּעבְּבְּיבִּיבְּעבְּיבְּיבְּעבְּבְּיבִּיבְּעבְּיבְּיבִּעבְּיבְּעבְּבְּיבִּיבְּעבְּיבְּיבְּיבְּעבְּיבְּיבְּיבְּיבְּעבְּיבְּיבִּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיִבְּיבְּעבְּיבְּיבְּיבְּיִּבְּיבְּיִּיבְּיבְּיבְּיבּעבּיבְּיבְּיבְּיבְּיִּבְּיִיבְּיבְּיִבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיִבְּיבְּיבְּיִיבְּיבְּיִּבְּבְיִּבְּיבְּיבְּיבְּבִּיבְּיבְּיבִּיבְּיִיבְּיבְּיִיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבְּיבִּיבְּיבְּיב

לְּנִינִית רְשָׁבִים רְּשָׂבִים רְשָׁבִים רְשִּבְיר רְשִּׁבִים רְשִּבְּר רְשִּׁבִים רְשָׁבִים רְשָׁבִים רְשִּׁבְּר רְשִּׁבִים רְשָׁבִים רְשִׁבְּר רְשִּׁבִים רְשִּׁבְּיִם רְשִּבְּר רְשִּׁבִים רְשִּׁבְּיִם רְשִּׁבְּיִם רְשִּׁבְּיִם רְשִּׁבְּיִם רְשִּׁבְּיִם רְשִּׁבְּיִם רְשִּׁבְּיִם רְשִּׁבְּיִם רְשִּׁבְּיִם רְשִּׁבְיִם רְשִּׁבְיִם רְשִּׁבְיִם רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְים רְשִּׁבְים רְשִּׁבְים רְשִּׁבְים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְים רְשִּׁבְים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְּים רְשָּׁבְים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְּים רְשָּׁבְּים רְשִּׁבְּים רְשָּׁבְּים רְשְּׁבְּיִּבְּיִם רְשִּׁבְּים רְשָּׁבְּים רְשָּׁבְּים רְשָּׁבְּים רְשָּׁבְּים רְשָּׁבְּים רְשְׁבְּיִּבְּיִּים רְשָּׁבְּיִּבְּים רְשִּבְּים רְשִּבְּיִּים רְשָּבְּים רְשִּבְּיִּים רְשָּׁבְּיִּים רְשָּבְּים רְשִּבְּיִים רְשִּׁבְּיִּים רְשָּבְּיִּים רְשָּׁבְּיִּים רְשָּבְּיִים רְשִּבְּיי רְשִּבְּיִים רְשִּבְּיִים רְשִּבְּיִים רְשִּבְּיים רְשָּבְּיִים רְשִּבְּיים רְשִּבְּיִם רְשִּבְּיִים רְשְׁבִּים רְשִׁבְּיִּים רְשִּבְּיִּים רְשְׁבִּים רְשְׁבְּיִּים רְשִׁבְּיִּים רְשְׁבְּיִים רְשְׁבְּיִּים רְשִּבְּיים רְשְּבְּיִים רְּבְּיִּים רְשִּבְּיִּים רְשְׁבְּיִּים רְשְׁבְּיִּים רְשִּבְּיים רְשְּבְּיִּים בְּבְּיִּים רְּבְּיִּים רְּבְּיִּים רְשִּבְּיים רְּבְּיִּים בְּבְּיִּים רְבְּיִּיִּים בּיּבְּייִּבְּיִּים רְבְּיִּיבְּייִים רְּבְּיִּבְּיים רְבְּבְּיִּים רְבְּיִבְּיִים רְּבְּיִיבְּיִּים בְּבְּיִּבְּיִים רְבְּבְּיִים רְשִׁבְּיים בּבְּיִיים בּבּייי רְבְּבְּייִים בּיבְּייִּבְּייִייִּבְּיים בּיבְּיים בְב

קּהְה הַּתְּתְ עַלְּהוּיְתְ הְבוֹא f. Malheur: הנְתְ עַלְּהוּתְתְּ קבוא 7. 26, malheur viendra après malheur.

חוֹרְם n. pr. Hoham, roi d'Hébron, Jos. 10. 3.

 allons! vous tous qui avez soif, allez vers l'eau.

קוללה f. (rac. הוללה forme plur., peut-être aussi sing., comme קונים, peut-être aussi sing., comme קונים, p. הוללה Sottise, folie: הוללה Eccl. 9. 13, et la folie, des pensees folles, sont dans leur cœur.

הוללות ביח Folie: הוללות Eccl. 10. 3, une folie pernicieuse.

ולם (ע. חלם)..

ביים מולים מים ביים Emouvoir, agiter,, troubler (v. בְּיַבְּים, וּבְּילָּהְיִים בִּיבְּים, בּיִבְּיה בְּיִבְּיה בִּיבְּיה בִיבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה ב

Miph. Etre agité: יוַמֵּלֹם בָּלֹיְתְּפִּיד בְּלֵּדְתָּוּ Ruth 1. 19, toute la ville fut agitée à cause d'elles; חַבְּרָהָם בַּוְבָּרָהָם I Rois 1. 45, la ville était agitée. Selon d'autres, le Niph. est de la rac. בַּחָהָ

Hiph. Faire du bruit, se: lamenter: בּיְנְיּנְהְיִנְּיִתְּ Mich. 2., 12, (les: villes). seront bruyantes par la quantité d'hommes qui s'y/ trouveront; יְנְיִּוֹיִרְיִּ בְּיִנְּיִינְיִי Ps.. 351. 3, je crie dans mesprières et je me lamente (ע... רֹאַר.),.

Dຕຸກັກ (trouble) n. pr. m. I Chr. 4. 39. Le même est nommé ໝາງ Gen. 36. 22.

רְחִי ou רְחִי Etre leger; traiter legerement; de la Hiph:, agir legerement, temerairement: תְּחָרָמִי בַּלְצֵלֵּה הְיִהְיָה Deut. 1. 41, vous avez agi temerairement (d'avoir voulu) monter sur la montagne; selon d'autres, vouloir, être pret à (v. מֵרְן): vous étiez prets à monter, etc.

הוֹן m. (יplur: הוֹנְים. Fortune, richesse, valeur, prix d'une chose: בָּאָר יִרְּבָּר וֹן בֵּרְיהוֹן בַּרְיהוֹן בַּרְיהוֹן בַּרְיהוֹן רָבָּוּן רְבַּוּן רְבַּוּן רְבַּוּן רַבָּוּן רַבָּוּן יבָּוּן רַבָּוּן רַבָּוּן toute la fortune de sa maison; --יִּבְּעַרִּרּיּן י האָלְאָדּה f. (rao: רְיָבָּי). Tromperie : יַיַר ראַיָּדִיה Rituel, en trompant, surfaisant, le prochain.

m. pl. (rac. רידיו): Peres, ancetres: קבר הירין Gen. 49. 26, les bénedictions de mes ancetres, que mes ancetres m'ont données:

יהוֹלָאָדוֹי f. Instruction, Aboth.

יים או הושָּבְע הושָבְע הושָבָע n. pr. m. I Chr. 3. 18.

אליטטן (salut) n. pr. m. 1° Nom antérieur de Josué, successeur de Moïse, Nomb. 13. 16. — 2° Osée, fils d'Ela, roi d'Israel, II Rois 15. 30, 17. 1. — 3° Osée, fils de Béeri, prophète, Osée 1, 1.

নামুখান (Dieu son secours) ni pr. m. Neh. 12.34.

10, ils dorment, ou ils parlent en revant.

ת. Gémissement, ou interj., hélas! קינים יוְינִים Ez. 2. 10, des lamentations, des plaintes et des gémissements.

בּרֵיני pron. person. 3° pers. fem. sing. Elle, aussi-varie dans son emploi que le masc. איז il, lui (v. איז); dans plusieurs passages il est écrit איז, et on lit איז, nommément où il a un sens neutre, cela: רְרִיא בֶּיוֹן מְלִילִים (keri איזין) Job 31. 11, et cela est un crime (du ressort) des juges, que les juges doivent punir; לבָּילִי לִינִי בְּינִינִי Ps. 73. 16, (keri איזין מַלְּבִילִים לַּאָבְלָּח Mich. 3. 4, dans ce temps: בְּיֵנִי מַלֵּאַבְּלַח לַאַבְּלָח hich. 3. 4, dans ce temps: יִּישָּׁאַ בְּיַנִי לַּאָבְלָּח לַאַבְּלָח לַאַבְּלָח לַאַבְּלָח לַאַבְּלָח tev. 11. 39, qui est pour vous a manger, qu'il vous est permis de manger.

אית chald. Elle: ידיא שְׁמְלְמֵיִא בּיִּחְ בּאָלְמֵיִא בּיִּחְ בּאָלְמֵיִא בּיִּחָרָא חָשְׁרֵח בְּאַלְמִיִּא בָּא Dan. 2. 44, mais elle subsistera éternellement; בּירִיְדָּיָא שְׁמַרִיּבָּיִת Esdr., 6. 15, qui est la sikième: annéoi.

קרות pl. f. (rac, הייי). Chants, cantiques ou chœurs: אל ביויילה Neh. 12.8, (présidaient) aux chants.

יַנְיָרָת (fut: יְנְיִדִּר, apoc. יְנִינְרָת, inf. היה, const. היה, une fois היה (Ez. 21, 10), בידיות, מידיות; part. fem. הייות (Exod. 9. 3), v. njn, et chald. njn) 1º Être, exister, le verbe substantif : היה שותים פינים ערום Gen., 3. 1, et le serpent était rusé; לא־טוב הַיוח הַאַרָם לְבַהּוֹ Gen., 2: 18, il n'est pas bon que l'homme soit seul'. — לאַ־יִּרְיָרֵת בָּּךָּ : Il est a moi, j'ai יַּתְיַח בִּיר אַלְקוּים אַחַרְיִּלם Exod. 20. 3, (il' ne sera pas a.toi) to n'auras pas d'autres dieux: בלה יהדיר Is. 45. 14, ils seront à toi, tu les: מעובר אלא־אַנינית ולַבֶּם Osée 1. 9.. je ne serai pas a vous, je ne serai pas votne Dieu.; בְּבֶיעָן הַיְרוֹ־לָּאָ אָבֶר בּיִר Ez. 21. 15. pour qu'elle eut de l'éclat. — Servir ו שנא יונונע לף לפנו לאפע שניתונים. לאלינים: qe Exod. 4. 16, il te sera comme une bouche et tu lui seras comme un Dieu, il te servira de bouche et toi tu l'inspireras_ בירוקלי לברוחיל ; I Sam.. 18. 17, sois à moi, c. à-d. montre-toi à. moi,, comme un homme vaillant. — Suivi d'un infinitif avec > Etre près de, etre sur le point: נירר השׁבְּשׁ לְבוֹא Gen,, 15. 12, lorsque le soleil se couchait; וַרָּדִיר. דְשִׁשְּׁער וּלְסְגּוֹר Jos. 2, 5, au moment.de. fermer la porte (de la ville). -- הַרָה עם, Etre avec quelqu'un, être de son parti: לא קייר פסקארנייה I Rois 1 . 8, ils n'étaient: point avec, ou pour, Adonias. - mm עם. אַפַּח (לְעַבֶּב אַצְלָה לְרָדִיוֹת עָבֶּה : Cohabiter עם אָפָּח Gen. 39. 10, (mais il ne l'écouta) ni pour dormir auprès d'elle, ni pour être avec elle ; האַמִּינוֹן אַחִיהְ חַרָּח נְשַּהְ II Sam. 13. 20, est-ce que ton frère Aminon a cohabité avec toi? Il sert aussi d'auxiliaire, avec le participe d'un autre verbe : ייהר בנה עיר Gen. 4: 17, (p. ניבן) il batit une ville; דַבָּקר תַרוּ חַרְשׁוֹת Job 1. 14, les bœufs labouraient; וּבְנֵיכָם

יודי לפים בּאַן ער Nomb. 14. 83, vos fils seront errants dans le désert.

2º Se faire, devenir, naître, arriver: יִרִוּי אוֹר וִיְרִוּ־אוֹר Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut ; וַיַּחָריּ כַלֹּ־אֵלֵח Is. 66. 2, tout cela est devenu, s'est forme (par ma: main); וַמְּרֵיר לָצִירב מָלֵּח Gen. 19. 26, elle devint une statue de sel. Suivi de ירחר לנחש Exad. 4. 3. (la verge) devint un serpent; לא ידַעט בי ביויות Exod. 32. 1, nous ne savons pas ce qui lui est arrivé ; שַּׁמְתַוּח עּילָם Is. 61.7, une joie éternelle leur arrivera (ils jouiront d'une joie, etc.) D'une femme, דוְרָתַּוֹז לָאָרִשׁ se donner à un homme: יולא רודויר לאיש Osee 3. 3, tu n'appartiendras à aucun homme. ביות ב Etre comme, devenir pareil a: יָהָיָח בַאַוּיִים פֶּרָשָׁע Gen. 18. 25, qu'il arrivera la même chose au juste comme à l'impie: litt. que le juste sera ainsi que וְתָּיָת כָעָם בַּלֹהֵן וֹמָעָבֵר בָּאוֹנִיו בַּיִּמִׁתְּח ; l'impie אַבְּרָחָש Is. 24. 2, le prêtre sera comme le peuple, le maître comme l'esclave, la servante comme sa mattresse. Dans les livres historiques, souvent il arriva, de même que dans les prophètes יתירו il'arrivera.

2º Passer, se dissiper, défaillir: מלירות בלירו Dan. 2. 1, et son sommeil avait passé, il ne pouvait plus dormir; selon d'autres: son sommeil, son rève, lui pesait; בְּבִּירִי 8. 27, et moi, Daniel, j'étais défaillant, épuisé, languissant et malade.

תְּהָ Perte, malheur (deux fois *keri* p. הְּהָר, Job 6. 2, 30. 13 (v. הְּהָר).

יורה רוכל שבר: (ביה Comment? (ף. אַבר)

Dan. 10. 17, et comment peut le serviteur de mon Seigneur? בֵּיךְ: אָבִיא בֵּיך (בִּיךְ: אָבִיא I Ch. 13. 12, comment ferai-je venir chez moi (l'arche de Dieu)?

תיבל m. et f. (rac. יְבִירָלָּי, ou de quatre lettres יְבִירְבָלִי , plur. הַיּבְלֹּים, const. וְדִיבְלֹּים, prov. Palais, temple: הַיִּבְלֹּים, בְּיִרְבְּלִי מְלֶּבְּ Prov. 30. 28, et elle est dans les palais des rois; יְבִירְבְּלִים Osée 8. 14, il a bâti des palais; spécialement le temple à Jérusalem: וְבִיבְלִּ תִּיְבָּלִי חִוּבְּר ls. 44. 28, (qui dit:) et le temple sera fondé (ou 2° pers. masc.: o temple! tu seras fondé); mich. 1. 2, de son saint temple (p. le ciel).

בּיכְלָא et בּילְלָא chald. Palais, temple: מוֹיכַל בּלְפּוּקָא Dan. 4. 26, le palais royal; בּירַיּלְא בִּי בִירוּשְׁלֶם Dan. 5. 2, du temple à Jérusalem.

תילל בּן פֿנדים (de בּילֵל m. (de בֵּילֵל בָּן פֿנדים clair, briller). Etoile brillante, דֵילֵל בָּן־שָׁבִיר Is. 14. 12, etoile du matin, Venus.

(תום ע. הים):

תְּיְלָתְ n. pr. 1° Heman, fils de Serah, I Chr. 2. 6. — 2° Heman, fils de Joel, 6. 18.

תין m. Nom d'une mesure pour les liquides, contenant douze אל log, et un log six œufs: שִּלִּשִׁיה חַיִּדִין Nomb. 15. 6, la troisième partie du hin.

(פֿ*ב* א.) נַוַבָּ*ר*').

תְּבֶּרָה (rac. בָּבֶי). Action de faire connaître, indication, expression: הַבָּרָה פְּנֵיהָם פְּנָהָת פְּנֵיה ls. 3. 9, l'expression de leur visage témoigne contre eux; selon d'autres, (de הַבָּר l'impudence de leur visage, de leurs traits, etc.

קְּלֶּא Eloigner, repousser. Niph.: הְנִירְ בְּצִּים Mich. 4. 7, je ferai une nation puissante de celle qui était eloignée, repoussée. De la :

לְּאָה adv. 1° De lieu. Au loin, plus loin: רְּלָאָה Gen. 19. 9, va plus loin, eloigne-toi; הְּלֵּאָה הָשָּׁה הָחְלָּאָה I Sam. 10. 3, tu iras de la plus loin; הַּלְּאָה Amos 5. 27, au delà de Damas. — 2° De temps: רְּמָּיִה וְחָלְּאָה Lév. 22. 27, mais le huitième jour et après.

* תַּלְנְאָה f. Prét, emprunt, Rituel. * תַּלְנִיף Accompagnement (v. תַּלְנִיף

חלולים m. pl. (rac. הלולים). Joie, fête: זענטה הלולים Jug. 9. 27, ils se livrèrent à la joie, ils firent des fêtes: פֿרָשׁ הַלּוּלִים Lév. 19. 24, (tout le fruit sera) consacré, (on célébrera) des fêtes à la gloire de l'Éternel.

קלות יבלון וואס ביבלי בילו יבלון יב

קליך ou הַלִּיךְ m. (rac. הָלַבְּּךְ. Pas, marche: תָּלָבְּר בְּהַבְּיִר בְּהַבְּיר Job 29. 5, lorsque mes pas (mes pieds) se baignaient dans la crème.

 אוריבים חולכות על-טוביה Neh. 6. 17, leurs lettres arrivaient à Tobie. L'endroit vers où l'on va est précédé de אַל: אָחָר אַל־מַקוֹם אָחֵר Nomb. 23. 13, viens avec moi à un autre endroit; de ירחונתן חלה לביתו ! Sam. 23. 18, et Jonathan retourna chez lui; de 32: וַאַנִי חוֹלֵךְ עַל אַשָּׁר־אַנִי חוֹלֵךָ II Sam. 15. 20, et je vais vers où je vais sans savoir où; avec n aller dans, entrer: ירואדיולה בעירבר I Rois 19. 4, il entra dans le désert; וַנְמָשָׁם בַּשָּׁבִר חַלֶּכָח Is. 46. 2, eux-mêmes sont allés dans la captivité ; אַם־בַּחָשְׂחֵר הֵלָכוּי Lév. 26. 3, si vous marchez selon mes lois, si vous les suivez; בְּשַׁלוּם וּבָמִישׁוֹר חֲלַךְ אָחִי Mal. 2. 6, il a marché avec moi dans la paix et la droiture; avec le rég. dir.: בִּר־אֵנִיוֹת על בור מוּלְישׁישׁ II Chr. 9. 21. les vaisseaux du roi vont à Tharsis. -Avec l'acc. Aller à travers, traverser : וַנַלֵּךְ אֵח כָּל־רַוּנִּידְבָּר Deut. 1.19, nous traversames tout le désert ; לָאוֹרוֹ אֵלֶךְ דוֹטֶיךְ Job 29. 3, à sa lumière j'allais à travers les ténèbres. תַלַךְּ עִּם Avoir du commerce avec, fréquenter: רַלֶּלֶכֶת עִם־אֵנְשֵׁר רַשַּׁיע Job 34. 8, et de fréquenter les impies. חלה אחרי Aller après, suivre : נֵילֶהְ יוֹמֵף אָחֵר אֶּחָיר Gen. 37. 17, Joseph alla après ses frères; יאַחַרֵי לאַ־יוֹעלוּ חַלָּכוּ Jer. 2. 8, ils ont suivi (des idoles) qui ne peuvent secourir. — Marcher; au fig., se conduire, vivre: הולַך מָּמִים Ps. 15. 2, qui vit dans la simplicité; הוֹלָה רות Mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, c.-à-d. qui s'occupe de choses vaines et fausses; דולה רַכִּיל Prov. 11. 13, qui va médisant, le médisant.

2º Partir, s'en aller: רְּדַתַּ חִילַבְּן רְלָּאָּ יָשׁרִבּ Ps. 78. 30, un vent qui passe, et qui ne revient pas; קְבָּרְ בַּאַרְאָדְ Gen. 12. 1, va-t'en, sors de ton pays; חְלַבְּ לִּי Cant. 2. 11, (la pluie) est passée, a cessé. Mourir: בְּּטֶרֶם אַלַּךְ וְאֵדְנֶינְי יִצְּינְי אַלַּרְ וְאֵדְנֶינְי אַלַּךְ וְאֵדְנֶינִי אַלַּךְ וְאֵדְנֶינִי Ps. 39. 14, avant que je meure et que je ne sois plus.

3° De l'eau, couler: בֵּי הַשְּׁלְהַ חַוּלְּכָּים גַּי הַשְּׁלְהַ Is. 8. 5, les eaux de Siloah qui coulent doucement.

Niph. בְּצֵל בְּנְטוֹחוֹ נֶחְלֶּבְתִּי : נְחֵלֶבְתִּ Ps. 109. 23, comme l'ombre qui s'abaisse, je disparais, je passe.

Pi. הַלְּבְהִי Les mêmes significations que le Kal: קַּלְּבְיִיוֹם קֹוֵר וִזְּלְבְּהִי Ps. 38.7, toute la journée je marche morne, triste; בְּאַקְּקוֹיֵר וְדִּלְבֶּהְ Ez. 18.9, il suit mes lois; בְּאַבְּרַ בְּאַלֵּהְ Prov. 6.11, et ta pauvreté viendra comme un voyageur, un hôte, qu'on n'attend pas, ou comme un rôdeur, vagabond.

אַשֶּׁר : Conduire (לַבָּן פּרָ Dout. 8.2, (le chemin) par où l'Eternel t'a conduit; part.: וְנָיִהִּהִי לְּהַ בַּרְ Zach. 3. 7, je te demin) בּיִלְּכְּרִם בַּיְרְלְּבִים בַּיִרְלְּבִים בַּיִּרְלָּרְ הַיָּהְי (בַּיִרְלָּרְבִי בִּירִיתְם בַּשֶּׁבֶּן הַיִּלְרָם בַּשְׁכֵּן אוֹלְרָם בַּשְׁכֵּן אוֹלְרָם בַּשֶּׁבֶּן אוֹלְרָם בַּשְׁכָּן אוֹלִרְם בַּשֶּׁבֶּן אוֹלִרְּף Ps. 125. 5, Dieu les enlèvera, perdra; Ps. 125. 5, Dieu les enlèvera, perdra; couler leurs fleuves comme l'huile; בְּיִבְּיִרְם בַּשֶּׁבֶּן הֵיִרְם בַּשְּׁבָּן הַיִּרְם בַּשֶּׁבִּן אוֹלִרְּף Exod. 14. 21, Dieu chassa la mer (par un vent violent).

קרן chald. Pa. Aller, se promener: מְחַלֵּהְ הַנָּיִה Dan. 4. 26, il allait, se promenait. Aph. מַרְלְּכִין בְּנוֹא־נוּרָא Dan. 3. 25, se promenant au milieu du feu.

קיבלא מַלְּהֶן אָרָשׁ: " Noyageur : מַיְלָאָ מְּלָשְׁירּ יַנְיבֹּא מַלְּאָ II Sam. 12.4, un voyageur, un étranger, vint chez l'homme riche. — פר ביְּבָשׁי (Coulement (v. קּבָּרָ 3°) : יַבְּרָּ בְּיָשׁי I Sam. 14. 26, du miel qui découlait.

תַּלְהְ לָּא רָנְמְטִן: m. chald. Péage: תַּלְהְי בָּא רָנְמְטון Esdr. 4. 13, ils ne payeront pas le droit de passage, droit de péage.

רילְכָּח f. (const. מְלְכָּח). Règle, loi,

קרלי ברוֹ עַלֵּר רֹאשָׁר 1º Briller, luire: בְּחַלֵּר בַּרֹּרְ עַלֵּר רֹאשָׁר 10b 29. 3, lorsque sa lampe luisait sur ma tête. — 2º Vouloir briller, se vanter, extravaguer: אַבְּרְהָי לַחוֹּלְלִים אַל־הָחוֹל Ps. 75. 5, j'ai dit aux insensés: N'extravaguez pas; ou aux superbes qui se vantaient: Ne vous vantez pas.

Pi. Louer, célébrer: שֶׁבֵע מֵּיוֹם וְעַלְהִיקּ 119.164, sept fois chaque jour je te loue; תַּלְלִּרָיָם (alleluia) louez l'Éternel; מַאלוִים אַרַלַּלַ Ps. 56.5, je me glorifie en Dieu de sa promesse.

Pou. Étre celébré: מְּקְרָא מֶּקְרָא Ps. 18.4, je m'écrie: Que Dieu soit loué! אַרָּא דּיִּנְלָּנּוּ Ps. 78. 63, et ses vierges ne furent pas célébrées (par des chants de noces), ne furent pas mariées.

Poe.: מֵּר הָעֹשֶׁם רְּחוֹלֵל הָקָם Eccl.7.7, la violence rend insensé le sage, lui trouble l'esprit.

Poal, passif: מְחוֹלְלֵי תֵּי וְשְׁבְּעוֹ Ps. 102. 9, mes railleurs, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; לְּשְׁחוֹץ Eccl. 2. 2, au rire (ou à celui qui riait) j'ai dit: Tu es insensé, ou: Tu es une folie.

Hiph. 1º Faire briller: לֹא יְדְעֹלּי אוֹדְס Is. 13. 10, elles ne feront point briller leur lumière; מְּדֶל אוֹר Job 41. 10, (son éternument) fait briller la lumière, jette du feu. — 2º Briller: אַם־אַרְאָד אַם־אַרְאָד Job 31.26,si,en voyant la lumière (le soleil) qui luit, (mon cœur, etc.).

Hithp. Etre loué, se louer: הַּצְּּאַר רָּרָ רִירָא רְתְּחַלְּל יִרְאַר־רְרֵי רִירָא רְתְּחַלְּלְ femme qui craint Dieu, c'est elle qui sera louée; מְּחַרְהָּתְלֵּלְ מְּרַצֵּיִם רְּעָמִדֹּי רַעְמִדֹּי Ps. 52. 3, que te glorifies-tu de ta malice, ò homme puissant?

Hithpo. Agir follement, se montrer comme fou, faire l'insensé: צֵלְּהַּ חֲשַׁבְּּיִכְּי לַשְׁרְּבָּׁר וְיוֹתְחֹלְלֵּהְ חְיֶבֶּבּׁר Jér. 46. 9, montez les chevaux, et courez follement dans les chars; נַיְּתְחֹלֵלֵ בְּרָיָם I Sam. 21. 14, il faisait l'insensé devant eux.

* 520 m. Louange, nom collectif des Psaumes 443-448, qu'on récite les jours de fête, etc.

777 n. pr. m. Jug. 12. 18.

י וַיְּלְלוּ pron. Ces : תַּלְלוּ Rituel, ces lumières.

ח הלם n. pr. m. I Chr. 7. 35.

ק (רוב (rac. קּרָלָם). Marteau: רְּאַלֵּם Jug. 5. 26, vers le marteau des ouvriers.

Dṇ n. pr. d'une contrée habitée par les Zuzims, Gen. 14. 5.

תְּמָה et תְּמָה pron. pers. 3° pers. plur. masc. Ils, eux; quelquefois pour le fém.: מָאָר תָּאָה מָאוּ בָּיה לָּתָּה Ruth 1. 22, et elles arriverent à Bethlehem; il renferme le verbe subst.: מְּמָּה־תְּאַבְּרִים Gen. 6. 4, ce sont les héros.

לא מוש היים m. Force, richesse : לא מוש מלא מוש m. Force, richesse : לא מוש ביש ביש Ez.7.11, il ne restera rien ni d'eux, ni de leur foule, peuple, ni de leur force ou richesse; selon d'autres : ni de leurs enfants; ou מַמֵּרָשׁ

n'est que le prenem un redoublé, ni d'aucun d'eux, ni d'un seul d'entre eux tous.

(מַנְתָא (ע. מִקְרָתָא).

הְּמָה (fut הְשָׁה onomat.) 1° Murmurer, ובומה בהבים כלני : bourdonner, rugir בהבים כלני 89.11, nous rugissons tous comme des ours; בַּבְּלֶב Ps. 59.7, ils aboieront comme des chiens; צֶרֶב וָבֶּקֶר וִצָּהַרָיִם אַשִּיתָהוּ וְאָחָכְּהוּ Ps.55.18, le soir, le matin et à midi, je médite et je soupire; Prov. 1. 21, les endroits bruyants. les rues. — Des instruments: בְּבַּנוֹר יַחֲמוּ Is. 16. 11, (mes entrailles) retentissent comme une harpe; בַּחַלְלִים יַחַכָּה Jér. 48. 36, (mon cœur) pousse des sons comme une flute.—De l'eau : יַחַמֵּר יַּדְוֹמֶרוּ מימיד Ps. 46. 4, ses flots mugiront, se troubleront. — D'une foule : מיני גורם Ps. 46.7, les peuples frémiront; מר-דונה אוֹרֶבֶּרְהְ רַחַמֵּרִיּן Ps. 83. 3, car voila que tes ennemis frémissent ou triomphent: לץ חַיַרן הֹמָח שׁכָּר Prov. 20. 1, le vin est railleur, la boisson forte est bruyante.

2º De l'agitation de l'ame: etre frappé, touché: אַרָּי וְמְּיִהְיִי נַפְּיֵּי וְמְּיִהְיִי עַּלְּיִ וְמִיְהִי צְּלֵּי Ps. 42. 6, pourquoi es-tu abattue, o mon ame, et agitée en moi? "קרמי רַיְּהָיָרְיּ Rituel, que ta miséricorde soit touchée. — 3º D'une femme perdue: איזיי דיא Prov.7.11, elle est bruyante, causeuse.

ווֹמָת Ils (y. בּחָה).

 קיהיה Gen. 17. 5, je t'ai destine (pour être) le père d'une multitude de nations. — 3° Richesse, argent: בּיִרְיּאַרָּאַב Ecol. 5. 9, et celui qui aime l'argent. — 4° Agitation, mouvement de l'âme: מַיִּרְיָּ בַּיִּרְ מֵיִרְּ בַּיִּרְ בַּיִּרְ Is. 63. 15, l'émotion de tes entrailles, ta miséricorde. — Une fois fém.: יְּבִירְ Job 31. 34, une grande foule.

יתמו (v. קמון).

ת חבולות n. pr. que donne le prophète dans sa vision à une ville qui sera dans la vallée, où aura lieu un grand carnage des troupes de Gog, Ez.39.11-16.

קְּמְיָהְ f. Bruit, son : הָמְיָה Is. 14.11, les sons de tes instruments de musique.

קַּמְלְהְ et הַּמִּלְהְ f. Paroles, cris, agitation: קְּמָלְּ מְּחָנֶּח בְּקִלְּהְ בִּבְּלָּהְ Ez.1.24, le bruit de leurs paroles était comme le bruit d'un camp; selon d'autres: le bruit d'une multitude agitée et comme le bruit, etc.; אַלָּהְן בְּלִּהְן Jér. 11. 16, au bruit de hauts cris, ou d'une forte agitation.

דֹרָם (fut. בּרְים) Troubler, mettre en mouvement, en agitation. 1° Pousser: יוֹיְם בְּלֵבֵל בְּנֵלְתוֹ Is. 28. 28, il pousse la roue de son chariot. — 2° Confondre, mettre en fuite: בַּבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי Ps. 144. 6, envoie tes flèches et mets-les en fuite, ou en désordre; בַּבְּיִבְיִ II Chr. 15. 6, car Dieu les trouble par toutes sortes de calamités. — 3° Détruire, tuer: בְּבְּבִּיבְּי בַּבְּיִבְי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּי בַּבְּרִי בַּבְּרַ בַּבְּרָ בַּבְּרַ בַּבְּרָ בַּבְּרָ בַּבְּרָ בַּבְּרַ בַּבְּרָב בַּבְרַב בַּבְּרָב בּבְּרָב בַּבְּבְּרָב בַּבְּרָב בַּבְּרָב בַּבְּרָב בַּבְּרָב בַּבְּרָב בַּבְּרָב בּבְיב בּבְּרָב בַּבְּרָב בַּבְּבְּרָב בּבְּבְּבְיב בּבְּבְּבְּב בּבְּבְּב בּבְּבְּב בּבְּבְּב בּבְּבְּב בּבְּבְּב בּבְּבְיב בּבְּבְבּב בּבְּבְּב בּבְּבְבּב בּבְּבְבּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְבּבּב בּבְבּב בּבְבּבּב בּבְבּבּב בּבְבּבּבְבּב בּבְבּבּבְיב בּבְבּבּבְבּב בּבְבּבּב בּבְבּבּבּב בּבְבּבּבְב בּבְבְבּב בּבְבּב בּבּבּב בּבְבּבּב בּבְבּבּב בּבּבּב בּבְבּבּב בּבּבְבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבְבּב בּבְבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּ

וְבְּיֵן n. pr. Haman (Aman), fameux

par sa haine contre les Juifs (v. le livre d'Esther).

יובְּבָּא m. chald. Collier: דְּחַבְּא Dan. א. בְּחַבְּא Dan. א.ז (cheth.), un collier d'or.

ת. pl. Paille sèche: מַּקְרִיׁדְ אַשׁ Is. 64. 1, comme le feu brûle la paille sèche, les rameaux; selon d'autres, de סְּסֵים le feu qui fait fondre toutes choses: ou comme le feu brûle, dissout, les choses qui fondent, les métaux, etc.

II אינים מער מער מינים מינים

תור chald. Les mêmes significations que II הַ hébr.: בְּיִרְיָאָ אַרְיִי אֲלָחְיָא Dan. 3. 17, certes il y a notre Dieu (qui pourra); הַן בְּיִר אַ בַּלְּכָּא טָב Esdr. 5. 17, s'il platt au roi. הַּנְאָיִתְּ הַּב הַלְּכָּא טָב הַ לַּבְּא הַב הַלְּכָּא טָב Aboth, quand c'est leur profit.

* הַּנְאָיִר בָּאַר Jouir: הַיִּג אָרָם Pituel, pour que les hommes en jouissent.

pr. pers. 3° pers. fém. pl. Elles (v. I מָהָ הַ בְּּהָנָה בְּהַנָּה Gen. 41. 19,

je n'en ai pas vu comme elles (les pareilles); rensermant le verbe être: יאָיה היים Gen. 6. 2, qu'elles étaient belles; avec les prép.: קאָים בְּהַיָּה בַּיִּיִּה Lév. 5. 22, (une des choses) par lesquelles (l'homme) pèche; יְאִיִּסְיּ תְּהָ בְּיִנְיִה וְכְבִיּעָה IS Sam. 12. 8, j'ajouterai pour toi encore beaucoup d'autres choses, tant et tant.

2º Adv. Ici: רְּשְׁרֵ אִרִי רִּשְׁרָ Adv. Ici: רְשָׁרָ אָרִי אַרִי רְשָׁרָ Gen. 45. 5, de ce que vous m'avez vendu ici (c.-à-d. à des gens qui m'ont amené ici); רְשִּׁרְ רְשִׁרְ בְּשִׁר בְשִׁר בַּשִּר בְשִּׁר בְשִׁר בְשִׁר בְשִּׁר בְשִׁר בְשִׁר בְשִׁר בְשִׁר בִּשִּׁר בִּשִּׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בְשִׁר בְשִׁר בַּשִּׁר בִּשִּׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בִּשִּׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בְּשִׁר בְשִּׁר בְשִׁר בְשִּׁר בְשִׁר בְשִּׁר בְשִׁר בְשִּׁר בְשִּר בְשִּׁר בְשִׁר בְשִׁר בִּשְׁר בִּשְׁר בִּשְׁר בִּשְׁר בִּשְׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בְשִּׁר בִּעִּר בְשִּׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְשִׁר בִּעִּר בְשִּׁר בְשִׁר בְשִׁר בְשִׁר בִּעִּר בְשִׁר בְשִׁר בְשִׁר בְשִׁר בִּעִּר בְשִׁר בִּעִּר בְשִׁר בְשִׁר בִּעִּר בְשִׁר בְּשִׁר בִּעִּר בְשִׁר בְשִׁר בִּעִּר בְשִׁר בְשִׁר בְּעִּר בְשִׁר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְשִׁר בְּעִר בְשִׁר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִּר בְּעִר בְּעִּר בְּעִר בְּעִּר בְּעִר בְּעִר בְּעִּר בְּעִּר בְּעִּר בְּעִּר בְּעִּר בְּעִר בְּעִּר בְּעִּי בְּעִּר בְּעִּר בְּעִּר בְּעִּר בְּעִּי בְּעִי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי בְּעִי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי בְּעִי בְּעִּי בְּעִי בְּעִי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּי בְּעִי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּיי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי בְּעִי בְּיבְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּיי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּיי בְּעִּי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִּי בְּי

rarement הַנָּה, formé de II הַנָּה et n parag. Voici, voilà, allez! Il montre, désigne, les personnes, les choses, les endroits et les actions qui sont proches ou qu'on fait ressortir : הַּנָּה אָשָׁהָּה Gen. 12.19, voici ta femme; אַהָּל 18. 9, la voila dans la tente; הַנָּח נָחַמִּר לָכָם 1.29, voici que je vous ai donné; יינית מרכו אחדיי Ps. 134. 1, allez! louez l'Eternel. Il se lie aux suffixes qui remplacent le pron. pers. : דונָר עַנוּ בָּר I Sam. 12.3, me voici, déclarez contre moi; האנר מר אחוז Gen.27.18, me voici, qui es-tu? רוניר דוניר Is. 65. 1, me voici; חוקה מַח Gen. 20. 3, certes tu mourras; חַהָּ חַרֵה Gen.16.11, te voilà enceinte; ירוני נעב Nomb. 23. 17, et il était là debout; יראמרו לה הונני Job 38.35, vous diront-ils: Nous voici? רָדָּעַכְם יָדָיוֹם Deut. 1.10, et vous voici aujourd'hui (nombreux, etc.); וְצַתַּח חִוּנִנוּ בְרַדֵּךָ Jos.9.25, et maintenant nous voici dans ton pouvoir.

תניקה ליבור (נית ביים). Repos, exemption, remise: בְּבְּנְהִיה מְּטָּה Esth. 2. 18, il accorda aux provinces une remise (d'impôts).

חַבּם n. pr. d'une vallée (v. קַּבּם).

אָנוֹת n. pr. d'une ville en Mésopotamie, II Rois 18. 34.

קּסְהּ Reposer. Kal inusité. Pi. Se taire: יָס מָלְבְּשֶׁר מִפְּנֵי הֵי Zach. 2. 17, que toute chair se taise devant le Seigneur; אָמֵר הָס Amos 6. 10, il dira: Silence! אַמָר מָרשׁ אָרשׁ Néh. 8. 11, taisez-vous, calmez-vous, parce que ce jour est saint.

Hiph. Faire taire : ניַחַס בָּלֵב אָּז־ הָיָבֶּט Nomb. 13.30, Chaleb fit taire, calma,

le peuple.

קַפּוּנֶת f. (rac. מַּבּר הַקּנוֹת: Lam. 3. 49, sans relache ou sans soulagement, consolation.

קַלַּהְ יַדָּהְ: 1º Tourner (יַדַּשֹׁהָ הַ וֹּשְׁלַהְ I Rois 22. 34, tourne ta main, tourne bride; מַמָּה יְשִׂרָאֵל עֹרָם Jos. 7. 8, Israel a tourné le dos, a pris la fuite. -2º Retourner, détruire: לבלמי חקבי אחד חציר Gen. 19. 21, que je ne detruirai pas la ville. Avec הַפֶּכְתִּי בָּכֶם Amos 4. 11, j'ai détruit une partie d'entre vous, jai fait une destruction au milieu de vous. — 3° Changer: דַּמַר לָבָם לָשְׁטֹא שמו Ps. 105. 25, il a changé leur sentiment pour hair son peuple; וְחַמֶּכִּתִּי אַבְלָם לְּשִׁשוֹּן Jer. 31. 13 , je changerai leur tristesse en joie. Intrans.: ושערה לא חַפַּה לַבַן Lév. 13.4, et le poil n'a point change (pour devenir) blanc. — 4º Pervertir : וַתַּמַכְהֵם אָת־דִּבְרֵי אֱלֹדִרם חַיִּים Jér. 23. 36, vous avez perverti les paroles du Dieu vivant; הַמְּכָּבֶם Is. 39. 16, que vous êtes pervertis! selon d'autres. (il m'est facile) de vous changer (comme le potier manie l'argile).

 de Pharaon et de ses serviteurs fut changé à l'égard de ce peuple.—2° Étre renversé, détruit: עוד אַרְעָּבִים יוֹם וְנִינְיֵח Jon. 3. 4, encore quarante jours, et Ninive sera détruite.

Hoph. הָּחְמַּךְּ עָּלֵּר מֵּלָּחוֹת Job 30. 15, la terreur s'est tournée contre moi.

Hithp. Se tourner, changer: תְּיָרֶכָּ בְּיִבְּיִרָם Gen. 3. 24, l'épée qui tourne toujours, qui s'agite, une épée flamboyante; selon d'autres, à deux tranchants; בְּיַבְיֵנֵת בִּיִרְנֵן Dug. 7. 13, qui roulait dans le camp des Madianites; בְּיִנְיִם מִוֹנְיֵם Job 38. 14, (la terre) change comme l'argile peut changer d'empreintes.

פּרָּ et קְּבָּי m. Le contraire: תְּפָּרְ בִּינְשְׁיִם Ez. 16. 34, il t'est arrivé le contraire qu'aux autres femmes; נְמִיְרָ לְּתָשְׁרָ 16. 34, et tu as été, ou tu as fait, le contraire.

קבּתְ f. Destruction: קַּפְּתָּקּה Gen. 19. 29, d'au milieu de la destruction.

קַפְּרְפַּךְ adj.: יְנָיך אִישׁ נְיָר Prov. 21. 8, la voie de l'homme est tortueuse et étrange (v. יָיָר).

* יְבְּפְׁרֵי Aboth, la perte d'une bonne action ; יָצָא דָּוְמְכֵּדוֹ הְשְׁכֵּדוֹ Aboth, sa perte se compense avec son profit.

אַלְּיֵל n. pr. d'une idole. ou de la reine de Ninive, Nah. 2. 8; selon d'autres, Hoph. de יַבָּב : et il est décidé (que le peuple de Ninive ira en captivité).

קְּבֶּל הַ (rac. בְּצֶל Delivrance: רָיֵה Esth. 4. 14, le secours et la délivrance arriveront aux Juifs.

י בְּצְלְחָה f. (rac. יוּבְּאָלְחָה Prospérité : הְּיִבְּלְחָה Rituel, la bénédiction et la prospérité.

אָלָה m. Arme: בְּאֵבּ פֶּלֵיהְ הֹצֶן Ez. 23. 24 (p. בְּהִצֶּר), ils viendront contre toi (avec) des armes (de guerre).

m. (avec l'art. חָרָה, plur. חָרֵה, יְרָה, const. הָרָה, v. הָרָה. Mont, montagne: .

ויַעַמַּס מְשַׁם תַּחַרָת Gen. 12. 8, il partit de là vers la montagne; une fois: יַחוּנְשׁאַרִים חַרָה נַסוּ 14. 10, et ceux qui échapperent s'enfuirent vers la montagne; pays montagneux, הַרֹּ יָדוּרָהַה, pays montagneux appartenant a la tribu de Juda, d'Ephraïm; קר דואַלווים Exod. 3. 1, la montagne de Dieu, la montagne de Sinaï; קר־פַר Is. 2. 3, Ps. 24. 2, Sion, appelé aussi etc., sa montagne הַר קַּדְשׁׁי , הַר כַּוְדְשׁׁי sainte; aussi חר בית-די Is. 2. 2, la montagne du temple du Seigneur; ורני אַלֵּיה חַר חַמְּשִׁחִית Jer. 51. 25, je viens contre toi, montagne (forteresse) destructrice, dévastatrice, Babylone. Une fois fem. (selon Kimchi): שַּׁמַבֶּת חָתָהָה דר־טוערר Ez. 35. 15, la montagne de Seïr sera ruinée; תַּרֵי בְּשֵּׁמִים Cant. 8. 14, les montagnes des aromates.

קה, n. pr. de deux monts: le premier, à la frontière du pays d'Edom, Nomb. 20. 22; le deuxième, au nord du Liban, 34. 7, 8.

הָרָא n. pr. d'une contrée, probabl. la grande Médie, I Chr. 5. 26.

הראל (montagne de Dieu). Nom d'un autel dans le temple (l'autel des holocaustes?); דְיַנִירְאָל אֵרְבֵּע אֲבּוֹיו Ez. 43. 15, et l'autel était de quatre coudées (עַרִיאָל).

תַּרְבֵּה Beaucoup (v. הַרָב Hiph.).

לְּרֵרֵב (fut. בְּרֵרֵב (fut. בְּרֵרֵב (fut. בְּרֵרֵב (fut. בְּרֵרֵב (fut. בְּרֵרֵב (fut. בְּרַרֵב (fut. בְּרַרֵב (fut. בַרַרַב (fut. בַרַרַב (fut. בַרַרַב (fut. בַרַרַב (fut. בַרַרַב (fut. בּרַרַב (fut. ב (fut. ב

Niph. Etre tué: וּבְּטֹּיֶר בָּשָּׂיֶר בַּיּשְׂיָר בּנְירָגְיָה בּחֶרֶב פַּחְרַבְּנָה Ez. 26.6, et(les habitants

de) ses villages qui sont dans la campagne seront passés au fil de l'épée; agne seront passés au fil de l'épée; (בְּתַּיָרֵג תֶּירֶג תֶּירֶג (pour בְּתִירֶג תָּירֶג תְּירֶג quand aura lieu le carnage au milieu de toi (de la ville de Tyr).

Pou.: אַמּ־כְּּדֶרֶג דְּרְרֶּיִר דּוֹרְג. Is. 27. 7, est-ce qu'il (Israel) a été frappé, tué, dans un carnage pareil (à celui qui a frappé ses ennemis) tués à cause de lui? בּי־בָּלֶּרְדְּ הוֹרַבְנִי כָּלִּדְרִּוֹם Ps. 44. 23, car nous sommes égorgés chaque jour à cause de toi (parce que nous te restons fidèles).

קרם קרם (m. Meurtre, carnage: קרם זי, Is. 30. 25, au jour d'un grand carnage; בַּבּי וְאַבְיָן אַבְּיָן Esth. 9. 5, tuerie et carnage et destruction, extermination.

קרֹנֶם f. Carnage, boucherie: יְרִים Jér. 12. 3, pour le jour du carnage; בְּבָּא בַּאוֹן הַאָרֵבָּא Zach. 11. 4, mêne pattre ces brebis (destinées) à la boucherie.

Pou. pass.: זְּבֶּר אָפֵר הֹרָה אָבֶר Job 3.
3, et la nuit dans laquelle on a dit:
Un homme a été concu.

 selon d'autres (p. ניוריקה): tu perceras leurs montagnes, leurs forteresses sur les montagnes; קרות הַוּלְעָר Amos 1. 13, des femmes enceintes de Galaad (ou p. הָבֶע les montagnes, v. הָבֶע

הְרְהוּר m.: בְּלֵב Rituel, par les passions du cœur.

תְרְהוּ chald. m. Pensée: וְדִירוֹרִין צֵּלֹר Dan. 4. 2, et les pensées (que j'avais) étant dans mon lit.

תרון m. (de יְּבְרוּקְהַ). La grossesse: מְּבְּרּקָהַ רְחֵרּלַהַּ Gen. 3. 16, ta douleur et ta grossesse.

*בּר Certes, vois! Aboth.

קרייתרי pl. f. (v. הָבְיּוֹת adj.): יְבְּשְׁערּ Osée 14. 1, et les femmes enceintes (de Samarie) auront leur sein fendu.

תוחה m. Grossesse: יַשַּׁן הַ הַּיִּדּוֹן m. Ruth 4. 13, et Dieu lui fit la grace de devenir enceinte; litter. Dieu lui accorda une grossesse.

קְרֵיְּׁלְּהְ f. (de הַּיֵּהָ). La chose renversée, ruine: יַּהְיּהְיּהְיּהְ אָּמְהִי Amos 9. 11, je relèverai ses ruines, ou je rebâtirai ses maisons renversées.

Is. 49. 19, et ton pays de destruction, plein de ruines.

Din. pr. Horam, roi de Geser, Jos. 10. 33.

חַהָּת n. pr. m. I Chr. 4. 8.

קרמון (p, אַרמון). Palais, citadelle: תְּיְרְמוֹן Amos 4. 3, et vous serez jetées dans la citadelle; selon d'autres, n. pr., dans le pays de Harmon (de l'Arménie?).

n. pr. m. 1° Haran, frère d'Abraham, Gen. 11. 26. — 2° I Chr. 23. 9.

ליבירים et יבירים מינים אר Renverser, démolir: יבְּיבְים בְּעָבְרָיתוּ Lament. 2. 2, il a renversé dans sa fureur; בִּין בְיַרִים וְלֵּא Job 12. 14, s'il démolit (un édifice), il ne sera pas rebâti; יבְיִם בְּיִם בְּיִם Ps. 58. 7, brise leurs dents dans la bouche; בְּיִרְיִם וּן Is. 22. 19, il t'arrachera de ton poste (de tes fonc-

tions). — 2º Faire irruption : אַל־יָּדֶרְטּ אַל־יִּדְרָ אַל־יִדְּרָ בּאַל ryad. 19. 24, qu'ils ne fassent pas irruption pour monter la où est l'Eternel.

Niph.: מַּ תַּיְתְּיִחוֹר תַּיְרְיַסוּן Ps. 11.3, car meme les fondements sont renversés, ou: tout est renversé jusqu'aux fondements; וְנָיִוְרִסוּ תָּיִוְרִיסוּ בַּ. 38. 20, les montagnes seront renversées.

Pi.: בּקרְכֵּם Exod. 23. 23, mais tu les détruiras entièrement; מְּדֶרְכֵּוּךְ: זְּבִּיךְ זְּבִרְּרָ Is. 49. 17, tes destructeurs et

tes dévastateurs.

קָּרֶם m. Destruction: קָּרָם Is. 19. 18, la ville de la destruction, ou (p. יְחָיְרָם) ville de soleil, Héliopolis en Egypte.

לבריבער. (עדר און שלידי בשלידי בשלידי באור שלידי בשלידי באור שלידי באור שלידי שלידי

י הַשְּׁחָתָה f. Destruction, ruine: הַשְּׁחָתָה פּלֵם Rituel, la ruine du monde.

קּשֶׁכֵּל Intelligence (v. קּשֶׁכֵּל n. pr. m. I Chr. 41. 34.

רוֹשְׁמָעוּה f. (de l'inf. Hiph. de שְּׁמָעוּה L'action de faire entendre : אָּונְיֵם Ez. 24. 26, pour le faire entendre aux oreilles, pour annoncer les nouvelles.

תיקור m. (rac. קרוור היקור ביטף). Action de fondre, fusion: קרוור ביטף Ez. 22. 22, comme l'argent est fondu.

קּחָל n. pr. d'un Perse, Esth. 4. 5. הְחַל n. pr. d'un Perse, Esth. 4. 5. הַחַל Kal inusité. Pi. Railler, se moquer, tromper: אַבּריבָן חַחָל בּי Gen. 31. 7, votre père s'est joué de moi, m'a trompé; אַבּריבּן מַרְעֹח חָחֵל Exod. 8, 25, mais que Pharaon ne trompe plus; fut.: יוֹחַלּג: Jer. 9. 4,

l'un trompe l'autre; et נַיְתַשֵּל מָּתָם אֵלְכֶּדוּי I Rois 18. 27, et Elie les railla.

Pou.: לֵב חֹיַּחַל חְשָׁחִיּ Is. 44. 20, le cœur trompé l'a égaré.

היקלים m. pl. Moqueries, tromperies: אָבּרלאָ Job 17. 2, si ceux qui sont autour de moi ne me disaient pas des choses trompeuses, des consolations vaines.

רְּחֵר Permission, une chose permise, non défendue, Rituel.

Se ruer, se jeter sur quelqu'un: אָבָיה בְּיבּיבִיע Ps. 62. 4. jusqu'à quand vous jetterez-vous tous ensemble sur un homme? selon d'autres: calomnierez-vous, ou formerez-vous des intrigues, contre un homme?

٦

ץ Waw, יון sixième lettre de l'alphabet. Sa forme répond à son nom, crochet. Comme chiffre il signifie 6. Il se permute avec ש, comme רְבָּרָ et בִּיבָּר my-riade; בּיבָר enfanter; חָתָר et יְבָּר וֹם יְבָּר וֹם יְבָּר יִם enfanter; יוָת et יִיָּד יִם dos; מִיר יִם בּי וֹם et יִם dos; avec יוֹם בּי וֹם et יוֹם et יוֹם ici ou là; avec אַ (י. אַ).

] (a devant schewa et devant les lettres p, p, z; y souvent devant des monosyllabes ou devant des syllabes qui ont la יְּ ; כְּנְּרַנָּח devant י muet; יַ , נַ et יַ, devant אַ, אַ et אַ). Conj. 1° Et, soit pour lier les mots d'une phrase : אָז הָשָּׁבִים וְאֵר הָאָרֶץ Gen. 1.1, le ciel et la terre; soit pour lier les phrases entre elles : וָתָאֶרֶץ הַיְהָהוּ Gen. 1. 2, et la terre était. Pour lier 3 ou 4 noms ou verbes, ou plus, on donne le r soit à chacun d'eux (v. Deut. 14.26), soit au 3° et aux suivants (v. Gen. 13. 2, II Rois 23. 5), soit meme au 2º, et non pas au 3º: יילכה אליפו -- יבלהד -- צפר Job 42. 9. Eliphaz et Baldad (et) Zophar allèrent (v. Ps. עניקברווי בָרָמָיו : Explicatif: וויִקבּרווי בָרָמָיו וּבְעֵּררוֹ I Sam. 28. 3, et ils l'enterrèrent dans Ramah, à savoir dans sa ville (natale); אַצַלָּח בָּאשׁ מָחֲנֵיכָם וּבָאַמָּכָם Amos 4. 10, j'ai fait monter la puanteur (des morts) de votre camp (à savoir, ou jusqu') à vos narines. — 3º Augmentatif: יבְשָׁבַע לֹא־יִוַּע מָק רָע Job 5. 19, (dans six calamités il te sauve) aussi, et même dans sept le mal ne te touche pas. — 4º Relatif, remplaçant le pronom ou la prép. exprimés dans la phrase qui précède: ילא יִראוּ אֵלוִדִּים Ps. 85. 20, et qui ne craignent pas Dieu; פֵאַל אָבִיהְ וְיַנְּוְרָהְ Gen. 49. 25, du Dieu de ton père qui t'aidera et du Tout-Puissant qui te bénira. — 5º Alors: בר וידובחם Exod. 16. 6, au soir (alors) עַל־אָישׁ וֹבַת וַבָּח וּבָא נַעַר תַּפֹֹדֵן ; vous saurez I Sam. 2. 13, quiconque présentait un sacrifice, alors arriva le serviteur du prêtre. — 6° Comparatif: דַולאראוָן מִלּיך Job 12.11, l'oreille מִבְּדֵוּן וְתַוּהְ אֹבֶל יִיְםְצֵּם־לֹּוֹ ne doit-elle pas juger des paroles comme le palais goûte les mets? — 7º Mais, quoique: יפַעץ הַדְּעָרו Gen. 2 17. mais de l'arbre de la science (du bien et du mal); אַר־בּּרִירִר אַפִּים אַר־יִצִּחַם Gen. 17. 21, mais je conclurai mon alliance avec Isaac; יָאָלִכִּר עָמָר וָאֵמָר Gen. 18. 27, quoique je ne sois que poussière et que cendre. — 8º Ou : יִּנְקַלֵּל אָבְדוּ וַאָּמוֹ Exod. 21. 17, celui qui maudit son père ou sa mère. — 9º Car : יָשׁוָא תִּשׁוּעַת אָרֶם Ps. 60. 13, car le secours de l'homme est vain. — 10° Cependant: ואיתי יום יום ידישון Is. 58. 2, cependant ils me cherchent chaque jour; donc: וישו Ps. 4. 4, sachez donc. — 11° Pour que: לא אילט אַל וִיכַּזַב Nomb. 23. 19, Dieu n'est point un homme pour qu'il mente. — 12º Quand : רְצָּמָירוּז Ruth 2.9, quand tu auras soif. -- 13° ילה אורד Jug. 14. 16, comment te le dirai-je à toi?

פין בין פאן est le j qui change le futur en prétérit, comme יַפּאָקי il dit, בִּיאָקָד il appela, יַבֵּעָשׁ il fit; et le j, qui fait du prétérit un futur: קְּנָיֵקּי tu donneras; יְנְיִשְׁיִרָּג tu feras.

' শাম adj. Certain: আনু চাট্ড un sacrifice pour un péché certain, qu'on est sur d'avoir commis.

* קידוי מין Aveu, confession: אַרְדְּיִי מְּּדִּוּ Ri-tuel, par l'aveu de la bouche, c.-à-d. une confession en paroles, mais qui n'est pas sincère.

77 n. pr. d'une contrée d'Arabie, Wedan, Ez. 27. 19; d'autres traduisent: et Dan.

(signification douteuse) n. pr. d'un endroit: רְּבָּיב אָסְיבְיב Nomb. 21. 14, Waheb dans Supha, province de Moab; selon d'autres: בְּיִנ comme בִּינִי ce que Dieu a donné (à son peuple, ce qu'il a fait pour lui) dans la mer Rouge.

וְיָר היים, const. (תֵיר Clou, מָירָם תָּיב Exod. 26. 32, leurs crochets d'or.

תְּר adj. Coupable: אָישׁ תֵּיר Prov. 21. 8, le criminel. Gependant presque tous les commentaires l'expliquent comme וְיָר adj., se rapportant â הֶּרָהְ la conduite de l'homme est étrange.

Haman, Esth. 9. 9.

נְלֶּד m. Enfant (v. נְלָבֶּר: (נְלָבֶּר: מָבֶּר לָּה וַלֶּר: Gen. 11. 30, elle n'avait pas d'enfant.

לְלָּדְ m. Enfant : לֹּאֵי הְּיָּח לָּאִּי הְיָּח לָּאִּי וּאַר, אוֹ II Sam. 6. 23 (cheth : לָּלֶר,), elle n'avait plus d'enfants (depuis ce jour).

n. pr. m. Esdr. 10. 36.

"עוד" m. Réunion : יְיִדְּי מֵּירְקְּר מֵּירוּ בַּירְקּר בַּירוּ (עַבר Aboth, que ta maison soit une maison de réunion pour les savants.

י (עידה ועדה) f. Réunion, rendez-vous: בְּיְצִידָה וְיִמִּי Rituel, par le rendez-vous pour commettre fornication.

'ቦፆ] n. pr. m. Nomb. 13. 14.

אלין n. pr. Wasni, fils de Samuel, I Chr. 6. 13 (le même est appelé איני I Sam. 8. 2).

ימייי ח. pr. (la belle?). Wasthi, femme d'Assuerus, reine de Perse, Esth. 1.9.

1

אלן m. Loup: וְגֶּר וְאָב פְּם־פֶּבֶשׁ Is.11. 6, le loup habitera avec l'agneau; יְאָבֵּר Soph. 3. 3, les loups du soir, qui sortent le soir pour surprendre la proie.

기 n. pr. Zéeb, un prince des Madianites, Jug. 7 25.

That pron. démonst. fém. sing. Gelle, celle-ci, cela (v. le masc. m celui-ci).

וְבַרֵינִי אֵלְדִים אֹחָר: Donner, gratifier: וְבַרֵינִי אֵלְדִים אֹחָר

בה מוב Gen. 30. 20, Dieu m'a fait un don excellent.

ינבר .v. בובר m. Don (v. וָבָר).

75! (don) n. pr. 1° I Chr. 1. 36. — 2° 7. 21. — 3° 11. 41. — 4° II Chr. 24. 26.

7771 n. pr. 1° Jos. 7. 1. — 2° I Chr. 8. 19. — 3° 27. 27. — 4° Néh. 11. 17.

기가 (don de Dieu) n. pr. Zabdiel, fils de Hagdolim, ou fils d'un des grands, Néh. 11.14.

הְרָרָה n. pr. de plusieurs hommes, I Chr. et Esdr.

י וְבְּרְיָהוּ n. pr. 1° I Chr. 26. 2. — 2° II Chr. 47. 8. — 3° 19. 44.

בובר מיות. Mouche: יבובר ביני Eccl. 10. 1, des mouches mortes, ou qui donnent la mort, des mouches venimeuses;

II Rois 1.2, le Dieu des mouches, Béelzebub, divinité adorée chez les Ekronites.

בּוֹרְ (le donné) n. pr. I Rois 4. 5. אבּוֹרְ (le donné) n. pr. Esdr. 8. 14. אבּוֹרְ (la donnée) n. pr. Zebouda, mère du roi Yehoyakim, II Rois 23.36.

קנית בַּנִיתִי I Rois 8. 13, j'ai bâti une maison qui sera ta demeure; שָּשָּשׁ יַרַיִּתְּ Hab. 3. 11 (דְּ parag.), le soleil, la lune, s'arrêtèrent dans leur demeure; מַבְּבֶּל בֹּין Ps. 49. 15, (ils iront à l'enfer) chacun de sa demeure, ou (dans l'enfer) qui sera leur demeure.

ה יְבוּלוֹן (de יְבוּלוֹן habiter) n. pr. Zaboulon, fils de Jacob et de Lea, Gen. 30. 20, souche de la tribu de ce nom; n. patron. יְבוּלוֹיִ Nomb. 26. 27.

Pi. Sacrifier souvent, avoir coutume de sacrifier: אַבּוּרְ צָּבּוֹרְ וְבַּבְּרָבִוּרְ II Chr. 33. 22, Amon sacrifiait (aux idoles) et les adorait; לָּחָם אַוֹבָּהְי וְבַּלְּרִנּיִר 28. 23, je veux leur sacrifier (aux idoles), et elles m'assisteront.

רְבָּהִים. (avec suff. יְבָּהִי, plur. יְבָּהִים, victime, sacrifice: יְבָּהִי יִרִּבּר. Prov. 17. 1, (une maison pleine) de victimes, de bêtes égorgées pour le repas, avec des disputes (et où l'on se querelle); בְּבִּיִים שְׁלָבִים בּצֹּבִים 24. 5, des hosties pacifiques, des sacrifices de remerciement; מַבָּיִם וְבָּבִים וּצָבִים 1 Sam. 1. 21, le sacrifice annuel; מַבְּיֵם מִיבְּיִם מָבְּיַם 20. 29, un sacrifice offert par une famille. Le plur. une forme fém.:

Osée 4. 19, pour qu'ils soient couverts de honte à cause de leurs sacrifices (offerts aux idoles).

nites, Jug. 8. 5, Ps. 83. 12.

'Al n. pr. m. Esdr. 10. 28.

(acheté) n. pr. m. Esdr. 10.43.

לְבֶלְי : Habiter, demeurer אֵינְינִי Gen. 30. 20, cette fois, c.-à-d. des maintenant, mon mari demeurera toujours avec ou auprès de moi.

ובר chald. Acheter, gagner: הַּד נְנְרָנְא Dan. 2. 8, que vous voulez gagner du temps.

אָן m. Peau du raisin: מַזִּרְצַּנִּים וְעַּר־יָנִג Nomb. 6. 4, depuis les pépins jusqu'à la peau (du raisin).

לו adj. (rac. או). Temeraire, orgueilleux, superbe; aussi subst., orgueil: מי ליור לין Prov. 21. 24,
l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; יִוֹיְנִי ְּמִיּוֹ וְיִרִים וְאַרְנְיִּרְּוֹּ Is. 13. 11, je dompterai l'orgueil des
superbes; מִּמְיִרִים וְשֹׁהְ צַּבְּרָהְ Ps. 19. 14,
préserve ton serviteur aussi des péchés
d'orgueil (ou de péchés volontaires);
selon d'autres: tiens loin ton serviteur de la compagnie des orgueilleux.

רי (fém. ראֹז, plur. רְשָׁלָּה) 1° pron. démonst. Celui-ci, celle-ci: יוְּדְרָבֶּתְּהָּ רָּנְתְּבְּיִר הַּנְתְּבְּיִר הָּשָּבְּיִר הַּשְּׁרָ Ruth 1. 19, celle-ci est-ce bien Noémi? רְּבָּבְּיִר הְּאֹזִין הַבְּּיִר הְּאֹזִין הַבְּּיִר הְּאַרְ הָּאַרְ הָּאַרְ הָּאַרְ הַּאַרְ הַּאַרְ הַּאַרְ הַּאַרְ הַאַּרְ הַאַרְ הַּאַרְ הַאַּרְ הַאַרְ הַּאַרְ הַאָּרִים בַּיְבָּיר הַאָּרָ בַּיִּבְּיִר הַ בְּיִבְּיר הַ בַּיִּבְּיר הַ בַּיִּבְיר הַ בַּיִּבְיר הַבְּיבִר הַ בַּיִּבְיר הַ בַּיִבְּיר הַ בַּיִבְּיר הַ בַּיִבְּיר הַ בַּיִּבְיר הַ בַּיִבְּיר הַבְּיבְיר הַ בַּיִבְּיר הַ בַּיִבְּיר הַ בַּיִבְּיר הַ בַּיִבְּיר הַבְּיבְיר הַבְּיִבְּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיבְיר הְּבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיבְיר הַיִּבְיר הְבִּיר הְבִּיר הְיִבְּיר הְבִּיר הְיִבְּיר הְבִּיר הְבִּירְ הַיִּבְּיר הְיִבְּיר הְבִּיר הַיּבְּיר הְיִבְּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְיבּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הַיבּיר הְיבּיר הְיבּיר הַיבְּיר הַיבְּיר הַיבְּיר הְיבְיר הְיבְּיר הַיבְּיר הְיבְיּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הַיבְּיר הְיבְּיר הְיבְייב בְּיבְיר הַיבּיר הְיבְייב הְיבְּייב הְיבְּיר הְיבְּירְיב הְיבְּיים הְיבְייב הְיבְייים הְיבְּייב הְיבְייבְייים הְיבְּייב הְיבְּייִים הְיבְּייבְיים הְיבְּייבְיים הְיבְיבְיים הְיבּיים הְיבְּיבְייבְיים הְיבְּיים הְיבְייבְיים הְיבְּיבְייִים הְיבְּיים הְיבְּיבְיים הְיבְיבְייבְייבְיים הְיבְייבְייבְיים הְיבְייבְייבְיים הְיבְייבְיים הְיבְיבְיים הְיבְייבְייים הְיבְי

art., il renferme le verbe subst. être : בין מות c'est le jour; תו מובר c'est la parole, ou c'est la chose. Emph.: יות פרני Jug. 5. 5, ce Sinaï! פר זַה אַלֹּדְעם אַלֹדָעם וּ Ps. 48. 15, que ce Dieu est notre Dieu! Méprisant: תול ביום I Sam. 10. 27, comment pourra nous sauver celui-là? תובה בעל הובולמות הלבה Gen. 37. 19, voici cet homme aux rêves qui arrive! Avec le pron. interrog.: מָר הוּא הַדו Esth. 7. 5, qui est-ce? harma Gen. 27. 20, qu'est-ce? comment cela? לְמָהוֹ מֵה Gen. מה אות עשית ? 18. 13, pourquoi donc Gen. 3. 13, qu'as-tu fait, ou pourquoi as-tu fait cela? m s m Is. 6. 3, l'un à l'autre.

2º Pron. relat. Qui, lequel: שְׁמֵכּל לְאָבִיךְ: Prov. 23. 22, écoute ton père, qui t'a engendré; מו שַׁבְנָהְ מוֹ Ps. 74. 2, la montague de Sion, sur laquelle tu résidais.

3° Adverbial., du lieu : אָבוּ נָא בָּוֶה Nomb. 22. 19, restez donc ici (à cet endroit); rup Gen. 37. 17, d'ici ; rup ומַנֵּח לַאֵרוֹן Jos. 8. 33, des deux côtés de l'arche; du temps: מו מַעַמֵים Gen. 27, 36, déjà deux fois; דו בַּוּבַּיח נַשִּירִם Zach. 7. 3, déjà tant d'années; דַּוֹי בַּשְּוֹרִים ਸਹੂਰ Gen. 31. 41, il y a maintenant vingt ans que je suis (dans ta maison); לידי המדיח בא Cant. 2. 8, (j'entends) la voix de mon ami, le voici qui vient; יַּהָרֶב הַיְּחָרֶב II Sam. 11. 25, c'est ainsi que l'épée dévore, ou : l'épée dévore tantôt celui-ci, tantôt celui-là; וו בואר הְבֶּרָת חַזַּעַרָת II Rois 5. 4, ainsi et ainsi a parlé, telle et telle choses a dit, la jeune fille.

אוֹ pron. démonst. fém. sing. (v. ייִּדָּי). Celle-ci, celle: יְלְּאִרוֹה וְיִלְּאָר וֹוֹ (Rois 6. 19, et celle-ci n'est pas la ville; יְּאִרְהְי וְּרְכָּתְּה Eccl. 9. 13, j'ai vu aussi cette sagesse, ou: j'ai considéré la sagesse de cette manière, sous un autre point de vue.

וְנָשָא זָּח מַּחָמֵּדֶר (p. מְּיֹם) Agneau : יְנָשָא זָּח מַּחְמֵּדֶר I Sam. 17. 34, (cheth.) il emporta un agneau du troupeau.

יתוב m. (const. יתוב, une fois יתוב Gen.

2. 12). 1° Or: הָּבָּקִי Exod. 25. 3, de l'or et de l'argent; aussi pour שְׁלֵּלְ בְּיִּתְ sicle d'or: בּיִּבְּקָּבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בַּיבְּי בְּיִבְי בַּיבְּי בְּיִבְי בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַיבְ בַּיבְ בַּבְּבַ בַּיבְ בַּבְּבַ בַּיבְּבָ בַּיבְ בַּבְּבַ בַּיבְּבַ בַּיבְּבַ בַּיבְ בַּיבָּיב בְּיבָּבְי בַּיבְ בַּבְיבָ בַּיבְיבָ בַּיבְ בַּבְיבְ בַּיבְ בַּבְיבַ בַּבְיבָּבְ בַּבְּבְיבְ בַּבְּבַיבְ בַּבְּבְיבְ בְּבַּבְ בַּבְיבַ בְּבַּבְיבְ בַּבְּבְיבְ בַּבְּבְיבְ בַּבְּבְיבְ בַּבְּבַיבְ בַּבְיבְ בַּבְיבַ בְּבַּבְיבְ בַּבְיבַ בְּבַּבְּבְיב בְּבַּבְּבְ בַּבְיבָּבְ בַּבְּבָּבְ בַּבְּבָּבְ בַּבְיבָּבְ בַּבְיבָּבְ בַּבְּבָּבְ בַּבְיבָּבְ בַּבְיבָּבְיבָּב בְּבַּבְיבָּב בְיבַּבְיבָּבְ בַּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבַ בְיבַּבְיבָּבְיבָּבְיבְיבַ בְּבַּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָ בַּבְיבָּבָּבְיבָּבְיבָּבְיבְ

לְּחֵכ Kal inusité. Pi. Donner du dégoût: מְּחָב וֹיְתְיּטְּהוֹ Job 33. 20, et le pain même lui donne du dégoût, (exact. son ame, ou l'état dans lequel son ame se trouve, lui inspire du dégoût pour le pain).

Dil (dégoût) n. pr. m. II Chr. 11. 19.

וֹתֵר chald. Avertir. Part. pass.: יוְיִנְיִרְין Esdr. 4. 22, et soyez avertis, prenez garde; תֵנְי תְּיִר Aboth, observe, fais attention à.

יוֹנֵי m. Éclat : קוֹנַדּר דְרָקִיצַ Dan. 12. 3, comme l'éclat du firmament.

ال m. Eclat, floraison, nom d'un mois: المعاربة I Rois 6.1, dans le mois de ziw (mois de floraison d'arbres et de plantes), le mois de אִריָר, qui correspond à avril-mai.

זו et זו pron. démonst. et relat., pour my et יהור זוי Ps. 12. 8, cette génération; קברור זוי אַלְמְדֵם Ps. 132. 12, ét ma loi que je leur enseignerai; aussi plur.: מְמָנֵי רְשָׁיִכּם זוּ שַׁדּבּוּנִי Ps. 17. 9, des méchants qui me font violence.

זוב Couler: ייזובו מים Ps. 78. 20, et l'eau coulait; de l'écoulement périodique des femmes: וָאִשַּׁח כִּי־תַּחָיֵת זַבָּת Lév. 15. 19, et une femme qui aura le flux menstruel; et en général: וְאָשָׁח מָּי־רַוּוּב זוֹב דְּמָה Lév. 15. 25, une femme qui aura (hors le temps ordinaire) comme un flux menstruel; aussi d'un homme : אַרשׁ אָרשׁ כָּר יַרְזְרֶת וָב קבשרו 15. 2, tout homme qui souffrira de la gonorrhée; זֵב צִּמְקַה Jér. 49. 4, ta vallée est inondée (du sang des morts); מַדָּמָ רִיָבוּ מִּדְמָּרִים Lam. 4. 9, car ceux-là sont morts (leur sang a coulé) percés par l'épée; selon d'autres : ceux-ci sont morts exténués (de faim); אֵרֶץ זָבַת חָלָב וּדְּבָשׁ Exod. 3. 8, une terre abondante en lait et en miel.

שוֹת m. Écoulement, la gonorrhée simple; avec suff.: ביו Lév. 15. 1, 33; de la femme: הַיָּבִי 15. 25, et הַּיִּנִי 15. 26, ses ordinaires, ou flux pareil au flux menstruel.

contre son prochain, ou s'il prémédite un crime, etc.

" Dui commet un péché volontairement, et par (commettre un péché) avec intention, de dessein prémédité.

קול chald. Agir avec insolence. Aph. inf. ריְהַיִּחְיֵי הַשְּרָי Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance, littér. à agir effrontément, avec insolence.

זוו inusité. S'agiter, se mouvoir (v. ייִי): אַרן מְּיִרִין אוֹרוּי מִּיְּמִימִי Aboth, ils ne le remuent pas de sa place.

n. pr. d'un peuple habitant un pays voisin de la Palestine. Gen. 14.5.

חַחַוּ n. pr. m. I Chr. 4. 20.

קְּיֵהָי f. Coin (plur. seul usité): מְּיָהֵי Zach. 9. 15, comme les coins, les cornes, de l'autel; הֹטְתָים בְּיִוּיִית בְּיִנְיִית בְּיִּבְית בְּיִנְיִית בְּיִנְיִית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִנְיִית בְּיִנְיִית בְּיִנְיִית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִנְיִית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִנְיִּית בְּיִנְיִית בְּיִירְים בְּיִנְיִּית בְּיִבְּית בְּיִנְיִית בְּיִנְיִית בְּיִּבְית בְּיִּבְית בְּיִּיִית בְּיִּית בְּיִּבְית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּית בְּיִּית בְּיִית בְּיִית בְּית בְּיוֹית בְּית בְּיבְית בְּית בְּיתְייִים בְּיתְייִּים בְּית בְּית בְּייִים בְּית בְּית בְּיבְּייִים בְּיתְייִים בְּיבְּיים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּייבְּיים בְּייבְּיים בְּיבְיים בְּיבְייים בְּיבְּיים בְּייבְּיים בְּיבְיים בְּייבְיים בְּייִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּייבְיים בְּייבְיים בְּיבְּית בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבִיים בְּיבְייִּים בְּיב

אול (v. יַלַלְּל) Répandre, prodiguer, mépriser: תְּלָלִים תָּדֶב בְּלָים תָּב בָּלִים 15. 46. 6, qui tirent ou qui prodiguent l'or de la bourse.

Hithp. Mépriser, insulter: מָל־מְבַבְּעָיְתְּ Lament. 1. 8, tous ceux qui l'honoraient l'ont méprisée, insultée (p. תְּיִלְּתְּה).

און Nourrir: קיָהב חַיּוּביָם Jos. 6. 25, Rahab l'hôtesse (d'autres traduisent: courtisane, de חַאָּ בְּלוֹי ; "וֹנָיִן בְּלוֹי אַרְיִּבְּעַלְּיִלְּי בְּלוֹי ; "וֹנָיִן בְּלוֹי אַרְיִּבְעַלְּיִלְּי בְּלוֹי וֹנְיִן Rituel, qui nourrit le monde entier. Hoph. שוּנִים בּרּנְיִים בּרּנְיִים בּרֹנִים. בּרֹנִים בּרֹנִים (circle).

וון chald. Nourrir. Ithp. זון chald. Nourrir. Ithp. קינה השנה ביתור Dan. 4. 9, et de lui se nourrissent toutes les créatures.

יַרְתְּנֵּר תַּיְּלֶּר תַּאֹנֶה : וְיָהָר תַּיּלֶּר תַּאֹנֶה (יְנְהָר הַיִּלֶּר תַּאֹנָה : Joel 4. 3, ils ont donné l'enfant pour prix d'une prostituée (v. יוּדְר, א.).

Pilp. নৃথ্যঃ পুরুষ্ট Hab. 2. 7, ceux qui te tourmentent, tes oppresseurs, s'éveilleront.

עלין chald. Trembler, craindre. Part.: Part.: Dan. B. 19, (keri יְיִנִין) ils tremblaient; אָמְיִנְין Aboth, ne t'en éloigne pas (ne t'écarte pas de ces maximes).

לְּתְּחָתִּם f. Agitation, terreur: וּנְּעָתְּרִּם Jér. 15. 4, (keri Jér. 15. 4, (keri לְּתַּבָּח לְכֹל מַמְּלְכֹּוֹת תָּאָבֶיץ jeles ferai errer, je les disperserai, dans tous les royaumes de la terre; ou: je ferai qu'ils soient un objet d'agitation, d'horreur, pour tous les royaumes, etc.; תְּיָח בַּק-תְּבָּח Is. 28. 19, il n'y aura que tremblement, que terreur.

Pi. נְרווֹרֵר תַּנְעֵר II Rois 4. 35, et l'enfant éternua.

II ליד (v. ספר (v. ספר) Se détourner, s'éloigner; être, devenir, étranger: יְדְצֵר אַהְ־יָרְגּ מְבָּנִי אַרְ־יָר מְבָּנִי אַרְ־יָר מְבָּנִי אַרְ־יִר מְבָּנִי אַרְ־יִר מְבָּנִי אַרְ־יִר מְבָּנִי אַרְיִר מָבְּנִי מַרְיָם 13. et mes amis se sont éloignés de moi, se conduisent envers moi comme des étrangers; יִדְּשָׁעִים מַרְיָם Ps. 58. 4, les impies se sont détournés (du droit chemin) dès le sein de leurs mères (Kal, forme Pao. ou Pou.). Etre contraire, répugner: רְּהַשִּׁתְּר : יִדְּשִׁתְּר בַּיִּרְשָׁתָר בַּיִּרְשַׁתְר בַּיִּרְשַׁתָר ama

femme. Part. ou adj. nr Etranger, barbare: אַרָלים אֹכָלים Is. 1. 7, les étrangers la dévorent; וְשָׁלֵּחִתִּי לְבָבֶל זָרִים וְזֵרִים וְיֵרִים Jer. 51. 2, j'enverrai contre Babylone des barbares qui la pilleront, exact. qui la traiteront comme un pays étranger, ennemi; selon d'autres (de mai), des vanniers qui la vanneront; לָאֵל זַיַר Ps. 44. 21, à un dieu étranger, à une idole adorée des autres peuples; אשרו וכרו Prov. 2. 16, une femme dégénérée. prostituée; אַשׁ צַבָּר Lév. 10. 1, du feu profane; מר זרות Prov. 22. 14, la bouche des étrangères ou des prostituées; ערניה יראו זרות Prov. 23. 33, tes yeux verront des choses étranges.

Niph. יוֹרוּ אָרוֹר Is. 1.4, (le même que Kal) ils sont retournés en arrière (se sont éloigués de Dieu).

Hoph. part.: יוֹרָירְהַי לְאָנְה Ps. 69.9, je suis devenu comme un étranger à mes frères.

רות S'écarter, se séparer. Kalinusité. Niph.: לאריביו ביחיקין Exod. 28. 28, que le pectoral ne soit séparé (de l'éphod).

10 אַרְלֵי פָּמָר: 10 A Ramper: זְּרֵלֵי פָּמָר 24, qui rampent dans la poussière, les serpents. — 2° Craindre : צֵל־פֵּרְ זְדְלְּתִּר 10b 32. 6, c'est pourquoi j'ai craint, je n'ai pas osé (dire ma pensée).

תְּלְיָת n. pr. d'un rocher près de Jérusalem : אָבֶּרְ חַיִּהְיָּה I Rois. 1. 9, pierre des eaux qui coulent, ou des serpents; Tharg., rocher d'où on domine la contrée.

מירון. adj. m. (rac. ורד.). Irrité, impétueux: חַבֵּים חַצִּידוֹנִים Ps. 124. 5, les eaux enslécs, les flots impétueux.

יי chald. m. Eclat, sérénité: יְתִּירִ Dan. 2. 31, et dont l'éclat prodigieux; קְיִרוֹיִד שָׁבֵין בֵּלוֹיִדי 5. 9, et la sérénité de sa figure changea, il changea de couleur, pâlit.

וין m. 1° Comme אין Eclat: קייויקענקטן Is. 66. 11, pour que vous soyez réjouis de l'éclat ou de l'abondance de sa gloire. — 2° De זיו כב qui se meut. Bête, animal:

Ps. 50. 11, et les bêtes des champs sont à moi, ou me sont connues.

37. — 2° II Chr. 41. 20.

רְּחָיִי (éclat) n. pr. m. I Chr. 23.11. Le même est appelé יִינָא, vers. 10.

יינא n. pr. (ע. זיינוי).

יצ' m. Émotion: קל דיב שורא Rit., le bruit d'une grande agitation, émotion.

义ኘ (émotion) n. pr. m. I Chr. 5. 13.

ק"ות. pr. 1° Ziph, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 15, près du désert du même nom: מְיְבֶּרְיִי I Sam. 23. 14. בים 26. 1, les habitants de Ziph. — 2° Ziph, fils de Jehallelel, I Chr. 4. 16.

וְיְקוֹת f. pl. (v. יְּמִים). Étincelles, flammes, brandons: קאָרֶר וִיקוֹת Is. 50, 11, vous qui lancez des flammes, des brandons, ou qui êtes armés de brandons (v. אַנֵר).

וְיְחָ (olivier) n. pr. m. I Chr. 7. 10.

קר פו און (fém. ראַבי) adj. Clair, pur: אָטָר אַנין אַנין בער בער בער בער בער בער בער בער אַנין אַניין אַנין אַני

יִדְיד Ou אָבְיּר וְנָאִי ou אָבְיּר וְנָאִי ou אָבְיּר בְּוַבָּאִרן Aboth, tu les regarderas comme des justes, des innocents.

וְלְבָּהְ (v. יְבָּהְ) Étre pur, au sens moral: אָנָהְ יְלֵּהְי יְלֵּהִי וְלַבְּרִ אִשֶּׁהוּ Job 25. 4, et comment (l'homme) qui est né d'une femme parattrait-il, serait-il, pur? אַנְּהָי בְּיָּהְיִםְי בְּיִּבְּי בְּיִבְּיִם בְּיִּבְּי בְּיִבְּיִם בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְיוּ בְּיִבְיוּ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִבְי בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיבְיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְייִבְי בְּיִבְייִבְי בְּיִבְייִבְי בְּיִבְייִבְי בְּיִבְייִבְי בְּיִבְייִבְי בְּיִבְייִבְי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְייִבְי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְייִבְי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְי בְּיבִיבְי בְּיבִיבְי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבְיבִיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבִיי בְּיבִּיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבְיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיבְיי בְּיבִיבְיי בְּיבְיבְייי בְּיבְיבְייי בְּיבְיבְייי בְּיבְיבְייי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְייי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבְיי בְּיבִּיי בְּייי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיי בְּיבְיי בְייִבְיי בְּיי בְּייִבְיי בְּיבִּי בְּיבְיבְיי בְייִי בְּיי בְּיבְיי בְייִבְיי בְּיבְייִי בְיבְּי בְּיבְיי בְּייִבְיי בְּיבְיי בְייִבְיי בְייִבְיי בְּייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּייי בְּיי בְּיבְיי בְּייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּיי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִבְיי בְּייי בְּייִיי בְייי

Pi. Purifier: יְבְּיִרִי לְּבְּר Prov. 20. 9, j'ai purifié mon cœur; בַּבְּר יְוַבָּרוֹ־נַצֵּר Ps. 119, 9, comment le jeune homme conservera-t-il pur son chemin, ses mœurs?

Is. 1.16, הוְדָּפּה pour הַדְּאַצוּ הוּנָפּה Is. 1.16,

lavez-vous, purifiez-vous.

יבר chald. f. Pureté, innocence, mérite: לָּר Dan. 6. 23, (parce que) l'innocence ou le mérite a été trouvé en moi.

י וֹבְּרֹת יִבְּינִשׁוּר בִּּקְבֵּי: Même signif. בְּּקְאַּיּ בְּּתְּיִם Rituel, le mérite et la droiture se tiennent devant son trône; בְּּקְבָּיִי נְּהָבְיִי inscris-nous dans le livre des mérites; בְּּהְיִבְּיִ Aboth, (juger quelqu'un) en bien, favorablement.

לולְיֹת (נְבָּהְ: Verre ou cristal (rac. נְבָּהְיה Job 28. 17, on ne lui égalera ni l'or ni le verre (ou le cristal).

בּלְהָת (ע. יוָבְי.). Le mâle: בֵּלְהָת כָּלְ-וְכוּרְה Exod. 23. 17, tous les mâles d'entre toi se présenteront.

13. 4. — 2° I Chr. 4. 26. — Et plusieurs autres.

'M (pur) n. pr. m. Esdr. 2. 9.

לְבֶּוֹ (v. קְבָּיִהְ מְשֶׁלֶּג :Thament. 4. 7, ses princes (ou nazaréens, consacrés à Dieu) étaient plus blancs, plus purs, que la neige; au fig.: מָשְׁרָבֶי לְאִרַיְנִי לְאַרִי בְּעַיִּנִיךְ Job. 15. 15, les cieux ne sont pas purs devant ses yeux.

Hiph.: תְּדְּפִּרְרִי בְּבוֹרְ כַּפֶּּר Job 9.30, et que j'aurais nettoyé mes mains avec du savon.

רבות (fut. ירומות) Penser, se souvenir, mentionner. Avec l'acc.: שבות שפות הפונים (Gen. 8. 1, Dieu se souvint de Noé; קברני אַרדַנְּבֶּרָן Nomb. 11. 5, nous nous souvenons des poissons; יַרְיָבָרָ אַר וֹבָרָנִיף אַר וֹבָרָנִיף בּיִר בַּיִבְּרָיף בּיִר Deut. 9. 27, souviens-toi de tes serviteurs; avec בּי בִּבְּרָיף בֹּי וֹלָא רִוְמָרִיבּי בֹי Jer. 3. 16, on n'y pensera plus; absol.: יְלָה בִּין Job 7. 7,

Niph. 1° Etre rappelé: יְּנְמֶּרְתֶּם לְּמָרֵי Nomb. 10. 9, l'Éternel se souviendra de vous; littér. vous serez rappelés devant l'Éternel, vous serez présents a son souvenir; יְתַּבְּעָּרִם Esth. 9. 28, et ces jours resteront dans le souvenir et seront célébérés, etc.

2° De זְכָּר Etre ne mâle. Ex. unique: רְבָּל מְקְהְ הִוּבָּר Exod. 34. 19, et tout ton betail ne mâle, chaque animal mâle.

Hiph. 1º Faire souvenir, rappeler: וְחִוֹכֵרְתֵּנִי אֵל־פַּרְעֹת Gen. 40. 14, fais mention de moi, parle pour moi à Pharaon; ירוא־מוֹפיר עוֹן Ez. 21. 28, mais il rappellera le souvenir de leur iniquité; Ps. 78. 1, 70. 1, (psaume) de David, comme souvenir, pour rappeler un fait, un événement; וּבֵאלֹדֵי יִשׂרָאֵל וַיְמָּרְרוּג Is. 48. 1, et qui invoquent le Dieu d'Israel: חמופיר I Rois 4. 2. le chancelier, l'historiographe. — 2º Se rappeler au souvenir par des offrandes: ביוביר לבנת Is. 66. 3, qui fait sentir, qui brûle, de l'encens; de même que וְהַיְהַה לְּאֵוֹפֶרָה Lév. 24. 7, (l'encens) ajouté à ce pain sera l'offrande de souvenir, c.-a-d. la partie de l'oblation brûlée sur l'autel.

לְבָּרִים m. (plur. יְבָרִים). Ce qui est de sexe masculin, male; des hommes : יָבָי קבָרו בָּרָא אֹרָם Gen. 1. 27, il les créa male et femelle; des animaux : יָביר בָּרָא בָּר Exod. 12. 5, un agneau sans défaut, un male.

יבֶרי איבר זְלֶבֶה m. (avec suff. יוְבְרִי). Souvenir, nom: אָבֵר זִבְּרָ Ps. 9. 7, leur souvenir a disparu; אָבֵר זְבָרָ בָּרְ זְבִר לְּוַבֶּר בָּרְ וֹשִׁי וִבְּרָ אַר זְבָּר מָרְ וֹשׁי Ps. 30. 5, et louez sa mémoire sainte, ou son saint nom; ה. 6. 6, car dans la mort il n'y a plus un souve-

nir de toi, on ne peut plus se souvenir de toi, ou on ne peut plus te glorisier.

Souvenir: אַרן וֹרְרוֹן אַרְאַלּוּרָם Eccl. 1. 11, il n'y a pas de souvenir, on ne se souvient pas, des choses passées; אַרְיַי וְּבֶּרוֹן בָּרָאַלּוּרָם Exod. 28. 12, 39. 7, les pierres de souvenir (en faveur d'Israel), des pierres attachées aux ornements du grandprêtre, et sur lesquelles étaient gravés les noms des douze tribus; סַמֶּר תַּוֹּרְרְיִנִיר Esth. 6. 1, le livre des choses mémorables, les annales.

יְרֶי? n. pr. m. Zichri, fils d'Ishar, Exod. 6. 21. — 2° De plusieurs autres, Chr. et Nch.

וֹכְרְיָהׁ (dont Dieu se souvient) n. pr. 1° Le prophète Zacharie, fils de Berechya, Zach. 1. 1, 7. — 2° Zacharie, fils de Jehoyada, prophète, II Chr. 24, 20

לְרָיְהָרֹ (même signif.) n. pr. 1° Za-charias, fils de Jéroboam, roi d'Israel, II Rois 15. 8. — 2° D'un grand seigneur, Zacharyahou, fils de Yeberachyahou, Is. 8. 2; selon d'autres, le prophète du temps du roi Ozias, II Chr. 26. 5.

לות (rac. לַבְלֵי Honte, bassesse: אָרָם אַלָּהְר לְבְנֵי אָרָם Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'élève entre les hommes, ou lorsque (les méchants) s'élèvent, c'est une honte pour les hommes; selon d'autres: comme (le ver) la sangsue suce le sang des hommes (v. לַבְּיִי וֹלֵי et יִיבִּין).

וְלֵוֹלִים m. pl. Branches (de vigne): וְלָנֵלִים מַּבּוֹטֵרוֹת זְנַלְנֵלִים מַבּוֹטֵרוֹת Is. 18. 5, il coupera les branches des vignes avec des serpettes.

לוול הורים ומורים: Mepris ! בְּיִלְוּוּל הורִים וּמוּרִים Rituel, par le mépris pour nos parents et nos professeurs.

לל 1° Faire exces, être gourmand: זְלֵל Pout. 21. 20, (il est) gourmand et ivrogne; בּוֹלְלֵי בְּטָר לִמוֹ Prov. 23. 20, de ceux qui dévorent de la

viande, qui en mangent avec excès.—
2º Intrans. Etre vil, abject: אַיְאָרִיּהְיּר בְּיִאוֹלֶלֵּהְיּ בְּיִאוֹלֶלֵּהְ Jér. 15. 19, si tu sais distinguer ce qui est précieux de ce qui est vil; בְּיִרְיִיִרְיִי וּיֹבְלֶּהְיּ Lam. 1. 11, comme je suis avilie.

Niph.: קירים נְוֹלֹנּי Is. 64. 2, [plutôt Kal, de [נְיֵל devant toi) les montagnes

tremblent (v. נול).

לְּעָפָּה et וְלְעָפָּה f. Ardeur, violenco, horreur: יַלְעָמוֹה רָעֶב Lament. 5. 10; l'ardeur de la faim, la faim extrême; אַרְינִהְ זְּלְעָמוֹה Ps. 11. 6, et un vent brûlant ou impétueux; יְלְעָמוֹה אַרְינִהְיִי Ps. 119. 53, la colère s'empare de moi, ou je suis saisi d'horreur.

קְּרָּהְ: n. pr. Silpa, servante de Léa, qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Gad et d'Aser, Gen. 30. 9-13.

אָרָה (rac. יְּמֵבוֹי). 1º Pensée: יְּמְבּוֹי Job 17. 11, mes pensées sont renversées; exact. le fil de mes pensées est rompu. — 2º Mauvaise pensée, malice: אָבָּי רְבִּיבְּיִי רְבִּיבְּיִ רְבִּיבְּיִּ Prov. 21. 27, combien plus lorsqu'il l'offre avec malice, dans une mauvaise intention. — 3º Injustice, crime: יְּמָבִי רְבִּי בְּיִי רָבִּי אַרָּרָ וּבִּי רָבִי אָרָר וּבִּי רָבִּי רָבִּי רָבִּי רַבְּיִי רָבִּי רַבְּיִי רָבִי רָבִּי רָבִי רָבְּי רָבִי רָבִי רָבְּי רָבִי רָבִי רָבְּי רָבִי רָבִּי רָבִי רְבִּי רָבִי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִי רְבִּי רְבִי רְבִּי רְבִי רְבִּי רְבִּיי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִי רְבִיי רְבִי רְבִי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבִּי רְבְיי רְבִיי רְבִיי רְבִּי רְבִּיי רְבִיי רְבִּי רְבִּיי רְבִּי רְבְּיי רְבִּי רְבִיי רְבִּי רְבִיי רְבִּי רְבִיי רְבִּי רְבִּי רְבִיי רְבִיי רְבִּי רְבִיי רְבִיי רְבִיי רְבִיי רְבִיי רְבִּיי רְבְיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבְּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִיי רְבִּיי רְבִיי רְבִיי רְבְייי רְבְּייי רְבִיי רְבְּבְּיי רְבִיי רְבִיי רְבִיי רְבִיי

기약 n. pr. Zima, fils de Gerson, I Chr. 6. 5.

וֹמוֹרָהוֹ f. (rac. ימֵר 1º Branche de vigne : וַיִּכְרַתוּ מָשֵׁם וְמוֹרָת Nomb. 13. 23, là ils couperent une branche de vigne. --- 2º Jeune branche en général : אַנְילַרָּת ור מורענוי Is. 17. 10, et tu as planté (une branche) un rejeton étranger; ארוביקים שוחוי Nah. 2. 3, et ils ont détruit leurs rejetons; selon d'autres: ce qu'ils avaient de meilleur, de plus précieux (v. וְמָבֶם שׁלְחִים אַת־חַוּמוֹרֶה ; וְמָבֶה באָם Ez. 8. 17, et ils approchent le rameau de leurs narines (allusion a un usage des Perses idolatres); selon d'autres: ils offrent la mauvaise odeur de leur encens, l'odeur qui répugne à mon nez (אַפֶּר pour אֲפֶּם).

ת הוביים m. pl. (peuples bruyants), n. pr. d'un peuple de geants, voisin des Ammonites, Deut. 2. 20.

קיר (יְבֶּר m. Action de tailler ou de chanter (v. I et II יַבֶּר): עֵּח חַיְּבָּרֶר חִוּרֶע (יִבְּר Is, le temps du chant (des oiseaux) est venu; selon d'autres, le temps de tailler les arbres; יְבְּיִר עָּרִיבָּים Is. 25. 5, (la coupe) la ruine humiliera les hommes violents, ou : il (Dieu) étouffera le chant des hommes violents, puissants.

לְמִירָה f. (seulem. pl. רְיִמְירִה בְּלֵּילָה Job 35. 10, qui inspire des cantiques pendant la nuit; רְיִבּילִי הְשִּיךְה Ps. 119. 54, tes lois sont des chants, des cantiques, pour moi. חַיִּרְה n. pr. m., I Chr. 7. 8.

Dessein: אָנָהְי אַלּ יִשְּׁרָ Ps. 140. 9, n'accomplis pas ses mauvais desseins.

וְשְׁן Kal inusité. Préparer, fixer. Pou. part.: לְּמָחִים מְזְשָׁנִים Esdr. 10. 14, et בְּמִחִים מְוְשָּׁנִים Néh. 13. 31, aux, dans les, temps fixés, marqués.

לְכֹּל זְּכָּן: M. (plur. לַכֹּל זְכָּן: Temps: לַכֹּל זְכָּן: Eccl. 3. 1, à chaque chose un temps; Esth. 9. 31, (de célébrer ces jours de Purim) dans leurs temps, chaque année à la même époque. Fête: מְּבְּיֵלְיִי מְיִלְיִאַל וְחִיּבְּיִלְיִם יְשְׁרָבָּאל וְחִיּבְּיִלְים qui sanctifie Israel et les fêtes.

וֹנְינְתְּהוּלְ chald. (comme יְשֵׁי héb.). Hithp.: הַּוֹמְנְתְּהוּלְ לְּמֵאמֵר Dan. 2. 9, (keri; הַּוֹמְנְתְּהוּלְ לְמֵאמֵר cheth. Aphel) vous vous êtes préparés, vous êtes convenus de dire.

וְמְנִין (emph. אַסְיִי, plur. יְמְנִין (chald. m. 1° Temps, fête: אָסִיִּן אַדָּ Dan. 3. 7, 8, a ce moment; עַּיִּין וְעִּנִין 7. 12, jusqu'au temps et à l'heure; יְמִינִין וְיִיִּן וְיִנִין זְיִי 7. 25, de changer les fêtes et la loi. — 2° Fois: יִתְלָיִן יְתָּלָּן, זְיִנְיִן 6. 11, trois fois (chaque jour).

I רַבְּרְמָן לֹא חִוּמר: Lév. 25. 4. et tu ne tailleras pas ta vigne.

Niph.: לא רומר Is. 5. 6, (la vigne) ne sera pas taillée.

קבל: chald. m. Chant, musique: יְבֹל אָרָא Dan. 3. 5, et des chants, des concerts, de toute sorte (de musiciens, d'instruments).

ישָר chald. m.: יַּשָּרֵיָא Esdr. 7. 24, des chantres.

אין m. Nom d'un des animaux purs: Deut. 14. 5, et la girafe (1).

ייף (l'homme chanté, célèbre) n. pr. 1° Zimri, roi d'Israel, l Rois 16. 9, 10. — 2° Zimri, fils de Salu, un des chefs de la tribu de Siméon, Nomb. 25. 14. — 3° I Chr. 2. 6. — 4° 8. 56. — ייף בין בין Jér. 25. 25, et tous les rois de Zimri, des Zamareniens (?), descendants de jipr (?).

179! n. pr. Zamran, fils d'Abraham et de Ketoura, Gen. 25. 2.

לְנִירָת יָהּ יְמְכְּרָת יָהּ (עִּרְת יָהּ יִמְרָת יָהּ יִנְיִּבְית יָהּ יִנְיִּבְית יָהּ יִנְּבְּית יָהּ יִבְּרָת יָהּ בַּא Exod. 15. 2, Ps. 118. 14, Is. 12. 2, Dieu est ma force (ou ma gloire) et le sujet de mon chant (p. יְזִיבְרָת יִּר. יְןיִבְּרָת יִּר.

ות. Espèce, sorte: יְמְיִלְינִים מְּנִץ מְּלִּים Ps. 144. 13, (les greniers) regorgent de toutes sortes de (produits); selon d'autres, promme אינים, nourriture, provision (ע. פּדּק); plur. ביִים II Chr. 16. 14, toute sorte de parfums.

ול chald. m. Sorte: רְכֹל זְכֵי זְטָרָא Dan. 3. 5, 7, et toute sorte d'instruments ou de musiciens.

באון m. Queue: באון דווים באסל. באסל. אין דווים באסל. אין דווים באסל. באסל. אין דווים באסל. באט ווים באסל. אין דווים באסל. אי

בין (dénom. de אַיִי) Seulem. Pi. Attaquer, tuer la queue de l'armée, l'arrière-garde: יְיוַנֵב מְּהְ מָל־תַּעְהְטָּלִים אַתַּיִיךְּ Deut. 25. 18, qui tua l'arrière-garde de ton armée, tous les faibles qui marchaient les derniers; אַרָּיִיןּ Jos. 10. 19, attaquez-les par derrière.

ניון (fut. רְוֹמֵה , apoc. ציון (fut. ניון) Commettre le péché de fornication, commettre un adultère; avec l'acc.: ואת זנית רֶעִים לְבִּים Jér. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants; avec : בתוני־בם Ez. 16. 17, tu t'es prostituée a eux; avec יָמִינִיר אֶל־בְּנַי־מִאָּרֵיִם Ez. 16. 26, tu t'es prostituée aux enfants de l'Égypte; part. mir une femme de mauvaise vie : רַיַּחִשְׁבַהָּוֹ לְּוֹוֹנָהוֹ Gen. 38. 15, il la prit pour une prostituée; au fig., être infidèle à Dieu, adorer les idoles, suivre les coutumes des idolatres, être superstitieux : mm אַחַרִי אַלֹּחֵי נַכֵּר־חַאַרֵץ Deut. 31. 16, et il se prostituera aux dieux des autres peuples du pays; בּוֹניהַה אַחַרֵי גוֹיִם Ez. 23. 30, parce que tu t'es prostituée, en imitant les peuples; לְּיִלִּי בּעָרְנִינְים Lév. 20. 6, en se prostituant à eux (aux magiciens et aux devins), en leur ajoutant foi. — Aussi des relations des peuples entre eux: דְּיִנְיִיתְּ נִאַרְ בַּעְּלְנִיתוּ בָּאַר בַּעְּלְנִיתוּ וּאַר בַּעְּלְנִיתוּ וּאַר בַּעָּלְנִיתוּ וּאַר בַּעָּלְנִיתוּ וּאַר בַּעָּלְנִיתוּ וּאַר בַּעַּלְנִיתוּ וּאַר בַּעַּלְנִיתוּ וּאַר בּעַיִּלְנִיתוּ וּאַר בּעַיִּלְנִיתוּ בּאַר בּעַיִּלְנִיתוּ בּאַר בּעַיִּלְנִיתוּ בּעַנִייִּתְּשׁ Is. 23. 47, Tyr rentrera en relation avec tous les royaumes de la terre.

La personne à qui on devient infidèle est précédée de pa; בְּיִבְּיה מָּבְּרֹ Ps. 73. 27, tu anéantis tous ceux qui te deviennent infidèles; de יַבְּיִבְי מַצְּבְּיַרִ מַצְּבְּיִר מַנִּי Osée 1. 2, car le pays se prostitue en abandonnant l'Éternel; de בַּצְּבִיר וֹשְׁ Osée 4. 12, ils se sont prostitués en quittant leur Dieu; aussi de 9. 1.

Pou. passif: אַחַרֵּרְךְ לֹא וּשְּׁחַרְרָךְ לֹא Tz. 16. 34, on n'a pas couru après toi pour te courtiser.

Hiph. 1° Séduire, pousser à la prostitution: דְּחִיְנֵי אֶּד־בָּיֶיִר Exod. 34. 16, elles séduiront tes fils à (l'adoration des idoles); אַלְּחְוַלֵּל אֶּדְבְּקְּדְּ לְּחִוְעִייְתָּה Lév. 19. 29, ne profane pas ta fille en la livrant à la prostitution. — צַיּמָּד דִּחְיֵנִיתְ Osée 5. 3, tu es tombé en fornication, Ephraim.

תְּוֹחֵ n. pr. de deux villes appartenant à la tribu de Juda. Jos. 15. 34, 56.

לונים m. pl. (de היי, le 2° au lieu du n pour former le subst., v. ראיי).
Fornication, adultère, idolâtrie: ייִם היי הייים Gen. 38. 24, elle a conçu en commettant fornication; אַטָּיח וְנוּנִים Osée 1.2, une femme adultère et des enfants nés d'adultère; אַרְיָבְּיִר אִינְבֶל אִקּהְ II Rois 9. 22, tant que dureront les fornications, l'idolâtrie, de Jezabel ta mère.

קונותים (יניתים Meme signif. que קוניתים: זְנִינְיִם Jér. 3. 2, par tes fornications et par ta méchanceté; וְנָהָאָהְיָּ אֶּר־וְנְיִתְּיֶבֶּם Nomb. 14. 33, ils porteront la peine de vos infidélités.

וֹן אַנוֹח וּלְיוֹת רָּהָצנּי I Rois 22. 38, ils lavèrent les armes.

רְיִנְיִת (fut. רְיִנְיִת (יִּינְיִת Osée 8.3, Israel a rejeté l'être bon par excellence, Dieu; הַּבְּלִּיבְינִי Ps. 44. 10, et tu nous as repoussés et couverts de honte; בַּיִּנְיִי בְּיִנְיִי בַּיִּנִיי בַּיִּנִי בַּיִּנִיי בַּיִּנִי בַּיִּנִיי בַּיִּנִי בַּיִּנִיי בַּיִּנִיי בַּיִּנִיי בַּיִּנִי בַּיִּנִיי בַּיִּנִיי בַּיִּנִיי בַּיִּנִיי בַּיִּנִיי בַּיִּיי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּבְּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּיִי בַּיִּי בַּיִּיי בַּיִּיִי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּיי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּבְּיי בַּיִּבְּייִי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּיי בַּיִּבְּיי בַּיִּבְּיבִיי בַּיּבְּיים בַּיּבְּיבִּי בַּיּבְּיי בַּיִּבְּיי בַּיבִּי בַּיבִּיי בַּיִּבְיי בַּיִּיבִּי בַּיִּבְּיי בַּיבִּי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיּבִּיי בַּיּבִּיי בַּיבִּיי בַּיּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיּיבִּיי בַּיּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיּבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיּיבִּי בַּיּבִּיי בּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִיי בַּיבִּי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּי בּיבִּיבּי בּיבִּיי בּיבִּיי בּיבּיי בּיבִּיי בּיבִּייבּי בּיבִּיי בּיבּי בּיבּי בּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבִּיבּי בּיבִּיבּי בּיבִּיי בּיבִּיי בּיבּיי בּיבִּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּיבִּיי בּיבּייבּיי בּיבּייבּיי בּיבִּיי בּיבִּיי בּיבִּייי בּיבִּיי בּיבִּיי בּיבִייי בּיבּ

Hiph.: אָבּר בּוֹנְרִים בּוֹנְרִים בּוֹנְרִים בּנְבּר בּוֹנְרִים בְּנִיבְּר בּנִיבְּר בּנְיבִיבְּר בּנְיבִיבְּר בּנְיבִיבְּר בּנְיבִיבְּר בְּנְיבִים בְּעָבְּרְ II Chr. 29. 19, et tous les vases, ustensiles, du temple, qu'avait souillés, profanés, le roi Achaz; souillés, profanés, le roi Achaz; par n, et chald. par n, et chald. par n) les rivières tariront, ou deviendront fétides.

16. 14, des aromes et des parfums, ou des aromes de toute sorte (v. יוֹרָ).

Pl Kal inusité. Pi. Sauter, s'élancer: בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם Deut. 33. 22, (Dan est comme un jeune lion) qui saute, s'élance de Basan; c.-à-d.: Dan se répandra de Basan, s'étendra de Basan bien loin.

קוברו אַנְּרָךְ תֹאכֵל לָהֶם: f. Sueur : בְּוֹצֵים אַנְּרָךְּ תֹאכֵל Gen. 3. 19, a la sueur de ton visage, tu mangeras du pain.

קְּנְיִדִיקְ לְּוַשָּׁהְ: Terreur. (זְיָשָׁה לִצְּנְהְ בְּעַּרָה בּDeut. 28. 25, tu seras un objet de terreur; וְנָבָּה נְלָבֵּה בָּלָבָּה Ez. 23. 46, et je les livrerai a la terreur (aux cruautés) et au pillage.

וְעָנִ *n. pr. m.* Gen. 36. 27.

זְעֵיר m. Peu. Adv. Un peu: מַבְּרִר בְּאָחַוּךְ,
Job 36. 2, écoute-moi un
peu, et je te dirai, je te prouverai;
זְעֵיר שָׁם וְעֵיר שָׁם וְעֵיר שָׁם וְעֵיר שָׁם וְעֵיר שָׁם וְעֵיר שָׁם וֹעֵיר שָׁם וֹעֵיר שָׁם וֹעֵיר שָׁם וֹעַיר שָׁם וֹעַיר שָׁם וֹעַיר שָׁם וֹעַיר שָׁם וֹעַיר שָׁם instruire) un peu ici, un peu là.

קֶרֶן אָהֵירי וְצֵירָת: chald. adj. Petit: קֶרֶן אָהֵירי וְצֵירָת: Dan. 7. 8, une autre corne petite; בְּרְבֵיָא יִם וְעֲרַיָא Rituel, les grands et les petits.

אָנָי (v. קּצָּרְ) Éteindre. Kal inusité: מּנְבֵּים אֵמְ Rituel, ils éteignent la colere par leur prière.

Niph.: יְפֵד וּוְעָבוּ Job 17.1, mes jours s'évanouissent, sont abrégés.

Niph. : יְּמָנְים נְוְצָבֶּים Prov. 25. 23, et un visage de colère, ou visage triste, de mauvaise humeur.

שְּמָהְ־צֵלֵיהָם וַנְּמָהְר rage: יְּנְמָהְר בַּלֵיהָם וַנְּמָהְר Ps. 69. 25, répands sur eux ta colère; Ps. 69. 25, répands sur eux ta colère; יַבְּט Dan. 11. 36, jusqu'à ce que la colère de Dieu soit satisfaite, que la peine par lui infligée soit subie; יְבַיַּט Osée 7. 16, à cause de la rage de leur langue, de leurs discours téméraires.

אָני adj. Indigné, irrité: סֵר וְיָצֵּקּוּ I Rois 20. 43, triste et irrité, indigné.

אוו m. Golère, rage: יבירְנַעָּה שָּׁהָּ II Chr. 16. 10, car il était en colère contre lui; וַיַּעָמֹר וַשְּׁהָ מִנְעָם Jon. 1. 15, alors la mer s'apaisa de sa fureur.

אָנין (fut. אַרִי, imper. אָזִין, inf. אָזִי, יוּ אַני, inf. אָלָיף (de douleur), invoquer, implorer; avec לְּי יִוֹנֶעְלָי אָל Osée 8. 2, ils m'invoquent; avec אָלָיף וַבָּעָרְיּ : אָל Ps. 22. 6, ils ont crie vers toi,

Hiph. Appeler, crier, gemir, assembler: מרוב עשוקים ביוערן Job 35. 9, ils gemissent à cause de tant d'oppressions (ou d'oppresseurs); יביוַעָּל אִרִי Zach. 6. 8, il m'appela et me dit; בייַנְעָל אָר־רְכְבוּ Jug. 4. 13, alors Sisara fit assembler tous ses chars.

PVI chald. Crier: בְּקֵל עַצִּרב וְעָּק Dan. 6. 21, il cria d'une voix plaintive.

Pli m. Cri : חָנוֹן לְחִלְּךְ לְּמִוֹל זַצְּמָן Is. 30. 19, il sera misericordieux envers toi (lorsqu'il entendra) la voix de ta plainte.

וֹלְרוֹן n. pr. d'une ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34. 9.

Thi f. Poix: בַּחְשָּרְה בַּחַשֶּר וּבְּנְאָם Exod. 2.3, elle l'enduisit de bitume et de poix; לְּעָּם בֹּעַרִה בַּעָּר Is. 34. 9, comme une poix brûlante.

קים m. pl. 1° Flammes, brandons: קינת וְאָרָם Prov. 26. 18, qui lance des flammes. — 2° Chaines, fors: לָאָטֹר

וְהָלְי m. et f. Menton, barbe: קוֹנְי m. et f. Menton, barbe: יוֹנְי m. et f. Menton, barbe: יוֹנְי m. et f. Menton, barbe: II Sam. 20. 9, Joab prit de sa main droite le menton d'Amasa; יוֹנְי יוֹנְאַנ מִינְן עַנְּטְּאָ 10. 5, jusqu'à ce que votre barbe soit crue; יוֹנְי Jér. 48. 37, et toute barbe sera rasée.

קוֹן (fut. יוֹשֵן (fut. ביוֹשֵן (fut. יוֹשֵן (fut. ביוֹשֵן (fen. 27. 1, Isaac étant devenu vieux; נְאָנִי יַבְּנְיִּתְּי I Sam. 12. 2, et moi je suis vieux et tout blanc.

Hiph:: אָאָרָץ הַּוּלְּנוֹ לֹא יַסְאָר מְשָּׁמְין בָּאָרָץ הַּוּלִים 22. 6, même quand il vieillira il ne s'en éloignera pas; aussi des plantes: Job 14. 8, quand sa racine vieillit dans la terre.

וְלֵינֵי יִשְׁרָאֵל מָבְרֹי : m. Vieillesse : יְצֵינֵי יְשִׂרָאֵל Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel s'étaient obscurcis à cause de sa vieillesse.

אַל־תַּשְׁלִּיכֵנִי לְטֵּח זְקְנָה Ps. 71. 9, ne me rejette point dans le temps de la vieillesse, quand je serai devenu vieux; אָנִי הַאָּא Is. 46. 4, et jusqu'à votre vieillesse je suis le même (qui vous protége), ou : je suis, j'existerai, jusqu'à l'éternité.

בְּרְיְּמָנִים הַאָּא כֹּו: m. pl. Vieillesse קּרְיְמָנִים הַאָּא כֹּו: Gen. 37. 3, il était le fils de sa vieillesse (qu'il a eu étant déjà vieux).

אר וקת המוקרם: Ps. 146. 8, l'Éternel redresse ceux qui sont courbés.

קולים chald. Dresser: יוְקרים על הוי בּיִקרים בּיִקרים בּיִקרים בּיִקרים בּיִקרים בּיִקרים בּיִקרים בּיִקרים בּיקרים בּיקרים

PP! 1° Lier étroitement; de la ייפין les chaines. — 2° Fondre: יְּבֶּיןְיִם לַּנְיְּנֶים לַנְיִּנְים לַנְיִּנְים לַנְיִּנְים לַנְיִּנְים לַנְיִּנְים לַנְיִּנְים לַנְיִּנְים לַנְיִּנְים לַנְים לְנִים לְּים לְנִים לְּנִים לְנִים לְּים לְנִים לְּנִים לְנִים לְּים לְנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְּים לְנִים לְּים לְנִים לְּים לְנִים לְּים לְנִים לְּים לְנִים לְּים לְים לְּים לְּים לְּים לְּים לְים לְים לְּים לְים לְּים לְים לְים לְּים לְ

Pi. Affiner, épurer: אָתָם Mal.

3. 3. il les épurera.

Pou. passif: מְּהֶק שִׁרְעָהָים Ps. 12.7, épuré sept fois.

기 Étranger (v. II ㅋㅋ).

ית m. Ce qui entoure une chose, bord, couronne: בית בי Exod. 25. 11, 24, une couronne, bordure, d'or (pour orner l'arche sainte et la table dans le tabernacle).

וְלְיִרְא (rac. אָרָי Degoût: Degoût) אָלְירָא (rac. אַרָי Degoût: Degoût) Nomb. 11. 20, et (jusqu'à ce) qu'elle soit un objet de dégoût pour vous, que vous vous en dégoûtiez.

אַרָּבּוּ וְתְּבֵּיוּ וְלֵבּנּוּ (Rob 6. 17; selon les uns, בְּיֵבְיּ comme בְּיבִי (les fleuves) quand ils sont réchauffés par le soleil, en été, ils tarissent; selon les autres: quand ils sont froids, en hiver, ils gèlent, leurs eaux se condensent.

וְרָבֶּלֶל n. pr. Zorobabel, un de ceux qui ont ramené les Juifs de Babylone dans leur pays, Esdr. 2. 2, 3. 2.

12, et d'un torrent dans cette vallée, Deut. 2. 13, 14, près des frontières des Moabites.

קרה Jeter, répandre, vanner, disperser: אָא־רָאָשׁ וְיֵהְרֹּקְאָּה Nomb.17.2, et qu'il jette le feu loin (de l'autel); et qu'il jette le feu loin (de l'autel); בּיִּהְ עֵּלִּיפְנֵי חַמֵּיִהְ Exod. 32. 20, il le répandit sur l'eau; בַּיִּהְיָה וְלֵּוֹא לִּוְיָבֵר אַלֹּיִר חִוֹ וְלֹוּא לִיְרָבַר וְשִׁרִּי חְנִּיִּה מְּנִיה וְלֵּוֹא לְּתְּבֵר וְשִׁלֶּי, 15. 4. 11, ni pour vanner, ni pour purger le blé; נְאָרֶין בְּיִבְּיִר וְשָׁלֶין Jér. 15. 7, et je les ai vannés avec le van (je les ai dispersés) vers toutes les portes (les villes) de la terre.

Niph.: ביירי בארצות Ez. 36. 19, ils ont été dispersés dans les pays.

Pi. 1º Répandre, disperser: יְוַהֵּיהִי Ez. 6. 5, je répandrai vos

os; לְבֶלְּרְהְּתֵּ אֲזְּתָה 5. 12, je disperserai dans tous les vents. — 2º Pénétrer, connaître: אָרְהִי וְרַבְּעֵי וַרִיהָ Ps. 139. 3, tu connais mon aller et mon coucher, c.-à-d. tu me connais, tu me pénètres, soit que je marche ou que je repose; selon d'autres, entourer (v. יוֵר): tu entoures, tu protéges, etc.

Pou.: אַשָּׁר־וֹרָתוֹ Is. 30. 24, qui est vanné par la pelle et le van; qui est vanné par la pelle et le van; יוֹרָתוּ עֵּלִּינְתוּ נְּמָרִיתּ Job 18. 15, le soufre sera répandu sur sa demeure; קיוֹרָתוּ Prov. 1. 17, le filet est jeté,

tendu.

ערות f., rarem. m. (plur. בי et הוֹ-). ויולעו שבלים יקצור Is. 17. 5. וולעו שבלים יקצור et dont le bras coupe les épis; des animaux, l'épaule: תַּיָּרֹעֵ Deut. 18. 3, l'épaule (de la victime); וּבְּוַרוֹעֵ נְטוּיַת Deut. 4. 34, et avec le bras étendu (prêt au combat). — 2º Force : יצמוי וריע בּטֵר II Chr. 32. 8, avec lui (n'est que) la force de l'homme ; וַיַּמֹזּהּ וְרֹעֵר רַבְירוּ Gen. 49. 24, les forces de ses mains augmentèrent (ou furent agiles). -3° Violence: וְאִישׁ זְרוֹעֵ לוֹ תָאָרֶץ Job 22. 8, l'homme puissant, violent, à lui la terre ; בּר זָרוֹעוֹת רְשָׁצִים הְשַׁבַרְנָה Ps. 37. 17, car les bras (la violence) des méchants seront brisés; אַנְילְעוֹת הַשָּׁשֵׁם Dan. 11. 22, les armées qui arrivent comme un flot.

אַרְעָ m. (du Pi. de יוֹרְעָ Cc qui a été semé, semence: בְּבְּנָהְ וֹרִיצָּ Lév. 11. 37, toute graine semée: אַבְּנָהְ זֵרִינְּיִהְ Is. 61. 11, et comme un jardin fait pousser ses semences, ce qu'on y a planté.

רוֹח! adj. f. pl. (v. II אור part.).

קוֹין m. Action d'arroser, de féconder: פְרְבִיבִים זְרִיִּף אָרִץ Ps. 72. 6, comme des averses qui arrosent, ou fécondent, la terre; selon d'autres, subst., averse, ondée, synonyme de : וְבִיבִים: les averses, les ondées, (qui tombent) sur la terre.

וְרְוֹיִר Fort ou agile : יְרְוֹיִר Prov. 30. 31, le fort ou l'agile de cuisses, nom d'un animal ou d'un oiseau : lé-

vrier, zèbre, gazelle, cerf, ou le sansonnet (?).

ריובר (fut. רְיִרְה). Luire, briller, rayonner, paraître: אַרָּה אַיּרָה Is. 10, ta lumière brillera dans les ténèbres; שְׁבָּשׁ זְיִּהְה וְיִלִיבְ Nah. 3. 17, dès que le soleil brille, est levé, ils s'en vont; רְבָּבּוֹר רֵיְ עַּלַרְהְ זְרָה 15. 60. 1, et la gloire du Seigneur rayonne sur toi; בְּבִּבְּיִה זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְּיִה זְרָה בְּיִבְּיִה זְרָה בְּיִבְּיִה זְרָה בְּיִבְּיִה זְרָה בְּיִבְּיִה זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְיִבְּיִ זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְּיִבְ זִרְה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְּרָה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְּרָה בְּיִבְּיִבְ זְרָה בְּיִבְּיִבְ זְּרָה בְּיִבְּיִב זְּרָה בְּיִבְּיִבְ זְּרָה בְּיִבְּיִב זְּרָה בְּיִבְּיִב זְּרָה בְּיִבְּיִב זְּרָה בְּיִבְּיִב זְּרָה בְּיִבְּיִב זְּרָה בְּיִבְּיִב זְּרָה בְּיִבְּיִם בּוֹב בּיִבְיִי זְרָה בְּיִבְּיִב זְּרָה בְּיִבְּיִב זְּיִבְּיִם זְּרָה בְּיִבְּיִם זְּרָה בְּיִבְּיִי זְיִרְה בְּיִבְּיִי זְּרָה בְּיִבְּיִם זְרָה בְּיִבְּיִי זְרָה בְּיִבְּיִי זְרָה בְּיִבְּיִב זְּרָה בְּיִבְּיִב זְיִרְה בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִם בְּיִרְה בְּיִבְּיִבְי זְרָה בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִי זְּיִבְּי זְרָה בְּיִבְּיִי זְרָה בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי זְּיִבְּי בְּיִבְּיִי זְיִרְיִי בְּיִים בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִיבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִייִי וְיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִייי בְּיִייִייִי בְּיִייִיי בְּיִיייִיי בְּיבְייִייי בְּיבְייי בְּיִיייִייִיי בְּייִייִיי בְּיִייי ב

Hiph. Faire briller : "אֵלְהִים בַּוְרֵינֵת Rituel, Dieu fera briller son so-

leil

m. Action de briller, de rayonner: אָנְבִּים לְנֹנֵם לְנַבְּים לְנַבָּים Is. 60. 3, et les rois (marcheront) à l'éclat de tes rayons, de ta lumière.

n. pr. 1° Zerah, fils de Juda et de Thamar, Gen. 38. 30, Nomb. 26. 20. — 2° Fils de Reouel, 36. 13. — 3° Fils de Siméon, Nomb. 26. 13. — 4° Fils de Gerson, I Chr. 6.6. — 5° Zerah l'Ethiopien, II Chr. 14. 8.

יְרְחִי nom patron. de יְרָחִי Nomb. 26. 13, 20.

וְרַחְיָה n pr. m. 1° I Chr. 5. 32. — 2° Esdr. 8. 4.

ביי Couler, inonder, emporter: Ps. 90. 5, tu les emportes comme un torrent, ils sont comme un sommeil, s'évanouissent comme un rêve.

Pi. ou Pou.: ירְמוּ מֵרִם עָבוֹת Ps. 77. 18, les nuées ont verse de l'eau par torrents.

קוֹנֶם מִים m. Pluie forte, averse: בְּבִּירִים Is: 28. 2, comme l'inondation causée par un déluge d'eau; בְּבָּירִים בָּנִים בָּנִים בָּנִים בָּנִים בָּנִים בָּנִים בַּנִים בִּנִים בַּנִים בִּנִים בַּנִים בַּיִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּים בּים בּיבּים בִּים בַּים בּיבּים בּבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים

וֹרְטָה f. Semence, sperme: וִיִּבֶּת סוּסִים

בתיבות Ez. 23. 20, et leur semence est comme la semence des chevaux, leurs passions sont bestiales.

Pou.: אַק מֵל־וֹרֶטי Is. 40.24, et ils n'ont pas été semés.

#Hiph.: בְּשְׁב מְדְרִיב וְבִר Gen. 1. 11, de l'herbe qui porte, produit, la graine; אַפָּׁח בָּי תַוּרִיב Lév. 12. 1, une femme qui conçoit.

fois const. מְּוְרֵע־תַּר וּדְאּ : וְּרֵע Nomb. 11. 7, (la manne) était comme la graine de coriandre; בֶּל־יָרֵע יְשְרָאֵל Ps. 22. 24, tout le peuple d'Israel.

ער chald. Même signif. que יָרֵע chald. Même signif. que יַרְיַע אֲיָטָא Dan. 2. 43, avec la semence, le sang humain.

ורְעִים m. pl. Légumes: דְּרְעִים Dan. 1. 12, qu'on nous donne des légumes.

וְרְעלִים m. pl. Légumes : וְרְעלִים דרילִים Dan. 1. 16, et il leur donna des légumes.

קבר (fut. קוני) Jeter, verser, asperger: הְּיִבְּמִי מְשֵׁח וְשְּׁשִׁרְשִׁר Exod. 9. 8, et que Moïse la jette vers le ciel; הְיִבְּמִי מִים מְּחוֹיִים בּים מְּחוֹיִם בּים מְחוֹיִם בּים מְחוֹיִם בּים מְחוֹיִם בּים מְחוֹיִם בּים מְחוֹיִם בּים מְחוֹיִם בּים בִּים מְחוֹיִם בּיב בּיבִּים בִּים מְחוֹיִם בּיב Exod. 24. 6, et de la moitié du sang il aspergea l'autel; intrans. בי Osée 7. 9, même la vieillesse est tombée sur lui, ses cheveux sont devenus tout blancs.

Pou.: פֵּר בֵּי הָרָת לֹא־וֹרֵק דְּלָּדוּ Nomb.19. 13, car l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui.

が沈 n. pr. de la femme de Haman, : Esth. 6. 13.

זְרֵת אָרְכּהֹ וְזְרֵת רְחְבּהֹ f. Empan: זָרֵת אָרְכּהֹ וְזְרֵת cand. 28. 16, il aura un empan en longueur, et un empan en largeur; וְשָׁכֵּיִם בַּנְיֵת תְּבַּן Is. 40. 12, qui a mesuré le ciel avec l'empan?

እነቦ፤ n. pr. m. Esdr. 2. 8, Neh. 7. 13.

Dṇi n. pr. m. I Chr. 23. 8.

תר. pr. Sethar, un des sept eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

П

ה Heth (hheth). היה huitieme lettre de l'alphabet. Comme chiffre, ה signifie 8. Son guttural, il se permute avec (יות (יות אים), avec אים (יות (יות אים); mais aussi avec les palatales. Exemples:

ירל או trembler, craindre; מְבֵל limiter, tier, et אַבְּל chaine; עָבָע (v. Hiph. 2°) et יְבַר aiguiser, יבָר et יְבַר entourer, יבָר et יבָר aiguiser, et יבָר et יבָר entourer, paṇ creuser, et paṇ creuser, et enterrer; בַּצַבו enterrer; בַצַר couper, tailler.

חה. Endroit caché, sein, intérieur (ע. אָקְהַיּ פְּוֹנְי (תָבָּר Job 31. 33, si j'ai caché mon iniquité dans mon sein; selon d'autres: par mon amour (ע. תָּבָר), si j'ai aimé l'iniquité au point de la cacher.

אָרָהְ Gacher. Kal inusité. Niph. Se cacher: בְּיִרְבָּא אָל־חַמֵּלִים 19.5, car il s'était caché; בִּי נֶּיְבָּא אֶל־חַמֵּלִים 15 am. 10. 22, part., à l'heure qu'il est, il est caché auprès du bagage; רְאוּנִי נְיִנְיִם 10b 29.8, quand les jeunes gens me voyaient, ils se cachaient, s'éloignaient par respect; רְנִּהְבָּאִים בַּמְּעֶרָה Jos. 10. 17, cachés dans la caverne. Suivi d'un inf.: לְבָּיִהְ בַּרְּתַּרְ בַּרְּעָרָה Cen. 31. 27, pourquoi t'es-tu enfui secrètement? littér. pourquoi t'es-tu caché pour fuir?

Pou.: אָבָירִידְאָרָי Job 24. 4, tous ensemble ils sont forcés de se cacher, les pauvres du pays; צָּינָר אָרֶץ (cheth.) les humbles du pays.

Hoph.: וּבְּבָתֵּי כְּלָּאִים דְּיִחְבָּאוּ Is. 42.22, et ils ont été renfermés dans des prisons.

Hithp::תַּבְּא וְאַדְּתּם (פְּתִּחְבָּא הַאָּדְם (פְּתִּחְבָּא Gen. 3.8, Adam et sa femme se cacherent; בָּאֶבֶן Job 38. 30, les eaux se cachent et (se durcissent) comme une pierre; quand il gele, la surface de l'eau devient dure et compacte, et on ne voit plus les eaux dessous.

קבר Aimer: אָם הֹבֵב עַפִּרם Deut. 33. 3, aussi il aime les peuples (les tribus d'Israel).

קב (l'aimé) n. pr. Un des noms du beau-père de Moïse, Nomb. 10. 29.

קרָה בְּמְעֵּט־רֶגֵּצ :Se cacher) קבָר בְמְצָט־רֶגָצ Is. 26. 20, tiens-toi cache pour peu d'instants.

Niph.: לְחַיְבֵּח בַּשְּׁנְהוּ II Rois 7. 12, pour se cacher, se mettre en embuscade, dans la campagne.

י חַבָּה f. Amour (v. חָבָה): חָבָּה Aboth, un amour particulier.

בּוּלְה chald. f. Violation, crime: בְּבוֹלְה Chald. f. 23, je n'ai commis aucun crime.

תבור n. pr. Habor, contrée en Assyrie, II Rois 17. 6, 18. 11; selon d'autres, un fleuve, le même que קבָר Chaboras, et ils traduisent: Chaboras (fleuve de Gozan).

תבוֹרָה et תַבּוֹרָה. Meurtrissure, blessure: תַבּוּרָה תַּחַה בּאכָת Exod. 21. 25, neurtrissure pour meurtrissure; וּבַחְבָּרְהוֹ יִרְפָּא־לָניּ Is. 53. 5, et par sa blessure nous avons été guéris.

י בּוּרָתָא קּוּישָּׁתָא f.: תְבוּרָתָא Rituel, la sainte assemblée.

בּיר (fut. יְחְבֹּט Secouer, battre: פּיר תַּיְהְבּט זֵירְהְּךְּ Deut. 24. 20, quand tu secouer as ton olivier (pour faire tomber les fruits); הַבְּט הַבְּט Jug. 6. 11, battant le froment.

Niph. passif: פֵּר בַּנְּשֶּׁח יַחְבֶּט קְצֵּח Is. 28. 27, mais l'aneth ou la vesce (?) est battu (se bat) avec un bâton, une baguette.

יְבִיב אָדָם adj. Cher, aimé: חָבִיב אָדָם Aboth, l'homme est aimé (de Dieu); בְּבִיבִין יִשְׂרָאֵל Aboth, Israel est cher, aimé (de Dieu).

תְּבֶּיה (protégé de Dieu) n. pr. m. Esdr. 2. 61.

קריון m. (rac. תְּבְיוֹן m. (rac. תְּבְיוֹן m. (rac. תְּבְיוֹן מִינִּין מִינִּין מִינִּין מִינִּין מִינִּין מִינִּין אַנִּין אַנּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אָנִין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אַנִּין אָנִין אַנְין אָנִין אָנִין אַנְין אַנְין אַנְין אַנְין אַנְין אַנְין אָנְין אָנִין אָנִין אָנִין אָנְין אַנְין אַנְין אַנְין אָנִין אָנִין אָנְין אַנְין אַנְין אָנְין אָנְין אַנְין אַנְין אַנְין אַנְין אַנְין אַנְין אַנְין אָנִין אָנִין אַנְין אַנְין אַנְין אַנְיוּין אָנִין אָנְין אָנְיוּ אָנְיוּין אָנִין אָנְין אַנְין אָנְיוּ אָנְיוּ אָנְיוּ אָנְיוּ אָנְיוּיְיוּ אָנִין אָנְיוּיוּ אָנִין אָנְיוּיוּ אָנִין אָנְיוּין אָנִין אָנְיוּין אָנְיוּיוּ אָּיוּין אָּנְיוּיוּ אָנִין אָּבְּיוּ אַנְיוּ אָנִין אָּנְיוּיוּ אַנְיוּיוּ אַנְיוּיוּ אַנְיוּיוּיוּ אַנְיוּיוּיוּ אַנְיוּיוּיִין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אַנְייוּיוּיין אַנִיין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אַנְייִין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אָנְייין אָנִיין אָנִיין אָנִיין אָנְייין אָנְייין אָנְייין אָנִיין אָיין אָיין אָנִיין אָנְייִין אָנְייִין אָייִין אָיין אָּיין אָיין אָּיין אָיין אָיין אָּיין אָיין אַנְיין אָיין אַיין אָיין אָיין אָיין אָיין אָיין אָיין אַיין אַיין אָיין אָייין אָיין אָיין אָייין

I תְּבֶל (fut. ליבְיל et בְּחָים Tordre, tordre des cordes; de là קָבֶּל corde (v. פּהָבָּל בַחִים). — 2° Lier, forcer quelqu'un par des gages, le forcer à payer en lui enlevant des gages: בְּחָבַל לֹא חָבָל Ez. 18. 16, il ne retient pas le gage (à son débiteur); סחום לאיבור ליבור ליבור

moulin à bras, ni les meules, ou: ni la meule de dessous (gisante), ni celle de dessus (courante), v. וְצֵל־בָּנִר ; תַחַלּא Job 24. 9, et ce qui est sur le pauvre, ses habits, ils les prennent en

gage.

Pi. Se tordre, éprouver des douleurs vives, spécial. les douleurs de l'enfantement, enfanter: אָמָהָן אָמָהָן Cant. 8. 5, là ta mère t'a enfanté (dans des douleurs); au fig.: מָהָר אָנִן Ps. 7. 15, il enfante ou conçoit le méfait, l'iniquité.

II חְבַּל Blesser, offenser, mal agir: אָבְּל Péh. 1. 7, nous t'avons offense, nous avons violé tes lois; אַחַבל Job 34. 31, je ne pécherai plus.

Niph. Se nuire, se perdre: בֵּילְבֶּרְ Prov. 13. 13, celui qui meprise la parole (de celui qui l'avertit) se perd, ou se nuit à lui-même.

Pi. Ruiner, détruire: מְחַבְּלִים מְּרָבִים Cant. 2. 15, qui détruisent les vignes; זְרִבְּר בַּבְּעֵשׁׁח יִרְדְּר Eccl. 5. 5, (pourquoi veux-tu mériter que Dieu) détruise les ouvrages de tes mains?

Pou.: הְבֶּלֶּח הְוֹּיִר חְבָּלֶח Job 17.1, mon esprit est brisé; יְחָבֵּל עֹל מִּשְנֵי־שָׁמֶן Is. 10. 27, et le joug sera brisé devant celui qui est oint (v. מָּמָנֵי , מָּנִים b).

חַבְּלֹּהְיִי Chald. Pa. Blesser, ruiner: מְבְּלְּהִי Dan. 6. 23, ils ne m'ont pas blessé, ne m'ont pas fait de mal; לְתַבְּלָּחְא בַּוְּבְּ Esdr. 6. 12, pour ruiner cette maison de Dieu.

Ithpa. הֵר לְצָלְמִרן לָא תִּחְתַבּל Dan. 2. 44, (un royaume) qui ne sera jamais détruit.

קבלים m. (plur. בְּבֹּלִים, const. בְּבָּלִים, v. Pi.). Douleur: הְבָּלִים Osée 13.13, les douleurs d'une femme qui accouche; תְּבָלִים Jér. 22. 23, quand les douleurs t'attaqueront.

תְּכֶּל m. (une fois fém., Soph. 2. 6; plur. חָבְּלִּים, const. יַחְבָּלִי et הְבָּלִים, rac. וֹהְבָּלִים, 1° Corde, cable: וַהְּבָּלִי Jos. 2. 15, elle les fit descendre par une corde; הֶבֶּל חַבֶּל הַבֶּל הַבָּל הַבָּל הַנָּכָּוּ Eccl. 12. 6, le cordon d'argent.— 2° Cordeau:

בּחַבֶּל מִּחְלֵּם Amos 7. 17, ton sol sera partagé au cordeau. — 3º Ce qui a été mesuré au cordeau, le champ, la part même : אַרֵוּר נְחֵבֶל אָרֵוּר Jos. 17. 14, un seul lot, une seule part; דַבְּלִים נַמָּלוּי לָר בַּזְעִרמִים Ps. 16. 6, (une part) un héritage m'est échu dans une contrée délicieuse. — 4º Pays, contrée en géneral : בַּל־חֲבֵל אַרָוֹב Deut. 3. 4, tout le pays d'Argob ; חֲבֵל חַיָּם Soph. 2. 5, 6, la contrée près de la mer, la côte. — אס Chaine, piége: וּבְתַבְלֵּר תַּשָּאוֹי Prov. 5. 22, (le méchant est lie) par les chaines de ses péchés; מַמוּן בָּאָרֶץ חַבְלוּ Job 18. 10, le piège (qui lui est préparé) est caché sous la terre. — 6° Troupe: מַבֶּל נְבָאִים I Sam. 10. 5, une troupe de prophètes. - 7° (de I בַּבֶּל 2°) Gage: וּבְעֵּר נְבְרָיַח חֲבְלֵחוּ Prov. 27. 13, et pour une étrangère (prends-lui) son gage. — 8° יְחֵבֶל נִמְרֵץ Mich. 2. 10, et la douleur sera forte, ou : la ruine sera complète.

קבל לא יָשִׁיב : בּי m. Gage בְּלֹל לֹא יָשִׁיב Ez. 18. 12, il ne rend point le gage

קבוֹלְהוּ הוֹב יְשִׁיב f. Gage: תְבֹלְתוֹ חוֹב בּלָתוֹ 18. 7, il rend le gage (qu'on lui a donné) pour sa créance.

חַבְּל chald. m. Lésion, blessure: בְּחַבֵּל לָא־אִיחֵר בְּחוֹן Dan. 3. 25, aucune lésion n'est en eux, ils n'ont aucun mal.

לְכָּח רִשְּׁנֵא : chald. m. Dommage בְּבְּלָא Esdr. 4. 22, pour que le dommage ne devienne pas plus fort.

אַחָת m. Mat (parce qu'on y attache les cordes, v. בְּלְשׁבָּר Prov. 23. 34, comme un homme qui dormirait au haut d'un mât; selon d'autres, בְּשִׁר comme בְּלְשׁבָּר comme un homme couché à l'extrémité du câble de l'ancre, c.-à-d. dans la mer même (comme dans le premier hémistiche בַּלְבּר, ou בְּשַׁר vaisseau: בַּשְׁר בְּלֵב בִּילָם au bout du vaisseau.

קבל m. (v. הְבֶּל Pilote: בַּ חַהַבל Jon. d. d, le maître pilote; בְּלָּיִבְּ Ez. 27. 8, ils étaient tes pilotes.

תְּבְלִים m. pl. (v. II הְבַלִּים). Destructeurs: וְהַבְּלִּים Zach. 11. 7, et l'un je l'ai appelé: les destructeurs, ou la destruction.

אָנִי f. Le nom d'une fleur : אָנִי Cant. 2. 1, je suis un lis ou une rose de Saron (v. Is. 35. 1).

תְּיִּצְבְּתְ n. pr. m. Jér. 35. 3.

Pבת (inf. מְבֹת) Entrelacer, embrasser: מְבֹתְבּל הוְבֵּתְ Eccl. 3. 5, (il est) un temps pour embrasser; יְדִי Eccl. 4. 5, l'insensé met ses mains l'une dans l'autre (reste dans l'inertie).

Pi.: אַבְּיִר Job 24.8, ils embrassent le rocher, ils se mettent à couvert sous les rochers; יַרְיוֹבֶּקר לוֹי, Gen. 29. 13, il l'embrassa; בִּי רְיִוֹבְּקרָי, Prov. 4. 8, si tu l'embrasses, si tu t'attaches à elle.

אָתָּה m. Action d'entrelacer: מְצָם Prov. 6. 10, 24. 33, mettre un peu les mains l'une dans l'autre (un peu de paresse).

PP으로 n. pr. Le prophète Habacuc, Hab. 1. 1, 3. 1.

לבר (comme ליביר lier) 1° Intrans. Etre lie, attache; s'assembler: רְבְּיִרִים בּיִּרְיִם וּבְּיִרִים בּיִרְיִם וּבְּיִרִּם בּיִרְיִם וּבְּיִרִּם וּבְּיִרִּם בּיִרְיִם וּבְּיִרְּם בּיִרְיִם בּיִרְיִם בּיִּרְיִם בּיִרְיִם בּיִרְיִם בּיִּרְיִם בּיִרְיִם בּּיִרִם בּיִרְיִם בּיִּרְיִם בּיִּרְיִם בּיִּרְיִם בּיִּרְיִם בְּיִרִם בְּיִּבְיִם בְּיִּבְיִם בְּיִּבְיִם בְּיִּבְיִם בְּיִבְיִם בְּיבְיִם בְּיבְים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְיבִים בּיבְיבִּים בּיבְיבִּים בּיבְיבִים בּיבְיבִּים בּיבְיבִּים בּיבְיבִים בְּיבְיבִים בּיבְיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִים בּיבִים בְּיבְיבִים בּיבְיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְּיבִים בְּיבְּיבִים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבִים בְּיבְּיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִּים בּיבְיבִּים בּיבְיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבִּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיבִים בּיבּים בּיבּ

Pi. Joindre, lier, associer: הַּחַבֵּרִשׁר Exod. 26.9, tu joindras les cinq rideaux ensemble; בַּיִּדְבְּרָדִּיּ עִבּּרִי II Chr. 20. 36, il fit une alliance avec lui, littér. se l'associa.

Pou.: יְיָחָבְרָה Ps. 122.3, comme une ville dont (toutes les parties) sont bien liées entre elles, ou: avec laquelle (les villes environnantes) sont liées, ou: une ville qui réunit tout en elle; une fois מָּצִיר שֵׁיִחְבָּרָה לָּמָא

Ps. 94. 20, le trône de l'iniquité peutil être associé ou comparé à toi?

Hiph: אַרְבְּרֶח צָלֵיכְם בְּמָלֵים Job 16. 4, je voudrais me lier avec vous par des paroles, ou me lier avec des paroles, m'armer de paroles contre vous; "הְיִבְּיִה לֵּוֹ לְהַרְּבְּיִה Rituel, qu'on puisse comparer à lui, lui associer.

Hithp. S'associer, faire alliance: אָרוֹנְהָיּהְ II Chr. 20. 37, parce que tu as fait alliance avec Ahazia; אָחְתַבּר יְדִּוּשְׁפָּט 20. 35, Josaphat se lia, fit alliance (א pour דו).

רְכְרוּ עָלֶּיו חַבְּרִים: M. Associé: רְכְרוּ עָלֶּיו חַבְּרִים: 40. 25, les pécheurs associés s'en régaleront-ils? ou : les marchands associés l'achèteront-ils? (V. le même ex. à II בָּרָח.)

בּר subst. et adj. Associé, ami: מְבֵּר הַא לְאִישׁ מֲשׁחִיהוּ Prov. 28. 24, il est le compagnon d'un brigand, c.-à-d. il est malfaiteur comme lui; fém. הַבָּרָהוּ Mal. 2. 14, elle est cependant ta compagne; plur. יְלִבְּיֵי : הַבֵּרִים Ez. 37. 16, et pour les enfants d'Israel ses alliés, ses amis.

קבר chald. m. Compagnon, camarade: לְנָיֵאל וְחַרְרוֹדִיד Dan. 2. 13, Daniel et ses camarades.

קבָר m. 1° Association, ligue: הָבֶּר Osée 6. 9, la bande des prêtres; סְבָּר Prov. 21. 9, et (dans) une maison commune.— 2° Enchantement, sortilége: יְהֹבֶר הֶבֶּר Deut. 18. 11, qui fait du sortilége (עַבְר, בָּרָר, ; הָבָר, Is. 47. 9, tes enchantements, ou tes enchanteurs.

ንጋቦ n. pr. 1° Heber, fils de Beriah, Gen. 46. 17. — 2° Heber le Cinéen, Jug. 4. 11. — 3° I Chr. 8. 17. — 4° 4.18.

קבְּרְבְּרוֹת f. pl. Taches, raies variées: בְּרְבְּרוֹת Jér. 13. 23, la panthère ou le tigre (peut-il changer) ses taches (ses raies) de diverses couleurs?

תְּבְּרָה chald. f. Compagne, autre: יְהַיְּהָה בּ מִרְּהַבְּרָחָה בּ בּ מִרְּהַבְּרָחָה בּ Dan. 7. 20, et elle paraissait plus grande que les autres (bêtes). קְרָרָה f. Société, liaison: וְאָרֵה לְּחֶבְּרָה Job 34. 8, il marche en société avec ceux qui commettent l'iniquité, il s'associe à eux.

קרְרוֹן ח. pr. 1° Hébron, ville de la tribu de Juda, appelée d'abord קרְיַרִּי קרְיַרִּי Jug. 1. 10, résidence de David pendant plusieurs années, II Sam. 5. 5. — 2° Hébron, fils de Kehath, Exod. 6. 18; nom patron. קּבְרוֹנְי Nomb. 3. 27.—3° I Chr. 2. 42.

'חֶּבְרִי nom patron. de חֶבְּר 1°, Nomb. 26. 45.

תָבֶנָת f. Compagne (v. חָבֶנָת).

תֹבֶרָת f. Jonction, assemblage, attache: הוֹבֶּרֶת חַשֵּׁרָת Exod. 26. 10, l'autre attache, les autres cinq rideaux attachés les uns aux autres.

רָבְשׁ (fut. שַׁבָשׁ et הָּחְבַשׁ) 1° Lier, fixer, attacher, tourner, panser, guérir: יַחָבַשָּׁתַ לָהַם מִנְבָּעֹת Exod. 29. 9, tu leur mettras des mitres sur la tête, exact. tu leur attacheras des mitres; סות חבוש לראשי Jon. 2. 6, l'algue est tournée autour de ma tête; ביר דורא יכאיב שלים Job 5. 18, car il blesse et il panse ; לא־אֶּחְרֵח חֹבֵשׁ Is. 3. 7, je ne suis pas le médecin, je ne saurais panser; selon d'autres: je ne serai pas le juge, le maître. — 2º Dompter, régner: האת שונא מְשָׁפֵּט יַחֲבוּשׁ Job 34. 17, celui qui hait la justice doit-il régner? ou : (Dieu) guérira-t-il, absoudra-t-il, l'ennemi de la justice? — 3° Seller: חבשר לי החמור I Rois, 13. 13, sellez-moi mon ane.

Pi. Panser, lier, empêcher: שְּקְבּקרֹּחְם Ps. 147. 3, il panse leurs plaies; שְּבְּרִי נְעָרוֹת חָבֵּשׁ Job 28. 11, il lie, empêche les fleuves de s'écouler, de filtrer.

Pou.: רְתְּנֵה לֹאִ־תְּבְּשָׁה Ez. 30. 21, et vois! il (le bras) n'a pas été pansé.

מַצְמֵּח חַרְהִים m. pl. Poèle : מַצְמֵּח חַרְהִים I Chr. 9. 31, les oblations qu'on faisait frire dans la poèle.

קנ et תוב m. (rac. הָנָג, const. תוּג, plur. תוֹגים. Fête, la victime destinée au sacrifice de fête: דָג לָנֵדְ מַקָּר.

32. 5, demain sera la fête de l'Éternel, en son honneur; בְּבְּמִּיִּרִם בְּבָּמֹיִנְיִם בּבְּמֹיִנְיִם Ez. 46. 11, et aux jours de fêtes et de solennités. — בַּבְּבִּרְתִּגִּי Exod. 23. 18, la graisse de mon sacrifice, de l'animal sacrifié le jour de ma fête; בְּבַבְּרִים Ps. 118. 27, attachez la bête, le sacrifice de fête, avec des cordes.

אַלְּחָ f. Effroi, terreur (de תָּבֶּע chanceler): נְתִּירְתַח צִּרְמֵת לְתָּאָא Is. 19. 17, la terre de Juda deviendra l'effroi, la terreur, de l'Égypte.

קָּנֶב m. Espèce de sauterelle : יְנְּדִר Lév. 11. 22, et la sauterelle ; יַנְּדִר בַּינְרַנְבִּים Nomb. 13. 33, et nous étions à nos yeux, nous paraissions à nous-mêmes, comme des sauterelles.

בנה n. pr. m. Esdr. 2. 45.

תְּנְכְּה n. pr. m. Esdr. 2. 44; בְּנָבָא Néh. 7. 48.

תינְתיר מְתַנְנִי חַשָּלֵע (rac, חֲנָנִים חַ. Creux et cimes (d'un rocher): רֹנָתִיר מְתַנְנִי חַשָּלַע (Cant. 2. 14, ma colombe (retirée) dans les creux du rocher; שֹׁכְנִי בְּתַנְנִי תַשֶּׁלַע (Jér. 49. 16, toi qui habites sur les cimes des rochers.

קגור adj. (rac. קּגַר). Qui est ceint: קּגַרְתְּיָהֶם Ez. 23. 15, ceints d'une ceinture sur leurs reins.

תַתְּגוֹר נְחָנָח לַמְנַצֵּנִר : חַבּוֹר מְתְנָח לַתְּנִיך Prov. 31. 24, elle donne la ceinture au marchand, ou elle lui vend des ceintures; וְצֵּרֹ חֲגֹרוֹן I Sam, 18. 4, et même sa ceinture, ou son baudrier.

'Prophète Aggée, Agg. 1. 1.

'An n. pr. Haggi, fils de Gad, Nomb. 26. 15; nom patron., idem.

י חַגִינָת f. Célébration : הַגִּינָת הַרָּגָל célébration de la fête.

וֹנְיָּהְ (fête de Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 15.

חַבְּיח n. pr. Haggith, femme de David, mère d'Adoniah, II Sam. 3. 3.

קְּלְלְח (perdrix?) n. pr. Haglah, fille de Selophad, Nomb. 26. 33.

רָבָר (fut. יַּחָגוֹר) Ceindre; avec un double accusatif : דָתַנָרָתָּ אֹתָם אָבָנָט Exod. 29. 9, tu les ceindras de ceintures; ו ניַחוֹר הַיִד אַת־חַרְבּוֹ I Sam. 17.39, David se mit l'épée au côté; מַנְרַת-שָּׁק Joel 1. 8, (une jeune fille) revêtue d'un sac; avec מַנְרָח בְּעוֹז מֶחְנֵרָח Prov. 31. 17, elle ceint ses reins de force; וְגִיל וְבֶעוֹת Ps. 65. 13, et l'allégresse entourera les collines de tous côtés, littér. les collines se ceindront d'allégresse ; אַל־רָתְחַלֵּל הוֹנֵר מִּמְמַחַהָ I Rois 20. 11, que celui qui ceint les armes ne se vante comme celui qui les ôte, c.-à-d. qu'on ne se vante avant le combat comme après avoir vaincu; שַׁאַרִית הַוֹּמת קקוני Ps. 76. 11, tu t'armeras de colère contre les autres, les ennemis qui nous restent encore, ou: tu lieras, dompteras, la fureur des autres. (V. מְרֵג,)

מלים ח., אינת et הידור. chald. Un, une; adj. numér., aussi art. indéf.: מלים מו. 2. 31, une image; שִּלְּם חַרּ Esdr. 5. 13, dans la première année du règne de Cyrus; בְּיִר חָנָה בְּלַבְּיִר Dan. 3. 19, sept fois plus qu'on n'avait coutume de la chauffer; Dan. 2. 35, adv., ensemble.

אַרָּשׁ héb. Un (pour אַדָּשׁיי). Ex. unique:

וְדְעֶּר־תַּד אֶּר־אַדִּער Ez. 33. 30, et l'un dit à l'autre.

תובר adj. (fém. הְּהָר, rac. בְּיָהָר.). Aigu, tranchant: תַּיְהָר בַּבְּה Ez. 5. 1, prends un glaive tranchant; פְּיִה Prov. 5. 4, aiguē comme une épée à deux tranchants.

Hoph.: הָּהָב הּיַהָב Ez. 21. 14, l'épée

est aiguisée.

qui a la vue forte) n. pr. Hadad, fils d'Ismaël, Gen. 25. 15.

יַחְרָה (fut. apoc. יַחַהְּיּ) Se réjouir : יַחַרּיּ בּיבְּי Exod. 18. 9, Jethro se réjouit; יִחְרּי Exod. 18. 9, Job 3. 6, qu'elle ne se réjouisse pas entre les jours de l'année (selon d'autres, de יָחַר: qu'elle ne soit pas comptée, unie, aux autres jours).

Pi. Réjouir : הְּחָשְׁהֵי בְּטִּיְטְיה Ps. 21.7, tu le ranimes par la joie, tu le remplis

de joie.

חוור m. (rac. הָתָים). Pointe, objet pointu: תַּרְנֵים Job 41. 22, des morceaux d'argile pointus (v. תָּרָשׁ).

תְּרְיָהְ הַ (rac. תְּרָיְהָ. Joie: מְּרְיָהָהְ Néh. 8. 10, que la joie de l'Eternel soit votre force, votre bouclier; aussi chald. בְּיִהְיָהְ avec joie, Esdr. 6. 16.

קריר n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Hadid, Esdr. 2.33, Néh. 11.34.

et קֿבְר (fut. בּיְתֵיל) Cesser, manquer, négliger, laisser, c.-à-d. ne pas

faire: נַיַּחָדְּלֹּרְ לְבְנֹת חַעִּיר Gen. 11. 8, ils cessèrent de bâtir la ville; direct, avec l'inf.: דורלו חרב Is. 1. 16, cessez de faire le mal; absol.: וּרְצֶבִים הַוֹרֵלוּ ISam. 2. 5, et ceux qui avaient faim ont cessé (de travailler, ayant tout en abondance); בר לא־נַדְוַבַּל אָבְרוֹן מְפֶּרֶב דָוּאָרֶ Deut. 15. 11, car il y aura toujours des pauvres dans le pays; litter. car le pauvre ne cessera pas, ne manquera pas, dans le pays. Suivi de יחדלת et d'un inf.: יחדלת ילי Exod. 23. 5, voudrais-tu negliger de l'aider? ou : garde-toi de l'abandonner (v. דודל פובנו Exod. 14. 12. n'insiste pas auprès de nous; ו האלה — אם־אַרוּבּל I Rois 22. 6, dois-je aller... ou dois-je le laisser, ne pas aller? חותרלפור אודר Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon huile?

מוֹן. 1° Qui cesse d'exister, périssable: אַנִּי אָנִי Ps. 39. 5, afin que je sache combien je suis périssable, ou combien de temps je serai encore habitant de ce monde (ע. לְּהָלֵי - 2° Qui manque de faire une chose, négligent: בְּיִהְנֵיל בְּיִדְנֵיל בִּיִדְנֵיל בַּיִבְּיל Ez. 3. 27, que celui qui veut écouter écoute, et que le négligent manque d'écouter, qu'il n'écoute pas. — 3° Abandonné: des hommes (ou: un homme que tout le monde fuit).

ת. (où tout est passager) Monde: למריוֹשְׁבֵּר תְּדֶל Is. 38. 11, (je ne serai plus) avec les habitants du monde (v. ילָה פּל זיין 1°); selon d'autres, au contraire, l'endroit où la vie cesse, la tombe: (je serai) avec ceux qui habitent la tombe, l'enfer.

רָלְי (l'oisif) n. pr. m. II Chr. 28. 12.

Pתְּ et Pתְּ Une espèce d'épine : בְּיִשְׁיָבְיז הָיִנְיק Prov. 15. 19, comme une haie d'épines; בְּיִדְיָבָ Mich. 7. 4, le meilleur d'entre eux est comme une ronce.

ትርገጥ n. pr. d'un fleuve, Hiddekel, le Tigre, Gen. 2. 14, Dan. 10 4.

תְּרָרִים, m. (const. תְּרָבּוֹי, suff. וְיִרְיִם, plur. נִיְבִּיבּוֹי, const. יַבְּיבִּים, 1° Chambre: נִיבָּיבּי קרבּיבּיּ, const. יַבְּיבִּים, 1° Chambre: יַבְּיבָּים, const. בּיבְּיבּים, 1° Chambre se retira dans une chambre; בְּיבְיבִים II Sam. 4. 7, dans sa chambre à coucher. — 2° Au fig.: יַבְיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבְי Job 9. 9, et les chambre du sud, les régions les plus éloignées du midi, et les étoiles qu'on y découvre; יַבְּיבִי Prov. 7. 27, le séjour de la mort, la tombe, ou les profondeurs de l'enfer; סַבּיבִּיבָּיבָר Prov. 18. 8, (jusqu'au) fond des entrailles.

חרות n. pr. Hadrach, contrée et ville près de Damas, Zach. 9. 1.

אָרָדִשׁ Kal inusité. Pi. Renouveler, restaurer: אַנְחָבָשׁ שָׁם תַּשְּלֹּוּבְּח I Sam. 11. 14, et renouvelons-y l'élection du roi; אַנְדִּי עָרָיךּ עָּוְדִּי Job 10. 17, tu renouvelles tes témoins, tu produis de nouveaux témoins contre moi; יְרִי וּשִּי עַרֵיךּ עַּרִי Is. 61. 4, ils restaurent, rétablissent, les villes qui avaient été dévastées, abandonnées.

Hithp.: פּרְתַּדְנֵשׁ מַנְשָׁר נְשׁרָיְכִר Ps. 103, 5, ta jeunesse se renouvelle comme l'aigle (renouvelle ses plumes).

veau: אָרָהָ הַלָּבְּ. Deut. 20. 5, une maison neuve; השְּׁיִחְ הַבְּּצִּא 24. 5, une nouvelle femme (nouvellement, récemment mariée); אַרָּהְ בָּבְּרָ הָיִשְׁרְ בִּבְּרָ הַלְּעָּרְ בַּבְּרָ בְּיִלְ בַּרְ בִּיִּבְּיִ בְּעָרְ בַּבְּרָ בְּיִבְּיִ בְּעָרְ בַּבְּרָ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְיבְי בְיבְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְיי בְיבְי בְיבְיי בְּיבְי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְיי בְיבְי בְיבְיבְי בְיבְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיב

חֹדְשׁׁ m. (plur. הָיְשִׁים). 1° Nouvelle lune, premier jour du mois: פָּחָר חֹדָשׁ I Sam. 20. 18, c'est demain le premier du mois; לא רוֹדָשׁ וְלֹא שֵׁתָּה II Rois 4. 23, ce n'est ni un premier jour du mois, ni un jour de sabbat. — 2º Mois: אָנָי שַּׁיִּים Gen. 8. 14, et le second mois; אֹנָים Nomb. 11. 20, l'espace d'un mois; אָנָי שִּׁיִּים Is. 66. 23, de mois en mois, tous les mois.

ガブロ n. pr. Hodes, femme de Soharaim, I Chr. 8.9.

יוֹיִייִ ח. pr. Hodsi, une contrée ou une ville (nouvellement bâtie), II Sam. 24. 6.

רות chald. adj. (v. הָּיִלָּשׁ héb.). Neuf: בְּילְבָּקְרְ הִירִּאֶכּ הְתַרֵּחְ Esdr. 6. 4, une rangée ou un mur de bois tout neuf.

אַזָהַ (ע. דּוֹהַא).

אָרָהוֹ Etre coupable. Kal inusité: "חוֹבֵח בְּלְּהּה מְחִיבּה חוֹבֵח בָּלְּהּה Aboth, vous pourriez vous rendre coupables, et (mériter) la peine de l'exil. Pi. Rendre coupable: מְּבֶּבְּה אָח־רֹאִשׁי לַבְּּבְּלָּה Dan. 1. 10, vous serez cause que le roi me fera couper la tête, littér. vous rendrez ma tête coupable (aux yeux) du roi; "אַבִּירָה Rituel, nous sommes obligés, nous devons

חוֹכ m. Dette ou créance: יְשִׁיב Ez. 48. 7, il rend le gage qu'on lui a donné pour sa créance, ou pour une dette.

הובת כל-היצורים: A' Devoir חובת כל-היצורים: Rituel, le devoir de toutes les créatures, de tous les hommes. — 2° Faute, la punition qu'on s'attire par une faute: הובת בלות Aboth, la punition de l'exil.

חוֹכָה n. pr. d'une ville près de Damas, Gen. 14. 15.

אות Circonscrire, compasser: אָהָ מְּיִשְׁ Job 26. 10, il a circonscrit, il a trace tout autour, une limite a la surface des eaux.

lui qui reside au-dessus du globe de la terre.

חוד (fut. יְדוּדּר, v. יְדוּדּר (fut. יְדוּדּר) חוּדּר des choses subtiles, des énigmes : יחדּר Ez. 17. 2, propose une énigme; יוּדְרָּי לָכֶּם חִידְים Ly, je vais vous proposer une énigme.

קּוְהָ Kal inusité. Vivre (v. חַּהָּח). Pi. Annoncer, raconter, communiquer; avec le rég. dir.: אַבַּילָּהְ שַׁבְּעַר לָּכְילָת וְבִּילָת Job 15. 17, je vais te dire, écoute-moi; אַבְּילָת אַבְּילָת אַבְילָת אַבְילָת אַבּילָת אַבּילָת אַבּילָת אַבּילָת בְּעַלָּת רְבַּיְלָת רְבַּיָּת בְּעַר אַבּילָת רְבַּיָּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיָּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיִּת רְבַּיָּת רְבַּיִּת רְבִּיִּת רְבִּיּת רְבִּיִּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיִּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיִּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיִּת רְבִּיּת רְבִּיִּת רְבִיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיִּת רְבִּית רְבִּיִּת רְבִּיִּת רְבִּית רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּית רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּית רְבִּית רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּית רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּיּת רְבִּית רְבִּיּת רְבִּית רְבִּיּת רְבִּית רְבִּיּת רְבִּית רְבִּיּת רְבִּית רְבִּית רְבִיּית רְבִּיּית רְבִּית רְבִּית רְבִּית רְבִּית רְבִּיּת רְבִּית רְבִּיּת רְבִּיּית רְבִּיּית רְבִּית רְבִּית רְבִּית רְבִּיּית רְבִּית רְבִּיּת רְבִּיּית רְבִּיּית רְבִּית רְבְיתְיבְּית רְבִּית רְבִּית רְבִּית רְבִּית רְבִּית רְבִּית רְבְ

תְּלֵּח chald. Kal inusité. Pa. תַּלֵּח תַּלֵּח תַּלֵּא אִרְחֵד וְדִּי רְחַנְּאָן Dan. 2. 11, il n'est personne qui puisse l'indiquer; אָחָרָא לְמַלְּפָא אֲחַנָּא 2. 24, et je dirai au roi la signification (de son réve).

Aph. Dire, indiquer: אַמָּלְבָּא 2, 16, pour dire au roi l'interprétation; יְדֵוּן הְּדַשְּׁהָה אַשְּׁהָה בָּא mais si vous me dites mon songe et son interprétation.

חָלָּה n. pr. (de חָיָה, vivre). Eve, la première femme, la mère de tous les vivants, Gen. 3. 20.

יִנְם בְּחוּבִים (prophète) n. pr.: יִנְם בְּחוּבִים II Chr. 33. 19, tout cela est écrit dans le livre de Hozai, ou, pour חוֹיִם, le livre des prophètes.

מות chald. Lier. Aph.: אַשְּׁיָא יְיִדִּישׁרָּ

Esdr. 4. 12, et ils lient, joignent, les fondements entre eux, ou mieux: ils les construisent à l'aide de la corde (ligne); v. van héb.

בירים מצל זרשידי Jug. 16. 12, il rompit (les cordes qui liaient) ses bras comme (on romprait) un filet; אִם־מִחוֹנים וְצֵּדִ שְׁרוֹדְ־נַצֵּל Gen. 14. 23, ni un fil, ni un cordon de soulier, c.-à-d. pas la plus petite chose; אָת־תִּקְנִת חוֹנים חַצְּצִיר חַוּנָה Jos. 2.18, cette corde de fil d'écarlate.

n. pr. d'un peuple, les Hévéens, qui habitaient au pied du mont Hermon, Jos. 11. 3.

קרילְת n. pr. 1° Hawila, fils de Chus, Gen. 10. 7. — 2° Hawila, fils de Joktan, descendant de Sem, 10. 29. — 3° Hawila, une contrée: מֶל־אָרֶץ חַחְוֹילָת Gen. 2. 11, tout le pays de Hawila, où se trouve l'or (les Indes?). — 4° Pays des Ismaélites: תַּיְשָׁיִם מַּחְיִילָּה Gen. 25. 18, ils habitaient le pays depuis Hawila jusqu'à Sur (qui regarde l'Égypte).

קול (fut. יְרֵהל , מְסֵכּר , מְסִכּר , רְהַבּל , יְהֵוּל , יְהֵל , יְהַל , 1º Étre lancé, jeté; tomber: יְהְלָּה הַיְרֵב Osée 11. 6, l'épée sera levée contre ses villes; בֵּל רֹאשׁ רְשָׁצִים יְחוּל Jér. 23. 19, l'orage tombera, éclatera, sur la tête des impies; בְּלַרֹרְאשׁ רוֹאָב ; II Sam. 3. 29, que (le sang d'Abner) retombe sur la tête de Joab.

2º Se tordre de douleur, d'angoisse, surtout des douleurs d'enfantement; puis, en général, trembler : לֹא־דַוּלָתָּד וָלֹאֹד ילַדְּחָּר Is. 23. 4, je n'ai pas eu de douleurs, et je n'ai pas enfanté ; חול מַדוּל מָדוּל Ez. 30. 16, Sin (Péluse?) sera dans les douleurs comme une femme qui accouche; שַׁמֶּלְחִי חַוֹל מְחוֹלָח שַׁמֶּלְחִי Jér. 4. 31, j'entends la voix comme d'une femme qui est en travail; בּר־חַלָּח לְטוֹב Mich. 1. 12, car elle tremble pour son bonheur, ou : elle est désolée à cause de son bonheur (évanoui), v. 3°; יְחַלּגּ ספניקד Deut. 2. 25, et ils trembleront devant toi ; מִלְּפְנֵר אָרון חוּלִר אֶרֶץ Ps. 114. 7, devant l'Eternel qui fait trembler la terre, ou impér.: devant l'Éternel, tremble, o terre! נְיָחֶל מְאֹר מֵּחָמּוֹרִים I Sam. 31.3,(Saul) avait bien peur des archers (selon d'autres, יַּיָחֵל forme Hiph.).

3° Attendre: נַּיְתֶּל מִיד שָׁבְּעֵּח רָמִים אֲחַיִּרִים Gen. 8. 10, il attendit encore sept autres jours; מּי־חָלָּח לְמוֹב Mich. 1. 12, selon quelques-uns: car elle avait attendu, espéré, le bien (v. 1°).

Hiph. 1° Craindre, trembler : אָם מְּפַנֵּר לא תחילף Jer. 5. 22, ne tremblez-vous pas devant moi? — 2º Enfanter: דּלָאַשַּׁדוּ ו מַרד־מִּחָילִין Is. 45. 10, et (qui dit) à la femme (à sa mère): Pourquoi enfantezvous? (V. Kal 2°.) - 3° Faire trembler: סול בי יחיל מיבר Ps. 29. 8, la voix de l'Eternel fait trembler le désert; יְחִילֹּר רְרָכְרוּ בְּכָל-שֵׁח Ps. 10. 5, les voies (de l'impie) font trembler (les bons, les faibles) en tout temps; selon d'autres: ses voies prospèrent, réussissent. -4ºEspérer, attendre : נַיַּרָוּלֹבּ עַר־בּוֹשׁ Jug. 3. 25, ils attendirent longtemps; פַל־פַר לא־רַחִיל טוּבוֹ Job 20. 21, c'est pourquoi il n'espère pas son bonheur (ou: son bonheur ne durera pas).

Hoph. Etre enfanté, nattre : הֵרנּהַל אֶּבֶץ Is. 66. 8, est-ce que les enfants de la terre, ou d'un pays, sont

nés en un seul jour?

Pil. אַיָּלְמַיּר 1º Enfanter, créer: חַלַּלַ אַיָּלוּת הַשְׁלָּה Job 39. 1, observes-tu, quand les biches enfantent? יְּבֶּלְ-שֵׁרָח הְחִיּלֶלְנָם Is. 51. 2, et sur Sara qui vous a enfantés; יְבָּל יְחָבֵל אָרֶץ וְחַבֵּל אָרֶץ וְחַבֵּל Ps. 90.2, (avant que) tu eusses créé la terre et l'univers.

— 2º Attendre, espérer: יְלֵּל לֹּנִי Job 35. 14, et espère en lui.

Poul. Étre enfanté: וְלֹפְנֵי גְבֶעוֹת חוֹלְלְהָ Job 15. 7, as-tu été enfanté, créé, avant les collines? דור בְּעוֹן חוֹלְלְתֹּר Ps. 51. 7, j'ai été engendré dans l'iniquité.

Hithp:: 1° (v. Kal 1°) לְסַעֵּר מִרְחוּלֵלֵל (23. 19, une tempête qui se roule, qui tombe, éclate. — 2° (v. Kal 2°) בֶּלִּרְמֵּר חִוּא מִרְחִוּלֵל Job 15. 20, l'impie se tourmente, est dans la terreur, tous les jours de sa vie. — 3° (v. Kal 3°) הִים לַבְּר Ps. 37. 7, sois soumis à l'Eternel et espère en lui.

Hithpalp.: יַמְּקְחַלְּחַל הַשַּׁלְּמָּח מְאֹד Esth. 4. 4, la reine fut très affligée.

הול ה. Sable: דְּיְבְיְבְיִנְיּ מַרוּיל בְּרוֹל Exod. 2. 12, il le cacha dans le sable; יְמֵבְיְרָה בְּרוֹל דַיְּכְּ Gen. 32. 13, je multiplierai tes enfants comme le sable de la mer (I Rois 5. 9, v. הַּיָּדִי.).

קבחול אַרְבָּח: Nom d'un oiseau: רְבִּחוֹל אַרְבָּח: Job 29. 18, et je multiplierai mes jours comme le phénix; selon d'autres, comme le sable; quelques-uns lisent ז.

הול n. pr. Hul, fils d'Aram, Gen. 10. 23.

רּלָקָא יֶבָא f. Part, portion : הּלָקָא יֶבָא Rituel, une bonne part.

חום adj. (rac. הְבָּם). Ce qui est de couleur foncée, noir: יְבָל־פֶּּח־חוּם Gen. 30. 32, et chaque agneau noir.

תומים ל. (plur. חוֹמית, duel חַיְמִים לָּתָם חִימִּים (בּצְים בּצִּים בּצִּים (בּצִים בּצִּים בּצִים בּצים בּ

קוֹח et קוֹח m. Côte, rivage: קְּבִּיּק קְּבִּיִּם יְבְּיָבּיִּן Gen. 49. 13, Zabulon habitera la côte des mers; בְּבִּים הַבְּחָ Deut. 1. 7, et vers la côte de la mer.

בּוֹלְם n. pr. Hupam, fils de Benjamin; n. patron, הוּהְמָהי Nomb. 26. 39 תְּפִּים Gen. 46. 21).

אין חיי (plur. רוצות). 1° Côté extérieur, le dehors; opposé à la maison, la rue: מְשִׁנְם רִינִּשְׁלַם בַּרוּצִּית יְרִישְׁלַם Jér. 5. 1, parcourez les rues de Jérusalem; יְבּחַבְּיִם בַּרֹבְיִם Is. 51. 23, et comme la rue pour les passants; opposé à la ville, champ, campagne: רְשֵׁלֵחְ מִיִּם בַּלִּרְפְּיֵב הִיִּצִּיִם Job 5. 10, qui répand l'eau sur les campagnes.

חור

קְרַה Devenir blanc, pâlir: יְלֹא עַתְּה Is. 29. 22, et dorénavant son visage ne pâlira plus; Tharg., ne changera pas.

I חור adj. (v. חור ביפוס Blanc: חור מרְפֵּלְח Esth. 1. 6, (des ridcaux) de couleur blanche, verte et bleue céleste; בּלְבוּשׁ מֵלְכוּת וְחַבּרְ 8.15, en costume royale, bleu céleste et blanc.

II תר קת, m. Trou: קר פְּתָּק Is. 11.8, le trou où se tient l'aspic; יְּמַחַ בְּחוּרִים Is. 42. 22, ils sont tous pris, entourés de piéges dans les cavernes (où ils s'étaient réfugiés); d'autres expliquent בְּחִירִים, de קַּחָה, tous les jeunes gens ont été pris.

חור n. pr. 1° Hur, un des rois de Madian, Nomb. 31. 8. — 2° Hur, Exod. 17. 10. — 3° Hur, fils de Chaleb, I Chr. 2. 19. — Et plusieurs autres.

חוף חוף (v. II הור Trou, cavité, antre: בְּלְמוֹ חוֹר מְבַלְמוֹ II Rois 12. 10, il perça un trou dans le couvercle (du coffre); עַנְיוּ הְוֹרַיְנֶן בְּוֹרַיִנֶן Zach. 14. 12, ses yeux pourriront dans leurs cavités;

יִיביר חֹרָיר Nah. 2. 13, le lion remplit son antre de proie.

וֹלְרִים חוֹרָי: (חוֹרִים m. pl. (pour יְאֹרְגִים חוֹרָי: קאֹרְגִים חוֹרָי: קאֹרְגִים חוֹרָי: Is. 19. 9, selon les uns, comme I אַהּיּר, ceux qui tissent des étoffes blanches; selon les autres, de יור trou, ceux qui font des filets (pour prendre les poissons).

אַטְרֵיך אָרֶץ: הוֹרִים Pl. m. Les nobles: אַשְׁרֵיך אָרֶץ בּברוּ בוּבוּ בברוּ בּברוּ בּברוּ בּברוּ בּברוּ בּברוּ בּברוּ בּברוּ בּברוּ בוּברוּ בּברוּ בוּברוּ בּברוּ בּברוּ בּברוּ בברוּ בּברוּ בוּברוּ בוּברוּ בוּבוּ בברוּ בוּברוּ בוּברוּ בוּברוּ בוּברוּ בוּברוּ

בּן חוֹרִין Libre: בָּן חוֹרִין Aboth, un homme libre, noble: יְלֹא צַּתְּח בֶּן חוֹרִין Aboth, et tu n'es pas libre (de t'en débarrasser).

לְבוּשָׁה בְּחְלָג חְיָּרִ chald. adj. Blanc: לְבוּשָׁה בְּחְלָג חְיָּרָ Dan. 7. 9, son vêtement était blanc comme la neige.

n. pr. m. I Chr. 5. 14.

חוֹרֵי n. pr. I Chr. 11. 32 (v. הוֹרֵי).

וו Chr. 2. 2; היים II Sam. 5. 11. — 2° Hiram, ouvrier artiste de Tyr, II Chr. 4. 11, et I Rois 7. 14. — 3° Hiram, fils de Bela, I Chr. 8. 5.

תְּוְרֶה (contrée de cavernes) n. pr. d'une contrée. Hauran ou Auran, Ez. 47. 16, 18.

 exact. parce que l'empressement est en moi (ou: parce qu'il y a en moi du sentiment, de l'agitation); מֵר דֹאבל ברוּצי Eccl. 2. 25, qui mangera et qui se hatera de jouir, qui courra après les jouissances?

Hiph. Accelerer, intrans. comme Kal: אַנִּי דְיִ בְּעָהָא אֲיִוּיְטָּהְ Is. 60. 22, moi l'Éternel, quand le temps én sera venu, je l'accelérerai, je l'accomplirai vite; וְדָאַרֵב בְּוִיְשִׁרֵב בְּיִנְישִׁר Jug. 20. 37, ceux qui étaient en embuscade s'avancèrent vite, arrivèrent promptement; בּיִנְשִׁיִּבְיֹּר לָאֹ רְיִרִישׁיִּ Is. 28. 16, le croyant ne sera pas pressé, attendra avec confiance.

חוֹשֶׁה (hate) n. pr. d'un homme ou d'un endroit; de la אָיָהָי II Sam. 21. 18, Sebechi le Husathi.

וושי n. pr. Husai, ami de David, II Sam. 16. 16.

Gen. 46. 23. — 2° Husim, fils de Dan, Gen. 46. 23. — 2° Husim, fils de Aher, I Chr. 7. 12. — 3° Husim, femme de Saharayim, 8. 8, 11.

תְּהָת (rac. תְּהָת, v. תְּהָת, 7°). Villages: מָרָלְמֵּר אֶת-תַּוּמִיתָּם Nomb. 32. 41, il s'empara de leurs villages; תְּהָּר יָאָיר (idem) les villages de Yaïr.

חוֹוֹת m. (rac. בתחוֹת). Cachet, anneau qui sert à cacheter: קייְחִים Gen. 38. 18, ton anueau; שֹרְמֵּים Exod. 28. 21, comme on grave les cachets; שִּרְמֵּים Cant. 8. 6, mets-moi comme un sceau, anneau, sur ton

Dṇin n. pr. m. 1° I Chr. 7. 32. — 2° 11. 44.

קְּאָלֵן (qui voit Dieu) n. pr. Hazael, roi de Syrie, I Rois 19. 15; בייו בְּיוָאֵל Amos 1. 4, la maison de Hazael, sa famille, ou Damas.

la chose, ou la parole, qu'avait vue Isaie, sa vision prophétique; aussi avec בְּיִבְיִּמִי בִּיבְיִּמְ בַּיִּבְיִמְ בִּיבְיִמְ בַּיבִּימִי בִּיבְּיִּמְ בַּיבִּימִי בִּיבְּיִמְ בַּיבִּימִי בִּבְּיוֹן עַיבִּימִי בִּבְּיוֹן עַיבִּימִי בִּבְּיוֹן Mich. 4. 11, que nos yeux se repaissent des malheurs de Sion; בְּבִּיִּדְּעָב בַּיִּבְיִּמְ Exod. 18. 21, tu choisiras entre tout le peuple; avec apparition de la 3° lettre rad. r pour ה: בַּרִיבְּיִיִּדְיִּבְיִ Is. 26. 11, mais ils ne voient pas.

חַוְתְ et אַנְתְ chal. Voir: חַוָּתְ Dan. 5. 5, et le roi voyait; inf.: לָּאִדְאַרִיךְ לָּנָא בּיתְרָ לָנָא Esdr. 5. 14, il ne nous convient pas de voir.

תוֹת m. (const. חַיַּח, plur. הַּיִּחְיָּח.). La poitrine (des animaux): הַּיְּחָהָה בְּּהְרָבְּיִּאְ בְּּיִחְיִּחְיִה בַּאַכּא בָּיִּחְיִּחְיִּה בַּאַר 29. 26, tu prendras la poitrine (du bélier); הַּיְּחִיּחְיִחְיִּחְיִּתְּ 29. 27, la poitrine qu'on élève ou qu'on agite (rite pour consacrer les offrandes, v. בְּיִּחִיּיִּהְיִיִּרְיִּיִּחְיִיִּרְיִּרְיִּבְּיִרְ Lév. 9. 21, et les poitrines.

תְּחָתוּת m. (rac. תְּחָה). 1° Prophète: אַ מְּחָתוּת I Chr. 29. 29, (et dans le livre) du prophète Gad.—2° Traité, alliance: תְּחָם לְּאֵאוֹל צְּמָשׁרִים וֹחָוּת Is. 28. 15, nous avons fait un traité, contracté une alliance, avec le schéol (l'enfer).

n, pr. Hazo, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

תְּלֵינְר (.mph. מְּלְּיָהְ, plur, בְּיוֹנְיִר, vision: תְּלְּיָהְ וְיְתִּינְיִר Dan. 2. 28, ton songe et les visions de ta tête, de ton esprit. — Figure, apparition: קְיִנְיִהַ רַבּ 7. 20, et elle était plus grande (que les autres); littér. et son apparence, son aspect, etc.

ובְּחֵוֹית לָצְרּוֹ חַתְּיֹתְי f. Prophétie : יְבְּחֵוֹית לָצְרּוֹ חַלְּוֹת II Chr. 9. 29, et dans les prophéties du prophète Jedo.

בְּחוֹתֵם chald. f.: מָלְיאִרְעָא Dan. 4. 8, et il paraissait s'étendre jusqu'à l'extrémité du monde; exact.

son aspect s'étendait, etc.; selon d'autres: ses branches s'étendaient.

רְאָרָן (rac. יְחָיְה). 1° Vision: רְאַדְּי, וֹיְמָּי וְעָּרִילִּי Is. 21. 2, une prophétie dure, épouvantable, m'a été révélée.

— 2° Alliance: אָהְיּבְּיבְּי אָרִילְיִי Is. 28. 18, et votre alliance avec l'enfer (v. יְהָוֹי).

— 3° Apparence: יְרַיְיִייִי בְּיִרְיִי Oan. 8.5, et le bouc avait entre les yeux une corne très grande; littér. une corne d'apparence; selon d'autres, une corne en plusieurs branches.

יאֵל (vision de Dieu) n. pr. m. I Chr. 23. 9.

חַוְיִח n. pr. m. Néh. 11. 5.

קייִין (vision) n. pr. m. I Rois 18. 18. וְיִינְית m. (const. יְיִינְית, plur. יְיִינְית (יְיִינְית הַּבְּעָתוּי). Vision, fantôme, révélation: מְּיִינִין לָיְלָּת Job 20. 8, comme une vision nocturne; דְּבָּעָתִיי 7. 14, et tu m'effrayes par tes fantômes; יְרִינְיִין בַּעָּשׁא בֵּיא דִינְיִין 18. 22.1, prophétie contre la vallée de vision, de révélation, Jérusalem.

ת. Éclair: דֵּ לְּמֶּחׁת Zach. 10. 1, Dieu qui fait les éclairs (de תְּחָהְ voir); selon d'autres, qui forme les nuages; תְּבֶּהְ לַתְּחִיר קוֹלֹה, Job 28. 26, et (il a marqué) une voie à l'éclair qui précède le tonnerre.

קייר m. Porc, pourceau, sanglier: הייר Lév. 11.7, le pourceau; הייר Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt. חַוִּיר n. pr. m. I Chr. 24. 15, Néh. 10. 21.

לבל היה (fut. אבירים) 1° Intrans. Etre et devenir fort, être ferme, vaillant; être dur: לבירים לור. 128, lorsqu'Israel fut devenu fort; אבירים לור. 11'Sam. 10. 11, (si les Ammonites) sont plus forts que toi; avec אבירים בילים ב

garde-toi de manger du sang (litter. sois ferme en cela, de ne pas manger, etc.).

2º Trans. Fortifier, soutenir: הַשְּׁבְּיִּלְּאָ בִּיּרָם בְּבְּיִּלְּאָ בִּיּרָם בְּבִּיִּתְם בְּבִּיִּתְם בְּבִּיִּתְם בְּבִּיִּתְם בְּבִּיִּתְם בְּבִּיתְם בְּבִּיתְם בְּבִּיתְם בְּבִּיתְם בְּבִּיתְם בְּבִּיתְם בְּבִיתְם בַּבְּיתְם בִּבְיתִם בְּבִיתְם בַּבִּיתְם בַּבִּיתְם בַּבִּיתְם בַּבִּיתְם בַּבְיתִם בַּבִּיתְם בַּבִּיתְם בַּבִּיתְם בַּבִּיתְם בַּבִּיתְם בַּבִּיתְם בַּבִּיתְם בַּבְיתִם בַּבְיתִם בַּבִּיתְם בַּבְּיתְם בַּבְּיתְם בַּבְּיתְם בַּבְּיתְם בַּבְּיתְם בּבִיתְם בַּבְּיתְם בּבְיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְיתְם בּבְיתְם בּבְיתְם בּבְּיתְם בּבְיתְם בּבְיתְם בּבְיתְם בּבְּיתְם בּבְיתְם בּבְיתְם בּבְּיתְם בּבְיתִם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְיתִם בּבְיתִם בּבְיתִם בּבְיתִם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְיתִם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְיתִם בּבְיתִם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבּיתְם בּבְּיתְם בּבְּיתְם בּבּיתְם בּבּית בּבְּיתְם בּבּיתְם בּבּבּית בּבּיתום בּבּבּית בּבּית בּבּית בּבּבּית בּבּית בּבּית

Hiph. 1° Tenir ferme, prendre, saisir: ינותוויקר אַז־יַדָּךְ בּוֹ Gen. 21. 18, attache ta main à lui, tiens-le par la main; avec ו וחתויקלו: ל II Sam. 15. 5. il le saisit; avec בַחֵוַם עֶּלָרו צַּמִּרם: עַל Job 18. 9, le brigand, ou le filet, l'arrêtera (ע. צִּנִּים); avec l'acc.: קַנָּנָים Ps. 35. 2, prends le bouclier et l'armure (ou la targe). - 2º Persister dans, s'attacher, se lier: פרה מַחַוִים בּחִמֶּחָה Job 2. 9, tu persistes encore dans ton innocence; מַחַוִּיקִים צַל־אַחַיחָם Néh. 10. 30, ils se lièrent avec leurs frères. — 3º Rendre fort, vigoureux; soutenir: יוְתֵיק מְלְחֵמְהְהְ אָל־חָעִיר II Sam. 11. 25, attaque la ville vigoureusement; littér. rends vigoureux ton combat contre la ville; בו בלי Lév. 25. 25, soutiensle, viens à son secours. — 4° Intrans. בר חחורם ער למעלה : Etre, devenir fort

אָרָק adj. (fém. רְּחָיָהְ). Fort, puissant: רְּחָיָהְ אִיּה אָהָהָהָ Nomb. 13. 18, s'il est fort ou faible; רְּאַבְּירְהָּיִה Ez. 3. 7, (ils sont) opiniâtres, littér. ils sont durs de front; בְּיוֹא רְּבִיּא Is. 40. 10, (Dieu) viendra avec sa main forte, ou, subst., dans sa force, sa puissance.

רְיִנְיִר מְוֹל חֲשׁמָּר : Exod. 19. 19, le son de la trompette devenait de plus en plus fort (ע. בְּיִנְי מִי מִי מִי מִי מִי מִי וֹנְיִנִי תִּלְּבְּ וְיְנִינִי מְיִּלְּבְּ מִי II Sam. 3. 1, David devenait de plus en plus puissant.

תְּלֶק m. Force, secours: אָרְחָפְהְ Ps. 18. 2, je t'aime, Éternel, toi qui es ma force.

FIN m. Force: בְּתֹּיֶם בְּתֹּבְּ Exod. 13. 3, 14, par la force de sa main; בְּלֹא בְּתִּוְכֵּט Amos 6. 13, n'est-ce pas par notre force?

קּהָקְהָ, (comme l'inf. de חַיִּחְ). Action de devenir fort, puissant: וּהְבְּיִחְיִם d'ap וּ בָּה לִבּוּ II Chr. 26. 16, mais, quand il fut devenu puissant, son cœur s'éleva d'orgueil; בְּיִדְּיִם וּבְּיִדְיִם Is. 8. 11, dans la force de la vision, quand j'étais agité par l'esprit prophétique (v. בַיִּדְיַבְיּיִבְיִרוֹ בְּעִּשְׁרוֹ בְּעָשְׁרוֹ בְעָשְׁרוֹ בְעָשְׁרוֹ בִּעְשִׁרוֹ בְעָשְׁרוֹ בִּעְשִׁרוֹ בִּעְשִׁרוֹ בִּעְשִׁרוֹ בַּעְשִׁרוֹ sera devenu puissant par ses richesses.

רָאָם־לֹּא f. 1° Violence, force: רְאָם־לֹא ד בְּחִיקָת I Sam. 2. 16, sinon, j'en prendrai par force; נְיִרִיבּוּן אָהוּ בְּחָוֹקָח Jug. 8. 1, ils le querellèrent violemment. — 2° Restauration, réparation: וּלְכֹל אֲשֶׁר־יַבֵּא עַל־יַובִּיה לְּחָוְקַה II Rois 12. 13, et pour tout ce qui sera dépensé pour la restauration du temple.

רְיִּכְיִ (le vigoureux) n. pr. m. I Chr. 8. 47.

תְּלְכְּיָה t חְיִּכְיְהְיּה (la force de Dieu) n. pr. 1° Ezéchias, fils d'Achaz, roi de Juda, II Rois 18. 1; aussi מְיִחְיִקְיהוּ Is. 1. 1.—2° Ezéchias, un des aïeux du prophète Sophonie, Soph. 1. 1.—3° I Chr. 3. 23.—4° Néh. 7. 21.

רְאַרֵּה Rendre, retourner, ramener: מְלֵּהֵה Aboth, rendre le salut; תְּחֲהַוִּירַנִּי בְּרְשׁוּבְּה שְׁלַכְּה Rituel, et ramène-nous vers toi par une pénitence parfaite.

תהית m. (avec suff. חָהִי, plur. מינים.).

1° Crochet ou cercle qu'on met aux narines des animaux (v. מְּהַיִּהְ בַּיִּהְיִּהְ וַבְּּאַמְּהְ Is. 37. 29, je te mettrai un cercle aux narines; קְּיָהְיִהְ בַּיִּהְיִהְ Ez. 29.

4, je mettrai des crochets à tes mâchoires. — 2° Boucle d'oreille: באסל. 35. 22, des boucles d'oreilles et des anneaux qu'on portait au nez.

אַטְׁלִי (fut. יֶּדֶתְבָּא) Manquer, pécher: וָאָץ בְּרַגְלֵים חוֹטֵא Prov. 19. 2, et celui qui va trop vite fera de faux pas , tombera; יְהוֹכָאָר הֹמֵס נַמְשׁוֹ Prov. 8.36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se fait du tort à lui-même; ou יַּהוֹכָּאָר celui qui pèche contre moi ; וּמַקדָת נַוּך וִלֹא תַחַטָא Job 5. 24, et, si tu comptes ton troupeau, (aucune pièce de bétail) n'y manquera ; הַנְשָׁלָח הַירוּשָׁלַם Lament. 1. 8, Jérusalem a commis un grand péché; avec בָּי יֹלָי: לָ Gen. 20. 6, (1 pour x) de pécher contre moi; avec הַלוֹא צַל־אֵלָּח חָטָא־שָׁלֹמיח : צַל Néh. 13. 26, Salomon n'a-t-il pas péché par cela, n'est-ce pas en cela que consiste son peche! avec בילר: בילר Gen. 42. 22, ne commettez pas de crime sur l'enfant, ne vous rendez pas coupables, en le maltraitant; דְּנָשָׁתוֹ הַיִּנְשָׁתוֹ

កង្ សពុក្ Lév. 4. 23, le péché qu'il aura commis (exact. par lequel il a trans-gressé la loi).

Pi. 1º Prendre la faute sur soi, l'expier: אָבִירְ אַרְשְׁמִרְּיִ Gen. 31. 39, j'ai du prendre la faute sur moi, l'expier, payer le dommage. — 2º Offrir un sacrifice comme expiation d'un péché: אַרָּיִם אַבְּיִר אַרִי Lév. 6. 19, le prêtre qui offre l'hostie pour le péché; אַרְיַרְיִשְאַר Lév. 9. 15, il l'égorgea et l'offrit comme sacrifice expiatoire (v. אַשְּחַ). — 3º Enlever le péché, purifier: אַשְּרִים רַיִּשְׁבִּיבִי Nomb. 19. 19, il le purifiera (du péché) le septième jour; יְבִּיבְיִבּי רְשִׁבְּיבִי בַּעַרְבִּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִי בַּעַרְבַּיבִּיבִי בַּעַרְבַּיבִּיבִי בַּעַרְבַּיבִּי בַּעַרְבַּיבִּיבְּי בַּעַרְבַּיבָּבִי בַּעַרְבַּיבְּבַּיבְּיבִּי בַּעַרְבַּבְּבַּיבְּיבַּי בַּעַרְבַּבְּבַּיבְּיבִּי בַּעַרְבַּיבָּי בַּעַרְבַּבְּבַּיבְּיבִּי בַּעַרְבַּבְּבִּיבְּיבִּי בַּעַרְבַּיבְּיבִּי בַּעַרְבַּבְּיבִּי בַּעַרְבַּיבְּיבִּי בַּעַרְבַּבְּיבִּי בַּעַרְבִּבְּיבִּי בַּעַרְבִּבְּיבִּי בַּעַרְבַּבְּיבִּי בַּעַרְבַּבְּיבִּי בַּעַרְבָּיבְּיבִּי בַּערִיבְּיבָּי בַּערִיבְּיבָּי בַּעַרְבַּבְּיבִּי בַּערִבּיבָּי בַּערַרְבַּי בַּערַיבְּיבָּי בַּערִיבּי בַּערִבּיבִּי בַּער בַּערַבְּיבָּי בַּערִיבּיבָּי בַּערַבְּיבָּי בַּערַבּיבִּי בַּערַבְּיבָּי בַּערָבּיבִּי בַּערִבּיבָּי בַּערַרְבּיבּי בּערַבּיבָּי בַּערַבְּיבּי בַּערַרְבּיבּיבּי בַּערַבְּיבּיבְיבּי בּערַבּיבָּי בַּערַבְּבַּי בַּערַבּיבָּי בַּערַבְּבָּיבָּי בַּערַבְּבָּי בַּערַבְּבָּי בַּערַרְבָּיבְיבָּי בַּיּבְּבּיבְּיבּיבָּי בַּערַיּבָּי בַּערַבְּבָּי בּיבּיבּיי בּערַבּיי בַּיבְּיבּיבּיי בַּיּבּיבְּיבּי בַּיבּיבּיבּיי בּיבּיבָּי בַּיבּיבָּיי בַּיבְּיבּיבּיי בַּיבּיבָּיי בַּבּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בַּיבּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בַּיבְּיבּיבּיי בַּיבְּיבִּיב

Hiph. 1° Manquer (v. Kal): אַבָּים Jug. 20. 16, (chacun) pouvait lancer avec la fronde une pierre sur un cheveu sans manquer. — 2° Faire pécher, séduire: אַבּיבְים אָאַד יַדְיִשִּׁיאַל II Rois 3. 3, qui avait fait pécher Israel; יְדִּיבֶּי אַאָד וַלְּיבָי Jér. 32. 35, pour porter Juda au péché. — 3° בְּיבֶב Is. 29. 21, qui condamnent les hommes par leurs paroles, ou (sens 2°) ils portent les hommes au péché.

Hithp.(v.Pi.3°): אור ביום בא רובו אירובו אירובו אירובו אירובו ווא אירובו אירוב

אָטְחַ m. (suff. הְטְאִר, plur. בְּכְל-חַנְאָ peché, crime: בְּכְל-חַנְאָ Péché, crime: בְּכְל-חַנְאָ peut. 19. 15, quel que soit le crime qu'il ait commis; הָרֶבֶעָם II Rois 10. 29, les péchés de Jéroboam.

תְּשָּׁא m. adj. Pecheur, criminel, coupable: רָעִים וְחַשָּאִים לֵּיִר Gen. 13.13, (les habitants de Sodome) étaient méchants et pécheurs, criminels, devant Dieu; וְחָיִרִיהִי אֲעִי דְּבִיי שְׁלֹשׁח תַשְּאִים IRois 1. 21, que nous serons traités comme

coupables, moi et mon fils Salomon; ou: que nous serons frustrés de nos droits, exclus du trône.

קּטְאָה f. Péché : הְּלָּלָת Gen. 20. 9, un grand péché.

אַנְּטָת וְּלַשְׁת וְאַשְׁתְּ I . 1° Péché: תְּשָׁת וְשָּׁתְ וֹבְּעָבוֹת 34. 7, et le crime et le péché; וְרַבְּעֹה זִי, Is. 5. 18, et qui (tirent après eux) le péché comme avec des traits de chariot, ou qui s'attirent la punition, etc. — 2° Adj. fém. de אַשָּהַ: וּאַשְּׁהָרַת הַבְּעָבוֹת מַבְּעָבוֹת Amos 9.8, sur le royaume pécheur, qui s'adonne au péché.

ראַטָּחַ f. (const. אַשְּׁחַ, plur. הוֹאשָׁהַ). 1º Péché : סְּבֶּל-חֲשֹאֵיח יַרְבָּצֶם II Rois 13. 11, de tous les péchés de Jéroboam. — 2º L'objet du péché : וָאַר־דֶּשְאַתְּכֶם לשרדעשיתם אחדתעגל Deut. 9. 21, et votre œuvre criminelle, que vous avez faite, à savoir le veau. - 3° Le châtiment du péché : זֹאָת הַחָּיֵת הַשָּאָת מְצָרֵיִם Zach. 14. 19, tel sera le châtiment de l'Egypte. — 4º Sacrifice expiatoire: האשתה חזרה האיז Lév. 6. 18, ceci est la loi touchant l'hostie pour le péché; וּשְׁכִיר־יַעְיִים אֲחַד לְחֲטֵּח Nomb. 15. 24, et un jeune bouc comme sacrifice expiatoire; מר משארז Nomb. 8. 7, de l'eau d'expiation.

בְּחִיבֵּב עַבְּיִרְ 1° Couper, abattre: מַחֹטֵב עַבְּירָב Deut. 29. 10, depuis celui coupe le bois (pour toi); יְלֹא יַחְטְבוּ מִן־תִּיְבִירם Ez. 39. 10, et ils n'en couperont point dans les forêts (v. בְּיַבְּר בּיִבְּירָם).—2° Inciser, rayer, varier les couleurs, broder: בּירִים Prov. 7.16, (des couvertures) brodées de fil d'Egypte, ou vertures) brodées de fil d'Egypte, ou (le lit est orné) de sculptures, et (les tapis, couvertures,) sont d'un tissu d'Egypte.

Pou. passif: מְּנְיֵה מְּחָשָׁבוֹת מְּבְּנִית Ps. 144. 12, nos filles sont comme des colonnes sculptées, ornées, aux coins d'un temple ou d'un palais.

קְּמֶרָת f. (plur. אָיָדְי). Froment: אָיֶאָ Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; בְּיבֶּלֶב Ps. 81. 17, (de la graisse) de la fleur du froment; בְּיִרִי הַנְּיִם Gen. 30.

14, (pendant) la récolte du froment (lorsqu'on sciait le froment); וְאָרְנֶן רָשׁ 1 Chr. 21. 20, et Ornan battait le froment; Ez. 4. 9, יְשִׁין.

ውነውር n. pr. m. 1° I Chr. 3. 22. — 2° Néh. 3. 10. — 3° Néh. 10. 5.

יְטְיָדְרְ בְּצִּדְקְתוּ Péché: רְתַּיְדְי, בְּצִּדְקְתוּ Dan. 4. 24, rachète tes péchés par la bienfaisance.

እሮነር፤ n. pr. m. Esdr. 2. 42. ነቱ፤ n. pr. m. Esdr. 2. 57. እንሮ፤ n. pr. m. Esdr. 2. 54.

בּילָת (de בּמָיֹח, qui, comme בּאָ, si-gnifie nez et colère) Retenir sa colère: בְּיִרְיּלָתְר אָבְּיִר בְּיִר וּאַבְּיר וּאַבּיר וּאַביר וּאַבּיר וּאַביר וּאַביר וּאַבּיר וּאַביר וּאַבר וּאַביר וּאַביר וּאַביר וּאַביר וּאַביר וּאַביר וּאַביר וּאַבר וּאַביר וּאָביר וּאַביר וּאַביי וּאַב וּאַביר וּאַביר וּאַביר וּאַביר וּאַביר וּאַביר וּאַב וּאַב וּאַב וּאַב וּאַביר וּאַביר וּאַב וּאָב וּאַב וּאַב וּאַב וּאַב וּאַב וּאַב וּאַב וּאַב וּאַב וּא

ק"ל (fut. קיבים). Voler, enlever, arracher par force: זופָקָם אָשָם Jug.21.21, et enlevez, emparez-vous (chacun d'une femme); בְּיִנִים בְּיִנְים בְּיִנִים בְּיִנִים Ps. 10.9, il prend, enlève, le pauvre, et ferme son filet.

 $^{1}\square$ (const. מֵיים, fém. חַיַּה, plur. מַיִּים, fem. חייה, de la rac. יחייה) 1° Adj. 1° Vivant: חַכּיר אֲבִיכֶם חֵי Gen. 43. 7, votre père est-il encore (vivant) en vie? gen. 3. 20, la mère de tous les vivants, de tous les hommes ; וַיַּשַּׁבֶע בָּחַרי מלילם Dan. 12. 7, il jura par celui qui vit éternellement; מריייין aussi vrai que Dieu vit, par Dieu l'Eternel! חַיִּים פַּלְבָם Deut. 4. 4, (mais) vous avez tous été conservés en vie jusqu'aujourd'hui. — 2° Fort, vaillant: בַּן־אָרשׁ חַיר II Sam. 23. 20, (keri יויל) le fils d'un homme vaillant; כלח לחד I Sam. 25.6, sois ainsi (comme tu l'es à présent) bien portant, heureux, ou (puisses-tu prospérer) ainsi pour la vie, pour tout le temps que tu auras à vivre. — 3° Revivant, renaissant: מְצֵח חַיָּחִים Gen. 18. 10, quand ce temps revivra, c.-à-d. dans une année. — 4° Cru, vif: יְדָיִם I Sam. 2. 15, de la viande crue; Lév. 13. 15; de la chair vive, Lév. 13. 14; מַיִּם חַיִּרִים Ps. 58. 10, (des épines) fraîches, vivaces, ou (la viande étant encore) crue (v. le commencement du verset à יְבִין בַּיִּרִם יִּבְּיִם .

2º Subst. 1º La vie: מְצֵיךְ תַּחְיּרם Gen. 2. 9, et l'arbre de vie; רְּהַחַ חְיִּרִם 7. 15, un souffle de vie. — 2º Vivres, nourriture: מְנַבְּרוֹקְדִיךְ Prov. 27. 27, et une nourriture pour tes servantes.

רֵהְיִּר, chald. (emph. תַּיִּא, plur. תַּהְיִר, 1° Adj. Vivant: מָרְכָּל-חַבַּיָּא Dan. 2.30, plus que tous les vivants, tous les hommes; אַלְהֵי צַלְכָּא שַׁבְּרֵיר בָּלְכָּא בַּרְיִר בַּלְכָּא בַּרִיר בַּלְכָּא בַּרִיר בַּרִיר בַּרָּי בַּלְכָּא בַּרְיִר בַּר בְּחַיִּר בַּר בְּחַיִּר בְּתִיר בְּתִיר בְּתִיר בְתִיר בַת בּעִיר בְתִיר בְתִי בְּתְי בְּתִיר בְתִיר בְּתִיר בְּתִיר בְּתִיר בְּתִיר בְּתִיר בְּת בְּתִיר בְּתִי בְּתְי בְּתִי בְּתְי בְּתִיי בְּתִיי בְּתְי בְּתְי בְּתִי בְּתְי בְּתִי בְּתְי בְּתִי בְּתְי בְּתִי בְּתִי בְּתִי בְּתְי בְּתִי בְּתִי בְּתְי בְּי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּי בְּי בְּתְי בְּי בְיי בְּי בְּיִי בְּי בְּי בְּי בְּי בְּי בְּי בְּיִי בְּי בְּי בְיי בְּי בְּי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּי בְּיּי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְ

רְיֵאֵל (Dieu vit) n. pr. m. I Rois 16. 34.

. (עונב י A) װַגָּׁרָ.

תְּדָהְ f. (rac. תְּדִּר חִרּר f. (rac. חַרָּר חִרּר f. (rac. חַרָּר חִרּר). 1° Artifice, intrigue: בּבִּרן חִירוֹת Dan. 8. 23, et habile dans les artifices. — 2° Enigme: Dug. 14. 14, ils ne purent pas expliquer l'énigme. — 3° Sentence: דְּבָרֵי תַּכְּיִם וְחִירֹּחָם Prov. 1. 6, les paroles des sages et leurs sentences.

 Ez. 37.5, j'enverrai un esprit en vous, et vous revivrez. — 3° Guérir: פֵּר הֲדֹּיְתָם Jos. 5. 8, jusqu'à ce qu'ils fussent guéris; אַרָּיָת מַחֵלִּי הָּין II Rois 1.2, si je pourrai relever de cette maladie.

Hiph. תְּחָיָתְ Les mêmes significations que le Pi.: תְּחָיָתְ Jos. 14. 10, Dieu m'a conservé la vie; תְּחִיְתָּט Gen. 47. 25, tu nous as sauvé la vie; תְּחִיָּת Jos. 6. 25, Josué laissa en vie, épargna; תַּאַלְּחִיר וּלְּחָתֵּי וּלְחָתִי IRois 5. 7, suis-je un Dieu, pour pouvoir tuer et faire revivre?

מַלְּמָא לְּעֶלְמִין et אִיְהְ chald. Vivre: מַלְמָא מַלְּמָא מַלְּמָא Dan. 2. 4, δ roi, que tu vives à jamais! Aph. part. אָהָה פָּהָא בָּא בַחָא Dan. 5. 19, il laissait vivre, il conservait, ceux qu'il voulait.

קיָת f. (const. תַּיָת, aussi יחַיָּת). 1° Bête, animal: בל-חַקים Gen. 8. 17, tous les animaux ; זאָת הַלַּדְיַה אֲלָשׁר הּאָכְלוּי Lev. 11. 2, ce sont les animaux dont il vous est permis de manger. — 2º Les quadrupėdes, opposė à oiseaux : צַּיִּד חַיָּה אוֹי־שׁוֹא Lév. 17. 13, du gibier, soit une bête, soit un oiseau. — 3° Les bêtes sauvages, opposé à animaux domestiques : אַר־חַבֶּח הַאָרֵץ לְמִינָה וְאַר־חַבְּחַמָּח קסינה Gen. 1. 25, (Dieu fit) les bêtes sauvages de la terre selon leurs espèces, et le bétail (les animaux domestiques) selon ses espèces; תַּיֶּת תַשְּׁנֶת ו Exod. 23. 11, les bêtes des champs; רבת היח Gen. 37. 20, une bete sau-

vage. — 44 Les hommes réunis, commune, peuple: יְחַיֵּה מְּלְשֵׁתִּים II Sam. 23. 13, et l'armée des Philistins; קייַתק ਸਤੂ-ਬੜਾੜ੍ਹੇ Ps. 68. 11, ton peuple y demeurait. — 5° (comme קיים) La vie, aussi l'ame : אָרָיָחוֹ מַצּוֹר חָרָאָת Job 33. 28, et sa vie, ou son ame, jouit de la lumière ; דָּבָא לַאָרֵץ חַיָּחִי Ps. 143. 4, il a humilié ma vie jusqu'à terre. -6º Force : חַיָּה מָצָאָת Is. 57, 10, tu as trouvé la vigueur, la force, dans ta main, ou : la nourriture par le travail de ta main (v. ידי 3°). – 7° Village: וו Sam. 23. 11, (les Philistins s'assemblerent) près d'un village (v. האת); selon d'autres : en une troupe $(v. 5^{\circ}).$

תְּיְרָא, תַּיּוְתָּא, בּייְנְתָּא (emph. מְיִנְתָּא, בּינְתָּא, Dan. 4. Animal, bête: מְלָכֵּקּה Dan. 4. 12, et qu'il ait sa part (aux herbes de la terre) avec les bêtes; מְיִרְבָּע מֵייִן בַּרְבָּן; 7. 3, quatre grandes bêtes.

תְּיּוֹח f. La vie: אַלְטָנּה חַיּנּה f. La vie: אַלְטָנּה חַיּנּה II Sam. 20. 3, (comme) des veuves pendant la vie (de leurs maris, qui vivent toujours séparées d'eux).

תֵּילִים (m. const. תֵּילֹים, avec suff. תְּילִים (m. coint. מְילִים 1º Force, puissance: מְילִים 1º Force, puissance: מְילֵים 1º Force, puissance: תְּילִים 18. 33, Dieu qui me ceint, m'entoure, de force; קּימָילֵילֵים Nomb. 24. 18, et Israel exerce sa force, se montre vaillant; Tharg.: acquiert des richesses (v. plus bas). — 2º Armée: מֵרְילֵילִי מִירְילִילִי בַּיִּבְילִילִי מַרְילֵילִי בַּרַילִילִי מַרְילִיתְּילִילִי 15. 4, les chariots de Pharaon et son armée; מֵרְילֵילִי 11 Sam. 24. 2, le chef de l'armée; מַלְּיבְּיַרְיִלִילִי Deut. 3. 18, tous les hommes solides, tous les sol-

dats. — 3° Richesse: מְחֵיל הְמִירָה Job 20.18, quelque grande que soit la richesse obtenue par son trafic, ou: de meme que sa richesse, qu'il faut qu'il rende, qu'il restitue; צַשַּׁח לָּר אַת־תַחָרַל חזַח Deut. 8. 17, (ina force et ma puissance) m'ont procuré toutes ces richesses; מַצְּמָרָתָה Ruth. 4. 11, et puisses-tu gagner des richesses dans Ephrath. — 4º Vertu, probité : אַנֹשִׁי־חַוּל Exod. 18. 21, des hommes probes; פים דייל פי יִפְצָא Prov. 31. 10, qui trouvera une femme forte, vertueuse?-5° Fruit: הַאָּנָה וַנָפָן נָחָנוּ חַילָם Joel 2. 22, le figuier et la vigne donnent (leur force) leurs fruits.

וְלֶרוֹזָא קְרֵא (בְּרָה Chald. m. 1° Force: יְבֶּרוֹזָא קָרֵא Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, à haute voix. — 2° Armée; בְּתִילִּה Dan. 3. 20, les soldats vaillants qui étaient dans son armée.

תַרל פָבֶר m. (v. תַרל Armée: בְּבֵר II Rois 18. 17, avec une armée nombreuse; וְנָלָה חַהַל-חַיָּה Obad. 20, et les transférés de cette armée; Ps. 10. 10, une foule d'hommes affligés tombe par sa force, sa violence (v. תַּלְבָּאָר (בַּרָּבָּר חַר heth. בַּיְלָבָּאִרם nun mot, v. בַּלְבָּאָר (בַּרָּב Mur d'une ville, rempart, boulevard: בְּחַר בַּיִלְּלֹח בְּחַר לַבִּר Ps. 122. 7, que la paix soit dans tes murs.

תילה et תילה 1° Douleur (י. להולה m. et תילה ביולה שיולה Jér. 6. 24, une douleur comme celle d'une femme qui accouche; באַפּלְּהָח בְּחִילָּה Job 6. 10, et je pourrais sauter, triompher, quelque forte que soit ma douleur; ou : (je brûle) je suis consumé par la douleur (v. פַלָּה בּיוֹל אָחָוּ יִשְׁבֵּר מְּלָשֶׁה Exod. 15. 14, l'épouvante s'empare des habitants de la Palestine.

תֵילָת f. (v. תֵיל 2°). Rempart: מְּיִרְּמָּח לְּחֵילָּת Ps. 48. 14, dirigez, tournez, votre esprit vers le rempart; d'autres lisent מְּחֵילָה avec Mappik, sur son rempart: alors ce sera מַיִּרל avec suff.

תילְם n. pr. d'une ville près de l'Euphrate (bataille de David et d'Hadadeser), II Sam. 10. 16; aussi תַּלָאם 10. 17.

וֹילֵן n. pr. d'une ville appartenant aux prêtres, I Chr. 6. 43.

וְיוֹן m. Beauté (v. בְּוֹין עֶּרְעּוֹ : Job 41. 4, et la beauté de son combat, ou (se rapportant au Léviathan) la beauté de sa structure.

וְיִראָ בּנֶה חַרִץ: (חוּץ m. (de יְהוּא בֹּנֶה חַרִץ Ez. 13. 10, et il bătissait une muraille.

וויצוֹם. m. (ה. רְבְּצוֹנְהוּ). Extérieur: הְּיִצְיהַ adj. m. (ה. ה. ה. ב. 10. א. le parvis extérieur; בְּנְלָאְכָּה הַחִיצִיהָ I Chr. 26. 29, aux travaux du dehors, qui se faisaient en dehors de la ville; וְלַהִיצוֹן I Rois 6. 29, 30, et au dehors.

תֵיק m. (rarem. מָם, Sein, ventre: שַּׁצְּחוּ בְּחֵיקַהְ Nomb. 11. 12, porte-les dans (sur) ton sein; אַשֶּׁת חֵיקָה Deut. 13. 7, la femme que tu portes dans ton sein, que tu chéris; בַּחַים רוּטַל צַּתֹר דימירל Prov. 16. 33, les billets du sort sont jetés dans le giron, ou dans le pan d'une robe; דַּחָשֶׁב לְשֶׁבַנֵינוּ שָׁבְעַתָּים אל-חיקם Ps. 79. 12, rends dans le sein de nos voisins, c.-à-d. fais retomber sur eux, sept fois plus (de honte); וסלו בליחר בחקר Job 19. 27, (c'est dans cette espérance que) mes entrailles languissent dans mon corps (sein); חַדים הַרֶּבֶב I Rois 22. 35, le fond de la voiture; וְחֵיק Ez. 43. 13, l'enfoncement (de l'autel); selon d'autres : le milieu, ou la base; רַשַּׁחֵר בַּחָק Prov. 21. 14, un don qu'on reçoit en secret.

חִירָה n. pr. Hira, ami de Juda, Gen. 38. 12.

חירָם n. pr. (ע. חירָם).

subst. Vitesse. Ou adv. Vite: מְּרְבֶּוֹ חִישׁ Ps. 90. 10, car (notre vie) passe vite, ou avec vitesse (v. אַחָּ הוּ פּגּרִים).

רישָה Ps. 71. 12, cheth., imper. de שיח, pour השָּיח keri (ע. שיח).

ורה אַבְּל יִבְּצָּעַר-לִּי , rac. בְּהָתָּה m. (avec suff. יְהָבָּה , rac. חָבָּה ou חָבָּה , Palais , houche

Job 12.11, comme le palais goûte les mets; בְּיבְּאָכָה יָרְאָבֶּה חָבְּר Prov. 8.7, car ma bouche dit, publie, la vérité; רְלֹאִר לַחֲכּאֹ חִבְּי Job 31.30, je n'ai pas permis à mon palais, à ma langue, de pécher.

אַטָּרֵר כָּל־: Attendre, espérer הַּכְּה וובר לו Is. 30. 18, heureux tous ceux qui espèrent en lui. Pi.: חַמְּחַבִּים לַשָּנֵת יארכני Job 3. 21, qui attendent la mort, et la mort ne vient point; יְרִוּבְּיתוּר לַרֵּי Is. 8. 17, j'attendrai l'Éternel, j'espère en lui; ולכן יחשה בי לחנוכם Is. 30. 18, c'est pourquoi le Seigneur attend (le terme de vos adversités) pour vous faire miséricorde; ou, sens trans.: Dieu vous fait espérer qu'il vous, fera miséricorde; אַר־אִיוֹב Job 32. 4, Elihou attendait que Job (eut cessé de parler), c.-à-d. il l'écouta sans encore lui répondre; יכחכר Osée 6. 9. inf. pour man, et comme l'attente (des bandits, etc.).

תַּלְּה m. Hameçon (ce qui s'attache au palais des poissons, v. מָלָה: בְּלָאוֹר חַקְּה Is. 19. 8, tous ceux qui jettent l'hameçon dans le fleuve (les pecheurs); עָלָה חַבְּלָה Hab. 1. 15, il les fait tous monter, il les tire tous de l'eau, avec l'hameçon.

חַבִּילָה n. pr. d'une colline, Hachila, près du désert de Ziph, I Sam. 23.19.

לְחַבְּיִם chald. adj. Sage : יְדֵב חְלְבְּיִם Dan. 2. 21, (c'est lui) qui donne la sagesse aux sages; מַלְ חַבְּים Dan. 5. 8, tous les sages, les augures, du roi.

חַכּלְיִה n. pr. m. Neh. 10. 2.

חַרְלִילִי adj. Rouge: חַרְלִילִי מִירַם מִיְרָן adj. Rouge: חַרְלִילִי Gen. 49. 12, ses yeux sont rouges, ou obscurcis par le vin (promesse de Jacob a Juda, de l'abondance de vin dans son pays).

קללות f.Rougeur: מַכְללּרָת מֵינִים Prov. 23. 29, la rougeur, l'obscurcissement, des yeux.

רַהְעַם (fut. יְהְעַם) Etre sage, devenir sage: אָם־הָבְעָהַ חַבְּעָהָ Prov. 9. 12, si

tu es sage, tu es sage pour toi-même; בְּנֵי 27.11, deviens sage, mon fils; נֵיְחָבֵּם בְּנֶל T Rois 4.31, il était plus sage que tous les hommes.

Pi. Rendre sage, instruire: דְּתְּכֶּם Ps. 105. 22, ct afin qu'il apprit la sagesse à ses anciens, à ses conseillers; אַסָּיִם יְחַמְּכֵּים Job 35. 11, et qui nous rend plus sages que les oiseaux du ciel.

Pou. passif: דֶּלְמִים מְחָנְמִים Prov. 30. 24, des sages instruits, d'une sagesse profonde; דְּלָרִם מְחָנָם Ps. 8. 6, l'enchanteur très habile.

Hiph:: מַחְמֵּימֵח פָּּחִיּ Ps. 19. 8, elle rend sage le sot, le simple.

Eccl. 7.16, ne tache pas à devenir trop sage. — פּאַל־תְּחְבָּטִּח לוֹי Exod. 1.10, allons, usons d'habileté, de ruse, contre lui.

בּיִם (const. בְּיִחָ, pl. הְיִבָּיִת, f. הְיִבְּיִח, plur. מְּלֵיבוֹ adj. Prudent, sage, habile, expérimenté: בּיבִּית בְּיבוֹ Is. 3. 3, l'habile artisan; selon d'autres: le sage qu'on écoute en silence, ou l'habile magicien; בְּיבִים בְּיבְיבוֹ Deut. 4. 6, un peuple sage et intelligent; בּיבְיבִים בְּיבְיבִים בֹּיבְיבִים בְּיבְיבִים בַּיבְיבִים בַּיבְיבִים בְּיבָיבִים בְּיבַיבִים בְּיבַיבִים בְּיבַיבִים בְּיבַיבִים בּיבִיבּיב בּיבִים בּיבִיבּים בּיבִיב בּיבּיב בּיבים בּיבִיב בּיבים בּי

מרכים ל. Sagesse, prudence, art, adresse: חָרְטְהָה Prov. 1. 20, la sagesse crie dans les rues; בְּיִלְיהָ Dan. 1. 17, et l'intelligence de tous les livres et de toutes les sciences, ou de la sagesse; בּבְלֵב כְּלִר יְתְבָּעָה הַבְּלָה בַּלֵב בְּלֵב בְּלַב בְּרָה הָבְּלָה בֹּל בּנְתִּהְי הְבָּעָה Exod. 31. 6, et dans l'esprit de tous les artisans habiles j'ai mis l'art, l'intelligence; מי רְיִבְבַּר הְיִכְּמִיה Ps. 49. 4, ma bouche publiera la sagesse, ou dira des paroles de sagesse.

יהי הָרְמְתָא chald. f. Sagesse : הֵי הָרְמְתָא זּגְבּוּרְתָא הִי־לַּתּ חָרא Dan. 2. 20, car la sagesse et la puissance sont à lui.

יְלְטְלֶּהְ (le sage) n. pr. m. I Chr. 11.11.

הְכְּמוֹת et הַכְּמוֹת f. Sagesse (v. הְּכְמוֹת et הְרְמוֹת f. Sagesse (v. הְּבְּחַת בִּיחָה Prov. 9. 1, la sagesse s'est bâti une maison; הַנְּשִׁים נְשִׁים 14. 1, la sagesse des femmes; mais il est plus probable que dans les deux endroits ce soit le pluriel de הַבְּמָח, ou הַבְּמַח les femmes sages (v. הַבַּמַח, הַבָּמַח).

תיל (v. חל).

הת (rac. לְתַלֵּל. La chose profane: בְּלַתְבְּרִיל בֵּין תַשְּׁלֶשׁ וּבֵין תַחֹלְּעׁ וּבִין תַחֹלּע Lév. 10. 10, et que vous puissicz discerner entre ce qui est saint ou profane; אֵיךְ-לָחָם I Sam. 21. 5, je n'ai point de pain profane sous la main (dont chacun pourrait manger indistinctement).

ַחְלְאָה n. pr. Halaa, femme d'Assur, I Chr. 4. 5.

יַן אָים (v. דְּלָאִים).

בולבי m. (const. געריים, suff. אין בולבי Gen. 49. 12, et les dents blanches par le lait, qu'on boira en abondance (ou: plus blanches que le lait); קלבה דילים דילים דילים בילבי בילבים בי

תְּלָבִים m. (suff. תְּלְבִּים, plur. תְּלְבִּים const. בְּלְבִּיבְּים). 1° La graisse: קל-תַּלָבִי לֹא חֹאַבֵּלֹּא Lév. 3. 17, vous ne mangerez ni graisse (la partie appelée suif), ni sang; בְּיִבְיִים מְּחָבֶּיִם Is. 34. 6, (le glaive) s'est engraisse, est couvert, de la graisse (de tout ce qu'il a tué); מְּאַכְיֹרָהִי בְּיִרְלְבִּיהָרָ Gen. 4. 4, des premiersnés de son troupeau, et des plus gras. — 2° Au fig. Le meilleur: מְאַכִּרְיִּרְ בְּיִרִּרְ בָּיִרְרָ בְּיִרְרָ בַּיִרְ בַּיִרְרָ בַּיִרְ בַּיִר בְּיִר בְיִיר בְייִי בְּיִר בְּיִיר בְיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִירְ בְּיִר בְּיִיר בְיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְיִיר בְיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְיִיר בְיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִּיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּיִירְ בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיר בְּיִיר בְּיר בְּיר בְּיר בִּיר בְּיר בְּיִיר בְּיִיר בְּייר בְּיִיר בְּיִיר בְּייִיר בְּיִיר בְּיירְ בְּייר בְּיִירְ בְּייִירְ בְּיִירְייִיי בְּיִיר בְּיִיי בְּייר בְּיִייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייי בְּייר בְּיייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְייִיי בְּייִיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּייִיי בְּיי בְּיי בְּייִיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי

leur; פל הַלָּב יְאָדֶּע Nomb. 18. 12, ce qu'il y aura de meilleur en huile; הְלְנְּטִּי סָנְרִר Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur.

תְּלְנֵי n. pr. Heleb, fils de Baana, II Sam. 23. 29 (בְּלָּה I Chr. 11. 30, et בַּלָּרָ 27. 15).

קלְבָּה n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jug. 1. 31.

תְּלְבּוֹן n. pr. d'une ville de la Syrie: תְּלְבּוֹן Ez. 27. 18, avec du vin de Helban, Alep? selon d'autres, adj., du vin blanc (de תָּלֶב), ou du vin excellent (de תַּלָב).

קלְבְּנָה f. Galbanum: יְתֶּלְבְּנָה Exod. 30. 34, du galbanum, un des aromates dont était composé l'encens.

קר ה. 1° Le temps de la vie, la vie: יְנְנֶּדֶּךְ נְנֶנֶדְּךְ Ps. 39. 6, et le temps de ma vie est comme un néant devant toi; אַרְי מָדִּרְיִלְּדִּר רְאַרָּ Ps. 89. 48, que je suis passager, combien ma vie est courte; אַרְי מָדִּר יְלָדִּר יְלָדִּר וְלָדִר יִלְדִּר וְלָדְר וְלָדְר וֹשְׁר Job 11. 17, ta vie se lèvera, brillera, plus (que le soleil) à midi; אָרָים מַיְרָיִם מַיְלָד Ps. 17. 14, (sauve-moi) des gens du temps, c.-à-d. qui s'attachent à la vie, aux choses terrestres. — 2° Monde, terre: מָלִר יִשְׁבֵּר Ps. 49. 2, tous les habitants de la terre.

n. La taupe, Lév. 11. 29; selon d'autres, la belette.

חַלֶּר n. pr. (v. חֵלֶב n. pr.).

קלְרָה n. pr. Holda, femme de Sellum, prophétesse, II Rois 22. 14.

רָלְרֵי (le mondain) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 15. — 2° Zach. 6. 10.

 fut malade; נְּיֵחְלָּא צִּכְּא בְּלֹא II Chr. 16. 19, Asa tomba malade; אַנְיְ אָנְרְ אָנְרְ בְּלֹּר בְּלֹר בְּלֹר אָנְרְ אָנְרְ אָנְרְ אָנְרְ בְּלֹר Prov. 23. 35, ils m'ont battu, je ne l'ai point senti, exact. je n'ai pas éprouvé de douleur; יְצִיְרְ הֹלְּהַ תְּכֶּם עָלֵר בְּלֹר בִלר בְּלֹר מְנָם עָלֵר בְּלִר בְלַר בְּלַר בְּלַר בְּלַר בְּלַר בְּלַר בְּלַר בְּלַר בְּלִר בְּלִי בְּלִר בְּלִר בְּלִר בְּלִי בְּלִי בְּלִר בְּלִי בְּלִר בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִר בְּלִי בְּלִר בְּלִי בְּלִי בְּלִר בְּלִי בְּלִי בְּבְּיִי בְּלִי בְּבְּיִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִר בְּלִי בְּלִר בְּלִי בְּלִי בְּבְּיי בְּלִר בְּלִי בְּבְּיִי בְּלִי בְּיִי בְּלִי בְּיִי בְּלִי בְּיִי בְּלִר בְּיִי בְּלִי בְּיִי בְּלִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייי בְּייי בְּייִייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי ב

Niph. Se fatiguer, tomber malade, s'affliger: לְּחָלֵּגְּ לֹא רֹוּצְרֹלֹּגְּי Jér. 12. 13, ils se sont fatigués, et ils n'en tireront aucun fruit; רְנַחֶלֵּרְחִר Dan. 8. 27, et je fus malade; part.: אָאָר תְּאַר בַּחָלָּרְחִר Jér. 14. 17, une plaie très douloureuse, très grave; אָלֹא נָחְלֹּגְּ צֵּלִּר עֵּבֶּר רֹוּטֵּרְן Amos 6. 6, ils ne s'affligent pas de la blessure de Joseph.

Pi. 1° Blesser, rendre malade: אָלָּיִה דִּי בָּּהִיּ Deut. 29. 21, (les plaies et les douleurs) dont l'Éternel l'aura frappé, affligé; אַמַּר חַלּוֹיְהִי הִיא Ps. 77. 11, et j'ai dit: Ceci m'a rendu faible; ou, de prier (v. 2°): Telle est ma prière.

2° Exciter la compassion, toucher quelqu'un par ses prières, prier, implorer; toujours suivi de יְבִּילִי בָּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְילֹּא חַלְּיִלִיךְ בִּילִילִי בְילֹּא חַלְיִילִי בְילֹּא חַלְיִילִי בְילֹּא חַלְיִילִי בְילֹּא חַלְיִילִי בְילִילִי בְילִילִי בְילִילִי בְילִילִי בְילִילִי בְילִילִי בְילִילִי בְילִילִי בְילִילִי בְּילִילִי בְילִילִי בְּילִילִי בְּילִילְיי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילְייִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילִי בְּילִילְייִי בְּילִילְייִי בְּילִילְייִי בְּילִי בְּילִילְייִי בְּילִילְייִי בְּילִי בְּילִיי בְּילִילִי בְּילִיי בְּילִי בְּילִיי בְּילִי בְּיי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִיי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִיי בְּייִיל בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילְיי בְּילְיי בְּילִי בְּילִיי בְּילְיי בְּילִי בְּילִי בְּייל בְּייל בְּילִי בְּילִי בְּייל בְּייל בְּילִי בְּילִיי בְּילְיים בְּייל בְּייל בְּייל בְּייל בְּייל בְּייל בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיבְּיים בְּייבְּיים בְּיים בְּיים

Pou.: אַליהָ כְּמוֹנים Is. 14. 10, toi aussi tu es devenu faible comme nous.

Hiph. Rendre faible, affaiblir, affliger: יְהֵילָת בַּנְאוֹ הְחֵלֵּר (p. הְּחֵלֶּר) Is. 53. 10, l'Éternel a voulu le briser, c'est pourquoi il l'a rendu faible; יְנַם Mich. 6. 13, et moi aussi je t'ai affaibli en te frappant; part.: מַחֵלָּת לֵב Prov. 13. 12, afflige le cœur.

Hoph. passif: בֵּי חָחֲלֵיחִי I Rois 22. 34, car je suis blessé.

Hithp. Se rendre malade, vouloir paraître malade: נַצָּבֶּר לָצִּבְּעוֹן לְחָחָתְּלֹוֹח

II Sam. 13. 2, et Amnon se tourmenta au point de se rendre malade; בַּיְשָׁתֵּר נַיִּרְחָרָל 13. 6, et Amnon se mit au lit et fit le malade.

קּבָּה f. (rac. אַבָּה). Pain, gateau: הַּיְאָהָה הַּנְּהַיִּה וַבְּעֹרֵה בַּעָּבְּה הַאָּהָה הַבְּעַבְּה בַּעָּבְּה הַאָּהָה בַּעָּבְּה בַּעָבְּה בַּעָּבְּה בַּעָּבְּה בַּעָבְּה בַּעְבְּבְּה בַּעָבְּה בַּעָבְּה בַּעָבְּה בַּעָבְּה בַּעָבְּה בַּעָבְּה בַּעְבָּה בַּעָבְּה בַּעָבְּה בַּעָבְּה בַּעָבְּה בּעָבְּה בּעָבְּה בּעָבְּה בּעָבְּה בּעָבְּה בּעָבְּה בּעָבְּיה בּעָבְּיה בּעָבְּה בּעָבְּיה בּעָבְּיה בּעָבְּיה בּעָבְּיה בְּעָבְּיה בְּעָבְיה בְּעָבְּיה בְּעָבְיה בְּעִבְּיה בְּעָבְיה בְּעָבְיה בְּעָבְיה בְּעָבְיה בְּעָבְיה בּער בְּעבּיה בּעבְּיה בּער בּעבּיה בּעבּיה בּעבּיה בּעבּיה בּעבּיה בּעבּיה בּעבּיה בּעבּיה בּעבּע בּעבּיה בּעבּ

י חָלוּל m. (pl. הָלּוּלִים). Trou, cavité. י חָלוּל m.: הַבּים profanation du nom de Dieu, blasphème.

ת. (plur. היפור). Songe, rève: מָלִילָּח ת. (plur. בַּצַל חַקּלְים הַלָּיבָּח. 20. 3, dans un songe, pendant la nuit; הַלָּיבָה 37. 20, cet homme aux songes.

חלון n. pr. 1° Holon, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 51. — 2° Holon, ville dans Moab, Jér. 48. 21.

אות (de קב'ן: m. (de אות m. (de מל-פני קב'וף): אות מלות מלות אות אות אות מות מלות מות m. (de la mort, donc: tous les hommes; ou: de dissimulation, les trompeurs).

יְתְּלֵּפְרֶת: L'opposé, le contraire: יְתִּלּפְרֶת: Aboth, et le contraire, l'opposé, de ces choses.

י חלוץ ח. Dégagement ou force (v. חלוץ I et II): חַלָּץ Rituel, une vie de force, de santé parfaite; et תַּלִיץ אָבָּמִית Rituel, l'état de l'âme dégagée du corps, ou: qui jouit de la béatitude.

קללישָׁה f. (rac. קלשׁה). Défaite : אַלּשָׁה ענה הַלּישָׁה Exod. 32. 18, le bruit des cris d'une défaite.

קלת n. pr. Halah, une province assyrienne, une des contrées où Salmanasar a transféré les Israélites, II Rois 17. 6, 18. 11.

חַלְחוּל n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 58.

תהל (rac. הדל). Douleur, terreur: תַּלְחָלָה Is. 21. 3, c'est pourquoi mes reins sont (remplis) saisis de douleur; בְּיִבְיּם בְּיִבָּם Ez. 30. 9, et il y aura une terreur parmi eux comme au jour de l'Egypte.

בּיַרְלְטֵּר רְיִמְקְלְטֵּר רְיִמְקְלְטֵּר רְיִמְקְלְטֵּר רְיִמְקְלְטֵּר רְיִמְקְלְטֵּר (יְתַיְלְטִר רְיִמְנְּרְיִם lis le firent déclarer, assurer (que les paroles « Ben Hadad est mon frère » ont été dites) par lui ; d'autres expliquent comme s'il y avait יְּמָשָּׁרְ רְיִמְיִּלְטֵּרְ יְּמָבְּיִלְטִּרְ יְּמָבְּיִלְטִּרְ יִמְבָּיִּלְטִּרְ יִמְבָּיִּלְטִּרְ יִמְבָּיִּבְּי וֹן lis l'arrachèrent de sa bouche, saisirent vite sa parole (v. רְיֵבֶיִן).

יַלְיִי m. (plur. תְּלָאִים). Parure, bijou : מְתָּלִּיּבְּיֶם Prov. 25. 12, et un bijou d'or fin ; מְמוֹ תְּלָאִים Cant. 7. 2, comme des bijoux.

יְרָי, n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 24.

תַלְיָה (v.לְיָה). Bijou: הַתְּלְיָהָה Osée 2. 15, lorsqu'elle se parait de ses pendants d'oreilles, ou des anneaux qu'elle portait au nez, et de ses bijoux.

קליל m. (de יְּהַלֵּלְה). Flûte : מַּהְיָלִּרּל Is. 30. 29, comme celui qui va au son de la flûte (ou du chalumeau, du haut-bois); מְחַלְּלִים מְחַלְלִים I Rois 1. 40, (et des gens) qui jouaient des flûtes.

קלילָת (rac. אָלָה) Ce qui est profane, à repousser, à éloigner; de là, exclam., qu'il soit loin! תְּלִילָה מְּהָ מִיְּבֶּי תְּיִוֹן soit loin! תְּלִילָה מְּהְ מִיְבָּי תְּיִוֹן soit loin de toi de faire une chose pareille; תְּלִילָה תְּלָּה מִיבְי בְּיִרְהָּי אַ Job 27. 5, Dieu me garde de vous croire justes, ou de vous approuver; תְּלִילָה מִי בִיי בְּתְּהִי I Rois 21.3, loin de moi, que Dieu me garde, de donner, etc.; מִינִ בְּיִבְּי תְּעָבְּע Jos. 22. 29, loin de nous ce (crime), que Dieu nous en préserve.

תְלִיאָה f. (rac. לפּתְי). Ce qu'on enlève a un mort, les habits, les armes: יִפְּקַח אָּרַדְּתִלְּצִּחוֹ וֹלְבָּקוֹת אָּרַדְתַלְּצִּחָם ; II Sam. 2.21, et prends ses dépouilles, ses armes; נַיִּמָּח אָרַרְּאָדָת Jug. 14. 19, il prit les vêtements qu'il leur avait ôtés.

On nomme תְּלִיבֶּה la cérémonie qui a lieu entre la veuve d'un homme mort sans avoir laissé d'enfants et le frère du défunt, faute de quoi elle ne pourrait pas se remarier (v. Deut., chap. 25. 5 à 10).

קלָה חַלְּהְ adj. Pauvre, malheureux: עֵּינִי לְחֵלְכָּח יִצְּמֹני Ps. 10. 8, ses yeux épient le pauvre (d'autres expliquent: ton peuple, de הַלָּבָּה יַצִּיב (חֵיל 10. 14, c'est à toi que le malheureux s'abandonne; בּלְבָּאִרם 10. 10, (cheth.) les malheureux (v. מֵיל בּלְּאַרָּה).

ים קלל 1° Creuser, percer, blesser (de là הַלָּל , הַלָּל , הַלָּל , הַלָּל , הַלָּל ; intrans.:

יְלְבֶּר תְּלֵל בְּקִרְבְּר Ps. 109. 22, et mon cœur est blessé au dedans de moi. — 2º Danser: לְחוּל בַּשְּׁחֹלוֹתוּ Jug. 21. 21, pour danser en rang, ou: les danses accoutumées.

Pi. Blesser, tuer : מָדֶר מְחַלְלֵהְ Ez. 28. 9, sous la main de ceux qui te tuent. — 2º De הַלְּרִם Jouer de la flute : פְּחַלְּלָרִם I Rois 1. 40, (et des gens) qui jouaient des flutes. — 3° Danser : 79 זומר אַנָּשׁר אַנָּשׁר זַנְלֹּה Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées (forme Poal). — 4° Délier, violer, profaner: קל בּרִיחוֹ Ps. 55. 21, il a violé son alliance; קף צל־הַחָלֵל אַר־בָּקָה Lev. 19. 29, ne profane pas ta fille; אַח־כֹּדֶשׁ דֵי חַלֵּל Lév. 19. 8, il a profané le sacrifice saint de l'Éternel; מְחַלֶּלֶתְים Exod. 31. 14, celui qui le violera (le sabbat); יחוללו ימערוד Ez. 28. 7, ils souilleront ta beaule, ton eclat; לְחַלֵּל נְאוֹן כֵּלּ־צָבֶר Is. 23. 9, pour flétrir l'orgueil de toute gloire (de cette ville superbe).

Poa. 1º Blesser: מְחוּלְלָהְ מְּוֹרְ Is. 51. 9, qui blesse le dragon. — 2º Pass.: יְרוּא Is. 53. 5, et il est blessé, affligé, à cause de nos méfaits.

Pou. 1° Etre blessé, tué! מְּחַלְלֵּר חֵרֶב Ez. 32. 26, frappés par le glaive. — 2° Etre profané: שָׁמִי חַגְּּדִוֹל הַבּוֹיִם Ez. 36. 23, mon grand nom qui a été profané parmi les nations.

 2. 25 (aujourd'hui) je commencerai à jeter la terreur (de tes armes dans tous les peuples); de là nhma.

Hoph.: אַז דּרְיַל לְּקְרֹא בְּשֵׁם בְּיר Gen. 4, 26, alors (il fut commencé) on commença d'invoquer le nom de l'Éternel.

קלל adj. (const. הְלַלֵּהְ חִילְּלָּהְ חִילְּלָּהְ מּשׁרָ, const. בְּילָלָהְ חִילְלָּהְ חִילְלָּהְ בּיבְּיבְּרָ, const. בּילְלָּהְ חִילְלָּהְ חִילְלָּהְ בְּיבְּרָ, const. בּילָבְיּהְ חִילְלָּהְ הַילָּבְיּ בּיבְּיבְּי, const. 1º Frappé, blessé, tué: בְּילָבְי בְּיבְּבְּיבְ בַּיבְּרִי בְּילָבְי בְילָבְי בְּיבְּבּ Lament. 4.9, ceux qui ont été tués par l'épée ont été plus heureux que ceux qui sont morts par la famine; בְּילִבְיְבְיבִּיבּרְ בַּיבְּיבּוֹב Ps. 69. 27, et ils s'entretiennent de la douleur de ceux que tu as blessés. — 2º Profane: בְּילָבְיְרְיָשָׁב Ez. 21. 30, et toi, profane, impie (ou: toi qui as mérité la mort, v. 1º); בּילְּבָּיְרָ בַּיִבְּרָ בַּיִרְ בַּיבְּרִי בַּיבְּרִי בַּיבְרָ בַּיבְּרִי בַּיבְּרִי בַּיבְּרִי בַּיבְּרִי בַּיבְּרִי בַּיבְירִ בְּיִבְּיִבְּרִ בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְי בְּיבְּיִבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבִיי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיבִי בְּיבִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בִּיי בְּיבְיי בְּיִי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיִי בְּיִיבְיי בְּיִיבְיי בְּיבִיי בְּיבְייי בְּיבִיי בְּיבִיי

תְּלֶם chald. : מֵכִּר חָלְפָא לְעַרְרָה Dan. 2. 4, dis le songe à tes serviteurs.

לְּמֵלֵּהְ f. Ex. unique: תְּלְמֵּהְּהְ Job 6. 6, (ya-t-il un goût) dans le jus blanc de l'œuf? (מַלְּמִדְּהְ comme בְּיָהְ, v. וְיִלְּבֵּי ou תְּיבִּין dans le jus (le blanc qui entoure), מְּלְמֵּהְהִי le jaune de l'œuf; d'autres traduisent: dans le jus du pourpier, ou : dans la salive d'un homme fort, sain (y. בַּיִּרָ 2°).

ילְּמִישׁ m. Pierre dure, roc: בַּדַּלְּמִישׁ Job 28. 9, il met la main aux rochers; בַּדַלְּמִישׁ Deut. 8. 15,

באר 32. 13, du plus dur rocher.

לְלֵחֶ (fut. יַחֵלֹם) 1° Passer, s'en aller, se repandre : חַלָּהְ תַּלָּהְ Cant. 2. 11, (la pluie) est passée, a cessé; ירוּהָן עֵל־ -סנר בחלת Job 4. 15, et un esprit passa devant mon visage; רַּחַלֶּמָת פְשָׁם I Sam. 10. 3, tu t'en iras de là ; וַיַלַבְּ בְּירוּבְיַרוּ ls. 8. 8, (le fleuve) se répandra dans le pays de Juda. — 2º Passer d'un état à l'autre, changer; des plantes: verdir, reverdir: בַּבֹּקֵר מַחַצִיר יַחַלֹם Ps. 90. 5, le matin il est comme une herbe qui reverdit, qui pousse; בַּבֹקר רַצָּרץ וָחַלָּף 90. 6, le matin il fleurit et verdit, ou, sens 1°: comme une herbe qui passe, se fane, -le matin il fleurit, puis il passe; או חַלָּת רוּחַ Hab. 1.11, alors son esprit changera (son orgueil augmentera). -3º Actif. Faire passer à travers, enfoncer, faire passer, détruire: יָהֶלְפָּת ורקתו Jug. 5. 26, elle lui enfonça la tempe (elle lui enfonça le clou dans la tempe); וָחַאֵּלִילִים כַּלִּיל יַחַלֹם Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes; אָלְמוּ ph Is. 24. 5, ils ont changé, violé, les ordonnances, commandements.

Pi. Changer: יְרָחַלָּהְ שָׁמְלֹּחָרוּ Gen. 41. 14, Joseph changea d'habits.

לְלְּרְי chald. Passer, se passer: וְשִּׁבְשָׁח Dan. 4. 13, et sept temps se passeront sur lui.

תלף בלביף Changement; prépos., en place de, pour : תֵּלֶף צָבֹביְרְבֶּם Nomb. 18. 31, en récompense pour votre service.

קלף n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

ו אָלְיִן (fut. אָרִיבִי). So séparor, so retirer: מְיִבְּי חַבְּיִי Osée 5. 6, (Dieu) s'est retiré d'eux. — Sortir, découvrir: בּיבִּי לֵּיִי Lament. 4. 3, même les bêtes farouches, les monstres marins, sortent, découvrent, leurs mamelles (pour allaiter leurs petits). — Oter, arracher: מְּיִלְיִי בְּיֵלִי Deut. 25. 9, elle lui ôtera son soulier (du pied).

Pi. 1º Arracher: רְּחְלְצֵּרְ שֶּׁ דְּרְוּאֲבְּרָיִם Lév. 14. 40, ils arracheront les pierres (inf. רְצַׁיִי 14. 43). — 2º Arracher d'un danger, sauver: תַּלְצֵּרִ בְּיִּבְיִי רְצִּרְ Ps. 6. 5, délivre mon âme; בְּיִּבְיִי בְּיִרְםְּץ בְּיִּרְ וּצַבְּי בְּיִרְםְּץ בְּיִי רַיִּבְם Il Sam. 22. 20, il me délivre, parce que je lui ai plu; צֹּרְרִי רֵיכְם Ps. 7. 5, au contraire, j'ai délivré celui qui me persécutait sans motif (ou תַּבְּיִּבְּי si j'ai dépouillé, v. תַּיִּבְּיִם).

Niph. Etre délivré: צַּיִּדִּיק מָשְּׁנָּדְּא לַנְּיִּאָרָ Prov. 11. 8, le juste est délivré du danger; לְּמַצַן יַדְילְצֵּדּן יְיִידִיף Ps. 108. 8, afin que ceux que tu aimes soient délivrés.

II אָלין Ceindre, entourer les reins d'armes, armer, équiper: מָּלִּיקְילִיץ Nomb. 32. 21, chaque homme armé; aussi אָבָיּ 32. 27, tous armés, équipés pour l'armée, pour la guerre.

Niph. S'armer: מְשָׁלְצֵה מַאָּקְכָּם אָנָשִׁים Nomb. 31. 3, que des hommes d'entre vous s'arment pour combattre; מָאַכְּזְינ נַיְלַץ 32. 17, et nous nous armerons.

Hiph.: יְבִּאָלִיְרְהְ תַּחָלִּיץ Is. 58. 11, il armera, engraissera, ou fortifiera, (tes os) ton corps; selon d'autres: il sauvera, protégera, ton corps (v. I יְבִיקִילִיצִי Pi. 2°); מוֹלְיצִי Rituel, et fortifienous, ou délivre-nous.

ת. duel. Les reins (v. II פֿרָלָ ווּ): Gen. 35. 11, et des rois sortiront de tes reins, descendront de toi; הְלַנְיך הַלְּצִיך Job 38. 3, ceins tes reins comme un homme, prépare-toi à la lutte.

アプロ et アプロ n. pr. m. 1° Chr. 2. 39. — 2° II Sam. 23. 26, I Chr. 11. 27.

I אָרָ (fut. בְּחַלֹּם). 1º Partager, accorder, donner: נייַחלקו אַר־דואָרץ Jos. 14. 5, ils partagerent le pays ; אָטֶר חָלַק רֶי אֱלֹדֶיך Drix Deut. 4. 19, que le Seigneur ton Dieu a partagés, donnés, qu'il a créés (pour le service de tous les peuples); ובתוק אחים בחלק מחלח Prov. 17. 2, et entre les frères il partagera l'héritage, il aura la même part que chacun d'eux; ולא-חַלַּם לָה בְּבְינִח Job 39. 17, il ne lui a rien donné en fait d'intelligence; ני־חַלֶּק אָחֵו אַת־בַּיח יֵי II Chr. 28. 21, Achaz partagea, ou pilla, (tout ce qu'il y avait dans) le temple. — 2º Intrans. Etre divise : חַלֶּק לְבָּם Osee 10. 2, leur cœur est divisé, ou s'est séparé de Dieu.

Niph. Etre partage, se partager: לְּאָלָת תְּלֶּלְ תְּאָלָת Nomb. 26. 53, le pays sera partage entre ceux-la; אָרָת תַּלֶּלְ אִרּר Job 38. 24, quelle est la voie où la lumière se partage; בַּיְלָּת בַּתְלַלְ צְּלֵּרְת Cen. 14. 15, il se divisa, c.-a-d. (Abraham) divisa sa troupe, pour tomber sur eux (les ennemis), pendant la nuit.

Pi.: 1° לְּבָלֵּך Gen. 49. 27, et le soir il partage la proie; פּלָל II Sam. 6. 19, et il distribua à tout le peuple; יְרָשְּלֶּל לְּהָם אָּתִּדְתָּאֶרֶץ IRois 18. 6, ils partagèrent le pays entre eux. — 2° Disperser: בְּתַלְּפָר Gen. 49. 7, je les diviserai dans Jacob; מְרַיְלָפִר Lament. 4. 16, (la face) la colère de l'Eternel les a dispersés.

Pou. passif: אָנרְטָּהְדּ בַּהֶבֶל Is. 33. 23, alors le butin et les dépouilles seront partagés; בְּהָבֶל הְּחָבֶל Amos 7. 17, ton sol sera partagé au cordeau.

Hithp.: בְּלָקִים בְּלֶקִים אַהָהּ לְּשָׁבְּעָּח הַלָּלְיִם Sos. 18. 5, ils doivent se la partager en sept parts.

II אָרְקוּ בּוְתְּכָּאוֹי מִּדּוֹ בְּרִינְ בּוֹרְיִּבְּאוֹי מִּדְּיִנְ בְּּוֹרְיִּבְּאוֹי Ps. 55. 22, les paroles de sa bouche sont plus douces que la crème; selon d'autres, le מַ de מַחְבָּאוֹיִם appartient au mot: les paroles de sa bouche, délicates comme la crème, sont douces.

Hiph. Dire des paroles douces, flatter: Prov. 2. 16, qui adoucit ses paroles, qui flatte; לְשׁינְם Prov. 2. 16, qui langue, Prov. 2. 10, ils flattent avec leur langue, exact. ils rendent douce leur langue; בְּבֵּר מַבְּלִּרְעָבִי Prov. 29. 5, l'homme qui flatte son prochain; בְּבִּר מַבְּלִר מָבִּל בְּבִּר נַּבְּי וּלִּר מַבְּל בְּבִּר נַּבְּי וּלִי בַּבְּר בַּבְּר בְּבִּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבִּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בָּבְר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בְּבִי בַּבְּר בְּבִּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבִּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבַּר בְּבַּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבַּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבַּר בְּבַּר בַּבְּר בְּבַּר בְּבַּר בַּבְּר בְּבָּר בַּבְּר בְּבַּר בְּבַּר בַּבְּר בְּבָּר בַּבְּר בְּבָּר בַּבְּר בְּבָּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבַּר בְּבַּר בְּבַּר בְּבַּר בְּבְּר בְּבְּב בְּבְּר בְּבְּב בּבְּר בְּבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּב בּבְּר בְּבְּבְּב בּבּר בּבְּבְּב בּבְּב בּבּב בּבּר בּבְּב בּבּב בּבְּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב

רְּלֵּחָ ndj. (de II בְּלֵּחָי Lisse, uni, doux, flatteur: בְּלִּחְי אָרִשׁ Gen. 27, 11, je suis un homme qui a la peau lisse, je n'ai point de poil; בְּלָּחְי בְּיִחְי וְחָלֵּחְ Jos. 11. 17, la montagne unie, chauve, sans arbres (ou montagne coupée, de I בְּלָחָי בְּיִחְי בְּיִחְי בְּיִחְי Prov. 5. 3, et son palais est plus doux que l'huile, ses paroles sont douces, insinuantes; בְּלֵחְים בְּעַבְּיִם בַּבְּלָחָי Ez. 12. 24, (ni) divination trompeuse.

רְלֶם מַצְבֶר נְחַיָּא Chald. m. Part: תְּלֶם מַצְבֶר נְחַיָּא Esdr. 4. 16, (tu perdras) la part, les terres que tu possèdes, au delà du fleuve; הַלְכָה בַּצְשָׁב בִּרְעָא Dan. 4. 12, (il aura) sa part aux herbes de la terre.

ו תְּלֶקִים. (avec suff. אָרְלָּקִים, plur. מְלָקִים.). Part, partage (de I הָלָקִי): Oen. 14. 24, et la part des hommes (qui m'ont suivi); בְּחָלֶּקִי הַיְּבֶּעָּלִי וְתָּלֶּקִי הַוְלָּקִי הַוְלָּקִי הַוֹּלֶקי הַוְלָּקִי הַוֹּלֶקי הַוֹּלֶקי הַוֹּלֶקי הַיְלָּקִי הַיְלָּקִי הַיְלָּקִי הַלָּקִי הַיְלָּקִי הַלָּקי הַלָּקי הַיְלָקי הָלָקי הַלָּקי הַיְלָקי הָלָקי הַלָּקי הַלָּקי הַלָּקי הַיְלָקי הַלָּקי הַלָּקי הַלָּקי הַלָּקי הַלָּקי הַלְּקי הַבְּלּי בְּעִבּי (Israel) est la part que l'Eternel a choisie; בְּלָּלִי הָלָקי הַלָּקי הַלָּקי הַלָּלִי הַלָּקי בְּעָלִי בְּעָרִי בְּעָבְילִי בְּעָלִי בְּעָבְילִי בְּעָבְילִי בְּעָבְילִי בְּעָבְילִי בְּעָבְילִי בְּעָלִי בְּעָלִי בְּעָלִי בְּעָבְילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילְייִי בְּילִי בְּילִייִי בְּילִייִי בְּילִי בְּילִי בְּילִיי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּילִיי בְּיבְילִיי בְּייִיייייי בְּילִיי בְּיבְּיים בְּייבְייי בְּיבְייי בְּיבְּייי בְּיבְיייי בְּיבּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיייי בְּיבְייייי בְּיבּיייי בְּיבְיייי בְּיבּייי בְּיבְייייי בְּיבּיייי בְיבְיייי בְּיבּיי בּיבּיי בּיוּבּיי בּיי בְּבְיייי בְּיבְייי בְּיבּיי

II בּוֹלְמֵרִיבָּים m. (de II בְּילָמָרְי.). Chose, pierre polie; politesse, flatterie: בְּילַמְרִּי Is. 57. 6, ton partage est, c.-a-d. tu t'es attachée aux pierres polies de la vallée, ou du torrent; בְּילַמָּרְ Prov. 7. 21, elle le séduit par la politesso de ses lèvres, par ses paroles flatteuses; il dit des flatteries à ses compagnons;

ou, de I pomet une part du butin à ses amis.

P תלקי n. pr. Helek, fils de Gilead; n. patron. מָלְיִי Nomb. 26. 30.

אָפֶרִים adj. Uni, poli: מְּלֶבִיּם בְּּלֶבִי הַ הְּלֶּבִי I Sam. 17. 40, cinq pierres polies (Il הַלַּבְּ).

וֹתְלְּקְתוֹ f. Part, portion (v. I הַלְּקְתוֹ הַתְּיִּשְׁתְ הַשְּׁתְּ קְּתְּחְ הַשְּׁתְּ קְּתְּחְ הַבְּּאָתְ הַשְּׁתְּ Gen. 33. 19, une partie du champ; בְּיִי הַבְּּיִחְ וֹן II Sam. 14. 30, le partage, le champ, de Joab; הַבְּיִּםְ הַבְּיִּם Deut. 33. 21, car là est la part qui lui est réservée par le législateur, ou : là sera (le champ) la tombe cachée, ignorée, du législateur (de Moïse).

ון קלְקָהן f. (v. II קלְקָהן). L'état de ce qui est lisse, glissant, poli, flatteur: חְלְּקָהְיִר נְּבִּירְיִּ Gen. 27. 16, son cou lisse, saus poil; יבּיְבִּירִי לָּפִיר וּלָבָּי Ps. 73. 18, tu les places sur des chemins glissants; processer cerrification of the langue douce, flatteuse, de l'étrangère; מַּבְּרִיּרְלָּנִי הַלְּכִי וּלִבְּיִר וּלָנִי הַלְּכִי Is. 30. 10, dites-nous des choses qui flattent.

תְּלְקְּתְּ f. Division, repartition: תַּלְקָתּ בּתר־אָב II Chr. 35. 5, et selon la division, repartition, des familles.

תְלְקוֹת f. pl. Flatteries: יְחַיִּנְיםְ בַּחֲלַפְּוֹת Dan. 11. 32, il séduira par des flatteries.

תְלָקִי n. pr. m. Neh. 12. 15.

תְלְקְיָה et תְּלְקְיָה n. pr. 1° Helkias, le grand prêtre sous le règne de Josias, lI Rois 22. 8. — 2° Helkias, père du prophète Jérémie, Jér. 1. 1. — 3° II Rois 18. 18. — 4° Plusieurs autres: Chr., Jér., Néh.

קלקלקוֹת pl. f. 1° Des endroits glissants: רְּבְּילְבְּלִים חֹשֶׁהְ תַּבְּלְבְּלִים Ps. 35.6, que leur chemin soit ténébreux et glissant, littér. plein de ténèbres et d'endroits glissants. — 2° Flatteries, artifice: בְּילַבְּלִים Dan. 11. 21, 34, par des flatteries, par artifice.

ኮድንቦ n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19, 25.

לְלֶּהְ 1º Intrans. Devenir faible: יְבֶּהָר שְׁלָהְי Job 14. 10, mais l'homme meurt après s'être affaibli, après une grande prostration. — 2º Trans. Affaiblir, vaincre: בְּיַבְיּלְשׁ יְרוּשְׁשָׁ שִּׁרְבּיִבְּעָּ Exod. 17. 13, Josué affaiblit, défit, Amalek (et son peuple); בּיִבְּיבִּעְּיַ Is. 14. 12, toi qui fus vainqueur des nations.

יַלְשׁ הֹאַכֵּר נְבּוֹר אָנִי : adj. Faible חַלְּשׁ Joel 4. 10, le faible dira: Je suis fort.

סְּחָ m. (toujours avec suff.). Beaupère (d'une femme), père de son mari: הַנְּיִי כָּלָּח הִמְּנְיִת Gen. 38. 13, vois, ton beau-père va a Thimnah; מָנִי 38. 25, son beau-père.

סְרָ פּנְ מַתְּ adj. (rac. מָתָּמָם). Chaud: מְּתְּמֵם הָּן Jos. 9. 12. voila notre pain (nous le primes) tout chaud; אֲשֶׁר־בְּנְרָהְ Job 37. 17, que, ou pourquoi, tes vêtements sont chauds.

סְתְּ ח. pr. 1° Cham, fils de Noé, Gen. 10. 1. — 2° D'un pays: אֶבֶץ הָם la terre de Cham, Ps. 105. 23, 106. 22, parall. avec l'Égypte.

מת m. (rac. מַמֶּחָ). Chaleur, le chaud: מֹהְי יְשֹׁהְ Gen. 8. 22, et le froid et le chaud; aussi adj.: מַּהָ I Sam. 21. 7, du pain chaud.

אָטָחָ וֹיִנימָא נְדֹלָּה Dan. 11. 44, dans une grande fureur (v. מְּחַה).

אַטְהָ et אֹטְהַ chald. f. Colère, fureur: בּרְיֵנוּ רַתְּפָא ברנוּ רַתִּפְאָלִי הַפָּא Dan. 3. 13, plein de colère et fureur; אַהְמָלִי הַפָּא 3. 19, (Nabuchodonosor) fut rempli de colère.

קרְאָה (. Crème, beurre: רְיָפָּת Gen. 18. 8, il chercha du beurre et du lait; רְיָבְישׁ וְרְיִפְאָר Job 20. 17, des torrents, des ruisseaux, de miel et de crème.

לְּחָפְי (fut. בְּחַבְי פּּל רְּחָבְי (יְחָפְר פְּלְּהוֹת וְנָיְלָּנ Mich. 2. 2, ils ont convoité des champs, et les ont pris avec violence; בּאַ חַיְּהָי בּאַ Exod. 20. 17, tu ne convoiteras pas (la maison de ton prochain); בְּיִבְּיְבְיִה וֹאַ Is. 53. 2, pour que nous le désirions. — 2° Se plaire à quelque chose, y trouver du

plaisir: אַלְתִים לְשִׁבְּחוֹ Ps. 68. 17, la montagne où il a plu à Dieu d'habiter; חַמֵּר רַשָּׁת Prov. 12. 12, le méchant trouve du plaisir, son plaisir est, etc. Part. ou subst. man Ce qui est dėsirė, agrėable, prėcieux : — בָּנְרֵי עֵישִׁוּ ההקהת Gen. 27. 15, les plus beaux habits, les habits précieux d'Esau; ימַלָּט Job 20. 20, il ne se sauvera pas par ce qu'il a de plus précieux, ou il ne sauvera rien de ce qu'il a de plus précieux ; ממורות בנחב Esdr. 8. 27, נַהָּבֶּס כָּנָשׁ חֲסִוּדוֹ ; précieux comme de l'or Ps. 39. 12, tu consumes ce qu'il aime, ou sa beauté, comme un ver (qui ronge); יַנְתְמּרְרַיְתֵם בֵּל-יוֹעִילּגּ Is. 44. 9, et leurs délices, leurs idoles ne leur serviront de rien.

Niph.: מָקמֶד לְמֵּרְאָח Gen. 2. 9, (des arbres) agréables à la vue; תּוַבְּיבְּיִם Ps. 19. 11, qui sont plus précieux que l'or.

Pi. Se plaire à (v. Kal 2°): יוֹשָׁבְּחִי רְיָטֵיבְחִי Cant. 2. 3, à son ombre j'ai reposé avec délices.

בּחוּרֶר חָפֶּד m. Agrément, beauté: בַּחוּרֶר חָפֶּד Ez. 23. 6, de jeunes gens beaux, séduisants; בַּרְפֵּד יְנַשְּׁלְּחֵב Amos 5. 11, vous avez planté d'excellentes vignes.

אָרָהְ f. Désir, joie, délice: אָרָהְ הְּחְהָּחְ Jér. 3. 19, une terre de délice; הַחְהָּחְ יִשְׁרָאֵל I Sam. 9. 20, et a qui est tout ce qu'il y a de précieux dans Israel? בְּלָבִי בְּלָבִי מָלְרָהָ Dan. 11. 37, l'amour des femmes, ou délice des femmes, nom d'une divinité adorée surtout des femmes (?); יַבְּהָ בְּלָּאַ תְּסְבָּהְ II Chr. 21. 20, (le roi Jorani) s'en alla, mourut, sans regrets, sans avoir été regretté de personne (ou : après avoir vécu sans joie).

אַרָּים חְאָד 10. 3, du pain agréable au gout, ou des mets délicats.

וְשְׁרְּךָ (le doux) n. pr. Hemdan, fils de Disan, Gen. 36. 26. בְּיִּכְּרָ I Chr. 1. 41.

וְאָיִר f. (rac. יְמָבּה). 1° Chaleur: יְאֵיך Ps. 19. 7, rien ne se cache, ne se dérobe, à sa chaleur. — 2° Le soleil: תְּלָאׁ תַּשְּׁה חַוּשְׁרוּ Job 30. 28, sans soleil; וְיִנְיִה אוֹר־תַּלְבֶנֶה כְּאוֹר תַּוּתְּשָׁה Is. 30. 26, la lumière de la lune deviendra comme la lumière du soleil.

II הַּלְּהֵר (pour קּרְהֹץ). Crème : בְּרְהֹץ Job 29. 6, lorsque mes pieds se baignaient dans la crème.

חַמוּאֵל n. pr. m. I Chr. 4. 26.

קמוד (v. חָמוּד part.)

קמיטיל n. pr. Hamoutal, fille de Jérémie, femme du roi Josias, II Rois 23. 31, 24. 18.

קטול n. pr. Hamul, fils de Perès, Gen. 46. 21; n. patron. קטול Nomb. 26. 21.

n. pr. 1° Hamon, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 28.—2° Hamon, ville de la tribu de Nephthali, I Chr. 6. 61.

אָרְמִיץ m. (rac. יְהָמֵץ). L'opprimé, ou l'oppresseur: אָשִּרּוּ Is. 1. 17, fortifiez, assistez, l'opprimé; ou: ramenez dans le droit chemin, dans la bonne voie, l'homme violent, l'oppresseur.

קימוק m. (rac. הָשָּהָ). Jointure, ou contour: תַּמּיּקֵי יְרַבָּיִךְּ Cant. 7. 2, les jointures, ou les contours, de tes hanches (v. הָשָּׁמָ).

יַּשְּׁשׁכָר חֲמר נָּרֶם: מּיִם 1º Ane חֲמר חֲמר קַמוֹר Gen. 49. 14, Isaachar est comme un

חמור n. pr. Hemor, père de Sichem, Gen. 33. 19.

קַמוֹרָה f. Tas, foule, groupe; duel מַמוֹרָה (v. חֲמוֹרָה (v. חֲמֹרָתִים (v. חֲמֹרָתִים

לים אֲשֶׁר (תָם V. בּלֹ אֲשֶׁר הַ הַּחְמוֹתְן הַ Ruth, 2. 11, tout ce que tu as fait à l'égard de ta belle-mère (de la mère de ton mari).

ውዕጣ m. Un des animaux impurs, Lév. 11. 30, espèce de lézard ou de limace (?).

קְּמִיץ adj. Salé: בְּלִיל חָמִיץ אַכַלּגּ Is. 30.24, ils mangeront une pature salée; selon d'autres, du fourrage pur ou fort, gras.

תְּמִישִׁיה et יְּמִישִׁיה m. (fém. קֹמִישִׁי nomb. ord. Le, la cinquième: יִים חֲמִישִׁי Gen. 1. 23, le cinquième jour; חֲמִישִׁיה Gen. 47. 24, la cinquième partie (un de cinq).

קּמְלָהוּ Compassion, miséricorde: קּמְבְּלָּחְ Gen. 19. 16, par la miséricorde de l'Éternel pour lui; בְּמִבְּלָח הוּא נְאָלָם Is. 63. 9, dans son amour et dans sa clémence il les a rachetés.

Niph.: אָלְהָיִד אֵיךְ בִיְּרֵם Eccl. 4. 11, mais un homme seul comment aura-t-il chaud? comment s'échauffera-t-il? בְּלֵבְּיִבְּי Osée 7. 7, tous sont brûlants, ont des passions ardentes (ou ces deux futurs sont une 2° forme du Kal). Part.: בְּאֵלִים בָּאֵלִים Is. 57. 5, vous qui êtes enflammés de passions impures sous les arbres, ou pour les idoles (plur. de אֵיל ou de אַרֹּבּיׁ.

Pi.: קבל־פְמֶר מְרַחַמֵּר Job 39. 14, et elle fait réchauffer ses œuss dans la poussière, le sable.

Hithp.: קימוּר הְרָמֵיר יְחְדִּישָׁר Job 31. 20, et il s'est réchauffé avec la toison de mes brebis.

קְּחָה m. (seul. pl., rac. בְּחָה, v. הַּשְּׁה soleil). Images, ou statues, consacrées au soleil: הְחַבְּּבִירָב Lév. 26. 30, je ruinerai vos statues consacrées au soleil; בְּחַבְּיִר הַ בְּרַב וֹן II Chr. 34. 4, et il fit abattre les statues du soleil.

סְׁטְּחָ (fut. סְּמָרֵים) Faire violence, nuire, violer, détruire, rejeter: יחֹמַאָּר ומס נקשוי Prov. 8. 36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se nuit à lui-même; אַכְּר מַּחָשׁלים Job 21. 27, et les jugements injustes dont vous m'accablez, ou : la malice avec laquelle vous m'accusez de violence. d'injustice ; הַמְסוּ חוֹרָחָד Ez. 22. 26 (les prêtres) ont viole ma loi; וַנַּחָשֹם בַּגַּן שָׁכּוֹ Lament. 2. 6, il a détruit sa tente comme un jardin, comme on arrache les plantes, les arbres, d'un jardin; ou : il a renversé sa demeure, Sion, (קָּסְבֶּר בַּןּ) comme une cabane dans un jardin; נחלם קומו הסרו Job 15. 33, il rejettera,

comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

Niph: נְּקְמְסוּ צְּקַבְּיִהְ Jér. 13. 24, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés.

DOM m. (suff. מְמְהַתְ, plur. מְיִהְטָּחָ, Violence, injustice, vol: יְהָאָרָן. Violence, injustice, vol: יְהָאָרָן אָיָרָאָרָן אַיָּבְּיּר הַאָּרָן יִאָרָן אַרָּבּיר פּצּוּ remplie de violence, d'iniquité; שְּהָיִר יְבַּיְר לְּצָּר לִצְּיִר מְיִבְּיִר לִצְּיִר בְּיִבְּיִר אַבָּיר לַצִּיר בּיִבּיר אַבָּיר לַצִּיר בּיִבּיר אַבָּיר לַצִּיר בּיִבּיר לַנִייר בּיִבּיר לַנִייר בּיִבּיר לַנִייר בּיִבּיר לַנִייר בּיִבּיר בּיִבּיר בּיִבּיר בּיִבּיר בּיִבּיר בּיִבּיר בּיִבּיר בּיבִיר בּיבִיר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר לַנִייר בּיביר בּיביר לַנִייר בּיביר בּיביר לַנִייר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר לַנִייר בּיביר ביביר ביב

— Les pronoms possessifs ajoutés comme suff. indiquent celui qui fait et celui qui souffre l'injustice: מַבְּיבֶּם Ps. 58. 3, la violence de vos mains; וְצֵלֹּ קוֹקְרוֹ חָסָסוֹ יֵרֵי Ps. 7. 17, et son injustice descendra, retournera, sur sa tête, sur lui-même; קְּיבֶּי עְּלֶּיךְ פָּרָה 16. 5, ma violence, la violence que je souffre, vient par toi, à cause de toi; סְבִּיבִּים אָבִירִם אָבָּים Obad 10, pour l'injustice faite à ton frère Jacob; amassent, accumulent, des trésors de violence et de rapine (dans leurs palais).

רְשִׁהְ (/ut. יְהַהֵּהְ, inf. הַּהָּהְהָ) 1° Étre acerbe, aigre, salé (de là יְהַהָּהָ et יְהָהִי); de la pâte: fermenter, lever: יְהָהָּי); Exod. 12. 39, car (la pâte) n'était pas levée; יְהַבְּי בָּהָ 12. 34, avant qu'elle fût levée; יְהַבְּיִהְ בַּבְּי בַּיְהַ בַּיְבָּ בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִבְּ בַּיִבְ בַּיִבְּי ָבְּיִבְ בַּיִבְ בַּיִבְּי Osée 7. 4, depuis le pétrissage de la pâte jusqu'à sa fermentation. — 2° Étre d'une couleur forte, vive: מַבְּיִבְ בַּבְּיִב ls. 63. 1, part. pass., (rouge de vêtements) avec des habits rouges (de sang, ou : des habits de pourpre). — 3° Au fig. Étre violent (v. בַּבָּי, : בַּבִּי בַּבְּי בַּבְיבַ בַּבְּי בַּבְיבַ בַּבְי בַּבְּיבַ Ps. 71. 4, de la main de l'homme injuste et violent.

Hithp:: פּר רְחְרַוּמֵץ לְבָבִי Ps. 73. 21, car mon cœur fermentait, était rempli de colère, d'amertume.

רְטְּחָ subst. et adj. m. 1º Pain fermenté: מָבֶּל הָבֵּל בָּל־אֹבֵל בָּל בָּאַבָּל בָּל בָּל בָּל בָּל בָּל conque mangera du pain fermenté (avec du levain); מְשָּלְינָתְי בְעָהָ בְיתָי Lév, 23. 17, adj., (les pains) seront cuits, fermentés, avec du levain. — 2º Violence (v. סְהָר): הְיִהָּ יְבַיְבָּר מַהְרָם Amos 4. 5, et (faites) s'envoler en fumée, c.-a-d. offrir vos sacrifices d'actions de graces provenant de violence, ou présentés avec colère (v. מְיִבְיִּר verbe, 3°), ou מְבִיהִי de pain fermenté (ce qui était défendu).

אַרָּק m. Vinaigre: הֹפֶץ נַיִּנְים Momb. 6. 3, du vinaigre de vin et du vinaigre fait d'un autre breuvage fort; בְּשִׁנֵים Prov. 10. 26, comme le vinaigre (est nuisible) aux dents.

קְּמָּק Se retirer, s'en aller: דְּרִיִּדִי קְּמָּק Cant. 8. 6, mais mon ami s'était retiré, avait disparu, et avait passé ailleurs.

Hithp:: לְּבִּילֵיתְיּ מְּרְיִנְשָּׁלֶּין Jér. 31. 22, jusqu'à quand seras-tu errante, vagabonde?

אסף 1° Étre trouble, se troubler: איניין 1° Étre trouble, se troubler: איניין 1° Ps. 46. 4, ses flots mugiront, se troubleront (v. אַחַ), ou: ses flots s'élèveront, écumeront (v. אַהָּר פָילָא בָּסֶךְ: אַפָּר אָפָר אַפָּר אָפָר אָפָר אָפָר אָפָר אָפָר אַפָּר אָפָר אָפָר אָפָר אַפָּר אָפָר אַפָּר אָפָר אַפּר אָפָר אַפָּר אָפָר אָפָר אַפּר פּר אַפּר אַפּר אַפּר פּר אַפּר בּר אַפּר אַבּר אַפּר אַב אַפּר אַב אַפּר אַב אַפּר אַב אָפּר אַפּר אַפּר אַפּר אַפּר אַפּר אַפּר אַפּר אַפּר אַפּר אַב אָב אַר אַפּר אַפּיי אַפּר אַר אַפּר אַפּר אַפּיר אַפּי אַפּר אַפּי אַפּי אַפּי אַפּי אַפּר אַר אַפּי אַפּי אַפּי אַפּי אַפּי אַר אַפּי אַפּי אַפּי אַפּי אַי אַפּי אַפּי אַפּי אַפּי אַפּי אַפּי אַפּי אַפּאָר אַפּי אַפּי א

Poalal: מֵצִי חֲמַרְכֶּרוּ Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues, ou enflammées; פָנֵי חֲמַרְכֶּרִי מִנִּי־בֶּכִי Job. 16. 16, j'ai le visage enflammé, ou bouffi, à force de pleurer.

קים בעסל. 2. 3, avec du bitume : זְּחָבֶּי Exod. 2. 3, avec du bitume; זְּחַבֶּי לָּהָם לַּהְבֶּי זְיָהָם לָּהְבֶּי לָּהְבָּי לָּהְבָּי לָהְבָּי לָהְבָּי לָהְבָּי לָהְבָּי לַבְּיִבְי לַבְּיבִי לַבְּיִבְי לַבְּיִבְי לַבְּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִיבְּי בְּיבִיי לְבִּיבִי לְבִיבְי לְבִּיבְי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִי לְבִּיבִּי לְבִּיבִּי לְבִּיבִּי לְבִּיבְי לְבִּיבְּי לְבִּיבְי לְבִּיבְי לְבִּיבְי לְבִּיבְי לְבִּיבְי לְבִיבְּי לְבִּיבְי לְבִיבְי לְבִיבְי לְבִּיבְי לְבְּיבִּי לְבִּיבְי לְבִּיבְי לְבִּיבְי לְבִּיבְי לְבְּבְיבְיים לְבִּבְיבְיים לְבִּבְיבְיבְיים לְבִּבְיבְיים לְבִּבְיבְיבְיים לְבִיבְיים לְבִּבְיבְיים לְבִּבְיבְיים לְבִּיבְיים לְבִּיבְיים לְבִּבְיים בְּבְּיבְיים בְּבִּיבְיים בְּבִּיבְיים בְּבִּיבְיים בְּבִּיבְיים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבְיים בּיבּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבְיים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּי

קְּמֶר m. Vin: יְבֶּם־צֵּנֶב תִּשְׁתְּדּוֹקְעָּב חַשְּׁתְּב חַשְּׁתְּב Deut. 32. 14, tu boiras le vin le plus pur, et fort rouge (v. בֶּם תָּמֶר Is. 27. 2, la vigne qui porte le vin.

רְעֵירָ et אַרְטְרָ chald, m. Vin : הַּמָּדְ הַטְּיִה Esdr. 6. 9, le vin et l'huile; מַבְרָא; Dan. 5. 1, il but le vin.

תקר m. 1° Argile, ciment, boue: אַנְקְנוּ נְּדְּחֹמֵר Is. 64. 7, nous sommes l'argile; בחימר חותם Job 38. 14, elle change comme l'argile peut changer d'empreintes; לְהֹבֶיר Gen. 11. 3, ciment, (comme) de ciment(v. קמר;); בדומר חוצות Is. 10. 6, comme la boue des rues. — 2º Tas, amas: וַיִּצְבֶּרוּ אֹתָם חֲמָרָם חֲמָרָם Exod. 8. 10, on les amassa en beaucoup de monceaux; הֹמֶר מָיִם רָבִּים Hab. 3. 15, (au travers) de la masse, du mur des eaux puissantes, allusion au passage de la mer Rouge, ou (sens 1°): au travers de la fange, etc. — 3º Nom d'une mesure : עשהת התקרם השר Ez. 45. 11, dix bath font un chomer (soit pour mesurer le fruit, soit pour les liquides); v. Ez., chap. 45.

לְּבִּר יִּ (fém. קּבִּיתְבּירְת Grave, important; opposé à בְּבַיתְבּירָת Grave, important; opposé à בְּבִיתְבּירָת Grave, important; Aboth, et observe un commandement, une loi de peu d'importance, aussi scrupuleusement qu'une autre plus grave, plus essentielle. בְּבִירָת כַל נְיִהְבֶּר Conclure de mineur à majeur, du léger au grave; à plus forte raison: בְּבִירְתִר Rituel, je suis poussière pendant ma vie, bien plus après ma mort.

וְתְּמְדָּן n. pr. I Chr. 1. 41 (v. תְּמְדָּן).

I רְּמְלֵּיְ חַבּר (seul. le part. pass.): בּיִר מְּעָבׁי בּעַר בְּעַר־יְשְׁרָאֵל

Exod. 13. 18, et les enfants d'Israel sortirent (armés) en armes (de l'Egypte), Jos. 1. 14, Jug. 7. 11. (V. שֹמֶיו 1°, l'aine, endroit à peu près où on ceint l'épée?)

וו לְּמֵלֵית (de שְׁמֵּהְ cinq) Kal inusité. Pi. Lever la cinquième partie: שַּׁהְרָאָרֶע מִצְרֵיִם Gen. 41. 34, il lèvera la cinquième partie des fruits de l'Egypte (v. II שַׁמָּה).

ר (const. פּנְחָהְ, פּנְחְשָּׁהָת, רְבְּשָׁהַת, Cinq: בּישִּיאָ הְשָּׁהָת וְ Gen. 47. 2, cinq homines; הְיִבְשׁ בְּיִרָם, 43. 34, cinq fois autant; בּיִבְּשׁר בּיִרָם, Is. 19. 18, cinq villes. בּיִרָּם, Cinquante: בְּיִבְּיִבּים בּיִרָם, הַבְּשִׁים

rថ្លុំקייו II Rois 1.9, et il lui envoya un chef de cinquante hommes, avec les cinquante soldats (qui étaient sous ce chef); קְּאָרִיקְּיִם, 1.12, et les cinquante hommes.

יַּיבַּהוּ צַּבְנֵר בְּצַּחְרֵי חַחָיִנִית m. Aine: רַיַּבַּהוּ בְּצַרְרַ בְּצַּחְרֵי חַחְיִּכְיּת II Sam. 2. 23, Abner le frappa avec la pointe inférieure de la lance dans l'aine (v. שָּׁהַ יִּי יִי יִן Talmud, dans la cinquième côte (de מַּבָּיִה), II Sam. 3. 27, 4. 6, 20. 10.

II שַּׁבְּח m. La cinquième partie: לְּמַרְשׁח Gen. 47. 26, a Pharaon, au roi appartient la cinquième partie, un de cinq (des produits de la terre).

יַנְמִישָׁר .v) בְּיִלִּישָׁר.).

בּיבִּים Cinquante (v. בּיבֵים).

רַיְלְּלֹּ חַבְּיִם m. Vaisseau, outre: וַיְבְלֹּ חַבְּיִם Gen. 21. 15, et l'eau, qui était dans le vaisseau, fut consumée, manqua; const. יְבִים מִיבוֹ 21. 14, et un vaisseau plein d'eau; aussis, selon quelques commentateurs, יְבִים בְּיבוֹ Osée 7. 5, (ils sont malades) grâce à l'outre pleine de vin (mais selon les autres, par la chaleur, la fureur du vin, v. רְבָּיִם , de même בְּיִבְיִם Hab. 2. 15, toi qui (lui) présentes, verses ton outre (pour l'enivrer), ou: qui lui jettes ton venin (ta colère).

תות (rac. קיבור). Grace, faveur, les graces d'une femme: וְלַחַ בָּצָא חַן בְּעֵינֵי בֵי בִּי Gen. 6. 8, mais Noé trouva grace (aux yeux de) devant l'Éternel; יְהַהָּ בְּעָרִי בִּי Esth. 2. 15, et Esther gagna la faveur (de tous ceux qui la voyaient); il lui concilia la faveur du gouverneur de la prison; יְרַצְּלַרְּדֹוּן Prov. 5. 19, et un chamois (femelle) ou une chevrette très agréable, pour: une femme belle,

gracieuse; אָבֶּן־תֵּן 37. 8, uno pierre précieuse; שָׁבֶּר תַּתֵּן 31. 30, la grace est trompeuse.

n n. pr. Hen, fils de Sophonie, Zach. 6. 14.

חַנְרֵר n. pr. m. Neh. 3. 18.

תְּבָּה (grace) n. pr. Hanna, mère de Samuel, I Sam. 1. 2.

קובר (initie ou initiant) n. pr. 1° Henoch, fils de Cain; aussi une ville qui portait son nom, Gen. 4. 17.—2° Henoch, fils de Jared, Gen. 5. 18.—3° Henoch, fils de Ruben, Gen. 46. 9.—4° Henoch, fils de Midian, הַּבָּר Nomb. 26. 5.

(gracieux) n. pr. 1° Hanon, roi des Ammonites, II Sam. 10. 1. — 2° Néh. 3. 30. — 3° Néh. 3. 13.

מנון adj. (rac. קינן). Gracieux, clément: אַל רַחוּם וְחַנּוּן Exod. 34. 6, Dieu miséricordieux et clément; הַיִּדִּרִּפְ יַבְּרִיף Ps. 412. 4, (Dieu est) clément, miséricordieux et juste.

קרות לי דְמְיִדְתְּיִיתוּ Jér. 37. 16, Jér. 37. 16, Jér. 37. 16, lorsque Jérémie fut venu dans la prison, qui était en dedans des boutiques (selon les autres: et dans les cachots); זוְהָנְּיִתְּיִ Aboth, (la boutique) le marché est ouvert. De la

Aboth, celui qui tient boutique, marchand, mercier.

תְּנְטִים m. pl. (rac. הָנָם). Embaumement: יְפֵיד הַחַנְּפִיד הַ Gen. 50. 3, les jours employés à l'embaumement.

וְלְטִין chald. m. pl. Froment: יְפֵּרי מִירִין מְאָּת וֹנְכִין מּיִרִין מְאָּת Esdr. 7.22, du froment cent (chaurs) mesures.

תְּלֵּאֵל (la grace de Dieu) n. pr. 1° Hanniel, fils d'Ephod, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 34. 23. — 2° I Chr. 7. 39.

קְנִיךְ m. (rac. קָּיְנֵקְ). Qui est initié, expérimenté, éprouvé : יַנֶּיֶלְ אָּעִדְחַנִּיכָּיוּ Gen. 14. 14, il arma ses gens les plus aguerris, les plus braves.

קְּנְינְהְ (rac קּבְּיֵן.). Grâce: אֲשָׁר לֹאֹ־אָפִוּן קְּבָּם חֲזִינְה Jér. 16. 13, de sorte que je ne vous accorderai pas de grâce, de repos.

קינית f. (rac. הַּיָּחְ). Lance: קְּחַיְנִית I Sam. 18. 11, et Saül avait la lance à la main; נַּמְצֵא תַּחַיִּנִית מַאַחַרִיני (מַאַחַרִיני 23, et la lance lui sortit par derrière, c.-à-d. le perça; plur. מון II Chr. 23. 9, les lances, et תַּיְרָתִים Is. 2. 4, et leurs lances.

קרל לינער 1 Initier, instruire: בְּלְּמָר Prov. 22. 6, instruis, habitue, l'enfant selon sa manière, d'après ce qu'il sera capable d'apprendre et de pratiquer, ou: dans sa voie, ses manières, pour qu'il sache se conduire.

2º Inaugurer: אָשֶׁר בָּנְח בַּרְח בְּרָכוֹ Peut. 20. 5, (quelqu'un) qui ait bati une maison neuve et qui n'y ait pas encore logé; וַבְּיִחְיבֵּי וֹ Rois 8. 63, et ils inaugurèrent, dedièrent, le temple de l'Éternel.

לְהָלֶה f. (rac. בְּחַיְהָּה). Inauguration, dédicace: לַחַיְּהָה Nomb. 7. 11, pour la dédicace de l'autel; aussi les

dons et sacrifices offerts pour la dédicace: יַקְרִיבוּ חַאָּמִח מָּאָים אַח חֲנְּמָח 7. 10, les princes offrirent leurs dons pour la dédicace de l'autel; הַנְּמֵח חַבָּרִח Ps. 30. 1, la dédicace du temple, ou: l'inauguration du palais (de David).

*næn La fête qu'on célèbre en mémoire des victoires des Macchabées, et des miracles lors de la dédicace du temple faite par eux; elle commence le 25 du mois de kislew et dure huit jours.

יוֹלְכָּת chald. f. Même signification : בְּינְינִיא דְּנָין Dan. 3. 2, de venir à l'inauguration de la statue; דְּנָיַבְא בְּיָרָא Esdr. 6. 16, la dédicace de ce teniple.

חַנְמְאֵל n. pr. Hanameel, fils de Sellum, Jér. 32. 7.

קְּלֶּכֶל Gelée, frimas: יְשִׁקְמִיהָם בַּחָנָכֶל Ps. 78. 47, (il perd) leurs sycomores, ou figuiers, par la gelée, le frimas (selon d'autres: une espèce de sauterelle, ou la fourmi).

אַרְתְּנֵכִי (fut. יְחִינִי et יְחִינִי avec suff. יְחְיַנִּים inf. יְחִינָּי const. יַחֲיִ et חַיּחִי, inf. יְחִינָּי const. יַחִי et חַיּחִי, inf. יְחִינָּי const. יַחִי et חַיִּחִי, inf. יְחִינִּי הַּיּחָי const. יַחִי et חַיִּחִי, inf. יְחִינִּי Exod. 33. 19, je ferai grace a qui je ferai grace (a qui je voudrai); יְחַיִּים לֹּאִרְיִנִי Lament. 4. 16, ils n'ont pas épargné les vieillards; ils n'ont pas épargné les vieillards; יְחַיִּחִי אַרִינִי Prov. 14. 31, qui a compassion du pauvre; יְחַיֵּבִי אָבְרִיִּהְ Ps. 4. 2, fais-moi grace; יְחִיּבְרָבֶּיְהְ Ps. 4. 2, fais-moi grace; יְּחָבַיְרָבֶּיְהְ אַלָּחִים אָּבְרָיִרְ אַלְּחִים אָּבְרָיִּרְ אָּבָּרִים אָּבְּרָיִרְם אָבָרִירָם אָבָרִיּרָם אָבָרִירָם אָבָרִים אָבָרָיִּרָם אָבָרִים אָבָרִים אָבָרִים אָבָרָיִרָּם אָבָריִם אָבַרָּיִּרְ seriants que Dieu a ac-

cordés, donnés, à ton serviteur; יְחִירָיִהְּיִּ Ps. 119. 29, et accorde-moi ta loi, accorde-moi la grâce de me faire aimer et suivre ta loi; יְחַיִּרִי לְּבְיֵּ בְּטִינִי Job 19. 17, et à ceux que j'aime, les enfants qui sont sortis de moi; selon d'autres: יְחִיּיִי inf., et mon amour, mes caresses, (répugnent) à mes enfants; בַּחַיִּנְיִם Is. 30. 18, pour vous faire miséricorde; בַּחַיִּנִים Ps. 77. 10, Dieu a-t-il oublié de faire grâce? בּחַיִּיִּיִם Job 19. 21, ayez pitié de moi? שִׁיִּיִּי Jug. 21. 22, faites-leur grâce à cause de nous, ou: accordez-les-nous (ces femmes).

Niph: מַח־נַחַנְאָ מְבֹאּ־לָּהְ חֲבְלִּיִם Jér. 22. 23. que tu seras digne de pitié, lorsque tu seras attaquée par des douleurs! ou: seras-tu encore gracieuse, belle,

lorsque, etc.?

Pi. Faire grace, rendre doux, gracieux: רְּבְּיִנִיתְ (p. בְּיִנְיתִּין) Ps. 102. 14, car il est temps de lui faire grace, d'avoir pitié d'elle (Sion); יבּייִנְיתִין בּיִנְיתִי בּיִנְיתִין בּינִינִיתִּין Prov. 26. 25, quoiqu'il rende sa voix douce, gracieuse, ou suppliante (v. Hithp.), ne te fie pas à lui. (Selon Kimchi, בְּיִנִיף est également l'impér. du Pi., v. Kal.)

Po.: יְּמְחוֹנֵן צְנָיִים אֲשְׁיֵרִי (בְּיִרִים cheth.)
Prov. 14. 21, mais qui a compassion
des humbles, ou qui est charitable aux
pauvres, sera bien heureux; יְאַרִיבְּעָּרָהּ,
Ps. 102. 15, et ils ont compassion
de sa poussière, ou: ils aiment la pous-

sière, la terre de Sion.

Hithp. Implorer la grace, la miséricorde; suivi de לְּיִלְּתְּיֵלֵּוֹ Job 19. 16, je le prie; לְּיִלְתְּיֵלֵּוֹ Esth. 4.8, de l'implorer; de אָלְרֵיִי צָּאָל Deut. 3. 23, j'implorai l'Éternel; אַלִּרטּ Gen. 42. 21, lorsqu'il nous im-

plorait; de רְבָרֵי אֵשֶּׁה אָשֶׁר רִּיְחְתַּנְיְּתִּי : לִּמְנֵי אַ לִּמְנֵי רְיִר I Rois 8. 59, ces paroles de supplication que j'ai adressées à l'Éternel.

וְצְרֵין chald. (inf. בְּרֵין בְּרֵין Etre miséricordieux, charitable: יְצֵינִין בְּתַּיוֹן צְנֵין Dan. 4. 24, (rachète) tes iniquités en exerçant la miséricorde, la charité, envers les pauvres.

Ithpa. (v. יַנוּק Hithp.): שַּבְּיבוּ הַמְּרָם אֶּלְּהַהּה 6. 12, il priait et implorait son Dieu.

같다 n. pr. Hanan, fils de Maacha, I Chr. 11. 43. Et plusieurs autres, Esdr., Néh.

קרְאַל ח. pr. d'une tour: מְּנְבֵּל חֲנַנְאֵל la tour d'Hananéel à Jérusalem, Jér. 31. 38.

יף חַנְּנִי n. pr. 1° Hanani, père du prophète Jéhu, I Rois 16. 1. — 2° Hanani, frère de Néhémias, Néh. 1. 2.

קְּנְיְרָהְ (aimé de Dieu) n. pr. 1º Hananiah, fils d'Azur, faux prophète, Jér. 28.1. — 2º Hananias, ami de Daniel, nommé en chaldéen Sidrach, Dan. 1.6,7.

Egypte (chez les Grecs Héracléopolis), Is. 30. 4.

Hiph. Rendre impur, souiller, corrompre, séduire: יְלֹאְרַחְיִּתְּשׁ אָזְרַיְּאָרֶץ
Nomb. 35. 33, vous ne devez pas souiller la terre; בְּיִלְּלְּתִּיֹת בַּיִרְלַפְּתִּי Dan. 11. 32, il séduira par des flatteries.

קנֵר adj. Impie, hypocrite: בָּנִייְ הָעֵּרְ Is. 9. 16, tous sont impies et méchants; בִּרִיל הָעָרָי הָעָה לָפָנִיי הָעָה Job 13. 16, car aucun hypocrite n'osera parattre devant lui.

אָר m. Impiété, hypocrisie: אַנְעשׁיּה m. Impiété, hypocrisie

mis. 32. 6, pour faire de l'hypocrisie, commettre des impiétés.

កស្តុក្ក f. Hypocrisie , corruption : កស្តុក្ក កន្ទុះ Jér. 23. 15, la corruption s'est répandue.

Pin Kal inusité. Niph. S'étrangler: pini II Sam. 17, 23, il s'étrangla.

Pi. Etrangler, égorger; יְלְּבְאַרָּיִר, Nah. 2. 13, le lion étrangle, égorge (des bêtes), pour en nourrirses lionnes.
• רְאָרָהָי m. Strangulation, Rituel.

וֹחְבְּח n. pr. Hanathon, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 14.

אַסְת Kal inusité. Pi. Imputer à honte, insulter: אַשָּׁה וְיִחְפֶּּוֹךְ Prov. 25. 10, pour que celui qui l'entend ne vous insulte, ne t'en fasse des reproches (v. אַסָר. 20),

Hithp. Se montrer bon, misericordieux: עבר תַּסְרִי תַּקְּחַנְּפָּרְ: Ps.18.26, II Sam. 22. 26, envers l'homme bon, tu te montres bon, misericordieux (v. תַּסָּרָן 1°).

ים חוסף ח. (suff. יוסףה). 1° Amour. bonté, saveur, grace, miséricorde, pièlé : אָפָּיר הָפֶר הָשָּר הָפָר נַאָּבָי Gen. 47. 29, que tu exerceras à mon égard la bonte et la fidélité; נָת תַּסְרָּךְ אָת־רַעֶּךְ II Sam. 16. 17, est-ce là ton amour pour ton ami? רַבֵּט אַלָּדוּ חָסֶר Gen. 39. 21, (Dieu) lui concilia la faveur (fit que Joseph fut aime); פתריפר הְסְוּה אַלְחִים Ps. 36. 8, ô Dieu! que ta grace est précieuse! Plur.: אַיַר הָרָאשׁנִים Ps. 89. 50, où sont tes anciennes miséricordes ? יָאֵנְשֵׁר־תָּסֶר Is. 57. 1, et les hommes de piété; וָכַל-חֲסָהוֹ בְּצִרץ תַשָּׁדֶת Is. 40. 6, et même toute sa bonté, ou toute sa force, ou sa beauté, est (passagère) comme la fleur des champs.

2° L'opposé du premier. Honte, crime: תְּסֶר הוֹא Lév. 20. 17, c'est une honte, un crime; וְתְּסֶר לֹאָמֵים תַּפֶּאר Prov. 14. 34, la honte, la perte des nations, est le péché; selon d'autres, sens 1°: la miséricorde, la charité, qu'exercent les peuples, est une expiation (pour leurs péchés).

기우다 n. pr. m. I Rois 4. 10.

חַבְרָיָה (aimé de Dieu) n. pr. m. I Chr. 3, 20.

הַחָּחָהְ (fém. הַחָּחָה, plur. אַסְהָּ et אַ־סְּהָ, fut. הַחָהְיָ et הַחָהְי, plur. אַסְהַי et הַחָּהָי, plur. אַסְהַי et הַחָּהָי, plur. אַסְהַי et הַחָּהָי, plur. אַסְהַי et הַחָּהָי, Se réfugier, reposer, espérer en, avoir confiance: אַבְּלַ הַּטְּיִם Jug. 9. 15, reposez sous mon onbrage; בְּבֵל הְּבֶּלְהְיִי Ps. 36. 8, ils se réfugient sous l'ombre de tes ailes; בְּיִבְּעָ בְּיִבְּיִם וְּכִּי Soph. 3. 12, ils espéreront au nom du Seigneur; בְּיִבּעְ בִּיוֹתְ הַבְּיִם הְיִבְּי וְ Prov. 14. 32, le juste espère encore en mourant, a l'heure de la mort.

지부터 (refuge) n. pr. Hosa, descendant de Merari, I Chr. 26. 10.

קסוֹן, (rac. סָחָן). Fort, puissant; אָמָן הוא מָאַלוּיְיִם Amos 2. 9, qui était fort comme des chênes; יְחָיָּח וְחָיּסֹן לִנְּעָרָח Is. 1. 31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

תְּחְכוֹת (רְמֵכְ תְּמְלְכְתְּתְּרֶ (רְמְבָּתְ לְבְּלְתְּחְ . (rac. הַסְחְ). Refuge, confiance: וְמִּחְסִוּח תְּצְלְּבְעִים לְבְלְתְּח Is. 30. 3, et le refuge sous l'ombre de l'Egypte, votre confiance dans sa protection, sera votre honte, votre confusion.

קְּחָיִר adj. (rac. יְחָסְיר). Bon. miséricordieux, pieux: יְחָסִיר בְּאַבְּירִסְיר Ps. 43.1, contre une nation qui n'est pas bonne; contre une nation qui n'est pas bonne; ps. 445. 47, Dieu est miséricordieux, ou saint, dans toutes ses œuvres; יְרָסִירְיר Ps. 37. 28, il n'abandonnera pas ses saints, ses pieux adorateurs.

Zach. קבְּקָבֵּי תְּחָסִידָת Cigogne: בְּבַּנְבֵּי תְּחָסִידָת Zach. 8. 9, comme les ailes d'une cigogne.

קּמִיל m. (v. יְחָסֵּל. Espèce de saute-relle: יְחָסִר Is. 33. 4, יְהָסָר וְּאַפְּהְ הַיְּחָסִר Is. 33. 4, vos dépouilles seront amassées comme on amasse des sauterelles; ensemble avec אָרְבָּהְה הָסִיל כָּי יְהְיָה: צִּרְבָּה I Rois 8. 37, quand il viendra l'une, ou l'autre, espèce de sauterelles.

מְיִר : Puissant: מְיִּכִּן adj. (rac. מְיַבְּין). Puissant: בִּיר בְּשׁוֹהְ חֲיִּכִּין רָּהְּ Ps. 89. 9, qui est semblable a toi, Dieu puissant.

קסיר chald. adj. (v. הָסֶר héb., manquer). Manquant: חַסְּיר Dan. 5. 27, (tu as été pesé dans la balance) et

tu as été trouvé manquant de poids, c.-à-d. trop léger.

יְּחַלְּנֵּי תְּאֵרְבֶּּה Deut. 28. 38, parce que les sauterelles le dévoreront.

וְפָּן Kal inusité (être fort, puissant). Niph. Être réservé, mis en réserve: לא רַאָּצָה וְלֹא רַיְסִן לֹא רָיְסִן לֹא רָיְסִן לֹא רָיִסן (אֹנ הַיִּבְּיַן לֹא רִיְסִן (אֹנ הַאַנוּ הַלֹא בּיִבְּיִםן (אֹנ הַאַנוּ הַלַּא בַּיִבְּיִםן (אֹנ הַיִּבְּיַן הַלָּא בַּיִבְּיַן (אֹנ הַיִּבְּיַן הַאַר (mis dans un trésor), ni mis en réserve.

וְרַוְּסְטָּרְ: Posséder: יְרַוְּסְטָּרָ אָרְבּיְאָא Dan. 7. 18, et ils posséderont l'empire; רְּבָּיְלְבּיְרָא וָדְיִסְטִּ מַדְּיִשְׁרוּן 7. 22, et les saints entrèrent en possession de l'empire ou du royaume.

וְסְיֵּא chald. m. (emph. אָסְהִי). Force, puissance: תְּסָאָן Dan. 2, 37, la puissance et la force; בְּחָלָהְ הַּלְּיָר בָּלָּאָ 4. 27, dans la force, la grandeur, de ma puissance.

קר לא לְעוֹלָם m. Richesse, trésor: מְּר לֹא לְעוֹלָם Prov. 27. 24, car la richesse n'est pas éternelle, ne dure pas toujours; הְטָן וִיקָר יְמָּדוּנ Ez. 22. 25, ils prennent la richesse et les choses précieuses; הוֹטְן יְשׁוּעֹר Is. 33. 6, un trésor de salut, un grand salut.

קרְתְּיָ Ecailler, éplucher (v. קּשְתְּיִ). Ex. unique, part. pass. du Pi. avec redoublement de la 2º lettre radicale, ou racine de quatre lettres: בּשְׁחָקְיִם בְּשִׁ בַּאַחָתְם בְּשִׁ בַּאַחָתָם בְּשִׁ בַּאַחָתְם בּאַחָתְם בּאַחָתְם בּאַחָתְם בּאַחָתְם בּאַחַתְם בּאַחַת בּאַרָּת בּאַרָּת בּאַחַת בּאַחַת בּאַחַת בּאַרָּת בּאַחַת בּאַרָּת בּאַחַת בּאַרָּת בּאַרָּא בּאַרְאבּיה בּאַרָּאבּיה בּאַרְיּבּאָר בּאַרָּת בּאַרָּאבּיה בּאַרָּיבּאבּיה בּאַרָּיבּיה בּאבּיבּיה בּאַרָּיבּיה בּאבּיבּיה בּאבּיבּיה בּאבּיבּיה בּאבּיבּיה בּאבּיבּיה בּאבּיה בּאבּיה בּאביר בּאביה באביה באביה בּאביה באביה בא

קרן היה היקור ביי היקור chald. m. Argile: אָסְהֵין הִי הַּסְתָּ Dan. 2. 33, et en partie d'argile (2. 34, אָסְהָא).

רַבְין (fut. יְסְרָי, plur. יְּחְמָרָי) Étre

privé, manquer de quelque chose, diminuer, manquer: לא־תחסר כל מח Deut. 8.9, tu ne manqueras de rien dans ce pays; וְדֹרְטֵּיר דֵי לֹא־יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב Ps. 34. 11, mais ceux qui cherchent l'Eternel ne seront privés d'aucun bien; ייר רֹצָר לא אחסר 23. 1. Dieu est mon pasteur. je ne manquerai de rien, je ne souffrirai pas de privation; ויַתְּפָרף תַּצֵּיָם Gen. 8. 3, les eaux diminuèrent; rug קלוה וחסור 8. 5, (les eaux) allaient en diminuant; רְצַּפָּרָת חַשֶּׁשֶּן לֹא חָסֵר I Rois 17. 16, l'huile du vase ne diminua point; וְשֵׁמֶן צַל־ראֹטָה אַל־רָחָסָר Eccl. 9. 8, que l'huile sur ta tête ne manque point, ne néglige pas de te parfumer la tête; אל-רחסר חשוג Cant. 7. 3, où le vin ne manque pas.

Pi. Faire manquer, priver: מְמָשֵׁ מְאֵלְּחְים Ps. 8. 6, tu as fait qu'il ne lui manque que peu pour être un dieu; בְּמִדְּמֶשִׁר מְעֹּים בְּעָּוֹים מְעֹּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בּעִּים בּעַרְים בּערְים בּעַרְים בּעַרְים בּעַרְים בּעַרְים בּערִים בּעַרְים בּערִים בּערִים בּערִים בּערים בּ

Hiph.: דְּתְּמְכִּינִי לֹא הְחְסִידְ Exod. 16. 18, celui qui avait amassé peu n'avait pas de manque en sa mesure, n'en avait pas moins. Trans.: אַפָּאָרָן 1s. 32. 6, et il prive de boisson celui qui a soif.

קָּקֶּר, m. Privation, pauvreté: וְלֹא־יֵרֵע Prov. 28. 22, il ne sait pas מְּר־חֶטֶּר רְבֹאֶנוּ que la pauvreté l'atteindra; אָּדָיֶטֶר וּבְּבָפֶּן Job 30. 3, avec la pauvreté et la faim.

תהקסר מל m. Manque, disette : וּבְּחֹסֶר מּל Deut. 28. 48, dans le manque, le besoin, de toutes choses; רְחֹסֶר לָּחָם Amos 4. 6, et une disette de pain. קרָה (privation) n. pr. m. II Chr. 34. 32.

וֹחְסְהוֹן daj. Ce qui est défectueux, fautif, ou dépourvu de sens : לְּהִירִּיבְלּ בְּרִיבְּיִרִּי Eccl. 1. 15, et ce qui est défectueux, fautif, ne peut pas être compté; ou: ce qui manque ne compte pas; ou: le nombre des insensés est infini.

אָם מוֹן. (rac. אָמָהָי). Pur: אַנֹּרָי Job 33. 9, je suis pur, innocent.

אַטְּר Cacher. Pi. Nier, contester: נְיְתַּמְּאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל דְּכָּיִים אַשֶּׁר לֹאֹ־בֵּן צֵּלֹידֵי II Rois 17. 9, les enfants d'Israel ont, contre la vérité, contesté des choses à Dieu, c.-à-d. lui ont contesté la connaissance des hommes et de leurs actions; selon les autres: ils firent en secret des choses contre Dieu, ou: ils dirent des choses offensantes contre Dieu. En tous cas, c'est le même que רַשְּהָ, sinon ce verbe même (v. רַבְּיִה).

קְתָּפּוּ רְאֹשָׁם Couvrir, envelopper: רְחָפּוּ רּאֹשָׁם Jér. 14. 3, ils ont couvert leurs têtes (dans leur honte, leur douleur); אָבֵּלּ הַאָּבַר בּאֹשׁ Esth. 6. 12, affligé, et la tête couverte; אַסְרָ הְשָׁרָ הָשְׁרָ הָשׁרְ זָּפּר vrirent le visage à Aman (signe de disgrâce), ou intrans.: son visage était couvert, triste. Niph. pass.: בְּחָשָּׁהְ בַּעֵּטֶרְ Ps. 68. 14, couvert d'argent.

Pi.: מְצְיִר בְּרוֹשִׁים II Chr. 3. 5, il fit couvrir de bois de sapin; יְרָהָ אֶּדִר 3. 7, il fit couvrir la maison; אַרָה מוֹב מוֹב 3. 8, il le couvrit d'or pur (אָפָאָר II Rois 17. 9, ע. אָקָה).

קּה, n. pr. m. I Chr. 24. 13.

לְּחָלוּ (fut. יְּחָשׁׁה) Se hâter (surtout par

peur), fuir; aussi craindre: פּרְפּתְּה לָּפָּטּ II Sam. 4. 4, comme elle se hatait de fuir; אַנִי אָכַיְרִיִּהִי בְּיִקְפִּיִּנִי Ps. 116. 11, j'ai dit dans ma précipitation, ou dans ma fuite; פּרְיִּבְּיִלְיִּ לֵּאִ בְּּתְפִּינִי Job 40. 23, il engloutira, absorbera, un fleuve sans se hater, tranquillement, sans rien craindre; שַּלְּבְּתְּבְּיִּגִּי וְאַלִּבְּתְּחְמִּוּ 20. 3, ne craignez pas et ne vous effrayez pas, ou ne fuyez pas.

Niph. (même sens): מָקְּמָּר לֶלֶכָּת מְּמְרֵּי I Sam. 23. 26, (David) se hâtait de s'en aller, de fuir, craignant Saul; בְּדֵעְלֹּה נֶדְעָּקְה רָאָפָּאָר Ps. 84. 6, ils se sont troublés et ont fui; אָרָבְּיִלְּהְּנָרְיִלְּיִלְּרִי מִינְיִלְּיִלְּיִלְּרִי מִּרְיִלְּיִלְּרִי בְּיִעְּמָּרִי בְּיִעְמָּרִי בְּיִבְּעָרְיִלְּרִי בְּעִרְיִּלְיִי בְּעִרְיִי בַּעִּרְ בְּעִרְיִי בַּעִּרְ בַּעְרָי בְּעִרְיִי בַּעִּרְ בַּעִּרְיִי בַּעִּרְ בַּעִּרְיִי בַּעְרָי בּעִרְיִי בּעִרְיִי בּעִרְיִי בּעִרְיִי בּעִרְיִי בּעִרְיִי בּעִרְיִי בּעִרְיִי בּעִרְיִי בּעִרְיי בּעִרְיִי בּעִרְייִי בּעִרְייִי בּעִרְייִי בּעִרְייִי בּעִרְייִי בּעִרְייִי בּעִרְייִי בּעִרְייי בּעְרִייי בּעִרְייי בּעְרִייי בּעִרְייי בּעְרִייי בּעְרִייי בּעְרִייי בּעְרִייי בּעְרִייי בּעְרִייי בּעְרִייי בּערִייי בּערייי בּעריי בּערייי בערייי בעריי בערייי בעריי בערייי בעריי בערייי בערייי בערייי בערייי בערייי בערייי בערייי בערייי בעריי בערייי בערייי בערייי בעריי בערייי בערייי

תְּבְּאַתְּ m. Précipitation, fuite: פּר בְּחִפְּזוֹן הָצָאִתְ Deut. 16. 3, car tu es sorti (de l'Egypte) avec précipitation; פָּר לֹא; בּר לֹא Is. 52. 12, vous ne sortirez pas en tumulte, avec précipitation.

fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° I Chr. 7. 12.

ንያር n. pr. Hophni, fils du prêtre Eli, I Sam. 1. 3.

קְּפְּר (v. הְּמָּה Couvrir, protéger: בּיִרוֹם Deut. 33. 12, il plane sur lui, il le protége tout le jour.

בי אָפּירְיּשָׁלְ בְּּפּר אֵי Nomb. 14. 8, si Dieu nous est favorable, nous aime; aussi avec l'acc. מידְתָּבְי הְיִבּי Mich. 7. 18, car il aime la misericorde.

2º יַרְשֹּלְי זְכְבוֹ בְּמוֹ־אָבֶּדְי Job 40. 17, sa queue se raidit comme un cèdre, ou : il remue, tourne vite, sa queue forte, grande comme un cèdre (pour יְבִּיִּהָּי, v. יְבִיּהָיִּהָ.).

ץ בְּּחָ adj. verbal. Voulant, désirant: אָבֶּיר אַנְּעָץ אַבְּּרוּ אַבֶּיר אַבָּע I Rois 21. 6, si tu le veux; אַבָּע אַבָּע Mal. 3. 1, (le messager de l'alliance) que vous désirez; אַבְּעָלָי I Chr. 28. 9, et avec une âme zélée, une pleine volonté.

וְשָׁבְּיִם m. (avec suff. מְּבָּיִם, pl. חַפָּבִים). 1° Desir, affection, plaisir: אָם־אַּכְיֵנֵ Job 31. 16, ai-je refusé aux pauvres leur désir, ce qu'ils demandaient? מָּמוֹרֶת רֵי חָמָצוֹ Ps. 1. 2, (mais) qui met son plaisir, toute son affection, dans la loi du Seigneur. -2º La chose désirée, précieuse : -יָבַל אַ יִשְׁנֵּרְהָּ לֹא יִשְׁוּרְ Prov. 3. 15, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé ; לָאַבְנֵי־תֵּמֶץ Is. 54. 12, en des pierres précieuses; בּרוּשָׁים לָכַל־ אַרָּתְּבֶּירָזְם Ps. 111. 2, (elles sont) recherchées, méditées, (par ceux qui y trouvent) tous leurs désirs, ou tout ce qu'il y a de plus précieux pour eux; selon d'autres, adj.: (par tous ceux) qui les désirent. - 3° Chose, affaire, objet: יַטָּח לְכַל־חֶמַץ Eccl. 3. 1, et un temps à chaque affaire; וְתַּפֶּץ דֵי בָּרָדוֹ יְצְּלָּח Is. 53. 10, la (chose) cause, ou la volonté de Dieu, réussira dans sa main; פְּנְצֵּבוֹא הַקְּעָבָה Is. 58. 13, de ne pas l'occuper de les affaires.

קּפְצְּ־כְּה (mon plaisir en elle) n. pr. Haphsi-bah, mère du roi Manassé, II Rois 21. 1.

בּי הַשְּרָהִי ' (fut. בְּי הַיְּהָבֶּי (mar. בּי הַשְּרָהִי (mar. בּי הַשְּרָהִי (mar. 21. 30, que j'ai creuse ce puits; אַרי הַשָּר הַשִּׁר הַוֹּא Eccl. 10. 8, celui-qui creuse une fosse y tombera; du pied du cheval בְּעַבֶּי Job 39. 21, les pieds du cheval creusent la terre. — 2º Approfondir,

explorer, rechercher, reconnaître: שַּשָּׁר אֹכָל שְׁבֶּיל Job 39. 29, de la elle contemple, ou guette, sa pature; אַבָּיל Jos. 2. 2, pour reconnaître le pays; אַבָּילְיל מַבְּילִילְיל Job 3. 21, et qui creusent après elle, c.-à-d. qui recherchent (la mort), plus qu'on ne creuse après des trésors.

ון 'הַשְּרוּ (fut. יְהַשְּרֵּי Ps. 35. 26, qu'ils soient confondus, et qu'ils rougissent tous; וְהַשְּׁרָה יַהְעָּבְּנִי אַלְבְנִיתְם אַל־יְהָשְׁת Is. 24. 23, la lune rougira; אַלּבְיָה בְּעִלְּבְנִי אַלְבְיָה וְתִּלְבְנִי אַלְבִיְה בִּאַרִי יִתְּלְבְנִי אַלְבִיְה פּאביר בּמְשׁר Ps. 34. 6, et leur visage ne sera point couvert de honte; יְתִישְּׁרִיּ Is. 1. 29, vous rougirez des jardins que vous avez choisis.

Hiph. 1° Intrans. comme Kal: פִּיִּילֹא: Is. 54. 4, car tu n'auras pas à rougir; מְחָפְּיִר לְּבָּטוֹן 33. 0, le Liban rougit.—2° Act. Confondre: בַּּוֹ מַיִּחְפְּיִר Prov. 19. 26, un fils infame et déshonorant.

קס, n. pr. 1° D'une ville, Hepher, Jos. 12. 17. — 2° Hepher, fils de Gelead, Nomb. 26. 32, n. patron. הַּבְּרָי 3° De plusieurs hommes, I Chr. 11. 36, 4. 6.

תְּלְּרֵיֹם (deux puits) n. pr. Hapharayim, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 19.

ַּטְלְּכֵע n. pr. Phraon Hophra, roi d'Égypte, Jer. 44. 30.

קַרְפּּרָהּ f. Nom d'un animal ou d'un oiseau: לְּחִשֹּׁר מֵּרוֹת Is. 2, 20, aux (images) des taupes, de הְשֵּׁר animal qui creuse; selon d'autres: d'un oiseau qui rongo les fruits (de הָשֵּׁר et מַרוֹת).

הַרְיִרִיבְּטֶן Rechercher, fouiller, méditer: מְּשֵׁי בְּלִיתְּרִי־בְּטֶן Prov. 20. 27, qui recherche, fouille, dans le fond des entrailles, du cœur; בְּשִּינְים הַחִּשְּׁיִים בַּעִּים בַּעְּים בַּעִּים בּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעְּים בַּעִּים בּעִּים בּעוּבּים בּעִּים בּעִּים בּעבּים בּעבּיבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּיבְּיבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּיבּים בעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּיבּים בעבּים בּעבּים בּעבּים בעבּים בּעבּים בעבּים בעבּיב בעבּים בּיבּים בעבים בעבּיב בעבּים בעבּים בעבּיב בעבים בעבבים בעבים בעבּי

Niph. Etre fouillé: אַרְהַ בְּּדְשְּׁמֵּר בֵּטְּרּ. Obad. 6, comme Esaü, c.-à-d. tout ce qui lui appartenait a été fouillé. Pi. Chercher, fouiller: בְּיִרָשֵּׁשׁ וְלֹא מָבָא וְלַהְּ Gen. 31.33, il chercha, mais ne trouva point; בְיִרְשָּׁר גָּאִר־בֵּירְהְּ וְיִרְשָּׁשׁ רִּהִּיר; I Rois 20. 6, ils fouilleront dans ta maison; יְרִהְשָּׁשׁ רַּהִּיר, Ps. 77. 7, et mon esprit cherche, médite.

Pou. Étre médité, se faire chercher, se cacher: מְּמָנֵי מְמָּטֵּ מְחְנָּטְ Ps. 64. 7, ils ont termine, achevé, la méditation (le projet) qui a été bien méditée (v. יַבְּמָבִי רְּעָבֶּים יְרְעָּטֵּי צִּיְטָּיִם (v. 28. 12, quand les méchants s'élèvent, l'homme se cache, ou : on cherche les hommes, on les poursuit, ou : on fouille leurs biens (v. Niph.).

Hithp. (v. Pou.). Se cacher, se déguiser: תַּרְבְּעָרְכִּי נַלּ-בַּעְרָכִי I Rois 20. 38, il se déguisa, se rendit méconnaissable, (en mettant) un voile sur ses yeux; נְיְחְדְשֵּׁט מֶלֶהְ יְשְׂרָאֵל d'Israel se déguisa; יִמְרָאֵל 30. 18, mon habit (ou ma peau) change.

ชรูก m. Méditation, projet. Ps. 64. 7. (V. à ซอก Pou.)

פֿער Etre debarrasse des chaines, être libre. Kal inusité. Pou. Etre affranchi: תְּבְּיָה אַבְּיִי Lév. 19. 20, parce qu'elle n'avait pas été affranchie.

לְּבֶּיר מְּלֵּשִׁר מְּלֵּשִׁר Job 3. 19, et (la) l'esclave est libre, affranchi (de la domination) de son maître; חְּבְּבִיר וְתְּבְּבִיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבְּבִיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבְּבִיר וְתְּבִּיר וְתְּבְּיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבְּיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּבְיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבְּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְבִיר וְתְבִּיר וְתְבִּיי וּתְבִּיי וּתְבְּיי וּבְּית וּתְבִיי וּתְבְּיי וּבְּיוּת וְתְּבִּי וּתְבְּיי וּתְבִּיי וּתְבְּיִב וּתְבְּיי וּתְבִּי וּתְבְּיִב וּתְבִּי וּתְבְּיִב וּתְבּי וּבְבִיי וּתְבִּי וְתְבְּיִב וּתְבּי וּבּב וּתְבּי וּבּב וּתְבּי וּתְבְּיי בְּיב וּתְבּי וּבּבּיי וּתְבּי וּתְבְּיי וּתְבּיי וּתְבְּיִב וּתְבְּיִב וּתְבְּיִי בְּבִּיּי וּתְבְּיִי בְּיִבּיי וּתְבְּיִי בְּיִבְּיי וּתְבְּיִי וּתְבְּיִי וּיִבְּיי וּיִיי וּתְבְּיי וּתְבְּייִי וּתְבְּייִי וּתְבְּיִי בְּייִבְיי וּיִבְּיי וּתְבְּייִי וּתְבְּייִי וּתְבְּיי וּתְבְּיי וּתְבְּיי וּתְבְּיי וּיִיי וּתְבְּייי וּתְבְּייי וּתְבְּיי בְּיִיי וּתְבְּייי בְּבְּיי וּיבְּיי וּתְבְּיי בְּיבְּיי וּתְבְּיי וּתְבְּייי בְּייי וּתְבְּייי וּבְּייי וּתְבְּייי בְּייי וּתְבְּיי וּתְיּיי בְּייי וּתְבְּייי וּתְבְּיי בְּייי וּבְייי וּיִיי וּבְיייי וּיִיייי וּייִייי וּייי וּבְייי וּבְייִיי וּבְיייי וּבְּייי וּתְייִיי וּיִייי וּבְיייי

קְּלְּשְׁתְּ לָג נְמִן בְּּלְּשְׁתְּ Lév. 19. 20, à qui la liberté n'a pas été accordée.

קלְשִׁיח f. Isolement, ou affranchissement: מֵיח הַּיְתְּשִׁיח II Rois 15. 5, II Chr. 26. 21, une maison écartée, isolée, ou: maison où le roi s'est affranchi du poids du gouvernement.

רְתִּיִי, na. (avec suff. יְבִּיִּח, plur. בְּיבִּיּח, rac. יְבִיּחְ). Dard, flèche, trait, éclair: יְבִיּבְּיִר Ps. 127. 4, comme des flèches dans la main d'un héros; בַּיֵלֵי Gen. 49. 23, des hommes armés de dards; לְאִיר וְבָּיִר Hab. 3. 11, a la lueur de tes flèches, de tes éclairs. Plaie: יְבִייִּ Job 34. 6, ma plaie est douloureuse, ou incurable; יִרִייִ יְרָיִר I Sam. 17. 7, la hampe de sa lance, pour יָבֵי, comme le keri.

בְּחָצֵב et בְצֵהְ (fut בַּחָצֹב) Creuser, tailler, fendre, frapper: ובֹרֹת תַצוּבִים אֲשֵׁר Deut. 6. 11, et des citernes creusées, que tu n'as pas creusées; יגם־יַקב חַצֵב מו Is. 5. 2, il y (tailla), fit aussi un pressoir; ולחצבי תאבו II Rois 12. 13, et pour les tailleurs de pierres; יולביי חצב לחבות אש Ps. 29.7, la voix de l'Eternel produit les flammes de feu (comme le fer qui frappe sur la pierre), ou divise les flammes, c.-à-d. lance des éclairs; תַּבְּרָתִי בַּנְבֵּרְאִים Osée 6. 5, je les ai frappés, tués, par les prophètes, c.-à-d. je leur ai fait prédire leur ruine par les prophètes; selon d'autres: j'ai fatigué, tué, les prophètes (par la quantité des prophéties).

Niph. Etre grave: לְּעֵר תַּמְצָרּר Job 19. 24, qu'elles soient gravées pour toujours sur la pierre.

Pou.: חַבְּרְמֵּר חְצֵּבְהֶּם Is. 51. 1, tournez vos yeux vers la roche d'où vous avez été taillés, formés.

Hiph. Frapper: תַּלְּהָּא תַּמְּיִנְאָבָּר Is. 51. 9, n'est-ce pas toi qui as frappé, brisé, le superbe (l'Égypte)?

קּנְתְּצִץ, v. יְנְיֵתִיץ, apoc, יְתֵּצְין, v. יְנָתַיָּץ)
Couper, diviser, partager en deux:
שְׁשֶׁר וְיִצְין מִשְׁיִח
Nomb. 31. 42, ce que
Moïse avait séparé, mis à part; וְיִנְיִנִיץ

קיינאין 31. 27, partage le butin en deux parts; יינאר יינאר Is. 30. 28, (un torrent) qui va à l'homme jusqu'au cou (exact. qui le divise, qui en atteint la moitlé); יינאר יינאר Ps. 55. 24, ils n'arriveront pas à la moitié de leurs jours; יינאר יינאר יינאר יינאר יינאר יינאר Jug. 9. 43, il les divisa en trois bandes.

Niph.: תַּיְבָּא תַּאָה וְתַּיְבָּא II Rois 2. 14, elles se partagèrent d'un côté et d'un autre; וְמִיִּדְץ Dan. 11. 4, (le royaume) sera partagé.

יוֹצִינְיה (v. אַנְיה, יוֹצִינְיה).

ገኒር n. pr. (village, canton). 1°Hasor, ville de Nephthali, II Rois 15. 29. — 2° Hasor, ville de Benjamin, Néh. 11. 33. — 3° Hasor, contrée dans l'Arabie, Jér. 49. 28, 30.

ר ביילה f. const. (rac. רְּבָּיְהָ). La moitie, le milieu: מַבְּיבְיה הַבְּיְלָה Exod. 11. 4, sur le minuit; אַבְיבִיה Ps. 119. 62, au milieu de la nuit.

אָרָהְי, rac. רְאָרָה, 1° Milieu: רְאָרָה דְּעָרָה Iug. 16.3, au milieu de la nuit. — 2° Un demi, la moitié: אָרָה רְאָרָה בְּאַרָּה רְאָרָה I Rois 3. 25, et donnez-en la moitié à l'une; אָרָה II Sam. 18.3, notre moitié, la moitié de nous.

יניי m. (rac. אַזְיָה, v. אָיהַ). Flèche: יְינָה הַיְהָה וֹ I Sam. 20. 36, il tira la flèche.

קרְיִייִ הַשְּׁרִייִי (le milieu des places de repos) n. pr.: הַּיִּבְיּהַ הַּבְּיִר וֹלְיִי בַּיִּבְיּהִי 1 Chr. 2.52, (deux fils de Sobal nommés) Haroeh et Hasi Hammenouhoth (d'autres expliquent: Sobal qui voyait, qui possédait, ou gouvernait, la moitié du pays, ou de la ville de Menouhoth, soit même Jérusalem); n. patr. הַּצְּרָהִי בַּיִּבְיִהִי בַּיִּבְיִהִי בַּיִּבְּרָהִי. 55.

קיביר לְבְנִיח .. (v. יְתְצֵּר). Cour: תְּצִּר Is. 34. 13, (elle deviendra) la cour (retraite) des autruches (ou: l'herbe, păturage, v. 11 יְצִּרְי, יְנִיְּאָ 35. 7, une cour, place, où poussent les roseaux et les joncs.

II אָלֶיר m. 1° Herbe: פּאָפִיתוּ קֿיִּצְּיר לַּמְתְּפָּתוּ Ps. 104. 14, il fait croître l'herbe, le foin, pour les hêtes; יְלְפְנֵי בֶלִּדְתָּצִיר יִיבְשׁ Job 8. 12, et il sèche plus tôt que toutes les herbes. — 2° אַמְדִּר Nomb. 11. 5, et les poireaux,

קארן chald. Etre sévère, cruel. Aph. part.: הְּצְּקְיהָא הַיְהָא Dan. 2. 15, pourquoi la sentence est-elle si cruelle? הְצָּאָרְים הְיָבֶּים בְּינָהִים 3. 22, le commandement du roi était pressant, sévère.

רְצָּהְ, תְנָאָ), être divisé. Part.: אָצָה אָצָהְיּ, יוָנְאָ), être divisé. Part.: אָצָה אָצַהְיּי, וּנָאָן Prov. 30. 27, (les sauterelles) sortent, marchent divisées, c.-à-d. par bandes, ou: elles marchent toutes ensemble, en coupant, dévorant, (les plantes, les herbes).

Pi.: מְקוֹל מְּוְדְצִים Jug. B. 11, par la voix, le cri, de ceux qui partagent le butin; ou de מֵיץ, ceux qui tirent des flèches.

Pou.: אַצָּבִי הְיָשָׁיה Job 21. 21, si le nombre de ses mois est terminé, ou coupé, abrégé.

רְצְּרֶחְ m. 1° Parcelle, petite pierre: אָבֶּיְחְ שִּרְאַ יִּבְּיִלְּאִר Prov. 20. 17, sa bouche sera pleine de gravier; יְּשָּׁלְ אָבָּיְחָ שְּׁרָאַ בַּרְיּבְּיִלְּאַ בְּרִיּבְּיִלְּאַר Lament. 3. 16, il a brisé mes dents avec du gravier, des cailloux. בּרַ בּרְבּיִרְיִּבְּיִר בְּרָבְּיִרְ בְּרָבְּיִרְ בְּרָבְּיִרְ בְּרָבְּיִרְ בְּרָבְּיִרְ בְּרָבְּיִרְ בָּרְבִּירְ בָּרְבִּיר בְּרַבְּיִר בְּרַבְּיִר בְּרַבְּיִר בְּרַבְּיִר בְּרַבְּיִר בְּרָבְּיִר בְּרָבְּיִר בְּרָבְּיִר בְּרָבְּיִר בְּרָבְיִר בְּרָבְּיִר בְּרָבְיִר בְּרָבְיִיר בְּרָבְיִיר בְּרָבְיִיר בְּרָבְיִי בְּיִבְּיִיר בְּרָבְיִי בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִירְ בְּרָבְיִבְּיִיךְ בְּרָבְיִבְּיִי בְּרָבְיִי בְּרָבְיִבְּיִי בְּרָבְיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּרָבְיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּרָבְיִבְּיִי בּרְיִבְּיִי בּרְיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּייִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְייִי בְּיִבְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִבְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִבְיי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִּיי בְּיבְּיי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייִייי בְּייִיייִי בְּייִייי בְּיייי בְּיייי בְּיייייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְ

קּבֶּר פּרָ הַאָּצוֹן (coupure de palmiers) n. pr. Hasason Thamar, ville de la tribu de Juda; appelée aussi צֵּין Gen. 14. 7, II Chr_i 20. 2.

קיבין et חַצוֹעְרָה f. Trompette: שְׁמֵּר Nomb. 10. 2. deux trompettes d'argent; מַצּיבְּרָה Coée 5. 8, (faites retentir) la trompette à Ramah.

אַצרוּ (v. אַבְּאָרוּ (v. אַבְּאָרוּ (v. אַבְּאָרוּ (v. אַבְּאַרוּ) Sonner de la trompette ; part. du Pi.: מָבְּאַרִים וְלַפְּשֹׁרְיִרם (du Arompette et ceux qui chantaient; part. du Hiph.: סְבְּאַרִים בַּרִאַצְרִים בַּרְאַבְּרִים (les prêtres) qui sonnaient des trompettes; II Chr. 5. 12, on lit בַּיְהָאָבִרִּים.

Avec קיצין sont formés les noms propres de plusieurs villes et villages: מְצָרְ־אַרָּרְּ Nomb. 34. 4, ville de la tribu de Juda; אַבָּרְ seul, Jos. 15. 3; אַבָּרְר אַבָּרְי I Chr. 4. 31, (cour des chevaux) ville de la tribu de Siméon; מְצֵר שֵינִין Ez. 47. 17, et מַבְּר שִינִין Nomb. 34. 9, (cour des fontaines) dans le nord de la Palestine; מַבְּר מַנִילָן Jos. 19. 3, I Chr. 4. 28, (cour du renard) appartenant à la tribu de Siméon; מְצֵר מַנִין Jos. 15. 27, appartenant à la tribu de Juda.

קצר הַּתִּיכוֹן (cour du milieu) Ez. 47, 16; plur. הַצִּרוֹת Nomb. 11. 35, station dans le désert.

קּצְרוֹן n. pr. 1° Hesron, fils de Ruben, Gen. 46. 9. — 2° Hesron, fils de Peres, Gen. 46. 12; n. patron. הָצְרֹנִי Nomb. 26. 6.

רְאַרֵי n. pr. (keri הְאַרַי). Hesro du Carmel, II Sam. 23. 35.

בְּרְמָנְת (cour de la mort) n. pr. Hazarmaveth, fils de Joktan, Gen. 10. 26; puis nom d'une contrée d'Arabie.

(זים (v. מול).

rac. ppn). Ce qui est écrit, gravé, décrété. 1º Tache: פַהוּעַ לֹא כָלִּיחֶם הָקְכָם Exod. 5. 14, pourquoi n'avez-vous pas acheve votre tache? יְחֹק לְנַעֵּרֹחֵים Prov. 31.15, (elle donne) l'ouvrage, la tache, à ses servantes; לַחֵם חָקַר Prov. 30. 8, la nourriture qui me convient, qui m'est nécessaire pour vivre. — 2º Terme. limite: או ביל הול הול ביל ביים pin Job 26. 10, il a tracé tout autour (comme au compas) une limite à la surface des eaux ; לְּבֶלִּיי ph Is. 5. 14, sans limite, jusqu'à l'infini; קי היק Job 14. 13, que tu me marques un terme; un temps. -3º Usage, loi, droit: שָׁמֵע אֱל־רַיִּחָקָּרִם Deut. 4. 1, écoute les lois; אַסְמְּרֵה אֵל־הוֹץ Prov. 2. 7, je veux raconter selon l'ordre, le décret (de Dieu); ph-uni בְּרְשֵּׁרָאֵל Jug. 11. 39, cela est devenu une coutume en Israel ; וָדָיבֶת לְאָחֵלן וּלְבַנֵיז בחקרעולם Exod. 29. 28, et cela sera pour Aaron et ses enfants un droit éternel.

קקה Kal inusité. Pou. Être gravé, sculpté (v. הַבְּק): הפְּהְשִּר צֵל־יַוּאָר I Rois 6. 35, s'adaptant, s'ajustant, sur ce qui était sculpté; בַּלִּיתַיְּקִיר Ez. 8. 10, gravé, ou peint, sur la muraille.

Hithp:: תְּלֵי מְרְיָשֶׁר רְגְלֵי מְרְחָפְּאָ Job 13. 27, autour des racines de mes pieds tu fais des marques, c.-à-d. tu observes mes pas, ou: tu leur traces une limite qu'ils ne pourraient franchir.

자한다 n. pr. m. Neh. 7. 53.

 Pou.: pṛṇṇ ngrợn Prov. 31. 5, et qu'il oublie la loi, ce qui a été décrété.

Hoph.: מְּרִינְתוֹן תַּפְּטֶר וְיְרָיְקוֹק Job 19.23, (qui me donnera) o que mes paroles soient tracées dans un livre!

קרי אָל (fut. יְּחְקִר) Rechercher, examiner, reconnaître, goûter, sonder, éprouver: אָרְבָּיבְיּהְ וְּחָבְרָי Deut. 13. 15, quand tu auras recherché, examiné: יְחָבְרִי אָּרִילְּאָרָץ Jug. 18. 2, allez, reconnaissez le pays; קרפור אָרִילְאָרָץ Prov. 23. 30, pour goûter, savourer, le vin; אָרָרְי אֵל Job 28. 27, il a préparé la sagesse et l'a sondée; אַרְרָיִר אֵל 139. 23, sonde-moi, éprouve-moi, o Dieu!

Pi. Rechercher, étudier: רָאַבּן וְדְּתַּקּ Eccl. 12.9, il examinait et recherchait, étudiait.

Niph.: איף אוֹרָים מּיִּסְבֵּיר Jér. 31. 37, si les fondements de la terre peuvent etre sondés; וְנִחְּקרוּ מִּיִּסְלֵּל הַוֹּחְשֵׁרוּ I Rois

7. 47, le poids de l'airain ne pouvait pas être reconnu.

תקר (ע. קיקר). Recherche, reconnaissance, méditation, fond: וְלֵבֶר מְלֵבְר מְלֵבְר אָרָר. 25. 3, et le cœur des rois ne peut pas être sondé, est impénétrable; אֵרן חֵלֶר וֹלְהֹר וְאֵרן חֵלֶב Job 5. 9, qui fait des choses grandes et impénétrables; אַרָר וְלֹא רְחַלֶּר וֹלְא בּוֹלְר וֹלְא בּוֹלְר וֹלָא בּוֹלְר וֹלָא בּוֹלְר וֹלָא בּוֹלְר וֹלָא בּוֹלְר וֹלָא בּוֹלְר וֹלָא בּוֹלְר וֹלְא בּוֹלְר וֹלְא בּוֹלְר וֹלְא בּוֹלְר וֹלְא בּוֹלְר וֹלְא בּוֹלְר וֹלְר וֹלְא בּוֹלְר וֹלְא בּוֹלְר וְתְּלֵב בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלִלְר בְּוֹלִלְר בְּוֹלִלְר בְּוֹלִר בְּוֹלְר בְּוֹלִלְר בְּוֹלְר בְוֹלִר בְּוֹלְר בְוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בִיוֹלֶר בְּוֹלְר בִיוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בּוֹלְר בּוֹלְר בּוֹל בּוֹלְר בּוֹלְר בּוֹלְר בְּוֹלְר בּוֹלְר בְּוֹלְר בְּוֹלְר בּוֹלְר בּיִלְר בְּוֹלְר בּוֹלְר בּוֹלְים בּוֹל בּיוֹל בּיוֹל בּיוֹל בּיוֹל בּיוֹל בּיוֹל בּיוֹל בּיוֹל בְּיִיל בְּיִיל בּיוֹל בְיוֹל בְיוֹל בְּיוֹל בְיוֹל בְיוֹל בְּיִיל בְּיוֹל בּיוֹל בּיוֹל בְיוֹל בּיוֹל בְיוֹל בְיו

חר Noble (v. חורים).

קר Trou (v. II אוד).

רור הַנְּרְבֶּר n. pr. (v. הַנְּרְבֶּר).

קאָלל אָח. pl. Excrements : לָאֵלל אָח Is. 36. 12, [keri הֹיָאיְם] (réduits) à manger leurs excréments.

בתר et בתר devenir sec : קרבו פני האדמה Gen. 8. 13, la surface de la terre s'était séchée; יְנָדֵר יַדֵורֶב וְיַבֶשׁ Is. 19. 5, et le fleuve deviendra sec et aride; אַמּר לַשוּלַח חַרַבִּי 44. 27, qui dit à l'abime: Sois à sec. — 2º Etre désole, dévasté, détruit : יַחַעָּיר מַזֹּאָת הַחַרֶב Jer. 26. 9, et cette ville sera détruite; אבר ישראל יחרבו Amos 7. 9, et les sanctuaires d'Israel seront déserts, ou renversés; וְתַּאוֹיִם חֵרֹב רְחֵרֶבּא Is. 60. 12, et les nations seront ruinées, périront; ישַׁעֵרוּ הַוְרָבוּ מָאֹד Jér. 2. 12, soyez effrayés, soyez inconsolables. — 3° Trans. Détruire, exterminer: הַרָּב אָחָרֶים מַּרֹב וְחַחַרָם אָחָרֶיהָם Jér. 50. 21, détruis, tue, leurs enfants; דִרְבוּ כֵּל־פַרֵיהַ 50. 27, exterminez tous ses taureaux, les hommes forts, vail-

Niph. Etre dévasté, désert, se détruire, se battre: פיר נייר נייר בייר Ez. 26. 19, une ville déserte; פָּרִים מַשְּלְבִים Il Rois 3. 23, les rois se sont battus l'un contre l'autre.

Pou. Etre sec, sécher: אַשָּׁר לֹּאַ־חֹרֶבּא Jug. 16. 7, (des cordes) qui ne sont pas encore sèches, des cordes fraiches. Hiph. 1° Rendre sec, faire tarir: מְנְלִּיתְּיִלְּיִתְּ תְּיְרִיתְּ תְּיִרִיתְּ תְּיִרִיתְּ תְּיִרִיתְּ תְּיִרִיתְּ תְּיִרִיתְּ תְּיִרִיתְּ תְּיִרִיתְּ וְאַרִּיתְּ תְּיִרִיתְּ וְאַרִּרְתְּ תְּיִרְיתְּ וְאַרְרֵבְּ בְּבְּבְּיִתְּיִרְיתְּ וְאַרְרֵבְּ בְּבְּבְּי בְּבָּר secherai par le talon des pieds de mes gens (toutes les rivières). — 2° Dévaster: מַרְיֵב בְּיִבְי עִּיבְּי עַרִּיבְר בְּיִבְי עִּיבְר בְּיִבְּי עִּיבְר בְּיִבְר בְּיִבְר בְּיבְר בּיבְיב בּיבְר בּיבּר בּיבּי בּיבּר בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּר בּיבּי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּיבּי בּיבּי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיב בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּ

Hoph. passif: קרים מְחֶרְכּוֹת Ez. 29. 12, des villes détruites; אָבָּלְאָח הְחִרְכָּה Ez. 26. 2, je serai remplie, car elle a été détruite, dévastée.

בְּבַר chald. Hoph. Etre dévasté, ruiné: צֵּל־דְּבָּח קרְיָהָא דָהְ דְּחָרְבַּח Esdr. 4. 15, c'est pourquoi cette ville a été ruinée.

חבר (colline aride ou déserte) n. pr. Le mont Horeb : חֹבָהו Exod. 3. 1, vers l'Horeb.

קרי m. 1° Sécheresse, chaleur: רְּחִידְּב m. 1° Sécheresse, que la sécheresse se répande sur la toison (seule); ביוֹם צַּכְלַנִי חֹרֶב Gen. 31. 40, pendant le

jour la chaleur me consumait, m'accablait. — 2° Dévastation: עָרֵי רֹּרֶב Is. 61. 4, les villes dévastées.

תַּרְבּוֹת (v. קַרָּבְּי (plur. מְּרָבּוֹת). Désolation, dévastation, ruine: חָרְבּּוֹת Désolation, dévastation, ruine: עַּרְבִּית Désolation, dévastation, ruine: עַּרְבִּית בְּיִרְבִּי Lév. 26. 33, vos villes seront comme un désert; וּשָּׁרְבָּי וּלְּחָרְבָּּת וּלְבִּירִ בְּיִרְבָּת וּלְבִּירִ בְּיִרְבָּת וּלְבִּיר בְּיִרְבָּת וּלְבִיר בְּיִרְבָּת וּלְבִיר בְּיִרְבָּת וּלְבִיר בְּיִרְבִּת בְיִרְבִית לָבִי חַלְבִית בְירָבִית לָבִית בַּירָבִית לָבִית בַּירִבּת לַבּיר מווחפא, c.-à-d. des édifices qui se changent bientôt en ruines, ou qui bâtissent sur des ruines; מְיִרְבִּיִּר בַּיִּרְבִּי Is. 5. 17, et (des étrangers se nourriront) dans les lieux abandonnés par les gras, les riches. (V. le même exemple à חַבַּ.)

קרָרָה לַּהְרָבִיק לַּהְרָבִי לַּהְרָבִי בּעָּטְם אָרִרְבִּים לַּחָרָבָּה Exod. 14. 21, il changea la mer en une terre sèche; che ce qui vivait sur la terre ferme, non pas dans l'eau; plur. הַחָרָבִיּה Is. 48. 21, (ils n'ont point souffert la soif) dans la sécheresse, dans les endroits arides, ou dans les déserts (v. בּיִּחָרָה).

תְרְבוֹנְים m. pl. (const. תַּרְבוֹנְים). Les chaleurs (v. חַרָבוֹנְים): Ps. 32. 4, (comme) dans les chaleurs de l'été.

תרבונָה n. pr. Harbona, un des eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

יַרְגַּלֵ m. Une espèce de sauterelle, Lev. 11. 22.

לְרֵתְ (/ut. בְּתֵרֵי 1º Trembler, s'ef-frayer: זְּתְרֵי וּבְּתַּי Is. 9. 16, (l'Egypte) tremblera, sera dans l'épouvante; ניבְּתָר בְּלְנִי בְּלָת בְּלֹנְת Job 37. 1, c'est pour cela que mon cœur est saisi d'effroi; אֵל־אָחִיר לֵּאַמֹר Gen. 42. 28, en tremblant ils disaient entre eux. — 2º Arriver.

accourir vite: פְּרָים מְּיָם Osée 41.
10, et (les fils) les hommes viendront avec empressement du côté de la mer, ou de l'ouest; יְּחָבִיר לִּקְרָאהוֹי I Sam. 16. 4, et les anciens de la ville s'empressèrent d'aller au-devant de lui; וְכָּל-וְשָׁם תְּיְרָה אַחַיִיי I Sam. 13. 7, et tout le peuple s'empressait de le suivre.

Hiph. Troubler, inquiéter, effrayer: יְבֶּלְיתַשְּׁהְיָם יְתְּחִיִידּי Jug. 8. 12, il mit toute l'armée en désordre, en déroute; יְאֵין בַּיְרִיִיִּי אִידּי Lév. 26. 6, et il n'y aura personne qui (vous) inquiétera, troublera.

ליבות adj. (ע. דיים). 1° Timide, craintif, inquiet: מידינא וְחָבֵי Jug. 7. 3, celui qui craint, qui est timide, qui manque de cœur: מְּדִינָא וְחָבִי בַּלֹּ אֲרוֹן הַאֵלִיִרִים בּמֹּ בְּיִבוֹי לָבּוֹ וְחָבֵי בִּלֹ אֲרוֹן הָאַלִיִרים בּמֹּ בְּיִבְי בִּלֹ אֲרוֹן הַאַלִיִרים בּמֹּ בּמֹי וֹבְּבִי וֹי אַלִּיִרים בּמֹי וֹבְי בִּלֹי בְּבִיר בִּלִייְבָיִר בּמֹי Réquiet pour l'arche de Dieu. — 2° Réquiet pour l'arche de Dieu. — 2° Réquiet celui qui tremble devant ma parole, qui l'écoute religieusement; avec אַ vers. בּבְּיבִיר בְּבִּבִיר בְּבַּבִּיר בַּבֹּל וּנִי בַּבְּלַי בַּבַּר. 10. 3, qui révèrent les commandements de notre Dieu.

1° Frayeur, peur: אַלְי, plur. יוּלָרָן לַּ. (const. אַלְין, plur. קריות פּפּת. 27. 33, une grande frayeur: אָלָין הַיָּרָן פֿפּת הַיִּרְיָם פּפּת אַלָּין פֿרָים פּרָים Prov. 29. 25, la peur des hommes leur tend des pieges. — 2° Empressement, soin: יְּתְּיִם דְּרָיִם II Rois 4. 13, tu as montré pour nous tout cet empressement, tous ces soins (v. יְרֵיבָר 2°).

חָרָהָה n. pr. d'un endroit, Harada, Nomb. 33. 24.

cob fut irrité; אָרָ אָר אָרָ דְּרָה לְּנָּא יָּי הְרָה לְּנָּא וּיִי וּלְנָּא יִי חָרָה לְּנָּא בּער 19. 43, pourquoi te fâches-tu donc? aussi avec אַל־יִּחֶר בְּעֵינֵי אַרְיִי : בְּעֵינֵי אַרְיִי : בְּעֵינִי אַרְיִי : בְּעֵינִי אַרְיִי : בְּעֵינִי אַרְי : בְּעֵינִי אַרְי : בְּעֵינִי אַרִי וּבְּעִינִי אַרְיי וּבְּעִינִי אַרְיי וּבְּעִינִי אַרְיי וּבְּעִינִי אַרְיי וּבְּעִינִי אַרְי וּבְּעִינִי אַרְיי וּבְּעִינִי אַרְי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִ וּבְּעִייִי וּבְּעִייִ וּבְּעִייִי וּבְּעִייִ וּבְּעִייִי וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִי וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִ וּבְּעִייִי וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִ וּבְּעִייִייִר בְּעִינִייִים בְּעִינִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּיִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעְיִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִּי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִּי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִּייִי וּבְּעִייִי וּבְּייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִי וּבְּעִייִּייִי וּבְּעִייִי וּבְּיִי בְּעִייִּייִי וּבְּעִייִי בְּיִייִי וּ בּבְּעִייִי בְּעִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּעִייִי בְּיִיּי בְּיִּבְּיִי בְּיִי בְּיִּבְּיִי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְּייִי בְּעִייִי בּיּי בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּיבְייִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְייִי בְּיבְּיבְייִי בְּיי בְּיבְייִי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְייִי בְּיבְיבְּיי בְּיבְּיבְייִי בְּיבְּיבְייִי בְּיבְּיבְיבְּיבְייִים בְּיבְּיבְּבְייִים בְּיבְּבְיבְייִים בְּבְיבְיבְּיבְיבְייבְּבְיבְיבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְּבְיבְ

Niph.: קבר אָבֶּר יְנֵירוּדְּבַר Cant. 1.6, les fils de ma mère se sont irrités contre moi; על תַּקַרִירִם בָּּרָן Is. 41. 11, tous ceux qui s'enflammaient, s'irritaient, contre toi.

Tiph. Rivaliser: וְצִּיךְ אֶּרְחְרָהְאָּ אָרְחְרָהְאָּרִ אָּרְרְאָרָהְאָרִ אָּרְרְאָרָהְאָרִי Jér. 12. B, comment veux-tu rivaliser avec les chevaux (courir aussi vite qu'eux)? אָבָּיִר בָאַרָי Jér. 22. 15, parce que tu rivalises avec un cèdre, (que tu te compares à Josias), ou : tu veux briller par des palais de cèdres. (Le n de Hiph. s'est changé en 'n, ou peut-être d'une racine יחָהַ.)

Hithp. S'irriter, s'indigner: אַל־תְּחָתוּ Ps. 37. 1, ne t'irrite pas contre les méchants; אַל־תְּחָתֵר תְּמַצְלִּיתַ בִּיְכֵּנ 7, ne t'irrite pas contre celui qui est heureux dans sa voie, ou : ne lui porte pas envie.

קרור (terreur) n. pr.: עין חַרוֹר Jug. 7. 1, la fontaine Harod; יחַרִּיִּרי II Sam. 23. 25, de Harod.

תרוים m. pl. Collier, fil de perles: בְּתְרוּיִם בַּתְרוּיִם בַּתְרוּיִם בַּתְרוּיִם בַּתְרוּיִם des fils de perles ou de diamants.

קרול m. Epine, ronce: הַּתָּה מְרָהוּל יְסְפָּרוּג Job 30. 7, ils sont rassembles sous les ronces; בָּסוּ מְנְיִנ הַרְלִּים Prov. 24. 31, les épines, orties, en couvraient toute la surface.

חורן, n. (rac. הְהָה, const. חֵרוֹן, plur. הַרְּהָרָם). Ardeur, chaleur, spec. de la colere : מַמִּרְהָיוֹן יִשְּׁצְרָנוּ Ps. 58. 10,

comme le feu, ou comme la fureur, il l'engloutira; יבְּחַלְּמִי יִּחִיקִים Ps. 2. 5, et dans sa fureur il les effrayera; pl.: עָּלֵּר יֵחְרוֹנְיָהְ עָּלֵרי Ps. 88. 17, (les flots) de ta colère ont passé sur moi; avec אַקּרִי יַּאַרִיר אַקּרִין אַקּרִין אַקּרִין Nomb. 25. 4, la colère, fureur, de l'Éternel.

קרוץ subst. et adj. (du part pass. de הְרִיץ), 1° Ce qui est creusé, fossé: יְנִבְּנְחִח רְחוֹב וְחִרּוּץ Dan. 9. 25, et la place sera rebâtie et le fossé (sera percé).

2º Ce qui est aigu, ce qui coupe: מבי לא בַּחְרוּץ יוּנְשׁ בְּצָּח Is. 28. 27, car ce n'est pas avec une herse pointue, (un chariot avec des pointes), que l'aneth (ou la vesce) est foulé; קוריץ ווידי Is. 41. 15, (je te rendrai) comme un chariot pointu, tranchant; plur.: מַּרְרַצִּרֹת בַּיִּרִי Amos 1. 3, avec des chariots (des pointes) de fer.

3° Décision, jugement: אָבֶּבֶּק Joel 4. 14, dans la vallée du jugement, du châtiment.

4° Or: מְּחָרְהִץ הְבּרְאָחָה Prov. 3. 14, et le fruit qu'on en tire (est plus excellent) que l'or; יְבַיְה בְּיִרִיץ יִבְיָה 8. 10, la connaissance est préférable à l'or.

5° Laborieux, actif: מְּדְיִּטְרִיתְרּ Prov. 21. 5, les pensées de l'homme laborieux (tendent, conduisent) a l'abondance; plur: יְנָשֵּׁלְּי Prov. 13. 4, mais l'ame des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; aussi רְנִי דְיִרוּצִים מִּנְשִׁיר 10. 4, la main des laborieux, actifs, rend riche.

perc du roi Amon, II Rois 21. 19.

י בול Liberté, délivrance : זְּמֵן הֵרנָתִּנּיּ Rituel, temps de notre délivrance.

תְרְחָר m. (rac. יְחַרָּה). Inflammation: בּחַרְחָר Deut. 28. 22, et avec inflammation, fièvre brûlante.

חַרְחָר n. pr Esdr. 2. 51.

ניצר אֹתוֹ בַּחֶרֶט . 4° Moule: נְיַצְר אֹתוֹ בַּחֶרָט Exod. 32. 4, il le (forma). jeta en moule; selon d'autres, il le grava, perfectionna au burin.—2° Sac, poche: בְּשְׁנֵי חֲרָטִים Il Rois 5. 23, dans deux sacs; וְתְּיִנְיִיִים Is. 3. 22, et les poches ou les bourses. — 3° Style, crayon; וְלְּהִוֹב עָּלֶיִי נְּתְוֹרֶט אֲנוֹש Is. 8. 1, et écris dessus avec un crayon humain, c.-à-d. en des caractères connus, faciles à lire.

בורים m. (plur. בְּרְשָׁבְּים). Qui sait lire ou écrire les hiéroglyphes, en génér. devin, astrologue: בֶּלְיבִוּרְטָבִּים Gen. 41. 8, tous les devins d'Égypte; Dan. 1. 20, tous les devins, astrologues.

ר בורט ביי chald. *plur*. les devins, Dan. 2, 27, 5. 11; תַרְטְבִּיוֹ 4. 4.

אַת m. (rac. אַקר toujours avec אַת תורי הָאַת הַעְּרוֹל הַנְּתוֹ הַיִּרְר הַאָּת הַרְר הַאַת הַ בְּּתוֹר בּיִנְתוֹ בּיִר בּיִּתְּת בּיִר בּיִנְתוֹ בְּיִתְר בְּיִתְר בְּיִתְר בּיִּתְר בּיִתְר בּיתְר בּית

סַלֵּר הֹרִיר m. Exemple unique : סַלֵּר הִרָּר Gen. 40. 16, des corbeilles de pain blanc (v. I הור blanc), ou, de II הור trou : des paniers à claire-voie.

n. pr. 1° D'un peuple, les Horréens, dans la montagne de Seïr, Gen. 14.6.—2° Hori, fils de Lotau, Gen. 36. 22.—3° Hori, père de Saphet, Nomb. 13.5.

חְרְיוּוֹנִים pl. (chethib, v. דְּרָאִים et קיוּוֹנִים). II Rois 6. 25, fiente de pigeon (keri בְּרִיוֹנִים).

חַרִּטִים plur. (v. חַרָּטִים).

קריף (automne) n. pr. m. Néh.7. 24.

קריץ m. 4° Morceau, tranche: צָּשֶּׁרָח I Sam. 17. 18, dix fromages, ou tranches de fromage mou. — פרחבי הַבּרְינֵל Pointe, chose pointue: אַבַּחַרְצֵּל פּרְינָל II Sam. 12. 31, et sous des pointes de fer, ou sous des chariots avec des pointes de fer (v. אָרוּץ פּרָיני).

תְּרִישׁ חוֹ. (rac. חָרִישׁ חוֹרִישׁ חוֹרִישׁ I Sam. 8. 12, et pour faire son labourage, pour labourer ses champs; l'époque du labourage: בַּחָרִישׁ Exod. 34. 21, au temps du labourage et de la moisson tu te reposeras le septième jour.

205

תַּרִישִׁית adj. f. (rac. דַרִישִׁית). Calme : רוּהַ קַרִים חַרִישִׁיה Jonas 4. 8, un vent de l'est calme, chaud.

לאַ-יַחַרֹךְ רְפִּיָּח צֵּירוֹ : Brûler, rôtir חָבַרְ Prov. 12. 27, l'homme indolent ne fait pas rôtir son gibier (car faute de précaution il le perd avant); ou : רְמִיָּה trompeur et יחלה saisir, attraper: le trompeur n'attrapera pas son gibier, ne jouira pas du gain illicite qu'il poursuit.

TI chald. Brûler. Ithpa. être brûlé: וּשְׁעֵר רֵאשִׁחוֹן לֵא חִתְּחָרַה Dan. 3. 27, et pas un cheveu de leur tête n'a été brûlé.

קרבים plur. m. Grillage, barreaux : מַצִּרץ מְּן־חֲחֲרָכִּים Cant. 2. 9, regardant de derrière les barreaux (des senêtres).

□17 Kal inusité. Hiph. 1° Se défendre la jouissance d'une chose en la בל-חַרָם אַשֶּׁר יַחַרָם: sacrifiant; consacrer אַרשׁ לַבֵּי Lev. 27. 28, chaque objet consacré que l'homme dévouera à ו'Eternel; הַחַרְמָתִּר לַבֵּר מָצְעָם Mich.4.13, je consacrerai a l'Éternel leurs biens. – 2º Détruire, extirper: ונחרם אַת־בָּל־עִיר Deut. 2. 34, nous exterminames (les habitants) de toutes les villes; הַחַרִים לְּמִר־חַרֶב I Sam. 15. 8, il fit passer au fil de l'épée; וַתַּחַרִים יֵר אָת לְשׁוֹן יַם־מָצְרַיִם ls. 11. 15, Dieu détruira la langue de la mer d'Egypte, c.-à-d. il mettra le golfe à sec.

Hoph. passif: יַחַרָם כַּל־רָכוּשׁוֹ Esdr. 10.8, tout son bien sera consacré, confisque; זֹבֶת לָאֵלֹחִים רָחֵרָם Exod. 22. 19, qui sacrifie à d'autres dieux sera tué.

ablaית n. pr. Harem, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

סְרָם n. pr. m. Esdr. 2. 32.

יְרָם adj.: אוֹ חַרָם Lev. 21. 18, ou un homme qui a le nez trop petit, ou un nez qui s'efface à son origine, entre les yeux.

תֶרֶם m. ou תֵרֶם (avec suff. תֵּרֶם, יורמים . 1º Filet, lacs : יגֹרֵדוּ בְחָרָמים Hab. 1. 18, il l'attire dans son filet; בְּיִּכְים בַּרָכִּים Ez. 26. 5, un lieu qui sert à étendre, à sécher, les rets; au fig.: בתרמים למה Eccl. 7. 26, le cœur de la femme est un rets (rempli de séduction).—2º Destruction: יחרם לא ירוכח־עוד Zach. 14. 11, il n'y aura plus de destruction; ארש החרמי I Rois 20, 42, un homme que je tenais dans mes filets, ou: un homme digne de mort (v. מרכם. 2°). - 3° (v. חַרַם 1°) La chose consacrée : על־חַרֶם בְּיִשְׂרָאֵל Nomb. 18. 14, tout ce qu'on consacre en anathème dans Israel; בל-חֵרֶם אֲשֶׁר רְחַרָם Lév. 27. 28, chaque objet consacré que l'homme dévouera à l'Eternel.

חָרְמָה (destruction) n. pr. Horma, ville chananéenne, appelée auparavant ጉውኔ, Jug. 1. 17, appart. plus tard à Siméon, Jos. 19. 4.

חרמון n. pr. L'Hermon, montagne, prolongement de l'Anti-Liban, Jos. 11. 3; au plur. חַרְבֹּיִים Ps. 42. 7.

יהרבש מונים בפתח: m. Faucille הרבש Deut. 16. 9, depuis le jour qu'on commence à mettre la faucille dans le blé.

777 n. pr. 1º D'une ville en Mésopotamie, Haran, Gen. 11. 31.—2º Haran, fils de Caleb, I Chr. 2. 46.

לניִם (deux cavernes) n. pr. Horonaïm, ville de Moab, Is. 15. 5.

תַּרָנָפַר n. pr. m.I Chr. 7. 36.

וֹבֶּחָרֵס m. Une maladie de peau : יבֶּחָרֵס Deut. 28. 27, et avec la gale sèche.

וו סְרָם m. Le soleil: האמר לחרם ולא יזרח Job 9. 7, qui commande au soleil, et le soleil ne se lève point; בְּטֵרֶם רָבוֹא חַקְּקַם Jug. 14. 18, avant que le soleil fût couché ; פיר הַחֶרֵס Is. 19. 18 (v. תַרָם).

ווֹרְסִית n. pr.: אַנְסוּת בַשְׁלֵע (keri אַנְסוּת) Jér. 19. 2, nom d'une des portes de Jérusalem, de קרש argile, poterie, ou, selon le *cheth.*, de הֶּדֶם soleil , la porte de l'Orient.

יורף (fut. קבר מיים) 1° (de קבה) Hiverner: וְכַל־בָּדַעָּמ דָאָרֶץ עָלָיו הַחַרָּק Is. 18. 6, et toutes les bêtes de la terre y passeront l'hiver. — 2° Reprocher, injurier, insulter, blasphemer: וָתַרְפוֹת חוֹרְפֶּרָה נָפַלֹּוּ קלי Ps. 69. 10, et les outrages de ceux qui t'insultent sont tombés sur moi; qui t'insultent sont tombés sur moi; 119. 42, et je répondrai à celui qui m'insulte; לא־רַרַרף לְּבָרָר בִּינָים בְּיַבָּי בִּינָים לְבָרָר בִּינָים לְבָרָר בִּינָים לְבָרָר בִּינָים לַבְּרָר בִּינָים לִבְּרָר בִּינָים לִבְּרָר בִּינָים לִבְּרָר בִּינָים לִבְּרָר בִּינְים בּינִים לִבְּרָר בִּינְים בְּיִבְּר בִּינְים לִבְּרָר בִּינְים בְּרַר בִּינְים בְּיִבְּר בִּינְים בְּרָר בִּינְים בְּיִבְּר בִּינְים בְּיִבְּר בִּינְים בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּים בְּיִבְּר בִּינְים בּיִבְּים בּינִים בּיִבְּים בּינִים בּיִבְּים בּינִים בּיִּבְים בּינִים בּיִים בּיִבְּים בּינִים בּינִים בּיִבְּים בּינָים בּינִים בּינְים בּינְים בּינִים בּינְים בּינִים בְּינִים בּינִים בְּיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְּים בְּי

Niph. Etre livré, exposé; d'une femme, être fiancée (v. Pi. 2°): הַּיְבָּטֵּי לְאִרשׁ Lév. 19. 20, une esclave promise, fiancée, à un homme.

ባጋር n. pr. m. I Chr. 2. 51.

קרְּפָּה (. Honte, opprobre, insulte: Ps. 39. 9, ne fais pas que je devienne un objet de raillerie, d'insulte, à l'insensé, ou à l'homme vil; אַבָּי אָבִי הְשָּׁיְצִיּנִי Mich. 6. 16, et vous porterez l'opprobre de mon peuple; דְּרָשָׁה אַלְּפְיּרַתְּיִן Is. 54. 4, et l'opprobre de ton veuvage; בַּיְצָּי הְּרָשָּׁה Ps. 22. 7, l'opprobre des hommes; בַּיִּצֶּי הַיִּדְּשׁׁ Is. 47. 3, ta honte sera vue (les partics honteuses).

 תון אין לאָדיש אָת־לְשׁנּי Jos. 10. 21, nul ne remua sa langue contre un des enfants d'Israel, n'osa l'insulter. — 3° Se remuer, s'empresser: אָדָהָיָרְ אָדָּיִּאָ אָּרְ וּצְּהַיִּרְץ וּ Sam. 5. 24, alors tu t'empresseras (de là אָבִירְ הָּיִרָּאָ I Rois 20. 40, tu l'as décidé, prononcé; אַבּירִרנְּיִים יְמָיִר וּ Job 14. 5, si ses jours sont arrêtés, comptés; וּבִּילְּיוֹן תְּרִרץ Is. 10. 22, la ruine est décrétée.

Niph. Être décidé, décrété (v. Kal 4°): מָּר כְּלָח וְעַחְרָאָה Is. 10. 23, car une ruine bien arrêtée, une ruine, une destruction, décidée, décrétée; מִינְיִי Dan. 9. 26, les dévastations sont décrétées.

רְקְּיְרֵי chald. Rein, les reins: יְקְשְּיְרֵין Dan. 5. 6, et les jointures de ses reins se relachèrent.

קרצב Is. 58. 6, rompre les chaines לְּשֵׁע Is. 58. 6, rompre les chaines de l'impieté. — 2° Douleur: מַר צֵּין הַרְצָבוּה Ps. 73. 4, car il n'y a pas de douleurs dans leur mort, leur mort est sans douleurs, ou: ils ne se soucient, ne s'inquiètent pas, de la mort.

וֹרְצְּוִים m. pl.: תַּרְצִּוִּים Nomb. 6. 4, les pepins du raisin.

קרָר נְּשְּׁהָּשׁ : חְרָר (יְרָהְר, הְיִרְה Brûler (v. יְרָהְר, בְּיִרְה בּשְׁבְּה se brûle, devienne tout rouge; יְבָרְה בְּיָרְה בְּיִרְה בְיִרְה בְּירִה בְּירִה בְיִרְה בְירְה בְיִרְה בְיִרְה בְיִרְה בְיִרְה בְיִרְה בְיִרְה בְיִרְה בְיִרְה בְיִרְה בְירְה בְּירְה בְּירְה בְּירִה בְּירִה בְּירִיה בְּירְה בְּירְיה בְּיִיה בְיִיה בְּיִיה בְּיִיהְיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּייִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּייה בְּייה בְּייה בְייִיה בְּייִיה בְּייִיה בְּייִיה בְּייִיה בְּיִיה בְּייה בְייִיה בְּייה בְּייה בְּייה בְייִיה בְּייה בְייִיה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְייה בְּייה בְייה בְייה בְייה בְייִיה בְּייה בְייה בְייה בְּייה בְּייה בְייה בְּייה בְּייה בְייה בְּייה בְ

Niph.: עָּרִי מְּחָרֵ Jér. 6. 29, le soufflet brûle, est tout rouge; aussi יָּחָר וְּרוֹנִי Ps. 69. 4, ma gorge est desséchée, enrouée (à force de crier); רְּחָצְּבְּמֹה Ez. 24. 10, et les os seront brûlés. Pi. (avec redoub. du ח): לְחַרְתִר־רְרִבּ Prov. 26. 21, pour allumer, exciter, la dispute.

תַּבִּרִים m. pl. Secheresse, endroit aride, brûlé par le soleil: וְשָׁבֵּן חֵבִּרִים Jér. 17. 6, il habitera les lieux arides, dans le désert.

ווריישה פלילות לפם : יובשה על חובשה על הבישה I Jér. 17. 1, gravé sur la table de leur cœur. — 2º Labourer: הוֹשֹיח ידים הקבקר Job 1. 14, lorsque les bœufs labouraient; לא תַּחַרשׁ בְּשׁוֹר־וּבְחַמֵר Deut. 22. 10, tu ne laboureras pas avec un bœuf et un ane attelés ensemble; יבל־נַבְּר הַרְשׁוּ הֹרְשִׁים Ps. 129.3, ils ont tracé des sillons sur mon dos comme des laboureurs qui labourent, c.-à-d. ils m'ont accablé de coups, ou ils m'ont fait porter le joug; אַרָי אָין Job 4. 8, qui travaillent à faire (qui labourent) l'iniquité. — 3° Travailler, forger: דֹרָשׁ ngin I Rois 7. 14, qui forge le cuivre (v. לְטֵשׁ כַּל־חֹרָשׁ נָחַשָּׁת וּבַרְזֵל Gen. 4. 22, aiguisant tout ce qui forge le cuivre et le fer, c.-à-d. fabriquant les outils, ou travaillant avec le marteau, ou chef, premier de tous ceux qui forgent, etc. - 4º Forger, travailler avec la pensée. mediter : אַרָשׁ רֵע Prov. 6. 14, il medite le mal; יבוֹב מוֹב 14. 22, qui méditent le bien ; אַל־הַחַרשׁ צַל־רֵצַהְ רָעָּח 3. 29, ne médite point de mal contre ton ami, ou ton prochain.

Niph. Etre labouré: ציוֹן שָּׁרֶח חַּחֶרֵשׁ Jér. 26. 18, Sion sera labouré comme un champ. Hiph. (v. Kal4°): הָרָשָׁתּוּל פָּחַרִּישׁ I Sam. 23. 9, que Saul méditait sa perte (de David).

Hiph. 1º Etre sourd: נֵיְדָרָ בְּמֶחַרִישׁ I Sam. 10.27, il faisait semblant d'être sourd, de ne les entendre pas. — 2º Se taire : יָחֶחָרָשׁ יַצַּקבׂ צַּרִדּבֹאַם Gen. 34. 5, Jacob se tut, ne parla de rien, jusqu'à ce qu'ils fussent revenus; נאם־תַּוּרֵשׁי ארשה Nomb. 30. 15, mais si son mari se tait envers elle, s'il n'en dit rien; avec חַהַרִישׁוּ מְשָּוֹי : מְן Job 13. 13, écoutez-moi en silence ; avec הַוּרֵרִישׁוּ אלר אירם Is. 41. 1, écoutez-moi en silence, yous, les îles. — 3º Trans. Taire: לא אַחַרִישׁ בַּדְּיוֹ Job 41.3, je ne me tairai point sur ses vanteries, ou sur la puissance de ses membres (du Léviathan); זַרִישׁר בְּרָים בְּחָרִישׁר 11. 3, les hommes taisent tes mensonges, ou : tes mensonges doivent-ils réduire les hommes au silence ; אַל־תַּחַרָשׁ מָשָּנוּ מִיּלִם אֶל־רַיִּר I Sam. 7. 8, ne cesse point de crier pour nous au Seigneur.

Hithp:: Jug. 16. 2, ils se tenaient en silence, ils restaient silencieux, tranquilles, toute la nuit.

לְיְלָשׁים m. (const. שְּחָהְ, plur. הְּרָשִּׁים, v. I שְׁחָהָּ 3°). Travailleur, artisan: הָרָשׁ Exod. 28. 11, lapidaire; בּיָשׁי בְּיִבְּשׁׁי בְיִרָּ Exod. 27. 15, l'ouvrage des mains d'un artisan; הַרָשׁ בַּיְרָשׁ בְּיִבָּ לַנָּ מַשׁׁי בְיִרָי הָרָשׁ 15. 44. 12, un forgeron; בּיִבּ בְּיִהְיִשׁ 44. 13, le sculpteur en bois; בְּיִבְשִׁי בַּשְׁיִרָּי בַּשְׁיִרָּי בַּיִּשׁׁי בַּיִבּ בַּיִּבְ מַשְׁיִרָּי בַּיִּשְׁי בַּיִּבְיּי בַּיִּבְיּי בַּיִבְּיִבְּי בַּיִּבְיּי בַּיִּבְיִּבְ בַּיִּבְיִּבְי בַּיִּבְיִבְּי בַּיִּבְיִבְּי בַּיִּבְיִבְּי בַּיִּבְיִבְּי בַּיִּבְיִבְּי בַּיִּבְיִבְּי בַּיִבְּיבָּי בַּיִבְּיבָּי בַּיִבְּיבִּים בְּיִבְיבִּי בַּיִבְּיבָּים בּיִבְּיבָּים בּיִבְּיבָּים בּיִבְּיבָּים בַּיִּבְיבָּים בּיִבְּיבָּים בּיִבְּיבִּים בּיִבְיבָּים בּיִבְיבָּים בּיִבְּים בְּיִבְּיבִּים בּיִבְּיבִּים בּיִבְּים בְּיבִּים בַּיִּבְיבִּים בְּיבִּים בּיִבְּים בַּיִּבְיבָּים בּיִבְּים בַּיבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיִבְּים בַּיִּבְיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּיבְּיבְּיבְּיבִּים בַּיִבְּיבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבָּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיבְּים בּיבְּיבּים בּיבְּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְיבּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בַּיבְּיבָּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבְּיבְיבָּים בּיבְּיבּים בְיבִּיבְים בַּיבְּיבְים בְּיבִּיבְּים בְּיבִּיבְּים בְּיבִּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבָּים בּיבְיבָּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבָּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבְיבָּים בּיבְיבָּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבְיבִיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבִּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבִּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבִּים בּיבּיבּים בְיבִּיבְיבְיבְיבִּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים

m. adj. (v II לא-הְקַלֵּל הַרָשׁ Lév. 19. 14, tu ne maudiras pas un sourd; plur.: נְאָזָרַ הַרְשִׁים Is. 35. 5, et les oreilles des sourds seront ouvertes.

תְּיִשִּׁים תַּי וְיִרְשִׁים תַּי בְּרָשִׁים תַּי בּרְשִׁים תַּידּוּ . Ouvrier, charpentier: בֵּיא הַרְשִׁים תַּי וְרָשִׁים תַּיּוּ I Chr. 4. 14, la vallée des ouvriers, ou des charpentiers, car ils étaient des charpentiers. — 2° וַחַכֵּם הַרְשִׁים Is. 3. 3, et celui qui est habile dans la magie, ou le plus habile des ouvriers; selon d'autres: le sage que tous écoutent en silence.

לְּיִלְיּׁ adv. (v. II יַּדְיָם 2°). Silencieusement, secrètement, Jos. 2. 1.

ירָשׁ n. pr. m. I Chr. 9. 15.

חורש m. (v. I חורש 3°).

תּרְשֶׁ m. Bois, forêt, feuillage: יְרוֹרֶשׁ Ez. 34.3, avec un feuillage touffu; בֵּצֵל Ez. 34.3, avec un feuillage touffu; Is. 17. 9, comme un bois et une cime abandonnés, déserts; selon d'autres: comme les branches et le sommet d'un arbre, etc.; I Sam. 23. 15, dans une forêt; וּבְּחֵרָשִׁרּם II Chr. 27. 4, et dans les bois.

רְשְׁאָ n pr. m. 1° Esdr. 2. 52. — 2° Néh. 7. 54.

תְּלְשְׁת (v. יבּישָׁת (ation: אָבֶן בּיִּשְׁת (v. אָבֶן 3°). Travail, fabrication: אָבֶן בּיִבְיִרשָׁת בָּץ Exod. 31. 5, et pour la taille des pierres, et pour le travail en bois. — בְּירשָׁת עַוּיִרִם Jug. 4. 2, n. pr. d'une ville.

קרות על -: (v. I קרות בלי) Graver קרות עלי הקרות Exod. 32. 16, (l'Ecriture était) gravée sur les tables.

קרָת (v. מֹרְשׁ n. pr. d'une forêt : יצֵר קרָת I Sam. 22. 5, la forêt de Hareth.

እውጣ n. pr. m. Esdr. 2. 43.

קשׁרְת m. (rac. קשׁרְח). Petit troupeau: קּשָׁרֶּר I Rois 20. 27, comme deux petits troupeaux de chèvres.

קישָרְ (fut. רְּחְשׁרְּ Empêcher, retenir, arrêter, sauver, épargner, réserver: מריקשׁר ווֹאַב אָר-וְעָבּּ II Sam. 18. 16, car Joab empêcha l'armée de poursuivre; רְּחִישׁרְ Prov. 10. 19, qui retient ses lèvres, qui est retenu dans ses discours; אַרְשִּרְּיִּ Job 7. 11, et moi aussi je ne retiendrai pas ma bouche, ma langue; מְרָא בְּנְרִוֹן אֵל-תִּחְשׁרְּ Is. 58. 1, crie à haute voix, ne l'arrête pas.

Niph. Étre empêché, être réservé : לא־הַוְשַׂךְּ מְאֵבִי Job 16. 6, ma douleur ne sera pas empêchée, apaisée ; לְיוֹם אֵיר 21. 30, (que) le méchant est réservé pour le jour du malheur.

רְשִׁב (fut. בְּחִשׁב Penser, méditer, inventer, croire, prendre pour, estimer, compter, imputer: מַּמְבַּ מַּחַם מַּמְבָּבָּם קלֵר רָעָח אַלֹּחִים חַשְּׁבָה לִּטבַת Gen. 50. 20, quoique vous ayez médité du mal contre moi, Dieu l'a pensé pour le bien, a changé le mal en bien ; לַּחָשֶׁב בַּחֲשֶׁבֹים Exod 31. 4, pour inventer des choses, des œuvres, ingénieuses; מעשה השב 26. 1, ouvrage d'un artiste; בר-עַלַר חוֹם מַחַשְׁבוּ Jer. 11.19, qu'ils ont médité de mauvais desseins contre moi; פער אָשֶׁר חֲשָׁב אֵל־אָרֶץ בַּשְׂדִּים : אֶל avec אָבֶּירִשְׁבַיּרָם : אָבּירַ הַשָּׁבַירַ Jér. 50. 45, et les desseins qu'il a formés contre le pays des Chaldéens; avec >: לוונת Gen. 38. 15, il la prit pour une femme de mauvaise vie ; יְתַדְשָׁבֵנִי לאוֹרֵב לָהְ Job 13.24, (pourquoi) me croistu ton ennemi? אַשְּרַכּּטָּרְ לֹא רַחְשׁבּר Is. 13. 17, qui n'estiment pas l'argent; יְלֹא בָּלָּיִי 53. 3, et nous ne l'avons pas estime, nous n'en avons fait aucune estime; לא רַיִּשׁבּ רֵי לוֹ עִיֹן Ps. 32. 2, a qui Dieu n'impute aucun péché; רַיִּהְשֶׁבֶּרְ לַיִּי שׁבְּרָ לֹי עִין Gen. 15. 6, il lui compta (sa foi) comme piété, pour un mérite.

Niph. Étre regardé (comme), être estimé: בייים אין Prov. 17. 28 (même l'insensé qui se tait) est regardé comme (passe pour) sage: מַבְּיבֶּיבָּי בַּבְּיבָיבִּי בַּבְּיבָי בַּבְּיבָי בַּבְּיבִי בַּבְיבִי בַּבְּיבִי בַּבְיבִי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְיבִּי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִּי בַּבְיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּיבְּיבּי בַּיבְּיבּי בַּיבְּיי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבּי בַּיבְּיבּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּיבְּיבּי בַּיבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּיבְּיבּי בַּיבְּיבּי בַּיבְּיבּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבּי בַּיבְיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בַּבְּיבִּי בְּבְּיבִּי בַּבְּבְיבִּי בַּבְּבְיבִּי בַּבְּבְיבִּי בַּבְּבִּי בַּבְּבִּיבְ בַּבְּבְיבְיבְּבְיבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְיבָּי בַּבְּבְיבְיבּיבּי בַּבְּבְיבְיבָּי בּבְּבּיי בַּבְּבְיבּי בּבְּבּיי בַּבְּבּיי בַּבְּבּי בַּבְּבּיבּי בּבְּבּי בַּבְּבּיבּי בּבְּבּיי בּבּבּיי בּבּבּי בּבּיבּי בַּבּי בַּבּיבּי בַּבּיבּי בַּבּיבּי בּבְיבּיבּי בּבּיבּי בּבּבּיבּי בַּבּבּי בַּבּי בּבְיבּבּי בּבּבּי בַב

Hithp:: רַבְּוֹיִם לֹא יִרְחַדְּשָׁבּ Nomb. 23. 9, il ne se laisse pas compter entre les nations, il ne sera pas du même rang que les autres peuples.

בשׁרַ chald. Estimer, regarder comme: וְשִׁרַ Dan. 4. 32, tous les habitants de la terre sont estimés comme un néant.

תְשֶׁב m. Ceinture faisant partie de l'ornement du grand prêtre : נַיַּחָגֹּר אִידּוֹ

בְּחֵשֶׁב הָאֵמֹר Lév. 8. 7, et il le serra avec la ceinture de l'éphod.

רַדְּשְׁבַּדְּנְת n. pr. m. Néh. 8. 4. הַשְּׁבְּרָּת n. pr. m. I Chr. 3. 20.

קלשְלוּת n. pr. Hesebon, ville qui appartenait à Sihon, roi des Amorrhéens, Nomb. 21. 26; בְּרֵבְיוֹת בְּּהָשְׁבּוֹן Cant. 7. 5, les piscines de Hesebon. Elle appartenait plus tard à la tribu de Ruben, Jos. 13. 17.

תְּשְׁבוֹת m. 4° Combinaison, invention: בְּבִּים m. 4° Combinaison, invention: בַּבִּים בַּבְּים הַשְּבּנִית רַבִּים Eccl. 7. 29, mais ils (les hommes) cherchent une foule de combinaisons, d'inventions. — 2° בַּיבַּים הַשְּבַּנִית וֹשְׁבַּנִית וֹשְׁבַנִית וֹשְׁבַּנִית וֹשְׁבַּנִית וֹשְׁבַנִית וֹשְׁבַנִית dans Jérusalem des ouvrages artistement faits, des machines de guerre.

תְשַׁבְיָהוֹ (estimé de Dieu) n. pr. m. de plusieurs hommes, Chr., Esdr., Néh.

רָנָת n. pr. m. Néh. 10. 26.

קייַה *n. pr. m.* 1• Néh. 3. 10. — 2° Néh. 9. 5.

אַרָּהְ (fut. הַהְּיֵהְ (fut. בְּהְיִהְיִהְ (fut. בְּהְיִהְיִהְ (fut. בְּהְיִהְיִהְ (fut. בְּהִיהִיה (fut. בּיהִיה (fut. בּיה (fut. בּיהִיה (fut. בּיהִיה (fut. בּיה (fut. בּיה

Hiph. 1° Même sens que Kal: בְּעִלְּהָּתְּי בְּעֹלְּהָּ עוֹ דְּאָבְּיִהִי בְּעֹלְּהָ Is. 42. 14, je me suis tu de tout temps; בְּאָבָּה בְּיִהְעָּי Jug. 18. 9, et vous restez tranquilles, inactifs. — 2° Transit. Faire taire: וְחַלְּוִים מַחְשָׁים Néh. 8. 11, et les lévites faisaient faire silence à tout le peuple.

קישוב n. pr. m. 1° I Chr. 9. 14. — 2° Néh. 3. 11.

בְּעֵשׁוֹרֶ chald. Ténèbres: בְּעֵשׁוֹרָא Dan. 2. 22, il connaît ce qui est dans les ténèbres.

יַם שׁוֹקִים (v. הַשְׁלִּים).

בית chald. Etre nécessaire, avoir besoin: אָמָיהְ הִישְׁרָּן Esdr. 6. 9, et ce qui est nécessaire; לָא־תַשְׁתִּין אַנַּחְנָאָ בַּרְעָבוּרְוּרָן אַנַחְנָאָ Dan. 3. 16, nous n'avons pas besoin de te répondre, etc.

ה לישְרוּת f. chald. Besoin, ce qui est nécessaire: וְשָׁאֵר הַיִּשְׁחוּת בֵּיח אֵלֶּחָן Esdr. 7. 20, et (le reste qui est nécessaire) tout ce qu'il faut encore pour la maison de ton Dieu (v. חַשַּׁחַ).

יוַשֵּׁלָה (ע. הַשִּׁלָה).

ישים n. pr. (v. שישה 1° et החשים).

קישָר (fut. קישַיך) Étre ou devenir sombre, obscur: אָבָּשִּה בְּשָּׁה Is. 13. 10, le soleil à son lever est sombre, couvert de ténèbres; בְּהַחְשָׁרְ תָּאֶרֶץ Exod. 10. 15, et la terre était dans l'obscurité, c.-à-d. on ne la voyait pas; בּרֹבִינוּ Lam. 5. 17, à cause de cela nos yeux ont été couverts de ténèbres.

Hiph. 1º Intransitif, comme Kal: אָרָה בְּילְם בְּרָוּם לָּרָבּ בְּרִבּים בְּרִבּים בְּרִבּים בְּרִבּים בַּרְבּים בַּרִבּים בַּרְבּים בַּרְבּים בַּרִבּים בַּרְבּים בּרִבּים בַּרְבָּים בּרִבּים בּרבּים בּרבים בברבים בּרבים בברבים בברבי

קליל adj. pl.: לְּמָנֵי חֲשְׁתִּים Prov 22. 29, devant les gens obscurs, de basse origine.

תושה חשקה. Obscurité, ténèbres: אורים מליקני הוום הייניבע בחשף Gen. 1.2, les ténèbres couvraient la face de l'abime; אוריבע בחשף Ps. 88. 13, tes merveilles serontelles connues dans les ténèbres (de la mort)? אורים אורים ווא ווא ווא ווא בייניבע בייניבע הוא ווא ווא בייניבע בייניבע הוא ווא בייניבע בייניבע בייניבע בייניבע Ps. 18. 29, l'Eternel mon Dieu éclairera mes ténèbres; שו בייניבע ביי

ק הַשְּׁיכָה et הַשְּׁיכָה f. Obscurité, ténèbres: אָרָה Ps. 139. 12, les ténèbres comme la lumière; אַנְהְשִׁיכָה נִּילָּה, 15. 12, une obscurité profonde; const. קשְׁכֵּח-מַיִם Ps. 18.12, l'obscurité des eaux, les eaux ténébreuses (des nuées); plur. מְנִהְיִּה מְּשִׁיכִה Is. 50. 10, qui marche dans les ténèbres.

קּיְשְׁכָּה (. Obscurité: חְשִׁיְּכָּה Mich. 3. 6, il y aura pour vous obscurité, de sorte que vous ne pourrez prophétiser, deviner; selon d'autres, verbe, 3° pers. fém. de יְשָׁהָ, il sera obscur.

עָּשֵׁלְ (v. פָּשֵׁל et פָּשֵׁל) Kal inusité. Niph. Étre fatigué, faible: בֶּל־תַּתְּשָׁלִּים Deut. 25. 18, tous les faibles d'entre toi, qui marchaient les derniers.

ק chald. Rendre faible, mince, plat: מְחַבֵּל וְיְשֵׁל כּלָא Dan. 2. 40, (le fer) qui brise et qui aplatit tout.

קצרן הַחַשְּבֵל מְחוֹף.: מְשִׁרְ (douteux) m.: מְשִׁרְ הַחַּשְׁבֵל בְּחוֹף בּצִין הַחַשְּבֵל בְּחוֹף (douteux) m.: הַשִּׁרְ בּצִין הַחַיּשְׁבֵל בּצִין הַבּוֹי (de הַשִּין בְּעוֹי בּעוֹירף, et בְּלָּאָ chald. or?); selon d'autres: lumière, rayon; (Thalmud: un être de feu qui parle, qui loue le Créateur, de שַׁאַ et בַּעַר parler). 8. 2, on lit הַשָּׁשִּים.

סשים n. pr. m. Esd. 2. 19.

 Rituel, Mattithyas, fils de Johanan, grand prêtre, Asmonéen (v. תַשְׁמֵּן).

תְּשְׁכוֹנְה n. pr. d'une station dans le désert. Hasmona, Nomb. 33. 29.

רָאֶרָיה m. Noble, prince: רָאֶרָיה m. Noble, prince: רָאֶרָיה Ps. 68. 32, des nobles, ou des princes, viendront de l'Egypte.

תייח m. Rational, une des pièces de l'ornement du grand prêtre, qu'il portait sur la poitrine; le rational était orné de douze pierres précieuses, et contenait les Ourim et Thoumim; de la : בְּשִׁלְּיוֹ בְּעִלְּיִ Exod. 28.15, le rational du jugement (v. אַבְּרָים).

קביר Attacher, lier, s'attacher, aimer, avoir envie: שְּבֶּשׁ מְּבִּחְבָּשׁׁ מִּבְּשְׁרָ יִשְׁהָ מְּבָּשְׁרָ בְּשָׁרָ בְּיִבְּשׁׁר פּאַנְים בּאָבָים בּאָבָים בּאָבָים בּאָבָים בּאָבָים בּאָבָים בּאָבָים בּאָבָים בּאַבּים בּאַבּיים בּאַבּים בּאַבּים בּאַבּים בּאַבּיים בּאַבּיי

Pi. Attacher, lier: אָרָא מְשָׁהְ Exod. 38. 28, et il lia (les colonnes par des lames d'argent). Pou.: קְּשָּׁקִים בָּקָרָם 27. 17, (les colonnes) étaient liées par des lames d'argent.

קאָח שׁלְּכֹּית m. Désir, délices : אָז מּלְּכִּית I Rois 9. 1, et tous les désirs de Salomon, tout ce qu'il souhaitait faire; אָז נְשֶׁרְ הִישְׁרָ Is. 21. 4, la nuit de mes délices.

בין שׁנְקִים ou הַשְּׁלְיִם m. pl. (v. בְּשִׁלְיִם Ce qui lie, les liens: תַּיְשִׁקִים Exod. 27. 10, et les bâtons, lames, pour lier les colonnes, ou: leurs cercles, ornements, seront d'argent.

ת. pl. Les rayons d'une roue: אָשְׁרֵיהָם m. pl. Les rayons d'une roue: דְּהַשְּׁרֵיהָם וְהַשְּׁרֵיהָם וְהַשְׁלֵ מוּצְּק I Rois 7. 33, et les rayons et les moyeux de ces roues étaient tous jetés en fonte, (parce que les rayons lient le moyeu avec le cercle).

קיבְה f. Assemblage, amas : const. יוֹשְׁרָה II Sam. 22. 12, un amas d'eaux, les nuages épais.

ים m. pl. Les moyeux des roues (v. מ הְשָּׁרִים).

שְׁשֵׁחַ m. Foin, chaume (v. שֵׁבֵּח יְרְשָּׁה Is. 5. 24, et (comme) le chaume est dévoré par la flamme, ou verbe trans., comme la flamme dévore le chaume; שֵׁבָּרוּ מַשׁ מֵּלְרוּ מַשׁ מֵּלְרוּ מַשׁ 1, vous concevrez du foin, vous n'enfanterez que du chaume, des pailles.

תְּמָח (rac. תְּחָים). Effraye, consterne : תְּמִים נְסוֹגִים בְּחוֹר Lefraye, תַּמְּים תְּחִים נְסוֹגִים בְּחוֹר Jér. 46. 5, ils sont effrayes, ils reculent (ou part. de תְּחַחְ).—2° Subst. m. Peur, terreur: תְּחַים Job 41. 25, celui qui a été créé sans peur, pour ne rien craindre; תְּמְבֶּם נְּחָהְם Gen. 9. 2, et votre terreur, c.-à-d. la terreur que vous inspirez.

תה (terreur) n. pr. Heth, fils de Chanaan, Gen. 10. 5; הְנֵי תַּח 23. 3, les fils de Heth; תַּחִתְּי 15. 20, les Hétéens, et בַּלְבֵי תַּחְתִּים II Rois 7. 6, les rois des Hétéens.

רְתְּהָר (fut. הַּהְיִהְ Prendre, saisir: מְּיִרְּהָר (fut. הַּהְיִהְ Is. 30. 14, pour enlever du feu d'un foyer; שָּׁי מִּיִּרְהִי Prov. 6. 27, un homme peut-il prendre le feu dans son sein (sans que ses vêtements brûlent)? מְּיִרְיִּהְ עַּלִּיר אָשׁוּ Prov. 25. 22, car tu amasses ainsi des charbons de feu sur sa tête, exact. tu prends des charbons pour les (mettre) sur sa tête; בְּאַמִּרְ בְּאַהָּרְ בְּאַהָּרְ בְּאַהָּרְ בָּאַהָּרָ בַּאָהָרָ בַּאַהָּרָ בָּאַהָּרָ בַּאַהָּרָ בַּאַרָּרָ. 1 te saisira et t'arrachera de ta tente.

וְהְהָּה f. (rac. הְהַח). Terreur : יְרָהָי קרים על־הָעְיִם Gen. 35. 5, une terreur de Dieu saisit toutes les villes.

א תְּחֵוּל m. (rac. ביותה). Bande sur une plaie: לְּשִׁיּבּי הִיתוּל Ez. 30. 21, (on n'a pas) mis une bande pour lier la plaie.

תְּחְחַחָ m. (rac. תְּחָה, Erreur: בְּהֶרֶהְ Eccl. 12. 5, et les terreurs, les défaillances, pendant leur route.

יהָת n. pr. (v. הַהַי).

ייים בּאֶרֶץ הַיִּים בּאֶרֶץ הַיִּים בּאֶרֶץ הַיִּים בּאָרֶץ הַיִּים בּאָרֶץ הַיִּים בּאָרֶץ הַיִּים בּאָרֶץ

héros étaient une terreur dans la terre de la vie ; אַשֶּׁר־נָּחְנוּ הַהִּרְחָם לְכָל־־יּוֹשְׁבֶּיתָּ 26. 17, qui ont répandu la terreur parmi tous les habitants.

קרים Couper, trancher; au fig. décider. Kal inusité. Niph. pass.: בַּיְהַשֵּׁךְ בַּלְּבַּעְּבְּךְ Dan. 9. 24, il (un temps de soixante et dix semaines) a été fixé, décidé, pour ton peuple.

קֿיַל Kal inusité. Pou. et Hoph. Être enveloppé: וְהָהְמֵל לֹאׁ בְּיִּא דָּבְּלְתְּ Ez. 16. 4, tu n'as pas été enveloppée de langes.

ימרְקּלְ f. (v. בְּרָחֶלְ. Enveloppe: יְפְרָקּלְ יהַ Job 38. 9, et que je l'enveloppais de brouillard, d'obscurité, littér. (lorsque je faisais) du brouillard son enveloppe.

וְחְלֹּן n. pr. Hethalon, ville en Syrie, Ez. 47. 15.

בּשְׁתֵּי (fut. בּיִּחִיבְי Cacheter, sceller: בּיִּחְיִּתְ (fut. בַּיִּחְיִבְ Jér. 32. 10, je l'écrivis dans une lettre, j'écrivis un contrat, je le cachetai; יְּבְּבֶּעִי וְבִּיבֶּעִי בַּיּבְּעַר בְּיַבְּעַר בְּיַבְּעַר בְּיַבְּעַר בְּיַבְּעַר בְּיַבְּעַר בְּיַבְּעַר בְּיַבְּעַר בְּיַבְּעַר בְּיַבְּעַר בְּיִבְר בּיִבְר בּיִבְר בּיִבְּעַר בּיִבְּעִר בּיִבְּעִר בּיִבְּעִר בּיִבְּעָר בּיִבְּעִר בּיִבְּעָר בְּיִבְּעָר בְּיִבְּעִר בּיִבְּעָר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיבְּע בּיִבְּעִר בְּיבְּער בּיִבְּעִר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבר בְּיבְר בְּיבר בְּיבְר בְיבְר בְּיבר בּיבְּער בּיבּער בּיבּער בּיבּער בּיבּער בּיבּער בּיבּער בּיבְּער בּיבְּער בּיבְּער בּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בּיבְּער בְּיבְּער בּיבְּער בּיבְער בּיבְּער בּיבְער בּיבְּער בּיבְּער בּיבְער בּיבְער בּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְר בְּיבְּער בּיבְּער בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְּער בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְיר בְּיבְּער בּיבְּער בִּיבְיר בְּיבְר בּיבְּער בּיבְּער בּיִי בְּיבְיר בּיבְיר בּיבְּער בּיבְּער בּיבְיר בּיבְּער בּיבְּער בּיבְיבְער בְּיבְּער בּיבְּער בְּיבְיר בִּיבְּער בִּיבְּער בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּער בְּיבְבְיר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְבְיר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְּר בְּיבְּבְיר בְּיבְּר בְּיבְּבְער בְּיבְיר בְּיבְּער בְּיבְּבְער בְּיבְּבְער בְּיבְּבְיר בְּיבְּבְער בְּיבְּבְער בְּיבְּבְער בְּיבְּבְער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְבְער בּיבְיבְי בּיבְּער בְּיבְיב בְּיבְּער בְּיבְּער בְּיבְבְּער בְּבְיבְיבְיבְיבְּער בּיבְּבְער בּיבְּער בּיבְּער בּיבְּער בּיבְּער בּיבְ

Niph.: נְנְחָמֶם בְּטַבְּעֵּת יְבָּטֶבֶּלֶּךְ Esth. 3. 42, נְנְחְמִם בְּטַבְּעֵת יַבְּעֶלֶךְ 8. 8, et il fut scelle de l'anneau du roi.

Pi.: יוֹטָם הְמְמִי Job 24. 16, pendant le jour ils se renferment, se cachent, ou (ils pénètrent la nuit dans les maisons) qu'ils ont scellées, marquées, pendant le jour.

Hiph.: אוֹ־תְּחְתִּים בְּשֶׁרוֹ מִּאוֹבוֹ Lév. 15. 3, ou si sa chair est fermée par la go-norrhée dont il souffre.

םְחַחַ chald. Sceller: מְלַכָּא Dan. 6. 18, et le roi la scella.

רוֹיִם (v. הַחָּיִה).

ַחָּטָּח לָ. Cachet : הַּהָּרִינָא לְמִי הַחֹּהֶּמֶת

Gen. 38. 25, reconnais donc à qui est cet anneau, ce cachet.

וְתְּיָת Lier, marier; de la תְּיֵח, beaupère, père de l'épouse: תְּיֶם תְּיִח Exod. 18. 1, (Jethro), beau-père de Moise; מְתִּיחוֹ sa belle-mère, la mère de son épouse, Deut. 27. 23.

Hithp. S'allier, en mariant ses enfants: אָרָהְאָ אַרְּחָרְהַן Gen. 34. 9, alliezvous avec nous (par le mariage de nos enfants); avec בּ בְּּבֶּלֶּךְ בַּעָּלֶךְ בַּעָּלֶךְ ISam. 18. 22, maintenant fais alliance avec le roi, deviens son gendre; avec בּ בִּ בִּעָּלֶרְ IChr. 18. 1, et il contracta alliance avec Achab.

קר מרילף שו לילו : שילו שיילף ש. ז'י שילון שיילון שיילון שיילון ובכיף Gen. 19. 12, est-ce que tu as encore ici un gendre, des fils ? שְׁמְשׁוֹן חֲתַן אַנְיר Jug. 15. 6, Samson, gendre d'un homme de Thamnatha. — 2º Fiancé, epoux: יָתוּא כְּדְתַן יֹצֵא מֵּדְוּמָחוֹ Ps. 19. 6, il est comme un époux qui sort de sa chambre nuptiale; וּמְשׁוֹשׁ חָחָן עֵל־תַּלָּח Is. 62. 5, et comme le fiancé se réjouit de sa fiancée; הַחַן־דַּמִים אַחַר לָּי Exod. 4. 25, tu m'es un fiancé de sang. Sephora appelle son fils, qu'elle vient de circoncire: fiancé de sang, ou parce que Moïse a manqué de perdre la vie à cause de son enfant, qu'il avait négligé de circoncire; selon d'autres: ces paroles de Sephora s'adressent à Moïse.

קרְּהָּהְ f. Noces : יְּחְהָּהְ Cant. 3. 11, le jour de ses noces.

אָתְר (ע. קְּמֵּדְ Enlever : תַּלְ בִּיְהִוּלְם בִּין Job 9. 12, s'il enlève, qui le lui ferait rendre.

אָרָת m. Proie : אַרָּה װָתְּה m. Prov. 23. 28, elle guette comme (on guette) une proie, ou, pour אָריש הָהֶתְּה comme un brigand.

קתר (fut. הַחָּתר) Briser, percer: תְּתָר בּקִּרר בָּקִּרר בָּקִרר בָּקִּרר בָּקִרר בָּקִרר בָּקִרר בָּקִרר בָּקִרר בָּקִרר בַּקִרר בָּקִרר בָּקִרר בָּקִרר בָּקִרר בָּקִרר בְּקִרר בַּקִרר בְּקִרר בְּקִּרר בְּקִּרר בְּקִּרר בְּקִרר בְּקִרר בְּקרר בְּקרר בּקרר בּקרר

קהים Job 24. 16, il perce les maisons, c.-à-d. il y entre par effraction, dans les ténèbres; יַנְיְהְרֵּי לְּיִשְׁים לְּיִשְׁים Jon. 1.13, et les hommes ramaient (fendaient les flots) pour ramener le vaisseau au rivage, ou: ils s'efforçaient de ramener, etc.

Niph. (תְּחַיִּה, fut. תְּחַיִּת, plur. בְּיַתְּחּדּ: Is. 7. 8, Ephraim sera brisé et ne sera plus un peuple; וְבְּיִרָּה בָּעָּה אַלְּרִים בַּעָּה Is. 51. 6, et ma justice ne sera pas brisée, interrompue; שְּלִּרִה בַּעָּה Deut. 1. 21, ne crains pas, ne

sois pas épouvanté, découragé; אַמְּקָייַ Mal. 2. 5, il tremble devant mon nom, il craint, vénère, mon nom.

Pi. Effrayer: חוֹמְשְׁתְּיִּרְ Job 7. 14, tu m'effrayeras par des songes; בְּיִהְשִּׁרְּיִּרְ Jér. 51. 56, leurs arcs ont été brisés (pass. p. הַהְּהִיּה), ou: Babylone a brisé leurs arcs (par ses péchés).

Hiph. (רְחַהַּ, וְתִּהֹהָּר, fut. תַּתְּהֹהָּר : נְּתְּהַהָּר : Is. 9. 3, tu l'as brisé comme a la journée de Madian ; מַּרְבָּתְּהַ בְּּקְנַיְּתָּם : Jér. 1. 17, autrement je te ferai trembler, ou : je te confondrai devant eux ; נְחַבְּיִלֶּם : 49. 37, je ferai trembler Elam ; וְחַבְּיִרְם : 49. 37, je ferai trembler Elam ; וְחַבְּיִרְם : Hab. 2. 17, pour וואר, le ravages des bêtes, des ennemis, les effrayent, ou briseront les ennemis eux-mêmes, retomberont sur eux.

קראו הותת m. Terreur, angoisse: אָרְאוּ Job 6. 21, vous voyez mon angoisse, mon malheur.

חַחַח n. pr. m. I Chr. 4. 13.

2

D Teth, שַּיִּת neuvième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre 9; son
nom signifierait serpent, ce qui serait
en rapport avec sa forme. Il se permute
avec les siffants י, צ. Exemples: חַבָּיִ et
חַבָּי tuer, abattre, יבִיבּי, יחַבָּי et יחַבָּי et
יַבְי tuer, abattre, יבַיִּר, יחַבָּי et יחַבָּי et
יַבְּי combre, et יַבְי couvrir; יחַבָּי chald. et
יָבְׁי ombre, et יִבְי couvrir; יחַבָּי chald. et
יָבְי ombre, et יִבְי errer, il remplace
quelquefois le n du Hithphael; avec יוּבּי cercle, et ישׁר rangée.

קאָב chald. Étre joyeux (v. פוֹב chald. Étre joyeux (v. בוֹבי): Dan. 6. 24, le roi fut très joyeux, transporté de joie.

אטֵאט (rac. אים ou אָפָּט) Ex. unique: מָּמָטְאַטְא דְּיִנְאָנָא אַרָּיִנְאָטָא דְּיִנְאָטָא דְּיִנְאָטָא דְּיִנְאָטָא דִּינְיִאָנָא דִּינְיִאָנָא זוֹ Is. 14. 23, je la balayerai avec le balai de l'extermination, qui ne laissera rien.

בְיָב בָּיב chald. adj. (v. בּוֹט). Bon : דְּדָב בָּיב

Dan. 2. 32, de l'or pur; בון בַּל־מַלְּפָא טָב Esdr. 5. 17, s'il paraît bon, convenable au roi, s'il lui platt.

קרְאַלְ (Dieu est bon) n. pr. 1° קְּרָאֵל Is. 7. 6, le fils de Tabéel, à qui les ennemis du roi Achaz voulurent donner son trône. — 2° Tabéel, conseiller du roi de Perse, Esdr. 4. 7.

קבולים m. pl. Turbans teints (de קבולים tremper): קבלים בְּרֶאמֵירָם Ez. 23. 15, des turbans de différentes couleurs et pendants (v. סָרַח sur leurs têtes.

שַׁבּוּר m. Endroit élevé, aussi milieu, centre (centre du corps, nombril): Jug. 9. 37, (un peuple) qui descend de la hauteur de la terre, de la montagne: יְשָׁבֵי עַלִּיבַּעּהּר Ez. 38. 12, qui habitent le pays qui est au milieu du monde.

תַּבְשׁ m. (fém. הַיְּשָׁהַ, v. רְּבָשְׁ). Celui, celle, qui tue. 1° Boucher, aussi cuisinier: אָנְישׁ הַשְּׁהַ רְּבָּשְׁ I Sam. 9. 24, le cuisinier prit l'épaule; הַּוֹישְׁבָּי וּלְּטַבְּרּוֹא וּלְטַבְּּרוֹא וּלְטַבְּּרוֹא וּלְטַבְּּרוֹא I Sam. 8. 13, (il fera de vos filles) des parfumeuses, des cuisinières. — 2° Bourreau, satellite, garde d'un prince: בּבְּי מַשְּׁבְּרִים Gen. 39. 1, et בַּר בַּבְּי וּעַבְּרִים II Rois 25. 8, chef des gardes.

קלְם chald. m. (v. מְלָהָא heb. 2°). Garde : בְּבַיבֶּהָיָא דִּי בַּלְּכָּא Dan. 2. 14, le chef des gardes du roi.

תַּטְּי m. 1° Action d'immoler, immolation: אָבָּי הִיבְּלֵּ הַּנְיּשִׁי Is. 53.7, comme un agneau qui est conduit pour être égorgé; אָבִי הַבְּלַ הַיִּרְ Prov. 7. 22, comme un bœuf qui va (qu'on mène) pour être égorgé. — 2° La bête qu'on égorge, repas, festin; הַּיְבָיה יְּבִילְּ Prov. 9. 2, elle a immolé sa bête, elle a préparé son festin; בְּיִבְיה וְיִבְיִן Gen. 43. 16, et de tuer (des bêtes) pour le festin, et de le préparer.

지구 n. pr. Tebach, fils de Nahor, Gen. 22. 24.

קרְתְּהְ f. (Meme signif. que תְּבֶּשֶׁ, 1° הַּרְתָּה Ps. 44. 23, nous sommes regardés comme des brebis destinées à la boucherie.— 2° וְאֵשֶׁר ְּטְבַּחְהִיּ I Sam. 25. 11, et mon bétail que j'ai égorgé.

אַרְחַת n. pr. Tebhath, une ville en Syrie, I Chr. 18. 8 (v. קּבָּשׁת, pr.).

לְבַל (fut. יְּשָׁבֹּל) Mouiller, humecter, tremper, plonger : נַיִּמְבָּלוּ אֶת-בַּוֹלָהוּ Gen. 37. 31, ils tremperent la robe dans le sang; יְטְבֵלְתְּ מְּחֵדְ מֵּחֹבֶּץ (Ruth 2. 14, et tu tremperas ton pain dans le vinaigre; אָז בְּשִׁרָת מְּחַבְּלְנִי Job 9. 31, alors tu me plongeras dans une fosse bourbeuse. Sansrég.: יְסָבּלְתָּם בְּדָּכ Exod. 12. 22, vous (le) tremperez dans le sang; וַבְּיִחַל מַנְרָד (Il Rois 5. 14, il descendit et plongea, se lava, dans le Jourdain.

Niph.: מְּחָבְלּה בְּקְצֵה וְשָׁבְּל Jos. 3. 15, (et les pieds des prêtres) furent mouillés au bord de l'eau.

יָרוּנְ n. pr. m. I Chr. 26. 11.

Pou.: מְּמָשׁ בְּיֵם־סּוּתְ Exod. 15. 4, ils ont été enfoncés, noyés, dans la mer Rouge.

Hoph.: קיבְלֶּךְ Jér. 38. 22, lorsque tes pieds ont été engagés dans la boue; עַל־בָּה אַרְנֶיהְ הָשְבָּע Job 38. 6, sur quoi les bases de la terre ont-elles été fichées, affermies.

רַעָבְעָר הַרָּעָר, const. רְּעַבְעָר (v. צְבָע 1°) Anneau gravé, qui sert à cacheter; הְּבָע מִי הַרְּעָר שַּרְעָר בַּרְעָר הַרָּע בּרְעָר בָּרָע 1°) Gen. 41. 42, Pharaon ôta son anneau (de sa main); בְּיַבֶּע הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבָּעָר בַּרָער בַּרָער הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר בַּרָער הַבָּער הַבְּעָר בַּרָער הַבָּער בּרָער הַבָּער בּרָער הַבָּער בּרָער הַבָּער בּרַער בּרַיב בּרַער בּ

תוֹעְבָּע n. pr. m. Esdr. 2. 43.

שְׁרְּרְמֵן (qui platt à Remmon, idole syrienne) n. pr. Tabremmon, père de Benhadad, roi de Syrie, I Rois 15. 18.

በቅህ n. pr. Tabbath, ville de la tribu d'Ephraim, Jug. 7. 22.

אבר Nom du dixième mois de l'année lunaire: הְיָשׁ שֵׁבָּה Esth. 2. 16, le mois de tebeth (correspondant à décembre-janvier.)

אַנְיף מּמֹן. (const. יחֹדְיִי, aussi אָדִיף). Propre, pur: יחֹדִי בְּיִרְיּהְ בָּירוֹרְיּ בָּירוֹרְיּ בָּירוֹרְיּ בַּירוֹרִי בַּירִי בַּירוֹרִי בַּירוֹרִי בַּירוֹרִי בַּירוֹרִי בַּירִייִרִים בּּירוֹרִי בַּירִייִרִים בּּירוֹי בְּירוֹרִי בַּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְירִירִי בַּירִי בַּירִי בַּירִי בַּירִי בַּירִי בַּירִי בַּירִי בַּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְּירוֹי בְירוֹי בְּירוֹי בְּירִי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרִי בְּיִי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּבִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִרִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִיים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִיי בְּיִים בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיִיי בְּיי בְּיִים בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּי בְּיִי בְּי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּי בְּיִי בְּי בְּייִי בְייִי בְּיִיי בְּי בְּייִי בְּי בְּייִי בְּי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייי

Pi. (יְטֵחֵר , fut. יְטֵחֵר , Purifier, épurer, déclarer pur: יְטַחֵר , ביּבְּרָץ , 23, 16, ils purifieront le pays; יְטַחַר אֹיָחָם , 23, je les purifierai (d'idolatrie); יְטַחַרְ הַּיִּאָרָץ , 11 Chr. 29, 18, nous avons nettoyé toute la maison du Seigneur (des choses impures); יְטַחַר יִּנְיֶּבְיִר יִּר לְּטַבְּיִר וֹיִר , 29, 18, nous avons nettoyé toute la maison du Seigneur (des choses impures); יְבְּיַבְיִר יִּר , 13. 3, et en épurant l'argent; יְבַּיְבִיר יִּר , 13. 59, pour le déclarer pur ou impur; יְבִּיְרְיִנְיִּר , 25. 51. 4, et purifie-moi de mon péché.

Pou. pass.: אַרְץ לֹא מְּטֹחְרָח הִרא Ez. 22. 24, tu es une terre non purifiée.

Hithp. Se purifier: יְהִשְּׁהָרּן Gen. 35.2,

purifiez-vous; אַח הָאִישׁ הַשְּׁמֵרֵינּ Lévit. 14. 11, l'homme qui se purifie; בּיְשְּׁהֶרִינּ Néh. 12. 30, et les prêtres se purifièrent.

קרב מותר m. 1° Eclat, clarté: יְּבְבֶּעֶם תְּשְׁבֵּיִם בּבְּבְּעָם תְּשְׁבִּים בּבְּעָם תְּשְׁבִּים בּבְּעָבְּים בּבְּעָבִים בּבְּעָבִים בּבְּעָבִים בּבּעבּב Exod. 24. 10, et ressemblant en clarté à la face du ciel, ou au ciel même. — 2° Pureté, purification : יְבֵיּי Lév. 12. 4, 6, les jours de sa purification.

בְּחֵרֵי f. Pureté, purification: אַחָרָי Lév. 13. 35, après avoir été déclaré, jugé pur; הְּיִהִים בָּחָרָתוּ Lév. 14. 2, au jour de sa purification; יְלָּאֹ בְּטָחֵרַתוּ II Chr. 30. 19, quoique (sans purification) sans s'être purifié pour le sacrifice saint (la paque).

יְשְלְבְּרֵח : (Même signif.) : וְשָׁלְּבֶּר עֹרֶכְּלִ-קֹרֶשׁ I Chr. 23. 28, et pour la purification de tout ce qui est saint.

בוֹב Etre bon, bien, agréable, beau, gai : פר-טוֹב לוּ עַשַּה Deut. 15. 16, parce qu'il lui va bien, qu'il se plait chez toi; מריטוב לנו במצרים Nomb. 11. 18, car nous étions bien en Egypte; יְטוֹב לָהְ Deut. 19. 13, afin que tu sois heureux; וְנִבֶּן בְּרֵרוּ וְטוֹב לַךְּ I Sam. 16. 16, il jouera (la harpe) de sa main et tu seras soulage; פר טוב בערנר בי Nomb. 24. 1, qu'il est agréable aux yeux de Dieu; qu'il lui platt; aussi avec אִם־עַל־חַשֶּלֶךְ טוֹב: עַל Esth. 3. 9, s'il platt au roi; avec 3: קם בוב לף Job 10.3, cela peut-il te plaire, te convenir? מַת־מֹבוּ אֹחָלֶרְהְ רַעֵּכְב Nomb. 24. 5, que tes tentes sont belles, o Jacob! מַה־טֹבוּ הֹרֵיךְ מְנֵין Cant. 4. 10, tes mamelles ou tes caresses sont plus agréables que le vin ; פטוב לַב־אַמְנוֹן בַּיִּין II Sam. 13. 28, quand l'esprit d'Amnon sera gai par le vin.

Hiph.: תְּטִיבֹּחְ בִּי חָיָח צִם־לְבָבֶּהְ I Rois 8. 18, tu as bien fait d'avoir eu cette intention. (Les formes חַיִּטִיב ou חַיִּטִיב sont de בָּיָבֵי.)

שוֹב adj. (fem. ביוֹבֶּם). Bon, pur, bien, heureux, agréable, beau, gai, joyeux: אַרֶץ מוֹבָח Exod. 3. 8, un bon pays; ו וְכַל־פֵץ טוֹב II Rois 3. 19, et tous les bons arbres, qui portent fruit; מאָרֶץ חַוּוּא טוֹב Gen. 2. 12, et l'or de ce pays est pur ; דור הַאֹּסְרִים לַרַע טוֹב וְלַטוֹב רַע Is. 5. 20, malheur à ceux qui disent que le mal est bien, et que le bien est mal; טוב־עין Prov. 22. 9, bon, charitable, oppose a רע־ערן jaloux, envieux; יטוב לאריחית לרשיע Eccl. 8. 13, le méchant ne sera pas heureux; לטוב לטי Deut. 6. 24, pour que nous soyons heureux ; עַשִּיר-לָה חַשוב בְּעֵינַיךְ Gen. 16. 6, uses-en envers elle comme il te plaira, litter. fais-lui ce qui paraît bon à tes yeux ; avec לַאַרֶם שָׁשוֹב לָפַנֵיר: לָפָנֵי Eccl. 2. 26, à l'homme qui lui est agréable; נַחַרָא אֹחוֹ כִּי־טוֹב דוּא Exod. 2. 2, et voyant qu'il était beau; גּלֹלָים וְטוֹבִים Is. 5. 9, (des maisons) grandes et belles; מַשַּׁמַן בובה Ps. 133. 2, comme l'huile excellente ; יַקְנָה חֲשׁוֹב Jér. 6. 20, et la canne odorante; נוְתְיֵח מוֹבִים Jér. 44. 17, nous etions heureux ; בייכוב חַסְהַף Ps. 69. 17, car ta miséricorde est extrême ; בַּלֶב־בוֹב Eccl. 9. 7, le cœur joyeux, avec plaisir, joie; ירוֹם כוֹב Esth. 9. 19, et un jour de fête. — Adv. Bien : אִם־רָנָאַלֶּךְ טוֹב Ruth. 3. 13, s'il veut t'épouser c'est bien (à la bonne heure!). — Subst. Le bien, bonheur : לארחשוב ערני לראות טוב Job 7. 7, mon œil ne verra plus le bien, le bonheur.

בְּאֶרֶץ פוֹב n. pr. d'une contrée: בְּאֶרֶץ פוֹב Jug.11.3, dans le pays de Tob; יְאִישׁ פוֹב II Sam. 10.6, et les hommes de Tob.

שוֹב אֲרוֹנְיָה n. pr. m. II Chr. 17.8.

שור (עוב מוב adj.). Bonté, beauté, bonheur, les biens, la meilleure part: שור בעם Ps. 119. 66, (la bonté de la raison), la raison juste, l'esprit sain; Ps. 27. 13, la bonté, la grâce, de l'Eternel; אַנְאַרָּהְ Osée 10. 11, la beauté de son cou, son cou superbe; אַנְאַרָּהְ בָּלִרטוּבְּרַ עַלִּקּנְרָהְ Exod. 33. 19, je ferai passer devant toi toute ma bonté (majesté); בּוֹרֶבְּרַ מַלּבְּרָם טַּבְּבַם טַּבְּבַם טַּבְּבַם סַּבְּרַם טַּבְּבַם סַּבַּבְּרַ עַלִּבְּבָּרָךְ עַלִּבְּבָּרָךְ עַלִּבְּבָּרָךְ עַלִּבְּבַּרָם טַּבְּבַם טַּבְּבַם טַּבְּבַם בּבַּרָם טַּבְּבַם וּבַּבַּרָם טַּבְּבַם וּבְּבַּרָם טַּבְּבַם טַּבְּבַּבְּבַּרָךְ בַּבְּבַּבְּבַם טַּבְּבַּבְּבַּרָךְ עַלִּבְּבָּבְּבָּבָּרַ טַּבְּבַם טַּבְּבַם טַּבְּבַּבְּבַּרָר בַּלְרַטַּבְּבַּבְּבַּרְר בַּבְּבַּבְּבַּר עַלִּבְּבָּבְּר בַּבְּבַּב עַרְבָּבָּב עַרְבָּבָּב עַרְבָּבָּב בּבְּבַ בַּבְּבַּב בּבְּבַיר בַּבְּבּר בַּבְּבַּר בַּבְּבָּר בְּבָּבְּב בּבְּבַּב בּבְּבַּר בַּבְּבַּר בַּבְּבָּב בּרָר בַּבְּבַּב בּבְבַּב בּבְּבַּר בַּבְּבַּב בּבְּבַ בַּבְּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַם בּבּבּבּר בַּבְּב בּבּבְּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַי בַּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְבַּב בּבּבּבּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבַּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבַּב בַּבְבּבּבְּב בּבְּבָּב בּבְּבַב בְּבַּב בּבּבְבַּב בּבְּבַּב בּבְּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבַּב בּבּבּבּב בּבְּבַּב בּבּבּב בּבַּב בּבְּבַּב בּבְבַּב בּבְּבַּב בַּבְּבַּב בּבְּבַּב בַבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְּבַּב בּבְבַּב בּבָּב בּבְּבַב בּבְּבַּב בַּבְּב בּבְבַּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב ב

leur bonheur n'est pas dans leur pouvoir; דיי Prov. 11.
10, le bonheur des justes remplit la
ville de joie; בְּבֹי מַוּבְּל מְוֹרָ מְוֹרָיִם וּ Is. 65. 14, dans
la joie, le contentement, de leur cœur;
manger les meilleurs fruits de la terre;
manger les meilleurs fruits de la terre;
le je vous donnerai les meilleures
choses de l'Egypte (ou la meilleure
partie);
pertant avec lui (une partie) de toutes
les choses précieuses de son mattre.

שוֹבְה f. (v. טוב). Bonté, le bien, félicité : בַּל־חַשּׁיבָה אֲשֶׁר־בְּשָּׁה הַי Exod. 18. 9, tout le bien que Dieu avait fait (à Israel); עַשַּרָם שָׁנֶת פוֹבֶתָה Ps. 65. 12, tu couronnes l'année avec ta bonté, par tous les biens dont tu la combles; טוברוי בַּל־עַלֵיף 16. 2, mon bonheur ne vient que de toi; לָרָאוֹת בְּטוֹבֶת בְּחִירֵיך 106. 5, pour (voir) jouir de la félicité de tes élus; ברבות חבובת רבו אוכלית Eccl. 5. 10, avec l'accroissement des biens augmente le nombre de ceux qui les mangent; זַכְרַח־לִּר אֱלֹדֵר לְטוֹבַח Neh. 5. 19, souviens-toi de moi, mon Dieu, en bien, pour mon bien; צַמֵּיִּח-יִנְאָרַ אוֹרו Ps. 86. 17, fais parattre quelque לְּטוֹבָת signe (de ta bonté) en ma faveur.

מוֹרְיָהוֹ טּ טוֹרְיָהוֹ (agréable à Dieu) n. pr. 1° Tobie, Ammonite, Néh. 2. 10. — 2° Les fils de Tobie, 7. 62.—3° Tobie, Zach. 6. 10.

אָלָה Filer: בְּיִבִיהְ טָּה Exod. 35. 25, les femmes filaient de leurs propres mains; אָרִיהְעִיִּים 35. 26, elles filaient des poils de chèvre.

Niph. passif: יְאַחֵרֵי וְשִׁהְי Lov. 14. 43, et après avoir été crépie; avec l'acc. אַחַרֵי וְשִׂהְ אָח־תַּנְיר 14. 48, après que la maison aura été crépie, enduite de nouveau.

לוֹטְלֵינֶ pl. f. Bandeaux, fronteau: מֵינְיָבֶּי neut. 11. 18, (ces paroles) seront (écrites sur) des fronteaux entre vos yeux. On portait toute la journée, et on porte encore, en faisant sa prière du matin, des étuis, attachés au front et au bras gauche, qui contiennent chacun les quatre passages du Pentaleuque: Exod. 13. 1 à 10, 13. 11 à 16, Deut. 6. 4 à 9, 11. 13 à 21, écrits sur parchemin (v. חַמִּיבִּיִּר).

עול (אונים אין אונים או

Hoph. Etre renverse, être jeté, rejeté: אָר דּיָטָל לֹא דּיָטָל Ps. 37. 24, lors même qu'il tombera, il ne sera pas brisé, ruiné, ou rejeté, abandonné; אַרְיַבְּיִבְּאָיִר יְּטָל Job 41. 1, à sa vue seule on est renversé (de frayeur); אַרְיַבְּיִבְּאָר דְּיַבָּל אַרִּדְּיִבְּעָל אַרִּיִבְּיִבְּעָל אַרִּיבְּעָל אַרִיבְּיִבְּע Prov. 16. 33, les billets du sort sont jetés dans le giron ou dans le pan d'une robe: אַרִּבְּעָר דִּיבְּעָל דִּיבְּע דִּיבְעָל דִּיבְּעָל בָּעַר דִּיבְעָל בָּעַר דִּיבְעָל בַּעַר דִּיבְעָל בַּעַר דִּיבְעָל בַּעַר דִיבְען דִיבְען דִיבְען דִיבְען בַּעַר דִיבְען דִיבְען בַּעַר דִּיבְעָל בָּעָר בָּעַר דְּיבְעָל בָּעָר דְיבָען בַּעָר דִיבְען בַּעַר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּער בַער בַּער בּער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַּער בַער בַּער בַּע

Pilp. Rejeter, transporter: יְתָּיִם אָנְיּטְלְּהָ קּטְלְּטָלְהָ Is. 22. 17, vois! Dieu te rejette, te transporte d'ici (v. מַלְטֵלְהָ).

" Noyer: יטוּפוּן Aboth, parce que tu as noyé, on t'a noyé, et à la fin on noiera ceux qui t'avaient noyé.

קטור (סברה מָבֶים : m. 1° Muraille מור (סברה מָבֶים בּבָּים בּבָּים בּבָּים בּבָים בּבָים בּבָים בבַּבְים בבַּבְים בבַּבְים בבּבְים בבּבְים בבּבְים בבּבְים בבּבְים בבּבְים בבּבְים בבּבִים בבּבְים Rais - 2° Rang, rangée : מָבְים בּבְים בבּבים בבּבים בבבים בבים בבבים בבב

pierres taillées; אֵרְבֶּעָה טוּרֵי אָבֶן Exod. 39. 10, quatre rangs de pierres (précieuses).

מור chald. m. (v. צור hébr.). Mont, rocher: חַרָּה לְטוּר בְּה Dan. 2. 35, devint une grande montagne; דְּר בְּשׁוּרָא אִרְגְּוֶרֶא 2. 45, une pierre s'est détachée de la montagne.

טוש Voler impétucusement, fondre : מְנָשֶׁר יְבוּאַ שְּלֵר־אֹבֶל Job 9. 26, comme un aigle qui fond sur sa proie.

תְּנֶת adv. A jeûn : יבָּח מָּנָת Dan. 6. 19, et se coucha, ou passa la nuit à jeûn.

קרה (קיה Kal inusité. Pi. Tendre, tirer l'arc: תַּלְּהַתְּי בְּקְּשֵׁח Gen. 21. 16, loin comme les tireurs d'arc (sont éloignés du but en tirant), ou מַבְּיבָּי subst. trait, loin d'un trait d'arc.

קור (ע. קידן). Moulin, meule: בחור מחור בחור בחור בשאר Lament. 5. 13, les jeunes gens portaient la meule (ou inf. pour לְּבְּחוֹן, ils employèrent les jeunes gens à moudre, à tourner la meule).

אבּשְחוֹרִים m. pl. וּבַשְּחוֹרִים (keri) Deut. 28. 27, et par des tumeurs à l'anus; I Sam. ל פּחוֹרִים I Sam. ל פּחוֹרִים I Sam. ל פּחוֹרִים I Sam. ל פּחוֹרִים I Sam. ל פְּחוֹרִים I Sam. (à l'anus) [ע. בְּיָבֶר הַיְּדֶּרָב הַ I Sam. ל בּוֹר הַיִּבְּרָב הַ וֹלְבָּים בְּחוֹרִים I Sam. ל 17, des images d'or, qui représentaient cette maladie.

ריים אורט pl. f. Les reins (v. ריים, couverts de graisse), comme בל et ו'intérieur de l'homme, siége de l'ame, de l'intelligence: ריים בּיים וּיִם בְּיִבְּיִם וּיִם Ps. 51. 8, puisque tu aimes la vérité dans (les reins), l'intérieur des hommes; ריים בּיים בַּיִּם בַּיִם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִם בַּיִּם בַּיבִּם בּיִּם בּיִּם בּיבִּים בּיִּם בּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבִים בּיבּיבים בּיבּיבָּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְיבָּים בּיבְּיבִּים בּיבְיבִּיבְיבּים בּיבִּיבִים בּיבְיבִים בּיבִּיב בּיבִּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבְיבָּים בּיבּיבָּים בּיבּיבּים בּיבּיב בּיבּיב בּיבּים בּיבּיב בּיבּים בּיבּיב בּיבּיב בּיבּים בּיבּיב בּיבּים בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבים בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבים בּיביב בּיבּיב בּיביב ביבּיב בּיבים בּיביב ביביב ביביב ביביב ביביב ביביב ביביב ביביב ביביב ביבי

בְּיבִית (fut. יְבִיתְן Ecraser, moudre: מְעַרְן (fut. יְבִיתוּן Exod. 32. 20, et l'écrasa jusqu'à ce qu'il fût réduit en poudre; jusqu'à ce qu'il fût réduit en poudre; Nomb. 11. 8, ils la broyaient sous la meule; יְבָיתִי טִיתוּן בְּבֵית תְּאֲסִיּרִים Jug. 16. 21, et il tourna la meule dans la prison; יְבַיתִי מְבַית Is. 47. 2, et fais moudre la farine; au fig. יִבְיִים הַמְיִרָים הַמְיִרָם הַמְיִרָם הַמְּרָנָם בּמַר (pourquoi) meurtrissez-vous

קְּלְהָּלָּהְ (rac. מְיִתְּלָה). Moulin : בְּשְׁמֵּל קיל הַשְּׁתְּלָּה Eccl. 12. 4, quand le bruit du moulin, ou la voix de la meunière, baisse, diminue.

ים (rac. מַיּם). Enduit: אֲשֶׁר מַהְּחָ Ez. 13. 12, où est l'enduit dont vous l'avez enduite?

וֹבְּמִי וּוֹצֵר וְרְמָס־מִּים: Argile: וּבְמִי וּוֹצֵר וְרְמָס־מִּים: Is. 41. 25, et comme le potier foule l'argile; בַּמִּים אַאר בַּמִּים Nah. 3. 14, entre dans l'argile (pétris-la). — 2° Boue: אָבְיבְּיִם וְאַל-אָטְבְּנִי מְטִים וְאַל-אָטְבְּנִי מְטִים וְאַל-אָטְבְּנִי Ps. 69. 15, retire-moi de la boue, afin que je n'y demeure pas enfoncé; וְיִבִּים בִּיכְיִי רָבָּשׁי בִּיכְיִי רָבָשׁי וֹבִיכִי Is. 57. 20, et ses eaux jettent sur le rivage la vase et la boue.

לים chald.m.(v. בְּחַפְּה שִׁיה héb. 1°). Glaise: בַּחַפַּף שִׁיהָא Dan. 2. 41, avec l'argile et la terre glaiseuse.

ליְרָה (v. פּגר 1°). 1° Muraille: פּגר 46. 23, et des foyers étaient bâtis au pied de ces murailles. — 2° Ce qui est entouré de murs, château: מְשִּיְהִים וְשִׁיְרִח Ps. 69. 26, que leur château devienne désert; בְּיֵרֶת בַּיֶרָת Cant. 8. 9, une tour, ou un palais d'argent; בְּיֵרֶת וּבְיִרִים וּבְיִרִים Cen. 25. 16, dans leurs cours et leurs châteaux, ou : dans leurs villes ouvertes et leurs villes entourées de murs.

על (avec suff. פָּלַל, rac. טְּשֶׁרָת). La rosée: מְשֶׁלְ הַשְּׁמִי Gen. 27. 28, de la rosée du ciel; מְשֶׁלְ הִּבְּעָל הַבְּעָל הַבְּעָל אַבְּרָחָר Deut. 32. 2, que mes paroles coulent comme la rosée; בְּעַל אַרְחָר בַּעָל הַרֹח בַעָּלָה Is. 26. 19, car ta rosée est une rosée de lumière, ou : comme la rosée qui tombe sur les plantes, de אַרְרָה.

לל chald. m. Rosće : דְּבָטֵל שְׁמֵיָא רָצְטַבַּע

Dan. 4. 12, qu'il soit mouillé de la rosée du ciel.

Pou. Etre rapiéceté : הַנְּלִּה הַלֹּח אַנְּלְּה זְסָלְּא Jos. 9. 5, et de vieux souliers rapiécetés.

קריכו יְקְמֵץ : Is. 40. 11, avec son bras il rassemblera les agneaux ; יַּמְלָּאִים ISam. 15. 4, Saul les compta d'après les agneaux de paque qu'ils avaient avec eux; selon d'autres, n. pr.: il les compta à Telaïm.

קלֶלְה (const. קְלֵב אָרָרְ M. (const. קְלֵב אָרָרְ Agneau : קַלָּב אָרָרְ I Sam. 7. 9, un agneau de lait (qui tetait encore; זְאַב רְּטָּלְּה וְרָשׁוּ רְטָשֶּׁר וְרָשׁוּ רְבָשׁר וֹרְשׁוּ בּאָרָר Is. 65. 25, le loup et l'agneau iront pattre ensemble.

מלְמֵלְה (rac. מֵלְמֵלְה (rac. מְלֵמֵלְה (rac. מְלֵמֵלְה (rac. מְלֵמֵלְה וֹח (rac. מִנְיִלְהְ מִלְמֵלְה (rac. מִנְילְה בּירִיבּיר (rac. מִנְילְה בּירְבּיר (rac. מִנְילְה בִירְבָּיר (rac. מַנְילְהְ מַלְּמֵלְה מִלְּמֵלְה (rac. 1.5). Is. 22. 17, Dieu te rejette du rejet d'un homme, c.-à-d. violemment; ou בְּבָּר vocatif: Dieu te lancera, te jettera au loin, ô homme (qui te crois si fort)! D'autres traduisent: Dieu te fera transporter d'ici, comme on transporte un coq.

ment celui qu'on porte en faisant la priere du matin, et aux quatre pans duquel pendent des franges (אַרָּאָד, v. Nomb. 15. 38, 39).

לְלֵל Kal inusité. Pi. Couvrir d'un toit : דּיָּגְיּנְיִּי וְיִבְּיִלְּנָּוּי Néh. 3. 15, il hâtit la porte et la couvrit d'un toit.

בְּילֵיל chald. Aph. (ע. פְּילֵל בְּייִת בְּיָא Dan. לְּילֵל מִירִת בְּיָא Dan. 4. 9, les bêtes de la campagne se couvrent, s'abritent sous son ombre (ע. בַּילַ).

ログロ n. pr. Telem, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

לכון n. pr. m. Esdr. 2. 42.

אָטֵטְ (inf. אָסְטָּ, fut. נְמְטָאָר Etre impur, immonde: בְּמָלְטָּלְ Lév. 15. 32, et qui devient impur par cela; אָבָּירְיַהְיּלִ 18. 25, le pays est devenu impur, corrompu; נְמִיטָּלְ 12. 2, elle sera impure pendant sept jours.

Niph. Se rendre impur, se souiller: מְּבְיבְּיִלְּהְּאָ Nomb. 5. 27, si elle a été souillée (par l'adultère); בְּבֶּלְ־אָלָהְ Lév. 18. 24, car c'est par tous ces vices que se sont souillés les peuples; אַמָּם וִּמְכָּאִים לְכָל-וּלַהּלָּרְכָּם Ez. 20. 31, vous vous souillez par toutes vos idoles.

Pi., trans. Souiller, profaner, dés-/
honorer, déclarer impur: אָמְשְׁמָשְׁלֵּי אָשְׁרָי בַּיּרְיּבְיּר וֹשְׁמָי Lév. 18.31, s'ils souillent ma demeure, mon tabernacle; שְׁמָשְׁרִּ שְּׁתִּי אָּיִדְיַרְיַבְּר Ps. 79.1, ils ont profané ton saint
temple; יוֹשְר בְּירִי בְּיִר בְּיִבְּי Gen. 34.5,
qu'il a déshonoré sa fille Dinah; רְּשֶׁרְי בַּיִרי לֹא שְּׁמֵּי בַּיבִרי לֹא שִׁמְּי בַּיִרִי לֹא שִׁי בַּיִרִי לֹא בַּיִרְי בַּיר בַיר בַּיר בּיר בּיר בּיר בַּיר בּיר בּיר בַּיב בַּיר בַּיר בַּיר בַּיב בַּיר בַּיר בּ

Pou. pass.: תַּנְיִּה לָא מְטְנָּאָח Ez. 4. 14, mon âme n'a pas été souillée.

Hithp. Se souiller, se rendre impur: יְלֹא ְתְּשָּׁאְרּ בְּּיֶחָ Lév. 11. 43, ne vous souillez pas par ces animaux; avec בי משְּׁשָּׁר וְתְשָׁבְּי לְּתְּעָלוּ וְתִּשְׁרִּ וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁבְּי וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁרְ וֹתְשַׁרִּ 11.24, et par ceux-ci vous vous rendrez impurs.

Hothp:: אַטָּר הְטַּנְאָאָר Deut. 24. 4, après qu'elle a été souillée.

אמֵלְ adj. (fém. אמָמָאין). Impur, immonde: אמָטָן, האָמָן בְּינְיּטָן בֿעּי. ל. 2, une chose impure, une bête immonde; איני אַנָּי 11. 35, ils sont impurs; אַיּי זוֹן בּינִי אָנִייִ אָנִי זוֹן ווּשָּׁ 15. 6. 5, je suis un homme dont les lèvres sont impures; מַמַאָּר Ez. 22. 5, impure, infame de réputation.

אַנְאָה הְּחַבֵּל f. Impureté : בַּצְבוּר טָּנְאָח הְּחַבּל Mich. 2. 10, pour son impureté elle sora dans les douleurs; le pays sera détruit, ruiné, parce qu'il a été corrompu (v. I et II (בְּלַבָּל).

קּלְאָרָ f. Impureté, chose impure : וְמִמְאָדוֹ נְּלָיִיוּ Lév. 22. 3, pendant qu'il est impur, exact. son impureté étant sur lui; וְצִּלִּ־הוֹאַכְלִי כָּלִּ־ כָּלִּ־ מָלִּי מָנִּ 13. 7, et ne mange rien d'impur; plur. אַנְּיִי מָלִי 16. 16, des impuretés.

רָנְיִםְיָם Kal inusité. Niph. Etre impur (v. אָטָה): בְּיִם בְּיִם בְּעֹם בּעֹם בּעֹם Lév. 11. 43, de peur que vous ne soyez impurs par ces choses; בְּיִבְיַבֶּים Job 18. 3, (pourquoi) sommes-nous comme impurs à vos yeux, c.-à-d. méprisés par vous; selon d'autres, comme בּיַבְּאָ, être bouché, et ils traduisent: Lév., de peur de vous abrutir; et Job, pourquoi passons-nous pour des brutes à vos yeux?

Niph. Se cacher: וְהְשָּבֵּן בָּנָקָר Is. 2. 10, et cache-toi dans la poussière.

Hiph. Cacher: מַבְּלְכּה וַבְּּמְכְּה II Rois 7. 8, et ils s'en allerent, et les cacherent. "אַנְאַטְמּרְבַּר Rituel, et à conserver les mets chauds.

אָנֶלְ m. Panier : אָנֶשְׁ הָשְׁקָה Deut. 26. 2, tu les placeras dans un panier. אָנְלּוּף m. Souillure : יְשֵׁלָּה m. Souillure יִשְׁלָּלִּ

Rituel, purifie la souillure de mes actions (v. 122).

אָנְיכָּת Kal inusité. Pi. Salir : אֵיכָּכָּת בּבְּרָת Cant. 5. 3, comment pourrais-je les salir?

קְּעָת (v. הְּנֶּח,) Kal inusité. Hiph. Egarer, séduire : הְיְבֶּעָה Ez. 13. 10, (parce qu')ils ont séduit mon peuple.

DUP chald. Pa. Faire gouter, donner a manger: בְּשְׁבָּא בְּחוֹרִין יְטַבְּמוֹנַא Dan. 5. 21, on lui fit manger de l'herbe comme aux bœufs.

עַעַם m. (v. טַעַם). 1° Gout : וָדָרָה מַדָּמָה הַיָּדָה מטעם לשר חשמן Nomb. 11. 8, et (la manne) avait le goût d'un pain petri avec de l'huile, ou comme du gras de l'huile; עַמֵּד טֵעָמוֹ בּוֹ Jér. 48. 11, son gout lui est demeuré. — 2º Sens, raison : יטצם וקנים יקח Job 12. 20, il ôte la raison aux vieillards; אָשֵׁח יָמָה וְסָרָה בעם Prov. 11. 22, une belle femme, sans esprit, insensée; בַּשׁנּוֹחוֹ אֵת־טַבְּמוֹ Ps. 34. 1, lorsqu'il déguisa sa raison, lorsqu'il contresit l'insensé ; פְשַׁרבֵר טָעַם Prov. 26. 16, ceux qui répondent, conseillent sagement, sensément. -3º Décision, ordre : מָשֵּלֵךְ וּנְדֹלֶרוּ Jon. 3. 7, par ordre du roi et de ses grands. 'On appelle שַנְסִים les signes massorétiques.

בעט chald. (v. בְּשָׁבְ héb. 3°). Ordre, commandement: בְּשֶׂרְבָּאל Esdr. 6. 14, par le commandement du Dieu d'Israel.

בְּבַבֶּם הַמְרָא : Chald. m. 1° Goût הַמְרָא Dan. 5. 2, (Baltasar ordonna) dans le goût, la saveur, du vin; déjà plein de vin. — 2° Sens, raison: בְּבָבִּא הַחָרָב בַּבָּא Dan. 2. 14, Daniel répondit avec prudence, réflexion et raison;

בּמָהָא פּגָרָהְ פּלְבָּא פְּבָּא פָּבָּא פּגָרָהְ (3. 12, ils n'ont pas dirigé leur esprit sur toi, o roi! (ils ne t'obeissent pas). — 3° Ordre: בַּיִרְים בְּיִבּי מִיבּם בְּבָּר (19, et de moi est parti l'ordre; בַּירַשָּׁם לְכֹם פְּבַם 5, qui vous a donné l'ordre; בְּבַּל 4. 8, Rehum, le conseiller (qui donne des ordres.

אַנְי אָר־בְּנִירְכֶם Charger : בַּצְיּט אָר־בְּנִירְכָם Gen. 45. 17, chargez vos bêtes, ou : piquez-les, pour les faire marcher.

Pou. Etre percé : מְּלְנֵי הָרֶב Is. 14. 19, ceux qui ont été percés, frappés par l'épée.

* הַשְּׁלֶּה Une goutte, Aboth.

רְּמִינִי נְּמְּחָהְ שְׁכָּיִת Inusité. Pi. 1º Étendre: שְׁמֶּחָהְ שְׁמֶּחָה Is. 48. 13, et ma droite a étendu les cieux.— 2º Soigner: אֲשֶׁר־נְּמַחְהִי וְרָבְּיִתִי Lament. 2. 22, ceux que j'ai soignés (emmaillottés) et que j'ai élevés.

חשט m. Un palme: משנית לי מְּלְנֶת בּמְּשׁת לי מְלְנָת בּמְשׁת בּמִת Exod. 37. 12, il fit autour (de la table) une bande, bordure, haute de quatre doigts.

לַבְּּחִים m. pl. Action de soigner, d'emmaillotter : פֹלְלֵי בְּשָּחִים Lament. 2. 20, de petits enfants, objet de leurs

tendres soins (qu'elles emmaillottaient); v. npg 2°.

לְפַלּר שְׁלֵּר שֶׁלֵּר שֵׁלֵּר שֵׁלֵר שֵׁלֵר שֵׁלֵר שֵׁלִר שֵׁלִר שִּׁלִר שֵּׁלִר שֵּׁלִר שֵּׁלִר שֵּׁלִר שֵּׁלִר שִּׁלִר שֵׁלְר שֵׁלְר שׁׁלְּר שִׁלְר שְׁלִר שְׁלִּי שִׁלְּי שִּׁלְּי שְׁלִּי שְׁיִּבְּיוֹ שִּׁלְּי שְּׁלְּי שְׁלְּי שְּׁלְי שְּׁלְּי שְּׁלְּי שְּׁלִי שְּׁלְּי שְׁלִי שְּׁלִי שְּׁלִי שְּׁלִי שְּׁלִי שְּׁלִי שְּׁלִי שְּׁלִי שְׁלִי שְׁלִּי שְׁלִי שְׁלִי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִי שְׁבְּיוּ שִׁיְּעִיים עְּיִי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִּי שְׁלִיים שְׁלִּים שְׁלִּים שְׁלִיים שְׁלִיים שְׁלִיים שְׁלִיים שְׁלִּיים שְׁלִיים שְׁלִּיים שְׁלִּיים שִּׁים שְׁלִּיים שְׁלִיים שְׁלִיים שְׁלִּיים שְׁלִּיים שְּׁלִיים שְּׁלִיים שְׁלִיים שְׁלְּבְּיִים שְׁלִּיים שְׁלְּבְייִים שְּׁלִיים שְׁלְּבְייִים שְׁלִּיים שְׁלְּבְייִים שְׁלְּבְייִּים שְּׁלְּיים שְּׁבְּיים שְּׁלְּיים שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּבְּיים שְּׁבְּיים שְּבְּיים שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּבְּיל שְּׁבְּיים שְּׁבְּיים שְּבְּיל שְּבְּיים שְּבְּיל שְּבְּיים שְּבְּיבְיים שְּבְּיבְּיים שְּבְּיבְּיים שְּבְּיבְּיים שְּבְּבְּיים שְּבְּיבְּיים שְּבְּיבְּיים שְּבְּיבְּיים שְּבְּיבְּיים שְּבְּבְּיבְּי

ינְפָּיָא Petits enfants (v. בְּקָלָא Rituel , les petits enfants ct les femmes.

קַּמְרָ m. Prince, capitaine, chef: אַלְּמָר Jér. 51. 27, nommez-contre elle un prince, un capitaine; plur. יְבַּמְּטְרֵיך. Nah. 3. 17, et tes chefs.

קשְּטְּ Dandiner, avoir une marche affectée: תְּלְבְּהָ וְטָּפוֹרְ Is. 3. 16, elles marchent à petits pas, d'une marche affectée, en dandinant (ע. קב) à la manière des enfants.

לְצִּפֹּרֶר, י. מְּמְרִיך, v. מְמְרִיך, v. מְצְּפִּרְין. Ongle: יְבִּפְּרִיף מְצִּפְּרִיף Dan. 4. 30, et les ongles (de Nabuchodonosor) devinrent comme les griffes des oiseaux; זְנִיְפְּרֵיה הִּירְנְּהָשׁ 7. 19, et les ongles (de la bête) étaient de cuivre.

שְׁלֵשׁ Étre gras; au fig. être sot, stupide: אָפָשׁ מַחַלֶּב לָבָּם Ps. 119. 70, leur cœur est gras comme la graisse, c.-a-d. matériel, stupide.

া পাট্টি f. Sottise, naïveté: ন্যু নেইচ্চ্ les sottises, les naïvetés de la bouche (চ্ছুত্ৰ un sot).

지원 (goutte, perle) n. pr. Taphath, fille de Salomon, I Rois 4. 11.

לַרֵר Continuer, agir sans interruption: וְדָלֶּתְּ שֹרֵר Prov.19.13, et (comme) une gouttière qui coule sans cesse; * איש שֵרִּר un homme occupé, affairé.

לְרֵר chald. Chasser, repousser: חברי Dan.4.30, il fut repoussé d'entre les hommes; וּמָרְאֵלָהְא לָרְרָיר 29, et on te chassera de la compagnie des hommes.

ערָום cheth. pour פָּרָם Ruth 3. 44, avant que.

לְבְרִי נְבִירְיִתְ עָב Job 37. 11, il charge le nuage même dans la pureté de l'air, ou : la pureté de l'air pèse sur les nuages, les dissipe; ou : il le charge de pluie, de fécondité (v. רַרָּי.).

לְלֵי (וֹ. מְרָיִם) adj. Frais, humide: מְרִי חַמּוֹר מְרִי בְּחַמּוֹר מְרָבְּיִח לְּתִר-חַמּוֹר מְרָבְּיִח מְרִבְּּיִח מְרִבְּּיִח מְרִבְּיִח מְרִבְּיִח מְרִבְּיִח מְרִבְּיִח מְרִבְּיִח וֹבְּיִח וֹנִיבְּיִח וֹנִיבְּיִח וֹנִיבְּיִח וֹנִיבְּיִח וֹנִיבְּיִח Is.1.6, et une plaie humide, saignante, ou: une plaie récente.

סְרַם adv. Avant, avant que, pas encore, souvent avec les prép. z et z: ילָרים יְלָרים Ps: 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées; בַּטַרַם והחיל בלבח Is. 66. 7, avant d'être en travail, elle a enfante; avec l'infinitif: בשרם לבת חק Soph. 2. 2, avant que le jugement soit enfanté, prononcé; avec x3: 2. 2. avant que (le בְּטֵרֵם לֹא־יַבוֹא צֵלֵיבֵם jour de la colere de Dieu) éclate contre vous; פְּשֶּׁרֶם שֹּוּם־אֶבֵן אֱל־אֶבֵן Agg. 2.15, avant qu'une pierre eût été placée sur une autre (pour bâtir le temple); וּשִׁמוּאֵל טֵרֶם רַדַע אַח־רֵי I Sam.3.7, Samuel ne connaissait pas (la voix) de Dieu, ou sa manière de se révéler aux prophètes; avec le futur : וָטֵרֶם וִגָּלָה אֵלָרוּ קבר־בר 3.7, et la parole de Dieu ne lui avait pas encore été révélée; טֶבֶם רַצָבֹרוּ Jos. 3.1, avant de passer (le Jourdain).

 bête sauvage), et personne ne vous delivrera.

Niph. Être déchiré: אָם־שָּרֹתְּ יִשְּׁרֵתְּ Exod. 22. 12, s'il a été déchiré par une bête; קַבְּיִרְיּנֵצֵא מְחָנָּחְ יִשְּׁרֵתְּ Jér. 5. 6, tous ceux qui sortent de ces villes seront déchirés.

Pou. Étre dévoré : ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਰੂ ਉਵਜ. 37. 33, Joseph a été dévoré.

Hiph. Donner de la nourriture, nourrir: חַטְרִיפַנִי לָּחָם חִפִּר Prov. 30. 8, donne-moi la nourriture qui m'est nécessaire pour vivre.

קרָף adj. (v. פֶּרֵה.). Arraché: צֵּלֵּה־יַּרָּה קירָת בְּמַּיִּתְ Gen. 8. 11, portant dans son bec une fcuille d'olivier arrachée (selon d'autres: une feuille fraiche, verte).

קלים m. 1° Feuille: אָקרים בּי בְּלִים מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם זְּלְבָּרִא טְּלָם זְּלְבָּרִא טְּלֶם זְּלְבָּרִא טְּלֶם זְלְבָּרִא טְּלֶם זְלְבְּרִא טְּלָם זְלְבְּרִא טְּלֶם זְלְבְּרִא טְּלְם זְלְבְּרִא טְּלְם זְלְבְּרִא טְּלְם זְלְבְּרִא טְּלְם זְלְבְּרִא טְּלְם זְלְבְּרִי בְּיִלְם זְּלְבְּרִי בְּיְלֶם זְלְבִּיף זְּבְּלְם זְּלְבִּיף זְּבְּרִבְּיבְּיְלְם זְּלִבְּרִי זְּלְבְּרִא נְבִּילְם זְּבְּרִבְיבְּיִבְּם זְּבְּרָם זְּבְּרָם זְּבְּרָם זְּבְּרָם בְּבִּים זְבְיבְרִם בְּיִבְּיִם זְבְּיִבְּיִם בְּבִּים זְּבְּרָם בְּבִּים בּיבְּבְיִם בְּבִּים בּיבְרָם בְּבִּים בּיבְרָם בְּבִּים בּיבְרָם בְּבִּים בּיבְרָם בְּבִּים בּיבְּרָם בְּבִּים בְּבְּבְיִם בְּבְּבְּים בּיבְּיבְם בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּיבְם בּיבְּים בּיבְּיבְם בְּבִּים בּיבְּיבְם בְּבִּים בּיבְּים בְּבִּים בְּבְיבִים בְּבְיבִּים בְּבִיים בְּבְּבִיים בּבּים בּיבְּים בּבּים בּיבְים בּבְּים בּיבְּים בּבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבְים בּיבְּים בּיבְים בְּיבְים בּיבְּים בְּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְיבְים בּיבְּים בְּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בְיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בְּיבְים בּיבְיבּים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְ

de proie, où il y a des animaux ou des brigands qui vivent de proie. — 3° Nourriture (v. קביף Hiph.): מְבִּיחִי Mal. 3. 10, et qu'il y ait de la nourriture dans ma maison; קביף Prov. 31. 15, et elle donne, partage, la nourriture à sa maison.

chald., les Terphaléens, un des peuples transférés d'Assyrie en Samarie, Esdr. 4. 9.

י בְּקְלְין L'intérieur d'une maison, d'un palais, opposé à vestibule : בְּדֵר אָהַבְּמֵם לִּמְרַקּלִין Aboth, pour pouvoir entrer dans l'intérieur du palais.

בֵּד לְמִצְוֹחֶדְהְ Désirer, aimer (v. מָאַב): בִּד לְמִצְּוֹחֶדְהְ רָאָבְתִּד Ps. 119. 131, parce que je désirais, j'aimais, tes commandements.

קר לְהְיְאָרָת: Convenir, appartenir: פֵּר לְהְיָאָרָת Jér. 10. 7, car à toi convient, appartient (le règne, la gloire); selon Kimchi, de la racine יַצֵּאר.

יאר (v. יאר).

יְאֲוֹנְיָה (exaucé de Dieu) n. pr. m. 1° Jér. 35. 3. — 2° Ez. 11. 1.

,

יְאַזְנְיְהוּ n pr. m. 1° II Rois 25. 25; Jér. 40. 8. — 2° Ez. 8. 41.

לְאִיר (l'illuminé de Dieu) n. pr. m. 1° Jaïr, fils de Manassé, Nomb. 32. 41. — 2° Jaïr de Galaad, juge dans Israel, Jug. 10. 3. — 3° Jaïr, père de Mardochée, Esth. 2. 5. Patron. יְאֵירִי II Sam. 20. 26.

אַל (Kal inusité). Niph. Étre sot, fou, agir follement: אָשֶׁר נְאַשֶּׁר נְאַשֶּׁר נְאַשֶּׁר אָשָׁר אָשָׁר אָשָּׁר אַשָּׁר אַשָּׁר אָשָּׁר אַשָּׁר אַשָּׁר אַשָּׁר אַשָּׁר אַשָּׁר אַשָּׁר אַשָּׁר אַשְּׁר אַשָּׁר אַשְּׁר אַשְּׁר אַשְּׁר אַבּער אַר אַבּער אַר אַבּער אַבּער אַבּער אַבּער אַבער אַבּער אַבער אַבּער אַר אַבּער אַבער אַ

إِنْجُولاً Jér. 50. 36, l'épée est tirée contre les devins imposteurs, et ils devicndront, paraîtront, des insensés.

II יַאַל (Kal inusité). Hiph. 1º Commencer, entreprendre, essayer, se décider, consentir: הוֹאֵיל משָׁח בָּאֵר אַח־חַהוֹרָח Deut. 1. 5, Moise commença à expliquer la loi; exact. il commença, il expliqua, etc.; רצח־נא הואלחר לרשר Gen. 18. 27, puisque j'ai osé parler; לַיּוֹאֵל שבר אר־חאיש Jug. 17. 11, le lévite se décida à demeurer chez l'homme; דוֹאֵל־נָא וְלִרן 19. 6, consens, je te prie, a rester la nuit; ריאַל לַלָּכָּת I Sam. 17. 39, il essaya de marcher ; יראָל אַלוּדָּוּ Job 6. 9, si Dieu voulait, qu'il plaise à Dieu.— 2º ויאל שאיל ארדדועם I Sam.14. 24, Saul avait adjuré le peuple (de אַלָּה serment) (ou Hiph. de אַלָּה pour מַּאַלָּה, verbe). אַלַּח

et אור יאור m. Fleuve, presque exclusivement le Nil: בַּלְּדָיהַ הַיָּלוּד הַיָּאֹרָה משליכה Exod. 1. 22, tous les enfants males qui nattront, jetez-les dans le fleuve; וְחָרֶנֶת אֲטֵר־בֵּיְאֹר חָסוּת 7. 18, les poissons dans le fleuve (le Nil) mourront; אָחָר הַנָּח לְטָּמֵח הַיָּאֹר Dan. 12. 5, l'un était en deca sur le bord du fleuve; וְצֵלְתַח כָאֹר פְלֵח Amos 8. 8 (pour בָּאֹר פְלֵח (מַרָאֹר הַאַר בָּאַר בָּאַר בָּאַר elle sera tout inondée comme d'un fleuve; le plur. יארים ruisseaux, canaux : בַּאַרִים בְּקַע Job 28. 10, il ouvre passage aux ruisseaux dans les rocs, ou il les fait jaillir en fendant les rocs; על-נחרחם על-ראריחם Exod. 7. 19, sur ses fleuves et sur ses ruisseaux.

רְּמִישִׁ (Kal inusité). Niph. Abandonner, se désister, renoncer, désespérer, être en vain: יְמִשְׁי מְבָּיִי מְּבִּי מְבָּיִי מְּבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי וֹ אַבִּי Job 6. 26, et vous parlez en l'air des paroles désespérantes ou inutiles, ou vous jetez au vent, vous méprisez, les paroles d'un homme qui se désespère; שֵׁבְּי מִבְּי וֹנִי וֹ בַּי וֹ בַּי וֹנִי וֹ מַבְּי מִבְּי מַבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבִּי מְבּי מְבּי מַבְּי מִבְּי מִבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּיִי מְבְּי מַבְּי מַבְּי מְבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מְיבְּי מַבְּי מְבְּי מַבְּי מְיִּי מְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּיִי מִבְּי מִבְּי מִבְי מְבְּי מִבְּיִי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּעִי מְבְּי מְבְּיִי מְּבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיִבְּי מְב

tu as dit: C'est en vain, je n'espère rien de toi.

Pi.: לְיָאֵשׁ אֲּחֹ־לְּבְּר Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines), de ne plus y penser.

* Hithp: וְאַל תְּחְרָאָשׁ מִן הַשּוּרְעָנוּה Aboth, ne te soustrais pas, ou n'imagine pas d'échapper au châtiment, à la punition d'un forfait.

יאשה n. pr. m. Zach. 6. 10.

יאִשְּיְהוּ n. pr. m. Josias, roi de Juda, restaurateur du vrai culte, II Rois, chap. 22 et 23.

ראָץ Convenir, appartenir, consentir (ע. יְאָאָר): אַרְּבְּלְאֹת רֵאֹתוּ לְנֵּנּ רְאָנְשִׁים Gen. 34. 22, seulement sous cette condition ces hommes seront à nous, ou feront ce que nous désirons; יַבְּאַרוּרָ II Rois 12. 9, et les prêtres consentirent, convinrent.

יַאַּחְרֵי n. pr. m. I Chr. 6. 6.

לְבַּל (Kal inusité). Pi. S'écrier: קּרָאָן Jug. 5. 28, la mère de Sisara dit, s'écria; selon d'autres: regarda, chercha des yeux (v. בָּבָר זָּיִם).

תול הבל יבול ה. (rac. בבל). Produit, production, fruit: נְּהְלֶּהְ הָאֶרֶץ יְבוּלָּה Lév. 26. 4, la terre donnera ses produits; יְבִּלֶּה Deut. 32. 22, il dévorera la terre et ses produits; יְבִּלְּה Deut. 32. 25, il dévorera la terre et ses produits; יְבִּלְּה Hab. 3. 47, les vignes ne porteront plus de fruits; יְבֵּלְ רְבוּל בֵּרְהוֹ Job 20. 28, les produits (les richesses) qui sont dans sa maison seront enlevés, ou: les gens de sa maison, ses enfants, seront chassés, exilés.

רְבּוֹסְי et יְבוֹסְי n. pr. Jebus, ancien nom de Jérusalem, Jug. 19. 10; פִּירִי אַנִירִי 19. 11, cette ville de Jebusi; יְבְּיְרִיוֹן מִיבוּסִי Zach. 9. 7, et Akaron sera comme Jérusalem.

רְבְּיּלְיּנְי, n. pr. Jebusi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, et nom de peuple, les Jebuséens qui habitaient les montagnes, Nomb. 13. 30.

'무슨' (l'élu) n. pr. Jebahar, fils de David, II Sam. 5. 15.

177; (l'intelligent) n. pr. 1° Jabin,

roi de Hasor, Jos. 11. 1. — 2º Jabin, roi des Chananéens (qui régna dans Hasor), Jug. 4. 2.

יביש (v. ביש').

רבל: Couler, flotter (Kal inusité).

Hiph. Amener, apporter, offrir: מִּרִי מְצִּוֹרְ Ps. 60. 11, qui est-ce qui me conduira jusque dans la ville fortifiée? יַבְלֵּרְתְ רַבְּלִּרְתְ Is. 23.7, ses pieds la portent au loin, c.-à-d. ses habitants vont dans les pays étrangers; ובְלֵּרְתְ Ps. 68. 30, les rois t'offriront des présents; יובְלֹּרְן מִנְתְּיִתִּי Soph. 3. 10, ils m'apporteront des présents.

Hoph. Étre amené, conduit, offert, porté: אָרָקְמִּוֹח מּוּבֵל לַשֶּלֶּךְ. Ps. 45. 15, en habits brodés elle est amenée au roi; אָבָה דּבְּיל לַשֶּלֵּךְ. Is. 53. 7, comme un agneau qui est conduit pour être égorgé; דּבְּל-שַׁר Is. 18. 7, un présent sera offert; אַבָּרִים יוּבָל Osée 12. 2, et de l'huile est apportée (offerte en cadeau) en Égypte; Job 10. 19, je n'aurais fait que passer du sein de ma mère dans le tombeau; exact. j'aurais été porté, etc.

לְבֵל chald. Aph. Apporter, faire transporter: יְתֵּיבֵל חָמֵּוֹ לְהֵירְכָלָא הַּר בָּבֶל Esdr. 5. 14, et qu'il avait fait transporter au temple de Babylone.

יְבֶּל m. (v. יְבֶל). Fleuve, ruisseau: בַּצְיִבְּרִם עַּלּיִרְבָּן Is. 44. 4, comme les saules plantés sur les ruisseaux; פֿלָנִים יִבְלַּרְבָּיִם 30. 25, des ruisseaux, des eaux courantes.

לְּלֶּי, n. pr. Jabal, fils de Lamech, Gen. 4. 20.

רְלְּאָל: (qui consume le peuple) n. pr. Jebléam, ville de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11.

ארֹרַבֶּלֶּח (עָבֵל, v. בְּבֶּלְת) Suppurant: ארֹרַבֶּלֶּח Lév. 22. 22, ou (une bête) qui a des plaies qui suppurent, ou des pustules.

DP; (Kal inusité). Pi. Remplir les devoirs de beau-frère envers sa bellesœur, la veuve de son frère qui n'a pas laissé d'enfants, et l'épouser: &

קר אָהָיקר וְיְבֵּם אֹהָה Gen. 38. 8, approche de la femme de ton frère, et épouse-la; לא אָבָּח יַבְּבִי בַּבְּי Deut. 25, 7, il ne veut pas m'épouser (remplir ses devoirs de beau-frère); v. בַּבָּח.

רְבָּי m. Beau-frère, en rapport de la veuve de son frère : פַּאַר דְבָּפִי Deut. 25. 7, le frère de mon mari refuse.

רְבֶּמְתוֹ: הַנְּמָתוֹ. Belle-sœur: יְבָּמְתוֹ Deut. 25. 9, sa belle-sœur, la veuve de son frère; רְבִמְתֵּן Ruth 4. 15, 16, ta belle-sœur, la veuve de ton beau-frère, du frère de ton mari.

יְרְנְאֵל (que Dieu a fait bâtir) n. pr. 1° D'une ville de Juda, Jebnéel, Jos. 15.11. — 2° D'une ville de Nephthali, 19. 33.

יְבְנָה n. pr. Jabneh, une ville des Philistins, II Chr. 26. 6.

ְרְנְיֵה (que Dieu édifie) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

ְרְבְּיָהְ (Même signif.) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

וְבְּלֹי n. pr. d'un torrent près du mont Galaad : מַצְבֵר רַבֹּלֹק Gen. 32. 23, le gué du Jabbok.

יְבֶּרְבְיְהוּ (béni de Dieu) n. pr. m. Is. 8. 2.

ֶּבְשָׂבְי (l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

רְבָשׁת (fut. בְּשׁת et בְּבּיֹשׁ, plur. יְבָשׁת inf. פּיבִישׁ Etre ou devenir sec, aride: רְבַשָּׁת חָאָרֶץ Gen. 8. 14, la terre fut sèche; יְבְשָׁת חַמֵּיִם מַצְל הָאָרֶץ 8.7, jusqu'à ce que les eaux qui étaient sur la terre fussent séchées; יְבִשׁ הִיבְשׁ Is. 15. 6, l'herbe se séchera, se fanera; בְּבַשׁ הִיבְשׁ Zach. 11. 17, son bras deviendra sec, exténué; יְבִּישׁ מְיִבִּישׁ Oséc 13. 15, sa source tarira.

Pi. Rendre sec, dessécher: רְרְּהַיִּ נְכָאָאַ Prov. 17. 22, un esprit triste desseche les os; אוער בָּיָם וַיְבְּשִׁיאָר Nah. 1. 4, pour יְרִיבְּשִׁיף (ou fut. du Hiph.), il menace la mer et la dessèche.

Hiph. 1° Trans.: אֲשֶׁר־תּוֹבִישׁ יֵדְ אָּד־מַיּ יַם־סוּתְּ Jos. 2. 10, que Dieu a séché les eaux de la mer Rouge; תּוֹבְשָׁתִּי נַץ לָּת Ez. 47. 24, j'ai séché l'arbre vert. — 2° Intrans.: תיביש Joel 1. 10, la vigne est desséchée, le vin est perdu (v. II יָבֵשׁ).

II בוש (ע. מוש) Avoir honte: לאַ־עָּקּה בּיִבְּישׁ בִּיבְּישׁ וּצָּבָּ Is. 29. 22, Jacob ne sera plus confondu; אַבּרבּישׁ לאַ־יַבּישׁ וּצָּבּ fe. 6. 15, mais ils ne sentent pas la honte, ils ne rougissent même pas.

Hiph. 1° Rendre honteux, couvrir de honte: חוֹבְשׁׁתְּ תִּיוֹם אָּת־פְּנֵי כָּל־צְבָּרִיךְהּ II Sam. 19. 6, tu as aujourd'hui couvert de honte la face de tous tes serviteurs. — 2° Intrans. comme Kal: אַרְיִּשְׁרִּיִּתְּיִּ בְּיִּבְּרִי מִיּרְאַלְ וֹצִּיִי בְּיִבְּרִי בְּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִּבְּרִי בְּיִרְ בַּיִּרְ בִּיִּרְ בַּיִּרְ בִּיִּרְ בִּיִּרְ בִּיִּרְ בִּיִּרְ בִּיִּרְ בִּיִּרְ בִּיִרְ בִּיִּרְ בִּיִרְ בִּיִּרְ בִּיִרְ בִּיִר בְּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בַּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בִּיִר בְּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בַּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בְּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בִּירְ בִּירְ בִּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בִּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִיךְ בִּיִרְ בְּיִרְ בְּיִי בְּיִיךְ בְּיִי בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִירְ בְּיִי בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִי בְּיִיךְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בִּיִירְ בּיּבְיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בִּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיבְּיִייִי בְּיִייִרְ בְּיִירְ בְּיבְייִי בְּייִרְ בִּייִרְ בְּיִייְי בְּיוּ בְּייִייִי בְּיִייִי בְּיִייְרְ בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִּייִי בְּיִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייִיי בְּייִיייִיי בְּייִייִיי בְּיבְּייִייִיי בְּייִייִייִי בְּייִייִייִי יִייִייּיי בְּיבְּיייִיייִיי בְּיבְּיייִיייִיי בְּיבְּייִיייִיייי בְּיבְייִיייייִייי בְּיּייִיייִיי ב

יְבֵשׁ adj. (fem. רְבָשׁים). Sec, aride: בָּעָי בָּבּע בַּלָי Ez. 17. 24, un arbre sec; שַּמְי יְבַשׁי Nomb. 11. 6, notre âme est dans la langueur; בְּיִבְשׁיּה בַּיִּבְשׁיִה Ez. 37. 4, os secs.

#ב' et ביש' n. pr. 1° Jabes, ville en Galaad, I Sam. 11. 1, Jug. 21. 8. — 2° Jabes, père de Sellum, II Rois 15. 10.

קְרֵיְאֶח חַיְבֶּשֶׁח f. Le sec, la terre: וְחַרָּאָח חַיַבְּשָׁח Gen. 1. 9, et que l'élément sec, la terre, paraisse; חְמַהְ יִם לְּבְּשָׁח Ps. 66. 6, il a changé la mer en une terre sèche; העבְּבָּשׁת Exod. 14. 22, a sec, a pied sec, ou sur un sol sec.

וְיַבְּשֶׁת יָדִיד : (Meme signif.) : יְיָדָּי Ps. 95. 5, et ses mains ont forme le sec, la terre.

לָאִד: (Même signif.): לָאָד chald. ʃ. (Même signif.): לָאָד אינדי אַנִשׁ צַל־יַבְּשְׁהָא Dan. 2. 10, il n'y a point d'homme sur la terre (qui, etc.).

እንግ n. pr. 1° Jegal, fils de Joseph, Nomb. 13. 7. — 2° I Chr. 3. 22. — 3° Jegal, fils de Nathan, II Sam. 23. 36.

בליגבים Labourer : part. וליגבים II Rois 25. 12, et comme laboureurs.

יַבְּק לָּדֶם תְּרֶמִים וְיגֵבִים : m. Champ: יַבְּק לָּדֶם תְּרֶמִים וְיגֵבִים Jér. 39. 40, il leur donna des vignes et des champs.

וְלְכְּהְ et יְלְכְּהְ (endroit élevé) n. pr. Jagba, une ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35.

יְרְדְיְהוּ! (que Dieu rend grand) n. pr. m. Jér. 35. 4.

Pi. Affliger: יַּנֶּיְאָרים בְּנֵי־אָרים Lament. 3. 33, (pour יַרָּנָּיִּאָרים)[ce n'est pas volontiers] qu'il afflige les enfants des hommes (ou fut. du Hiph).

יווֹרֵדְהָם m. Chagrin, douleur: יְרוֹרֵדְהָם הַּבְּרֹוּן שְׁאוֹלָח Gen. 42. 38, vous ferez descendre (ma vieillesse) ma tête grise, avec douleur, chagrin, dans le schéol; הַנְּדֶּרְ וַאַנְיָהְ וֹאַ Is. 35. 10, et le chagrin et les gémissements fuiront, en seront bannis; יְרִינְּרָ בְּרִינִים Jér. 31. 13, je les réjouirai après leur affliction.

기가 (résidence) n. pr. Jagur, une ville de Juda, Jos. 15. 21.

יְנִיעֵי adj. (rac. יְנֵיעי). Fatigué: יְנִיעִי כֹּחְ Job 3. 17, les fatigués, ceux dont les forces sont épuisées.

יְנִיע m. (rac. יְנֵע). 1° Travail, effort: יְנִיעַ מַמִּר Gen. 31. 42, le travail de mes mains; וְלִיעָן אַלִּין רְנִיעָקּדּ Job 39. 11, lui abandonneras-, confieras-tu, ton tra-

vail.—2° Le produit du travail, l'œuvre, le bien, la richesse : פֵּר חִנְיֵעֵ כְּעָּיךְ Job 10. 3, que tu me rejettes, moi, l'ouvrage de tes mains; יְנִיעַ מִּצְרָיִם Is. 45. 14, les produits de l'Egypte; אָרוֹחַניש Jér. 3. 24, les biens de nos pères.

וְנְעַה הַרְבֵּח רְבְּעֵּח בְּטֵּח: Fatigue: וְלַתְּג הַרְבָּח רְבָּעֵח Eccl. 12. 12, beaucoup mediter, ou precher, est une fatigue pour le corps.

וְלְלִי (l'exilé) n. pr. m. Nomb. 24. 22. עבין (fut. דיבע, v. דיבע) Travailler, se fatiguer, s'appliquer, se lasser : לַמַּח־יַנָּה ארגע Job 9. 29, pourquoi donc travaillerais-je en vain? avec אַל־חִּרנֶע : ל Prov. 23. 4, ne te fatigue point לְּחַעּשִׁירי a t'enrichir; avec אַרץ אַטֶּר לא־יַנְצָתָן בָּה: ב Jos. 24. 13, une terre dont tu ne t'es pas fatigue, qui ne t'a pas coûté de peine, de travail ; בַּאֲשֶׁר רָנַעָּהְ מִּוְעוּרָיָהְ Is. 47. 12, auxquels tu t'es appliquée des ta jeunesse ; avec l'acc. : בַּן דָויוּ־לָהְ אֲשֶׁר רַנְּעָהַ 47. 15, ainsi seront pour toi ceux que tu as consultés, fréquentés, avec tant de zèle; יַנְעָתִר בָּאַנְחָתִר Jér. 45. 3, je me suis lassé dans mes gémissements, à force de gémir; קר־רַנְעָתַ בָּר וישראל Is. 43. 22, tu t'es lasse de moi, Israel (ou: sous-entendu &b, tu ne t'es pas applique à moi, à me plaire).

Pi. Fatiguer: אֵל־תְּיֵגֵּי שָׁמָּח אָאד־כָּל־תְּיָצִּי Jos. 7. 3, ne fatigue pas, n'y conduis pas tout le peuple; יַמַל חַבְּיִלִּים הְּיִנְּצָּיּה Eccl. 40. 45, le travail des insensés les

accable.

Hiph.: תוֹנְעְחֵוּדְ תֵּצְוֹנְדְרָךְ Is. 43. 24, tu m'as lassé par tes iniquités; מָבְּרֶבְּיבֶּם Mal. 2. 47, vous avez fatigué, irrité, l'Éternel, par vos discours.

לָנֶע m. (יְנֵבְּע.). Le produit du travail, le gain: מַשִּׁיב יָנָע וְלֹא יִבְלָע Job 20. 18, il rend le gain, ce qu'il a obtenu par son travail, et (ne l'engloutit pas) n'en jouit pas.

אָנְיִנְיִ adj. (ע. יְנִיִּעֵּ). Fatigué, las: וְיָנִישֵּ שְׁרֵחְ וְיְנַעֵּי Deut. 25. 18, tu étais faible et fatigué; בְּלִינְים יְנֵעִים Eccl. 1. 8, toutes les choses (ou les paroles) sont faibles, sans force, ou difficiles.

רְיֵר (chald. m. Tas, monceau: רְיֵר Gen. 31. 47, monceau (tas de pierres) du témoignage.

기, des deux genres (const. ㄲ, avec suff. יְדָי, plur. יְדַיִּם, const. יְדִיּה, const. יְדִיּה, pl. f. יְדָיּה, to La main: יְדָּהָה Gen. 38. 28, il passa la main ; נישָׁבָּח דָרוֹ 8. 9, il étendit sa main ; d'un animal : מַּמֶבְירה אַרַדָּיִם הַחְפֵּשׁ Prov. 30. 28, le lézard qui se soutient sur ses mains; selon d'autres: le singe qui saisit tout avec ses mains, ou l'araignée qui file avec ses pattes; מי גם־נדם עם־דַּוָד I Sam. 22. 17, car leur main aussi est avec David (ils sont d'intelligence avec lui); לְנִירוֹת יַבִיר אחו II Rois 15. 19, (pour que ses mains fussent avec lui) afin qu'il le secourût; avec ב: בי Gen. 37. 27, (mais notre main ne sera pas sur lui) n'allons pas lui faire du mal, le tuer de notre propre main ; הַנֵּח נַר־בֵי חוֹנַה בסקק Exod. 9. 3, la main de Dieu s'étendra sur ton bétail (il frappera ton betail; בר־בֵי חַיְּהַח־בָּם לְרַצַח Jug. 2. 15, la main de Dieu était contre eux pour le mal (pour les châtier); וְנַתַּחָּר אֵת־בַּדִי בְּסְצְרַיְם Exod. 7. 4, j'étendrai ma main sur l'Egypte (je la punirai); בּר־יָצְאָת בר ברבר Ruth 1.13, car la main du Seigneur s'est appesantie sur moi ; מָּר־חַמּיהַ וריי בּתָר תְוַה Is. 25, 10, car la main de l'Eternel s'appesantira sur cette montagne en frappant Moab; ou en bien: sa main se reposera, etc.; אַם בָּירוּבָיהו דוירות בי האלחים II Chr. 30. 12, aussi sur Juda agissait la main du Seigneur (pour le diriger vers le bien); avec צל: ביריי אַלוויו עַלָּיו Esdr. 7. 6, comme la main de l'Éternel son Dieu était sur lui (comme Dieu le lui avait ordonné, .ou : l'avait inspiré) ; וָאֵשִׁיבֶרו יָדִי עָלַיִּךְ Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi, pour te secourir; mais en mal: יְחָשִׁיבּוֹינִה Amos 1. 8, j'appesantirai ma main sur Accaron; avec יְרִייְתָּי אָל־נְּאָבִים Ez. 13. 9, ma main sera contre les prophètes.

2º Force, puissance: וַמִּדִּר עָּלָרו שָׁם ביר Ez. 1. 3, et la la main, la puissance de l'esprit divin agit sur lui; וידר דר הויבות אל־אַליִרוּג I Rois 18. 46, et la main de l'Éternel (l'esprit prophétique) vint sur Elie; נְחִפּל עָלַר שָׁם רֵד אֲדֹנֵי Ez. 8. 1, la main (l'esprit) de Dieu tomba sur moi; מָּפְנֵי יַדְךְּ בְּרֵר יְלָשְׁבְחִי Jér. 15. 17, devant ta puissance (la prophétie que tu m'as inspirée) je suis resté solitaire (triste); אַמֶּר רֵי אָלֶר בְּחָזְקַח חָיַר Is. 8. 11, Dieu m'a dit dans la force de la vision. — Coup, plaie : יַדִר מָבְרָה עַל־ אַנְחָרִי Job 23. 2, (la force qui m'a frappė) ma plaie est au-dessus, est plus forte que mes gémissements ; יַדִיר לַרָבָרוּן אַרָּהוּ Ps. 77. 3, ma plaie coule, saigne, pendant la nuit; selon d'autres : ma main est tendue vers toi (v. נגר); וּבְאַמֶּס יֵד יְשֵׁבֶר Dan. 8. 25, et sans aucune force, sans la main de l'homme, il sera brisė; יַד לָאַד לֹאַ־יְנַקַח רַע Prov. 11. 21, la main (la punition de Dieu) contre la main (la violence de l'homme) le méchant ne restera point impuni; selon d'autres : les méchants, quoiqu'ils se donnent la main, c.-à-d. qu'ils se liguent ensemble, ne resteront pas impunis; Gsenius: de génération en generation. — וְשִׁימוּ יָד עַל־פָּח Job 21. 5, mettez la main sur la bouche (silence!); וו אַפָּל־ראֹטָם דָרָה עַל־ראֹטָם II Sam. 13. 19, elle mit sa main sur sa tête (geste de deuil, de tristesse); מַמָּט רָדָם Esdr. 10. 19, ils donnerent leur main (ils promirent); בארים נחני יד Lament. 5. 6, nous avons donne la main a l'Egypte, nous lui avons fait notre soumission, ou : nous lui avons tendu la main pour avoir du pain, ou du secours; מנרידי לַנֵי II Chr. 30. 8, (donnez la main) jurez foi à l'Eternel.

3° Avec des prépositions, בְּרָדי dans ma main, avec ou sur moi : איש שורו I Sam. 14. 34, chacun amenant son bœuf; יְאֵרֹן בְּרָדוֹ בְּרָדוֹ בְּרָדוֹ בִּרָדוֹ בְּרָדוֹ בַּרָבוֹ זֹיִ

il n'a pas dans sa main (il ne possède pas) la plus petite chose; דבר par : דבר יר מְיַר־יְשֵׁעְרָהוּ Is. 20. 2, Dieu parla par Isaie; בַּרִי־מִשָּׁה Nomb. 15. 23, par Moise; ניתולל בידם I Sam. 21. 14, il faisait l'insensé devant eux; יַדע פַר־נָכוֹן קברו יום חשַה Job 15. 23, il sait que le jour des ténèbres est préparé, prêt (sous sa main), est imminent; בֵּדְרָ יָדֵיף Zach. 13. 6, au milieu de tes mains, ou entre tes bras, c.-a-d. sur la poitrine; כיד בּמֵלֵהְ Esth. 1. 7, selon le pouvoir, la magnificence du roi ; מַיֵּד de la main, du pouvoir; souvent simplement, de: מַיֵּר gen. 9. 5, de tous les animaux; מר בשלש זאר פיירבם Is. 1. 12, qui a demande cela de vous ? רֵר אַשֶּׁיר רָזְשָּלֵנָי מְיֵר וואַרי וּמִיֵּר חַוּלב I Sam. 17. 37, l'Eternel qui m'a délivré (des griffes du lion et des pattes de l'ours), [délivré du lion et de l'ours]; מידי חוב Job 5. 20, (il te sauvera) de l'épée; על יִדָר ou על יִדר par: על-ידי-חַרֵב Ps. 63. 11, par l'épée; על-ידי מחרדת Esdr. 1. 8, par Mithridath; aussi sous la conduite, la surveillance: על ידַר אַבִּידֵּם I Chr. 25. 3, sous la conduite de leur pere; צל ידֵי בויר II Chr. 23. 18, sous les ordres de David ; 'לא לִידֵי חָטָא' ולא לידי נפיון (ne nous laisse pas venir) jusqu'au peché, ni jusqu'à la tenta-

4° Plur. ידיה mains: au fig. ידיה שְׁמָּרִי ידְיּהְעָּהְידּ mains: au fig. אַרְיִּה הְשָּׁהְיִּר בָּאַרָּט הְאָרָי וּתְאָרָי וּתְאָרָט בּאַר בּאָר בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר באַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר

 côté, ou lui sont donnés de la main de

Dieu (v. קרָן).

7º Part, portion: וְאַרְבֵּע חַיְּדִיה רְּחָכֶּה Gen. 47. 24, et les quatre parts seront pour vous; חְמֵשׁ יִרוֹה 43. 34, cinq parts, c.-a-d. cinq fois autant; בַּיבְצָּאָב בְּשֶׂר Dan. 4. 20, il trouva en eux dix fois plus (de sagesse, de lumières) que dans tous les devins.

8° Monument: דְּתְּמֵּח מַמִּדֹּב לוּ יְדְי ISam. 15. 12, et il s'érige un monument, un arc de triomphe; יַּקְבָּא לָהִּי יִדְ אַבְּשֶׁלוֹם II Sam. 18. 18, et on l'appelle monument d'Absalon; וְיִבְּיִה לָּהֶם בִּיִּ יְשָׁם Is. 18. 5, je leur donnerai (dans ma maison et dans l'enceinte de mes murailles) un monument, ou une place et un nom.

ירות chald. (emph. איד, avec suff. בילון, plur. ירות, v. יבוּ héb.). Main: מְרְיֵּרִה Dan. 5. 5, de la main d'un homme; בְּיֵרְה בַּיִרְה Esdr. 5. 8, et (ce travail) réussit entre leur main; ירָה Dan. 6. 28, des griffes, ou du pouvoir, des lions.

ירָא chald. (v. רְיִה héb.) Aph. Confesser, louer, rendre graces : מְּחִירֵא וֹנְהַ אַנְהַוּ 1)an. 2. 23, je (te) rends graces et je (te) bénis; וּמִינָא מָרָה פָּנָה מָּלָה 6. 11, et il rendait graces à son Dieu.

רְאֵלְה. pr. Jedala, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 16.

יְרְבָּשׁ (le doux) n. pr. m. I Chr. 4.3. ירָבָּי Jeter: יַבּוּ גוֹרֶל Joel 4.3, Nah. 3. 10, ils ont jete le sort (v. רָּדָּדָה).

יְרָה Jeter (v. יְרָה t יְרָה): יְרָה אַלֶּיָה Jér. 50. 14, jetez, tirez, sur elle (les flèches).

ף. יַיִּרָּהּ, Lam. 3. 52 (p. יַיִּרָּהּ, (וַיְרַהַּהּ),

ils ont lance des pierres contre moi, ou: ils ont roule une pierre sur moi (sur ma tombe); לְּדֵּהוֹת אָח־פַרְעֹה תַּוֹּרִים Zach. 2. 4, pour abattre les cornes, la puissance des nations.

Hiph. (הְיִהָּה, fut. רֹיִהָה) 1° Se prosterner, louer, rendre graces: מְּבְּרֵבְּׁ אִיְּהִיּ Gen. 29. 35, cette fois je louerai l'Eternel; אָרִיהִי 49. 8, tes frères te loueront, te rendront hommage; avec בי בי הודים לְּהַ אֵלְהִים רֹּצָּרָ פִר בּי בּ 106. 75. 2, nous te louons, ô Dieu! אַרִּיבְּי בִּי בִּירִיםוֹר 106. 1, louez l'Eternel, car il est bon; קוֹשֶׁהְ 106. 47, pour rendre gloire à ton saint nom. — 2° Avouer, confesser: מִיּרָה וִּלְּבֹּרְ רִיְהָם Prov. 28.13, mais qui confesse et abandonne (ses péchés) obtient miséricorde; שִּׁשֶּׁבִי לַּיִּר אַדִּיִר אַבּר רַּרָּיָם Ps. 32. 5, je veux confesser mes méfaits à Dieu.

Hithp. דְּחְדֵּדְים Louer, confesser: בְּרָים לַּרָי II Chr. 30. 22, et en louant Dieu: הַמְחַנְּדִּים לַּרָי Nomb. 5.7, ils confesseront leur péché; יְמַרְנִינְים עַּלִּי אַר־יִשְׂרָאֵל Néh. 1. 6, et je confesse les péchés des enfants d'Israel.

17. (l'amant) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 21. — 2° Esdr. 10. 42.

וֹרְיֹן (juge) n. pr. m. Néh. 3. 7.

ערע (connu) n. pr. m. 1° Néh. 10. 22. — 2° 12. 22.

וְרֵיחוֹן et יְרָחוֹן (louant) n. pr. Se trouve à la tête de plusieurs psaumes (39, 62, 77), soit qu'Idithun en fût l'auteur ou qu'il les ait mis en musique; Idithun, prophète du roi, II Chr. 35. 15. Idithun, chantre, musicien, I Chr. 16. 41, 42.

רבו ח. pr. (keri p. ידי Esdr. 10. 42. היי יידי ישר (const. ידי 'm. (const. ידי 'f' m. (const. אָשׁרָרוּ אָשׁרָרוּ אָשׁרָרוּ אָשׁרָרוּ אָשׁרָרוּ אָשׁרְרּוּ אָשׁרְרּוּ אָשׁרְרּיִידִי וּשׁרְרּיִידִי וּשׁרִרוּ אַ יִּדִידִי וּשׁרְרּיִידִי וּשׁרִרּיִידְיִי וּשׁרִרּיִידְיִי וּשׁרִרוּ וּשׁרִרוּ וּשׁרִרוּ וּשׁרִרוּ וּשׁרִרּיִידְ Ps. 60. 7, tes bien-aimés, ceux que tu aimes. — 2° Adj. Aimable, agréable, doux: בירוּ מְשִׁבְּעִירְיִיךְ Ps. 84. 2, que tes demeures, tabernacles, sont aimables;

איר יְיִיוֹת Ps. 45. 1, cantique d'amour (cantique doux).

יִרְיָהְי (la bien-aimée) n. pr. Iedida, mère du roi Osias, II Rois 22. 1.

לְרִידְוּהְ f. Délices, objet bien-aimé : יְרִידִּהְ נְמְשֵׁר Jér. 12. 7, les délices de mon ame, l'objet de mon amour.

היידייי (l'aimé de Dieu) n. pr. donné à Salomon par le prophète Nathan, Il Sam. 12. 25.

ירייה n. pr. m. 1° I Chr. 4. 37. — 2° Néh. 3, 10.

רְיֵעֵאֵל (connu de Dieu) n. pr. Jediaël, il chr. 7. 6.

יביתון (ע. יביתון).

רְלְּףְ: n. pr. Jedlaph, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

2º Savoir, apprendre, connattre, faire la connaissance : לְדַעָה מַרד יַצְעָשָׁה לוֹ Exod. 2. 4, pour apprendre (voir) ce qui lui arriverait ; נַיַרַע אַר אַשָּׁר־עָשָׂח לוֹ בְּנוֹ חַקַּטָן Gen. 9. 24, il apprit comment son fils cadet s'était conduit à son égard; בי־אַרנֵנוּ יֹדֵעַ מַחָּ־שַׁיּחָרָת Eccl. 8. 7, car il ne sait pas ce qui sera, arrivera; ישׁלם אַליד וְיַדֶע Job 21. 19, (Dieu) punira le père lui-même, et celui-ci comprendra (pourquoi ce châtiment) ; בִּיוֹם דֵּלָחִי Deut. 9. 24, depuis le jour que j'ai commence à vous connaître ; וְרַדְעוּ אֱרד דאָרֶץ Noinb. 14. 31, et ils connaitront cette terre. — וַתְאָרָם יָרַע אַת־חַוָּח אָשְׁתּוֹ Gen. 4. 1, Adam connut Eve sa femme (cohabita avec elle); de même נַיַּדַע צָּדָם יוד אַר־אָטָהוי 4. 25, Adam connut encore sa femme; dans le même sens : דוֹצָראָם אַלִיטי וְנַרְעַת אֹחָם 19. 5, fais-les sortir vers nous, afin que nous les connaissions; il se dit aussi de la femme : সমুধ্ לא־יַדְעּ אִישׁ 19. 8, qui n'ont pas encore connu d'homme (qui sont encore vierges); ויַדַע אַלְפְנוֹחַיוּ Ez. 19. 7, il connut ses veuves, leur fit violence (selon d'autres: il détruisit, ravagea, leurs châteaux, pour אַרְמְּטֹחָדּר, v. Hiph. 2°). Part.: יִיֹּרְעֵּר Job 19. 13, mes connaissances, mes amis; אַנְשִׁים חַכְמִים וִידְעִים Deut. 1. 15, des hommes sages et connus, considerés : וידוע הולי Is 53.3, familier avec la maladie, un homme habitue à souffrir; avec l'inf. לאריַדַעָּתִּי דָּבֶּר Jér. 1. 6, je ne sais pas parler; nga לא־יַדַע לְחַנָּחֵר עוֹד Eccl. 4. 13, qui ne sait plus profiter des conseils, des avertissements; suivi d'un fut.: לא יַדַינִתּר אַכְנֵּח Job 32. 22, je ne sais pas flatter; suivi d'un part.: אָשִּישׁ יֹדֶשֶׁ מְנָגַּוֹן נָגְכָּגוֹור I Sam. 16.16, un homme qui sache toucher la harpe ; פִי יוֹדֶעֵ אָם II Sam. 12. 22 ; וּמָי יוֹדֶעַ Esth. 4. 14, qui sait? il se peut que.

3º Prévoir, pressentir: תְּבוֹאֵת אָּל Ps. 35. 8, que la ruine le surprenne sans qu'il s'en doute, d'une manière imprévue; חַבָּעְהִיק דְרָים וְלֹא יָדָע Job 9. 5, lui qui transporte les montagnes, sans qu'on le prévoie (soudai-

nement).

4º Soigner, cultiver, choisir, adorer: נלא־יַדַע אָהוּ מָאּיּמָדו Gen. 39. 6, il ne s'occupa de rien, (se reposant) sur lui (sur Joseph) ; רַלע פור ע פור Prov. 27. 23, occupe-toi avec soin de l'état de tes brebis ; פרדאַרם וַמַּרַעֵּהוּ Ps. 144. 3, qu'est-ce que l'homme, pour que tu penses à lui? בי יַדַעָּחִיוּ Gen. 18. 19, car je l'ai choisi ; ניבע אלחים Exod. 2. 25, Dieu les reconnut, choisit (pour son peuple), ou eut pitié d'eux ; וָאָם־לֹא אֱרַצָּח Gen. 18. 21, sinon j'aurai pitié, ou je saurai que faire ; אַלֹחַיר יְדַצַנוּף יְשִׂרָאֵל Osée 8. 2, Dieu, nous t'adorons, nous, le peuple d'Israel; יוֹדְעֵר שְׁמֵךְ Ps. 9, 11, ceux qui connaissent, qui adorent ton nom.

ירְצִּים Les savants, sages; le même que רְבָּים Job 34. 2; קנֵם לֹא לַלִּיבְים חַן; Eccl. 9. 11, la faveur n'est pas pour les hommes instruits, les hommes de talent.

Niph. מֹדֵע Etre connu, reconnu, apercu: מֹרֵע בִּידוּרָהו אַלֹּוִים Ps. 76. 2, Dieu a été reconnu en Juda ; אַכָן מֹדֶע הַהָּבֶר Exod. 2. 14, vraiment la chose est connue, découverte; אַל־הַּנַדְעָר לָאִישׁ Ruth. 3. 3, que tu ne sois aperçue de cet homme ; ולא נודע פיי־באוּ אֱל־קוְרְבֶּנֶח Gen. 41. 21, il ne fut pas aperçu (il ne parut pas) qu'elles fussent entrées dans leurs entrailles; וּשַׁמָּר רָי לֹא נוֹדֶעָחָר לָדֵוֹם Exod. 6. 3, mais avec mon nom, l'Eternel, je ne me suis pas fait connaître à eux. — Reconnaître ses fautes, les expier : וּמְצַקֵּשׁ דְּרַכֵּיוֹ יְנָּדֵעָ Prov. 10. 9, qui a une conduite tortueuse l'expiera, sera puni (ou sera découvert, connu pour tel); יאַמרֵר הַנְּדְעָר Jér. 31. 19, et après que j'ai été corrigé (que je suis devenu sage par experience).

Pi. Faire savoir, indiquer : יַדַּעָּק חַשַּׁחַר קסוֹטי Job 38. 12, as-tu montré, indi-

qué, sa place à l'aurore?

Pou. passif, part.: פְּחֵר לְמְידֶעָּי Ps. 31. 12, (je suis devenu) un sujet de frayeur pour mes connaissances; מידַער מידַער Is. 12. 5, c'est connu, manifeste, dans toute la terre (cheth. ou מַּדְעַר keri, Hoph.).

Po.: יְאֶד־דֵאְפֶרִים יוֹדֵשְּהָוּ I Sam. 21. 3, j'ai indiqué à mes gens (tel et tel lieu).

Hiph. 1º Faire savoir: אחרי חודיע שלחים אותה אח-פל-ואת Gen. 41. 39, puisque Dieu t'a fait savoir toutes ces choses; נאח־פִישְׁפַטִי דוֹרַעָּחִי אוֹרָם Ez. 20. 11, et je leur ai fait connaître mes ordonnances, mes lois; pour menacer: וְטֹרָיעַה אֵּחְכֵם וּבֶּר I Sam. 14. 12, (montez ici) et nous vous ferons voir quelque chose; avec le dat.: יְחוֹדֵעָהַ לָּחֵם אַת־תַּהַרָּךְ Exod. 18. 20, tu leur feras connaître la voie. — 2º Instruire, corriger, punir : וָאֵשָאַלָּך יחודיעני Job 38. 3, je t'interrogerai et tu m'instruiras; הוֹדֶע לְצָהִים Prov. 9. 9, enseigne le juste ; וירע בחם אַר אַנְשֵׁי סְבוֹח Jug. 8.16, il châtia avec elles (les épines) les habitants de Soccoth; לָמִנֹית יַמֵינוּ מַן רוֹדַע Ps. 90. 12, d'après le nombre de nos jours, corrige-nous, que nos peines soient en rapport avec la courte durée de notre vie; selou d'autres: apprendsnous à compter nos jours, à penser à la mort; מְנְרֵיִם יְרִינָע Ps. 138.6, (forme irrég., ou du Hiph. ou du Kal) et il punit l'orgueilleux de loin, du haut du ciel; selon d'autres: Dieu qui est élevé sait, ou fait savoir, de loin toutes les choses.

Hoph.: ווֹרָע אָלָיו הַשָּארוּ Lév. 4. 23, quand son péché lui est révélé, qu'on le lui fait connaître (v. Pou.).

Hithp. אָל־אָדִיר Gen. 45. 1, lorsque Joseph se fit connaître à ses frères; אַרְוּבָּע אַלִּין אָרְוּבָּע Nomb. 12. 6, dans une vision je me révélerai à lui.

אריי chald. (fut. יְרָבְּע Même signif. que que יְרָבְּע hébr.: אָנָא Dan. 2. 8, vraiment je m'aperçois; וְרַבְּעוֹנֵי לִבְבָּךְ: 2. 30, et que tu saches, comprennes, les pensées de ton cœur; הִּרְבָּע לְבִילְבָּא לְבִילְבָּא לְבִילְרָא בּיִר יְרַע Esdr. 4. 12, qu'il soit connu au roi, que le roi sache.

Aph. אוֹדֵש, fut. יְרוֹדֵע, part. יְרוֹדֵע בְּמַלְּמָא Dan. 2. 28, et il a fait savoir au roi; אָמָיבָה לְּהוֹדְעָרֵנִי 5. 15, et pour me faire connaître l'explication, l'interprétation (de cette écriture).

יְרָע (le savant) n. pr. m. I Chr. 2. 28.

יְרַעְיָה (connu de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 10.

יה Un des noms de Dieu, abréviation de דְּלְלִּרְיָה: הִידִּיה fréquemment dans les psaumes, loucz Dieu (alleluia); באי וְנְבֶּרָה רָה Exod. 15. 2, Dieu est ma

force et le sujet de mon chant; אַלְּהָי Ps. 68. 5, (louez-le) par son nom de הָי; (הַיָּ et אַיֹבָּי se trouvent souvent à la fin des noms propres, comme אַלִּיָּה et הַיָּי et וּיִבְּי et וּיִבְּי אָרָי.

חשלה על-ני יחבה: Poser, donner בנוב Ps. 55. 23, abandonne à Dieu ton sort (אַטֶּיר יַרָזב לָה ce qu'il t'a donné, destiné); selon d'autres, subst. charge, fardeau : décharge-toi sur Dieu de ton fardeau, de tes soucis; impér. חב חב Prov. 30. 15, donne, donne; דַבר הַמַּטְּקַת אֲטֶר־ עליך Ruth, 3. 15, donne le manteau que tu as sur toi ; תבו לכם עצרו II Sam. 16. 20, donnez-vous des conseils (consultez ensemble); חבו אַר־אוּרָיַח 11. 15, placez Uria (a l'endroit ou, etc.) ; אַרָבוּ יובוּ קלון מְנְיֵרְהַ Osée 4. 18, ses protecteurs, ses chefs, aimaient à dire : donnez-(nous des présents), ce qui est une honte קלון, c.-à-d. leurs magistrats se laissaient corrompre, ou: leurs princes aimaient et s'attiraient, se préparaient l'ignominie.

קבְת־נָא אָבוֹא אָבוֹא אַבּוֹא הַיִּחְ Gen. 38. 16, (donne ta permission) permets, je te prie, que je m'approche de toi; קבְת נְיִנְתְּח לוֹי, 11. 7, allons! descendons; קבְת נְתְּחְבָּת לוֹי, Exod. 1. 9, eh bien! allons! usons de ruse contre lui.

קהבי chald. (impér. בת, part. act. הָרָתְּבּר, יְרִינְּבָּר, pass. יְרִיבּר, prét. pass. יְרִיבּר, יְרִינִּבְּר, poser, livrer: יְרָיבּר, Dan. 2. 37, il t'a donné; יְרַיבּר, בַּיִּקְרָתוּן 3. 28, qui ont livré, abandonné, leurs corps; קינִיבּר בִּירָת בִּיִּבְרָת אָשָׁא - 7. 11, qu'il avait été livré au feu; בּירַבְיר אָלָתָא בִּירַבַּר בַּרֹת אַלָּתָא Esdr. 5. 16, il posa, jeta, les fondements du temple.

Ithpe.: הְּלָבֵּכ חֵירָא יְחְיְתְב לֵּח Dan. 4. 13, et un cœur de bête lui sera donné; הְיִחְבַּוּלְ בְּיִהְ בִּיבָּה 7. 25, et ils seront livrés entre ses mains.

יהודי (de ידודי ou ידודי) seulem. Hithp.: וְבַבִּים מֵכְמֵי דְּאָבֶץ מִּחְיבְוִים Esth. 8. 17, et plusieurs des autres nations se firent juifs, embrassèrent la religion des juifs.

יהְרֵי' n. pr. m. I Chr. 2. 47.

רים 'n. pr. 1° Jehu, fils de Josaphat, roi d'Israel, Il Rois, chap. 9 et 10. — 2° Jehu, fils de Hanani, prophète, I Rois 16. 1, II Chr. 19. 2.

וְהוֹאָהוֹ, (Dieu le soutient) n. pr. 1° Joachaz, fils de Jehu, roi d'Israel, II Rois 13. 1.— 2° Joachas, fils de Josias, roi de Juda, II Rois 23. 31.

רי (חוֹאָשׁ n. pr. 1° Joas, fils d'Ahazias, roi du Juda, II Rois 12. 1, 14. 13, (שָּׁמָּד 11. 2). — 2° Joas, fils de Joachaz, roi d'Israel, 13. 10 (aussi שִּׁמָּד 13. 9).

יהוד chald. (ע. יהודין) Le pays de Juda: אָלוּיְהא דְּדִּי יְדוּאִד Dan. 2. 25, d'entre les captifs de Juda; דְּרַאָּלְנָא בָּר בְּדִּינְהָא Esdr. 5. 8, que nous sommes allés dans la province de Judée.

והודה! (louange à Dieu) n. pr. 1° Juda, quatrième fils de Jacob, Gen. 29. 35 : אַפְשֵּח יְחוּיַרָת Nomb. 7. **12,** de la tribu de Juda ; אַרְמֵּח יְהוּרָה Is. 19. 17, la terre de Juda; בעיר ירונים II Chr. 25. 28. dans la ville de Juda (Jérusalem). — 2º Après le partage du royaume, Juda était le royaume composé de cette tribu, de Benjamin et des fractions de plusieurs autres tribus, la capitale était Jérusalem; le reste de la nation s'appelait Israel: מַחַר יְחוּרָה Aggée 1. 14, chef, gouverneur, de Juda; fém. קינהו יחודה Ps. 114. 2, (le pays) de Juda לָּקַרְשׁוֹ devint son sanctuaire; masc. וירוניה אַנמַל Is. 3. 8, et Juda (le peuple de Juda?) tombe.

יהוֹדִים (plur. יְהוֹדִים et יְהוֹדִים (cheth.) וֹלְּיִה פּוֹת פּרָת וֹלְיִה וֹלְיִם פּרָת וֹלְיִה וֹלְיִם פּרָת וֹלְיִה וֹלְיִם בּרְתְּיִהְוּיִם וֹלְיִה וֹלְיִם בּרְתִּיְהוּיִם וֹלְיִה וֹלְיִם בּרְתִּיהוּיִם וֹלְיִבְּיִם בּרְתִּיהוּיִם וֹלְיִבְּיִם בְּרָתְיִהוּיִם וֹלְיבִים בּרָת וֹלְיבִים בּרָת בּרָת בְּרָת בְּרִים בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרִי בְּרָם בְּרָם בְּיִים בְּיִבְּי בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִבְייִים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בּיּבְייִים בְּיִים בְּבְּייִים בּיּבְייִים בּיים בְּיבְּייִים בְּיים בְּבְּייִים בְּבְּיים בְּבְּיים בּיּבְיים בְּבְּיים בְּיבְּבְיים בְּבְּיבְיים בְּבְּיבְייִים בְּבְּיבְייִים בְּבְּיבְּיים בְּבְייִים בְּבְּיבְייִים בְּבְּיבְייִים בְּבְייִים בְּבְיבְיים בְּבְיבְייִים בְּבְּבְיבְייִים בְּבְיבְייִים בְּבְיבְייִים בְּבְיבְיי

יהוֹרִי n. pr. m. Jer. 36. 14.

יְרוּרֵי chald.: אִיחֵי אָבְיִין יְדְּשָּׁרָאֵין Chan. 3. 12, il y a là des hommes, des juifs; על יְדְעּיָיֵא דִיי בִּירְעִּי נַּבְּירִנְּשְׁלֵּם Esdr. 5. 1, aux juifs qui étaient en Judée et dans Jérusalem.

הוּרִית. n. pr. Judith, fille de Beéri, femme d'Esau, Gen. 26. 34.

Le nom le plus sublime, le plus saint, de Dieu; de min être, l'Être par excellence, composé des trois temps: חיח, חיח, חיחי il fut, il est, il sera ; les juifs ne prononcent jamais ce nom à cause de sa sainteté, et on ne connaît pas sa vraie prononciation; car ses voyelles sont celles de אַלֹיָר Seigneur, qu'on lit toujours à la place; avec les prépositions on écrit ליחוח, ליחוח, arma, minia, פרחוֹות, et on lit בּאַדֹנֵי, בַּאַדֹנֵי, בַּאַדֹנָי, בַּאַדֹנָי, בַּאַדֹנָי, quand אֵלנֵי se trouve à côté, on donne les voyelles de אַלחִים, on écrit : אַלנָר יֱחוָת et on lit אַלִּדר אֱלִדרם. (On écrit aussi à la place de חיר: ירי, ou 'ח, ou le nom.)

רוֹיְבֶר (donné de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 26. 4. — 2° II Rois 12. 22. — 3° II Chr. 17. 18.

וְהוֹּחְנָּן (gracié de Dieu) n. pr. Johanan, chef d'armée sous Josaphat, II Chr. 17. 15.

יהוֹיָרָע (aimé de Dieu) n. pr. Jehoïada, pontife, II Rois 11. 7.

יהוֹיְכִין (installé de Dieu) n. pr. Jehoyachin, fils de Jehoyakim, roi de Juda, II Rois 24. 8; le même s'appelle יְּכָנְיָדוּ Ez. 1. 2; יְּכָנְיָדוּ Esth. 2. 6, et יְּכָנִיָדוּ Jér. 24. 1.

יהוֹיִקִים (élevé de Dieu) n. pr. Jehoyakim, roi de Juda, appelé avant Eliakim, fils de Josias, II Rois 23. 34.

יוֹנְרִיב et יְהוֹנְיִריב (que Dieu défend) n. pr. Jehoyarib, prêtre, I Chr. 9. 10, Esdr. 8. 16.

יהוּכֵל (puissant) n. pr. m. Jer. 37. 3, 38. 1).

יוֹנְרֶב et יוֹנְרֶב (que Dieu inspire) n. pr. 1° Jonadab, fils de Rechab,

II Rois 10. 15, Jér. 36. 6. — Jonadab, fils de Semea, II Sam. 13. 3.

יוֹנְתָן (Dieudonné) n. pr. 1° Jonathan, fils de Saul, ami de David, I Sam. 13. 6.— 2° Jonathan, fils d'Ebiathar, II Sam. 15. 27.

רוֹמֵף (il augmentera) p. היֹסֵה n. pr.: Ps. 81. 6, il l'ainstitué pour être un souvenir, un monument, dans Joseph (la nation de Joseph).

הוענה (orné de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 36.

הוֹערָן n. pr. Joadan, mere d'Amasias, roi de Juda, II Rois 14. 2.

הוֹצְרֶרְ (Dieu est juste envers lui) n. pr. Josaddak, père de Josué, pontife, Agg. 1. 1.

יוֹרֶם et יְהוֹרֶם (Dieu est élevé) n. pr. 1° Joram, fils d'Achab, roi d'Israel, II Rois 3. 1. — 2° Joram, fils de Josaphat, roi de Juda, II Rois 8. 16.

עַבְּעָבְי (Dieu est son serment) n. pr. Josabeth, fille du roi Joram, femme du pontife Joyada, II Rois 11. 2. (רְיִּנְשְׁבְעַיִּן II Chr. 22. 11.)

י הושוע (Dieu est son aide)
n. pr. 1° Josué, fils de Nun, successeur
de Moïse, Jos. 1. 1; aussi איי Nomb.
13. 16, et ישוע Néh. 8. 17.—2° Josué,
fils de Josaddak, grand prêtre, Agg.
1. 1. — 3° Josué de Bethsames, I Sam.
6. 14. — 4° Josué, chef de la ville,
II Rois 23. 8.

לְהְּלְּשְׁלְּהְ' (Dieu le juge) n. pr. 1° Josaphat, fils d'Asa, roi de Juda, I Rois 22. 41. — 2° Josaphat, fils d'Ahilud, chancelier sous David, II Sam. 8. 16. — 3° I Rois 4. 17. — 4° II Rois 9. 2.

יְהִיר לֵין adj. Fier, présomptueux : יַדְיר לֵין שְׁמֹי יִרְיר לֵין שְׁמֹי Prov. 21. 24, l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; בָּבֶר יְדִיר וְלֹא יִנְיֶח Ilab. 2. 5, l'homme fier ne restera pas dans sa demeure, son palais, c.-à-d. il périra.

יהַלְלְאֶל (qui loue Dieu) n. pr. m. 1° II Chr. 29. 12. — 2° I Chr. 4. 16. יהַלשׁ m. Une des douze pierres qui ornaient le rational du grand prêtre (diamant, le jaspe?), Exod. 28. 18, Ez. 28. 13.

יְהַיְּלֶח et יְהְעָּה n. pr. Jahas, ville dans Moab, qui appartenait plus tard à la tribu de Ruben, Nomb. 21. 23, Jos. 13. 18.

ጋԷት (Dieu est son père) n. pr. Joah, général de l'armée sous David, II Sam. 2. 24.

TẠN (Dieu est son ami, aide) n. pr. 1° Joahé, fils d'Asaph, chancelier sous le roi Ezéchias, II Rois 18. 18. — 2° Joahé, fils de Joachaz, chancelier sous Josias, II Chr. 34. 8.

יוֹאָחָז n. pr., le même que יוֹאָחָז.

ליאל (son Dieu est l'Eternel) n. pr. 1° Joel, fils de Pethuël, prophète, Joel 1. 1. — 2° Joel, fils ainé de Samuel, I Sam. 8. 2. — 3° I Chr. 6. 21.

יוֹאָשׁי (v. יוֹאָשׁי) n. pr. Joas, père de Gédéon, Jug. 6. 11.

יוֹב n. pr. Job, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.

הבב n. pr. Jobab, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 29.

יוֹבֵל et יוֹבֵל m. (plur. יבֵל). 1° Selon les uns, bélier; selon les autres. mot imitatif exprimant le bruit, un son de guerre et de triomphe : שַּבְעַה שׁוֹמָרוֹה Jos. 6. 4, sept trompettes (formées) de cornes de bélier, ou : qui donnent des sons bruyants, retentissants (coupés); בַּקַרֵן תַּיוֹבֵל 6. 5, avec la corne du bélier, qui servait de trompette, de cor. — 2º Pour la trompette même: בּמִשׁה הַיּבַל Exod. 19. 13, quand le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue. — 3° L'année du jubilé, parce qu'elle est annoncée au peuple aux sons de trompettes ; בַּשָּׁיֵת הַשּוֹבֵל Lév. 25. 13, dans l'année du jubilé; et seul: מר יובל היא 12, c'est le jubilé. Le jubilé se célébrait de cinquante ans en cinquante ans; défense de cultiver et de récolter, retour des propriétés vendues aux premiers possesseurs, affranchissement de tous les esclaves. Dans ce sens, יוֹבְל est des deux genres.

לְּכֶל (joueur de cor) n. pr. Jubal, fils de Lamech, inventeur de la harpe, Gen. 4. 21.

יוֹכֵל m. Ruisseau: יְלַבֶּל m. Ruisseau: יְלַבֶּל Jér. 17. 8, qui étend ses racines vers le ruisseau.

ግርያ (gratifié de Dieu) n. pr. 1° II Chr. 31. 43. — 2° Esdr. 8. 33. — 3° Esdr. 10. 22.

יוֹיְבֶּר (Dieu se souvient de lui) n. pr. m. II Rois 12. 22.

እርጥ (que Dieu ranime) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 16. — 2° 11. 45.

וֹלְיִלְי (gracié de Dieu) n. pr. 1° Johanan, I Chr. 12. 4, et 2° Johanan. 12. 12, deux guerriers. — 3° Johanan, fils du roi Josias, 3. 15.

יוֹיְדֶע (aimé de Dieu) n. pr. m. Néh. 3. 6.

יוֹיָבִין (ע. יִדוּיָבִין).

ייְיָקִים (que Dieu élève) n. pr. m. Néh. 12. 10.

יוֹיְרֵיכ (que Dieu défend) n. pr. m. Néh. 11. 5.

לְּכֶּרְ (Dieu est sa gloire) n. pr. Jochabed, femme d'Amram, mère de Moise, Exod. 6. 20.

יוּכַל (ע. יוּכַל).

יוֹמי m. (avecsuff. יוֹמִי, ducl יְימִים, const. יְמִים, בְּמִים, Jour, plur. יְמִים, const. יְמִים בְּּמִים, Jour, temps. 1° Jour, opposé à la nuit: יְיִּכְיִם בְּּמִיּר יִוֹם בַּּמִים בְּמִים בְּּמִים בְּּמִים בְּּמִים בְּמִים מוֹם B lumière le nom de jour (et aux ténèbres le nom de nuit); יְיִשְּׁיֶם בְּלִּי 7. 12, et la pluie tomba sur la terre pendant quarante jours et quarante nuits.

יַרְיִרִי־בֶּלֶרְ יוֹם אָקִיר Gen. 1. 5, il fut soir, il fut matin, un jour, du soir et du matin se fit le premier jour; שְׁמֵּרְ אָּתִּדְים Deut. 5. 12, observe le jour du sabbat, et sanctifie-le; בוֹם בּיִר בּיִרם Gen. 39. 10, בוֹם בּירוֹם Esth. 3. 4, ou בּּרְכֶלְ-רִים 2. 11, בוֹם בְּרוֹם Nch. 8. 18, et בְּרִבּלְרִים בְּרוֹם בִּרוֹם בִּרוֹם בְּרוֹם בְּרוֹם בְּרוֹם בְּרוֹם בְּרוֹם מַלְבֵּטֹּר II Chr. 24. 11, jour par jour, journellement; סׁבּרַבּל T. 5, le

3° Temps, surtout le plur. יָמִים: יָמֶרְאַבְּלָּח יָמָרם Néh. 1. 4, et j'étais dans le deuil, j'étais tout triste pendant quelque temps; מַיִּרִיּה רַמִּים בִּמְשָׁמֵר Gen. 40. 4, ils étaient depuis quelque temps en prison ; בּרְמֵר אָבְרָדְם 26. 1, au temps d'Abraham; בימי דור II Sam. 21.1, du temps de David ; מַל-חַיַּמִים Deut. 4. 42, pour tous les temps, pour toujours; Prov. 21. 26, toute בל-חיום החאוה האוח la journée, c.-à-d. constamment il a des souhaits; חַסָר אַל כַּל־חַיוֹם Ps. 52. 3, la bonté de Dieu (se montre) toujours; לר כל ריפי דוארץ Gen. 8. 22, dorénavant tant que la terre durera; יכֹר יִמוֹת עוֹלָם Deut. 32. 7, pense aux siècles anciens, aux temps passés. — Avec l'art. et des prépos.: מיום ce jour, aujourd'hui; מֵרְשָׁתֵּ אֹחִי דְיּוֹם Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui; מיחר מיום I Sam. 1. 4, or il fut le jour (un jour que); נַיִּדָר דָיִיוֹם וַיבֹאוּ בְּנֵי חָאֵלְדִים Job 1. 6, or, un jour les enfants de Dieu se présenterent; dans le jour que, lorsque, quand : ברום אַכַלָּךְ פְתֵּנוּ Gen. 2. 17, au même temps, le jour même que tu en mangeras; ביום עשות בי 2. 4, lorsque Dieu crea ; ביום le même jour, de suite : אַריל ביום יוּדֵע בּעְסוֹי Prov. 12. 16, l'insensé, sa colère se montre à l'instant ; דַּרֶבֶּלוּי ביום Nch. 3: 34, acheveront-ils leur ouvrage en un même jour, de suite? אַטָּיר בא ביום אַלָּד Jug. 13. 10, l'homme qui était venu vers moi, ce jour-là, dernièrement; בְּיִרוֹם הָנָהַ, בְּהַרוֹם, בָּיוֹם, ce jour, ce temps, à présent : מַכְרָח כַּיּוֹם

Gen. 25. 31, vends-moi aujourd'hui, maintenant; שמות לגירית ביים לגירית לגירית לגירית ביים ביים Is. 58. 4, ne jeunez plus comme vous avez fait jusqu'à cette heure; מַּלְיָם מְּחַיִּם מְּחַיִּם בְּיִּים מִּחַיִּם נְּאַרְּ מִּעִּים מִּחַיִּם נְּאַרְ מִּעִּים מִּחָיִּם הַּאַרְ אַבּּ לְּיָם מְּחַיִּים מִּחָרְ אַבּּ מִּעִים מְּרָּיִם מִּחָרְ אַבּּ מִּעִּים מְּרָּיִם מִּרִּים מִּרָּ מִּעִּים מִּרָּים מִּרִּים מִּרִּם מִּרָּים מִּרִּים מִּרִּם מִּרָּים מִּרִּם מִּרָּים מִּרִּם מִּרִּם מִּרִּם מִּרִּם מִּרְם מִּרִם מִּרְם בּּבְּים מִרְּבִּים מִּרְם מִּרְם מִּרְם מִּרְם מִּרְם מִרְם מִּרְם בּבְּיב בּבּים בּעִּים מִּרְם מִּבְּים מִּרְם מִּרְם מִּרְם מִּרְם מִּבְּים מִּבְים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּיִבְּים מְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מְּבְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבְּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְ

אַריבִּים quelquefois année : אַריבִּים עובריבִים Nomb. 9. 22, deux jours ou un mois ou une année; יָבִיח וַבָּיִּח וַבְּיִבְים אַנְיִם צָּיִבְּים אַנְיִם עובר וּבִּיבָים אַנִּים עַּבְים עַבְּים עַבְּיִם עַבְּיִם עַבְּיִם עַבְּיִם עַבְּיִם עַבְּיַם עַבְּיַם עַבְּיַם עַבְּיַם עַבְּיַם עַבְּיַם עַבְּיַם עַבְּיַם עַבְיַם עַבְּיַם עַבְּיַבִּים עַבְּיַבִּים עַבְּיַם עַבְּיַבִּים עַבְּיִבִּים עַבְּיִבּים עַבְּיַבִּים עַבְּיִם עַבְּיִבּים עַבְּיַבִּים עַבְּיַבִּים עַבְּיַבִּים עַבְּיַבִּים עַבְּיִבּים עַבְּיַבִּים עַבְּיִבּים עַבְּיִבּים עַבְּיַבִּים עַבְּיַבִּים עַבְּיַבִּים עַבְּיִבּים עַבּיִבּים עַבְּיַבִּים עַבּיַּבָּים עַבּיַבּים עַבַּיִּבּים עַבּיַבּים עַבַּים עַבּיַבּים עַבּים עַבַּיבָּים עַבַּיִּבּים עַבּיַבּים עַבּיַבּים עַבַּיִּבּים עַבַּיַּבָּים עַבַּיבָּים עַבַּיִבּים עַבַּיִבּים עַבַּיִּבּים עַבַּיִבּים עַבַּיִבּים עַבַּיִבּים עַבַּיִבּים עַבְּיַבָּים עַבּיִּבּים עַבַּיבּים עַבָּים עַבּיבּים עַבַּיבּים עַבָּבָּים עַבּיִּבּים עַבַּיִּבּים עַבְּבָּים עַבְּבָּים עַבְּבָּים עַבָּבָּים עבּיבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּיבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּים עבּבּים עבּבּים עבּים עבּבּים עבּים בּיבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּבּים עבּיבּים עבּים בּיבּים עבּים בּיבּבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּים בּיבּים עבּים בּיבּים עבּבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים בּיב

רוֹם בְּרוֹם : chald. m. Jour: רֹם בְּרוֹם בְּרוֹם בְּרוֹם בְּרוֹם בְּרוֹם בְּרוֹם בּרֹם : Char. 6. 9, jour par jour; דְּיִבְּיִבְּא Dan. 6. 11, et trois fois chaque jour; plur. בּרוֹבָיא בַּרִּבְּירִים בָּרוֹבָיא בַּרוֹבְירִים בַּלְּבָּא 19, depuis les temps passés, depuis des siècles; בִּרְיִבְיִרְיִבְּיִרְיִבְיִבְּיִלְּבָּא 4.7, et du temps d'Artaxerxès; בַּרִיבִּירִי בַּרִיבְרִים Dan. 7. 22, jusqu'à ce que parut l'Ancien des jours (Dieu).

רים מלע. (ע. רים). Pendant le jour: רים מלילית Lév. 8. 35, jour et nuit; רים ילבילית Ps. 42. 9, durant le jour, Dieu envoie sa grâce, sa miséricorde, exact il commande à sa miséricorde (de se montrer). Comme subst.: בָּיִר יוֹפָם Néh. 9. 19, dans le jour; בַּיִר יִיבָּם Néh. 9. 19, dans le jour; בַּיִר יִיבָּם Pièn jour, ou: tous les jours.

וְיָי, n. pr. 1° Javan, fils de Japhet, Gen. 10. 2. — 2° מֶלֶּהְ יָדְרָ Dan. 8. 21, le roi des Grecs (Alexandre); n. patr. לְבֵיֵר הַיְרָיָרָם Joel 3. 6, aux fils des Grecs; בַּיַר הַיְרָיָרָם Ez. 27. 13, nom d'une ville, ou l'Ionie, la Grèce; מַלְכָּבּי יְיָרָי Rituel, le règne des Grecs.

ינון m. (const. יון). Boue, limon: מבעהר ביון מצילה Ps. 69. 3, je suis enfonce dans une boue profonde (exact. la boue de l'abime; מְמִים תַּלָּיָן 40, 3, de la boue bourbeuse.

יוֹנָרֶב n. pr. (ע. יוֹנָרֶב).

רינִים לְּנִר (plur. יוֹנִים (Colombe: יִינִים (Gen. 8. 8, il envoya une colombe; שִּרְבְּינִים אֱלִיבְּים (Is. 60. 8, et comme les colombes (qui volent) vers leurs colombiers; בְּיַרִינִים Lév. 5. 7, les petits de la colombe, jeunes colombes; יוֹנָים Cant. 5. 2, ma colombe; ma bien-aimée; בִּינִים 4. 1, et בַּיִּנִים 5. 12, tes (ses) yeux sont comme les yeux des colombes.

יוֹנֶה n. pr. Jonas, fils d'Amithaï, prophète, Jon. 1. 1.

יָנָנִי (v. יָנָנִי).

רְבִּלְ מַרּוֹנְק m. et רְבָּלְ הַרֹּנְק f. (v. יְבַיִּ part. nourrisson). Rameau, arbrisseau: יְבִּעְל מַרּוֹנַק Is. 53. 2, il s'éleva devant lui comme un arbrisseau; לְּמָנִיוּ לְאַ תְּחְדֶּל Job 14. 7, et son rejeton ne cesse, ne périt pas, ses branches poussent toujours de nouveau; יְלְכֵּר דּוֹנְקוֹיְהִייּר Osée 14. 7, ses branches s'étendront.

יוֹנְתָן . pr. m. (v. יוֹנְתָן). 1° I Chr. 2. 32. — 2° Jer. 40. 8.

אָם n. pr. 1º Joseph, fils de Jacob (de মুন্তু: Dieu a enlevé mon opprobre; et de קסף: Dieu m'ajoutera, me donnera, encore un fils), Gen. 30. 23, 24; וברת יוֹפֶת Jos. 18. 5, et la maison de Joseph, et בַּנֵי יוֹמָם 17. 16, les enfants de Joseph, les deux tribus: Ephraim et Manassé, puis pour tout le royaume d'Israel, opposé à celui de Juda; Ps.78. 67, Ez. 37. 16-19. Aussi pour toute la nation d'Israel : אולַר רַדַונַן דַר — שָׁאַרִית יוֹפֶק Amos 5. 15, peut-être Dieu aura-t-il compassion des restes de Joseph. -2º Joseph, fils d'Asaph, I Chr. 25. 9. — 3° Joseph, prétre, Néh. 12. 14.— 4° Esdr. 10. 42.

יוֹסְפְּיָה (que Dieu augmente) n. pr. m. Esdr. 8. 10.

יוֹעֵאלֶה (l'utile, ou Dieu l'aide) n. pr. m. I Ch. 12. 7.

יוֹעֵר (Dieu son témoin) n. pr. m. Neh. 11. 7.

יוֹעָוֹי (Dieu son secours) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

יוֹעָשׁ (v. יוֹאָשׁ) *n. pr. m.* I Chr. 27. 28.

رنسبغثر ۲۰ مبغثرا.

יוֹקִים n. pr. m. I Chr. 4. 22.

רְּיָרָה m. (part. de יְּרָהְיָּח יִּרָה m. (part. de יְרָהְיִה יִּבְּיֹח יִּבְּיִה יִּבְּיִּח יִבְּיִה יִבְיִה יִבְּיִה יִּבְיה יִבְּיִה יִבְּיִה יִּבְיה יִבְּיה יִבְיה יִבְּיה יִּבְּיה יִבְּיה יִבְּיה יִּבְּיה יִּבְיּיה יִּבְּיה יִּבְיה יִּבְּיה יִּבְּיה יִּבְּיה יִּבְּיה יִּבְּיה יִּבְּיה יִּבְּיה יִּבְּיה יִּבְיה יִּבּיה יִּבּיה יִּבּיה יִבּיּיה יִּבּיה יִּבּיה יִּבּייה יִּבּיה יִּבּייה יִּבּייה יִּבּייה יִּבּייה יִּבּייה יִּבּייה יִּבּיים יּבּייה יִּבּייה יִּבּייּים יּבּייּים יּבּייּים יּבּייּים יּבּייּים יּבְּייּים יִּבְּייּים יּבְּייּים יִּבְּייּים יּבְּייּים יּבְּייּבְּייּים יִּבְּייּיּבְּייּבְּייּיה ייִּבְּייּבְּייּיה יבְּייּבְּייּבְּייּבְּייּבְּייּים יּבְּייּבְייִּיּיים יִּבְּייּבְי

יוֹרָה n. pr. m. Esdr. 2. 18.

יוֹרֵי (que Dieu instruit) n. pr. m. I Chr. 5. 13.

יוֹרֶם (Dieu est élevé) n. pr. Joram, fils de Thoé, roi de Hamath, II Sam. 8. 10. (בְּיִנִים I Chr. 18. 10.)

קקר הְקָר (à qui on rend hommage) n. pr. m. I Chr. 3. 20.

יוֹשְׁבְיָה (Dieu le place) *n. pr. m.* I Chr. 4. 35.

יוֹשָׁה n. pr. m. I Chr. 4. 34.

יוֹשֵׁוְיָה (Dieu l'élève) n. pr. m. I Chr. 11. 46.

tham, fils de Gédéon, Jug. 5. 5.— 2° Jotham, roi de Juda, fils d'Osias, II Rois 15. 32.

יוֹתֵר et וְאָת־ (part. de יוֹתֵר). 1° Ce qui reste, le restant, le profit, avantage: I Sam. 15, et nous

avons tué tout le reste; מח-יוֹתֵר לַחַכַם בר העסיל Eccl. 6. 8, quel est l'avantage du sage, qu'a-t-il de plus que l'insensé? — 2º Adv. Plus, davantage, outre: אַני אַז יֹתֵר Eccl. 2. 15, à quoi bon, que me servira d'avoir été וליתר מַחַמַּח בָּנִי חַזָּחַר Eccl. 12. 12, et plus que cela, ou : en outre, mon fils, sois averti; יוֹחֵר מְשֵּנְיּר Esth. 6. 6, outre qu'à moi; וִיתַר שֵׁתַיָּה לַחֶלֶּה חָכָם Eccl. 12. 9, et outre que l'Ecclésiaste fut un sage (il enseigna encore le peuple).

יוֹחָרֶת f. (ce qui pend par-dessus), spėcial. avec הַיֹּחֶרֶת צֵל־חַפָּבֵר Exod. יוי הול הור הול בל המלה הול בל 29. 13, ou היה הול המלבה מו Lév. 9. 10, la partie de graisse, la membrane qui enveloppe le foie, ou le

diaphragme.

ייָאַל n. pr. m. 1 Chr. 12. 3. n. pr. m. Esdr. 10. 25. n. pr. m. I Chr. 27. 31. ייליאָה n. pr. m. I Chr. 8. 18.

לל אַשֶּׁר: (וַמַם Venser, méditer (v. בַּלֹב אַשֶּׁר רומר לעשורת Gen. 11. 6, tout ce qu'ils ont médité, qu'ils ont dessein de faire.

אין Armer: סוּסִים מַרְנָנִים (keri) Jér. 5. 8, des chevaux bien bâtis (armés d'organes génitaux très forts, cheth., v. à זרן Hoph.).

יַזַנְיָה (ע. יַאַנִנְיַה).

ער אין אור בייזע בייזע אין. Sueur : לא יַהוּגָרוּ בּיִיזַע Ez. 44. 18, ils ne se ceindront point étant en sueur, ou avec ce qui excite la sueur, ou à l'endroit où l'on transpire facilement.

ווְרָח : n patron : הַיּוֹרָח I Chr. 27. 8, de la famille (ou de la ville) de Jezrah.

וֹרַחְיָר (Dieu l'éclaire) n. pr. m. 1° I Chr. 73. — 2° Neh. 12. 42.

יוֹרְעָאל et יוֹרְעָאל (planté de Dieu) n. pr. 1º Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 18; הַמֵּר יְוַרְעָאל Osée 1. 4, le sang de Jizréel (que Jéhu y a versé); לבשק רורעאל Jos. 17. 16, dans la vallée de Jizréel ; פר גרול יום יורעאל Osée 2. 2, car grand sera le jour de Jizréel (la catastrophe qui aura lieu en cet endroit); selon d'autres : בוַרְצָאל est un nom donné à Israel, quand ils sont dans la captivité, disperser : le jour du bonheur d'Israel sera grand; de même וחם יעני ארדיורעאל 2. 24, et ceux-ci exauceront Jizreel (l'endroit, ou la nation d'Israel); היורעאלי I Rois 21. 1, היורעאלי fem., I Sam. 27. 3, de Jizrcel. — 2º Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 56. — 3º Jizréel, fils du prophète Osée, Os. 1.4.—4°Jizréel, fils d'Étam, I Chr. 4.3.

רַתַּד' (fut. יַתַר) Etre uni, s'unir: לברי פברי Gen. 49. 6, que ma gloire (ou mon ame) ne s'unisse, ne s'associe à leurs conciliabules; לאַ-חדר אחם Is. 14. 20, tu ne seras pas réuni à eux, ou comme un d'eux (v. הָּדָה et הָּדָה).

Pi.: יבור לבבר Ps. 86. 11, réunis mon cœur (les affections de mon cœur); "מַבְּרָבִים שָׁמוֹ צֵרֶב וְבוֹפֵר Rituel, qui prononcent, publient, l'unité de son nom matin et soir (v. אחר).

1º Subs. m. Unité, concorde: יחירו-לי עליכם לבב ליחור I Chr. 12. 17, mon cœur sera avec vous pour la concorde (je ferai alliance avec vous). — 2º Adv. Ensemble, en même temps: ולא נְשׁאֵרוּ־בֶם שִׁנְיָם יְדָוֹר I Sam. 11. 11, sans qu'il en demeurat seulement deux ensemble; en même temps : מַּמַלֹּה יבְּעָמִים יְחֵוּר II Sam. 21.9, tous les sept moururent en même temps ; יְנְיֵע מָל־בָּטֶיר בחר Job 34. 15, toute chair périrait en mėme temps; יַנור שָׁבָטֵר יִשְׂרָאֵל Deut. 33. 5, les tribus d'Israel toutes ensemble; sans subst.: יַרָוֹר כַּלֶּר יַרְוֹמֵלֵּאוּן Job 16. 10, tous ensemble ils se sont assemblés contre moi (v. מלא Hithp.); יבור לא ירומם Osée 11. 7, ensemble ils n'élèvent leurs cœurs, c.-à-d. personne n'élève son cœur (vers celui que les prophètes invoquent). - Tout, entière-ווור בירה באבוני נייששוני ידור סביב : Iob 10. 8, tes mains m'ont formé, m'ont façonné, entièrement, tout autour, elles ont arrangé toutes les parties de mon corps ; יַדֵור אַלכִי Ps. 141. 10, moi je suis scul ou intact; selon d'autres,

se lie avec ce qui précède : ils tomberont dans le filet tous ensemble.

בחר . et יחודו adv. (v. יחודו Ensemble, en même temps : וַלֹא רָכַלוּ לַשֶּׁבֶת רַחָבַּוּ Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble: וְרַתְּבָּים אֱל־רֹאשׁוֹ Exod. 36. 29, et les deux (ais) se joignaient ensemble en haut; בשלום נחדי אַשְׁמָבֶר וְאִישְׁן Ps. 4. 9, en paix je me couche et je m'endors en même temps, c.-à-d. de suite, ou sans peur avec eux, au milieu d'eux; tous: יַרִּוּדֶּר נָאֵלֶרוּר Ps. 14. 3, tous ensemble se sont corrompus, sont pervertis; פר יַחַהַּר בֹּמֶר לָמוֹ אַלְמֶּוָת Job 24. 17, car le matin est pour eux tous comme l'ombre de la mort; l'un contre l'autre : בָּרַדְנָצוּ אָנְשִׁים רָחָהַר Deut. 25. 11, quand des hommes ont ensemble un démêlé, qu'ils se querellent l'un l'autre; יַרְוּדֶּריר Jér. 46. 12, 21, 49. 3.

יַחְדּיֹמֵל (l'allié) n. pr. m. I Chr. זְּחְדְיֹמֵל (réjoui par Dieu) n. pr. m. I Chr. ธ. 24.

יְחְרְיְהְיְ (réjoui par Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 24. 20. — 2° 27. 30.

רְוֹמֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. m. I Chr. 29. 14.

יחור ' m. Unite, Rituel (v. a יָּחָיִרי).

יְחַיִּאֵל (qui contemple Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 16, et plusieurs autres.

רְחָיִיה (qui contemple Dieu) n. pr. m. Esdr. 10. 15.

יְחָיְיִיְיִ (Dieu le fortifiera) n. pr. Jehezkéel, fils de Busi, le prophète Ezéchiel, Ez. 1. 3.

(עוֹמֹלֶה מי יְטוֹנֵלְיָה (ע. עוֹמִלֶּיָה

יחוקיהו n. pr. m. 11 Chr. 28. 12.

וֹחְזֵרָה (Dieu le ranime) n. pr. m. I Ch. 9. 12.

לְחִיאֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. Jehiel, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et plusieurs autres; n. patron בְּחִראֵלִי I Chr. 26. 21.

בן וְיָחִיד לִּפְּנֵי אִנְּד ; rac. בְּן וְיָחִיד לִפְּנֵי אִנְּד ; rac. אֶד וְיָחִיד לִפְּנֵי אָנָד ; Gen. אֶד יְתִיד , ton fils unique ; יְחִיד

Prov. 4. 3, (j'étais) le fils chéri et unique de ma mère; רְכַּק הִיא יִחִיק. Jug. 11. 34, elle était fille unique; יְבִּי אָנִי אַנִי Ps. 25. 16, car je suis seul (abandonné) et dans l'affliction; אַלְּהִים בֵּיהָה Ps. 68. 7, Dieu conduit dans la maison ceux qui étaient seuls, abandonnés, c.-à-d. les entoure d'une famille, ou: il réunit ceux qui étaient dispersés. יְהִייִ de Dieu; יְהִירְ בְּיִחְרֵּה Rituel, il n'y a pas d'unité semblable à son unité (exact. il n'y a pas d'Etre unique, semblable, etc.)

קתר, subst. f. La vie, l'ame: מָלֵב וְחִירְהִי Ps. 22. 21, (délivre) mon ame, ma vie, de la puissance du chien (des barbares).

לְחֵיל adj. m. (rac. יְחֵיל מִינֵּת adj. m. (rac. יַחֵיל). Attendant, esperant : שוֹב וְיְחָיל וְרִדּמָם לִּחְשׁוּעֵח יִי בּר Lament. 3. 24, il est bon (d'être) esperant et attendant en silence le secours de l'Éternel (d'esperer et d'attendre, etc.).

תול (אנtendre, espérer (v. אָהול): Kal inusité. Pi. 1º Esperer : מחיכותי קרי אַרַחַל Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère (pour pouvoir espérer); avec וְיַחֲלֹּוּ כַשְּטֶר לִי : ל Job 29. 23, ils m'attendaient, me souhaitaient, comme (on attend) la pluie; ואַרַחַלָּח לאור 30. 26, j'espérais la lumière; avec יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל־רֵיַר : אֱל Ps. 130. 7, espère Israel en Dieu ; וָאֶל־זְרֹעִר יְרַחֵלוּן Is. 51. 5, ils attendent mon bras. — 2º Faire espérer: על אַטַּור רָחַלְהַוּנִי Ps. 119. 49, (la promesse) qui a été mon espérance (littér. en laquelle tu m'as fait espérer); יְרָחֵלוּ לְקֵיֵם דָּבֵר Ez. 13. 6, ils faisaient esperer, ils assuraient que leur parole (prophétie) s'accomplira.

Niph. (מְיַהֶל מִד שָׁבְעֵּיז: (יַּיְהֵל מִד שִׁבְעֵּיז: (הַיְהֵל מִד שִׁבְעֵּיז: Gen. 8. 12, il attendit encore sept (autres) jours; בְּמָרָא כִּד טְהַלְּא בִּד טִהְלָּא: Ez. 19. 5, lorsque (la mère) vit qu'elle attendait toujours, c.-à-d. qu'elle a été déçue de ses espérances (ou : de הַּיָה, qu'elle était sans force, impuissante).

Hiph.: שְׁבְעֵּח רָמִים הוֹחֵל I Sam. 10. 8, tu attendras pendant sept jours; לאָרבוּן

קיביה II Sam. 18. 14, je ne veux pas attendre ainsi (oisif) devant toi, ou attendre que tu agisses (je veux agir moi-même); לַּרְבִּרֵיכָם Job 32. 11, j'ai attendu en écoutant vos paroles (je les ai écoutées jusqu'à la fin); יחילי Ps. 42. 6, espère en Dieu.

יְחְלְאֵל (qui espère en Dieu) n. pr. Jahléel, fils de Zabulon, Gen. 46. 14; n. patron. יְחָלָאֵל Nomb. 26. 26.

בית (même signif. que מְּמָי ְ וֹלְאֹ דְּיִם לֹּהְ וֹלְאֹ בִייִם לֹּהְ ! Rois 1. 1, et il ne pouvait se réchauffer, rien ne pouvait lui tenir chaud; יְּבְיבּי בִּיבּי Deut. 19. 6, car son cœur est chaud, il est en colère; יְּבִיבּי בִּיבְּינִי בִּיבְינִי בִּיבְינִי בִּיבְינִי בִּיבְינִי בִּיבְינִי בִּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בִּיבְינִי בִּיבְינִי בַּיבְינִי וּבְּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בּיבְינִי בַּיבְינִי בְּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בְּיבְיבִיי בּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְיבִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בְּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְיי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְיי בַּיבְינִי בַּיבְּינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בַּיבְינִי בְּיבְינִי בְּיבְינִי בְּיבְינִי בְּיבְינִי בְּיבְינִי בְּיבְינִי בְּיבְינִי בְּיבְינִי בְּיבְינִי בְּיבְינִיי בְּיבְינִיי בְּיבְינִיי בְּיבְינִיי בְּיבְינִיי בְּיבְינִיי בְּינִייִי בְּינִייִי בְּינִיי בְּיבְינִיי בְּיבְייי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִיי בְּיי בְּינִיי בְּיבְיי בְּייִי בְּינִיי בְּיבְיי בְּייִּיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְייִי בְייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּייִי בְיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְייִי בְּיי בְּייִי בְייי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי

Pi.: בְּעֵה הַשֵּהֹן Gen. 31. 10, au temps où les brebis entrent en chaleur (conçoivent); הַּמְּקִה בַּעָּקְהָי 30. 41, afin qu'elles conçussent en regardant les branches; aussi de la femme: בְּתַבְּיִה אָבִּי Ps. 51. 7, et ma mère m'a conçu dans le péché (Niph. v. בַּתַחָר).

חְמֵּוֹר m. (rac. חְמֵּרָּה). Nom d'un des animaux qu'il est permis de manger, Deut. 14. 5, espèce de cerf à peau rougeatre, le daim (?).

יְחְפֵי (que Dieu protége) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

קרוא 'adj. Qui a les pieds nus: יְּחָאָּא II Sam. 15. 30, il allait nupieds; קינִא וְיִלְהְ עָּרוֹם יְיָדָאָן Is. 20. 2, allant
tout nu et nu-pieds; קינָה רַנְלַךְ מִיְדָרָן Jér.
2. 25, empêche que ton pied ne marche
tout nu.

יַחְאָאֵל (à qui Dieu donne sa part) n. pr. Jahziel, fils de Nephthali, Nomb. 46. 21; בְּדְצִראֵל I Chr. 7. 13; n. patr. יַרְאָאֵלִי Nomb. 26. 26.

וְחַרְ (ע. דְּמֵלְעֵר (אָנֵדְר מְן נַזְּמֵלְעֵר (אָנֵדְר מְן נַזְּמֵלְעֵר) Tarder (ע. קֿיִדְר מְן mais il tarda au dela du temps (que le roi lui avait marqué).

m. Dénombrement des ancêtres, נָאִנְאָא Néh. 7. 5,

et je trouvai un livre, un registre généalogique; de là le verbe

n. pr. m. I Chr. 4. 2.

בים ב' (v. בים seulem. au fut. ביים et בַּבֶּר (une fois בְּבֶּר 1º Étre bon : תַרְיִּכְבִּר מָזֹא אָמוֹן Nah. 3. 8, serais-tu meilleure que No la grande, la populeuse, Alexandrie ou Thèbes en Egypte (?); למצו יישב-לי Gen. 12. 13, pour qu'il m'arrive du bien (que je sois traité avec bonté) ; באַשׁר יִישַב לַהְ 40.14, quand tu seras heureux. — 2º Paraître bon. plaire : נייטכו דְבְרֵיחָם 34. 18, leurs paroles plurent ; ומיטב תונירת בעיניו Esth. 2. 9, la jeune fille lui plut; אַיַּבֶּר דַּוּבֶּבר לְּמַנֵּי תַּבַּן 5. 14, ce conseil plut à Haman ; יחיטב לַיֵי מְשׁוֹר פָּר : ל Ps. 69. 32, et cela sera plus agréable à Dieu que (le sacrifice) d'un jeune taureau. — 3° Avec לב ב Etre content, joyeux : בַיִּיטֵב Ruth 3. 7, il était content, gai; בּרבריע פונים יִינטַב לַב Eccl. 7.3, car avec la tristesse, le souci sur le visage, le cœur est content (l'esprit est calme, serein).

Hiph. (דִיִּדִיב (עוֹר בִּיִּדִיב). 1° Bien faire: קַּרְבְּאָשֶׁר דְּמֵּרוּ Deut. 5. 25, ils ont bien parle dans tout ce qu'ils ont dit; דִּיִּדְיבְּק לְרָאוֹת Jér. 1. 12, tu as bien vu; אַיָּב בְּלְנַגּן לְרָאוֹת I Sam. 16. 17, un homme qui joue bien (de la harpe); sans בּיִבּיב נַגַּן: Is. 23. 16, joue bien (des instruments); l'inf. בַּיִּבְי נַגַּן: souvent d'adv.: בְּיִבְּי נַבְּי Deut. 13. 15, et après que tu auras bien interrogé;

באר הרטב Deut. 27. 8, (tu écriras) distinctement et bien, (nettement); mg שרייבר דרכון Jer. 2. 33, pourquoi te parer, t'embellir, ou te justifier, littér. pourquoi redresses-tu ta voie, ou justifies-tu ta conduite? בַּבראַהָם תּוּכְלוּ לַחִיטִיב 13. 23, (alors) yous pourriez aussi bien faire, bien vous conduire. -2º Faire du bien à quelqu'un : וּלָאַבְרֶם קרטיב Gen. 12. 16, et il fit du bien à Abram ; וַנִּיטֵב אַלֹּחִים לַמְיַלְּוֹח Exod. 1. 20, Dieu combla de biens ces sagesfemmes; avec l'acc.: לְּחֵינֶבְהְ Deut. 8. 16, pour te faire du bien; אַלְמַנָּח לֹא ריטיב (p. יינירב Job 24. 21, et il ne fait point de bien à la veuve; avec ביב ? קריטב אַיפִיב עַּבַּוּך Gen. 32. 13, je te comblerai de biens. — 3° Avec 🔁 Se régaler, se divertir : הַבָּר מִיכִיבים אַת-לָבָם Jug. 19. 22, pendant qu'ils se régalaient. — 4º Arranger, accommoder : בחיטיבו אַת־חַגַּרֹת Exod. 30. 7, lorsqu'il accommodera les lampes; נַהֵּרטֵב אֵרד ਸ਼ਹਮਾ II Rois 9. 30, elle s'arrangea, se para la tête. — 5° Comme Kal 1° et 2º : חַלוֹא דְבַרֵר רֵיִטִיכוּוּ Mich. 2. 7, certes mes paroles sont bonnes, favorables; קר ייייים אל אבר I Sam. 20. 13, s'il platt à mon père.

יְטַב chald. (même signif.): יְטַר גָּלָדְן וְצֵל אֶּדֶּדְן וְיִטֵּב Esdr. 7. 18, et ce qui te plaira à toi et à tes frères.

קְּבְּהְ (bonne ville) n. pr. d'un endroit, II Rois 19. 21.

אַכְּחָה (bonne ville) n. pr. d'un endroit dans le désert, Jetebatha, où il y a beaucoup de torrents, Deut. 10.7.

নড়া et নড়া (l'inclinée) n. pr. Jutta, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 55, 21. 16.

Gen. 25. 15. — 2° Ses descendants, les Ithuréens, I Chr. 5. 19.

יין m. (const. ביין, avec suff. ביין: Nin: מיין: Cant. 2. 4, il m'a conduite dans la maison du vin (du festin), ou dans le cellier (ou : le temple où on offre du vin en libations);

בית פְּשְׁחֵח חַבּיֵרְ Esth. 7. 8, la maison, la salle du festin; בין הָכֶּקָח בּיִרְן Cant. 8. 2, et je te ferai boire du vin mêlé de parfums (בִּירָ quoique const.); שְּׁחָר יִיךְ נְּטִרְּטִּח Deut. 32. 38, (et qui) buvaient le vin de leurs libations; בַּירְּטָּך נִח בִּירֶנ בְּעָרָי Noé s'éveilla de son vin (de son ivresse); הְּטִּרִי צָּער-בִינוּך בַּעָלָיִה וֹץ I Sam. 1. 14, tâche de revenir de ton ivresse.

TR (Kal inusité). Hiph. Exposer. justifier, prouver, convaincre, reprendre, reprocher, punir : אַר־פָּנָרוּ Job 13. 15, seulement j'expliquerai, je défendrai ma conduite devant lui ; יחוֹבִירווּ עֵלֵי חֵוְשַׁתִּי 19. 5, et si vous exposez contre moi mon humiliation, si vous voulez prouver ma honte, prouver que je suis coupable ; יָתְוַבֶּה אֵידן לאיוב מוכרה 32. 12, aucun (d'entre vous) ne peut convaincre Job; avec : חובה לָחָכָם וְיָאֵחָכֶּךְ Prov. 9. 8, reprends le sage et il t'aimera ; sans régime : מַּנְאֵנּ בַּשֵּׁעֵר מוֹבְרַחַ Amos 5. 10, ils ont haī celui qui les reprenait, moralisait, dans les assemblées ; יְחוֹכָתַ אֱרַרָתַם אֱת־אֲבִימֶלֶּך Gen. 21. 25, et Abraham fit des reproches à Abimelech ; חובה יוכיה אַהבם Job 13. 10, il vous le reprochera sévèrement, il vous condamnera; אַשָּׁיֵרֶר אַלוּהָ אַלּוּהָ Job 5. 17, heureux l'homme que Dieu punit, corrige; אַל-Ps. 6. 2, ne me punis pas dans ta colère. — Juger : יַלֹּאֹ־לְמִשָּׁמַע אָזְנָיו יוֹכְיחַ Is. 11. 3, il ne jugera pas sur ce que ses oreilles entendent, sur un ouï-dire; יְהוֹּכִיחַ לְעַמָּים רַבְּים 2. 4, il prononcera le jugement de beaucoup de nations; ירוֹכִירווּ בֵּרן שָׁנֵינוּ Gen. 31. 37, qu'ils soient juges entre nous deux. – Discuter : יָרוֹכֶחָ אֵל־אֵל אֵחְפַץ Job 13. 3, et je désire discuter avec Dieu; ּ וְיוֹכַח לְנֶבֶר יִם־אֱלוֹהַ 16. 21 , l'homme peutil discuter avec Dieu? ou : si l'homme pouvait se justifier devant Dieu. -Destiner : אֹרָה לְעַבְּוּף לְּיִצְהָף Gen. 24. 14, (que cette fille soit) celle que tu as destinée à ton serviteur Isaac; יר היבות אשר-היבות בית 24. 44, c'est la femme que Dieu a destinée au (fils de mon maître).

Hoph. Étre puni, châtié: יְרוּבְּרוּ מְּטַרְאוֹב Job 33. 48, et il est châtié par la douleur (qu'il souffre) dans son lit.

Niph. 1° Comme Hiph.: שְּׁשׁ רְּשֶׁר מִּשְׁר שִׁרְּיִּר מִּשְׁר שִׁר מִּשְׁר שִׁר מִשְׁר אַר מִשְׁר וּשְׁר וּשְׁר שִׁר מִשְׁר וּשִׁר Job 23. 7, alors (il verra) qu'un homme juste plaide (se justifie) devant lui. — 2° Passif: מְּבְּרָיִר בְּל וְמִיבְּיִר Gen. 20. 16, ou ce sont encore les paroles d'Abimelech à Sara: et devant tous les autres tu seras justifiée, ou de Moïse: mais malgré tout cela elle (Sara) a été punie; d'autres l'expliquent comme בשׁר וֹנְיִבְּרִירְת יִנְיִבְּרָת וֹנְיִבְּרָת וֹנִיבְּרָת וֹנִירְ בַּיִּרְת וֹנְיִבְּרָת וֹנִירְת וֹנִיבְּרָת וֹנִיבְּרָת וֹנִירְת וֹנִיבְּרָת וֹנִיבְּרָת וֹנִיבְּרָת וֹנִיבְּרָת וֹנִיבְּיִית וֹנְיִּבְרָת וֹנְיִיבְּרָת וֹנִית וֹנִית וֹנְיִית וֹנְיִית וֹנִית וֹנְיִית וֹנְיִית וֹנְיִית וֹנְיִית וֹנְיִית וֹנִית וֹנִית וֹנְיִית וֹנִית וֹנִית וֹיִית וֹנִייִית וֹיִייִית וֹייִית וֹיִית וֹיִייִית וְיִייִית וֹייִית וֹיִית וֹיִיית וֹייִית וְיִייִית וְיִייִית וֹיִיית וְיִייִית וְיִייִית וְיִייִית וֹיִית וְיִייִית וֹיִייִית וְיִייִית וְיִייִית וֹיִייִית וְיִייִית וְיִית וֹיִית וֹיִיית וְיִייִית וְיִייִית וְיִיית וֹיִיית וְיִיית וְיִיתְייִית וְיִיית וְיִית וְיִיית וְיִיית וְיִיית וְיִיית וְיִיית וֹיִיית וְיִיית וְיִיית וְיִיית וְיִיית וְיִית וְיִיית וְיִיית וְיִיית וֹייית וֹיית וְייִית וְיִיית וְייִית וְיִיית וְיִיית ו

Hithp:: יְמִבְּיה Mich. 6. 2, et il veut entrer en discussion avec Israel.

וְכִילְיָהְ (Dieu se montre puissant à elle) n. pr. Jechelie, mère du roi Ozias, II Chr. 26. 3; cheth. יְכָלְיָת, et II Rois 15. 2, יְכַלְיֵתוּ

רְבִין (Dicu le soutient) n. pr. 1° Jachin, fils de Siméon; n. patron. יביני Nomb. 26. 12. — 2° Nom que Salomon donna à la colonne placée à droite dans le vestibule du temple; que le temple soit solide, qu'il dure (?), I Rois 7. 21.

יָבל (rarem. יובל, fut. יובל, inf. לכל et רכובה) 1° Pouvoir, souffrir, supporter, avoir la permission : absol. ילא יַכלף Exod. 8. 14, mais ils ne purent pas: suivi de l'acc. : ברכל חובל Job 42. 2, que tu peux toutes choses; du gérond.: ולא יָכְלוּ לְשֵׁבֵּח יַחְדָּוּ Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble: ילא־רַכלוּ אָחַיוּ לַעַנוּת אחו 45. 3, mais ses frères ne purent lui répondre ; de l'inf.: וַרַכָּלְהַן צַּמֹר Exod. 18. 23, alors tu pourras suffire, le supporter; d'un autre temps: ציבָכָה אוּכַל וְרָאִיהִי Esth. 8. 6, comment pourrais-je voir ? לאראובל אָנן וַעַצֶּרָת Is. 1. 13, je ne supporte pas l'iniquité (dans votre cœur) et votre assemblée (pour m'adorer); אורוו לא אוּכָל Ps. 101. 5, je ne souffrirai pas un tel homme,

2º Prévaloir, vaincre: וְיְלֵּהְרְּ אֲלִּבְּלְּאָדְּ Osée 12. 5, et il lutta contre l'ange et prévalut; ל. 5, et il lutta contre l'ange et prévalut; בּיוּלְם בְּיִר וְתוּבְּלֵּבְ וֹיִר 20. 7, tu l'as emporté sur moi, et tu as prévalu; avec c' בּיר לֹא יָכל לוֹ: ל פּר. 32. 26, et voyant qu'il ne pouvait le vaincre; avec l'acc.: אָרְבֵּר יְבֶלְתִּדּר אַרָּר אַרָר אַרָר אַרָר וֹיִבְלְּתִּד Ps. 13. 5, de peur que mon ennemi ne dise: je l'ai vaincu; לְּאַר לְּבָּר לְּתִּד בּיִר לְבָּלְתִּד Ps. 139. 5, Je ne pourrai y atteindre (à cette

science).

* לְכוֹל Aboth, il se pourrait, on pourrait croire.

יבל et יְבֵל chald. (fut. יְבֵל et יְבֵל chald. (fut. יְבֵל et יְבֵל héb.: יְבֵל héb.: יְבֵל phéb.: יְבֵל phéb.: יְבֵל phéb.: יְבֵל pháb.: יְבֵל pháb.: יְבֵל pháb. 2. 47, puisque tu as pu découvrir ce mystère; יְבָל יְבַלְּתְּלָ לְּתִּלְ יִבְּלִן לְתֹּלְן puisque tu as pu découvrir ce mystère; יְבָל יְבַלְת לְתֹּן peut humilier; יְיִבְלָת לְתֹן peut humilier; 7. 21, et elle avait l'avantage sur eux.

יבׁלְיָה (v. יְבָלְיָה). יְבָלְיָה).

וה Job 15. 35, concevoir le mal, la ruine, et enfanter le crime; אַרָּיך אָרָן Is. 33. 11, vous n'enfanterez que de la paille; אַרִיי בְּיִלְי בְּיִלְי Prov. 27. 1, ce que le jour enfantera, produira (ce qui arrivera); אַרָּיִר בְּיִר בְּיִר בָּיִר בָּיִר בָּיִר בַּיִר בְּיִר בְיִי בְיִי בְּיִי Soph. 2. 2, avant l'enfantement du jugement; pass.: avant que le jugement enfante (le jour, etc.).

2º Du père, engendrer: וְכוּשׁ יַלֵּד אֱתד ימריר Gen. 10. 8, et Chus engendra Nemrod ; אַנוּדְר הָּוֹשִׁר Deut. 32. 18, tu oublies, abandonnes, (le roc) Dieu qui t'a créé ; יְלִּדְמָּנִר אַתּ יְלִּדְתָּנִר 1ér. 2. 27, (ils disent) à la pierre (leur idole de pierre): Tu m'as créé; אָנִי תַוּיוֹם יְלִרְתִּיךְ Ps. 2. 7, moi (Dieu) je t'ai engendré aujourd'hui (des ce jour je t'aimerai comme un père, ou : aujourd'hui je t'ai créé roi). Part. pass.: דְּיַלְּמִּר חֲדֵיר I Rois 3. 26, (celui qui vient de nattre) l'enfant vivant ; אַרַם ילוּר אָשָׁהו Job 14. 1, l'homme ne de la femme; אַרָּח לַלָּה I Sam. 4. 19, elle était grosse et près d'accoucher (v. יַלַל).

Niph. Nattre (ילָבָּר אַנָּלָר אַנִּירָד (יְבָּלַר אַנִּירָד קּהּ Gen. 48. 5, tes deux fils qui te sont nés, que tu as eus (en Egypte); יבּילַר מּלְרִדּ מִּלְרִים (pour יבּילָר וּלֹר I Chr. 3. 5, et ceux-ci lui naquirent, il eut ses enfants (a Jérusalem); souvent le sujet avec יבָּילָר בְּילִר בְּיִלְר בְּילִר בְילָר בְּילִר בְּילֶר בְילָּבְר בְילָבְר בְילָבר בְילְבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילְבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילְבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילְבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילָבר בְילִבר בְילָבר בְילִבר בְילִבר בְילִבר בְילִבר בְילִבר בְּילִב בְּילִבר בְילָבר בְילִבר בְילִבר בְילִבר בְילִבר בְּילִבר בְּילִב בְּילִר בִּילִר בּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּיל בּיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּילִים בְּיל בְּילִב בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִר בְּילִב בְּילִב בְּילִב בְּילִר בְּילֵב בְּילִב בְּילב בְּיל בְּיב בְּילִב בְּיבְּיב בְּיבְּב בְּיבְּיב בְּיבְּר בְּיב בְּיב בְּיבְּבְיב בְּיבְּיב בְּיבְּיב בְּיבְּיב בְּיבְּב בְּיבְּב

Pi. יְלֵּרְ בְּּרִ Aider à accoucher : בְּלַרְבָּרְ בּרְבְּרִינִּתְּ Exod. 1. 16, quand vous accoucherez les femmes des Hébreux; part. f. הְבְּלַרְתוּ Gen. 35. 17, la sagefemme; plur. בְּבְּרָרִתּ Exod. 1. 15, aux sages-femmes.

un enfant?

Pou. (דּּבְיֵר דְּיֹחֵם Naitre: הַּבְּיֵר דְּיֹחָם Pou. (דּּבְּיֵר דִּיֹחָם Naitre: אָשָׁר־דְּבָּוּר־לוֹי אָשָּׁר־דְּבָּוּר־לוֹי Gen. 46. 27, et les fils de Joseph qui lui étaient nés (en Egyple); אָשָׁם רְבַּוּר בָּם־דּאָא 10. 21, et à Sem aussi etaient nes (des enfants); יְמָּרִי בַּּבְּרַבְיּרַ

קמְם Gen 50. 23, (les fils de Machir) furent élevés sur les genoux de Joseph; בְּטֶרֶם דְּרָרִם יְלָרִּגּ Ps. 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées.

Hiph. הוליד 1° Engendrer (v. Kal 2°): אַרֵיר דוּלִידוֹ אַת־שָׁת Gen. 5.4, après qu'il eut engendré Seth; ניולֶר בָּנִים ובֵנים . 5. 18, il engendra des fils et des filles; au fig.: יְהוֹלֵיד אָוֶן Is. 59. 4, et enfanter le crime; הוֹלָיד אַת־עַזוּבָה אָשֵׁיה I Chr. 2. 18, (Caleb fils de Hesrou) engendra avec sa femme Azuba, ou trans. il la rendit enceinte. — 2º Comme Pi.: תַאָנִי אוֹרָיז Is. 60. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère, sans l'accoucher; c.-a-d. commencerai-je une œuvre sans l'achever? ou dans le sens 1º: n'engendrerai-je pas moi-même? comme la suite : אם־אַנִר תַּשׁוֹלִרד וְעֶצֶרְתִּד moi qui donne la fécondité, irai-je fermer le sein, empecher l'accouchement? וְהוֹלִירָה 55. 10, (la pluie) féconde la terre; מי־חוליד אַגלי־טל Job 38. 28, qui a créé, produit, les gouttes de la rosée.

Hoph. (inf. רום דְּלֶּרָת (תוּלֶּרָת היום דְּלֶּרָת הוּלֶּרָת היום דְּלֶּרָת הוּלֶרָת הוּערים Gen. 40. 20, le jour , l'anniversaire, de la naissance de Pharaon;
ברום הוּלֶּרֶת אִיהְוּ
Ez. 16. 4, au jour de
ta naissance , lorsque tu es venue au
monde.

Hithph:: מְּהְרֵלֶּהְעֹּ צֵלְ־מְשְׁהְחָם Nomb. 1. 18, ils firent connaître, ils déclarerent, leur naissance, c.-à-d. ils se firent enregistrer selon leurs familles (le même que הַתְּבֶּרָהְעֹּ v. בְּיִרָּהָעֹּ).

לְרֵים m. (pl. רְלְרִים, const. יְלְרֵים מּנְיִרְיָן: 1° Qui vient de nattre, enfant יְמְיַרִין: Exod. 1. 17, elles conservèrent les enfants (mâles); אַז־חִילְלְרִים לֹּא רִיִּיְרָיִם (cheth.) II Sam. 6. 23, elle n'avait pas d'enfants. — 2° Garçon, jeune homme: רְיַלֶּרִיְתִי לְּדִילֶּרִיתִי Gen. 4. 23, (et j'ai tué) un jeune homme pour ma plaie, mon malheur, ou par le coup que je lui ai donné; שִּיְבֶּיִר שִׁיְבֶּיִר מַּבְּיִר מָּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִׁיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְיִר שִּיִּבְיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְיִר שִּיִּבְיִר שִּיִּבְּיִר שִּיִּבְיִים I Rois 12. 8, il consulta les jeunes gens (opposé à a crime, de la trahison

(perfides); aussi des animaux : יְרְמְּצִיּ רַלְנֵינְעְ Is. 11, 7, leurs petits coucheront, se reposeront, les uns avec les autres.

קודילי אַתידַיּבְלְהָּה : Jeune fille מְחַילִּי אָתידַיִּבְּלְהָּה Gen. 34. 4, donne-moi cette jeune fille pour femme; יְלָנִים וְילָרוֹת Zach. 8. 5, des garçons et des jeunes filles.

לְרוֹתְהְ Eccl. 11. 9, réjouis-toi, jeune homme, de, ou dans, ta jeunesse; בּר יִּבְּלְּרְהָּתְּ בְּרִלְּרְהָּתְ וְחַבְּלִרְּהִתְ וְתַבְּלִרְּהִתְ וְתַבְּלִרְּהִתְ וְתַבְּלִרְּהִתְ וְתַבְּבְּרִרְתְּבְּל בְּלְרְהָתְ וְתַבְּלִרְהִתְ וְתַבְּלִרְהִתְ וְתַבְּלְרִבְּתְ וְתַבְּלְרִבְּתְ וְתַבְּלְרִבְּתְ וְתַבְּבְּרִתְ וְתַבְּבְּתְ וְתַבְּבְּתְ וְתַבְּבְּתְ וְתַבְּבְּתְ וֹ 11. 10, car l'enfance et l'adolescence ne sont que vanité; Ps. 110. 3, tu conserveras la rosée, c.-a-d. la séve, la force, de ta jeunesse, ou: ta jeunesse était pure comme la rosée.

ילוֹר (ילאר adj. verb. Né (comme ילָלּה: (יְלָאָר Exod. 1. 22, chaque fils nouveau-né; יְצַּלֶּח שְׁמֵּוֹת חַיִּלְּוֹר כוֹ בְּירוּשְׁלָם II Sam. 5. 14, voici le nom des fils qui lui furent nés à Jérusalem.

ולין (qui passe la nuit, qui s'arrête) n. pr. I Chr. 4. 17.

לְבֶי (Kal inusité, si ce n'est הַיְרָה לְלֵב I Sam. 4. 19, selon quelques-uns pour לֶּבֶּלֶּה, clle était grosse, près de crier (par les douleurs de l'enfantement); mais c'est plutôt l'inf. de בָּלָר près d'accoucher.

Hiph. (זְיַלְיל , fut. יְתֵילִיל , et יְתֵילִיל, imper. מֵילִיל. Gemir, pousser des hurlements, se lamenter: תַּלִילוֹ מִי מְרִיוֹב יוֹם תַי Is. 13. 6, poussez des hurlements, parce que le jour de l'Éternel est proche; בארבים ושני 16. 7, c'est pourquoi Moab gémira, hurlera; אָבֵרְ יִילֵּיל מִיאָב 16. 25. 34, hurlez, pasteurs, et criez; בּילִיל שִׁירוֹח הַיּכְּל Amos 8.3, les chants du palais (ou les cantiques du temple) seront changés en hurlements, gémissements; une fois des cris de joie: מִשְּלֵי רְדִילִילִּי Is. 52. 5, ceux qui le dominent poussent des cris de joie, ou trans.: lui font pousser des hurlements.

Deut. 32. 40, le hurlement du désert (poussé par les bêtes sauvages qui s'y trouvent), ou au fig. du sifflement des vents.

לְלָּלְהָּ (const. יְלְלָהוּ). Plainte, gémissement: עֵּר יְלְלָהוּ Is. 15. 8, sa plainte (retentit) jusqu'à Eglaim; sa plainte (retentit) וַיִּלְלָּה אַרְרֵי הַשֵּאֹן Jér. 25. 36, et les hurlements de ceux qui conduisent le troupeau.

שימש אָרָם: Prov. 20. 25, c'est un piège pour l'homme de dire sans réflexion : Sacré! ceci sera sacré! c.-à-d. de faire des vœux sans savoir s'il est en état de les tenir (v. le même exemple à בילים).

1952 f. Une maladie de peau; chez l'homme: la gratelle ou dartre, Lévit. 21. 20; chez l'animal: le farcin, Lév. 22. 22.

יְלָא יַלָּא Apprendre : וְילָא יַלָּא Aboth, et celui qui n'apprend pas.

אר. Une espèce de sauterelle ou hanneton: אָבָּים שַּׁשֵּׁט בַּיְלָּק Nah. 3. 16, (comme) la sauterelle, ou un hanneton, qui ouvre ses ailes et s'envole (v. פַּשָּׁט); Joel 1. 4, et ce que la sauterelle avait laissé, le hanneton l'a mangé.

לקוט m. (rac. בלקוט). Poche, sac: בילקוט I Sam. 17.40, et dans la poche, ou sa panetière.

תְּיָם m. (const. רְיַם et בְּיַ, avec suff. הַּיָּדְיּ, plur. בַּצִּיִם לַּיְם כְּכָּשִּים: 1° La mer: בַּצִּים לַיְם כְּנָשִׁים: Is. 11.9, comme les eaux couvrent (le fond) de la mer; אַכּרַשִּּיִר אָבּרַשְּׁיִר Job

7. 12, suis-je une mer ou un monstre marin? בירהוא על־רַוּגים רְסַרַה Ps. 24. 2, car c'est lui qui a fondé la terre audessus des mers; מרכונה Nomb. 34. 11, la mer de Cenercth (lac de Genesareth); מים משלח 34. 12, la mer salée; ים חערבה Deut. 4. 49, la mer du désert, פרלנים הקדמנים Joël 2. 20, la mer d'Orient, la mer Morte; pro Exod. 15. 4, la mer Rouge ; מרכים Is. 11. 15, la mer d'Egypte; דַּיַם דַּעָּרוֹל Nomb. 34. 6, et חבם האחרון Deut. 11. 24, la mer Méditerranée. (Aussi quelquefois d'un grand fleuve: du Nil, Nah. 3. 8; de l'Euphrate, Is. 27. 1, Jer. 51. 36; הַאָּמָת בתוים ביבים Ez. 32. 2, (Pharaon) tu étais comme un dragon, ou comme un crocodile dans les mers, les bras du Nil; mais dans tous ces endroits on peut aussi laisser au mot o son sens premier de mer.) — 2º La mer Méditerranée étant à l'ouest de la Palestine, est aussi l'ouest, l'occident; ביתו Exod. 10. 19, un vent d'ouest; לְּמָצֵּח־רַם 27. 12, du côté de l'occident; יַנָּה וַקַרַנָּה Gen. 28. 14, vers l'occident et vers l'orient; and 12. 8, (Bethel) à l'occident; מַבֵּם לְעֵיר Jos. 8. 12, à l'occident de cette ville. — 3° מין מולים La mer de cuivre, l'endroit au temple où les prêtres se baignaient, II Rois 25. 13, I Chr. 18. 8. and a second of the

רָבָּא רַבָּא (emphat.: יְבָּא). La mer : לְבָּא רַבָּא Dan. 7. 2, sur la grande mer (v. à יְרָנָא בָרָא chald.).

קמומל (jour de Dieu) n. pr. Jemuel, fils de Siméon, Gen. 46. 10. Le même, נמואל Nomb. 26. 12.

ימים et ימים (v. יום ימות).

קביר פּגָא אָר־חַרְּיִם הַבְּּדְתָּר . m. pl.: יְמִים הַבּּּרְתָּר . den. 36. 24, selon les uns: (c'est cet Ana) qui, étant dans le désert, a inventé, a le premier fait produire des mulets (en accouplant les chevaux avec les ânesses); selon les autres: qui a découvert des eaux chaudes, thermales (par analogie avec מַתְּבִּים); selon d'autres: qui a rencontré les Emim (les géants, comme מַרְבָּים (Gen. 14. 5).

קייקיי (colombe?) הייקיין (fille de Job, Job 42, 14.

יְלִייִ subst. m. Le côté droit, et adj. droit: שׁיִּם חַיְּמֵין Lév. 7. 32, la cuisse ou l'epaule droite; צין יַפִין I Sam. 11. 2, l'œil droit ; נַישָׁלָח רְשֶׂרָאֵל אֱח־רָמִינוֹ Gen. 48. 14, Israel (Jacob) etendit sa (main) droite; בְּרֵר רְמִרנִי Ps. 73. 23, ma main droite; על־רַמִין פַרְחַה יַקוּמוּ Job 30: 12, à ma droite s'élève la couvée, c.-à-d. la jeunesse, ou la populace s'élève avec insolence contre moi; מַנְפֶּין I Rois 7. 39, à droite; אל יָפִין I Sam. 23. 24, מימין Gen. 48. 13, לַיָּמִין Néh. 12. 31, tous: a droite, au côte droit, d'un homme ou d'une chose ; על-דויפירן II Sam. 2. 19, אַל חַיָּמִרן Ez. 1. 10, חַיָּמִרן Gen. 13. 9, et ימין Nomb. 20. 17, vers le côté droit; פריבשַמר לִימִין אַבְיוֹן Ps. 109. 31, car il se tient à la droite du pauvre (le soutient, le protége); שֵׁב לִּימִינִי 110. 1. assois à mon côté droit (comme un ami), ou : attends le secours de ma main droite; הוִיר־נָדְהְּ צַּל־אִישׁ יְמִינֶהְ Ps. 80. 18, étends ta main sur l'homme de ta droite (que tu aimes, que tu proteges); וְמִין יִמִין 144,11, et leur droite est une droite pleine de mensonge, c.-à-d. leur appui, leur secours, est trompeur; ou bien: leur serment (en élevant la main droite) est un parjure ; יְמִין חַעֵּיר II Sam. **24.** 8, a droite de la ville (au midi); מִימִין דַוּיְשִׁימוֹן I Sam. 23. 19, au midi du désert; צמון וימין Ps. 89. 13, le nord et le midi (ימרן pour יברן est tantôt m., tantot f.).

יְּמִין n. pr. Jamin, fils de Simeon, Gen. 46. 10; nom patron. יָמִינִיר Nomb. 26.,12.

ילִינִי (cheth.) Ez. 4. 6, sur ton côté droit; דְּיְמֶינִי II Chr. 3. 17, la (colonne) droite. — 2º Nom patr. pour בְּיִבְינִי I Sam. 9. 1, Esth. 2. 5, un homme de la tribu de Benjamin.

מְלָה et מְלָה n. pr. Jemla, père du prophète Michée, I Rois 22. 8, II Chr. 18. 7.

וְלְלֵּךְ (le régnant) n. pr. Jemlech, un des chefs de la tribu de Siméon, I Chr. 4, 34.

חַיִּמִין. (v. אָבִּן) Kal inusité. Hiph. יְמִין de יִימִין. 1° Aller, se tourner vers le côté droit: יָמִין הַשְּׁמֵאל וְאֵימְנָּח. 13. 9, si (tu vas) à gauche, j'irai à droite; (tu vas) à gauche, j'irai à droite; ou décide-toi pour l'un des deux; frappe à droite (ou à gauche); Targg. מִימִינִים וּמַשְּׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְּׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְּׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְּׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְּׁמָאלִים בַּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בַּאַבָּנִים וּמַשְּׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בַּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמַשְׁמּאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבָּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבְנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבּנִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבּנִים בּאַבּנִים וּמַשְׁמָאלִים בּאַבּנִים וּמַשְׁמָּאלִים בּאַבּנִים בּאַבּנִים וּמַשְּׁמָּבְּנִים וּמַשְׁמָּאלִים בּאַבּנִים בּאַבּנִים בּאַבּנִים בּאַבּנִים בּאַבּינִים בּאַבּנִים בּאַבְּיִים בּאַנְיִּים בּּאַבְּיִים בּאַבּינִים בּאַבְּיִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּאַנִים בּאַבּינִים בּיּים בּאַבּינִים בּיּים בּיּים בּיּיִים בּיּים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיִּים בּיּים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִּים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בְּיִים בּיּיִים בּיִּים בּיּיִים בּיּיִים בּיִּים בּיִים בּיּים בּיִים בּיּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּייִים בּיִּים בּיִּים בּייִים בּיִים בּיִּים בּייִים בּייִים בּיִּים בּיִּים בּייִים בּיִּים בּיִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִי

יְּמְנָהְי: n. pr. Jemna, fils d'Aser, Gen. 46. 17.

יְּטָנִי m., יְּטָנִי f. adj. (le même que בְּיִלְנִי Droit, droite: יְבָּין Exod. 29. 20, le pouce de leur main droite; שׁם תַּיְבָּיִנִי II Chr. 3. 47, le nom de la colonne droite (qui était à droite).

וְלְנְעָי (que Dieu retient, conserve) n. pr. m. I Chr. 7. 35.

יְמֵר Kal inusité. Hiph. Changer: בְּלְּהִים Jér. 2. 11, une nation a-t-elle jamais changé ses dieux? (ou pour הַמִּיר, rac. מוּר.).

Hithp:: אַבְּכְבוֹיְם הְּחְיַשָּרוּ Is. 61. 6, et vous leur serez substitués en gloire, vous aurez leur gloire, ou leur richesse; selon d'autres, comme הַּתְאַשְּרוּ : et par leur grandeur vous serez glorifiés, elle servira à votre gloire (v: אַבּי Hithp.).

ְּמְרָהְ (le désobéissant) n. pr. m. I Chr. 7. 36.

עָמֵשׁי (v. מְשֵׁשֹּׁי, Hiph.: מְתַּיִּמְשֵׁירִ (cheth.) Jug. 16. 26, laisse-moi toucher (les colonnes).

l'épée énivrée); ייָם רַחַר Ps. 74.8, nous allons les opprimer, les ruiner tous ensemble.

Hiph. (הְיָה, fut. הְיָה.). Opprimer, tromper, surfaire: בְּבֹּר לֹאִרהוֹנָה Exod. 22. 20, tu n'offenseras, ou tu ne maltraiteras pas, l'étranger; בְּבִּרְהוֹ אֲדִּישׁ אֲדִיבְּבָּרְהוֹ Lév. 25. 17, ne vous trompez pas, ne vous surfaites pas l'un à l'autre; בְּבִּיהׁ Ez. 18.7, qui ne surfait à personne, ou : qui n'opprime personne; בְּיִשְׁבַּלְּהִר אֲדִיבּוֹנְהְךְּ אֲדִּרְבַּנְיִהְ Es. 49. 26, je ferai manger à vos oppresseurs leur propre chair; בְּבְּרִּהְיִהָם בַּצְּרְהִיִּהָם בַּצְּרִּיְהָת בּבְּיִרְהָּ בָּרִיהְם בַּצְּרִיהְתָּ בְּבִּרְהָּ בָּרִיהְם בַּצְּרִיהְתָּ בָּבְּרִיהְם בַּצְּרִיהְתָּ בְּבִּרְהָּ בָּרִיהְם בַּצְּרִיהְתָּ בְּרִיהְם בַּצְּרִיהְתָּ בְּבִּרְהָּ בְּרִיהְם בַּצְּרִיהְתָּ בְּרִיהְם בַּצְּרִיהְתָּם בַּצְּרִיהְתָּם בַּבְּרִיהְתָּם בַּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְתָּם בַּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְם בּבְּבִירִם בּבְּבִירִם בַּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְם בַבְּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְם בַּבְּרִיהְם בּבְּבִיהְם בּבּרִיהְם בּבּבְּרִיהְם בּבְּבִּיהְם בּבְּבִירִם בּבְּבִּיהְם בּבּרִיהְם בּבְּבִּיהְם בּבּרִיהְם בּבּבְּרִיהְם בּבּבְּרִיהְם בּבְּבְּרִיהְם בּבְּבְיהָם בּבְּבְיהָם בּבְּבְיהָם בּבְּבְּרִיהְם בַּבְּבְּרִיהְם בַּבְּבְּרִיהְם בּבְּבְּבְּבְּרִיהְם בּבְּבְּרִיהְם בּבּבְּרִיהְם בּבְּבְּרִיהְם בּבּבּיה בּבּבְּיהְם בּבְּבְּיהְם בּבּבְּיהְיהָם בּבְּבְּרִיהְיהָם בַבְּבְּיהְיהָם בּבְּבְּיהְם בּבּבְּיהְם בּבּבְּיהְם בּבּיּרְיהָם בּבּבְּיהְם בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּייִים בּבּיים בּבּייִים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּייִים בּבְּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּייִים בּבּיים בּב

רָנוֹיִי, (repos) n. pr. Janoah, ville aux confins d'Ephraim et de Manassé, II Rois 15. 29; Jos. 16. 7, החיים.

רָאיִ (sommeil) et אין keri (fuite) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

רַנִּיבֶּי, fut. רְנִיבֶּי, Kalinusité.Hiph. (דְיִּיבָּי, fut. רְנִיבֶּי, part. מַנְירָתַ,). Placer, mettre, déposer, laisser : וַיַּנְּחֵרוּי בְּגַרְעַדֵן Gen. 2. 15, il le placa dans le jardin d'Eden ; אצל עצמחיר דוירוג אַר־עַצְּמְתֵּר I Rois 13. 31, mettez mes os à côté de ses os ; תַּנְּיִת לָבָם לָמְשָׁמֶרֶת Exod. 16. 23, réservez-le, gardez-le (pour demain matin); וַנַּנַרוּ לַפָּנֵר בַיּד I Sam. 10. 25, il le déposa devant l'Éternel; יַרְוּיְרַחֵם עַל־אַרְמֶחַם Is. 14. 1, il les replacera sur leur terre ; נַיַּנִירַתְּרוּנּ בַּנִּנְשָׁמֵר Lév. 24. 12, on le mit en prison ; דִּיִּדַת לַצָּבֶץ בּרֶד Is. 28. 2, il jettera (ces eaux), il les fera tomber sur la terre avec force; בוניקוח ליד Exod. 32. 10, laisse-moi (n'insiste pas auprès de moi); אַרנוּר מַזּרַחָ לוּ לישון Eccl. 5. 11, (la satiété) ne le laisse pas dormir; לאַ־חַנִּיהַן לָאָרשׁ לְצַנִּשְׁקַם I Chr. 16. 21, il ne laissa (ne permit à) personne de les opprimer; וְמִיָּד בָּגִרוֹ אָצְלָה Gen. 39. 16, elle garda près d'elle le manteau (de Joseph); selon d'autres tous ces verbes sont de la racine mo d'une 2° forme du Hiph.

Hoph.: אָרְיְהָיתְה שֶׁם בֵּל־כְּכְנָחָה Zach. 5. 11, et qu'il y soit placé sur sa base; הְּשָׁם הַשְּׁלֵם בָּלּרְבָּבְנָתְּה Ez. 41. 11, et seul מְּמָרָה vers. 9,

endroit, espace, laissé libre, où on n'a pas bâti (cour).

ן (נְיָקְר, (rac. יְנָקְר,). Jeune branche: אָר רָּאָל יְנִיקוֹרָיוּ מָשְׁר Ez. 17.4, il coupa la plus élevée de ses branches naissantes.

ריבין (fut. רִיבין Sucer, teter: בְּמִדִּים Job 3. 12, et pourquoi les mamelles (me furent-elles approchées) afin que je tetasse? הַּיִבְי אָבִין לַבְּיר אָבִין לַבְּי אָבִין לַבְּיר אָבִין לַבְּי אָבִין לַבְּיר אָבִין לַבְּי אָבִין וּבְּל מִירִם וְבִּילְ בַּבְּיר מִירִם וְבַּלְ בּמִים וּבִּין Is. 60. 16, tu suceras le lait des nations, tu auras leurs richesses; בְּיִבְיִם בְּיִרְים בִּירָם בַּרְיִם בַּירִם בִּירָם בַּרְים בַּירִם בַּרְים בַּירָם בַּרְים בַּירָם בַּרְים בַּרְים בַּירִם בַּרְים בַּירָם בַּרְים בַּירִם בַּרְבָּים בַּירִם בּירִבְּים בּירִבְּיִם בּירִבְּים בּירִבְּים בּירִבְּים בּירִבְים בּירִבְּים בּירִבְּים בּירִבְּים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְּים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְּים בּיבִים בּירִבְּים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְּים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְים בּירִבְּים בּירִבְּים בּירִבְּים בּירִבּים בּיים בּירִבְּים בּיים בּירִבְּים בּירִבְים בּיים בּירִבְים בּיים בּירִבְים בּירִבּים בּירִבּים בּיים בּירִבּים בּיים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּיים בּירִבְּים בּיים בּירִבּים בּיים בּירִבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיב

Hiph. Faire teter, donner a teter: Hiph. Faire teter, donner a teter: I Rois 3. 21, pour donner a teter a mon fils; קביים מיניקות I Rois 3. 21, pour donner a teter a mon fils; קמָלִים מֵינִיקות מַינִיקות מַינִינות מַינות מַינִינות מַינִינות מַינות מִינות מַינות מַינות מִינות מַינות מַינות מַינות מִינות מַינות מַינות מִינות מַינות מַינות מִּינות מִינות מַינות מַּינות מַינות מַ

ינְשׁלוּן (une fois מְינִשׁלוּן) m. Un des oiseaux impurs, Lév. 11. 17; oiseau de nuit, hibou ou butor, ibis? יְרַיְשׁלוּן וֹאָרָעֹרָבּיּרָ Is. 34. 11, et le hibou (?) et le corbeau y établiront leur demeure.

קֹיִרָּים נְיּת תַּבּירִים Esdr. 3. 12, voyant poser les fondements de ce temple, litter. quand ce temple se fonda devant leurs yeux; בּיבִיקִים Is. 54. 11, et je te fonderai avec des saphirs (tes fondements seront de saphirs); בְּיבָּיִרְיִם בְּיבָּיִרְיִם בְּיבָּיִרְים וּבְּלּ נְּמְלֹאָה צִּהְחִי ְחַבְּיִּתְם (tes fondements seront de saphirs); בּיבְּילְיִּה צִּהְחִי רְיַבְּיִרְם (tes fonde et tout ce qu'il renferme; רְיבִּיבְּיֹרִים II Chr. 31. 7, ils commencerent à fonder, à faire ces monceaux; בְּיבְּילִילָם רְבִילִילָם רְבַּילִילָם בּיַר לְבִילִילָם בּיַר לְבִילִילָם בּיַר לְבִילִילָם בּיַר לִבּילִים בּיַר לִבּילִים בּיִר בּיַר לְבִילִילָם בּיִר לִבּילִים בּיִר לְבִילִים בּיִר בּיִר לִבְילִים בּיִר בּיִר לִבּילִים בּיִר לְבִילִים בּיִר בּיִר לִבּילִים בּיִר לְבִילִים בּיִר בּיִר לְבִילִים בּיִר לְבִילִים בּיִר לְבִילִים בּיִר בּיִר לְבִילִים בּיִר בְּבִּילִם בּיִר בּיִר לְבִילִים בּיִר בְּבִּילִם בּיִר בְּבּילִם בּיִר בְּבִּילִם בּיִר בְּבִּילִם בּיִר בְּבִּילִם בּיִר בְּבִילִים בּיִר בְּבִילִים בּיִר בּיִר לְבִילִים בּיִר בְּבִילִים בּיִר בְּבִילִים בּיִר בְּבִילִם בּיִר בְּבּילִים בּיִר בְּבִילִים בּיִר בְּבִּילִם בּיִר בְּבִּילִים בּיִר בְּבִּילִים בּיִר בְּבִילִים בּיִר בְּבּילִים בּיִר בְּבִּילִים בּיִּבְּים בְּבִּיל בְּבִילְים בְּבִּיל בְּבִיל בְּבִילְ בּבְּיל בְּבִיל בְּבִּיל בְּבִיל בְּבּיל בְּבִּיל בְּבִיל בְּיִר בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבִּיל בְּבְּיל בְּבִיל בְּיבּים בְּיבּים בְּבְּיב בְּבְּיבְיל בְּבְּיל בְּבִּיל בְּיבְּים בְּבִּיל בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיל בְּבְּיל בְּבִּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיבְיבְיל בְּיבְּיבְיב בּיבְּיבְּים בּיבּיל בּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיבְיבְיבְיב בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְיבְיבְּים בְּיבּיל בְּיבְּיב בְּיבְּים בְּיבְיבְיבְיב בְּיבְיבְיבְיב בְּיבְיב בְּיבְּיב בְּיבְּיבְיב בְּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְיב בְּיבְּיב בְּיבְיב בְּיבְּיב בּיבְּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבְּיב בְּיבְּיב בְּיבְיבְיב בְּיבּיב בּיבְּיב בּיבְיב בְּיבּיבְיבְיב בְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּיבְיבְיבְּיבְּיבְיבִיים בּיבּיב בּיבְיבִיב בּיבְיבּיב בְּיבְיבִיי

Pi. 1º Fonder (comme Kal) : מָבְלַרוֹ ארסקינה Jos. 6. 26, il la fondera avec (la perte, la mort) de son premier-né, c.-à-d. que son premier-né meure lorsqu'il jettera les fondements (de la ville); יָדֶר זְרָבֶּבֶל רָפָרוּ חֲבֵּיִת חֲזָּת Zach. 4. 9, les mains de Zorobabel ont fondé cette maison ; דוני יפר בּציון אָבֶן Is. 28. 16, (pour אַשֵּׁר רָפַּר) je suis celui qui a mis pour fonder Sion une pierre (selon Kimchi, adj.: je suis le fondateur); רַפּּרָחְ עֹז Ps. 8. 3, tu as fondé une puissance, une gloire. — 2º Ordonner, decréter: הַפֶּר יְפֵר וְ I Chr. 9. 22, David les a établis par son ordre; כָּרַבֶּן יָפֶּר קבּלַהְ Esth. 1. 8, car le roi l'avait ainsi ordonné.

Pou. pass., part.: וְּמְרָשׁׁ יְמָרִהׁ וְּמָבּרָּאׁ בְּנִים יְמָרִוֹח I Rois 7. 10, et c'était fondé sur (les fondements étaient) de belles pierres grandes; יְמָי לֹא יְסָר Esdr. 3. 6, quoique le temple de Dieu ne fût pas fondé (qu'on n'en eût pas encore jeté les fondements); יְמַר בֵּרֹתְיֵי I Rois 6. 37, le temple fut fondé.

Hoph. inf.: בֵּל הוּמַר בֵּיה־רִיך Esdr. 3. 11, parce que le temple fut fondé (que ses fondements étaient posés); מינָסר מינָסר (le premier, subst.; le deuxième, part.) un fondement ferme, solide.

רְבָּפִר adj. (v. Pi. 1° de יְבָּפִר).

רסי תיניבתי ביותר בא Fondement: רסי תיניבתי באלות בא Exod. 29.12, les fondements, le pied, de l'autel; יסירים Hab. 3. 13, en découvrant les fondements; plur. ייסירים I Mich. 1. 6, et je découvrirai ses fondements; et יסירים Lament. 4. 11, les fondements (de Sion).

רְסוֹרְחוֹ בְּרַרְרֵי בְּרַרְרֵי בְּרַרְרֵי בְּרַרְרִי בְּרַרְרֵי בְּרַרְרִי בְּרַרְרִי Ps. 87. 1, les fondements (du temple) sont, ou la demeure (de l'Eternel) est, sur les saintes montagnes; d'autres expliquent: son fondement, le sujet de ce chant, sont les montagnes saintes (Sion).

ישור (rac. יְסִר, v. יְסֵר,). Morale, ou moraliste, censeur: הַרֹּב עִּבּיבְּייִר יִפּוּר Job 40. 2, disputer contre le Tout-Puissant, est-ce une chose juste, morale? ou : celui qui enseigne, critique les autres, entrera-t-il aussi en discussion avec le Tout-Puissant? ou fut. Kal de יַבָּי : celui qui dispute contre Dieu sera-t-il instruit, entendra-t-il la raison? (V. יַבֶּיר.)

קסור, m. adj. verb. (rac. סור. m. adj. verb. (rac. קסור, m. adj. verb. (rac. קסור, m. adj. verb. (rac. קסור, pour ביסור, 13, (cheth, יסור pour סורים pour occux qui se retirent (de toi), ou avec suff.: qui se retirent de moi, qui me sont infidèles, seront destinés pour la terre, littér. seront écrits sur la terre (leur empire ne sera que de ce monde, ils ne seront comptés que comme des brutes; Targq.: ils iront à l'enfer).

יםוֹרִים ' m. pl. Douleurs, souffrances: אַבְּל לֹא צֵל יְרֵי יִפּוּרִים Rituel, mais non par des souffrances.

קר אָרֶם לֹא יִיסְהְ: Exod. 30. 32, (on) ne la versera pas sur la chair de l'homme, ou pour קבי, pass. de קים elle (l'huile) ne doit pas être versée (v. יְםָהָּן et מַהָּן.).

רְּבְּהְי. n. pr. Vescha, fille de Haran, Gen. 11. 29.

יְּחַמְיְרָהוּ (que Dieu appuie) n. pr. m. II Chr. 31. 13.

avec ז, אָפַיֹּם, inf. אַיְסָׁוֹח, part. מּיִסְיּה (מּיִסְיּה Ajouter, augmenter, répéter, continuer, faire plus, davantage: יאַר־דַוּמֶדִישָׁרוֹי רוֹסָף עַלָּרי Lev. 5. 16, et il ajoutera pardessus une cinquième partie: -יסמה על-ישמוער אַשָּׁר עובר II Chr. 9. 6, tu ajoutes au bruit que j'ai entendu (tu surpasses ta renommée); לארחֹפֶתּ עַלָּדוּ ולא חַנְרֵע מְשֵנוּ Deut. 13. 1, tu n'y ajouteras et tu n'en ôteras rien; יֹסֶתְּ רֵי בלרבם Ps. 115. 14, que l'Eternel augmente pour vous (les biens ou ses bénédictions); נְמּוֹסֶהְ אֵל־תַּוֹטָהֶרהָ Ez. 23. 14, elle a encore augmenté les excès de sa fornication ; בַּסְמָהֵ לֵּגוֹיר Is. 26. 15, tu as augmenté (tes faveurs) à cette nation; לְהוֹסִיף לָכֵם חְבוּאָחוֹ Lev. 19. 25, pour augmenter, c.-à-d, pour que j'augmente ses fruits en votre faveur ; ורעב אַפָּף עַלֵּרְכָם Ez. 5. 16, et j'augmenterai la famine sur vous (je vous accablerai par la famine). Avec un autre verbe, continuer à, répéter une action, la faire plus, plus souvent: נַהְיָּסֶתְ לַלֶּרֶת Gen. 4. 2, elle enfanta de nouveau; דּיַּטָּק שָׁלָּ 8. 10, il envoya encore une fois; נַיַּפֶּרָ עור לְדַבֶּר 18. 29, il continua de parler; ניֹסֶף אַבְרָחָם וַיִּקַח אָשָׁרו 25. 1, et Abraham épousa encore une autre femme ; -נלאר יַסְמַח שׁוּב־אֵלְיוּ עוֹר 8. 12, elle ne revini plus a lui; קול נְרוֹל וְלֹא יָסָת Deut. 5. 22, d'une voix forte, et il ne continua pas (de parler), ou : de parler de cette voix; ירוֹסְפוּר עוֹד שָלא אֹחוֹ Gen. 37. 5, ils le haïssaient encore davantage; רַיּאַסֶּקּ שאול לַרא I Sam. 18. 29, Saul craignait (David) encore plus; הַנָּנִי יוֹסָתְ לָחַפְּלִיא Is. 29. 14, je ferai encore plus de merveilles (dans ce peuple); פֹח רַצְשֵּׁח רֶר לִּר וְכֹח יֹסִיקּ Ruth 1.17, que Dieu me fasse ainsi, qu'il y ajoute ainsi, c.-à-d. qu'il me punisse sévèrement, qu'il me traite dans toute sa rigueur; רַּיְתַנָּמָאוּ וָלֹא יַסְפוּ Nomb. 11. 25, ils prophetiserent, mais ne continuèrent pas (ils ne l'ont fait que ce jour-la; Targg. traduit en sens opposé: ils n'ont pas cessé, ils ont continué toujours d'être prophètes).

רְנִּיּטְקּה. Se joindre, être ajouté : רְנִּיטָקּה בּמ־רוּגּא עַל־שׁנָאָרנּי Exod. 1. 10, (de peur

לְרֵבֵּי chald. Hoph. Etre ajouté: יְמִירָת הוּסְמַח־לִּי Dan. 4. 33, et une grande puissance me fut ajoutée, je devins plus grand que jamais.

רְחֵי Reprendre, instruire, corriger (rarement Kal): part. הַיִּמֶר Ps. 94. 10, celui qui corrige, châtie les nations; יְמֵר Prov. 9. 7, qui reprend le moqueur; fut. קאַמֶּרֵם Osée 10. 10, pour ma joie, ma satisfaction, je les punirai.

Pi. (יְפֶּרָת et רַנְפָּר, inf. יְפָר et רַנְפָּר, inf. יְפָר et רַנְפָּרָת). 1º Corriger en frappant, châtier: יָרָשָּרא irk Deut. 22. 18, et ils lui feront souffrir la peine du fouet; אָבֶר רָפֶּר אֶתְכָם בשומים ואני אַיַּמֶר אָרְכָם I Rois 12. 11, mon père vous a châtiés avec des verges, et moi je vous châtierai (avec des verges de fer qu'on nomme scorpions); יַפֶּר Prov. 29. 17, corrige ton fils; וְיַפַּרְתִּר אֶחְכֶּם אַתּ־אָנִי Lév. 26. 28, alors moi aussi je vous châticrai ; בַּפֹר רָפְרַנִּר רָח Ps. 118. 18, l'Eternel m'a châtie séverement. — 2º Corriger par des paroles, avertir, exhorter, instruire : הַּנָּח קבים Job 4. 3, tu as instruit plusieurs; יְּפַרוּנִי כָלְרוֹחֵי Ps. 16.7, (mes reins) mon cœur m'avertit (d'adorer Dieu); וְיִפְּרֵנִי מְלֵּכֵה Is. 8. 11, il m'avertit afin que je ne marchasse point (dans la voie de ce peuple), ou וְיִפְּרֵנְי fut. du Kal, le dagesch remplaçant le ¬ de la racine; בָּאַשֶׁר יִנַפַּר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ נֵי אֱלֹחֶרךְ מְיַפְּרֶךְ. Deut. 🤄 8. 5, (que) l'Éternel ton Dieu t'instruit, t'élève, comme un homme instruit, clève, son fils; וְיִפְּרוֹ לַמְשֵׁמָט Is. 28. 26, (Dieu) l'a élevé, instruit, selon la loi, la justice, ou il (le laboureur) l'a arrangé

selon la bonne manière (comme il faut); אָמֶר־יְּמְרָתּוּ אָמּוּ Prov. 31. 1, (sentences) par lesquelles sa mère l'a instruit; יְאַנִי Osée 7. 15, soit que je les aie châties, ou que j'aie fortifié leurs bras (j'ai tendu et fortifié leurs bras, Kimchi).

Niph. pass.: דּלָּסְרוּ שׁלְּמֵי אָרֶץ Ps. 2. 10, soyez avertis, instruisez-vous, vous qui jugez la terre; דְּלְּכֵּלֵם Jér. 6. 8, corrige-toi, Jérusalem; עָבֶר Prov. 29. 19, l'esclave ne sera pas corrigé par des paroles.

Hiph.: אַרָּיִרִם מְשַׁבֵּע לַצְרָיִם Osée 7.12, je les punirai, comme (les prophètes) l'ont fait entendre à leur assemblée (les ont avertis); יְנִשְּׁלִּירִ בְּלִּירְנְשִׁיר Ez. 23.48, (forme moitie Niph., moitie Hithp.) toutes les femmes seront instruites, averties.

וְאָד-תַּיְצִים . Pelle: וְאָד-תַּיְצִים . Pelle: וְאָד-תַּיְצִים . Exod. 38. 3, et les pelles pour enlever les cendres de l'autel.

יְעָבֵץ n. pr. m. 1° Jabès, nommé ainsi par sa mère, de אָב né avec douleur, I Chr. 4. 9. — 2° Nom d'une ville, 2. 55.

ריבוי (fut. יישוער:) Indiquer, fixer: יישוער: II Sam. 20. 5, le temps qu'il lui avait marqué, fixé; אַשֶּׁר יִצְּרָא Mich. 6. 9, et qui l'a décrétée (la punition).— 2° Destiner pour femme: רְאָם־לְבְּנוֹ יִיעָרָאָן Exod. 21. 9, s'il la destine, s'il la fait épouser, à son fils; אַשֶּׁר־לֹא יִעְרָה, 8, (keri לֹא יִעָרָה) à qui elle était destinée (qui se l'était destinée).

Niph. ליבר Fixer un endroit pour s'y rencontrer, s'y rendre: לְּבְּיִבְּיִלְּהְ שָׁבִּיר בְּבָּי שָׁבְּיִבּיר בְּבָּי שָׁבִּי Exod. 25. 22, je me rendrai la vers toi, je serai présent pour toi à cet endroit; דְּבָּיבְ בְּבָּר בְּבָר בְּבָר בְּבְּר בְּבִּר בְּבָר בְּבִר בְּבָר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבְּר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבְּר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבְר בְּבִר בְּבְר בְּבִר בְּבְר בְּבִר בְּבְר בְּבִר בְּבְר בְּבִר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבִר בְּבְר בְּבִר בְּבְר בְּבְר בְּבִר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבִר בְּבְר בְּבְּר בְּבִר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְבְּר בְּבְר בְבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בּבְּר בְּבְר בְבְּר בְּבְר בְבְּר בְּבְר בְבְּר בְּבְר בְבְּר בְּבְר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְר בְבְּר בְבְּר בּבְר בְּבְר בְבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְבְּר בְבְר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בּבְר בּבְר בּבְר בּבְּר בּבְר בּבְר בּבְר בּבּר בּבּר בּבּר בּבְר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְי

Pou. pass.: מינְדִים לְּמְנֵי חֵיכְלּ Jer. 24.1, (deux paniers) placés devant le temple; אָנָה מְּנַדְהְ בְּעָדִיוּת Ez. 21. 21, vers où ta face (ton tranchant) est fixée, tournée.

וְעְרְּוֹיְ keri (cheth. יְפְרָּה n. pr. Jeddo, prophète, II Chr. 9. 29.

יָּעֶה Enlever, emporter: יְּעָה בָּרָד מַּחְמַּח Is. 28. 17, la grêle emportera le refuge du mensonge.

יעואל et יעואל n. pr. 1° Jehiel, chef, I Chr. 5. 7. — 2° Jehiel, père de Guebeon, ou fondateur de la ville de Guebeon, I Chr. 9. 35. — 3° Jehiel, secrétaire du roi Ozias, II Chr. 26. 11.

עיץ! (conseiller) n. pr. m. I Chr. 8. 40.

יְישִׁנוּ בֵּרְשׁוּרִים : m. pl. Forets וְיְשְׁנוּ בֵּרְשׁׁרִים cheth., בֵּרְשֶׁרִים keri, Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forets (v. בַּער.).

יְעִישׁ, n. pr. 1° Le prince Jéhus, fils d'Esau, Gen. 36. 18. — 2° Jéhus, fils du roi Rehabam, II Chr. 11. 19.

אָר־עַם seulement part. du Niph.: אֶר־עַם זיָט Is. 33. 19, ce peuple barbare, impudent (עלצי.), ou ce peuple fort, té-méraire, comme יַנָּין, de יַנָּיַיָּ

יַעויאַל n. pr. m. I Chr. 15. 18, vers. 20, פַּיִיאַל

חַיְעוּיָה n. pr. m. I Chr. 24. 26, 27.

יְעְיֵיר et יִעְיֵיר (que Dieu aide) n. pr. Jazer, ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35; יָם יִפְיֵר Jér. 48. 32, la mer de Jazer.

יַעְט (même signif. que קָּטָה) Habiller, revêtir : מְמֵיל אָרָקָת יְנָטָנִי Is. 61. 10, il m'a revêtu du manteau de la justice.

טעי chald. (v. איבי héb.) Conseiller:

part. יְשַׁרְצֵּח רַצְּטֹרְנִי Esdr. 7. 14, ses sept conseillers.

Ithp. Se consulter : אָרְיָבֶםוּ פֿל סָרְבֵּר Dan. 6. 8, tous les princes du royaume se sont consultés (sont d'avis).

ל"ל, (habitant de la forêt, ou : que Dieu anime, éveille) n. pr. Jair, père d'Elchanan, I Chr. 20, 5; II Sam. 21. 19, on lit Elchanan, fils de יַעֵּרִי-אֹרָנִים Jaaré-Orgim (forêt des tisserands).

1312 (l'affligé) n. pr. Jachan, descendant de Gad, I Chr. 5, 43.

לאריניל הוערל אווערל. Monter, grimper; de la בְּעַלָּח, רְעֵלָּח. Hiph. אינים בּלּאריניל בּעַלָּח. Prov. 11. 4, la richesse ne sert de rien au jour de la colère; הְעָבֶּר de rien au jour de la colère; הְעָבִי שַּׁרִיר שָּׁבּי בּעִּבִי וֹלָיר. 16. 19, (du néant) des dicux qui ne sont d'aucune utilité, qui ne peuvent pas aider; רְוֹעֵיל לֹאריוֹעִיל לֹאריוֹעִיל בּאַרוֹעָיל בּאַר בַּעָּב בּעָבּי בּעַבּי בּעָבּי בּעַבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעַבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעַבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעַבּי בּעָבּי בּעַבּי בּעָבּי בּעַבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעָבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעָבּי בּעַבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעבּי בּעבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעבּי בּעַבּי בּעבּי בּעַבּי בּעבּי בּעַי בּעַבּי בּעַבּי בּעַי בּעַי בּעַבּי בּעַבּי בּעַבּי בּעַי בּעַבּי בּעַבּי בּעַי בּעַי בּעַי בּעַי בּעַי בּעַי בּעַי בּעַבּי בּעַי בּעַי בּעַי בּעַי

2º Profiter d'une chose: מְבֵּעִרְבּׁהֹ Job 21. 15, quel est notre profit, si nous l'implorons? מְבָּעִרְּבּׁהְּיִּ בְּּיִבְּּׁהְּיִּבְּּׁהְּיִּ בְּּּבְּּׁתְּיִּ בְּּּבְּּׁהְּיִּ בְּּיִבְּּׁרִ בְּּּבִּי בַּּּבְִּּּבְּּׁהְּיִ בְּּבִּי בַּּבְּּּבְּּיִ בְּּבִּי בַּּבְּּבְּּבְּּי Job 21. 35, quel en est mon profit plus que de mon péché (que si j'avais péché)? לְבִיּבְּיִרְ יִבִּילְבְּּיִ בְּיִבְילִּבְּּיִ בְּיִבְילִבְּּיִ בְּיִבְילִבְּּיִ בְּיִבְילִבְּּיִ בְּיבִּילִבְּּיִ בְּיבִּילְבָּיִ בְּיבִּילְבָּיִ בְּיבִּילְ בַּיבְּיבְּיִ בְּיבִּילְ בַּּבְּיִבְּיִ יִבְילִבְּּיִ בְּיבִּילְ בַּיבְּיבְּיִ בְּיבִּילְ בַּיבְּיבְּיִ בְּיבִילְבְּיִ בְּיבִּילְ בַּיבְּיבְּיִ בְּיבִילְ בַּיבְּיִבְּי בְּיבִילְבִּי בְּבִּיבְיבִילְ בַּיִבְּיִבְּיִ בְּיבִּילְ בַּיִּבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיבִּילְ בַּיִּבְּיִבְּיִ בְּיבְּיִבְּיִ בְּיבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִ בְּיבְּיִבְּיִבְּיִי בְּיבְילְבִּי 30. 13, ils ont profité (se sont réjouis) de mon malheur; ou dans le sens 1º: ils ont aidé, contribué, à ma perte.

ינגלים יות (חו ינגלים). Chamois, chèvre sauvage: אַבְלֵּרִיסְלֵּעִי בּוֹלָם 39.1, les chèvres sauvages (qui habitent dans) les rochers; יְרִים חַאְבֹּרִים בַּיְנְיַלִּים Ps. 104. 18, les hautes montagnes (servent de retraite) aux chamois.

תְּעֵל n. pr. Jael, femme de Héber, Kinéen, Jug. 4. 17; בְּיִפֵּי רָבֵּל 5. 6, aux temps de Jael, la même, ou le nom d'un juge ou chef avant Debora.

יְעֵלְה בּוֹן. Chevrette, chamois femelle: וְיַצְלַה בּוֹן Prov. 5. 19, (et comme) une chevrette agréable.

יַעלָה. n. pr. m. Esdr. 2. 56.

בּטְלֵים n. pr. Jaalam, fils d'Ésau, Gen. 36. 5.

וצר (רמני (אָנָה). 1° Prép. A cause de: בֵּעְ מָל־הּוֹצְבֹּהְיִרְּרַ Ez. 5. 9, à cause de toutes tes abominations; בְּעַן מָּל־הּוֹצְבֹּרְיִרָּךְ Agg. 1. 9, à cause de quoi? בַּעַן מַּרְהַּיְבָּוֹן 1. 9, à cause de ma maison; בַּעַן הַיְרַבְּּאָרָ Is. 37. 29, à cause de ta fureur contre moi.

קָּעָנְה f. La femelle de l'autruche; toujours avec זְּאֶר מַּח חַיַּבְּנְה Lév. 11. 16, et l'autruche (un des oiseaux impurs); pl. יְשָׁרְם שְׁם בְּנוֹח יַבְּנִה 13. 21, les autruches y habiteront.

יצור. n. pr. Jaanaï, descendant de Gad, I Chr. 5. 12.

בֶּיְבֵנִים בַּבִּּדְבֶּי . n. pl. Autruches: בֵּיְבֵנִים בַבִּּדְבָּר בַּבִּּדְבָּר בַּבִּּדְבָּר בַּבִּּדְבָּר בַּבִּּדְבָּר . Lam. 4. 3, comme des autruches dans le désert.

לאָנִים (ful. יִדְּשָׁהְ:) Etre las, fatigué: Is. 40. 30, les jeunes gens se lassent et sont fatigués, épuisés; Hab. 2. 13, et les nations se fatigueront pour rien (leurs efforts seront en vain); יִדְּשָׁהְיּ לַאָּיִי Jér. 2. 24, tous ceux qui la cherchent ne se fatigueront pas (la trouveront bien vite.

Hoph. (comme קינה על Voler: מְּנָה מִּיה. 9. 21, (Gabriel vola vers moi) d'un vol (tout d'un coup), ou vola avec effort; selon d'autres, entouré d'éclat, de יְבָּיב briller.

יְבֶילְ מּלֹּהָ. (v. הְיֵבֶּה מֹהַ: Las : הַמֹּלְ לַיְבֶּּתְ Is. 40. 29, il donne de la force à celui qui est las, fatigué; לָּעָּהִ הָּבֶּר לָּבָּה 80. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; אָלְשִׁחוּה זַּיְּבָּעָה II Sam. 16. 2, pour que le fatigué, celui qui est altéré, puisse boire.

קען m. Vol ou éclat (v. אַרַ Hoph.).

YY! (fut. ייפען) Conseiller, être d'avis. résoudre, décider, méditer, prédire : בר רַעַצְחַר II Sam. 17. 11, mais je conseille, moi, mon avis est; בַּיֹאַת וְכַיֹּאַת וְ יַבֶּץ אַהְירוֹפֵל vers. 15, telle et telle chose a conseillé Achithophel, voici le conseil qu'il a donné; פַּר־רֵי צָבָאוֹת יַצֵץ וּמִר יָפֵר Is. 14. 27, car Dieu Zebaoth a resolu, et qui l'annulera, qui s'y opposera; suivi du dat.: מַר־יַצַצָּהַ לָּלֹא חֲכָפַרו Joh 26. 3, quel conseil as-tu donné à celui qui est dépourvu de sagesse ? de l'*acc*.: ארעאקד Exod. 18. 19, je veux te donner un conseil; איעצה נא עצרו I Rois 1. 12, laisse-moi te donner un conseil; part. יוצץ un conseiller; וּחָשׁוּצַה בָּרֹב יוֹצֵץ Prov. 24. 6, le salut ou la victoire (se trouve) où il y a beaucoup de conseillers; ואַקירומל יוּפֶץ לַמֵּלְהָ I Chr. 27. 33, et Achithophel était conseiller du roi; עם־מְלָכִים וְיִשַצֵּר אָרָץ Job 3. 14, avec des rois et des conseillers (des princes) de la terre ; avec יַפַל אָרָם : פַל רְעָה Is. 7. 5, parce qu'Aram (la Syrie) a médité le mal contre toi; avec جيخ : אַטר יַבֶּץ אַל־אַרוֹם Jer. 49. 20, ce que (Dieu) a décide contre Edom ; אינצרו יבליה פיני Ps. 32. 8, (pour בליה פיני conscillerai, je te surveillerai avec mon cil (ma providence veillera sur toi); עצר עצר אוד Is. 8. 10, formez des desseins, et seul שנצי Jug. 19. 30, donnez un conseil (inutile d'admettre pour cet impératif une seconde racine איעצה; איעצה); איעצה אַטַר רַצַשַּׂח חָעָם Nomb. 24. 14, je vcux te prédire ce que fera ce peuple, ou : je veux te donner un conseil à propos de ce que fera ce peuple.

 et ceux qui m'observent, m'épient, ont délibéré ensemble; בַּינְבֶּץ דְּיִרד עִּם־שָּׁרַי I Chr. 13. 1, David tint conseil avec les chefs (sur mille et sur cent); יַיּנְבֶץ יַּנְאַמר II Rois 6. 8, et il tint conseil avec ses serviteurs (officiers), puis il dit (ou: il décréta, ordonna à ses serviteurs); I Rois 12. 6, comment conseillez-vous? que décidez-vous après délibération?

Hithph. ירְחָבֶצאּ עֵּל־צְמּנְיָף Ps. 83. 4, et ils délibèrent (conspirent) contre ceux que tu protéges?

בְּילֵי (qui tient le talon, qui supplante) n. pr. Jacob, fils d'Isaac, patriarche; nommé aussi בְּילֵי בְּילֵי Gen. 49. 7, je les diviserai dans Jacob (la terre des Israélites); בֵּיל יַנְילֵי Is. 2. 5, maison de Jacob (le peuple d'Israel).

יַצְקּבְה (qui supplante) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

ገርህ! n. pr. Jaakan, fils d'Eser, I Chr. 1. 42.

יער m. (pl. יצרים et יערים). 1° Foret: יבר וכל-פץ בו Is. 44. 23, la foret et tous ses arbres; עַלָה לָךְ הַיַּעֵרָה Jos. 17. 15, monte à la foret ; בית היצר Is. 22. 8, et בית יער חַלְּבָטון I Rois 7. 2, 10. 17, la maison dans ou de la forêt du Liban, palais que fit bâtir Salomon, pour y habiter pendant l'été, ou pour servir d'arsenal ; וַשַּׁמְחִים לְרַעֵּר Osée 2. 14, je les changerai en une forêt, c.-à-d. ils ne serviront qu'aux bêtes sauvages; מע fig.: וְנִקָּהְ סִבְּכֵּר חַיַּעֵר בַּבַּרְזֵל Is. 10. 34, (le bois le plus épais) les armées vaillantes seront abattues par le fer ; וְיַשָּׁינּי ברערים (keri) Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forêts; מַבַּחַשׁׂהָ יערות Ps. 29.9, elle éclaircit, dépouille, les forêts. — 2º (Séjour des abeilles, où elles déposent leur miel? puis) Miel, rayon: אָכַלְּחִר רַעְּרָר עִם־הָּבְיִשׁר Cant. 5. 1, j'ai mangé le rayon avec mon miel ; בְּלֵבֶרַת הַדְּבָשׁ I Sam. 14. 27, dans un rayou de micl. — 3° מָצַאנוּחָ בְּשָׂרֵי־רַעַר Ps. 132. 6, nous l'avons trouvée dans le champ de Jaar (Benjamin, comparé au lion de la forêt), ou dans un pays plein de bois.

אָרָה (habitant du bois) n. pr. Jaara, fils d'Achaz, 1 Chr. 9. 42.

יְעֵרָה (const. יְעֵרָה) Rayon de miel (v. יַבֶּרַם).

יַערי ארנים n. pr. (v. יַערי ארנים).

יערשיה n. pr. m. I Chr. 8. 27.

ַנְעָשָׁר cheth., יַצְשָׁר keri, n. pr. m. Esdr. 10. 37.

יַגעליאַל (que Dicu crée) n. pr. Jaasiel, fils d'Abner, I Chr. 27. 24.

לְּרְיָה (que Dieu délivre) n. pr. m. I Chr. 8, 25.

Pi. Rendre beau, embellir : בְּבֶּשְׁתְּ זְרְנֵתְרֵבְ רְיַפִּתְּבּ Jér. 10. 4, il l'embellit avec de l'argent et de l'or.

Hithp.: לַּצְּוֹץ מְּחְיַפִּי Jér. 4. 30, c'est en vain que tu t'embellis, que tu te pares.

רְּפָּה, adj. (const. רְפֵּה, m. דְּמָה, const. תר, plur. ימות fem.). Beau, belle: כרי יפוד הוא מאר Gen. 12. 14, qu'elle était très belle ; וּכְאַבְשָׁלוֹם לֹא־חֶיָח אִישׁ־יָפֶּח II Sam. 14. 25, il n'y avait point d'homme aussi beau qu'Absalon; דעם-חקת מראח I Sam. 17. 42, et beau de figure (fort beau); יניחר יופף יפחרתאר ריפה פרצה Gen. 39. 7, Joseph était beau de figure (de taille) et beau de visage (ou : beau et agréable); des animaux : שבע פרות יפות מראה Gen. 41. 2, sept vaches fort belles; יָפֶּח מֹהָ Ps. 48. 3, (le mont Sion est) un beau paysage, ou un beau climat, ou une belle branche (ע. קים קול; (נוף Ez. 33. 32, un homme qui a une belle voix; אַח־חַפֹּל כָּפֵוֹת יָפֵת יָפֵת

251

קיניהוי Eccl. 3. 11, tout ce qu'il a fait est beau, (bon) en son temps.

יְמֵּרְיפִּיְה adj. f. (forme redoublée de יְמֵּרְיפִּיְה.). Belle: עְּנְלָה יְמַרִּפִּיְה בְּצְּרָיִם Jér. 46. 20, l'Egypte est comme une génisse, fort belle.

לְבָּלְי (la beauté) n. pr. d'une ville près de la mer, appartenant à la tribu de Dan, Joppé (aujourd'hui Jasa), Jon. 1. 3, Jos. 19. 46; יָם יְמוֹא Esdr. 3. 7, la mer de Joppé.

תְּבְיָם (Kal inusité, v. מַּדְּה, פְּמָּהְ souffler, respirer) Hithp. Soupirer: מְּרְיַפַּהְ מְּרָיִם Jér. 4. 31, elle soupire (gémit), elle étend ses mains.

רַבְּי adj. Respirant, desirant ardemment: רְיִפְתַּי יְצָּי Ps. 27. 12, et qui respire la violence; יְיָפֵּי Hab. 2. 3, ct (l'accomplissement de la vision) soupire, se hâte, vers la fin, le terme; selon d'autres: (la vision) parle de la fin, de ce qui arrivera à la fin (ou יְבָּי, fut. du Hiph. de mp).

יְפִי יִּפְיִי m. (rac. יְפִי יִּרְכְּיִרְהִי Ez. 28. 7, l'éclat de ta sagesse; יְפִי מָדְיָרָ מֵּדְיָ בַּרְבָּי וֹ וֹיִנְיִן מֵינְיִן בַּייְרָ וֹיִרְ וֹיִרְ בַּיִּרְיִּ בְּיִרְיִּ מַיְרָיִי מַיִּרְיִ מַיִּרְ בַּיִּרְ מַּבְּלַ-יִּפִי Is. 33.17, tes yeux verront le roi dans sa splendeur; מְבִּילִי מִבְּלַ-יִּפִי Ps. 50.2, de Sion, la perfection de la beauté; יְרִוּאָר דַּמֵּבְלָ Ps. 45.12, et le roi désirera, convoitera, ta beauté (concevra de l'amour pour ta beauté).

עיביי (la brillante) n. pr. 1° Japhia, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 12. — 2° Japhia, roi de Lachis, Jos. 10. 3. — 3° Japhia, fils du roi David, II Sam. 5. 15,

לְבְּלֵטְ (Dieu le sauve) n. pr. Japhlet, fils de Heber, I Chr. 7. 32; n. patron. זְּמֵלְנִי Jos. 16. 3.

Table, n. pr. 1° Jephunné, père de Chaleb, Nomb. 13. 6. — 2° Jephunné, fils de Jether, I Chr. 7. 38.

שָּרֵי (Kal inusité, briller, v. רְּהָּחָי Hiph. יְּהְיֹמְי מִיּר יִּר Faire briller: יְהִיֹמְי אֵר Job 37. 15, (sais-tu comment) il fait briller la lumière de ses nuées (à travers les nuées)?— 2º Paraître, bril-

אָנְאָרְיּ: f. Splendeur, beauté : יְחִלְּלֹּהּ Ez. 28. 7, ils souilleront ta beauté, ta splendeur.

T\$? (qui se répand au loin) n. pr. Japhet, fils de Noé, Gen. 5.32, 9.27.

በርት! n. pr. Jephtha, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43. — 2º Jephté, fils de Gelead, juge d'Israel, Jug. 11. 1.

לְתְּחְרַאֵּל (espace de Dieu) n. pr. d'une vallée dans le pays de Zabulon et d'Aser, Jos. 19. 14, 27.

אין (fut. רצא, impér. צא, avec ה parag. אַצָּאָ, pl. f. אַאַריָם, inf. אַצַי, const. אַצָּאַ. part. יצא, f. יצא et ינצאר) Sortir : צא מְבְחָהָה Gen. 8. 15, sors de l'arche; יבַּבֶּין רַצַאחִי Job. 3. 11, (quand) je suis sorti du sein (de ma mère); avec l'acc.: הם יצאו אַת־חַעִיר Gen. 44. 4, lorsqu'ils furent sortis de la ville ; הַיֹּצֵא הַשַּׂרֵה שָׁינָה שׁבַּח Deut. 14.22, (les fruits) qui sortent, naissent du champ chaque année; בַּנַר רצאני Jer. 10. 20, mes enfants sont sortis de moi, c.-à-d. m'ont abandonné; תועיר חַיּצַאַת אָלַתְּ Amos 5. 3, la ville d'où sortent mille hommes; avec בואשר באשר בצאוּ בוֹי Jér. 17. 19, (la porte) par laquelle ils sortent ; נָאֵצְאָח בְשַּׁעֵּר־חַעַּרָא Néh. 2. 13, je sortis par la porte de la vallée ; לֹא רֵצֵא בַּאָּבָא Deut. 24. 5, il ne sortira pas avec l'armée (il n'ira point à la guerre); יָרְצֵא לְּמַנֵינוּ I Sam. 8. 20, il sortira devant nous, marchera à notre tète; יָיָצָאִתִי אֲחֵרָיו I Sam. 17. 35, jo courus après cette bête; פַּמַח זָבוּלָן בּצֵאחָה Deut. 33. 18, réjouis-toi, Zabulon, dans ta sortie (pour la guerre ou pour des entreprises commerciales); דצא לחששי Exod. 21. 2. l'esclave sortira libre (de chez son maître); יִרְצָאֵח חַנָּם 21. 11, elle sortira de la servitude, elle est libre, gratis (sans se racheter); ירא אלודים יצא אַר־קּלָם Eccl. 7. 18, celui qui craint Dieu sort, se retire bien, de tout cela; דַּיָאַרָע בַּל-דָואָרֵץ Gen. 19. 23, le soleil se leva sur la terre; צארו Néh. 4. 15, quand les étoiles paraissent :עינת וחומה יצאים Deut. 8.7. (où) des sources et des lacs coulent, jaillissent; אַנבא הַאַביּל Jos. 15. 11, la frontière s'étend ; אַבָּא מְשָׁפֵּט מְעָקֵל Hab. 1.4, on rend des jugements corrompus, pervers, *littér*. la justice sort courbée, tortueuse; בְּצֵאר חַשְּׁנְה Exod. 23. 16, quand l'année finit; יַצא הַפְּסֵרוֹ בִּשְׂכָרוֹ Aboth, la perte et le profit, le défaut ct la qualité, se compensent; יצא יִדָי ingin accomplir un devoir, surtout religieux.

Hiph. Faire sortir : חוציא אַחְכָם מַאֶרֵץ בערים Exod. 16. 6, (que c'est Dieu) qui vous a fait sortir (vous a tirés) de l'Egypte ; הוֹצִיא לֶחֶם וַיַּיִן Gen. 14. 18, Malchisedek apporta, leur offrit, du pain et du vin ; נַיּוֹצָאָה מָחֵיקוֹ Exod. 4. 7, il retira (sa main) de son sein; נַיּוֹצֵא קעבר פלי־בסף Gen. 24. 53, le serviteur (Éliézer) tira (présenta) des vases d'argent; נְמוֹצֵא חָאָרֵץ הָשָׁא Gen. 1. 12, la terre produisit de l'herbe verte; xxxx ארדוובסת בל-רשראל II Rois 15. 20, Manahem leva cet argent dans Israel; לחוציא דבח על-חאבץ Nomb. 14. 36, en répandant de mauvais bruits de ce pays, en le décriant comme mauvais; יוצרא Is. 42. 1, il annoncera la justice, la loi, aux nations; ומוצרא Is. 54. 16, (l'ouvrier) qui fabrique l'instrument ; וָאָם־תּוֹצִיא יָקֶר מְזּוֹלֵל Jér. 15. 19, et si tu separes, si tu sais distinguer, ce qui est précieux de ce qui est vil; מַרָצֵא אָמַך (keri) Gen. 8. 17, (pour הוציא) fais sortir avec toi ; ניוצראחו II Rois 12. 12, on employa, dépensa (cet argent).

Hoph. pass.: היא מוצאה Gen. 38. 25, elle fut conduite dehors (au supplice);

יִרִיא מַעַבְּים הּוּבְּאָה Ez. 38. 8, et elle a été retirée, ramenée, d'entre les nations.

לְצְיּף chald. (Kal inusité. Schaph, v. וְשֵׁיבִּיא בֵּיְרָהָה דְּכָּה:). Achever, finir : יְשֵׁיבִּיא בַּיְרָהָה דְכָּה Esdr. 6. 15, et on acheva ce temple.

איני Kal inusité. Niph., Hiph. et Hoph. formés de איני, v. ce verbe. (Kimchi classe toutes les formes sous ביני.)

Hithp. קתרמב se placer, se présenter, se tenir : נַיְחָיָצְבּוּ בְּחַחָתִּית תְּחָר Exod. 19. 17, ils se placèrent au pied de la montagne ; יַיְחַבָּב מַלְאַךְ דֵי בַּנֶּרֶךְ Nomb. 22. 22, un ange de l'Eternel se plaça dans le chemin ; וְהַתְּבַצֵּב לְפָנֵי פַרָשׁה Exod. 8. 16, et présente-toi devant Pharaon; לַחָרְבַּצֵב עַל־בֵּר Job 1.6, pour se présenter devant l'Eternel; יְתִישָבוּ מַלְכֵר מֵּרֶץ Ps. 2.2, les rois de la terre s'élèvent (contre l'Eternel); מי יְחָרַצָּב לְּמְנֵי מְנֵי ענִק Deut. 9. 2, qui peut subsister devant les fils d'Anac (qui peut leur résister); יַאֵּדן עובה לְחַרְיַצֶּב II Chr. 20. 6, nul ne peut te resister; ining againg Exod. 2. 4, (pour נמחרמב) et sa sœur se tint ou se plaça.

יֵצֵי chald. Pa. Apprendre, savoir, la vérité: אֲבִית לְּבִּבָּא Dan. 7. 19, j'eus ensuite le désir d'apprendre, de savoir, la vérité.

יָצָג ou אַצָּל Kal inusité. Hiph. יָדְאַדיג Placer, présenter, mettre : יָּהַצֵּינְהִי לְפָנֶיךְ Gen. 43. 9, (si) je (ne) le place devant toi ; רַיִּאנֵם לְּמְנֵי מַרְעֹח 47. 2, et il les présenta à Pharaon; דואָרגָיִר מָלֶר רִירִם Jér. 51. 34, il m'a placée là (m'a renduc) comme un vase vide; וַיַּשָּג אַת־הַשַּׁקַלוֹת Gen. 30. 38, il posa les branches, bátons; דומג על־הארץ Deut. 28. 56, (qui n'a pas essayé de) poser (son pied) sur la terre ; וַחַאָּרגוּ בַשְׁעֵר מִשְׁפֵּט Amos 5. 15, relevez la justice dans la porte (faitesla régner dans vos tribunaux); אַלֹכִי מַאָּדיג אַר־וּזָיח דַאַמֵּר Jug. 6. 37, je mets la toison (dans l'aire) אָצִרנָרד־נָא עִנְּדְּך Gen. 33. 15, je veux placer, laisser (quelquesuns de mes gens), auprès de toi.

Hoph. Etre laissé, demeurer : בָּק צאונֶכם וּנְקַרְכֶם יְצָּג Exod. 10. 24, mais vos troupeaux de menu et de gros bétail demeureront ici.

לֵלְבּי, m. (rac. יְצְּדֶּיָר). Huile, יְצְּדֶּיָר Nomb. 18. 12, ce qu'il y aura de meilleur en huile; אֶרֶץ זֵית יִצְּדֶר הִּבְשׁ II Rois 18. 32, une terre d'oliviers, d'huile et de miel, ou אַבֶּיר יִבְיִּדְיִּדְי d'olives dont on tire l'huile; אַבֶּיר יִבְיִּדְיִּדְי לַכִּיר וַיִּצְּדֶר בַּיִּר וֹיִבְּיִר בַּיִּרְי בַּיִּר וֹיִבְּיִר בַּיִּר וֹיִבְּיִר בַּיִּר וֹיִבְּיִר לַבְּיִר וֹיִבְּיִר לָבִיר וֹיִבְּיִר בַּיִר וֹיִבְּיִר לְבִיר בַּיִר בַּיִּרְי בַּיִר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בְּיִר בַּיִר בַּיִּר בְּיִר בַּיִר בַּיִּר בְּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בְּיִר בַּיִּי בְּיִר בַּיִּיר בְּיִר בְּיִר בַּיִּי בְּיִר בַּיִּיר בְּיִר בַּיִּיר בְּיִר בַּיִּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בִּיִּיר בְּיִר בַּיִּיר בְּיִר בִּיִּיר בְּיִר בִּיִר בְּיִר בַּיִּיר בְּיִר בַּיִּיר בְּיִר בִּיִּיר בְּיִר בַּיִּיר בְּיִר בַּיִּר בְּיִר בַּיִיר בְּיִר בִּיִּר בְּיִר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בַּיִר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בַּיִּיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בִּיר בִּיי בְּיִיר בִּיי בְּיי בִּיר בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בִּיי בִּיי בִּיי בְיִיי בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בִּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בְּיי בִּיי בְּיי בִּיי בְּיי בְיי בִּיי בְּיִיי בְּיִייי בְּייִיי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְ

ייִרְיּרְיּ. n. pr. Jezhar, fils de Kahath, Exod. 6.18; n. patr. Nomb. 3.27.

אַלי, m. (rac. יְצָבֶי,). 1° Lit: אָבּרְיְבִּיבְּיי Ps. 63. 7, quand sur mon lit je me souviens de toi; עֵּל־יְצִבּינָי אָבִיבְּי 132. 3, que je ne monterai sur mon lit, exact. sur le lit (préparé pour être) ma couche. — 2° Etage: יַיבָּין אָרִר I Rois 6. 10, il bâtit l'étage audessus (ou: une galerie autour) de tout l'édifice; fém. דְּיִבִּינַי הַנְּבִּינִי הַבִּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנָּבְינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְינִי הַנִּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנִּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנְּבְינִי בַּבְּינִי הַנִּבְּינִי הַנְּבְּינִי הַנִּבְּינִי הַנְּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנַּבְּינִי הַנְּבְּינִי הַנְּבִּינִי הַנְּבְּיִי בַּיִּי הַנִּי הַנִּבְּיִי בַּיִּבְינִי הַנְּבְּיִבְּי הַנִּי הַנִּבְּי הַבּינִי הַבָּי הַבּינִי הַבָּי הַבּינִי הַבָּי הַבָּי הַבּיי הַבּינִי בְּיִבְּי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בְּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִבְּי בַּיבְי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בְּיִבְּי בַּיִּבְי בַּיבְּבְי בַּיִבְּבְי בַּיבְּבְי בַּיוּבְּבְי בַּבְּבְי בַּיִּבְי בַּיְבְּבְי בַּיוּבְּי בְּיִבְּי בַּבְּי בְּבִּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בַּבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בַּיְי בְּיִבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּיִּבְי בַּיוּ בְּיי בַּי בַּיִי בְּיִבְּי בַּיוּ בְּיבְי בְּיִבְּי בַּיְבְּיבְי בַּיוּבְּבְיי בַּיוּבְּבְּי בְּיבְּבְי בַּיבְּבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיִיבְּי בְּיבְּבְי בְּיבְּבְּי בְּיבְּי בְּיבְּיי בְּיבְּי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיבְייִיי בּיבְּיי בּיבְּייִייִיי בְּיבְּיי בּיבְּיי בְּיבְּייִי בְּיבְייִיי בְּיבְּייִּי בְּיבְּייִיי בְּיבְּייִי בְּיבְּיי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִיי בְּיבְּיי בְּיבְּייִייִיי בְּיבְּייִיי בְּיבְּייִיי בְּיבְּייי בְּיבְּייִיי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִיי בְּיבְּייִייִיי בְּיבְּייִי בְּיִיבְּייִי בְּיבִּיי בְּיבְיייי בְּיבְייִיי בְּיבְּייִיי בְּיבְּייי בְּיבְּייי בְּיבְּייִייי בְּייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיייי בְּיבְּייי בְּיבְייי בְּייִיי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיבְייי בְּייִייי בְּייי בְּיייי בְּייִייי ב

אָרְיִי, (il rit, raille) n. pr. Isaac, fils d'Abram, patriarche, Gen. 17. 17, 21. 5; Jér. 33. 26: אַרְיִי אָרְיִי, אָרְיִי, אָרָיִי, אָרָיִי, אָרָיִי, אַרָּיִי, אַרָּיי, אַרָּיִי, אַרָּיִי, אַרָּיי, אַרָּיי, אַרָּיי, אַרָּיי, אַרְייִי, אַרְייִי, אַרְייִי, אַרְייִי, אַרְייִי, אַרְייִי, אַרְייִי, אַרִּיי, אַרְייִי, אָרְייִי, אַרְייִי, אָרִיי, אַרְייִי, אָרָיי, אַרְייִי, אָרָיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרְייִי, אָרְייִי, אָרִיי, אָרְיי, אָרְיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרְייי, אַרְייי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרְייי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרְייי, אָרְייי, אָרִיי, אָרְייי, אָרִיי, אָריי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִיי, אָרִייי, אָרִייי, אָרִייי, אָרייי, אָרייי, אָרייי, אָרייי, אָרִייי, אָרִייי, אָריי, אָרייי, אָרִייי, אָרייי, אָריייי, אָריייי, אָרייי, אָריייי, אַרְיייי, ארייי, אָרייייי

רְיִי (keri אַדְר) n. pr. m. I Chr. 4. 7. אַדְר adj. verb. (rac. אָדָי). Sorti : יִדְּאָר מָעָר II Chr. 32. 21, et de ceux qui étaient sortis de ses entrailles (de ses enfants).

בייבי chald. adj. (ע. בייבי). Sûr, vrai: מְּמָא Dan. 6. 13, cette chose (cela) est sûre; בְּיבִּיב הֶלְמָא 2. 45, le songe est véritable; בְּיבִּיב 2. 8, certes; Rituel, (cette parole est) vraie et sûre.

עיץ' (keri) Etage (v. יָציּיצָ).

שְצִין (Kal inusité) Hiph. Placer dessous, étendre pour servir de lit: שְּמֶר יַצִּיבְּעָ Is. 58. 5, et qu'il étende sous lui le sac et la cendre (qu'il se couche dessus); וְאַבִּיעָה שְׁאוֹל Ps. 139. 8, si je fais de l'enfer mon lit (si j'y repose).

Hoph. pass.: מַּחְמֶּרְהְ יַצֵּע רְעָּה Is. 14. les vers sont placés comme un lit

sous toi (les vers forment ton lit); בים לַרְבִּים Esth. 4. 3, le sac et la cendre étaient étendus comme un lit pour beaucoup, beaucoup se couchèrent sur le sac, etc. (ou בַּשָּר, dans cette phrase, est prét. du Pou. et le r lettre radicale.

P¥; (fut. pix;, plur. px;, imper px et px, inf. npx) 1° Verser, répandre : הששה בל־ראשה Gen. 28. 18, il répandit de l'huile sur le haut (de la pierre); וְרַצָּק עָלֵיתְוּ שֵׁמֶן Lev. 2. 1, il répandra de l'huile dessus ; יַרַצַּקַתָּ עֵל כָּל־ וו חַבְּלִּים חָאֵלֵּח II Rois 4. 4, tu verseras dans tous ces vases; צַּק לַנָּם וִיאֹכֵלוּי II Rois 4. 41, verse (dans les plats), sers-leau peuple, pour qu'ils mangent; צַקוּן לְחֲשׁ Is. 26. 16, (ils ont épanché) ils t'ont adressé leur humble prière.— 2° Fondre : וַיַּצַקַם לוֹ אַרָבָע טַבָּער וַחַב Exod. 25. 12, et tu fondras (pour l'arche) quatre anneaux d'or ; לַצַּקַרו אָת אַרְנֵי חַקֹּבֵשׁ 38. 27, pour fondre les bases (des colonnes) du sanctuaire; part. pass. יַצוּק fondu : יַצוּק I Rois 7. 24, (les ornements) étaient fondus dans sa fonte (en une seule pièce avec la mer); dur : למוֹ קצוּם בְּמוֹראַבֶּן Job 41. 15, son cœur est dur comme la pierre ; יצוים עליר 41. 14, (tout) est dur, solide, en lui ; au fig.: יבר־בּלִיַעל יצוּק בּוּ Ps. 41. 9, un dessein injuste, infame, est arrêté en lui, ou : le malheur s'est répandu sur lui (dans ce sens ce sont les paroles de l'ennemi). — 3° Intrans. נוצק בסיתשפה : Couler, devenir dur I Rois 22. 35, le sang de la plaie coulait; בְּצָקַת עַפַר לַמּוּצָק Job 38. 38, lorsque la poussière, ou la boue, se durcit comme une fonte, comme l'airain.

Hiph. 4° Verser: תְּיִבְּאָ מִינְ keri (תְּיָבָּאָת cheth), II Rois 4.6, et elle versait. — 2° Une autre forme, placer, poser: יַבָּי Jos. 7. 23, et les placerent, deposèrent, devant l'Eternel; מַּבְּאַרִין תָּאַלְחִים II Sam. 15, 24, et ils posèrent l'arche de Dieu.

Hoph. 1° Etre versé : אֲשֶׁר־רּנְצֵּק כֵּל־ Lév. 21. 10, sur la tête duquel (l'huile d'onction) a été répandue; בְּאֵיּחְיהֶרְּךְּ Ps. 48. 3, la grâce est versée, répandue, sur tes lèvres. — Etre fondu: בְּלֵי מִינְי I Rois 7. 33, tout (était) jeté en fonte; בְּאָי מִּינֶע Job 37. 18, comme un miroir de fonte (d'airain); au fig.: בְּלֵא הִירָא Job 11. 15, et tu seras stable, ferme, et tu n'auras rien à craindre (v. II בְּיִנִי מִצְּע).

קאָקה: La fonte: בּיצָקהוּ I Rois 7. 24, dans sa fonte (v. le même exemple מַּצָּי, 2°).

וֹצִר (fut. יְבִּיבֶר et אַנְיר 1º Fabriquer, former, creer: הָאָרָם אֲטֵר רָצָר Gen. 2. 8, l'homme qu'il avait forme; וְיִרצֵר דֵי אַרַם אַח־הַאָּדַם 2. 7, l'Eternel, Dieu, forma l'homme; יצרר מסל Is. 44. 9, ceux qui fabriquent les idoles; יצר פרן Ps. 94. 9, celui qui fait l'œil (Dieu); פַרַץ יחרת אחר בצרחם 74. 17, l'été et l'hiver tu les as créés, établis; רוצר אור ובורא ושה Is. 45. 7, qui forme la lumière et qui crée les ténèbres (v. דער subst.); ויצרה ישראל Is. 43. 1, (Dieu) qui t'a formé, ô Israel! - 2º Créer pour, destiner à : יצֵרְתִּיךְ עֶבֶר־לָי Is. 44. 21, je t'ai formé pour être mon serviteur ; יָאשָרָךּ לברית עם 42.6, je t'ai formé (destiné), je t'ai établi, pour être le représentant, ou l'auteur, de mon alliance avec le peuple (ou de l'alliance des peuples; d'autres traduisent יְנֵאַשֵּרָה: je t'ai conservé, de בצר . — 3º Former dans l'esprit, projeter: מִימֵי קָדֵם וִיצַרְחִיתָ 37. 26, depuis le temps le plus reculé je l'avais projeté, ordonné; רָצַרְתִּר אַם אַנְשֵׁנִיּם 46. 11, j'en ai formé le dessein, et je l'accomplirai ; avec חנה אַלכָּר : כֵּל יוצר עליבם רעה Jér. 18. 11, je projette contre vous (je vous prépare) des maux, ou dans le sens 1° : je crée des maux nouveaux contre vous.

Niph.: לְפָנֵי לֹא־כוֹצֵר אֵל Is. 43. 10, avant moi aucun Dieu n'a été formé; mieux: avant moi, avant que j'aie créé, il n'y avait rien de créé par un Dieu.

Pou.: יְמֵים רְאֵים Ps. 139. 16, les jours sont destinés, fixés, à l'homme des sa naissance (v. Kal 3°); selon d'autres,

קירי a pour sujet מְּלֵים qui précède: tous mes membres qui devaient être formes (בְּיִבִים) dans la suite de plusieurs jours (étaient écrits dans ton livre).

Hoph:: בֶּל־בְּלֵּרְ יוֹצֵר שָלַרְהְ Is. 54. 17, toute arme qui a été préparée, ou forgée, contre toi.

וֹצְר (le même que צור et צָּרָר, mais intrans.) Etre étroit, resserré, embarrassé, effrayé, tourmenté: בלכחה לאר רצר צעדה Prov. 4. 12, lorsque tu marcheras (dans ce sentier) tes pas ne seront pas resserrés; בר עַחַה הַצְּרֵי מִיּוֹטֶב Is. 49. 19, car alors tu seras à l'étroit par la quantité des habitants; impers.: ימאר לחם מאר Jug. 2. 15, ils étaient très embarrassés (dans une grande détresse); בַּכְּלֹאוֹת סָמְקוֹ רָצֵר לוֹ Job 20. 22, malgré l'abondance de ses biens, il sera en peine, ou il tombera dans la nécessite; ניירא רעקב מאר ניצר לו Gen. 32. 8, Jacob eut une grande peur, et il eut le cœur serré (fut effrayé); aussi forme fem.: נְהֵצֵר לְרָוָד מָאֹר I Sam. 30. 6, David fut très effrayé, ou affligé; רַנַצר לאַמְנוֹן II Sam. 13. 2, Amnon était tourmenté (par sa passion).

יַצֶּר m. (rac. I יצָר). 1° Formation: ידע יצרנו Ps. 103.14, parce qu'il connaît notre formation (il sait comment et de quoi nous sommes formés, il connatt notre nature). - 2º La chose formée, l'ouvrage : וַרַצֵּר אָמֵר לִיצִרוֹ Is. 29. 16, (comme si) l'ouvrage disait de l'ouvrier, ou si un vase d'argile disait du potier; בייבטח יצר יצרו עליו Hab. 2. 18, l'ouvrier de l'ouvrage (de l'idole) espère cependant en lui (en son ouvrage). — 3º Pensée, méditation, dessein (v. I בי רצר לב האדם רע: (מינצר אבר לב האדם בי מועריו Gen. 8. 21, car les pensées (les penchants) du cœur de l'homme sont portées au mal des sa jeunesse ; וְכֵל־תֵצֵר מחשבת לבו רק בע 6. 5, et que tous les desseins et toutes les pensées de son cœur n'étaient que méchanceté; רצר סמוה חצר Is. 26. 3, l'esprit ferme (qui a confiance en toi), tu le préserveras.

יצר. n. pr. Jezer, fils do Nephthali,

Gen. 46. 24; nom patron., יְצְרָד Nomb. 26. 49.

נְצְרִים ' pl. m. (ce qui est forme). Les membres du corps ou les traits : יִּצְרֵיב Job. 17. 7, et mes membres, ou mes traits, sont tous comme l'ombre (qui disparatt).

רְאָבֶר בּיבֶר בּיבֶר embraser, et intr. brûler, s'embraser: בַּיבֶר בַּיבֶר בַּיבֶר בּיבָר בּיבָר בּיבָר בּיבָר בּיבָר בּיבַר Is. 9. 17, elle s'embrasera, brûlera, dans l'épaisseur de la forêt; ou trans.: elle embrasera la forêt; פַּצִּשׁ יִבְּשׁׁי יִבְּיבּי 33. 12, ils seront consumés par le feu; בַּיבָּשׁ יִבְּיבְּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִיל יִבְּיבָּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבְיל בָּצִשׁ יִבְּיבִיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִישׁ יִבְּיבִיל בָּצִישׁ יִבְּיבִּיל בָּצִשׁ יִבְּיבִּיל בָּצִישׁ יִבְּיבִּיל יִבְּיבִּיל בְּצִישׁ יִבְּיבִּיל בְּצִיל יִבְּיבִּיל בְּצִישׁ יִבְּיל בְּצִישׁ יִבְּיבִּיל בּצִּישׁ יִבְּיבִּיל בּצִּישׁ יִבְּיבִּיל בּצִּיל יִבְּיבִּיל בּצִישׁ יִבְּיבִּיל בּצִּיל יִבְּיבִּיל בּבְּיבִיל יִבְּיבְּיל בּצִישׁ יִבְּיבִּיל בּצִישׁ יִבְּיבִּיל בּצִּים יִבְּיבִּיל בּצִישׁ יִבְּיבִּיל בּצִּיל יִבְּיבְּיל בְּבִּיבְּיל בְּבִּיל יִבְּיבְּיל בְּבָּיל יִבְּיבְּיל בְּבִּילִים יִבְּיבְּיל בְּבָּיבְּיל יִבְּיבְּיל בְּבָּיבְיל בְּבָּיל יִבְּיל בְּבִּיל יִבְּיבְּיל בְּבִּיל יִבְּיל בְּבִּיל יִבְּיבְּיל יִבְּיל יִבְּיבְּיל יִבְּיל יִבְּיבְּיל יִבְּיל יבְּיל בּיבּיל יבִּיל בּייל בּיבּיי בּיבּיל יבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיים בּיבּיל בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייי בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייי בּיבּיייים בּיבּייים בּיבּייים בּיייים בּיבּייייים בּייייים בּיבּייייים ב

Niph. יְשֵׁר (même signif.): יְשָׁר Néh. 1. 3, et ses portes ont été consumées par le feu; יְשָׁר יְשֵׁר אַלָּי יִשְׁר Jér. 2. 15, ses villes ont été brûlées, personne n'y demeure (Targ.: ses villes sont désertes); יְשִׁרְּשֶׁר בַּמִּרְבֶּר (ou désolée) omme un désert; יְשָׁרִי דְּשָׁר יִשְׁרָי וְשָׁרִי וְשָׁרִי וְשָׁרִי וְשִׁרְי וִשְּׁרִי וְשִׁר וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִּרִי וְשִׁרִי וְשִּרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִּׁרִי וְשִׁרִי וְשִּרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִּׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִּרִי וְשִׁרִי וְשִּׁרִי וְשִׁרִי וְשִּרִי וְשִׁרִי וְשִּרְי וְשִּרִי וְשִּרְי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרְי וְשִּרִי וְשִׁרִי וְשִּרִי וְשִׁרִי וְשִּרְיִי וְשִׁרִי וְשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרִי וְשִׁרִי וְשִׁרִי וְשִׁרְי וְשִׁרְי וְשִּרְיִי וְשִׁרְי וְשִּרְי וְשִּרְי וְשִּרְי וְשִּרְי וְשִּרְי וְשִּרְיִי וְשִּרְי וְשִּיְרִי וְשִּיְרִי וְשִּיְרִי וְשִּיְרִי וְשִּירִי וְשִּירִי וְשִּייִי וְּשִּירִי וְשִּייִי וְשִּירִי וְשִּירִי וְּיי וְשִּירִי וְשִּירִי וְשִּירִי וְשִּירִי וְשִּירִי וְשִּירִי וּי וְשִּירִי וְּיִיי וְּשִּירִי וְּשִּירִי וְּיִי וְּשִּירִי וְּייִּייִי וְּשִּירִי וְּיִיי וְּיִּיי וְּיִּיי וְּיִּייִי וְּייִי וְּייִי וְשִּיי וְּיִיי וְיִייִי נְיִי וְּיִי וְּיִי וְשִּיר וְיִי וְשִּייי וְייִי וְּיִי וְּיִייְי נְיִייִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְּשִּיי וְיִייִי וְיִייִי וְּיִייְייִי וְיִייִי וְּיִיי וְיִייִי וְיִייִיי וְּייִייִי וְּשִּיי בְּייִיי וְּיִיי וְשִׁיי וְיִייי וְשִּייי וְשִּייי וְשִּייי וְשִּייי וְשִּייי וְּשִּייי וְשִּייי וְשִּייי וְשִּייי וְּיִיי וְּשִּייי וְיִייִּיייִיי וְּשִּייי וְּשִּייי וְשִּייי וְיִייי וְּשִּייִיי וְשִּיייי וְשִּייייי וְּיייייייִיי וְּיִייי וְּיִּיייייייִיי וְּיִייייייי וְּשִּייייי וְשִ

קושיקי זו. Cuve, pressoir: יְחָשִּׁיקי Joel 2. 24, les pressoirs regorgeront de vin et d'huile; Prov. 3. 10, et tes pressoirs déborderont, regorgeront de vin; יְקְבִים דְּרְכִּי Job 24.11, ils ont foulé les cuves, ou : le vin dans les pressoirs.

קבְּצְאֵל (ce que Dicu rassemble) n. pr. Jekabséel, ville de la tribu de Juda, Néh. 11. 25, קּבְאַל Jos. 15. 21. אבין: (fut. ביבן פר ירבןדי) Brûler: אַשׁ וֹרִיבְוּר פְּלִּרוּיִם Is. 65, 5, un feu qui brûle toujours; זְבֶּר יְבֶּר יְבִּר וְבָר וְלַר 10. 16, et sous (cette armée) qui est sa gloire s'allumera un embrasement, un incendie; וַמִּיבְּר עַר־שְׁאוֹל מַחְמִית Deut. 32. 22, il brûle jusqu'au fond du schéol.

Hoph. Etre allumé, brûler: יְאֵשׁ Lév. 6. 2, le feu de l'autel sera allumé (brûlera) dessus, y sera toujours entretenu; עִּרְשִּׁלְּיִם תִּנְּקְרַ בְּיֹלֶם תִּנְּקְרַ בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בַּיֹּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּ

רְבֶּי chald. Brûler, part. fém. בְּבֶּרְהָא trulant: בִּרְרָהָא Dan. 3. 6, une fournaise pleine d'un feu ardent.

קקר, chald. f. Brûlement, action de brûler: נְיִתְּיבֵת לִּיִּמְרָת אֲשָׁא Dan. 7. 11, et qu'il avait été livré au feu pour être brûlé, exact. au brûlement par le feu.

Jokdeam, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 56.

30. 1, un sage, contemporain de Salomon; selon d'autres, un nom que Salomon se donne à lui-même: Agour, qui assemble; Yaké, qui répand les vérités, la sagesse.

ליקורו (seulement const. יְּקְרָהוּ (Seulement const. יְּקְרָהוּ (Obéissance, selon les uns; assemblée, société, selon les autres: יְלֹּהְ יְּקְרָהוּ עַּמְּרֵּח כַּמְּרֵּח (Juda, aura) l'obéissance des peuples, les autres tribus lui obéiront, ou : les peuples s'assembleront autour de lui; יְּהְבָּיִר יִּיִּקְרִירְצֵּׁח Prov. 30. 17, et qui méprise l'obéissance due à sa mère, ou la société de sa mère.

קלור m. Foyer: יְקוּדְּלְּוּר, אַשׁ מִיּקוּדְ Is. 30. 14, pour enlever du feu d'un foyer (proprem. part. pass.: ce qui est allumé).

יקור ביקור ביקור

brasement s'allumera comme un incendie.

יְקוֹט m. Néant: אָטֶר־יָקוֹט מַסְלּוֹג Job 8. 14, son espérance est un néant, un rien; ou fut. de יוף: son espérance sera coupée, s'évanouira (v. קיני).

יְקוּם m. Ce qui existe, un être: בְּלִּיחִים אֲשֶׁר צְּשִׂיחִי Gen. 7. 4, tous les êtres (toutes les créatures) que j'ai faits; וְאֵח בָּל־חַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרְגַלֵּיחָם Deut. 11. 6, et tous les êtres qui les suivaient.

קין et קין m. (pl. יְקוּשׁים, rac יְקוּשׁ qui tend des filets, l'oiseleur: מַּד יָקוּשׁ Osée 9. 8, le filet d'un oiseleur; יְקוּשׁ יִדְי יְקוּשׁ Prov. 6. 5, et comme un oiseau (qui fuit) d'entre les mains de l'oiseleur.

יקוחיאַל *n. pr. m.* I Chr. 4. 13.

같은 (le petit) n. pr. Joktan, fils de Héber, Gen. 10. 25, souche de plusieurs peuples de l'Arabie.

יְקִים (Dieu l'élève) n. pr. 1° I Chr. 8. 19. — 2° 24. 12.

יָקִיר adj. (rac. יָבֶּרְים). Cher: יְבֶּרְים בָּלְיִים לֵּרְיִם לֵּרְיִם Jér. 31. 20, Ephraïm n'est-il pas mon fils chéri?

יקיר chald. adj. 1° Difficile: פּמִלְתָא בּחַלְתָא בּחַלְתָא יַחָרָח Dan. 2. 11, et ce que le roi demande est difficile. — 2° Glorieux, puissant: אָסְנַפַּר רַבָּא וְיַפִּירָא Esdr. 4. 10, le grand et glorieux, noble, Asenaphar.

יַקמְיָה n. pr. 1° I Chr. 2. 41. — 2° 3. 18.

יַקמְעָם n. pr. m. I Chr. 23. 19.

יְקְּמְעָם n. pr. Jokméam, ville dans le pays d'Ephraïm, appartenant aux Lévites, I Chr. 6. 63; Jos. 21. 22, on lit à la place: פְּבְצִּים.

קרְעָם: (possession du peuple) n. pr. Joknéam, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

mon cœur ne s'éloigne de toi; נְּמַלֶּיִרְ דְּבְּלֵּירְיָּרְ Ez. 23. 18, mon esprit, ou mon cœur, s'est retiré d'elle; selon d'autres, le Kal de la racine סְבֵּע ou בַּבָּרִי

Hiph. Attacher à des potences, pendre (faire disloquer les membres): אור ביקיעם בּוּדֶר Nomb. 25. 4, et pends-les; II Sam. 21. 9, ils les pendirent sur la montagne.

Hoph. Etre pendu : פַּאָמוֹת הַמּוּקְנִים II Sam. 21. 13, les os de ceux qui avaient été pendus.

יַכוף (ע. אָבַיּן).

רְיִרְּמֶץ (sculem. fut. יְרִימֵץ, רִימֵץ פַּרְ (מַיּמֶץ בִּקְל פַּח. 9. 24, Noé s'éveilla; יַרְיּמֶץ בַּעְּכֹּבְ בִּשְׁכֵּבְ בִּעְּכֹּבְ בִּעְּכִּבְ בִּעְּכִּבְ בִּעְּכִּבְ בִּעְּכִּבְ בִּעְּכִּבְ בִּעְּכִּבְ בִּעְּכִּבְ בַּעְּכִּבְ בַּעְּכִּבְ בַּעְּכִּבְ בַּעְּכִּבְ בַּעְּכִּבְ בַּעְּכִּבְ בַּעְרָבְּר בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעָבִי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעַבִּי בְּעַבִּי בְּעַבִּי בְּעַבְי בְּעַבִּי בְּעַבִּי בְּעַבְי בְּעַבִּי בְּעַבְי בְּעַבִּיך Hab. 2. 7, tes oppresseurs s'éveilleront (le prét. בְּעִרִיך, Hiph. de יִיבִיץ).

יַקר (fut. ייקר, בייפר et יבר) Etre cher, précieux, célèbre : יַבֶּקר פִּדְיוֹן נְפָשׁם Ps. 49. 9, le rachat de leur âme serait trop cher; נירקר שמו מאו I Sam. 18. 30, et son nom devint très célèbre; יָקְרָח נַמְּיָשׁי בּפֵרנֵין; I Sam. 26. 21, (puisque) ma vic a été précieuse devant tes yeux (que tu as épargné ma vie); אַשֵׁר יַקַרָּתִּר מֵצַלֵּרְדָם Zach. 11.13, (ce prix) que j'ai été cru digne (que j'ai été estimé) par eux, ou: (ce beau manteau, allusion au temple) que j'ai cru trop precieux pour eux, ou : que je leur ai ôté, enlevé (v. Hiph.); באַשֶּׁר רָקַרְתָּ בְעֵּרנַר Is. 43. 4, parce que tu es précieux à mes yeux ; יִלִּר מַחדינָקרוּ רַבֶּיךְ אֵל Ps. 139. 17, que ceux que tu aimes-(tes amis, les justes) me sont chers! selon d'autres: que tes pensées sont pour moi difficiles, impénétrables (v. יַפְיר chald. 1° et II בְּיַר 2°).

Is. 13. 12, je rendrai l'homme plus rare que l'or, ou comme ## Kal: plus précieux, c.-à-d. on préférera son sang à sa rançon, ou: j'aime l'homme (bon et juste) plus que l'or; בְּלָךְ מִבְּרוֹ רַלֶּךְ Prov. 25. 17, mets ton pied rarement dans la maison de ton prochain (n'y va pas

souvent), ou : retire ton pied de la maison, etc.

רקר, adj. m. (fem. יַּקרַה). Précieux, noble, cher, magnifique, rare : יָאֶבֶן ו יקרח I Rois 10. 2, et des pierres précieuses, des diamants ; אַבֶּן יַקרָה II Chr. 3. 6, pierre précieuse, par exemple : le marbre; בַּל־אֵלָה אֲבָנִים יָקֵרֹת I Rois 7. 9, tout cela (était construit de) pierres belles, massives; מַרֹינְקר חַסְיָּהְ אֵלֹחִים Ps. 36. 8, que ta miséricorde est précieuse, d Dieu! בני ציון היקרים Lament. 4. 2, les fils de Sion, si précieux, si nobles; בְּנֹת מְלַכִים בְּיִקְרוֹחֶיךְ Ps. 45. 10, (pour יביקרוֹתִיךְ des filles de rois sont parmi celles qui te sont chères (tes bien-aimées), ou subst.: servent à ton éclat ; יבר חלה Job 31. 26, et la lune lorsqu'elle avance dans sa majesté, dans toute sa clarte; חַלָּהַר Is. 28. 16, une pierre angulaire magnifique; בַּקַרי רוּחַ Prov. 17. 27, keri, (l'homme intelligent) est réservé à montrer son esprit; יקר מַחַכְמַח מְעַבוֹד סְכָלֹּגּח מְעָם Eccl. 10. 1, un peu de folie est plus grave que (l'emporte sur) la sagesse et la gloire, (l'homme sage même se perd par une folie, imprudence même légère), ou (ainsi) la folie (perd ou déshonore), ו יַקר l'homme qui était honoré, admiré, pour sa sagesse.

קקר m. 1° Beauté, magnificence, choses précieuses : וַאַּח־כַּל־יִקרַה Jer. 20. 5, et tout ce que (cette ville) a de précieux; וּכְלֵּר יָקַר Prov. 20. 15, un vase de luxe (précieux); וָכַל־יָקַר רַאֲרָוּח עֵינוֹ Job 28. 10, et son œil a vu tout ce qu'il y a de rare, de précieux ; ואֹרָבֵר רֵי פִּרַקַר פרים Ps. 37. 20, et les ennemis du Seigneur (seront consumés) comme le plus précieux (la graisse) des agneaux (qui s'en va en fumée sur l'autel), ou (disparaîtront) comme la beauté des champs, comme l'herbe ; וַאַּת־יָּקַר הְּפָאָרַת ברול בווי Esth. 1. 4, et la magnificence, la majesté de sa puissance ; אֶרֶר דַיְּקָר Zach. 11. 13, le manteau de prix; selon d'autres : le prix magnifique...

2º Honneur, hommage, dignité : אַרַם

קר, chald. m. Choses précieuses, honneurs: וְיְקֶר שֵּוֹנִיא הְקַבְּלֹּוּן Dan. 2. 16, vous recevrez beaucoup de choses précieuses, ou : vous arriverez à de grands honneurs; וְלִּיְקֵר וַדְּיִר, 4. 27, et à l'honneur de ma gloire.

לְשִׁי (v. שֹיף et שְׁבִי) Tendre, dresser un piége: לְיִי יְּהְשִׁי לָּרִי Jér. 50. 24, je t'ai tendu un piége; לְשִׁי לִּי Ps. 141. 9, le piége qu'ils m'ont dressé; בְּיִם יִּרְשִׁי לִצְי 124. 7, du filet des oiseleurs (le fut. representation).

Niph. Etre pris dans un filet, tomber dans un piège: דְּנִילְשֵׁדּוּ וְנִלְּעֵדּוּ Is. 8. 15, ils tomberont dans le filet, ils y seront pris; מַּלְשִׁהְ בְּאַכְרֵ־יִּתְּדְּ Prov. 6. 2, tu t'es mis dans le filet (tu t'es engagé) par les promesses de ta bouche; שָּרָ Deut. 7. 25, a' a que tu ne sois pris (séduit) par ces cnoses.

Pou.: יְמִיְשִׁים בְּנֵי רְאָרָם Eccl. 9. 12, pour בְּיִקְשִׁים (ou adj.) les hommes sont pris, surpris (par le malheur).

같았 (oiseleur) n. pr. Joksan, fils d'Abraham et de Ketourah, Gen. 25.3.

קרְאֵל, n. pr. 1° Joktheel, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 38.—2° Forteresse que le roi Amasias avait prise sur les Iduméens, et à qui il donna le nom de Joktheel (subjugée par Dieu?), II Rois 14. 7.

יְרֵא, (pl. יְרָא, et יְרָא, יִרְא, ful. יְרָא, impér. יְרָא, pl. יְרָא, inf. יִּרְא; avec לּ: יִרְא, impér. יְרָא, pl. יְרָא, inf. יִרְא, inf. יִרְא, et i אַרְא, Avoir peur, craindre: absol. יְאִירָא, Gen. 3. 10, et j'ai eu peur; absol. יָּאִירָא, 18. 15, car elle avait peur; אַרַקּר, אַבְּרָם, 15. 1, ne crains point, Abram; suivi de l'acc.: אַל־תִּירָאוּ אַרַבְּם

קאַרֶץ Nomb. 14. 9, ne craignez point le peuple de ce pays; אַרַבֶּרַה וָלֹא אִירַאָּצוּ Job 9. 35, (alors) je parlerais et je ne le craindrais (appréhenderais) pas ; de וַלֹּאִ־חָרירָאוּן מַחַם: מִּפְּנֵי ou וַלֹּאַ־חָרירָאוּן מַחַם: מִפְּנֵי Deut. 1. 29, et ne les craignez point; פר יַרָארֶום מִּפְנֵי שוש 5. 5, car vous fûtes effrayés par ce feu, ou vous appréhendates ce feu; ונירָא מָאר לְנִמְשׁמֵינוּ מְפָּנִיכֶם Jos. 9. 24, nous craignions de perdre la vie par vous; לאַ־חִירָא לְבֵיחָה מְשֵׁלֵג Prov. 31. 21, elle ne craint point la neige (le froid) pour sa maison; d'un inf. : אַל־תִּירָא מְרָדָה מְצְרֵיְמָה Gen. 46. 3, ne crains point, n'aie pas peur d'aller en Egypte ; פֶּר יָרַא לְשַׁבַּח בְּצוֹעֵר 19. 30, car il eut peur de demeurer a Zoar (Segor); craindre par respect, révérer: אָרנו הַררָאר Lév. 19.3, que chacun de vous respecte, révère, sa mère et son père; זיראוּ אירוֹ יראו אַר־משָׁר Jos. 4. 14, ils respectaient (Josué) comme ils avaient respecté Moise; וּמְקַהַשִׁר הִירָאוּ Lév. 19. 30, et révérez mon sanctuaire ; יַרָא הַעָּם אַר-דִישִּׁבְעַת I Sam. 14. 26, le peuple respectait (ou craignait) le serment; נייראו דיקים אַת־רֵי Exod. 14. 31, le peuple craignit l'Eternel; יָרָא אָּח־רָּר Prov. 3. 7, crains l'Éternel (sois pieux)? הַּחָנָם יֵרָא איוב אַלְחַים Job 1. 9, est-ce en vain que Job craint Dieu (qu'il est pieux); אַשֶּׁר אַרנוי יַרָא מְלָפְנֵי אַלְדִים Eccl. 8. 13, parce qu'il n'a pas craint Dieu ; אָז תְּרַאָּר וְנָהַוּרָתִּ Is. 60. 5, alors tu auras peur (que ce bonheur ne soit pas réel), ou : tu trembleras de joie, et tu seras rayonnante; d'autres traduisent : alors tu verras (comme תְּרָאָר).

Pi. Effrayer, intimider: מֵּי רַרְאָנִי רָּדֶּפָּ II Sam. 14. 15, car le peuple m'effraya, m'intimida; לְּרֵרְאָם וּלְּבַרְאָם וּלְרַבְּאָם II Chr. 32. 18, pour effrayer et épouvanter (le peuple); אַפֶּר רְיִיוּ מְיִרְאִים אוֹחִי Néh. 6. 14, parce qu'ils ont voulu me donner de la terreur.

רְּאָרָה (ע. יְרָאָר inf.). Peur, crainte, respect, vénération: יְרָאָר דְאָלְשִׁים יְרָאָר Jon. 1. 10, ces hommes furent saisis d'une grande crainte. Le pron. poss. désigne la personne qui craint: poss. désigne la personne qui craint : poss. désigne la personne qui craint de Dieu n'était-elle pas ton soutien? ou n'était donc que folie (v. יְּבָּיְבָּיְבְּיִּ נְיִנְיִּבְּיִּרְ וְיִרְאָרְוּךְ וִירְאָרְוּךְ (dans tous les peuples); יִרְאָרִי יְיִר וְאָרִי וְיִר וְאָרִי וְיִר אָרִוּרְ (dans tous les peuples); 1. 6, la crainte de Dieu est le com-

mencement, le principe, de (toute) connaissance.

רְאָלוֹיְ? n. pr. Jeron, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

רְאִיִּיה (Dieu le regarde) n. pr. m. Jér. 37. 13.

קר ירֵב י. מּלֶךְ יְרֵב Osée 5.13, 10.6, le roi Jareb ou le roi de Jareb; selon d'autres, ירֵב le fut., de ירֵב un roi ennemi, ou bien aussi: un roi qui défendra Juda (v. בְּרַב).

יְרַבְּעֵל n. pr. Jerubbaal, nom donné au juge Gédéon (que Baal lutte contre lui, qu'il se venge de lui), Jug. 6. 32.

רְרְטְעֵם (qui augmente la nation) n. pr. 1° Jarobeam, fils de Nebat, premier roi des dix tribus, I Rois 12. 2. — 2° Jarobeam, fils de Joas, roi d'Israel, II Rois 14. 23.

וְרֵדְ (fut. וַיֵּרֶד, avec une pause נְבֵר , imper. יָרֹד, inf. רְרָח, בֵר, const. בֶּרֶת, בְּרֶרָת : 1° Descendre (רְדָת une fois רָדָת מַנַוּה מַחַר סִינֵי Exod. 34. 29, lorsque Moise descendit de la montagne de Sinai; ומרד חעינה Gen. 24. 16, elle descendit à la fontaine ; וְיַבֵּד הַוּבוּל נַחַל קַנָה Jos. 17. 9, la frontière descendait à la vallee de Cana (des roseaux?); יוֹרֶדֶר ריים באַיִיוֹת Ps. 107. 23, ceux qui descendent (naviguent) sur mer dans les navires ; וְיָרֵדוּ מֵאֵנִיוֹתֵדיתֵם Ez. 27. 29, ils descendront de leurs vaisseaux; מַרַרָדּוּ אליד II Rois 6. 18, ils descendirent vers lui (fondirent sur lui) ; נירֶר אַבָּרָם מָצָרַיָּמָה Gen. 12. 10, Abram descendit en Egypte (venant d'un pays plus élevé); הודי יבד לגני Cant. 6. 2, mon bien-aime est descendu dans son jardin; sans prep.: יַרִים Ps. 55. 16, qu'ils descendent tout vivants dans le scheol; Prov. 1. 12, comme ceux qui descendent dans la tombe; דַּנַרָל הַיּנֶר סר חבור Deut. 9. 21, le torrent qui se précipite de la montagne ; בַרֵד בְּנַשֵּר Ps. 72. 6, il descendra comme la על-גוי pluie (qui tombe) sur l'herbe coupée; יַרִייוֹם רֵד מְאֹד Jug. 19. 11, et le jour baissait (finissait); ציני ירנה עים Lament. 1. 16, mon ceil fond en eau, pleure, ou trans.: répand des larmes; pleure, ou trans. Is. 15. 3, tous gémissent, fondent en larmes.

2° Tomber, déchoir, périr, être ruiné: 28. des buffles (ou les licornes) seront immolés avec eux; וְיִרְדּוּ בְשָׁח מָשָׁח וְשָׁח Deut. 28. 43, mais toi tu descendras (décherras) toujours plus bas; בֵּי רָיָר וֹמְיִר בַּצַר 28. 52, jusqu'à ce que tes murailles tomberont; Zach. 11. 2, car la forêt a été coupée; Deut. 20. 20, jusqu'à ce que la ville soit tombée.

ליבדותי על־דְּעָּדִירם Jug. 11. 37, que je descende d'ici (pour aller) sur les montagnes; מְנִי מָכִיר יִרְדוּ מְחֹקִקִים Jug. 5. 14, des législateurs, des chefs, sont descendus, issus de Machir, ou : même les chefs de Machir sont descendus (pour faire la guerre); קרבו עילָה וְיוֹרֵד Pituel, un sacrifice (qui monte et descend) qui varie selon la fortune de celui qui l'offre.

Hiph. הוררה: Faire descendre: אַלֵּד Gen. 44. 21, faites-le descendre vers moi (amenez-le moi); ודורַרָּמָם אַת־אַבָּר חובר ; אות 45. 13, amenez mon père ici אַרְקַמָּיִם Jug. 7. 4, fais-les descendre près de l'eau; ומוֹרָדֶם בָּחֶבֶל Jos. 2.15, elle les fit descendre par une corde; מוֹרִיד שָׁאוֹל וְנַעֵל I Sam. 2. 6, il fait descendre dans l'enfer et il en retire; בַּאָם עַמָּים חוֹרֵד אַלְחִים Ps. 56. 8, dans ta colère, o Dicu! tu abattras, humilieras, ces peuples : ואוריד כאביר וישׁבִּרם Is. 10. 13, j'ai précipité ceux qui demeuraient dans des palais fortisiés, ou qui étaient solidement établis; ou pour בְּאַבִּיר: comme un héros, un conquérant, j'ai fait descendre (du trône) ceux qui l'occupaient. — Des choses, apporter: יְחוֹיִרִידוּ לַאָּישׁ מִנְחַה Gen. 43. 11, et apportez (en y descendant) un présent à cet homme; descendre, trans. Oter: בַּהַ בֶּלְ־יָדָה עַלִּריַבָּה סַנְה בַּלְריַבָּה Gen. 24. 18, elle descendit sa cruche sur sa main, c.-à-d. l'ôta de dessus l'épaule et la tint sur ou à la main; יוֹרָירה אחוֹ הַלְּוְרָם Nomb. 1. 51, les Lévites descendront, détendront (le tabernacle); שַּלְבֶּר לָּכָם גָּשֶׁם Joel 2. 23, il a fait descendre sur vous la pluie; בַּיֹבֶר לִּיבָ Prov. 21. 22, il détruit la force, ou le fort, la citadelle (où elle mettait) sa confiance.

Hoph. pass.: וְיוֹפֵתְ דּוּרֵד מִצְּרָדְּמָח Gen. 39. 1, Joseph fut mené en Égypte; אָרָ אָפּר יִינְיּלְיּעָר וֹיִנְיִּלְיּעָר Nomb. 10. 17, et après que le tabernacle eut été détendu; אַרְ אָל־יִּשְׁאוֹל Is. 14. 15, cependant tu as été précipité dans l'enfer.

7] (descendu) n. pr. 1° Jared, fils de Mahlaléel, Gen. 5. 15. — 2° Jared, père de Gedor, I Chr. 4. 18.

לְרֵבוֹ (qui descend, qui coule) n. pr. Le Jourdain, fleuve principal de la Palestine: פַּאָרֶץ יַרְבֵּן Ps. 42. 7, du pays près du Jourdain; פַּרּיְנְיִחַ יַרְבַּן אֶל-פִּידּנ Job 40.23, même quand le Jourdain (un Jourdain, un fleuve) déborderait, lui ferait couler ses eaux dans la gueule.

ירָה (ful. יִירָם, inf. יִילָה, nine fois ירוא, imper. ירוא 1° Jeter, lancer, tirer: יבה בים Exod. 15. 4, il a jeté dans . la mer ; ייַדירִיר לָכֵם גוֹרַל Jos. 18. 6, et je jetterai au sort pour vous (pour vos partages) ; יחוא־יַרָח הַתְּצִי I Sam. 20. 36, יוו tira la flèche; לירות במו־אֹמֵל Ps. 11. 2, pour tirer dans l'obscurité (en embuscade); מַשּוֹרִים I Chr. 10. 3, les archers; וַנִּירַם אַבֶּד חָשְׁבּוֹן עַר־דִּיבֹן Nomb. 21. 30. nous les avons abattus, défaits, Hesbon et Dibon sont perdus; ou נַנִּירָם subst.: et leur puissance, leur grandeur, est ruinée depuis Hesbon jusqu'à Dibon (ער . אָרֶץ אָרָץ); פְּמֵלְקוֹשׁ יוֹרָח אֶרֶץ Osée 6. 3, comme la pluie de l'automne qui se jette sur (qui arrose) la terre; ou pour ייוֹרֵת: comme la pluie de l'arrière-saison et de la première saison, de l'automne et du printemps (viennent), sur la terre (v. רוֹרֶה). — 2º Jeter les fondements, poser, eriger : מר-יבה אבן פונהו Job 38. 6, qui a pose sa pierre angulaire ; אַטֵּר יַרִיהִי Gen. 31. 51, ce monument que j'ai érigé.

Niph.: אוֹ רָרְח דִּיְרָח Exod. 19. 13, ou il sera perce de flèches.

Hiph. (הֹיֵבֶת, fut. רֹיבֶה) 1° (comme (אבני לחבר tirer: חבני לחבר Job 30. 19, il ma jeté dans la boue ; וַאַנִי שָׁלשָׁת הַתְּאָנים בְּרָח אוֹרָח I Sam. 20. 20, je tirerai trois flèches de ce côté (dans cette direction); ניור ניור אַלִּישׁע יְרָת נִיוֹר II Rois 13. 17, Elisée dit: Tire, et il tira; נַיִּראוּ חַמּוֹרָאִים אַל עַבַּרֵיקה II Sam. 11. 24, (pour יַיֹּרהּ les archers ont lancé leurs traits contre tes serviteurs ; de la מוֹרָת et מּוֹרָת ce qui jette les gouttes, ce qui arrose, la pluie de la première saison, du printemps. — 2º (étendre la main) Indi-קרוורית לְפַנִיר גוְשְׁנַת : quer, montrer 46. 28, pour indiquer (à Joseph) le chemin de Gessen, afin qu'il vint audevant de Jacob, ou pour que Joseph indiquât, assignât (des terres) à Jacob ; אַיוֹרֶדוּוּ הַי עֵץ Exod. 15. 25, Dieu lui montra (un certain) bois ; מרח באצבעתירו Prov. 6. 13, il montre, il fait des signes, avec les doigts. — 3° Apprendre, instruire: וּלָרוֹרוֹת נַקוֹ בְּלָבוֹ Exod. 35. 34, il lui a mis dans le cœur l'art d'instruire (les autres); suivi de l'acc.: ואָנִי אַחַרִישׁ Job 6. 24, instruisezmoi et je me tairai; de l'acc. de la chose : וְנָבִיא מוֹרָח־טֶּיקֵר Is. 9. 14, le prophète qui enseigne le mensonge; du double acc.: הוֹרֵנִי רֵי הַרְמָּק Ps. 27. 11, instruis-moi, o Eternel! de ta voie (tes lois); de יאורה בנירדוו תולה: Ps. 32. 8, et je t'enseignerai la voie dans laquelle tu dois marcher ; de פָּר חוֹרֵם: אֱל אַל־תַּרֶּךְ תַשּוֹבָת II Chr. 6. 27, tu leur enseigneras la bonne voie ; de ביוֹרָט : יִיוֹרָט Is. 2. 3, il nous enseignera ses voies (ou ellipse : quelques-unes de ses voies); du dat. de la pers.: וְיוֹרֶה צֶּדֶק Osée 10. 12, et qu'il vous enseigne la justice; selon d'autres : qu'il fasse pleuvoir sur vous la justice (v. 1°).

יְרֵהְ (ע. יְרֵא ') S'épouvanter אַל-הִּמְּחֵרוּ Is. 44. 8, ne craignez point et ne vous épouvantez point, ou de la rac. רַהָּתוּי.

ירוּאֵל n. pr. d'un désert, Jeruel, II Chr. 20. 16.

רְוֹחֵ (la lune) n. pr. m. I Chr. 5. 14.

יְרוֹק m. La verdure (v. יְרֵיק: : (יֶרֶקּ m. Job 39. 8, et il cherche tout ce qui est vert, tous les herbages verts.

ירושָׁא (la possession) n. pr. Jerusa, fille de Sadoc, mère de Jotham, roi de Juda, II Rois 15. 33.

רְירִישְׁלֵיִ (plus souvent יְרִישְׁלֵיִם, chald. יְרִישְׁלֵים et יְרִישְׁלִים, la possession de la paix comme בְּשָׁלִים selon Gsenius, il le peuple ou la maison, l'habitation, de la paix) n. pr. Jérusalem, capitale de la Palestine, Jos. 10. 1, 5; aussi שֵׁלֵים (פְּתִידִי בְשָׁלֵם סְתִי 14. 18; בִידִי בְשָׁלֵם סְתֹי 14. 18; son tabernacle (son temple) est a Salem, Jérusalem (la ville de la paix).

קרת יבים השָּטָשׁ וְיְרֵחַ פָּטָּד (בְּיִדְם בְּשָׁרָ שִּׁרָם בְּשָּׁרָשׁ וְיְרַחַ פָּטָּד (בּיִר זָם 10. 13, et le soleil et la lune s'arrêtèrent; יְלַמְנֵי יְרַחַ Ps. 72. 8, et en face de la lune, c.-à-d. tant que la lune subsistera; יְרַחַהְ לֹא יַאֲטֵק Is. 60. 20, et ta lune ne se retirera pas, ne cessera pas d'éclairer.

תְרֵיִתִים, de יְרָתִי, de מְלָּיָתִים, mois: שְּלְשֶׁח יְרָתִים Exod. 2. 2, pendant trois mois; שְׁלְשֵׁח יְרָתִים Deut. 33.14, les fruits des mois, que chaque mois produit; אוֹן Joh 7.3, des mois de déception, de malheur; מְּרִיִּתִים 29. 2, qui m'accordera d'être comme j'ai été dans les mois passés, autrefois?

n. pr. Jareh, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 26.

רִים מְלָחָת לִּירֵת Mois: יִם מְלָחָת לִּירֵת בּים מְלַחָת בּירֵת בּירֵת Esdr. 6. 15, le troisième jour du mois d'Adar.

יְבֵחוֹ , יְבֵחוֹ (ou de יְבֵּחֵ ville de la lune, ou de יְבִיחוֹ ville de parfums) n. pr. La ville de Jéricho, appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

רְּחֶׁס (nimé) n. pr. 1° Jéroham, fils d'Elihu, I Sam. 1. 1. — 2° Plusieurs autres, I, II Chr., Néh.

לְרְחְלֵאֵל (que Dieu aime) n. pr. m. 1° l Chr. 2. 9. — 2° 24. 29. — 3° Jérahmeel, fils de Jehoyakim, roi de Juda, Jér. 36. 26; nom patron. יְרַהְפָאֵלי I Sam. 26. 10.

יְרְּטָע n. pr. Jereha, esclave égyptien, I Chr. 2. 34.

רֵכ 1° Étre tortueux, pervers ou périlleux: פריבים דַנְבֶּבְ לְנְנְבִּיִּדְ Nomb. 22. 32, car ta voie est tortueuse, ou périlleuse devant moi, c.-a-d. à mes yeux. — 2° Précipiter, livrer: יְשַׁבִּיךְ אַבָּיִרְ Job 16. 11, il me précipite, me livre entre les mains des impies (ce dernier peut aussi être le fut. d'une racine דְּיַבָּיִר).

יִריאֵל n. pr. m. I Chr. 7. 2.

יריב (רִיב m. (rac יִרִיבְּח יִרְיבִּר.). Adversaire, ennemi: רְּבָּח יֵרְיבָּר יִרְיבִר Ps. 35.1, lutte, δ Eternel! defends ma cause contre mes adversaires; וְאֶח־יִרְיבַּךְ אָנִכְּי אֶרִיב ; ls. 49. 25, je lutterai contre tes adversaires.

יְרֵיכ n. pr. 1° Jarib, fils de Siméon, I Chr. 4. 24; le même est appelé יָבִין, Nomb. 26. 12. — 2° Jarib, un chef, Esdr. 8. 16.

יב'יב' (combattant) u. pr. m. I Chr. 11. 46.

יְרִיָּה et יְרִיָּה ' n. pr. m. I Chr. 23. 19. יְרִיחוֹ (v. יְרַהוֹיִ (v. יְרַהוֹיִ

ינימות (ג'במות יה').

יֵרִימוֹת (hauteur) n. pr. m. I Chr. 7. 8.

וְרִיעָה (rac. יְרֵיער). Rideau, tapis: זְּאָח־חַמְּשְׁכֶּן הַעְּשֵׁח עָשֵּׁר יְרִיעׁר Exod. 26.1, tu feras le tabernacle de dix rideaux, c.-à-d. il y aura dix rideaux faisant partie du tabernacle; בּיִרִיעוֹת שְׁלֹפֹּח Cant. 1. 5, comme les tapis ou les pavillons de Salomon; נּישָׁרוֹ שַׁבִּיִר בַּיִרִיעָּר Ps. 104. 2, qui étend le ciel comme un tapis, ou comme une tente.

יִריעוֹית n. pr. Jerioth, femme ou fille de Chaleb, I Chr. 2. 18.

קינבי לינבי , avec pron. יְנַבְּי , duel בּיבִיקבי. 1° Cuisse, hanche: לינביקבי. 32. 33, la hanche de Jacob; בּשְׁהְנֵים וְעֵד־יְרַבִּיִם יְדְוּיִה Exod. 28. 42, (des caleçons) qui descendront depuis les reins jusqu'(au bas) des cuisses; שׁרִיבּי Exod. 32. 27, que

chacun mette son épée sur sa hanche (a son côté); סַמַּקְתָּר עַל-יָרֶהָ Jér. 31. 19, j'ai frappé ma cuisse ou ma hanche (de douleur, de désespoir); שים־נא יַרָך הַתַּת רָכֶּר Gen. 47. 29, mets ta main sous ma cuisse, c.-a-d. jure-moi ; בָּל־נָמָשׁ באר הרדיבעקב Exod. 1.5, toutes les personnes sorties de la hanche de Jacob, c.-à-d. ses descendants; des animaux : יַרֵךְ וְכָחֵלְ Ez. 24. 4, la cuisse et l'épaule; au fig. des choses inanimées : ברבה וְקבה וּמָבה Exod. 25. 31, le pied et la tige du chandelier dans le temple; בל יַרָהְ חַשְּׁשְׁבֶּן בַּמֹטָה Exod. 40. 22, שַל יַרָהְ רים ביים ביים Lév. 1. 11, du côté septentrional du tabernacle, — de l'autel.

יַרְבֶּהוֹ, const. יַרְבָּחִים, f. (duel יַרְבָּחַי, Côté, côté postérieur, extrême; côté interieur, fond : וְיַרָבַחוֹּ עַל־אָנִידֹן Gen. 49. 13, et son côté (extrême), sa frontière, s'étendra vers Sidon ; וּלְיֵרִפְּיֵיר תַוּמִּשְׁכֶּן יַשָּׁיח Exod. 26. 22, et pour le côté postérieur du tabernacle, vers l'occident; מירעתר . חַבְּרַח I Rois 6. 16, au côté postérieur, au fond du temple; בְּיַרְכְּחֵר בֵּרחָה Ps. 128. 3, dans l'intérieur de la maison; ou, se rapportant à la vigne : (appuyée) sur le mur de ta maison ; יַרִּבְּחֵר חַפְּמִרנַת Jon. 1. 5, le fond du navire; בַּרַרָּבָי ו אַנְעָיָה I Sam. 24. 4, dans le fond de la caverne; יַרְכְּחֵי־בוֹר Is. 14. 15, le plus profond des abimes ; יַרְפָּחֶר לְבָטוֹן Is. 37. 24, la partie la plus profonde, la plus impenetrable, du Liban ; בְּרַכְּחֵי צָּפוֹן Is. 14. 13, au côté de l'aquilon, ou dans la contrée extrême du nord; קייַרְכְּחֵר־אָרֵץ Jér. 6. 22, des extrémités de la terre.

יְרְכָּה chald. f. Cuisse: יְרְכָּה Dan. 2. 32, et les cuisses (de l'image) étaient d'airain.

רְמוּת (l'élevée) n. pr. Jarmuth, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

יְרִימוֹח זיּ יְרֵמוֹח וּ יְרֵמוֹח וּ יְרֵמוֹח וּ יְרֵמוֹח l'élevé) n. pr. de plusieurs hommes, I Chr. 8. 14, 23. 23, 24. 30; Esdr. 10. 26, 10. 29.

יְרֵּפֵי (qui habite les hauteurs) n. pr. m. Esdr. 10. 33.

יְרְטְיָהוֹ (élevé par Dieu) n. pr. 1° Le prophète Jérémie, fils de Helkias, Jér. 1.1.—2° Jérémie, guerrier, I Chr. 12. 13.—3° Jérémie, beau-père du roi Joachaz, II Rois 23. 31.—4° Plusieurs autres: I Chr. 5. 24, 12.4; Néh. 12.1,

ערע (seulement au fut. ברע Etre mal (les autres formes sont de ou de רעע (רעע): אַרַרָם Ps. 106, 32, et il arriva du mal à Moise, Moise fut puni à cause d'eux ; אַל־יַרַע בְּעֵינִיף Gen. 21. 12, qu'il ne paraisse mal à tes yeux (ne le trouve pas mal, dur) ; וַיַּרַע קפרני ני אַשְׁר עָשָׁח Gen. 38. 10, ce qu'il faisait déplut à l'Éternel; וַיַּרֵע לִּר מָאוֹר Néh. 13. 8, cela me déplut extrêmement; ויבע לַחָם רַעָּה גִּרֹלָה Neh. 2. 10, ils étaient excessivement fachés; רַלֹּאַר ובע לְבָבְה בְּחִהְּה לוֹ Deut. 15. 10, et qu'il ne soit pas pénible à ton cœur de lui donner (donne-lui sans regret, de bon cœur); חרע עינו באַחיו Deut. 28. 54, il regardera de mauvais œil, avec jalousie, son frère (et refusera de lui donner, etc.); מַהוּצֵ לֹא־רַרָעוּ פָנַר Neh. 2. 3, pourquoi mon visage ne serait-il pas triste, abattu ? וְלָפֶח יַרֵע לְבָבֵה I Sam. 1. 8, pourquoi ton cœur s'afflige-t-il? יריד בּאַהַלּוי Job 20. 26, celui qui restera encore dans sa tente sera afflige; une fois au prét.: נַּמְשׁוֹּ רַרְעַרוּ לּוּ Is. 15. 4, son âme est triste, affligée, ou clfrayec (v. רוּצַע, ct נָרָא ct יָרָא).

יְרְּיֵּאֵי (rétabli par Dieu) n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jerpéel, Jos. 18. 27.

Pl. Cracher: יְרֹק יְרַק בְּקְנִיק Nomb. 12. 14, si son père lui avait craché au visage (s'il avait été en colère contre elle); יְרָקֶח בְּקָנִין Deut. 25. 9, elle crachera (à terre) devant lui (v. בְּקָרָ 2°).

Pרָיִ, m. adj. Vert, frais; subst. herbe verte, légume: סְבֵּלְ דַיּרָּכְּ Deut. 11. 10, comme un jardin vert (de verdure), jardin potager; לְּבֵּךְ־יָרָ I Rois 21. 2, (pour qu'elle me serve) de jardin potager; אַרְחָר יָרָפְ Prov. 15. 17, un plat ou une portion d'herbes, de légumes.

קל-יָרֶק בְּשֶׁב Gen. 1. 30, toutes sortes d'herbes vertes; אַבְּיָרֶק בְּשָׁב Ps. 37. 2, et comme la verdure des herbes, comme les herbes vertes; בְּלִירֶק בַּעָרְ בַּלִּרְ בָּלִירָק בַּעָרְ בַּעִרְ בַּלּרָיָרָק בַּעָרְ בַּעִרְ בַּלּרָיָרָק בַּעָרְ בַּעִר בָּלּריָרָק בַּעָרְ בַּעִר בָּלֹי Exod. 10. 15, il ne resta rien de vert (aucune verdure) sur les arbres; יְרָק לֹא דָיְדִי Is. 15. 6, il n'y a point d'herbe, de verdure.

רְרָם רָּטָא . Même signif. : וירַק רָּטָא Is. 37. 27, et l'herbe verte.

וֹרֶקְוֹן. m. 1º Une maladie des grains, la nielle, la rouille: בְּקִיוֹן בְּיִי יִדְיָרִין I Rois 8. 37, lorsqu'il y aura la nielle et la rouille (dans les grains) [v. Deut. 28. 22, où quelques-uns traduisent jaune ou blème du visage: יְרָקִין Jér. 30. 6, (pourquoi) tous les visages sont-ils changés en jaune (devenus tout jaunes?).

יַרְקְרַק? adj. Verdatre, jaunatre: יְתָּבֶּע יִרְקְרַק בירְקְרַם Lév. 13. 49, si la lèpre est verdatre, selon d'autres: d'un vert foncé; יְרַקְרַם יְרַבְּעַרְם יִרְלָּם 14. 37, de petits creux verdatres; subsl.: בְּרַרָּבְּרַ יְרָרִּנְץ Ps. 68. 14, (dont les ailes) ont (la couleur jaune) l'éclat de l'or.

יַרָשׁ ei שֹׁבֵי (fut. שִׁרָיה, impér. שֹבַ, שֹבַ, et שֹׁיִן; חַשֵּׁיִן Deut. 33. 23, inf. שׁיָב avec suff. רשהוי) 1º Prendre, saisir, s'emparer, prendre possession, posseder, hériter : אָרָמָתם מִירִשׁוּ אַת־אַרְמָּתם Lév. 20. 24, yous possederez leur terre; וְיַרְשׁוּ גַּם־תַּם אָר־דּוּאָרָץ Deut. 3. 20, et (jusqu'à ce) qu'ils possèdent, eux aussi, la terre; פר לא בחרבם ירשו-אָרץ Ps. 44. 4, car ce n'a point été par leur épée qu'ils se sont emparés de cette terre; נירְטַׁחוֹ־לֵנהּ את נאות אלחים 83. 13, allons nous emparer des habitations, du sanctuaire de Dieu ; יוַרְעוֹ יִירֵשׁ אָרֶץ Ps. 25. 13, et sa race possedera, la terre; לְמַצֵּן יִירְשׁוּ אבחרו אַבֹחָין אַבֹּחָין Nomb. 36. 8, pour que chacun des enfants d'Israel hérite de la propriété de ses peres; יִתְּנֵח בֶּן־בֵּיתִר יוֹרָשׁ אֹתִר Gen. 15. 3, ainsi celui qui est ne dans ma maison (mon esclave) héritera de moi, sera mon hé-

ritier; part.: seul יובש Jér. 49. 1, un héritier. — 2° Expulser quelqu'un, le chasser de sa possession pour s'en emparer: אָבָי שַׁשֶּׁוֹ יִינְשֵׁשׁׁם Deut. 2. 12, les enfants d'Esaŭ les avaient chassés; 9. 1, pour chasser de leurs terres des nations; אָבִי שִּׁשְּׁ בִּרְהָּיִם אַבִּרְהָּיִם אַבִּרְהָּיִם אַבִּרְהָיִם אַבִּרְהָּיִם אַבִּרְהָּיִם אַבּרְהָּיִם Prov. 30. 23, et une servante qui chasse (supplante) sa maîtresse.

Niph. pass. du Kal 2°. Étre chassé de ses possessions; en génér. être réduit à la misère : מַרְהַּרָּשׁ Gen. 45.11, de peur que tu ne sois réduit à la misère (ou que tu ne périsses); שַּׁבְּרָהִיּרּ יִּרְרָשׁי Prov. 30. 9, de peur que je ne tombe dans la misère et que je ne vole

(v. ซ่าา).

Pi. 1° Consumer, ronger: רְיָרֵשׁ רְאַלֶּצְלּ Deut. 28. 42, les insectes, ou les sauterelles, rongeront, consumeront (les arbres et les fruits). V. בְּלָצְלּ.—2° Rendre pauvre, dépouiller: רְּלִיְרָשׁׁשׁ מְרָאִיְם Jug. 14.15, est-ce que vous nous avez conviés pour nous dépouiller (à moins que ce ne soit une autre forme

de l'inf. du Kal)? Hiph. הוריש 1° Faire entrer en possession : אַל אַשָּׁר יוֹרִישָׁהְ כְּמוֹשׁ Jug. 11. 24, ce que Chamos (ton Dieu) te fait יַ posséder (te donne); יְתוֹרִי עֵוֹנוֹת נְעוּרֶי Job 13. 26, et que tu me comptes, m'imputes, les péchés de ma jeunesse; יחוֹרַשָּׁחֵם לִּבְנֵיכֵם Esdr. 9. 12, et pour que vous les laissiez en héritage à vos enfants. — 2º Comme Kal 1º: וַוַרְעוֹ דּוֹרְטֵׁעֵּח Nomb. 14. 24, et ses descendants la possederont; יחורשהם את־חעיר Jos. 8.7, et emparez-vous de la ville, ou expulsez les habitants de la ville; נַיֹּרָשׁ אֵח־חָתָר Jug. 1. 19, il occupa la montagne. — 3° Comme Kal 2°. Déposséder, chasser, ruiner, détruire : פִּר־אוֹרִים גּוֹיִם בְּקַנֵיך Exod. 34.24, car je chasserai les nations de devant toi ; יָראַבֶּי הָאָבֶץ אָת־בָּלּ־יִשְׁבֵּי הָאָבֶץ Nomb. 33. 52, chassez tous les habitants du pays (devant vous); d'autres traduisent : exterminez ; מָבְטִנוֹ דֹּרְשֵׁנוּ אֵל Job 20. 15, Dieu (expulsera) arrachera de ses entrailles (les biens qu'il a dévores); בי מוריש ומעשרר I Sam. 2. 7, Dieu rend pauvre et rend riche (v. Niph.); אַכָּשׁ בַּדֶּבֶר וְאוֹרְשָׁשׁׁ Nomb. 14. 12, je les frapperai de peste et je les exterminerai.

יְרֵישָׁה f. Conquete, possession : וְיִישָּׁה אַרָר אִיבְּרוּ Nomb. 24. 18, Seir deviendra la possession de ses ennemis.

קיי f. Possession, héritage: יְישָׁהוּ f. Pout. 2. 5, car j'ai donné (le mont Seïr) pour possession à Esau; קָמָה יִרְשָׁה יִרְשָׁה יִרְשָׁה יִרְשָׁה וּצְשָׁה Ps. 61. 6, tu as donné un héritage à ceux qui craignent ton nom (mieux: tu m'as donné l'héritage, le bien, que tu réserves à tous ceux qui craignent ton nom).

יִאָּחָק v יִאְּחָק.).

ישִּׁימִאֵּל (que Dieu fait, crée) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

יְשִׁל (v. שְּׁה Poser, placer: יְאָרְשְׁרָ Jug. 12. 3, cheth., je mettrai; נֵירְשֶׁר Gen. 50. 26, on le mit dans un cercueil (v. שום Hoph.).

ישְׂרָאֵל n. pr. Israel, nom donné à Jacob; de אֵל et אָאָ, il a lutté contre un être divin, un ange, Gen. 32. 29; passé à ses descendants, le peuple d'Israel ; יַאִמִּרצֵם מִּרְשְׂרָאֵל Gen. 49. 7, je les disperserai dans Israel; אֵרֶץ יִשְּׂרָאֵל I Sam. 13. 19, la terre d'Israel, la Palestine; מַלְכֵּר יִשְרָאֵל les rois d'Israel. ceux des dix tribus après la division du royaume, opposé à מַלְכֵּר יָחוּרָה qui régnaient sur Juda et Benjamin; après l'exil de Babylone, Israel est redevenu le nom de toute la nation, sans distinction de tribu, II Chr. 12. 1, 23. 2. — Nom de peuple : דַּיִּשְׂרָאֵלִי II Sam. 17. 25, (Jethra) d'Israel, ou l'Israelite; הַאָּשָׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית Lév. 24. 11, la femme israelite.

קלילי: (Dieu a récompensé) n. pr. Issachar, cinquième fils de Jacob et de Léa, Gen. 30. 18; le second v n'est pas prononcé.

ש"ב Suivi de makkeph, souvent לְבַּוּקְהִילּ 1° Subst. La chose, le bien : לְבַּוּקְהִילּ Prov. 8. 21, pour accorder du bien, de la richesse, à ceux qui m'aiment. — 2º Il remplace le verbe subst. être, il est, il y a, opposé à אֵיָן il n'est pas; מַשׁ מֵי בַּשָּקוֹם מַאָּד Gen. 28. 16, l'Eternel est en ce lieu-ci ; הַיַּבֶשׁ אֶת־לְּבָבְך רַשָּׁר II Rois 10. 15, y a-t-il de la sincerité dans ton cœur? (as-tu le cœur bien dispose a mon egard?); ניאמר יְרוֹינֶרֶב בשׁ נַרֵשׁ 10.15, Jonadab répondit : Certes, il v a (que oui); suivi d'un plur.: ־טֹי וו אחדעבריה חַפִּשִים אַנְשִׁים II Rois 2. 16, il y a entre tes serviteurs cinquante hommes ; יש בפוך מלחמות II Chr. 16. 9, il y aura des guerres contre toi; ריש אשר אַמִּרִים Neh. 5.2, il y en avait qui disaient; וְרָשׁ אֲשֶׁר יִחְרֶח חֶנְּנֶן Nomb. 9. 20, (il y avait des temps, c.-à-d.) quelquefois la nuée restait; ישרלי Gen. 33. 9, il est à moi, j'ai; לָכֵם אָח Gen. 43. 7, avezvous un frère ! יבל־רַשׁ־לֹי 39. 4, et tout ce qu'il avait; avec un part.: ילש מַּקְנֵּר Prov. 11. 24, il y en a qui prodiguent. qui donnent (tel donne); אַם־רֵשׁ עֹטָּוּח ບຄຸໜຸ່ວ Jér. 5. 1, s'il y en a un qui agisse selon la justice; avec le pron. pers.: אם־רַשָּׁהְ מוּשִׁרֵע Jug. 6. 36, si tu sauves; אם־רָשְׁכֶם לּמִים Gen. 24. 49, si vous faites ; אַשֵּר רַשָּׁעֹל פֿרו Deut. 29. 14, celui qui est ici.

בְשֵׁיב, (fut. בַשֵּׁב, inf. בִשׁיב, const. בָשֶּׁב, imper. שֵׁב, הַשֵּׁל 1º S'asseoir, être assis: קים־נָא שָׁבָּח Gen. 27. 19, lève-toi et mets-toi sur ton séant; יַשַׁכְהָּ לְכִפֵּא Ps. 9. 5, tu t'es assis sur le trône; וַיַּשְׁבוּ אָתוֹ לָאָרֶץ Job 2. 13, ils demeurèrent avec lui assis sur la terre; שמים ו קל Gen, 21. 16, elle s'assit; avec ב: ילוט ישה בְּשַׁעַר־סְרֹם Gen. 19. 1, Loth était assis à la porte de Sodome; avec צַל: וּשְׁלמה רָשֵׁב עַל־כְּפֵא דַּוִּד אַבִּיוּ I Rois 2. 12, et Salomon était assis sur (occupa) le trône de David, son père; וַיֵּשֶׁב חַשֶּלֶה על הַלּהֵום לַאַכול I Sam. 20. 24, (keri אַל I Sam. 20. 24) le roi se mit au repas (à table) pour manger; sans prépos.: ישֶׁב חַכְּרָבִים Ps. 80. 2, (toi) qui es assis sur les chérubins, sur un trône porté par les chérubins; בר שַׁמַח רָשׁבוּ כִּמְאוֹת Ps. 122. 5, car là ils étaient assis sur des trônes;

selon d'autres: des trônes étaient places; אָקישָל מוֹשׁר בּשׁר מִשְׁר מָלוֹים מַשְּׁרָאֵל 22. 4. et tu es le saint, tu résides entre les louanges d'Israel, ou zigit tu résides, tu règnes éternellement, toi qui es la gloire, l'objet des louanges d'Israel; במסקרים 17. 12, (le jeune lion) qui est assis (guette) dans des lieux cachés. --- 2º Habiter, demeurer, rester: אַבַרַם לשב בארץ־בנבן Gen. 13. 12, Abram demeura dans la terre de Chanaan ; יְמַשְׁבוּי בַּקְרֵשׁ יַמִּים רָבִּים Deut. 1. 46, vous demeurates longtemps à Kades; אוכר אשב ער שובוד Jug. 6. 18, je resterai jusqu'a ton retour ; ישׁבִּים בְּגַבֵּע בְּנִיַמֶּן I Sam. 13. 16. (Saul et ses soldats) occupaient. ou étaient campés à Geba-Benjamin; ל-מַרו אַנַרוט ישׁבִים Jer. 8. 14, pourquoi demeurons-nous assis, c.-à-d. oisifs, inactifs! וַעַם־רָשָׁעָים לֹא אֲשֶׁב Ps. 26. 4, et je ne m'asseyerai point avec les impies (je ne les fréquenterai pas); ישֶׁב אָדֶל וּמְקֵמָי Gen. 4. 20, qui demeure dans une tente (et auprès) d'un troupeau, c. à-d. qui est pasteur. — 3º Etre habité : לארתשׁב לְנַצָּח Is. 13. 20, (Babylone) ne sera plus jamais habitée (ou actif: elle ne durera pas); אַרַץ מָּלְחָה ולא משב Jér. 17. 6, une terre (salée) stérile, et qui ne peut pas être habitée, inhabitable.

Niph. Etre habité: אָרֶץ טְשְׁרָּא Exod. 16. 35, un pays habité; אָרָץ הַשְּׁרִים הְּשָׁרִים בּנִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּנִים בּינִים בְינִים בְּיבִּים בְּיבִּים בּינִים בּינִים בְּיבִים בְּיים בְּיבִים בְּיב

Pi. בְּיִר Placer, établir: בְּיִר בְּירוֹמְדִיקְבּ בַּב. 25. 4, ils érigeront leurs palais chez toi, c.-à-d. sur ta terre; selon d'autres, ils y établiront les parcs de leurs troupeaux.

Hiph. איניבים 1° Faire asseoir, placer: לְּהִישִׁיב עִּם־קִּיִיבִים I Sam. 2. 8, pour (le) faire asseoir entre les nobles; פור בווי בייביים בייביים I Rois 21. 9, et placez Naboth à la tête (ou: entre les premiers) du peuple. — 2° Faire habiter: בִּיְתִים בַּיְתִים בַּיִּתִים Ps. 68. 7, (Dieu) fait habiter, conduit dans la

maison, ceux qui étaient abandonnés, c.-à-d. il les entoure d'une famille (v. le même exemple à מוֹשֵׁיבִר עַקַרָת; מוֹשִׁיבִר עַקַרָת מְאָהָ 113. 9, il fait habiter celle qui était stérile dans une famille, c.-à-d. il lui donne une famille, des enfants: avec בּמָיטָב רָשָּרֶץ הוֹשָׁב אַרדאַבִיך Gen. 47. 6, fais demeurer ton pere dans la meilleure contrée du pays. - 3º Faire demeurer avec soi, épouser : מַשִּׁיבוּ נַשִּׁיב בּבְרִיּוֹת Esdr. 10. 10, vous avez épousé des femmes étrangères. — 4º Établir des habitants dans un pays, peupler : רחושבחי אַת־חַעַרִים Ez. 36. 33, lorsque j'aurai repeuple les villes; יצרים לשמות ורבי Is. 54. 3, ils peupleront les villes désertes.

Hoph. 1° Étre établi : יְרְּשֶׁרְהֵ לְבֵּרֶכְּת אָבְיּרְ אָבְּרְעְ Is. 5. 8, et qu'on vous aura laissé seuls habiter sur la terre.— 2° Étre habité: בְּשָׁלֵח הִּשְּׁלֵח אַלְּבָּר אָבְּעָר 44. 26, qui dit de Jérusalem : Elle sera habitée.

Hithp:: יבְּחְלֵמִיה לְבוֹ מְחַלְמִיה Aboth, un homme dont l'esprit se repose dans son étude, qui étudie avec calme, avec réflexion.

רְשֵׁר בְּשֶׁרָה (qui demeure en repos) n. pr.: איַר בּשָּרָה הַחְמָּבְיר וּאִשׁ וַשְּׁרָשׁר בּשָּרָה הַחְמָּבְיר וּאִשׁ וַשְּׁלָשׁר II Sam. 23. 8, Joseb Basebeth, fils de Thahchemoni, le premier des trois héros; selon d'autres, le nom du tribun était Adino (qui suit), qui était assis dans le conseil de la sagesse, et qui était le chef des commandants; d'autres enfin rapportent בַּשֶּׁבֶר A David (voici les noms des plus vaillants hommes de David) assis en séance (royale), Thahchemoni, le premier des trois.

그렇구방 (siège du père) n. pr. m. I Chr. 24. 13.

지글♥! (qui loue) n. pr. m. I Chr. 4. 17.

de Sela, I Chr. 4. 22; d'autres le rapportent à ceux qui précèdent: qui retournèrent à Lehem (pour Bethlehem).

בוֹם (il demeure à Nob) n. pr.

Jeshi Benob; de la race de Rapha, II Sam. 21. 16 (keri ישׁבּי).

לבְּעָדְיָיְ, (qui réside dans, ou à la tête du peuple) n. pr. 1º Jasabeam, fils de Hacamoni, chef des commandants, I Chr. 11. 11 (le même qui, II Sam. 23. 8, porte le nom de בַּשֶּׁבְּי). — 2º I Chr. 27. 2.

Part. (qui abandonne) n pr. Jesbak, fils d'Abraham et de Ketura, Gen. 25. 2.

ח לשבקשה n. pr. m. I Chr. 25. 4.

ושה. Inusité, rac. de בי et de השישה. (qui revient) n. pr. 1º Jasub, fils d'Issachar, Nomb. 26. 24. — 2º Jasub, fils de Bani, Esdr. 10. 29; nom patron., ישבר, Nomb. 26. 24.

לְּשָׁרָתְּ (égal) n. pr. Jeswah, fils d'Aser, Gen. 46. 17.

'''''', (egal) n. pr. 1° Jeswi, fils d'Aser, Gen. 46. 17. — 2° Jeswi, fils de Saul, I Sam. 14. 49.

וְשֵׁוֹחְיָה (que Dieu courbe) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

אוני ח. pr. 1° Josué (עדוישופי.), Néh. 8. 17. — 2° Jesua, fils de Jozadak, prêtre, Esdr. 3. 3.—Et plusieurs autres (Chr., Esdr. et Néh.)

ישועה, f. (rac. ישר, avec ה parag. ישוּצְרַחוֹת). Secours, délivrance, salut, victoire: יראר אחדישועה בי Exod. 14. 13, et voyez le secours (qui nous viendra) de Dieu ; וּכְעָב עָבְרָח רְשָׁעַרִי Job 30. 15, mon bonheur (salut) a passe comme un nuage ; אַשֵּׁר דָּנָשׁוּעָרו הַוּּרוֹלָרו הַוּאַת I Sam. 14. 45, qui a remporté cette grande victoire; לשוצח רשית חומות וחל Is. 26. 1, il défend, protège, les murs et le boulevard, ou : le secours qu'il envoie est comme une muraille et un boulevard ; ישוּעה בַּל-נַנַשֵּה-אָרֶץ 26, 18, (la promesse) du secours ne s'est pas encore accomplie sur la terre; ou: nous n'avons pas produit, apporte, le secours, la délivrance sur la terre.

יְשַׁחְ m. (rac. רְשֵׁהְ). Honte, confusion : יְשַׁחְ Mich. 6. 14, et la confu-

sion sera au milieu de toi, ou fut. de החים pour יישים: il te courbera, te confondra, dans ton cœur. Targg.: (ce que tu mangeras) produira une maladie dans tes entrailles.

שׁלֵי, seulem. Hiph. Etendre, tendre: לְבֵר מַאֲשֶׁר רּוֹשִׁרְטִּילוֹ הַשְּבֶּּלְּךְ Esth. 4. 11, excepte celui vers lequel le roi étend (son sceptre); בּיִשְּׁשׁ הַשְּבֶּלְךְ 5. 2, et le roi étendit (son sceptre) vers Esther.

יש", (le vivant, le fort) n. pr. Isaī ou Jessé, père de David, יְשָׁרְיִם fils d'Isaī, pour: David, I Sam. 20. 27: יְבָּאָ הֹשָׁר Is. 11. 1, il sortira un rejeton du tronc d'Isaī (le messie sera un descendant de David).

ישׁיְרָּרְ École, séminaire, Aboth.
הְשִׁיְרֵי (Dieu le fait devenir vieux)
n. pr. m. 1° I Chr. 7. 3. — 2° Esdr.
10. 31.

אָרֶהְיּרְ: (même signif.) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

י (ישׁר מוֹן m. (rac. ישִׁים, v. בּשְׁשֵׁי). Solitude, désert; בְּלֵּלְ רְשֵׁשׁרָן Deut. 32. 10, le hurlement (l'horreur) du désert; בּישׁימוֹן בְּרָךְ: Ps. 107. 4, dans la solitude du chemin (dans un chemin désert).

קישימות pl. f. Desolation, ruine: קישימות עלימו Ps. 55. 16, cheth., la ruine sur eux (keri תְּשֵׁי שִּׁי, de מָּשִׁי, que la mort les surprenne); מַּמִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי Jos. 13. 20, n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben.

אריי איש m. (rac. שַּׁשִּי, v. שַׁיַ, dont l'existence se prolonge). Vieillard: בּישִׁישׁים Job 12. 12, la sagesse est dans les vieillards; אַבְּשִׁישׁים בַּּישׁים בַּּישׁרָשׁים 15. 10, des hommes aux cheveux blancs, des vieillards, sont aussi parmi nous; II Chr. 36. 17, שַׁיַיִים

ישׁישׁי (vieillard ou fils de vieillard) n. pr. m. I Chr. 5. 14.

בְּשֵׁי (seulem. fut., même signif. que בְּשָׁי (seulem. fut., même signif. que בּיִשְׁי (seulem. fut., dévasté: אָרָ הַשְּׁי (Gen. 47. 19, et que la terre ne demeure déserte, en friche; בְּשָׁים בְּצָר, 19. 7, et la terre fut désolée (épou-

vantee); אַמְשָׁיה הוֹשְׁמָיה Ez.' 6. 6. les hauts lieux seront déserts, détruits.

እርም! n. pr. m. I Chr. 4. 3.

לשׁבְּעָאל (Dieu a exaucé) n. pr. 1º Ismael, fils d'Abraham et d'Agar, souche de beaucoup de peuples arabes; n. patron. יִשִּׁמְעֵאלִר Ismaelite, I Chr. 2. 17. — 2º Ismael, fils de Nathanias, assassin de Gedalias, Jér. 40 et 41.-3° Plusieurs autres, Chr. et Esdr.

ישׁמַעיה (Dieu l'exauce) n. pr., m. I Chr. 12. 4.

ושׁמַעיהוּ (meme signif.) ה. pr. m. I Chr. 27. 19.

ישְׁקְרֵי (Dieu le garde) n. pr. m. I Chr. 8. 18.

נְישׁוֹן (fut. יִישֹׁן, inf. יִשׁוֹן) בִּישׁוֹן) בשנתר או : Etre las, s'endormir, dormir לר Job 3. 13, je dormirais, je serais en repos: ויישן ויחלם שנית Gen. 41. 5. il se rendormit et il eut un second songe ; וַרָשָׁטוּ שָׁנַתַדְעוֹלָם וְלֹא רַקִרצוּ Jér. 51. 39, afin qu'ils dorment d'un sommeil éternel, et qu'ils ne se réveillent plus; עורה למה הרשון ארני Ps. 44. 24, reveilletoi, o Seigneur! pourquoi !dors-tu?

. Niph. Perdre sa sève, être vieux, vous mangerez du ble vieux. מָשׁרָ adj. Récolté l'année précédente; part. récolté depuis plus d'une année : צַרַערו ראא rogio 13. 11, c'est une lèpre très invétérée ; נישׁנהַם בַּאַרֵץ Deut. 4. 25, et que vous aurez demeuré depuis long- : temps dans le pays.

וְשָׁיֵר, m. adj. (fém. יְשָׁנָח). Vieux (v. יַשׁר (פֿין Niph.) : אַכלוּ רָשׁר Lev. 25. 22, de l'année précédente; מֵלְיִיִים זָּם-יִשִׁיִם Cant. 7. 14, (les fruits) nouveaux et anciens; שֵׁעֵר חְישֵׁנֵח Néh. 3. 6, la vieille Ps. 80. 8, et nous serons sauvés. porte.

ישון m. part. et adj. (pl. const. ישור, לשר, v. ישׁנָה Dormant : שׁאוּל שׁכב שׁר, v. שָׁבֶּר). ישר בשעול I Sam. 26. 7, Saul étant couché, dormant dans le camp (ou der-

פושר אויני Ps. 78, 65, alors le Seigneur sc réveilla comme s'il avait dormi (comme quelqu'un qui s'éveille d'un profond sommeil)'; ואַמָּרוּה רְשֵׁינָיז I Rois 3. 20, et (moi) ta servante, j'étais dormant (je dormais).

ישׁן n. pr. m. II Sam. 23. 32.

ישָׁכְה (la vieille, l'ancienne) n. pr. Jesana, ville de la tribu de Juda, II Chr. 13. 19.

שׁע (Kal inusité , v. שׁע Hiph. (אַרשָׁירָש, *fut.* מונשירָם, aussi אַדּישָׁידִי, apoc. רושע). Aider, sauver, delivrer : רושת Ps. 7. 2, sauve-moi de mes persecuteurs ; וּמְבֶּל־צָרוֹחָיו חוֹשִׁיעוֹ 34. 7, il'l'a sauvé de toutes ses souffrances. afflictions; ניושיעום מיד שפרהם Jug. 2. 16, ils les délivrèrent des mains de leurs pillards, c.-à-d. de leurs oppresseurs . qui les dépouillaient; יְחוֹשֵׁעָתְ אַת־יִּשֹׁרָאֵל מַבְּק מִדְרַן 6. 14, tu délivreras Israel de la puissance des Madianites ; אַל לֹא רוֹטָיִרְעַ Is. 45. 20, un dicu qui ne peut sauver; וַיַּקָם משָׁח וַיּוֹשָׁעַן Exod. 2. 17, Moïse se leva et les aida, les défendit; avec >: ירוישרעה פני Jos. 10. 6, viens a notre secours; יחוש קחר לצאני Ez. 34. 22, je viendrai au secours de mes brebis. — בם בחושיע אַחָבֶם Deut. 20. 4, pour vous asinvetere : יַאַכּלְמָם יְשָׁן נוֹשָׁן Lev. 26. 10, sister (vous faire vaincre vos ennemis); ירי חושיפה פלי Jug. 7. 2, ma main m'a aidé (je ne dois la victoire qu'à mes ירושע יוך לה ו I Sam. · 25. 26, (Dieu a empêché) ta main de t'aider (de te venger toi-même).

Niph. pass.: ונישׁיכְחֵם מֵאֹיבֵיכָם Nomb. 210. 9, vous serez délivrés de vos ennemis; אין חַמֵּלַךְ נוֹטֵיע בְּרַב־חַיִל Ps. 33. -16, le roi n'est pas sauvé (n'est pas vicvous mangerez les anciens fruits, ceux torieux) par le grand nombre de ses troupes ; ישראל טשע ברי Is. 45. 17. Israel est sauvé par l'Éternel; רנושים

יַשַע et יָשָׁלָ m. (avec suff. יָשָׁע, הְיִשְׁעָ,). Délivrance, secours, bonheur, salut: אראנו בּרְטִיע אַלְחִים Ps. 50. 23, je lui montrerai le salut de Dieu ; יצאת לרשת עמוק Hab. 3. 13, tu es sorti (pour venir) riere la barricade de chariots); au secours de ton peuple; avec l'acc.

comme un verbe: אָליִשָּע אָד מְשִׁירָתְּ au secours de celui que tu as oint; אֱלּוֹדֵר Ps. 18. 47, Dieu de mon salut; אַלּיִדִר Ps. 18. 47, Dieu de mon salut; יְשִׁעּר Is. 14, et ceux qui étaient tristes, abattus, s'élèveront dans le bonheur, ou par le secours (de Dieu); שֵלְבִּישׁע יָשׁע Ps. 132. 16, je revêtirai ses prêtres (comme d'un habit) de salut, de triomphe; אַבְּיִר יָשָׁע Is. 61. 10, (il m'a revêtu) des vêtements de salut.

ኒኒካ: (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2. 3. — 2° 5. 24. — 3° 4. 20.

ישַׁעְיָה n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21. — 2° Esdr. 8, 7. — 3° 8. 19. — 4° Néh. 11. 7.

ישׁעיָהוֹ (salut de Dieu) n. pr. 1° Jesaias, fils d'Amos, le prophète Isaï, Is. 1. 1. — 2°1 Chr. 25. 3. — 3°26. 25.

יְשְׁלָה une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre (le jaspe? le béryl?), Exod. 28. 20, Ez. 28. 13.

וֹשְׁפָּהְ (le chauve?) n. pr. m. I Chr. 8. 16.

기한 n. pr. m, I Chr. 8. 22.

יְשֵׁר, (fut. יִשְׁר, une fois יִשְׁר, v. אַשֵּׁר, v. אַשֶּׁר, 1º Etre droit, marcher droit: הישרנה תַּפְרוֹת בַּנֵּרֶהְ I Sam. 6. 12, les vaches marchèrent tout droit dans le chemin (sans se détourner), elles prirent le chemin droit ; יְטֵּר בְּעֵינֵי il est droit, bon à mes yeux, c.-à-d. il me convient, il me plait; באשר נשר בעיני דייוצר לעשות Jér. 18. 4, comme il plut au potier de (le) faire; בּי־הִיא יְשׁרָה בְעֵינֵי Jug. 14. 3, car elle m'a plu ; אוּלֵר רּישׁר בָּעֵינֵר הָאַלֹּדְרם Nomb. 23. 27, peut-etre plaira-t-il à Dieu. — 2º Etre calme : לא־רַשׁרַח נַפְשׁוֹ בּוֹ Hab. 2. 4, son ame n'est pas calme, tranquille en lui, ou elle n'est pas droite.

Pi. 1º Faire, rendre droit: חַמְרַשְּׁרִים בּחְיִחִים Prov. 9. 15, qui vont droit leur chemin, ou dans une voie droite; יְאִישׁ 15. 21, l'homme intelligent regle tous ses pas, marche dans la bonne voie; מְבִים תְּרָשֵׁר בַּרְכּז la justice de l'homme simple rendra sa

Pou. part. passif: בְּיְשֶׁר עֵל־תַוּמְחָקּה I Rois 6. 35, (de l'or) ajusté sur co qui était sculpté (sur les sculptures).

Hiph. בַּיְשֵׁר לְּמָנֵי בַּרְשָּה: רוּשִׁרר Ps. 5. 9, aplanis devant moi le chemin qui conduit à toi; מיִנְשִׁר בּיִשְׁר בּיִשְׁר בּיִשְׁר נְּנְבָּוּך Prov. 4. 25, et que tes paupières prennent un chemin droit devant toi, qu'elles regardent droit, ou: que tes regards se dirigent vers le chemin droit.

יָשֶׁר m. adj. (pl. יְשָׁרִים, const. יִשְׁרָ, fem. יְשֶׁרָת, plur. יְשֶׁרָת). Droit, juste, agréable, égal (uni); subst. équité: וְרַגְלֵיחֶם רֶגֶל יְשָׁרָח Ez. 1.7, et leurs pieds étaient droits; יושר דועניהר Job 33. 27, j'ai été pervers, exact. j'ai rendu courbé ce qui était droit; הַנּשָׁר בְּעֵרנֵי הַי Deut. 12. 25, ce qui est juste, agréable, aux yeux du Seigneur; איש חַם וְיַשָּׁר Job 1. 8, un homme simple et droit (probe); רְשֶׁרֶר־לֶב Ps. 7. 11, les hommes au cœur droit; פַּמֶּר דְיַנְשָׁר II Sam. 1. 18, le livre du juste (pour des justes), ou : livre de la valeur, livre qui célèbre les hommes intègres ou les héros; selon d'autres: le livre du juste, de Moïse, le Pentateuque; צַשׁרִּים בָּאַפֶּח וְרַשֵּׁר Ps. 111. 8, ils sont faits selon la vérité et l'équité, la justice; de Dieu: צַּהִּיק וְיָשֵׁר Deut. 32. 4, il est juste et droit, rempli de droiture ; בְּרֶהְ דָּשֵׁר Jer. 31.9, par un chemin bien egal; יִישֶׁרִים עָּמֵּנ Dan. 11.17, et les braves sont avec lui, ou : il montre la bonne foi, il annonce la réconciliation, la paix.

רישֶׁר (probité) n. pr. Jesser, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

ישָׁר m. Droiture, probité, charité: אַרְרוּהִר יְשֶׁר Prov. 2. 13, les voies de la droiture; אַרְרוּה יְשָׁר 11. 24, qui se retire de la charité (qui ne l'exerce pas); selon d'autres: qui épargne plus qu'il n'est juste (outre mesure); בְּבִּלְּרִ לְּבָּלְרָ Job 33. 23, pour présenter, pour dire à l'homme son devoir; קבָלְר לְבָרְך Deut. 9. 5, (ni) par la droiture de ton cœur.

ישַׁרְאֵלְה (droit devant Dieu) n. pr. m. I Chr. 25. 14.

יְשְׁרָה ou יְשְׁרָה f. Droiture: וּבְּיִשְׁרָה I Rois 3. 6, et dans la droiture du cœur.

ח. pr. Jessurun, nom que les poëtes donnent au peuple d'Israel, Deut. 32. 15, Is. 44. 2. On le fait dériver soit de דָשָׁר, le peuple juste, pieux; soit de אָשֵׁר, le peuple aimé, ou heureux.

שׁשֵׁי Vieillard (v. יַשִּׁישׁי).

רי chald. (v. I אים heb.) Indique l'acc. Avec le pron.: דִּי בַּנְיּהָ יְרָחְדּוֹן Dan. 3. 12, (ces hommes) que tu as placés (à la tête des affaires); יְבָרֵהְ יִרְחֹין' Rituel, (que le roi de l'univers) les bénisse.

תְּיָבִיר (const. אָרָיִבְיר (const. Dou, cheville: Jug. 5. 26, elle étendit la main vers le clou; אָרָיבְר (de ce bois de quoi faire) une cheville? אָבְיבְּיר בְּעָב בְּעָר בְּעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְּעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְּעב בְּעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְּעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְּעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְעָב בְעָב בְעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעב בְּעָב בְּעוּב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעוּב בְּעָב בְּעָב

קיבור קיבור קיבור קיבור קיבור קיבור קיבור יישני קיבור viendra la pierre angulaire (le roi), de lui le pieu (le prince, celui qui commande; Targg.: le Messie).

קלי מל-אַלְכְנְיִי וְיָרִוֹם לֹא . Orphelin: חְׁיָרוֹם לֹא בְּאלְכְנִין וְיָרוֹם לֹא . Exod. 22. 21, vous n'opprimerez, vous n'affligerez, aucune veuve ni aucun orphelin; בְּיִינִי וְאֵין אָב Lam. 5. 3, nous sommes devenus (comme) des orphelins, qui n'ont plus de père.

יְתִּיר (la belle, la grande) n. pr. Jathir, ville de Juda, habitée par les prêtres, Jos. 21. 14.

יְתִּיני chald. adj. Extraordinaire, supérieur, excellent: יְהִינִי Dan. 2. 31, et dont l'éclat était extraordinaire; אוירָא 5. 12, un esprit excellent, supérieur; יְהִינְי הַּ הַּרְיָה 5. 14, et une sagesse extraordinaire. — 2º Adv. Extrémement : יְהַיְרָה Dan. 3. 22, et comme la fournaise était extrémement embrasée; יְהַיְּהָא יַמִּילָא יַמִּירָה 7. 7, extrémement forte.

יְתְלֶהְי (endroit élevé) n. pr. Jethlah, ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42.

ּרְּמְלָה (isolement) n. pr. m. I Chr. 46. 11.

יַרְנִיאֵל (que Dieu donne) n. pr. m. I Chr. 26. 2.

וֹתְלָּוֹ (donné) n. pr. Jethnan, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 23.

יתי, (Kal inusité, excepté le part., v. י. אוֹף Hiph. 1° Faire avoir (donner) l'abondance à quelqu'un: של מיני לפוֹנָה בל מַצְשׁׁח וָרָן בּי לְּטִינְה בֵּל מַצְשׁׁח וְרָן בִּי לְטִינְה בֵּל מַצְשׁׁח וְרָן בּי בְּטִינְה בָּל מַצְשׁׁח וְרָן בּי בְּלִינְה בָּל מַצְשׁׁח וְרָן מַן מַּסְּי מַן מַן אַרָּן בִּי בְּטִינְה בָּל מַצְשׁׁח וְרָן מַן מַן 30. 9, l'Eternel ton Dieu te donnera l'abondance dans tous les travaux de tes mains (dans tout ce que tu entrepren-

לְתֵר adj. Superieur, meilleur: יְתֵר Prov. 12. 26, le juste est meilleur, ou plus heureux, que le reste des hommes; selon d'autres: le juste profite, apprend de son prochain, de son ami; " Rituel, une compassion grande et profitable, ou excessive.

אינת אינת אינת אינת היא אינת היא לינת היא אינת היא אינת

. 2º Le restant, le reste : וַכֹל יַתֵר חַצֶּם

Jug. 7. 6, mais tout le reste du peuple; וְיְרֶדְר דְּבְרֵי שְׁלֹמִית I Rois 11. 41, tout le reste des actions (de l'histoire) de Salomon; יְרֶדֶר דָשִּרְבֶּח Joel 1. 14, le reste de la sauterelle, c.-à-d. ce qu'elle avait laissé.

3° Abondance: וְיִחְרֶם אֶּכְלָּח אֲשׁ Job 22. 19, et le feu a dévoré leur abondance.

לְיֶהֶר שְׁאֵח Gen. 49.3, (tu devais avoir) la préférence en dignité, la préférence en puissance (être prêtre et roi); selon d'autres, adj.: tu devais être le préféré, etc. (le sens est le même); לאָר , ctc. (le sens est le même); אָרָה לְּנָבֶל שְׁשַׁה יָהֶר לִיָּבֶל חָשַׁה יָהָר Prov. 17.7, (le langage de la noblesse) les paroles nobles, graves, ne conviennent pas au vil, à l'insensé.

5° Adv.: נְהְגְּרֵלְּיֶלֶתְ Dan. 8. 9, elle s'agrandit extrêmement; יְּבָּעָרָתְּר Ps. 31. 24, il rend abondamment ce qu'il mérite à l'orgueilleux, ou subst.: il punit l'arrogance du superbe.

תְּרָי n. pr. 1° Jether, fils de Gédéon, Jug. 8. 20. — 2° Jether, pour יְּחָרוּ, beau-père de Moïse, Exod. 4. 18. — 3° Plusieurs autres, Chr., Rois, Esdr. — Nom patron. יְחָרֵי II Sam. 23. 28.

יְתְרָה f. Epargne, richesse, trésor (v. רְבִיר): Is. 15.7, l'épargne qu'il a faite, le trésor qu'il a amassé; שְּבָּדוּ שָׁשָׂח אָבָדוּ Jér. 48. 36, le bien, le trésor amassé, est perdu (p.תְּבָּדָת).

וֹחְרוֹ n. pr. Jethro, beau-père de Moïse, Exod. 3. 1, 4. 18.

תורון ביתרון לאָרָם בּכָּל-בְּעָלוּ: m. Avantage, profit, préférence: ברו. 1.3, quel avantage, profit, revient à l'homme de tout son travail? בְּעָבֶּלְהוּ בַּבְּלִר בְּעַלָּלוּ 11, il n'y a pas de profit, de bonheur, sous le soleil; הַבְּילִר בְּעַבְּלְּרִּ 2.13, que la sagesse a l'avantage sur la folie, qu'elle lui est préférable (comme la lumière l'est aux ténèbres).

בְּלֵלְעָלֵי (abondance du peuple) n. pr. Jethream, fils du roi David, II Sam.3.3.

n. pr. Le prince Jetheth, descendant d'Esau, Gen. 36. 40.

? (ou devant les monosyllabes et devant les pronoms souvent > Particule d'un usage très fréquent; il exprime : 1º Une ressemblance, conformité en rapport de la grandeur, figure, du temps, sort, etc.; ainsi, comme: בַּכָּם מַנֵּר יְחְיָה Nomb. 15. 15, comme vous, ainsi sera l'étranger (il aura le même droit que vous); וְחַרָה כַּעָם כַּבֹּחָן Osée 4. 9, il arrivera au prêtre (de la même manière) qu'au peuple; בַּמוֹנָר בָמוֹך פָעַמִּר קעשקי I Rois 22. 4, moi, comme toi, mon peuple comme ton peuple (moi et mon peuple nous ferons ce que tu feras, toi et ton peuple); כמוד כפרלה Gen. 44. 18, tu es comme Pharaon (aussi puissant que lui); בכֹחִר אָו וּכְכֹחִר שָׁחָ Jos. 14. 11, je suis aussi vigoureux que j'étais alors, *littér*. comme ma vigueur (était) alors, telle ma vigueur (est) à présent; aussi בְּלָּמֵרְטִׁים כֵּן יִרוּצוּן : כּ et בּוֹ יִרוּצוּן Joel 2. 4, et comme des cavaliers (ainsi) ils courront ; בי בי בי בּרָאשׁנָה : כֹ בי וֹכֹ ובאחרוקה Dan. 11. 29, mais il ne sera pas la dernière fois comme la première fois; בנפש האב וּכְנַשִּשׁ הַבּן לִּידְיָזָן Ez. 18. 4, l'âme du père comme l'âme du fils est à mioi; ב וְתִיִּיתָם מָאלֹרָים: Gen. 3. 5, vous serez comme Dieu ; וְחַרָח בְּצֶץ Ps. 1. 3, il sera comme un arbre; ישבי השמלכה Jos. 10. 2, (grande) comme une des villes royales, c.-à-d. comme même la plus grande; וְּכְּטָאוֹי בְּשִׁישֵׁשׁ נַנְדְּיד Ps. 89. 37, et son trône sera devant moi comme le soleil (tant que le soleil existera, ou sera resplendissant comme le soleil); פְּמֵרְאֵּח אָרָם Dan. 10. 18, (quelque chose, une apparition) comme une figure humaine; בְּבֶרְ תַּעְּרֶוֹלְ תַּנְּחְ Deut. 4. 32, si rien d'aussi grand, un aussi grand événement, est jamais arrivé; בְּאָח פָּאָלֶת בְּיִאָּח בָּאַלֶּת בְּיִאָּח בָּאַלָּת בַּיִּאָּח בָּאַלָּת בּיִאָּח בָּאַלָּת נווֹ 18. 66. 8, qui a entendu une telle chose, qui a vu rien de semblable à ces choses-là? בְּיִלְּתָּם בְּּיִאֹח בָּאָר Jug. 8. 8, il leur dit la même chose; Jug. 8. 8, il leur dit la même chose; בְּיִח בָּיִר בְּיִוֹם בְּיוֹאַת בְּיִוֹם בְּיוֹאַת בְּיִלְם בְּיוֹאַת בְּיִלְם בְּיוֹאַת בּיִוֹאַת בּיִלְם בּיִּאַת בּיִּלְם בּיִּאָם בּיִּר וּבְּיֵם בְּיוֹאַת בּיִּאָם בּיִּר וּבְּיַם בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבּים בּיִּבְּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבּים בּיבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיבִּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיבִּים בּיִבּים בּיבּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּי

2º Après, d'après, à, de, selon: מדמותט Gen. 1. 26, à notre ressemblance; בְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ 4. 17, (il appela la ville d'après le) du nom de son fils Henoch; קַּמְשָׁפֵע הָאָד Jos. 6. 15, selon (dans) le meme ordre; מִּוְבֶּרִיתֵּי II Rois 1. 17, selon la parole de l'Éternel; איש פּלְבַבוֹ I Sam. 13. 14, (Dieu a choisi) un homme selon son cœur (qui lui plait). - 3° Comment, c.-à-d. de quelle manière: בַּעֲצָפִים בְּכָטֵן חַמְּלָאֵח Eccl. 11. 5, de quelle manière (les os) le corps de l'enfant (se forme) dans les entrailles d'une femme grosse (à moins que 💆 ne répète le commencement du verset : et de même que tu ignores la formation du corps, etc.); dans tous ces cas, les grammairiens le nomment בַּקבּ תַּוּבְּמְרוֹן Caph qui exprime la ressemblance. — 4º and רוֹפִירעאר Caph de l'estimation, environ, a peu près : פָאַרְבֶּע מָאוֹת אִישׁ I Rois 22. 6, environ quatre cents hommes; פֶּרֶהָ nomb. 11.31, à peu près une journée de chemin ; תַּעֲשֵׁר שַׁנִים Ruth 1. 4, environ dix ans; מַלְילָת מַלְילָת Exod. 11. 4, vers le milieu de la nuit (sur le minuit). — 5° מָּהְ חָטָצֵים Caph de la réalité, de l'intensité, exprime une espèce de superlatif: très, le plus, au plus haut degré : פָּאִרשׁ אֲמֵרוּ Néh. 7. 2, (car il était) comme un homme fidèle, c.-à-d. aussi fidele que possible; נַיַּרָוּר הַוְצָּם מכתאונים Nomb. 11. 1, et le peuple etait (se conduisait) comme ceux qui se plaignent peuvent le faire (le peuple murmurait beaucoup); Prov. 10. 20, (le cœur des méchants) vaut fort peu, est de nul prix, est très vil; שַּבְּיִר Is. 1. 9, un très petit reste; בַּבְּיִר Lament. 1. 20, au dedans c'est comme la mort, ou : la mort fait des ravages tant qu'elle peut (ou transposé, pour pui [l'épée tue au dehors] comme la mort, la peste, au dedans); comme la mort, la peste, au dedans); ce même jour, ce même temps, à présent (v. בּיִר).

6° Devant l'inf., comme, comme si, des que , lorsque , si : פַּאַכֹל קַשׁ לְשׁוֹן אֲשׁ Is. 5. 24, comme (une langue de feu) la flamme consume la paille ; בחנים שבט Is. 10. 15, comme si le bâton secouait ceux qui le lèvent; בחריפי סולר Gen. 39.18, comme ou dès que j'ai élevé ma voix; ניחר כבוא אַרון חַאַלֹּחִים I Sam. 5. 10, et lorsque l'arche de Dieu fut venue (à Accaron); פָבֹאָר אֵל־עַבְרָּדְ אָבִר Gen. 44. 30, et si j'arrive chez mon père, ton serviteur; aussi devant des subst et des part.: פַּחַכִּין מַלְכוּת רְחַבְעַם וו וּכְּחֵימְחוֹ II Chr. 12. 1, lorsque le royaume de Roboam eut été établi, consolidé, et lorsqu'il fut devenu fort; כשמע צר Is. 23. 5, lorsque (arrivera) le bruit de Tyr; וֵיְדִי בְּמֵשִׁיב יְדוֹ Gen. 38. 29, et lorsqu'il retira sa main; שלי le même que בְּשִׁרִירוּ : בַּאָשֵׁר Eccl. 12. 7, comme elle avait été ; קּשֶׁבָּא 5. 14, tel qu'il était venu (v. שַּאַשֵּׁד).

ש manque quelquefois et est sousentendu, ex.: יוֹם אָדָט Prov. 11. 22, pour קַּבָּטְ, comme un anneau d'or; il se trouve aussi sans signification précise: קַּבָּטְּלָּה Gen. 2. 20, qui lui fut semblable (v. קַבָּלָה; (נְבֶּנֶר Lev. 10. 19, pour הַאַלַּה ces choses, ces accidents.

קבר שְׁנִין : chald. Meme significat. קבר שְׁנִין Dan. 6. 1, lorsqu'il avait soixante et deux ans; מַאֲשֶׁר ainsi, de la sorte, מָאֲשֶׁר comme מָאָשֶׁר héb. (v. מַאַשֶּׁר et .).

ou פָּאַב ou בָּאַבְ (fut. יִרְאַב) Avoir des douleurs, souffrir: בָּאַב Gen.

Hiph. 1° Donner, causer la douleur, blesser: קראבי וְיִרְוּבָּשׁ Job 5. 18, car il (donne la douleur) blesse et il guérit, panse; יְרָאָרַ בְּיִרְ בַּרָאַרַ בּנִי בַּנִי בַּצַּבּ, 28. 24, une épine qui cause de la douleur; avec l'acc.: בְּאַרְהִירִי Ez. 13. 22, lorsque je ne l'avais point attristé, affligé. — 2° Ruiner, perdre: וְּמִלְּהָרִי בְּאַרְנִיִּים II Rois 3. 19, vous ruinerez par des pierres (en les couvrant de pierres) tous les champs fertiles.

אָר m. Douleur, souffrance : בָּלָּל Job 2. 13, la douleur était excessive : וְאַמֶּם הִּאָּבְסָּר בְּלָב לֵּב Is. 65. 14, mais vous crierez dans la souffrance, l'affliction, de votre cœur.

קּאָה (Kal inusité) Hiph. Décourager, affliger: בַּלַן בַּלְאָה לַב־צַּדִּירִ לְּיֶּלֶת בַּלַן בַּלְאָה בַּלַב 13. 22, parce que vous avez affligé le cœur du juste par des mensonges.

Niph.: יְּנְכְאֵח לָבָר Ps. 109. 16, et dont le cœur est brisé de douleur; יְנְכָאַח וְשָׁב Ps. 109. 16, et dont le cœur est brisé de douleur; יְנְבְאָח וְשָׁב Ps. 109. 16, et dont le cœur est brisé de douleur; יְנְבְאָח וְשָׁב Ps. 109. 16, et dont le cœur est educeur est abstruction le company John 30. 8, ils sont plus bas que la terre, ils sont vils, méprisables; d'autres traduisent: ils seront chassés, repoussés de la terre, ou du pays, de la racine ce pour ou du pays de la racine ce pour de la racine ce pour du pays de la racine ce pour de la racine c

אָרָ adj. Affligé: מֵל-נָאִים Ps. 10. 10, læri, une foule d'hommes affligés (v. יחלבה et הַלָּבָּוּ).

רָאלוּ בְּאלוּ מְשֶׁלְחָנוֹ שֶׁל : Comme si : בְּאלוּ מְשֶׁלְחָנוֹ שָׁל Aboth, comme si la mangeaient à la table de Dieu (comme si Dieu était présent à leur repas).

* אָבָאָן Ici, אָפָאַק c'est de là , c'est pour-

quoi : מְנַאֵּן אָמְרוּ חֲכְמִים Aboth, c'est pourquoi nos sages ont dit.

קּאָרי: Selon quelques-uns, verbe: יְדֵי וְרַנְלֵי Ps. 22. 17, (pour יְדֵי וְרַנְלֵי ils ont enchaîné (ou percé, v. I יְדִי וְרַנְלֵי mes pieds et mes mains; mais, selon presque tous les commentateurs, la phrase commence par יְחִי qui précède : ils m'ont entouré, lié les pieds et les mains, comme un lion (avec la force, la rage d'un lion).

רַאַשֶּר (chald. בַּאַשֶּר) pron., v. אַ מָשׁר. Particule: Comme, suivant, autant que, parce que, autant, comme si, lorsque, quand, si : יָאָמָנֶת מָאָשֶׁר האֹנְירוּ אֵלָי Gen. 34. 12, et je donnerai comme, c.-a-d. autant que, vous me direz (de donner): ו מאשר רגילו Is. 9. 2, comme on se réjouit; פַאַשַּׁר חָרָח עִבראַבֹּחָינּי I Rois 8.57, comme il a été avec nos pères; מַאַטָּר מובשו מַעַלְלֵיהַם Mich. 3. 4, parce qu'ils ont commis de mauvaises actions; souvent באשר בחטי כדן יפער Nomb. 2. 17, comme ils campent, ainsi (dans le même ordre) ils doivent partir; יבאשר יצוו אוו פד ירבח Exod. 1.12, mais autant (plus) ils l'opprimaient, autant (plus) il augmentait en nombre ; בַּאֵשֶׁיר לא־חַיִּיחִר אַחְיֵח Job 10. 19, j'aurais été comme si je n'avais pas été ; רַיִּדִּי בָּאֲשָׁר קרב אַל־הַאַּחַמָּח Exod. 32. 19, et il arriva, lorsqu'il se fut approché du camp; נאַשֶּׁר אַמְרוּ I Sam. 8. 6, quand ils disaient ; יְכַאֲשֵׁר אָבַרָמִר אָבָרָמִר Esth. 4. 16, et si je dois périr, que je périsse ; בַאַשָּׁר ברר ברר Eccl. 5. 3, si tu fais un vœu.

דאשהודים 5. 6, la main de Dieu s'appesantit sur les habitants d'Asdod: יַדי מַבְרַח עַל־אַנְחַתִּי Job 23. 2, ma plaie (v. בי) est plus forte que (est audessus de) mes gémissements. — Des sens : יְצֵינֵי יְטְיָבֵאל כָּבְרוּ מִזֹכֵן Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel étaient devenus lourds (s'étaient obscurcis) par la vieillesse ; אַנוֹ מִשְׁמוֹע (לאַ־בֶּבְרָח אַוְנוֹ מִשְׁמוֹע Is. 59. 1, son oreille n'est pas devenue dure pour ne plus écouter; ניכבר לב פרלה Exod. 9. 7. le cœur de Pharaon s'endurcit.-2° Etre fort, vif : יְתַבָּאַרָם פָּר כָבְרָהוֹ Gen. 18. 20, et leur peché est très fort (a son comble) ; נְתַּבְּלָחַפֶּח בַּבַרָח Jug. 20, 34, et le combat était vif. - 3° Étre grand, nombreux , respecté : יַכְבָּרוּ בָּנַיוּ Job 14. 21, que ses enfants soient nombreux, ou respectés, puissants; נַּתְּכְנָּדִי באר Ez. 27. 25, et tu es devenue très riche, ou respectée; רָבֶּבֶּר רָרָ Is. 66. 5, que l'Eternel se glorifie (qu'il montre sa gloire).

crifices.

Pou. pass.: Etre glorifie, honore: לְּקְדְּוֹשׁ דֵי מְּכְבֶּדְּ Is. 58. 13, (si tu appelles) le saint jour de Dieu (le sabbat) le jour glorifie; ישׁמֵר הוֹבַרְח יְבָבָּר Prov. 13. 18, qui reçoit bien la répréhension, la remontrance, sera honoré.

 rends ses oreilles dures (sourdes); יַרְבֶּבְּר לְּמוֹ Exod. 9. 34, il endurcit son cœur. — 3° Honorer, fortifier, augmenter: יְרְבְּבְּרִבְּרִם Jér. 30. 19, je les augmenterai (ou: je les enrichirai, je leur donnerai de la gloire); יְּרָבְּרִ וֹּלְבְּרִּךְ II Chr. 25. 19, et ton cœur t'a poussé à te glorifier (ton cœur s'est ensié d'orgueil), ou à augmenter, ou à continuer la guerre.

Niph. 1° Etre charge: בְּעַדֵּהָר יִי פרם Prov. 8. 24, des fontaines chargées, remplies d'eau. — 2º Etre honoré: וחוא וְכְבֵּד מְעֹל בֵּית אָבְיו Gen. 34. 19, il était honoré de tous (ou plus que tous) dans la maison de son père ; קַּמָּד מַיּנְבָּבָּר ובוורא דונה Deut. 28. 58, ce nom glorifie et terrible (le nom de Dieu); נכברות Ps. 87.3, des choses glorieuses ont ete dites de toi ; יצַל־פָּנֵר כֵל־חַצֶם אָפָבֵר Lev. 10. 3, et devant tout le peuple je veux être glorisié; יִאִּפָּבְרָח בְּפַרְלֹח Exod. 14. 4, je serai glorifié dans Pharaon (et dans toute son armée), c.-à-d. par le sort que je leur prépare; יוֹם תַּבָּרָר Ez. 39. 13, le jour où je montre ma gloire; יָכְבְּבֵּי־אָרֵץ Is. 23.8,9, les riches, les grands de la terre.

Hithp. 1° Se multiplier: יִּרִימַבְּּיִר Nah. 3. 15, quoique tu te sois multipliée, assemblée, comme les sauterelles. — 2° Se glorifier: מְּמִרְיִמַבֵּר Prov. 12. 9, que l'homme qui se glorifie, qui fait le glorieux, le grand.

קבר (בּבְּרָ הַּבְּרָבְ m. Le foie: דְּאָח בַּבְּבָּר בְּבָּר בָּבְּר (בַּבְּר בָּבִּר בִּי בַּבְּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבְּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר (Lament. 2.11, mon foie s'est répandu par terre (hyperb. de la plaie du foie, c.-a-d. de la douleur de l'âme).

קקר adj. Lourd, chargé (v. چבֶר שֶּוֹן): צֵם בֶּבֶר שֶׁוֹן Is. 1. 4, peuple chargé d'iniquité.

לבֶּד אָבְן: Prov. 27. 13, le poids de la pierre; אָבְן: 30. 27, et le fardeau (de cette colère) sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère, ou : la violence du feu, de la flamme de la colère (v. רְאַשִּׁיִם). — 2° Foule, multitude: בְּבֶּד מָּבָּר Nah. 3. 3, et une multitude de cadavres. — 3° Gravité, ardeur: הַבְּיִר מְּבָר מִּלֵר (la gravité de la guerre, ou de la bataille.

לְבֶרְוּח f. Difficulté : יְיְתַהֵּה מְּכְבֵּרְתוּ Exod. 14. 25, il fit qu'on les conduisait avec difficulté, il rendit leur marche difficile.

S'éteindre: אַקְּרָהְ אֹלְּאַ חִכְּמָּא בּעִּי וֹפְנָּי S'éteindre; ne doit pas s'éteindre, qu'on ne le laisse jamais éteindre; dre, qu'on ne le laisse jamais éteindre; la lampe (qui brûlait dans la maison) de Dieu, dans le temple, fût éteinte; selon d'autres: la lumière de Dieu, la révélation divine aux prophètes, n'avait pas encore cessé; תְּבֶּי וֹנְלָּאַ תִּבְּי וֹנִי וַנְיִי וֹנִי וַנְיִי וֹנִי וַנְיִי וְנִי וֹנִי וְיִי וֹנִי וְנִי וֹנִי וְיִי וֹנִי וֹנִי וְיִי וֹנִי וְיִי וְיִי וְנִי וֹנִי וְיִי וְנִי וְנִי וְיִי וְיִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וְי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וְיִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וְנִי וְנִי וֹנִי וְיִי וֹנִי וֹנִי וְיִי וְנִיי וְנִי וֹנִי וְנִי וֹנִי וְנִי וֹנִי וְנִי וֹנִי וְנִי וֹנִי וֹי וֹנִיי וֹנִיי וְיִי וֹיי וֹנִי וֹי וֹנִיי וֹנִי וֹי וֹנִיי וֹנִיי וֹי וֹיי וְיִיי וֹי וֹיי וֹיי וֹנִי

Pi. Eteindre: וְאֵדן מְכַנְּתָּח Is. 1. 31, il n'y aura personne pour éteindre; אֹלא וו Sam. 21. 17, de peur que tu n'éteignes la lumière d'Israel (de peur que toi, David, tu ne périsses); וְרָבֵּה אָח־בֵּר וֹלְרִבּי וֹן Sam. 14.7, ils veulent éteindre le seul tison (qui me reste), ils veulent tuer le seul fils que j'aie encore.

m. Honneur, gloire, hommage, noblesse : וְכָבוֹד וְהָרֶר מְעַמְרֵדוּ Ps. 8. 6, tu le couronnes d'honneur et d'éclat; ו גלה בבוד מישראל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel ; קבוּד־אַל Ps. 19. 2, la gloire de Dieu ; קבור בבור לבי בבור 96.7, offrez à l'Éternel hommage et (célébrez) sa puissance; וכבודו מְחַר רַעַב is. 5. 13, et sa noblesse (les plus nobles d'Israel) meure de faim; מַלָהָ חַבָּבה Ps. 24. 7, le roi de la gloire (Dieu); פבוד הַלְבַנוֹן Is. 35. 2, la gloire du Liban (ses forets; selon d'autres: le temple); מָבוֹר־רַיֵּר Exod. 24. 16, la gloire, la majesté de Dieu. — 2º Richesse : לא־יַרֵד אַדַרִיוּ מָבוֹהוּ Ps. 49. 18, sa richesse ne descendra point (dans la tombe) avec lui; מבוד in Is. 66. 12, la richesse des nations. — 3° Esprit, ame : וַיַבֶל מְבוֹדִיי Ps. 16. 9, mon âme est dans l'allégresse; בָּקַחָלָם אַל-מֵּקור מְבֹּרִיי Gen. 49. 6, que ma gloire, ou que mon âme, ne s'associe à leurs conciliabules (בבוד serait ici par exception fém., ou il faudrait prendre קַּחָדּ pour la 2º pers.: mon âme ne t'associe pas); לְמֵעֵן יְוְמֵיְהְ כָבוֹד Ps. 30. 13, afin que mon ame chante tes louanges (selon d'autres : afin que les nobles de la terre to louent, v. 1°).

קבונה f. adj. 1° Ce qui est lourd, incommode: אָרָבוּרָה לִּמְנֵיְם: Jug. 18. 21, (ils placèrent) devant eux toutes les choses lourdes, incommodes (d'autres traduisent: ce qu'ils avaient de plus précieux). — 2° Magnifique, resplendissant: בָּלִיבְּינָה בָּירַבְּינָה Ez. 23. 41, un lit magnifique; הַלִּיבְּינָה בָּירַבְּינָה בָּרַבּינָה בָּרַבּינָה Ps. 45. 14, toute brillante, resplendissante, est la fille du roi dans l'intérieur (du palais).

ול בול n. pr. 1º אֶרֶץ מָבוּל le pays de Chabul (ou de בָּבוֹל chabul, où le picd

s'enchaine, s'embourbe, ou de pays pays situé sur la limite, frontière), nom que donna le roi Hiram aux vingt villes que Salomon lui avait données, I Rois 9. 13. — 2° Chabul, n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

n. pr. Chabon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

מים בְּנִירִים: Grand, riche, puissant; adv. fortement, beaucoup: מֵים בְּנִירִים: Is. 17. 12, de grandes eaux; בְּנִירִם Is. 17. 12, de grandes eaux; בְּנִירִם Is. 17. 12, de grandes eaux; בְּנִיר מַאָּבִיך Job 15. 10, plus riche d'années, plus agé que ton père; וְבִיר בָּנִיר מָצִּיר זְּלְיבִיר 31. 25, et de ce que ma main a trouvé, amassé, beaucoup de biens; זוֹנְי בַּנִיר Is. 16. 14, pas beaucoup; בְּנִיר וֹשְׁבִיר וֹשְׁבִיר וֹשְׁבִיר בַּנִיר (keri בְּנִיר בַּנִיר (keri בְּנִיר בַּנִיר (keri בְּנִיר וֹשְׁבִיר וֹשְׁבִיר (keri בְּנִיר (מַבְּיר (keri בְּנִיר (בַּנִיר (keri בַּנִיר (keri בַּנְיִיר (keri בַּנִיר (keri בַּנִיר (keri בַּנִיר (keri בַּנְיר (keri בַּנִיר (keri בַּנִיר (keri בַּנִיר (keri בַּנְיר (keri בְּנִיר (keri בַּנְיר (keri בַּנְי

קביר (rac. קבָר). Couverture, ou coussin: קביר קיצירם I Sam. 19.13, 16, un coussin, ou une couverture tissée de poils de chèvre; Targg.: une outre de peau de chèvre.

קבל הגלריו (keri בְּבֶבֶל הַגְּלָרִי: Ps. 105. 18, ils lui mirent la chaine aux pieds, littér. ils tourmentaient, ou froissaient, ses pieds avec la chaine; בְּרָבֶלִי בַרְיֵלָי 149. 8, avec des chaines de fer.

בְּבֶּכ (Kal, seulement le part. קבֹם) Celui qui lave, qui foule les habits: בָּבִים Is. 7. 3, le champ du foulon.

Pi. Laver, purifier: מַמֵּט מַבְּיִרְ לְבְּשׁׁה Gen. 49. 11, il lavera son habit dans le vin (tant le vin sera abondant, ou bien: ses habits seront beaux, de couleurs vives, teints en pourpre); יַבְּבָּטְּהָּ Exod. 19. 14, ils laverent leurs vetements; part. מַבְּבְּיִר מֵּבְיִּרָּ Mal. 3. 2, les laveurs, foulons; au fig.: מַבְּבָיר מֵּבְיָר לְבָּרְ Ps. 51. 4, lave-moi de mon iniquité; בּבְּבָיר מֵבְיָר לְבָּרְּ Jér. 4. 14, purifie ton cœur de sa corruption, méchanceté.

Pou. passif: וְכְבָּס שֵׁיִרִית Lev. 13. 58, il sera lavé une seconde fois.

Hothph. passif : אַחַרֶר תּגָבָּס אַת־חַגָּגָע

Lév. 13. 55, (pour קַּחְמַבֶּה) après que la lèpre (c.-à-d. l'endroit qui en est infecté) aura été lavée.

קבר (Kal inusité) Hiph. Multiplier: Job 35. 16, il fait beaucoup de paroles, il se répand en paroles; בְּבְּרִי part. ou subst., abondance: בְּבָּרִי Job 36. 31, il donne la nourriture en abondance, abondamment, adverbial. comme לָבֹר בׁנִי (Jarchi: il donne la nourriture à celui qui a besoin de beaucoup, qui a une famille nombreuse).

בּרַ adv. Deja, depuis longtemps: eté avait été depuis longtemps; selon d'autres: ce qui a été depuis longtemps est encore; מַרָּבָר מַרָּאָ 4. 2, qui sont morts depuis longtemps, ou : de ce qu'ils sont déjà morts; מַּבְּרָר חַיִּמִים חַמַּל נִיְשָׁיִדְּי חַתַּל נִיְשָׁיִדְּי חַתְּל נִיְשָׁיִבְּר חַיִּמִים 2.16, ce qui a été depuis longtemps et ce qui sera dans les temps à venir, tout sera oublié, ou : ce qui a déjà été sera oublié dans les temps à venir; d'autres traduisent בּיִּמִים חַבּּיל נִיִּמִים מַבּיל נִיִּמִים מַבּיל נִיִּמִים מַבּיל נִיִּמִים מַבּיל נִיִּמִים מַבּיל נִיִּמִים מַבּיל נִיִּמִים מַבְּיל נִיִּמִים מַבּיל נִיִּמִים מַבְּיל נִיִּמִים מַבְּיל נִיִּמִים מַבְּיל נִיִּמִים מַבּיל נִיִּמִים מַבְּיל נִיִּמִים מַבְּיל נִיִּמִים מַבְּיל נִיִּמִים מַבְּיל נִיִּמְיִם מַבְּיל נִיִּמִים מַבְּיל נִיִּבְּיִים מִּבְּיל נִיִּמְים מִבְּיל נִיִּמְים מִּבְּיל נִיִּמְים מִבּיל נִיִּיִים מִבּיל נִיִּמִים מִיבּיל נִיִּים מַבְּיל נִיִּבְּיִים מִּיִּים מַבְּיל נִיִּבְּיִים מִּיִּים מַבְּיל נִיִּיִים מִּיִּים מִּיל נִיִּים מִיבְּיִים מַבְּיל נִיִּים מִּיִּים מִיבּים מִּיבּים מִּיבּים מַבְּיל נִייִּים מִּיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִּיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִים מִיבְּים מִּיִּים מִיבְּים מִּיִים מִיבְּים מִּיִּים מִיבְּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִים מִּ

קּבָּר n. pr. בְּבֶר Ez. 1. 3, le fleuve de Chobar, Chaboras, en Mésopotamie (v. קבור).

קּבְּרָה f. Crible : בְּאַשֶׁר רִּיּוֹעֵ בַּיְבֶּבֶּרָת Amos 9. 9, comme on remue (le blé) dans le crible ou le van.

ערכות: (seul. const. קבְרָה) Une certaine distance de chemin: מָבְרֵתּדְּאָרֶץ בִּרָתּדּ קבְרֵתִּדְאָרֶץ בּלְּתָּדְּאַרֶץ 48.7, II Rois 5.19, un espace de chemin, une lieue? (Kimchi explique: כּבִרת אָרֶץ un espace de chemin qu'on fait entre un repas et l'autre, de מָּרָת manger).

קָּבֶשׁ m. Agneau : בֶּבְשׁרָאוּ Nomb. 7. 15, un agneau d'un an ; בְּבָשׁר 7.17, cinq agneaux.

פּרְשָּׁה et בּרְשָׁה fém. Jeune brebis, agneau femelle: בְּרָשָׁה II Sam. 12. 3, une petite brebis jeune; הַבְּשָּׁה Lév. 14. 10, une brebis d'un an; plur. בְּבָשׁה Gen. 21. 29,

const. שָׁבֵע מְּבְשׁת תַּשׁאַן 21. 28, sept jeunes brebis.

לבשלים (fut. יְּבְבְּשׁיּה אָרְנֵי־שָלַת. Assujettir, réduire, vaincre : בְּבָּשׁיּ אָרְנֵי־שָלַת. Zach. 9. 15, ils assujettiront (leurs ennemis) avec les pierres de leurs frondes, ou : ils vaincront les frondeurs (pour אַשָּׁיבְּי אַרְנֵי אַרְנֵי וּאַנִי וּאַרָּנִי עִּינִי יִּשְּׁיבְּעַ אַרְנִי אַרְנִי וּאַרָּעָ אַרְנִי וּאַרָּעָ אַרִּנִי עִּינִי יִּשְּׁיבְּעַ אַרְנִי אַרִּנִי וּאַנִּי אַרָּנִי וּאַרָּעָ אַרִּנִי עִּינִייִרשָּׁ אַרִּנְיִי אַרָּנְיִיִּי אַרָּבְּעָּיִי אַרָּעָ אָרִי וּאַבָּעָּי אַרָּנְיִייִּי אָרִייִּבְּעָּיִרְ אַ וּאַרָּעָּיִרְ (en les pardonnant); יְבְּבָּעִיּהְ עַּבְּרָיִיִּהְ לַבְּיִרִים לַּבְּנִיִּיִים לַבְּבָּיִיִּים לַבְּבָּיִיִּים לַבְּבָּיִיִּים לַבְּבָּיִים בּוֹבְבִייִּם (en 1. 28, et remplissez la terre et vous l'assujettissez; בּבְּבָּיִים Jér. 34. 11, et les forcèrent à être esclaves, les réduisirent à la servitude; talence à la reine.

Niph. pass.: יְנְכְבְּשֶׁח הָאָרֶץ Nomb. 32. 22, 29, après que le pays aura été assujetti; רְנִשׁ מְבְּנִיתִּים נִכְבָּשׁוּת Néh. 5. 5, et plusieurs de nos filles sont déjà réduites à la servitude.

Pi. Subjuguer, vaincre : מְּלֶּרֹתְּוּיִם II Sam. 8. 44, (pris) sur toutes les nations qu'il avait vaincues.

קבְלֵּשׁ m. marchepied (escalier): וְבָבֶּשׁ II Chr. 9. 18, et un marchepied d'or.

קּקִיטֹר חַבְּבְשֶׁן . Fournaise, four: בְּרְשֶׁן Gen. 19. 28, et בְּיֶשֶׁן חַבְּבְשָׁן Exod. 19. 18, comme la fumée d'une fournaise.

קבּהָשׁ עַל־שִׁבְשָׁר הַחָּבְ פָּת פּל. Cruche: הְּשָׁבְשִּל פּר פּנוּ פָּר פּר בּל־חַצְּבוּנּ (portant) sa cruche sur son épaule; בְּנִי בְּעִר עַר עַל־חַצְּבוּנְ Eccl. 12. 6, (avant que) la cruche se brise sur la fontaine (v. מַבּיצַ ; הַשְּמֵבוּ בַירִם בִּיקִים (מַבּיצַ I Rois 17. 16, le pot de farine (la farine dans le pot); בְּיִרִּים בַיִּיקִים Jug. 7. 16, des cruches ou des pots vides.

יביאי Digne : אֵינִי רְדַאי Rituel , je n'étais pas digne (d'être créé).

לְרֶבְּהְ chald. f. adj. Trompeuse: פּּרְבָּהְ Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses, mensongères.

לְבֵי רִשְּׁטְהוֹ: 1º Selon, en rapport: מְבֵי רִשְּׁטְהוּ Deut. 25. 2, selon son crime; יְרָאָלָהוּ Lev. 25. 26, en rapport du rachat, autant qu'il faut pour racheter (v. בַּר.). — 2° Afin que, pour que: "הַּיּרְ נְּיֵדְ לָּבְיּי קבי אָביִבְּשָׁרוּ Aboth, pour qu'il fasse ta volonté. יְבוֹץ et' בּיִרְ (ע. יְבִי אָרָ).

אָרָן m. Cercle, sphère, balle: יְרָיִנְירָי Is. 29. 3, et je camperai en cercle autour de toi; בַּדּוּר שָּלִידְעָ 22. 18, une balle (qu'on jette) dans un champ vaste, large, ou: (il te jettera comme) une balle (et tu iras) dans un pays vaste de tous côtés; selon d'autres, le subst. est seulement דּהּר בירכוף, balle, et particule comme (v. אַרַר).

קרַרְלְעֶבֶּי n. pr. Chodorlaomer, roi des Elamites, Gen. 14. 1.

הֹשׁ adv. 1º Ainsi, de cette manière: מר חאפרון Gen. 32. 5, vous parlerez de cette manière (à Esaü); כֹּח אַמֶּר דֵי Jér. 2. 2, ainsi a dit l'Éternel ; דיאמר זו בלא חו וְיֵח אֹמֶר בְּכֹח I Rois 22. 20, l'un dit de cette manière, l'autre dit d'une autre manière (l'un dit une chose, l'autre une autre). - 2º Adv. de lieu. Ici, là: מים כח Gen. 31. 37, mets-le ici (faisle voir ici); הַּרְצָּעֵב כֹּה II Sam. 18. 30, place-toi là : פָּרֶרֶךְ יוֹם כֹּח וּכְרֵרֶךְ יוֹם כֹּח Nomb. 11. 31, environ l'espace d'une journée de chemin ici (d'un côté) et d'une journée de chemin là (de l'autre côté); נלבה ער כלה Gen. 22. 5, nous irons jusque-là; ייַפּוּן כֹּח וַכֹּח Exod. 2. 12, il se tourna çà et là (de tous côtés). -3° Adv. de temps. A présent : לא־שַׁמַלָּת צר־כח Exod. 7. 16, tu n'as pas écouté (obéi) jusqu'à présent; פררכלת ו I Rois 18. 45, (pendant que l'une et l'autre chose se passaient) pendant ce temps, cependant. - 4° Tant, tellement : ער אַשר־ער־ער מַח בּרַבני ני Jos. 17. 14, au point que Dieu m'a beni, à être aussi nombreux (comme tu vois).

קר chald.(Même signif. que הים heb.): אריב מיקא די־בּילְיָא Dan.7. 28, (jusquela) ce fut là la fin du discours. לא יִבְיָּה (fut. יְבְּיָה , apoc. בְּיַבְּיָה S'affai-blir, se lasser; (de la vue) être trouble, baisser, s'obscurcir: לא יִבְיָּה יְלֹא יְרִיץ !S' Is. 42. 4, il ne se lassera pas et il ne s'affaissera pas (ou: il ne sera pas brisé, ou: il ne sera pas précipité, v. יְדִי פִּרְיִּרְיָ בִיִּיִּה עֵינוֹ יִנְיִי בִּיְרָי בְּיִרְי בִינִי בִּיְרָי בְיִר בִּיִּרְ בִינִי בִּיְרְאָר יִר יִּרְי בִּיִּרְי בְּיִרְי בִינִי בִּיְרְאָר יִר יִּרְי בִּירִי בִּיְרִי בִּיְרִי בִּיְרִי בִּיְרִי בִּיְרִי בִּיְרִי בִּיְרִי בְּיִרִי בִּיְרִי בִּיְרִי בְּיִרְי בִּיִר בְּיִרְי בִירִי בִּיְרִי בְּיִרְי בִּיִר בְּיִרִי בִּיְרִי בְּיִרְי בְּיִרִי בְּיִרְי בְּיִרִי בִּיְרִי בְּיִרְי בְּיִרִי בְּיִרְי בְּיִרִי בְּיִרְי בְּיִרִי בִּיְרִי בְיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְיִרְי בְּיִרִי בְּיִרְי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרְ בִּיִּרִי בְּיִרִי בְּיִרִּי בְּיִרִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִיבְי בְּיִּי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִיי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּייִי בְּיִיי בִּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּיייִייִיי בְּייִייי בְייִייייִיייִייי בְּייִיייִיי בְּייִּייִייי בְּייִיייי בְּייִיייִי

Pi. האים פּנ היים 1° Devenir faible, pale, faiblir: יְּמֵבֶּר הַיְּמֵבֵּר Lev. 13.6, et si la lepre est devenue pale (d'autres traduisent comme Kal: si la lepre est devenue trouble, plus obscure); יְבְּיִבְּיִרִּיִּרְ בָּנִי בַּבּר בַּנִירִי בַּנִי בַּבְּר בַּנִי בַּבְּר בַּנִי בַּבְּר בַּנִי בַּבְּר בַּנִי I Sam. 3. 13, et parce qu'il ne les a pas empêchés, ou blamés. (Plusieurs grammairiens n'admettent pour le Pi. que la forme בּיִבָּי, selon eux, est partout adjectif.)

אר הייד לשרבוף f. Soulagement : אַרְבּבְּרָהְ Nah. 3. 19, il n'y a point de soulagement, de remède, à ta blessure; selon d'autres: pas d'affliction, personne ne s'affligera de ton malheur.

לְהַלּ chald. Pouvoir, être capable de: בְּחַל chirty בְּחַרָ Dan. 2. 26, es-tu capable de me faire connaître זְּאַבְּחָר 4. 15, mais toi, tu le peux; וְלָאִד בָּאַלְּבְרָא לְּמָקְרָא לָמָקְרָא לָמָקְרָא 5. 8, ils ne purent lire cette écriture.

וֹחַלְּ (Kalinusité) Pi. Devenir prêtre,

exercer les fonctions du sacerdoce: ניבהן אַלְצֵוַר בְּנוֹ הַחְחַמִּיר Deut. 10. 6, son fils Eléazar devint prêtre à sa place (succéda à son père dans le pontisicat); יְכְחַמיּ־לָּר Exod. 28. 41, pour qu'ils exercent les fonctions de mon sacerdoce, litter. pour qu'ils me servent comme pretres ; נאָפָאָסָאָהְ מְתַּדֵוֹן לִּי Osée 4. 6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce. — 2º Orner, parer (à la manière des prétres): בַּחַרָן יְבָהַן מָאַר Is. 61. 10, comme un époux augmente, orne sa parure ou sa couronne, ou comme un époux qui se pare de sa couronne ; Targg.: comme un époux et comme un prêtre dans ses ornements.

าทีวี m. 1º Serviteur de Dieu, prêtre : נהוא כדון לאל עלריון Gen. 14. 18, et il etait pretre du Dieu Tres-Haut; כֹּדֵלְ אֹן 41. 45, prêtre d'On (Heliopolis); וּלְכֹדֵין Exod. 2. 16, le prêtre de Madian avait (sept filles) ; ישבון חודל Nomb. 35. 25, et בֹּוֶן דֵּרְאֹט Il Chr. 19. 11, le grand prêtre, pontife; aussi תַּכָּחָן הַפָּשִׁיתָ Lév. 4. 3, 5, le prêtre oint (le pontife). — 2º Chef, prince: אַתָּר־כֹחֵן לְעוֹלָם Ps. 110, 4, tu es le chef, le prince éternel (d'Israel); וּבְנֵי דָוִד לֹחֲוֹיִם דָּרוּוּ II Sam. 8. 18, les enfants de David étaient chefs, כחובת לחוד להור ; conseillers , ministres II Sam. 20. 26, (Jair) était chef sous David (d'autres cependant traduisent à tous les endroits לחל par prêtre).

תוב chald. (emph. בְּחֵנָא Prêtre : בַּחֵנָא Esdr. 7. 16, le peuple et les prêtres.

לְּהְבָּהְ f. Sacerdoce, fonction, service de prêtre: יְחְיָהָת לְּחָמֵת עּוֹלָם Exod. 29. 9, le sacerdoce sera pour eux un droit éternel (v. חַּחָה); בְּרָבָּת אַלָּה Nomb. 25. 13, le pacte d'un sacerdoce éternel (le sacerdoce éternel lui est assuré par un pacte, une alliance).

וביין: chald. m. Fenêtre: יְבַיִּין Dan. 6. 11, et les fenêtres.

n. pr. Chub, un pays près d'Égypte, Ez. 30. 5.

אבי שנו ולובע המניבן: 27. 10, ils ont suspendu dans toi (Tyr) leurs boucliers et leurs casques; יבובע I Sam. 17. 5, et un casque d'airain; ויבובע ובובע ובובע ובובע ובובע בובע ובובע בובע בובע

קוֹנְיִנְיוּ (Kal inusité) Niph. Étre brûlé: יְרַנְלָּיוּ לֹא חִבֶּיְיִנְיוּ Prov. 6. 28, et que ses pieds ne soient pas brûlés (sans se brûler les pieds); בְּירַתְּלָּהְ בְּעִרֹי בְּאַ לֹא הַנְיִנְי Is. 43. 2, lorsque tu marcheras dans le feu, tu ne seras pas brûlé.

תַּלֵים Force (v. תַּבֹּי).

קּוֹיָה f. (rac. קּנְיָה Exod. 21. 25, brûlure pour brûlure.

מּלְכֶּב m. Étoile: אַתָּד שְּשֶׁר שּׁלְבָרִים Gen. 37. 9, et onze étoiles; דְּרָהְ עּלֹיְבֵּב מִיבְּעִם Nomb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob, un grand roi, ou : une bonne étoile (le bonheur) se lèvera dans Jacob.

בול בְּצֶּלְשׁ צְּמֵר הְאָרֶץ: Mesurer: הְצָּרֶץ 40. 12, qui a mesure avec une grande mesure (mesure triple) la poussière, c.-à-d. la masse de la terre; selon d'autres: בְּצֵּלִשׁ avec les trois doigts (du pouce au doigt du milieu).

חַשַּׁמָים: Pilp. פַּלְבֵּל Saisir, contenir פַּלְבֵּל וּשָׁמֵים לֹא יָכַלְבְּלוּוּה I Rois 8. 27, les cieux et les cieux des cieux ne peuvent te contenir. — 2° Soutenir, supporter: ופר מְכַלְּבֵל אָח־רוֹם בּוֹאוֹ Mal. 3. 2, et qui soutiendra le jour de son arrivée (avénement); רוּח אַישׁ יְכַלְכֵּל מַחֵלָחוּ Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme supporte sa faiblesse (le soutient dans sa maladie): וַנְלַאֵירְזִי כָּלְתַּל Jér. 20. 9, j'étais trop faible pour le supporter (ou : je m'efforçais en vain de le supporter). — 3° Mesurer, regler : יְבַלְבֵּל יְבֶרֶיוֹ בְּנִשְׁשָּׁט Ps. 112. 5, il règle ses paroles selon la justice, ou il règle ses affaires avec discernement (convenablement). — 4° Soute-חור, nourrir: יָבלְבַּלְחִר אֹרְקּה Gen. 45. וכלפלו אחדתשלה ; 11, et je te nourrirai la ן גְּאָר-בְּרוֹת I Rois 4. 7, ils nourrissalent le roi et sa maison (ils avaient soin de sa table); avec le double acc.: נְאַבַלְּבֶּלֵּם I Rois 18. 13, et que je les nourris de pain et d'eau; יְבָּלְבְּלֶּבֶּךְ Ps. 55. 23, abandonne à Dieu ton sort, il aura soin de toi, il te nourrira; selon d'autres: déchargetoi sur Dieu (de) ton fardeau, il te soutiendra, te soulagera.

Pou. passif. Étre nourri, être pourvu de vivres: וּבְבֵי ִיְמֶּיְאֵל חָחְמָּקְדוּ וְבָלְתְּלוּ I Rois 20. 27, et les enfants d'Israel furent passés en revue et pourvus de vivres; selon d'autres: ils étaient au complet (v. בַּלָּל Pou.).

אלפרם בח יכיל : Hiph. 1° Contenir I Rois 7. 26, il contenait deux mille baths ; פְּרָבֵּח לְחֲכִיל Ez. 23. 32, (cette coupe) contient beaucoup, exact. elle est vaste à pouvoir contenir; selon d'autres: ce sera trop pour toi à supporter, tu ne pourras pas le supporter (v. 2°). — 2° Soutenir, supporter: ולאַירוי חַכיל Jér. 6. 11, je suis trop faible pour la supporter (ou pour contenir la colère); וְלֹאַ־רָכְלֹף גוֹרָם זַנְבְּם Jér. 10. 10, les nations ne peuvent soutenir sa colère ; וּמָד רָכִּדלֵנוּ Joel 2. 11, et qui pourrait le soutenir ? לְחַכִּיל לְמַצֵּן בָּרָם Ez. 21. 33, (l'épéc aiguisée) pour soutenir le combat, le carnage, et pour briller comme l'éclair, ou לְחַבִּיל pour לְחַבִּיל Hiph., de zz pour dévorer, tuer.

ronde; selon quelques-uns: un bracelet; selon Jarchi: un bijou que les femmes portaient à un endroit caché de leur corps, Exôd. 35. 22, Nomb. 31. 50.

רְיכוּעָנֵי (Kal inusité) Peut-être יְיכוּעָנִי (le dagesh irrégulier ou Pil. pour בְּיַדְים אָחָר Job 31. 15, (ne) nous a-t-il (pas) formés également dans le sein (de nos mères), ou : dans un sein pareil? selon d'autres : אָדָי le même Dieu ne nous a-t-il pas formés, etc.?

Pilp. Placer, ériger, établir, affermir, fonder, créer: מִנְן לַמְּלְשָׁם בְּסְאוֹ Ps. 9. 8, il a placé, préparé, son trône

יכלנהי אַר־כָּפָא נְיִפְלָבְהוֹ ; rour le jugement II Sam. 7. 13, j'établirai (pour jamais) le trône de son royaume ; זּתָּבוֹעָן צָּהָּים Ps. 7. 10, tu affermiras le justé; prin אַשָּׁרֵיי 40, 3, il a assuré (affermi) mes pas; יבינו פוננחו 90, 17, dirige, affermis, ou fais prospérer, l'œuvre de nos mains ; אַמָּדו מּוֹנֵנְתַ מֵּדְשָׁרִים 99. 4, tu as établi, affermi, la droiture; ירכונפי עיר מושב 107. 36, ils ont fonde une ville pour y demeurer; וכוען פרנהו Hab. 2, 12, et qui fonde une ville ; ועל־נחרות רבונות Ps. 24. 2, et il a établi, fondé (la terre), au-dessus des fleuves; דוא עשה רֵכֹּנְקָּדְ Deut. 32. 6, il t'a fait et il t'a créé (ou affermi) ; יַרֶח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָחָר Ps. 8. 4, la lune et les étoiles que tu as créées, établies.

2º Diriger, préparer, se disposer: בְּיְבֶּי יְרֵבּי יְרָבּי יְרֵבּי יְרַבּייִבְּי, יַרְבּי יְרַבּינְבְּי, יַרְבּי יְרַבּינְבְּי, יַרְבּי יִרְבּייִבְּי, יַרְבּי יִרְבּייִבְּי, 11. מֵינְנִי חַבּיבְּי, 11. על־יָרָבּי 11. על־יָרָבּי 11. על־יְרָבּי 11. על־יְרָבּי על־יְבְיבּי על־יְבִּיבְי על־יְבִּיבְי על־יְבִּיבְי על־יְבְיבִי על־יִבְּיבִי על־יִבְּיבִי על־יִבְּיבִי על־יִבְּיבִי על־יִבְּיבִי על־יִבְּיבְ עַבִּיבְי עלְבִּיבְ עַבְּיבְיבִי עלְבִיבְ עַבְּיבְיבִי 10 אוּ 8. 8, et dispose-toi (dirige ton attention) à consulter leurs pères; מוֹשְלְיבִּיה בּיִּבְ עַבְּיבְּיבִי 13, quand il se dispose à (te) perdre.

Poul.: בְּרִישִׁרְ כּוֹנְנָה Ez. 28. 13, ils ont été préparés le jour auquel tu as été créé.

Hiph. (Les mêmes significations que Pilp.) : בָּרְחוֹב אַכִּין מוֹשֶׁבִי Job 29. 7, (lorsque) je plaçais, j'érigeais, mon siège dans la place publique; בְּשָׁפֵיִם יוברן בּסְאוֹ Ps. 103. 19, l'Eternel a place son trône dans le ciel ; ער־עוֹלָם אָכִין וַרָעָקוּ 89. 5, j'affermirai pour jamais ta race; מַכִּרן לְבַּם 10. 17, tu affermis, rassures, וו Sam. 5. 12, בייבובינו בי לפלה ; leur cœur que Dieu l'a confirmé roi (sur Israel); אַטֶּר חַכִּרן Jos. 4. 4, (les hommes) qu'il avait (destines) choisis pour cela; יַיַּבִינּי הַמְּיִבֶּחָ Esdr. 3. 3, ils érigèrent l'autel ; מַכְּרוֹ חַרִים בְּכֹחוּ Ps. 65. 7, il forme, ou affermit, les montagnes par sa puissance ; שָׁכֵּדְ מֵבֶּל Jér. 10. 12, il prepare, ou crée, le monde ; נַחַבִּילֹתָה אָת־פָּנֵיךְה אֵלֶיתָו Ez. 4. 3, et tourne, dirige, ton visage vers elle; בי הַכִּין וְּיַבְיֵי II Chr. 27. 6, il avait dirigé, réglé, ses voies (sa conduite en la présence de Dieu); פַּד לֹאַ וו כרן לבו לדרוש אחריד II Chr. 12. 14, il ne dirigea pas son cœur à chercher le Seigneur; נחברטתר לבטת I Chr. 28. 2, je m'étais proposé de bâtir, ou : j'ai préparé tout ce qui est nécessaire pour batir; לכודינא חַכִּרנוּ עוֹד וּדְעוּ I Sam. 23. 22, allez, je vous prie, faites vos dispositions (faites diligence) pour apprendre ; אַרַתַּים לָאלֹחֵי אַבֹּחַיחַם II Chr. 20.33, ils n'avaient pas tourné leurs cœurs vers le Dieu de leurs pères ; ישבח יחבר נחבר Gen. 43. 16, et de tuer (des bètes) pour le festin et de le préparer ; יָלא רָכִין לְרָבֵּר כֵּן Jug. 12. 6, il ne pouvait pas prononcer de cette manière, ou bien prononcer.

Hoph. pas if: מַּמָּטְרָ תַּמָּא Is. 16. 5, un trône sera fonde sur la miséricorde; בְּשֶׁלְהְ רוּיבְּן 30. 34, (le bucher, v. הַשְּׁהָ) est préparé pour le roi; בְּיִלְהְ Nah. 2. 6, et l'abri (les machines qui mettent à couvert) est préparé; הַמְּלָהְת בּיִלְּהְ בִּילִרְ בִּילְרִים בִּילְרָהְ בַּילִרְ בִּילְרִים בִּילְרָהְ Prov. 21. 31, le cheval est équipé, préparé, pour le jour

du combat.

Niph. 1º Passif du Pi. et du Hiph.: נכון ידויה דור ביחריי Is. 2. 2, (dans les derniers temps) la montagne sur laquelle se bâtira la maison de Dicu sera fondée (sur le sommet des monts); למדרם נכנה Ez. 16. 7, (les mamelles) ton sein était formé ; אַשֶּׁר הַבָּרָת נָכוֹן שלידום Jug. 16. 26, (les colonnes) sur lesquelles la maison est fondée, appuyće; לא־רָפוֹן לְנֵבֶר עֵרנֵי Ps. 101. 7, (qui dit des mensonges) ne sera pas affermi (ne prospérera pas) devant mes yeux; מר-נכון חיום Prov. 4. 18, jusqu'au jour parfait (midi); נהוד נכנים Exod. 19. 11, qu'ils soient préparés (prêts); דוכן וְחַכּן לָּוּ Ez. 38. 7, prepare, dispose-נסו למצרם שפטרם: Prov. 19. 29, les punitions sont préparées pour (attendent) les moqueurs. — 2º Etre juste, convenable, sincère, ferme, rassuré; לא נכון לעשור בן Exod. 8. 22, il n'est pas juste, convenable, d'agir ainsi ; פַּר לֹא

Hithph.: בְּרְבּנְקֵי רְּחְפֹּנְקֵי Prov. 24. 3, (la maison) est affernie, consolidée, par la raison, prudence: מְּבָּנְיִי וְרְבִּנְיִי Nomb. 21. 27, que la ville de Sihon soit élevée et bâtie, fondée; בְּלִּרְבְיִנְיִ רְרָצִינְ וְרְבִינְיִ Ps. 59. 5, sans que je leur eusse fait aucun mal, ils accourent et se préparent, s'arment (contre moi).

בון n. pr. Chun, une ville phénicienne, I Chr. 18. 8, appelée קינים Beroth, II Sam. 8. 8.

d'amertume, d'affliction; בּמַבְּרָהְ מַבְּרָהְ מִבְּרָהְ מִבְּרָהְ מִבְּרָהְ מִבְּרָהְ מִבְּרָהְ מִבְּרָהְ Ps. 41. 6, la part de leur sort (leur partage et leur sort); בְּיִבְיּתְּלֵּקְי 16. 8, Dieu est la part de mon héritage et mon sort (la portion qui m'est destinée). — 3° Nom d'un oiseau im monde: מַבְּרִהְיִבְּיִהְ Lév. 11. 17, le hibou; selon d'autres: l'onocrotale ou le pélican (dont l'œsophage forme une espèce de sac, יְבִיהִי מְבִּיּה מְבִּיּה מָבִּיּה מִבְּיִּה מִבּיּה מִבְּיִּה מִבּיּה מִבְּיִה מִבּיּה מִבּיּה מִבְּיִה מִבְּיִה מִבּיִּה מִבְּיִה מִבְּיִה מִבְּיִה מִבְּיִה מִבְּיִה מִבְּיִה מִבְּיִה מִבְּיִה מִבְּיִּה מִבְּיִה מִבְּיִה מִבְּיִבְּיִה מִבְּיִה מִבְּיִּה מִבְּיִה מִבּיִב מִבְּיִבְּיִּה מִבְּיִבְּיִּה מִבְּיִּים מִּבְּיִּה מִבּיּים מִבּים מִבּיּים מִבּים מִבְּיבְּיִים מִבּים מִּבְּים מִבּים מִּבְּיבְּיִּים מִבְּיִים מִבּים מִּבְּיבְּיִים מִּבְּים מִיבְּיִים מִיבְּים מִיבְּיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּים מִיבְּיִים מִבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִבְּיִים מִיבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִּיִּים מִבְּיִים מִּיִּים מִּים מִבְּיִים מִּיִּים מִבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִּיִּים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִייִּים מִיבְּיִים מִּיִּים מִיבְּיִים מִּיִּים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִייִּבְּיִים מִייִּים מִּיִּים מִּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּבְּיים מִּיִּים מִּיִּים מִּיים מִּיִּים מִּיּים מִייִּים מִייִּים מִּיּים מִייּים מִייִּים מִּיים מִייִּים מִּיִּים מִייּים מִייּים מִייִים מִּייִים מִּיּים מִּיִּים מִייִּים מִייִים מִּיים מִּיים מִייִּים מִייִּים מִּיים מִייִּים מִּייִים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִּייִים מִּיּים מִּיּים מִייִּים מִייִּים מִּיּים מִּיּים מִּיי

לוֹך עָשָׁן (fourneau fumant) n. pr. d'une ville, I Sam. 30. 30, Chor Asan. כוֹר (v. בֹּייֹם).

שלום n. pr. 1° Chus, fils de Ham, Gen. 10. 7. — 2° L'Ethiopie. Ps. 68. 32; מינות מלוך מינות וו II Rois 19. 9, Tharaca, roi d'Ethiopie. — 3° כילש בוריכייני Ps. 7. 1, Chus, de la tribu do Benjamin; selon plusieurs commentateurs: Saul, le roi, fils de ביף, ou: l'homme à l'ame noire, perfide envers David (ע. ביישים).

אל מדיים m. (fém. רישה, plur. בְּיִבְּיִם בְּיַבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיי

ou: vous m'appartenez comme les nègres qui sont esclaves, ou: vous êtes pervers, incorrigibles, comme les nègres restent noirs (v. plus haut, Jér. 13. 23); אָשָׁר הַיִּבְּיִר Nomb. 12. 1, une Ethiopienne.

ים ח. pr. Chusi, père du prophète Sophonie, Soph. 1. 1.

ערשי (ע. פּרשׁ (ע. בּרשׁי (ע. בּרשׁי (ע. בּרשׁי Hab. 3. 7, les tentes des Ethiopiens.

n. pr. Chusan Rasathaīm, roi de Mésopotamie, Jug. 3. 8. (Chusan, deux fois coupable envers Israel.)

מיציא : Chaine (פְּשֵׁר (rac. פְּשֵׁר). Chaine מיציא : Ps. 68. 7, il fait sortir (délivre) ceux qui étaient liés dans les chaines (ע. קשֵׁר); selon d'autres : en temps convenable, ou : (pour être) en liberté, dans la prospérité (comme אָשֶׁר).

וו Rois 17. 30, les Cuthéens, que le roi des Assyriens fit venir en Samarie, pour remplacer les Juifs transférés dans l'Assyrie; 17. 24, אוניים.

ענתרת יא) כּוֹערָת.

בּיֵב Kal. seulement part.: בְּיֵב Ps. 116. 11, tout homme est menteur.

Pi. Mentir, tromper: מֵר אָבּרְאָבִיבּ Job 6. 28, (voyez) si je mens; מֵר אָבּרֹגִּר לֹא Prov. 14. 5, le témoin de la vérité (fidèle) ne ment jamais, même quand il n'est pas devant le tribunal, même sur des choses indifférentes; suivi de בּיִבְּרִבּיר לַּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְר בְּיִבְר בְּיִבְר בְּיִבְר בְּיִבְר בְּיִבְר בְּיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִבְר בְּיִבְיִב בְּיִבְיִר בְּיִבְיִב בְּיִבְיִר בְּיִבְיִב בְּיִבְיִר בְּיִבְיִב בְּיִבְיִר בְּיִבְיִב בְּיִבְיִר בְּיִבְיִב בְּיִבְיִר בְּיִבְיִב בְּיבְיִר בְּיִבְיִב בְּיבְיִר בְּיִבְיִר בְּיבְיב בְיבִייִר בּיִבְיר בְּיבִיר בּיִבְיר בּיִבְיבִר בְּיבְיִר בְּיבְיבוּ בְּיבְיִר בְּיבְיבוּ בִּיבְיר בְּיבְיבוּ בְּיבְיבִיר בּיבְיבוּ בְיבְיבוּ בְיבִיר בּיבְיבוּ בִּיבְיר בּיבְיבוּ בִּיבְיר בּיבְיבוּ בִיבְיר בּיבְיבוּ בִּיבְיר בּיבִיבוּ בּיבְיבוּ בִּיבְיבוּ בִּיבְיר בְּיבְבוּ בִּיבְיר בְּיבְיבוּ בִיבְיר בְּיבִיבוּ בִיבְיר בְּיבִיבוּ בּיבְיבוּ בִיבְיבוּ בִּיבְיר בִּיבוּ בּיבְיבוּ בִּיבְיר בּיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבִיבוּ בּיבְיבוּ בִיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבְיבוּ בּיבּיבוּ בּיבְיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּ

Hiph.: מר יַכְוִיבֵּיִר Job 24. 25, qui me

convaincra de mensonge?

Niph., passif du Hiph.: תַּרְמּוֹנַדְלְּמִּי אַ Job 41. 1, certes, son espérance (de prendre'le leviathan) a été trouvée mensongère (était trompeuse); מַּן־רּוֹּבְיתַּי אַרְ וְיִבְּיוֹבְיּתְ Prov. 30. 6, de peur qu'il ne t'en reprenne (ou: qu'il ne te punisse) et que tu ne sois convaincu de mensonge.

קובים m. Mensonge, tromperie, idole: בְּיָבְיּ Ps. 4. 3, (jusqu'a quand) chercherez-vous le mensonge? יְּבִיבִּי Prov. 6.19, un homme qui dit des mensonges; בְּיָבִי-בָּיָב 30.8, et une parole de mensonge; בַּיְבִידִּם בִּיְבִי Amos 2. 4, leurs idoles les ont trompés, séduits; בְּיִבְּים בְּיִבְב Ez. 13.6, une divination, prophétie fausse.

אַרְשֵׁי בּיבָא : n. pr. d'un endroit : רְאַנְשֵׁי בֹּיבָא I Chr. 4. 22, et les habitants de Chozeba.

'PP (la trompeuse) n. pr. Cozbi, fille de Sur, prince madianite, Nomb. 25. 15.

קייב n. pr. d'un endroit, Chazib, Gen. 38. 5.

ת ביור ח. (מידי Dan. 11. 6, avec suff. לידי). Force, puissance, capacité, richesse: לחה ברול Jug. 16. 6, par quoi vient (ou : en quoi consiste) ta force si grande? Job 26. 2, à (l'homme) sans force (faible) ; אַבֹּרֵי בֹחָ Ps. 103. 20, (les anges) puissants de force (puissants et forts); פֹדֵין אַרֹינֵי Nomb. 14. 17, la puissance de Dieu; 'm' Gen. 49. 3, (fils) de ma force (engendré dans la force de majeunesse); ngb 4.12, la force de la terre, ses fruits ; נאשר כח בחם Dan. 1. 4, et qui eussent la capacité (pour servir à la cour); וּמְכּוֹחֵכֶם שְׁחֵדוּ בַעֵּדִיי Job 6. 22, et avec votre bien (richesse) gagnez (les juges), faites-leur des présents, en ma faveur.

n. Nom d'un animal immonde, Lév. 11. 30, espèce de lézard (?).

רְכַּחַר (Kal inusité) Pi. (יְבַּחַר fut. יְבַּחַר Nier, renier, cacher: לא בַּחַר Is. 3. 9, ils ne l'ont pas caché; בְּחַרָּא בְּחַרְּאָד Job 6. 10, que je n'ai pas renié (violé) les ordres du Saint (de Dieu); עוֹרָא בַּחַרָּא בַחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָּא בַּחַרָא בַּחַרָּא בְּחַרָּא בַּחַרָּא בּיִבְּיִבְּא בַּחַרָּא בּיבִּיּה בַּחַרָּא בּיבִּיּה בַּעְבּיבְּיִבְּיִיּיִיף בּיִבְּיִיף בּיִּיִיף בּיּיִבּיּיף בַּיּיִיף בּיּיִיף בּיִירָּא בַּיִבְּיִיף בַּיִּיף בַּיּיִיף בּיִּיף בַּיּיִיף בּיִבְּיִיף בּיִּיף בּיִיף בּיִבּיף בּיִּיף בּיּיִיף בּיִירָּיף בַּיּיִיף בַּיּיִיף בּיּיִיף בּיִיף בַּיּיִיף בּיִיף בּיּיִיף בּיּיִיף בּיִירָּיף בּיּיִיף בּיּיִיף בּיּיִיף בַּיּיִיף בּיּיִיף בּיּיִיף בּיּיִיף בּייִיף בּיּיִיף בּיּיִיף בּייִיף בּיּיִיף בּיּיִיף בּיּיִיף בּיּיִיף בּייִיף בּייִיף בּייִיף בּייִיף בּייִיף בּייִיף בּייִיף בּייִיף בּייִיף בּיִיף בּייִיף בּייִיף בּייִיף בּייִיף בּיִיף בּייִיף בּ

point (ce qu'ils ont appris) de leurs pères; אַל־הְבַּחֵר מְשָּׁרְיּ Jos. 7. 19, ne me (le) cache pas; אַל־הְבַּחַר מְשָּׁרְיּ נְּבֶר Jér. 38. 14, ne me cache rien.

Hiph. 1° Cacher: יְבְּוּדְיְנֶיִּתְ תַּּוְתֵּהְ לְשׁוֹּמִי Dob 20. 12, il le cache sous sa langue.
— 2° Enlever, exterminer: יְחִיבְּיִרִי Exod. 23. 23, quand je les exterminerai; מַבְּיִרִי אָרִישְׁיִתְ תְּרִינִים Zach. 11. 8, j'ai fait mourir trois pasteurs (chefs); מַבְּיִרוּ בָּל-יְבִּבֹּי תַּיִּל II Chr. 32. 21, il extermina tous les héros.

Niph. 1º Passif du Pi.: רְכְּלִ־דְּכֶּרְ לֹאִרּ: רְכְּלִּדְּרֶּבְּר לֹאִרּ: II Sam. 18. 13, rien ne sera caché (au roi); יְבְּדִר לֹארּ וֹבְּיִדְרּוּ Ps. 69. 6, (mes péchés) ne te sont point cachés.

— 2º Pass. du Hiph. 2º: רְּבִּידִר וְשִׁרִים יִלְשִּרִים Job 4. 7, et où y a-t-il eu des hommes droits, justes, qui aient été exterminés? עִּיִּרִים נְכְּיָדִרוּה 15. 28, des villes désolées; עִּיִּרִים נְכְּיָדִרוּה Exod. 9. 15, tu aurais été anéanti de dessus la terre.

בְּחַל Farder: פָּחַלה Ez. 23. 40, tu as fardé tes yeux (tes paupières).

ארקילידי בְּחַשׁ Diminuer, maigrir : אַרָשָׂרִי Ps. 109. 24, et (ma chair) mon corps maigrit, (n'a pas) de graisse.

Pi. Nier, mentir, renoncer, tromper manquer, dissimuler: נַּחְבָּחָשׁ שָּׁרָה Gen. ונם כחשר: Jos. 7. 11, et ils ont menti; avec ב יכחש בעמיהו ול Lev. 5.21, qu'il nie à son prochain (le dépôt qu'il avait reçu de lui); יָבְקוֹשׁ מּוֹ Job 8. 18, (le lieu où la plante était) la reniera, renoncera; וְכַּחֲשׁ בַּיֵי Is. 59. 43, et renier Dieu; avec ביוש לו : I Rois 13. אַ, il lui dit un mensonge ; אָרַרוֹשׁ רָכַחָשׁ ma Osée 9. 2, et le vin trompera son attente, c.-à-d. manquera; אַנְיֵירוּ שָׁיַנְיֵירוּ Hab. 3. 17, le fruit de l'olivier manquera ; בְּנֵר נְכָר יְכַחֲשׁרּלִר Ps. 18. 45, les enfants étrangers ont dissimulé à mon egard (de peur de moi); בָּרֹב עָּיָהְ רָכַהֲשׁוּ לף אֹרֶבֶיף 66. 3, par la grandeur de ta puissance tes ennemis te flatteront (dissimuleront leur haine).

Niph.: יְיְפֶּחֲשׁוּ אֹיְבֶּיךְהְ לָּהְ Deut. 33. 29, tes ennemis te flatteront, te rendront

hommage; selon d'autres! ils te mentiront, ou te renieront, refuseront de te reconnaître.

Hithp:: בְּרֵי רְתְבַּחְשׁׁרֹּלִי 11 Sam. 22. 45, les enfants étrangers me flattent, se soumettent à moi.

תְּבְּחִשׁ m. 1° (v. שַּבְּיִשׁ Kal) Maigreur: יַּבְּקְם בֵּי בַּיִּדְשׁי Job 16. 8, ma maigreur (faiblesse) s'élève, témoigne, contre moi, ou (v. Pi.): mon adversaire, ou calomniateur. — 2° Mensonge, tromperie: סְּבְּבִיִּי בְּבַּרְשׁׁ אֲּמְבִּיִם Osée 12. 1, Ephraim m'entoure avec des paroles trompeuses, avec des mensonges; trompeuses, avec des mensonges, tromperies, (ils réjouissent) les princes.

נְּרָישׁ adj. Menteur : בָּרִים בָּרְיִשׁים Is. 9. 30, des enfants menteurs.

יש יוֹתְי יֹמָי : (כְּוְיָח v. יְמָי : מַּיִר מַּיִר ? Is. 3. 24, brulure, flétrissure au lieu de beauté; selon d'autres : particule, avec son sens ordinaire, car (tout cela leur arrive) pour la beauté (dont elles étaient si fières, pour leur coquetterie).

2° Conj. Que : בייבי אַלְּדִים מִּרְיםוֹר Gen.
1. 10, Dieu vit que (cela) était bon;
1. 10, Dieu vit que (cela) était bon;
1. 10, Dieu vit que (cela) était bon;
2. je sais que cela est
2. je sais q

qu'il a été appelé Jacob (celui qui supplanté), ou : est-ce que, parce qu'il a été appelé, etc. ? אַתָּל אַתָּל י 29. 15, est-ce que, parce que tu es mon frère? (v. plus bas); איל מייכן hatt Ps. 128. 4, certes, c'est ainsi que (sera bėni); יַר פְּשַׁחַה מָר־בְּשָּׁחַה I Sam. 10. 1, n'est-il pas que? certes, Dieu t'a oint, t'a sacré (pour prince); après les formules de serment : הַּהַיּמָנָה אַהָּוֹם I Sam. 26. 16, je jure par l'Eternel que vous méritez la mort ; דַוּר־אָנִיי נָאָם תַי נָבּי Is. 49. 18, par mon existence (je jure par moi-même), dit l'Éternel, que tous ceux-ci, etc.; כֹּח־יַּעְשַׂח אַלְחִים וְכֹח ו רוסדת קד I Sam. 14. 44, que Dieu me fasse ainsi, et qu'il y ajoute (qu'il me punisse sévèrement) si (tu ne meurs).

3° Pour que: אָרָיִה מָּר אַנְיִה Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère, pour pouvoir espérer encore? מִי אָנִכִּי מִי אַלַךְ אָל־פּרְשׁרוּ Exod. 3. 11, qui suis je, pour que j'aille (pour pouvoir

aller) vers Pharaon?

4° Lorsque, quand: איני בְּילֵי בְּאָל Oséo 11. 1, lorsqu'Israel était jeune; יְבִי בִּי יְבִיר Is. 8. 19, et lorsqu'ils vous diront; souvent יְבִיר il arriva lorsque, ou quand.

Bo Si: בּר-יִרְבֶּח מִּפְּהְ חַנְּרָהְ: Job 7. 13, si je dis (en moi-menie); בְּרַיְבֶּח מִפְּהְ חַנְּרָהְ: Deut. 14. 24, mais si le chemin est trop long, trop loin pour tol; יְבָיִר לְבָּיִר בָּרָיִר Exod. 21. 2, si tu achètes un esclave hébreu.

6° Alors: לָּדִיבְּתְּחְ יְבִּירְ עָּלֶּיךְהְ Job 8. 6, alors (ou certes) à l'instant il veillera sur toi; עָּבְילָהְ Is. 7. 9, (si vous n'avez point la foi) [alors] vous ne durerez pas, vous n'aurez point de stabilité (v. אַבָּרְרְ אַבִּרְרְ אַבִּרְרָ / Niph.).

קרי Parce que, puisque: רְּנִיּיִלְּיִז Gen. 3. 14, parce que tu as fait cela; קרים ביל פָלָּיי Dieu a mis ce joug sur lui; סָר בָּלָּיי Job 38. 5, ironiq. puisque tu le sais (ou: si tu le sais); בּרִים רוּא 1 Rois 18. 27, puisqu'il (Baal) est un dieu.

8° Car : פּל־רְחִרד וְפָנֵי אָנִי Ps. 25. 16, car je suis seul et (pauvre) dans l'af-

fliction; קייאָביי וְאָמִּי עֵּיְבִיּנִייְ 27. 10, car mon père et ma mère m'ont abandonné; Gen. 30. 13, car les femmes m'estimeront, m'appelleront heureuse.

9° Mais, que non, au contraire: יַּבְּיְרְבִּיִר — מִּבְּרְּבְּיִר — מֵבְּרְּבִּיר — מֵבְרְּבִּיר — מַבְּרְבִּיר — מַבְּרְבִּיר בְּבִּיר — מִבְּרְבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבָּיר בְּבָּיר בְּבָּיר בְּבָּיר בְּבָּיר בְּבָּיר בְּבָּיר בְּבָּיר בְבָּיר בְבַּיר בְבָּיר בְבָּיר בְבָּיר בְבִּיר בְבָּיר בְבָּיר בְבִּיר בְבַיר בְּבָּיר בְּבִיר בְּבָּיר בְּבִיר בְּבָיר בְּבָיר בְּבָיר בְּבָיר בְּבָיר בְּבָיר בְּבָיר בְּבָיר בְּבָּיר בְּבָיר בְּבָיר בְּבִיר בְּבָּיר בְּבִיר בְּבָּיר בְּבִיר בְּבָּיר בְּבִיר בְּבָיר בְּבִיר בְּבָּר בְּבִיר בְּבָּר בְּבִיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבָּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִּיר בְבִיר בְבִּיר בְבִיר בְבִיר בְבִיר בְבִּיר בְבִיר בְבִּיר בְבִיר בְבִּיר בְבִיר בְבִיר בְבִיר בְבִּיר בְבִיר בְּבְיר בְבִיר בְבְּר בְּבִיר בְבִּיר בְבִיר בְּבִיר בְבִיר בְּבְיר בְבִיר בְּבִיר בְבִיר בְבִיר בְבִיר בְּבִיר בְבִיר בְבִיר בְבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבְיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִייר בְּבִייר בְּיִיר בְּבִיר בְּיִיר בְבִייר בְּבִייר בְּיִיר בְיִיר בְיִיר בְּיִיר בְיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְיִיר בְּיִיר בְיִיר בְּיִיר בְיִיר בְיִיר בְייִיר בְייר בְייר בְייר בּייר בּייר

למי לא לְמָבֵּרוּ Is. 28. 28, cependant on ne le bat, brise pas fortement, ou on ne le brise pas toujours; בּי לֵּהְי בְּיִרְ בְּיִבְּרִ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּרְ בִּיבְּרְ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּרְ בִּיבְרְ בִּיבְרְ בִּיבְרְ בְּיִבְּרְ בִּיבְרְ בַּירְ בִּיבְרְ בַּיִבְּרְ בִּיבְרְ בַּירְ בַּיִבְרְ בַּיִבְרְ בַּיךְ בַּיִבְּרְ בַּיִר וּבְּיבְרְ בַּיִבְּרְ בַּיִר בַּירְ בַּיך בַּיבְרְ בַּירְ בַּיר בַּירְ בַּירְ בַּירְ בַּירְ בַּירְ בַּירְ בַּירְ בַּירְ בַּירְ בַּיר בְּיבְר בְּיבְּי בַּיר בְּיבִיךְ בַּיר בַּיר בַּיר בַּיבְּיבְי בַּיר בַּיבְיר בַּיּבּי בַּיר בַּיר בַּיּבְיר בַּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּר בְיבּיר בַּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בַּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּר בְיבּיר בַּיבְיבְיבְיבְייבְיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּר בְיבּיבְיבְיבְיבּייב בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיי בּיבּייב בּיבּיר בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיבְייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיבְיי בּיבְיבְייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיבְייי בּיבּיי בּיבּיבְייי בּיבּיי בּיבּיבְיבּיבְיי בּיבּיבְיי בּיבּיבְייבּיי בּיבּיי בּיבּיבְייי בּיבּיבְייי

1º Que si (chaque particule dans son sens naturel): פר אַם־רַדֹע אָדַע I Sam. 20. 9, que si je reconnais (que mon père médite ta perte); פר אם־מַמָּרִים אָתָם אֹתִי Jér. 26. 15, (sachez) que, si vous me faites mourir. — 2º Puisque: קב אם הם דובקם Gen. 47. 18, que, puisque l'argent manque (que, n'ayant plus d'argent). — 3° Car si : פָר אָם־אֵרוָהָ פְשָׁלֵּחָ Exod. 8. 17, car, si tu ne laisses pas partir (mon peuple); פר אם שנים הרבה Eccl. 11. 8, car, si (un homme vit) beaucoup d'années. — 4º Mais si, mais: יר חַפּצוֹ Ps. 1. 2, mais s'il (mais qui) met toute son affection dans la loi du Seigneur; פר אָם־רָטִירָאֵל Gen. 32. 28, (ton nom ne sera plus Jacob) mais Israel ; פָּד אָס־פֶּלֶךְ יִחְרָח עָלַיני I Sam. 8. 19, (non) mais un roi (sera) régnera sur nous. — 5° Seulement quand, excepté, sinon : פר אם־ברכחיר Gen. 32. 27, (je ne te laisserai pas) excepté quand tu m'auras béni (que tu ne m'aies béni); פר אָם־חַסִירָה II Sam. 5. 6, que tu n'ares fait sortir ; פרי אם־אוחה Gen. 39. 9, toi seule exceptée; פר אָם אָר־אָטֶר יאפר חַגַּר Esth. 2. 15, excepté ce que disait Hegée (ce qu'il demandait pour elle); מִר עָנֵר מָר אָם־עֶבְהָּר Is. 42. 19, qui est aveugle, sinon mon serviteur? — 6° Seulement : פר אָס־וָכַרְמַנִי אָמָד Gen. 40. 14, seulement, souviens-toi de moi. — 7º Après les formules de serment (v. קריבי פריאם ביי אַדַרָרוּ אַדַורָרוּ פּרי פּרי אָם בּיִר אָדַר אַדַרָרוּ II Rois 5. 20, par Dieu l'Éternel, je courrai après lui ; פָּר אָם־מָלֵאתִיךְ Jér. 51. 14, (Dieu a juré par lui-même, disant) je jure que je ferai fondre sur toi (des hommes). — 8º Car, certes : פָּר אם־יש אחרית Prov. 23. 18, certes, il est un avenir, ou : car alors il y aura une recompense (pour toi); פָּר אָם־פַּנֶיר אָנָשׁא Job 42. 8, car je le regarde avec faveur (ce n'est que par égard pour lui que, etc.).

יִרְאוּ פֵּינִי : m. Ruine, malheur : יִרְאוּ פֵּינִי Job 21. 20, ses yeux verront sa ruine (son malheur).

קירוֹך m. Étincelle : פּירוֹבי אֵשׁ יִרְמַלְּטוּ Job 41. 11, des étincelles de feu en partent, jaillissent.

לַתַב חֲיִרוֹן m. Dard, javelot: בְּירֵדוֹן Job 39. 23, l'éclat, ou le fer, des lances et des javelots; יְיִשְׁתְּ בְּידוֹן אַשָּׁר לְּעַשׁ בְּידוֹן אַשָּׁר לְּעַשׁׁ בְּידוֹן אַשָּׁר לְעַשׁׁ בְּידוֹן אַשָּׁר Job 41. 21, il se rit du (trembement) sifflement du dard; בְּיִדְיּ Jos. 8. 18, étends la lance (selon d'autres: le bouclier) que tu as à la main; וְבִידוֹן בְּישֶׁר בֵּין בְּישְׁר בֵּין I Sam. 17. 6, une lance (ou un bouclier) d'airain (qu'il tenait ou portait) entre ses épaules; בֹּיִן בְּיִדְיִּ בְּיֹלְ בִּיִּרְ בַּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בַּיִּ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בַּיִּר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִּר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִיךְ בְּיִי בְּיוּ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְי

קירוֹך m. Bataille ou armée : מְּמֶלֶהְ: Job 15. 24, comme un roi qui s'arme, se prépare, pour la bataille, ou: prêt à se mettre (à la tête) de l'armée.

איף ח. pr. d'une idole : וְאֵר פִיּוּן צֵּלְפֵּרֶכָּם Amos 5. 26, et Chiyun (Saturne) votre idole; l'astre, votre dieu; selon d'autres: l'image de vos idoles (v. יְבָּיִן).

te לֵלֵל et בְּלֵל m. (de בְּלֵּל). Le méchant, le trompeur; ou (de אים mesurer) l'avare (selon d'autres, de בְּלִל mi qui dit: C'est à moi); קבָל לֹא בַּאָבֵר שׁוֹע Is. 32. בּלְכִילֵּר לֹא בַּאָבֵר שׁוֹע Is. 32. בּלְכִילֵּר לֹא בַּאָבֵר שׁוֹע le nom de grand, de noble, ou : à l'avare on ne donnera plus le nom de généreux; בְּלֵּר רָבִים 32. 7, et le trompeur, ses armes sont malignes, ou : l'avare, ses moyens (sa conduite) sont injustes.

קבשׁיל f. pl. Hache, marteau: בְּבַשִּׁיל וְבֵילַשִּׁיה יַדְאַלְמִּין Ps. 74. 6, ils brisent, renversent, avec la cognée et la hache, ou : les marteaux.

קבּיְטָּה Groupe d'étoiles, les Pléiades: פּטָּח שָּׁה עָשׁ אָט 9, qui a créé les étoiles de l'Ourse, de l'Orion et des Pléiades; הַיְּקַשֵּׁה בַּעְּדֵּיוֹת מָּיָם 38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades, ou : as-tu créé l'influence des Pléiades sur les fruits doux, qui les font mûrir, se nouer?

א בּיִם m. 4° Bourse, pour y mettre de l'argent: Prov. 1. 14, nous n'aurons tous qu'une même bourse; ביס אָנִדר יִדְוּיָה לַבְלָּנוֹי Is. 46. 5, qui tirent, ou qui prodiguent l'or de (leur)

bourse. — 2° Sac : לאַריִחְיָח לְּהְ בְּבִּיסְהְ Deut. 25. 13, tu n'auras point dans ton sac deux sortes de poids.

בּירֵיִם m., duel: נְבִירָים Lév. 11. 35, et des foyers (des fourneaux de cuisine); selon d'autres : des marmites à couvercle.

קישור ה. Fuseau ou quenouille : יְדָיהָ שִׁלְּחָה בַּפִּישׁוּר יְדָיהָ שִׁלְּחָה בַּפִּישׁוּר Prov. 31. 19, elle a porté sa main à la quenouille.

י קֿבָרָת Ainsi (v. בָּכָּת).

קרָה Ainsi, de cette manière : יְכָבָּח יואבְלּה אוֹת Exod. 12. 11, vous le mangerez de cette manière ; בְּבָּח מַבְּטָּח לַלְּוִיִּם Nomb. 8. 26, c'est ainsi que tu en useras envers les Levites (tu regleras ainsi leur service) [v. מַרְבָּהְוּ

 $f.({
m const.}$ בְּבֶּרִים, plur. בְּבֶּר, const. , כברות .const בפרים, sens 3°, et בפרים duel מפרים sens 2°, v. מברים). 1° Cerele, נורכמר סביבות ירושלם : circonference Néh 12. 28, et (du cercle autour) des environs de Jérusalem ; בַּעָרֵר הַנְבָּבֶר Gen. 13. 12, dans les villes aux environs, ou dans la plaine du Jourdain; אַל־ 19. 17, et ne t'arrête מַעַמר בְּכַל-הַבְּבָּר point dans tous les pays d'alentour. 🚗 2º Avec לחם, un gateau de pain, pain rond, miche : וָכְבֶּר לֶחֶם אֲרָת Exod. 29. 23, et un pain rond; שׁלשֵׁת כִּפְרוֹת לָחֶם I Sam. 10. 3, trois gateaux (miches) de pain; וְכְּבֶּר־לַחָשׁם 2. 36, et pour un morceau de pain. — 3º Un poids. talent de trois mille sicles (v. Exod. 38. 25, 26) : פָאַת נְּבַּר הַנֶּכֶם Exod. 38. 27, les cent talents d'argent; אַפְשָׁקַלָּה נקבר זהב II Sam. 12. 30, et le poids (de la couronne) était un talent d'or ; מַבַּרַיִם קסק II Rois 5. 23, deux talents d'argent; וּבַרְיֵל מַאָּח־אֶלֵּף פִּפָּרִים I Chr. 29. 7, et cent mille talents de fer.

קבּר chald. (pl. בַּבְּרִין). Même signif. que עֵּרִיבְּטַף בַּבְּרִין מַאָּר Esdr. קבר בְּטַף בַּבְּרִין מַאָּר Esdr. קבר 22, jusqu'à cent talents d'argent.

מלל (avec makk. פָל , rac. פָל) 1° Avec un subst. au sing., entier, entière; tout, toute: בֶל־הַאָבֶרְ Gen. 9. 19, toute la terre; אַל אַנָּל , 19. 4, tout le peuple;

בּבְּלְרְתְּבִּילְ Exod. 29. 18, le bélier tout entier; מְלַרְתְּבִּילְ Deut. 4. 29, de tout ton cœur et de toute ton âme; avec le pron. pers.: אַלָּהְ מָלֵּהְ Is. 14. 29, Pleseth, toi tout entiere; מַרְיּבְּיִרְ לַבְּהַּהְיִּרְ 22. 1, que tu montes tout entière (en foule) sur les toits; אָלָהְ לַבְּהַּהְיִ זֹיִּבְי זֹיִבְּי מַבְּיִּרְ בַּבְּהַי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּים בְּבָּים בְּבָּים בְּבָּים בְּבָּים בְּבָּים בְּבְיִבְים בְּבָּים בְּבָּים בְּבָּים בְּבָּים בּבְּבְים בְּבָּים בְּבָּים בְּבְּים בּבְּבְים בּבְּבְים בְּבָּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְיּבְיִים בְּבְּים בְּבְּבְי מַבְּבְים בּבְּבְים בּיבּים בְּבְּבְי מַבְי מַבְּבְי מַבְּבְי מַבְּים בְּבְּבְי מַבְּבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּבְי מַבְּבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מְבְּי מְבְּי בְּבְּבְיבְיּבְיי מַבְי

2º Avec un plur., tous, toutes : -לקל בל- ; Is. 2. 2, toutes les nations בלל קל־ילות 21.8, toutes les nuits; קל־ילות מבל 18.3, tous les habitants du monde. — Avec le pron. pers.: بيزنه Gen. 42. 11, nous tous; בַּלְבָם Deut. 1. 22, vous tous; בַּלָם Is. 10. 10, eux tous; בַּלָם Gen. 42. 36, (toutes ces choses) tous mes maux; et לְּבְּלַחְנֵה I Rois 7. 37, pour elles toutes. — Suivi de כל אשר : אשר לְשָׁמֶּרִירּוּחֵ חַיִּים מְאֵמֶּרִי Gen. 7. 22, tous (les êtres) qui avaient le souffle de la vie dans leur nez (qui respiraient); בַּל־אֲשֶׁר לם כשי 39. א, toutce qu'il avait. — Devant un collectif, même au sing.: בַּל־חַחֲיַהַ Gen. 8. 1, tous les animaux ; פָּכַל־דַאָצָדַם Jug. 16. 17, comme tous les hommes.

3º Chaque (tout): וְכָל-מָּח Is. 9. 16, et chaque bouche; בְּלַ-מִּר בַּלִּי בַּרָח בַּלְּי בַּרָח בַּרָח בַּלְּי בַּרָח בַּרָח בַּרָח בּרָח בּרְח בּרְת בּרְח בּרְח בּרְח בּרְח בּרְת בּרְתְיבְת בּרְתְתְּתְי בּרְתְתְים בּרְתְתְים בּרְתְתְים בּרְתְתְים בּרְת בּרְתְ

d'art.)

לי Absolu, tout, toutes les choses: מֹלְ יְבֵּר עַל בּוֹ : Is. 44. 24, (moi l'Éternel) qui fais tout (toutes choses); יְבֹי עַל בְּיִר עַל בּוֹ : Gen. 16. 12, sa main (sera levée) contre tous, et la main de tous contre lui; בְּעַל עַבְּעָשֶׁר לְעַל Eccl. 9. 2, à tous (il arrive) comme à tous (tous ont le même sort), ou : tout est destiné, arrêté, ce qui doit arriver à chacun; בְּעָל הָבֶל דְבֶל tout est vanité.

לַקַיֵּם מָל־דָּבָר : S° Quelque, quelconque

6° Toutes sortes de : אַלְּכֶּלְכֶּכֶּלְ 16, et toutes sortes de choses à vendre (de marchandises); וְכַל צָּבָן יָקְרָח 1 Chr. 29. 2, et toutes sortes de pierres précieuses.

7° Adv. Entièrement, rien que: בֶּל-קל- אַבָּח Ps. 39. 6, tout homme n'est rien que vanité; קַּל-אָבָּח שֵׁבָא מֵּן יֵלֵהְ Eccl. 5. 15, absolument comme il est venu, il s'en retournera; יבי Job 27. 3, car pendant, (tout le temps que) tant que mon ême sera en moi.

 pas mes lèvres ; avec יָם: הַיּוֹים מַלְחָנָה מָלּחָנָה מָיּבּוֹים מַנְיוֹנָה מִיּבּוֹם בּיִים מַנְיוֹנָה מִיּבּוֹם ו מביא בדמים I Sam. 25. 33, de ce que tu m'as empêché ce jour de répandre le sang (ou rac. בַּלָּה); מְּלַל־אֹרָה ; רע פלאחר הגלי Ps. 119. 101, j'ai retiré (détourné) mes pieds de toute voie mauvaise; מָלְאוּ שָׁמַרִם מְשָּל וְחָאָרֶץ מְּלְאָה מְּמַרָם מְשָּל וְחָאָרֶץ בּּלְאָה Agg. 1. 10, les cieux renferment, retiennent, leur rosée, et la terre retient ses produits, ou intrans.: les cieux sont fermés (pour pouvoir vous donner) et ne peuvent vous donner leur rosée, et la terre ses produits; אַת־מַבְרוֹ לֹאַ־יָכְלָת קייף Gen. 23. 6, (nul d'entre nous) ne te refusera son tombeau (pour y enterrer ta femme) [pour יָּכְלָּא ou de la ומלח rac. ומלח

Niph.: נַיְּבֶלֵא דְּעָּטֶׁם Gen. 8. 2, et les pluies furent arrêtées; נַיְּבָלֵא דָיְנָם מַיְדִרָּא Exod. 36. 6, et le peuple fut empêché d'en apporter encore.

Pi.: לְכַלֵּא חַפְּשֵׁע Dan. 9. 24, pour empêcher, arrêter, le péché (ou, pour בְּלֵבֶּל, pour abolir, effacer, le péché).

אלף m. (presque toujours avec מַּרֵח.)

La maison dans laquelle on est renfermé, la prison: וְשִׁיְחָ אֵי בְּבְיֵר בְּלְאוֹ Jér.

52. 33, il lui fit changer les vétements
(qu'il avait portés dans) sa prison;
ענים מַלְאַ II Rois 17. 4, il le renferma dans une prison; plur.: דּבְּהַחֵּר בּּרַח בָּלְאִים
וֹרָבְּאִים Is. 42. 22, et dans des prisons.

קְאָבְ n. pr. Chilab, fils du roi David, II Sam. 3. 3.

רפיפ, différentes l'une de l'autre : שָּׂבְּרָּ רפיפ, différentes l'une de l'autre : שָּׂבְּרָּ בּלְאִרִם בּלְאָרִם Lév. 19. 19, tu ne sèmeras pas ton champ de semence différente; de même des animaux : בְּלְאָרִם בְּלְאָרִם 19. 19, tu n'accoupleras pas ton bétail en mélant deux espèces différentes (tu ne feras pas couvrir une bête par celle d'une autre espèce).

קלֵכ n. pr. 1° Chaleb, fils de Jephuné; n. patron, קלבי I Sam. 25. 3. — 2° Chaleb, fils de Hezron, I Chr. 2. 18. — 3° Chaleb, fils de Hur, 2. 50.

בּלְבֵי ח. (plur. מַלְבִים, const. עַּלְבֵי (מַלְבֵיר בּים). Chien: לא נְחֵרַץ־בָּלֶב לְשׁׁׁׁׁנוֹ Exod 41. 7, aucun chien ne remuera sa langue, n'aboiera; פר סָבַבוּנִי פַלָבִים Ps. 22. 17, car des chiens (les ennemis barbares) m'ont environné; דַּקַבֶּלֶב דַּשָּׁת אֲלֶשֶׁרּ בָּמוֹנִי II Sam. 9.8, un chien mort (un homme vil) tel que moi ; aussi : יַוּראָשׁׁ פַּלָב אָנֹכָי II Sam. 3. 8, suis-je donc une tête de chien (un homme vil), ou : suis-je le chef des chiens? ne suis-je pas un des chefs de la nation ? בּלֶב Deut. 23. 19, un animal échangé contre un chien; selon d'autres : le prix du chien, un animal donné pour récompense à un homme qui se prostitue.

קלה (fut. רְבָּלָם, פָלֶה, וֹחָלָה, inf. אָלָה, אַבְּלּהוּת, y. אַלְּשָׁ et לְּצָׁשׁ). 1º Étre fait, achevė, prėt, rėsolu, passė, fini : וַחַכָּל כָּלִי עברת משמן Exod. 39. 32, tout l'ouvrage du tabernacle fut achevé ; בַּרֹבַלְחַח חַרַעַּח מעמיי I Sam. 20. 7, que le mal est prêt, bien résolu, de sa part; פִּר־כַלְתַּח אֱלֵיד קרָנָח מֵאֵת חַנֶּלֶן Esth. 7. 7, que (le mal) sa perte était résolue de la part du roi; אַבְשָׁרָע יִינִי שָׁבֶע הַיָּ Gen. 41. 53, les sept années de la fertilité étaient passées ; אָם־פָּלָּח בָצִיר Is. 24. 13, quand la vendange est faite , finie ; וָכַלָּח זַעַב 10. 25, la colère finira, cessera; יַשֶׁבֶּט דְבֶּלְחוֹ יְבְלָח Prov. 22. 8, et la verge de sa colère (la punition pour sa colère) est prête, ou : elle sera brisée, il ne pourra plus s'en servir, exercer sa furėur.

languit; מָכְלוּת פּֿוָּר אֵל־תַּעַיְבֵּנִי 71.9, quand ma force disparatt, ne m'abandonne pas.

Pi. דּבְּשׁׁ 1° Trans. du Kal 1°. Terminer, achever : יֵיכֵל אֵלחִים Gen. 2. 2, Dieu eut achevé, terminé (tout son ouvrage); וֹצֶל־אַנָּח הְבַנְּנִיח מִלְמַעְלָח 6. 16, tu acheveras l'arche, tu la batiras de manière qu'elle ne sera large en haut que d'une coudée; קבוח בשוח Prov. 16. 30, il a résolu le mal ; מרם כּלָת לְרַבֵּר Gen. 24. 15, il n'avait pas acheve de parler ; בְּיוֹם בַּלּוֹת משֵׁח Nomb. 7. 1, le jour que Moise eut achevé d'ériger (le tabernacle). -2º Trans. du Kal 2º. Consumer, exterminer : יָבְּלָּח סִּוּשֵּׁיתָ Is. 27. 10, il consumera les feuilles, ou : les herbes qui s'y trouvent; לחר כְּלֵּרִוּר 49. 4, j'ai consumé ma force ; אַנֹכִי מְכַאֵּה Jér. 14. 12, je veux les exterminer; ער-פַּבֶּר II Rois 13. 17, et עַר־לְכַעַּה II Chr. 31. 1, jusqu'à l'extermination, jusqu'à la destruction entière ; מְכַלוֹח שֵרנֵים Lev. 26. 16. (des maladies) qui consument, affaiblissent, les yeux ; נַיַּבֶל-בָּיָבֵל Ps. 78. 33, il fit leurs jours s'évanouir (se consumer) dans la vanité, c.-à-d. dans des peines, des marches pénibles, sans arriver à leur but.

Pou.: קלו הְתְּלֵּוֹת דְּוֹר בֶּרְיִשְׁי Ps. 72.20, (ici) finissent les prières de David, fils ליבָּלוּ הַנְּשְׁכִיִם וְהָצְּבֶץ Gen. 2.1, le ciel et la terre furent achevés.

קלה (seulem. f. pl.). Languissant: יְבֶלוֹת אֲלֵיתְם Deut. 28. 32, (tes yeux) languiront après eux (v. קּלָה verbe 2°).

הְּשְׁיִישְׁיִ Nah. 1. 8, il fera une destruction de son emplacement, il anéantira le lieu où était cette ville; ישׁיִ — הְּיִשְׁיִבְּיִישְׁיִ הַּשְׁיִ בְּּשִׁי הַ בְּּשִׁיִּ בְּּשִׁי הַּשְׁיִ בְּּשִׁי הַ בְּּשִׁי בְּּשִׁי הַ בְּּשִׁי בְּשִׁי בְּּשִׁי בְּּשִׁי בְּשִׁי בְּּשִׁי בְּשִׁי בְּשְׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשְׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשִׁי בְּיבְּי בְּשְׁי בְּיבְּי בְּשְׁי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּיִי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיִי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייִי בְיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְיִי בְּיי בְיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיִיבְי בְּייבְיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּייבְיי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּייבְייי בְּייבְיי בְּייבְייי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּיבְיי בְּייבְיי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייבְיי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייבְייבְיי בְּייבְייבְייי בְּיבְייבְייי בְּייבְייי בְּיבְייבְייבְייבְיי בְּיבְייבְייבְייבְּיבְייב

לְּלָהְ f. (de לַּלָּהְ couronner). 1° Fiancee : תְּשְׁרָהְ חִשְׁבֶּירָת Jér. 2. 32, une fiancée (oublie-t-elle) sa ceinture (ע. קִשְּׁרָהָ); קִּמְלְּהָּלְ בָּלָּהְ 7. 34, la voix (le chant) de l'époux et la voix de l'épousc. — 2° Belle-fille, bru : הְּשָׁהַרְ כַּלְּהָרָ Gen. 38. 11, à Thamar, sa belle-fille; הְשָׁהַרְ בַּלְּהָרָ Ruth 1. 7, et ses deux belles-filles (étaient) avec elle.

בֵּרת תַּקלוּא (v. בֶּלָא). Prison: בֵּרת תַקלוּא Jer. 37. 4 et 52. 31, la prison; aux deux endroits, le cheth. est

קלוב m.' (ce qui est tressé). 1º Panier: קלוב קרץ Amos 8. 1, un panier plein de fruits d'été. — 2º Cage: מְכָלוּבּנ עַלָּא עוֹף Jér. 5. 27, comme une cage (un trébuchet) pleine d'oiseaux.

ח כלוב n. pr. m. I Chr. 4. 11. — 2° 27. 26.

פְלוּהֵי et keri קלוהו n. pr. m. Esdr. 10. 35.

קלולות f. pl. (de בְּלְיוֹם). L'état d'une femme qui est fiancée: אֲדְבַּח בְּלוּלִחְרָּךְ. 2. 2, l'amour pendant ton état de fiancée (pendant que tu étais fiancée).

קלימו אָבּר אָב זיין Job 30. 2, dont la force, la vigueur, est perdue; selon d'autres (v. 2°): leur vieillesse est perdue, ils ne peuvent pas atteindre la vieillesse; ou: la vieillesse, le temps, est perdu pour eux; malgré leur age ils sont sans expérience. — 2° Vieillesse: יוֹם אַלַר אַלַר Jos. 5. 26, tu entreras vieux (dans une vieillesse vigoureuse, sans infirmités) dans la tombe.

n. pr. d'une ville ou province d'Assyrie, Chaleh, Gen. 10. 11.

m. (pause בָּלִים, plur. בָּלִים, const.

מבלד De מבלדו). De מבלדו, une chose faite, fabriquée, préparée. 1º Meuble, vase, des effets : קריי פושות אחד קלי Gen. 31. 37, tu as fouillé tous mes meubles ; נערנכם אַל־מַּהֹם על־יכבי 45. 20, (que votre œil ne regrette) n'ayez pas de regret à cause de vos meubles, de tout ce qui est dans עלַר־בָסָף וּבְלַר זָתָב Exod. 3. 22, des vases d'argent et d'or ; בַּלֵר בֵרח־יֵר Jér. 27. 16, les vases de la maison de Dieu; לפואר מלר מי Is. 52. 11, (vous Lévites) qui portez les vases de l'Eternel (de son temple), ou : Israel qui porte les armes de Dieu , ou sa loi ; תָּלֵר גוֹלָח לה לה Jér. 46. 19, prépare-toi des effets pour l'exil; מָכְלָר רוֹצֶר Ps. 2. 9, comme le vase d'un potier. - 2º Habit, vêtement : בְּלִּי־נֶבֶר Deut. 22. 5, un ha-. Is. 61 וְכַבַּלָּח הַּיִּרָה כַלֵּיהָ ; Is. 64 10, et comme une épouse qui se pare de ses vêtements, ou : de ses bijoux; ויבלר חבקר II Sam. 21. 22, et les jougs de bœufs. — 3º Vaisseau pour naviguer: אָבֶרֶלֶר־וֹמָא Is. 18. 2, et sur des vaisseaux de jonc. — 4º Instrument : בְּלֵר־שְׁרִי Anios 6. 5, des instruments de musique; בכלרינבל Ps. 71. 22, sur l'instrument : nebel (psaltérion?); רכלי וצמי Is. 13. 5, et les instruments de sa fureur. — 5° Arme : מַלֵּר חָפָס Gen. 49. טארנא כליף : 5, des armes de la violence Gen. 27.3, prends, je te prie, tes armes; קלֵר מְלְחָמָת Jug. 18. 11, armes de guerre; קלַ־פְּרָת Ps. 7. 14, des armes meurtrières : נפא כליז I Sam. 14. 1, 6, celui qui portait ses armes, son écuyer ; דיים ולקלי Is. 39. 2, son arsenal, on son gardemeuble (v. 1°).

ל (גי (א. פֿליא). בָּלִיא (ע. פָּלִיא).

יְבֶּבְ (v. בְּלֵיהוּ) Extermination : בְּבֶּרוּ שֵׁל מְבָּלָתוּ Aboth, une famine meurtrière, qui extermine tout.

לְלְיִה f. (seulem. plur. תְּלְיוֹת , const. תְּלְיוֹת , rac. תְּלָּיוֹת). Les reins: תְּלְיוֹת Exod. 29. 13, et les deux reins; תְּלְיִת Exod. 29. 13, et les deux reins des béliers; au fig.: תְּלְיוֹת תְּמָת Deut. 32. 14, la graisse de reins du froment,

c.-à-d. le meilleur, la fleur du froment; בְּתֵּי מְלָבוֹי וְלֵב Jér. 11. 20, Dieu qui sonde les reins (siège des passions) et le cœur; קבלי בְּלִיתִי בְּחַקִי Job 19. 27, mes reins, mes entrailles, languissent dans mon corps (v. תֵּיִק).

קליון הרוץ: m. 1° Extermination: פְּלֵיוֹן הָרוּץ Is. 10. 22, l'extermination, la ruine, est décrétée. — 2° וְכִלְיוֹן צֵינֵים Deut. 28. 65, et affaiblissement des yeux (des yeux languissants), v. בָּלָים.

לְלְיוֹן n. pr. Chelion, fils d'Elimelech, Ruth 1. 2.

מְלִיל adj. (const. בְּלִיל, fém. const. בּבלרל יפר יםר : Ez. 28. 12, פַלרלת Ez. 28. 12, et parfait en beaute ; בלרלה יפר Lament. 2. 15, (cette ville) d'une beauté parfaite; פר פַלִּיל הוּא בַּוַדְרָי Ez. 16. 14, car ta beauté était parfaite par la parure (que j'avais mise sur toi). — 2º Tout, entier, comme subst. : כליל-דועיר Jug. 20. 40, le tout de la ville, la ville tout entière; selon d'autres: la ruine, c.-à-d. l'incendie, la fumée de la ville; פַלָּרַל חַבֶּלֶת Exod. 39, 22, le tout, toute la robe, était de laine bleue, ou d'hyacinthe. — 3° Un sacrifice qu'on brûle entièrement, holocauste : יְכָלִרל צַל־מִוְבְּנֵוְה Deut. 33. 10, (ils mettent) l'holocauste sur ton autel; פילח וכליל Ps. 51. 21, holocauste continuel (de tous les jours) et holocauste extraordinaire.—4° Adv. Entièrement, tout à fait : וְדַואַלְּרִלָּים מָלָרל ותלקב Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes, ou entièrement; בַּלָּרַל הַקַקָבָּר Lév. 6. 15, elle s'en ira en fumée (brûlera) entièrement (sur l'autel).

לְכְּלֶּבְּ n. pr. Chalcol, fils de Scrah, I Chr. 2. 6.

י קלְבָּלְה Nourriture (v. בּלְבָּלָה, Pi. בְּלָבָּלָה).

קללי הַפְּרָה בְּלָּה הַפְּרָה Rendre parfait : בְּלֵלה הַפְּלָה Ez. 27. 4, (בְּלָלה vers. 11) ils ont achevé ta beauté, ils l'ont rendue parfaite. — 2° Orner, couronner; de là בְּלֵה fiancée.

Pou.: קְּמְבְּלְּגְּלֹנְ I Rois 20. 27, (les enfants d'Israel) furent passés en revue, et ils étaient au complet, aucun ne manquait (v. le même ex. à סער Pou.).

לבל chald. Schaph. שַׁכְלֵּל Finir, achever: שַּנְקְלְּלַחְ Esdr. 5. 11, il l'a bati et achevé; בְּלָהְלְּהְ דְּכָהְ לְּהַבְּלָהְ 5. 9, et de rétablir, d'achever ces murailles; passif: שַּבְלַלוּ 13, (keri נְשִׁרְלָּלוּ lorsque les murailles seront achevées.

קלל n. pr. m. Esdr. 10. 30.

קר (Kal inusité) Hiph. Outrager, gronder, saire de la peine: בּד וְּבְּלְּם I Sam. 20. 34, parce que son père l'avait outragé, ou grondé; אַבְּרְבְּיִלְּם נְּבְּלָבְיִם בָּבִּר זְּבְּלִּם בַּבְּרִם נְבְּלִם בָּבִר Jug. 18. 7, personne ne (les) inquiéta, ne leur sit injure; אַרְבְּלִים אָרְבְּלִים אַרְבְּלִים Prov. 25. 8, lorsque ton prochain t'aura couvert de honte; בּבְּלִיבְיִם וְּבְּלִים בָּרִבְּעָר אַרָּבְּלִים בָּבְּר אַרָּבְּלִים בּרָבִים לּבְּבַר אַרָּבְּלִים בּרָבְּלִים בּרָבְּלִים בּרָבְּעָר אַרָּבְּלִים בּרָבְּלִים בּרָבְּלִים בּרָבְּלִים בּרָבְּבָּע Ps. 44. 10, tu nous as repoussés et couverts de honte, de consusion.

Hoph.: דְלֹא דְרְכַלְמִנּי I Sam. 25. 15, nous n'avons pas été offensés; ששר שליון Jér. 14. 3, ils ont été confus et

décus de leur espérance.

קלְמָר n. pr. Chelmad, nom d'une ville ou d'un pays, Ez. 27. 23.

לְלֶּהָה f. Honte, confusion, opprobre: קַּמָּהְח כְּלְמָּה Ps. 69. 8, la confusion a couvert mon visage; ילְבְּשׁר בַּשְׁת 35. 26, qu'ils soient (vêtus) couverts de honte et d'opprobre; לא רַפָּג Mich. 2. 6, pour qu'il ne s'attire pas des opprobres (car celui qui viendrait les avertir serait insulté par eux).

קלמות לילם f. Honte : קלמות Jér. 23. 40, et une honte éternelle.

et כּלְנָה n. pr. Chalneh, une

ville d'Assyrie, Gen. 10. 10, Amos 6. 2, (Is. 10. 9, τές (Ctésiphon (?).

יַבְּבֶּר מְלַפֵּר הָיָסָר : peuche vers la miséricorde.

קְּמָהוֹי : Ps. 63. 2, קּמָהוֹ Ps. 63. 2, ma chair languit, soupire, après toi.

י בְּקָּה Combien (v. הְיָם): מָּלְה אַנוּת בַּלְּהָת Aboth, combien d'autant plus, à plus forte raison.

(v. mg chald.). לְּמָה

תְּלְהָּסְ (le soupirant, languissant)
n. pr. 1° Chimham, fils de Berzellaī,
II Sam. 19. 38; יְּבָּיִדְּ 19. 41. —
2° Nom d'un endroit, Jér. 41. 17;
selon d'autres, là aussi le nom d'un
homme (v. בַּרָבִּיִּדְ).

קטף prép. Les mêmes significations que אַ : מָסְיּרָה כְּמִי Ps. 73. 15, (si je disais) je veux parler ainsi (comme les impies); avec le pronom : פַמוֹנְי כָמוֹהְ I Rois 22. 4, (ainsi) moi comme toi (je ferai ce que tu feras); פַּמוֹה כְּמוֹתֶם Jug. 8. 18, (comme toi ainsi eux) ils étaient comme toi; right-imp Job 12.3, des choses, ou des paroles, pareilles; בּרְיּאָבֶן Exod. 15. 15, comme une pierre; וְבְּמֵּה תַּשְׁתַּוּר עָלָה Gen. 19. 15, et lorsque le matin (le jour) se leva (à la pointe du jour); קשו ילַרָע רוּהַ Is. 26. 18, et lorsque nous avons ensanté, c'était du vent, ou : nous avons enfanté comme du vent (rien que du vent).

וְכַבּוֹן תַּשְׁכֵּכ Ts. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un steau, un bâton.

בְּלֵּיִא Cacher: part. pass. בְּלִּיא בְּעָּרִי Deut. 32. 34, tout cela n'estil pas caché chez moi, conservé, renfermé, dans ma pensée?

עיבר אינים (Kal inusité, brûler, v. עיבר Wiph. Etre brûlé, noir : קָמָר בְּכְּעִרּגּ Lament. 5. 10, notre peau est brûlée, noircie comme un four (par la faim); au fig.: בְּעָרָגּ עֵלְבְּעָרָגּ וֹבְעָרָגּ וֹבְעָרָגּ וֹבְעָרָגּ וֹבְעָרָגּ וֹבְעָרָגּ וֹבְעָרָגּ וֹבְעָרָגּ וַבְעָרָגּ וֹבְעָרָגּ וַבְעָרָגּ וַבְעָרָג צֹל-בְּעָרָג וֹבְעָרָג עַרְבְּעָרָג צֹל-בְּעָרָג וֹבְעַרָּג מַרְנּבְעָר בְּבְעָרָג בְּוַעְכָּיר אָלִרּאָרִיר וְאַל־אָרִד וֹבְעָרָג עַרְבְּעָרָג וֹבְעָרָג עַרְבְּעָרָג עַרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרָג עַרְבְּעָרָג עַרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרְג בְּעָרְבְּעָרְג עַרְבְּעָרְג עַרְבְעָרְג עַרְבְעָרְי עִבְּעָרְג עַרְבְעָרְי עִבְּעָרְג עַרְיִיבְייוּ עִיּבְייִיי עִיּבְעָר עִבְּעָרְי עִבְּעָרְי עִבְּייִיי עִיּיִיי עִיּבְייִיי עַרְבְעָרְי עַבְּעָרְי עַבְּעָרְי עַבְּעָרְייִי עִיּיי עָבְייי עִבְּייי עַבְּעָרְיי עַבְּעָרְייִי עַבְּעָרְייִי עַרְייִיי עִיּיי עִייִי עַבְּייי עַבְּייִי עַבְּייִי עִבְּייִי עַבְּייִי עִייִיי עָבְייי עַבְּייי עַבְּייי עִבְּייי עַבְּייי עִבְּייי עִבְּייי עִבְּייי עַבְּייי עַבְּייי עִבְּייי עִבְּייי עַבְּייִי עַבְּייי עבְּייי עַבְּייי עבּייי עבּייי עבּיי עבּייי עבּיי עבּייי עבּיי עבּייי עבּייי עבּיי עבּייי עבּייי עבּייי עבּיי עבּייי עבְייי עבּיי עבּיי עבּייי עבּיי עב

קרים m. pl. Les prêtres idolâtres, parce qu'ils portaient des habits noirs (v. בְּיַבְי : אַרִּיבְּיִבְי : Il Rois 23. זַּיִבְּיִבְי בְּיִבְילִי : וְלַבְּיִבְי וּלַבְיר וּלַבְּיִר בְּיִבְילוּ : Il Rois 23. זַּיִבְּיִבְּי בְּיָבִילוּ : Osée 10. 5, et les prêtres de cette idole, qui en faisaient leur joie (seront dans les larmes). V. le même exemple à ...

3. 5, que tout ce qui noircit le jour, les vapeurs ou les éclipses, l'effrayent ou le rendent effroyable (עָבָּיר, selon d'autres, » est préfixe (ע. ש פֿי): les amertumes, les calamités des jours (עִרִיר, בּיִריִים).

ו (rac. פון) 1° Adj. Droit, loyal, sincère : פַנִים אַנַּחַני Gen. 42. 11, nous sommes droits, sincères ; לארכן בבדיו Is. 16. 6, ses mensonges (ou ses pensées) ne sont pas droits, sont vains, insensés (v. IV קר (עד 2º Adv. a) Bien : לארבן אַנַקוט לקוים II Rois 7. 9, nous ne faisons pas bien ; פַן דְבַּרָהַ Exod. 10. 29, tu as bien dit (tu as dit comme je vais faire); אַטָּר מַן־עַשׂוּ Eccl. 8. 10, (les justes) qui ont bien agi (qui ont fait le bien); b) ainsi, de cette manière: בַּרְיָדָיא Job 5. 27, c'est ainsi ; עַּרְבְרֵיכָם מָּן־רוּאּא Jos. 2. 21, qu'il soit fait comme vous le dites, exact. selon vos paroles, ainsi il sera (fait); יֵרְזִּי־בֵּן Gen. 1, 7, et cela se fit ainsi ; לא־רַעָּשָׁה בַּן בְּשִׁקוֹמֵני Gen. 29. 26, il ne se fait pas de cette manière (ceci n'est pas l'usage) dans notre ville; ונס־שאול אבר ידע פן I Sam. 23. 17, et mon pere Saul aussi sait ainsi (sait qu'il 'est ainsi); מַן תַּבֶשֶׁר כַּאֲשֶׁר דְּבַּרָת Gen. 18. 5, fais ainsi comme tu as dit; aussi sans le > de comparaison : וְרְשִּׁשׁבֶּר בֶּּךְ בְּרָכְּן Jug. 5. 15, et Issachar ainsi que Barak, ou : Issachar (toute la tribu) suivait Barak (de même que ses chefs suivaient Deborah); מרינברוו עמים מארץ כן Is. 55. 9, mais (autant que) les cieux sont élevés au-dessus de la terre (de la même manière), autant (mes voies sont élevées au-dessus de vos voies); לא־כן אַנכר עמדר Job 9. 35, je ne suis pas ainsi en moi-même, je ne suis pas tel qu'on me croit ; לאַ־בַא בן צַצֵּר אַלְּמָנִים I Rois 10. 12, il n'est jamais arrivé de cette sorte de bois de sandal, ou de corail (un bois aussi beau); אמ־שׁלַּטִים וְכֵּן רֶבִּים Nah. 1. 12. (quoi qu'ils soient forts et en aussi grand nombre) quelque forts et nombreux qu'ils soient; c) autant, en si grand nombre ; בּן אַרְבֵּרו מָבּירוּנּ Exod. 10. 14, un si grand nombre de sauterelles; ו לא־סָיבאוּ לַחָים מַן Jug. 21. 14, mais ils n'ont pas trouvé autant (de femmes qu'ils auraient voulu), ou : de cette manière; d) a lv. de temps : מַן יִמְלָאוּ ימי פרוּקיתן Esth 2. 12, autant duraient, ou alors finissaient, les jours de leurs onctions; קראו לָחָם בֵּן חַלְבוּ מִפְּנֵיחָם Osée 11. 2, (autant de fois) plus (les prophètes) les ont appelés, (autant de fois) plus ils se sont éloignés d'eux; בָּבֹאַכֶם ו הירי פון הייצאון אחו I Sam. 9. 13, des que vous entrerez dans la ville (aussitot) vous le trouverez ; הַצָּרו בָאוּ בֶּן הַפֶּרוּוּ Ps. 48. 6, ils le virent, et aussitôt (à l'instant) ils furent consternés; e) comme, de même que : פַּלָ אַרֵובוּי לַטִּיגַ Jér. 14. 10, de même qu'ils ont aime à errer, etc. (de même Dieu rappellera leurs iniquités dans son souvenir).

Avec des prépos.: אָחַר פּן פּן אַרי פּן בּן אָבוֹא פּן אַבּיר פּן בּן אַבוֹא אַרִּיך בּן בּבּן אָבוֹא בּן. Esth. 4. 16, alors j'irai; בּבְּבֵן אָבוֹא בּבּבוּן אַבּרְבּן בּבּבוּן אַבּבּוּץ בּבּבוּן בּבּבוּן בּבּבּן בּבּבוּן בּבּבּן בּבּבּוּץ בּבּבּוּץ בּבּבּוּץ בּבּבּוּץ בּבּבּוּץ בּבּבּוּץ בּבּבּוּץ בּבּבּוּץ בּבּבּוּץ בּבּבּיף בּבּיף בּבּבּיף בּבּבּיף בּבּבּיף בּבּבּיף בּבּבּיף בּבּבּיף בּבּיף בּבּבּיף בּבּביף בּבּבּיף בּבּיף בּבּבּיף בבּבּיף בּבּבּיף בבּבּיף בּבּבּיף בּבּבּיף בּבּבּיף בּבּבּיף בּבּביף בבּבּיף בבּבּיף בבּבּיף בבּבּיף בבּביף בבּבּיף בבּבּיף בבּביף בבּבּביף בבּבּביף בבּבּביף בבבּביף בבבּביף בבבּביף בבּביף בבבייף בבבייף בבבייף בבבייף בבבייף בבבייף בבבייף בבבייף בבבייף בב

Is. 8. 6, 7, parce que (ce peuple) a rejeté, etc., pour cela le Seigneur (fera monter vers lui, etc.). — Les prophètes l'emploient souvent quand ils passent des menaces aux consolations et aux promesses : לַכֵּן כֹּרוּ־אַמֶּר אֲרֹנֵר Is. 10. 24, malgré cela, ainsi parle le Seigneur (ne crains point); לַכַּרָ תְּנָח־יַמִים בָּאָים Jér. 16. 14, cependant le temps viendra (qu'on ne dira plus , etc.); צל־פַּך le même que יליפו ידוב־איש : לבן Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme quittera (son père et sa mère); על־פַן חַרָה אַה־רַיִי Is. 5. 25, c'est pour cela que la colère de l'Eternel s'est allumée; עַל־עָּן לֹא־יַקְמוּ רְשֵׁעִים Ps. 1. 5, c'est pourquoi les impies ne subsisteront pas au jugement (au jour du jugement) ; פרי־על־פַן parce que : פרי על-ען עברתם Gen. 18.5, parce que vous לובי לארנת ודון 38. 26, פריבליפן לארנת ודון 38. 26, parce que je ne l'ai pas donnée pour epouse; פריכן jusqu'à présent : פריכן דער Neh. 2. 16, je ne l'avais pas dit (jusqu'à présent) jusqu'alors.

את (avec suff. מַנִּי רִם, רְם מּערֹב, ou סַנְּיִן (בְּקַ חַנְּי מִלּרְבָּעִוּךְ עַלְּבַעִּוּךְ בַּלְּבַעִּין (בַּתַּחָ בּרָבְּעַרְ עַלְּבַעִּין (בַּתַּחָ בּרָבְּעַלְ בַּעַרְ עַלְּבַעִּין (בַּתַּחְ בַּרִּבְּעַלִי נִבְּיוּ וְבְּעִרְ עַלְּבַעִּין וְבְּעִר עַלְּבַעִּין וְבְּעָרְ עַלְּבַעִּין וְבְּעַרְ עַלְּבַעִּין וְבְּעִי נְבְּעָרְ עַלְּבָּעִין וְבְּעִי נְבְּעָרְ בַּעִּין וְבְּעִין בְּעַרְ בַּעִּין בְּעַרְ בַּעִּין בְּעַרְ בַּעִּין בְּעַרְ בַּעִין בְּעַרְ בַּעִּרְ בַּעַרְ בַּעִּין בְּעַרְ בַּעִּין בְּעַרְ בַּעִּין בְּעַרְ בַּעִּין בְּעַרְ בַּעִּין בּעַרְ בַּעִּין בּעַרְ בַּעִּין בּעַר בְּעַרְ בַּעִּין בּעַר בְּעַרְ בַּעִּין בּער (בְּעִין בּער (בּער (בּער (בְּעִין בּער (בּער (בּער (בְּער (בְּבר בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער בְּער בְּער (בְּער (בְּער בְּער בְּבְּער בְּער בְּבְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּב

לְּבָּה (Kal inusité) Pi. Nommer, qualifier quelqu'un d'un nom qui platt, qui flatte : יְּבָיָה יִשְּׁרָאֵל יְבַיָּה Is. 44. 5, il se qualifiera (il se fera gloire) du nom d'Israel; אַבַּהְּיִּלְּאֹ יִדְעָּהָיִנְ 45. 4, je t'ai nommé, désigné, et tu ne m'as pas connu; יְאָל־אָרָם לֹא אַבְּנָה Job 32. 21, je ne donnerai point à l'homme (des noms) des qualifications glorieuses (je ne le flatterai pas).

722 n. pr. d'une ville, Channeh, Ez. 27. 23.

קבְּתְּ צְּטֶׁר־נְטְטָּר וְפִיקָה ? Rejeton: יְבִיּתְ צְּטֶׁר־נְטְטָּר ? Ps. 80. 16, et le rejeton, ou l'arbrisseau, que ta droite a planté; selon d'autres, impér. de la rac. בַּטָּי : et protége, ou fortifie, (la vigne, יְמָּנֶּר, que ta droite a plantée.

קְנְוֹוֹת cux qui portent le même titre, collègues : מְנְיָחָד (keri מְנְיָחָד (keri מְנְיָחָד (keri מְנְיִחָד (keri מְנְיִחָד (keri מְנִיְחָד (keri מְנִיְחָד (keri מְנִיְחָד (keri מְנִיְחַר (keri מְנִיִּחָד (keri מְנִיִּחָר (keri מְנִיִּחָר (keri מְנִיִּחְ (keri מְנִיְחַר (keri מְנִיְחַ (keri מְנִיּחַ (keri מְנִיחַ (keri מְנִיּחַ (keri מְנִיּחָ (keri מְנִיּחַ (keri מְנִּחְ (keri מְנִיּחַ (keri מְנִיּחַ (keri מְנִיּחַ (keri מְנִיּחְ (מְיִיּיְ (מְיִּיְ (מִיְּמְיִי (מְיִיְ (מְיִּיְ (מְיִיְּמִיּיְ (מִיְּמִיּיְ (מְיִי (מְיִיְ (מְיִי (מִיְּיִי (מְיִי (מְיִי (מְיִּיִי (מְיִי (מְיִי (מְיִי (מְיִי (מְיִי (מְיִּי (מְיִי (מְיִי (מְּיִי (מְיִי (מְיִי (מִי מִי (מְיִי (מְיִי (מִי (מְי (מִּיְיִי (מְיִי (מִי מִי (מְי מִי (מְיִי (מְי מִּיְיִי (מְיִי (מִי מְיִי (מְיִי (מְיִי (מִּי מִי מְיִי (מִי מִי מְיִי (מִּי מִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִייְיְיִי מְיִייְיִי מְיִי מְיִייְיְ

קבור m. (pl. בינים et תבור). Un instrument à cordes, la harpe ou la guitare : אָבִר מָל־הֹמָט מִנּוּר Gen. 4. 21, le père (le premier) de tous les joueurs de harpe; מְלִיט מְנוּרוֹתֵיט Ps. 137. 2, nous avons suspendu nos harpes.

הְיָּנְיִי chald. pl. Collègues (v. הִינְיִי לּבּנִי הְּשׁרָא וּבְּנִיְרָיִי בּצֹּין בּצֹּלֵי. 4.23. (Béhum) et Samsaï, secrétaire et leurs collègues, ou amis; בּנְנָיִיִה אֲשַׂרְסְרָיִא 5. 6, et ses collègues, ou ses conseillers, les Apharsachéens.

קיהה pr. Jechonias, fils de Joakim, roi de Juda, Jér. 22. 24; le même que קיבין.

קּהָים pl. De la vermine, des poux; selon d'autres, des moucherons : בִּיִּם Ps. 105. 31, et la vermine (se répandit) dans tout leur pays (sing. קּבָּי הַרּוּאַר f. Thalm.).

לְּנְּכֵּל f. Même signif. : collect. יְּחְיִּדְּ בְּאַרֶם וְבַּאֲדֶם בֹּאַרֶם בַּאַרָם וּבַּאַדְם וּבַּאַדְם וּבַּאַדְם וּבַּאַדְם וּבַּאַדְם וּבַּאַדְם וּבַּאַדְם וּבּאַדְם וּבּאַרְם וּבּאַרְם וּבּאַדְם וּבּאַדְם וּבּאַרְם וּבּאַר וּבּאָר וּבּאַר וּבּאַר וּבּאַר וּבּאּר וּבּאַר וּבּאַר וּבּאַר וּבּאַר וּבּאּים וּבּאַר וּבּאּר וּבּאַר וּבּאַר וּבּאַר וּבּאּיים וּבּאּיים וּבּאָר וּבּאָר וּבּא וּבּא וּבּא וּבּא וּבּאּיים וּבּאָּבּי וּבּאָּבּיים וּבּאּבּיים וּבּא וּבּיא וּבּא וּבּיא וּבּא וּבּא וּבּא וּבּא וּבּא וּבּא וּבּא וּבּיא וּבּא וּבּא וּבּיא וּבּיא

אַנְאָיִ chald. adv. Ainsi, de cette manière (comme rawan comme il est dit avant, ou après): בים בְּיִבְי בְּיִבְי בּבּבּי Esdr. 5. 4, nous leur répondimes ainsi; אָנְיִי אָיִ הְיִדְיבִי אָן 11, ils nous ont répondu de cette manière, en ces termes.

]}} (v. mp).

יְּבְיָּיִ (protecteur) n. pr. m. Néh. 9.4.

(que Dieu protége) n. pr. m. II Chr. 31. 12.

ח. pr. m. I Chr. 15. 22.

ביים Ramasser, amasser, assembler: מַנְּמְתִּי לִּי גִּם־ Eccl. 3. 5, et un temps de ramasser les pierres; מַנְמְתִּי לִּי גִּם־ 2.8, j'ai amassé aussi de l'argent et de l'or; מַנֵּט מַנֵּי מַי חַיָּט Ps. 33. 7, il rassemble les eaux de la mer comme un monceau, ou comme un mur; לַרְּי וּמִי בַּל־בּוּיִוּשִּיִים Esth. 4. 16, va, assemble tous les Juifs (qui sont à Suze).

Pi. Le même que Kal: וְכִּנְסְתִּדְ אֶּרְכָּם Ez. 22. 21, je vous rassemblerai; יְרְחֵי Ps. 147. 2, il rassemblera ceux d'Israel qui sont dispersés, en exil.

Hithph.: Diring non trop etroite 20, et la couverture sera trop étroite lorsqu'on voudra se rassembler dessous (elle ne pourra en couvrir deux); d'autres traduisent : trop courte pour s'en envelopper.

Niph.: לְּבִירְקְלִּין Aboth, pour que tu sois reçu, que tu puisses entrer, dans l'intérieur du palais.

ה רְנְטָיִד פְּנָטָי הַ Réunion, assemblée: אַנְשֵׁי תְּנָטָח תַּאְדִילִּח Aboth, les hommes de la grande assemblée (du grand synode); בּוֹשְׁי בּוֹשְׁי la maison où on s'assemble pour prier, la synagogue.

עליף (Kal inusité, s'incliner, être humble). Niph. Être humilié, vaincu, s'humilier: אַיָּהְיָם בְּיִּהְם בְּיִּהְם עַּהְיָּהְ Jug. 3. 30, Moab fut humilié (vaincu) ce jour-la; בְּיִבְּיָבְי וַיְּבְּיִנְיִנְי וַיִּבְּיִנְיִי וֹשְׁרִי וֹשְׁרִי I Sam. 7. 13, les Philistins furent vaincus; מְּיִבְּיָבְיִ וְאַבְיִבְּיִ וֹשְׁרִי I Rois, 21. 29, qu'Achab s'est humilié devant moi.

Hiph. Confondre, humilier, vaincre: אינויעווי Job 40. 12, jette les yeux sur chaque orgueilleux, et humilie-le; אַבְּיִנְעָ בְּעָבֶּל לְבָּבוּ Ps. 107. 12, il a humilié leur cœur (esprit) par des travaux pénibles; אַרְיִנִיעָם II Sam. 8. 1, (David) humilia, vainquit (les Philistins); מַבְּכְיֵע לְבַּיִנְיִם Néh. 9. 24, tu as humilié (les Chananéens) devant eux.

לְּנְעָהְ הַּיְּבֶּיְ הַנְּעָדְ הָּנְעָדְ הָּנְעָדְ בּּנְעָדְ בּּנִעְדְ בּוֹנִם 17. F. de la terre ton humiliation, c.-à-d. (toi Babylone) tu n'humilieras plus les autres nations; selon d'autres: (toi Jérusalem) ramasse tes effets, ou tes marchandises (v. בְּנַבֵּיִר בְּיַבְּיִר.).

ווי קבען n. pr. 1° Chanaan, fils de Ham, souche des Chananéens, Gen. 9. 18. – 2° Le pays de Chanaan : כֹל ישֶׁבֶר כָּנַעָּן Exod. 15. 15, tous les habitants de Chanaan; aussi פארץ־פנען Gen. 13. 12, dans la terre de Chanaan; et le peuple: פנען בידו Osée 12. 8, Chanaan (a) dans sa main (une balance trompeuse); aussi les Phéniciens, Is. 23. 11; aussi Chanaan, terre des Philistins, Soph. 2. 5. --- פופרו קובען Is. 19. 18, la langue chananéenne, c.-à-d. la langue hébraique. — 3° Marchand : פּנְפֵנֵידֵו נְכְבֵּדֵי אַרץ Is. 23. 8, les marchands (de Tyr) étaient les hommes les plus considérés du monde.

73.23 n. pr. m. 1° I Chr. 7. 10. — 2° II Chr. 18. 10.

חמופים: חיים (לבנעני ליב (ל. מניבירם ל. מבנירם (ל. מבנירם ל. מבנירם (ל. מבנירם ל. מבנירם (ל. מבנירם ל. מב

אוֹף Niph. Se cacher ou s'éloigner: נְלְּהִינְפָּנֵעְ עּוֹר מוֹיִרְיּן Is. 30. 20, tes docteurs (prophètes) ne se cacheront plus (ils pourront enseigner publiquement), ou : Dieu qui t'enseigne ne se cachera plus, ou : il ne disparaîtra plus, ne s'éloignera plus de devant toi ; selon d'autres, קיִרָּיוֹר : la pluie ne disparaîtra, ne te manquera plus (v. מְיִרָּיוֹר).

לְּנָתִּי f. (const. מְנַמִּד, avec suff. מְנָמִּד, duel מְּנְמִּדְּה, const. מְנָמִּדְם, l. const. מְנָמִּדְם). מ' Aile: מָלִּבְּבַל מְנָקּה Prov. 1. 17, tous ceux qui ont des ailes (tous les oi-

seaux); ובעל העשרם Eccl. 10. 20, l'ètre avec deux ailes (l'oiseau); פַנַה אֵל־כַּנַה I Rois 6. 27, une aile près de l'autre; בּוְמֵר־רוּהַז Ps. 18. 11, les ailes du vent; בנפר־שׁחַר 139. 9, les ailes de l'aurore ; au fig.: pour secours et protection; Ps. 17, 8, couvre-moi בצל כנפיה הסחירני sous l'ombre de tes ailes; אשר-באת Ruth, 2. 12, sous les ailes duquel tu es venue te réfugier; ים אית בנפרו Is. 8. 8, l'étendue des ailes (de l'armée). — 2º Bord, bout : מַנָהַד ו המערל I Sam. 24. 5, le bord de sa casaque; על־בּנְקֵּר בְנְרֵידֵם Nomb. 15. 38, aux bouts, coins, de leurs vêtements; aussi seul: מַכנֶת אַרשׁ יִדוּרָדי Zach. 8. 23, (ils saisiront) un Juif par le pan de son habit; יְלֹא רְגֵלֶה מְנָה אָבִיר Deut. 23. 1, et il ne découvrira point le bord de la couverture de son père, c.-à-d. ne souillera point sa couche nuptiale; אַּקַרָשָּׁתַּ Ruth 3. 9, étends tes ailes (ou ta couverture) sur ta servante, c.-à-d. partage ton lit avec elle, éponsela; משנת הארץ Is. 24. 16, du bord, de l'extrémité, de la terre; ארבער כנפורו דאָרֵין Ez. 7. 2, les quatre coins du pays; ועל פנח שפוצרם משבם Dan. 9. 27, et il sera désolé à cause de l'étendue des abominations, ou : à cause des idoles sur le haut, le sommet du temple; selon d'autres , צל יַדי comme צל פְנַתּן par la faute de ceux qui font des choses abominables, la nation sera désolée, sera dans le malheur. — 3º Oiseau : כל צפור כל-כנה Gen. 7. 14, tous les oiseaux, tout ce qui vole dans l'air.

תְּבֶּרָת n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35; de la יִכְּיבִירָי Nomb. 34. 11, la mer de Cénéreth (מַנְרוֹת I Rois 15. 20, et מַנְרוֹת Jos. 11. 2).

לְבְּלֵשׁ chald. (v. בְּלֵשׁ héb.). Assembler: מְּבְּלִשׁ Dan. 3. 2, (le roi) envoya un ordre pour assembler (les satrapes). Ithp.: מַאַרִין מְּחְמַנִּיִשׁין Dan. 3. 3, alors (les satrapes) s'assemblerent.

ביר בלר: (בפא m. Trone (pour מָּרָה עֵלר: בּלר: בּלר: Exod. 17. 16, car la main sur le

trône de Dieu, c.-à-d. Dieu a juré par son trône.

רְיוֹם תְּפֶטָא רָבֹא בַרִיא (מְיִם תְּבָּטָא רָבֹא בַרִיא בּיִטְּא רָבֹא בִּיזים וּעָּטָא רָרִים תַּבְּטְּא (מִים חִנִּים 1.20, il ne reviendra a sa maison qu'a la fête (a la nouvelle lune, de תְּבָּטָּה לְרִים תַּבְּיַנְיּ (מְבַּטְּה לְרִים תַּבְּיַנְיִּ (מְבַּטְּה לְרִים תַּבְּיַנְ Ps. 81.4, a la nouvelle lune, jour de notre fête; d'autres traduisent aux deux endroits: le jour, l'époque fixe.

לְּחְדִי chald. (v. בְּשְׁדֵּי). Chalden : בְּשְׁדֵי בְּבֶל בַּסְדָיאָ Esdr. 5. 12, Nebuchadnezar, roi de Babylone, Chalden.

רְבְּסָה מְלֹּהְ צָרִבּי Cacher, couvrir. Kal seulement part.: יְבְּסָה מְלֹּהְ צָרִבּי Prov. 12. 16, mais l'homme prudent cache l'injure (qu'il reçoit; בְּיַבְּי 12. 23, (l'homme prudent) cache sa science; et part. pass.: מְסִבּי הְּנָבָּאוּ Ps. 32. 1, l'homme couvert en fait de péchés, c.-a-d. dont le péché est couvert, pardonné.

Pi. Couvrir, pardonner, cacher: יְכִּפְּח אֵת־בֵּין תָאָרֶץ Exod. 10. 5, (les sauterelles) couvriront la surface de la terre ; נְהָבֶס עֲלֵירֵה הַאָּרֵץ Nomb. 16. 33, la terre les couvrit, enveloppa; avec 🕽 : וא בַּעַרָם לַיַם מְכַפַּים Is. 11. 9, comme les eaux couvrent le fond de la mer ; יוכפרוי בְּעַתַר Lév. 17, 13, et il couvrira (le sang) de terre; avec un double acc.: וַצֵּרֹם בְּבֶּר Ez. 18. 7, et s'il couvre de vetements celui qui était nu; la personne avec בַ et la chose avec ב בַּכָּס: בַ עלינג בצלמות Ps. 44. 20, tu nous as couverts de l'ombre de la mort; la personne avec לכשות et la chose à l'acc.: לכשות בלרו בשר Ez. 24. 7, pour le couvrir do

terre (où il aurait été couvert de terre); Ps. 85. 3, tu as couvert (pardonné) tous leurs péchés; אָלָּדָרָ בפרחד 143. 9, à toi, je (les découvre, à toi je découvre) ce que je cache (aux hommes); d'autres l'expliquent comme : j'espère, j'ai confiance, en toi; אם־כַּפִּיחַד כָאַדֶם פּּשָׁעֵר Job 31. 33, si j'ai caché mon péché comme les hommes (font d'ordinaire), ou : comme Adam (l'a fait); יְּכְּמָרֵי מְמָרוּ־אֹמֶל 23.17, et (parce qu')il n'a pas caché l'obscurité à mon visage (qu'il ne m'a pas préserve de tant de malheurs) ; ילא־חָכַפָּח צֶלָיו Deut. 13. 9, ne le couvre pas, ne cherche pas à cacher son crime.

Pou. passif: קָּמּהּ הָיִרִים צָּעָּה Ps. 80.11, les montagnes ont été couvertes de son ombre: יווּיְבְיִנִים בְּעָבְיִם בְּעָבְיִרם I Chr. 21. 16, et les anciens couverts de cilices; Gen. 7. 19, et toutes les montagnes furent couvertes.

Niph. Même signif.: בְּרֶשְׁרֵּוּ נִּבְּטְּרְוּ נִּבְּטְרְוּ נִּבְּטְרְוּר. 142, elle (Babylone) a été couverte par la quantité des flots (de la iner); רְבַּלְתִּי דִּעְּטְרִּה, Ez. 24. 8, pour que (le sang) ne soit pas couvert.

Hithp. Se couvrir: רְלֹא רַחְמַסוּ מְּבַיְבְשׁרְחָבוּ Is. 59. 6, et ils ne pourront se couvrir, s'envelopper, de leur travail, de ce qu'ils ont fait; נְבְּחְבָּיִהְ וַהְּמָּהְ Cen. 24.65, elle prit son voile et se couvrit; יְרַבְּפָּוּ קַרַיִּבְּעוֹר מַוּנִים בּיִּבְּעוֹר מַוּבְּעַר בָּיִבְּעָר בָּיִבְּעָר בָּיִבְּעַר בָּיִבְּעַר בָּיבָער בַּיבָער בּיבָער בּיבְער בּיבְער בּיבְער בּיבְער בּיבְּער בּיבָער בּיבָער בּיבָער בּיבְער בּיבְער בּיבּער בּיבְער בּיבְער בּיבְער בּיבְער בּיבְּער בּיבְּער בּיבְער בּיבּער בּיבּער בּיבּער בּיבּער בּיבער ביבער בּיבער ביבער בּיבער ביבער ב

עָפַּמָא (v. פָּפָא).

תְּחִר וְבְּלֶּחֶם עַּפּוּחָת נְמָבֶּר (rac. מְּפָּה). Coupée, mutilée: תַּחָר בְּבֶּרָב הְּבָּרָם עַּפּוּחָת בְּבָּרָם בַּפּוּחָת בִּבְּרָם בַּפּוּחָת בּבְּרָב הִצּה Is. 5, 25, leurs corps étaient coupés, mutilés; selon d'autres, p comme nțioure: leurs corps gisaient comme de l'ordure au milieu des rues.

קסרי (rac. מְּנֶסְהּי). Couverture: מְּסָרּי אור פַּתְּשׁ Nomb. 4. 6, une couverture de peau de tachasch (v. מַּתַּחַשׁ).

 בסטעריור) pendant le froid; מְּסִרְּח מְּתֵּחְ הַּיּאַרְּקְּהְ Gen. 20. 16, vois, ceci (les mille pièces d'argent) sera pour toi une couverture sur les yeux, c.-à-d. un cadeau d'indemnité, de réconciliation, pour tout ce qu'on t'a fait, ou : ceci est un voile sur les yeux devant tout ceux qui seront avec toi (ils ne pourront plus te calomnier); d'autres expliquent : achète avec cet argent un voile, ou un habit, qui flatto les yeux, qui soit très beau; מְבַּיְּחַרְ אֲבֶּיִר pout. 22. 12, (de) ton vètement, dont tu te couvriras.

תְּבְּמָּת בָּאֵשׁ Couper, renverser: שֶּׂרְמָּת בְּאַשׁ Ps. 80. 17, elle a été brûlée par le feu, et coupée; קסוּקוים fs. 33. 12, des épines coupées.

לְּחָיל m. 1° Sot, fou, insensé; souvent l'idée d'impiéte s'y ajoute: יְשֵׁלְיֵת Prov. 1. 32, et la prospérité ou l'insouciance des insensés les perdra; יְחַבְּים בּחִשָּׁהְ דּוֹלֵבְ בַּחְיַבָּר בַּחָלָב בַּחִיבָּר בַּחָלָב בַּחִיבָּר בַּחָלָב בַּחִיבָר מָרָל בַּחַיַּבָּר מָרָל בַּחַלָּב מָר בַיִר בִיך mais le fou (opposé à יְחִיבָּבַה בְּסִילִים סִּרּר בַיִר יִצְר Prov. 13. 19, l'horreur des sots, insensés, est d'éviter, de fuire, le mal.

2º Nom d'une étoile, l'Orion (chald. בְּשֵׁר בְּשׁ בְּשׁ וְכִּיבְּי וְכִּיבְּית וְבִּשׁ בְּשׁ וְבִּשׁ בְּשׁ וְבִּיבְּי וְבִּיבְיִח le géant): קבּילְ וְבִיבְּי וְבִּשׁ וְבִּשׁ וְבִּשׁ וְבִּי וְבִּיבְי וְבִּיבְי וּ וְבִּיבְי וּ וּצִּים וּבְּי וֹשְׁבִי וּ וְבִּיבְי וּ וְבִּיבְי וּ וְבִּיבְי וּ וְבִּיבְי וּ וְבִּיבְי וּ וְבִּיבְי וְבִּיבְים וּבְּבִי וְבִּיבְים וּבְּבִי וְבִּיבְים וּבְּבִי וְבִּיבִים וּבְּבִים וּבְּכִיבִי וְבָּיבִים וּבְּכִיבִי וְבִּיבִים וּבְּכִיבִי וְבָּיבִים וּבְּכִיבִי וְבִּיבִים וּבְּכִיבִי וְבִּיבִים וּבְּכִיבִי וְבִּיבִים וּבְּכִיבִי וְבִּיבִים וּבְּכִים וּבְּבִים וּבְּכִים וּבְּכִיבִי וְבִּיבִים וּבְּכִיבִי וּבְּבִים וּבְּכִים וּבְּכִים וּבְּבִים וּבְּכִים וּבְּכִים וּבְּבִים וּבְּכִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּכִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּכִים וּבְּבִים וּבּבּים וּבְּבִים וּבּבּים וּבְּבִים וּבּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּיים וּבְּבִיים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּיים וּבּים וּבּים וּבּיים וּבּיים וּבְּיים וּבְּיבִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּיים וּבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּיים וּבּים וּבּיים וּבּיבּים וּבּים וּבּיים וּבּיבּים וּבּיים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּיבּים וּבּבּים וּבּיבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּבּים בּיבִּים בּיבּים וּבּבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיב

לְּסִיל n. pr. Chesil, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 30.

קְּמִילוּת Folie: אַשָּׁת בְּסִילּוּת Prov. 9. 13, la femme de la folie, la femme folle, insensée.

בְּבֵּרוּ בְּבְרוּ fer. devenir insensé: בְּבֵּרוּ וְרְכְּטְלּוּ Jér. 10. 8, et soudaincment, ou tous ensemble (ou, par une chose: l'idolatrie), ils deviennent stupides et insensés (v. בַּבָר בַּיִריּ).

1 באלינעיז רָשֵׁע מֶטֶל: Eccl. 7. 25, et de connaître la malice de la folie (des insensés), ou : la malice et la folie; יח בְּעָל לְטֵל Ps. 49. 14, telle est leur conduite, la folie (est) en eux. — 2° Confiance, espérance בְּאַלִּינִים מָטְלָּינִ בְּעָל בָּעָר בַּעָל בָּעָר בַּעָל בַּעָר בַּעָל בַּעָר בַּעָל בַּעָל בַּעָר בַּעָל בַעָּל בַעָּל בַעָּל בַעָּל בַּעָל בַּעָל בַּעָל בַּעָל בַּעָל בַעָּל בַעָל בַעָּל בַּעָל בַעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַעַּל בַעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָל בַּעָּל בַעָּל בַּעָּל בַעְּל בַער בַּעַל בַּעָּל בַּעָּל בַעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּל בַעָּל בַּעָּל בַעָּל בַעָּל בַעָּל בַּעָּל בַעְּל בַעְּל בַעָּל בַעָּל בַעָּל בַעָּל בַעָּל בַעָּל בַעָּל בַעָּל בַעָּע בַּעְל בַּעָּל בַעְּל בַעְּע בַּעָּל בַעָּל בַעָּע בַּעְל בַּעָּל בַעָּע בַּעְל בַּעָּל בַעָּל בַּעָּב בַּעְל בַּע בַּעְל בַּעָּב בַּע בַּעְל בַּעָּב בַּעָּב בַּע בַּעָּב בַּעָּב בַּעָּב בַּע בַּעָב בַּע בַּער בַעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּער בּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעְבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבַע בַּעבּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַעבָּע בַעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַעבָּע בַעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעָבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעבָּע בַּעב

וֹנְיצֵשׁ מִּיכְּה (pl. מְּטָלִּים), Flanc: נַיצַשׁ מִּיכָּה לַטָּל, et il est devenu gros et gras, littér. il a eu de la graisse sur le flanc; אָשֶׁר עַל־הַנְּסָלִים Lév. 3. 4, (la graisse) qui couvre les flancs; כִּי בְּילָאִי נִקְלָּיִם Ps. 38. 8, car mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, ou mes flancs sont couverts de plaies dégouttantes (v. I הַלָּבָּי).

בּמְלָהָף f. Même signif. que I בּמְלָהָף Job. 4. 6, ta crainte de Dieu n'était donc que confiance, espérance (elle s'évanouit dès que ton espérance est déçue, v. I בְּמָלָה vou: ta crainte de Dieu n'était que ta folie, elle n'était donc pas réelle, sincère? יְצֵּלֵר Ps. 485. 9, mais (ou: afin) qu'ils ne retournent pas à leur folie (péché).

לְּכְלֵּי m. Nom du neuvième mois: בְּהְלָּבֶּר Tach. 7. 1, (le quatrième jour) du neuvième mois, qui est le mois de chislew, correspondant à novembre-décembre.

קּטְלוֹן (espérance) n. pr. d'un endroit aux frontières de Juda, Cheslon; nommé aussi דַר־יִצִּרִים Jos. 15. 10.

וֹלְםְלּוֹן n. pr. Elidad, fils de Cheslon, Nomb. 34. 21.

ה מְּלְלְּחֹת n. pr. d'une ville appartenant à la tribu d'Issachar, Casuloth, Jos. 19. 18.

תְּבְּוֹת־חְבוֹר n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, au pied du mont Thabor, Jos. 19. 12.

pinלְחַיִּם pl., n. pr. d'un peuple d'origine egyptienne, les Casluhim, Gen. 10. 14 (les Colchiens?).

בנים ובְּכְטְבּי אֶת־רְאְשֵׁיהָם Ez. 44. 20, ils couperont leurs cheveux (de temps en temps), c.-à-d. ils les égaliseront (ne les laisseront pas toujours croître).

רְּטְפֶּבְי לֹּגֹּ נְכִּנְּי בּעְּהְי f. Une sorte de blé, épautre: בּיִּבְּי לֹגִּי נְבִּנְי Exod. 9. 32, mais le froment et l'épautre ne furent pas gâtés; plur. יְכְּמְבִים Ez. 4. 9, et de l'épautre.

בספון ביל-חְשָּׁר Exod. 12. 4, vous compterez (d'après le nombre des personnes) pour (prendre part) à l'agneau.

קֹחֵלְ Désirer, languir après quelque chose: קֹבְיהָה תְּיִרְהְ חִבְּסֹף Job 14. 15, tu languiras après l'ouvrage de tes mains, tu lui seras favorable; קֹבְירָת יִכְיסֹף לִּמִירָת Ps. 17. 12, comme un lion qui brûle du désir de dévorer.

Niph.: נְבְּסְמָּח וְנָבּ־כְּלְחָח נְמְּשֹׁרִי Ps. 84. 3, mon ame languit et désire ardemment, exact. et se consume du désir; בְּיִדְּיִבְּי אָבִיךְ Gen. 31. 30, parce que tu languissais après la maison de ton père; נְבְּטָּקְ Ps. 2. 1, peuple sans désir (pour le bien), ou : non désiré qui n'est pas aimé; selon d'autres : peuple qui ne rougit pas (sans honte).

קלֵר בֶּלֶּהְ מָּרָהְ m. 1° Argent (le métal): אַרְבֶּע Gen. 24. 53, des vases d'argent; אַרְבָּע Gen. 23. 15, quatre cents sicles d'argent; souvent שְׁבֶּע sous-entendu: אָבֶּע בָּעָה בָּעָב 20. 16, mille sicles, ou pièces d'argent; אָבֶּע בְּעָר בָּעָב מַר הַבְּע חַבְּי חַבְּע הַבְּע חַבְּע חַבְּע חַבְּע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְע הַבְע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְע הַבְע הַבְע הַבְּע הַבְּע הַבְע הַבְע הַבְּע הַבְע הַבְּע הַבְּבְע הַבְּע הַבְּע הַבְּבְּע הַבְּבְע הַבְּבְע הַבְּבְע הַבְּע הַבְּבְע

קף et emph. אַּשְּׁף chald. m. Argent: מַּקָר יְּדְתַב Esdr. 7. 15, l'argent et l'or; בְּקְבָא יְבַקּשָּא Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent; רְקָנֵא בְּבָסְשָּא דְנָח Esdr. 7. 17, tu achèteras de cet argent.

אָרֶאָ n. pr. d'un endroit sur le chemin de Babylone à Jérusalem, Casiphia, Esdr. 8. 47.

תקר לְמְחַבְּרוֹת מְּסְחוֹת: (rac. תְּסָה). Coussinet; seulement plur.: תְּבְּרוֹת בְּסְחוֹת בַּב. 13. 18, malheur à celles qui préparent (tressent) des coussinets (oreillers) (pour faire de la sorcellerie); דְּנְכִי צֵּלִי 13. 20, je viens à (je détruirai) vos coussinets.

לֵעל : Comme il convient, selon מַעַל יְשַׁלְם Is. 50. 18, comme il convient à (selon) leurs œuvres, dans la même mesure il payera, punira; מָעַל מָל אֲשֶׁר־וּמָלָם דִי 63. 7, selon toutes (les graces) que Dieu nous a faites (v. בַּעַל מָר. בַּעַרָּט.

וצף chald. adv. Dans ce moment, a présent: יְבָּבֶּן דּוֹדֵעְבֵּוֹנִי Dan. 2. 23, et qu'a présent tu m'as fait connaître, savoir; קַבָּן רְנָבֶּר נְשָׁבַּר לְּשַׁבִּר אָשַׁבַּר אָשַׁבַּר 4. 34, maintenant moi, Nebucadnezar, je loue (le roi du ciel); רְבַּר־בְּבַּר בְּבַר 5. 16, et jusqu'a présent.

ראָלָיִ chald. adv. Et ainsi de suite, et cætera : וּטָאַר עַבַר־מַקרַח וּכְעָטָז Esdr. 4. 10, et (dans) les autres endroits au delà du fleuve, et cætera; נְמָיר וּכְעָנֵה 7. 12, (à Esdras, docteur de la loi), très savant, et ainsi de suite; aussi שלם וכשר 4. 17, (pour בְּעֵבֶי) le salut et cætera; d'autres traduisent partout par salut (compliment au commencement de la lettre): 4. 17, la paix et le salut; selon d'autres, c'est le nom d'un endroit: 4. 10, (dans) les autres endroits au delà du fleuve et (dans) Caeneth; 7. 12, (le roi écrit à Esdras) le savant et à Caeneth (la lettre fut envoyée à Caeneth); 4. 17, (à tous ceux au delà du fleuve) salut, et à Caeneth (aussi salut).

בינים (fut. רְבְעֵם) Etre découragé, avoir de la peine; être, ou se mettre, en colère: רְבָעֵם תַּרְבָּה Eccl. 5. 16, il a eu beaucoup de peine; בְּבְיּם בְּרְבָּהְ לְבְעִּים Eccl. 7. 9, ne sois point prompt dans ton esprit à te mettre en colère;

קיבְתָּר וְלֹא אֶּרְעֵס עּוֹר Ez. 16. 42, je serai apaisė, je ne serai plus en colère; אַרְהָּיִהְ II Chr. 16. 10, Asa était en colère contre le prophète.

Pi. Irriter: דְּבְצַּסְהָּת גְּיִהְאָּ 1 Sam. 1. 6, et sa rivale l'affligeait, l'offensait; בְּצַפּרְּהָ Deut. 32. 21. ils m'ont irrité, offensé, par leurs idoles.

Hiph. Affliger, offenser, irriter: מַדְּיִבְּיִיכְּיִּהְ וֹמְבִּיִּבְיִּכְּיִּתְּ I Sam. 1. 7, autant de fois elle l'affligea; מַּדְיִבְּיִבְּיִּ וְתְּבִּיִּרִם לְּנָבֶּר וְתַבּוֹיִרִם Néh. 3. 37, parce qu'ils ont offensé ceux qui bâtissaient, ou: ils (nous) ont offensés en présence des maçons; מְּדִיבְּיִבְּיִ יְבְיִּבְיִּלְּהִי וְּבִּיִּבְיִהְיִּבְּיִּ Deut. 32. 16, ils l'ontirrité par des abominations; אָלְ־חַבַּעֵּב אָשֵׁר וְּבְבַּיְבְּיִּ I Rois 21. 22, par (ma) colère que tu as irritée, ou: à cause de l'offense que tu m'a faite.

DV2 m. Chagrin, affliction, colère: בְּבְּיכִּי וְיִבְּיִיְ וְיִבְּיִי וְיִבְּיִי וְיִבְּיִי בְּבִּי בְּבִי וּבְּיִבְּי בְּבִּי בְּבִי וּבְיִי וּבְיִי בְּבִי בּבְּיבֹ בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בַּבְּיבִ בַּבְי בַּבְיבִ בַּבְיבִי בַּבִיים בְּבִּיבִים בּבְיבִים בּבְיבִים בּבְּיבִים בּבְּיבִים בּבִיבים בּבְּיבִים בּבְיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבְיבים בּבּיבים בּבְיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבִּיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבִּיבים בּבְּיבים בּבִּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבִּיבים בּבִּיבים בּבִּיבים בּבִּיבים בּבִּיבים בּבִּיבים בּבִּיבים בּבִּיבים בּבּיבים בּביים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבים בּביים בּבּיבים בּביים בּביים בּביים בּביים בּביים בּביים בּביים בּביים בּבים בּביים בּבים בּביבים בּבים בבּבים בּבים בּבים בבּבים בּבים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים

עש m.: קריג-פֿעַש Job 5. 2, la colère, l'emportement, fait mourir l'insensé; וְתִרֶב פַּעַשְׁהְ עִּשְּׁיִר 10. 17, 'tu augmentes ta colère, tu multiplies les effets de ta colère contre moi.

אַיְבֵּדְעּ I Sam. 4. 3, et que (l'arche) nous sauve de la main (du pouvoir) de nos ּ ennomis; אַשִּׁרּמָרו נַפִּוֹשֵׁר בְּכַפִּי Jug. 12. 3, (j'ai mis ma vie dans ma main) j'ai exposé ma vie; הָבֶק הָאוּם Job 31. 7, et si une souillure s'est attachée à mes mains (si j'ai commis quelque crime); יאור בפרם בסרו אור 36. 32, il cache la lumière avec ses (deux) mains, ou : à cause des (actions) des mains, des crimes des hommes; selon d'autres : il cache la lumière avec des nuages; לפ mėme ישלחי בַּפִּי עַלֵּיף Exod. 33. 22, et je te couvrirai de ma main, ou de mon nuage; נְשַּׁא לְבָבֵנוּ אֱל־כַּפָּיִם Lament. 3. 41, élevons (au ciel) nos cœurs et nos mains; selon d'autres : élevons nos cœurs vers les nuages, vers le ciel. -3° La patte des animaux : וַכֹל הוֹלַלָּךְ עַל־ בּפְּרוֹת Lév. 11. 27, tous (les quadrupèdes) qui marchent sur des pattes (qui ressemblent à des mains). — 4º בַּקָל la plante du pied : פִּרָרָהְ פַּתּ־רָגֵל Deut. 2. 5, l'endroit que foule une plante de pied (un pied de terre); מפות רגלי חלחים Jos. 3. 13, la plante des pieds des prêtres ; הלבת לכת ברלה Gen. 8. 9, (la colombe ne trouva pas) d'endroit où poser (la plante de son pied) sa patte. — 5° 52 קיבה Gen. 32. 33, la concavité de la hanche, ou l'ischion. — 6° Un vase creux, une coupe ou cuiller : במוח וחב אַרָּם־עֵּשְׂרָת Nomb. 7. 84, douze petits vases d'or. — 7° אָם הַשַּלֵּע I Sam. 25. 29, le creux de la fronde. — 8° ming הַמְיִנִּעל Cant. 5. 5, les boutons du verrou à l'aide desquels on l'ouvre et ferme. — 9º בַּפֹר הְּפֶרָים Lev. 23. 40, des branches de palmier (qui se plient). — 10° בת מאונים Aboth, plateau d'une balance. — 11° יהבה לְכַח וֹברּת Aboth, il le juge dans la balance de l'innocence, c.-à-d. en bien, favorablement.

קב א. Rocher, pointe de rocher; seulem. plur.: אַבַּמָשִׁם עָלוּ Jér. 4. 29, ils montent sur les pointes des rochers; הוֹרֵי עָּמָר וְבַמִּים Job 30. 6, (ils habitaient) dans les trous (cavernes) de la terre et dans les rochers.

רְבְּשֶּׁרְ בְּשֶׁרְ Prov. 21.14, un présent donné en secret (dompte) éteint la colère (aussi : la charité secrète éteint la colère de Dieu); "תְּבָּשִּׁר Rituel, en prenant, ou en donnant, des présents pour corrompre, ou pour se laisser corrompre.

קּהָּהְיּ (ע. קּבְּי 9°). Branche de palmier : מַּפְּיִּח וְאַנְמִין Is. 9. 13, la branche du palmier et le jonc (l'homme grand, fort, et le faible, humble); רְבָּבְּיוֹי לֹא רַצְנָיָרָ Job 15. 32, et sa branche ne verdira pas.

וְלְכְּפוֹרֵדְ . 1° Coupe ou bassin: יְלְכְפּוֹרֵדְ הַמְּטֶּהְ וֹ הַנְּיָב — וְלְכְפּוֹרֵדְ הַמְּטֶּהְ I Chr. 28. 17, et pour les coupes d'or— et pour les coupes d'argent, ou pour les bassins, etc., le même que מָּיִרָם.

2º La gelée blanche, frimas: בַּקְמָשֶּׁרְ בּלִידְאָבֶיץ Exod. 16. 14, (la manne) était fine comme les grains de frimas (de gelée blanche) sur la terre; קְמֵּיר Ps. 147. 16, il répand la gelée blanche comme la cendre.

קפיס מַצְּץְ יַצְנְּנָחְי Ex. unique: נְבָּמִּיס מַצֵּץְ יַצְנְּנָחְי Hab. 2. 11, et le chevron ou la moise de la charpente le criera, ou répondra; selon d'autres: le nœud dans le bois, dans la poutre, ou : un bout, coin de la poutre.

תּפִיר m. 1° Un jeune lion, deja vigoureux, courant après la proie: וַמַּצֵל צָּחָר בּמָרָרַתְּ בְּּמָרר חַיַּת Ez. 19. 3, elle a élevé un de ses lionceaux qui est devenu un jeune lion fort; נְכִבְּמָּיר ישֶׁב בְּמָּסְחַרִים Ps. 17. 12, et comme un jeune lion qui habite les lieux cachés; aussi קפרר אַרֵיוֹת Jug. 14. 5, un jeune d'entre les lions; au fig.: מְבָּפִירָרם יְדִוּידָתִי Ps. 35. 17, (sauve) mon ame des jeunes lions (de mes ennemis cruels); בְּמִיר גוֹיִם נְרְמֵית Ez. 32. 2, tu as été semblable à un lion à l'égard des nations (tu as été la plus forte, la plus terrible, entre les nations); וְסֹחֲרֵי תַרְשִׁישׁ וְכַל־תִּמִירֵיתוּ 38. 13, et les marchands de Tharsis et ses jeunes lions (les grands, les puissants). — 2º Village: וְנִיְּכְּדָּח יַּדְיְּדָּי בַּבְּפִרִים Néh.
6. 2, réunissons-nous dans (un des) villages (v. כְּפֶּר.); selon d'autres, n. pr.: à l'endroit nommé Chephirim.

תְּפִּירָה n. pr. d'une ville des Heveens, Jos. 9. 17, appartenant plus tard à la tribu de Benjamin; 18. 26, Caphira.

הְבְּפַלְהָ אָּרִד : Replier, doubler : הְבְּיבְּיהָ הְּאָבְּיח בְּצִּיח הַצִּיִּח בּצֹיח בּצִיח בּיים בּצִיח בּצִיח בּצִיח בּצִיח בּיים בּצִיח בּיים בּצִיח בּצִיח בּצִיח בּיים בּייביים בּיים בּייביים בּיים בּייביים בּיים בּייביים בּיים בּייביים בּייביים בּייביים בּיים

Niph.: בְּתַּמֶּשֵׁל תְּרֶב שְׁלְרִבֶּתְת Ez. 21. 19, et que cette épée soit tirée, qu'elle tue une seconde et une troisième fois; selon d'autres, אַלִּישָּׁרָת adj.: cette grande épée, cette épée terrible, apparaîtra une seconde fois.

אָבֶּמֶל וְיִסְיֹּ מִי יְבִּוֹא Job 41. 5, qui viendrait (conduire, diriger, ce monstre) par sa gueule pourvue d'une donble rangée de dents; duel יְבָיִלְיִם בְּיִלְיִם לָּאָל. 6, car la sagesse de Dieu est double, c.-à-d. impénétrable, ou infinie; יְדִיאָּיִים בְּיַלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיַלִּים בְּיַלִּים בְּיַלִּים בְּיַלִּים בְּיַלִּים בְּיַלִּים בְּיַלִּים בְּיַלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִּלִּים בְּיִּלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִלִּים בְּיִּלִים בְּיִלִּים בְּיִּלִּים בְּיִלִּים בְּיִּלִים בְּיִּבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִּבְּים בְּיִּבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיִבְּים בְּיִיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִיבְּים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִיבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִיבְּים בְּיִיבְּיִים בְּיִּיבְּים בְּיִּים בְּיִיבְּיִים בְּיִּיִּים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִּיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בּיִּים בּיּים בּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִּים בְּיבְּים בְּי

בְּמְנָה שָׁרָשׁיהָ צָּלָהי Ez. 17. 7, (cette vigne) étendit languis-samment ses racines vers (cet aigle).

לְשׁר וּלְכְּמֵּן מְשִׁרְ מִּלְבְּמֵּן מְשִׁרְ מְּלְבְּמֵּן מִשְׁרְ לְשׁר וּלְכְמֵּן מְשִׁרְ אַלְכְּמֵּן מִשְׁר. Job 5. 22, tu peux rire au milieu de la désolation et de la famine, ou : de la penurie, de la pauvreté ; זְּבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּעָּבְיִ בְּעָבְיִ מִּי 30. 3, avec la pauvreté et la faim ils étaient abandonnés de tout le monde; selon d'autres : ils étaient maigres, secs, de misère et de faim.

Plier, courber: מְּמָשׁרְ Ps. 57. 7, (chacun d'eux) a courbé, humilié, mon âme; ou, intrans.: mon âme s'est courbée; inf.: מְלֵכְּהְ רְאָשׁרְ Is. 58. 5, est-ce de courber sa tête comme un jonc? יוֹיְקוֹהְ לְּכְלִ-תְּשִׁמּרִים Ps. 145. 14, et il redresse tous ceux qui sont courbés.

Niph.: אַבָּה לָשׁלְדֵי סְרוֹם Mich. 6. 6, (de quelle manière) dois-je me courber, m'humilier, devant le Dieu très haut?

קְבְּמֵרְמָּ Couvrir. Kal une fois: הְּהָא יְּבְּמֵרְאָ הַּחָּדְץ Gen. 6. 14, tu couvriras, enduiras, (l'arche) dedans et dehors (de poix).

Pi. בְּפֵּר, fut. יְבַפֵּר. 1° Couvrir le péché, pardonner; avec l'acc.: אַפָּעִינּי אָפָרוּ Ps. 65. 4, nos peches, tu nous les pardonneras ; יְרוּא רָחוּם יְבָפֵּר עוֹן 78. 38, mais lui, le miséricordieux, il pardonne le péché; suivi de וְכַפֵּר עֵל־: עַל ! 79. 9. pardonne-nous nos péches; de בַּפֵר לְעַנְּדְהְ רְשִׂרָאֵל : לָ Deut. 21. 8, pardonne à ton peuple Israel ; בְּמָּרִיד לה לכל אשר עשרת Ez. 16. 63, quand je te pardonnerai tout ce que tu as fait; de יַר הַעָּר בְּעֵר בְּעָר בָּעָר בָּעָר : בְּעֵר de יַר בַּער בָּער : בָּער II Chr. 30. 18, l'Eternel, qui est bon, pardonnera (pour מערם) a ceux (qui avaient mangé la paque sans s'être sanctifies). — 2º Expier, purifier : וְכְּפֶּרְמָם אָת־תְבֶּרָת Ez. 45. 20, vous purifierez (ainsi) le temple; ובפר עליו חבחן Lev. 5. 26, le prêtre offrira pour lui la victime d'expiation. ou : le prêtre l'absoudra; אוֹלֵר אֵכְּחָרָת בְּעֵר חֲפָּאּרְכֵם Exod. 32. 30, peut-étre que j'obtienne le pardon de votre crime; avec יָכְּמֶר עַלָּיוֹ חַעֹּחֵן מֵחֲמָאחוֹ בין Lév. 4. 26, le prêtre le purifiera (l'absoudra) de sa faute ; לְכַפֵּר עַל־נַפְשׁחֵיכָם Exod. 30. 15, pour racheter vos personnes, ou! pour servir d'expiation à vos ames; Ez. 45. 17, pour לְבַפֵּר בְּעַר בֵּרת-רְשֵׁרָצֵל être l'expiation de la maison d'Israel; רָפֶּיר יְכַשֵּר Lév. 16. 33, il purifiera aussi l'autel. - 3° Couvrir, écarter, la colère; apaiser : אַכְּפְרָה פֶּנְיר בָּפִּנְהוּ Gen. 32. 21, je l'apaiserai par le present; רבח הבח הים Prov. 16. 14, mais לא חוכלי מסרה l'homme sage l'apaisera; לא חוכלי Is. 47. 11, (une calamite) que tu ne pourras adoucir, détourner, par des expiations.

Pou. 1° Passif du Pi. 1°: הְּבָשָּׁר הְיְבָּיּוֹן הַיְּבְּיּתְ Is. 6. 7, et ton péché sera pardonné; בָּבֶּיר הָעָּין הַיְּהִי לָּכָּם 22. 14, cette iniHithp.: אָם־יִתְּפַפַּר עֲוֹן מֵיח־עֵלִי I Sam. 3. 14, l'iniquité de la maison d'Éli ne sera pas pardonnée.

Hithp. et Niph.: רְנְכָּפֵר לָּחֶם תַּדְּם חַלָּח Deut. 21.8 (pour נְרְתַּפֵּר), le crime du meurtre sera expié pour eux (ne tombera pas sur eux).

קּבָּר m. (ce qui couvre, protége, les habitants). Village: כָּלִינָין מַבְּקָרִים Cant. 7. 12, demeurons dans les villages; בְּלָרִים וַבְּקָבָּרִים וַבְּקָבָּרִים וַבְּקָבָּרִים וַבְּקַבְּרִים וּבְקַבָּרִים נּבְקַבָּרִים villes et dans les villages. De la

קפר הְעַמּוֹנְי (village des Ammonites) n. pr. Chephar Haamoni, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24.

יַצֶר מֹמֵר: 1° Village. יְצֵר מֹמֵר (v. יְצֶר מֹמֵר יושריד I Sam. 6. 18, jusqu'au village ouvert (sans mur). — 2° (ע. פֿעָר) Poix: בְּבֹּעָּר — הַתְּבֹּעָר Gen. 6. 14, tu enduiras (l'arche) de poix. — 3° אשמל חופשר Cant. 1. 14, une grappe de raisin de cypre, ou : une fleur de palmier : 4. 13, des fruits ou des fleurs de cypre et du nard. — 4º Expiation, rachat, prix : אַם־פֿפַר יוּשַׁת עַלָּיר Exod. 21. 30, si un rachat lui est imposé, si on le taxe à une somme d'argent; נְרָחָנוּ אִרשׁ כֹּמֶר נַפְשׁוֹ 30.12, chacun donnera quelque chose comme un prix de son ame (quelque chose pour se racheter); יְמָיַר־מָי לַקְחִתִּי כֹּמָר ISam.12. 3, et de la main de qui ai-je accepté une expiation, c.-à-d. de l'argent, pour l'épargner s'il était coupable? נַתְמִּר כָּמְּרָהְ סִצְּרֵיִם Is. 43.3, j'ai donné l'Égypte pour ton rachat (j'ai livré l'Egypte pour te racheter).

יבון בַּפָּרָה ; Expiation, pardon בּפָּרָה

temps d'expiation; פּפָּרֵת פֶּלן le pardon des péchés.

בְּשִּרִים m. pl. Expiation: בְּשָּרִים בּאַרִים Exod. 30. 10, l'hostie de l'expiation (offerte pour le péché); בְּשָׁרִים 30. 16, l'argent de l'expiation (de leur rachat); בְּשַׁרִים Lév. 23. 28, et בּיִבּשְׁרִים 2. 7, le jour de l'expiation, le jour du pardon, fête et jeune solennel au dix du mois de Tisri.

תישים ל. Couvercle, mais seulement la table d'or, qui était au-dessus de l'arche, et couverte en partie des ailes des chérubins, le propitiatoire: יְבָיִה מָיִבְּ בְּיִהְיִה בַּיִּהְיִה בַּיִּבְּיִה בַּיִבְּיִה בַּיִבְּיִה בַּיִבְּיִּה בַּיִבְּיִה בַּיִבְּיִּה בַּיִבְּיִה בַּיִבְּיִה בַּיִבְּיִה בַּיִבְּיִּה בַּיִבְּיִה בַּיִבְּיִה בַּיִבְּיִה בַּיִבְּיִּה בַּיִבְּיִּיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִּיה בַּיִבְּיִּיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְיבִּיה בַּיִבְּייִה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּייִה בַּיִבְּיִּיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בַּיִבְּיִּיה בַּיִּבְּיִבְּיִיה בַּיִּבְּייִּיה בַּיִבְּיִּיה בַּיִּבְּיִבְּיִיה בַּיִּבְּיִיה בַּיִבְּיִיה בִּיבְּיבְּיִיה בִּיבְּיבִּיה בַּיִבְּיבְּיה בַּיִבְּיבְּיה בִּיבְּיה בַּיִבְּיבּיה בִּיבְּיבּיה בְּיבִּיבְּיה בִּיבְּיה בְּיבִּבּיה בִּיבְּיה בְּיבְּיבּיה בְּיבְיבּיה בְּיבְּיבּיה בְּיבִּבּיה בְּיבִּיבּיה בְּיבִּבּיה בְּיבִּיבּיה בְּיבִּבּיה בְּיבִּבּיה בְּיבִּיבְּיה בְּיבִּיבְּיה בַּיבְּיבּיה בַּיבְּיבּיה בַּיבְּיבּיה בַּיבְּיבּיה בַּיבּייה בִּיבְּיבּייה בְּיבִּיבְּייה בַּייבְּיבּיה בַּיבְּיבּיה בַּיּבְיבִּיה בַּיבְיבּיה בַּיּבְיבּיה בַּיבּיבּיה בּיּבּייבּיה בִּיבְּיבּיה בּיּבּיבּיה בּיוּבְיבּיה בּייבּיה בּייבּייבּיה בּייבּייה בּייבּיה בּיבּייה בּייבּיה בִּיבִּיבְיה בְּיבּיבּיה בּיּיבְּיבּיה בּייבּיבּיה בּייבּיבּיה בּייבְּיבּיה בּייבּיבּיה בּייבּיבּיה בּייבּיבּיה בּייבּיבּיה בּייבּיבּיה בּייבּייבּיה בּייבּייבּיה בּייבּייבּיה בּייבּייה בּייבּייבּייה בּייבּייבּיה בּייבּייבּייה בּייבּייבּייה בּייבּייבּייה בּייבּייה בּייבּייבּייבּייה בּייבּייבּייה בּייבּייבּייבּייבּייה בּייבּייבּייבּייה בּייבּייבּייבּייבּייה בּייבּייבּי

תְּבְּּרְשֵׁיִרְ בָּאָפֶּרְ Hiph. Ex. unique: חְּבְבִּּרְשֵׁיִרְ בָּאָפֶּרְ Lament. 3. 16, il m'a pressé. ou renversé, dans les cendres (v. פָּבָשׁ), ou il m'a humilié; selon d'autres: il m'a couvert (ou nourri) de cendres.

רְאַף chald. Lier, mettre aux fers; pass.: מֵארֵין גְּרְרִיא אָלַךְ כְּמָחוּ Dan. 3. 21, ensuite les trois hommes furent liés.

Pael: יְפֵינָא לְגוֹא־טּיָא מְבַּחְּוֹזִין Dan. 3. 24, (n')avons-nous (pas) jeté (trois hommes) liés au milieu du feu? לְבַמֶּיִתוּי 3. 20, (il ordonne) de lier.

ת בּלְּחוֹר בּי m. 1° Le linteau au-dessus de la porte, le chapiteau de la colonne; יוֹדְיבָּי Amos 9.1, frappe le linteau; בַּבְּּמִּבְיִי, יְבִּיבִּע Soph. 2.14, (des oiseaux) habiteront sous ses chapiteaux, ou: sous le faîte de ses maisons. — 2° Un ornement au chandelier dans le temple en forme de pommes ou petites sphères; les pommes et les fleurs (du chandelier) seront de la même pièce que lui.

תְּלְשְׁתְּיִים n. pr. d'une contrée: מַּבְּתְּחִיּרִים אַרְּבָּיִם Amos 9. 7, (n'ai-je point tiré) les Philistins de Caphtor (de la Cappadoce, ou de Chypre, ou de l'île de Crète)? אַר בַּתְּחִיִּרִים Jér. 47. 4, l'île de Caphtor; מְלִשְׁתִּים נְאָר בַּמְחִיִּרִם Gen. 10. 14, les Philistins et les Caphtorins. בּלֶב מָרִים (plur. בַּרָב מָרִים Deut. 32. 14, la graisse des agneaux (gras); וְלֶב מָרִים Amos 6. 4, (vous qui) mangez les agneaux gras, les plus excellents; וְצַל־תַּעָּרִים בָּרִים נְצִל־תַּעִּירִם I Sam. 15.9, (Saul épargna) les agneaux gras et toutes les bonnes choses; בְּיִבְּיִבְיִרְ בִּיִרְ בָּיִרְ בִּיִר מָּרִים Ps. 37. 20, et les ennemis du Seigneur (seront consumés) comme le meilleur (la graisse) des agneaux, ou: disparattront comme la beauté des champs, des pâturages, comme l'herbe (v. 2° et בִּיִּרְיִן).

2º Paturage: קר מרות Is. 30. 23, (ton bétail pattra) dans de vastes, grands, paturages; לְבְשׁׁוּ בָּרִים וְשִׁאֵּן Ps. 65. 14, les paturages se couvrent (se remplissent) de troupeaux; selon d'autres: les béliers couvrent les brebis.

4. Chef, officier: פרים II Rois 11. 4, et ישים יערים vers. 19 (pl. pour ישָּה, ou sing. collect.), les chefs ou les braves; II Sam. 20. 23 (cheth. יישר אבריי), (Banaiah commandait) les braves, ou les archers et les frondeurs; selon d'autres: deux races en Israel, les Céréthiens et les Phéléthiens.

הבריבר Is. 16.1, envoyez le dromadaire (l'animal qui excelle dans la course); selon d'autres: envoyez les agneaux (votre tribut à celui qui règne sur votre pays, à votre suzerain).

הבר העבל 6º קבר העבל Gen. 31. 34, sous la selle, le bât, d'un chameau.

של m. Nom d'une mesure des choses sèches aussi bien que des liquides:

קישרים ער טָלָיז I Rois 5.2, trente mesures de fleur de farine; וְצָשְׁרִים ער שָׁבֶּן 5.25, vingt mesures d'huile (un chor contient 10 baths ou éphas, il est le même qu'un חַבֵּי , v. Ez. 45.14).

אַקְּמָרְיֵּתְ רּנְּחָרְ Dan. 7. 15, mon esprit se troubla, fut saisi d'épouvante.

קרְבֵּל (rac. קבֵב, Revêtir. Part. pass.: דְרָרָד מְּכְרָבֶּל מִיץ I Chr. 15. 27, David fut revêtu d'une robe de fin lin.

לְּלְּלְּ f. chald. Manteau ou tiare: זְּכְרְבְּלְא וְכַרְבְּלְתְחוֹן וּלְבוּשֵׁירוֹן pan. 3. 21, et (avec) leurs manteaux et leurs autres vêtetements; selon d'autres: leurs tiares.

ווי ברוי שם עבדרייצחם באר: T ¬קבריישם עבדרייצחם באר Gen. 26. 25, et les serviteurs d'Isaac y creuserent un puits; בַּקברָר צָּשָׁר בַּרַרַתִּר לָּר 80. 5, dans mon sépulcre que je me suis creusé, préparé; selon d'autres: que je me suis acheté (v. II מָרַהוּ); au fig. tendre un piége, poursuivre : בָּרוּ Ps. 57. 7, ils ont creusé une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans); איש בּלִינֵל פֹרָח רְעַח Prov. 16. 27, l'homme méchant, pervers, (creuse) prépare le mal; וְתִּכְרוּ עֵל־רֵיצֶכֶם Job 6.27, · vous creusez autour de votre ami, (vous lui tendez des pieges); אַונֵיִם כַּרִיתָ לִּי Ps. 40. 7, tu m'as creuse, ouvert, les oreilles (pour que je puisse bien entendre et obéir).

Niph. passif : צֵר יְמָרָה לֶרְטָּע שָׁחַה Ps. 94. 13, tandis que la fosse est creusée

pour le méchant.

וְנְם־מֵיִם חִּכְרוּ מַאָּחָם : Acheter קַּבְּרָהְ תִּיךְ Deut. 2. 6, vous acheterez d'eux aussi l'eau; יְאַבְרָהְ תִּיץ Osée 3.2, je l'ai achetée.

2º Préparer, donner, un repas: יַיְבְּיָה נֵּיהְיָּה II Rois 6. 23, (le roi) leur fit préparer, servir, un grand repas; leur fit préparer, servir, un grand repas; Job 40. 30, les pécheurs associés s'en régaleront-ils? ou feront-ils festin à cause de sa prise? ou: les marchands associés l'achèteront-ils? (v. 1°); d'autres expliquent: les pécheurs le prendront-ils dans des filets, des piéges? (V. 1 הַּבָּיִה).

סנית פות (בית פות our puits : נית קיות ויעים Soph. 2. 6, la demeure, le lieu des puits, des citernes, pour les pâtres, ou des demeures creusées, c.-à-d. souterraines (de I תָּבָּים), ou: un lieu de nourriture (un sol labourable) [de II קַּבָּים].

קָרָה f. Repas: מֶּרָח נְרוֹלָח II Rois 6. 23, un grand repas (de II בַּרָה).

תרוב ה. (plur. פרובים). Cherubin, ange, être symbolique dont la forme est composée de celles de l'homine, du taureau, du lion et de l'aigle, ces trois animaux symboles de force et d'intelligence (v. Ez. chap. 1 et 10). Les chérubins gardaient le paradis terrestre après que l'homme en eut été chassé (Gen. 3. 24); ils portent le trône de Dieu: וַיַּרְבֶּב עַל־תְּרוּב וַיָּעֹק II Sam. 22. 12, il monte sur le chérubin et il prend son vol; ישֵׁב חַכְּרָבִים I Sam. 4. 4, Dieu assis sur les chérubins: dans le sanctuaire du tabernacle il y avait deux statues d'or et dans celui du temple de Salomon deux statues de bois couvert d'or, qui figuraient des chérubins, mais qui avaient des visages d'enfants (v. Exod. chap. 25 et I Rois, chap. 6); אַתִּד-תָרוּב Ez. 28. 14, toi (roi de Tyr) tu etais comme un chérubin.

חַרוֹב n. pr. Esdr. 2. 59.

וְכְרוֹיִא מְרֵא בְּחָרֵל : m. chald. Héraut : יְכָרוֹיָא מְרֵא מְרֵא Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, à haute voix.

לְבֵין chald. Aph. Crier, proclamer: Dan. 5. 29, et on cria, proclama, au sujet de (Daniel); אַפְרָיָה וְאִיפְיָה Aboth, (une voix) qui publie (crie) et dit.

י Dépit : פל פּרְנְהְן en dépit de toi, malgré toi.

יָרְיּ (v. אַבָּרָיּ (v. אַבָּרָיּ (v. אַבָּרָיּ

ת קריח n. pr.: בַּוּל מְרִיח I Rois 17. 3, le torrent de Carith, au bord duquel le prophète Elie séjournait.

קריחיח et רָבְיר (rac. ration entre les époux, divorce : רְבָּחַב Deut. 24. 1, il lui écrira une lettre de divorce; אָר מָשֶר מְּרִיחִאר, Is. 50. 1, où est l'écrit de divorce (écrit) à votre mère? aussi plur. מַשָּר Jér. 3. 8, son écrit de divorce.

בּרְכֹב m.: בּרְכֹב הַשִּנְיְבֵּח Exod. 27. 5, le contour de l'autel, un bord qui entourait l'autel au milieu de sa hauteur; מַרְכָּב 38. 4, (on fit une grille d'airain) sous le bord, contour, de l'autel.

בְּרָכֵם m. Safran: נְרְדְ וְכַרְכֹּם Cant. 4. 14, le nard et le safran.

בּרְכְּמִישׁ n. pr. d'une ville sur l'Euphrate, Charcamis (lat. Cercusium?), Is. 10. 9, Jér. 46. 2.

סְרָבֶּוֹ n. pr. Charchas, eunuque du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

י בַּרְבֵּר (ע. פָּרַר (v. בְּרָבֵּר).

ובְּבְּרֶבְּרוֹת f. pl. Ex. unique: הַבְּבְּרְבְּרוֹת Is. 66. 20, (ils viendront a Jérusalem) sur des animaux qui courent vite, des dromadaires, forme redoublée de בַּב (יִ. בַ 5°); selon d'autres: sur des chariots; selon d'autres: et avec des chants, de la musique (v. בַּרָר).

m. (fém. Is. 27. 2, 3, avec suff. בּרְפִּר, *pl*. בְּרָמִים, const. בָּרְמֵּר). Un champ bien cultivé, un verger bien planté, mais surtout vigne, vignoble: פֵרֶם וַיָּה Jug. 15. 5, les plants d'oliviers, d'autres expliquent comme rim les vignes et les oliviers; פֶּרָהְ מְּרָמִים Job 24. 18, le chemin qui conduit aux vignes, aux jardins, à la terre cultivée; פַרַם הָפֶר Is. 27. 2, la vigne qui porte le vin; les prophètes, par parabole, donnent souvent au peuple d'Israel le nom de vigne: ישיבת הודי לְבַרְטוֹ Is. B. 1, le cantique de mon ami pour sa vigne (Israel); מֵינֶר וּבֶרן נקים 5. 3, (soyez juges) entre moi et ma vigne; pl.: וּבְרַפֵּינוּ סְמָדֶר Cant. 2. 15. et nos vignes sont en fleur.

Joel 1. 11, gémissez, o vignerons! אָפָרִינָם זיבְריבֶים Is. 61. 5, vos laboureurs et vos vignerons.

לְּרָכִי (vigneron) n. pr. 1º Charmi, fils de Ruben, Gen. 46. 9, patron. מרמי

Nomb. 26. 6. — 2º Carmi, fils de Zabdi, Jos. 7. 1.

ת כְּרְמִיל m. Une couleur rouge, ecarlate ou cramoisi: וּבַבּוֹץ וּבַבּוְמִיל II Chr. 2. 13, (il travaille) en fin lin et en écarlate; נְאֵרְנָּמִל וְבַרְמִיל 3. 14, (des fils) couleur de pourpre et d'écarlate ou de cramoisi (v. שֵׁיִר.).

תַּבְּםְל m. (Même sens que בָּבְּעָל.) 1º Champ ou jardin bien cultive: יאברא שָּרָכֶּם אַל־אָרֶץ חַפָּרְמֵל Jer. 2. 7, je vous ai conduits dans une terre qui ressemble à un jardin, une terre de délices; ובכוד רערו וכרמלו Is. 10. 18, la gloire de sa foret et de ses champs fertiles; מְדָבָּר מִדְבָּר לַפַּרְמָל וְחַבַּרְמָל לַיַּצֵּר תַחַשַׁב 32.15, le désert sera changé en un champ de fruits et d'arbres, et ce champ ressemblera à une forêt (tant ses arbres seront forts et hauts); יצר פריילו II Rois 19. 23, sa forêt fertile, délicieuse, les plus beaux arbres du Liban. — 2º Fruit du champ et du jardin (de בַּהָּ, מָלֵא, fruit tendre, nouveau et plein, bon : וְבַרָּמֶל בּבְקַלְּמֹ II Rois 4. 42, (l'homme apporta) aussi des épis frais, du froment nouveau, dans sa besace; וַקַלָּר וַבָּרַמֵּל Lev. 23.14, du grain grillé, desséché, et des épis nouveaux; אָרֶשׁ עַּרָפֵל 2. 14, des grains brisés, broyés, sortant d'épis pleins et tendres.

3° n. pr. d'une montagne, d'un cap très fertile dans la tribu d'Aser; שֹאים הַתַּרַמֵּל Amos 1.2, le haut du Carmel: דַּרַ ו חמרמל I Rois 18. 19, 20, le mont Carmel ; ראשה פליה בפרפל Cant. 7. 6, ta tête (sur toi) est comme le Carmel (riche de cheveux comme le Carmel est riche de feuilles ou d'arbres), ou : ta tête repose sur toi majestueusement; selon d'autres: ta tête rouge brillante comme l'écarlate (le même que מַרְיָמִיל). -4º n. pr. d'une ville de la tribu de Juda sur la mer morte, Jos. 15. 55: בַרְמָלִית I Sam. 30. 5, fem. בַּרְמָלִית 27. 3, (un homme, une femme) de la ville de Carmel.

77 n. pr. Cheran, fils de Dison, Gen. 36. 26.

לְרַטֵּא chald. (v. בְּשָׁא hébr.). Trône: בּרְטַא מַלְּכּוּתַה Dan. 5. 20, le trône de son royaume; דָּרְטָּין רְמִיז 7. 9, que l'on plaça des trônes; même verset, son trône.

בְּרֶסְטָּנְה תַּוֹיִר Pi.: רְבָּרְסְטָּנְה Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt la foule, fouille (v. רָבָּס), ou : la ronge, coupe (v. בָּבָּס).

VIP Fléchir, se mettre à genoux, s'agenouiller, se prosterner, s'affaisser: ולר מכרע בל-ברה Is. 45. 23, tout genou flechira devant moi; יְכֹל אֲשֶׁר־יִכְרֵע עַל־ ברכיו Jug. 7. 5, et tous ceux qui mettront les genoux en terre ; בֹּרַעֵּים וּמְשַׁהַחַוֹּים בּחַמֵּן Esth. 3. 2, (tous les serviteurs du roi) flechissaient le genou et se prosternaient devant Aman; avec לָּמָנֶיר : לִמְנֵיר יכרשו פל-יורדי עפר Ps. 22. 30, devant lui se prosternent tous ceux qui descendent dans la terre; פַרֶע רָבֵץ בְּאַרָיָה Gen. 49. 9, il s'est mis sur les genoux (s'est couché), s'est étendu comme un lion; דומרו פריטו ונמלו Ps. 20.9, ils se sont affaissés (ont été abattus) et ils sont tombes; וברקום פרעות מאַניץ Job 4. 4, tu as affermi les genoux tremblants, chancelants; יַּיְבֶּרֶע מָּרֶכְּבוֹי II Rois 9. 24, et il s'affaissa (tomba mort) dans son chariot; וַמְּכָרֵע וָחֵלֶר I Sam. 4. 19, elle tomba à genoux par les douleurs et accoucha, ou: se mit à genoux pour accoucher plus facilement, et accoucha; אָכְרֶעָנָה יָלְרֶירֵען אָפֶגַּיְהְנָה Job 39. 3, (les biches) se courbent, se mettent à genoux, pour faire sortir leurs faons (de leur sein); וַיִּכָּרְעוּ אָפַּיִם אָרְצָּח II Chr. 7. 3, ils se prosternèrent la face contre terre; וְעֵלֵיתַ יְכִרְעוּן אֲחֵרִין Job 31. 10, et que des étrangers la déshonorent (ma femme); בְּלְתִּי כָרֵע מְחָתוּת אָשִּיר Is. 10. 4, sans moi, c.-a-d. abandonnes par moi. ils seront courbés entre les captifs; selon d'autres: (ne pourra être sauvé) que celui qui se courbe, se cache, entre les prisonniers.

Hiph. Faire flechir, abattre: מְבְרִיבֵּ Ps. 18. 40, tu abats mes ennemis, tu les fais plier sous moi; 301

אברובי יְשְרָאֵל חְכִּידּעַ Ps. 78. 31, il fit tomber, il renversa, l'élite ou la jeunesse d'Israel; אוני חַכְיצַ חִכְּיצִ חִבְיצַ חַבְּיצִ חַבְּיצִ חִבְּיצִ חַבְּיצִ בְּבִּר וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבְּי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבְּי וְבְּי וְבְּבִי וְבְּי וְבְּיוּ וְבְּי וְבְּיוּבְי וְבְּיוּבְי וְבְּיִי וְבְּיוֹבְי וְבְּיוֹבְי וְבְּיוּבְי בְּיוֹבְי וְבְּיוֹי וְבְּיוֹבְי וְבְּי וְבְּיוֹבְי וְבְּבִיוּבְי וְבְּיוֹבְי וְבְּיוּבְי וְבְּיוֹבְיוּי וְבְּיוּבְי וְבְּיוּבְי וְבְּיוּבְי וְבְּבְיוּבְיוּ בְּבְּיוּבְי וְבְּיוּבְיוּי וְבְּיוּבְיי וְבְּיוּבְי בְּיוּבְיי וְבְּיוּבְיי וְבְּיוּבְיי וְבְּיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיי וְבְיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיי וְבְּבְיוּבְיוּבְיוּבְיוּבְיי וְבְּבְייוּבְיי וְבְּבְיוּבְיי וְבְּבְיוּ

לְּרָצִיִּם duel. f. Les pieds des animaux, à partir des genoux (ע. פְּרַע.):

ביבים (keri לוביבים ביבים ביבים ביבים (keri ביבים בי

בְּרְפָּל m. Nom d'une couleur : מִּרְפָּל Esth. 1. 6, (des rideaux) de couleur blanche et verte, ou jaune.

קָרֵל (Kal inusité. Pi. avec בּ répété (קָרָב Sauter, danser: יְדָיְר מְּכַרְבֵּר אָב Sauter, danser: יְדָיִר מְכַּלִּרבִּר אָב Sam. 6. 15, et David dansa de toute sa force (devant l'arche); מְפַּנִי וּמְכַרְבֵּר (6. 16, sautant et dansant.

קרש קיבשה פּבְרָשה Uentre: פָּלָא בְרַשה Jér. 51. 34, (Nebucadnessar) a rempli son ventre de ce que j'avais de plus délicieux.

בּלְשׁ ח. pr. Cyrus, roi de Perse, Esdr. 1. 1, qui a fait retourner les Juifs dans leur pays et rebâtir le temple à Jérusalem; דְאֹמֵר לְכוֹרָשׁ רֹנִי Is. 44. 28, qui dit de Cyrus: Il est mon pasteur (le pasteur de mon peuple, et il accomplira ma volonté en tout).

אָרָשְׁרָא n. pr. d'un seigneur perse à la cour d'Assuérus, Charsena, Esth. 1. 4.

Couper, abattre, exterminer; בּרַרּת אָּת־כְּנֵבְּרַתְּמְּנִיל I Sam. 24. 5, il coupa le bord de la casaque (de Saul); איניברוג פַשָּׁם וַכּוֹרַת Nomb. 13. 23, et la

ils coupèrent une branche de vigne; ו ניכרת את-ראשו I Sam. 17. 51, David coupa la tête de Goliath avec l'épée de ce dernier ; לְכִּרֹת חֲצֵץ Deut. 19. 5, pour couper du bois ou un arbre; לאַרַיַלַה וַ חַלֹּרָח עֵלֶרנוּ Is. 14. 8, (les arbres disent :) il ne vient plus personne qui nous abatte; אַרָתוּ יְעָרָא Jer. 46. 23, ils abat-וו Chr. 2.9, לברחר השברם Il Chr. 2.9, à ceux qui coupent les arbres; הכרגת nong Deut. 23. 2, et un homme dont l'organe génital est coupé, un eunuque. Seul וַכְרוּת Lév. 22. 24, un animal dont les organes génitaux sont coupés; וְנְכְּרְחָנוּ מֵאֶרֶץ חַיִּים Jér. 11. 19, exterminons-le de la terre des vivants. - Très souvent פַרַה בְּרָית couper une alliance (percutere fædus), des victimes qu'on sacrifiait ou qu'on abattait en faisant, contractant, une alliance: מַרֵה הַי אָרה אָבְרָם מְּרָית Gen. 15. 18, l'Eternel fit alliance avec Abram; אָר־בְּרִית דַי אֵלנְדִיכָם Deut. 4. 23, l'alliance que l'Eternel votre Dieu a faite avec vous. Suivi de 3 imposer l'alliance, לַנְיב תְּרִית II Rois 11. 4, il leur imposa une alliance; חריה קריבי לפיני Job 31. 1, j'ai fait un pacte avec mes yeux, je leur ai fait cette loi; וֹאָכְרְתָּח לָכֵם בְּרִיח עוֹלָם Is. 55. 3, je ferai avec vous une alliance éternelle (si vous écoutez ma voix); — ou le plus faible la demande avec soumission: בריח וְנַצְבְדֶךְ. I Sam.11.1, recoisnous en alliance, et nous te serons assujettis; וְצַחָּח נְכָרָת־בָּרִית לֵאלֹחֵיני Esdr. 10. 3, faisons alliance avec notre Dieu (promettons, jurons-lui, de chasser toutes ces femmes, etc.). -- אַר־תַּבֶּבר אַטר פַרָחִר אָחְכָם Agg. 2. 5, le pacte que j'ai fait avec vous; אַנְדִים בּירָיִדים אַפֶּינָהו Néh. 10. 1, nous contractors une alliance. Sans régime : בָּוֹאַת צֶּבְרֹת לָבֶם I Sam. 11. 2, à cette condition, je veux traiter avec vous; נַהִּכָּרָת־לָּךְ מַחֵם Is. 37. 8, et tu as lie à toi par un pacte (plusieurs) d'entre eux.

Niph. passif. Etre coupé, expulsé, exterminé, périr, manquer: אָבריקנית אַבריקנית Job 14.7, si (l'arbre) est

coupé, il reverdira encore (il pourra se renouveler); וְיָהֶר חָעָם לֹא יִעָּרַת מִן־חַאָיר Zach. 14. 2, et le reste du peuple ne sera point chassé de la ville; וַלֹאִריָתַרָת כל-בַּטֵּר עוד Gen. 9. 11, et désormais toute chaire ne périra plus (par les eaux du déluge); קר מָרַעִּים יָבֶּרָתוּן Ps. 37.9, car les méchants seront exterminės; וְנִבְּרְתָּח חֲנָפֵשׁ הַוְדִוּא כֵּעַעֵּריהָ Gen. 17. 14, cette ame (personue) sera exterminée du milieu de son peuple; לאריפרת לה איש מעל בשא ישראל I Rois 2. 4, tu auras toujours quelqu'un de tes descendants assis sur le trône d'Israel, exactement tu ne manqueras pas d'un homme qui soit assis, etc.; לאריַפַרָת אָישׁ יולח עולה בילח עולה Jér. 33. 18, (entre les prêtres et les lévites) il ne manquera pas d'un homme qui offre (ou digne d'offrir) des holocaustes; וְלֹאַ־יַנְרֵח שֵׁוּם־חַשֵּׁח מֵינִם אבויד Ruth 4. 10, pour que le nom du défunt ne s'éteigne pas parmi ses frères; יַחְקוּתְהָּ לֹא חְשָּרֵת Prov. 23. 18, et ton espérance ne sera point (coupée), déçue; יי דיברדן יפרחון Jos. 3. 13, les eaux du Jourdain se separeront; פֶּרֶם יָפֶרָת Nomb. 11.33, (la viande) n'était pas encore mangée entièrement, ils n'avaient pas achevé de la manger.

Pou.: רְּנְאָשֵׁרָח צְּשֶׁרְ־עָּלֶּרְי פֹּרְיָחוֹ Jug. 6. 28, le bois autour (de l'autel) était coupé; בֹּאִ־בָּבַּר שָׁנַהְ Ez. 16.4, ton nombril n'a pas été coupé (coupé et lié).

Hiph. Exterminer, ruiner, retirer: בְּעָּהָר אֹהָא מָהֶרֶב צַּאָרָב וֹלִי. 17. 10, je l'exterminerai du milieu de son peuple; וְיִבְּרָהִי אִיהוּ מָּבְרָב צַּאָר מִיִּרְם Soph. 3. 6, j'ai exterminé des peuples; וְיִבְּרָהִי אָּרֹדְּבְּרָב וּלְצַּאַר בָּרִב בַּעָּה וֹיִבְּב בַּעָּה בַּבְּי בַּעָּרָב בַּעָּה בַּבְּי אָרִיבְרָה אָרְבְּיִרְה אָרִבְּיִרְה אָרְבְּיִרְה אָרְבְּיִרְה אָרְבְּיִרְה אָרְבְּיִרְה אָרִבְּיִרְה אָרְבִּירְה אָרְבְּיִרְה אָרְבְּיִרְיִי אָרְבְּיִרְיִּה אָרְבִּיִּיְ בְּעָבְּיִבְּיִי אָּיִיבְּיִי אָּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי אָרְיִבְּיִי אָרְיִבְיִי אָרְיִבְּיִי אָרְיִבְּיִי אָרְיִבְּיִי אָרְיִבְיִי אָרְיִבְיִי אָרְיִבְיִי אָרְיִּבְיִי אָרְיִבְּיִי אָרְיִבְּיִי אָרְיִבְּיִי אָרְיִבְיִי אָרְיבְיִי אָּיִבְּיִי בְּיִּבְּיִי אָרִייִּי אָרִייִּי אָרִיי אָרִייִּי אָרִיי בְּיִבְּיִי אָרִיי אָרִיי בְּיִבְּיי אָרִיי בְּיִבְייִי אָרְייִי בְּיִבְּיי אָרִיי בְּיִבְּייִי אָּיִיי בְּיִיי אָרְייִי אָרְיי בְּיִבְּיי אָּיִיי בְּיִבְּיִי אָּיִי בְּיִבְּיי אָבְיי בְּיִי אָרִיי בְּייִי אָרְיי בְּיִיי אָּיי בְּיִיי בְּייִּי אָבְּיי בְּיִיי בְּיִּיי בְּיִּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייְיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייְייִי בְּיִייִי בְּיִיייִי בְּיִייְיי בְּיִיי בְּיִייְיי בְייִייְיי בְּייִיי בְּיִייְייִי בְּיִייְייִיי בְּיִיי בְּיִייי בְּייִיי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּיִייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייִייי בְּייי בְּיייי בְּייִייי בְּיייי בְּייִיי בְּייִייי ב

Hoph: קוברת מקדת ונסף מביית Joel 1.9, les oblations et les libations sont (retirées) bannies de la maison de l'Éternel, c.-a-d. on n'en offre plus.

• Rituel, extinction, extermination.

הוחק f. plur. Des poutres ou des

planches taillées: ניטור קרות אַרְיִים I Rois 6. 36, et une assise de planches ou de poutres de bois de cèdre; וּבְרָחוֹת אַרְיִים 7. 2, des poutres de bois de cèdre.

(de ברהי couper, tuer) וּבְרַהִי (de Nom collectif d'une espèce de garde, de satellites des rois : יחפרתר יחפלתר Il Sam. 8. 18, les satellites, les archers et les frondeurs; selon d'autres, les noms de deux races en Israel: les Céréthiens et les Phéléthiens (v. aussi מַרֶּר à בר (בּל־תַּגְבֹּרִים ; לַיּלְבְּרִים (4°); בָּל־תַּגְבֹּרִים (4°) בֵּר et les Céréthiens et les Phéléthiens, et tous les hommes vaillants. — 2º Nom de peuple, les Philistins, descendant en partie de Crète: אור פרחים Soph. 2. 5, peuple des Crétois, des Philistins: selon d'autres: peuple perdu ou qui a mérité d'être exterminé; נַגַב דַּיִּבֶּרָיִדּי I Sam. 30. 14, (vers) la partie méridionale des Philistins ou des Crétois.

ה פּלְּכָּה m. et בְּשְׂבָה f. (transpose de אָם־בָּשֶׂב הוּא־בַּקְרִיב: Agneau: אָם־בָּשֶׂב הוּא־בַּקְרִיב נְּבֶבָה הוּא־בַקְרִיב : Agneau; נְּבֶבָה trupeau; סֹלְּב מִיךְ בַּשְׁבָּא בְּשְׁבָּה בַּשְׁבָּה הוּ סַּבּ הוּ ה. 6. une femelle du troupeau, une jeune brebis.

ת איף n. pr. Chesed, fils de Nahor, frère d'Abraham, Gen. 22. 22 (peutêtre souche des קּשְׁרָּים Chaldéens).

וַבְשַׂרִים : pl. 1° Les Chaldeens בְּשְׁרִים ובאייות רנחם Is. 43. 14, et les Chaldeens qui se sauvèrent dans des vaisseaux en jetant des cris, ou qui mettaient leur confiance dans les vaisseaux; אַנד תַּבְּשְׁהִים וּבְיֵד נְבוּכַדְרֶאצֵּד מֶלַהְ־בָּבֶל Jer. 32. 28, (je livrerai la ville) dans la main des Chaldéens et celle de Nebucadnezar, roi de Babylone. — 2º Le pays des Chaldéens: אָרֶץ בַּשְׂהָים Jér. 24. 5, la Chaldee, et יחירות בשורים לשלל **50.40, la Chaldée deviendra une proie :** ובריבשרים Is. 47. 1, fille de Casdim, les Chaldeens; באור ענטווים Gen. 11. 28, dans Ur, ville des Chaldéens, ou dans la plaine des Chaldéens. — 8° Astrologues : נַיִּדַבְּרוּ חַבַּשְּוֹהִים לַשָּלֵהְ אֲרָמִית Dan. 2. 4. les astrologues parlèrent au roi en langue chaldéenne ou syriaque.

בְּשְׁרֵי, pl. בָּשְׂרָאָד, pl. בָּשְׂרָאָד,

בְּשִׁרּהְ Ex. unique: בְּשִּׁרּהְ Deut. 32.15, tu étais couvert de graisse (v. פְּסָּף), tu avais de l'embonpoint, c.-à-d. tu es devenu puissant, riche.

יים איני פּישִׁיל m. (v. בְּשִׁיל Pi.). Cognée: קנבּיִּבּיל וְכֵּילַפּוּיח יַדְּוּלְכּמוּן Ps. 74.6, ils brisent, renversent, avec la cognée et la hache, ou les marteaux.

רָבְשׁל (fut. יְבָשׁוֹל) Trebucher, s'affaiblir, se fatiguer, être renversé: man ינשלה רַנְשַלה Ps. 27. 2, ils ont trebuché et sont tombés; וְכַשֵּׁל עוֹחֵר Is. 31. 3, le protecteur sera renversé, trébuchera; וְכַשֵּל זַרוֹן וְנַמֵּל Jér. 50. 32, le superbe trebuchera et tombera; מַרְפֵּר כָּלָשְׁלוּ מְשׁרֹם Ps. 109. 24, mes genoux flechissent, s'affaiblissent, par le jeune; תַּשֵּל מֹדֵין Néh. 4. 4, la force de ceux qui portent la charge s'affaiblit, se fatigue. Ps. 105. 37, וָאֶדן בְּשֶׁבְטֵיד מוֹשֵׁל Ps. 105. 37, il n'y avait pas de faible, d'infirme, dans leurs tribus ; וַכָשָׁלוּ אָרשׁ־תָּצֵּחָיר Lév. 26.37, ils tomberont chacun sur leurs frères, dans leur fuite précipitée ils se renverseront ou s'attaqueront les uns les autres; וְכַשָּׁלֹּהְ תְּגְוַיַרֶּוֹם Nah. 3. 3, ils trébucheront les uns sur les cadavres des autres.

Niph. Mėme signif. que Kal: יְּנְכְּשֶׁלִּים I Sam. 2. 4, ceux qui chance-laient, les faibles, se ceignent de force (seront entourés, remplis, de force); Prov. 4.12, et lorsque tu courras, tu ne trébucheras pas; יְבָּשֵׁל בָּּיִשְׁל Ez. 33.12, (l'impie) ne trébuchera pas par son impiété, c.-à-d. il ne sera pas puni (s'il se convertit).

Pi.: רְבּיִהְרְ לֹא חְבַיְשְׁלִּרְ־עּוֹרְ בּוֹר Ez. 36. 14, (cheth.), tu ne ruineras ou ne dévoreras plus ton peuple, (keri הְּשַׁבְּּלִר) tu ne feras pas mourir.

Hiph. Affaiblir, faire tomber: תְּבְּשִׁדּלּ Lament. 1. 14, il a affaibli, paralysé, ma force; אַבּדְלֹא רְבִּנְשִׁדּלֹּג Prov. 4.

16, (les méchants ne dorment pas) s'ils n'ont pas fait tomber, s'ils n'ont pas fait de mal aux autres; בּיְרָבִירְהַ Jér. 18. 15, ils les ont fait trébucher dans leur voic, ils ont séduit les autres, les ont entraîné dans leur mauvaise voie; mair, Mal. 2. 8, vous avez fait tomber beaucoup qui étaient dans la voie de la loi, c.-à-d. vous les avez séduits à violer la loi; priche trèpère presente les autres) les fera tomber, (retournera contre) eux-mêmes.

Hoph.: לְפַנִיף לְפָנִיף Jér.18.23, qu'ils soient précipités, renversés, devant toi.

וְלְמְנֵי בִשְּׁלוֹן m. Chute: רְלְמְנֵי בִשְּׁלוֹן Prov. 16. 18, avant la chute l'orgueil, l'orgueil précède la chute.

• ਰਾਸ਼੍ਰੇ suivi de ឃុ: comme, de même que.

י אָל ח. (v. אְפַבְשָׁהְ, אְשֶׂבֶּ). Magicien : אָל-כַּשְׁפַּרֶכֶּם יְאֶל-כַּשְׁפַּרֶכֶּם Jér. 27. 9, (n'écoutez — ni) vos magiciens.

רְבְּשֵׁר (fut. בְּשֵׁר) Étre bon, plaire, réussir: אָר מְחָי בְּשָׁר מָחָי בּבּנוּל. 11. 6, (car tu ne sais pas) lequel (des deux) réussira, poussera, celui-ci ou celui-la.

קְּשֶׁר adj.: וְכְשֵׁר דַּתְּּבֶר לְּפְנֵי דַתְּבֶּלְהְ Esth. 8. 5, et si cela est bon, juste devant le roi, si cela lui platt.

תולקירון (בְּשֶׁרוֹן m. 1° Droiture ou talent, aptitude: דְּבְּשֶׁרוּן בּבְּשֶׁרוּן Eccl. 2. 21, avec sagesse, et connaissance, et droiture, ou: aptitude; שְּבֶּיבְּרוּן הַשְּבֶּיבְרוּן בַּבְּשָׁרוּן בַּבְּשָׁרוּן בַּבְּעָרוּן בּבְעַרוּן בַּבְּעַרוּן בַּבְּעָרוּן בַּבְּעַרוּן בַּבְּעַרְיִין בּבּעריון בַּבְעַרְיִּן בּבְעַרוּן בּבְעַרוּן בּבְעַרוּן בּבְעַרְיִּן בּבְעַרוּן בּבְעַרְיִן בּבְעַרוּן בּבְעַרְיִן בּבְעַרְיִין בּבְעַרְיִין בּבּעריין בּבּעריין בּבּעריין בּבְעַרְיוּן בּבְעַרְיוּן בּבְעַרְיוּן בּבְעַרְיוּן בּבְעַרְיוּן בּבְעַרְיוּיִן בְּבַעְבִּין בּבְעַרְיוּן בּבְעַבְּיִין בּבְעַרְיוּן בּבְעַבְּיִין בּבְעַרְיוּן בּבְעַרְיוּן בּבְעַרְיוּן בּבְעַרְיוּן בּבְעַבְיין בּבּעריין בּבּערייין בּבּערייין בּבּערייין בּבּערייין בּבּערייין בּבּערייין בּבּעריין בּבּערייין בּבּעריייין בּבּעריייין בּבּערייין בּבּערייין בבּערייין בּבּערייין בּבּערייין בּבּערייין בּבּערייין בּבּערייייין בּבּעריייין בּבּערייין בּבּעריייין בּבּערייייין בּבּערייייין ב

בתב (fut. בתב Ecrire avec l'acc.: ו ניכחב דור ספר Il Sam. 11. 14, David écrivit une lettre; דאַכְּהֹב עַל־חַלָּרוֹת אָרד חַרְבַּרִים Deut. 10. 2, j'ecrirai sur ces tables les paroles; רַכַתְבָתָּ אֵלֵיהָ אֵח מָלֹי וַהְבַּרִים Jer. 36. 2, et tu écriras (dans ce livre) toutes les paroles; יְכְחוּב צֵלֶיהָו Ez. 2. 10, et sur ce (rouleau) étaient écrites des (plaintes); aussi : סַּתוּב מַתּוֹרָתוּ וְכָּחֹב רָדוֹ לַנֶּדָי Néh.8.14, écrit dans la loi ; יְכָחֹב רָדוֹ לַנֶּד Is. 44. 5, il écrira de sa main (pour יביוֹב): Je suis à l'Eternel. — La personne a qui on écrit avec אַל־דּוֹאָב Il Sam. 11.14. (David ecrivit) a Joab; avec יצל: על-אַפּרָיִם וּפְּיַצְׁחוֹ II Chr. 30. 1, (Ezéchias écrivit) aux tribus d'Ephraim et de וו Rois **22**.13, קבל־דַוּפָרוּב עַלֵּרנוּ II Rois אוו פָבל selon tout ce qui nous a été prescrit; אָכְתָּב־לוֹ רְבֵּי חוֹרָתִי Osée 8.12, je lui avais prescrit une quantité (d'ordonnances) ou les principales ordonnances de ma loi; ניַכְּהֹב אֱלֵיוּ אַת־שֵׁרֵי סְבּוֹת Jug. 8. 14, (le jeune homme) lui écrivit, c.-a-d. mit pour lui par écrit, les noms des principaux de Souccoth ; לָכְּחֹב אָת־דֶּאָבֶץ Jos. 18. 8, faire la description du pays; מָבְּרוֹב עֵּמָּרם Ps. 87. 6, (Dieu) en faisant la liste, la description, des peuples; מל המיוב לחיים Is. 4.3, tous ceux qui sont inscrits pour la vie (Targg., pour la vie éternelle); יְמַיָּר לְּמָיָר וֹאָנָי וֹאָנָי וֹאָנָי וֹאָנָי וֹאָנָי וֹאָנָי וֹאָנָי וֹאָנָי וֹאָנִי וְאָרוֹי וֹאַנִי וְאָרוֹי וֹאַנְי וֹאָנִי וְאָרוֹי וֹאַנְי וְאַרוֹי וֹאַנְי וְאַרוֹיוּ וֹאַנְי וְאַרוֹיוּ וֹאַנְי וְאַרוֹיוּ וֹאַנְי וְאַרוֹיוּ וֹאַנְי וְאַרוֹיוּ וּאַנְי וְאַרוֹיוּ וּאַנְיי וְאַרוֹיוּ וּאַנְיי וּאָרוֹי וּאַנְיי וּאָרוֹי וּאַנְיי וּאָרוֹי וּאַנְיי וּאָנְיי וּאָרוֹי וּאַנְיי וּאָרוֹי וּאַנְיי וּאָרוֹי וּאָנִי וּאָרוֹי וּאַנְיי וּאָנְיי וּאָרוֹי וּאַנְיי וּאָר וּאַנְיי וּאָרוֹי וּאָנְיי וּאָנְיי וּאָנְיי וּאָנִי וּאָנְיי וּאָרוֹי וּאָנִי וּאָנִי וּאָנְיי וּאָנְיי וּאָנְיי וּאָנִי וּאָב וּאָר וּאָבְיי וּאָנְיי וּאָבּי וּאָבּיי וּאָר וּאַנְיי וּאָנְיי וּאָב וּאַנְיי וּאָי וּאָב וּאָנִיי וּאָנְיי וּאָבּיי וּאָבּי וּאָרוֹי וּאַנְיי וּאָבּיי וּאָבְייי וּאָבּיי וּאָבּיי וּאָבּיי וּאָבּיי וּאָבּיי וּאָבּיי וּאָבּיי וּאָבּיי וּיִי וּאָבּיי וּאָבּיי וּאָבּיי וּאָבְיי וּיִיי וּיִי וּאָבְיי וּיִיי וּאָבְיי וּאָבּיי וּאָי וּאָבְיי וּאָבְיי וּאָבְיי וּאָבְיי וּאָבּיי וּאָבְיי וּאָבּיי וּאָביי וּאָבּיי וּיִי וּאָבּיי וּאָבּיי וּאָבּיי וּיִי וּאָבּיי וּיִי וּיִיי וּיִיי וּיִי וּבְייי וּיִיי וּאָבְיי וּבְייי וּיִי וּיִיי וּיִי וּיִיי וּאָבְיי וּיִיי וּי

בתב.

Pi.: מְּכְתְּבִים עָּכֶל נְתַּבוּר Is. 10. 1, et (malheur) à ceux qui écrivent des lois ou des jugements injustes, des lois d'oppression; selon d'autres: à ceux qui font écrire, qui dictent à ceux qui écrivent, etc.

ברָהָב אָמָר הַּנְּרָם בּרָהב Esth. 3. 14, une copie de la lettre; בּרָהב בַּרָהב Esth. 3. 14, une copie de la lettre; בּרָהב בְּרַה בּרָהב II Chr. 2. 10, Hiram (roi de Tyr) répondit dans, on par une lettre; בּרָהב בְּרָהב Esth. 8. 8, un écrit fait au nom du roi; בּרָהב בּרָהב Esth. 9. 27, comme (il est ordonné) dans leur écrit, ou: de réciter chaque année l'histoire contenue dans leur écrit; בּרָהב אָבָר בּרָהב בּרָה Esth. 1. 22, à chaque province selon son écriture (celle qu'on écrivait et qu'on savait lire); בּרָה בַּרָה בּרָה בּרָה 21, dans le livre de la vérité.

לָּהִיכְהִילִין: Dan. 5. 8, ils ne purent lire l'écriture; יְקְיהַ יְקְרִי, זְּהַלְּבָה לְּמְּקְרֵא לְּמָקְרֵא לְּמָקְרֵא לְמָּקְרֵא לְמָקְרֵא לְמָקְרֵא לְמָקְרֵא לְמָקְרֵא לִנְּמְרֵא לִנְּמְרֵא וֹיִם וֹיִים בּיִים בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיָבְי בְּיָבְי בְּיָבְי בַּיְבָי בַּיְבָי בַּיְבָּי בַּיְבָי בַּיְבָי בַּיְבָּי בַּיְבָי בַּיְבָּי בַּיְבַי בַּיְבַי בַּיְבַי בַּיְבָי בַּיְבַי בַּיְבַי בַּיְבַי בַּיְבַי בַּיְבַי בַּיְבַי בַּיְבַי בְּיִבְ בַּיְבַי בִּיבְ בַּיְבַי בְּיִבְי בְּיִבְ בַּיְבַי בְּיִבְי בְּיִבְי בִּיבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְ בִיבְי בִי בְּיב בְיבַי בִי בִי זְיִי בְּיבְי בְיבְיב בְיבַי בִי בִי זְיִי בְּיבְי בְיבִי בִי בְּיבְי בְיבְיב בְיבִי בִי בְּיבְיי בְיבְיב בְיבְבי בִייב בְיבִי בִיי בְיבְיבְיי בְיבְיבִי בְּיבְיי בְיבְיבִי בְיבְיי בְיבְיב בְיבְיב בְיבָי בִיי בְיבְיב בְּיבְיב בְיבְבי בִיי בְיבְיבִי בְיבְיב בְיבְיב בְיבְיב בְיבְבי בִיי בְיבְיב בְיבְיב בְיבְיב בְיבְיב בְיבְבי בְיבְיב בְיבְיב בְיבְבי בְיבְיב בְיבְיב בְיבְיב בְיבְיב בְיבְבי בְיבְיב בְיבְיב בְיבְבי בְיבְיב בְיבְבי בְיבְיב בְיבְיב בְיבְבי בְיבְבי בְיבְיב בְיב בְיבְיב בְיבְבי בְיבְיב בְּיב בְיבְבי בְיבְיב בְיבְיב בְיבְבי בְּיבְיב בְיבְיב בְיבְיב בְיבְבי בְיבְיב בְיבְבי בְיבְיב בְיבְבי בְּיבְבְיב בְּיבְבִי בְּיבְיבְיב בְּבִיב בְּיבְיב בְּיבְבִיי בְיבְיב בְּיבְביי בְּיבְיב בְּבִיב בְּבִיב בְּיבְבְיב בְּיבְביי בְיבְיב בְּיבְביי בְּיבְיב בְּיבְיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבַיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבְיבְיב בְּבִיב בְּבִיב בְּבְיבְיב בְּבִיב בְּבִיבְיבְיבְיב בְּבִיב בְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיב בְּיבְיבְיב בְּבְיבְיב בְיבְיב בְּבְיבְיבְיב בְּבְיב בְּבְיבְיב בְּבְיב בְּבְיבְיב בְּבְיב בְיבְיב בְּיבּב בְּבְיב בְּבְיב בְּיבְיב בְּיבְבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּיבְיב בְיבְיב בְיבְיב בְּיב בְּיב בְּבְיב בְּיב בְּיב בְּיבְיב בְּיב בְּיבְיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיבְיב בְּיב בְּיב בְּבְיב בְּיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְיבְיב בְּיבְיבְבְיי בְּיבְ

 nous écrivions les noms des hommes (qui étaient à leur tête).

רְּחְבֶּק f. Écriture: בְּקַבְּק רְקְהֹי, Lév. 19. 28, une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures ou caractères imprimés, gravés, sur le corps.

הוא et פֿתִּים n. pr. 1° Chithim, fils de Javan, Gen. 10. 4.—2° Le nom d'un pays: מַאָּרֶץ מַּתִּים Is. 23. 1, de la terre de Cethim, une colonie dans l'île de Chypre. — 3° En général les îles dans la Méditerranée: אַיִּר בִּיִּרִים Jér. 2. 10, les îles de Cethim; אַיִּר בוּ צִּיִּרם Dan. 11. 30, des vaisseaux viendront contre lui de Cethim; selon d'autres: מַּתִּים les Romains viendront sur des vaisseaux.

מע m. (rac. ביתיה). Ce qui est pilé au mortier: ביתיה Exod. 27. 20, de l'huile pure d'olives pilées au mortier (meilleure que celle des olives pressées, foulées).

הַנְּתְּי שִּׁיבֵּר צָּתַר פָּתְילֵט : m. Mur כּחֶל Cant. 2.9, le voici qui se tient derrière notre mur.

קְּחֵל m. chald. Mur, muraille: בְּחַל שׁרָה, סווי בּירְלָא Dan. 5. 5, la muraille du palais (de la salle du roi); plur.: בְּרָלָא Esdr. 5. 8, dans les murs.

קרְלִישׁ n. pr. Chithlis, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

לְּמָבֵי Niph. Etre marqué: לְּמָבֵי Jér. 2. 22, ton iniquité reste marquée devant moi, c.-à-d. ne sera pas effacée (v. בְּמָב בֹּיִבּי).

קרים אומיר. Job 28. 16, pour l'or d'Ophir; יוּשָׁ מֶּרֶם מָּרֶם לֹּבְּים Cant. 5. 10, sa tête est comme de l'or très pur; בְּבְּיִם אָבַיְרִים אָבַיְרִים לָּבָּים אַבִּירִים יִבְּבִּיִידִי Job 31. 24, et si j'ai dit à l'or le plus pur: Tu es ma confiance, ma consolation; d'autres le traduisent partout par perle, ou par bijou, trésor.

י בְּלְבֵּן מְיִבִּים m. Tache, souillure: יְחַלְבֵּן מְיָבִים Rituel, rends les taches blanches, lave les souillures de nos péchés.

רְּלֶּהְ et const. בּתְנֶּח f. (avec suff. קּתְּנָחִי p, pl. קּתְנָחִי avec suff.

הַחְּיְהִים. Habit, tunique, robe: קּיְחָלְּח עִּדּר, בּרָה. 3. 21, des habits de peaux; בְּחַיְּהְיִם Lév. 16. 4, une tunique de lin que portaient les prêtres; בְּיִהְיִהְיִּהְ Gen. 37. 3, une robe de plusieurs couleurs (v. בַּיִּהְיִהְיִּהְיִהְ נָּחִיּהְ עָּהִיהְיִהְיִּהְ (מֵּיִם מֵּיִם בַּרִּהָּ בָּרִיהְיִהְיִּהְיִּהְ בַּרִיהְיִּהְיִּהְ (l'épouse dit) je me suis dépouillée de ma robe.

לְתֵּלְ f. (const. בְּתַלּ, duel avec suff. יְּבְּחַפְּיר , plur. בְּחַפּיר , const. בְּחַפּיר). 1º Epaule: ישארוי על־פרות Is. 46. 7, ils le portent sur l'épaule; אַשָּׁיאַ אַרָּקָב Nomb. 7. 9, ils porteront (leurs charges) sur les épaules; בַּחַת עַיַרִים Is. 30. 6, le dos des chameaux, ou : des anes; קמי בַּחָם סוּרֶרֵת Néh. 9. 29, ils ont présenté une épaule rebelle, ils ne voulaient pas porter (ton joug), se soumettre. -2º Des choses inanimees, côté : מַרַתּ ו תביה הישירה I Rois 6. 8, le côté droit de la maison; צל־פַרָּוּהָ רָם־נְּצַוּרָה Nomb. 34. 11, (du côté du) jusque vers le lac de Cénéreth; אַל־פָּחָת עָקרוֹן Jos. 15. 11, vers le côté d'Accaron; יבֶּדן כְּחֵמֶד שבר Deut. 33. 12, et (Dieu) repose entre les épaules (de Benjamin), c.-à-d. le temple sera bâti au milieu ou sur les hauteurs de son pays ; יַצַּמוּ בַּבָּהַף מָּלִשְׁיִתִּים Is. 11. 14, ils voleront sur les épaules des Philistins (ils feront une invasion dans leur terre); d'autres traduisent: מבתה d'une épaule, c.-à-d. tous ensemble, comme אָבֶם צֵּיָדֶר (v. שֶׁבֶם). — 3° שָׁהֵי בְּחָפֹּח חֹבְרֹת יְדְיָחֵרּפֿוּ Exod. 28. 7, à (l'éphod du grand-prêtre) seront attachées deux bandes qui passeront sur les épaules (des bretelles). — 4º הַּבְּחָשׁהוּ nnon Ez. 41. 2, les murs aux deux côtés de la porte; בְּחָמוֹה דָעאוּלָם 41.26, les deux côtés du vestibule. — 5° יצרעד תונה אל אַרְבֵּע חווה I Rois 7. 34, et les quatre consoles aux quatre angles (de chaque socle).

קתר Kal inusité. Pi. 1° Entourer, cerner: קתרה אודים, Jug. 20. 43, (les ennemis) cernèrent Benjamin (les Benjamites); אַבְּרֵרָ בְּשֶׁן תַּמְרוּנִי Ps. 22. 13, les taureaux gras, forts, ou les puissants de Basan, m'ont entouré,

assiégé. — 2º Attendre: בַּתַּיר בִּרְּעָיִר Job 36. 2, attends un peu, reste un peu auprès de moi (ou : écoute-moi un peu), et je te le prouverai, démontrerai.

Hiph. Entourer: יְּבֶּיע מֵּכְמִיר אָדּר Hab. 1. 4, car le méchant cerne le juste, le tient assiégé; en bonne part: יְבְיִּבְיּרִי אַדִּר Ps. 142. 8, les justes m'environneront, ou : se couronneront, c.-à-d. ils triompheront à cause de moi, de ma délivrance; Prov. 14. 18, les hommes habiles se pareront de la science comme d'une couronne (v. יְבָּיִבְּיִר).

תְּבֶּיתי. Couronne, diadème: בְּבָּיתים חַם Esth. 1.11, avec le diadème royal; בּלְבֵּית Aboth, il y a trois couronnes différentes.

תְּלֶּחָרוּת (plur. הַיְּהָיה f.) Ce qui couronne la colonne, chapiteau: יְבְּהָרֹת עֵלִּר I Rois 7. 20, et les chapiteaux qui étaient au haut des deux colonnes; יִּהְנָּתְיִה הָּנְּתָּה 7. 17, pour l'un des chapiteaux.

Piler, broyer: בְּחַשָּׁאַ Prov. 27. 22, quand tu pilerais l'insensé, le sot, dans un mortier (v. קּמָאַ).

רַבְּי (fut. rip) 1° Frapper, forger :

מור אַפּרְכָּם לְּחָרְבִּח Joel 4.10, forgez des épées de vos faux, ou : des socs de vos charrues. — 2° Briser, casser : אֹד מיִרָּים Is. 30.14, briser, casser sans pitié, ménagement; part. pass.: ראָרַים Lév. 22.24, un animal dont les organes génitaux sont brisés, écrasés; זיג ריאָים Deut. 9.21, je le rompis, je le broyai bien; אַבָּרִים בְּשִּׁרָי בְּשִׁרָי בְּשִׁרָי בְּשִׁרָי בַּאַרָי Ps.89.24, je briserai, j'exterminerai, ses ennemis devant lui.

Pou.: יְבְתְּחִי גִּיִּרְבְּגִּיִי II Chr. 15. 6, un peuple fut poussé ou brisé contre un autre (tous les peuples se faisaient la guerre les uns aux autres).

Hiph. Défaire l'ennemi : רַיַּמְידִּים פּרי אַקְרָיִם Nomb. 14. 45, ils les taillèrent en pièces (les poursuivant) jusqu'à Horma; בַּיְמָרִדּ אָיִבְרָם Deut. 1. 44, ils vous taillèrent en pièces, vous défirent.

Hoph. pass.: רְבֶּל־פְּּסִילֵּיִתְ רְעַּמִּר Mich. 1.7, toutes les images (de ses idoles) seront brisées; מְמָרֶב רְעָּתוּ Job 4. 20, du matin au soir (les hommes) sont brisés, exterminés.

5

et יְּשְׁכָּה ; presser, être pressant; פְּשְׁכָּח et יְשְׁכָּח chambre לִּבְּן nuit; passer la nuit; comme linguale avec בְּבֶּל ; בְּעַל trembler, être agité; אֲוַל et אֲוַר chald., s'éloigner, s'en aller.

On trouve כ comme redoublement d'une autre lettre radicale, ex.: בְּבָּל en-rager, et יְבְּבָּל violence, ardeur; et comme finale dans beaucoup de mots de quatre lettres; plusieurs de ces mots sont des diminutifs, comme : בְּבָּל ; בָּבָר champ, jardin, diminut. de tige, de zaticulation,

cheville du pied, de קָּדֶם crochet ou anneau.

? Avec des suffixes forme le dat. du pron. pers. : לְּכָה) לְה a moi , לְכָה) a toi, קה à toi fém.; יוֹם à lui, אוֹב à elle, אוֹב à nous, לָבֶשׁ à vous fém.; לַדָּשׁ (לָמִי) à eux, לָהֵל et לֶהֶל a elles ; è exprime comme 3x, dont il est l'abreviation, l'idée du mouvement, mais avec beaucoup plus de variations; il exprime: 1º la direction vers quelqu'un ou quelque chose , קרב אל comme קרב ל s'approcher de quelqu'un : בָּאוּ־לָהְ Is. 60. 4, ils viennent vers toi ; בַּאַ לַחַצָּר Esth. 6. 4, Haman était venu dans la cour; , revenir, מס ,פַרַח ,יַרַד ,אַיַל ,חַלַּה ,שוּב—ל aller, descendre, courir, fuir à ou vers ; תַלָּהָ s'en aller (v. תַלָּהָ לּוּ ; aussi avec les verhes הַבָּר, הָשָׁמַע, הָשָּׁה, הָתָּאַדִּר, שָׁמַע, מַלָּח , הַקְשִׁיב, attendre, espérer, écouter, obeir, languir, ou > indique toujours une direction, propension, de l'ame, de l'esprit, vers un homme ou une chose.

3° ל marque le but et l'usage, ou quand quelqu'un ou une chose passe d'un état à un autre, ou se transforme : מַּמָּלְ Exod. 25. 6, de l'huile pour l'éclairage ; לְּמִלֵּה וְלֵּהְשׁלֵּב 25. 7, (des pierres) pour (orner) l'éphod et le rational; לַּהְשָּהְ לְּאַבֶּל זְלְּהָם יְרָשִׁר לִּאָב 10b 17. 12, ils ont changé la nuit en jour; לַּהְשָּׁהְ לַאַבֶּל pur Lament. 5. 15, notre danse, ou notre concert, est changée en deuil; sacrèrent David roi (sur Israel);

קיאָדם לְנָקְשׁ חַיְּדִּר Gen. 2. 7, l'homme devint un être vivant et animé; même sans verbe: מַרִּיבְיִר Lament. 4. 3, la fille de mon peuple (s'est changée) en une cruelle.

4° 3 sert à former le datif après un grand nombre de verbes : תַּבִּיא, בָּיון ל, אָפֵר , יַצֵּץ , שֶׁלַּח , וַשָּׁא , וּמֵל, etc., donner, apporter, rendre, pardonner, envoyer, conseiller, dire a quelqu'un; ישרלי ou il est à moi, c.-à-d. j'ai, je possede ; אין לי je n'ai pas ; בו לרשר I Sam. 16. 18, un fils (qui est à Isai) d'Isai; ו השמים לשאיל I Sam. 14. 16, les sentinelles de Saul; aussi le datif de la cause : לואת בחרד לפר Job 37. 1, pour cela mon cœur est saisi d'effroi; ינֶעָהַר and Is. 19. 22, il est touché par eux. par leurs prières, il les exauce ; קרוא־לַתּן Esth. 5. 12, invité chez elle, ou par elle ; מרח לארש être enceinte des œuvres d'un homme ; ל indique l'auteur : פּוֹכִיר לְּדָּוְר Ps. 3. 1, psaume de David; mêine sans nominatif: לְנֵיִר Ps. 25.1, de Da vid (David en est l'auteur); יום לַרֵי Is. 2. 12, le jour de l'Éternel (le jour où sa justice s'exercera); פִּשׁפֵט לָאלחֵר רַעַכֹּב Ps. 81. 5, une loi donnée par le Dieu de Jacob; לֵיֵי הַרְשׁוּצֶּח 3. 9, de Dieu (vient) la victoire; שַׁמַע שָׁלֹמַח לָשָׁם תַי I Rois 10. 1, la réputation de Salomon qui lui était faite, préparée par Dieu ou par tout ce qu'il faisait à la gloire de Dieu; > indique aussi l'instrument: י passer au fil de l'épée לא־יִרְאָח לַעֵּרְן Ez. 12. 12, qu'il ne voic pas de ses yeux, comme לָלְשׁנֵנוּ נַנְבָּרר ; בְּעֵיך Ps. 12. 5, nous serons forts, puissants, par notre langue, comme בַּלְשׁׁנֵנִיּ

 Esdr. 1. 11, tous les vases d'or et d'argent; לְפִּשְׁמֶר Lév. 13. 48, (étoffe) de lin ou de laine. — Certains adv. se changent en prépos. par ל: מַבָּרַב adv., tout autour; קביב לְּבִּשִׁכַן וְלַבְּוֹנְתַן Exod. 40. 33, autour du tabernacle et de l'autel, prepos.; הַחָּהָי adv., en dessous, –au-des מַצַל לִ , au-dessous de מָצַל לִ sus de.

6º On trouve 3 aussi devant le régime direct d'un verbe trans.: ביקח כב-שַׁבְּחִים לְּיָרְפְּיֵרוּ Jer. 40. 2, le chef des gardes prit Jérémie à part ; תאכלים למערוים Lament. 4. 5, ceux qui se nourrissaient de mets délicats; לַאַיִרל יַדַירַג־כָּעָשׁ Job 5. 2, la colère fait mourir l'in-

7°5 signifie aussi : ce qui concerne, en fait de, en : לְּעשׁר וּלְחֵבְשֵּׁר I Rois 10. 23, (Salomon surpassa tous les rois) en richesses et en sagesse; לַרָּמִים Job 32. 4, (ils étaient plus avancés que lui) en jours, en age; אָפָרוֹנים לְפָרוֹים Ez. 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel ; אַטָּר חָלַם לָחָם Gen. 42. 9, (les songes) qu'il avait eus à leur sujet; וּלְשָּׁרִים לְמִּשְׁשִּׁם רָשׁרוּ Is. 32. 1, et quant aux princes, ils régneront selon la justice; לְקַרְשָׁרִם Ps. 16. 3, à l'égard des saints (qui sont sur la terre) ou pour l'amour des saints ; dans le même sens : אַפְרִי־לָּי אַרִוּי דוּאּ Gen. 20. 18, dis de moi, à l'égard de moi : Il est mon frère : רָבִּרם אֹמְרִים לְנַמְּשִׁי Ps. 3. 2, beaucoup disent de mon âme; קר מַלְּצֶּכָיוֹ יְצֵנָּיוֹ־לָּןְה 91. 11, car il a donné ses ordres à ses anges en ta faveur; אַל־רַעַלִצוּ אוֹיָבֶר לָי 25. 2, que mes ennemis ne triomphent

8º A cause de, pour : לָבֵּר לְמוֹאָב רְוַנֶּק Is. 15. 5, mon cœur gémit pour Moab; לַרֶבֶב וּלְמֶרְשִׁים Is. 36. 9, (tu meis ia confiance dans l'Egypte) à cause de ses chariots et de sa cavalerie; לולר בי שונייו Ps. 124. 1, si l'Eternel n'avait été pour nous; אלודים ליי 56. 10. Dieu est pour, ou avec moi; בַּי יַלְחָם לָבָם Exod. 14. 14, l'Eternel combattra pour vous.

9° Selon, comme si : לַפִּינוֹ Gen. 1. 11, selon son espèce; אָרשׁ לִלְשׁׁׁם 10.5, chacun selon sa langue; לְצֶרֶם יִמְלָהְ־פֶלֶה Is. 32. 1, le roi régnera selon la justice; אַניתָן לְלֹאַ־לָּח Job 39. 16, (l'autruche) est dure, cruelle, envers ses petits, comme s'ils n'étaient point à elle ; אַפְרֵיָם קַאָשֶׁר־רַיָּאִיחִי לָצוֹר Osée 9. 13. Ephraim, je l'ai vu comme une autre

10° L'endroit ou la proximité où l'on se trouve, לִימִין à la droite : אָרשׁ לְמֶרַיִּתוּ אַרַלּוּ Nomb. 11. 10, chacun à l'entrée de sa tente; לְיַד־שְׁעַרִים לְמִי־קַרָת Prov. 8.3, à côté des portes, à l'entrée de la ville ; לחוף קמים Gen. 49. 13, (Zabulon

habitera) la côte des mers.

11° Quelquefois, pour indiquer l'incident du temps: וְלַבְּקָר Ps. 30. 6, et le matin; וַלְעָרֵב Gen. 49. 27, et le soir; לבח בוא וְשֵׁשְּטִשׁ Jos. 10. 27, lorsque le soleil se couchait; לְשֵׁלשֵׁת חַיָּמִים Esdr. 10. 8, dans l'espace de trois jours; אַרַיח לְשָׁלשׁ שָׁנִים I Rois 10. 22, une fois tous les trois ans ; לְיַמִּים עוֹד שְׁבְעַח Gen. 7, 4, sept jours encore (après sept jours); לְשְׁנָחַיִם יָמִים II Sam. 13. 23, deux ans après.

12º L'état, la condition : לָבֶד , לָבֶדֶד dans l'isolement, seul; קבָּטָה en sûrcté, ou sécurité; לַחֵלָּר ls. 1. 5, à l'état de maladie, langueur, c.-à-d. malade; Ps. 45. 15, dans, ou avec, des vétements richement brodés.

ל est superflu comme dans שַׁרּוּעַ אַרֹם קלבוּשָּק Is. 63. 2, pourquoi ton vêtement est-il tout rouge (v. לָכֹל ? לָכֹל לראש I Chr. 29. 11, pour לראש de tous les ches; לְּבֶּלֵה II Rois 7. 2, le roi ; בּאָדֵה I Chr. 28. 14, pour בּאָדָה l'or, et souvent après מַעל, פָּנַר, etc.

ל sous entendu, ex.: בַּרְשָׁאשׁל II Sam. 4. 2, pour ירישלה ; לבן II Chr. 20. 28,

pour לֵירוּשׁלָם.

ን prefixe devant les *infinitifs* signific : 1° Pour : לְּמָהֹשֶׁה Cant. 5. 5, (je me levai) pour ouvrir; con Gen. 19. 20, pour (pouvoir y) fuir. — 2º De, à : מַיַּהַהָּלֹּבּ לבניז Gen. 11. 8, ils cessèrent de bâtir; חַוּלְתֵרְאוֹת Deut. 3. 24, tu as cominence a montrer; שַׁח לֶבֶּרֶה וְעֵּה לֶבְּיָה Eccl. 3. 2, un temps de paitre et un temps de mourir; איני לעשות II Rois 4. 13, qu'y a-t-il à faire (que peut-on faire)? יר לחושרעני Is. 38. 20, Dicu de me sauver (Dieu me sauvera). -3° Après : לצארם Nomb. 1. 1, (la 2° année) après qu'ils furent sortis (v. plus haut 5°).—4° Pour que, afin que: ואל מיות אַלְמָּנוֹת שׁלְבָּנוֹם Is. 10. 2, afin que les veuves soient comme leur proie; אסיב אַר־פַשָּא Nomb. 11. 11, pour que tu (me) charges du poids. - 5° Quand, lorsque : לְּמָנֹיה חַבּקר Jug. 19. 26, lorsque le matin commençait à poindre; ערב Gen. 24. 63, vers le soir. — לַטֵּעַלַת־לָר : Gomme si, comme pour ולמשרה I Sam. 20. 20, comme pour tirer, comme si je tirais à un but.

7 chald. Même signif. que > héb. ור Prep.: אַנָל לְבָרָחָה אָנָל Dan. 2. 17, Daniel entra dans sa maison; וָשַׁלְכֶּקָדְ לְסוֹם ארקא 4. 19, et ta puissance s'est étendue jusqu'aux extrémités de la terre ; יאסר לבשביא 2.5, (le roi) dit aux Chaldeens; לחבימין 2. 21, (qui donne la sagesse) aux sages; souvent aussi signe d'acc. après les verbes transitifs: לְחוֹבֶרָא לְחַבְּיםֵי בֶּבֶל 2. 24, de faire mourir les sages de Babylone; לָשְׁבָּחוּ לֵאלְרֵיר הַחַבָּא 5. 4, et ils louaient, glorifiaient, les dieux d'or; remplaçant le gén.: וּמֵלֶהְ לַרָשֹׁרָאֵל רַב Esdr. 5. 11, un grand roi d'Israel; ლუ ლუქვ לבוֹרַשׁ 6.3, la première année du règne de Cyrus. — 2º Conj. devant les inf.: Dan. 2. 9, de dire devant moi; יאַפֶּר לְהוֹבְדֵח 2. 12, il commanda de faire mourir ; avec le fut.: לֶּחֵיֵא — מְּבָרֵךְ 2. 20, que (le nom de Dieu) soit béni; לְחֵנֵא מְדֹרְךְ: 4. 22, que ta demeure soit; בת די לחוא 2. 29, ce qui sera, arrivera.

il n'a pas regardé; devant le futur, il exprime souvent une défense : לא תנוב Exod. 20. 13, tu ne deroberas point; לא תַעַשוּ לָכֵם Lév. 19. 4, ne vous faites point (de dieux jetés en fonte); quelquefois il indique aussi le but : th רַשְרֵעָ Exod. 28. 32, pour qu'il ne se déchire; אי ישוט Is. 41. 7, afin que (l'ouvrage) ne fût point ébranlé - 3° Interrogatif pour לא ישאירו עוללות: חלא Jer. 49. 9, ne vous laisseraient-ils pas quelques raisins à récolter ? משר עלרון לא תצא Lament. 3. 37, (les maux et les biens) ne sortent-ils pas de la bouche du לא בַּנִים: sans בָלִים: Tres-Haut?--- 4º Pour לא I Chr. 2. 30, (Seled mourut) sans enfants; מֹמֵר לֹא עָבוֹת II Sam. 23. 4, un matin sans nuages. — 5° Pas encore: לא קצא חצר II Rois 20. 4, (Isaie) ne fut pas encore sorti de la cour ; לא אַדַור בַּדָוּם Ps. 139. 16, et aucun d'eux n'existait encore. -6° Devant un adj. et un subst., pour en exprimer la négation ou l'opposé : מור לא־חַסִיד Ps. 43. 1. contre une nation qui n'est pas bonne ; עַם לֹאִרעַוּ Prov. 30.23 (les fourmis) ce petit peuple impuissant ; בלא־אַל — בַּלאֹראָם Deut. 32. 21, par un non-dieu, une idole, — par un non-peuple, un peuple barbare ou misérable.

Avec des préfixes. זי varie selon les diverses significations de p. Du temps, non dans, c.-à-d. hors : בָּלֹא מֵרַז־ Lev. 15. 25, hors du temps; בלא־יומו Job 15. 32, avant son temps; non pour, וסח avec, c.-à-d. sans : בַּלוֹא־כֶּסֶף Is. 55, 1, sans argent; בלא־לב ולב I Chr. 12.33, sans aucune duplicité de cœur, avec sincérité; בּלָא בָשָרוּ Job 8. 11, sans marais; non par : בְּלֹא חַשָּׁרו Job 30. 28, et non par l'effet du soleil, ou sans soleil, sans la lumière du soleil ; בָּלָאׁ כַּמָּדוּב II Chr. 30. 18, non selon ce qui est écrit, selon la manière prescrite; בּלֹא ו רוּבְלוּי Lam. 4. 14, ainsi, de sorte qu'on ne pouvait pas. — 2º אלא interrogati/, quand on attend une réponse affirmative: n'est-ce pas? n'est-il pas ainsi? קלא דורא אַמַרכּלָר Gen. 20. 5, ne m'a-t-il pas dit lui-même? אַפָּפָּהָ I Rois 1.

11, n'as-tu pas appris? Souvent simplement affirmatif, comme אָדֶר, הַּעָּר : ו חלוא חווצי מעוד וחלאה I Sam. 20. 37, voila la slèche qui est au dela de toi; תלוא צויחד Ruth 2.9, certes, j'ai donné ordre; חלוא־חם פחובים II Rois 15. 36, certes, c'est écrit (exact. ces choses sont écrites. — 3° ללא מווד : sans : — וּלְלֹא מוֹוֶדְ וללא חורדת II Chr. 15. 3, et sans prêtre et sans loi; pour אָל : --- לַאֲשֶׁר לֹא פֿלוּא שָׁאֵלוּ ו ללא בַּקשׁנִי Is. 65. 1, (au secours) de ceux qui ne m'ont pas demandé, qui n'ont pas voulu me connaître, de ceux qui ne m'ont pas recherché ; מָרוּצָוַרְתָּ לְלֹאִ־כֹתַ Job 26. 2, en quoi as-tu assisté celui qui est impuissant? (La Massorah compte trente-cing fois xib, quinze fois pour לא pour אין מי pour לא pour לא pour לא pour לא

אל (une fois איל cheth.) chald. Même signif. que אל héb.: תַּדְרְעִּנְיִי Dan. 2. 5, si vous ne me faites pas connaître (mon songe); לא ־אִירִי אֵנַשׁ 2. 20, il n'y a point d'homme (qui, etc.); בְּלָא נְבְּרִידְן 3. 24, n'(avons-nous) pas (jeté) trois hommes? אַ מְּלָּה וְשִׁיבִין 4. 32, (tous les habitants de la terre) sont regardés comme rien (un néant).

לא רְכָּר (sans paturage) n. pr. Lodabar, ville dans le pays de Galaad, II Sam. 17. 27; בָּרָי 9. 5.

שני (non mon peuple) n. pr. Loami, nom symbolique du fils du prophète Osée, Osée 1.9.

רְחָכְה (qui n'est pas aimée, pas reçue en grâce) n. pr. Loruhama, nom symbolique de la fille d'Osée, Osée 1. 6.

Niph. (meme signif. que Kal): myn

קלאו Jér. 9. 4, ils s'efforcent, s'étudient, à faire des injustices, à commettre des crimes; בְּלַבְּרָּהְרָ 20. 9, je m'efforçais en vain de le supporter; בְּלַבְּרָתְּרָ בִּלְּבֶּרְ אָתְּחְ אַתְּחְ בּוֹנְלְּחְרָּ Ps. 68. 10, tu as fortifié ton héritage languissant, le pays ou le peuple que tu aimes, et qui était tombé en langueur, affaibli; בְּלַבְּיִרִי בְּעָשׁרִ וּלְבַּיִּרִי בְּעָשׁׁרִ וּלִבְּיִרִי בְּעָשׁׁי וּבְּיִבְּיִרִי בְּעָשׁׁי וּבִּירִי בְּעָשׁׁי וְבִּיִּרִי בְּעָשׁׁי בְּעָשׁׁי בְּעָשִׁי בְּעָשִׁי בְּעָשִׁי בְּעָשׁׁי בְּעָשִׁי בְּעָבִיי בְּעָשִׁי בְּעָשִׁי בְּעָשִׁי בְּעָשִׁי בְּעָשִׁי בְּעָבְּיִי בְּעָשִׁי בְּעָבְּיִי בְּעָשִׁי בְּעָבְּיִי בְּעָשִׁי בְּעִבְּיִי בְּעָשִׁי בְּעָבְּיִי בְּעָבְּעִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּעִי בְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִּי בְּעִי בְּעִיבְּיִי בְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִי בְּעִיבְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיבְּיי בְּעְיבְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְעִי בְּעִי בְּעִיבְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִיבְּיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעְיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעְיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי

Hiph. trans. Fatiguer, accabler: אַר־עַחַרו חַלָּאַנִי Job 16. 7, mais maintenant il (Eliphaz) m'a fatigué, ou : elle (ma douleur) m'accable; תְּאָנִים תַּלָאַר Ez. 24. 12, elle (la chaudière) a fatigué (par) les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer); selon d'autres: elle (la ville) a accablé les autres par les iniquités, par sa malice, ou : elle s'est efforcée à faire des injustices (v. Niph. ויי ex. et תַּלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּד תַלְּאוּ ; הַאָּנִים וב ארדאלדי Is. 7. 13, (ne vous suffit-il pas) de lasser la patience des hommes, pour que vous lassiez encore la patience de mon Dieu? וּפָדו חַלְאָרֶדיף Mich. 6. 3, et avec quoi t'ai-je accable, tourmenté?

אָרָת n. pr. Leah (Lia), fille de Laban, femme de Jacob, Gen. 29. 16.

אַם adv. Lentement: דַּחלְכָּרִם לְאֵב Is. 8. 6, (les eaux) qui coulent lentement, paisiblement (v. אַט).

לאל (rac. יְּחְבוֹא Silence, secret: יְּחְבוֹא Jug. 4. 21, elle alla vers lui tout doucement, sans bruit.

לְאֵל (à Dieu) n. pr. Eliasaph, fils de Lacl, Nomb. 3. 24.

בב Devant makkeph לֵב, avec suff. לָבָּד, , plur. לְבָּדָּר , לְבָּד

בְּבֶּבְ m. (const. בְּבֶּב, avec suff. בְּבָבְּבָּ בְּבְבְּבָּב, plur. רְבָבְבָּב, 1° Le cœur: בְּבָבְּ dans le cœur d'Absalon; comme siége de la vie, il signifie souvent la vie, comme בְּבַבְּבָב לְּבֵיב יִנְּעִי Ps. 22. 27, vos cœurs vivront dans l'éternité; בְּבָּב בְּיָּב בְּבֶּב בַּיִּבְי Is. 1. 5, et tout cœur est souffrant, malade; יְבַבְּב וֹלְבָּב בִּיִר et réconfortez votre cœur, reprenez vos forces en mangeant.

2º לב Cœur comme siège des sens et des passions: de l'amour : וַלְבָּהְ אֵין אָתִּי Jug. 16. 15, puisque ton cœur n'est pas avec moi (que tu ne m'aimes pas); מְכַל־לְבָבָה Deut. 6. 5, (aime Dieu) de tout ton cœur; de la confiance: ਸ਼੍ਰੇਤ ਤੂੰ ਸੜ੍ਹ ਸ਼ਰੂਤ Prov. 31. 11, le cœur de son mari a confiance en elle; du mépris : נַאַץ לְבָּר 5. 12, (comment) mon cœur a-t-il méprisé, dédaigné (les re-מַבֶּר שָׁמָרו לָבִּר : de la joie ! לַבַּן שָׂמָרו לָבִּר Ps. 16. 9, c'est pour cela que mon cœur s'est réjoui; de la tristesse : לָבָב 109. 16, et un homme dont le cœur est brisé; קר לָבָבִר 73. 21, car mon cœur (fermentait) était rempli d'amertume; לְיַמִּשׁׁ אַת־לְבָּר Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines); לא־יִירָא לְבָּי Ps. 27. 3, mon cœur ne craint point; נַבּוֹך לָבָּר 57. 8, mon cœur est ferme, rassuré; יַלְבָּר עַזַבַנְי 40. 13, mon cœur (mon courage) m'a abandonné; יַכַּל־לָבֶב אֵנוֹשׁ יַנְיַס Is. 13. 7, et tous les cœurs des hommes se fondront (de peur) ; לֵב דָאֶבֶן Ez. 11. 19, le cœur de pierre (dur), opposé à לב בְּשֵׂר (même verset) cœur de chair; לְבָבֶם חֵעָרֵל Lévit. 26. 41, leur cœur incirconcis (immortifié); chez les prophètes on trouve attribuée au cœur l'action de crier: לְאִר תְּלֶבְּה אַלֵּר תְּלְבָּה Osée 7. 14, ils n'ont point crié vers moi du fond de leur cœur; de soupirer: בְּרָדְּיִבְּית לְבָּר 38. 9, par les soupirs de mon cœur.

4° Siège de la volonté et du jugement: עַטַר בָּלְבַבָּף I Sam. 14. 7, fais tout ce que tu as dans ton cœur (ce que tu as décidé, ce que tu veux); יום נקם בּלְבִּי Is. 68. 4, le jour de la vengeance est dans mon cœur (est décrété); אַפָּרוּ מַּמֵּרָ לַבֶּב I Chr. 29. 17, tu sondes les cœurs; וַיַּמָר־לָה צַּרַר־לָבוֹי Jug. 16. 17, il lui dit tout son cœur, tout ce qu'il savait ; חַבָּם לַבָּב Job 9. 4, (Dieu) est sage d'esprit ; אַפר־לָב Prov. 7. 7, qui est dépourvu de sens, insensé ; ימָבר אַחַב נַּמְשׁוֹ Prov. 19. 8, qui acquiert l'intelligence, la science, aime son âme; מַבר מָבר Job 12. 3, j'ai du sens, de l'intelligence, aussi bien que vous.

5° Le centre, le milieu : בְּלֶב־יָם Exod. 15. 8, au milieu de la mer ; בַּרֹילֵב חַשְּׁמָיִם Deut. 4 11, jusqu'au milieu du ciel; בְּלֵב קָשֵּלֶה II Sam. 18. 14, au milieu du chène.

בּלְתָּה בְּלְבֶּר נְהַרֶח: Cœur: הְּלְבֶּר נְהַרֶח: Dan. 7. 28, et je conservai ces paroles dans mon cœur.

לְבָאוֹת (pl. de לְבִיא lion) n. pr. Lebaoth, ville de la tribu de Siméon, Jos. 15. 32; ביה לְבָאוֹת 19. 6.

לְבַּב Kal inusité. Niph. (de לַבֶּב Kal inusité. Niph. (de בַּב). Acquérir du cœur, de l'intelligence :

Pi. 1° De בב כפער, captiver ou blesser le cœur: בְּלְהִי צְּהִיהִי בְּלֵּהוֹ. Cant. 4. 9, tu as captivé, enlevé, ou blessé, mon cœur, ô ma sœur, mon épouse!—
2° De בְּבָבָה gâteau, pétrir des gâteaux: וּהְלַבֵּב לְעֵיבִי שְׁתַּה לְבָבוֹת II Sam. 13. 6, qu'elle fasse, pétrisse, devant mes yeux,

deux gateaux.

בְבָב Cœur (v. בַּלָּ).

לבל chald. m. Cœur: וְרַצְּיוֹפֵ לְבְבָּךְ Dan. 2. 30, et les pensées de ton cœur; בּלְבָה 5, 21, et son cœur.

קבר Seul, seulement (v. I לֶבֶּר).

לְבֶּהְ f. (de הְבָּהְבָּט). Flamme: מְּלַבָּתר Exod. 3. 2, dans une flamme de feu, ou au milieu du feu (v. בַּבָּל

לְבָּה f. Cœur: לְבָּה f. cœur בְּמָלָה לְבָּהְה Ez. 16. 30, combien ton cœur est languissant, ou corrompu (le plur. ביביה les cœurs, v. à בֹב).

(לְבֹנֶת v. לְבוֹנָה).

sa femme (qu'il hait, et dont il ne veut cependant pas se séparer, qu'il retient comme son vêtement), ou : sa violence (couvre) s'exerce contre sa femme.

לבוש chald. Vetement : ילבוש Dan. 3. 21, et leurs vetements.

לבט 'Kal inusité. Niph. Se précipiter, trébucher: אַבְּיִר שְׁמָּחִים וּלְבַבּט 'Prov. 10. 8, 10, le sot de lèvres, le bavard insensé, se précipite, trébuche; selon d'autres: se fatigue en vain, ou : est puni יְבָּים לֹאִרְבֶּין וְלָבֵם 'Osée 4. 14, et le peuple sans intelligence trébuche, se perd, ou sera puni.

אַרְלֵם שֶׁם בְּלָבִיא m. Lion, lionne: אָרְלֵם שֶׁם בְּלָבִיא Osée 13. 8, et là je les dévorerai comme un lion; אָרָבְיּא אָרָי וּבְּלָבִיא Nomb. 24. 9, il s'est mis sur les genoux, il s'est couché comme un lion et comme une lionne; pl. m.: בְּמִיבִּי בְּיִרְרָ לְבָּאִם Ps. 57. 5, mon âme est au milieu des lions (pour בְּאַרִיר: / לְבִּרִאִים pl. fém.: אָרְחַזַּיִן לְלָבְאִירִי / נְבָּאַרָּיִר: אָרָוֹרָי / אָרָרִי / אַרָּאַרָּי / Nah. 2. 13, il étrangle (les bêtes) pour en nourrir ses lionnes.

לְּכָיָא f. Lionne : לְכִיָּא Ez. 19. 2, quelle (femme était) ta mère (puissante) comme une lionne!

לְּכִיכְה (Câteau; seulement plur: אוֹרְבְּהַיּה לְּבְּבִּהְיִח II Sam. 13. 8, et elle fit cuire les gâteaux, ou les plats (v. לָבַב Pi. 2°), (peut-être de בַּב, propre à conforter le cœur, cordial?).

לְבָּנֶת לְבַנֶּת לְבַנֶּת לְבַנֶּת לְבַנֶּת לְבַנֶּת לְבַנֶּת לְבַנֶּת לִבְּנָת לִבְּנָת לִבְּנִת לִבְּנָת לִבְּנָת הואס בּיִּלְם בּיִּג בּיִנת בּיִנת בּיִנת בּיִנת בּינת בּית בּינת בּ

Hiph. 1º Intrans. Devenir ou être blanc: וּבְּשֶׁלֶנְ צֵּלְבֵּרן Ps. 51. 9, et je deviendrai plus blanc que la neige (יְּבְּרָבְּיִן Joel 1. 7, les branches (de la vigne) sont blanches (sèches, mortes).

— 2º Trans. Rendre blanc: יְּבְּבְּרֵרְ וְלַלְבֵּוְן Dan. 11.35, (pour בְּלְתַלְבֵּן) et pour (les) purifier, les rendre blancs; בּלְבֵּרְ מָּרָבְּיִ לְבִּוֹן Aboth, blanchir la figure de (quelqu'un), c.-à-d. l'offenser.

Hithp.: ירְהַלְּבְּט Dan. 12. 10, et ils se rendront blancs, se purifieront.

לבל adj. (fém. ילבנית). Blanc: מל אָשֶׁר־: Gen. 30. 35, tous (les animaux) auxquels il y avait du blanc (qui avaient des taches blanches): יְבִּירָדְ לְבָּיִר יִלְבָּיִר tements soient blancs; בְּיִרִית לְבָּיִר יִרא Lév. 13. 4, si c'est une tache blanche; plur.: לְבָּיִר יִלְבָּיִר 13. 38, des taches blanches.

177 n. pr. Laban, fils de Bethuel, beau-père de Jacob, Gen. 24. 39.

וֹלְילֵ (const. m.) Blancheur, ou adj. blanc: בְּלְיִתְּיִם בְּישִׁים Gen. 49. 12, et la blancheur des dents par le lait (par la quantité de lait qu'il boira); selon d'autres: ses dents seront plus blanches que le lait; אָבַי n. pr. selon quelquesuns (v. אַבּיבָּים).

לְּבָנְהְ f. La lune: רְּמָה בַּלְּבָּהְ Cant. 6. 10, elle est belle comme la lune; אורי Is. 30. 26, la lumière de la lune (v. יְבָּהְ fém. de לֵבֵּן blanc).

לְבָנָה n. pr. m. Esdr. 2. 45; לְבָנָה Néh. 7. 48.

לְבָּנְים fen. 11. 3, faisons des briques (ou parce qu'elles étaient faites d'une argile blanche, ou parce que le feu les blanchit); קבָנִים בַּנִיבְּים בַּנִיבְּים בַּנִיבְים בַּנִיבְים בַּנִיבְים בּנִיבְים Ez. 4. 1, prends une brique; Exod 5. 19, vous ne diminuerez rien de vos briques (de la quantité des briques que vous avez à faire).

לְּבְנָּהְ m. Nom d'un arbre, le peuplier blanc (?): מַשֵּל לִבְנָּח Gen. 30. 37, des branches de peuplier blanc; יְבָּנָה Osée 4. 13, sous les chênes et les peupliers; selon d'autres: l'arbre de qui découle le storax.

לְבְנָת f. Clarté, transparence: לְבְנָת Exod. 24. 10, comme un ouvrage de saphir brillant et transparent; selon d'autres, const. de יְבַנְת pierre: ouvrage fait de la pierre de saphir, ou de carreaux de saphir.

לְבְנָה n. pr. 1° Lebnah, ville de la

tribu de Juda, Jos. 15. 2; plus tard donnée aux prêtres et ville de refuge, 21. 13. — 2° Station dans le désert, Nomb. 38. 20.

לבְּנָה et לְבֹנָה Encens (de לְבְּנָה le blanc est le plus estimé): בְּנִי וְּטָּר בַּנְה Lév. 24. 7, de l'encens pur; בְּבִּיה בְּנִיה הַלְבּנִה 14, les arbres qui portent l'encens; בְּנִיה הַלְבֹנִה 4. 6, la colline de l'encens.

לבונה n. pr. Lebonah, une ville près de Silo, Jug. 21. 19.

לְבְנוֹן (souvent avec l'art. לְבְנוֹן n. pr. d'une montagne entre la Syrie et la Palestine, le Liban, dont une partie est couverte de neige, de בָּלָּ שׁלָג לְבְנוֹן montagne blanche: שַׁלְג לְבְנוֹן Jér. 18. 14, la neige du Liban; תַּלְבֵין עַרִּיִר עַרְבָּין Jos. 11. 17, la plaine du Liban, la vallée entre les différentes hauteurs de cette montagne, au-dessous du mont Hermon (entre le Liban et l'Anti-Liban).

לְרְנִי (le blanc) n. pr. Lebni, fils de Gerson, Exod. 6. 17; n. patr. également לְבְנִי Nomb. 3. 18.

(שִׁיחוֹר לִבְנָת v. לְרָנָת).

et לָבַשׁ (fut. בּיִּנְבַשׁ) Mettre un habit, se revêtir, couvrir, envelopper comme un habit : ולבשׁ בגדים אַחַרִים Lév. 6. 4, il prendra d'autres vetements; une fois avec אֲשֶׁר לָבַשׁ־בּוֹ חַבֶּּילָךְ: בּ Esth. 6. 8, (l'habit) dont le roi s'est revêtu; absol.: לבוש ואין־לְחֹם לו Agg. 1. 6, so vêtir, se couvrir d'habits, sans être échaussé; part. pass.: לבוים בַּהַים Ez. 9. 2, (et l'un d'eux) était revêtu d'une robe de lin; קאָרשׁ לָבוּשׁ חַבַּוּרם 9. 11, l'homme vêtu d'une robe de lin; figurement : הַשְּׁבֶר לָבְשָׁהַ Ps. 104. 1, tu as revêtu la majesté et la gloire; לָבֶשׁ תַּי לו דיקאור 93. 1, l'Eternel s'est revetu de force, il s'en est ceint, armé (re régime des deux verbes); לַבָּשׁ בְּשָׂרָד רָשָּה Job 7. 5, ma chair est revêtue, couverte, de vers; לָבִשׁוּ בַרִים תַאָאוֹן Ps. 65. 14, les paturages se couvrent de troupeaux, ou : les béliers couvrent les brebis (v. קבים אַרְגִּים (Pr. 14. 19, (tu as été) enveloppé dans la foule de ceux qui ont été tués; selon d'autres, שֹלְלְּבּי subst. (ע. שׁנְאַלָּרִי (tu as été jeté) comme un vêtement (souillé de sang) de ceux qui ont été tués; שֵּלְבְּשִׁרִּ בִּלְבְּשׁׁרִּ בַּשׁׁר 8. 22, ceux qui te haīssent seront couverts de honte; אָלָבְּשִׁרִּ רַיִּלְבְּשׁׁרִי Job 29. 14, je me suis revêtu de la justice, et elle m'a couvert (comme un manteau); יבְּשַׁרִּבְּיִר לְבְּשָׁרִי (Jug. 6. 34, et l'esprit de l'Éternel remplit (Gédéon).

Pou. part.: תַּבְּיִנִים מְלְבָּיִנִם Esdr. 3. 10, les prêtres revêtus de leurs ornements; בְּנָיִים בְּנָיִים T Rois 22. 10, revêtus de leurs habits royaux.

Hiph. trans. Habiller, donner des habits à quelqu'un : נַיַּלְבְשׁוּם נַיַּנְבֶּלוּם II Chr. 28. 15, ils les habillèrent, les chaussèrent (leur donnèrent des habits et des souliers); avec un double acc.: יַיִּלְבָּשׁ אֹחוֹ מִּנְדֵי־ uca יַיֵּלְבָּשׁ Gen. 41. 42, (Pharaon) sit revêtir Joseph de vêtements de fin lin, ou de byssus; avec צַל: קלפישה על ביריד Gen. 27. 16, elle mit sur ses mains (et sur son cou la peau des chevreaux), elle en couvrit les mains et le cou (de son fils); au fig.: ישׁרָשֵׁי יַשְׁע Ps. 132. 16, je revêtirai ses prêtres de salut; אוֹרָבֶרוּ אֵלְבָּרשׁ חשים 132. 18, je couvrirai de honte ses ennemis; אַלְבִּישׁ שֶׁכֵּיִם כֵּוְרוּאַז Is. 50. 3, j'envelopperai les cieux de ténèbres.

לְבֵּשׁ chald. ((עוּלְבֵּשׁ הַיִּבְּשׁ). Même signif. que לָבָשׁ héb.: אַרְּאָרָאָ רְלְבַּשׁ Dan. 5. 7, il se vêtira, ou il sera revêtu, de pourpre.

Aph.: רְחַלְבִּישׁוּ לְרָנִיֵאל אֵרְוּנָא. 5. 29, et on revêtit Daniel de pourpre. לְבָישׁ (ע. לְבִישׁ).

לב m. Nom d'une mesure pour les liquides: אָלָנְ מָּיָדְי שָׁיַבְּי Lév. 14. 10, et un log d'huile (un log contient six œufs, il est la douzième partie d'un hin).

רְיוֹן ' Légion : רַבְּלְּטִּהָ לִנְיוֹנוּת Rituel , les légions (ennemies) ont occupé Jérusalem.

לה. pr. d'un grand village dans la tribu de Benjamin, Lod, Néh. 7. 37, 41. 35.

לְרָה (. Naissance (v. לָרָה inf.): מְצָּרָה

קּבְּקָין Osée 9. 11, (les enfants mourront) dès la naissance, ou dans le sein de leurs mères.

לה chald. (pour לא). Rien, (v. לא). הל (pour לא): הלא הילא Deut. 3. 11, n'est-il pas? (certes, il est).

קרָכִים n. pr. pl. Les Lehabim, un peuple descendant de Mesraim (sorti d'Egypte), Gen. 10. 13.

תלונג בור בין בין Eccl. 12. 12, et une méditation continuelle, beaucoup étudier; selon d'autres: beaucoup prêcher.

ח. pr. m. I Chr. 4. 3.

תַּלֵּהְ עָּרִיךְ מִצְרֵיִם: Languir (לָּצָּת) Cen. 47.13, le pays d'Egypte languissait, était épuisé, réduit à la dernière extrémité (par la famine); d'autres traduisent: était éperdu, désespéré.

Hiph.: פְּמְחַלַּחְלַתְּ דֵּיּרָת זְּמִים Prov. 26. 18, comme un homme qui se fatigue à

lancer des brandons, ou : comme un homme qui fait l'insensé et qui lance des brandons.

אנים להַט Brûler, flamboyer: אָשׁ Ps. 104.4, le feu brûlant, ardent (l'éclair); אָשְׁמְבָּה לֹחֲטִים Ps. 57.5, je suis couché au milieu de ceux qui lancent des flammes (pour בְּחִיהְ לְחָבִים , qui me poursuivent, me calomnient.

Pi. trans.: וְלֶּתְכָּח לְּחָטָח כָּל־צְצֵי חַשְּׁיָח לְחָטָח לְחָטָח לַּרְצֵצִי חַשְּׁיָח לוֹטָם Joel 1. 19, et la flamme a brûlé tous les arbres de la campagne; וְלְתִּט אֹיָח (וְלָּאָם Mal. 3. 19, et le jour qui doit venir les embrasera; בַּמְשׁׁי גָּיָלְים תְּלָרֶם לְּלַרֶם הַלְּחָם Job 41. 13, son haleine allume des charbons.

לְחֵים הַחְיָבֶּים m. Lame d'une épée : בְּחָשְׁהַ בְּּחָשׁ הַּבְּּחָיִשְּׁיִם Gen. 3. 24, la lame de l'épée qui s'agite, ou : à deux tranchants (v. הְּשָׁהְ Hithp.).

בּלְחָמֵיתָם : (לוּם m. plur. (v. לְּנִם m. Exod. 7. 11, (les magiciens firent la même chose) par leurs enchantements secrets; d'autres traduisent: par leurs fascinations, de la racine בַּחָשׁ.

לְחַכּר Kal inusité. Hithp. part.: דְּבְרֵי Prov. 18. 8, 26. 22, les paroles du calomniateur ou du médisant sont comme des friandises (qu'on avale avec avidité, v. קלָחַם, ou: se glissent, elles sont douces, flatteuses, ou: elles blessent comme des coups (transposé de בַּבְיִּחָ frapper, briser).

קרן pron. pers. f. pl. A elles, v. I הַן, pour בּלְיֵה Ruth 1.13, vou-driez-vous attendre après eux, a cause d'eux, (attendre qu'ils fussent grands)?

לְתֵוּ בְּלְּכָא וּפְּלְּכֵיא (chald. Donc, c'est pourquoi, mais, si ce n'est: קּמָל וּפְּלְּכָא וּפְּלְּכֵא (מְּבְּלְבִיּא (c'est pourquoi dites-moi le songe et son interprétation; לְתַוּ מֵלְכָּא (מַלְבָּא לַתַּוֹ מַלְבָּא (מַלְבָּא בַּעְרָבְיִּה בְּעְרָבְּא לַתְּנִי מַלְבָּא (מַנִי מִיבְּיִבְּי בְּעְרָבְּא לַמְיבְּי בְּעְרָבְּי בְּעְרָבְי בְּעְרָבְּי בְּעְרָבְי בְּעְרִבְּי בְעִרְבְּי בְּעְרִבְּי בְּעְרִבְי בְּעְרָבְי בְּעְרִבְּי בְּעְרִבְים בְּעִבְּיִבְ בְּעְרִבְּי בְּעְרִבְּי בְּעִבְיים בּעְבִיי בְּעְרִבְּי בְּעְרִבְּי בְּעְרִבְּי בְּעִבְיים בְּעִבְּיִבְ בְּעִבְּי בְּעִבְיים בְּעִבְּיִבְ בְּעְבִיים בְּעִבְייִבְ בְּעְבְיִבְי בְּעְבְיִבְייִבְ בְּעְבְיִבְייִבְ בְּעְבְיִבְיי בְּעְרִבְי בְּעְבְייִבְ בְּעְבְייִבְי בְּעְבְיִבְי בְּעְבְיִבְייִבְ בְּעְבְיִבְיי בְּעְרִבְיִבְי בְּעְבְיִבְייִבְ בַּעְבְיִבְייִבְייִבְ בְּעְבְיִבְייִבְייִבְיי בְּעְרִבְייִבְייִבְיי בְּעְבְיִבְייִבְ בְּעְבְיִבְייִבְיי בְּבְיבְייִבְ בְּעְבְיִבְיי בְּעְבְייִבְי בְּעְבְייִבְי בְּעְבְייִבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְייִבְ בְּיבְייִבְ בְּיבְייִבְ בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְייִבְייִבְּיי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבְייִבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבְייִבְיי בְּיבְּיבְייִבְייִי בְּיבְייִבְייִי בְּיבְּיבְייִבְייִי בְּיבְיבְייִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיבְיבְייִי בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִבְייִי בְּיבְייִים בְּיבְייִיבְייי בְּיבְייבְייִי בְּיבְייִבְייִים בְּיבְייִבְיייִבְייִייִיי בְּיבְייִבְייִיי בְּיבְייִי בְּיבְייִייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִיי בְּייִייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִייי בְּייִי בְייבְייי בְייבְייי בְּיבְייי בְּייבְייי בְּיבְיייוּי בְייִיייִיי בְייּייייי בְייבְייי בְייבּייי בְייייייי בְּייבּיייי בְייבְייייייייי בְי

לְנֵיקּה Troupe : לַנֵיקָת הַנְּבִיאִים I Sam.

19. 20, une troupe de prophètes (transposé de הַּחָּיִם).

לא Pour לא Non, v. לא.

לו רְבָר n. pr., v. לוֹ רְבָר.

לוא et איל conj. condit. Si, quand même; ou il exprime un souhait : oh si! un doute: peut-être. Avec le prét.; לו חכמו בשקרלו זאת Deut. 32. 29, s'ils avaient de la sagesse, s'ils comprenaient cela, ou : ils comprendraient ceci; לו חַפַץ בֵי לַחֲמִיחֵט Jug. 13. 23, s'il avait plu à Dieu de nous faire mourir (il n'aurait pas reçu, etc.); avec le fut.: לו-חיח רעח אַנביר בַאַרֶץ Ez. 14. 15, si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches (-alors ces trois hommes seuls seront delivres); avec le part.: ילא אוכר על-עביר II Sam. 18. 13, et quand même je peserais dans ma main, c.-à-d. quand tu me donnerais (mille pièces d'argent); לו עמר שמע לי Ps. 81. 14, oh si mon peuple m'ecoutait! Dans tous ces endroits, la condition ou le souhait qu'exprime le mot 3 ne s'accomplit pas, ou du moins l'accomplissement est incertain. לוּ רַשְּׂטְפֵנוּ רוֹסֶף Gen. 50. 15, peut-être Joseph nous haira-t-il, nous traitera-t-il en ennemis: לוּ רָשִׁמְצֵאל רָחִרֶח לְּפָנֵיך Gen. 17. 18, s'il arrivait que! c.-à-d. je souhaite, ou: fais-moi la grace qu'Ismael vive devant toi ; אם־אַחַת לוּ שִׁמַצַנִי 23. 12, si tu voulais m'écouter! ou : écoute-moi, je te prie ; לו־מַחָנוּ בָאָרֵץ מְצְרַיִם Nomb. 14. 2, que ne sommes-nous pas morts (plut à Dieu que nous fussions morts) dans ו'Egypte! לוא־קרים Is. 63. 19, ٥ si tu voulais fendre, ouvrir, les cieux! selon d'autres: est-ce que tu as fendu les cieux (pour ceux qui ne portent pas ton nom)? affirmatif: לוּ רָדִי כִּרְבֶּרֶף Gen. 30. 34, bien, qu'il soit fait selon tes paroles, ou puisse-t-il arriver selon, etc.

לְּבְים n. pr. pl. d'un peuple, les Lybiens, II Chr. 12. 3 (ne se trouve mentionné qu'à côté des Egyptiens ou des Ethiopiens), Dan. 11. 43, לָּבִּים (ע. בַּבְּים).

לוד n. pr. Lud, fils de Sem, Gen.

10. 22, souche d'un peuple en Asie (למים. למים).

לְּחָרֵּא יִלְּרָיָּבּי 1º S'attacher, rester auprès de quelqu'un, l'accompagner: יְּחָיָּא יִלְּרָיִּבְּי Eccl. 8. 15, ceci restera avec lui, (ces jouissances) l'accompagneront dans son travail, ses peines.—2º (Etre attaché, obligé, par des prêts), emprunter: יְחָיָּבְּי רָּאָרָ וֹאָבְּי רָשָׁרְ Deut. 28. 12, mais tu n'emprunteras pas (des autres); אַרָּיִם בְּטָּרְ Néh. 5. 4, nous avons emprunté de l'argent; מְּבִּין רַיִּבְּי רָּטָּרְ יִבְּיִלְּיִּ Ps. 37. 21, le méchant emprunte et ne paye pas.

Niph., comme Kal 1°: רְיַלָּדְיּ עָלֶּדְיּ, Nomb. 18. 2, רְיַלְּדִי עָלֶדִי, 18. 4, qu'ils s'attachent, se joignent, à toi (qu'ils t'assistent); avec בְּיִבְּיִי אֲלִי אַלִּדִי, אַלִּדְיָ אַלִּדִי, אַלִּדְיּ אַלִּדִי אַלִּדִּי אַלִּדִּי אַלִּדִּי אַלִּרִי אַלִּדְיּ אַלִּדִּי אַלִּדְי בַּעְּדִי בִּיּבְי בִּיּבְי בִּיִּבְי בִּיּבְי בִּיּבְי בִּיבְּי בַּיבְּי בִּיבְּי בִּיבְּי בִּיבְּי בִּיבְּי בִּיבְּי בִּיבְּי בִּיבְּי בִּיבְּי בִּיבּי בּיבִּי Ps. 83. 9, l'Assyrie est aussi liée avec eux.

Hiph. Prêter: חַרָּיִרָּ מִּיְרָם וְּיִרְּטָּרָ מִּרָם Deut. 28. 12, tu prêteras à plusieurs peuples; avec un double acc.: אָם־בָּטֶּרְ חֵלְּיָרְתְּ אָיִר בַּעָּרִי Exod. 22. 24, si tu prêtes de l'argent à mon peuple (aux pauvres d'entre mon peuple); part.: מַבַּעַלְיָרִוּ עַּעֹּיְרִי זַּעֹנְיִי Is. 24. 2, comme celui qui prête sera celui qui emprunte.

"Pi. Accompagner: אֵין מְלַנִּין לוּ לְאָדָם Aboth, (ni l'or, ni l'argent) n'accompagnent l'homme (à sa tombe).

אל־רְלְזּהּ מַעֵּינֶיהְ הַאָּרְלְזָּהּ מַעֵּינֶיהְ אַלְּאָר. S'éloigner: אַל־רְלְזָּהּ מַעֵּינֶיהְ Prov. 3. 21, que (ces choses, ou ces conseils, que je vais te donner) ne s'éloignent pas de devant tes yeux (tâche de les avoir toujours devant les yeux).

Niph. S'écarter, s'égarer, se pervertir; part.: אָר הוּנְבֶּח הַי Prov. 3. 32,

car Dieu a en abomination celui qui s'égare, le pervers; רְּמִלְּיִם בְּעָלְיִם בְּעָלְיִם בְּעַלְיִם בְּעָלִים בְּעַלְיִם בְּעָלִים בְּעַלְים בּעַלְים בּעִים בּעַלְים בּעַלְים בּעַלְים בּעַלְים בּעִּלְים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעים בּעבּעים בּעב

Hiph.: אַל־יַלִּיזוּ מֵשֵינֶיךָה Prov. 4. 21, (Degesch p. יָלִיזוּ) que (mes paroles) ne s'éloignent pas de devant tes yeux.

לה m. Nom d'un arbre : קלה Gen. 30. 37, et (des branches) d'amandier (ou de noisetier).

לח. pr. 1° Luz, ville de la tribu de Benjamin, Jug. 1. 23, appelée aussi Bethel; אין Jos. 18. 13. — 2° D'une ville dans le pays de Hettim, bâtie par un homme venu de la première ville de ce nom, Jug. 1. 26.

לוֹחַ m. (pl. היוֹחיז et הוֹחַיִּ). 1° Table sur laquelle on écrit, ou grave: לתוֹים Deut. 9.9, les tables הַאַבְנִים לוּחֹת חַבְּרִית de pierre, les tables de l'alliance; aussi שני לחו חערת Exod. 31. 18, les deux tables du témoignage. — 2º Planche: בל-לְחֹחַיִם Ez. 27. 5, (f. duel) toutes les planches des vaisseaux (parce qu'elles étaient doubles, ou des deux côtés, ou des deux étages des vaisseaux); היקחת על-דולחו I Rois 7. 36, (Hiram) grava sur les tables (les entredeux?) du socle; לויון אַרָיז Cant. 8. 9, une planche, un ais de bois de cedre; מיתבם על-לויח לבה Prov. 3. 3, écris-les sur la table de ton cœur.

ת להוית n. pr. Luhith, ville dans Moab, Is. 15. 5.

שְׁחֵוֹי (l'enchanteur) n. pr. avec l'art. שׁתְּוֹשׁתָּ, Néh. 3. 12.

(ע. שלים) Couvrir, envelopper. Part. act.: אָנְיִים יַלְּוֹט עַלִּיבֶּל עַלְּיִּטְעָּיִם וּבְּיִּלְיִם עַלִּיבָּל עָלִים וּבְּיַל עַלִּיבָּל עַלִּיבָּל עַלִּיבָּל עַלְיַבְּעָבְּים וּבּ. 25. 7, (le 1°, subst.; le 2°, part.) (il fera disparattre) le voile qui couvrait, enveloppait, tous les peuples; une autre forme du part. ou adj. est שלים equi est secret; de la l'adv. שלים secretement, doucement, sans bruit: שלְּיִב Ruth 3. 7, elle vint tout dou-

בּיְבִּירֹת — בְּּלֶּם I Sam. 24. 5, (David) coupa secrètement (le bord de la casaque de Saul); part. pass.: יְּתָּבִּי I Sam. 21. 40, (l'épée de Goliath) est enveloppée dans un drap derrière l'éphod, ou: (le grand prêtre le dit) après avoir consulté l'éphod; puis, agir, opérer, secrètement; de la בִּיבָּי pl., les arts secrets, la magie: אור בּיִבְּיִ בְּיִבְּיִרִם בְּּלְפֵירָם בּּא בּיבָּי בַּעַרָּים בּא בּיבָּים בּא פּרַפּירָם בּא פּרַפּים מּא פּרַפּירָם בּא פּרָבּיִים בּא פּרָפּיִים בּיּיִבְּיִים בּא פּרַפּירָם בּא פּרָפּיִים בּא פּרַפּירָם בּא פּרָפּיִים בּא פּרָבּיִים בּא פּרָפּיִים בּא פּרָפּיִים בּא פּרָפּיִים בּא פּרָפּיִים בּא פּרָפּיִים בּא פּרָפּיִים בּייִים בּא פּרָפּיִים בּייִים בּייִים בּייִים בּא פּרָיִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּא פּרָבּיים בּא פּרָבּיים בּא פּרָבּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּא פּרָבּיים בּייִים בּייים בּייים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּייִים בּייים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּייים בּייִים בּייִים בּייים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייים בּיים בּיים בּי

Hiph.: וַיַּלָם מָּנְיוֹ הְאַהֵּרְוּמוֹ 1Rois 19.13, il enveloppa son visage, se couvrit le visage, de son manteau.

לום m. Le voile, Is. 25. 7 (ע. לום m. pr. Lot, fils de Haran, neveu d'Abraham, Gen. 11. 27; בברלום Deut. 2. 9, aux fils de Lot, aux Moabites.

לוֹטְן (qui enveloppe) n. pr. Lotan, fils de Seīr, Gen. 36. 20.

יוֹ? (attachement, v. לָּהָיוֹ, n. pr. Lévi, troisième fils de Jacob, Gen. 29. 34, chef de la tribu de ce nom, destinée aux services du culte, et dont une partie, les descendants d'Aaron (מַרַיּת צְּחַרִּים), était les prêtres; n. patron.: בֹּרִיים Lévite, plur. בִּרִּיִים.

לוֹל chald. (plur. לכיים). Lévite: מַזְינַיִּא Esdr. 6. 16, les prêtres et les lévites.

Prov. 1. 9, 4. 9, un accompagnement, ou un accroissement, de grace (עניף); d'autres traduisent: une couronne de grace, un ornement gracieux.

י לְנְיָה בּלְּיָה וּ בְּלְיָה וּ f. Accompagnement: תְּלְיָה וְשִׁר וֹ l'accompagnement fait à un mort qu'on porte à la sépulture; aussi: le convoi même.

ת ווח monstre marin qui se plie comme un serpent, léviathan: אוֹנְיָתְן בְּחַשׁ בַּרְתַּן וְבָּל בִּוֹנְתָן בְּחַשׁ בַּרְתַּן בְּתַשׁ בַּרְתַן וְבָל בִּוֹנְתוּן בְּחַשׁ בַּקּבּוֹן וְבַל בִּוֹנְתוּן בְּחַשׁ בַּקּבּוֹן וּבַל בִּוֹנְתוּן בְּחַשׁ בַּקּבּוֹן וּבַל בִּוֹנְתוּן בְּחַשׁ בַּקּבּוֹן וּבַל בִּוֹנְתוּן בְּחַשׁ בַּקּבּוֹן וּבַל בִּוֹנְתוּן בְּחַשׁ בַּקּבּוֹן וּבִּל בִּינְתוּן בְּחַשׁ בַּקּבּוֹן וּבִּל בִּינִתוּן בְּחַשׁׁ בַּרְבִּוֹן וְבַּל בִּינִתוּן בְּחַשׁׁ בַּקּבּוֹן זוֹ בַּבְּל בְּחַבּיוֹן בּיִבְּעוֹן בּבּיבְּעוֹן בּבּיבְּעוֹן בּבּיבְּעוֹן בּבְּיבְּעוֹן בּבְּיבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּיבְּעוֹן בְּבִּעוֹן בּבְּיבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּיבְּעוֹן בּבְּיבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּיבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּיבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּיבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּעוֹם בּבְּיבִּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּעוֹן בּבְּעוֹים בּבְּיבִין בְּבִילוּ בְּבִילוּן בְּבִּעוֹן בְּבְּעוֹים בּבְּיבִין בְּבִּעוֹם בּבְּיבִין בְּבִּעוֹים בּבְּיבִין בְּבִּעוֹים בּבְּיבִּין בְּבִּעוֹים בּבְּעוֹים בּבְּיבִין בּבְּבּיבְּעוֹיִים בּבְּיבְּעוֹן בְּבְּעוֹים בּבְּיבִּין בְּבִּיבְּעוֹן בְּבִּיבְּעוֹן בְּבִילוֹ בְּבִילוֹן בְּבְיבִּיוֹן בְּבְיבִּין בְּבִילוֹים בּבְּיבִין בְּבְיבִּיוֹן בְּבְיבִּין בְּבְּיבִין בְּבִּילוֹים בּבְּיבִין בְּבְּיבִין בְּבְיבִּים בּבְּבּיבִין בּבְּיבִין בְּבִיבּין בְּבִּיבִּין בְּבִּיבִּין בְּבִּיבְּיִים בְּבִּיִים בּיוֹיבּיוֹם בּבּיים בּבּיבּיוֹם בּבּיים בּיבּיוֹם בּבּיבּים בּבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיוֹים בּבּיים בּיבּים בּיבּיים בּבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבְיבְּים בּיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּי

et du léviathan, le serpent à longs replis (symbole des rois et des peuples puissants et hostiles); אָנְיִדְיִם פֹרֵר לִּנְיָתְן Job 3. 8, ceux qui sont disposés, ou destinés, à susciter Léviathan (à évoquer le mal); selon d'autres: לְּיָרָת, dans ce passage, serait le subst. בין pron. pour : à éveiller leur deuil.

m. Escalier en limaçon; seulement plur.: וְבְלְּילִים רְצֵלוּ צֵלֹרְיוִמְיבֹנְיִח I Rois 6. 8, et on montait à l'étage du milieu par un escalier qui allait en tournant.

בול בי Le nom que l'on donne à la branche de palmier qui figure dans la solennité de la fête des tabernacles, voir Lév. 23.

et לולא conj. condit. (composée de is si, et de is non). Si non, si (la chose) n'(était) pas : לוּלֵר אֵלדֵוּר אָבִרי—דְירַח לים Gen. 31. 42, si le Dieu de mon père - n'était pas avec moi (ne m'était favorable); לולר קינם אורב צגור Deut. 32. 27, si je ne craignais pas la fureur des ennemis, c.-à-d. j'arrête ma vengeance pour ne pas satisfaire la colère des ennemis, qui diraient, etc.; לוּלֵאוּ בעגלחי Jug. 14. 18, si vous n'eussicz pas laboure avec ma genisse ; לולא דַבְּרָתָּ II Sam. 2. 27, si tu n'avais pas dit : (Que les jeunes gens s'élèvent, etc., v. vers. 14); d'autres traduisent au contraire : (si tu avais dit) que n'eussestu dit plus tôt: (les paroles du verset 26) Est-ce que l'épée sévira toujours, etc.?

17. 16, אַלָן Jug. 19. 20, avec יו conv.: וילן (Kimchi classe tous les futurs sous le *Hiph*.); aussi des choses inanimées: ילארילין חַלַברחַאָר פרדבּקר Exod. 23. 18, et la graisse de l'animal sacrifié le jour de ma fête ne restera point jusqu'au lendemain (sans être brûlée); וְטַל יַלִּדּן בּקצירִי Job 29. 19, et la rosée s'arrêtera la nuit sur mes branches ; בערב ילין בכי Ps. 30. 6, le soir, les pleurs arrivent, pour durer toute la nuit (mais le matin vient le chant de la joie) ; משוֹ בְּטוֹב מַלָּרן Ps. 25. 13, son ame demeurera dans le bien, la béatitude ; וָאַרֶם בַּיכֵור בַּל־רַלָּין 49. 13, l'homme ne restera point dans l'éclat, ou : avec les biens (les honneurs et les biens de l'homme ne sont pas stables); וּבְדַשִּרוֹתָם מֵלַן עֵינִי Job 17. 2, mon œil voit comment ils m'irritent, ou : mon œil doit passer la nuit tout éveillé, sans pouvoir dormir à cause de leurs insultes.

Niph. Demeurer assidûment auprès de quelqu'un, l'obséder avec des plaintes, murmurer contre lui : יַלְפּׁי דָּיְצָם בָּלֹּי בּיִבְּינוּ נְיִצָּם בָּלֹּי Exod. 15. 24, le peuple murmura contre Moïse.

Hiph. 1º Trans. du Kal. Faire demeurer, garder : ער־פַּחָר חַּלִּרן מְקוֹבֶה Jér. 4. 14, jusqu'à quand garderas-tu dans ton cœur (tes pensées iniques, perverses) ! לא־חַלִּין מְּעָלַה שָׂכִיר אָהָף Lev. 19. 13, tu ne garderas, tu ne retiendras pas, le salaire du mercenaire, de l'ouvrier, chez toi (jusqu'au matin). --2º Même signif. que Niph.: אַטֵּר חַלָּרנֹחָם אלי Nomb. 14. 29, vous qui avez murmuré contre moi ; part. pl.: מַלִּינָם 17. 20, et מַלְּינִים 14. 27; ful.: une fois נַיָּלֵן בועם Exod. 17. 3, le peuple murmura; mais aux autres endroits : דַּלָּרנּה et דַּלָּרנּה (cheth. יְמלונוּ , הְאלונוּ , יִעלונוּ , הְאלונוּ , הָאלונוּ , רְאַלונוּ , הָאלונוּ אַר־תְּעֵרָת Nomb. 14. 36, ils avaient fait murmurer tout le peuple contre

Hithp:: מְצֵל שְׁדֵל Ps. 91.1, il demeurera, se reposera, à l'ombre du Tout-Puissant; סַלַּע רָשְׁעֹן וְיִרְחָלוֹטְ 28, (l'aigle) demeure et séjourne, ou se repose, sur le rocher. אלים Boire, avaler: יְשֶׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלַשׁרוּ 16, ils boiront, ils en avaleront (jusqu'à la lie); selon d'autres: et chancelleront; עַלִּיבֶוְ וְּבֶרֵי לָשׁי Job 6. 3, c'est pourquoi mes paroles sont entrecoupées, étouffées (par la douleur).

Hiph.: מּוֹקֵשׁ אָרָם רְלֵע קֹרָשׁ Prov. 20. 25, c'est un piége pour l'homme de dévorer ce qui est consacré à Dieu, ou de profaner ce qui est saint (v. une autre explication de cet exemple à בַּלָּע.).

Pi. avec transposition des lettres: וְצָּמְרֹדָוּ רְעַלְעִּרּדְּטָ Job 39. 30, même ses petits (les aiglons) avalent, sucent, le sang.

לְּבְּבְּהְ לְבֵּרְהְ Railler, se moquer: לְבְּבְּהְ Prov. 9. 12, mais, si tu railles, si tu tournes tout en dérision, tu en porteras la peine toi seul; part. ou adj. ץ un moqueur, libertin, un homme qui méprise la religion et la morale: יח לְיִי מִי אַרָּי Prov. 21. 24, l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; פֿי עַ הַיִּייִ 20. 1, le vin (pour le buveur) est un moqueur (le vin rend insolent, frivole); בְּבִּים לַבִּים Ps. 1. 1, et dans un cercle, une société, de libertins, de moqueurs.

Hiph. 4º Même signif. que Kal: ורים הַלִּיצְנִי עַר־מָאֹר Ps. 119. 51 les superbes m'ont raillé excessivement; לַלַצִּים הוא יַלִּרץ Prov. 3. 34, s'il, ou de même qu'il se moque des moqueurs, qu'il les fait devenir un objet de rire, de mépris. — 2º Interpréter, être interprète, parler en faveur de quelqu'un : קר חַמַּלִרץ בֶּרנֹחַם Gen. 42. 23, car un truchement était entre eux (ils se parlaient par un interprète); מַלָּאָה מֵלִיץ Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de l'homme; וּמִלִּיצֵיןה שָּׁשְׁעוּ בִּר Is. 43. 27. même ceux qui parlaient en ta faveur (les meilleurs d'entre toi, à cause desquels je t'avais fait tant de grace), ou : ceux qui vous interprétaient ma loi, qui vous instruisaient, ont péché contre moi, m'ont désobéi; אֵילִים יָלִיץ אָשָׁם Prov. 14. 9, le péché est l'interprète entre les insensés; selon d'autres, 322

dans le sens 1°: les insensés (chacun d'eux) se jouent du péché.

Hithp: וְצַבְּּוֹ אֵל־הְּחְלוֹצְצֵּבּוּ Is. 28. 22, ne vous conduisez donc pas comme des gens frivoles, des moqueurs (v. verset 14).

לושר לישר פנייר ווא המקריקפייר ווא ביייר ביייר ווא ביייר ביייר ווא ביייר ביייר ביייר ווא ביייר בייר ביייר בייר ביייר בי

לוש n. pr. m. II Sam. 3. 15. (keri

לור ,לוָה ,לִי, Celui (v. יֹנָיָה, לָיָה.

לְּלְּהָּהְ f. (rac. מְּלָּהָה). Perversité: הְּלְּהָּהְ Prov 4.24, et la perversité des lèvres, la médisance (v. איז Niph.).

לח adj. Frais, vert: בֶּל־בֵּעְ־בָּת וְכָל־בַּעְ־בָּת בְּבָר בַּג. 21. 3, tout arbre vert et tout arbre sec; וְבָּנְבִים לַחִים Nomb. 6. 3, et des raisins frais (nouvellement cueillis); יְהָיִרִים לַּחִים לַחִים Jug. 16. 8, des cordes encore humides (fraiches, neuves).

לֵם m. Sève, force: אלהינָס לֵּלוּה. Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa force n'avait pas diminué.

לְחִילְּה, duel לְחִילִּה, const. לְחִילִּה, avec suff. לְחִילִּה, duel לְחִילִּה, const. לְחִילָּה, avec suff. לְחִילָּה, Joue, machoire: וְלְחִילָּה tam. 1. 2, ses larmes (restent) sur ses joues; אַר לְּחִילָּה Ps. 3. 8, car tu as frappé tous mes ennemis sur la joue (tu les as humiliés),

ou tu leur as brisé la machoire; בְּדֶרְבָּהְי Job 16. 10, avec insulte, en m'insultant, ils m'ont frappé sur les joues; לְּרִירִים Jug. 15. 15, la machoire d'un ane; בִּילְרָיֵים Deut. 18. 3, l'épaule et les machoires (d'une victime).

תה n. pr. d'un endroit dans le pays des Philistins, Léchi, Jug. 15. 9, et זְּבָּה 15. 17, Ramath Léchi, l'endroit où (Samson) avait jeté la machoire de l'ane.

י לְחִישְׁה f. Dard : וּלְחִישָׁה לְּחִישָׁה Aboth, et leur dard est le dard d'un serpent (v. לַחַשׁה).

לְחַךְּ Brouter. Kal: לְּחָרְּ Nomb. 22. 4, comme le bœuf consume, broute (jusqu'à la racine), l'herbe du champ.

Pi. (ע. מְמַרְם Lecher: רְאָת וֹשְּרֵים (עִּרְתְּכָּח I Rois 18. 38, (le feu) lecha, dévora même l'eau; מְמָרְל וְתְּכָּח וַבְּרָים וְתְּבָּח Nomb. 22. 4, maintenant ce peuple dévorera (tout ce qui nous entoure); יְבָּרָים עָקָר בְּיִרָּים אַרְים וּאַרָה וֹנִים עָקָר בַּיִּרָים אַרְים וּאַרָּם וֹנִים עָקָר בַּיִּרָם וֹנִים אַרְים בּיִּרָם וֹנִים וֹנִים עַּרָּם בּיִּרָם וֹנִים וֹנִים עַּרָּם בּיִּרָם עַּרָּם בּיִּרְם בּיִּרָם בּיִּרָם וֹנִים בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִרְם בּיִּרְם בּיִרְם בְּיִרְם בְּיִים בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוּים בְּיבְיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְ

Niph. (v. Kal 2°). Se faire la guerre: יְחָרָיִ הְשִׁרְיּחָרְיִתְּר I Sam. 17. 10, nous allons nous battre ensemble, c.-à-d. en duel; avec l'acc.: מַשְׁרָּ בְּיִתְּ מִי נְלְּתְּיִם אוֹתָם Jos. 10. 25, (ceux) contre qui vous faites la guerre; aussi la chose à l'acc.: בְּתְּלְּחָרֵים II Chr. 32. 8, et pour conduire

nos guerres (combattre pour nous); avec ב : יַּלְקְדִם־בְּנוּי Exod. 1. 10, il nous fera la guerre ; avec נִלְחֵמוּ עם סִיסְרָא : נִלְחֵמוּ Jug. 5. 20, (les étoiles) ont combattu contre Sisarah; avec וְנְלְחֵמוּ אֱלֵיך: אֱל Jér. 1.19, ils combattront contre toi; mais avec צַל, combattre pour : וְּדִּעַּׂחַמּי אבריבם Neh. 4. 8, et combattez pour vos frères ; de même avec בַּי יַלְחַם לֶכָם: ל Exod. 14. 14, l'Éternel combattra pour vous. — ילְחֵם בֻּיִּרִים Jug. 9. 45, il attaqua la ville; יַכל לִחְלַחֵם עָלֵיתָ Is. 7. 1, ils ne purent la prendre (la ville de Jérusalem); aussi יַיּלָהָם דִּם־לְבָנָה Jos. 10. 29, il attaqua Lebna; on trouve une fois l'inf. בְּלְחֹם Jug. 11. 25.

סְחָל m. Action de combattre: אָז לָּחָם Jug. 5. 8, alors le combat, le siège, était devant les portes; ou verbe au Kal pour בָּחָם ; (Dieu) a attaqué, renversé, les portes de leurs villes.

Dn m. (aussi fém., Gen. 49. 20). 1º Nourriture: פָרָאֶן לוּ וְיֹאַכֵל לָחָם Exod. 2. 20, appelez-le, pour qu'il mange, prenne de la nourriture (chez nous); לַרִוּמוֹ בְּמֵעֵרוּ מַתְּפַּהְ Job 20. 14, sa nourriture se change (en fiel) dans ses entrailles. — 2º Pain : בְּוַעֵּה אָפֶּרְהָ תּאֹכֵל לֶחָם Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage, tu mangeras du pain ; נַשְׁיִדִילָהו צֵץ בְּלַּוִמוֹ Jér. 11. 19, détruisons l'arbre avec son pain, c.-à-d. avec ses fruits; d'autres traduisent : jetons du bois (empoisonné, du poison) dans sa nourriture; nnon one Neh. 5. 18, (l'argent pour) la nourriture, la table, qui était due, et que prenaient les gouverneurs; לַּחָפָּה Obad. 7, (pour אַלְשֵׁר לַּחְבָּךְ les gens qui mangent ton pain, ceux que tu nourris; לַרֵים אָשַׁרוּ לַרֵיב Lév. 3. 41, une nourriture, un aliment du feu, c.-à-d. un sacrifice consumé par le feu en l'honneur de l'Eternel ; בַּחַקְרַיבְכֶם אֵח־לַחְמִי Ez. 44. 7, tandis que vous m'offriez ma nourriture (la graisse et le sang qui m'étaient consacrés); לַחָם הַשָּנִים Exod. 35. 13, les pains de proposition, les douze pains qu'on exposait au temple, et qui y restaient d'un sabbat à l'autre (v.

Lév. 24. 8-9); ils sont appelés aussi רְּטָתְם חַמּּנְרֶטֶּח I Chr. 9. 32, les pains de l'exposition, exact. exposés en deux piles; לְּחֶם יהְּיָם Is. 28. 28, le blé (dont on fait le pain) est brisé, écrasé (par le fer); בְּחָם לְּשָׁם לְּשָׁם Eccl. 10. 19, pour se réjouir ils préparent le festin.

לְחָם chald. m. Festin: בְּבֵד לְּחֶם רֵב Dan. 5. 1, (Baltassar) fit un grand festin.

עה לחְמִי Nom patron., comme מְּחִבּלְּחְמִּי un homme de Bethléhem; אָר־לַּחְמִּי I Chr. 20. 5, (Elchanan, fils de Jaïr) de Bethléhem, ou (avec l'aide de David qui était de) Bethléhem tua le frère de Goliath; d'autres prétendent que לַּחְמִי est le nom du frère de Goliath; mais II Sam. 21. 19, on lit bien בְּיִר תַּלַּחְמִי (Elchanan, etc.) de Bethléhem.

בּחְכִּח n. pr. Lahamas, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

קְּתָנְהוּ chald. f. Concubine: אַלְתֵנְהוּ Dan. 5. 2, 3, et ses concubines; אַלְתִנְקוּ בּלְתַנְקוּה 5. 23, et tes concubines.

Niph. Se serrer : הַּמְּלָּהֵין אֶל-הַוּמְיר Nomb. 22. 25, (l'anesse) se serra contre le mur.

רְאִירִד אָת־תַּלַחִץ . Oppression : רְאִירִד אָת־תַּלַחַץ Exod. 3. 9, j'ai vu l'oppression; רְאָר בּאַר מַלָּט בְּעָר וֹאָת־בַּער מַנְיִנ בְּאַר בַּעַר וְאָת־בַּער וֹאָת־בַער וֹאָת־בַּער וּאָת־בַּער וּאָת־בַּער וּאָת־בַּער וּאַת־בַּער וּאַת־בַּער וּאַר מַנִינ בַּער וּאַר מַנִים בַּער וֹס מוֹנ מוּל מוּשְׁבּער וֹס מוּשְׁבָּער וֹשְׁבַער וּשְׁבַער וּשְׁבְּער וּשְּבְּער וּשְׁבְּער וּשְּבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְיבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְייִי וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְּבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְּבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְּבְּער וּשְׁבְּער וּשְּבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּבְער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבְּער וּשְּבְּער וּשְּבְּער וּשְבּער וּשְּבְּער וּשְּבְּער וּשְׁבּער וּשְּבּע וּשְׁבּע וּשְּבְּער וּשְּבְּער וּשְׁבְּער וּשְׁבּער וּשְׁבְּער וּשְבּע וּשְׁבְּער וּשְּבְּער וּשְּבְּער וּשְּבְּער וּשִיבְּער וּשִיבּע וּיִיבְּער וּשְבְּער וּשְּבְּער וּבְיוּב וּשְּבְּער וּבְּער וּבְיבְּער וּבְי

עוש (v. שויים). Kal inusité (si ce n'est

dans le nom propre שׁחַלְּהַתְּ Néh. 3. 12, l'enchanteur (v. לַּחָהָל).

Pi. Enchanter, conjurer: לְּמִיל מְּלְחָיל Ps. 58. 6, (un serpent qui n'entend pas) la voix des enchanteurs (qui veulent le conjurer).

Hithp. Parler tout bas l'un à l'autre: בי מְבְרָיוֹ מְחְלַחֲשִׁים II Sam. 12.19, (David voyant) que ses serviteurs parlaient tout bas entre eux; בְחֵר צָּלֵי רְוְלַהֲשִׁיּ בֶּלֹי Ps. 41.8, ils parlent entre eux en secret contre moi, tous mes ennemis.

לחש m. 4° Enchantement, exorcisme: וּנְבוֹן לְחֵשׁ Is.3.3, l'homme qui comprend (qui est initié à) l'art de conjurer, d'exorciser, ou : la science mystique, ou : qui est expérimenté dans les conseils; אַשר אַרךלָחָם לָחָשׁ Jér. 8. 17, (des serpents) contre lesquels il n'y aura point d'enchantement (les enchanteurs ne pourront rien); אם־יִשׂרָ דַעָּדָישׁ בָּלוֹאר Eccl. 10. 11, si le serpent mord faute d'enchanteur (qui le conjure). -2º Prière à voix basse : אַקרן לחש Is. 26. 16, littér. ils ont épanché la prière, ils t'ont adressé leur prière basse, c.-a-d. humble. — 3° Plur.: מַלְיִינִיים Is. 3. 20, et les amulettes (d'or ou d'argent); d'autres traduisent : les pendants d'oreilles.

לם (v. פול (v. פול).

b's m. Espèce de gomme odorante, la myrrhe; selon d'autres: le fruit du micocoulier ou du châtaignier, Gen. 37. 25, 43. 11.

לְשָׁאָה f. Une espèce de lézard, le stellion? Lév. 11.30.

לטושים n. pr. Les Latusim, peuple descendant de Dedan, Gen. 25. 3.

לְטִשׁ Aiguiser, marteler: בּיֹבְיבִי Ps. 7. 13, il aiguisera son epée; בְּיִבְיבִי Ps. 7. 13, il aiguisera son epée; בְּיִבְיבִי בְּיִבְּי בַּיִרְ בִּיבְי בַּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר Gon. 4. 22, aiguisant ou martelant tout ce qui forge le cuivre et le fer, c.-à-d. fabriquant les outils (selon d'autres: chef, premier de tous ceux qui forgent, etc.); בְּיִבִּיי בַּיִר לֵּיבִי Job 16. 9, (mon ennemi)

aiguise ses yeux contre moi (me regarde avec colère).

Pou. part.: מְחַעֵּר מְלְטָשׁ Ps. 52. 4, comme un rasoir affilé.

לְּנְיִת f. (rac. לְּנְיָת v. לְּנָתְּ). Terme d'architecture, plur. ליוֹת I Rois 7. 29, 30, 36, des ornements d'airain qui se liaient (et qui pendaient en festons).

ליל et לילה m. (n parag., const. ביל , pl. שירתר בַּלֵּדְל צִּלֵּךְ: Nuit: שִׁירִתר בַלִּדְל צִּלֵּדְל (בַּילות Is. 16. 3, prépare ton ombre (noire, épaisse) comme la nuit, ou comme celle de la nuit; ליל שמרים הוא Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection, ou : cette nuit (de Pâque) sera une nuit de célébration, elle doit être célébrée, consacrée en l'honneur de Dieu ; יַלַרוֹשָׁהָ מָרָא לרלה Gen. 1. 5, il appela les tenèbres la nuit; adverbialement nuitamment, pendant la nuit: יצמור האש לַילָח Exod. 13. 22, et la colonne de feu (ne manque jamais) pendant la nuit; לֵילֶהוֹ נֵיוֹם Is. 27. 3, et לֵילָח וְיוֹמֶם 34. 10, pendant la nuit et le jour (nuit et jour); au fig., malheur, calamité : שֹמֵר מַּח־אָלַרְלָּח Is. 21. 11, sentinelle, quoi de cette nuit? c.-à-d. que vois-tu arriver dans cette nuit, ou quand finira cette nuit, ce לובילות שַבל מִזּרֹלִי !Job 7. 3. et des nuits de douleurs me sont comptées, je suis accablé de malheurs, de souffrances.

לילְיָא chald. m. Nuit: בְּילְיָא Dan. 7. 7, dans des visions de nuit; מָּחַיִנֵי בַּילְיָא Dan. 5. 30, cette même nuit.

לילית f. (de ליל nuit): אַהְ־שָׁם הִירְנְּיְעָּה Is. 34. 14, là se retire l'oiseau de nuit; selon d'autres: le monstre, le fantôme de nuit (sirène?).

לין (v. לין).

לביא ולרש מחם: ג'לש מחם Is. 30. 6, la lionne et le lion (sortent) de là (de cette terre).

לי. n. pr. 1° Lajis, ville en Palestine, appelée plus tard Dan, Jug. 18. 29; איין בין Is. 10. 30. — 2° D'un homme, Palti, fils de Lajis, gendre de Saul, I Sam. 25. 44.

לבר (fut. לַבֶּר) Prendre, attraper, faire prisonnier, saisir: וַלְכוֹד לֹא יַלְכוֹד Amos 3. 5, sans que (le piège) ait attrapé quelque chose; וְרָשָׁמוֹ אֲשֵׁר־שָׁמֵן קלברו Ps. 35. 8, et que le filet qu'il a tendu en secret le prenne (qu'il y soit pris lui-même); פַּר־כָרוּ שׁוּהָות לְלֶּכְרֵנִי Jér. 18. 22, car ils ont creusé une fosse pour me prendre, pour m'y faire tomber; ואָת־כָּל־מַלְכֵיתָם לָכָר Jos. 11. 12, il fit prisonniers tous leurs rois; פרילכר יביר אַר־חַעִּיר Jos. 8. 21, que l'embuscade avait pris la ville; שַוֹּנְיַתְירוּ יַלְּמָּדְנוֹ אַר־װָרָשַׁע Prov. 5. 22 (p. אָרדּיָטָע), ses propres méfaits le prennent, le méchant (il se trouve pris dans sa propre astuce); וְלְכָרוּ לָחֶם אֵח־חַמֵּיִם Jug. 7. 24, interceptez les eaux, saisissez-vous des bords des eaux (que les Madianites occupent); דוֹשֵׁבֵם אֲשֵׁר־יִלְּתָּדֵנוּ יֵרְ Jos.7. 14, et la tribu que Dieu désignera par le

Niph. passif du Kal: פְלְּבְּיָה רְגְלָם Ps. 9. 16, leur pied a été pris (dans le piège); יְבְּלְבָּיה וְבּוֹרֶה Jér. 51. 56, ses vaillants, ses braves, sont faits prisonniers; בְּלְבָּיָה הָצִיר וְבִּלְבְּיָה הַצִּיר וְבִּיר הַצִּיר בָּיבָי בַּיְרָיָן זְצִיר בּיִר בַּיבְיר הַבָּיר הַבָּיר הַבָּיר הַבָּיר הַבְּיר הַבִּיר הַבְּיר הַבִּיר הַבְּיר הַיּר הַבְּיר הַבְּירְיבְּיה הַבְיר הַבְּיר הַיּבְיר הַיּבְּיר הַיּבְיר הַיּבְיר הַיּבְיר הַיּבּי הַיּבּי הַיבּיה הַיבּיר הַיבּיר הַיבּיר הַיּבּי הַיבּי הַיבּי הַיּבּי הַיּבּי הַיבּי הַיבּי הַיבּי הַיבּי הַיבּי הַיבּי הַיּבּי הַיבּי הַיבּי הַיבּי הַיבּי הַיבּי הַיבּי הַיבּי הַבּי בְּבְּיר הַיּבּי הַיבּי הַבְּיבּי הַיבּי הַבְּיבּי הַיבּי הַיבּיר הַיבּי

Hithp:: יְחַלְּכְּדֵּה וְלֹא יִרְשְּׁרְדֵּה Job 41.9, (les écailles du léviathan) se saisissent les unes les autres, s'attachent ensemble et ne peuvent pas être séparées; בְּבָּיֵב יְתַלְבָּיִד Job 38.30, et les faces (la surface) de l'abime se lient, les eaux s'attachent ensemble, deviennent solides par le froid.

ת (ע. לֶּבֶר). Piége ou la prise, action de prendre : יְשָׁמֵר רַיִּלְּלְּךְ מִּלְבֶר Prov. 3. 26, (Dieu) gardera ton pied du piége, ou : afin qu'il ne soit pris (dans le piége).

לְכְהֹ (v. aussi לְכְהֹ (v. aussi לְכָהֹ (v. aussi מְלַבְּה (v. aussi מְלַבְּה (v. aussi מְלַבְּה (v. aussi מְלַבְּה מִבְּרִית בְּרִית בֹּרִית בֹּרִית בֹּרִית בֹּרִית (Gen. 31. 44, viens donc, et faisons une alliance; fém. pour לְכִר Gen. 19. 32;

plur.: יְצַהְּדוֹ לְכֹּוּ וְנַדֵּוּרְנֵחֹנּ Gen. 37. 20, et maintenant allons, tuons-le.

לְכָּה pron. pers. (pour לְכָּה Gen. 27. 37, et pour toi maintenant que puis-je faire, mon fils?

לְכָּה n. pr. d'un homme ou d'une ville. Er, père de Lecha, ou : fondateur de la ville de Lecha, I Chr. 4. 21.

לְרִישׁ n. pr. Lachis, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 39.

עבו (ע. עבו (v. אבו).

בְּמִיבְּים לְלָאיז / f. plur. Nœuds: תְּמְיָּדִם לְלָאיז / f. plur. Nœuds: תְּמִיבְּים לָלָאיז / f. plur. Nœuds: רְבְּיִאיז / f. plur. Nœuds: רְבְּיִאיז / f. plur. Nœuds: רְבְּיִאיז / f. plur. Nœuds: reduction of constant plus features: des cordons qu'on a fait passer par les boucles).

. Pi. Enseigner, instruire: וַיַלְמָּדוּ בִּירוּרָה II Chr. 17. 9, et ils instruisaient (le peuple) de Juda; avec l'accus.: אַלֹּדִים Ps. 71. 17, Dieu, tu m'as instruit; avec un double accus.: לַּמֵּר־הַיָּעַת אַת־הַעָּם Eccl. 12. 9, il a enseigné la connaissance, la science, au peuple ; לַּמֶּדַ הָּר אֶּרָכֶם הַקּרִם Deut. 4. 5, je vous ai enseigné les lois; אַם אַת־הָיָעות לִצַּיְהְ אָת־הְיָכִיךְ Jer. 2. 33, meme aux plus mauvaises tu as appris tes voies (les plus corrompues ont encore appris de toi à faire le mal); avec l'accusat. et la chose enseignée au datif: מְלַמֵּד יְדֵי לַמְּלְחֵמָה Ps. 18. 35, il exerce mes mains au combat; avec 🗅: ורלמברו בארח משפט Is. 40. 14, (qui) lui a appris le sentier de la justice? avec יְםְיּ בְּּעְדְּעָהְ הְּלַבְּעָּדְי Ps. 94, 12, et celui que tu instruis par ta loi; avec le datif de la pers.: תַלְאֵל רְלַבְּּעִר דְּעָר Job 21. 22, (voudrait-on) apprendre à Dieu la sagesse?

Pou. Étre dressé, être exercé, appris: Pou. Étre dressé, être exercé, appris: קבנל לא לפּדְּדּי Jér. 31. 18, comme un jeune taureau qui n'est pas dressé (qui est indompté); part.: מְבְּיֵבְי I Chr. 25. 7, des hommes exercés dans l'art de chanter; הַלְּבְּיִדִּי מְלְּבְּיִדִּי Cant. 3. 8, des hommes expérimentés dans la guerre; הַלְּבְּיִדִי אֲלָנִיים יִבְּלְבָּיִדִי Is. 29. 13, une loi humaine (faite par les hommes), étudiée, apprise (non pas une loi divine, pratiquée spontanément).

(מַח ,ע) לְמָה ,לְמָה ,לְמָה ,לְמָה.).

(מו v. ים) למו (v. ים).

למוֹאֵל et לְמוֹאֵל (dévoué à Dieu, ou élu de Dieu) n. pr., le roi Lamuel, Prov. 31. 1, 4; le roi Salomon (?).

מָרָח לִּמָּר : (לָמֵד (ע. מְלֹחָר : 2.24, un ane sauvage accoutume au désert; קַּתְד לְמִּד : Jér. 13. 23, vous qui avez appris, ou qui êtes accoutumes, à faire le mal; יְכָל־מַּנֵין : Is. 54. 13, et tous tes enfants seront instruits (les disciples) de l'Eternel (seront des prophètes); לְּמִּרִן לְּמִּרִין : Is. 50. 4, une langue des instruits, une langue éloquente, savante.

קר, n. pr. 1° Lamech, fils de Methusael, Gen. 4. 18. — 2° Lamech, fils de Methusalah et père de Noé, Gen. 5. 25.

(פָן v. פָּן).

לְּמַעוֹ A cause, parce que (v. מַעוֹן).

לא m. (de לוּצָ avaler). Gorge, gosier: מְשֵׁכְּהָ שִׁנְּרֵן בְּלֹצֶּךְ Prov. 23. 2, tu mets un couteau à ta gorge.

לאכ Se moquer. Hiph. part.: ביִּדִּיּבּ וֹ מֵלְנִבְּיִם הְשַּלְאָבִי הָאָלְדִים II Chr. 36. 16, mais ils se moquaient de ceux que Dieu leur envoyait.

לְעֵנְ Railler, rire de quelqu'un : לְעֵנָה לְהְ הְחִילֵה מַח־צְיוּן Is. 37. 22, la vierge fille de Sion s'est raillée de toi;

Prov. 1. 26, je rirai lorsque viendra votre angoisse (malheur); אַלְעֵג לְרָשׁ חֵרֵם עֹשֵׁרּא Prov. 17. 5, qui raille, méprise, le pauvre, offense son créateur.

Niph.: נְלַצֵּג לְשׁוּן אֵדן תִּרְנָּח Is. 33. 19, qui balbutie seulement votre langue (v. עָלֵג,), ou dont le langage est bar-

bare et inintelligible.

Hiph. (le même que Kal): יְצְּחֵר בַּבְּרִי Job 21. 3, et après que j'aurai parlé, tu te moqueras (si tu veux); בְּלִירנּגִּי רַלְּצִינִּי לִי Ps. 22. 8, tous ceux qui me voient se moquent de moi; avec בו בו II Chr. 30. 10, et ils les raillaient, les insultaient.

לֵעֵנ יְמַלֶּם : Ps. 79. 4, (nous sommes devenus) un sujet de raillerie et de mépris pour ceux qui nous entourent; מַּבְּיבִים זַּלְּעֵנ יִשְּׁאֲנִים 123. 4, la raillerie des superbes, ou de ceux qui sont dans la prospérité; מִאָּבִים דְּאָבֶי יִשְּׁאַנִים Osée 7. 16, cela est la cause de leur opprobre dans l'Egypte; יְשִׁיְּאַנִים Job 34. 7, (qui comme lui, Job) boit la raillerie comme de l'eau (qui dit aussi facilement des blasphèmes).

לענ adj. 1° Qui bégaye, parle mal: והלענר שפח Is. 28. 11, (il parlera à ce peuple) par ceux qui begayent de la lèvre, qui parlent mal, un langage barbare, c.-à-d. par des peuples barbares; ou: Dieu parlera par des prophètes que le peuple ne comprendra pas, ou ne voudra pas comprendre, comme s'ils parlaient mal, et une langue barbare. — 2º Railleur, moqueur: לעבר מערג Ps. 35. 16, ceux qui raillent pour un gâteau ou pour de la nourriture, les parasites qui cherchent à plaire par leur raillerie en se moquant des ennemis de leur hôte; d'autres expliquent: pour qui la raillerie est une nourriture, une chose dont ils se repaissent (v. מְעּוֹג).

לערה n. pr. m. I Chr. 4. 21.

לערן n. pr. m. 1° I Chr. 7. 26, — 2° 23. 7.

לעות (ע. לעות).

אל adj. ou part.: מַעַם לעַנו Ps. 114. 2, du milieu d'un peuple qui parle une langue étrangère, ou d'un peuple barbare (de l'Égypte).

לעל Manger avec avidité. Kal inusité. Hiph.: בְּלְנִיםֵינִי נָא Gen. 25. 30, donne-moi à manger, je te prie (de ce mets).

לְעֵנָה . Nom d'une plante amère ou vénéneuse, absinthe: שׁלָּיִם פֹּרָח רֹאשׁ Deut. 29. 17, une racine qui porte, produit, du poison et de l'absinthe (des pécheurs qui entraînent et séduisent les autres au péché); יְדְיַנִיּה מָרָח כַּלְבֶּעָה Lam. 3. 15, il m'a enivré d'absinthe; אַבְּיִרִיהָה מָרָח כַּלַבְעָה Prov. 5. 4, mais la fin en est amère comme l'absinthe.

י פוּם לְפוּם Selon : לְפוּם Aboth, la récompense sera (selon) en proportion de la peine, du travail.

(מַת v. קַּלְּי (v. מָּת).

ת לְפִּידוֹת n. pr. Lapidoth, mari de la prophétesse Debora, Jug. 4. 4 (selon une tradition Barak, en effet les deux noms signifient flamme, éclair).

י לְפִיבֶּך Pour cela, c'est pourquoi.

לְפְנֵי Prép. Devant, etc. (ע. לְּפְנֵי בְּּיִם). De la רְּאִנֵיכְלּ לִפְנֵי Rois 6.47, c'etait le temple antérieur, c.-a-d. la partie antérieure (opposé à l'intérieur, le sanctuaire).

Incliner, faire pencher: לָפֿת Jug. 16.29, Samson fit pencher les deux colonnes, ou les saisit pour les faire pencher, les faire tomber.

Niph. Se courber, se détourner: אַרְהוֹיה בָּרְכָּעִי Job 6.18, ils (les torrents) se courbent, serpentent, dans les sentiers de leur cours; selon d'autres: les voyageurs détournent leurs pas du chemin, ils prennent des détours; ייִרְּיִבְּיִבְּיִי וְיִּבְּיַבֵּי וְיִבְּיַבְּי Ruth 3. 8, l'homme (Boaz) fut effrayé, et se retourna (pour voir).

לְצוֹן הַתְּרוּ לְצוֹן m. (rac. לְלֹּיִלְּיִם Moquerie: רְלַבְּּרִם Prov. 1. 22, (jusqu'à quand) les moqueurs se plairont-ils, trouveront-ils du plaisir, à la raillerie, à la moquerie? צְּיְלָּבִּיֹן 29.8, Is. 28. 14, le même que בַּּיִרים les moqueurs, les hommes frivoles, impies.

אָלי adj. Moqueur: פּשָׁהְ יָדוֹ אָת־לְצְצִים Osée 7. 5, (le roi) a offert la main aux moqueurs, il a pris part à leur libertinage.

סוף 'n. pr. Lakkum, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

(חם Ez. 17. 5, fut. חפי, impér. רָלָם, plus frequem. הף, une fois היף, inf. לְקוֹתָה, const. מְתַרָּה) Saisir, prendre, aller chercher, ôter, enlever, emporter, conquérir, gagner, conduire, offrir, recevoir, apprendre, agréer, écouter, se révolter : וַלַּמַח גַּם מַצֵץ חַחַיִּים Gen. 3. 22, et qu'il (ne) prenne aussi (des fruits)de l'arbre de vie; יָשָׁלַח מִשָּרוֹם יִקַחָנִי Ps. 18. 17, il envoie (son secours) ou il tend (sa main) du haut du ciel, il me saisit ; יניק הויר בּצראר ראשר Ez. 8. 3, il me saisit par les boucles, les cheveux, de ma tête; avec le pronom pers. du datif: אַה־כָּל־אֵמֶה Gen. 15. 10, il prit (pour lui-même), il alla se chercher, tous ces animaux, ou : il les apporta, les offrit à Dieu; ניַשַּח־לוֹ הַוּרֵש Job 2. 8, Job prit un tesson; יַּיְקְתוּרּ לַחָם נְשִׁים Gen. 6. 2, ils prirent des femmes; איתה לר לאשח Jug. 14. 2, prenez-la (donnez-la) moi pour femme; נייקחו אַר־כָּל־רְיְכָשׁ Gen. 14. 11, ils prirent, enlevèrent, toutes les richesses de l'ennemi; בי נחן ובי לפח Job 1. 21, Dieu a donné et Dieu a ôté ; אָר־בְּכֹרָחִי Gen. 27. 36, il לַקָּח וְחָנֵח עָהָח לָקַח מִּרְכָּחִי avait enlevé mon droit d'ainesse, et voici qu'il vient de me dérober ma bénédiction (celle qui m'était destinée); ים ומשר ים Ps. 31. 14, ils meditent. ils tachent, de m'oter la vie; נישַר ישראל אַת הַל־הַזְצָרִים הָאֵלָה Nomb. 21. 25, Israel conquit toutes ces villes; אָפֶל אַדְשָׁרָא Job 3. 6, que des ténèbres occupent (couvrent) cette nuit; לְבֶּךְ לְבֶּךְ 15.12, pourquoi ton cœur t'emporte-t-il, te laisses-tu entrainer par ton esprit? ולקת ופשות תכם Prov. 11. 30, le sage gagne les ames; ילה קחילי Gen.27.13, va me (le) chercher; פר תקוונו אל-גבולו Job 38. 20, afin que tu le conduises en son lieu propre; וַיַּקַחוּד-לָּר תִּרוּמֵח Exod. 25. 2, qu'ils m'offrent des dons; יוֹנֵה בָּרֵךְ לָּמֶרְוִהִי Nomb. 23. 20, vois, j'ai recu l'ordre, ou je me suis charge, de benir; פר רַקְדֵונָר Ps. 49. 16, car (Dieu) me recevra (sous sa protection); ימקח צונר Job 4. 12, mon oreille a saisi, a entendu; דֵר הִפְּלַהִר יָקָה Ps. 6. 10, Dieu agréera ma prière; בְּנִר אָס־חִפַּת אֲבֶּרָר Prov. 2. 1, mon fils, si tu recois, écoute mes paroles; פַּפַּח Nomb. 16. 1, Korah s'est séparé (des autres), s'est révolté, ou : il fut entraîné, emporté, par son ambition (v. plus haut); selon d'autres, ellipse: il a cherché des hommes, des partisans.

Niph. pass.: וְאֵרֹּדְרִם נְלְּקְתּ 4. 11, l'arche de Dieu fut prise; הַבְּיִּבְּי אָּקְתַּה Esth. 2. 16, Esther fut conduite (chez le roi); הַאָּבְּינִי נְּלְקָח Ez. 33. 6, celui-ci a été enlevé, tué, à cause de ses péchés.

Pou.: פָּר מֵאִישׁ לְּחָדְּוּר־זְּאִׁת Gen. 2. 23, car elle a été prise de l'homme; בִּי-לְּחָרוּ עַרָּרְ בְּשָׁרִּי Jér. 48. 46, car tes fils ont été emmenés en captivité.

Hoph.: בַּרְיָל מֵעְפָר יְמָּח Job 28. 2, le fer est tiré de la terre.

Hithph.: יְאֵשׁ מְחְלַּקְּדַת Exod. 9. 24,

et un seu qui se répandait, ou qui se mélait (avec la grêle, v. Ez. 1. 4).

תַּבְּיל חִי. 1° Manières agréables, agrément: בְּילְבְּילִיף Prov. 7. 21, elle le gagne par la force de ses manières séduisantes, de son agrément.— 2° Ce que l'on reçoit, apprend; conseil, leçon, science: יְשְׁבֶּע יְּבְּבִּין יְּנְבֶּע בְּיִבְּי יְּבְּעַר יִּבְּי בְּיִבְּע יִּבְּעַר יִבְּי בְּיִבְּע יִבְּעַר יִבְּי בְּיִבְּע יִבְּעַר יִבְּי בְּיִבְּע יִבְּעִי לְבָּע יִבְּע רַבְּי בִּיִבְּע בִּיִבְּע בִּיִבְּע בִּיִבְּע בִּיִבְּע בִּיִבְּע בִּיבְּע בִּיבְּע בִּיבְּע בִּיבְי בְּיִבְּע בִּיבְי בִּיִבְּע בַּעְבִי בִּיִבְי בַּיִבְי בִּיבְי בַּיבְי בִּיבְי בַּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בַּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בַּיבְיבִי בְּיבְיבִי בְּיבְי בִּיבְי בִּיבְיבִי בְּיבְיבִי בְּיבְי בִּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בְּיבְי בִּיבְי בְּיבְי בִּיבְי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבְי בִּי בְּיבְי בְּיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּי בַּי בְּיבְי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיבְי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְיי בְּיי בְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְי

לְקְחֵי (le savant ou l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 19.

לְכְּלֵי Cueillir, recueillir, ramasser: רְלְּלְּלְיםׁ שׁוֹשֵׁיִּדִים Cant. 6. 2, et pour cueillir des roses; יְלְלְּלִים אֹדִי Exod. 16. 21, ils recueillaient (la manne); לְּקִים לָּלִים Gen. 31. 46, ramassez des pierres.

Pi. Mėme signif.: צִּישֹׁח לַמְּטְהְ תַּיּהוֹ לַמְּטְהְ תַּיִּהוֹ לַמְּטְהְ תַּיִּהוֹ לַמְּטְהְ בִּיּשְׁה לַמְּטִר מַנְיִים בְּיִּהְיִה לַּבְּלְתִי Jug. 1.7, ils ramassaient sous ma table (les restes du repas); בְּיִבְּלָּתְי נְיִּבְּלָּתְי Is. 17. 5, comme un homme qui glane, qui cherche des épis.

Pou.: יְאַתֶּם הְלֹקְטוּ לְאַחֵד אֶּחָד Is. 27. 12, et vous serez rassemblés un à un.

Hithph.: נַיְחְלָּקְטֵּה אֶל־יִפְּחָח Jug. 11.3, et (des gens vils) s'assemblèrent autour de Jephté.

לָקְט m. Glanure: וְלֶּמֶט מְצִירְדָּ, Lév. 19. 9, 23. 22, la glanure de la récolte (les épis qui restent à glaner).

PP לכלפים ביטר לקקי הבלבים: Lécher: בְּמְקוֹם בְּטָשׁר לִקְקִי הַבְּלְבִים I Rois 21. 19, au même lieu où les chiens ont léché le sang de Naboth, ils lécheront (aussi ton sang).

Pi.: Jug.7.6, ceux qui (léchèrent) burent l'eau, la prenant avec la main et la portant à la bouche.

לְקְנֵאת prép. Au-devant, etc. (v. II קּבָא).

לַכִּשׁ Pi. Ex. unique : לָכִּשׁ

Job 24. 6, ils récoltent tardivement la vigne par peur du méchant, ou : la vigne du méchant; selon d'autres שַּיִּי est collect. et sujet : les méchants vendangent la vigne des autres, ou aussi : la vigne de violence, dont ils se sont emparés par violence (v. שַׁבָּשָׁ).

אָרָק'שׁ m. Regain, seconde herbe: בְּחִתְּלֵהְ צֵּלְוּה חַלְּכְשׁ וְחִנֵּה לָּכְשׁ אַחַר וְּצִי חַשְּלֶהְ Amos. 7. 1, au commencement de la végétation du regain, car le regain poussait après que l'herbe avait été coupée pour le roi.

des deux genres (const. לשוֹן, pl. לשנית (לשנית: Langue, idiome). לשנית Ps. 137. 6, que ma langue reste attachée à mon palais ; לא רַחַרֶץ־כַּלֶב לְשׁנוֹ Exod. 11.7, aucun chien ne remuera sa langue (n'aboiera); langue, parole : בל-הגורם וחלשמת Is. 66. 18, tous les peuples et toutes les langues. les peuples de tout pays et de toute langue; אלשון בשורים Dan. 1. 4, et la langue des Chaldeens; איש לָשׁוֹן Ps. 140. 12, un calomniateur ; לְבַעֵּל חֲלָשׁוֹן Eccl. 10. 11, le calomniateur; selon d'autres : le conjurateur, magicien; לבו וְנַבֵּרוּ בַּלְשׁוֹן Jer. 18. 18, venez, frappons-le (avec les traits) de notre langue, déposons contre lui un faux témoignage; בְּשׁוֹט לַשׁוֹן מַחָבָא Job 5. 21, tu seras couvert, protégé, contre le fléau de la langue, contre le mal que peut faire la mauvaise langue. — Des choses inanimées : וּלְשׁוֹר וַתַּוֹב Jos. 7. 21, et une barre, un lingot d'or, ou : sceptre d'or : לשון אַש Is. 5. 24, la langue du feu, la flamme; מְלְשׁוֹרְ חַיֵּם Jos. 15. 5, de la langue de mer, et seul אָרְדִּלְּשׁׁן 15. 2, de la langue de mer; selon d'autres : du rocher.

לְשֶׁכְּה (ע. הְשָׁבָּה , pl. הְשָׁבָּה , const. הְשָׁבָּה לִשְׁבָּה). Chambre , salle : יְרָבְּצֵּם לְשָׁבָּה). Chambre , salle : יְרָבִּצֵם לְשָׁבָּה Jer. 36. 12, la chambre du secrétaire (dans le château du roi); très souvent des chambres qui étaient bâties autour du temple; בְּיִרִים לְּשָׁבִיה צֵּלְיבִים Néh. 10. 38, les chambres de la maison de notre Dieu; יְרָיִדְּעָ אַרְיִבּים I Chr. 9. 26, et ils étaient (chargés du soin) des chambres (et du trésor du temple).

D방? m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre (opale? ligure?), Exod. 28. 19.

סְיֵּיכֶ n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, appelée plus tard Dan, Jos. 19. 47.

מנות (dérivant de לְשׁוֹן langue). Pi. ou Po. Calomnier: מְּלִּישָׁוֹן רְשַׁוּלְיּבּי (pour מְּלִישֵׁן ou מְלִישֵׁן Ps. 101. 5, celui qui emploie sa langue en secret contre son prochain, qui le calomnie, qui en médit.

Hiph.: אַל־תַּלְשֵׁן עֶבֶּר אָל־אֲדְיָּנְי Prov. 30. 10, ne calomnie, ou n'accuse pas, l'esclave auprès de son maître.

קליבים אָפָּח וְלִשֶּׁנְיא Dan. 3. 29, (que tout homme) de quelque peuple, quelque nation ou de quelque langue qu'il puisse être; plur.: לְשֵׁבִיא 5. 19, et les langues, idiomes.

שָׁעֵּע n. pr. Lesa, une ville aux limites de Chanaan, Gen. 10. 19.

לְּחָרְ m. Nom d'une mesure : לֶּחָרְ שׁפּׁרִים Osée 3. 2, une mesure d'orge (la moitié d'un מוֹם).

לְתַע Kal inusité. Briser. Niph.: לָתַע Job 4. 10, et les dents des jeunes lions ont été brisées (ou de la rac. נַתַּע).

בי Préfixe pour הים ou מים (v. מָת (v. מָת).

🌣 Préfixe pour פָּן, *prép*. de (v. פָּן).

אים chald. pron. Que? quoi? קֹפֶא דָּריּר Esdr. 6. 8, touchant ce que vous devez faire.

Diakia m. Ex. unique: פֿרְתוּה מַאָּבְטֶּיתְי Jer. 50. 26, ouvrez ses granges ou ses étables (v. אָבס); selon d'autres : ses portes.

וּבְבַל־מָאֹדֶה : 1º Subst. m. Force בּלִריבְאֹדֶה Deut. 6. 5, (tu aimeras Dieu de tout ton cœur) et de toutes tes forces ; וּבְכַל־מָאֹרוֹ II Rois 23. 25, (le roi Josias est retourné à Dieu) de toute sa force; רָלֹאָר ידע בפש מאד Job 35. 15, (Dieu) ne connait pas, c.-a-d. ne punit pas avec force, avec sévérité, le grand nombre (des paroles criminelles), ou rimes les crimes (v. בַּנִיךְ מָאֹר (מַשׁ Is. 47. 9, a cause, ou malgré la force excessive de tes enchantements, ou : le grand nombre de tes enchantements. Dans ces deux exemples, קאֹר parait donc être subst.; selon d'autres, il serait adv.— 2ºAdv. Très, fort, excessivement: ימוד קרא מאר ; Gen. 1. 31, très bon מאר 12. 14, elle était très belle ; דַרְבֶּח פָאֹר 15.1, (ta récompense sera) très grande; קאר פאר (les eaux grossirent) prodigieusement; יִמְצָא מָאֹד Ps. 46. 2, (Dieu) est (un secours) très prêt, toujours prêt, ou : toujours prêt (à nous secourir); אַבּיך אָאוֹי I Sam. 20. 19, tu descendras beaucoup, ou promptement; בּיְבְּיאִר הַאָּבְי Gen. 17. 2, prodigieusement, jusqu'à l'infini; בּיִבְּיאָר 27. 33, excessivement; אַבּיבְּיאָר אַבּיר אַבּיבְיאַר Ps. 119. 8, ne m'abandonne pas entièrement, toujours; אַבּיבְיאָר בְּיַבְיבִי אַר בְּאַר וֹצִּי בְּיִבְּיאַר Is. 64. 8, δ Eternel! n'entre pas trop en colère; אַבְּיבְיּאַר II Chr. 16. 14, prodigieusement.

קּאָם f. (const. אַסְאָתִים, duel מָאָה, plur. מָאוֹת (מַאוֹת). Cent; avant le subst.: מַאַרוּים Gen. 17. 17, et row rap 25. 7, cent ans; rarement après le subst.: רַמּוֹנְים מאח II Chr. 3. 16, cent grenades; שלום מאוח Exod. 14. 6, six cents; שָּלֵרִי חַמָּאוֹח (cheth. מַמַארוֹת) II Rois 11. 9, 10. 15, les chefs sur cent, les centeniers; פַּחַכּוֹת כְּסִיל מַאַה Prov. 17.10, que frapper l'insensé de cent (sous-entendu) coups; לשח רע מאח Eccl. 8. 12, (le pécheur) qui fait le mal cent fois, ou pendant cent ans; אָפָאַר הַשְּׁמָּק Néh. 5. 11, et le cent, c.-à-d. la quantité d'argent; selon d'autres : le centième de l'argent prêté (intérêt qu'on payait par mois).

קּאָר chald. Cent: קּאָרוּן Pan. 6. 2, cent vingt; דְּכְּרִין בּּארַיִּן Esdr. 6. 17, deux cents béliers.

תְּאָנִיִּים m. pl. (rac. אָנָה Désirs : פּאַנִיִּי רָשָׁע Ps. 440.9, les désirs, les vues, de l'impie.

בית בי מאום (ע. מים). Defaut, crime: אָרן בְּיֶם כָּל־מאוּם Dan. 1. 4, en qui il n'y eût aucun defaut; בְּבַבְּי בְּבַק Job 31. 7, et (si) une souillure s'est attachée à mes mains, si j'ai com mis quelque crime.

קאוֹכְה Quelque chose, quoi que ce soit: חָרָכֹל אוּכַל דַבֵּר מְאוּמָה Nomb. 22.38, pourrai-je dire quoi que ce soit? אַיּשַׁאַ pourrai-je dire quoi que ce soit? אַיּשָּׁאַ pout. 24.10, un prêt quel conque; avec une négation : אַין מָאוּמָה I Rois 18.43, il n'y a rien;

Gen. 39. 23, (le gouverneur de la prison) ne (veillait) à rien, à quoi que ce fût; adv.: איט אַליביע קאוּפָה I Sam. 21, 3, que personne ne sache en aucune manière.

קאוּרֶה בַּמְעוֹנִי . Ex. unique : מְאוּרָה Is. 11. 8, l'œil, la prunelle, du basilic; ou : l'ouverture de sa caverne, par où entre la lumière; ou : la caverne même, comme בַּעָרֵה.

ה שונים m. duel (rac. אָדַן). Balance, forme duel des deux plateaux: בְּמָאֹזְנֵיִם Ps. 62. 10, ils montent, ils ne pèsent rien, dans la balance; מֹאִזְנֵי בֶּדֶּק בִּיּרָם, dans la balance juste; מֹאִזְנַי Prov. 19. 36, une balance trompeuse, fausse.

אָלְוָאָD chald. Balance : הְּמַדְלְּהָא Dan. 5. 27, thecel (signifie) tu as été pesé dans la balance.

מאיוע (a. בּאָם).

אַכָל m. (rac. אָבֵל). Nourriture, vivres: מְלֵּכְל אֲשֶׁר רַאָּבֵל Gen. 6. 21, de toute nourriture, qui se peut manger; אָבְרָל אַדְּרוֹח מַאַבְל II Chr. 11. 11, et des magasins de vivres; בַּאָבֶל בַּעָבְע Lév. 19. 23, arbre fruitier; בַּאָבֶל Ps. 44. 12, comme des brebis qu'on mène à la boucherie, exact. qui servent de nourriture.

מַאֲכֹלֶת f. (rac. אָבַל). Pature : מַאַכֹּלֶת ls. 9. 4, 18, la pature, la proie, du feu.

אָכָלְת (rac. אָבּל. Couteau : רְּיַפָּתְּ קּתְּדְּעְּקְּהָ (Gen. 22. 10, il prit le couteau; אָר־חַמַּאָכָלוֹת מְחַלְּעֹתְּיר Prov. 30. 14, et ses dents sont des couteaux.

אַמַץ ח. pl. (rac. אָמַץ). Forces, moyens; יְכֹל מָאָמַדִּיכֹת Job 36. 19, ni toutes les ressources, tous les moyens, de la force.

קאָם m. (rac. אָפֵר). Parole, ordre, commandement : בַּאָפֵר הַשָּלָם Esth. 1. 15, l'ordre du roi; * בַּצְּפֶרוֹת נְבְרָא Aboth, le monde a été créé par dix paroles, ou par dix ordres.

באמר chald. Parole, ordre: אַמְּמֶר קבּרישִׁרן Dan. 4. 14, et d'après l'ordre des saints.

אָרְאָ m. chald. Vase, seulem. plur.: אָלְהָא Esdr. 5. 14, les vases du temple; פְאנִיָא וְבִרְּהָ Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent.

אָבֶּי Kal inusité. Pi. (אַבֶּי הַיְּהָבְּ inf. בְּשִּׁבְּי, fut. אַבְּי). Ne pas vouloir, refuser: אָנָי הָעָר בְּיִלְּיִם הַלְּיִם אַנְים אַ Nomb. 22. 14, Balaam n'a pas voulu venir avec nous; בְּיִבְּשׁׁהֹּח מְשִׁבְּים Prov. 21. 7, ils n'ont pas voulu agir selon la justice; בְּיִּאַבֶּים Gen. 39. 8, (Joseph) refusa et dit.

ן אָם adj. (v. אָשׁ verbe). Refusant: אָבּר מָאֵן אַקּה לְשַׁלַּחַ רָאָבר־מָאַן אַקּה לְשַׁלַּחַ Exod. 7. 27, si tu refuses de (les) laisser partir.

קמאן. Résistant opiniatrement, refusant: דָּבָרֵי Jér. 13. לַנְיַמְלַּצְּאָרִים לְּשִׁמֹעַ אֶּרִיּדְּבָרַי 13. 10, qui refusent d'écouter mes paroles.

18, (si) le sléau qui méprise (frappe) tout ne sert à rien, ou : si la tribu (de Benjamin ou de Juda) qui méprise tout cessera d'exister; avec בְּבְּמָבְּעָרְ מְּתַבְּין (le dernier men plus) Osée 4.6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce.

Niph. pass.: פְּרִי הְשָּאֵט Is. 54. 6, (une femme) qui est repoussée, répudiée; סְנֵי בְּעֵיר וְנְיִאָּט Ps. 15.4, l'homme indigne est méprisé (méprisable) à ses yeux; יְבְּעִסוּ בְּעִוֹר מַנִים; Ps. 58. 8 (p. יְבָּעִט אָרָי, יִבְּע בִּינִים; Ps. 58. 8 (p. יְבָּעְט אָרָי, יְבָע בִּינִים; Ps. 58. 8 (p. יְבָּע הַיִּעָים; ps. 58. 8 (p. יְבָּע הַיִּבְים; ps. 58. 8 (p. יְבָּע הַיִּעָים; ps. 58. 8 (p. יְבָּע הַיִּבְים; ps. 58. 8 (p. יְבָּע הַיִּבְים; ps. 58. 8 (p. יְבָּע הַיִּבְים; ps. 58. 8 (p. יִבְּע הַיִּבְים; ps. 58. 8 (p. יִבְּע הַיִּבְים; ps. 58. 8 (p. יִבְּע הַיִּבָים; ps. 58. 8 (p. יִבְּע הַיִּבְים; ps. 58. 8 (p. יִבְּע הַיִּבָים; ps. 58. 8 (p. יִבְּע הַיִּבָּים; ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jour ps. 58. 8 (p. indication ordinaire: ils se mépriseront eux-mêmes et (passeront) comme l'eau; jou

אָנְאָם m. (rac. הַּשָּׁאָ cuire): מַאָּמָה Lev. 2. 4, ce qui est cuit au four.

ינְשָׁם מַאָּמֵל (rac. אָפָּל: Jos. 24.7, il mit des ténèbres (entre vous et les Égyptiens).

אָרֶץ מַאְמֵּלְיָה: (rac. אָמָל Jér. 2. 31, un pays de ténèbres de Dieu; מָאָם לָּפָה de ténèbres épaisses (comme תַּרְרֵי אֵל de hautes montagnes); selon d'autres: une terre tardive dont les fruits ne murissent pas (v. אַמִּרְלָּה).

בּלוּן מַהְאֵּרִר : אַנְּהְ בְּהַאָּרִר בּב. 28. 24, une épine qui blesse, qui pique; אַבְּהֵי מַמְאָרָר בּבּי בַּבְּי בַּבְיּר בְּיַבְּי בַּיִּר בְּיַבְּי בַּיִּר בְּיִבְּי בַּיִּר בְּיִבְּי בַּיִּר בְּיִבְּי בַּיִּר בְּיִבְּי בַּיִּר בְּיִבְּי בְיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְיִי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְיייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייִבְיי בְּייִבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייִבְייי בְּייי בְּייי בְּייִבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִיי בְּייי בְּייייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייייוּ בְּיבְייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייוּי בְּייי בְּייי בְּיייוּייוּי בְייייי בְיייי בְּייייי בְיייי בְּיייוּי בְּייִייי בְּיייִיי בְּייי בְייִייי בְּיייי בְ

ת (rac. אָבי. Embuscade: Jos. 8.9, ils allerent au lieu où ils devaient se mettre en embuscade; יַלְכֹּדּ אֶל־חַמַּאַרָב II Chr. 13.13, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner.

קאָרָה (rac. אָרָה). Malédiction: אָרָה רְּנְשֶׁתְּ Prov. 3. 33, la malédiction de Dieu est dans la maison de l'impie; pl.: רַבּימְצִּרוֹת Prov. 28. 27, beaucoup de malédictions.

תֵּמֵח (v. מָ a la fin).

תְּבְּרְלוֹת adj. f. pl. (rac. בְּבָלּוֹת adj. f. pl. (rac. בְּבָלּוֹת יפֹפּּׁבּילוֹת Jos. 16. 9, et les villes séparées (du milieu de l'héritage de Manassé et données à Ephraim).

קבּוֹכְה f. (rac. מּגּהְ.). Trouble, consternation: עַּהַרְּהָת הְהְיָה מְבּוּכְּחָם Mich.7.4, alors aura lieu leur consternation; זּמְבוּרְּה Is. 22. 5, (un jour de confusion) et de consternation.

תְבְּלֹנִיל m. (rac. נְבָל ou יְבֵל. Inondation, déluge: תְּבֶל Gen.11.
10, deux ans après le déluge; יְיַב לַשַּׁמֵּל Ps. 29. 10, l'Éternel a présidé au déluge (pour punir les coupables et sauver les innocents).

לַלְנִים חַמְּבוֹנִים : (פּגּוּ . n. pl. (rac. לַלְנִים חַמְּבוֹנִים : לַלְנִים (keri לְלִנִים II Chr. 35.3, aux Lévites qui éclairaient, instruisaient (tout Israel).

מַבּוּעֵי : Source (נְבֵע ח. (rac מָבְּנּע). Source מַבּוּעֵי מִיִם Is. 35. 7, 49. 10, des fontaines, des sources d'eau : יְיִשְׁבָּר בַּר עַל־יְתַּשְׁבוּע Eccl. 12. 6, et (avant que) la cruche se brise sur la fontaine (paraboliquement, avant que la bile soit corrompue à sa source, le foie).

קבוקת f. (rac. בים ou pp.). Solitude, désert: מיבון היים Nah. 2.10, (Ninive est) un endroit vide, une solitude, un désert (ou elle est pillée, dévastée).

ת מְכְחוֹר (rac. מְבְּחוֹר Ce qui est choisi, élu, le meilleur: יְכֶל־שִּר מִבְּחוֹר II Rois 3. 19, les villes les meilleures, les plus importantes; מְבְחוֹר מְּרִשִׁר 19. 23, les plus beaux, les plus grands, de ses sapins ou cyprès.

תְּבְרֵיני m. Même signif.: בְּמִבְרֵיר קְבָרִיני Gen. 23. 6, dans (le plus choisi), le plus beau, de nos sépulcres; מְבְּחַרָּר קבָת וֹבָת מְבְחָרָר Is. 22. 7, tes plus belles vallécs; après un autre subst.: בּמָרָר Dan. 11. 15, les plus vaillants d'entre ses troupes.

ֶּלְּחֶר (l'élu) n. pr. m. I Chr.11.38.

בּשְׁשֵׁ m. (rac. בּשָׁשֵׁ). Espérance: שְּׁשִׁשֵּׁ Is. 20. 5, (ils rougiront d'avoir fait) de l'Éthiopie leur espérance (l'objet de leur espérance); שְּׁבֶשִׁי בְּשַׁשִּׁי 20. 6, vois ainsi (il arrive) à l'objet de notre espérance.

בּירוּבִישׁ כֶּבְּטָה . Espérance : בִּירוּבִישׁ כֶּבְּטָה Zach. 9. 5, car toute son espérance a été trompée.

אַרְטָא (rac. נְּנֶשָּא: תְּרְטָא (rac. אָבָּטָא: Nomb. 30. 7, 9, la parole, promesse, prononcée par ses lèvres.

תקטַקה m. Confiance (v. Prov. 21.

21): אַרְטָּדְם Jér. 48. 13, objet de leur confiance.

(בְּלֵינִית (rac. בְּלֵינִית (בְּלֵינִית (בְּלֵינִית (בְּלֵינִית (בְּלִינִית עַלִּי יְבִּוֹן Jér. 8.18, (je cherche) un soulagement, une consolation dans ma douleur; selon d'autres, part. irrég. (de בָּלֵי Hiph.): on veut me consoler dans ma douleur (mais, etc.).

תְּבֶּהָ m. (rac. בְּהָה). Construction: בְּיִר Ez.40.2, comme la construction d'une ville, ou comme une ville déjà bâtie.

יַּבְּנֵי n. pr. m. II Sam. 23. 27.

קרָצָר m. (rac. פָצַר, pl. מָרָצָר, une fois מבצרות). Fortification, forteresse: וּכְבַצֵר מְשַׁנַב חֹמֹחֶרְהָ Is. 25. 12, (la fortification, l'élévation, de tes murs) tes murs forts et hauts; וְנִשֶׁבֶּח מָבָצֶר מַאֱמְרַיָם 17. 3, la forteresse d'Ephraim sera סנלי, détruite; פָרֵר מִּבְצָר Nomb. 32.36, des villes fortes; au plur.: צַרֵי מָבְצַרֵיך עיר מבצרות Jer.5.17, tes villes fortes, et עיר Dan. 11. 15 (le second seulement au pluriel), les villes les plus fortes. -אַ Jer.6. 27, בַּחוֹן וָחַהִיך בְצַפִּי מִבְצֶר Jér.6. 27, je t'ai établi pour être explorateur dans mon peuple et comme une forteresse. c.-à-d. tu n'auras à craindre personne; ou בְּחוֹן synonyme de יַבְצֵר ; je t'ai placé comme une tour, une forteresse; d'autres traduisent זוח : un élu.

קבְּצֶר n. pr. Mebsar, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 42.

תְּבְרָחְ m. (rac. בְּרֵחְ: Ex. unique: בְּלִימְרָקְוּ Ez. 17. 21, et tous ses fugitifs ou fuyards.

קּלְשְׁיִם (parfum) n. pr. 1° Mebsam, fils d'Ismael, Gen. 25. 13. — 2° Mebsam, fils de Salum, I Chr. 4. 25.

קְבְשִׁים m. pl. (rac. מיש être honteux): וְהְחֵיִּקְת בִּּמְבְשִׁיר Deut. 25. 11, et si elle le prend par les parties honteuses.

קבְּשְׁלוֹת מְעַרְיְּרְ (rac. בְּשֶׁבְּיְ הַלּוֹת נְעוֹרִי Ez. 46. 23, et des foyers étaient bâtis (pour faire cuire les sacrifices).

לָג m.: אב־מַג Jér. 39. 3, chef des

mages ou des magiciens à Babylone; selon d'autres, nom propre, Rab-mag.

מַנְבְּישׁ n. pr. d'un homme ou d'un endroit, Esdr. 2. 30.

לוְבְּלוֹת f. pl. (rac. בָּבָּל). Cordons: מְנְבֶּלוֹת f. pl. (rac. בַּבָּל). Exod. 28. 14, tu feras (les chaînes de l'éphod enlacées) comme des cordons; selon d'autres: terminant l'éphod, c.-à-d. attachées à ses bouts.

קּנְבָּעָה f. (rac. בְּבָּעָה). Tiare (de sa forme ronde et haute): הַּנְבָּעָהׁת הַצַּשֶּׁה לָּהָבּ Exod. 28. 40, tu feras (pour l'usage des prêtres) des tiares.

קנר שנים בשני שנים בשני Deut. 33. 13, (la terre de Joseph sera bénie) de la meilleure chose qui tombe du ciel, la rosée; שני הבוארו שני 33. 14, et de meilleurs fruits muris par le soleil; ביי בשני Cant. 4. 13, les fruits les plus excellents, les plus doux; seul: מַל־בְּנִיִּים 7. 14, tous les meilleurs, les plus doux fruits.

פְנְרּוֹן et מְנְרּוֹן n. pr. Megiddo (mageddo), villé de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11; בֵּי בְּינְהוֹן Jug. 5. 19, les eaux de Megiddo (le torrent de Cison); בְּרַכְּעֵי בְּינְהוֹן Zach.12.11, dans la vallée de Megiddon.

קְרְּוֹל et מְנְרֵוֹל n. pr. Megdol, ville en Egypte, Jér. 44. 1, 46. 14; Ez. 29. 10; Exod. 14. 2.

מְנְרּוֹל רְשׁוּצּוֹח מֵלְכּוֹי m.: מְנְרּוֹל רְשׁוּצּוֹח מֵלְכּוֹי (keri adj. מְנְרִּיל , part. cheth.) II Sam. 22. 51, (Dieu) grand, qui signale sa grandeur par le secours qu'il accorde à son roi (au roi qu'il a élu, David).

מְרְדִּיאֵל (don de Dieu) n. pr. Magdiel, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

תְּנְרֶלֹּתוּ בּמְנְדֶּלִתּם. קּבְּלּתְם. m. (rac. תְּנְרֶּלֹתְם. Gen. 11. 4, batissons-nous une ville et une tour; בּמְלֵּרְ מְּבֶל שְׁכֶּם Jug. 9. 46, ceux qui étaient dans la tour de Sechem; בּמְלֵּרְ מְּרָלֹתוּ וֹ Chr. 27. 25, et ce qui était dans les tours (les châteaux forts); מְנְהֵלֹּרְעִּיִ שִׁים תִּי Prov. 18. 10, le nom de l'Éternel est

une forte tour (une citadelle); מְּמְבֶּרֵל II Rois 17.9, depuis la tour des gardes (donjon); au fig.: מַּנְבֶּלִים Is. 30. 25, quand les grands, les princes, tomberont; מְנְבֶּלִים Néh. 8. 4, une estrade de bois; מַנְבְּלִית מֶרְקָתִים Cant. 5. 13, (ses joues sont comme) des tours, ou des parterres de plantes qui répandent le parfum (parce qu'elles sont plus élevées au milieu); d'autres traduisent: comme les fleurs ou les boutons des plantes qui embaument.

On trouve ce mot dans plusieurs noms propres de ville : אַבְּל־אַל (tour de Dieu) ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38; מְנְבֵּל־אַנָּי ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 37; מְנְבֵּל־אַנֶּי (tour du troupeau) endroit près de Bethlehem, Gen. 35. 21; au fig.: רְאָתָּה בְּנְבֵּל־ Mich. 4.8, et toi, tour de troupeau, Jérusalem, où toute la nation se rassemble; selon d'autres: David et sa race.

קנְרְנוֹת choses précieuses : מָּבֶר (ע. טְּבֶּר Gen. 24. 53, il donna des choses précieuses, de riches présents; הַּלְנְדְנוֹת וּלְכָּטֶר וּלְבָּטֶר וּלְבָּטֶר וּלְבָּטֶר וּלִבְּעִר זֹן. 11 Chr. 21. 3, (leur père leur donna de nombreux présents) en argent, en or et en choses précieuses.

אָלוֹג n. pr. 1° Magog, fils de Japheth, Gen. 10. 2. — 2° Nom d'un peuple et d'un pays situé tout au nord (voir les chap. 38 et 39 du prophète Ezéchiel).

קנור (de קנור craindre). Peur, épouvante : קנור מְּפָבִיר Jér. 6. 25, l'épouvante est tout autour; חַּנְיִר נֹחֶלְהְ לְּמְגוֹר 20. 4, je te livrerai à la frayeur, ou : je ferai de toi un sujet d'épouvante; בגרי בֶּל־חָרֶב Ez. 21. 17, des terreurs, c.-à-d. ils sont épouvantés devant l'épée (v. בָּבִיר).

קגוּרים). Demeure, séjour: פָּריִעּיֹת בְּמְגוּרָם Ps. 55. 16, car la méchanceté et dans leur demeure; au plur: אֶּבֶיךְ בְּגָיִרָּה Gen. 17. 8, le pays de ton séjour (que tu habites maintenant comme étranger); בְּבֵית Ps. 119. 54, dans la maison de

mon pèlerinage, de mon exil; יְמֵי לְּצֵּרִי Gen. 47. 9, les jours de mes années de pèlerinage (sur cette terre, c.-à-d. les jours de ma vie); קנוּרְ Lam. 2. 22, ceux qui demeurent autour de moi; selon d'autres: mes terreurs (v. קַבּנִּרִי).

קְגוֹרָה (Crainte, épouvante : מְגוֹרָה ישר קישׁע דִידא קבוֹאָני Prov. 10. 24, l'épouvante du méchant, ce qu'il craint, lui arrivera.

קרנילים אָבִיא לְהָים: Is. 66. 4, et ce qu'ils craignent, je le ferai venir sur eux; יּמְבֶּלִיבְינְיר וְאַדְּלָנִי Ps. 34. 5, il m'a délivré de toutes mes craintes. — 2° De אור assembler, l'endroit où on serre les grains, grenier: מַּבְּנִירָית בַּבְּנִירָית Agg. 2. 19, est-ce qu'il y a encore des grains au grenier?

לְבְּוֹרָה f. (rac. יְּזָב). Cognée: וּרְבֵּיגְוֹרוֹת II Sam. 12. 31, et avec des cognées de fer.

לְּבֶל m. (rac. לְּבֶל). Faucille: שְׁבָּל Jér. 50. 16, et celui qui tient la faucille; אֲבְׁחִי בְּיִלָּי Joel 4. 13, mettez la faucille (dans le blé).

קּנְלָּקְה (rac. מָלֵּלִם Rouleau, livre: אָשָׁרְ מְדָּאָהְ שָּׁהְּ Jér. 36. 14, le rouleau, le livre, que tu as lu; בְּנַלַתְּ־מָשֶּׁר בְּשֶׁר בְּעָבָּר בְּעָבָּר בְּעָבָּר בְּעָבָּר בְּעָבָּר בְּעָבָּר בְּעָבָּר בְּעָבְּר בְּעָבְּר בְּעָבְּר בְּעָבְּר בְּעָבְּר בְּעָבְּר בְּעָבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר וּשִׁבְּי les cinq livres: Cantique, Ruth, Lamentations, Ecclésiaste et Esther.

הייבים ל. Douteux. Ex. unique: אינים אוניקים Hab. 1. 9, l'aspect de leur visage est dur, rude comme le vent de l'est; selon d'autres, foule, quantité: tous leurs visages regardent en avant (pour se précipiter sur l'ennemi).

אָטָרי (Kal inusité) Pi. Donner, livrer: אָטָרי פְּגַּוְ בָּרֶיךּ בְּיִדְּךְּ בְּיִדְּךְּ בְּיִדְּךְּ בְּיִדְרְּ בְּיִדְרָ בְּיִדְרָ בְּיִדְרָ בְּיִדְרָ בְּיִדְרָ בְּיִדְרָ בְּיִדְרָ Prov. 4. 9, elle t'ornera d'une couronne éclatante (exact. elle te donnera une couronne, etc.); elle te donnera une couronne, etc.); biyrerai-je, o Israel, (à tes ennemis)?

וֹבֶּנְיִי des deux genres (avec suff. מֶנְנִיּר,

לְּנְלְּהָּ f. (de אָבֶּס ou de בְּיֵלְּהָ Ce qui couvre : אָבָּר בְּנִילְּהָ Lament. 3. 65, donne-leur ce qui couvre le cœur, c'est-à-dire le chagrin, la souffrance ou l'obstination (dont le cœur s'arme comme d'un bouclier), livre-les à leur obstination.

קּצֶר f. (rac. נְּצֵּר). Malédiction: וְאֶּת־חַוּמְנְּעֶרֶת לוֹאָת־חַוּמְנְעֶרֶת Deut. 28. 20, la malédiction, la ruine; selon d'autres: l'inquiétude.

מַנְפִּיעָשׁ *n. pr. m.* Néh. 10. 21.

קברי אל-קוֶב Jeter, livrer. Kal, seulem. part. pass., selon quelques-uns: מְנִגְיֵרְ אַל-קוּבֶב Ez. 24. 17, ils sont jetés, livrés à l'épéc (v. le même exemple à מָּבֶּרְ מִנְּרָ מִנְרָּמָּר הַבְּּמָאוֹר Ps. 89. 45, tu as renversé son trône à terre.

רְמֵּנְרְ כָּלּ־מֶּלֶּךְ וְעַם: Chald. Renverser: רְמֵּנֵרְ כָּלּ-מֶלֶּךְ וְעַם: Esdr. 6. 12, il renversera tout roi et tout peuple (qui, etc.).

קרון n. pr. Migron, ville de la tribu de Benjamin, l Sam. 14. 2.

תְּבְּעְוֹח f. pl. (rac. בָּבָּע), t. d'archit.: Diminution, retraite: מְּבָרָתוֹח נָתוְ לַבַּרָח וֹח מִבְּרָתּוֹח נַתוְ לַבַּרָח I Rois 6. 6, il a fait des diminutions, des retraites, (dans le mur) tout autour du temple.

קינְרְשָׁר f. (rac. בְּיָרָשׁ.). Motte de terre: סְּיָרְשׁׁרְשְׁרֵּשׁ Joel 1. 17, (les graines pourrissent) sous leurs mottes (sous la terre qui les couvre); selon d'autres: (les tonneaux de vin) sèchent sous leurs bondons; en tout cas, ces mots décrivent une grande sécheresse.

תְּנְרָשׁ m. (rac. מָּרָשׁ). 1° Subst. pour inf. Action de chasser : לָפֵען מְנְרָשָׁהוּ לָבָז Ez. 36. 5, pour chasser les habitants du pays, et pour le piller, ravager. -2º Les champs, paturages et villages autour d'une ville, banlieue (parce qu'on y envoie le bétail, ou parce que ces endroits sont hors de la ville ?); אַשֶּׁרָה בּנְרָשׁ עֶּרֵידֶוֹם Lev. 25. 34, le champ dans la banlieue, le district de leurs villes; וּמָנְרָשֵׁיחֵם יְחִיוּ לְבְהַמְּחָם Nomb. 35. 3, et les alentours des villes seront pour leurs troupeaux ; הַבְּרוֹן וְאֶת־מִּנְרָשֵׁיהָ Jos. 21. 14, Hébron et ses alentours, et ses faubourgs ; בְּעֵרֵי מְגִרְשֵׁירָהַם I Chr. 13. 2, (les prêtres et lévites qui demeurent) dans les villes et banlieues qui leur ont eté assignées; אַמָּח מְנְרָשׁ לוֹ Ez. 45. 2, et cinquante coudees (tout autour) formeront une place libre autour (de cet édifice); une fois le plur. en ni-: ירְעֵשׁוּ מִנְרְשׁוֹת Ez. 27. 28, tous les alentours de la ville trembleront.

part de ta mesure, le partage qui t'est destiné par moi.

בּרְבָּח chald. (rac. בְּרָבָּח. Autel: -שׁלְבָּחְה בּרְבָּחִים Esdr.7. 17, (pour les offrir) sur l'autel.

מְרְבָּר m. (rac. מָרְבָּר). 1º Prairie, påturage: וַיִּנְהַג אַת־תַאַאן אַחַר חַמְּדִבָּר Exod. 3. 1, il mena le troupeau au pâturage, ou au fond du désert (v. 2º); יַרְעַםוּ נְאוֹתוֹ מרתר Ps. 65. 13, (les pluies) tomberont sur les meilleurs paturages, ou sur les paturages du désert, des endroits déserts; יָאֵשׁ אָכְלָּח נְאוֹת חַנִּגְדְבָּר Joel 1.20, et le feu a dévoré la beauté des prairies (leur verdure), סגורו la demeure des troupeaux et des patres (v. נאָר). — 2ºDésert : יְחַרָּח מִּדְבָּר לַבַּרְמֶל Is. 32.15, (alors) le désert sera changé en un champ cultive, plein de fruits et d'arbres; מְדָבֶּר קימַים Joel 2. 3, un désert d'une grande sterilité, désert affreux ; קַּבָּר seul, le désert de l'Arabie, dont des parties sont : מִּדְבֵּר סִין, פָּארָן, פּtc. — Au $f\!ig$: וְמֵּיְמְתִּהָ בַּמִּּרְבָּרOsće ${f 2.5}$, je ${f rendrai}$ (cette femme) parcille à un désert (je lui oterai tout) ; הַמִּדְבָּר דָיִרִיתִּר לְּרְשֵּׁרָאֵל Jér. 2. 31, suis-je devenu un désert pour Israel? (suis-je stérile pour eux, ne puis-je plus les secourir?). — 3º Action de parler, le parler (v. וּבָּבֶר : יִּבָּר נאנה Cant. 4. 3, ton parler est agréable, ou (l'organe de la parole) ta bouche est belle.

לַבְּלֵי, inf. מְדְרֹּדּ, carְּתָם, מַהְּמָם, מְּהַרְּתָּי, inf. מֹדּר, fut. הְּמְלֹּדְּלָם, Mesurer: בַּיּבֶּידְ אָתֹדּ Mesurer: בַּיּבֶּידְ אָתֹדּ Mesurer: בַּיּבְּיִדְ אָתֹדּ Mesurer: בַּיבְּיִרְ בַּיּבְּיִרְ בַּיּבְיִרְ בַּיִּבְּיִרְ בַּיִּבְיִרְ בַּיבְּיִר בַּיִּבְיַבְּיַר בַּיבְּיִר בַּיִּבְיַבְּיַר בַּיבְיִר בַּיִבְּיַבְּיַבְּ בַּיבְיר בַּיִבְּיִר בַּיִבְיר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיר בַּיִבְּיִר בְּיִבְיר בַּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיבְיר בּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בּיִבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בּיִבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בּיִבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיִבְּיר בְּיבְיר בּיבְיר בּיבּיר בּיביי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי

Niph. pass.: וְלֹא יִמֵּד חוֹל חַיְּה Jér. 33. 22, et (comme) le sable de la mer ne peut être mesuré; אַמִּיִה טָּמֵיה 31.37, si on peut mesurer le ciel.

Pi. Mesurer : נְיַמַיִּדֶם בַּהֶבֶל II Sam.

Hithp:: נְיִּחְמֹרֵד עֵל־דְהַיֶּלָּר I Rois 17.21, il s'étendit sur l'enfant (se mesurant d'après l'enfant, se plaçant de manière que les diverses parties de son corps touchassent celles de l'enfant).

קר ימני יוֹנְינֵי זוֹנְינִי זוֹנְינִי Job 7. 4, (quand sera) la fuite du soir, quand cessera la nuit (selon d'autres, verbe, v. מַנִד Pi.).

קורה f. (rac. מַדַר). 1º Mesure : מַדָּה צרילה לכל בוירילה Exod. 26. 2, une même mesure pour tous les rideaux ; הַבַל מְּדַּח Zach. 2. 5, un cordeau pour mesurer; בּאַשְׁקַלּ Lév. 19. 35, (ne trompez ni) en mesure, ni en poids. — 2º Grande mesure, longueur: אַרשׁ מָּיָה I Chr. 11. 23, un homme de haute taille; au plur.: אַנשר פָּדָּח Is. 45. 14, et אַנְשֵׁר מְדּוֹרז Nomb. 13. 32, des hommes d'une haute taille; בית מדות Jer. 22. 14, une grande, vaste, maison. — 3° Vêtement (v. מֵר 1°). — 4° לְמָהַח הַשָּלֶךְ Néh. 5. 4, pour les tributs du roi (v. מַנָּת תַּוֹּרִן * (.chald מְנָּת mode, système de justice; מְדֵתְתִים mode , système de miséricorde.

קרה chald. f. Tribut (qui est mesuré, fixé, à chaque citoyen, v. קֹרָי בּלוֹ וַחַלְּהְּ Esdr. 4. 20, des tributs, des tailles et le droit de péage, const. הַיָּהָ 6. 8; on lit הַיְּהָ au lieu de הַיָּהָ Esdr. 4. 13.

לְבְּרֶבְּרָ f. (v. קְּדֵעבּ). Aimant l'or: שְּבְּתָּח מַּדְתַּבְּעּ reste tranquille, (comme) elle chôme, elle qui aimait tant l'or, Babylone, qui rendait tant de pays tributaires, ou : Babylone si riche d'or ; d'autres lisent בָּרֶבֶּר (יבִּיבָר l'oppresseur, la superbe (v. בַּרָבָּר).

תַּרְרָהָ m. Habit, seulem. plur.: ניְכְּרֹח נִיבְרָה נִיבְרֹח נִיבְרִים בּחִצִּי II Sam. 10. 4, il fit couper leurs habits au milieu.

אַר מָּל־: Maladie (בְּלִים m. (rac. בָּאָר Maladie : אַר מָּלִים m. (Peut. 28. 60, toutes les maladies ou toutes les plaies de l'Égypte; קל־פַּלְינֵי מְצְרֵיִם יְרָיָמִים 7. 15, et toutes les maladies malignes de l'Égypte (dont Dieu avait frappé l'Égypte).

בירוים m. pl. (rac. ינידה). Séductions: בירוים m. pl. (בירוים). Séductions: בירוים Lament. 2. 14, des prophéties pleines de mensonge et de séductions (qui t'éloignaient de moi).

קרון m. (rac. אים הון, pl. קרון cheth., souvent pour ביינים keri). Querelle, différend: עודים איש ביינים איש פיינים Prov. 15. 18, l'homme colère excite des querelles; איש הַינִים בְּשְׁבִּיח הַשְּׂיִנִים 18. 18, le sort fait cesser, apaise, les différends; sort fait cesser, apaise, les différends; Jér. 15. 10, et un homme de discorde; מַשְּׁמֵּיח מִיבְינִים Prov. 21. 19, qu'(avec) une femme querelleuse; un autre plur.: מַדְנִיִם בְּעִרִים Prov. 10. 12, la haine excite des querelles; la haine excite des querelles; nous un objet de dispute pour nos voisins.

קרון m. (rac. קבּדָר). Mesure, haute taille: מָדִּרן (cheth. קבּדֹר) II Sam. 21. 20, un homme de très haute taille (v. קבָּר).

קרוו n. pr. d'une ville ou d'une contrée chananéenne, Jos. 11. 1.

קבית (composé de מַ et הַדְּיָּדְ ou הָדְּיִּדְ par quelle raison) adv. interrog. Pourquoi? קבּוּתְ בָּיִבְּיִבְּי וַסְנָּת לַּר Jos. 17. 14, pourquoi m'as-tu donné (seulement une part)? בַּיבְּיַבְּי הַיְּמְיָּתְ בַּצִּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּיבִּי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיבִּי בַּיבִּיבִּי בַּיבִּיבִּי בַּיבִּיבִּי בַּיבִּיבִּי בַּיבִּיבִּי בַּיבִּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבִּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִי בַּיבְיבִּי בַּיבְּיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְּיבִּיבְי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִּי בַּיבְיבִיי בַּיבְּיבִי בַּיבְיבִיי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִּי בַּיבְיבִיי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִי בַּיבְּיבִיי בַּיבְיבִיי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִּי בַּיבְּיבִי בַּיבְיבִּי בַּיבְיבִיי בַּיבְּיבִּי בַּיבִּיבִּי בַּיבִּיי בַּיבְּיבִיי בַּיבְיבִּי בַּיבְיבִּיי בַּיבִּיבִי בַּיבְיבִיי בַּיבְיבִיי בַּיבְיבִיי בַּיבְיבִיי בַּיבְיבִיי בַּיבִּיבְיי בַּיבִּיבְיי בַּיבִּיבְיי בַּיבִּיבְיי בּיבִּיבְיי בּיבִּיבְיי בּיבִּיבְיי בַּיבִּיבִי בּיבִּיי בּיבְייבִיי בּיבְייבִיי בַּיבְייי בּיבִּיי בּיבְייי בּיבְיבִיי בּיבְיבִּיבְיי בּיבְיבִיי בּיבְיבִּיבְיי בּיבְייי בּיבְיבִּיי בְּיבִיבְיי בּיבְיבִּיי בּיבְייבִיי בּיבְייי בְיבִּיי בְיבִיי בּיבְייי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְייי בּיבְיי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבִיי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְיי בּיבְייי בּיבְייבִיי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְיי בּיבְייבִיי בְיבִּייבְיי בְיבִּיבְייבְייבְייי בְיבִּיבְייבְייבְיייבְייי בְיבִּיבְייי בְיבִּיבְייי בְיבִ

קרור chald. m. (rac. הדר Demeure, séjour: יְצִם־חַינֵת בָּרָא מְּדֹרֶךְ Dan. 4. 29, avec les bêtes de la campagne sera ton séjour (tu habiteras avec elles); דּרִי

סְרְרְהֹין 2. 11, (les dieux, ou les anges) dont la demeure (n'est pas parmi les hommes).

קרְרָהָה f. (rac. קרֹרָה). Bûcher: מְּדְרָהָהּיּ Is. 30. 33, son bûcher a du feu, est allumé; מַרְאָנִי אַנְהִיל חַמְּדִינְיה Ez. 24. 9, et moi aussi (c.-à-d. à mon tour) je ferai un grand bûcher.

וריקיה f. (rac. ביהי). Action de fouler, de briser; concret, ce qui est foulé: יבְּרְבְּרָיְיִ Is. 21. 10, (Dieu dit:) toi mon (peuple) foulé, opprimé, et fils de mon aire (brisé comme de la paille dans l'aire); selon d'autres: (le prophète dit:) toi peuple foulé, c.-à-d. corrigé par mes prophéties et fils de mon aire (comme le bon fruit après avoir été foulé).

תְּרֶחָה m. (rac. הַּיְחָה). Chute: הַּטָּח הַשָּׁה הייְה Prov. 26. 28, la bouche flatteuse prépare la chute, la ruine (de ceux qui l'écoutent).

רְבְּרְיָם לְבִּיְרְיִם (rac. בְּיִבְיּם לְבִּירְיִם (Ps. 140.12, (que le mal que fait l'homme . violent) le jette dans le précipice, l'entraine à sa ruine; selon d'autres, adv.: que le mal l'accable avec violence, ou avec promptitude.

קרי f. n. pr. 1° Madaī, fils de Japhet. — 2° La Médie, II Rois 17. 6: מְּנֶבֶע מֶדָּי Dan. 9. 1, de la race des Mèdes; בַּנְּיִי Dan. 11. 1, (Darius) le Mède.

בְּמֶרֵי מְּוֹרְנְתָּא : chald. n. pr. Médie קרָר Esdr. 6. 2, dans le pays de Médie; בּמְרֵי (keri מְרֵאָם) Dan. 6. 1, un Mède.

ידי (composé de רְיֵּי et יַדְיּ) Ce qui suffit: לֹאַ־רִּיְתְּקְרְּשׁׁהְּ לְּעָדֵּהְיּ II Chr. 30. 3, (les prêtres) n'étaient pas sanctifiés suffisamment (en nombre suffisant).

(בּר .v) מָבֵּי).

קרון m. Querelle, seulem. au plur. מְּדְיָנִים (cheth. presque toujours מְדְיָנִים), v. יַיָּנִים

קרְרָּ n. pr. 1° Midian, fils d'Abraham, Gen. 25. 2, souche d'un peuple arabe, les Madianites: דָּנִים מִּרָרָן Is. 9. 3,

comme à la journée de Madian, le jour de la défaite des Madianites (v. Jug. chap. 7 et 8); מְּדְיָנִים un Madianite, fém. pl. מְדְיָנִים.

לקבי על-קבין: Jug. 5. 10, (vous) qui êtes assis sur les siéges de la justice (de דָּדִי); selon d'autres: les nobles assis sur des tapis (plur. de בַּיִי); selon d'autres: vous qui demeurez sur la route de Middin (qui avant la victoire était occupée par l'ennemi).

וריף n. pr. Middin, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 61.

קרינה (rac, הדן). (Siège du gouvernement et de la justice.) Province,
district: שְּבְּיִרִי בְּשִּׁרִינוֹת Lament. 1. 1,
(Jérusalem) la reine des provinces;
קבּי בְּשִּׁרְינוֹת דַּשְּׁבֶּינֹת הַיִּבְּינָת הַיִּבְּינִת הַיִּבְּינָת בּבְּינִת הַיִּבְּינָת בּבְּינִית הַיִּבְּינָת בּבְּינִית הַיִּבְּינָת בּבְּינִית הַיִּבְּינָת בּבְּינִית הַיִּבְּינָת בּבְּינִית בּבְּינִית הַיִּבְּינָת בּבְּינִית בּבְּינִית הַיִּבְּבְּינָת בּבְּינִית הַיִּבְּבָּינְת בּבְּינִית בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבִּיינְת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְּיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְיינִת בּבְּבְּיינְת בּבְּבְיינְת בּבְּבְיינְת בּבְּבִיים בּבְּבְּבִים בּבְּבְּיינִת בּבְּבְייִר בְּבְּבִיינְת בּבְּבִּיינְת בּבְּבְייִּבְּבְּבְּבְייִּבְּבְּבְּייִרְ בַּבְּבְּייִנְת בּבְּבְייִר בְּבְּבִיים בּבְּבְּבְייִים בּבְּבְּבִיים בּבְּבְּבְייִר בְּבְּבְייִית בּבְּבְּייִר בְּבְּבִיים בּבְּבְייִים בּבְּבְּבִים בּבְּבְיים בּבְּבְּייִים בּבְּבְּייִים בּבְּבְּייִם בּבְּבְּייִם בּבְּבְייִים בּבְּבְייִים בּבְּייִים בּבְּבְייִים בּבְּבְייִים בּבְּבְיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיבְיים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּיים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבְיים בּבּיים בּבּיבְיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבְּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּיים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיים בּבּיבּים בּב

קרינְהָא per מְרִינְהָ chald. f. Province, pays: בְּבִּיל Dan. 3. 1, dans la province de Babylone; לִּיוּהָר בְּיִרִּיְהָא Esdr. 5. 8, dans le pays de Judée; plur. בְּיִרְיָנָא Esdr. 4. 15, et מְּיִרְנָיָא Dan. 3. 2, 3, les provinces.

קרְרָה (rac. דְּכִּה). Mortier : יָכּי אין Nomb. 11. 8, ils pilaient (la manne) dans un mortier.

מְרָשְׁ n. pr. Madmen, ville dans le pays de Moab, Jér. 48. 2.

קחרוש: Fumier. נְּבֵּכֵן Is. 25. 10, comme la בְּחַבֵּן בְּמִר מַּדְמֵנֶּת paille est foulee sur le fumier (v. לּיּבֶּן), ou dans la boue.

תְבֶּנְהְ n. pr. d'une ville, Madmenah, Is. 10. 31; peut-être la même que

קבְּהָה n. pr. Madmannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

וֹיִיף n. pr. Medan, fils d'Abraham et de Keturah, Gen. 25. 2.

קרנים pl. 1° Les querelles (v. קרנים).
— 2° Les Madianites, Gen. 37. 36;
קרנים) 37. 28) עידיים.

אָדע et אַדע m. (rac. יְדָּדע.). Connaissance, intelligence: עַּמְדּע הְּיַבְּיִּדְ עַבְּיִר וּמְבִּע הַּיִר בְּיִר וּמְבִּע הַּיִּר וּמְבִּע הַּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר מַבְּע הַוּח וֹנְבְּעָר בְּיִבְיעָר בְּיבְיעָר בְּיבְיבְייִי בְּיבְיעָר בְּיבְיעָר בְּיבְיעָר בְּיבְיעָר בְּיבְיעָר בְּיבְיעָר בְּיבְיבְייִי בְּיבְיר בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִיי בְּיִיי בְיִייִי בְיִיי בְיִיי בְיִיי בְיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיִיי בְייי בְּייִי בְּייִי בְייִיי בְייִיי בְייִי בְייִי בְייי בְייִי בְייי בְיייי בְיייי בְייי בְיייי בְייי בְיייי בְיייי בְייי בְיייי בּייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְייי בְיייי בְייי בְייי בְייי בְיייי בְייי בְיייי בְייי בְיייי בְייי בְיייי בְייי בְיייי בְייי בְיייי בְייייי בְיייי בְייייי בְייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְייייי בְיייי בְיייי בְייי

מבע Connaissance (v. מוֹרָע).

לְּבְקְרוֹת f. pl. (rac. קבְּן Prov. 12. 18, blessures: בְּבְּרְקרוֹת הָרֶב Prov. 12. 18, comme des piqures, blessures, que fait l'épée.

לְדָר chald. Demeure (v. בְּדוֹר).

Escalier, degré: מְּמֶרֶּר חַמְּרֶרְ, v. הָּרֶג Cant. 2. 44, (la colombe qui se cache) dans la solitude d'un sentier ou d'un escalier (dans le rocher); selon d'autres: dans les trous, les enfoncements, du rempart; בְּמֶלְל הַשְּרֵבְנִית Ez. 38.20, les tours tomberont, ou: les remparts (qu'on élève par degrés, ou au moyen d'escaliers, d'échafaudages).

קרָרֶה m. (rac. קּרָבְּן). Endroit qu'on foule: מְּרְרָגָּל Deut. 2. 5, (l'endroit) que foule la plante d'un pied (un pied de terre).

א לְּרָרָשׁ m. (rac. לַּרְרָשׁ). Interprétation, explication, étude, commentaire: מְּרָרֵשׁ II Chr. 24. 27, le livre qui explique en détail l'histoire des rois; מְרָרָשׁ אַבָּרָא נְדִּרֹּץ מְּרַרְשׁ אַבְּרָא נְדִּרֹץ 13. 22, dans le livre historique du prophète Iddo; אַלְּיִלְשׁ רְצָּא תְּעִּרְלֶּע רְצָא תְּעִּרְלֶע Aboth, l'étude de la loi n'est pas le plus essentiel (mais la pratique); מְּנִרְלֶע הַּבְּרִלְשׁ la maison d'étude, l'école; un grand nombre de livres, commentaires sur la Bible ou autres, ont pour titre מַּבְּרָשׁ בַּרָּעָּיִים מִּיִּרְשָׁם.

እርገር n. pr. Haman, fils de Medatha, ou le n n'est pas art., et le nom Hammedatha, Esth. 3. 1.

מה, מָה, מָה , מָה avec une

pause, et devant k et n. rarement devant n et v, no devant les lettres non gutturales, souvent suivi de dagesch, quelquefois devant n, no devant n, n, z, rarement devant les autres lettres, et avec des préfixes comme בַּמָּח, לָמֶּח, n et n dans des mots composés, comme מולם, מולבם, מהוצ, etc.) 1º Pronom interrogatif, des choses : quoi? que? (comme מי qui? des personnes): בַּחוֹ עָמִירְת Gen. 4. 10, qu'as-tu fait? בָּמִירָם Is. 38. 15, que dirai-je? לו מרד-יעטרו Exod. 2. 4, (pour savoir) ce qui lui arriverait. Remplacant le substantif: שבת לחם Jér. 8. 9, et la sagesse de quelle chose (quelle sagesse) ont-ils? selon d'autres : et leur sagesse qu'estelle pour eux, à quoi peut-elle leur être utile ? ינחט מח Exod. 16.7, et nous, (que) qui sommes-nous? Avant le subst.: מוד בצע Ps. 30. 10, quelle utilité? רי המרדי Is. 40. 18, et quelle image? Devant un plur.: מַח חַעַרִים הָאָלֵח I Rois 9. 13, quelles sont ces villes, sont-ce là les villes (que tu m'as données)? --קרילה Jug. 1. 14, qu'as-tu, que désires-tu? מַדּלָּהְ חַיַּם כִּי חַנים Ps. 114. B, qu'as-tu, o mer! pour fuir? qu'est-ce qui t'oblige à fuir? מַח־לִּר נָלָה Jug. 11. 12, quelle affaire, quelle dispute, y a-til entre moi et toi? מַרדּלָּהְ וּלְשֵׁלוֹם Il Rois 9. 18, qu'y a-t-il de commun entre toi et la paix? מַחֹלְהֶבֶן אַח־תַבֶּר Jér. 23. 28, quelle ressemblance, comparaison, y a-t-il entre la paille et le blé (entre le faux et le vrai)?

2º Adv. inter., exprimant l'étonnement, l'admiration: חיים בּוֹיבְינְיּ בְּינִים בּוֹיבִינְיִי בְּינִים בּוֹיבִינִי אַרָיבְּיבְינִים פּר. 28. 16, que ce lieu est terrible! בּוֹבְייִבְיִי אַרְיבְּיִבְיִי Nomb. 24. 5, que tes tentes sont belles, o Jacob! בְּיִיבִייִי Ps. 104. 24, que tes œuvres sont grandes, o Éternel! — ou le mépris, le dédain: סניי בּיִירִינְייִי בְּייִרְיִי אָנִיי בְּיִירִי בְּיִרִי בְיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִּי בְּיי בְיי בְּיִּי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי

quoi cries-tu vers moi ? מֵּינְיּי Ps. 42. 12, pourquoi, o mon ame, es-tu ahattue, triste?

3° Pron. indéfini, quelque chose, quoi qu'il soit: יבְל־יָדְשָׁר Prov. 9. 13, et qui ne sait rien; וּבַל־יָדְשָׁר II Sam. 18. 22, quoi qu'il soit, n'importe, je vais courir; קיבָלר עָלר בָּד Job 13. 13, qu'il m'arrive n'importe quoi; selon d'autres: peut-être ma douleur passera-t-elle un peu, serai-je un peu soulagé (par mes paroles, mes plaintes).

4° Pron. démonst. suivi du relatif שָּׁ pour אַבֶּשׁר, ou seul : ce qui , ce que : מַּחֹר ; בּשִׁר Eccl. 1. 9, ce qui a été ; מַחֹר רְאִירָתּם צְשִּׁרֹתְם בְּשִּׁרֹתְם בְּשִּרֹתְם בְּשִׁרֹתְם בְּשִׁרֹתְם בְּשִׁרֹתְם בְּשִׁרִם בְּעִבֹּר בַּחֹר בַּרִר בַּתֹר בְּעִבִּיר ; Nomb. 23. 3, et tout ce que (Dieu) me montrera, m'ap-

prendra.

שריבור בְּוּלֹהְ: Job. 16. 6, (et si je ne parle pas) qu'estce qui s en ira d'auprès de moi? c.-à-d.
ma douleur ne s'en ira, ne me quittera
pas; יְבֶּין בַּרִין בִּרְכּוּ Prov. 20. 24,
mais l'homme, est-ce qu'il connaît (il
ne connaît pas) son chemin? יְבְּיִחְיִּבְיִין
יַּבְּיִן וּבְּיִרִין
Job 31. 1, que je ne regarderai pas (ou: que je ne penserai pas à)
une vierge.

Avec des *prépos.* 1° בַּמָּח, selon les diverses significations du ב : במרו בשׁבֶּב Exod. 22. 26, sur quoi coucherat-il? בַּבֵּרו אַרֵע Gen. 15. 8, par quelle chose saurai-je? בערה כחשב הוא Is. 2. 22, à combien, à quelle valeur, (l'homme) est-il estimé? c.-à-d. il n'a aucune valeur; בַּנָּח עֲשָׂח דֵי כָּכָּח II Chr. 7. 21, par quelle raison, pourquoi, Dieu a-t-il fait ainsi (à cette terre)? וּבַּמֵּח מַבֶּל לוֹ Jug. 16. 5, et par quel moyen nous pourrions le vaincre. — 2º man et man Combien : בַּמָּח יְרַמְּה וְכַמָּח אָרְכָּה Zach. 2. 6, combien (quelle) est sa largeur et quelle est sa longueur? בַּנָבֶּה וְיָבֵּר שָׁנֵר תַוּיָרָם Gen. 47. 8, combien sont les années de ta vie (quel age as-tu) ? צַר־בַּשָּה מְּצָבִים I Rois 22. 16, combien de fois encore? בַּרַ בָּנַבָּרו קראָת Ps. 35. 17, Eternel, jusqu'à quand le verras (souffriras)-tu? מַנְים שָׁנִים חַן

Zach. 7. 3, déjà plusieurs années; Ps. 78. 40, combien מַמֵּח יַמְרוּדוּג בְּצֵּדְבֵּר de fois lui ont-ils désobéi dans le désert? פַּמֵּח נֵר־רְשֵׁעִים יִדְעָק Job 21. 17, combien de temps ça dure-t-il? c.-à-d. en peu de temps, bientôt, la lumière des impies s'éteint. — 3° מַּבָּר, הַלָּבָּר, et לִּמָּח חָרָח לָּךְ: pourquoi לָמֵּח חָרָח לָּבָּ Gen. 4. 6, pourquoi es-tu en colère? בְּשֵּׁרו זַּרו שַׁלַּחְמַנִּי Exod. 5. 22, pourquoi donc m'as-tu envoyé ? לַּמָּח זָרו צָּלֹכָר Gen. 25. 22, pourquoi donc (suis)-je (au monde)? ou: pourquoi ai-je (désiré devenir mère)? לַּמָּח רָקצֹף הַצְּלֹּדְים Eccl. 5. 5, pourquoi (veux-tu) que Dieu soit irrité, ou : de peur que Dieu ne soit irrité ? אַכּה הַשְּׁבֶּה הַשְּׁלָּאַכָּה Néh. 6. 3, de peur que l'ouvrage ne soit négligé, ou : pourquoi sera-t-il neglige? מַּלְּמָה צָּיִהָה Cant. 1. 7, car pourquoi serai-je? ou: de peur que je ne sois (comme, etc.); אַטָּר לָּמָּח יִרָאָת Dan. 1. 10, car s'il voit, de peur qu'il ne voie; לְּמַבְּרָאשׁוֹנַח I Chr. 15. 13, (de לְּכָּר אשׁוֹנָה et בָּר אשׁוֹנָה) parce que d'abord, la première fois (vous n'y étiez pas); Kimchi l'explique comme lors de la première fois. — ער־פַרו דַי מַאַנָם: Jusqu'à quand בַּר־פַרו עַּר־פַרו Ps. 79. 5, jusqu'à quand, ô Éternel! seras-tu en colère ? צַר־מָדו אַשׁוּר הְשִׁיבֶּךְ Nomb. 24. 22, jusqu'à quand, ou jusqu'où, l'Assyrien t'emmènera-t-il en captivité? selon d'autres: car bientôt l'Assyrien, etc. — ס אין Sur quoi : על־מָח אָרֶנִיחָ חָטָבֵעוּ Job 38. 6, (savezvous) sur quoi ses bases ont été affermies? — Pourquoi? בַּל־מַח חָבַּיחַ אָתר אַרוֹקָד Nomb. 22. 32, pourquoi as-tu לַדְעַת מַרו־צָה וָעַל־מַרו-נַה ! battu ton anesse Esth. 4. 5, pour apprendre ce que c'était, et pourquoi cela, pourquoi il faisait cela.

Is. 3. 15, pour אָבָּם ma pourquoi (opprimez)-vous, etc.? ou: quel droit, quelle raison, avez-vous (d'opprimer)? האָבָּב אַכּל. 4. 2, pour הוּ היים qu'est cela? אַבְּאָה Mal. 1. 13, selon quelques-uns, pour הַּלְּאָה היים quelle peine (v. הַאָּלָאָה)? vois aussi אַבּיב pourquoi? בּהַיָּב Ez. 8. 6, (keri בּהַ הַבָּי) ce qu'ils (font).

רב מחם. ביד לבא לוחים ביד למחם. ביד למחם. ביד למחם ביד למחם. ביד למחם ביד למחם. ביד למחם ביד למחם ביד למחם. ביד למחם ביד למחם ביד למחם ביד למחם ביד למחם. ביד למחם ביד למחם. ביד למחם ביד

Hésiter, tarder: אָרְמָיִתְּיִה אַמְּיִתְּמִיתְּיִם Gen. 19. 16, comme il hésitait, tardait, ils (le) saisirent; אַרְמָּיִה אַרְמְּיִתְּיִה Is. 29. 9, arrêtez-vous dans vos pensées, réfléchissez, ct vous serez surpris; יוֹאָרָ אַרָּתְּיִה Hab. 2. 3, si (ce temps, cet événement) tarde, diffère, attends-le (il arrivera).

לחוקית f. (rac. אור). Trouble, consternation, terreur: אין ביים ביים Is. 22.5, un jour de trouble, de confusion; אין ביים וויים וו Chr. 15.5, car les troubles, les terreurs, étaient extrêmes; אין ביים I Sam. 5. 11, la terreur de la mort; ביים אין Prov. 15. 16, si l'inquiétude, le trouble, accompagne (les richesses).

תהוקן n. pr. Mehuman, l'un des eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

קהַיּטֵּרְאֵל (Dieu lui fait du bien) n. pr. 1° Mahetabel, père de Delaja, Néh. 6. 10. — 2° Mahetabel, fille de Matred, femme de Hadad, Gen. 36. 39.

קנהיר adj. (rac. בְּמַלֵּארָתוֹי). Prompt, expéditif, habile : אָמְלֵּארָתוֹּי 22. 29, un homme expéditif, habile dans son travail; סוֹמֵר פָּיִוֹיר Ps. 45. 2, un écrivain expéditif; מוֹמָר בְּיִרָּת Is. 16. 5, (un juge) prompt à rendre justice.

סְרָאַּן מְּחֵלּ Meler. Part. pass.: סְרָאַן מָּחַלּ Is. 1. 22, (ta boisson) ton vin est melé d'eau (v. אים couper).

יינית פַחַלָּבְּה . Voyage , chemin : נְחַלַּבְ Néh. 2. 6, combien durera ton voyage, ou: quand aura lieu ton voyage; מַחַלַּבְּ שְׁלְשֵׁח יְמִים Jon. 3. 3, (Ninive avait) trois jours de chemin; וְנַחִּהִי לְּבְּ מַחְלְכִים Zach. 3. 7, je te donneral des pas, c.-a-d. je te ferai marcher (entre les anges); selon d'autres: je te donneral des guides (parmi les anges), v. מַבָּר וּנִיבּוּר Hiph.

יְאִרשׁ m. (rac. הַלְּלֵּה). Louange: יְאִרשׁ Prov. 27. 21, et l'homme (doit éprouver, examiner attentivement) la bouche qui fait sa louange, qui le loue, ou: l'homme (est éprouvé) par la bouche qui le loue.

לְבֵלְלֵאֵל (gloire de Dieu) n. pr. 1° Mahalalel, fils de Kenan, Gen. 5. 11. — 2° Néh. 11. 4.

קבּלְמוֹח f. pl. (rac. הָבָּל). Des coups: וְהַלְמוֹח Prov. 19. 29, et des coups (attendent) le dos des insensés.

קְּמֶבְּוֹחְ רָ, pl. (rac. מְתָּבֶּר). Fosses: בְּלְּיִקְּיִּמְּרְ Ps. 140. 11, (qu'il les précipite) dans des fosses, d'où ils ne puissent se relever.

לַהְפַּלְהָּ (rac. הָתְּפִּרְה). Renversement, destruction: מְיִבְּיִהְ Deut. 29. 22, comme la destruction de Sodome; aussi מְטִּהְפֵּרָא אֲלִיִּים אֲלִיִּים Is. 13. 19, comme la destruction de Sodome faite par Dieu; מְּמִרְמֵּבֵי זְרִים זְּרִם בּרֹים 1.7. comme une destruction, une ruine, faite par des étrangers, des ennemis.

קְתֵר (reux qui) courent après un dieu étranger, une idole; ou plutôt, de II אָתַר, qui sacrifient aux idoles.

Pi. Se hater, accélérer: מְנֵיתָר Is. 5, 19, qu'il se hate, qu'il accomplisse bientôt son œuvre; יְמַתֵר Gen. 18. 6, Abraham entra

promptement (dans sa tente); מַדֵירִי שָׁלשׁ מאים מפח 18. 6, apporte vite trois mesures de farine ; מַחַרָה מִיכָּיִהוּ I Rois 22. 9, qu'on fasse venir promptement Michée; avec un autre verbe : מחר המלם mani Gen. 19. 23, hate-toi, sauve-toi en ce lieu-là (sauve-toi vite); הַּן-הַים אָבירָהְ לְּמָצוֹא 27. 20, comment en as tu trouve si tot? L'inf. and devient souvent adv.: סֵרוּ מַדֵּוֹר Jug. 2. 17, ils abandonnerent bientot (la voie); מַדֵר יָקַהְּמוּנה דתקיד Ps. 79. 8, que tes miséricordes nous préviennent promptement; הְּמָהַר ול בתר צחות Is. 32. 4, (la langue des bègues) parlera promptement et distinctement, ou : sera prête à , capable de, parler distinctement.

Niph. Etre précipité, agir étourdiment, témérairement: ועצרו נְּמָחֵלִים ומחרה Job 5. 13, et le dessein des hommes rusés, des intrigants, est renversé; וּלְבֵב נִמְחַרִים Is. 32. 4, et le cœur des insensés ; הגור הבר וחובר Hab. 1.6, ce peuple cruel et impétueux ; -לְנִפְּדֵוֹרֵר Is. 35. 4, à ceux qui ont le cœur timide, abattu, qui se découragent. וו סְתַּר S'attacher, gagner, une femme par des présents : מָדוֹר יָמְדֵוּרֶמֶּה לוֹ לְאָשַׁה Exod. 22. 15, il lui donnera une dot, pour qu'elle soit sa femme (il la dotera, ou il lui assignera un douaire, et l'épopsera); אחר מחר Ps. 16. 4, qui s'attachent aux idoles, croient gagner leur faveur par des offrandes (v. I מָדֵוֹר Kal).

קרוב adj. Prompt, se hâtant : קרוב Zoph. 1. 14, (ce jour est) proche et prompt à venir, s'avance vite; מֵנֵי adv., vite, promptement (v. I מַנֵּי Pi.).

בּקרה. (v. II בַּקרה.). Le cadeau qu'on fait aux parents dont on épouse la fille: פּלִר מְאֹר מֹחַר וּפִּקּוּן Gen. 34. 12, exigez de moi une forte somme et beaucoup de présents (mais donnezmoi cette jeune fille pour épouse); אֵרְרַתָּמֶץ לַּמֶּלֶּךְ הְבֹּחַר I Sam. 18. 25, le roi ne veut pas d'autre cadeau, pour t'accorder sa fille, (ue, etc.; בְּבֹחַר תַּמְּיִלְ בַּעַּרֵּר תַבּּרַר תַּמְיִלְ בַּעַרַר תַּבְּרַר תַּבְּרַר תַבּרַר תַּבְּר תַבּרַר תַבּר תַבּרַר תַבּר תַבְּב תַבְּיל תַבְּר תַבּר תַבּר תַבּר תַבּר תַבּר תַבּר תַבּר תַבּיר תַבּר תַב תַבּר תַבּר תַבּר תַבּר תַבּר תַבּר תַבּר תַב תַבּר תַבּר תַבּר תַבּר תַב תַבּר תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבּיב תַבּיב תַבּיב תַבּיב תַבְּיב תַבְיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְיב תַבְיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְיב תַבְּיב תַבְיב תַבְיב תַבְיב תַבְיב תַבְּיב תַבְּיב תַבְיב תַבְיב תַבְיב תַבְיב תַבְ

servir de dot à une jeune fille. (Selon Jarchi, le séducteur doit donner au père de la jeune fille la même somme que s'il avait usé de violence envers elle, à savoir: 50 sicles; v. Deut. 22. 28, 29.)

יחור n. pr. Maharai de Netophat, un des chefs de l'armée de David, II Sam. 23. 28.

וווusions, ניתול ה. pl. (rac. בְּהַתְּלוֹת). Illusions, tromperies; און בווע בּבְּתַתְלוֹת Is. 30. 13, ayez des visions trompeuses, prophétisez des impostures.

וני אפ se trouve qu'avec les prépositions בְּ, בְּ, יְבְּ, יִבְּי dans : בְּשִּׁרִיבִּי Ps. 11.

2, dans l'obscurité, en embuscade;
שמי האים Is. 43. 2, dans le feu; במי המי Is. 43. 2, dans le feu;
במי האים Is. 45. 2, dans le feu;
במי הים Is. 45. 2, dans le feu;
במי הים Is. 45. 4, par, ou avec, ma tête;
ביים 16. 5, par ma bouche; ביים comme
(v. ביים ביים 16. 5, par ma bouche;
במי ביים 16. 27. 14, (c'est)
pour l'épée; ביים 38. 40, en embuscade;

מיל pour מיל ou מיל. Ex. unique: מיל למואל Néh. 12. 38, (le second chœur) qui marchait en face, à l'opposite (du premier).

תְּבוֹח m. (רְמבוֹא , v. מְבוֹא). Action d'aller, d'entrer, l'endroit par où l'on entre : רְמִיבְּיִאָרוּ וּמִיבְּאָרוּ Ez. 43. 11, les sorties et les entrées (du temple); מְבֹרֵאַה וְאָרִיבּיִאָּרְ (cheth. מְבֹרִאַה) II Sam. 3. 25, et pour connaître tes allées et venues, toutes tes démarches.

מונ 1° Couler, se fondre; au fig.

trembler, périr de peur, de frayeur: אָבָּיְעָי בְּעָבְּינָ Amos 9. 8, (Dieu) touche, frappe, la terre, et elle se fond, tremble; לְּמַבֵּין לִמִּיג לֵב Ez. 21. 20, (pléonasme pour בְּינִבְינִי מִּג בֹּב 1. 20, (pléonasme pour בְּינִבְינִי מִּג בֹּב 1. 30, (pléonasme pour בְּינִבְינִי מִּג בַּב 1. 20, (pléonasme pour בְּינִבְינִי מִּג בַּב 1. 30, וַהְמִּבְּעָּי בְּינִבְינִי וּבְּינִבְינִי 1. 18. 64. 6, tu nous as fait fondre, périr, sous le poids de nos péchés; peut-être aussi בַּב בַּב 21. 20, pour dissoudre, faire sécher, le cœur.

Niph.: רְרִינֵה הְּדְּיְסִיךְ נְמִיג I Sam. 14. 16, et vois, la foule se dissipa, se débanda; au fig.: בָּנַבְי בְּנָבִי בְּנָבִי Exod. 15. 15, tous les habitants de Chanaan se fondent, périssent de peur; אַחַרַיִּבְל נְּמִיג Nah. 2. 7, le temple tremble, s'écroule.

Pil.: תְּרֵבִיבִים מְּסוֹנְגָנָיִי Ps. 65. 11, tu amolliras (la terre) par les pluies; זיים אַסוֹנְגָנִי חְשׁיִדּי Job 30. 22, tu as fait fondre, tu m'as enlevé, la sagesse; ou : la sagesse m'a dissout, brisé; selon d'autres: tu as détruit mon salut, ma consolation.

Hithp.: אפּלים בּרָנְית הַחְמּוֹנָג Nah. 1. 5, les collines se fondent; נַמְשֶׁם בְּרָנֶת הַחְמּוֹנָג Ps. 107. 26, leur âme s'est fondue à la vue de tant de maux, ils se sont découragés de peur, d'angoisse.

מוֹרָע et עוֹרָם m. (rac. יְרָע.). Connaissance; concret, une connaissance, un ami: מּלְיָע לַבְּינְה הִקּרָא Prov. 7. 4, et appelle la prudence, l'intelligence, amie; אַאָּישָׁה Ruth 2. 1, Noémi avait un allié, parent de son mari.

מוֹרַעָּת. Meme signif.: דְלֹא בֹעֵיז הרביקני Ruth 3. 2, Booz n'est-il pas notre parent?

לימוט (fut. יקטר) Chanceler, trembler, etre ébranlé: פְּטָח רֵגְלֵּר Ps. 94. 18, mon pied chancelle; מְטָח רְגְלֵר Is. 54. 10, et les collines trembleront; שְּטְלְּכִּוֹח Ps. 46. 7, les royaumes ont été ébranlés; הַרָּרִיר שְׁלִּוֹמִי לֹא תְמִינּט Is. 54. 10, et mon alliance de paix (avec toi) ne sera pas ébranlée; צְּדִּרִי בְּשִׁע רְּמָשׁנִי רְשָׁע Prov. 25. 26, un juste qui chancelle, qui tombe devant le méchant, qui lui

cède; בְּבְּרֵוֹ בְּבְּרֵוֹ Lév. 25. 35, et (si) sa main chancelle auprès de toi, c.-à-d. si sa fortune chancelle, s'il est près de sa ruine.

Niph. Meme signif. que Kal: - בּאָנְיִינְיּיִנְּיִּנְיִיּיִּגְּיִינִיּיִּ מְעָבִייִּ Ps. 17. 5, afin que mes pas ne soient pas chancelants; בֵּל־אָבוֹיִיִּ Ps. 10. 6, je ne serai pas ébranlé; בְּיִיִּיִּבְּיִ בַּלִּיִּיִּנִיּיִ בַּלִּיִּבְּיִנִי Prov. 10. 30, le juste ne chancellera jamais.

Hiph. Faire tomber: פַּרְיָמִיטוּ עָּלֵּי אָרָן Ps. 55. 4, car ils font tomber sur moi des iniquités, ils m'imputent de faux crimes; בְּמִינִם מְּחָלִים (keri יְמִיטוּ (keri יְמִיטוּ (keri אַרָּרָם Niph.) Ps. 140. 10, que des charbons tombent sur eux, ou qu'on fasse tomber, etc.

Hithph:: מיט חְמִיּוֹטְטָּח אָרֶץ Is. 24. 19, la terre est ébranlée, tremble.

ນາກ m. 1° Chancellement, chute: ילא־נַרַן לַפּוֹט רַגְלַטּי Ps. 66. 9, et il n'abandonna pas notre pied au chancellement (il n'a pas permis que nos pieds aient chancele); לא־יָהֵן לְשׁלָם מוֹט לַצַּיִּרִם 55. 23, il ne laissera pas le juste dans une agitation, dans un ébranlement éternel (il ne le laisse pas tomber pour toujours). - 2º Perche ou brancard pour porter une charge (nommé ainsi du mouvement chancelant); נישארו במוט Nomb. 13. 23, ils le portèrent sur une perche, ou un brancard; וַנַּחִנוּ עַלִּדִּקְמוֹנוּ 4. 10, ils le mettront sur un brancard. __ 3° Joug (v. מוֹטָה): אָשְׁבֹר מעֵחוּ מַעָּלָיִהְ Nah. 1. 13, je briserai son joug, le joug que l'ennemi avait posé sur ton

בין (ע. קבּבְּרָ Descendre, faiblir; spécialement être ou devenir pauvre : בּי־יָמוּךְ אָחִיךְ Lév. 25. 25, si ton frère devient pauvre; אָחִרָּ 27. 8, s'il est trop pauvre pour payer le

prix de cette estimation.

Niph. (inf. et impér. אושה, fut. לימול.). Etre circoncis, et se circoncire: אַרְאַלּרוּ בּיִרְּעָלָרוּ Gen. 17. 24, lorsqu'il se circoncit (la chair de son prépuce); au fig.: או השלה לַרֵי Jér. 4. 4, faites-vous circoncire (d'une manière qui platt) à l'Eternel, corrigez-vous de vos vices,

de vos impuretés.

Pi. Couper: לֶּכֶּרֶב יְמִילֵל וְיָבֵשׁ Ps. 90. 6, le soir (on) le coupe; ou, passif: il est coupé et il sèche.

Hiph. Abattre: פֵּר אֲמִרּלֶם Ps.118.10, 11, je les abattrai, je les exterminerai.

Hithph.: יְדְהֹךְ יְדְשֵּׁר מְמֵהֹ יִרְוֹמְלֶּלֹּג Ps. 58. 8, des qu'il lance ses flèches, ils seront comme coupés, ils s'affaibliront, ils seront brisés. (Voir pour les autres

formes מַלֵל .)

30, (il se tourna) vers un autre; souvent אל־מול פני דוארל: אל־מול פני Exod. 26. 9, vers le devant du tabernacle; אַל־מוּל פְּנֵר הַאִּנְלְחֵמַרו II Sam. 11. 15, à la tête, en avant du combat, au premier rang; יממיל פַּנִיד vers, du côté: מָמוּל Exod. 28. 27, vers le (par) devant; בגב I Rois 7. 39, vers le (du côté du) midi; ירוא ישׁב מִּמְלִי Nomb. 22. 5, ct (ce peuple) demeure, ou est campé, près de ou vis-à-vis de moi; ממרל שלמה Mich. 2. 8, (vous arrachez aux passants le manteau) en même temps que la tunique; selon d'autres: (vous attaquez le pauvre) à cause de son habit (vous lui enviez même son habit, et vous le lui arrachez).

חללה (naissance), n. pr. Moladah, ville de la tribu de Juda, cédée plus tard à la tribu de Siméon, Jos. 15. 26 et 19. 2.

מוֹלָרָת f. (rac. רַלַר). 1° Naissance, origine: אַז־מילַיִּקּה Esth. 2. 10, (Esther ne disait pas) son origine; וּמַלָּרֹתֵיהָ בארץ הקבעני Ez. 16.3, ta naissance, ta race, (vient) de la terre de Chanaan; מאבץ מולדחו Gen. 11. 28, dans le pays de sa naissance (où il était né); aussi seul, patrie : יָאַל־מּוֹלֵדְחָר מֵלָה Gen. 24. 4, tu iras (dans mon pays) et dans ma patrie.—2º Concret, ceux qui naissent, les enfants : וּמוֹלַרְתָּה אֲשֶׁר־חוֹלַרְתָּ אֲחַרֶרתָם 48. 6, mais les enfants que tu engendreras (ou que tu as engendrés) après eux; מוֹלֵבֶת בּיִח Lév.18.9, (une femme) née dans la maison, c.-à-d. qui est fille de ton père et d'une autre femme que ta mère; selon d'autres : enfant légitime; l'opposé: מוֹלְנֵיח דוּרְץ (même verset), née hors de la maison, fille de ta mère, mais pas de ton père, ou enfant illégitime. — 3° Famille, race: יַרָאִיחִי בָּאַבְדַן מּוֹלַרְחִי Esth. 8. 6, (comment) pourrais-je voir la destruction de ma race (de mon peuple)?

מוֹלִיד (le producteur) n. pr. m. I Chr. 2. 29.

מולח ה קו. (rac. מול Circoncision: מולח). Circoncision: בתון הַמִים לְמוּלֹת Exod. 4. 26, un époux

de sang, à cause de la circoncision מְשֵׁחְ מוּסְרָת Is.30.32, la verge du décret; (v. à זַבַּיָדָ).

סום m. (v. מאדם). Défaut, tache, corruption : בל־אִישׁ אֲשַׁר־בּוֹ מוּם Lév.21. 18, tout homme qui aura un défaut (corporel); לא־חַיָה בוֹ מוּם II Sam. 14. 25, (depuis la plante des pieds jusqu'à la tête) il n'y avait pas en lui de défaut, de tache; במום אַרן בָּדְה Cant. 4. 7, il n'y a pas de tache en toi; לא בַּנֶר מּוּכָם Deut. 32. 5, non, c'est la tache, la corruption, de ses enfants; selon d'autres: ils ne sont plus (ou ne se reconnaissent plus pour) ses enfants, à cause de leur corruption; אַז מְשָּא מָנֵיךְ מְשֹּוּם Job 11. 15, alors tu pourras élever ton visage étant sans tache.

מוּסַב m. (rac. סַבָב): מוּסַב-הַוּבַּיָת Ez. 41. 7, le circuit de la maison (une galerie, ou une suite de chambres, qui tournait autour du temple); mais פַּחַרָּם היה היב חוֹם אים 41. 24, part. du Hoph., deux battants de porte qui tournaient, ou qui se fermaient l'un sur l'autre.

תוֹסָר m. (rac. מוֹסָר), sculement au pl. הוֹסְרֵי et מּוֹסְרֵי Fondement, fondation : וַאָבֶן לְמוֹסָרוֹת Jer. 51. 26, ni une pierre pour le fondement; בחויקו מוֹסְרֵי אָרֵץ Prov. 8. 29, lorsqu'il posa les fondements de la terre; מוֹסְדוֹת יַרְאַזּה יִירְאַזּה II Sam. 22. 8, les fondements du ciel sont ébranlés; מוֹסְרֵי דוֹר־ וריר חַקוֹמֵם Is. 58. 12, tu releveras les fondements (les ruines) des siècles passes; חַלוֹא חַבִינוֹחָם מוֹסְדוֹת חַאֲרֵץ Is. 40.21, n'avez-vous pas fait attention aux fondements de la terre, ou n'avezvous pas compris sa fondation, la manière dont elle a été fondée?

מוּטָר m. Meme signif.: פּנַר דְּקרַת מּנְסָר Is. 28. 16, une pierre angulaire מוּפְּד magnifique, un fondement ferme, so lide (le premier subst., le deuxième part. pass. du Hoph. de מוּסָר (יָסַר); ביח-בי II Chr. 8. 16, les fondements du temple; מוֹסְרוֹת חַאָּלֵעוֹת Ez. 41. 8 (cheth. מיסדות), les fondements, la base, des chambres aux côtés du temple.

ngoin f. Décret, chose décrétée :

ou part. du Hoph.: la verge qui est décrétée pour frapper (v. יַסֶר Pi.).

קר מוּכְרָ m. (rac. סָבָּרָ). Allee couverte: 18, et l'allée couverte (où on s'arrêtait) le jour du sabbath.

້ ໆວຸງາວ (part. Hoph. de ຖວຼາ), ajouté pour קרבן מיפת sacrifice supplementaire, plur. מוֹטְמִים. On appelle également - סיים, ou הְּמִילֵה מִיּסַה prière addition nelle, la prière qui en tient lieu, et qu'on récite les samedis, les jours de fête et chaque premier jour du mois.

מוֹמַרm. (rac. אַפֿר ou בּיַפּר, pl. מּיֹפִרים, pl.et מיֹסְרוֹת Lien, chaine : פַּתַּקַתָּת לְמוֹסֶרָי Ps. 116. 16, tu as délié, rompu, mes liens; נְּחָקָהִי מּוֹסְרוֹחֵיךָה Jér. 2. 20, j'ai brisé tes chaînes.

מוֹכֵר n. pr. d'un endroit, station dans le désert, Deut. 10. 6; miga Nomb. 33. 30.

רַסֵר m. (rac. יַסֵר). 1° Châtiment, correction : שַבֶּש מּשְׁבֵּש Prov. 22. 15, la verge de la discipline ; אל־חִמְנֵע מְנַעֵר מוּסֵר 23. 13, n'épargne point la correction à l'enfant; מַלְכִּרם מְּלֵּבָר Job 12.18, il ouvre, il délie, la chaine des rois, il brise leur tyrannie (ערסים); אמוסר שהַר 5. 17, et le châtiment que le Tout-Puissant inflige. — 2º Remontrance. avertissement, instruction, morale: ישמע בּנִי מוּסֵר אַבִּיך Prov. 1.8, écoute, mon fils, les instructions de ton père; מוּסָר לא לַקַחוּ Jér. 2. 30, ils n'ont point accepté l'avertissement (les châtiments ne les ont pas corrigés); מוֹכֶר — לְנוֹיָם Ez. 5. 15, (tu seras) un avertissement, un exemple... pour les peuples. --3° Connaissance, doctrine: חַבְּמַה וּמַּבְּיַה וברנה Prov. 23. 23, la sagesse, et la doctrine, et l'intelligence.

מוער m. (rac.בער). 1°Un temps fixe, déterminé : הַעָּדוֹ אַטֵּר רַעָרוֹ II Sam. 20. 5, le temps, le terme, qu'il lui avait marqué; יַנֶּר־עָּה מוֹנֵר 24. 15, jusqu'au temps fixé, arrêté; לַמּוֹעֵר חָזָה Gen. 17. 21, dans ce même temps (à la même

époque); יישה מושיית Jér. 8.7, (la cigogne) connaît ses temps, le temps de son passage. — Special. jour de sête: נירבר משׁח אַת־מוֹעַדֵי בּי Lev. 23.44, Moise dit, apprit (aux enfants d'Israel), les fêtes de l'Éternel; קַּרְשֵׁיכֶם וּמּוֹעֲדֵיכֶם Is. 1. 14, (je hais) vos solennités des premiers jours des mois et vos fêtes; aussi לרום מוער Osée 9.5, au jour de fête; יחיו לְאֹתו וּלְמוֹעֵדִים Gen. 1. 14, (les astres) serviront de signes pour marquer le temps, les saisons, ou les différents temps, les heures de la journée; למוער מועדים Dan.12.7, après un temps et plusieurs temps (années ou époques). בער Réunion, assemblée (voy. בער Nomb. 16. 2, des קראר מוער hommes qu'on appelait aux assemblées; ובית מוצד לְכָל־חָי Job 30.23, et la maison de reunion où vont tous les vivants (la tombe); אַשָּׁב בְּחֵר-מוֹעֵד Is. 14. 14, je m'asseyerai sur la montagne de la réunion, de l'alliance (Sion où toute la nation se reunit, ou Babylone où viennent les rois pour faire alliance). — אָרֵל מּוֹצֵּר Exod. 27. 21, 40. 22, tente de réunion, le tabernacle, parce que c'était le lieu de réunion de toute la nation, ou parce que Dieu y communiquait avec Moise; aussi seul : מָּיָתַתּ בינדי Lament. 2.6, il a ruiné le lieu de ses révélations, son tabernacle; שַּׁרָפוּי Ps.74.8, ils ont brûlé tous les lieux d'assemblée (où la nation s'assemblait) pour adorer Dieu; יְחַמּוֹעֵר חֵירָה לאָרשׁ יִשְּׁרָאֵל Jug. 20. 38, et Israel était convenu d'un signal (avec ceux qui formaient l'embuscade); ou, sens 1°: avait fixé ce moment à l'embuscade.

מוער m. (rac. יְצֵּר). Assemblée, troupe: וְאֵרן מוֹרֶד בְּמוֹפֶּרְיוּר Is. 14. 31, et nul ne s'isole, n'est en retard, entre ses troupes (ceux qu'on rassemble), ou nul ne restera à l'écart au temps désigné.

מוּעָרָה. (rac. יָפֵּר). Reunion, assignation: עָרֵי הַמּוּעָרָה Jos. 20. 9, les villes de réunion, de l'assignation, les villes assignées pour refuge, villes d'asile.

קלמין f. pl. Fêtes: אַנְעָרוֹת II Chr. 8. 13, et aux jours de fête (v. מּיִעִר 1°). מוּעֶרָת (ע. פֶּעַר י.). מוּעֶרָת

מוֹעָר m. (rac, פּרּף). Obscurcissement, tenebres: מֵי לֹא מוּפְרָף Is. 8. 23, car il n'y eut pas des tenebres, des malheurs pareils (lors de la première captivité); selon d'autres, de בַּבָיָר: car il n'y aura point de fatigue, d'affaiblissement (pour celui qui l'opprimera), il ne se relâchera pas.

קבו אָרָע (rac. אָרַיִי). Conseil, inspiration, ne se trouve qu'au pluriel: בְּלְבֵּי בְּלְבֵּי בְּלְבִי בְּלְבִי בְּלְבִי בְּלְבִי בְּלְבִי בְּלְבִי בִּלְבִי בְּלְבִי בִּלְבִי בּלְבִי בּלְיבִי בּלְיבִי בּלְיבְּיבְיים בּיל בּבּי בּבּיבְיבּיים בּיי בּלְיבּי בּל בּי בּבּיים בּיים בּיי בּבּיי בּבּיים בּיים בּי בּיים בּיבּי בּיבּי בּיבְי בּי בּיבּי ב

מוּעָקָה (rac. יבים ou פים). Ex. unique: שַּמְּהָ מּדְּכָּהְרַנִים Ps. 66. 11, tu as placé sur nos reins une entrave qui les resserre, ou: un fardeau (des afflictions qui pèsent comme un fardeau).

מוֹפַת m. (rac. יְפַת, plur. מוֹפַת). Prodige, miracle: הַט לָכָם מּוֹמָה Exod. 7.9, donnez, faites un prodige pour vous, c.-à-d. pour qu'on vous croie; très souvent des miracles de Dieu ensemble avec וַיָּהֵן יֵי אוֹתֹת וּמֹפְתִים : אֹתוֹת Deut. 6. 22, et l'Eternel a fait (des signes), des miracles et des prodiges; בישפטר-פרן אמתרו אמשפטר-פרן Ps. 105. 5, (souvenezyous) de ses prodiges, des jugements que sa houche a prononcés; aussi signe, preuve: וְנָתַן בֵּיוֹם הַחרא מוֹמֵת I Rois 13. 3, il donna le même jour un signe, une preuve (pour la vérité de sa prophétie); הַבְּא הַאוֹת וְחֲבּוֹפֶת Deut. 13. 2, et si le signe et le prodige (que le faux prophète aurait prédits comme preuve) arrivent, s'accomplissent; -- הְּזֵה אַנֹכִי יַדְירָבֶירם לְאַתוּת וּלְמוֹפְתִים Is. 8. 18, voici, moi et les enfants (que Dieu m'a donnés) nous serons comme des signes et des preuves miraculeuses des choses qui arriveront; מַנְיִּבְיּ מַנְיִּבְי עַבְּיִבְּע Zach. 3. 8, des hommes dignes de miracles, en faveur de qui ou par qui les prodiges ont lieu; מַנְיִבְיי לְּרָבִי Ps. 71. 7, j'étais un avertissement ou un exemple pour beaucoup; מְנִיִּבְי לְּבָי לְּמִי לְּמִי לְנִים לְמִי מַנְּיִבְי בְּיִנְיִנְאַל לְּבֶּי לְמִי מַנִּי בְּיִנְיִנְאַל לְבָּי לִמִי מַנְי בְּיִנְיִנְי בְיָנִוּלְאַל לְבֶּי לְמִי לְמִי לִּמִי לִנְי בְּיִי בְּיִנְיִנְאַל לְבָּי לְמִי לְמִי לְנִים לְמִי לִנְי בְּיִי בְּיִנְיִנְאַל לְבָי לְמִי לְמִי לְנִים לְמִי מַנְי בְּיִנְי בְיִנְיִנְאַל לְבָי לְמִי לְמִי לְמִי לְמִי לִּמִי לִנְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי לְמִי לְבִים לְמִי לְמִי לְמִי לְמִי לְנִים לְמִי לְנִים לְמִי לְנִים לְמִי לְנִים לְמִי לְנִים לְמִי לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי לְנִיי לְנִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִּייִי בְּיִייִי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִייִי בְּייי בְּייִייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּי

מוץ Presser. Part.: בּר־אָמֵט חַמֵּץ Is. 16. 4, car celui qui les presse, qui leur arrache tout, ou celui qui les opprime, ne sera bientôt plus; selon d'autres, adj. de la racine מָּבִין

אין פוץ et אים m. La menue paille (la balle des graminées): יְדְיִרּיּ כְּטֹץ לִּפְנֵי־רוּיִוּן. Ps. 35. 5, qu'ils soient comme la menue paille devant (emportée par) le vent; Soph. 2. 2, ce jour où l'homme passera comme la menue paille, ou: ce jour qui passera, etc. Targg. explique par ellipse: l'homme sera comme la menue paille emportée par le vent, et comme la fumée ou la pluie chassée par le jour, le soleil.

מוּצָא m. (rac. יָבָא, pl. const. מוֹצָא'). 1° Action de sortir, sortie : תַּבְּחֹב מַשֶּׁת אר־מוֹצַאַיהַם Nomb. 33. 2, Moise écrivit leurs sorties, marches; מָקצַח תַשָּׁמֵים ריאָא: Ps. 19. 7, à l'extrémité du ciel est sa sortie (le lever du soleil); בָּשַׁחַר נכון מצאו Osée 6. 3, son lever (l'apparition, la révélation de Dieu) est beau comme celui de l'aurore; פָרַכֹּצָא דֶבֶר Dan. 9.25, depuis la prononciation de l'arrêt. -2° L'issue, l'endroit par où l'on sort : רמוֹבַאַיר וּמוֹבַאַיר Ez. 43. 11, les sorties et les entrées du temple; למוֹצָאֵר מִים Is. 41. 18, (exact. en des lieux d'où les eaux sortent) en des sources d'eau; בָשׁ לַבֶּכֶּףְן בוּצָא Job 28. 1, l'argent a une source, une mine, d'où on le tire; aussi absol. l'endroit d'où sort le soleil, l'orient: פר לא משוצא ומשערב Ps.75.7, car (votre secours, ou votre sort ne vient ou ne dépend) ni de l'orient ni de l'occident;

puis, par extension, aussi dusoir: "wxia רַנְירָן Ps. 65. 9, tu fais chanter (tes louanges) depuis l'orient jusqu'à l'occident, ou depuis le matin jusqu'au soir; selon d'autres: on chante tes louanges à cause, à l'occasion, des astres qui apparaissent le matin et le soir. — 3° מל-מוצא שמתרת Nomb. 30. 13, tout ce qui est sorti de ses lèvres, ses paroles, vœux, promesses; מינגא ו חשופים אַשֵּׁר לְשָׁלֹמַח מְמַצרֵים I Rois 10. 28, et l'origine des chevaux de Salomon était l'Egypte, ou : il les tira de l'Egypte; selon d'autres : l'exportation des chevaux de l'Egypte appartenait à Salomon, il fallut lui payer un droit pour les exporter.

אַנְיֹח n. pr. 1°I Chr. 8.36.—2°2.46. הַּעָּנְיֹם לְּ וֹ Origine: מְּנָאָה הַּנְּיָם לְּ וֹ Origine : מַנְּיָם הַּעְּאָה הַּיִּלְּיִם לְּ וֹ 1° Origine est des le commencement, remonte au temps le plus reculé (v. בְּיִבְּים).—2°הוֹנְיִנְיִים בְּיִּבְיּהְיִנְיִים בּיִּבְיּהְיִנְיִים בּיִּבְיִים בּיִנִים בּינִים בּינִיים בּינִים בּינִים בּינְיבְים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים

קצְּיִם m. (rac. מְצַיִּם). Ge qui est fondu, la fonte: מָנְּיֵם מְּיִּבְים וּ Rois 7. 23, il fit la mer de fonte; יַנְיַּטֵּ אָדְדִייִּם 7. 37, (les dix socles étaient) de la même fonte, c.-à-d. fondus d'une même matière; בְּיִאִי מִיּאָן Job 37. 18, comme un miroir de fonte, d'airain; בְּאָבֶּיִם עָּשָׁר צָּשָׁר צָּשָׁר צָּשָׁר צָּשָׁר צָּשָׁר צָּשָׁר צָשָׁר צָשָּר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָּׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָּׁר צָשָׁר צָשָּׁר צָשָּׁר צָשָּׁר צָשָּׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשְׁר צָשָׁר צָשָּׁר צָשָׁר צָשְׁר צָשָׁר צָשְׁר צָשָׁר צָשָׁר צָשְׁר צָשָׁר צָשְׁר צַשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צַשְׁר צַשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צַשְׁר צָשְׁר צַשְׁר צָשְׁר צִשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צִשְׁר צָשְׁר צְשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צַשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צַשְׁר צַשְׁר צַשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צָשְׁר צִייִי אָיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִיּיִי בְּיִיּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיּבְיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִ

ין מְּצָקְהוּ מוּצְּקְהוּ מוּעָּקְהוּ מוּצְּקָהוּ מוּצְקָהוּ מוּצְקָהוּ זוֹ Chr. 4.3, (ces bœuſs) étaient fondus de la même fonte (en une seule pièce avec la mer).— 2º Canal ou vase: קְּיִבְּקְהוּ לַנְרֵיהוּ Zach.

4. 2, et sept canaux ou vases pour (faire couler ou pour verser l'huile) dans les lampes.

Ps. 73. 8, ils raillent (les autres) et disent avec malice le mal (qu'ils veulent faire, ou qu'ils imputent calomnieusement aux autres); selon d'autres: יְמִיקוּי וֹיִנְהַיּר בְּיָרֵע ils détruisent, anéantissent (v. בְּיַבָּע בְּיִבְּר בִּיִרָּנ בְּיִבּע בַּיִּבּע בַּיִבּע בַּיִּבּע בַּיִּבּע בַּיִּבּע בַּיִּבע בַּיִּבּע בַּיִּבּע בַּיִּבּע בַּיִּבע בַּיִּבע בַּיִּבע בּיִּבע בּיִּבע בּיִּבע בּיִבּע בּיִבע בּיִּבע בּיִבּע בּיִּבע בּיִּבע בּיִבּע בּיִּבע בּיִבּע בּיִּבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיִּבע בּיִּבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיִּבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיִבע בּיִּבע בּיִבע בּיִבע בּיבַּע בּיבַּע בּיבְּע בּיבְּעבע בּיבְּעבע בּיבְּעבע בּיבְּעבע בּיבַע בּיבְעבע בּיבָּעבע בּיבַּע בּיבע בּיבע בּיבְעבע בּיבַּע בּיבע בּיבע בּיבע בּיבַע בּיבַע בּיבע בּיבע בּיבְעבע בּיבַע בּיבְעבּיבע בּיבְעבּע בּיבְעבע בּיבַע בּיבַע בּיבְעבּע בּיבַע בּיבַע בּיבע בּיבָּע בּיבְעבּע בּיבָּע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בַּיבַע בּיבַע בּיבַּע בּיבַע בּיבַע בְּיבַי בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַיבע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַיי בּיבַּע בַּיבַע בַּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בַּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַּע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַע בּיבַּע בּיבַע בּיבַּע בּיבַיבּע בּיביי בּיבַּיבּע בּיבּיבע בּיבָּיבי בּיבָּיבי בּיבָּיבּי בּיבָּיבי בּיבָּיבי בּיבָּיבי בּיבָּיבי בּיבּיבי בּיבָּיבי בּיבָּיבי בּיבָּיבי בּיבָּיבי בּיבָּיבי בּיבָּיבי בּיבייבי בּיבָּיבי בּיביבי בּי

תרבות ה. (רבקר בין היבר לפי מוקדי עולם Is. 33. 14, qui d'entre nous pourra rester, subsister, auprès des feux, des flammes éternelles? — 2º Matière inflammable: יבא מון איני בין Ps. 102. 4, et mes os sont devenus secs comme du bois à brûler, comme une matière qui s'enflamme aisément.

ליקר. (rac. יָקר.). L'endroit où se fait le feu: לָקָר צַלְּיתְּיִוְבָּה Lév. 6. 2, à l'endroit où l'on brûle les holocaustes, ou sur le feu, sur l'autel.

שוברים, חובר שוברים, אור בייברים שוברים, une fois הישיף Ps. 141. 9). Filet, piège: אין לפו Ps. 141. 9). Filet, piège: אין לפו Ps. 141. 9). Filet, piège: אין לפו Ps. 18. 6, les filets de la mort; בייברים בייברים ועוברים, ועוברים ועוברים, ועוברים ועוברים

מר (v. מור).

ליִבְּר. עוֹים מוֹים Kalinusité. Hipli. (ע.בְּרַיבְּר. לֹא יְמִדְנָנּיּ : Lév. 27. 33, et il ne doit pas le changer (pour un autre); ופיר בְּבּוֹירוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל Jér. 2.11, (cependant mon peuple) a changé sa gloire pour de vaines idoles; absol.: יְלֹא יָמִר Ps. 45. 4, (il jure) et ne change pas, il ne viole jamais son serment; יְדִימְרַ 46. 3, quand la terre changerait, quand elle serait renversée.

Niph.: יְרֵירוֹ לֹאַ נָמֶר Jér. 48. 11, et son odeur ne s'est point changée.

אַרָּאָ m. (רְבָּר, Peur, terreur: מַרָּרָא Gen. 9.2, et votre peur, c.-à-d. la peur que vous inspirez; אַיִּרָא אַיִּרָא אַיִּרָא אַיִּרָא אַיִּרָא אַיִּרָא אַיִּרָא אַרִּא אַיִּר אַרָּיִא אַרָּא אַרּא אַרּיַר אַנִייּ אַרָּא אַרּייִ אַרָּא אַרּייִ אַרָּא אַרּייִ אַרָּא אַרּייִ אַרָּא אַרּייִ אַרָּא אַרּיִי אַרָּא אַרְיִּר אַנִייִ לְּעִייִ בְּעִייִ בְּיִר לְּעִייִ בְּיִרְאָר אַרְיִּיִי אָרִיִּי אָרִי לְעִייִ בְּיִר לְעִייִ בְּיִי לְעִייִ בְּיִר לְעִייִ בְּיִי לְעִייִ בְּיִי לְעִייִ בְּיִי לְעִייִ בְּיִי לְעִייִ בְּיִּי בְּיִרְיִי בְּיִי לְעִייִ בְּיִי לְעִייִ בְּיִי בְּיִי לְעִייִ בְּיִי לְעִיי בְּיִרְיִי בְּיִי לְעִיי בְּיִי לְעִיי בְּיִי לְעִיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייבְיי בְּיבְייבְייי בְּייבְיי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְייבְייי בְּייבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייבְייבְייי בְּייבְייי בְּיבְייי בְּיבְייבְייבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיי

מוֹרֵג m. Nom d'un instrument qui sert à fouler le blé, chariot armé de faux: קְּתְּשִׁיִרְיִנְים לְצִצִּים I Chr. 21. 23, (je donne) des chariots pour servir de bois (aux sacrifices); תַּמִירָנִים לָצִיִּרם II Sam. 24. 22; קְּמִוֹרֵג לְּמִירֵג קְּמִוֹרֵג Is. 41. 15, je te rendrai comme un chariot (tranchant et aux dents de fer).

עמים מונד היינים מונד מיינים מונדים. 1° Terrain qui va en baissant, penchant: יַבְּטִּים מְּמִינִּים עַמִּים מַנְּטִים עַמִּים עַמִּיִּם עַמִּים עַמְּים עַמְּים עַמְיַּם עַמְּים עַמְּים עַמְיַּם עַמְּים עַמְיַּם עַמְּים עַמְּים עַמְּים עַמְּים עַמְּים עַמְּים עַמְּים עַמְּים עַמְּים עַּמְּים עַּמְּים עַּמְּים עַּמְּים עַמְּים עַמְּים עַמְּים עַמְּים עַּמְּים עַּמְּים עַּמְים עַּבְּים עַּמְּים עַּמְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּיבְּים עַּבְּים עַּיבְּים עַּיבְּים עַּיִּים עַּיבְּים עַּיִּים עַּיּים עַּיּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִים עַּיִּים עַּיּים עַּיּבּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּים עַּיּבּים עַּיּים עַּבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיִּיבְיים עַּיבּים עַּיּים עַּיִּים עַּיּים עַּיבּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּיִּים ע

מוֹרָה m. (part. Hiph. de מוֹרָה וּמַלְּמִישׁ 1º מוֹרָה וּמַלְמִישׁ 10el 2.23, les premières et les dernières pluies, les pluies de la première et de l'arrière-saison (v. אַיִּה Hiph. 1°). — 2° Celui qui enseigne, professeur: מַּרָה II Chr. 15.3, un pretre qui enseigne, instruit; מוֹרָה Is. 30. 20, ceux qui t'enseignent, tes prophètes (v. מַבָּה); היָה בּטְּהוּ מִיֹרָה Joh 36. 22, qui peut enseigner, éclairer, comme lui?

מוֹרָה n. pr.: אַלון מוֹרָה Gen. 12. 6, et שלוני מיף Deut. 11. 30, l'arbre ou la plaine de Moré (près de Sichem), v. אָלוּוְרָ תַּמוֹרָה Jug.7.1, la colline de Moré; selon d'autres: la colline qui domine

(la vallée), ou la colline des guides, de ceux qui montrent le chemin.

I מוֹרָה m. (rac. מֶבֶרה). Rasoir : מּיִרָּח לאַריבְעָּלָח עַּל־ראַשׁוֹ לאַריבְעָלָח עַל־ראָשׁוֹ קוב Jug. 13. 5, le rasoir ne passera pas sur sa tête.

II מֹרָה Ex. unique: מֹרָה לָּחָם, Eternel, Ps. 9. 21 (rac. יָרָא pour מֹרָה), Eternel, frappe-les de terreur, (ou rac. כמֹרָה comme (מֹרָה) envoie-leur un avertissement, ou un homme qui les dirige, instruise, un législateur.

נוֹר מְסִישְׁהְ וּמוֹרָם adj. m.: מְיִּדְ מְּיִבְּהְ Is. 18. 2, une nation qui avait été divisée, (tiraillée) et meurtrie, méprisée (rac. בְּיִבֶּי); selon d'autres: une nation étendue, puissante et vive, violente, ou : dangereuse, terrible (de בַּיִב).

מוֹרְיָה (ע. מוֹרְיָה).

מוֹרָשׁ m. (rac. יָבִשׁי.). Possession: אַז Obad. 1.17, leurs possessions; מוֹרְשֵׁי לְבָּבִי Job 17.11, les possessions de mon cœur, mes pensées, mes espérances intimes.

תוֹלְשׁה f. (rac. יבים מוֹלְשׁה). Possession, héritage: לְבֶּם מוֹלְשׁה Exod. 6. 8, (je la donne) à vous comme possession; Ez. 36. 3, pour que vous soyez l'héritage (des autres nations).

תוֹלְשֶׁח מוֹר n. pr. d'une ville, Mich. 1. 14, Moreseth Gath; selon d'autres: ceux qui possèdent Gath, les princes de Gath.

De la ville de Moreseth ou de Moresah (peut-être de תוֹ מִירְשָׁחִי), Mich. 1. 1, (le prophète Michée) de Moreseth.

Hiph. 1° Transit. Retirer: אָשֶׁר לֹּאֹי דְּיָבֶּים אַשְׁר לֹּאִי Mich. 2. 3, (des maux) dont vous ne retirerez, dégage-rez point votre cou. — 2° Intransit. Même signif. que Kal: אַבְּיִר הָשָּׁרֵ בְּיִבְּיִל עַבְּּאַר הְיִנְיִנְ עַבְּיִנְ בְּּאַר בְּיִנְיִינִ עַבְּּאַר בְּיִנְיִנְ עַבְּּאַר בְּיִנְיִינְ עַבְּּאַר בְּיִנְיִינְ עַבְּּאַר בְּיִנְיִינְ עַבְּיִנְ עַבְּּאַר בְּיִנְיִינְ עַבְּיִינְ עַבְּיִנְ עַבְּּאַר בְּיִנְיִינִ עַבְּיִינְ עַבְּּאַר בְּיִנְ בְּיִנְיִינְ עַבְּיִינְ עַבְּיִינִין בַּיִּבְייִנְ עַבְּיִינִין בְּיִבְּיִינִ עַבְּשִׁיִּרְ בְּיִינִ עַבְּשִׁיִּרוּ בְּיִנְיִינִ עַבְּשִׁיִּיִין בְּיִבְּיִינִ עַבְּיִיוּ בְּיִבְּיִינִ עַבְּעִיוּר בְּבִּיוּת בְּבְיוּר בְּבְּיִינִייִ עַבְּעִיוּר בְּבְייִר עַבְּיִיוּת בְּבְיוּר בְּבְיוּת בַּבְּיוּת בְּבְיוּת בְּבְיוּת בְּבְיוּת בְּבְיוּת בְּבְּיוֹת בְּבְּיוֹת בְּבְּיוֹת בְּבְיוּת בְּבְיוּת בְּבְיוֹת בְּבְּיוֹת בְּבְיוֹת בְּבְיוּת בְּבְּיוּת בְּבְיוּת בְּבְיוּת בְּבְיוּת בְּבְיוּת בְּבְיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּת בְּבְיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּת בְּבְיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּת בְּבְיוּת בְּבְּיוּ בְּבְיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּת בְּבְּיוּים בּיִי בְּבִּיוּ בְּבְיּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיוּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְיוּ בְּבְיּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיוּבְיוּבְייִים בְּבְּיִים בְּבְּיִּבְּיוּ בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִּבְּיוּ בְּבְּיִים בְּבְּיִּבְּיוּ בְּבְּיוּבְּיוּ בְּבְּיוּבְיּבְּיוּי בְּבְּיוּבְּיוּבְּיוּ בְּבְּיוּת בְּיִּים בְּבְּיִּבְּיוּבְּיוּבְיּבְּיוּ בְּבְּיוּבְיּבְיּים בּבְּיִים בּיּבְּיוּבְּיוּבְיוּבְייִים בְּבְּבְּיוּבְּיוּבְיּבְיּבְּיִים בְּבְּיּבְּיִים בְּבְּיִ

II אולי (le même que יבָיש (t שׁשָּיִם) Toucher, palper : אולַר יִקשׁיִר אָבר Gen. 27. 12, si mon père venait à me toucher (v. vers. 21 et 22).

Hiph.: רְבִירָשׁ רְלֹא רְמִישׁׁרְן. Ps. 115.7, (les idoles) ont des mains, et elles ne peuvent pas toucher; רְתַּמְשִׁרִי אָד-הָעָמּוּדִים Jug. 16. 26 (keri), laisse-moi toucher les colonnes; selon d'autres, toutes ses formes sont de la racine שַּׁשָׁיַם.

בישׁב m. (rac. שַּׁבַי, plur. הַשְּׁב, une fois const. מוֹשְׁבֵּר Ez. 34. 13). 1º La place ou le siège où on est assis : 🖜 רַפַּקַר מוֹשָׁבַף I Sam. 20.18, car ta place sera vide; בּרְחוֹב אָכִין מוֹשָׁבִי Job 29. 7. lorsque j'érigeais mon siège dans la place publique. — 2º Habitation, demeure : פְשַׁמַנֵּר תַאָרֵץ רָחָרָת מוֹשָׁבָּך Gen. 27. 39, la terre la plus grasse, fertile, sera ta demeure; בכל מוֹשָׁבֹחֵיבָם Exod. 12. 20, dans tous les lieux où vous demeurerez; ביהדיםוֹ Lev. 25. 29. une maison d'habitation, et עיר מושב Ps. 107. 4, une ville d'habitation, c.-à-d. pour y demeurer: maison, ville, pour y demeurer, ou habitable. -3° Compagnie, cercle : אָבְמַשֶׁב לַצִּרם Ps. 1.1, et dans une réunion, un cercle, de moqueurs; וּבְמוֹשֶׁב וְקַנִים 107. 32, et dans l'assemblée des anciens. — 4º Séjour dans un lieu : אמושה בני רשראל Exod. 12. 40, le temps que les enfants d'Israel avaient demeuré (dans l'Egypte). -לל מושב ביתיציבא : II Sam. 9. 12, tous les habitants de la maison de Siba, ou : toute sa famille. —

6° מיטֶיב קיעיר II Rois 2. 19, la situation de la ville.

ת מוליטי n. pr. Musi, fils de Merari, Exod. 6. 19; ביטי I Chr. 6. 4; patron., également מיטי Nomb. 3. 33.

לושכוֹת f. plur. (rac. בְּשַׁבֶּ). Liens: חַמְּשָׁבוֹת נְסִיל הְּמָחֵת Job 38. 31, ou peux-tu dissoudre, ouvrir, les liens (chaines) de l'Orion?

תוְשְׁעוֹח f. plur. (rac. יְשֵׁילָ). Salut: אַל לְמוֹשָׁעוֹח Ps. 68. 21, un Dieu pour le salut, la délivrance, un Dieu sauveur.

מות (preterit חב, יחב, החב, זהקה, שחם, מות part. חם, מתים, inf. חום, מתים, מתים, fut. המה, ויבתה, imp. המה) Mourir, perir, suivi de בַּבִּים אֲשֶׁר־מַחוּ בָּאַבְנֵי חַבָּרַד Jos. 10. 11, le nombre était plus grand de ceux qui ont péri par cette grêle; אמא האמן Jug. 15. 18, je mourrai de soif; de וַנָּמָת הַּחְהָּיו מִפְּנֵי חָרָעַב Jér. 38. 9, il serait mort de faim à cette place.—Des arbres : יבשמר ימוח זוער Job 14.8, quand son tronc, sa souche, meurt dans la terre; de la terre: לַּמָּר ים אַרְיָם וּמר בּאַנְיְתוּ וּ פֿם־אַנְיְתוּ Gen. 47. 19, pourquoi mourrons-nous et notre terre, c.-à-d. pourquoi restera-t-elle en friche? Du cœur: וַנְמָּח לָבוֹ בְּקרבוֹ I Sam. 25. 37, et son cœur était comme mort dans sa poitrine (il était consterné); d'un état : אַמָת בְּשֵׁאוֹן מוֹאָב Amos 2. 2, et Moab périra au milieu du bruit (des armes); parl. מַח mourant: הְנַה אַנֹכִי מַת Gen. 48. 21, vous voyez que je vais mourir; et un mort: דענב בפרז Nomb. 19. 11, celui qui touche un mort; יַאָּקְבְּרֵה מֶּחִר Gen. 23. 4, afin que j'enterre mon mort (ma femme morte); ובחר מחרם Ps. 106. 28, les sacrifices offerts à des (dieux) morts, à des idoles.

Pi. (מתות, מתחת, part. מתחת, fut. מתחת, Tuer, faire mourir: ממותח בשת Ps. 34. 22, son injustice tue le méchant; ממותח בשת I Sam. 14. 13, (et son écuyer) qui le suivait tuait (les ennemis).

Hiph. (תְּמִיתְ, הְּמָתְ, avec suff. תְּמִיתִּ, part. מְמִית, plur. מְמִיתִּם, fut. רְמִית.). Même signif.: מְאָנָהְ תַּמְתָּתְּתְ Osée 2. 5,

et je la ferai mourir de soif; בְּיִבְּיבְּעָּ Nomb. 16. 13, pour nous faire périr dans ce désert; יְחַיְּהִי לַּמְבְּיִרִם Job 33. 22, et sa vie, ou son âme, (approche) des anges de la mort (selon d'autres: approche de la mort).

Hoph. Etre tué: תַּמֶּד קְצִּיר II Sam. 21. 9, ils ont été tués dans les jours de la moisson; מֵּוֹח דִּמֵּח Nomb. 35. 16, le meurtrier sera mis à mort, exécuté.

תְּנָת m. (const. מֹמָה). 1° La mort: Ps. 7. 14, des instruments de mort, des armes meurtrières; פַּרָאֵישָׁר אַרְאָדָן 13. 4, afin que je ne m'endorme point d'un sommeil de mort; בַרְבֶּיֵה l Rois 2. 26, איש פונה I Rois 2. 26, un homme qui mérite la mort; לא — פינה יחללה Is. 38. 18, la mort (pour les morts) ne te louera, bénira pas; aussi des maladies mortelles, la peste: ואַנשׁיחַם יְחֵיגּ חַרְגֵּר פֵּוָת Jer. 18. 21, et que leurs maris meurent (soient enlevés) par la peste. — 2º Le séjour des morts : מָשֵׁעְרֵי־מָנָה Ps. 9. 14, des portes de la mort, et חַדְרֵי־מָנָח Prov. 7. 27, le sejour de la mort, la tombe, ou les profondeurs de l'enfer; plur.: בוֹתָר Ez. 28. 10, et יָאַת־עַשִּׁיר בְּמֹחֵיו Is. 53. 9, (il est livré) à la mort par l'ordre des riches, des princes, ou comme des riches (qu'on tue pour avoir leurs biens); le pluriel des diverses manières de mort, des supplices: הַּמֶּרְרֵירוּ Ps. 116. 15 (n parag.), la mort de ses adorateurs, des pieux.

מוֹם chald. Mort: מֵן לְמֹים Esdr. 7. 26, (il sera condamné) soit à la mort.

מוֹתְר m. (rac. ינְיִתר. 1° Abondance: קינִיתר מּיִתר prov.14.23, partout où il y a travail, effort, il y a l'abondance; אָרְּלְמִינְתר 21.5, (les pensées de l'homme laborieux menent) toujours à l'abondance. — 2° Avantage: זמֹתַר Eccl. 3.19, l'avantage, la supériorité, de l'homme sur la bête.

אין מובר ה. (rac. יבוד, const. מוְבֵּה, avec suff. מְוֹבְּהָה, מְוֹבְּהָה, בְּוֹבְּהָה, בּוֹבְּהָה. Autel. Il y avait dans le temple : מִוֹבְּהָ אָלָי, m. Liqueur melée: אַלּ-יָרְוְסָר רַשְּׁנֶע Cant. 7. 8, où la liqueur melée, parfumée, le vin aromatique, ne manque pas (v. בְּיַבְיּה).

קְּוְיִים m.pl. Greniers : מְּנְיִים מְלָאִים Ps. 144. 13, nos greniers sont pleins (de fruits), ou : tous les coins de nos maisons, etc. (עורה).

קאון m. (rac. זון). Nourriture, vivres: ניפון לְּחֶם תַּשְּׁיוֹן לָּרֹב II Chr. 11. 23, il leur donna des vivres en abondance.

אַרְיָּה m. chald. Nourriture: בְּיִּדוֹן לְכֹּלָאִר בּם Dan. 4.9, et de la nourriture pour tous était sur (cet arbre).

קיוור (rac. I יורר). Pansement d'une plaie, guérison, aussi la plaie (qu'on presse, bande): אָרִיכְּיוֹרוֹ Osée 5.13, (Juda a senti) sa plaie, son mal; יְלָאֹר 5.13, il ne vous guérira pas de votre mal, ou: il ne guérira ancun de vos maux, ou: il ne guérira

aucun de vous par des remèdes; צַּיִּרְדֶּדֶּן Jér. 30.13, il n'y a personne qui juge (ton cas) ta plaie capable de guérison; קּיִּמִיר פָּיִיִּרִי פְּיִּרִיר פָּיִרִי Obad. 7, ils te dressent des embûches, ou : ils te préparent des maux en secret.

הְלְמֵיִה m. Ceinture, au fig. force: הְלְמֵיה Ps. 109. 19, et comme une ceinture dont il est toujours ceint; אֵין מֵיָה ניה Is. 23. 10, il n'y a plus de ceinture, c.-à-d. plus de force.

קְיִיתַ אַפְּיקִים יָּ m. Ceinture, force: יְּמְיִיתַ אַפְּיקִים Job 12. 21, et il délie la ceinture des puissants, il affaiblit leur force.

י מויד (v. à אר).

* פוֹיקרן (pl. יְתַּבְּיִּרְקרן) Aboth, les esprits malfaisants (v. נַוַק).

קיבולג : Fourchette). Fourchette (נְלֵג m. (rac. קְּתַּשְׁיֵלֵג). Fourchette שְּלִשׁ הַשְּׁמֵים I Sam. 2.13, et la fourchette à trois dents; pl. מילגיות Exod. 38.3.

תְּטָּיִם f. (rac. מַנֵּים). Pensee, dessein, reflexion : ולא יָבַצֵר מְשָּה מְוַמַּח Job 42. 2, et qu'aucune pensée ne te manque; לוצר דער ומומח (Prov.1.4, (pour donner לנצר בער ומומח au jeune homme la science et la prudence, la réflexion; אַר הּוּשָׁיַה וּמְיַנְיֵה 3. 21, conserve la sagesse et la prudence. – En mal, mauvais dessein, malice : ימְקְשׁוּ בְּמָיְמוֹת Ps. 10. 2, ils seront pris dans les desseins (qu'ils avaient formés), dans leur propre malice; מְּוֹבֵּיהוֹ לבו Jer. 23. 20, les desseins de son cœur (pour punir); וָאִישׁ מָוָמּוֹרוּן Prov. 12. 2, et בַּצַל מְוֹמוֹת 24. 8, un artisan de malice; יבלי הַחִבְּלר Job 21.27, les jugements injustes dont vous m'accablez (v. le même exemple à סְקַּכּם; אַטָּר יֹמִרוּהְ לְמִזְמֵּח Ps. 139. 20, qui prononcent ton nom, t'invoquent, pour des desseins criminels, pour des crimes.

קימות (rac. II יְּמֵין). Chant, cantique, se trouve à la tête de beaucoup de psaumes: מְיִמִיר לְיָיִר Ps. 3.1, psaume de David.

וְשָׁרָה (rac. I מְשָׁר). Serpette: יְטָרוּ הַיּלְוּלֵים בְּשִּוֹמְרוֹח Is. 18. 5, il coupera les branches de vignes avec des serpettes; 2. 4, et de leurs lances (ils forgeront) des serpettes.

קרָרָת f. (rac. יְשֵירָ). Ne se trouve qu'au plur.: יְשִׁיבְּיָם I Rois 7. 50, II Rois 12. 14, Jér. 52. 18, mentionné entre les vases du temple; selon les uns (de I יְשֵירָ couper: des couteaux ou des mouchettes; selon les autres (de II יְשִירָ chanter): des instruments de musique.

תְּיְנֶעְ m. (rac. קּנְט מְיִנְע, v. Petitesse, exiguité; du temps : מַּדְיבּוֹד מְנֵט מִיְנָע (s. 10. 25, car encore un peu, encore un moment (dans très peu de temps); du nombre : קּנְשְׁצֵּר צֵּעִים מִיְנָע (24, 6, il n'y demeurera que très peu d'hommes.

קרות f. pl. (douteux): ירוֹצְרְאׁ מַנְּרְוֹת Job 38. 32, est-ce que tu fais sortir, paraître, chacune en son temps, les étoiles, ou les signes du zodiaque (v. מָנָל d'autres traduisent : l'étoile du matin, ou l'étoile polaire.

ומְהָיִם m. pl.: une fois הְּמְהֵים מָּלָח Job 37. 9, et le froid vient du nord ou des vents d'aquilon (qui chassent les nuages, v. יוֹדָה); d'autres traduisent : des étoiles (comme הִיִּהְם).

תְּנְרָה m. (rac. תְּנָה). Van, pelle : וְאֵוְרָם בְּמִוְרָת Jér. 15.7, je les ai vannés avec le van, je les ai dispersés.

תְּלְיִח m. (rac. רבין). Le levant, l'est, l'orient: איסיט שלים שלים איסיט Ps. 113. 3, du lever du soleil jusqu'à son couchant; שֹׁשָשׁ בְּרַבְּיִבְּיִ Deut. 4. 47, הַיְרָהְ Néh. 12. 37, הַיְרָהְ Exod. 27. 13, et הַיְרָהְיִ בְּשָׁשָׁ Deut. 4. 41, du côté de l'Orient; jos. 4. 49, à l'est, du côté de l'orient, de Jéricho.

יְבַל m. (rac. יְבַשׁ). Semence : יְבֹל וֹבְיּל אוֹרָ הַיִּר יְאוֹר וֹבְיּל וֹבְיּל יְאוֹר Is. 19. 7, toute la semence,

tous les grains (semés) le long du fleuve.

א. (rac. יח, pl. répandre, le sang sur l'autel; יייים רייים, const. אייים אושר. Vase pour jeter, répandre, le sang sur l'autel; יייים אייים איייים אייים אי

תְּיֵבְים adj. Gras, seulement au plur.: ביהים מלא. Ps. 66. 15, des victimes grasses; אינו ביים ביהים ביהים ווייב ווייב ביהים ווייב ווייב

קרים אותר ביים אותרי ביים Job 21. 24, et la moelle de ses os est arrosée, c.-à-d. pleine de sève.

אָרְטָּ Battre: יְמְרָארּיְכָּף Is. 55. 12, (tous les arbres) battront des mains, applaudiront, Ps. 98. 8.

Pi.: בַּל פַּדוֹאַךְּ יָד Ez. 25. 6, parce que tu as battu des mains (que tu t'es réjoui).

אָקְיָּף chald. Frapper (v. אָקָהָא héb.) : בּיר בְּיִרָּיִף Dan. 2. 34, et (lorsque la pierre) frappa la statue; יְּרִיףְיִן 2. 35, qui avait frappé.

Pa.: דייטים בידה Dan. 4. 32, (il n'y a personne) qui puisse repousser sa main, résister à sa main, l'empêcher de faire ce qu'il veut.

Ithph.: יְתְמְדֵּוֹא עֵלְוִדּ Esdr. 6.11, (ce morceau de bois) sera dressé, que (l'homme) y soit attaché, cloué.

אַ מַּחֲבֵא m. (rac. קּבָּא.). Refuge: קּמַחֲבֵא Is. 32. 2, comme un refuge pour mettre à couvert du vent.

בעל: . Meme signif.: מַנְלְּאִים m. pl. Meme signif.: בּעל אים I Sam. 23. 23, d'entre tous les lieux de refuge où on se cache.

קבר f. (rac. קבר). Jonction, le point qui joint, lie, une chose à l'au-

tro: תְּבְּיִבְּיֵח תַּפְּיבְינָת בַּאַחָם Exod. 36. 17, du rideau qui était au bout, où une couverture devait être jointe, attachée à l'autre; ou : au bout de l'assemblage, de la réunion, des rideaux joints ensemble; יְבְּיִבְּיִח מַבְּיִבְּיִם 28. 27, près de l'endroit où l'éphod s'attache au rational, ou près de sa couture.

תְּקְרְוֹת f. pl. (rac. הְתָּבֶּר, part. Pi.). Ge qui lie, joint: רְמַדְּבֶּר לַמְתַּבְּרוֹת II Chr. 34. 11, et du bois pour les poutres qui lient la charpente, ou la charpente entière; בְרָיֶל — וְלַבְּתַּבְּרוֹת תַּבְּרְ I Chr. 22. 3, il fit provision de fer aussi pour les crampons.

Lév. 2. 5, une oblation de farine cuite dans la poèle; בְּיָהָ בַּתְּבָּת Ez. 4. 3, une poèle ou une plaque de fer.

לְתְּבֶּרְ f. (rac. הְתָּהְ). Action de ceindre, ou, concret, ceinture: אַק הְיִבְּיה Is. 3. 24, (au lieu d'habits riches) on portera, on mettra, des cilices; ou : une ceinture faite d'une étoffe de crin et rude (v. אַק).

חַהָּה 1º Enlever, effacer, essuyer, laver, exterminer : וּמָרָות אַלנִי רַחוֹתו דְּמָצָתו Is. 25. 8, Dieu l'Eternel effacera (séchera) les larmes ; וּפַתַתָּה מִיהַ Prov. 30. 20, et elle s'essuie la bouche; פְּדֵוֹנִי נָא בְּשִּׁמְרַךְּ Exod. 32. 32, efface-moi/de ton livre ; אַל־מֵּי חַאַּרִים Nomb. 5. 23, et il effacera (ces malédictions écrites) avec les eaux amères; וָכַל־עַוֹנֹרַי כְּדֶה Ps. 51. 11, efface (oublie) tous mes péchés ; אַרָדוּה אַרדיאַנָדם Gen. 6. 7, j'exterminerai l'homme de dessus la terre; וּפָּחִירָר אָת־יִרוּשָׁלַם פַאֲשֶׁר יִסְחָוּ II Rois 21. 13, je renverserai (je detruirai) Jerusalem comme on lave et retourne (un plat), ou : je lui enlèverai ses habitants. – 2º Toucher à, s'étendre jusque : וּמַדֵּות בַל־בַּרֵת ים־בּנַרַת Nomb. 34. 11, (la limite) touche à, s'étend jusqu'au lac de Cinereth (v. אַדָּיָא).

Niph. (ful. יְשָׁהָד et יְיַבּה) passif: יְלֹאֵד Deut. 25. 6, afin que son nom ne soit pas effacé dans Israel; בנטיבט Ez. 6. 6, vos ouvrages se-

ront détruits; רְיַבְּיוּ מְרְיוָאָרֶן Gen. 7. 23, ils furent exterminés de dessus la terre.

Hiph. Effacer, perdre: יְאֵל־מְמִח הְיָסְרֵּי Néh. 13. 14, et n'efface pas (n'oublie pas) mes bonnes œuvres; מְלְּמָּלְיִם הַיְּבֶּיךְהְּ Jér. 18. 23, et n'efface pas de devant tes yeux leurs péchés; בְּרָיְבֶּיךְהְּ הַבְּרִיןְ Prov. 31. 3 (pour הַּבְּבִירְהַ ou Kal pour הַלְּבִירְהַ,), et que ta conduite (ne te mène pas) à faire ce qui perd les rois, aux désordres qui les perdent.

Pou. Etre gras, moelleux (ע. חָם, חָם).
Part.: שְׁמָנִים מְטְהָים Is. 25. 6, des mets
ou viandes grasses et pleines de moelle,
moelleuses.

קחונֶה f. (rac. הבּתְּחוּנֶח: Compas: וּבְּתְּהְיּנְח: Is. 44. 13, et il trace sa forme au compas.

מַרְיִם m. (rac. אור). But, port : רַיַּנְיֵם אָל־מְּחוֹץ הָשְּלֶּבְּים Ps. 107. 30, et il les a conduits au but, ou au port de leur désir (où ils désiraient arriver).

קחויָאַל et קחויָאַל n. pr. Mehuiael, fils de Irad, Gen. 4. 47.

אַלִּיאֵל תַּמְּרָיִנִים n. pr.: אֵלִיאֵל תַּמְרָיִנִים I Chr. 11. 46, Eliel de la race des Mahavim, ou de la ville de Mahavim.

אַרְהְיּה n. pr. Haman, Chalchol et Darda, fils de Mahol, I Rois 5. 11.

בְּחוֹלֶה et מְחֹלֶה f. Danse (v. בְּחוֹלֶה Cant. 7. 1, comme une danse en deux rangs; selon d'autres : comme un chœur de musique dans un camp; בְּחָלֵה Exod. 15. 20, avec des tambours ou des timbales, et en exécutant des danses.

שְּׁשֶׁר : יונָהָ עוֹהָיָם. Vision בּיְחָיָה m. (rac. מְחָיָה). Vision אָשָּׁר יַחָיָה Nomb: 24. 4, qui voit

les visions du Tout-Puissant; אַיְּשָּׁ אַחַיִּחְם Ez. 13. 7, vous avez vu des visions fauses, vaines.

angle: ryng be rynga I Rois 7. 4, 5, et fenêtre contre (vis-à-vis de) fenêtre; selon d'autres: et un angle (du toit, ou des planches) était vis-à-vis de l'autre.

ภาพๆกุบ n. pr. m. I Chr. 25. 4.

קרי m. (de איזיים ou דיייים frapper). Ce qui frappe : אָיִייִייִיים בּיִייִי שַּׁבְּיִי שִׁיִּיִים בַּיִּי בַּיִּיִים בַּיִּ 26. 9, et il dressera contre tes murs, ce qui frappe contre, c.-à-d. les béliers, les machines de guerre, ou יוֹיִיי les coups, לאַיִּים de ses armes.

חַרָּה n. pr. m. Esdr. 2. 52.

קרְיָהָ f. (rac. יְתָּיהָ). 1° Conservation de la vie : פָר לְמִּחְיָה שְׁלָחַנִּר אֱלֹיִדִּם Gen. 45. 5, car Dieu m'a envoyé (avant vous) pour la conservation de votre vie; בלותוס ביוניו בעם Esdr. 9. 8, et pour nous donner (une petite conservation) un peu de vie. — 2º Les vivres: ילא ינשארד Jug. 6. 4, et ils ne laissaient pas de vivres (aux Israélites); چيبېټې Jug. 17. 10, (et je te donnerai) ta nourriture, tout ce qu'il te faut pour la vie. — 3° Trace, signe : וּמָּחָרַת בַּשָׂר חַר בַּשָּׁאַת Lév. 13. 10, et (qu'il y aura) une trace, un sigue, une marque de chair vive dans la plaie; ou une guérison de chair, un point, un endroit guéri ; פָּחָרֵה דַשִּּבְּרַה 13. 24, la trace de la brûlure, ou l'endroit de la brûlure, qui est guéri.

• מֵחִילָה f. (rac. מֶחָילָה). Le pardon. פְּחַילָה pl. (v. מָחַילָה).

יתיעה f. Limite, séparation, aussi demeure.

קחיר m. (rac. מְחַיִר). Prix, échange, payement, salaire: יְלֹא יִשְׁכֵּלְ עָּטָהְ עָּקְהַיִּהְ אַנְּאָרָ בְּּלָּאָרָ בְּּלָּאַרָ בְּּלָּאַרִ בְּּלָּאַרָ בְּּלָּאַרָ בְּּלָּאַרְ בָּאַרְיִר בְּּלִּאַרְ בַּּלְּאַרְ בַּּאַרְיִר בְּּלְּרִיר בְּּלִירְ בְּּלְּרִיר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּּלִירְר בְּלִירְר בְּלִירְר בְּלִירְר בְּלִיר בְּלִיי בְּלִיר בְּלִיך בְּלִיך בְּלִיך בּלִיי בְּלִיך בּלִיך בּלִיר בּלִיר בְּלִיר בְּלִיך בְּלִיר בְּלִיר בְּלִיך בְּלִיך בְּלִיר בְּלִיר בְּלִיך בְּלִיר בְּיִיך בְּלִיר בְּלִיר בְּלִיר בְּלִיים בְּירִיך בְּיִיך בְּיוּב בְּיר בְּיר בְּיוּר בְּיוּר בּיוּ בּיר בּיוּי בּיוּר בּיוּי בּיוּר בּיוּיי בּיוּר בּיוּר בּיוּר בּיוּר בּיוֹי בּיוּיי בּיוּר בְּיוּר בְּייי בְּיוּר בְּיוּר בּיוּר בּיייים בּייים בּייִיים בּייִים בּייים בּיייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בְּיים בְּיים בְיייי

échange, c.-à-d. gratis; ייייף אַן יאַיף אַן יאַיף אַן יאַיף אַן יאַיף אַן יאַיף אַן אַן אַריף אַן אַריף אַן אַריף אַריף אַן אַריף אַריף אַריף אַריף באַר (בָּלָב 19, un animal échangé contre un chien (ע. בְּלָב (בְּלֵב אַר); אַריף אַ

יתְּיִי n. pr. m. I Chr. 4. 11.

י Pardonner : ישׁלַנִּי Pardonner יְשׁרֵּלְי pardonne et absout : ישָׁרִלְּי et qui pardonne aux tribus d'Is-rael.

תְּבֶלְי m. (rac. הָּלָהְ). Faiblesse, maladie: ראָן אָשׁי יְבַלְּבֶל מַחַלָּא Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme le soutient dans la maladie.

קרה בְּחַלֶּה מְתְּבֶּהְ הַתְּבֶּהְ . Maladie: תַּחְלָה Exod. 23. 25, j'éloignerai, je bannirai, les maladies du milieu de vous.

תְּלְהָּ n. pr. 1º Mahla, fille de Selophhad, Nomb. 26. 33. — 2º Mahla, enfant de la sœur de Gelad, I Chr. 7. 18.

(مُسَوْدُه ،۸) طُلَادٍُك)'

קּחָרְלָּה (rac. בְּיִרְילָהוּ, Caverne, antre: בּבְּיִרְילַהוּ נְשָׁרְ Is. 2. 19, et dans les cavernes, les antres de la terre.

חלון n. pr. Mahlon, fils d'Elimelech, Ruth 1. 2.

יְרְיָּרְי, n. pr. 1° Mahli, fils de Merari, Exod. 6. 19. — 2° Mahli, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

תְּלֶּחִים m. pl. (rac. חָלָּח). Maladies: מְּחָלְּחִים רַבִּים II Chr. 24. 25, dans des maladies graves, des souffrances extremes.

י מַחַלֶּף m. (v. אָבָהָים פֿי פֿאָר. 1.9, vingtneuf couteaux (pour tuer ou couper les sacrifices).

לַחְלֶפוֹח (rac. מְחָלֶפוֹח : חָלֶפוֹת שָׁבְע מַחְלֶפוֹח Jug. 16. 13, 19, sept tresses, ou touffes, des cheveux de ma tête.

רְיִהְלָּשׁ f. pl. (rac. יְהָלָּץ: אָיְהָּיּ בּשׁרְּאָרָן Zach. 3. 4, et je te revêts d'un vêtement précieux ou nouveau (v. Is. 3. 22).

לַחֲלֹלֶחְת f. (rac. pɨ̯n, avec suff. inpɨ̯n̪a, plur. מחלקות). 1° Division, classe: ים לְּשִׁבְּפֵּירָים Jos. 11. 23, selon leurs divisions, d'après leurs tribus; d'autres traduisent : selon la part qui était échue à chacun dans sa tribu; ו הַאָּחַלְּקַח הַיִּרָאשׁוֹנָח I Chr. 27. 2, la première division (troupe); מחלקות הכחנים 28. 21, la division des prêtres et des Lévites (divisés par bandes). -2º סַלֵּע חַמַּחלְקוֹת I Sam. 23. 28, selon les uns : le rocher de séparation (parce que les deux armées s'étaient séparées là l'une de l'autre); selon les autres: le rocher de l'indécision (de la part de Saul); "מרלקת חלל ושׁמָאַר debats, controverse entre Hillel et Schamai ; בְּחַלֹּקָח ו קבל-פבחו la querelle, la révolte, de Koreh et de toute sa bande, Aboth.

קלְקְהָ chald. f.: נְלַנְיֵא בְּמַחְלְּקְהְעוֹן Esd. 6. 18, et les Lévites (furent établis) d'après leurs divisions.

אבּקבים m. Se trouve en tête des deux psaumes 53 et 88. Selon les uns, nom d'un instrument : Maheleth, ou l'air sur lequel on chantait ces psaumes; selon les autres, בּלְיבַּתְּלָּח touchant les souffrances d'Israel lors de la destruction du temple, ou la punition de leurs oppresseurs.

תְּלֶת n. pr. 1° Mahalath, fille d'Ismael, femme d'Esau, Gen. 28. 9. — 2° Mahalath, fille de Jerimoth, femme de Rehabeam, II Chr. 11. 18.

קחלְתִי De la ville de Meholah, II Sam. 21. 8 (de Abel Meholah? Jug. 7. 22).

רְאַנְיְתְּיִבְּי f. pl. (de רְאָיִיְהְ crème). Ce qui est délicat comme de la crème : מְיִלְייִגְּ בְּיִבְּיִאָּיִי Ps. 85. 22, les paroles délicates, flatteuses, de sa bouche, sont douces ; ou le מִי pour יְיִי : (les paroles) de sa bouche sont plus douces que la crème.

קרְבְּיִם m. (const. מַּרְמַּר, pl. מַּרְמַרְ, rac. מָרְתָּר.). 1° La chose désirée, désirable, précieuse, chère: בֶּל־בַּרְתַּבְּר Rois 20. 6, tout ce qui est précieux à tes yeux, ce à quoi tu tiens le plus;

בּינִים m. pl. Les choses précieuses: מֵל מַחַלְּדִים Lament. 1. 7, (Jérusalem se souvient de) tout ce qu'ello avait de précieux, ou de toute sa gloire; לְתִינּ מַחְלְבִיִּים לְאֹבֶּל (cheth.) 1. 11, ils ont donné leurs choses les plus précieuses pour de la nourriture.

קּמְלֶּל m. (rac. קּמָבֵל). Ce qu'on désire, aime: פַּחְכֵּל מַמְּשְׁכָּה Ez. 24. 21, (le temple) objet de l'amour, des désirs de votre âme.

רְּחָבֶץ f. (part. Hiph. de תְּחָלָּץ.). Fermenté: לאַ האַבֶּלוּ לאַ האַבֶּלוּ Exod. 12. 20, vous ne mangerez rieu defermenté, avec du levain.

מחוה des deux genres (rac. חַוּה, pl. מַתִנים, avec sulf. מָתֵנִים, בּחַנִים, 2º pl. בּמַחֵנֵח מְּלְשָׁתִּים . Camp, armée : בַּמַחֵנֵח מְלְשָׁתִים I Sam. 14. 19, dans le camp des Philistins ; בּנִסׂעַ חַשַּׁחֵנֵת Nomb. **4. 5**, quand le camp (la nation entière) se met en marche; בל־מַחְנֵח סִיסְרָא Jug. 4. 16, toute l'armée de Sisara; נַיַּרִוּר הַשְּבַּהַנָּה כָּבֵר מָאֹר Gen. 80.9, et le cortége était très nombreux; ו מַחַלית דָי II Chr. 31. 2, les camps de Dieu, les places devant le temple où demeuraient les prêtres; הַבַּמַתְנִים אָם תּמְבְצַרִים Nomb. 13. 19, si (ils demeurent) dans des camps, sous des tentes, ou dans des villes fortifiées: selon d'autres: dans des villes ouvertes, sans murs, ou dans des villes fortifiées; duel בְּיַחְילֵת הְאָרוֹלֶת Cant. 7. 1. comme une danse sur deux rangs (v. (מַחֹלֵח).

לְינֵידִ (le camp de Dan) n. pr. d'une ville de Juda, appelée aussi פְרָיַדִּז Jug. 18. 12.

מְחַבְּיִּס n. pr. d'une ville de la tribu de Gad, cédée aux Lévites, Jos. 21. 38, Mahanaim (deux camps, v. Gen. 32. 3).

קיבים m. (rac. בְּיִבְיּם נִמְּשִׁי Job 7. 15, mon ame préférerait la strangulation, c.-à-d. une mort violente.

הקום פּנ חְםָחָם m. (rac. הסָה). Refuge: מְּלְבִּים Is. 25. 4, un refuge contre la pluie d'orage; הַּחָהָּים סְלָבִים מַּרְבָּים Ps. 104. 18, les rochers (servent) de retraite aux lapins; au fig.: אֵלִיִּדִּם Ps. 46. 2, Dieu est notre refuge; בּיִּבְּים מַרְבַּים Is. 28. 15, parce que nous avons fait du mensonge notre refuge.

בּילְּמְלֵּח m. (rac. מְּחָכוֹת). Frein: אָצְיּמְרְּמוֹת Ps. 39. 2, je garderai ma bouche avec un frein, une museliere.

עמוֹר (rac. תְּחַרְה (rac. יְּחַרְה Manque, privation, besoin, pauvreté: יְּמַרְה אָבְיּר (rov. 6.11, et ta pauvreté (viendra) comme un homme armé; בְּל־מַרְה עָלִי 19. 20, je me charge de tous tes besoins, je te donnerai tout ce qui te sera nécessaire; יְרָה אֵר מַרְה לְרָשׁ אֵר מַרְחֹר Prov. 28. 27, celui qui donne au pauvre ne manquera de rien; אֵרשׁ מַּרְוֹסוֹר 21. 17, un homme pauvre, dans l'indigence.

קְחֲחֶיְ (Dieu est son refuge) n. pr. Mahasias, père de Neryah, Jér. 32.12.

רְתִיםְ Fendre, briser, percer, blesser: רְבָּרִים אַּהֹבְּיִר Ps. 68. 22, (Dieu) percera, brisera, la tête de ses ennemis; cera, brisera, la tête de ses ennemis; יְבְּיִם 110. 5, il a brisé, ruiné, les rois au jour de sa colère; ruiné, les rois au jour de sa colère; page page Deut. 33. 11, brise les reins (la force) de ses ennemis; יִבְּיִיבְ Nomb. 24. 8, et avec ses flèches il perce d'outre en outre (pour יְבִּיִיִּיבְ Job 26.12, (et avec sa sagesse) il a brisé, dompté, l'orgueil, l'impétuosité (de la mer), ou: les hommes orgueilleux; אַנִיּרָ אֵרָם Deut. 32.

39, je frappe, blesse, et je gueris; בְּטַעֵּן בְּילְהָּ בְּילְהְּ Ps. 68.24, en sorte que ton pied penétrera, marchera, dans le sang, ou: ton pied sera teint, sera rouge, de sang (comme מְשַׁרָּק 2°).

אָים, m. (rac. יְבְיּשָׁה). Blessure: אָבָּיּה יִרְפָּא Is. 30. 26, quand il guérira la blessure dont il (le peuple) avait été frappé, qu'il avait reçue.

בּקיצֵי (קבּב II Rois 12. 13, פֿרְאַבּ (des pierres): אָבְנֵי מֶּרְצַב II Rois 12. 13, 22. 6, des pierres taillées, des pierres des carrières.

יַמְתְּצְּה (rac. יְמָהָאָה). Moitié : יַמְהָצָּה אָרָה Nomb. 31. 43, et la moitié (donnée) au peuple fut.

הייבית בילים f. (rac. האָד). 1° Moitié, demi: בּיבָרָב אַרְיבּית בְּיבֹּרָב Lév. 6. 13, la moitié (de l'oblation) le matin, et l'autre moitié le soir; בְּיבָיב הַיִּבְיב הַיִּבְיב בּיבֹר בּיבוֹים Exod. 30. 13, un demi-sicle. — 2° Milieu: בּיבוֹים Néh. 8. 3, le milieu du jour, midi.

Pַחְיָּ Enlever, ou fendre. Ex. unique: יאָשׁה בְּיִתְּיִם Jug. 5. 26, elle lui a enlevé ou fendu la tête (י. הָיָה); י דְּיִהְיִּם fíace dans ta miséricorde (tous les registres de nos péchés).

קקק m. (rac. יְחָקַר). Profondeur : אָשֶׁר בְּיִדוֹ טְּחְקְרַ־אָרֶץ Ps. 95. 4, qui tient dans sa main les profondeurs (les lieux les plus cachés, les plus profonds) de la terre.

 ton fils te demandera un jour ; מְּדִּים מְּדֶּיר Gen. 30. 33, à l'avenir, en son temps (ע. מְחֵרָת).

לְחַרְאָה f. (rac. מְּדֶרָאָה). Ex. unique : וְיִרָא II Rois 10. 27, (cheth.) ils en firent des latrines (v. הַאָּיָה).

בְּחֲרֵשֶׁה et מַחֲרָשֶׁה (rac. יַחָבְישָׁה). Deux instruments aratoires : יַחְבִישְׁה Sam. 13. 20, (de מַחַרָשָׁה) son soc de charrue; יַשְׁה מַדְרַשָּׁה même verset, son coutre, ou sa serfouette, ou sa bêche; au plur.: מַּחַרַשַּׁה 13. 21, pour les socs de charrues, ou les coutres.

קחָרָי constr. יום יַבְּיּרָים. f. Même signif. que יום יבְּיִרָים וּ Nomb. 11. 32, le lendemain; סובר בּיִרִּים וּ Jon. 4. 7, et יום יַבְּיִרִים יִם וּ Jon. 4. 7, et יִּבְיִרִים יִּבְּיִרִים יִבְּיִרִּם יִבְּיִרִּם יִבְּיִּרְם וּ בַּיִּבְיִם בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיבִים וּ I Chr. 29. 21, le lendemain de ce jour; avec suff. בּיְרָיִבְים וּ I Sam. 30. 17, (depuis ce soir jusqu'au soir) du lendemain, ou: jusqu'au leur lendemain, jusqu'au matin, après les deux soirs.

קשׁרְשׁרְ m. (rac. קשַרְּ). Action de dépouiller un arbre de l'écorce: קשׁרְשָּׁרְ קשׁנָבֶּנְ Gen. 30. 37, en mettant à nu, en découvrant, le blanc (des branches).

בּיִה פָּרִיה et רָּבְשְׁרָה (rac. בּשַׂרָה, const. בּיבְשָׁרָה, pl. יוֹבְשָׁרָה Pensée, idée, dessein, conseil: יְרָבְשׁרָה יִּבְיּיִה Ps. 92. 6, tes pensées sont infiniment profondes; בּיבּיה בַשְּׁרָב Exod. 31. 4, pour penser des idées ingénieuses (pour avoir une imagination inventive), ou : pour inventer des œuvres ingénieuses; בּיבִיה בַשְּׁרַב יִּבְשׁרָב וֹנִייִּ בְּיִר וֹנִי Ps. 33. 10, il rend vains les conseils des nations; rend vains les conseils des nations; dessein.

הואים הואים). Obscurité, ténèbres: מְיְדָשֵׁ מְּיְדָשֵׁ Is. 29. 15, et qui font leurs œuvres dans les ténèbres; אָרָהָח Ps. 88. 19, mes connaissances (amis) sont dans l'obscurité, c.-à-d. ils se cachent, me fuient; plur.: אָלְאָד בְּיִבְיִי בְּמַדְשַׁבִּיי Ps. 143. 3, il m'a mis dans les lieux les plus obscurs (ou dans la tombe); מָלְאִד בְּיִדְשַׁבִּיי אָרָץ, 74. 20, les lieux obscurs de la terre sont remplis (de repaires de brigands), ou : les hommes les plus obscurs, les plus méprisables, de la terre, remplissent (les demeures où règne la violence).

חַחֲ n. pr. m. I Chr. 6. 20.

קתה למצלי בין. Effroi, ruine, crainte: רְּמִיבְּי לְּמַבְּלֵי אָרָן. Prov. 10. 29, mais un effroi pour ceux qui font le mal ; אַרְ בְּסִיל מְּחָבְּיר לִי לִמְחִילוּ 18. 7, la boucho de l'insensé est (cause) sa ruine; אַל לְמִחְיר לִי לִמְחִיר לִי לִמְחִיר לִי לִמְחִיר לִי לִמְחִיר לִי לִמְחִיר לִי לִמְחִיר לַי לִמְחִיר לַי לִמְחִיר שׁר בִישִׁים Jér. 17. 17, ne sois pas pour moi un sujet de crainte, de consternation; מְּחָבֵּת בְישִׁים Prov. 10. 15, leur indigence donne aux pauvres de la crainte, les rend timides.

רִתְּבֶּי / (rac. תְּתֵּי Exod. 22.1, si le voleur est surpara Exod. 22.1, si le voleur est surpara Exod. בּבָּתְתְּבֶּי וֹיִ אָנְיִי בְּצָא וַתְּנָּיִב וֹיִ בּצָא בּצָא בּבּתְתְּבָּי Exod. 22.1, si le voleur est surpara Exod. tant le vol avec effraction; ciperation para Jér. 2.34 (2° pers. fém.), tu ne les as pas trouvés à l'effraction, c.-à-d. ils n'avaient pas commis de crime; selon d'autres (1° pers.): je les ai trouvés (assassinés) non en secret, non secrètement.

אָטְטְ, הֹטְטְ chald. Parvenir, s'élever, venir, s'accomplir: רָלָּא־מְטוֹ לְאַרְפִּיה אָבָּא בְּיִה בָּאָרְפִיה אָבָּא בַּאַר בְּיִה בְּאַר בְּיִה בָּאַר בְּיִה בָּאַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר באַר בּאַר באַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר באַר בּאַר באַ

ciel; רְיְבְיָא בְּכְּיָח 7. 22, et le temps était venu, accompli; בְּי בְּטָרוֹ צַלְּבָּא בַּלְבָּא 4. 21, qui arrivera, s'accomplira, à mon mattre le roi.

אַטְאַטְטָ m. Balai (v. à אַטָאַטָּ).

תַּמְטָּחָ m. (rac. מְּבָה). Tuerie, massacre: חָבִים לְבְנָיו מַמְבַּח Is. 14. 21, préparez-vous à massacrer ses fils, exact. préparez le massacre à ses fils.

י בְּיִּלְבְּחַיִם (rac. בְּיִה Action d'abattre : בֵּיה חַּבְּטְרִים Aboth, maison où on tue les bestiaux, abattoir.

קּמָם des deux genres (pl. הישם, une fois avec suff. יפטר Hab. 3. 14, rac. ונטרו). Ce qui s'étend. 1° Branche : היריר בין לים Ez. 19. 11, (cette vigne) avait. ou poussait, des branches solides. -2º Verge, bâton : ביודי למשרו בשרו Exod. 4. 4, et (le serpent) redevint verge dans sa main; וּמַיִּטְרְ אֲלָשֶׁר בְּרָדָף Gen. 38. 17, et ton bâton que tu tiens à la main; משַרד אַחַרן Exod. 7. 12, la verge d'Aaron; יַשְׁבֵרְחִר לָבֵם מְשֵּׁרּלָּחָם Ez. 5. 16, je briserai votre baton, le pain qui vous soutient, qui vous donne de la force ; je vous enverrai la famine. - 3º Sceptre: Ps.110. 2, l'Eternel מַשַּׁח כָּזָּהְ רָשָׁלֵּח יֵד מָצִּיוֹן étendra de Sion le sceptre de ta puissance; הַהָּבָּס קַם לְמַנְּחַדַיַנִּשׁע Ez. 7. 11, la violence, l'iniquité, s'élève, s'érige en une verge (pour punir) le crime; et la punition même : שָׁמָעוּ מַמָּהו וּמָר רָעַרָה Mich. 6. 9, écoutez la punition (qui vous menace), et qui est celui qui l'a prononcée, arrêtée. — 4º Branche d'une nation, tribu : לְמַשֵּׁח לִּמְשֵׁח Nomb. 13. 5, de la tribu de Siméon, et וּלְמֵטֵח בְּנֵי שמעון 34. 20, et de la tribu des enfants de Siméon; ראשר העשורת I Rois 8. 1. les chefs, les princes des tribus.

השְּשֵׁר הַנּי (rac. הְשִׁי). 1° Lit: בּלִּרִי לְּשִׁר הַפָּי Gen. 47. 31, vers le chevet de son lit; הְשִׁים Exod. 7. 28, et sur ton lit; בְּלֵיתְ מִשְׁים Exod. 7. 28, et sur ton lit; בְּלֶיתְ בְּעָלְ בְּעָר בְּעָלִי Exod. 7. 28, et sur ton lit; בְּעָר בְּעָלִי בְּעָר בְּעָלִי בְּעָל בְּעָר בְּעָל בְּעָל בְּעָל בְעָל בְּעָל בְּעָל בְּעָל בְּעָל בְּעָל בְּעָל בְעַל בְּעָל בְעָל בְעַל בְּעָל בְעַל בְּעָל בְעָל בְעָל בְעָל בְּעָל בְּעָל בְעַל בְּעָל בְעָל בְּעָל בְעָל בְּעָל בְעָל בְעָל בְּעָל בְעָל בְּעָל בְעָל בְּעָל בְעָל בְּעָל בְעָל בְּעָל בְעָל בְעָב בְּעָל בְּעָל בְּעָל בְעָל בְעָל בְעָל בְעָל בְעָל בְּעָל בְעָל בְעָל ב

קיים איני (rac. יבְּיִח, part. du Hoph.). Deni de justice, violence : הְּיָבִיר בָּלְאָת בְּיִב Ez. 9. 9, et la ville est pleine d'injustice, de violence.

עַמְּטָר, v. מְשָׁמָּרָר).

קשות קנפיר : Is. 8, l'étendue de ses ailes.

קּטְרָה m. (rac. מֶּחָה). Ce qui est filé: בַּיבִּראוּ בַּיְמְהָּא בַּיְמְהָּא בַּיְמְהָּא בַּיְמְהָּא בַּיִבְיאוּ בַּיְמְהָא בַּיִבְיאוּ בַּיְמְהָא בַּיִבְיאוּ בַּיְמְהָא ce qu'elles avaient filé.

קְּטְיל m. Barre. Ex. unique: אָרָשָׁר אָרָשָׁר Job 40. 18, ses os sont comme des barres de fer.

רמבן (rac. ישבי). L'endroit où l'on conserve les choses, et les choses mêmes que l'on garde, richesses, trésor: ישביים בַּיִשְׁבִיים Jér. 41. 8, nous avons des greniers, ou des richesses cachées dans nos champs (en blé, etc.); ישבּיִשְׁבִים בַּיִּחְבָּשִׁבְּים Prov. 2. 4, et si tu la recherches comme (on cher-

che) des trésors cachés; מְיְמָהֶי יְמָהְיָהָ Is. 45. 3, et des richesses secrètes; מְמִהוֹים Gen. 43. 23, un trésor.

שְׁשְׁיָ m. (rac. יבָים). Action de planter, plantation: לְמַשְּׁיֵלְ Mich. 1. 6, en un lieu planté de vignes; בַּרָים Is. 60. 21, un rejeton de ma plantation (planté par moi).

קטְעִנְיּחָת . pl., et מְטְעִמּוֹה f. pl. (rac. יבְּטֵּחּילִיּג . Mets délicats, exquis : יבְּטֵּחּילִיּג . Gen. 27. 4, et apprête-moi un mets délicieux, d'un goût délicat; Prov. 23. 3, ne désire point de ses mets délicats.

תְּשְּׁפְּתָר (rac. תְּשְׁבָּים). Manteau, robe ample: אָשֶׁר־עָּלֵיקְ: Ruth 3. 15, le manteau que tu as sur toi; הוֹחִשְּׁבְיּחָר Is. 3. 22, et les robes amples des femmes (selon d'autres : les tabliers, ou les gants, v. תַּשְׁבֵּי.

שני אמו inusité. Hiph. Faire tomber, faire pleuvoir: לבּי לֹּה יִּמְיִּר לַּה יִּמְיִר בְּי Gen. 2. 5, car Dieu n'avait pas (encore) fait pleuvoir; בְּמִיר בְּלִין מְטָר Is. 5. 6, de faire tomber la pluie sur (la vigne); בְּמַיֵּר בַּלִּרְ לְּשִׁר Exod. 9. 23, l'Eternel fit pleuvoir la grêle; בַּמְיֵר בַלּרְלְשָׁבִים בַּוְּחָבוּ Ps. 11. 6, il fera pleuvoir sur les méchants, c.-a-d. il leur préparera, des piéges (mieux : des éclairs, v. בַּיִּבְּי לָּתְּבּ לָּתְּבּ לָתְבּ לָתְבּ לִתְבּ לָתְבּ לָתְבּ לָתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לָתְבּ לָתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לְתַבּ לְתַבּ לִתְבּ לִתְבּ לְתַבּ לִתְבּ לְתַבּ לִתְבּ לְתַבּ לְתַבּ לִתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לִתְבּ לְתַבּ לְתַבּ לְתַבּ לְתַבּ לְתַבּ לְתַבּ לְתַבּ לְתַבּ לִתְבּ לִתְבּ לְתַבְּ בּעִבּים לְתַבּ לְתַבְּ בּעִבּים לְתַבּ לְתַבְּ בּעִבּים לְתַבּ לְתַבְּים לְתַבּ בְּעִבּים לְתַבְּ מִבְּים לְתַבְּ מִבְּים לְתַבְּ מִבְּים לְתַבּ בְּעִבּים לְתַבְּ מִבְּים לְתַבְּים לְתַבּ בְּעִבְּים לְתַבּ בְּעִבְּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְתַבּ בְּעִבְּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְּתַבְּים לְּתְבִּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְּתַבְּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְתַבְּים לְתַבּים לְּתָבּים לְּתְבּים לְּתָּבְּים לְּתָּבְּים לְּתָּבְּים לְּתָּבְּים לְתַבּים לְתַבּים לְתַבּים לְּתְבּים לְתַבּים לְּתְבּים לְּתָבּים לְתְבִּים לְּתְבּים לְתַבְּים לְּתְבִּים לְתַבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיבּים לְתְבִּים בּיּתְבּים בּיבּים לְתַבְּים בּיבְּים בְּתְבּים בּיּבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיב

Niph. Être arrose : תֶּלְקָּח אַחַח תְּּמְיֵטֵר Amos 4. 7, un champ sera arrose par la pluie.

קטְר m. La pluie: מְיֵבְי Is. 30. 23, la pluie qui est nécessaire pour tes grains; une fois plur.: קנְטָים מְשְרוֹת מָאוֹ Job 37. 6, (il commande) à la pluie et aux orages (effet) de sa puissance, ou aux orages furieux.

٠٠ (قڤڻ ٨٠) تَوڤِرُهِ ٠٠)٠٠

תְּטְיֵים n. pr. Matred, fille de Mezahab, Gen. 36. 39.

סְּמֶרָה et אֶּלֶשֶׁר f. (rac. ינְפֵּר.). 1º Lieu où l'on garde, la prison : אַנְאָר תַּבְּשֶׁרָת Jér.38.13, dans la cour, ou le vestibule, de la prison. — 2º Le but auquel on vise, tire: אָנְשֵּאָרְ־לִּי לְּמֵשְׁרָ I Sam. 20. 20, comme si je tirais à un but לַמֵּיץ Lament. 3.12, (il m'a placé) comme le but pour ses flèches.

ግሞ n. pr. La famille de Matri, de la tribu de Benjamin, d'où sortit le roi Saul, I Sam. 10. 21.

מים (const. מים m., seulem. au plur. מָים (const. מָד, avec suff. מֵימֵיך, מָימֵין). Eau. Les adj. qui l'accompagnent, toujours au plur .: מאר מים חיים Gen. 26. 19, une source d'eau vive : מצר השרדם Nomb. 5. 19, (tu seras épargnée) par ces eaux amères: רברם בבים Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux; mais le verbe, tantôt au sing., tantôt au plur.: רישבו חבים Gen. 8. 3, les eaux se retirerent, et יול־מים מהלהי Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux ; מר נדרו לאר זרק עלדי 19. 13, l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui. Avec des n. pr. signifie source, ruisseau, lac, etc.: קר מָנְדּוֹ Jug. 5. 19, les eaux de Megeddo (le torrent Cison); מי מרום Jos. 11. 5, les eaux de Merom (un lac); מימי מצרים Exod. 7. 19, les eaux d'Égypte (à savoir : les fleuves, ruisseaux, etc.); שָּׁרּהִשׁשׁ Jér. 8. 14, les eaux, le suc du poison, ou mélées de poison (v. せんっ); ו פיפי רָגְלֵיתָם Is. 36. 12, (keri) leur urine; au fig.: יְנְאַאָּר רָדוּרְדוּן יָנָאָאּ Is. 48. 1, et qui sont sortis de la source de Juda. c.-a-d. ses descendants: סבונר כערם Ps. 88. 18, ils m'ont environné tout le jour comme les eaux, c.-à-d. de toutes parts; באו מֵיָם עַר־נָמָנֹי 69. 2, les eaux sont venues jusqu'à ma vie, ma vie est en grand danger; וַיִּדָּר לְפָיָם Jos. 7. 5, (le cœur du peuple) devint comme de l'eau, ils perdirent tout courage. — Dans les n. pr.: מֵי וַדָּוֹב Gen. 36. 39, (éclat d'or) Matred, fille de Mezahab; selon d'autres : fille d'un fondeur d'or; מי נייַרקוֹן Jos. 19. 46, (les eaux jaunes) n. pr. d'une ville de Dan; מר נמחודו Jos. 15. 9, la fontaine Nephthoha (de l'ouverture) dans le pays de Juda.

Ppron. interrog. Qui? (des personnes; v. ברי (des choses); מרי האָדיש הואָד Gen. 24. 65, qui est cet homme ? fem. מִר־אָת Ruth 3. 9, qui estu ? *plur*. מראַלָּדו לָּדָּ Gen. 33. 5, qui sont ceux-la qui sont avec toi? ou sontils à toi? מר ומר מהולבים Exod. 10.8, (qui et qui) qui sont ceux qui doivent ,Gen. 33. 8 מַר לָהְ כַּל-דַוּמַיַתְנֵח דָוּוָת Gen. 33. 8 qui sont ceux qui forment cette troupe? ou : à qui (envoies-tu) cette troupe? שָּבֶר וּמִר־שָׁבֶּם Jug. 9. 28, qui est Abimelech, et qui sont les gens de Si-מריםשע יעקב — ומי במות יחודת ! chem Mich. 1. 5, qui est (l'auteur, l'instigateur) des péchés de Jacob — qui est (l'auteur) des hauts lieux de Juda? une exception est : מָר (pour מָר (pour מָר Jug. 13. 17, quel est ton nom? au génit : בר־מי אַת Gen. 24. 23, de qui es-tu la וווף פיר לַקַּחָתִּר ? I Sam. 12. 3, de qui ai-je pris le bœuf? dat.: למד Gen. 32. 18, à qui ; بناورت Jon. 1. 7, à cause de qui? acc.: וְאֵר־מִר עֲשֶׁקְתִּר I Sam. 12. 3, et qui est-ce que j'ai opprime, ou: trompe ? energiquement:מָר הוא, מָר הַוּא, et מי חויא מין qui est celui qui?

Souvent on emploie or qui? pour ex-מר האמרן לשמעתט: primer une negation Is. 53. 1, qui a cru à notre nouvelle? (personne n'a cru); מר-ראמר אַלַרו Job 9. 12, qui pourra lui dire? מְר־וּוֹרֵעָ Ps. 90. 11, qui connaît? (personne ne connatt).—Il exprime un souhait : ביר רַשְּׁמֵנִי שׁמֵּט בָּאָרֵץ II Sam. 15. 4, qui m'établira juge sur la terre? מִר־יָתֵּן־לִּר אַבֶּר כַּיוֹנֶתוּ Ps. 55. 7, qui me donnera des ailes comme à la colombe? (que n'ai-je des ailes?); de là l'expression מר יְחֵל plût à Dieu que (v. נַתַּר,). Pron. indef. Quiconque : מִּר־בַעל הַבַּרִים Exod. 24. 14, quiconque aura une affaire. un procès ; מִי־יָרֵא וְחָרֵד Jug. 7. 3, (que) quiconque craint et manque de cœur : בי בקום בעקב Amos 7. 2, 5, qui pourra retablir Jacob (pour יָקִים), ou : qui, (étant faible comme) Jacob, pourra subsister? d'autres traduisent : comment Jacob subsistera-t-il? מָר אַנַחַמָּך

Is. 51. 19, (pour pais) avec qui puis je te consoler? (qui aurait eu un sort comme le tien?); d'autres traduisent : comment puis je te consoler?

מירְכָּא n. pr. Medaba, ville de la tribu de Ruben, Jos. 13. 16; appartenant plus tard a Moab, Is. 15. 2.

מידי n. pr. Medad, un prophète, Nomb. 11. 26.

בְּיֵיכֵּ m. (rac. יְיֵיכֵּר). La bonne, la meilleure partie d'une chose : בַּיבֵּיב קיבִיב ווֹ אַבְּיבִיב I Sam. 15.9, ce qu'il y avait de meilleur entre les brebis et les bœufs; בַּיבִיב בַּיבִיב Exod. 22. 4, la meilleure partie de son champ et de sa vigne; בְּיבִיב קָּבִינְב קָבּר 47. 6, dans la meilleure, la plus belle, la plus fertile contrée du pays.

(פּרבּנים (א. מִיבָּא).

קיְכְאֵל (qui est comme Dieu) n. pr. 1° Un des archanges, Michael, Dan, 12. 1. — 2° Michael, père d'Amri, I Chr. 27. 18. — 3° Michael, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et de plusieurs autres: Nomb. 13. 13, Chr., Esdr.

קיכָה n. pr. 1° Michée, le prophète, Mich. 1. 1, Jér. 26. 18; מִיכָּיה (cheth.). — II Chr. 34. 20, מִיכָּיִה II Rois 22. 12.

ליבְיה (qui comme Dieu?) n. pr. 1° Les mêmes que מְּיבֶיה 1° et 2°. — 2° Michaïa, fils de Sacur, Néh. 12. 35 (מִּבֶּיה 11. 17, 22). — 3° Michaïa, prêtre, Néh. 12. 41.

מִיכְיְהוּ Même signif., n. pr. 1º Michaïahu, a la cour du roi Josaphat, II Chr. 17. 7. — 2º Michaïahu; fille d'Uriel, mère du roi Abia, II Chr. 13. 2; la même est appelée Maacha, fille d'Absalom, I Rois 15. 2.

קירות Meme signif., n. pr. 1° Michaihou, auteur d'une idole, que les enfants de Dan lui enlevèrent (v. Jug., ch. 17 et 18; ch. 17, vers. 5, 9, ייִבּיף).—
2° Michaiou, fils de Jemla, prophète, I Rois 22. 8. — 3° Michaiou, fils de Gemaria, Jér. 36. 11.

מִיכָל m. (rac. יָכל ou יָכל). Ex. unique:

מיכל חַאָּיִם II Sam. 17. 20, le réservoir, la nappe d'eau ; selon d'autres : le ruisseau ou la rivière.

קיבֶל n. pr. Michal, fille de Saul, femme de David, I Sam. 19. 11.

תילה: f. (rac. מול). La circoncision: alliance de la circoncision, nom qu'on donne à cette cérémonie (v. Gen. chap. 17).

מִים Eau (v. פַר יַם).

רְיָּכְין et מְנְיָטִין n. pr. 1° Mijamin, chef, prêtre, I Chr. 24. 9. — 2° Esdr. 10. 25, Néh. 12. 17.

לְּמֶּה פְּרֵי לְמִינֹי : m. Genre, espèce : שְׁמֵּח פְּרֵי לְמִינֹי : Gen. 1. 11, (l'arbre) qui porte des fruits selon son espèce ; לְמִינֵית בְּוֹיָת 1. 21, selon leurs espèces; לְמִינָת הִוֹיְת דְנָתָם Ez. 47. 10, il y aura des poissons de toute espèce.

לינקת f. Nourrice (v. ביונקת).

בים בּ Allee couverte (cheth., v. מים בּ).

et אַבְּעָבְּע (beauté) n. pr. d'une ville de la tribu de Ruben, cédée aux Lévites, Mephaath, Jos. 13. 18, I Chr. 6. 64.

רים m. Action de presser, pression: בין הולכ Prov. 30. 33, la pression du lait (battrel la crème); אמרן אַבּרָם, même vers., et la pression du nez; המרץ אַבּרָם même vers., et la pression des narines, mouvement de colère, la colère même; selon d'autres: מין מין 'excitation, ביו מין a la colère.

תישָא n. pr. m. I Chr. 8. 9.

ת (qui est, ce que Dieu est)
n. pr. 1° Misael, fils d'Uziel, 6. 22.
2° Misael, un des collègues de Daniel, qui reçut le nom de מֵשַׁשַ, Dan.
1. 6, 7. — 3° Néh. 8. 4.

קישור (יובי תישור). 1° Pays uni, plaine: קישור בקר למישור Is. 40. 5, le chemin tortu, inégal, sera une plaine; פּוְרֵוֹיִי בְּאָרֶץ מִישׁוֹר Ps. 143. 10, (ton esprit) me conduira dans une terre unie; avec l'art., spéc.: une plaine près de Medba, appartenant à la tribu de Ruben; וכל־הובישור מִידְבָא עַד־הּיבוֹן Jos.

13. 9, et toute la plaine de Medba jusqu'à Dibon. — 2º Droiture, justice : אינים ביש Ps. 45. 7, un sceptre de justice : יַבְּיבֶּי בְּיִרְי בְּיִרְי וְּבִּיר וְּבִיר וְּבִּיר וְּבִּיר וְּבִּיר וְּבִּיר וְּבִּיר וְּבִּיר וְּבִּיר וְבִּיר וְבְּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבְּיר וְבִּיר וְבְּיר וְבְּיר וְבְּיר וְבְּיר וְבִּיר וְבְּיר וְבְּיִּיך וְבְּיִיר וְבְּיִי בְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְיִיר וְיִיבְּיִיר וְבְיּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְיִיבְּיִיר וְיִיבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְייִירְיי וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְייִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיי בְּיִיר וְבְּיִיר וְבְּיִיר וְיבְּיר וְבְיי בְּייִיר וְבְּיִיר וְבְּיִי בְּיִיר וְיִי בְּיִיר וְיבְּיי בְּיִיר וְיִי בְּיִיר וְיבְּיִיר וְבְייִי בְּיִיר וְיִיי בְּיִיר וְיִי בְּיִיר וְיִי בְּיִיר וְיִיבְּיִיר וְבְייִי בְּיִיר וְיִי בְּיִיר וְיִי בְּיִיר וְיִי בְּיִיר וְיִי בְּיִיר וְיִי

בישׁים chald. n. pr. Mesach, nom donné à Misael, collègue de Daniel, Dan. 1. 6.

עישט (salut) n. pr. Mesa, roi de Moab, II Rois 3. 4.

עלישט (salut) n. pr. Mesa, fils de Chaleb, I Chr. 2. 42.

בישָׁר m. Seulem. au plur. בֵישָׁר, (rac. רַשַּׁר). Rectitude, droiture, sincérité, justice: אַרָח לַשָּהִים מֵישַׁרִים Is. 26.7, le sentier du juste est un chemin droit, ou lui est aplani par Dieu ; רָתַתַּלַהָּ בָּבֶּרישָׁרָים Prov. 23. 31, (le vin) lorsqu'il entre, glisse, droitement, agréablement; selon d'autres: le vin entre, tu le bois comme s'il était inoffensif; דוֹלַךְי לָמֵישָׁרָים Cant. 7. 10, (ce vin) va, glisse, à mon bien-aimé, droitement, agréablement; מֵילָשִׁרִים אַהַבּוּהְ Cant. 1. 4, (tes caresses sont meilleures que le vin) elles (les jeunes filles) t'aiment plus que le vin qui glisse doucement (le ק de בייון se rapporte aussi מַשַּׁרִים ; selon d'autres : on t'aime avec sincérité; d'autres traduisent, comme יְשַׁיִרִים: les hommes droits, les hommes de cœur, t'aiment; אַחַח כּונָנָתַ מֵישַׁרִים Ps. 99. 4, tu as établi la-droiture; וּמְּמָתַה שָּׁמֶתַר מֵינְשֵׁרִים Prov. 8. 6, mes lèvres s'ouvrent (pour enseigner) la justice, les choses justes; יַדִין לָאִנִּים בְּמֵישִׁיִים Ps. 9. 9, il juge les peuples avec justice; לַצְשׂוֹת מֵישָׁיִרם Dan. 11. 6, pour faire la paix, l'amitié, ensemble.

יתְהָה f. (rac. מוּת). La mort : מִיתָה la mort par la main du ciel (de Dieu).

קיתר . (rac. יָתַר, usité seulem. au

ים בְּבְּיר part. Hiph. (v. à מַּבְבִּיר).

מְכְבֵנְא n. pr. Machbena, fils de Seva, ou Machbena, ville fondée par Seva, I Chr. 2. 49.

ית מְרַבַּנֵי n. pr. Machbannaï, un des commandants de l'armée de David, I Chr. 12. 13.

יניפַח :Couverture). (בְּבֵר m. (rac. בְּיַּבֶּר). Couverture: נַיּפָּח זיפָקּה II Rois 8. 16, il prit une couverture (v. בְּיִבְּר).

6. 19, de ce que Dieu a frappe le peuple d'une si grande plaie (en avait fait mourir un si grand nombre). — nor e son II Chr. 2. 9, du froment battu, ou pour noze, du froment pour nourriture (à tes gens), v. noze.

תְּכִיר n. pr. 1° Machir, fils de Manassé, Gen. 50. 23; n. patron., סְבִּיִּר Nomb. 26. 29. — 2° Machir, fils d'Amiel, II Sam. 9. 5.

קבן (ערה, פרה) Être humilié ou affaibli: יַיְּמְשֵׁי בְּעֵּוֹיְם Ps. 106. 43, ils furent humiliés, ou ils périrent, à cause de leurs péchés.

אַנְצַלְּחִים יַשָּׁךְ חַשְּׁקְרֵת : Niph. S'affaisser

Eccl. 10. 18, par la paresse (ou par des mains paresseuses) la charpente s'affaisse, s'écroule.

Hoph. une fois: יְּחְבְּכּי Job 24. 24, (pour יְּחָבָּה) ils sont humiliés, ou ils périssent.

II לְּכְלָה (rac. מָלָה). Totalité ou perfection: מָלָה מְּכְלוֹה (pl.) II Chr. 4. 21, cela (était) en totalité (entièrement) d'or, ou : de l'or le plus (parfait) pur.

קרלול (בְּלֵּה מִכְלוֹל : מְלְלוֹל Ez. 23. 12, 38. 4, qui portaient des habits de toutes couleurs, ou qui étaient vêtus à la perfection, parfaitement bien.

קלל m. (rac. בְּבֶּל Perfection : מְּבֶּל Ps. 50. 2, de Sion (qui est) la perfection de la beauté.

marchandises: מַכְּלֶלִים Ez. 27. 24, ils sont tes marchands (qui te vendent) les marchandises les plus belles, les plus élégantes.

תְּבֶּלָּה pour (מַאָּבלָּה Pour-riture, entretien: בּמּלֶּה לְבֵּרְהוֹ I Rois 5. 25, (du froment) pour l'entretien de sa maison (des gens de sa maison) (contracté en מַבְּיִה II Chr. 2. 9, v. בּיִבְּיִה).

תקטנים m. pl. (rac. בְּקרָטֵנִי חַיּנְּטָב (מְבֵּיָם Dan. 11. 43, sur des tresors d'or et d'argent.

בּקְבְיִם (endroit caché) n. pr. Machmas, ville appartenant à Benjamin, Esdr. 2. 27 (שִּקבִיש I Sam. 13. 2, שִּבְבַיש Néh. 11. 31).

קּמָר (rac. מָּמֵל). Rets : יְּמָבֶּר Is. 51. 20, comme un bœuf sauvage (pris dans) des rets.

קלמד m. Rets, filet : יְּפְלִּנִים Ps. 141. 10, que les méchants tombent dans leurs propres filets.

קרמְדֶּה f. Même signif.: מְרְמּדָּה Is. 19. 8, et ceux qui étendent le filet (les pêcheurs).

לְכְּכֶּרָת f. Même sign.: יַצּאָכְמֵּרוּ fab. 1. 15, il l'a amassé dans son rets (v. vers. 16).

שׁבְּטָשׁ n. pr. (ע. סְבְּטָשׁ).

תְּחְבְיִי n. pr. Mechmethath, ville entre Ephraim et Manassé, Jos. 16. 6, 17. 7.

ים בְּנַרְבַי n. pr. m. Esdr. 10. 40.

קבְּנָה (v. מְכֹינָת n. pr. Mechonah, ville de Juda, Neh. 11. 28.

פּתְנְחָיִם m. duel (rac. מָנָסָ). Ge qui enveloppe, cache, culottes que portaient les prêtres: מְכְנְסֵי בָּד Exod. 28. 42, et מְכְנְסֵי מְשִׁתִּים Ez. 44. 18, des culottes ou des caleçons de lin.

קרְּכְּהְ (rac. מְּמֵטֹּהְ Lxod. 12. 4, d'après le nombre des personnes, ou : d'après la part (autant de parts qu'il y a de personnes). — 2° Somme : בְּיִבְיהִי הָּיִבְיהְי, Lév. 27. 23, la somme, le prix, de l'estimation.

קּכְּטָה m. (rac. מְּכָּטָה). Couverture, toit: לְּאֹחֶל Exod. 26.14, tu feras une couverture pour le tabernacle; מְּבְטֵּח עִּירֹח 39.34, une couverture de peaux; מְבָטַה תַּבְּטָה Gen. 8.13, le toit de l'arche.

קבית חַבּיבְּפּלָה n. pr. d'une place, Machpela, קבָּרָה 23. 17, où était מַבְפּּלָה.

9, la caverne double (de مُوَعِدُ), ou : tombeau double, parce que les patriarches et leurs femmes y ont été enterrés.

רֵימְערּי צָּיִר־יּוֹמֶף Vendre: רְיִמְעֹּר צָּיִר־יּוֹמֶף Gen. 37. 28, ils vendirent Joseph; Gen. 37. 28, ils vendirent Joseph; Deut. 21. 14, tu ne pourras pas la vendre pour de l'argent; les filles de Laban disent de leur père: מָּיבְינָי בְּיַנְיִי בַּעָּבֶיי Gen. 31. 15, il nous a vendues, c.-à-d. il nous a mariées à un homme pour prix de son travail; Deut. 32. 30, à cause que leur roc (Dieu) les a vendus (les a livrés à leur ennemi); part.: יְבִּינִי בַּיִּנִי בַּעִּינִי בַּעַּינִי בַּעַּינִי בַּעַּינִי בַּעַּינִי בַּעַּינִי בַּעַינִי בַּעַּינִי בַּעַינִי בַּעַּינִי בַּעַינִי בַּעַּינִי בַּעַּינִי בַּעַּינִי בַּעַּינִי בַּעַּינִי בַּעַיי בַּעִייי בַּעַיי בַּעַייִי בַּעַּי בַּעַי בַּעַי בַּעִיי בַּעַי בַּעִי בַּעַּי בַּעַי בַּעִי בַּעְיי בַּעְיי בַּעִיי בַּעְייי בַּעְיי בַּעְייי בַּעְיי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייִי בַּעְיי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעַּי בַּעַי בַּעַּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּיּיי בַּעְיי בַּעִּי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעִּי בַּעִיי בַּיבָּי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְיי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעִיי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְייי בַּעִּיי בַּעִיי בַּעְיי בַּעְייי בַּעְיי בַּעְיּעִי בַּעְייי בַּעְייי בַּעְיי בַּעְייי

Niph. Être vendu, se vendre : לְצֶבֶּר Ps. 105. 17, Joseph qui fut vendu pour être esclave; בַּצְינֹיִריָבֵם נְמְפַּרְקָּם Is. 50. 1, à cause de vos péchés vous avez été vendus (livrés à l'ennemi); בְּצִינִרִילָּךְּוּ Lév. 25. 39, et (si ton frère) se vend à toi.

Hithph. comme Niph.: בְּשֶׁם בְּאֹרְבָּרְּ Deut. 28. 68, vous serez vendus (ou: vous vous vendrez) la à vos ennemis; מע הַּקָּרָ לַצְּשׁהוֹ דְּרַבְּ I Rois 21. 20, parce que tu t'es vendu pour faire le mal (que tu t'es livré, adonné, au mal).

קבר m. (rac. קבר). 1° Une chose a vendre: Néh. 13. 16, et toutes sortes de choses à vendre. — 2° Le prix de la vente: וְרָחֹלִם מְּפְנִינִים מְכְרָח Nomb. 20. 19, je payerai leur prix; איניים מְכָּרְח Prov.31.10, et son prix est (plus élevé), est au-dessus des perles.

תַּכֶּר m. (rac. נְבֵּר). Une connaissance, un ami : אִישׁ מֵאֵח מַבָּרוֹ II Rois 12. 6, chacun de sa connaissance, de son ami; pl. בַּבְּרֵיכָם 12. 8, vos amis.

קּבְרָה מָלָרָה (rac. יְמָבְרָה Puits: יְמְבְרָה Soph. 2. 9, et un (puits), une mine de sel.

קלֵר הָעָּס : Arme. Ex. unique קלֵר הָעָס Gen. 49. 5, leurs épées sont les armes de la violence (rac. מבּרֹחַים); selon d'autres, pour בְּמְבֵּרֹחַים: leurs armes

ont exercé la violence dans leur pays (v. ייס origine), ou contre leurs alliés.

ַּמְבְּיִי (qui vaut un prix) n. pr. m. I Chr. 9.8.

יקבּרָתִי Hepher de Mecherath , I Chr. 11. 36.

לבשול m. (rac. בָּשַׁל). Ce qui fait trébucher, tomber; piège, obstacle, chute, ruine: וַלְּמָנֵר עָנָר לֹא רַזְּמָן מְכְנִשׁל Lev. 19. 14; et devant l'aveugle ne mets point de piége (une chose qui puisse le faire tomber); אָלְצַוּר מְּכְשׁוֹל Is. 8. 14, (il sera) une pierre qui fait obstacle, ou qui fait tomber ; וַאַרן לַמוֹ מְכָשׁוֹל Ps. 119. 165, et il ne leur arrive pas d'obstacle, de chute, ou de malheur: בְּלְשִׁיל עֵינִם Ez. 7. 19, ce qui les a fait tomber dans le péché, l'objet, la cause, de leur péché; וּלְמְּכְשׁוֹל לֵב I Sam. 25. 31, et une souffrance du cœur, c.-à-d. des remords; plur.: הַּמָּבְשׁלָּים Ez. 21. 20, et pour augmenter les chutes, les ruines.

קרְשׁלָה f. (rac. בְּשֶׁל. Chute, ruine: תְּבְשׁלָה f. (rac. בְּשָׁלָה Is. 3. 6, et prends sous ta main, c.-a-d. préservenous de cette ruine; רְתַּשְּׁכְשֵׁלֹה שָּׁא דִּיִּלְהָשָׁיִם Soph. 1. 3, et les objets de scandale, les idoles des impies; selon d'autres: les malheurs (atteindront) les impies.

בּתְּבֶּתְב מְבְתָּב (מְתֵב m. (rac. בְּתָּב). Écriture, lettre, cantique: בְּתַּב אֵלְדִים הוּא Exod. 32. 16, et l'écriture était l'écriture de Dieu; בְּתָּב אֵלְיוֹ מְבָּתָּב II Chr. 21. 12, il reçut une lettre; מְבָּתָּב לְּחִוֹּלְיָדִי נִבְּתָּב Is. 38. 9, chant écrit, composé par Ezéchias.

קְּלָהָה f. (rac. יְּבֶּיֵא הְּיְכְּהָהוֹ). Fragment: יְלָאֵר Is. 30. 14, on ne trouvera pas (un morceau) entre ses fragments, ou: au moment de sa fracture.

הַלְּכְּיִם m. Se trouve au commencement de plusieurs psaumes, v. Ps. 16. 56 à 60. Selon les uns, comme בַּיְבָים, Selon les autres, de בַּיָב un chant d'or, c.-à-d. ode excellente.

יַבְּבֶשׁ m. (rac. מָרֵשׁ). Mortier : מַּבְּשַׁרָּ Prov. 27. 22, dans un mortier; Dieu fendit le rocher en forme de mortier qui était près de Lehi; selon d'autres: Dieu ouvrit le creux, la cavité (dans laquelle étaient placées les dents) de la mâchoire (de l'âne); ישְׁבֵּי חַשְּּרְבָּשׁׁ Soph. 1. 11, les habitants du quartier nommé le Mortier, ou d'une vallée profonde (près de Jérusalem).

עלא (une fois avec suff. אָלֶאָ Esth. 7. 5, מַלֵּאִיִר une fois מָלֵּהִי Job 32. 18, מַלְאַיּ une fois אָם Ez. 28. 16, inf. מְלָאִיּ et אַיָּמְאָר, fut. אָיָמָאָר, יִמְלָאוֹין). 1° Transit. Remplir: ימלאו אַר־דַענים Gen. 1. 22, et remplissez les eaux; וּכְבוֹר תֵי מָלָא אָתר Exod. 40. 34, et la gloire de l'Éternel remplissait le tabernacle; קלאר השלפים Jér. 51. 11, remplissez les boucliers (de vos corps, c.-a-d. armezvous de vos boucliers), ou : préparez, assemblez, les boucliers; selon d'autres: remplissez vos carquois; קר־מַלָּאוּ אָרד באָרֶץ הַמָּס Ez. 8. 17, car ils ont rempli la terre de violence, d'iniquité; פלאר בה בים בים Exod. 32. 29, remplissez votre main, c.-à-d. consacrez-la au service de Dieu, ou : remplissez-la d'offrandes (car par votre action vous vous êtes rendus dignes d'offrir à Dieu, d'être ses prêtres); אַשָּׁר־מָלָאוֹ לָבּוֹ לָעֲשׂוֹת כָּן Esth. 7.5, celui que son cœur a rempli (d'audace), qui a osé faire cela ; וָדִירְ־רָשֶׁע Job 36. 17, si tu as rempli (la mesure) des péchés de l'impie, si tu as péché comme lui, ou : tu as rempli, subi. le châtiment d'un impie.

2º Bien plus souvent intransitif. Etre, devenir plein, rempli, accompli: ביה פלא הוא הוא Gen. 6. 13, la terre est remplie de violence; בְּילָּאָה וְיָאָרֶץ וֹעְרָּיִם Jug. 16. 27, et la maison était pleine d'hommes et de femmes; בְּי בְּלָאוֹי Is. 2.6, parce qu'ils ont été remplis de l'orient, c.-à-d. de ses superstitions, enchantements, ou : remplis (de superstitions) plus que l'orient; בִּילְּאָבִי Exod. 15 9, mon âme sera rassasiée d'eux, sera satisfaite de la vengeance que je prendrai d'eux;

קבּיִה, לַּלְּהָית Gen. 25. 24, et lorsque le temps qu'elle devait accoucher fut arrivé; בְּמִית לָּלְהוּ בְּמֵים Lament. 4. 18, nos jours se sont accomplis (notre fin est arrivée).

Niph. Etre rempli, accompli, passė: בּיִּיְיָרָאָרָץ הַּיְּבֶּיִא הַאָּרֶץ הַיְּרָּאָרָץ הַּיִּרְיִּרָּץ Gen. 6. 11, la terre a été remplie de violence (v. Kal); אַבְּשָׁהַיִּרְ Exod. 1. 7, et le pays était rempli d'eux; suivi de בְּיִרְ בִּירְיִּבְּיִּרְ בַּיִרְ בַּירִי בְּיִרְ בַּירִ בַּירִ בְּירִ בִּירִ בְּירִ בִּירִ בְּירִ בִּירִ בְּירִ בִּירִ בַּירִ בְּירִ בִּירִ בְּירִ בִּירִ בְּירִ בִּירִ בְּירִ בִּירִ בַּירִ בִּירִ בַּירִ בַּירִ בַּירִ בַּירִ בַּירִ בַּירִ בַּירִ בַּירִ בְּירִ בְירִ בְּירִ בְּירִי בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִי בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִי בְּירִי בְּיִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִ בְּירִי בְּירִי בִּירִי בְּירִי בְּיִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּירִי בְּירִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּירִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בִּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּיי בְּיי בְייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּי

Pi. (אלֵים, une fois אלָים Jér. 51. 34, יִפֶּלֵא, יִמְלָאוּרו et מָלָאוּר, fut. מָלָאוּ, רָעַלָא, יִכְּלָאוּר, une fois man Job 8. 21). Emplir, remplir : ביים באים באסלי Exod. 28. 41, tu rempliras, consacreras, leur main. c.-à-d. tu les initieras aux fonctions de prêtre (v. *Kal*) ; לְמַלָּאוֹת יַדוֹ — לַיֵי I Chr. 29. 5, de remplir sa main pour Dieu, de présenter des offrandes à Dieu; קלא שבע זאת Gen. 29. 27, remplis cette semaine, passe-la entièrement, attends sa fin ; לָמֵלֹאוּה — שַׁבְעִים שָׁנָה Dan. 9. 2, que soixante et dix ans s'accompliront, passeront (sur la désolation de Jérusalem) ; אָר־מָסְעַּר יָמֶרךּ אֲמַיֹלֵא Exod. 23. 26, je remplirai le nombre de tes jours; וַנְשָלְאוּם לַשֵּלָהְ I Sam. 18. 27, ils les donnèrent complétement, en nombre com-Plet, au roi; וּמְלֵּארִר אַר־דְּבֶרֵיךְ I Rois 1.14, je remplirai, suppléerai, tes paroles, je les appuierai; לְפַּלַא נַמְּשׁוּ כִּד יִרְעָב Prov. 6. 30, pour satisfaire son desir, pour manger lorsqu'il est pressé par la faim; וּבְּדֵדוֹ מְלֵא I Rois 8. 15, et (qui) par sa main, sa puissance, a rempli (sa promesse); קראוּ מָלְאוּ וְאִמְרוּ Jér. 4. 5, adverbialement, criez pleinement, fortement, à haute voix, et dites; selon d'autres : criez et assemblez (v. Kal. Exemple: Jér.51.41); מַשֵּׁח מָלָאחָר אָמָרָיִם 866

Zach. 9. 13, j'ai préparé l'arc, je l'ai bandé, Ephraïm (est cet arc), ou : j'ai rempli, armé, Ephraïm de l'arc; מַלַאַנּ אחרי בי Nomb. 32. 12 (sous-entendu וֹלֶלְבֶּה, ils ont suivi pleinement la voie de Dieu, ils ont fait sa volonté. -Enchasser : וּפְלַאַת בוֹ פִלְאַר אַבן Exod. 28. 17, tu y enchasseras une garniture de pierres. — Regorger, déborder: וְדוּא מְמֵלָא בֶּל-בֶּל-וְדוֹתִיר I Chr. 12. 15, et (le Jourdain) débordait par toutes ses rives. — Avec un double accusatif: בבתרלב Exod. 35. 35, il les a remplis d'un esprit de sagesse, d'art; suivi de בְּלֵא רָדוֹ בְּקַשָׁת : בְּ II Rois 9. 24, il remplit sa main de l'arc, c.-à-d. il le saisit vigoureusement.

Pou. part.: מְּמְלָאִים תְּמְרְשִׁים Cant. 5. 14, (des anneaux) garnis de pierres précieuses (où il y a des pierres enchâssées, v. מַרְשִׁים).

Hithph. Ex. unique: רַתֵּד עָלֵּר יִרְתְּטֵלְאוּךְ Job 16.10, ils s'assemblent tous contre moi, ou: ils sont rassasiés, réjouis, de mes peines, de mes malheurs (v. Kal. Exemple: Exod. 15. 9).

אָלְאָ chald. Remplir : הְּקָלָאֵר בֶּל־צַּרְיבָא Dan. 2. 35, et elle remplit toute la terre.

Ithp.: נְבוּכְדְיָצֵּר יִדְקְמְלֵּי דְוּמָא 3. 19, Nebucadnesar fut rempli de fureur, de colère.

קלאָה m. מְלַאָּה f. adj. 1° Verbal. Remplissant : ושׁוּלֵיד מָלָאִדם אַת־תַּוּדְיכֵל Is. 6. 1, et le bas de ses vêtements remplissait le temple ; אַת־דָאָרֶץ אַיִּר מָלֵא Jér. 23. 24, je remplis le ciel et la terre. — 2º Plein: ובחים מלאים פל-טוב Deut. 6.11, et des maisons pleines de toutes sortes de biens; תַּכֶּסֶת מָלֵא Gen. 23. 9, pour l'argent plein, c.-à-d. pour le prix que vaut (la caverne); מלא ימים Jér. 6 11, plein de jours, l'homme qui est dans la dernière vieillesse; רוּהַ מֶּלֵא Jér. 4. 12, un vent plein, fort; וּמֵר מֶלֵא Ps. 73, 10 (ajoutez טָּיָב ou מָלָג), l'eau pleine, pour: une coupe, un ruisseau plein d'eau, ou subst.: de l'eau en quantité. — Adverbial.: קראוּ אַחַרָיךּ מָלֵא Jér. 12. 6, ils ont crié après toi fortement, à haute voix; selon d'autres: ils ont crié rassemblement, ils ont assemblé, ameuté, le peuple contre toi (ע. אלַיִּי verbe Pi. Exemple: Jér. 4.5); שֹׁבִי שֹׁבְיּי Nah. 1. 10, (ils seront consumés) comme la paille sèche (אלֵים) complétement, eux tous; selon d'autres: אלְיַם adj., de שלף comme la paille sèche et mûre, c.-à-d. fanée (ע. אלֵים Niph. Exemple Job 15. 32); f. const. בַּיִּבְיִי Is. 1. 21, (la ville) pleine d'équité.

(une fois מָלוֹא Ez.41.8) מְלוֹא et מְלוֹא m. 1º Plenitude, quantité : מַלֹאִ־דְעוֹיִם Gen. 48. 19, une quantité de nations; פלא רעים Is. 31. 4, une troupe de bergers. — 2º Ce qui remplit: מַלֹא בָתַר־קַמָּה I Rois 17. 12, autant de farine qu'on peut en tenir dans le creux de la main; ביים ביים Ecel. 4. 6, que plein les deux mains; מָלוֹא חֲמַמֵּל מָיִם Jug. 6. 38, un vase plein d'eau; עיר וּמְלֹאָה Amos 6. 8, la ville et ceux qui la remplissent, les habitants; מַלֹא כַל־דַוּאָרֵץ מְבוֹדוֹ Is. 6. 3, exact. ce qui remplit toute la terre est sa gloire, ou : toute la terre est remplie de sa gloire; נַיִּפַל מְלאַ־קוֹמַתוֹּ אַרְצָּרוּ I Sam. 28. 20, il tomba a terre plein sa hauteur, c.-à-d. tout de son long; ו וּמְלֹא הַחְבֵּל II Sam. 8. 2, et une corde pleine, c.-à-d. toute la longueur d'une corde.

לְּלֵאָה f. Plénitude, abondance, le blé ou le vin plein, c.-à-d. mûr: blé ou le vin plein, c.-à-d. mûr: plein. 22. 9, le blé mûr (provenant) de la graine (que tu auras semée); בְּשְׁלֵּאָה מְּרְהַלֶּבְּ Nomb. 18. 27, et comme le vin plein du pressoir, c.-à-d. les raisins mûrs pour le pressoir, ou le vin sortant des pressoirs; cir, ou le vin sortant des pressoirs; nu le vin sortant des pressoirs; pressoir, et de les différeras pas (à m'offrir les prémices et les dimes) de ton blé mûr et de tes liqueurs.

קלאָד f. (v. מְלֵּאָ Pi., enchasser). Enchassure: אָבֶּין Exod. 28. 17, une enchassure, une garniture de pierres; plur.: בְּמַלְּיאִרְם 28. 20, aux endroits où les pierres sont enchassées.

ים מַלְאָּךְ m. (rac. פַּלְאַךְ)ou מַלְאָרְ , const. נְיֵלְאָהְ בָּא אָל־יִאִירב : 1° Messager. נְיֵלְאָהְ Job 1. 14, et un messager vint chez Job; וַיַּשְׁלַח שָׁאוּל מַלָּאַכִּים אַל־יִשֵּׁי I Sam. 16. 19. Saul envoya des messagers à Isaïe. — 2º Messager de Dieu, ange: רונה אַלכי שׁלַחַ מַלָּאַה לְּפַּנִיף Exod. 23. 20, je vais envoyer un ange devant toi; מַלְאָהְ מֵלִיץ Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de l'homme; מַלְאַהְ תַי Gen. 16.7, l'ange de l'Éternel; aussi prophète : תַּנֵי מַלְצֵּק מָי Agg. 1. 13, Aggée, l'envoyé, le prophète, de l'Eternel ; וַיִּשְׁלָּח מַלְאַךְ וַיֹּצְאָט מְבְּצְרָיִם Nomb. 20. 16, il a envoyé un ange, ou: un prophète, Moise, et il nous a fait sortir de l'Egypte ; du prêtre : פּר מַלְאַךָּ רֵי־צָבָאוֹת הוא Mal. 2. 7, car (le prêtre) est l'ange de l'Eternel Zebaoth; וְחֵרָשׁׁ מְּמֶלָאֲכִר אֲשֶׁלֵח Is. 42.19, (qui est) sourd, (sinon) mon messager que j'envoie (le prophète, ou tout Israel, l'envoyé de Dieu pour les autres nations).

לַלְאַבָּה f. (const. פְּלָאבָת, avec suff. מָלַאִּכְּתְּךְ, pl. const. מָלַאָבְתְּךְ. 1° Mission, affaire, travail, ouvrage: לאַרַתַּצְּטָּוֹת כָּלר בּלַאבָּה Exod. 20. 10, tu ne feras aucun ouvrage; בּלֵאכֵת חֲרֵשׁ הָשׁרָ 35. 35, travail de l'ouvrier (fabricant) et de l'artiste; מְלַאְכֵּח עֹזר Lév. 13. 48, un travail, quelque chose fait de peau ; פָלַאכַר ו ביתיבי I Chr. 23. 4, les offices de la maison de Dieu ; אַשָּׁר כֵּל־דַּוּמְלָאַכָּח I Rois 5. 30, ceux qui surveillaient les travaux ; קרד בּלַאַלָּאַלְחַדּ Jon. 1. 8, quelles sont tes affaires, quelle est ton occupation? רְעֹשֵׁר הַשְּּלָאבָרו אֲשָׁר לַמְּלָן Esth. 9. 3, ceux qui avaient des emplois, qui étaient au service du roi; לְּסְמֵּר כָּל־מֶלְאֵבוֹתָדְּ Ps. 73. 28, pour raconter toutes tes œuvres (les œuvres, ou les manifestations, les missions de Dieu, v. מַלָּאָה).

קְּמַלְאָכּהּיז: Mission: מְלַאָּבּהּיז Agg. 1. 13, (le prophète dit) par mission, sur l'ordre de l'Éternel (v. הַבָּאָבָה. Ex.: Ps. 73. 28).

יַלְאָכִי (envoyé, prophète) n. pr. Le prophète Malachi, Mal. 1. 1.

ראבים ל. (rac. אַבְּים). Abondance: מְלַיּמְלֵּאִד Cant. B. 12, (ses yeux sont comme les colombes qui) se tiennent dans un endroit d'abondance, ou: sur le bord d'un grand courant d'eau; selon les autres: (ses yeux sont) bien assis dans leurs cavités (v. אַלָּיִם) enchâssure).

שַׁלְבּוּשׁ m. (rac. לָבָשׁ). Habit, vête-ment: יְבִיךְ מַלְּבּוּשׁ Job 27. 16, (et s'il) prépare, amasse, des vêtements; יְבָיר גַּלְּבּישִׁי אָנְאָלְהִיּ Is. 63, 3, et j'ai taché tous mes habits.

לְבֶּרָת m. (rac. לְבֶּרָת v. רְלְבֶּרָת m. (rac. לְבֶּרָת יִּי רְלָבָּרָת בַּרֹת. Four à brique : בְּילָבֵן שִׁרָּת בַּרֹת Jér. 43.9, dans le four à brique qui est à la porte de la maison (de Pharaon); יְבְּרָת בְּיִרְתְּיִי Nah. 3. 14, rends fort, solide, le four à brique; selon d'autres : durcis l'argile, (fais-en) des briques, comme רַבְּבָּר.

רְמִלְּדֹן f. (rac. מְלִּדְן, plur. מְלִּדְן et מְלִדְּן. Parole, mot, discours, chose: מָד מָדְן בְּלְּדִּוּן אָיִם Ps. 139. 4, la parole n'est pas encore sur ma langue (et tu la sais déjà); מַדְּלָּדִן מִבְּלְ מִעַּלִין אַלְּעָבִי 19. 5, et leurs paroles (vont, pénètrent) jusqu'à l'extrémité du monde; מָלָדוֹן Job 33. 8, et j'ai entendu prononcer des paroles; מַלְּדִין לַּתָּר לָּתָּר 38. 2, avec des discours sans intelligence;

30. 9, je suis devenu pour eux une dérision, un objet de railleries; une dérision, un objet de railleries; 32. 11, jusqu'à ce que vous eussiez trouvé des paroles sages, raisonnables, ou : que vous eussiez approfondi les choses (v. קֹבֶּלָת parole, chose).

רְּיִנְיִא chald. f. Parole, chose: רְיִּנְיִא Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses, mensongères; איָרְיִה בְּיִרְא בּיִרְיִא בְּיִרְא בּיִרְיִא בּיִרְא 4. 28, la parole était encore dans la bouche du roi (le roi avait à peine achevé de parler); בּיְנְיִיאל 5. 15, l'explication des paroles (écrites sur la muraille); בְּיִנְיִאל 15, Arioch fit connaître, raconta, l'affaire à Daniel.

יִם לוא et מְלוֹא (v. מְּלֹוּא).

לוֹא m n. pr. 1° D'une place près de Jérusalem (ou : de אַבָּי remplir, champ plein de pierres, etc., ou de אַבָּי assembler, endroit de réunion): בְּילִיא וְבִירְיִים II Sam. 5.9, (David fit bâtir) depuis Milo et au dedans; רְבָּי בְּיִים וֹא II Rois 12. 21, à Beth Millo, ou dans une maison à Mello (sans doute la même place). — 2° D'une ville, ou citadelle, près de Sichem : בְּילִיבְּיִי מְּלֵוֹא de Sichem et toute la maison (tous les habitants) de Millo.

(מַלְאִים (ע. מָלְוֹאִים).

תקבים m. Herbe salée ou sauvage: חלבים אירון ביים אירון ביים אירון אירו

קלוף (conseiller ou roi) n. pr. 1°I Chr. 6. 29. — 2° Malluch, prêtre, Neh. 10. 5, (12. 14, בלובי et keri מלובי). — 3° Esdr. 10. 29. — 4° Neh. 10. 28.

קלוכָה f. (une fois קּלְכָּה, I Sam. 10. 25, rac. בְּלֵבְּה. Règne, gouvernement, royaume: נַיְּמֵן בֵּי אָד־הַשְּלִּוּכְח II Sam.

16. 8, et Dieu a donné le royaume, ou le règne (à ton fils); אין בּיִּבְּלְּבְּיִר, בְּיִבְּלֹבְּיִר, 22. 29, car à Dieu (appartient) le règne, la souveraineté; רְּבָּלְּבְּיִר וַשְּלֵּבְּיִר וֹ צַּבְּיִבְּיִר וֹ צִּבְּעַר וֹ בְּיִבְּלְּבְּיִר וֹ בְּיִבְּלִּבְּיִר וֹ בְּיִבְּלִּבְּיִר וֹ בַּבְּיִבְּיִר וֹ בְּיִבְּלִיבְּיוֹ וֹ בַּבְּיִבְּיִר וֹ בְּבָּלִיבְּיִר וֹ בִּבְּעִר וֹ בְּבָּעִר וְ בְּבַּלְּבְּיִר וֹ בִּבְּעִר וֹ בְּבַּלְבְּיִר וֹ בִּבְּעִר וֹ בְּבַּלְבְּיִר וֹ בִּבְּעִר וֹ בִּבְּעִר וֹ בִּבְּעִר בְּבְּעִר וֹ בִּבְּעִר בְּבְּער וֹ בִּבְּער בְּבִּער בּבְּער בּבְער בּבְּער בּבְער בּבְּער בּבְער בּבְער בּבְּער בּבְער בּבְּער בּבְער בּבְּער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבּבע בּבְער בּבּער בּבְער בּבְער בּבּער בּבּע בּבע בּבער בּבּע בּבּבע בּבּע בּבּע בּבּע בּבּע בּבּע

מלוּכִי n. pr. (v. מַלּוּכִי 2°).

לוֹף m. (rac. לליף). L'endroit où les voyageurs passent la nuit, auberge, hôtellerie: אַלְּיִבְּעָּלִין אָבּי אָלִין Gen. 43. 21, lorsque nous fûmes arrivés à l'hôtellerie; הֹבֵּע מְלוֹן בְּלֹוֹן II Rois 19. 23, je pénétrerai jusqu'à sa demeure, sa limite extrême, jusqu'au point le plus reculé; אַבּע מָלוֹן לָנִי Is. 10. 29, ils ont passé la nuit à Gaba; exact.: Gaba, l'endroit de campement où ils ont passé la nuit.

קלונה (בְּמִילְנָהְ בַּמִּקְנָּהְ בְּמִּקְנָּהְ בַּמִּקְנָּהְ בַּמִּקְנָּהְ (בְּמִלְנָהְ Is. 1. 8, (Sion sera) comme une cabane de gardien dans un champ de concombres (après la récolte, lorsque le gardien n'y est plus); יְיִינְיִהְ מַבְּלִּינְהְ 24. 20, la terre chancellera, sera agitée, comme la cabane d'un gardien de vignes (qui est légèrement bâtie, ou : suspendue aux arbres pour y pouvoir mieux surveiller).

I קלף Kal inusité. Niph. S'évanouir, disparattre: אָלָּחָדּ Is. 51. 6, le ciel sera anéanti, disparattra, comme la fumée; de la קלְּוִים (v. הַבְּשָׁ chald. et הַוֹּבֶשְׁ).

II 미국 (de 마늘한) Saler : 마늘따마 마늘팩과 Lév. 2. 43, tu saleras, assaisonneras avec le sel (les sacrifices).

Pou. passif: rivo Exod. 30. 35, (l'encens sera) salé, contiendra aussi du sel, ou: bien mélé, les aromates qui le composent seront mélés avec soin.

Hoph .: הַּיִּבְּלֵחֵ לֹא הִיבְּלָחָ Ez. 16. 4, (au

jour de ta naissance) tu n'as pas été frotté avec du sel, ou : baigné dans de l'eau salée.

תצרם שלה. Sel: תְּבֶּרם מָלֵּח. 19. 26, une statue de sel; תְּבֶּלְם תְּלְּבָּר , 14. 3, la mer salée (la mer Morte, ou le lac Asphaltite?); וו בַּאַרְבָּלְם II Sam. 8. 13, et תַּבְּיבְּר ווֹ II Rois 14. 7, la vallée du sel ou des salines (près la mer Morte); תַּבְּיבִית אָבוּר Nomb. 18. 19, une alliance, un pacte de sel, c.-a-d. solennel, inviolable (ou de I תַּבְּרַת עָבוּר , coupé, bien arrêté, v. תַּבְּרָר.).

קלח chald. m. Sel: בְּמָר Esdr. 6. 9, le sel, le vin (v. בְּמָר verbe).

קלְחִים m. pl. Vétements usés : יְּבְלֹּהִים Jér. 38. 11, et יְחַשְּלָחִים 38. 12, de vieilles étoffes déchirées, usées, des haillons (de I הַּבָּשׁ).

קלף m. Marin, marinier (de הַשְׁיִם sel, eau salée, mer; selon d'autres : parce qu'il mêle, bat, les eaux avec les rames, de II הַלָּבְי, v. Pou.) : הַיָּב בְּּעָהַיְהָם Ez. 27. 9, tous les navires de la mer et leurs marins; בַּיִּרְאָּי הַוְּעַּלְּחִים Jon. 1. 5, la peur saisit les marins.

אַכְין הַל . Une terre salée, c.-à-d. stérile, de אָבָי sel, ou de I אָבָי terre abandonnée, maudite: אָבֶי פְּיִבּי אָבְי פְּבָּר Ps. 107. 34, (il change) une terre qui portait des fruits en une terre stérile; אָבָי בְּיבִי אַבְי וּלָא הַשַּׁב Job 39. 6, (à qui j'ai donné) une terre stérile, le désert pour sa demeure, retraite; שַּׁבָּי בְּיִלְּהָ בְּיִלְּהָ בְּיִלְּבְּי וְלֹא הַשַּׁב Jér. 17. 6, une terre stérile, ou déserte, inhabitable.

לְּחָמְה (une fois מְלְחָמָה I Sam. 13. מַלְחָמָה בּיָם, פּלְחַמְה , rac.

Hiph. 1° Sauver: אָסְרִּחַ וְחִמְלִּים Is. 31. 5, épargner et sauver. — 2° Enfanter: בָּרָ הַמְבְּרָשָׁח זָכָר 66. 7, elle a enfanté, mis au monde, un enfant mâle.

Hithp:: יָאָרְמֵלְטָּדוֹ בְּעֹוֹר שָׁנָּי: Job 19.20, je me suis sauvé avec la peau de mes dents, c.-à-d. rien n'est plus sain en moi, je n'ai plus que la peau et les os; בּידוֹרֵי אֵשׁ יְרְמַלְטוּ 41.11, des étincelles de feu jaillissent, partent (de sa gueule).

שלֶם m. Argile ou mortier : בּיבְּיבְּים Jér. 43. 9, et cache-les dans l'argile, ou dans le mortier.

קלשָה (Dieu le sauve) n. pr. m. Neh. 3. 7.

קליכו n. pr. (v. מַלּיְרָ 2°).

קְמָטְּמְהְ מְלִילָה f. (rac. מְלֵל Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis (mais seulement) avec la main.

קלִיצָּה (rac. אָשֹּי). 1° Chanson de raillerie, épigramme : למְלִינָה הַיִּדְיּה הַיִּדְיּה הַיִּדְיּה לּוּ בּוֹנִי הַיִּדְיּה הַיִּדְיּה לּוּ 1.6, (ils feront) des épigrammes, des énigmes (allusions en paraboles), contre lui. — 2°: הְּבָּיִבְּה בָּשִּיל וְּמְלֵּיבְה לְּחָבִין בָּשָׁל וְּמְבִּירְ בְּשָׁי לְּהָבִין בָּשָׁל וְמְבִּירְ וְפַשָּׁל וּמְבִּיר וּפּי paraboles et leur interprétation, ou בּלִיבָּה et des paroles mystiques, énigmatiques, qui ont besoin d'une interprétation.

קלף (fut. יְסְלֹהְ: Régner, être et devenir roi: יְסְלֹהְ: Jér. 52. 1, il régna (onze ans) dans Jérusalem; אֲשֶׁר יִסְלֹהְ: I Sam. 8. 10, (le roi) qui régnera sur eux; אַלְהָי אַרֹנְיָה I Rois 1. 11, (savez-vous) qu'Adonias est devenu roi, s'est fait roi? סְלַהְ אַרְשָׁלִים בְּשֶׁלִים בְּעָבְרוֹן בְּעַלִיהְ בַּיְלָהְ אַרְנִיוֹן וּ Sam. 15. 10, Absalom est devenu, a été proclamé, roi à Hebron; חַרְמְלֹךְ כָּר בָּאָרֶי, cou prétends-tu affermir ton règne, parce que tu rivalises avec un cèdre? (Josias, v. חַרָּיִח).

Hiph. Faire, établir roi: תְּמֶלִּיהְ אָּחְ־ I Rois 1. 43, (David) a établi Salomon roi; תְּמֶלִיהְ מֶּלֶּהְ מְּהְוֹכָּח Is. 7. 6, et nous y établirons pour roi (le fils de Tabéel); avec בי מון לשלמה לשלמה בל I Chr. 29. 22, ils proclamèrent roi, ils sacrèrent une seconde fois, Salomon.

Hoph.: אָשֶׁר הָמְלַהְ עֵּל מֵלְכּוּת Dan. 9. 1, qui avait été établi roi dans l'empire (des Chaldéens).

Niph. Ex. unique: רַיְשֶּלַהְ לְבִּי עָלֵי Néh. 5. 7, et mon cœur délibérait en moi, je réfléchissais mûrement, (ou : mon cœur se rendit maître de moi, c.-à-d. la colère s'empara de moi).

קלבים .pl. מַלְפֵר m. (avec suff. מֶלְפֵר, pl. מֶלְבִּים, une fois מְלַכִּרן Prov. 31. 3, et מְלָבִין II Sam. 11. 1). Roi : מלה סדם Gen. 14. 2, le roi de Sodome ; וּמֵלְכֵּר רָשִוֹרָאֵל II Rois 17. 8, et les rois d'Israel; מַלְבֵּר יְתוּנְהו Is. 1.1, les rois de Juda. — De Dieu: פַלַךְ בָּל־רָזְאָרֶץ Ps. 47. 8, le roi de toute la terre; פלה בעקב Is. 41. 21, le roi de Jacob, et מֵלֶהְ־רְשִׂרָאֵל 44. 6, roi d'Israel ; ים בות le roi des rois. — מֵלֵהְ מַלְבֵּר חַמְּלְכִּרם ו וַ מַלֵּל בַּסְלְבוֹ וּבָאלְחִיר: Is. 8. 21, il maudira son roi (idole) et son Dieu (v. מֶלְבָּם ; מֶלֶךְ מְלָכִים Ez. 26. 7, le roi des rois (le roi de Babylone); הַעַּלָה Is. 36. 4, le grand roi (le roi des Assyriens).

קֹלֶף n. pr. Melech, fils de Micha, I Chr. 8. 35; בְּרַתְּשֶּלֶן Jér. 36. 26, et 38. 6, fils de Hamelech; selon d'autres: fils d'un, ou du roi.

לֶּלֶהְ (emph. מֶלְמָּה, plur. מֶלְמָּה, chald. Roi מֶלְהָּה בָּלְהָיה Dan. 37, roi des rois, le roi de Babylone; Esdr. 7. 12, le roi de Perse; Dan. 7. 17, quatre rois (pour quatre royaumes).

קלְבִּר יְלְּמָר חַ Conseil : בְּלְבִר יִלְּשָׁתְּ Dan. 4. 24, (puisse) mon conseil te plaire, te parattre bon.

מל, m. n. pr. d'une idole, Moloch: מללקה שפקי הני בשהון I Rois 11. 7, et a Moloch, l'idole des enfants d'Ammon; presque toujours המלקה; on lui sacrifiait des enfants, v. Lév. 18. 21, 20. 2.

לְכֵּרָהוֹ (rac. בְּלְכָּרָהוֹ). Piége: וּמֵלְכְּרָהוֹ בְּלֵי נְתִּרֵב Job 18. 10, et son piége, filet (dans lequel il sera pris), est (caché, tendu) sur le chemin.

קלְּהָּדְּ (Reine: אָסְמֵּר רְשֵּלְאָ Esth. 5. 2, la reine Esther; עַּלְבֶּא I Rois 10.4, la reine de Saba; בּלְבִּא רְשָּׁבָא הַשְּׁלְבוֹא Cant. 6. 8, elles sont soixante princesses, femmes ou filles de rois.

קלְּכָּה chald. Reine : צָּנָיז צַּלְבָּרָא Dan. 5. 10, la reine commença et dit.

קלְלְּתְּ (reine ou conseil) n. pr. Milcha,

fille de Haran, femme de Nahor, Gen. 11. 29.

לְכָּה f. Règne (v. מְלֹּיָבָה).

קלְנִיאֵל (roi de Dieu, établi de Dieu) n. pr. Malchiel, fils de Beria, Gen. 46.17; n. patron. מַלְבִּיאֵלִּי Nomb.26.45.

מְלְכְּיָהוֹ et מֵלְכְּיָהוֹ n. pr. Meme signif. 1° Esdr. 10. 31. — 2° Neh. 10. 3. — 3° Plusieurs autres, II Chr. et Esdr.

רְבִּרְעָּרָרְ (roi de la justice) n. pr. Malchisédek, roi de Salem (Jérusalem) et prêtre, Gen. 14. 18, Ps. 110. 4.

בְּלְכִּיְרֶם (roi de la hauteur) n. pr. m. I Chr. 3. 18.

עלְכִּישׁוּע (roi du secours) n. pr. Malchisua, fils de Saül, I Sam. 14. 49.

תַלְכָּם n. pr. 1° D'une idole, adorée chez les Ammonites: בֵּי בֵּלְבָּט מַוּלָּרוּ יַלַּךְּ Jér. 49. 3, car Malchom s'en ira (sera emmené) captif (v. מֶלֶהְ idole et מַלֶּה Moloch), v. Soph. 1. 5 et Amos 1. 15.—2° D'un homme, I Chr. 8. 9.

מְלְכֹּם מִי מְּקְעָ ח. pr. d'une idole : מְלְכָּם מְּלְכִּם I Rois 11. 8, Milchom, l'idole des Ammonites (v. בְּלָבָם 1 מִי בֹּלָבָם 1°).

רְּלֶלְיֶף Reine (ne se trouve que dans Jér. 7. 18 et 44. 17, 18, 19, 25): בְּיִבְּשִׁ הְּשָׁבֶּיִם מְּלֶבֶּיִם מְשַׁבְּיִם מִשְּׁבְּיִם מִשְׁבִּים מוּעִשְׁבִּים מוּעִשְׁבִּים מוּעִשְׁבִּים vénus; selon d'autres: pour מְלֶּבֶּים les œuvres du ciel, les étoiles.

nəhə (reine) n. pr. Molecheth, fille de Machir, sœur de Gelad, I Chr. 7.18, (et sa sœur) qui régnait, Kimchi.

I מּוֹלֵל מְּרַנְלָּי Kal. Seulement part.: מּוֹלֵל מְּרַנְלָּי Prov. 6. 13, il parle avec ses pieds (par le mouvement de ses pieds); selon d'autres: il gratte des pieds, fait des révérences (v. II מַלֵּל).

Pi. Parler, dire, raconter: מֵר־אָלָה קלי אַלָּהְלָרִאָּלָה Job 8. 2, jusqu'a quand dirastu des choses pareilles? מֵר מְלֵל לְאָבְרָרָם Gen. 21.7, qui aurait dit à Abraham? מִר יְמַלֵּל נְבַּרְּרִהְ רֵי Ps. 106. 2, qui peut raconter les œuvres puissantes de l'Éternel?

קלל chald. Parler, dire, seulement Pa.: דָּנִיאַל עִּם־עֵּלְעָּא מַלָּל Dan. 6. 22, Daniel dit au roi; דָּי מַרְנָא מְמַלְלָה 7.11, (les paroles) que la corne disait, prononçait.

קלְנֵר (éloquent) n. pr. m. Néh. 12.36. מַלְנֵר m. (rac. מְבֵּי instrument servant à guider, corriger). Bâton ou aiguillon: בְּבָּלְבֵּי חַבָּקֹר Jug. 3.31, avec un bâton ou aiguillon (dont on se sert

pour conduire, faire aller) les bœufs.

מַד־נְּמָלְצֵּיּ לְּחִמָּר Ps. 119. 103, que tes paroles, promesses, sont douces à mon palais (à mon cœur)! (Peut-être de מַלִּידְיּ פֿנִיךְ Hiph. et מָלִידְיּה.)

קְצֶר m. Officier à la cour du roi de Babylone, intendant, maître d'hôtel ou surveillant, avec l'art.: הַּבֶּלְצֵר Dan. 1.11, 16.

Pלְּיָ Tordre, briser avec les ongles, seulement deux fois: ישָּלֵיק אָח־ראָטְן Lév. 1.15, 5. 8, (le prêtre) tordra, tournera en arrière, avec ses ongles, la tête de l'oiseau (offert en holocauste ou comme expiation).

תַלְקְּוֹת m. (rac. מְלָּקְוֹת). Ce qui est pris, enlevé; des hommes, les captifs; des animaux, le butin: יוֹשְלְקּוֹת Nomb. 31. 27, יוֹשְלְקּוֹת בְּלִרְתִּי vers. 11, tout ce qui a été pris tant en hommes qu'en bêtes; יוֹשְלְקּוֹת בִּלְקוֹת בּיִלְקּוֹת בּיִלְּקוֹת Is. 49. 24, peut-on enlever, arracher à un héros ceux qu'il a pris, ses prisonniers; mais cux qu'il a pris, ses prisonniers; mais prisonniers et le butin, les animaux.

De de la bouche: אַלְקּוֹתֵי בְּיִבְּק מַלְקוֹתֵי Ps. 16, ma langue est attachée, est comme collée à mon palais (exact. la partie supérieure et inférieure de la bouche, qui prennent, saisissent, les aliments, de מַּלְּקוֹתִי .

שלְקֹים m. (rac. לְּלֵשׁה La pluie tardive, qui tombe dans l'arrière-saison, avant la récolte: יוֹרָה וּמֵלְקוֹים Deut. 11. 14, la première pluie et la dernière pluie, la pluie de la première et de l'arrière-saison; שַּלְקוֹים Zach. 10. 1, au temps des dernières pluies; שַּרָיּ לְמַלְּלְּשׁה Job 29. 23, et ils ouvraient leur bouche pour la pluie de l'arrière-saison (ils languissaient après mes discours, qui étaient pour eux ce que cette pluie est à la terre).

י בְּלְקוּת . (rac. בְּלְקוּת). Flagellation : בְּלְקוּת צֵּרְבָּנִים la flagellation de quarante (trente-neuf) coups de fouet, châtiment

qu'on infligeait pour certains crimes ou pechés (v. Deut. 25. 1, 2).

ת duel (rac. אבל בתוים ביל m. duel (rac. בּבֶּלְקְתִים לָּחֵת Is. 6. 6, (qu')il avait pris avec des pincettes de dessus l'autel. — 2° Pincettes pour les lampes, mouchettes: דְּתַבְּיִת מָּבְּל מַתִּים וֹנְאַבְּיִם וֹנְאַבְּיִם וֹנְאַבְּיִם וֹנִים וֹינִים וֹינִים וֹנִים וֹנִיים וֹנִים וֹנִינִים וֹנִים וֹיים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִיים וֹנִים וֹנִים וֹיים וֹיים וֹינִים וֹנִיים וֹיים וֹינִיים וֹיים וֹיים וֹי

בין חוש של אות. duel. Pincettes ou mouchettes: אָרָקְיָהָית Nomb. 4.9, et les pincettes (à l'usage du chandelier).

י בֿילְשִׁינוּת. de לְשׁיֹן calomnie, médisance (v. מַלְשִׁינוּת).

קלְתְּחָה f. (rac. לָּחַהְ.). Garde-robe: יַיּאֹפֶּר לְאָשֶׁר צֵּל-חַשְּלְתְּחָה II Rois 10. 22, il dit à l'homme qui gardait les vête-ments, ou : la maison, la chambre qui renfermait les habits (des prêtres de Baal).

מלחי n. pr. m. I Chr. 25. 4.

תְּלְתְּעוֹת (Qui brisent, mordent) les dents: בַּלְתְּעוֹת Ps. 58. 7, les dents (ou les grosses dents) de jeunes lions (v. קּבָּלְתִּעוֹת transpose).

קָּנְרָרָה (נְגר. גּוּר. Grenier: נָּדֶּרְסוּ: Joel 1. 17, les greniers, magasins de blé, sont démolis, ruinés (v. בְּנִגרָה 2°).

קַרִּים m pl. (rac. מָדֵר). Mesures : מָדָר Job 38. 5, qui a posé, réglé, les mesures, l'étendue (de la terre).

קמובן n. pr. Mamuchan, grand seigneur à la cour d'Assuérus, Esth. 1.14.

יְחִי מְמוֹן חֲבֵּרְהְ חָבִיב : m. Argent קְמִרְּ חְבִּיךְ Aboth, que l'argent de ton prochain te soit cher comme le tien, c.-à-d. ménage les intérêts des autres comme les tiens propres.

עלמותי (מנת מית pl. (rac. ממותי קלאים לפות v. קיבוזי ביתוי ביתוי Jér. 16. 4, ils mourront d'une mort de langueur (des maladies et de la faim); בְּמִיתִּי דָּילֶלְּ בַּנִיתְּ בַּנִיתְ בַּנְתְּבִּיתְ בַּנִיתְ בַּנְתְּבְּיתִ בּיתְ בַּנְתְּבְּיתִ בּיתְ בַּנְתְּבְּיתִ בּיתְ בַּנְתְּבְּיתִים בּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתִים בּיתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּנְתְּבְּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בַּיתְ בְּיתְ בְיתְ בְּיתְ בְּיִּתְ בְּיִּתְ בְּיִּתְ בְּיתְ בְּיִיתְ בְּיִּתְ בְּיִיתְ בְּיִּתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִּתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִבְיּתְ בְּיִבְיתְ בְּיִבְיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיתְ בְיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְיתְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּתְיתְ בְיתְיתְ בְיתְי

keri, part. Hoph. de מאם (du milieu) des enfants du roi, au moment où ils furent tués.

מינות m. 1° Bâtard (selon les uns, d'une racine שְּׁמְיֵה mêler, ou repousser, mépriser; selon les autres, de II איר, ע. איר étranger, barbare): אָרָה מְּמָרֵה Deut. 23. 3, un bâtard (c.-à-d. issu d'un adultère ou d'un inceste) n'entrera point en l'assemblée de Dieu (ne pourra pas épouser une femme dans Israel). — 2° Étranger: רְיָשֶׁב מְּמָרֵה Zach. 9. 6, l'étranger demeurera dans Asdod, ou : les Philistins, à qui cette ville appartient, y seront comme des étrangers, dominés, subjugués.

יִםְכָּר m. (rac. מַבַר). 1° La vente : שׁנֵיז מִמְּבְרוֹי Lév. 25. 29, l'année de sa vente (l'année dans laquelle la maison a eté vendue); מַכַּבְּר מְיָבֶּרוֹ 25. 50, l'argent de sa vente, la somme pour laquelle il a été vendu. — 2º L'objet vendu: מָּמֶבֶר אֲּחָדרו Lév. 25.25, ce que son frère a vendu; בר המובר אל-הומספר לא ישוב Ez. 7. 13, car le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu (dans l'annee du jubilé) ; לְבַר מִמְכַּרָיוּ עַל־דַואָבוּח Deut. 18. 8, outre ce qui lui revient de la vente saite, ou : des choses vendues par ses pères; d'autres traduisent: outre sa possession, ce qu'il possede de la succession de ses pères. -3° Chose à vendre, marchandise : וּמַבְרֵי קל-מִבְּבָּר Néh. 13. 20, et ceux qui vendaient toutes sortes de marchandises.

קּמְכָּרָת ction de vendre, vente: מְמְכֶּרָת עָבֶּר Lév. 25. 42, (ils ne seront pas vendus) de la vente d'un esclave, de la manière qu'on vend les autres esclaves.

מערכ suft. מְמְלְכָּח , const. מְמִלְכָּח avec suff. אָמְמְלְכָּח , pl. מְמְלָכָח . Regne, royauté, royaume: מְמָלְכָּח , pl. מְמָלְכָּח בְּאָר וּלָר. 29. 11, a toi, Eternel, appartient le règne; קּרְעָּ אֶתְרַע אֶת דְּשִּמְלֶּכָח בְּעָלְרָח בַּעָלְרָח בַּעָלְרָח בַּעָלְרָח בַּעָלְרָח בּעַלְרָח . I Rois 11. 11, je t'arracherai la royauté (tu perdras la couronne); ווווי בּמָלְלָרָח בּמַמְלָרָח . 23. 14, il a fait trembler les royaumes; זו Sam. 27. 5, dans la ville

royale; אַבְּיח מַמְלָבָּה חוּא Amos 7. 13, et c'est une résidence royale; לְלַלּ מַמְלְבֹּוֹח Deut. 28. 25, à tous les royaumes de la terre; בְּבֶּלְבְּחוֹ בְּבֶלְבְּחוֹ בְּבֶלְ הַחִּיִּדְ בַאִּשִׁיח מַמְלַבְּחוֹ בְּבֶל 10. 10, le commencement (ou : la capitale) de son royaume fut Babylone.

מַמְלְכוּת אָבִּר . Royaume : מַמְלְכוּת II Sam. 16. 3, le royaume de mon père.

לְמְלֶהְי m. (rac. מְּסָהְ. Du vin mélé d'aromes, du vin fort, bon: יְּחַכְּמֵלְּאִים יְּחַבְּלְּאִים Is. 65. 11, (vous qui remplissez, c.-à-d.) qui offrez du vin mélé à Mani, ou à la fortune (v. יְמָהָ: Prov. 23. 30, et qui viennent goûter le vin fort, bon; selon d'autres: qui recherchent la maison où l'on verse, où l'on vend le vin.

(מן v. פֿען).

"בְּמֶלְרֵיה et par sa parole.

קּמָר m. (rac. קּמֵר Douleur, chagrin: קּמְבֶּר לְּרוֹלֵּרְהוּ: Prov. 17. 25, (l'enfant insensé est) la douleur, le chagrin, de sa mère (v. לַלֵּר).

תְּמְמָתְ n. pr. 1º Mamré, un Amorrhéen, Gen, 14. 13. — 2º D'un endroit: בְּאֵלֵנֵי מַמְרֵא 13. 18, près des chênes ou de la vallée de Mamré, près de Hébron, aussi מְּיִנֵי מַנִּיאַ seul 23. 17, 19.

ת מְמְרֹרִים m. pl. (rac. מֶרֵבּי). Amertume: יְמֶבְּצִירְ מַמְּרֹרִים Job 9. 18, il me rassasie, me remplit, d'amertume.

תְּלְיְחָה m. (rac. הְּשֵּׁהְ Ez. 28. 14, tu étais (comme) un chérubin aux ailes étendues, ou (de הְשֵּׁהְ oindre) oint, sacré, qui protége (v. Exod. 25. 20).

ת (רְמנּי ת. (רְמנּי ל. Domination: בְּישׁל מְתְּשׁל Dan. 11. 3, et il règnera avec une grande puissance (exact. une domination puissante); plur. concret, ceux qui dominent: מְּנְיִי מְּבִירָם בּרָרָם I Chr. 26. 6, les mattres, chefs de leurs familles.

كَوْمُهُمْ لِد. (rac. كُوبَهُرُ , const. لَوْمُهُمْ ,

Soph. 2. 9, un lieu occupé par les épines, ou : abandonné aux épines (rac. מְשַׁיִם); selon d'autres : un lieu où l'on n'entendra que le bruit des épines, qui se heurtent les unes contre les autres (rac. בְּשֵׁיֵשׁ).

בּמְתַּקּיִם m. pl. (rac. מָתַחָ Douceurs: מְּמְתַּקּיִם m. pl. (rac. לַבְּתַּקְיִם). Douceurs: מַמְתַּקִּים tant. 5. 16, son palais est la douceur (sa voix, ou ses paroles, sont pleines de douceur); יְּשְׁתִּיִּם מְעַתְּּמִיִּם Néh. 8. 10, et buvez du vin doux, des liqueurs douces.

קף devant makkeph אף chald., pron. interrog. Qui? הַּבְּרְהָא אָבָּר Dan. 3. 15: et qui est le Dieu? בַּרְרָשָׁה לָבֹם שְּכֵּם Esdr. 5. 3, qui vous a donné l'ordre? בַּרְרָשָּׁה עַּרְבִּי, עַרְבְּיָשָׁה עַּבְּרָי, vers. 4, quels étaient les noms des hommes? בּבְּרִ-דִּי, Dan. 3. 6, 11, 4. 14, et celui qui, quiconque.

m. Part (de מְּנְהָּה), ne se trouve que lié à la *prépos*. בְּנָהְיּה, בְּנֶדֶּה de ma, de sa part, de moi, de lui (v. בָּנִי, ; se-

lon quelques commentateurs: מַשְּלְבִּרִם Ps. 68. 24, (que la langue de tes chiens) ait sa part (du sang) des ennemis; plur. מִּנִים, une fois: מַלְּרִּדּוּ מְּנִיִּרִם Ps. 150. 4, louez-le avec des instruments à cordes; selon d'autres, de מִינִים avec toutes sortes d'instruments; d'autres traduisent par: luth, viole, etc.; מִינִים Ps. 45. 9, selon les uns: la musique, le concert (qui retentit dans des palais d'ivoire), te réjouit; selon les autres: מִינִים prép. pour זְיִנְ (on tire ces vétements des palais d'ivoire), יִיִּיִים de (ces palais qui) te réjouissent, qui font tes délices.

한 et 약 (suivi du dagesch) devant les gutturales בָּי, rarement בָּי, poét. בְּיִר et פַּנֵּר, avec les pronoms personnels מָנֵר (v. מֵן), poét. מָני et מָן de moi , מָּנִי, , de toi בְּעֲוּנוּ, .f., de toi בְּעַרָך de lui בְּעֲרָ, de lui בְּעַרְרָ ממנה (מנחג , מנחג d'elle (poét. מנחג , מנחג); de nous, מַבֶּל de vous, זְבָּע de vous f., מַחָם (poet. מְנָחָם d'eux, מֶנָחָם d'elles. Cette préposition marque 1° le rapport d'une portion ou fraction à la totalité, de, d'entre, après les noms de nombre: מְּזְקְנֵי חַעִּיר Ruth 4. 2, (dix hommes) des anciens de la ville; מְבָּנֵי הַעָּבִראָים II Rois 2. 7, (cinquante) des fils des prophètes ; אָחָד פַאַרָד Néh. 1. 2, un de mes frères; מְבֶל־רִיְטְרָאֵל Exod. 18. 25, (des hommes capables) d'entre tout le peuple d'Israel ; וָאֵל־מִי מִקּרשִׁים Job 5. 1, et à qui d'entre les saints (anges). Ce מֵם קצַחִיה partitif se trouve après les verbes וַיִּמְלֵא כַפּוֹ מְתֵּנָיִת : — בָּלָא Lév. 9. 17, il remplit sa main de (la farine de l'oblation); יַשֵּא פִדַבִּרֹחֵיך: —: Deut. 33.3, il recevra de ta doctrine, s'instruira de tes paroles; לא־תאכלוי —: אַכַל בְּיַבְּענוּ Gen. 3. 3, vous n'en mangerez pas ; א מַבֶּע מְן-חַעל ; se rassasier de הַקַל מְן-חַעל I Rois 12. 9, ôte une partie du joug, adoucis le joug, etc. Souvent avec une ellipse: בּיִקנֵי יִשְׁיָאֵל Exod. 17. 5, plusieurs des anciens d'Israel; מְּנְשֵׁיקוֹת מָּרְחוּ Cant. 1. 2, quelques baisers de sa bouche; בְּאַרּ מְרְ־חָעֵם Exod. 16. 27, quelquesuns du peuple sortirent; rarement sous-entendu, un ou une, comme: פְּבְּנוֹת פּוּטִיאֵל Exod. 6. 25, (Éliazar epousa) une des filles de Putiel: חשתו מאַבְנֵי הַשְּּקוֹם Gen. 28. 11, il prit une des pierres (qui étaient) à cet endroit (v. vers. 18). Avec une negation, sousentendu aucun : לא־רַחַרָם לְבַבִּר מִימֵי Job 27. 6, mon cœur ne se repent d'aucun de mes jours; אַם־רָפוֹל מְשֵּׁעֲרָה ראָשׁוּ I Sam. 14. 45, pas un seul cheveu de sa tête ne tombera (sur la terre); וְעַשֵּׁהוֹ מַאָּחַה Lév. 4. 2, et s'il commet quelqu'un de ces (péchés), quel qu'il soit de ces péchés; מַאַרֵד אַרֵיך Deut. 15.7, quelqu'un de tes frères, un de tes frères quel qu'il מאפס וחדר נחשבר לו : soit. -- Moins que Is. 40. 17, ils sont regardés auprès de lui, il les estime, moins que le néant et que le vide; אָרָה מָאַרָן 41. 24, vous êtes moins, pires, que néant.

2º Le rapport à l'origine, au lieu, et à l'état, d'où quelqu'un ou une chose vient ou sort: יצחר מבטן אמר Job 1. 21, (nu) je suis sorti du ventre de ma mère; לְצָא מְפִּיךְ Jug.11.36, (fais de moi) comme il est sorti de ta bouche, comme tu as fait vœu ; מַאֶּרֶץ מִצְּרָיִם — מַאֶּרֶץ בּצָרָיִם Exod. 12. 41, ils sont sortis de l'Egypte; יַסְשֵׁינִי מְשֵּיִם רֶבִּים Ps. 18. 17, il m'a tiré des eaux puissantes ; מָלֵט , חָאַיל — מִיַּד , מְכֵּה וֹ sauver, tirer, de la main, du pouvoir; ובנו מְעַה חַרְבוֹת Is. 58. 12, ceux qui sortent de toi, tes enfants, ou: du milieu de toi, tes concitoyens, bâtiront sur des lieux déserts (depuis des siècles); אִישׁ אָדֵוֹר מְצַּרְעֵרו מְמִּשְׁמַדֵּוֹת דַוֹּדְנִי Jug. 13. 2, un homme de Zoraa, de la race de Dan; אַרך נָפַלְּחָ מִשָּׁמַיִם Is. 14. 12, comment es-tu tombo du ciel? בְּשַׁבֶּיִם Ps. 33. 14, l'Éternel a regardé du haut du ciel; אובר משׁח מְרַ־חַתר Exod. 19. 14, Moïse descendit de la montagne; צַלָּח מִן־תַּוּלְנָּל Jos. 10. 9, (Josué) monta de Galgala.

3° Le rapport à la matière dont une chose est faite: מַצֵּצֵּר דַוּלְּבֶנוּן Cant. 3.9, (une litière) faite du bois du Liban; (une litière) faite du bois du Liban; Gen. 2. 19, (Dicu a formé) de la terre (tous les animaux); סְבַּכְּפָּס (Osée 13.2, (ils ont fait des statues) de

leur argent; שחזיר בְּשָׁבָא Job 14.4, (qui peut rendre) pur celui qui vient (d'une source) impure, ou : d'un sang impur?

4° Le rapport à la cause, à l'auteur d'une chose : אַבּר Job 14. 9, (l'arbre fleurit) par l'odeur de l'eau, dès qu'il sent l'eau; אַבָּר Osée 7. 4, (un four chauffé) par le boulanger; עַאַבּר הַנָּי Gen. 19. 36, (elles concurent) de leur père; אַבּר אָבָר Is. 22. 3, ils ont été enchaînés par l'arc, c.-à-d. à la vue de l'arc (dès que l'ennemi s'est montré, ils ont perdu courage et ont été vaincus, pris); אַבּר בַּרַרַ בַּרַרָּ 28. 7, (ils sont absorbés) par le vin.

5° Le rapport à l'instrument, au motif pour lequel une chose arrive, à cause de, par : וּמַחֵויִלית Job 7. 14, et tu m'effrayes par des visions; מָּמֶּר תַּעָּמוּל Gen. 9. 11, (ne périra plus) par les eaux du déluge; אַלוֹהַ Job 4. 9, (ils seront renverses) par le souffle de Dieu; מכל-צוררי Ps. 31. 12, par mes ennemis, grace a eux; מְּפָשׁׁעֵּרנּי Is. 53. 5, à cause de nos péchés; מַאַדְבָּח דַי Deut. 7. 8, par l'amour de Dieu (pour vous); אַפֶּטְ Esth. 5. 9, (il ne s'était levé) pour lui, par honneur pour lui; de la מְבַּלְתִּר ,מְבַּלִּר parce que non , parce qu'il n'y a pas (v. וְבִּלְּחִי, בְּלִּים: בִּיבֹב מֵרֹב : (בְּלָּחִי, בְּלִי Gen. 16. 10, (ta postérité) ne pourra être comptée par la quantité, à cause du grand nombre; מִּשְׁבֶּר רוּחַ וּמֵעֲבֹרָת קַשָּׁת Exod. 6. 9, à cause de leur découragement, affliction, et à cause de la dureté de leurs travaux ; וּשְׂמַח בַּאֲשֵׁת Prov. 5. 18, et réjouis-toi de la femme (que tu as épousée dans ta jeunesse); מר-לָר מְאֹד מְתָּם Ruth 1. 13, je suis très affligée à cause de vous (de votre malheur), ou plus affligée que vous.

הריב exprime aussi l'idée de l'éloignement au propre et au figuré; après
les verbes: פּבּי, הִיבָּא fuir; בְּיבֹי, הָבָּא
נרמוחלוים; בְּיבַיל garder; בְּיבַיל délivrer; בּיבַי se reposer; de même: הָיבָי לַיבַי Job 3.19, affranchi de (la domination)
de son mattre; בְיבִיל Ls. 4.6,
une ombre contre la chaleur;

Prov. 20. 3, se separer des contestations, les cesser; שַׁלוֹם מְשָׁרֵוֹר Job 21.9, (leurs maisons sont) en paix, loin de la crainte (c.-à-d. sans crainte); צָּמְרוּ מְעֹהָי נסים Jér. 48. 45, ceux qui fuyaient se sont arrêtés sans force, épuisés; selon d'autres : ceux qui fuyaient la force, la violence de l'ennemi, se sont, etc.; ילא־רַשַּׁעָּחִי מַאַלֹּחַי Ps. 18. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par mes péchés, mon impiété, c.-à-d. je n'ai pas commis de péchés ; יַדְיַרָיתַם נְקַיָּם מָיַרַי וּמִיּטִּירַאַל Nomb. 32. 22, vous serez irréprochables devant l'Eternel et devant וsrael; חַלְלָח לָךְ מֵעֲשׁת Gen. 18. 25, qu'il soit loin de toi de faire (une chose pareille); לאַ־דֶבֶר רֶק חוּא מְּמֵם Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (une loi) vaine pour vous.

קפיר יַר : אַ Selon, conformément a : מְּפִיר יַר : II Chr. 36. 12, selon la bouche, l'ordre, de Dieu; מְבֵּרְעָם אֶצְעָשֶׁרוּ Ez. 7. 27, selon leur voie, conduite, j'agirai (envers eux); מְבֵּר selon la quantité, aussi souvent que (v. בַּר.

9° Comme rapport du temps, זְיֵ indique: a) le commencement, depuis, dès: מִּנְבֵי I Sam. 12. 2, depuis ma jeunesse; מֵנִידִי Gen. 48. 15, depuis mon existence, depuis que j'existe; אָמִי אַנָּי Jug. 16. 17, dès le ventre de ma mère; בְּלֵינְי Lév. 27. 17, dès le commencement de l'année du jubilé; Job 38. 12, (as-tu) depuis le

commencement de tes jours, depuis que tu es au monde, etc.? מְּיוֹם אַנִי דוּא Is. 43. 13, je suis depuis le jour du monde, depuis le commencement; קַּמְחֵלֵה Gen. 19. 34, des le jour suivant; מַעֹלָם Is. 42. 14, depuis longtemps; מראשיה, וּמְקֵּדֶם Is. 46. 10, dès le commencement, depuis très longtemps; b) le point, le moment qui suit immédiatement un fait ou un temps indiqué, après, au bout de : מחלום מחקרץ Ps. 73. 20, comme un songe après qu'on s'est éveillé; מִּלְמֵיִם Osée 6.2, après deux jours; αgγ à la sin, au bout de (v. מימים Jug. 11. 4, quelque temps apres; מִימִים רַבִּים Jos. 23. 1, et ומרב ימים Is. 24. 22, longtemps après ; במשלש חדשים Gen. 38. 24, environ trois mois après.

מַן מש marque le comparatif. מָם תַּיָּתְרוֹן (qui exprime une supériorité, prééminence) au-dessus de, plus que : אַנְבָּבָּ קבל-הַעָם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (que tous les autres); עַקב הַעַּב אָכל Jér. 17.9, le cœur est corrompu plus que tout (rien n'est corrompu comme le cœur); מַרוֹים מְיַבְבַשׁ Jug. 14. 18, plus doux que le miel; משוב שוב אחת בבלק 11. 25, est-ce que tu es meilleur que, supérieur à Balak? דבם אַפַּה מְּדָנָאֵל Ez. 28. 3, tu es plus sage que Daniel; מאבותם יחיחיתו Jug. 2. 19, ils étaient plus dégénérés que leurs pères; avec une idée négative: ערול צונר מושוא Gen. 4. 13, mon crime est trop grand pour être pardonné (il ne peut pas obtenir le pardon), ou ma punition sera trop grande pour que je puisse la supporter; קשׁן מַחַכִּיל I Rois 8.64, trop petit pour contenir; וְבִי־יִרְבֶּה קיברה Deut. 14. 24, mais si le chemin est trop grand pour toi (pour que tu puisses le faire); וְדַעַּח אֱלֹחִים מֵעלוֹת Osee 6. 6, (je veux) la connaissance de Dieu plus que, c.-à-d. et non pas, les holocaustes; avec ellipse: רַנָּשר מִּמְסוּכַה Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haic d'épines ; תַּמָּה מֶּחֲבֶל רָחַר Ps. 62. 10, ensemble ils (sont ou pesent

moins) que rien (v. 1°).

11° p avant les infinitifs signifie: a) parce que : יְּמָשֵׁמָה Deut. 7. 8. et parce qu'il garde (le serment); b) depuis le temps, après que : מָּן־יִשׁלָּחוֹ אֹחָם I Chr. 8. 8, après les avoir renvoyées; בּתְהֵל II Chr. 31. 10, depuis qu'on a commence; c) pour ne pas, de ne pas: מַצְבֹר אֶל־הָאָרֶץ Nomb. 32.7, pour qu'ils n'osent pas passer dans le pays; מַחַטוֹא Ps. 39. 2, pour ne pas pécher; מְדַבֶּר Gen. 31. 29, de ne pas parler; surtout après les verbes שַׁמֵּר avoir garde, בַּכֵּר avertir, פאָס rejeter, קנר fermer, שְּלֵּם מִּיבר renvoyer, שַּׁבַּחְתִּר מַאָּכֹל לַחְמִר oublier: שָׁבַרָּ Ps. 102. 5, j'ai oublié de manger mon pain ; mais מֵרַחֵם בֶּרְבְּטְנָה Is. 49.15, (une mère oublie-t-elle son enfant) pour ne pas avoir compassion du fils de ses entrailles. — מֵרָאֹת Gen. 27. 1, pour voir encore, de sorte qu'il ne voyait plus; le verbe sous-entendu : וַיִּמְאָסָהְ מְנֵּלֶהְ I Sam. 15. 23, il t'a rejeté pour que tu ne sois plus roi ; וְנַבְּרִיתֵנָה בְּגוֹי Jér. 48. 2, exterminons-la, qu'elle ne soit plus une nation.

12º וּמְשֵׂינְאֵדוּ מְּן־דִּקוּמוּן Deut. 33. 11, selon les uns, comme devant l'infinitif: et que ceux qui le haïssent ne puissent pas se relever, qu'ils tombent sans pouvoir se relever; selon les autres, pronom: (frappe ses ennemis) et ceux qui le haïssent, qui se lèvent contre lui; מַאָשֵׁר שְׁמֵנָה לַּחָמה Gen. 49. 20, d'Aser, de la terre d'Aser, viendra son pain excellent; selon d'autres: d'Aser, quant à Aser, parlant d'Aser, il a dit: Son pain est excellent; וְלֹא נַכְרִית מֵּן־בְּחֵמָח (תְּחָבְּתְבֶּ keri) I Rois 18.5, pour ne pas exterminer toutes les bêtes, ou: pour ne pas dépouiller (la ville) de betes; מֵרֹעֶח אַחֶרֶיף Jér. 17. 16, parce que je te suivais comme mon pasteur, ou (pour מָּחָיוֹת רֹצֶה) d'être ton pasteur, de prophétiser ce que tu m'ordonnais.

Opposé a מְדֵּלְ אֶל־וּן: אֱל sont מְדֵּן אֶל־וּן: Ps. 144. 13, d'espèce en espèce, de toutes sortes (de produits); מֵראֹשׁוֹ וְעֵּר־רַגְּלָרוּ: וְעֵּר וְעָד וְעָר 13. 12, depuis la tête jusqu'aux pieds; מַגְּרוֹלָם וְעֵר־רְטִנִּם Jon. 3. 5, depuis le grand jusqu'au petit d'entre

eux, c.-a-d. tous; אם־מְחִיּמּן נְעֵּר Gen. 14. 23, ni un fil ni (un cordon de soulier); מְחֵימֶן וּיְדְנֶחְ Ez. 25.13, depuis Theman jusqu'à Dedan.

למן-תיום תניסנת : מן se met pour למן יער־עקח Exod. 9. 18, depuis que (l'Egypte) est fondée jusqu'aujourd'hui; ו לְמְבֶּן צְשִׂרִים שֵׁנָח I Chr. 27. 23, depuis celui qui était agé de vingt ans (et audessous); לִמְן־עוֹלָם וְעַר־עוֹלָם Jér.7.7, de siècle en siècle; למרחום Job 36.3, de loin, ou vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu; לִּמִרְקָטֹן וְעַרּנָּוֹל ון לְמֵאִישׁ וְעֵר־אָשָׁח II Chr. 15. 13, grands ou petits, hommes ou femmes, exact. depuis le petit jusqu'au grand; avec ל et ב : בי למַבָּרָאשׁוֹנַח לֹא אָחָם I Chr. 15. 13. car lors de la première fois, parce que vous n'(y étiez pas), ou : parce que vous (ne portiez pas l'arche).

רַיִּבְּלְכוּ (v. רַאַ) D'avec, d'auprès: רַיִּבְּלְכּוּ Gen. 26. 31, ils s'en allèrent d'auprès de lui; רַיִּשְׁלַחַיּ 8. 8, il envoya d'auprès de lui; רַשְּׁלַחַיּ 8. 8, il envoya d'auprès de lui; רַשְּׁלַחַיּ 8. 8, il envoya d'auprès de quelqu'un, v. Job 2.10, etc.; רְּיִחָיִתְי Jos. 11. 20, c'est arrivé d'après la volonté de l'Éternel; יַשְׁי בְּיִבְּיִתְּי Exod. 29. 28, (ceci revient au prêtre) de la part des enfants d'Israel; רַשְּׁיִבְי פַּאַהְן הְּוּתְּלָּיִר Ps. 22. 26, de toi parlent mes louanges, tu en es le sujet; רַשְּׁי בְּעִּ מִּאַהִי Is. 44. 24, (c'est moi qui) ai étendu la terre par moi seul, cheth. personne ne m'a aidé.

 Dieu lui avait donnée); בְּרֶלְּנְחָהְ Esdr. 4. 12, d'auprès de toi, de chez toi; בּיָבָּי Dan. 2. 6, 15, devant, de la part; בְּיַבָּי Esdr. 15. 16, et depuis lors, depuis ce temps; לְבַבֵּח מְרַבְּעָּיָשׁ Dan. 4. 13, son cœur sera changé (sera tout autre) qu'un cœur d'homme.

- 4° בִּיבִי מִרְבְּלִי בַּיִנִישְׁ Dan. 4. 13, son cœur d'homme.

- 4° בִּיבְיבִי בַּרְבַּלִי בַּינִישָּׁ Dan. 2. 30, (non par une sagesse) qui serait en moi, que j'aurais plus que tous les hommes.

בּיְהְיּ et מְלָהְיּ chald. (v. הַיָּהְ hébr.). Compter: מְנְהִיאַ בּיִלְהָא מַלְכּוּיְהְוּ Dan. 5. 26, Dieu a compté (les jours) de ton règne. Explication de מֵיֵא (mané) 5. 25, premier des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar.

Pa. Donner, confier un emploi, instituer: דֵּרְ מֵנְּרְ מֵלְבָּא Dan. 2. 24, (Arioch) que le roi avait chargé, à qui il avait ordonné; פֵנְי עֵל עֲבִריְרָאָא 2. 49, et (le roi) institua sur les affaires, confia l'intendance des affaires; מֵנִי שֶׁמְבִירְן וְדַיִּנִיךְ Esdr. 7. 25, institue, établis, des juges et des magistrats.

ענָאוֹת pl. (v. מְנָאוֹת).

קְנִינָת f. (rac. מָנֵנְ). Chanson : אָנִי בּוּנְיּנָתְם Lament. 3. 63, je suis le sujet de leurs chansons (je leur sers de risée).

קּנְדָּה f. chald. Tribut (v. מְנְדָה).

מָרֶע. , יְרֵע chald. m. (rac. מָרֶע. , v. מְרָע. hébr.). Connaissance, science, intelligence, raison: המַנְרָעָא לְיָרְעֵי בִּינְח Dan. 2. 21, (il donne) la science à ceux qui ont l'intelligence; אַנְרְעִי בִּינְר זַיִּר, זַבּינָן 5.12, un esprit supérieur et de la connaissance; אַנַי יְרוּב 2. 4. 31, la raison retourna vers moi, me fut rendue.

קנה עַנָּה עָנָה צָּפָר אָר Compter : מֵּר בָּנְה Nomb. 23.10, litter. qui a compte la poussière de Jacob, qui pourra compter ses descendants, innombrables comme la poussière; בַּלְּרָהָ מִינָה Jer. 33.13, (les troupeaux passeront) sous la main de celui qui les compte; לְמָנִיה I Chr. 21.1, à faire le dénombrement d'Israel; וְאַמְּח הִמְנֶה לְּךָּ חַיִּל I Rois 20.25, et compte-toi une armée,

c.-à-d. rétablis le nombre des soldats en remplaçant ceux qui ont été tués; בְּיִרֶּיִר אֲּרְכָּם לַּחְיֶּכְם לַּחְיֶּכְם לַחְיָכִם לַחְיָב Is. 65. 12, je vous compterai à l'épée, c.-à-d. je vous ferai passer tous, l'un après l'autre, au fil de l'épée; d'autres traduisent: je vous livrerai, destinerai, à l'épée (v. Pi.).

Niph. passif: מַם זַרְעָּהְ יָשָּנֶת Gen. 13. 16, (alors) ta postérité aussi sera (pourra être) comptée; לְּהִינְילִּלְּאַרְירָבֶל Eccl. 1. 15, ce qui est défectueux, fautif, ne peut pas être compté (ע. וְאֶחָרוֹן, אָרִים נְינֶינְין נִילֶּירוֹן, Is. 53. 12, et (parce qu') il a été mis au nombre des scélérats (quoique innocent).

Pi. Donner, destiner, fixer, accorder, préparer, établir : וַיַּמֵן לָחֶם תַּשֶּׁלֶה Dan. 1. 8, le roi fixa ce qu'on devait leur donner; וְלֵּילוֹת עָמֵל מְנוּ־לִּי Job 7.3, et des nuits de douleur me sont comptées, exact. et on ne m'accorde, donne, que des nuits, etc.; נַרָּמֵן הֵר דָּג גָּרוֹל Jon. 2. 1, Dieu prépara, c.-a-d. fit venir, un grand poisson (pour engloutir Jonas); v. 4.6, 7, 8, Dieu fit nattre un arbre, envoya un ver, fit lever un vent; יוסר ואַמָּת מַן יִנְצְרָהוּ Ps. 61.8, ordonne à ta grâce et à ta vérité, ou accorde-lui ta grâce, etc., pour qu'elles le préservent (Targg. l'explique comme pa la grace et la vérité de (Dieu) le préserveront); אַשֵּׁר מְנַה (Malasar) אַשֵּׁר מְנָה (Malasar) que (le chef des eunuques) avait établi, qu'il avait chargé de prendre soin de (Daniel, etc.).

Pou.: אַמֶּחֶם מְמְנִּים צָּל-חַבֵּלִים I Chr. 9. 29, et plusieurs d'entre eux étaient chargés de garder les vases (et tout ce qui servait au sanctuaire).

תְּבֶּיִם m. (rac. מְבָּיִם, pl. מְבִּים). Nombre, (poids d'un certain nombre de sicles לְּבֶּים la mine: בְּבָּיִם לְּבָם Ez. 45. 12, vous devez avoir la mine (composée de vingt, de vingt-cinq et de quinze sicles), donc ensemble de soixante sicles (ou trois mines différentes: une de vingt-cinq, une de vingt, une de quinze sicles); mais en comparant les deux endroits:

10. 17, trois mines d'or (furent employées pour un bouclier), et אילים אין II Chr. 9. 16, trois cents (pièces) d'or (furent employées pour un bouclier), on voit bien qu'une mine faisait cent sicles, ou : cent autres pièces.

קּנְהָּ (pl. מְיֹנִית). Part, portion, don: 29. 26, et ça sera ta part; בְּינִית אַנִּית אַנִית לְּךְ לְּכָּנִית בַּינִית בְּינִית בַּינִית בְּינִית בַּינִית בַינִית בַּינִית בַינִית בַּינִית בַינִית בַּינִית בּינִית בּינִית בַּינִית בַּינְית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּינִּית בַּיית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּיית בּינִית בּינִית בּינִית בַּינִית בַּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בַּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בַּינִית בַּינִית בַּינִּית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּיית בְּינִית בְּ

מנֶה m. Seulem. au plur. מנִים Fois: מנִים הנִים Gen. 31.7,41, (il a changé) dix fois.

תְּלֶהֶע m. (rac. קּבָּע). Action de conduire: אָנְתְּיִג מְבְּיָג בְּרִיּא וּ Il Rois 9. 20, et la conduite (de la voiture) est la conduite de Jehu, c'est la manière de Jehu de conduire la voiture; "לְּבָּע signifie plus tard: usage, coutume, surtout en pratiques religieuses, relatives au culte.

קנְהָרָת (rac. קֹנֶה Caverne, antre: עָּהָרִים Jug. 6. 2, des antres dans les montagnes (de הָיָדָ torrent, parce que les eaux y affluent, ou de הָיָדָם lumière, parce qu'on y pratiquait des ouvertures pour avoir du jour).

קנוֹר (ינר. אבי). Action de secouer, secouement : אַמְירִירְאָשָׁ Ps. 44. 15, le secouement de tête, c.-à-d. le mépris, la moquerie (des nations).

קנוֹת m. (rac. מַנוֹת). 1° Le repos: לֹא פְצְאָּח פְנּוֹתְ trouvé de repos; בְּיִהְיִ בְּיִהְ Ruth 3. 1, je veux chercher pour toi un état de repos (un mariage); plur.: שַּּרְבִי Ps. 116. 7, rentre, ô mon âme! dans ton repos, ta tranquillité.—
2° Lieu de repos: בְּיִלְּהְרַבְּלְּלָּהְ Deut. 28. 65, (il n'y aura pas) d'endroit où reposer la plante de ton pied; דְּאָבְרוֹךְ I Chr. 6. 16, depuis que l'arche eut un lieu de repos, un lieu fixe, à Jérusalem.

קנוֹת n. pr. Manoé, père de Samson, Jug. 13. 2.

לְנְלְּחָרָה (rac. אָם, v. מְנֵּרְּחָר (קְנֵּרְּחָר לִּאָּ (rac. אַם, v. מְנַרְּחָר לִּאָּ בְּּיִרְּחָר לִּאָּ Jer. 45. 3, je ne trouve pas de repos; מֵי מְנִּרְּחָר; Ps. 23. 2, des eaux paisibles; מֵי מְנִּרְּחָר; Ps. 95.11, (j'ai juré) qu'ils n'entreraient point dans le lieu de mon repos (la terre promise); אַמָּרְיִרְּחָר לְּחָב מְּנִרְּחָר לְּחָב מְנִּרְיִר לְּחָב מְנִרְיִר לְּחָב מְנִרְיִר לְּחָב מְנִרְיִר בְּרָרְיִר מְנִרְיִר בְּרָר עִבּרִר לְּחָב מְנִרְיִר בְּרָר עִר בְּרִר מִיר לְּבָּר בְּרִר יִרְיִר מְנִרְיִר בְּרָר עִר בְּרָר בְּרָר בְּרָר עִר בְּרָר בְּרָר בְּרָר בְּרָר עִיר בְּרָר בְּרָר בְּרָר בְּרָר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִר בְּרָר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִר בְּרָר בְּרִר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִר בְּרָר בְּרִר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִר בְּרִיר בְּרָר בְּרִר בְּרִיר בְּר בְּרִיר בְּיִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בּייִי בְּיִיר בְּייר בְּייר בּייִיר בְּייִיר בְּייִיר בְּייִיר בְּייִיר בְּיִיר בְּייר בְּייִיר בְייִיר בְּייר בְּייִיר בְּייִיר בְּייִיר בְּייר בְּייר בְּייר בְּייר בְּייר בְּייִיר בְּייר בְּיִיר בְּיִיר בְּייִיר בְּיִיר בְּייִיך בְּיִיר בְּייִיי בְּייִיר בְּייִיר בְּיִיי בְּייִיר בְּיִייי בְּיִיי בְּיִיייי בְייִיי בְּיייייי בְּיייי בְּייִיי בְיייִיייייי בְּיייייי בְּיייי

קינון m. Fils, heritier: קאָרוֹרְחוֹי רְיְרָיְחוֹי רְיִרְיְחוֹי רְיִרְיִּחוֹי רְיִרְיִּחוֹי רְיִרְיִּחוֹי Prov. 29. 21, (un serviteur que son maître traite avec trop de douceur, qu'il gâte) veut être, à la fin, (traité comme) fils, héritier; selon d'autres: se croit à la fin un seigneur, un noble (v. יְרָי,).

שְׁנֵלֵים נָסָרּ. 1º Fuite: אַבְּרֹים נָסָרּ. 16. 5, ils prennent la fuite, ils fuient avec précipitation. — 2º Refuge: אָבֵר בְּלִים בְּעָיִם בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בּעִים בּעִים בּעִים לַנִים נְעִים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעּים בּעִּים בּעִּים

קנוֹסְהּ f. Action de fuir, fuite: ינָפּר בּיְבֶּח־הֶּיְבֶּ Lév. 26. 36, ils fuiront comme on fuit les épées; וּבְּבְּנּיּסָח לֹא חַלֵּכוּן Is. 52. 12, et vous ne partirez pas par une fuite (en fuyant).

קנוֹר : אַרְנִים m. Toujours lié מְּקְנוֹר : אַרְנִים square I Sam. 17. 7, II Sam. 21. 19, (la hampe de sa lance était) comme le grand bois, ou le pieu, ou l'ensouple, dont se servent les tisserands (v. יְרֵיֵבִי-).

קלוֹרָת f. (rac. בּיּר Chandelier: יְרַשָּׁא וּמְנוֹרָת II Rois 4. 10, (mettons-y) un siège et un chandelier; spécial. le grand chandelier d'or qui était dans le temple: מְנַרֵת תַשְּאוֹר Exod. 35. 14, le chandelier pour éclairer (perpétuelle-

ment) [v. מָאִרֹי ; plur.: דְּשְּׁלִיהוּת I Rois 7. 49, les chandeliers.

קורים m. pl. (rac. יְּבֶּר Princes : מְּנֵרִיהְ נָאֵרְבָּרוּ Nah. 3. 17, tes princes seront comme des sauterelles (v. יְנִיִּר.).

רָבָּר (v. יְבָה Hophal).

קּנְחָה f. (rac. מַנַח). 1° Don, présent, offrande: מְנְדֵוּה לְצֵנְשֵׁר אֶּהְוּרוּ Gen. 32. 14. (pour en faire) un présent à son frère Esaŭ ; ירווירדו לאיש מפוח 43. 11, et apportez un présent à cet homme (puissant); פוניות לַנֵיי 4. 3, (Cain fit) une offrande à Dieu (des fruits de la terre); spécialem. oblation de farine et de liqueurs : קרבן מִנְחַח מַצִּמָּח בַּער Lev. 2. 4, une oblation de farine cuite au four; Ps. 40. 7, victime et offrande (sacrifice et oblation) ; מְּמָדָה se met aussi pour les sacrifices du soir indistinctement: עַר לַעַלוּת הַוּנְּתָּחַת I Rois 18. 29, jusqu'à l'heure où l'on offrait les sacrifices du soir ; אָת־פֹלֵת־חַפֹּלֵר וְאַת־בִּינְתַת חשבב II Rois 16. 15, l'holocauste du matin et le sacrifice du soir ; וּבִמֶּנְתַּח תַּצֵּרֵב Esdr. 9. 5, et à l'heure où l'on offrait le sacrifice du soir, ou : à l'heure de la prière du soir, c.-à-d. l'après-midi, avant le coucher du soleil (תְּמָשֵׁר מִנְחַה). — 2º Tribut : ניטאר מינחה Il Sam. 8. 2, 6, (Moab) paya tribut (a David); יָלאֹר תַּבְּלָח מִנְיָה II Rois 17. 4, et qu'il n'apporta (ne paya) pas le tribut (comme il avait fait tous les ans).

לְּנְחָהָ chald. f. Même signif. Plur.: הְּיִבְּיִקְהְוּלוּ Esdr. 7. 17, et leurs oblations de farine.

קְנַחֵם (consolateur) n. pr. Menahem, fils de Gadi, roi d'Israel, II Rois 15.17.

קנחת (repos) n. pr. 1° Manahath, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2° Manahat, un endroit, I Chr. 8. 6.

יַלְנִי m. Nom d'une idole ou divinité: מָנִי מִּמְטָּהְ Is. 65. 11, (vous) qui offrez du vin (comme libation) à Mani, idole, ou : au destin, de קָּיִם לַמְנִי מִמְטָּן destiner (v. Pi.), ou de compter, à un certain nombre, à un groupe d'étoiles, aux planètes; selon d'autres: à Vénus.

יִנְּיִי n. pr. d'une contrée de l'Arménie : Ararat et Menni, Jér. 51. 27.

Jug. 5. 11, et بيت Is. 30. 11, formes poétiques de la prépos. به de (٧. به).

(מַנְיוֹח (עַנְיוֹח (מְנָיוֹח).

(פַן ענים).

מְנְיָמִין n. pr. (v. מְנְיָמִין).

לְמָרֶרֵן שִׁרְבֵּי m. chald. Nombre : לְּמִיְרֵן שִׁרְבֵּי בְּשִׂרְצֵּל Esdr. 6. 17, selon le nombre des tribus d'Israel.

תְּבְּיִת n. pr. Mennith, une ville ammonite, Jug. 11.33: בְּחָשֵּׁי מְנִית Ez. 27. 17, du froment de Mennith; selon d'autres: le plus pur, le meilleur froment.

' ? Aboth, d'où sait-on? d'où cela est-il prouvé?

וְלְאָרֶץ מִנְלָם m. Richesse : וְלֹאִרֶץ מִנְלָם Job 15. 29, leur richesse, leur prospérité, ne s'étendra pas sur la terre (v. תְּלָח).

עלים בין אינים אי

Niph. passif. Etre retiré, empêché, ôté: לָנְינֵע מְתֵּיח אֵלֹחֵיכְם Joel 1. 13, (les oblations) ont été retirées, retranchées, de la maison de votre Dieu; אֵלִינָע תַּדְּלַךְ אֵלִי Nomb. 22. 16, ne te laisse pas empêcher, retenir, de venir chez moi; יְהַנֵע מֵרְשָׁעִים אוֹרָם Job 38. 18, la lumière sera ôtée aux impies.

עמית הַשַּנְעוּל . Verrou , scrrure : מַמּר בַּמּנִעוּל Cant. B. B, les boutons du verrou (v. קבָּה); מַּלְבִילְּדִי וּלְבְיִרְיּד Néh. 3. 3, les serrures et les verroux des portes, ou : les verroux et les barres.

Deut. 33. 25, ton verrou sera de fer et d'airain (tes villes seront fortes, imprenables); selon d'autres, de בַּילֵי ta chaussure sera de fer, ou : ta chaussure, c.-à-d. ton pied, marchera sur le fer et l'airain (tes montagnes auront des mines de fer et de cuivre).

Diagram n. pl. (rac. בְּלַעְמִים). Mets délicieux : בְּלּיבְּים בְּעַרָּחִם Ps. 141. 4, et que je ne me nourrisse pas de leurs mets délicieux; Targg.: que je ne mange pas au milieu des chants de leur festin.

ים או או (rac. יפים). Nom d'un instrument de musique : בְּמְנַעֵּיְנִים II Sam. 6.5, (on jouait de toutes sortes d'instruments) et des sistres, ou : des clochettes.

בּתְּכַּתְּיֹרֶדּי (נְקָּחְ f. pl.(rac. מְנַקּיֹרְי:): מְנַקּיֹרְי Exod. 25. 29, selon les uns: et ses tasses (des vases pour les libations, placés sur la table d'or dans le tabernacle); selon les autres: des bâtons ou des tuyaux d'or, fixés à la table pour soutenir les pains de proposition, ou pour donner de l'air.

קנקח f. Nourrice (v. בְּנָקְת Hiph.).

אר ביליים n. pr. 1° Manassé, fils de Joseph (de שלים oublier, v. Gen. 41. 51), adopté par Jacob pour former une des douze tribus, v. Gen. 48. 5; n. patr.: ישֹׁים Deut. 4. 43. — 2° Manassé, fils d'Ezéchias, roi de Juda, II Rois 21. 1. — 3° Manassé, père de Gerson, Jug. 18. 30. — 4° Esdr. 10. 30. — 5° 10. 33.

תְּנֶה (pl. הִינְהְיִם , rac. הָּנֶּהְיִּת subst.). Part, portion: מְנָה שִּׁבְּלִּהם Ps. 63. 11, ils seront la part, la proie, des renards; בּינָה מִנָּה בָּינָה 11. 6, la part de leur coupe, de leur sort (v. מוֹס); Néh. 12. 44, les parts de la loi (que la loi prescrit de donner aux

prêtres); ' אַל מְטָה Aboth, pour le cas, a condition, afin de.

סָּסְ m. adj. (rac. סַסְסְ). Celui qui souffre, qui désespère : סְּחָיִ אִּיְטְּיִם בַּיַבְּילּא Job 6. 14, (sous-entendu j'avais cru) qu'à celui qui est au désespoir, qui périt de souffrances, (viendra) l'amour, la compassion, de son ami; d'autres l'expliquent comme verbe transitif: (est-ce qu'on me compare) à celui qui retire son amour, sa compassion, de son ami? ou, lié à ce qui précède: (la sagesse m'aurait-elle abandonné, serait-elle allée) à celui qui est sans pitié pour son ami?

מַם m. (rac. מַּסֶם, selon d'autres contracté de ban). Tribut. En argent : וַיַּמֶּם בַּל־חָאָרֵץ Esth. 10. 1, (le roi Assuérus) imposa un tribut au pays; ויישם אחר הכנעני למס Jug. 1. 28, il imposa un tribut aux Chananéens (les rendit tributaires); de même נתן למס v. Jos. 17. 13. En travaux, servage, corvée : יַרָּדִר לָמֶס עֹבֵר Gen. 49. 15, exact. il est assujetti au servage du travailleur, il a été réduit à travailler pour les autres, ou à leur payer un tribut afin qu'ils protégeassent son territoire; וּבַחוּרַיוּ לַמֵּס יִחָרוּ Is. 31. 8, et ses jeunes gens seront tributaires, ou: des serfs; selon d'autres : ses braves seront découragés, au désespoir (v. וַרָּחָר חַמָּס שָׁלְשָׁרם אֶלֶּם אִישׁ ; (בָּס et בְּיַחָר הַמָּס שָׁלְשָׁרם אֶלֶם אִישׁ I Rois 5. 27, et le nombre de la levée (des hommes que Salomon avait levés pour les travaux) était de trente mille; שרר מפרם Exod. 1. 11, des intendants des travaux de servage, de corvée.

 Job 37. 12, (le nuage) tourne en cercles, de toutes part; selon d'autres, pour היבים: Dieu tourne, change (selon sa sagesse), les destins, les événements; בְּיִבְּשִׁילֵי II Rois 23. 5, et dans les alentours de Jérusalem, ou adv.: et autour de Jérusalem.

לְתִּרְנֵּגְּ מִּמְּמְּרְוֹתֵרִים f. (rac. יְסָבֶּר). 1° Maison ou ville fermée, fortifiée: רְתִּדְרֵגְּ מִּמְּמְּרְוֹתֵרְים Ps. 18. 46, ils trembleront de peur dans leurs châteaux (dans les lieux où ils sont cachés, renfermés), v. יְּתְרֵג v. Mich. 7. 17. — 2° Ce qui entoure, bordure, bande: רְּמָשְׁרֶתְ עֹּדְ מִסְמֶּרֶת Exod. 25. 25, tu feras à la table une bande, une bordure (tout autour); espèce d'ornement: מְּמִרְּתִּדְ מַּתְּבְּרָת I Rois 7. 28, (les socles du bassin) avaient des ornements, des bords sculptés, ou des champs (de gravures) carrés, v. 7. 31.

קַסָר m. (rac. יְסֵר). Fondement: איניסי ער־הְאָקרוֹית ז הְּמְנְסֵר עַר הַאָּקרוֹית I Rois 7. 9, depuis les fondements jusqu'au haut des murs, ou: jusqu'aux corbeaux.

קַּכְּרָרוֹ m. (rac. סָרָר, v. סֶרֶּר, Rangée de colonnes, portique: רַיַּבֵא אֵחִיּר קַבְּרוֹנְיִם Jug. 3. 23, et Ehud sortit vers le portique, ou : alla dans la salle de réunion (appelée ainsi des rangs des siéges qui s'y trouvent).

קּסְכָּס, (צְּסָכּי, Kal inusité. Hiph. Faire fondre, dissoudre: בְּרִמְצָּחִי צַּרְשִּׁי אַנְטָּר, Ps. 6. 7, je fais fondre, j'arrose mon lit de mes larmes; בְּיִבְּיִלְּי וְּיַבְיִלְּי וְּנְבְיִלְּי וְּיַבְיִלְי וְיַבְיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְּיִלְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְיִבְי וְיִבְיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִבְי וְבִיּבְי וְבִיי וְבִּיבְי וְבִּיבְי וְבִיּבְי וְבִּיְבְי וְבִּיבְי וְבִּיבְי וְבִּיבְי וְבִיבְי וְבִּיבְי וְבִּיבְי וְבִּיבְי וְבִיבְי וְבִיבְי וְבִּיבְי וְבִיבְי וְבִּיבְי וְבִיבְי וְבִּיבְי וְבִּיבְי וְבִּיבְי וְבְיבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבָי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְיבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְי וְבְיבְי וּבְיוֹי וְבְיבְיוֹי וְבְיבְיי וְבְיבְּבְי וְבְּבְי וְבְּבְיוֹי וְבְּבְיוֹי וְבְּבְיי וְבְּבְיוֹי וּבְּבְיי וְבְּבְיוֹי וְבְּבְיי וּבְּבְיי וְבְּבְיי וְבְּבְיי וְבְּבְיי וְבְּבְיי וְבְּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וְבְיי וּבְּיי וּבְּיי וְבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וְבְייִי וּבְּיי וּבְיי וְבְיי וּבְיי וְבְּיי וְבְיי וְבְיי וְבְּייִי וְייִי וְיִי וְבְיי וְבְיי וְבְיי וּבְיּי וְבְיי בְּיִי בְּיִים וְייִי בְּיִים בְּיִים וּי בְּבְיי בְּיי בְּיִים וְבְּיי בְּיִים בְּיִים בּיי בְּייִים וְבְּיי בְּיבְייי וְבְּייִים בְּייִי בְּייִי וְיִי בְּיְבְיי בְּייִי בְּייִי בְּיִים בְּייִים בְּיִבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיים בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיים בּייִי וּבְייי בְּייִים וּייִי בְּייִיי וְיי בְּייִיי וְייי בְּייִי וְייי בְּיִיי בְּייִיי וְיי בְּייִי וְייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייִיי

comme un ver (qui ronge); יְּתְּטֶּרוּ Jos. 14.8, (pour בְּב חָעֶּר (mes frères) ont fait fondre le cœur du peuple, ont jeté l'épouvante dans leur cœur.

קְּבָּיבְּי f. (rac. מְּבָּי). Épreuve, de Dieu qui éprouve les hommes : מְּבִּיבֹּי וְיִיבְיּ וְיִבְּי וְיִבְיוֹם בַּיְּבְיוֹם בַּיִּם חַבְּיִבְּיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיִבְּיִבְּי וְיִבּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִבְּי בַּיבּי בַּיִבְּי בַּיבּי בַּיבְּי בַּיבּי בַּיבְּיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִבְּיוֹם בַּיִבְּיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִבְּיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְּיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְּיִם בַּיִּבְּיוֹם בַּיִּבְּיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיבְּיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיבְּיִים בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיִים בְּיִבְּיוֹם בַּיבְּיִים בּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיִים בּיוֹבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִּבְיוֹם בַּיִבְּיוֹם בַּיִּים בּיוֹבְּיוֹם בַּיִּים בּיוֹבְיוֹם בַּיִים בּיוֹבְּיוֹם בַּיִּים בְּיבִּיבְיוֹם בַּיִים בְּיוֹבְיוּם בְּיוֹבְיוֹם בְּיִבְיוֹם בְּיִבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹם בְּיבְיים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹים בּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוּם בְּבְיוּבְיוּם בְּבְיוֹבְיוּם בְּיוֹבְיוּם בְּיוֹם בְּבְּיוּם בְּיוּבְיוּם בְּיוֹבְיוּם בְּיוֹים בּיוֹי בְּיוּבְיוּם בְּיוּבְיוּם בְּיוּם בְּיוֹבְיוּם בְּיוֹבְיוּם בְּבְיוֹבְיוּם בְּבְיוּבְיוֹם בְּיוּבְיוּם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוּבְיוֹים בְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְיבְיים בְּבְיבְיבְיים בּיוּבְיים בְ

אָפָּסָה f. (rac. סְּסָה, v. סַּסָה). Mesure: du don, selon le don volontaire de ta main (une oblation selon ton pouvoir, ta fortune); d'autres traduisent: par l'élévation, la présentation du don, etc. (de la rac. סַסַּס, v. סַסַ).

תַּמְלָנְה מַסְנָּה m. Voile : מַסְנָה מַסְנָה Exod. 34. 33, (Moīse) mit un voile sur le visage (enveloppa son visage d'une étoffe, v. איז.

קסוּכְה (rac. מְּשִּׁהְּבָּח, pour בְּשׁרְּבָּח). Une haie d'épines : יְשֶׁר מִּבְּּטוּכְּח Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haie d'épines.

לְּמְחַתְּר : הְמְחַתְּר I Rois 10. 15, et (sans ce que rapportait) le trafic des marchands; selon d'autres: (sans ce que payaient) les négociants et les marchands de parfums, de choses curieuses (v. בַּבָּל).

יינים (v. מְלֶבֶת בִינָה Méler : מְלֶבֶת Prov. קּסְרָת בֵינָה Prov. 9. 2, elle a mélé , préparé , son vin ;

קּלָא: Boisson mêlée (פֶּדֶּג: Ps. 75. 9, (la coupe) est pleine de vin mêlé, ou de différentes liqueurs mêlées.

קּמָר m. (rac. סָבָּק, const. מָסַף). Gouverture, rideau: יְבִּיּפְרָּיִ צְּלֹּבְּיִנְי II Sam. 17. 19, et elle étendit une couverture sur la bouche du puits; הְּאָרִי הַּעָּבְיּ הְיִבְּיִבְּי בָּאַרִי בְּעָבְּי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְעָבְי בְּעָבְי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעִבְי בְּעָבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְייבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעבְי בְּעָבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּיבְי בְּעבְי בְּיבְי בְּעבְי בְּבְי בְּבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּבְי בְּבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיוּ בְּבְיבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְיבְי בְּבְיי בְּבְיבְי בְּבְיי בְבְיבְי בְּיבְבְי בְּיבְי בְבְיבְי בְּבְיי בְּבְי בְּבְיי בְּבְיי בְיבְיי בְּבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְּבְי בְּיבְיי בְיוּבְייוּ בְיבְיוּבְייוּ בְּבְיי בְיבְיבְי בְּיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְייבְיי בְיבְיי בְיי בְיבְיי בְ

לְּכְּרָה רְּטְבָּהְ (rac. מְבַּהְ). Ce qui couvre: בּל-אָבֶּן רְכְרָה רְּטְבָּהְ Ez. 28. 13, toutes sortes de pierres précieuses (ornaient) ce qui te couvrait, tes vêtements selon les uns, ton dais selon les autres.

נְסַבְּהָ (rac. מְסַבְּה couvrir, v. מְסַבְּה Couverture, voile: יְחַמְּסִּבְּה חַוְּסִיּבְה תַּלְּה Is. 25. 7, et la couverture qui est étendue sur toutes les nations; 28. 20, et la couverture (sera) trop étroite, ou trop courte (v. מַכַּב Hiph.).

II אַפּבְּרָהְ (rac. יְסָהְ fondre). 1° Fonte: רְּבָּרָהְ Exod. 32. 4, un veau de fonte (jeté en fonte); אַבּרְרַ מַשְּּכְּא 34. 17, des dieux (des idoles) jetés en fonte; aussi seul: אַבּרָר מַשָּבְּא Deut. 27. 15, une image sculptée, ou une image jetée en fonte. — 2° Alliance: אַבָּרָר מַשַּבְּר וְלָא Is. 30. 1, et qui forment des alliances avec les princes (v. רְּבִּרִּר), et non pas par mon esprit (mon inspiration, consentement); selon d'autres: qui cherchent des conseils secrets, ou:

se couvrent de la protection (d'un autre, de l'Égypte), v. I בַּפְבָּה.

קרָם m. (rac. יָסָבָן). Un pauvre : יָלָּד בּסְבֵּן וְתְּבָּשׁׁ Eccl. 4. 13, un enfant pauvre, mais sage ; יְתָּבְּשׁׁתְ תַּמִּסְעָן בְּוֹיִנְיִם 16, quoique la sagesse du pauvre soit méprisée.

אַרְבֶּלְחָב f. (de בְּסְבָּן). Pauvreté, misère: בּהָה לְּהָב Deut. 8. 9, (un pays) où tu mangeras ton pain, non pas dans la pauvreté, c.-à-d. où le pain ne te manquera jamais, où tu l'auras en abondance.

קבור pl. f. Greniers, magasins: וּמִסְבְּנוֹת thr. 32. 28, et des magasins de blé; פָרֵי מִסְבְּנוֹת Exod. 1. 11, des villes pour servir de magasins (la racine est מָבֵּר מָסָנוֹת transpose).

תְּלְמֵּה (rac. מְחָלְמֵּה Tissu: מַּחְלְמֵּה Jug. 16.13, (si tu tresses les sept) boucles de mes cheveux avec le tissu inachevé (qui est encore au métier); וְאֵדְידַשְּׁהֶבְּי vers. 14, (il arracha le pieu) et le tissu.

קרָתְּה (rac. לַּבְּלֹּה rehaussé; chaussée, route: אַלָּה אַלָּה Jug. 20. 31, dans les routes, מַבְּלְה לַנְית עַלְּה Jug. 20. 31, dans les routes, dont l'une monte (à Bethel); אַבְּיה מַבְּלָּה Nomb. 20. 19, nous monterons par la grande route. Au fig.: רַּצְּיהַים Prov. 16. 17, le sentier (la conduite) des justes; בְּבָּבָה הִילְּבָּרָה Ps. 84. 6, (heureux ceux) qui n'ont dans leur cœur que des sentiers droits, qui ont une conduite qui platt à Dieu. — 2º Escalier: בְּבָּרָה II Chr. 9. 11, les degrés, les escaliers, du temple.

m. (rac. מָלַלּל Chemin, sentier: יְהֶרָהְ מַּסְלּוּל (דְרֶבֶּהְ Is. 35. 8, il y aura là un sentier et une voie.

תְּמָכְיִרם m. (rac. בְּסְבֶּר Is. 41. 7, בְּסְבֶּר I Chr. 22. 3, בְּסְבְּרִרם II Chr. 3. 9, בְּסְבְּרוֹת Jér. 10. 4, des clous. Aussi avec בּיבְּמִיְמְרוֹת Eccl. 12. 11, et comme des clous enfoncés profondément.

בּסְטָּ (ע. סְאָם et הְסָיּ) Kal. Une fois: סְטָּט הַטְּט וּיָה הָעְסָט נֹטָט וֹנָט Is. 10. 18, et il sera

comme fondu, abattu, ou réduit à un petit nombre et fuyant (le peu qui resteront prendront la fuite); selon d'autres: comme (une troupe) dont celui qui porte le drapeau tombe ou fuit (comme une armée en déroute); selon d'autres: comme un malade qui se meurt.

Niph. נְמֵס, יְמָשׁם; inf. מַּמָם, fut. מַיַּם. וַהֶם הַשֵּׁמֵשׁ וַנַבֶּם : 1º Se fondre, fondre Exod. 16. 21, lorsque la chaleur du soleil était venue, la manne se fondait; Ps. 68. 3, comme la cire fond au feu; וַנְמַפּוּ חַרָּים מְהַמָם Is. 34. 3, et les montagnes fondront (dégoutteront) de leur sang ; יוֹשָׁמּה אֵסוּרָדּי Jug. 15. 14, et ses liens fondirent (se brisèrent, tombèrent de ses mains); וֹבְל־חַמְּלַאכָּה וְמְבְּנָה וְנְמֵס I Sam. 15. 9, mais toutes les bêtes viles et faibles, chétives. — 2º Avec = le cœur se fond, perdre courage, être épouvanté : סמים Jos. 2. 11, notre cœur a été saisi d'épouvante; ורויא נֶם־בֶּן־חֵיל — חַבֵּס יְבֵּס II Sam. 17. 10, même le brave (qui a un cœur de lion) sera saisi d'effroi; ימֵס בּחוֹהְ מַעֵּר Ps. 22. 15, (mon cœur) s'est fondu au milieu de mes entrailles (de tristesse, de chagrin).

Hiph. Faire perdre courage, épouvanter: Deut. 1. 28, nos frères nous ont jeté l'épouvante dans le cœur.

ערָיף m. (רְמֵכ אַכְּיָּיִח מַשְּׁמָּר.). 4° Nom d'une arme : אַנְּיִח מַשְּׁמִּר Job 41. 18, la lance, le javelot (ou le dard, ou la fronde); selon d'autres : אַנָּיִם adj. de אַנְיִּח, une lance portée à la main, ou : pesante, lourde. — 2° Carrière (de pierres) [v. אַכָּר אַנְּיִּלְיָּח מַשְּׁמִּר בַּשְּׁמִּר בַּשְׁמִּר וּ Hiph.): אַכֶּר אַנְּיִּלְיָח מַשְּׁמִּר בַּשְׁמִּר וּ Hiph.): אַכָּר אָנִיּלְיָח מַשְּׁמִּר בַּשְׁמִּר נִיּשְׁמִּר וּ I Rois 6. 7, (la maison fut bâtie) de pierres toutes taillées, ou : entières (telles qu'elles venaient) de la carrière.

שַׁבֶּט m. (rac. ינָסֵע). Action de voyager, voyage, départ, décampement : אַרְיַשְּׁבְּיִלִיתְּאָ Nomb. 10. 2, et pour le décampement des camps (des armées); Deut. 10. 11, pour voyager, marcher, à la tête du

peuple; אַלָּה מַסְעֵּי בְנֵי־יְטְּרָאֵל Nomb. 10. 28, (ainsi étaient les voyages) tel était l'ordre de la marche des enfants d'Israel; בְּמַסְעֵּיְהָם Exod. 17. 1, Nomb. 10. 6, 12, selon les stations (dans leur voyage, marche).

קּעָר (rac. פְּעֵר). Ex. unique: מְּמֶּדְ לְבֵּיְתִּרְיָּךְ I Rois 10. 12, (le roi fit faire) des balustres, ou : les rampes des escaliers, dans le temple.

מְּמָתָּר m. (rac. סָמָּר, const. מְסָמָּר, avec suff. מְסְמָּר). Lamentation, pleurs, deuil: מְסְמָּר מְּרֵיל וְּכְבֵּר מְאִד Gen. 50. 10, un deuil grand et grave (avec de grands cris et des pleurs); מְסְמָּר מִקְּרִיל (בִּיל מָאָד Jér. 6. 26, répands-toi en lamentations amères; מְמָבּוּל לִי Ps. 30. 12, tu as changé ma plainte, mes lamentations, en danse, ou : en chant (v. מְּרִיל).

אוֹםְּטְיָּטְ m. (rac. מָּשָּטָ). Nourriture des bestiaux, fourrage: נַיּמֵן הָּבֶּן וּמְסְמוֹא Gen. 24. 32, il donna de la paille et du fourrage aux chameaux.

ក្សាភ្ទាស់ f. Dartre, rogne: ក្សាវុស្ ក្សាភ្ទាស់ Lév. 43. 8, la dartre s'est étendue, a augmenté.

המוֹחְשָּׁחְטְּיִ לְּ. pl. (rac. הַשָּטָּ). Espèce de bonnet dont on se servait pour faire de la sorcellerie: אַלְירִי בְּלִירְיִּאַ הַיִּחְיִּחְיִּתְּ בְּלִירִי אַנְיּי בְּלִירִי אַנְיִּי בְּלִירִי אַנְיִּי בְּלִיי בְּלִיי בְּלִיי בְּלִיי בּלִי בְּלִי בּלִי בְּלִי בְּלְיבְיוֹי בְּלְיבְיבְיי בְּלִי בְּלִיי בְּלְיבְיי בְּלִיי בְּלִיי בְּלִיי בְּלִיי בְּלִיי בְּלִיי בְּלְייִי בְּלִיי בְּלִיי בְּלִיי בְּלְייִי בְּלְייִים בְּלִיים בְּלִיים בְּלִיים בְּבְּיבְיים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּיוּבְּים בְּיבְים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בְּיבְים בּבְּים בּבְּים בּיוּבְים בּבְיים בּיוּבְים בּיוּבְים בּבְים בּיוּבְים בּיוּבְּים בְּיבְים בּיוּבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בּיוּבְּים בּיוּבְים בּיוּבְּים בּיוּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיוּבְּים בְּיבְּים בּיוּבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בְּיבְּים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיוּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיים בְּיבְּיוּבְּיוּ בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּיים בְּיבְּיוּבְּים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיבְּיבְּיבְיבְיבְּים בּיבְּיבְיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיבְי

Nomb. 9. 20, peu de jours; אָסָים Deut. 33. 6, (ajoutez אָסְים de la première moitié du verset) et que ses hommes soient sans nombre, innombrables. — 2º Récit: יִוֹדָ בְּטָבּים Jug. 7. 15, (lorsque Gédéon entendit) le récit de ce songe.

קּבְּרָ Esdr. 2. 2, et חָבָּּבְּטְ Néh. 7. 7, n. pr. m.

קֹסֶר Kal. Ex. unique : לְמְטֶר Nomb. 31. 16, (le même que לְמְעֵל commettre une infidélité, un péché contre Dieu (de violer sa loi).

Niph. Etre choisi: יַּשְּׁלְמֵּר יְשְׁרָאֵל Nomb. 31. 5, et des troupes d'Israel furent détachées, choisies (mille hommes de chaque tribu).

רְּטְכֶּים Remettre, aussi enseigner: בְּטְרָה לִיחוֹשְׁבְּ Aboth, (Moïse) enseigna la loi traditionnelle à Josué (de la מְסֹרָת la Massorah, le travail des Massorètes); et en mauvaise part: livrer, trahir.

קָּסֶלְּהְ f. (rac. מָאֲסֹרָת pour בְּמְסֹרָת חַבְּרִית בְּנִרִית בַּנְרִית בַּנְרִית entrer) dans les liens de mon alliance.

קטר m. (v. מּנְסָר, rac. יְסָר). Instruction, avertissement, châtiment: יְּבְשֹׁלֶּיָרָם Job 33. 16, et il (scelle) arrête leur instruction, ou: leur châtiment.

קרוור (יסֵתר (rac. סָתר)). Refuge, retraite : אַלְמִקּחְוּר וּלְמִקּחְוּר Is. 4. 6, (un tabernacle sera) pour refuge et pour retraite (contre les orages).

קּבְר m. (rac. קבר). Action, œuvre: מַעְלָּדְּ Job 34. 25, (parce qu'il) connaît leurs actions, leurs œuvres.

בְּילֶבְי chald. m. Même signif.: בְּילְבְירוֹיִדְיּ קְשׁׁוֹם Dan. 4. 34, (lui) dont toutes les œuvres sont la vérité (selon la vérité). קַּעְבֶּה m. (rac. בְּעַבָּה). Densité: הְּמַעְבָּה קּמַיְבֵּה I Rois 7. 46, dans de la terre compacte; selon d'autres: dans une terre grasse, dans une bonne argile.

אם (rac. בּיבֶי). 1° L'action de passer: מַבֶּבר בַּיבָּי Is. 30. 32, chaque passage de la verge, partout où elle passera (frappera). — 2° L'endroit où l'on passe: בְּבַר בַּיבָר בַּיבָר (le passage) le gué du (torrent) Jabbok; passage (le défilé) de Machmas.

פְּנְרִּוֹת f. (rac. בְּעַבְּרָּוֹת pl. קּבְרָּה שְׁבְרֵּוֹת בְּעַבְּרִּוֹת passage, défilé, gué: עֶּבְרָּה שְּׁבְּרָּוֹת נִישְׁבָּרָּוֹת Is. 10. 29, ils passeront les défilés; selon d'autres: les gués (du Jourdain); בַּעַבְּרָוֹת נַחְשַּׁבְּרָּוֹת Jos. 2. 7, aux gué (du Jourdain); pripapar Jér. 51. 32, et les gués du fleuve étaient occupés (par l'ennemi).

I בַּעְנָלָה m. et בַּעְנָלָה f. Le camp (qui forme un cercle, v. עָנָלָה barricade de chariots: לְּעָאֵלְּל שׁבַב בַּנַּעְנָלָה I Sam. 26. 5, 7, et Saul dormait dans le cercle, au milieu du camp, ou : derrière la barricade de chariots; יַיְבּאַ בַּיבָּאַלָּה I Sam. 17. 20, il arriva dans l'enceinte du camp.

II בַּעְבְּלֵּדְהְ דִּרְעַמּדּן הָּשֶׁדְ. const. בַּעְבְּלֵּדְהְ דִּרְעַמּדּן הָּשֶׁדְ. Ps. 65. 12, les chemins par où tu passes regorgent de graisse, c.-à-d. sont fertiles; selon d'autres: tes sentiers, c.-à-d. le ciel, les nuées, répandent l'abondance; אָל־דְרַמַּאָּרַם מַעְּלְכֶּתָדְ 140. 6, près, ou le long de mon chemin; דְּאַלִּדְרָם מַעְּלְּכֶּרָם Ps. 23. 18, et ses sentiers mènent aux morts, aux enfers; au fig.: p. 23. 3, dans les sentiers de la justice.

קלא פְעֵרוּ בּוְרְסְלָּיִי Chanceler: יְלֹא פְעֵרוּ בּוְרְסְלָּיִי 18. 37, et les chevilles de mes pieds n'ont pas chancelé; לֹא אָמְעָד 26. 1, je ne chancellerai pas; part.: לְמוֹצְרִי רְגָל 106 12. 5, pour ceux dont le pied chancelle (les faibles); יְרָגָל מִעְּנֶרִי, Prov. 25. 19, (part. fém. pour ceux, ou adj.) et un pied qui chancelle.

Hiph. Faire chanceler : יְּמָרְנֵיתָוֹם חָמִיד

Ps. 69. 24, fais que leurs reins soient toujours chancelants, rompus; selon quelques commentateurs, aussi בְּנָשִׁ בָּנִים Ez. 29. 7, transposé pour tu leur as disloqué, rompu (les reins), v. בַּבָּים.

מַערי (ornement) n. pr. m. Esdr. 10. 34.

מַערְיָה (ornement de Dieu) n. pr. m., Néh. 12. 5; מֹצֵרְיָה 12. 17.

של יבי (יבי מונים אור. (יבו מבי מונים מונים מונים מונים אור מונים מונים לנקשה ווישן. Prov. 29. 17, il donnera (causera) des délices a ton ame.—Mets délicats, exquis; מַשְרַיִּבּי מֶלֶּךְ מַבְּרַיִּבְי לְמַבְּרַיִּדְים לְמַבְּרַיִּדִּים בּעָרָים לְמַבְּרַיִּדִּים בּעָרָים לְמַבְּרַיִּדִּים Lament. 4. 5, ceux qui se nourrissaient de mets délicats (v. מַבַּרַיִּדִים).

קיבור (rac. קיבור). Sarcloir ou pioche: נְצְרֵרוּן Is. 7. 25, (les montagnes qui) sont sarclées avec un sarcloir, ou cultivées avec la pioche.

סענים ou מְצָרּם m. Seulem. plur. בַּיִּדִים (const. מְצֵרוּ, avec suff. מְצֵר, הֶּעֵרָה, מֶצֵר, בּיבֶּים). Entrailles, ventre, sein, cœur: אַשֶּׁר יֵצֵא מִּמֵעֶדְ Gen. 15. 4, celui qui sortira de tes entrailles (qui naîtra de נסוֹ); חַעוֹד־לִּר בַיִּים בְּמֵעֵר Ruth 1. 11, estce que je porte encore des fils dans mon ventre (sein)? מָמָעֵר אָפָּר Is. 49. 1, dès le sein de ma mère ; מָּמֶעֵר חַדָּנָח Jon. 2. 2, du ventre du poisson; une fois de l'exterieur : בַּעָרוּ עֵּטָהוּז טֵּן Cant. 5. 14, son (ventre) corps est comme de l'ivoire clair (a la pureté de l'ivoire); au fig.: מַעֵּר חֲמַרְמָרוּ Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues; בַּעֵר לְמוֹאַב Is. 16. 11, mes entrailles retentissent comme une harpe à cause de

Moab; יְתֹּרְוּהְ מְּחֹוּךְ מֵפֶּי Ps. 40. 9, ta loi est au fond de mon cœur.

קמְנְיִדְי מֵעֶּיךְ Is. 48. 19, et ceux qui sortent de ton sein (tes enfants seront nombreux) comme ce qui sort de son sein, du sein de la mer: les poissons (v. vers. 18); selon d'autres: comme les petites pierres, les galets, sur ses bords.

קעא ou מְעָה chald. Ventre : מְעוֹה Dan. 2. 32, son ventre et ses cuisses étaient d'airain.

אָם־רָשׁ־לִּר מָעוֹג). Gateau, pain : אָם־רָשׁ־לִּר מָעוֹג I Rois 17. 12, je n'ai rien de cuit (pas de gateau, ou de pain); לַּצְנֵּר מָעוֹג Ps. 35. 16, ceux qui raillent pour un gateau, qui bouffonnent pour un repas, les parasites, ou : pour qui la raillerie est une nourriture, un régal; selon d'autres : les railleurs qui disent des choses frivoles, fades.

פעוו ש פענוי , avec suff. מַעווי et מְעִיִּדִם, pl. מְעִיִּדִם). Endroit fortifie, forteresse, rocher : וְיַבֹּא בָּמֵעוֹז מֵלֶךְ הַשָּׁמוֹן Dan. 11. 7, il entrera dans la forteresse du roi de l'aquilon; על ראש הַשַּעוֹז חַיָּח Jug. 6. 26, sur le haut de ce rocher; ערי מערון Is. 17. 9, ses villes les plus fortes ; מְעֹוֹז חַיַּם 23. 4, la forteresse de la mer, la grande ville maritime, Tyr; וַלֵּאֵלֹחַ מָעָזִּים Dan. 11. 38, (il révère) le Dieu des forteresses, ou : le Dieu de la force (une idole adorée en Syrie); au fig.: מַערו ראשר Ps. 60. 9, (Ephraîm est) la force, la défense, de ma tête, mon casque; פָּלוֹ לַחֹם דֶּרֶךְ דֶי Prov. 10. 29, la voie de l'Éternel est une forteresse, un rempart, à l'homme simple, juste; בְּבֵּל Is. 25. 4, unc force, ou un refuge, pour le pauvre; עניום בער צרה Ps. 37. 39, (Dieu est) leur force, leur protecteur (des justes), dans le temps du danger, de l'affliction ; בְּצְיָּדָה Is. 23. 11, (pour בְּצִיָּדָה, en place du Dagesh) ses forteresses.

י מְעָנִים א Aboth, peu : בְּמִעוּט avec peu de sommeil (v. בְּמִעוּט).

קעוֹף n. pr. Moach, père d'Achis, roi de Gath, I Sam. 27. 2.

אינים אינים אינים, pl. מער מין m. (rac. מער קו מין, pl. מער מער און מער מער און אינים אינ

וֹעָטְע, n. pr. 1° Maon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 55, près du : מִּיְבֶּי שִׁי I Sam. 23. 24, désert de Maon.— 2° Maon, peuple dans l'Arabie, Jug. 10. 2; plur.: יְחַשְּעִּיִים II Chr. 26. 7.— 3° Maon, fils de Samai, I Chr. 2. 45.

קעון (v. בַּעַל מְעוֹן).

קענְה et מְענְה מָרָר (v. מָעּדֹר). 1° Demeure, refuge: מְעֹנָה אֱלֹהַר קָּדֶם Deut. 33. 27, (le ciel est) la demeure du Dieu de l'éternité, ou : Dieu de l'éternité est un refuge; וְאַר בָּרוֹא בִּבְעִינֹוּהַר 21. 13, et qui entrera dans nos demeures. — 2° Tanière : וְאָל־בְּעִינֹיְהָט Ps. 104. 22, (les lions) se couchent dans leurs cavernes, tanières.

קעונים 1° Pl. de קעונים demeure, et de קעונים n. pr. 2°. — 2° N. pr. m. Esdr. 2. 50.

ים עונחי n. pr. m. I Chr. 4. 14.

קיטיף m. (rac. איש ténèbres, ou rac. אייף abattement): אַמְעוּרְ Is. 8. 22, les ténèbres, ou : l'abattement de l'angoisse.

קעור (rac. אים). Nudité : לְּמַצֵּן הְנִּיִם עַּלִּ-הְּעוֹרֵייִם Hab. 2. 15, pour voir leur nudité (v. יפּרּר).

זְטְיִי Forteresse (v. מָעוֹז).

מַעְוָיָה et מַעְוָיָה (force de Dieu) n. pr. m. Néh. 10. 9, I Chr. 24. 18.

Pi.: בְּיִבְּעֵבְּי Eccl. 13.3, parce qu'elles (les meunières ou les dents, v. יְבָין) diminueront, ou, transit.: lorsqu'elles travailleront moins, qu'elles seront plus oisives.

Hiph. trans. 1° Diminuer, réduire: מְּמָצִישׁ מַוּלְּהִי אַרָּבְּישׁ Nomb. 26.54, tu diminueras sa partie, tu lui donneras une partie moindre; שַּרְבְּיִבְּישׁ Uér. 10. 24, de peur que tu ne me réduises (à un petit nombre). — 2° Faire une action peu, c.-à-d. à un faible degré, alors un autre verbe est sous-entendu: מַּמַרְּעִיִּים Nomb. 11. 32, celui qui amassait le moins en avait dix (mesures); אַרַּבְּיִבְּיִים IRois 4. 3, n'en demande pas peu; אַרַּבְּיִבִּים Lado. 30. 15, et le pauvre ne donnera pas moins.

" מיניוֹמַלֵּל Rituel, (mon sang et ma graisse) qui ont diminué aujourd'hui (forme Niph. et Hithp.).

לפעים פר טַאָרָשְ m. (pl. מַצְּשִׁים Deu, le peu : מַעִּט־מִים Gen. 18. 4, un peu d'eau; לבּמִי 43. 2, un peu de nourriture (de blé); après un autre subst.: מַנְי מְנָט בְּעָם בְּעָם Deut. 26. 5, avec peu d'hommes; מַנֶּי בְּעָם Dan. 11. 34, peu de (un petit) secours; מַנְי בְּעָם Is. 10. 7, pas peu (beaucoup) de peuples. — 2º Adv. Peu : מַנְּיִם מְעָם Zach. 1. 15, j'étais seulement peu en colère. — Du temps: מַנְי מְעָם Ruth. 2. 7, elle se reposa peu (fort peu de temps) à la maison; מַנְי מַנְים Ps. 57. 10, et encore un moment (et avant peu);

מבקעם 1° Peu s'en faut, presque: בַּבְּעָנו לובב אחד העם Gen. 26. 10, il s'en est peu fallu que quelqu'un du peuple n'ait abuse (de ta femme); בְּמַנֵים בְּלוּנִי בַאָרֵץ Ps. 119.87, ils m'ont presque anéanti sur la terre. — 2º En peu de temps, vite : פּר־רָבְעַר מְטָעֵט אָםוּ Ps. 2. 12, car sa colère s'allume vite; בָּקַצֶם רָשֵּׂאָנִר לשָׁנִר Job 32. 22, (considérant que) celui qui m'a créé m'ôtera bientôt du monde. – 3° (v. בַּלַב רָשַׁיִעִּים: Très peu, vil (עַּב רָשַׁיִעִים בּמָעֵם Prov. 10. 20, le cœur des méchants n'est de nul prix, est très vil; רבים בּהָעם וְגַרִים בָּה Ps. 105. 12, (vous étiez) très peu nombreux et étrangers dans (la terre de Chanaan).

הַשְּׁעִיְהְ f. (rac. הַשְּׁיִ). Ex. unique : בְּיִבְּיִהְ Ez. 21. 20, [adj. ou part. Poual de הַשְּׁיִן (une épée) aiguisée, affilée, pour tuer; d'autres traduisent : cachée, réservée (jusqu'à ce jour), etc.

קַעְטָה m. (rac. קּנָטָה) Vetement : מַּצְטָה קּהְיּהְ עָם Is. 61. 3, un vetement de luxe, de gloire.

קנעטָפָּר f. (rac. בְּיַשְׁבָּא). Ce qui enveloppe, manteau: וְדַשַּׁבְּעָשִׁם Is. 3. 22, et les manteaux.

קצי מַפֶּלָח: (ע. פְי.). Ruine: מְנִי מַפֶּלָח Is. 17. 1, (Damas sera) une ruine, qui tombe, s'écroule (un monceau de ruines).

עט n. pr. m. Neh. 12. 36.

עלים m. (rac. קבּעל, pl. קבּעלים). Un vêtement qu'on mettait sur les autres habits, espèce de manteau, de surtout; il était porté par les nobles et les princes: יַבְּקַרַע אָדִיקע Job 1. 20, (Job) déchira son manteau;

I Sam. 15. 27, (Samuel saisit) le coin du manteau de (Saül), ou Saül saisit le coin du manteau de Samuel; par les princesses: מִּלְנְּלְּיֵם בְּעִירִים בְּעָלְּיִם בְּעִירִים בּעִּלְּיִם בּעִירִים IISam. 13. 18, les filles des rois étaient revêtues de robes longues, trainantes en bas; בְּעִילִ הַאֲמִיר בַּעָּמִר בָּעָבְּעֹר הַאַמִיר בּעַנִּעִּם בּעַר בּעַנִּעִּים בּעַר בּעַנִּעִּים בּעַר בּעַנִּעִּים בּעַר בּעַנִּעִּים בּענִים בּענ

מֵעִים Entrailles (v. מָּצָים).

* מֵצְין (v. בַּיִּדְ) De la source, prépos. de.

מְצְרָי m. (de פָּרְים, const. מְבְּרָים m. (de מָבְרָים, const. מְבְּרָים, מִצְרָים, מִצְרָים, מִצְרָים, const. מְבְּרָים, const. מְבְּרָים, const. מְבְּרָים, const. מַבְּרָים, const. מַבְּרָים, const. מַבְּרָים (מַבְּרָים, const. מַבְּרָים, 1° L'endroit, qui contient des sources (la vallée) en gre, ser, des cources. — 2° Source: aini מַבְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים מַבְּרָים בְּרָים בּרָים בּרְים בּרָים בּרְיבְים בּרְיבְים בּרְים בּרְ

קעינים (cheth. pour מְשניִם keri, I Chr. 4. 41) Les demeures (v. בָּשׂוֹן).

אָבְע Presser, froisser; part. pass.: אָבְעוּן: Lév. 22. 24, un animal dont les testicules ont été froissés; בָּאָרֶץ I Sam. 26. 7, et sa lance était pressée, fichée en terre.

Pou.: שְׁבֵּה מְעָכּוּ שְׁרֵיהֶץ Ez. 23, 3, c'est là que leurs mamelles ont été pressées, touchées (qu'elles se sont déshonorées).

תַּעָכָה et רְּעָבָה n. pr. 1° Maachah, une ville au pied de la montagne d'Hermon, II Sam. 10. 8: אַרַם מַעָּבָה I Chr. 19. 6, la Syrie de Maacha; de là, nom de peuple, מַבְּבָּרָה Deut. 3. 14, Jos. 12. 5. — 2° Maachah, père d'Achis, roi de Gath, I Rois 2. 39 (v. מָעִּבּוֹר,). — 3° Maachah, enfant de Nahor, Gen. 22. 24. — 4° Maachah, femme du roi Roboam, II Chr. 11. 20. — 5° Maachah, fille de Talmaï, roi de Gessur, femme de David, II Sam. 3.3. — 6° Maachah, femme de Caleb, I Chr. 2. 48. —

7º Maachah, femme de Machir, I Chr. 7. 15, 16.

אַני (fut. יִמְיל et יִמְיל.) Agir perfidement, trahir, transgresser, prévariquer: אָבְילְבְּיִּר זֹא יִמְעַל-פִּיר Prov. 16 10, sa bouche ne trahira pas la justice, ne prononcera pas un jugement inique; אָבְילִי מִעַל בַּיִּר II Chr. 26. 18 car tu as prevariqué; אַשֶּׁר מְעַלְּמָע מַעַל בַּיִּר Deut. 32. 51, parce que vous avez péché contre moi; אָבְילִי מַעַל בַּיִר Lév. 5. 21, et qu'elle aura transgressé (la loi) de Dieu; אָבְילִי מַעַל בַּיִר זְיִבְּילִי מַעַל בַּיִר אָבּילָי Nomb. 5. 27, et si elle a été infidèle à son mari; סָבּיל בַּיִרָּ Jos. 22. 20, il a transgressé, violé, la loi, en prenant ce qui avait été consacré en anathème.

שְׁעֵל m. Infidélité, violation (v. à proposes de la prévarication, un péché, contre Dieu; אַבָּל מַצַל בַּלָּב וְשָׁצִר־כָּבְל Do 21, 34, et de vos réponses ne reste que la tromperie, elles sont fausses, pleines d'erreurs.

בּעל (rac. צַלַּח, ce qui est supérieur, sur, dessus, toujours lié avec une אַמַבְיָם מְעַבֶּל : D'en haut מְשַבָּל 1º *prépos.*) Is. 45.8, (envoyez la rosée) cieux, d'en haut; en haut: אשר בשמרם ממצל Deut. 5. 8, ce qui est en haut, dans le ciel; וּסְמֵּעֵל יְמֵּל קּאַרוֹי Job 18. 16, et en haut ses branches seront coupées; suivi de >: קייבים Gen. 22. 9, sur le bois; וֹ מִשֵּׁעַל לְכוֹכְבֵּר־אֵל Is. 14. 13, au-dessus des astres de Dieu ; שַּׁרָפִרם בְּפָּדָים בְּשָּׁבֶל לֹי Is. 6. 2, les séraphins étaient au-dessus, ou : autour de lui. — 2º מַעַלָּה Au-dessus: מְשִׁבְּמוֹ וַמַשְּלֵח I Sam. 9. 2, de son épaule et au-dessus, c.-à-d. de toute la tete; מָבֶּן צִשִּׂרִים שָׁנָח וַמַצְלַח Nomb. 1. 20, (tous les mâles) depuis vingt ans et au-dessus; מַדִּיּוֹם דַּוּחוּא וַמַּצְלָּח I Sam. 16. 13, depuis ce jour, et désormais (sans cesser depuis); בַּעַלָּה מַּעַלָּה Deut. 28. 43, (l'étranger s'élèvera au-dessus de toi) de plus en plus. — 3º לְמַעְלֵח Eccl. 3. 21, תעלה הרא למעלה: Eccl. 3. 21, si elle (l'ame) monte en haut; לְמַעְלָה במעלהו Ez. 41. 7, d'étage en étage;

מעל (v. אָבּע).

למֵעל inf.: למֵעל קַרְמוֹּחָר Rituel, de faire monter, venir devant lui.

קּצְלֵי chald. m. pl.: מְּנֶלֵּר הָּמְטָּא Dan. 6. 15, le coucher du soleil.

מעל הביהם m. (rac. בלה). Action de lever: במפל ידיהם Néh. 8. 6, en levant les mains en haut.

 le cadran (l'horloge) d'Achaz, v. Is. פיר הַשַּבֵּלוֹת – 38. 8. en tête des psaumes 120 à 134, cantique des degrés, chanté par les lévites placés sur les quinze degres, ou chant avec gradation, soit en rapport du rhythme ou des sons de la voix; selon d'autres, dans le sens 1º: chant de ceux qui montaient vers Jérusalem, chant du pèlerinage. -3° Endroit haut, position élevée: יוֹאָרַם הַשַּּצְלָה I Chr. 17. 17, l'homme d'un haut rang, l'homme considéré; אַ בּוֹנֵח בַשַּׁמַיִם מַעַלּוֹתוּ Amos 9. 6, qui a établi son trône dans le ciel; ou : ses degrés, les créations de tout ordre; ou, comme צַלְרוֹחֵדוּ: ses étages.

ינילי, adj. Haut: פּעלי,א et de hautes lumières, une haute intelligence.

קעליל (Zach. 1. 4, cheth.) et

קַעלְלִּרְבְּאַל . seulem. plur. מְעַלְלִּרְבְּאַל . Actions, œuvres : מְעַלְלִּרְבְּאַל . Rs. 7, les œuvres de Dieu; מְּתַלְלָּרְבְּאַל . 17. 10, (je rends à chacun) selon le fruit de ses actions; בַּתַלְלֵּרְבָּאַל מַעַלְּלֵרְבָּאַל מַעַלְלֵּרְבָּאַל . 18. ont fait de mauvaises actions; בְּתַלְלֵּרְבָּם בַּעַלְלֵרְבָּם . Jér. 35. 15, rendez vos actions meilleures, (corrigez) amendez votre conduite.

Poste, fonction: תונים שנים שנים וויש. Poste, fonction: I Chr. 23. 28, leur poste est à côté (sous les ordres) des fils d'Aaron; וּמַצְמָר מְשָׁרְתָּר I Rois 10. בּמַצַמִר מְשָּׁרְתָּר Is. 22. 19, et il t'arrachera de ton poste (de tes fonctions).

קּנֶתְּה (rac. יְּנֶּמָה). Fond, endroit où l'on pose le pied : וְאֵרְן מְעָמָה 3, où il n'y a pas de fond, il n'y a pas où poser le pied.

קַעְּמָּסָה. (rac. מָּמֵס). Charge, poids: אֶבֶּן מַעַמְּסָה אָבֶן מַעַמְסָה Zach. 12. 3, une pierre d'un poids lourd (très pesante), qui accable celui qui la porte; selon d'autres: par laquelle on essaye et prouve sa force.

שַּנְעַמָּקִים m. pl. (rac. בְּעָמָקִים). Profondeur: מַנְמָפִירִים Is. 51. 10, la profon-

deur de la mer; אָמְנְעָפְּרִיכְּיִם Ps. 69. 15, et de la profondeur des eaux; au fig.: מְבָּעְנֵיִפְּיִם מְרָאִיִדְּךְ Ps. 130. 1, des profondeurs de l'abime (dans ma détresse) je t'ai invoqué.

(rac. מַצַנַרו) Intention, but (v. מַצַנַרו), joint avec לְמַעַן, ל avec suff. לְמַעַן, למענכם, למענק. 1° Prépos. A cause de. en faveur de : לְמַעַן בִּשְׁפַטֶּרך Ps. 48. 12, a cause de tes jugements; לְמַעַן אֲחַר וְרֶעֶר 122. 8, à cause de mes frères et de mes amis ; וּלְמֵעֵן הַוֹד עֲבִדִי Is. 37. 35, en faveur de David, mon serviteur, a cause de ce que je lui avais promis; למער קיסְיָּדְ Ps. 6. 5, à cause de , ou par, ta miséricorde (v. מַזְסְרָּהָ 25. 7, selon ta miséricorde); עַמַּרוּ אָמִר לְמַעָּן שְׁמֶך 109. 21, agis avec moi comme il convient à ton nom, assiste-moi pour la gloire de ton nom; יוֹשִׁיעם לְמֵעֵן שִׁמֹי 106. 8, et il les sauva pour la gloire de son nom: dans un autre sens: לְמַצֵּן שׁוֹרְרָר 5.9, à cause de mes ennemis (pour les confondre); לְמֵעַן אֹיְבֵר פְּדֵנִי 69. 19, delivremoi à cause de mes ennemis (pour les humilier). — 2º Conj. Pour, afin que, pour que : לְמַצֵּן תַּוֹלֵל Amos 2. 7, pour profancr, violer (mon saint nom); לְמַצֵּן הְבָרֶכְהְ נַפְּשִׁר Gen. 27. 25, afin que je te bénisse ; לְמַעָּן יְמָרֵת Osée 8. 4, pour qu'il soit perdu (c.-à-d. c'est ce qui leur fera perdre leur or, leurs richesses), ou : ce qui les perdra (les idolatres); אַבַּק בְּּדָבְּקָף Ps. 51. 6,*(j'ai péché contre toi seul) pour que tu sois reconnu juste dans tes paroles; ou, se rapportant au verset 5: (je reconnais mes péchés) pour que tu sois reconnu juste dans ta promesse (de pardonner). - Suivi de לָמַעָן אֲשֶׁר רָצָנָה Gen. 18. 19, pour qu'il ordonne; לְמַשָּׁרָ אֲשֶׁרֶר Jos. 3. 4, afin que vous puissiez connaitre.

תְּעֵנְה (rac. מָנָה). 1° Réponse: קֿעָה אָשֶׁר לֹא־טָּאָא מַצְּטָּר Job 32. 3, de ce qu'ils n'avaient pas trouvé de réponse; מַצְנָּחִ-רָּבְּ Prov. 15. 1, une réponse douce: מַצְנַח לָשׁוֹרְ 16. 1, mais de Dieu vient (est inspiré) ce que la langue

répond, prononce; selon d'autres: la réponse de Dieu qui exauce la prière.

— 2º Intention, but: מַל מָעַל מֵי לַמַּעַנֵיא Prov. 16. 4, Dieu a tout fait d'après son intention, dans un but.

לְעָנָהְ f. (rac. מְעָנָהְ בָּיְהָ בָּיְהָ בָּיְרָ בְּיִרְהְיּ וּ le sillon: מְבַּרְיִבִּי מֵבְּנָהוּ צָּבֶּי שָּׁרָה. 14. 14, dans environ la moitié des sillons, (la moitié d'un champ que peut labourer) une paire de bœufs (dans un jour); לְמַצְנִירְם; Ps. 129. 3, cheth. לְמַצְנִירְם, ils ont tiré, creusé, de longs sillons (ils m'ont fait souffrir longtemps).

לעלָה f. Ps. 129. 3, keri (ע. מַעָּהָה). מַעָנִהּה f. (ע. מַבַּהָה).

שְעֵשֵ n. pr. Maas, fils de Ram, I Chr. 2. 27.

קבין f. (rac. בעב). Douleur : לְּבַּעְבַּבֶּרָן הְּשְׁעְּבֵּרוּן Is. 50. 11, vous serez couchés, vous languirez, dans les douleurs, la souffrance.

תונו, hache, cognée: איני, וא פֿגע, Is. 44. 12, le forgeron (forge, ou : tra-vaille avec) la hache; מַצְעָה וְיִדִי חָרָשׁ בַּוֹעָבָּר Jér. 10. 3, l'œuvre faite par la main de l'ouvrier avec la hache; selon d'autres: la doloire.

ת מְעְצוֹר m. (rac. פְּצֵּה). Obstacle, empêchement: בָּי בְּיִךְ מַיְצוֹר I Sam. 14. 6, car il n'y a pas d'obstacle pour Dieu (rien qui puisse l'empêcher, l'arrêter).

אָרָ m. (rac. פֿצָר (Prov. 25. 28, (l'homme qui) ne met pas d'empêchement, d'opposition, à son esprit, qui ne sait pas dompter, retenir, son esprit.

ת בְּעָקְה (rac. נְּקְּחָה). Balustrade : רְּבְּשִׁיהָ בַּעְּקָה לְנָנְהְּ Deut. 22. 8, tu feras (un petit mur) une balustrade autour de ton toit (du toit de ta maison).

בְּעַקְשִׁים m. pl. (rac. בְּעָבְשִׁים). Chemin tortu: בְּעָבְשִׁים לְּבִּישׁוּה Is. 42. 16, (je changerai) les chemins tortus en une voie droite, unie.

ער m. (rac. פָעָרָה, v. מַצֶּרָה). 1° Nu-

dité: תְּלְצֵּיְתִי נּוֹיִם מַעֵּרֵהְ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations. — 2º Espace vide, intervalle: מַעֵּרִי אָישׁ I Rois 7. 36, (ces figures étaient gravées) dans l'intervalle; selon d'autres: à côté de chacun (des bords ou des carrés).

I בְּעֵרֶב (יִבְרב בַּיִּב). Echange, trafic, commerce, le marché et la marchandise: טְיני פַערבְבְּךּ Ez. 27. 13, 17, ils ont apporté à ton marché, ou : tes marchandises; יְשִּיבֵר 27. 27, et ceux qui font trafic de tes marchandises, ou : qui conduisent ton commerce.

II קּעָרֶב m. (rac. בְּעַרֶב). Le coucher du soleil, l'occident: אָא בְּרְדִּשְּׁבֶר Dan. 8. 5, il vint de l'occident; אָא בְּרָבּוּ Ps. 107. 3, du lever du soleil et du couchant.

קערָכָה f. Occident : אָמֶרֶכָה זהַבּשְּׁרָבָּח Is. 45. 6, depuis le lever du soleil (l'orient) jusqu'à l'occident.

תְּעֶרָה m. (rac. בְּעָרָה Endroit nu : מָנֶרְה Jug. 20. 33, de la campagne nue, dépourvue d'arbres, de la plaine de Gaba; selon d'autres : à côté de, près de, Gaba (v. מַבָּע 1° et 2°); selon d'autres : campagne couverte d'herbe (v. תַּבָּע).

קַערוֹת מְלְשָׁתִּים : f. pl. (cheth.) בְּעֲרוֹת מְלְשָׁתִּים : I Sam. 17. 23, de la plaine (ע. מְעֵרוֹת (où était le camp) des Philistins, ou (comme le keri מְשֵּבְיכִיה) du camp, des rangs, des Philistins.

קּצֶרָה f. (const. קּצֶרָה, plur. קּצֶרָה Gen. 19. 30, il demeura dans une caverne; וְיִשֶּׁב בַּבְּעָרָה Jug. 6. 2, et les cavernes; בְּצִרְה צֵּשֶׁר בְּעָרָה אֲשֶׁר Jos. 13. 4, et la caverne (selon d'autres: n. pr. et Maara) qui est aux Sidoniens.

בְּעֵרִיץ m. (rac. פֶּרַץ). Celui qui inspire la terreur: רְּהָא מַפְרִיּצְכָּם Is. 8. 13, et qu'il soit votre terreur, celui qui vous inspire une sainte terreur.

קּעָרֶהְ m. (rac. קּעַרְהַ). Disposition, projet : מַעַּרְבֵּר-לֵב Prov. 16. 1, les dis-

positions du cœur, c.-à-d. ses conseils, projets.

קַערָכָה f. (pl. מַעַרָכָה, rac. שָׁבַרָּה). Disposition, préparation, rangée: נֵרֹח המערכה Exod. 39. 37, les lampes du chandelier rangées, ou préparées, par les prêtres; בַּמַעַרְכַה Jug. 6. 26, (construis un autel) dans un endroit bien disposé, convenable, ou : avec ses rangées de bois; מַשַרֵכוֹת Lév. 24. 6. (les pains de proposition seront placés) en deux rangées, piles; une armée rangée en bataille, camp, bataille: ו מַעַרָבַח לִּקרַאַת מַעַּרָבַח I Sam. 17. 21, ordre de bataille en face d'ordre de bataille (armée contre armée); אַנֹכִי חַבָּא קרה בינכת 4. 16, je reviens de la bataille, ou : du champ de bataille; מערכות ישראל 17. 10, toute l'armée d'Israel ; מַשַּעַרכות פּלְשָׁחִים 17. 23, (keri) du camp des Philistins (v. מֶצֶרוֹת).

לְנְתִּהָּ לֵּנְתְּהָ f. Meme signif.: - יְנְתְּהָּ רְנְתְּהָּ Lev. 24. 7, tu mettras sur chaque rangée, pile (des pains); שְׁלְּתֵּן II Chr. 29. 48, la table sur laquelle les pains étaient rangés, exposés; et ces pains: לָּתָּם תַּשַּׁנְרֶבֶּה I Chr. 9. 32, les pains de l'exposition.

sont nus: אין חופל המיך וו (rac. בְּעַרְמִּים). Ceux qui sont nus: וְכָל־מַּעְרָמֵיה ווְלְּבִּישׁוּ II Chr. 28. 15, ils vetirent tous ceux d'entre eux qui étaient nus.

קאָרָה (endroit nu, sans arbres) n. pr. Maarath, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

קבשה ה. (rac. קבשה, const. בְּבַשָּׁה, const. מְצְשָּׁה, avec suff. מְלַבְּשָּׁר, avec suff. מְלַבְּשָּׁר, avec suff. מְלַבְּשָּׁר, avec suff. מְלַבְּשִּׁר, avec suff. מְלַבְּשִׁר, מַבְּשָּׁר, מַבְּשָּׁר, מַבְּשָּׁר, מַבְּשָּׁר, מַבְּשָּׁר, מַבְּשָּׁר, avec sufficient and average and average average. Av. 3, quelles sont vos occupations? a quoi vous occupez-vous?

בּאַבְעָשִׁיד Exod. 5. 4, (pourquoi détournezvous le peuple) de ses occupations. travaux ? במצשה עבורה בית השלחים I Chr. 23. 28, et (dans) les fonctions qui regardent le service du temple: שׁשׁהו רמר בובעטרו Ez. 46. 1, les six jours où l'on travaille, les jours ouvriers (opposé au sabbat); חַבֶּעשׁה הַרַע אֲשֵׁר נַעֲשָׂה Eccl. 4. 3, les œuvres si mauvaises qui se font (sous le soleil), exact. la mauvaise manière d'agir qui a lieu, etc. - 2º Le fait, l'action : דַּעָּעָשָׂה אַשָּׁר עַשָּׂה לִּרְשִׂרָצֵל Jug. 2. 10, les faits (merveilles) que (Dieu) a accomplis pour Israel ; מַה־הַשַּׁצְשַׂרו הַוָּה אַשֵּׁר צַיִּשִּׁירַתִּם Gen. 44. 15, quelle est cette מַכַל־דַשַּׁעַשִּׁים ? action que vous avez faite אַטַר־עַשׂוּ I Sam. 8. 8, comme toutes les ברום הַשַּעַטָּה ; actions qu'ils ont faites 20. 19, le jour de ce fait (où Saul voulut tuer David); selon d'autres : le jour de travail, jour ouvrier, v. 1°.— 3° La chose faite, œuvre, ouvrage: בְּעַמֵּח אָצְּבְּעֹחֶיךְ Ps. 8. 4, (les cieux) ouvrage de tes doigts; בַּל-מַעֲשֵׁרוּ 103. 22, (vous) tous ses ouvrages (vous tous que Dieu a créés); מַּצְשֵּׁחֹ:יְדֵי אָרָם Deut. 28, les ouvrages des mains de l'homme (les idoles); מַצְמֵּה הֹשָׁב Exod. 26. 1, ouvrage d'un artiste ; מַצְשַׂה רָשָׁת 27. 4, ouvrage en forme de rets; אַנִי מַעַשִּׁי לְּכֶּלֶהְ Ps. 45. 2, je dis mon œuvre (mon cantique) au roi; mm וֹפְעָשֵׁח הַאִּדָקָח שׁלום Is. 32. 17, l'ouvrage (le fruit) de la justice sera la paix. -4º Le fruit du travail, le bien : ਪਾਰਤੂਤੂਤ I Sam. 25. 2, et son bien, ses possessions, étaient sur le Carmel: במירה בששרה Exod. 23. 16, les prémices de ton bien, de ton blé (fruit de ton travail).

TYP (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 12.

מְעַשֵּׂיְהוּ et מְעַשֵּׁיְהוּ (œuvre de Dieu) n. pr. 1º Maasias, prêtre, Jér. 21. 1. — 2º I Chr. 15. 18, et plusieurs autres.

קבשר ביל dix, const. בְּעֲשֶׁר dix, const. בְּעֲשֶׂר פּל. La dime: בַּעֲשֶׂר בָּלּל. 14. 20, (Abraham lui donna) la dime de tout (ce qu'il avait pris); קבְּשִׁר בִּר

תַּעְטֵּר תַּבּצְטֵּר Nomb. 18. 26, et תַּבְּעֵטֵר Neh. 10. 39, la dixième partie que doivent donner les lévites, de la dime qu'ils reçoivent; תַּבְּעַטֵּר Deut. 26. 12, l'année de la dime, chaque fois la troisième année, où la dime appartient aux pauvres (תַּבְּעֵּלֵר עֵנִי).

הוֹשְׁשְׁחָבׁי f. pl. (rac. מְצַשְׁקּוֹת). Oppression, extorsion: אָבְיבָי מְצַשְׁקּוֹת Prov. 28. 16, (un prince) grand oppresseur; מֹצֵים מְבָבֵי מַצְּשִׁקּוֹת Is. 33. 15, qui dédaigne le profit, le bien acquis par extorsion.

ης n. pr. d'une ville en Égypte, Osée 9. 6. Memphis, appelée pi, Is. 19. 13, et Jér. 2. 16.

אָבְּיִי (rac. פָּגַע). Attaque; concret, l'objet que l'on attaque : לְּמִּלְנִי לָּדְּוֹ Job 7. 20, (pourquoi m'as-tu mis) un objet d'attaque pour toi (en butte à tes traits)?

⊓ਜ਼੍ਰੇਸ਼ m. (rac. ਜ਼ਸ਼੍ਰ). Expiration: ਜ਼ਸ਼੍ਰ ਈਸ਼੍ਰੇਸ਼ Job 11.20, l'action de rendre l'âme, la mort; selon d'autres: le souci de l'âme.

קַּבְּי m. (rac. מָּבָּה). Soufflet (de forge): יְבָּיִהְ Jér. 6. 29, le soufflet brûle, est tout rouge (à force d'avoir soufflé le feu).

אַפְבּשָׁח et מְּפְבּשָׁח n. pr. 1° Mephiboseth, fils de Saul, II Sam. 21. 8. — 2° Mephiboseth, fils de Jonathan, 4. 4.

י אָפִים n. pr. Muppim, fils de Benjamin, Gen. 46, 21.

קביץ m. (rac. מרץ). Instrument qui brise: מַּקִּיץ יְהָיָב Prov. 25. 18, un marteau, ou: une massue et une épée.

ת. (רְמֵל הַ חַבְּּלְי הַשְּר הַ חַבְּּלְי הַ חַבְּּל הַ בְּשְׁבִּיר Amos 8. 6, et nous vendrons les criblures du blé; מַקְלֵי בְּשֶׁרוֹ Job 41. 15, les parties tombantes, pendantes, de sa chair (du leviathan).

קלְאָה f. (rac. פֶּלָּאָה). Merveille: מְּלָאוֹת תְּמִים תַּיְנִים Job 37.16, (connaistu) les merveilles de celui dont la connaissance est parfaite, infinie? (V. מְּלָאָה) à אַלָּאָ Niph.)

קלנה f. (rac. אַל Classe, division:

אבית אָבית אָבית אָבוּת לְבִית אָבית אָבוּת les divisions et les familles (v. תּוֹלֶם).

מפץ

לְּפֶּלֶה (rac. מָפֵל, Écroulement : מְפֵּלָה Is. 17. 1, une ruine qui s'écroule, un monceau de ruines.

קרְבּקּלְה (Ce qui s'écroule, ruine : אַבְּמַבְּלְּה Is. 23. 13, il les a changés en ruines; לְבָּבּלְה לְבַבּּלְה לְבַבּּלְה בַצּירָה לְבַבּלָה 25. 2, cette ville si forte (tu l'as changée) en ruines.

תּפְּלָט m. (rac. מָּלָט). Refuge: אַחִישָׁה Ps. 55. 9, je chercherais vite un refuge pour moi (je me sauverais vite).

הוח ליבל (rac. אָבּיר horreur, abomination]. Idole: אָטָּר בְּשְׁנָאוּ הִפְּלָצָּר I Rois 15. 13, parce qu'elle avait fait une idole; הְּבָּלְצָר (même verset) son idole.

אַפְלְשֵׁרְשֵׁר Ex. unique: מְּמְרְשֵׁרְשֵּׁר Job 37. 16, selon les uns, comme מְּמָרְשֵׁר בָּפְּ 36. 29, la tension, ou : l'étendue des nuées, comment Dicu les a tendues, ou étendues; selon les autres (de בַּפָּׁלָּשׁ balance), le balancement, les mouvements, des nuées.

קָנֶל m. (rac. מְּנֵל). Œuvre : קָּנֶל קרָל Prov. 8. 22, (j'étais) avant ses œuvres, ou : la première de ses œuvres.

קּמְעֶלְה f. Œuvre : מְּמְעֵלְה Ps. 46. 9, voyez les œuvres de l'Eternel. היפֵּעָת (v. מַפַּעָת).

וְאָפֶע m. (rac. נְפֶּעְין). Un instrument qui brise, qui tue : יְאִישׁ מְּלִי בַשְּׁצִוֹ מְּיִרִיּוֹ Ez. 9. 2, chacun avait à la main une arme meurtrière, un instrument de mort.

עפּען־אַתַּח לִי : Jér. מַנַען־אַתַּח לָי Jér.

51. 20, tu es un marteau pour moi (à mon usage).

קַרְיָּבְי (מְרַעְּרָ m. (rac. יְשָׁרָעָ). Ex. unique: יְשִׁרֹבְּיוֹי יִשְׁרַבְּיוֹ Jug. 5. 17, et il (Aser) réside, reste, dans ses ports, ou : près des baies de la mer; selon d'autres : il reste dans ses places ouvertes (pour les défendre contre l'ennemi qui pourrait facilement y entrer).

קרָקְתְּ f. (rac. בְּבֶּרָקְתְּ Les vertèbres du cou, nuque: וַמִּבְּרָבְתּ I Sam. 4.18, et (sa nuque) son cou se rompit.

שְׁלַפְּרָשׁ: Job 36. 29, l'étendue, ou la suspension, des nuées; selon d'autres: leur division, variété. — 2° La voile: ביָרָה מְּלְשִׁרְּעָב Ez. 27. 7, ta voile a été faite (de fin lin, etc.).

תְּפְשְׁעָה f. (rac. פָּמֵע Ex. unique : תַּבְּשְׁעָה I Chr. 19. 4, jusqu'au haut des cuisses (jusqu'aux parties).

I תַּמְפָּתְּה (rac. תַּחַפָּ, const. תַּמְפָּתָּה L'action d'ouvrir: תַּמְפָּתִּה I Chr. 9. 27, ils étaient chargés (de l'ouverture) d'ouvrir les portes; תְּמָפֶּתְּה תְּמָּתְה Prov. 8. 6, (et l'ouverture de mes lèvres) mes lèvres ne s'ouvrent (que pour dire des choses justes).

II בּמְבְּחַה מַּתּה (rac. בְּיִה בַּיתּה בָּיִר Jug. 3. 25, ils prirent la clef; אָת־תַּבְּּמְתַּחַ וּבּּלְתָּה נַבְּילִת נַבְּלְתִּה Jug. 3. 22, la clef de la maison de David.

קלידַודּוֹלַג : Soph. 1.9, tous ceux qui sautent par dessus le seuil (des maisons) pour voler ce qui s'y trouve; selon d'autres, le seuil du temple, imitant la superstition des Philistins, v. I Sam. 5. 5: על־הַמְּבָּן דָבוֹן (les prêtres ne mar-

chent pas) sur le seuil du temple de Dagon; בְּּמְבֶּלְ וַיִּצְּעֵי Ez. 46. 2, le seuil de la porte.

(מיץ .v) מץ (מיץ .v).

אַנְטָ (une fois מַבָּיִר pour מָבָאָר, fut. אציי, inf. אציי, avec suff. מציי, part. and, une fois and, fem. rand et rand) 1º Parvenir à une chose, recueillir, gagner, acquérir, recevoir, trouver: אם עד הַכְּלִית שָׁהֵי הִסְצָא Job 11. 7, prétends-tu parvenir au but, ou à la connaissance parfaite du Tout-Puissant? ניסצא בשנה החוא מארו שערים Gen. 26.12, il recueillit cette année le centuple; ון פון־טַצָא לו עַרִים תִּצְרוֹת II Sam. 20. 6, de peur qu'il ne gagne, qu'il ne se rende maître de quelques places fortes; אַבָּאַ חַבְּמֵח Prov. 3. 13, (l'homme) qui a acquis la sagesse; לָמִצְאֵי רַעָּה 8.9, pour ceux qui ont trouvé, acquis, la science; י און לי Osée 12. 9, j'ai gagné, amasse, de la fortune ; לא־מָצַאוּ חַווֹן מָדֵי Lament. 2. 9, (les prophètes) n'ont pas obtenu, reçu, de visions de l'Eternel; וּמְצֵרֵי שָׁאוֹל מְצֵאוּנִי Ps. 116. 3, les angoisses de la tombe (du Schéol) m'avaient atteint, assiégé; אַם־לֹא מַצָּאַר י קדו הַי Lév. 25. 28, mais si sa main n'a pas trouvé, n'a pas acquis, de quoi (rendre le prix) ; וָכִּי־בַּמָּיר מָצְאָת יַדִיי Job 31.25, et de ce que ma main a trouvé, amassé, beaucoup de biens; וּלְבֵּח אֵיך בשרח מצאר II Sam. 18. 22, tu ne trouveras aucune bonne nouvelle à annoncer, exact. aucune bonne nouvelle ne t'arrive, ou : cette nouvelle n'obtient rien (tu n'auras pas de récompense si tu l'annonces); לא פָצָא אָר־דַוּהְרַפִּים Gen. 31.35, mais il ne trouva point les Theraphim; ולא־מַצארי בו מָאוֹמָדו I Sam. 29. 3, je n'ai trouvé en lui rien (de coupable, rien à blamer); בשַּׁרוּ לָּךְ אֲשֶׁרי קקצא ידָק I Sam. 10. 7, fais ce que ta main trouvera, ce qui se présentera (sous ta main) à faire, ce que tu pour-ינל אַשֶּׁר הִּסָצָא יַרָך לַצַשוֹת ; ras ou voudras Eccl. 9. 10, tout ce que ta main trouvera à faire (tout ce que tu pourras

faire); לא פיצאחם חידתי Jug. 14. 18, vous n'auriez pas trouvé (deviné) mon enigme; לה פצא אַרדיַוּיִזִּיים I Sam. 20. 21, (trouve) cherche les flèches. — 2º Arriver, atteindre, rég. direct : בַּרֶרָה בַּרֶרָה Exod. 18. 8, (toute la peine) qui leur est arrivée dans leur chemin, voyage; בַרַע אָשֶׁר יִמָּצָא אֱר־אָבִי Gen. 44. 34, (de peur que je ne voie) le malheur qui arrivera à mon père; אָר מַל־דַשׂיָאוּת אוֹחָם Jos. 2. 23, tout ce qui leur était arrivé ; לא תַּמְצֵאָך רֵד־שָׁאוּל אבר I Sam. 23. 17, la main de mon père Saul ne t'atteindra pas; avec לי אַנָּאַניאַ כ יַדָּהְ לְכַל־אִיבֶּיף Ps. 21. 9, ta main atteindra tous tes ennemis. — 3° Suffire à quelque chose ou à quelqu'un : פּנָצָא אומ לושם Nomb. 11. 22, pour que cela leur suffise (égorgera-t-on assez de brebis et de bœuss pour les rassasier?), ou : (si on les égorgeait tous) cela suffiraitil (pour les rassasier)?

Niph. passif: בָּלַל אֲשַׁר־יִפֶּיצָא לוּ Deut. 21. 17, dans tout ce qui lui est acquis, tout ce qu'il possède; נָמָצָאוּ דָבֶרֶיך Jér. 15. 16, quand les paroles me sont parvenues, quand je les ai reçues ; וַחַיִבְּכָּה באָדן הִנְּצֵא Job 28. 12, mais la sagesse où est-elle acquise, où la trouvera-t-on? תַאִישׁ אַשֵּׁר נִמְצָא תַּגָּבִיעַ בְּּרָדוֹ Gen. 44. 17, celui dans la main de qui (chez qui) la coupe a été trouvée; הוֹבָיאַאר־תוֹבי I Chr. 29. 17, ton peuple qui se trouve (est réuni) ici ; בָּל־דַוּבְּטֶּף דַּוּנְהָצָא בְאֶרֶץר מצרים Gen. 47. 14, tout l'argent qui se trouvait, qui était, en Egypte; ישָשַיּ 19. 15, tes deux filles qui אסר וכו présentes; אָם־הַּיִּרְיָשׁנוּ יִבְּיבָא לָּךְ I Chr. 28. 9, si tu cherches (Dieu), il se fera trouver de toi (tu le trouveras); לא־יִשְּבֵא לֵנוּ דַּוֹדֶוּר Jos. 17. 16, la montagne ne suffit pas pour nous(v. Kal3°); ילא ישצא לוום Zach. 10. 10, et (ce pays) ne suffira pas pour eux ; * נִמָּדָא וָאֵרן שֵׁרו אַל־פִיצִּראַאּרודׁ (Dieu) existe, et il n'y a pas de temps pour son existence (elle est infinie, éternelle).

Hiph. 1º Faire parvenir: וְלֹא חִמְצִּרְתְּךְּ II Sam. 3. 8, et je ne t'ai pas fait parvenir (ne t'ai pas livré) entre les

אָני m. (rac. מַצַב ou מַצַב). 4° L'endroit où l'on est placé, où l'on se tient: בּינְילֵי יְבְּיבְּי Jos. 4. 3, 9, l'endroit où les pieds des prêtres se sont arrêtés; la place, le rang, qu'on occupe: בַּיבָּיִיםְ יְבִינְיים Is. 22. 19, je te repousserai, chasserai, de ta place, de ton rang. — 2° Poste militaire, garde: מַצַב וְבִּיבְיִים I Sam. 43. 23, un poste, une garde avancée, des Philistins; יִיים מַצַב וְבַיבִּים 14. 15, les soldats en garnison, et ceux qui étaient allés pour dévaster, piller.

בּצְים, m. Fort, machine de guerre: בְּבֶּרְהְ כְּלֵרְהְ מָבָּר וֹגָי בְּלַרְהְ מָבָּר וֹגָי בְּלַרְהְ מָבָּר וֹגָי בְּלַרְהְ מָבָּר וֹג 29. 3, j'élèverai des forts, des machines de guerre, pour t'assièger.

עַּצְּכָּה f. Poste : אַנְשֵׁי וַשַּׁשְּׁבָּה I Sam. 14. 12, les hommes de la garde avancée (v. בַּשָּׁב 2°).

קּבְּקְרָּתְ Zach. 9. 8, je camperai autour de ma maison comme une garde (v. מַּבֶּבָּע יָּיָרָ ; selon d'autres, pour מַבָּבָּי ; je camperai (moi-même) autour de ma maison (pour la défendre) contre l'armée ennemie.

 arbres) reste, subsiste, (ainsi) leur race fougueux; au fig.: יִּמְצַוְלוֹחַיִּהְ 13. 27, (la race des hommes qui subsisteront) sera une semence (race) sainte.

קצְּבָיָה n. pr. d'un endroit, Mesobaia, I Chr. 11. 47.

עבֿאַבֿע (גי עבֿאַבּבּ).

רְּצָּדׁ (rac. מָצֵד ou מָצֵד, plur. מְצָדֹּה). 1º Cime de rochers escarpés, ou lieu נַיָשֶׁב דָּוָד בַּמִּדְבֶּר בַּמִּצָדוֹת: fort, inaccessible I Sam. 23. 14, David demeurait dans le désert sur de hauts rochers, ou : dans des lieux très forts; פַצַרוֹת סָלָעִים וֹסְשׁנַבּוֹ Is. 33. 16, des forts dans les rochers, ou : des rochers fortifiés, seront sa sécurité, son refuge.— 2º Citadelle: וַיַּיָשֶׁב דָוִר בַּמְּבָּר I Chr. 11. 7, David demeurait dans la citadelle; וַהַּמְצֵרוֹת וֹרְתְּשָּׁטְת Jér. 48. 41, et les citadelles sont prises.

וֹשָׁתִית מַצִּית 1º Sucer : שָׁתִית מַצִּית Is. 51. 17, tu as bu (le calice), tu l'as sucé, vidé (jusqu'à la lie); שִׁמֶּרֶיתוֹ יִמְצוּי Ps. 75. 9, ils suceront sa lie. — 2º Presser un objet pour en faire sortir un suc, un liquide; ניִמֵץ טֵל מְן־תַּגְּיָה Jug. 6. 38, il exprima la rosée de la toison (il fit sortir la rosée en pressant la toison).

Niph. passif du Kal. וּמֵר מַלֵּא רָשָּׁצה יּ יבים Ps. 73. 10, et de l'eau (une coupe) pleine est bue par eux. — 2º וְנִמְצֵח דָמוֹ Lév. 1. 15, et le sang en sera exprimé (on le pressera pour en faire sortir le sang), v. פצץ.

ן מַצָּח f. (rac. מָצָים). Adj. et subst. Ce qui est sans levain, azyme : תַּלֵח מַצָּה אַדֵּוּת Lev. 8. 26, un pain sans levain ; plur.: יְחַלֹח מָצֹח Exod. 29. 2, et seul האבל משוח 13.6, tu mangeras des pains azymes (pendant sept jours); מַג נַשָּׁמֵשׁוֹח 23. 15, la fête des azymes, la Paque. II מַּצָּה f. (rac. מַבֵּה). Querelle : אַהָּב Prov. 17. 19, qui aime les querelles.

מּצְה (source?) n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 26.

יְּצְהָלְה f. (rac. צַּחַל). Hennissement: ים שול מְצְחֵלוֹת אַבִּירַיז Jér. 8. 16, du bruit des hennissements de leurs chevaux

et ta lubricité.

לצור m. (pl. מצודים). 1° Rets, filet (de אַטר־דִּרא מְצוֹדִים Eccl. 7. 26, elle est un filet (comme un piége). -2º Prise, capture: סצור רַעִים Prov. 12. 12, la capture des méchants (ce qu'ils prennent de force). — 3º Citadelle (v. יסצר (מְצָּד Eccl. 9. 14, de grands forts, des citadelles.

מצור m. (rac. אבי). Filet, rets: וּמְצוּדוֹ עַלֵּי חִקִּיקוּ Job 19. 6, il m'a environné de son filet (rets).

במצורה : 1º Rets (מצור . ע קצורה). מיצורה בערו Eccl. 9. 12, (comme les poissons pris) dans le rets fatal. — 2º Citadelle, fort : יְבָאָרוּ בַּמָּצֹרוֹח Ez. 19. 9, on le mena (renferma) dans un fort.

קשורָה f. Même signif. 1° (rac. צאר) Capture, proie : בֵּוַרָבֶן לִמְצְרָה Ez. 13. 21, (et ils ne seront plus) une capture, une proie, entre vos mains. - 2º Rets: וֹנְתְּשֵּׁשׁ בְּּמְצַוּדֶרָתִי Ez. 12. 13, il sera pris dans mon rets (de בוד . — 3° (ע. ביד): על-שור סלע ופעורדו Job 39. 28, sur la cime du rocher, et dans la montagne inaccessible; וְדַוָּד אָז בַּמְצוּדְדָה II Sam. 23. 14, David était alors dans la citadelle; פּאַבַרו בִּיוֹן 5. 7, la forteresse de Sion ; מע fig.: יַר סַלִּעִר וּמְצוּרָחִר Ps. 18.3, l'Eternel est mon rocher et ma forteresse; plur.: לְבֵית מְצִּרּוֹת Ps. 31.3, (sois pour moi) une citadelle très forte, un asile assuré.

קאָנָה f. (rac. פֿאָנה, pl. היאָנָה). Ordre , commandement, précepte; princip. de Dieu: בְּצֵרֵת תַשֵּבֶּלֶהְ הִירא II Rois 18.36, c'était un ordre du roi; דּוְבַרְהָּם אָת־בָּל-מִצְּוֹת תַיּ Nomb. 15. 39, vous vous souviendrez de tous les commandements de l'Eternel; אַתַּת סִבֶּל־סִצְוֹת דֵי אֲשֶׁר לֹא־חֵבְשָּׁרנָת Lev. 4.13, (s'ils transgressent) un de tous les préceptes de l'Eternel, concernant des choses qui ne doivent pas être faites; s'ils commettent des choses qu'il a défendues; le précepte d'un homme : ישמר מצוחר נחות Prov. 7. 2, observe (suis) mes préceptes, et tu vivras (dit Salomon); מִצְנֵת תַּלְנִיָּם Neh. 13. 5, ce

qui est ordonné pour les Lévites, c.-â-d. la part qu'on doit leur donner, qui leur est due d'après la loi; " المنابع المنابعة ال

קצוֹלָה (rac. יבּילָּה, v. רְּצִילָּה). Fond, profondeur: בְּיִדְּהּ בִּעְצִילִה Exod. 15. 5, ils sont descendus, tombés, dans les profondeurs (au fond de la mer); אַבְּיִבְיִים בְּעָצְלִיה בְּעָצְלִיה בְּעָצְלִיה לָּבְּעָבְיִה בִּעְצִילִיה dans les ténèbres (les lieux ténèbreux) dans les profondeurs (la tombe).

קצולה f. Même signif.: יתַּשְׁלִּיבֵּנְי מְצוּלָה Jon. 2. 4, tu m'as jeté dans la profondeur (de la mer); כל מְצוּלִהוֹ יְצוּר Zach. 10. 11, toutes les profondeurs du fleuve; מִין מְצוּלָה Ps. 69. 3, (dans la boue de l'abime) dans une boue profonde.

Plup m. (rac. pux, v. pux Hiph.). Colonne, pilier: אָרָץ Puxp I Sam. 2. 8, les piliers (les fondements) de la terre; puxp puxp 14. 5, (un de ces rochers) était droit comme une colonne, c-à-d. escarpé du côté du nord; selon d'autres, part.: était situé du côté du nord.

תעוקה (v. הְצִיקּה). Angoisse, tourment: היביקה הקציקה Soph. 4. 15, un jour d'affliction et d'angoisse; הְצִיבְּיִהְיּ Ps. 25. 17. fais-moi sortir, délivre-moi, de mes tourments, de l'extrémité où je me trouve.

תְּעֵיף m. (rac. מַצּרֹי 1º Angoisse, misère: בְּעִיבְּיר וּבְעָבִיר Deut. 28. 53, dans la détresse, ou misère, et dans l'angoisse. — 2º Siége d'une ville: בְּעָבְיִהְ עָצִרֹי בָּצִרֹי בָּצִרֹי בָּעָבִיר בַּעָרָי בָּעִבּיר בַּעָּבִיר בַּעָרָי בָּעִבּיר בַּעָּבִיר בַּעָרָי בָּעָבִיר II Rois 24. 10, la ville fut assiègée (soutint

un siège). — 3° Des machines de siège, circonvallation, camp des assiègeants: Deut. 20. 20, et tu construiras des machines de siège, ou : tu feras des circonvallations autour de la ville. — 4° Forteresse, citadelle : אָרְרַצְּבָּרִ עֵּלִּיבְּעִּצִּרִ Hab. 2, 1, je me placerai sur (les remparts) de la citadelle ; עִיר כְּצִּוֹר Ps. 60. 11, une ville fortifiée ; עַּרֵי כְּצִּוֹר , des forteresses.

יאֹבֵי מְצוֹר (מְצְרֵים n. pr. (pour בְּאַבִּירָם): יַאַבְּיר Is. 19. 6, 37. 25, II Rois 19. 24, les rivières, ruisseaux, de l'Egypte; d'autres traduisent: les rivières resser-rées, profondes.

קצוּרָה (rac. אביר. Rempart, forteresse: זָג 29. 3, וְמְלֵּהְה פָּגַרְה 1s. 29. 3, j'élèverai des fortifications, des remparts contre toi, pour t'assiéger. — 2° וַרְתַּאַבְּרִּהְת 11. 11, il renforça les forteresses, les rendit plus fortes; עָרֵי מְצִּרָה 14. 5, et שְׁרֵי מְצִּרָּה 14. 10, des places fortes.

ינְאָרָהְ (rac. מְצָהָה). Querelle, guerre (v. II אַנְשֵׁי מַאָּרָהְ: Is. 41. 12, les hommes qui te faisaient la guerre, tes ennemis.

תְּמֵים m. (avec suff. יוֹקְים). Front:
הְצְּיִם הְּיִחְיִּהְ Ez. 3. 7, (ils sont) durs de
front, opiniâtres; הְּיִּבְּיִהְ בְּיִרְּיִּהְ Is. 48.
4, et ton front est d'airain, (tu es endurci, opiniâtre); יוֹיָם הַיִּבְּיִּהְ וּצְיַבְּיַ Jér.
3. 3, (tu avais) le front, c.-à-d. l'impudence, d'une femme débauchée; pl.
const.: היוֹיוִצְיִם Ez. 9. 4.

אַרְאָיִה f. Cuissard: אַיּבְיּה אַרָּה I Sam. 17. 6, et des cuissards d'airain.

י אָיָאָרְ f. Existence (v. אָבֶּיָ Niph.). אַנְיְאָרָן f. (rac. אַבָּיָ). Sonnettes, grelots: מְצִיאָרוּת דַּפּוּר מַנּסי, les sonnettes, grelots, du cheval.

קּצְלְתַּיִם f. duel (rac. בְּלַל חַיִּם f. duel (rac. בְּלַל

instrument de musique, les cymbales: אָאָסָף מַּמְּצִּלְּמִיִם מַּשְׁמִיבּ I Chr. 16. 5, et Asaph jouant des cymbales.

רְּשָׁלְּיִת f. (rac. רְּשָׁבְּי). La tiare du grand prêtre: שִׁי בְּשִׁרְ Exod. 28. 39, une tiare de fin lin; יְּמָיִר בִּיבְּיָּ בְּעָּר Ez. 21. 31, ôter la tiare (au grand prêtre), ou: ôter le diadème (au roi), inf. pour יִינִי j'ôterai.

עַבְּר (rac. אָבֶי). Couche, lit: מִי־קְצֵּר תַּשְּׁמֶּע וֹבִי קַצֵּר תַּשְּׁמֶּע Is. 28. 20, car le lit est (trop) court.

אַנְיִי (צְּבֵּר Ps. 37. 23, les pas de l'homme (sont conduits) par Dieu; ביי מְצְבֵּר נָבָר Dan. 11. 43, (les Libyens et les Ethiopiens) suivront ses pas, seront dans sa suite.

קּבֶּעיְרָה adj. f. (rac. בָּצָר, Très petite: מֶרֶרְאַדֵּח מִּגְּיִרְה, Dan. 8. 9, une corne très petite.

עָּבֶּי m. (rac. בָּבֶּי). Petitesse, exiguité: קַבָּי Job 8. 7, ton commencement, ton premier état, sera très petit, paraîtra comme un rien; très petit, paraîtra comme un rien; Gen. 19. 20, et cette ville est d'une petite étendue (elle est petite); du nombre : בְּבָּבֶּי אַנְטֵּים II Chr. 24.24, avec un petit nombre d'hommes; du temps: בַּבְּבֶּי Is. 63. 18, pour peu de temps, seulement pendant un temps fort court; בְּבִּבְי Ps. 42. 7, de la petite montagne, Sinaï; selon d'autres: n. pr. du mont Misar.

קבְּקְּהָ m. (rac. בְּלְבָּהְיּ). Lieu élevé d'où l'on voit au loin, donjon: בֵּל-מִבְּשָּה Is. 21. 8, je me tiens en haut du donjon, j'y fais sentinelle; בָּל-תַּבְּעָּהָּת II Chr. 20. 24, sur un lieu élevé d'où on découvre le désert.

ገን ቦ n. pr. de plusieurs villes: 1º Masepha, appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 38. — 2º Ville dans Moab, I Sam. 22. 3. — 3º Ville appartenant à Benjamin, Jos. 18, 26. — 4º Masepha dans Galaad, Jug. 11. 29. — 5º La vallée Masepha, Jos. 11. 8.

קּאָכְּה n. pr. 1° d'une ville dans Ga-

laad, Jug. 10. 17, aussi אָלְּפָּד 11. 29 (v. l'explication des deux noms, Gen. 31. 50, 51). — 2° D'une ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jug. 21. 1, I Rois 15. 22.

בּמָרָ m. pl. (rac. אָבֶּבָּיָ). Endroits cachés ou choses cachées, trésors: Obad. 6, ses endroits les plus cachés, où ses trésors ont été fouillés, ou : découverts.

רְצַיְּטָ Sucer, savourer (v. הְּבָּטָּ): אָנְסִיּקּי Is. 66. 11, afin que vous suciez, savouriez.

תוביית ח. pr. L'Egypte (la forme duel de la haute et de la basse Egypte), aussi אָרֶץ מְצְרִים Gen. 45. 20. — Des habitants: מְצִרִים Gen. 45. 2, les Egyptiens l'entendirent; le verbe quelquefois au sing.: יִיֹשְׁיִ בְּצִרִים Exod. 14. 25, et les Egyptiens dirent; מְצִרִים בָּצִרִים Gen. 39. 1, un Egyptien; fém. מְצִרִים 12.12; fém. מְצִרִים 12.12; fém. מְצִרִים Exod. 1. 19. — La souche: Mizraïm, fils de Cham, Gen. 10. 6.

קּצְרֵף m. (rac. קּבְּיָם). Vaisseau qui sert à faire fondre : פְּצָרֶת לַבֶּּטָף Prov. 17. 3, le creuset pour (éprouver) l'argent.

Pp m. (rac. ppp). Corruption, pourriture: תְּהָי pp בְּשֶׁ מֵּחָר Is. 3. 24, et a la place du parfum sera (l'odeur) de la pourriture; בְּשָׁר מַשָּׁ מַּשָּׁ מַּשָּׁ 5. 24, leur racine sera comme la pourriture, sera pourrie.

קקר (rac. נְקֵב). Instrument qui perce, troue, marteau pointu, puis en génér. marteau : בְּבֶּרָשְּׁר Is. 44. 12, au moyen des marteaux, il forme

(l'idole); אָרְשָׁבִּין רוֹשְבָּין I Rois 6. 7, et les marteaux pointus (pour travailler la pierre) et la cognée.

וְהַשֶּׁם f. (v. מַּשְּׁבָח). 1° Marteau : הַּיָּשָׁם אַז דְּשָּׁשָׁם אַנוּ 10g. 4. 21, elle prit un marteau. — 2° Le creux : קּאֶל בַּשֶּׁבֶּה מָּנִר Is. 51. 1, (jetez vos regards) sur le creux du puits, la carrière profonde.

תַקְרָה n. pr. Makkeda, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

ימקונישו . (rac. בובש, avec suff. מִקּונישׁוּ une fois מְקְרָשׁוֹי). 1° La chose sacrée, consacrée; אַר־מְקּוֹיִשׁי מְשֵּׁנוּ Nomb. 18. 29, (la part) qui en est consacrée à Dieu. — 2º Lieu saint, sanctuaire: ינשו לר מקוש Exod. 25. 8, ils me feront un sanctuaire, le tabernacle; דָּבָנוּ אֱיַד בים של I Chr. 22. 19, et bâtissez le sanctuaire de Dieu, le temple; aussi ו מְקוֹם מְקוּטָׁד Is. 60. 13, le lieu de mon sanctuaire, et מְכוֹן מִקְנְשׁו Dan. 8. 11, le lieu de son sanctuaire; plur.: מָקַרְטֵּר פרח בי Jer. 51. 51, et מְקַרְשֵׁי־אֵל Ps. 73. 17, les sanctuaires, les lieux, les portiques du temple; mais אַכְקְרָשֶׁר רָשֶׂרָאֵל Amos 7. 9, les sanctuaires d'Israel, les lieux prétendus saints, où ils adoraient des idoles.—3° Lieu inviolable, asile: נאַרִי לַרֵום לִמְקַדֵּשׁ מְעֵט Ez. 11. 16, je serai pour eux un petit sanctuaire, un asile, une protection; יָרָיה לָמָקְרָשׁ Is. 8. 14, il deviendra un asile (pour les uns); sclon d'autres : une préparation (aux chatiments), v. קביש Pi.

בּיַלְּהְ מְקְרֵשְׁיהָם m. Lieu saint : מָקרֵשׁיהָם Ez. 7. 24, et leurs sanctuaires seront profanés.

שלים m. pl. (rac. בְּבְּרָהְ חַבְּי M. pl. (rac. בְּבָּרָהְ חַבְּי בְּרָ בְּרָ בִּרְ בְּרְ בִּרְ בְּרְ בִּרְ בְּרְ בִּרְ בִּרְ בִּרְ בִּרְ בְּרְ בִּרְ בְּרְ בִּרְ בְּרְ בִּרְ בִּרְ בְּרְ בִּרְ בְּרְ בִּרְ בְּרְ בְּרְ בִּרְ בְּרְ בִּרְ בְּרְ בְּרִיךְ בְּרְ בְּרְ בְּרְ בְּרְ בְּרְ בְּרְ בְּרְ בְּרְ בְּרְ בְּרִיךְ בְּרִיךְ בְּרְיִבְּרְ בְּרִיךְ בְּרִיּרְ בְּרִייִּרְ בְּרִייִּרְ בְּרִייִּרְ בְּרִייִּרְ בְּרִייִּרְ בְּרִייִּרְ בְּרִייִּרְ בְּרִייִּרְ בְּרִייִּרְ בְּרִייִרְ בְּרִייִרְ בְּרִייִרְ בְּרִיבְּרִייִרְ בְּרִייִרְ בְּרִייִרְ בְּרִייִרְ בְּרִייִרְ בְּרִיבְּרִירְ בְּרִיבְּרִירְ בְּרִירְ בְּרִירְ בְּרִירְ בְּרִיבְּרִירְ בִּיּרְיבְּרִירְ בְּרִיבְרִירְ בְּרִירְיִרְיִיבְּרִירְרִיבְּרִירְרִירְיִרְיִרְיִרְיִרְיִּרְיִרְיִרְיִרְיִירְיִרְיִרְיִּרְיִירְיבְּרִירְיִיבְּרִירְיבִּירִירְיבְּרִירְיבְּרִירְיבּרְיבְּרִירְיבּרְיבְּרִירְיבְּרִירְיבְּרִירְיבְּרִירְיבְּרִירְיבְּרִירְיבְּרִיבְּרִירִירְיבְּרִירְרִיבְּרִירְיבְּרִירְרִיבְּרִירְרִירְיבְּרִירְיבְּרִירְרִיבְּרִירְרִירְיבְּרִירְרִיבְּרִירְרִיבְּרִירְרִירְיבּרְיבְּרִיבְּרִירְרִיבְּרִירְרִיבְּרִירְיבְּרִיבְּרִיבְּרְיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּרִיבְּר

תְּלְנִית m. pl. Même signif.: בְּרְכּוּ אֱלְוֹדִים Ps. 68. 27, bénissez Dieu en chœur.

ה מַקְתֵּלח n. pr. d'endroit, Makheloth, station dans le désert, Nomb. 35. 25. אָקָתֵל (v. מְּקָתֵל (v. מָּבְרָת י.).

מְקְנָה m. (rac. מֵנֵח, const. מִקּנָה).

1° Espoir, ressource : וַאֵּרן מִקנֵה I Chr. 29. 15, et sans ressource (et c'est irrésistible); רָשׁ־מִּקְנֵה לִּיִשְׂרָאֵל עַל־וֹאַר Esdr. 10. 3, il y a (ou : y a-t-il) encore espoir pour Israel, concernant ce sujet (espoir d'y remédier); בְּמֶרֶת רְשֶּׁרְצֵּל Jér. 14. 8. espoir d'Israel, Dieu. — 2º Assemblage, amas, réunion, troupe: mpsh קברם Gen. 1. 10, et l'assemblage des eaux, les eaux rassemblées; מַל־מָקְהָוּ בייבים Exod. 7. 19, tous leurs réservoirs d'eau, ou leurs lacs; וּמָקוַה סֹחֵרֶי ו הַשָּלֶה יִקְחוּ בִּקְנֵח בִּּבְּחִיר I Rois 10. 28, et une réunion, troupe, de marchands du roi, achetaient (des chevaux) par troupes, pour un certain prix; ou: les marchands réunis achetaient (le droit d'exportation), מַּקְיֵה pour tout ensemble, ils payaient une somme fixe au roi pour tous les chevaux qu'ils exportaient; d'autres traduisent par fil de lin (v. מקרח): les marchands achetaient du fil de lin, ou : les étoffes de fil de lin de l'Egypte en payant un certain prix, droit. Dans la phrase analogue, II Chr. 1. 16, on lit : מָקוֹא et מִקּוֹא, א pour ה.

: מקו

קְּרָהְ (rac. מְקָרָה Endroit où les eaux affluent: נְּמְלֶּהָה Is. 22. 11, vous avez fait aussi un réservoir d'eau, ou un fossé.

סְקוֹם des deux genres (const. בְּקוֹם, plur. מקומות, rac. יים). Lieu, endroit,. place : אַל־מַקוֹם אָחַר Gen. 1. 9, (que les eaux se rassemblent) en un seul lieu ; אַם־מַקוֹם לַלּוּרָ 24. 25, (il y a) aussi de la place pour y passer la nuit (coucher); מרינורא השיקום חוות 28. 17, que ce lieu est terrible ; בְּרַידּילָהְ אַל־מָקוֹמֶה Nomb. 24. 11, retourne vite vers ton endroit, chez toi; וְגַם־גֹּלָת צָּתַּח לָמִקוֹמֶה II Sam. 15. 19, et tu t'es exilé ici (retourne) à ton endroit, vers ta demeure; ואל-רָחִר מְקוֹם לְזַעֲקַחִר Job 16. 18, et que ma plainte ne soit pas arrêtée par l'espace, qu'elle monte droit au ciel. -Suivi du pronom relatif, il a souvent la forme construite : בָּמָקוֹם אֲשָׁר יְשָׁחָם Lev. 4. 33, au lieu où l'on tue (les holocaustes); יובלי אייר דעלר איידי Jer. 22. 12, au lieu dans lequel ils l'ont exile, au lieu de son exil; פְּקוֹם לֹא־יַדֶע אֵל Job 18. 21. (sous-entendu ਬਲੇ) la demeure (de l'homme, de celui) qui n'a pas connu Dieu; מְקוֹם שֵׁיִפוֹל הַעֵּץ Eccl. 11. 3, la où l'arbre tombe. — 2º Endroit. ville : יְלֹאַ־חְשָּׂא לַמֵּקוֹם Gen. 18. 24, ne pardonneras-tu pas à la ville? pipo שכם 12. 6, l'endroit de Sichem; * בים celui qui remplit l'espace, qui est partout, qui a fait l'espace : Dieu ; מַּשְׁלְים בחר Esth. 4. 14, (la délivrance arrivera aux Juifs) d'un autre endroit, par un autre moyen; selon plusieurs commentateurs : de Dieu. (Il est à remarquer qu'on a évité le vrai nom de Dieu dans tout le livre d'Esther.)

קלור (rac. קמיר). Source: מְּמִירְם Ps. 36. 10, la source de la vie; Ps. 36. 10, la source de la vie; אַירָם Lév. 20. 18, la source de son sang (son flux menstruel ou ses parties honteuses); יְמִירָאֵל Ps. 68. 27, (ceux qui sont sortis) de la source d'Israel (la postérité d'Israel).

קרות. (rac. רבלי). Action de prendre, d'accepter: אַנְישׁי ווֹ Chr. 19. 7, on ne le gagne pas par des présents, littér. (ni) acceptation de présents.

יל קחות (rac. קלף). Choses a vendre, marchandises: תַּמְּרִיאִים אָּרוּ אַמְּרְיִאִים אָרוּר Néh. 10.32, ceux qui apportent les marchandises.

תקטר m. (rac. קטר). Action d'encenser, encensement: מִּלְטֵר בּיוֹבַת מִּלְטֵר בְּאַכָּר בּיוֹלָת בּיִלְטֵר בּאַכָּר Exod. 30. 1, un autel pour l'encensement, pour y brûler l'encens.

קְּטֶרֶת f. (rac. מָמֵר Encensoir : מְקְטֶרְהוֹ בְּיָרוֹ (בְיאִישׁ מִקְמֵרְהוֹ בְּיָרוֹ Ez. 8. 11, et chacun (avait) son encensoir à la main.

עַקְלוֹת. const. מַקֵּל et מָקָל, pl. מַקְלוֹת. Gen. 30. 37, des branches de peuplier blanc; מָּל נְבְנֶּתְיּ בַּנְתְּלְוֹת I Sam. 17. 43, pour que tu viennes à moi avec des bâtons; וּבְּמֵקל Ez. 39. 9, et les piques ou les massues.

מקלות מקלות n. pr. m. 1° I Chr. 27. 4.— 2° 9. 37.

תקלם m. (rac. בלים). Refuge, asile: villes) soient pour vous (vous servent de) refuge, d'asile; עָרִי נְּמָלֵם וְתִּלְם אָרָי אָרָם לְמָקְלָם אָרָי אָרָם אָרָב אָרָם אָרָם אָרָב אָרָם אָרָב אָרָם אָרָב אָרָם אָרָב אָים אָרָב אָ

קלְעֵּת (rac. קלֵב). Sculpture, ouvrage taillé, sculpté: מַקְלְעֵּח מְּרוּבִים I Rois 6. 32, des figures de chérubins sculptées; רְנִם־צַּלִּיפִּית מִקּלְעִית 7. 31, il y avait des sculptures jusque sur le bord, ou jusque dans les angles.

תקנה m. (rac. קנה, const. מָקָּיָה, avec suff. מְקַנֵיכָם, מְקַנֵיבָם et מְקַנֵיבָם, פְקַנֵיבָם, et מָקנִיר, sans que le marque le pluriel). 1º La possesion, spécial. en bétail, נַיִּדָּרַ־לוֹ מִקְנֵח־צֹאֹן וּמִקְנֵח בָקֵר : troupeau Gen. 26. 14, il avait des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; ל-רוֹסָף אַל-רוֹסָף 47. 17, ils amenèrent leurs troupeaux à Joseph; אַנְשֵׁר מָקְנָהו 46. 32, des hommes qui s'occupent à nourrir, à élever, des troupeaux; מְּמָנֵת מְּמָנֵת Nomb. 32. 1, et אָרֶץ מִקְנֶת 32. 4, une terre propre à nourrir le bétail, de bons paturages.— 2º Achat : מָּקְנֵה הַשָּׁהָ Gen. 49. 32, l'achat du champ (le champ avait été acheté).

יקניהן (possession de Dieu) n. pr. m. I Chr. 15. 21.

סְּקְּטְם m. (rac. סְּבָּף). Divination : אָלְקָם סְבָּף Ez. 12. 24, ni divination

trompeuse; אָמְקָטֵם בָּזָב 13, 7, et une divination fausse.

가구 n. pr. d'une ville, Makaz, I Rois 4. 9.

ימקצה (v. à מקצה).

קצוֹע m. (rac. קבּצ, pl. קקצוֹע, une fois const. בְּקצוֹעָה Ez. 46. 21). Coin, angle: בְּקצוֹעֵי דָקוֹיגַי Ez. 46. 21, au coin du parvis; לְּשֵׁנֵי דַוּמְּקצֹעׁי דָּקְיגֹּי Exod. 26. 24, ils seront aux deux angles.

וֹטְלְצְעִל הַ מְּנְשְׁמָן f. pl. Angles : לְּמְלָצְעֹל הַצָּעֹל הַ בְּיִשְׁמָן Exod. 26. 23, 36. 28, aux angles du tabernacle.

בְּקְצְעוֹת f. pl. Nom d'un outil tranchant, ou servant à aplanir : בְּיַבְּשִׁרוּאַ Is. 44. 13, il forme l'image avec le rabot, ou : avec le couteau, ou l'équerre, ou la plane.

יקּבֶּת Une partie, quelques (v. קַבָּר).

איף, Kal inusitė, ע. מדג, קדף et איף. Niph. Languir, fondre, s'évanouir, pourrir: וְנָטֵקּוּ עָּלְ־צְּבָא וְנָטֵקּוּ עָלְ־צָבְא וְנָטֵקּוּ עָלִּרְיִבְּץ Is. 34. 4, (toute l'armée du cicl) toutes les étoiles fondront, s'évanouiront; יְנָיִקּוּ וְתַּדּיִרָּיִר, 38. 6, mes plaies coulent, ou: pourrissent; בְּעִינִים בְּעִינִם בְּעִינִם בַּעִינִם בַּעִינִם בַּעִינִם בַּעִינִם בַּעִינָם בּעִינִם בעִינִם בּעִינִם בּעִּינִם בּעִינִם בּעינִם בּעִינִם בּעִינִם בּעִינִם בּעינִים בּעינִם בּעִינִם בּעינִם בּעינִם בּעינִם בּעינִם בּעינִם בּעינִם בּעינִים בּעינִם בּעינִים בּעינִם בּעינִים בּעינִים בּעינִים בּעינִים בּעינִים בּעינִים בּעינִם בּעינִים בּעינִים

Hiph.: inch pan Zach. 14. 12, il fera tomber la chair, le corps (de chacun), par pièces, ou, intrans.: le corps tombera, etc.

א תְּקֵרָא הַיִּרָ m. (rac. מְרָא דְיִבְיִה m. (rac. מְרָא דְיַבְיּה Pm. (rac. מְרָא דְיַבְיּה Pm. 10. 2, pour la convocation de l'assemblée; מְּרָא דְּבָיְה בּעִרָּא בּעִרָּא בּעִרָּא בּעִרָּא בּעִרָּא בּעִרָּא בּעִרָּא בּעִרָּא בּעִרָּא בּעַרָּא בּעַרָּא בּעַרָּא בּעַרָּא בּעַרָּא בּעַרָּא בּעַרָּא בּעַרָּא בּעַרָא בּעַרָּא בּעַרְיָא בּעַרְיָא בּעַרְיָא בּעַרְיָא בּעַרְיָא בּעַרְיָא בּעַרְיָא בּעַרְיָא בּעַרְיָא בּעַרָּא בּעַרָא בּעַרָּא בּערַיּא בּעַרָּא בּערָא בּערָר בּעַרָּא בּערָא בּערָא בּערָר בּערַר, רבּינוע בּערָר בּערָר בּערָר בּערָר בּערָר בּערָר בּערַר בּערַר בּערָר בּערָר בּערָר בּערָר בּערָר בּערַר בּערַר בּערַר בּערָר בּערַר בּער בּערַר בערַר בּערַר בּער בּערַר בּער בּערַר בערַר בּערַר בּערַר בערַר בערַר בערַר בערַר בערַר

ils entendirent, comprirent, la lecture (ce qu'on lisait); לחָלָא פְּנְלָּא Rituel, la lecture, récitation, du livre d'Esther.

קָרָה m. (rac. מְּרָהְ). Charpente: בַּּהְ חַּפְּקְרֶה בּבּה בַּבּה בַּבּר בּבּר s'affaisse, s'ecroule.

קְרָהְ f. (rac. קַרַר). Fraicheur: בְּחֲדֵר Jug. 3. 24, dans la chambre fraiche, la chambre d'été.

תְּקְשָׁה m. (rac. השָּהְ). Frisure, arrangement des cheveux : השָּהְה הַשְּׁה Is. 3. 24, les cheveux frisés, bouclés, ou : les cheveux arrondis, bien arrangés, égalisés, exact. le travail de frisure, d'arrangement.

I רְּמְלְּשָׁה f. (rac. הַשְּׁהְ). Travail fait d'une pièce, ou battu au marteau : בְּיִגְּיִה הַעְּיִבְּה Exod. 25. 18, tu feras (les chérubins) d'or battu au marteau, ou : d'or massif, dur; selon d'autres : tournés, faits au tour, ou : arrondis, égalisés (v. הַשְּׁבְּיִבְּי); des trompettes d'argent massif ou d'argent battu au marteau, ou des trompettes bien arrondies, Nomb. 10. 2; de même, au sujet du chandelier, Exod. 25. 31, et d'une colonne, Jér. 10. 5.

II מְּלְשָׁה f. (ע. מְשִׁאִרם). Champ de concombres: מְּמְלֹּנְיֵּח בְּמִקְשָׁה Is. 1.8, comme une cabane de gardien dans un champ de concombres.

מָר (rac. מֶרֶר, Goutte d'eau : בְּבֵּר מִדְּלִּר Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un seau.

תַּר. בּמַרָר. adj. (rac. מַרָר. Amer, triste, indigné, furieux, funeste, fatal: אָרָרוּ מַר Is. 5. 20, ils font passer pour doux ce qui est amer; מָּרָח בַּלַבְּעָּרִי Prov. 5. 4, (la fin en est) amère comme l'absinthe; מָלָר בַּר. 3. 14, je m'en allai tout triste; מַלּר הָעָם I Sam.

30. 6, l'ame de tout le peuple était remplie d'amertume, d'indignation, ou verbe (עבר (מבר 1. 10, elle avait l'âme, le cœur, triste; אָנְקָח הִּילָתוּ man Gen. 27. 34, des cris hauts et furieux; מָסְפֵּר מֵר Ez. 27. 31, (avec) des plaintes, des lamentations amères; שניים ברי משל Jug. 18. 25, des hommes irrités, emportés de colère, de rage; Ps. 64. 4, des paroles amères, méchantes; מיינע ומר Jér. 2. 19, qu'il est mal et funeste, fatal. - Employé נפטר בפלשר Job 7. 11, dans l'amertume de mon âme; בַּרַ דַשָּׁבָיַה I Sam. 15.32, l'amertume de la mort; ביים איז Lament. 1. 4, et elle est dans l'amertume, dans la tristesse, ou מר יבפיה : adverbialem: מרר .verbe Is. 33. 7, ils pleureront amèrement; ווועקי מרוז Ez. 27. 30, ils crieront amèrement, lamentablement.

יםר אום devant makk. ים, m. (rac. ים, m. (rac. ים, m. (יבר). Myrrhe: בְּשַׁמֶן נִיבּּוֹר Esth. 2. 12, avec de l'huile de myrrhe (servant à la toilette des femmes); מדי כמדי Cant. 5. 5, et ייבּי Exod. 30. 23, de la myrrhe qui coule librement, d'ellemême (la meilleure), ou יבי dont l'odeur se répand au loin.

בְּעֵיז: Hiph. Elever ou s'élever: בָּעֵיז Job 39. 18, au moment où elle (l'autruche) élève ses ailes, ou : s'élève, prend son élan dans les airs.

קרָאן, (pour מָר, v. מֶּרָא (dj.): קּרָאן לִּר מָדָא Ruth 1. 20, appelez-moi l'amère, l'affligée.

בְּרֵא chald. m. Maitre, seigneur: מָרָא Dan. 2. 47, et le Seigneur des rois, Dieu; מָרָא 4. 21, mon seigneur le roi.

פולארך et קוֹוף n. pr. Merodach, une divinité adorée des Babyloniens (Mars?), Jér 50. 2 (v. אַוֹיל מִראֹבן).

קראבן בּלְאַבָּן Merodach (Mars? est Dieu et maître), n. pr. Merodach Baladan, fils de Baladan, roi de Babylone, Is. 39. 1.

מַרְאָה m. (rac. רָאֵה, const. מִרְאָה,

avec suff. नुस्तुले, बास्तुल, मुझेन्ल; pl. const. ימָרְאֵים, מָרְאֵים, le subst. au sing. ou au plur.). 1° Aspect, vue, visage: מראָם mar Gen. 41. 2, belles d'aspect, fort belles; מָרָשֶּׁרָק רַע 41. 21, et leur aspect était laid, elles paraissaient laides; מיראדה טיירה Cant. 2. 14, et ton visage est agréable ; אָבַל־אָוּיצָהו עֵינֶי וַשֹּבָען Lev. 13. 12, autant qu'il peut en paraitre aux yeux du prêtre, exact. selon toute la vue des yeux du prêtre : די מבראדו ਜ਼ਰੂਰ Deut. 28. 34, par l'aspect qui sera devant tes yeux, par les choses terribles que tu verras. - 2º Apparition, vision: ביניאר בעולל חומיז Exod. 3. 3, cette grande apparition, merveille; קַאָּירָהַ אַיּיָהַ אַנְיַּהַ אַיַּיַהַ אַיַּיַרָּ Ez. 11. 24, la vision que j'ai eue; souvent après les adj.: היים ישוי Gen. 12. 11, מבח מראח 24. 16, d'une belle figure; מַוְמֵּד לְמֵרְצֵּח 2. 9, agréable à la vue; פטי אָרו אָרָם Dan. 10. 18, une apparition comme une figure humaine.

לאָרָה (rac. רְּאָהְיִה 1º Vision: אַרְיָאָה Dan. 10. 7, ils ne virent pas la vision; יְּבְּיִלְּהְיִה Gen. 46. 2, dans des visions nocturnes; בּיִּלְיִּלְּה רִּבְּיִבְּיִבְּ Ez. 8. 3, dans des visions de Dieu (que Dieu me fit voir). — 2º Miroir : רְּבִּיבְיִים Exod. 38. 8, avec les miroirs des femmes qui se tenaient, s'assemblaient (à la porte du tabernacle).

קיבאשָׁה et פָּרִשָּׁה n. pr. Maresah, ville fortifiee, appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 44, II Chr. 11. 8.

בְּאֵלֶתְ f. pl. (rac. יאֹבי, avec suff. pres, ou dessous la tête, chevet: תְּיִשְׁיִם מְרַאֲשׁׁתִי Gen. 28 11, il fit (de la pierre) son chevet, il la mit sous sa tête; בּאָרֶץ מְרַאֲשׁׁתְּי I Sam. 26. 7, (sa lance fichée) en terre était

a son chevet; אָרְאָלְיִי בְּיִלְּאָדִי 26. 12, [מְרְיִאָּשִׁרְיּ Chavid prit la lance et la cruche) du chevet de Saul (qui étaient à son chevet).

בּר יְבֵר (de אַשׁר tête): בּר יְבֵר (de בְּאָשׁר tête). בּר יְבֵר (de couronne de votre gloire) est tombée de votre tête; selon d'autres: parce que l'ornement de votre tête, votre diadème (et la couronne de votre gloire) sont tombés.

(accroissement) n. pr. Merab, fille ainée de Saul, I Sam. 14. 49.

בְרַבְּרִים m. pl. (rac. רָבֵד). Couverture, tapis: מְרְבַרִים Prov. 7. 16, j'ai orné mon lit de tapis, de couvertures riches (v. 31.22).

קרְבָּה (rac. רְבָּהְה Etendue, ce qui est étendu, vaste : בַּהְבָּה בְּּהְבִּיל Ez. 23. 32, (cette coupe) est vaste à pouvoir contenir, elle contient beaucoup (v. une autre explication à hiph.).

תוברית היבין לי (rac. רְבָּיִר וְיבְּיִר וּ (rac. רַבְּיר וְיבִּיר וּ וְבִּיר וְיבִּיר וּ וֹרְבִּיר וּ וֹרְבִּיר וּ וֹרְבִּיר וּ וֹרְבִּיר וּ וֹרְבִּיר וּ וְּבִּיר וְּבִּיר וְּבִּיר וּ וֹרְבִּיר וּ וֹרְבִּיר וּ וְרַבִּיר וְּבִּיר וְּבִּיר וְּבִּיר וְּבְּיר וְּבִּיר וְּבִּיר וְבִּיר וְּבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְּבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְּבִיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבְּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִייר וְבְּיר וְבִּיר וְבִייר וְבְּיִיר וְיִבְּייִי וְּבְּיִיר וְיִבְּייִי וְּבְּייִּי וְיִיבְּייִי וְּבְּיִי וְבְּיִייִי וְּבְּיִי וְּבְּייִי וְּבְּייִּי וְּבִייְּיִי וּבְּייִי וְיִּבְּיי וְבְּייִי וְּבְיּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְיִיּיִי וְיִייִי וְיִיּבְייִי וְּבְייִי וְיִיי וְבְּיִי וְבְּייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִיי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִיי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִיי וְיִייִייִי וְיִייִיי וְיִייִי וְיִייִי וְיִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִיי וְיִייי וְיִייי וְיִיי וְיִייי וְיִייי וְיִיי וְיִייי וְיִיי וְייִי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְייִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִייי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְייִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִיייי וְיִייי וְיִייִיי וְייִייִיי וְיִיייי וְיִיייי וְיִיייי וְיִיייי

לְבֶּעְי m. (rac. רָבֵץ). Endroit où les bêtes couchent, se retirent : מַּרְבֵּץ לַחַיָּיִר Soph. 2. 15, une retraite de bêtes sauvages; const. לְמִרְבַּעִרְבֹאוֹן Ez. 25. 5, en une retraite des brebis.

קרבת m. (rac. בְּבֶּק). Endroit où l'on engraisse les bestiaux, engrais: רַבְּנֶלְים Amos 6. 4, et des veaux qu'on avait mis à l'engrais; בֵּנֶלְ־מַרְבֵּק I Sam. 28. 24, un veau à l'engrais, un veau gras.

קרוע m. (rac. רְנֵע). Repos, paix : לְנִמְשְׁכֶּם Jér. 6. 16, et trouvez le repos (la paix) de vos ames.

ריבלות f pl. (rac. רָבֶל). L'endroit près des pieds, ou ce qui est aux pieds, près des pieds (v. בְּיִבְּשׁרָבְיִם), les pieds : près des pieds (v. בְּיבָשׁרָבְים), les pieds : Ruth. 3. b, tu découvriras (la couverture) du côté des pieds, ou qui sera sur ses pieds ; selon d'autres : tu découvriras ses pieds (pour רְּבָּלְיִה); (רְבָּלָה) 3. 8. et vois, une femme était couchée à ses pieds ; une femme était couchée à ses pieds et ses pieds.

בּוְנְּלִיוֹתוּ. Les diamants, Aboth.

קרבים f. (רְבֵּם (רְבֵּם Trov. 26. 8, comme un bouquet de pierreries sur un tas, monceau, de pierres; selon d'autres, roparer l'instrument avec lequel on lance les pierres: comme un bouquet de pierres dans une fronde, lancé avec la fronde; selon d'autres, pourpre (v. אַרְּאָרָן): comme si l'on enveloppait une pierre (commune) dans un drap de pourpre, un drap fin.

קניני f. (rac. קניני). Repos: ראָזי: ראָקים Is. 28. 12, et ceci est le repos, ou : le lieu du repos.

לים (שְּבֶּרְה מִּבְּרֹה מִבְּרֹה (מִבְּרָה מִבְּרֹה מִבְּרָה מִבְּרֹה מִבְּרָה מִבְּרְה מִבְּרָה מִבְּרָה מִבְּרְה מִבְּרָה מִבְּרְה מִבְּרְה מִבְּיִּם מִבְּיִרְם בְּרָּיְם מִבְּרְה מִבְּיִים מִבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִּבְם מִבְּיִים מִבְּיִים מִּבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִּבְּיִים מִבְּיִים מִּבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיְיִים מִּבְּיִים מִיּבְייִים מִבְּיים מִבְּיים מִבְּיים מִבְּיים מִבְּיים מִבְּיים מִבְּיים מִבְּיים מִיבְּיים מְיבְּיים מִּבְּיים מִּבְּיים מִּבְּיים מִּבְּיים מִיבְּיים מִבְּיים מִבְּיים מִבְּיים מִיבְּיים מִיים מִּבְּיים מִיים מִּבְּיים מִּבְּיים מִייְים מִּבְּיים מְיבְּיים מִיים מְיבְּיים מִּיים מְיבְּיים מִּיים מְיבְּיים מִּיבְּיים מִיבְּיים מִּיים מְיבְּיים מִיים מְיבְּיים מְיבְּיים מְיבְּיים מְיבְּיים מְיבְּיים מְיבְּיים מ

קברה Jos. 22. 19, et ne nous abandonnez pas, ne vous divisez pas d'avec nous; בְּמַרְבִי־אִוּר Job 24. 13, de ceux qui sont rebelles à la lumière (des ennemis de la lumière), ou : qui sont rebelles à Dieu.

קרר chald. Même signif.: בְּמְיֵבְרּוּבְּיִי Esdr. 4. 19, et (qu'elle) s'est révoltée, et que la rébellion, la sédition, était excitée dans elle; ou, מְרֵב et que la révolte et la sédition étaient excitées dans elle (dans cette ville).

קרֶר m. Défection, désobéissance : אָם־הְּמֶעֶר וְאָם־הְמַעֵל Jos. 22. 22, si (nous l'avons fait) par défection, désobéissance, ou : si par infidélité.

קרָר n. pr. m. I Chr. 4. 17.

קרָרָא : chald. adj. f. Rebelle מְרָרָא פִּרְרָא בּקרָיָא Esdr. 4. 15, et emphat.: מְרָרָא בִּרְרָא אַ בּרַרָּא בּתַרָּא 4. 12, une ville rebelle.

לבורות f. (rac. מברים). Rébellion, désobéissance : קבריבות I Sam. 20. 30, fils d'une (mère) perverse et désobéissante, rebelle; י מבידות Rituel, une flagellation de correction, ou : en punition de la désobéissance, une espèce de châtiment qu'on infligeait pour certaines fautes, transgressions légères de la loi.

למראַדּלי (a· מְׁרְדַּלֵּרְ.

ירָכְי n. pr. Mardochée, fils de Jaïr, oncle et père adoptif d'Esther, Esth. 2.5.

קרְרָּףְ m. (rac. בְּרָהְ אָנְרְּחְשְׁרְּ Is. 14.6, une persécution, poursuite, sans relache; ou, הְרָּהְ part. du Hoph.: (chacune des nations) est persécutée; selon d'autres, sens actif: le roi de Babylone persécutait, etc.

קרה (inf. קרי (קרי) ליךה (inf. irriter (ע. קרי), offenser בּן סורר: שַּק סורר: offenser אַן סורר: pay Deut. 21. 18, un fils indocile, obstiné et rebelle; היר סורר ויסור אין Ps. 8, une race désobéissante et rebelle; avec מריקרי בָּר בּי בּר אַר. 5. 11, parce qu'ils se sont révoltés contre toi;

avec l'acc.: מָרָאָרָד מָרָשְּׁרָד מָרָאָר מָרָא Jér. 4. 17. parce qu'elle m'a désobéi; אָרִיפְּר בְּיָר I Rois 13. 26, qui a été désobéissant à la parole de l'Éternel; אָרִירי וּבְּירִי צְּיִר בְּיִרי וְצִּירִי צְּיִר בְּירִי צְּיִרְיִרִי וּבְּירִי צְיִר בְּירִי צְּיִרְיִרִי וּבְּירִי צְיִר בְּירִי צְּיִר בְּיִר צְּיִר בְּירִי צְיִר בְּירִי צְיִר בְּירִי צְיִר בְּירִי צְיִר בְּיִר בְּירִי צְיִר בְּירִי צְיִר בְּירִי בְּיִר בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּירִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּיי בְּייי בְּיִייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי

Hiph. (fut. תַמְּכִּר et מְבִּיבְר.). Même signif. que Kal: עַבְּיבִר מִבְּיבִר בַּיבְיבִר Deut. 1. 26, vous avez désobéi à la parole de Dieu; vous avez désobéi à la parole de Dieu; Ps. 106. 33, ils ont irrité son esprit (de Dieu), ou : aigri l'esprit de Moīse; מְבִּיבְרִי בַּבִּירִי Ls. 3.8 (pour de Moīse; מְבִיבְי בַּבִירִי Ls. 3.8 (pour majesté (offenser ses yeux de sa majesté (offenser ses yeux, comme s'ils ne voyaient pas les actions des hommes); מְבַּיְבְּיִבְּי בְּיִבְי Job 17. 2, mon œil voit comment ils m'irritent, m'offensent (v. à מְבִירִבּ בַּבְּרִרּבָּ בַּבְּרִר contre moi; מִבְּיִרְיִם בְּבַּר Deut. 9. 7, vous avez été rebelles contre l'Éternel.

קָּרָה f. duel. Révolte double, réitérée: הָאָרֶץ מְרְיֵדִים Jér. 50. 21, la terre de la révolte réitérée, Babylone (rac. בָּרָה).

קָרָה (amer, de קָּרֵה) n. pr. d'un endroit, Marah, nommé ainsi d'après une source qui s'y trouve, et dont les eaux sont amères, Exod. 15. 23.

קְּרָה (rac. בְּלֵה (rac. בְּלָה Prov. 14.10, le cœur connaît l'amertume de son âme (ses propres chagrins).

לְרָה (rac. מְרָה). Irritation, offense; const.: מְרָה מְרֵח רוּחַ Gen. 26. 35, elles étaient une irritation, une offense, pour l'esprit; ou, part.: chacune était rebelle à l'esprit (d'Isaac et de Rébecca); selon d'autres, de מַרָּח un sujet d'amertume, de chagrin (v. מְרָּח).

מרוֹז n. pr. Meroz, ville au nord de la Palestine, Jug. 5. 23.

Droyé: מְנֵתְּה Adj. (rac. מְנֵתְּה Ecrasé, broyé: בְּיִּהְ בְּיִהְ Lév. 21.20, un homme qui a les testicules broyés, écrasés (selon d'autres: qui a une descente, hernie).

קרוֹם m. (rac. קרוֹם). Hauteur, le haut, lieu elevé, celui et ce qui est haut: בתר מרום ישראל Ez. 20. 40, sur la haute montagne d'Israel, Sion; בַּשָּׁרוֹם Job 39. 18, en haut dans les airs ; בַּמַרוֹם קנוֹ Hab. 2. 9, (pour placer) son nid bien haut; צבא דומרום Is. 24. 21, les armées du ciel; et plur.: וְשֶׁחֵיִר בַּבְּרוֹמִים Job 16. 19, et mon témoin est dans les cieux; de Dieu : יצחה מרום לעלם Ps. 92, 9, tu es le Très-Haut dans l'éternité; ברום עם Is. 24. 4, les grands, les premiers du peuple; מָרוֹם מְשָׁפֶּטֵיךְ מְנֵגָהוֹ Ps. 10. 5, tes jugements, châtiments, sont dans le haut, c.-à-d. loin de lui, ne l'atteignent pas; ישָׁבֵר מָרוֹם Is. 26. 5, ceux qui demeurent dans l'élévation, dans des endroits inaccessibles; במרומים בְּבִּים Eccl. 10. 6, (la folie est placée) dans l'élévation, dans de grands honneurs (on donne les hautes dignites aux fous, aux insenses); בי־רֶבְים Ps. 56. 3, car beaucoup לחַמִים לִּי מָרוֹם me font la guerre, ô Très-Haut! selon d'autres : dans leur orgueil : d'autres traduisent: mais beaucoup luttent pour moi, les anges dans le ciel.

סרום n. pr.: מֵרוֹם Jos. 11. 5, les eaux de Merom, un lac au pied du Liban, situé dans une région élevée.

לא לַקְּלִים: Course (רוּץ ... (rac. לֹא לַקַּלָּים: Eccl. 9. 11, la course n'est pas

pour les plus légers (ils ne peuvent, ne doivent, se fier à leur course, ils ne sont pas sûrs d'arriver).

קרוֹצְה (rac. רְדֹּץְה). 1° Course: מרוּצַה II Sam. 18. 27, la course du premier, sa manière de courir. — 2° Oppression, violence: יְצַלְּחַרְּנְצְּהוֹ Jér. 22. 17, (tes yeux sont attentifs) à l'oppression, pour l'exercer, l'exécuter (v. יְצַיִּץ).

קבר m. pl. (rac. פְּרַשְּ). Action de purifier, de lisser : יְמֵי מְרוּפִינָּן Esth. 2. 12, les jours de leur purification, de leurs onctions (le temps pendant lequel les femmes employaient des onctions et des parfums pour paraître plus belles et plaire au roi).

קרוֹת (sources amères) n. pr. d'une ville: מְרוֹת מְשְׁבֶּח Mich. 1. 12, celle (la nation) qui habite Maroth, les habitants de Maroth; selon d'autres: (Jérusalem) qui est plongée dans l'amertume (de מָבִר, ou: qui persiste dans la désobéissance (de מָבֶר,).

תְּרְחֵח m. (rac. תְּרָחַ). Cri de deuil, lamentation, cri de joie. d'allégresse : בַּיח מַרְחַם Jer. 16.5, (dans) une maison de deuil, ou : une maison où l'on pousse des cris de deuil, des lamentations; Amos 6.7, les cris de joie, d'allégresse, de ceux qui sont étendus voluptueusement, cesseront (v. vers. 4); selon d'autres : leur deuil arrivera, approchera (v. יבּים s'en aller et approcher).

תְּמְרִחוּ עֵלִּר Amollir, résoudre : רְיִמְרְחוּ עֵלֵּר Is. 38. 21, et qu'ils appliquent (les figues) comme cataplasme sur la plaie, le mal (soit des figues qu'on devait amollir, écraser, soit de leur action, consistant à résoudre le mal), v. תַּרִוּתָ.

עְרָרְבּר m. (rac. קּרְרָתָב Espace grand, vaste: לְבִּרְתַב אָרֶץ Hab. 1. 6, qui va vers, qui parcourt, les vastes espaces de la terre; מֶּבֶרֶת בַּשִּרְתָב Osée 4. 16, (autrement Dieu les aurait fait pattre) comme les agneaux dans une vaste

prairie, ou: (Dieu les fera errer) comme un agneau perdu dans une vaste terre, et qui ne peut plus trouver son troupeau; יַוֹיצִיאָיִי לַשְּרְיָת Ps. 10. 20, il m'a fait sortir (il m'a conduit) au large, il m'a délivré; קּיִנִי בַּשֶּרְיָת אָב 118. 5, Dieu m'a exaucé et m'a mis au large (m'a consolé, sauvé).

קרְתָּקים m. (rac. pṛr., plur. מְרְתִּקִּים et מִּרְתִּקִּים). Lointain, lieu éloigné: מְּרָתִּקִּים Is. 10. 3, (le malheur) qui viendra de loin; pṛיָס מְּמֶּרְעָ מְּלֵּוֹ 17. 13, et il fuira bien loin; prָיָס מְּמֶרְעָ מְרָתִּקִּים 13. 5, (ils viennent) d'un pays lointain; בּמֶּרְתַּקִים 10. 9, צֶּרֶעְ מַרְנַקִּים 13. 17, et צֶּרֶעְ מַרְתַּקִּים 8. 9, les pays lointains, les plus reculés.

רבות בין ליבות f. (rac. מַרְהָשֶׁת). Pot, vase profond (du mouvement que produit la chose qui bout dedans): מְבְּהָשָׁת Lév. 2. 7, une oblation de farine cuite dans un pot, un vase profond.

לַרַט 1º Frotter, polir, fourbir: בריטה — ביריטה Ez. 21. 14, 33, un glaive poli, tranchant. — 2º Polir la tête, c.-à-d. enlever, arracher, les cheveux; וַאָּמָרְטַח מְשִּׂעֵר רּאִנְּשׁר וּוָקַנְר Esdr. 9. 3, je m'arrachai les cheveux de la tête et les poils de la barbe ; נַאָמָר מָדָם אַנָשִׁים נַאָמָרְטֵם Néh. 13.25, je battis quelques hommes d'entre eux, et leur arrachai les cheveux, ou : je leur fis raser les cheveux ; ולְחֵיֵר לְּמִרְטִים Is. 50. 6, (et j'ai abandonné) mes joues à ceux qui m'arrachaient le poil de la barbe; יָכֶל־פָּחֶתּ ברוטה Ez. 29. 18, et chaque épaule est écorchée (à force d'avoir porté des fardeaux).

Niph. Etre dépouille de ses cheveux, devenir chauve : רְאָרשׁׁ מֵּד רָשְּׁרָם Lév. 13. 40, et un homme dont les cheveux tombent de la tête.

Pou. part.: קמרָם I Rois 7.45, d'airain poli, ou très pur; דְרָא מֹרָטָּד Ez. 21. 16, et elle (l'épée) a été polie, fourbie.

קרט chald. (v. קרט héb.). Arracher: ער הרקרטו גפית Dan. 7. 4, jusqu'à ce que ses ailes fussent arrachées.

קריב בעל et יְרִיב בְּעֵל (celui qui lutte contre Baal) n. pr. Meri-baal ou Meribbaal, fils de Jonathan, I Chr. 9. 40.

תְּרִיאִים adj. (rac, מְרַאָּה). Gras, engraissé: מְרִיאֵי בְּשָׁן מְּלָם Ez. 39. 18, (des bêtes) toutes engraissées à Basan; puis subst.: ניוני II Sam. 6. 13, un bœuf et une bête (veau?) mise à l'engrais; Is. 1. 11, et la graisse des bêtes mises à l'engrais, engraissées.

קרָיָה (résistance) n. pr. m. Néh. 12. 12.

פוריה et מוריה n. pr. Moria, une colline dans Jérusalem, sur laquelle Salomon a bâti le temple, II Chr. 3. 4 (composé de אָרָא et הַ Dieu a vu, choisi, v. Gen. 22. 8, 14, ou de יַרָּי instruire, d'où venait l'instruction au peuple); אַרָץ רַאַבּירָי Gen. 22. 2, la terre, la contrée, près de Moria.

קְּרְוֹּחְ (désobéissance) n. pr. m. 1° I Chr. 5. 32. — 2° 9. 11. — 3° Néh. 12. 15 (12. 3, הבַיִם). בּרְיָם א. pr. 1° Miriam, prophetesse, sœur de Moïse, Exod. 15. 20. — 2° Miriam, fils d'Ezra ou de Mered (?), I Chr. 4. 17 (v. Kimchi).

קרירוּח f. (rac. מֶרֵר). Amertume, tristesse: תַּרְירוּח הַאָנָת Ez. 21. 11, et gémis dans l'amertume, la tristesse (de ton cœur).

(גמנייום (סנינים).

וְקָטָב : Amer (מְרֵר adj. (rac. מֶרֵר). Amer קּוֹרְיּרָי Deut. 32. 24, et une peste contagieuse, cruelle.

ק"ה. (rac. בְּבָהְ). Mollesse, abattement, peur: בְּבָבְם Lév. 26. 36, exact. je porterai de la mollesse dans leur cœur, je frapperai leur cœur d'épouvante, de peur.

בין m. (rac. לפבים). 1° Voiture, char: בובים I Rois 5. 6, (quarante mille attelages) de chevaux pour ses voitures ou chars. — 2° La chose sur laquelle on est assis, selle, siège: בְּלָּיִם אֲשֶׁר יִרְעַב עָּלֶיִים אֲשֶׁר יִרְעַב עָּלֶיִים בְּעָבְיוֹ אַבְיִּבְּי בְּעָבְיוֹ אַבְּיִבְּי בְּעָבְי בִּעְבִּי בְּעָבְי בִּעָבְי בִּעָבְי בִּעָבְי בִּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבִי בַּעָבִי בַּעָבְי בַּעִבְּי בַּעָבְי בַּעִבְּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעְבָּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעְבָּי בַּעָבְי בַּעָּיבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָּבְי בַּעָבְי בַּעָּי בַּעָבְי בַּעְבָּי בַּעָּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בְּעבְּי בַּעָבְי בַּעָבְי בְּעָבְי בַּעְבָּי בַּעְבָּי בְּעָבְי בַּעְבָּי בַּעָּי בַּיבְּי בַּעָּי בַּעְבַי בְּעָבְיי בַּעְיבָּי בַּעְבָּי בַּעָבְיי בַּעָבְי בַּעָבְיי בַּעְבַי בְּעָבְיוֹ בַּעְבִי בְּעָבְיי בַּעָבְי בַּעִי בַּבְּיבּי בַּעָבְי בַּבְייבְּיבָּי בַּיּבְיבּי בַּיבִי בַּיבָּייבָּי בַּיּבָּי בַּיבְיי בַּבְּיבָּי בַּבְייבְּיבָּי בַּבְייבְיבּי בַּעבְיבּי בַּעָבְייבְיבָּי בַּבְּיבְיבָּי בַּבְיבָּי בַּבְיבָּיבְיבָּי בַּבְיבָּבְיבָּיבְיבָּבְיבְיבָּבְיבָּבְייבְ בַּבָּבְיבָּבְיבָּבְייבְיבָּבְייבְיבָּבְיבָּבי בַּבְיבָּבוּ בַּבְיבִיבוּיבּבּיבוּבּי בַּבְיבִיבוּיבּיבוּבּיבוּבוּבּיבוּיבּיבוּבּיוּבְיבּיבוּבּיבּיוּ בַּבְיבּבּיוּבְיבּיבּיוּבְיבִייבוּבּיוּבְיבּיבּיבוּ בַּבְיבּבּיבּיבוּבּבּיוּ בּבּבּייבּבּבּייב בַּבְייבּבּיוּבְיבּביי בַּבְייבּבוּביי בַּבְייבּבוּבּיוּב

אָפּרְבּּהוֹ f. (rac. יְבָּבּר, const. מְיְבּּבְּהוֹ, plur. מְיִבְּבָּרוֹת, const. מְיְבָּבְּרוֹת, const. בְּרְבָּרָתוֹ (בַּרְבָּרִת בְּרָבְּרִת וְתַּיִבְּרִוֹן). Voiture, char, surtout de guerre: בְּרְבָּרָת חַבּּּוֹיְבָּרָת הַבְּיִבְּרִת וְתַּבְּיִבְּרִת וְתַּבְּיִבְּרִת וְתַּבְּיִבְּרִת בְּרָבְּרִת בַּרְבְּרִת בַּרְבְּרָת בַּבְּרָת בַּרְבָּרָת בַּרָבְּרָת בַּרְבָּרָת בַּרָבְּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בּרָבְּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בְּבָּרָת בְּבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בְּבָּרָת בַּרְבָּרָת בַּרְבָּרָת בְּבָּרָת בְּבָּרָת בַּרְבָּרָת בְּבָּרָת בַּרְבָּרָת בְּבָּרָת בְּבָּרָת בְּבָּרָת בְּבָּרָת בְּבָּרָת בּרָּבְּרָת בְּבָּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבָּרְת בְּבָּרְת בְּבָּרָת בְּבָּרְת בְּבְּרָבְּרָת בְּבָּרָת בְּבָּרָת בְּבָּרְת בְּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבָּרְת בְּבָּרְת בְּבָּרָת בְּבְּרָת בְּבָּרָת בְּבְּרָּבְּת בְּבָּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבָּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרָּבְיּת בּיּבְּיבְּת בּבְּרָת בְּבִּרְת בְּבְּרָת בְּבְּרָבְּת בּבְּיבְּת בְּבָּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבְּרָת בְּבְּבְתְיּבְּת בְּבְּבְּתְתְּבְּבְּת בְּבְּבְּתְתְּבְּיּבְתְיּבְּיּת בְּבְּבְּתְתְּיִי בּבְּיבְיּבְיּבְּת בּיּבְּבְיּבְיּת בְּבְּיבְּתְבְּיּת בּיּבְבְּת בּבְּבְּתְתְיבְּיבְּת בְּבְּבְּבְּת בְּבְּבְּבְּת בּבְּבְּת בּבְּיבְּת בְּבְּבְּרְתְיבְּבְּת בְּבְּבְּתְיבְּבְיּבְיבְּבְיּת בְּבְּבְּתְיבְּיבְּת בּיּבְּבְּת בּבְּבְּבְּתְיבְיבְבְּיבְּתְיבְּיבְּתְיבְּבְּתְיבְּבְּתְיבְּבְּתְיבְּבְּתְיבְּבְיבְּתְיבְּבְּתוּת בּבּית בּבּבּרָת בּבּית בּבּית בּבּית בּבּבּרת בּבּבּרת בּבּית בּבּבּרת בּבּבּרת בּבְיבְבּרת בּבּבּרת בּבּבּרת בּבּבּרת בּבּבּרת בּבּבּרת בּבּבּרת בּבְיבְית בּבּבּרת בּבּבּרת

תְרֵכֵלְת f. (rac. בְּבִרְנְתְּבְ Ez. 27. 24, et des bois de cèdre, ou : (lié à ce qui précède : des marchandises dans des caisses) faites de bois de cèdre, étaient, faisaient partie de, ton commerce, ou : étaient apportés à ton marché; selon d'autres : les bois de cèdre, ou : les caisses, étaient de tes marchandises, tu en faisais trafic.

קרְּטְה f. (rac. יָּבֶּה Pi.). Ruse, fraude, supercherie, tromperie: אַ נְּיִרְהָּ בָּּהְרָבָּה Gen. 27. 35, ton frère est venu avec ruse, supercherie: אַנְּיִנִים מְלָּאִים אָרָם Ps. 38. 13, et ils méditent des tromperies durant tout le jour; אַנְיֵי בְּיִנְים בְּיִנְם בְּיִנְים בְּיִנְם בְּיִּם בְּיִנְם בְּיִבְים בְּיִנְם בְּיִנְם בְּיִנְם בְּיִנְם בְּיִנְם בְּיִנְם בְּיִנְם בְּיִּבְּים בְּיִנְם בְּיִּבְּים בּּיִנְם בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְים בְּיִים בְּים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בּיּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּים בּיּבְים בּיּבּים בּיּבּים בּיּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיבְים בּיבּים בּיּים בּיּים בְּיבּים בּיּבּים בּיבְיבְים בּיּבְים בְּיבְים בְּיבּים בְּיבְים בּיּבְים בְּיבּים בְּיבְים בּי

קרְמָה n. pr. m. I Chr. 8. 10.

קְּרֵמִים (élévation, arrogance) n. pr. m. 1° Esdr. 8. 33 (v. קָּרָוּת 3°). — 2° Esdr. 40. 36.

ינֶן דִּי בִּשְׁמֵיָא Maitre, Seigneur : לֶּמֶרֶנְ Je Seigneur qui est dans le ciel; לֶּמֶרֶנְן a nos maitres et à nos docteurs.

DJO n. pr. Meres, un prince perse, Esth. 1. 14.

אָסְרְּטְנְא n. pr. Marsena, un prince perse, Esth. 1. 14.

עַבְעָה, v. בָּק, avec suff. אין, יפָּקה, pl. בְּבִּים, Ami, compagnon: מְבֵּעִה, pl. בַּבִּים, Jug. 15. 2, c'est pourquoi je l'ai donnée à ton ami, ou à ton compagnon; דְּצִּהְנְיָהִי לְּמִבְעָּה 14. 11, trente compagnons, trente hommes pour tenir compagnie (à Samson), ou : trente Philistins, amis les uns des autres.

קרְעָה. (rac. קרְעָה, avec suff. מְרְעָה). Paturage: בְּמִרְעָה Ez. 34. 14, dans un bon paturage; מְמֵרְעָה שִׁיבּן même verset, dans un paturage gras.

ברוֹחִי Jadon, Meronothite, Neh. 3.7.

לירעין Rituel, Maladies.

 contre le troupeau que tu fais pattre, dont tu es le pasteur; יבו מַרְעִיהוֹי 95.7, (et nous sommes) le peuple qu'il fait pattre, dont il est le pasteur.—2° Troupeau: יבָל־מַרְעִיהָם נָפּוֹצָח Jér. 10.21, et tout leur troupeau a été dispersé.

מְרֶעֵלְה (frémissement) n. pr. Marelah, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

I מַרְפַּא Jér. 8. 15, rac. רָמָא). Guérison, santé, remède, salut, délivrance : וָאֵרן לַפּי פַּרְפַא Jér. 14. 19, et il n'y a pas de guérison pour nous; לְאֵין מֵרְפֵא II Chr. 21. 18, (une maladie) sans guérison, incurable; אַכְלּבְעָירוֹ מֵרְשָּא Prov. 4, 22, (elles donneront) la santé à tout son corps; יבְּמִים מַרְפָּא 12. 18, mais la langue des sages (donne) la santé (aux esprits), elles les console, les encourage; אַרָכָּה וּמֵרְמֵּא Jér. 33. 6, la guérison et la santé, ou: et les remèdes ; וְאֵרן מֵרְםָא Prov. 6. 15, sans salut, sans ressource; אַכְּרָמָא תְּכְנָמֵיתָו Mal. 3. 20, et le salut, la délivrance, sera sous ses ailes.

II אַפַּרָּטָּ m. (rac. רְּמָה לְּשׁרִן Prov. 15. 4, la langue douce, pacifique; בְּמַרְפָּא בּרִינְּיִם בְּלִבּע 14. 30, un cœur calme (sans envie); בּמַרְפָּא בַּרְרָפָא בַּרְרָפָא בַּרְיַנְא בַּרְרָפָא בּרְרָפָא בּרִינְיִי בְּיִבְּא בַּרְרָפָא בּרְרָפָא בּרְרָפָּא בּרְרָפָא בּרְרָפָּא בּרְרָפָּא בּרְרָפָא בּרְרָפָּא בּרְרָפָּא בּרְרָפָּא בּרְרָפָּא בּרְרָפָּא בּרְרָפָּא בּרְרָבְּא בּרְרָפָּא בּרְרָפָּא בּרְרָפָּא בּרְרָבָּא בּרְרָבָּא בּרְרָבָּיִי בְּרָרְיִיף בּרְרָפָּא בּרְרָבָּא בּרְרָבָּא בּרְרָבְּא בּרְרָבָּא בּרְרָבָּא בּרְרָבְּא בּרְרָבָּא בּרְרָבְּא בּרְרָבְּא בּרְרָבְּא בּרְרָבְּא בּרְרָבְיּיִי בְּיִרְיִי בּרְרָבָּא בּרְרָבְּא בּרְרָבְּא בּרְרָבְּא בּרְיִי בְּיִיבְיִי בּרְיִייִי בּרְיִייִי בּרְיִייִי בּרְיִי בּרְיִייִי בּרְיִייִי בּרְיִייִי בּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בּיִיי בּיִיי בּיִיי בּיִיי בּיִיי בּיִיי בּיִיי בּייִי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּי

קּרְפָּשׁ m. (rac. רֶפַשׁ). Ce qui est foulé, troublé, eau trouble: בּּכְרַפַּטּ רַנְּלֵּיכָם Ez. 34. 19, et l'eau rendue bourbeuse, trouble, par vos pieds.

. רְיִם (ע. בְייִם Kal inusité. Niph. Étre fort, violent: מַח בְּיבִּיג אָבִרצוּ אַנְרָּאָר שַׁן Job 6. 25, que les paroles justes sont fortes, persuasives; רְבָּיב אָבְיר וּשְׁרָאָר וֹן Rois 2. 8, une malédiction violente, outrageante; mich. 2. 10, et la douleur sera forte, ou: la ruine sera complète.

Hiph. Rendre violent, irriter:

Job 16. 3, qu'est-ce qui t'irrite, t'excite (pour que tu répondes encore)?

עַרְאֵע m. (rac. רָבֵּע). Poinçon, alène: אַר אָזָט בַּמַּרְצֵע Exod. 21. 6, (le maître lui percera) l'oreille avec une alène.

רְצָּלֶּה f. (rac. בְּצָּה). Endroit pavé: מּרְצָּטֶּה אֲבָּהִים II Rois 16, 17, (il posa la mer sur) le pavé (du temple) qui était de pierre; selon d'autres: sur une base de pierre.

Pבְּיָבְ Frotter, polir, nettoyer, laver: בְּיבְים וּתְּיִם וּוֹ Chr. 4. 16, d'airain poli, ou pur (עִּבְים;); שַׁרָּבּ Jér. 46. 4, polissez, aiguisez, les lances.

Pou. passif: בּּיִרִים Lév. 6. 21, (le vaisseau) sera nettoyé (écuré) et lavé avec de l'eau.

קרַק m. (rac. pro). Jus: מָּרֵלְּתְּיִם Jug. 6. 19, et il mit le jus (de la chair) dans un pot; יְרַלְּתְּלִים Is. 65. 4 (pro) cheth.), le jus (de la chair) d'animaux abominables, immondes.

קרָקּח (rac. קרָקּח). Aromate, plante aromatique: מְּנְדְּלוֹת מָּנְקְחִים Cant. 5.13, des tours, ou des parterres, de plantes qui répandent le parfum (v. מְנִילָּי.).

הביקות f. (rac. הַרְחָה £z. 24. 10, et assaisonne bien la viande. — 2° Pot plein d'onguent: הַּבְּיִלְּחָה Job 41. 23, il fait paraître la mer comme un pot, un vaisseau d'onguents (qu'on fait bouillir), ou : il mêle ses eaux (comme on mêle) un onguent, ou : les parfums.

קרְתְּחָרוּ, (rac. חַבְיִי). Composition, préparation, d'onguents, de parfums: מְרָבְּיִחָי הַבְּיִ בְּבִי הַבְּי Exod. 30. 25, un onguent (fait selon) la composition des onguents, c.-à-d. bien mélé, composé; דְּבָּיִרְיִי וֹמְרַ בִּוֹי וֹבְּיִרְיִי וֹמְרַ בִּוֹי וֹבְּיִרְיִי בְּבִּירִי וֹבְּיִרִי בְּבִּירִי וֹבְּיִרִי בְּבִּירִי וֹבְּיִרְיִי וְבִּירְיִי בְּבִּירִי וְבִּירִי בְּבִּירִי וֹבְּיִרְיִי וְבִּיִּרְיִי בְּבִּירִי וְבִּירִי בְּבִּירִי וּבְּיִרְיִי בְּבִּירִי וְבִּייִרְיִי בְּבִּירִי בְּבִּירִי בְּבִּירִי בְּבִּירִי בְּבִּירִי בְּבִּירִי בְּבִייִּי בְּבִּירִי בְּבִּירִ בְּבִּירִי בְּבִּירִי בְּבִּירִ בְּבִּירִי בְּבְּירִי בְּבִּירִי בְּבִּירִי בְּבִּירִי בְּבְּירִי בְּבִּיי בְּבְּייִי בְּבְּירִי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבְייִי בְּבְּיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִּיי בְּבְיי בְּבִּיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְייִי בְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיי בְּבְיי בְּייִי בְּיי בְּבְייי בְּיִי בְּבְייִי בְּיִּי בְּיי בְּבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּייִיי בְייי בְ

מַר־לִּר מְאַר: . Etre amer; impers.: מַר־לָּר מְאַר Ruth 1. 13, je suis très triste, afPi. Rendre amer, irriter: בְּיְבֶּירֶהּ Exod. 1. 14, ils leur rendaient la vie amère (triste, dure); אָפֶרֶר בָּבֶּרָ Is. 22. 4, je répandrai des larmes amères; בְּיִבְּיִרָּרָא Gen. 49. 23, ils l'ont irrité, chagriné.

Hiph.: יְשֵׁהֵי הַשֵּׁר נִמְּיִה Job 27. 2, et par le Tout-Puissant, qui a rempli mon ame d'amertume; יְלֵּי בְּאָר בִּי לִּי בְּאָר Ruth, 1. 20, le Tout-Puissant m'a remplie d'amertume (m'a donné des malheurs, des douleurs amères); יְדְיָבֵי עָלָּי Zach. 12. 10, et ils seront pénétrés de douleurs, ou (sous-entendu בִּבִי בֹי : ils pleureront amèrement, à son sujet; fut.: אַל־תַּבֵּר בֹי Exod. 23. 21, ne l'irrite pas, ou ne lui désobéis pas (v. בַּיִר בַּי).

Hithp. Le répété: מַּלְּיִד אַלָּיד Dan. 8. 7, il s'irrita contre lui, l'attaqua avec fureur.

קורָהְי (rac. קֿבָרָהְי). Bile : יְשְׁשּׂהְ לָאֶרֶץ קורָהִי Job 16. 13, il a répandu ma bile sur la terre.

קרְרָהְ (rac. מְבִיר, Amertume: מְּיִבְיּהְ Deut. 32. 32, des grappes d'amertume, c.-à-d. amères; מְרוֹיָת פְּּתְּיִם Job 20. 14, le fiel des aspics (v. מְּרִיְהוֹ עָבִי מְרוֹיוֹת Job 26, pour que tu écrives, décrètes, contre moi des arrêts sévères, que tu m'accables de tant de souffrances.

Des herbes amères: על־מְרוֹיִם האַבְּלְתּוּ Exod. 12. 8, ils mangeront (l'agneau pascal) avec des herbes amères (avec des laitues amères, sauvages?); הְשְׁבְּעֵנִי בַּבְּרוֹיִם (Lament. 3. 15, il m'a rassasié d'herbes amères.

קרִרי (l'affligé) n. pr. Merari, fils de

Levi, 46. 11; n. patron., le même, Nomb. 26. 57.

יָבְישָׁה (v. מָרֵשָּׂה). (מָרֵשָּׂה).

תְלְשָׁעָח adj. f. (rac. בְּשֵׁלֶּה). Méchanceté : בְּחַלְּיָדְעּ הַוּמְרְשֵׁעָח II Chr. 24. 7, Athalie l'impie, la méchante.

לַנְתַיִם (v. מֶּרָתִים subst.).

אַנְישׁא m. (rac. נְשֵׁא). L'action de porter: לַעבֹר וּלְמָשֵּׁא Nomb. 4. 24, pour servir et pour porter ; לַאֵּדן בַּשֵּלא II Chr. 20. 25, tant qu'on ne pouvait pas le porter, qu'on ne pouvait emporter tout; ועבורת משא Nomb. 4. 47, et le service, le travail, de porter (le tabernacle).-2º Ce qui est porté, charge, fardeau : ואל-חשאו משא בשא Jer. 17. 21, et ne portez point de fardeaux (au jour du sabbat); אַת-מַשָּא כַּל-חַעַם חַזָּה Nomb. 11.11, (pour que tu me charges) du poids de tout ce peuple; וְחָרָת עָלֶר לְמֵשֵּׂא II Sam. 15. 33, alors tu me seras a charge. — 3° Avec מַּמֵשׁ, ce vers quoi l'âme se porte, l'objet qu'on estime, qu'on aime : יְאֶרֹד בפיא נפשם Ez. 24. 25, ce que leur âme estime, aime, le plus (à savoir : leurs enfants). — 4º De פשא prononcer, ce qui est dit, sentence, leçon: توقيه پنيات יסרחה אמני Prov. 31. 1, sentences, leçons, par lesquelles sa mère l'a instruit; spécial. prophétie, vision : ייַי ונשא בלרו אַר־חַמְשׁא חַוּח II Rois 9. 25, et Dieu prononça (par la bouche d'Elie) contre lui cette prophétie ; בַּשָּׁא בָּבֵל Is. 13. 1, prophétie contre Babylone; לבריבי על -ישראל Zach. 12. 1, récitation de la parole de Dieu, (prophétie) touchant Israel. (Commeles prophéties, en tête desquelles se trouve מַשַּׁשׁ, contiennent souvent des menaces, qu'elles prédisent des malheurs, il y a des auteurs qui traduisent kwy dans tous ces endroits par : fardeau.) Mais ironig.: Jér. 23. 33, équivoque, quelle מַדוּ־מַשַּׂאַ הַיּ est la prophétie? ou : quel est le fardeau de l'Eternel? (v. versets 33 à 37). ___ 5°: משר הששה I Chr. 15. 27, le maître de la musique, du chant (de elever la voix). — 6º Don, tribut : ון נְכֶּסֶף מְשָּׁא II Chr. 17. 11, (les Philistins apportaient à Josaphat des présents) et un tribut d'argent; selon d'autres, un poids, une quantité d'argent: **** Rit., action de porter et donner, échanger, le trafic, le commerce.

Nộc n. pr. Massa, fils d'Ismael, Gen. 25. 14.

בשא ה. (rac. נְטָא). Acception: אַנְישׁא אוּרִים II Chr. 19. 7, (ni) acception de personnes.

וְלְבֶּר : Douleux (נְשָּא Is. 30. 27, et (la fumée) la flamme (de sa colère) sera forte, violente (v. בְּשָּׁאַה); ou, comme שָּׁבָּי le fardeau sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère.

ראַשְׁיִם f. (rac. אשׁיַיִ, const. ראַשְׁיִם, pl. ראים). 1º Elévation : יפטר אים Ps. 141. 2, l'élévation de mes mains (pour prier); נְשָׁמֶאַת הַעָּשֶׁן Jug. 20. 40, et נְשָׁמֶאַת הָעָשָׁאַת יַ vers. 38, une élévation, colonne, de fumée; שׁאוּ מָשׁא Jér. 6. 1, levez l'étendard, ou: faites monter des colonnes de feu, comme signal. — 2º Fardeau : רַשָּׁשָׁם צֵלֵיתַ חֵרְפָּהוּ Soph. 3. 18, la honte à cause, d'elle (de Jérusalem) leur était un fardeau. — 3° Prophetie : בְּשָׁאוֹת שֵׁוֹא Lam. 2. 14, des prophéties fausses. 4º Don, présent : ניַבּן בַּשִּאַד Esth. 2. 18, il fit des dons; רַיָּשָא מָשָאת Gen. 43. 34, il fit apporter des présents (des vivres, ou autres présents qu'on donnait aux convives); מָשֶׁאַת מְשֶׁח II Chr. 24. 6, le tribut (ordonné par) Moise.

ר אָני אָ ר. pl., pour האָשָּׁב, Ps. 74. 3 (v. הַשְּׁאַה).

בּשְׁבָּי m. (rac. אָשֶׁבָּר). Elévation, lieu elevé, qui protége, qui sert de refuge, forteresse: אָשְׁבָּר הֹמְיִיְרָּ Is. 25.12, l'élévation de tes murs, tes hautes murailles; אָשְּבָּר לַּדָּרָ Ps. 9. 10, (Dieu sera) un refuge pour l'opprimé; יחָיִיְרָ מְשְׁבָּר לַּדָּר אָשְׁבָּר בַּיִּרְ אָשְּׁבָּר בַּיִּרְ אָשָּׁבְּר בַּיִּר אָשְׁבָּר Is. 33. 16, des rochers fortifiés sont son refuge, sa sécurité; בְּשִׁבְּיִר וְשִׁיִבְּי וּשִׁיבִּי וֹלָּר. 48. 1, la forteresse a été converte de confu-

sion, ou: n. pr. d'une ville dans Moab, Misgab.

קשׁרְכָּה et קשׁרְכָּה f. (rac, ישְּׁיּבָּה). Haie: אָּיָהָיִי רְיִּטְּיִרְבָּה Prov. 15. 19, comme une haie d'épines; יוֹיִישְּׁיִי חַבָּיי, Is. 5. 5, (jo veux) en arracher la haie (v. ייִבּייִנָה).

קריים m, (rac. יוניים). Scie: בּיִּיבְיּבְיּים m, (rac. יוניים). Scie: בּיִּבְיּבְיּים אַנִיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּים וּבּיבים וּביבים וּבּיבים וּבּיבים וּבּיבים וּבּיבים וּבּיבים וּבּיבים וּביבים וּביביבים וּביבים וּביבים וּביבים וּביבים וּביביבים וּביבים וּביבים וּביבים וּביבים וּביבים

קישר אין. (רוב מישר אין). Une mesure de capacité: בְּמְשׁרְשׁרְּטְּיִם Lév. 19. 35, (ni) dans les poids, ni dans les mesures (des aliments secs ou liquides); הַיְשִׁרְּחַ הְשִׁיִּחַ בְּמִשׁרִּחַ Ez. 4. 11, et tu boiras de l'eau par mesure, en très petite quantité.

שנים אינים אינים אינים אינים אינים אינים אינים ווא Is. 24. 8, la joie, la rejouissance, de la harpe, a cessé; או שוש Lament. 5. 15, la joie de notre cœur; אינים אינים

קרְיְנִים : Raillerie (שְּׁיִבְים n. (rac מְּיִם n. Raillerie : הַיְּיְנִים הַ prima Hab. 1. 10, les princes seront son jouet, un objet de raillerie pour lui.

י (rac. בְּלְּבֶּר וֹמָשְׁטִרן). Celui qui accuse, trahit : נְלִבְּיבָר וּמַשְּׁטִרן tout adversaire et accusateur, traitre.

הַשְּׁשֵׁ f. (rac. בְּשִׁשֶׁ J. Haine, aversion: בְּשִׁישֵׁ הַבְּיִן Osée 9.7, et (à cause) de l'aversion excessive (que vous aviez pour la justice, ou: que vous inspiriez par vos crimes); אַלְיָרוּ אֵלְיָרוּ אַלְיָרוּ פָּשִׁי אַנְשְׁשִׁ 9. 8, (le faux prophète a été) la cause de la haine, de l'aversion, dans la maison de son Dieu, il a cause la haine de Dieu pour la nation, en la séduisant; ou: la haine, la persécution, s'est montrée dans le temple envers les vrais prophètes (Zacharie, Jérémie).

ָלַשְׂבְּיל (v. שְׁבַּיּל).

רַשְׁבִּית f. (rac. בְּשְׁבִּית). Image, pein-

ture: איש בְּחַיְרֵי מַשָּׂמְרְהוֹ הֹצ Ez. 8, 19, (ce que fait) chacun dans ses chambres pleines d'images, de peintures (qu'il adore); אָבֶן מְשִׂמָּר Lev. 26. 1, et une pierre ornée d'images d'idolatrie; אסריבישביים Nomb. 33. 52, toutes leurs images ou peintures, leurs idoles; בְּמֵשׁבְּיוֹת בְּסֵהְ Prov. 25. 11, (des pommes d'or) ornées de figures d'argent; selon d'autres : dans des coupes d'argent (de קבר (couvrir, contenir); בְּשֶׁבְּרוֹת לָבֶב Ps. 73. 7, (ils surpassent) les imaginations du cœur, ils ont plus que tout ce que le cœur peut imaginer, désirer; maina ישׁנְבֶּח בְּמַשִּׁבְּח Prov. 18. 11, (le riche se trouve) dans sa chambre ornée de peintures comme derrière une muraille très élevée, ou : (sa richesse est) comme une muraille très élevée, יהים selon son imagination, son idée (il se le figure ainsi).

קר (rac. מְשַׁבֶּר). Salaire, récompense: מָּחַרְּמָּף Gen. 29. 15, quel sera ton salaire? בְּחָרָה שְׁלַבְּרָת Ruth 2. 12, et puisse ta récompense être parfaite, complète.

וּבְבַּשְּׁמְרוֹת נְטִּיּטִים ; Clous ; וּבְבַּשְׁמְרוֹת נְטִיּשְׁמְרוֹת בּבַּשְׁמְרוֹת בּבַּשְׁמְרוֹת בּבַּשְׁמְרוֹת fonces profondement (v. בְּסָבָּים).

הַשְּׁיִם m. Augmentation, ou effusion: אַנְיִם בְּשִּׁיִים בְּשִּׁיִם בְּשִּׁים וּבְּיִם וּבְּשִׁים וּבְּיִם וּבְּשִּׁים וּבִּים וּבְּשִּׁים וּבִּים וּבִים וּבִּים וּבִים וּבִּים וּבִים וּבִּים וּבִים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִים וּבִּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וּבִּים וּבְּים וּבְים וּבְּים וּבְים וּבְּים וּבְּים בּים וּבְים וּבְים בּים בּים בּים בּיבּים בּיבּ

קילְרָה f. (rac. מֶּלֵרָה ou מָּלֶרָה). Domination, empire : וְמְּדִר חַמְּּלֶרָה צַל־יִּשְׁרֶבּמי Is. 9. 5, et l'empire sera sur son épaule (il aura l'empire).

ביים ל. pl. (rac. קיבה). Action de faire cuire, action de brûler, combustion: אים השרים Is. 33. 12, (les peuples seront) comme de la chaux brûlee, exact. comme la cuisson de la chaux; קיבונור אבונור אבונו

combustion qu'on a faite pour tes pères, c.-à-d. à ta mort on brûlera en ton honneur des parfums, ou des choses qui t'auront appartenu, comme on a fait pour tes pères (comparez II Chr. 16. 14). — מַּיִבּ Jos. 11. 8, n. pr. d'une contrée ou d'une ville près de Sidon, Masrephoth majim (les eaux brûlées par le soleil, les salines).

רְּחָבְיּיִבְ (vigne, v. מַרֵּטֶׁר) n. pr. Masrekah, une ville dans Edom. Gen. 36. 36.

וֹאָקה אָת־תַּבְּּשְׁרֵת : La poèle בְּיִשְׁקָּה II Sam, 13. 9, et elle prit la poèle.

ヴロ n. pr. Mas, fils d'Aram, Gen. 10.23.

אָשָּׁים m. (rac. מְּשָׁה ou מְשָׁה Aº Intéret , usure : אָשָּׁה אִישׁרְבָּאָר Néh. 5. 7, (vous prétez) à usure les uns aux autres.

— 2º Dette : אַבּיבָיה Néh. 10. 32, (et nous n'exigerons) la dette d'aucune main (le payement d'aucune dette).

ສະພັກ n. pr. d'une ville, Mesa, Gen. 10. 30.

שְּלֶּב m. (rac. שְׁאַב, Puits, canal: בֵּין מֵשְׁאַבִּים Jug. 5. 11, entre les puits, ou les canaux, lieux où l'on puise de l'eau, où l'on abreuve les bestiaux.

ק לְּשְׁאָה f. Prêt, dette (v. אַשָּׁבְ 2º): האָקה Deut. 24. 10, un prêt quelconque; בּעֹרְבִּים מַשְּׁאוֹת Prov. 22. 26, (ni de) ceux qui répondent des dettes (des autres).

רומנים m. (rac. אשָיָה). Dissimulation: אַיָּיבְּיאָיוֹם װְשָּׁבְּיאַ Prov. 26. 26, qui cache sa haine, ou (pour הְּשָבְּיְהְה): la haine qui se cache avec dissimulation, sous une apparence feinte; selon d'autres: pour la ruine, pour nuire (v. הוֹאשִׁיִם).

กัพพับ f. pl. (rac. หญ่) ou หละ). Ruines, destruction: กละพับ กลุ่งถูก Ps. 73. 48, tu les fais tomber dans la destruction, tu les précipites dans les abimes; กระ กละพับ 74. 3, pour des ruines éternelles, pour ruiner à jamais (ceux qui ont désolé le temple), ou: à

cause des ruines, de la destruction (faite par l'ennemi).

לְשְׁאָל n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, donnée aux Lévites, Jos. 19. 26, 21. 30; בְּשָׁל I Chr. 6. 59.

לְּהָּי f. (rac. לְּשָׁאֵלָה Demande, désir: בְּשָׁאֵלָה Ps. 37. 4, les demandes, désirs, de ton cœur.

אני לישָׁאָר (rac. אָשָׁ, v. אשׁשׁ levain). Huche, pétrin: דּבִּשְׁאֵרוֹחָדּן Exod. 7. 28, et dans tes huches; פּנְאָדְ וּבְשָׁאַרְתָּן Exod. 12. 34, leurs pétrins enveloppés, liés (dans des draps); mais mieux: leurs pâtes, pains; d'autres traduisent partout par: restes, provisions (v. אָשֵׁי).

הוֹצְשְׁיִחָ f. pl. (rac. רְבַשָּׂיָ). 1° Broderie: הְּשָּׁיִבְּ לְבּרִּשְׁהַ Ps. 45. 14, sa robe est d'une broderie en or, d'un tissu d'or. — 2° Enchâssure des diamants, chaton: בּיָהַ הַיּגִּשְׁיִבְּ Exod. 28. 11, (tu enchâsseras les pierres dans) des chatons d'or.

ת ביים שנים (ישבר ביים אובים (ישבר natrice (parce que l'enfant en naissant le force): אבור ביים וויים וויים

בין m. Seulem. au pl. (rac. ביין). Les vagues de la mer qui se brisent (les brisants): בְּלִיבְּיִדְּיִלְּבִי Ps. 93. 4, (que) les flots impétueux de la mer; בְּלִיבְיִרְ בְּנִילִי Ps. 42. 8, toutes tes vagues impétueuses et tes flots; מְשָׁבְּרִי בְּיָרִי מְּלֵּבְוּרִ וּבִּלִי Ps. 93. 4. (que) les flots impétueux de la mer;

lation : מְשְׁבָּח (rac. בְּלְּבְּלְּתְּלְ Lament. 1.7, lation : שָׁבְּלִי בְּלְּבְּלְּתְּלִי Lament. 1.7, (ses ennemis) se sont moqués de sa

désolation, de son anéantissement; selon d'autres: de ses jours de repos, de fête.

אילי m. (rac. ישָּׁנָה). Erreur : אַלּה קישָּׁנָח הא Gen. 43. 12, c'est peut-être une erreur, une méprise.

Hiph.: יְמְשֵׁיִר מְצֵּרִם רָבְּרם Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux.

תישות n. pr. (Mosé) Moise, fils d'Amram, de la tribu de Lévi, prophète et législateur, de השִיט tirer, celui qui a été tiré de l'eau, v. Exod. 2. 10 (pour ששיט); ou le nom (donné par la fille de Pharaon) est d'origine égyptienne, mais de la même signification: הַיִּיִים Esdr. 3. 2, הַשָּׁיֵּר הַיִּיִם בְּטַבְּ Jos. 23. 6, et הַשָּׁיִב בְּטָבָּ II Chr. 25. 4, dans la loi de Moise, le Pentateuque.

תְּלֶים m. (rac. תְּלֶים Deut. 15. 2, créance: בָּלְּבֶּעֵל מֵשֵׁח חָבוֹי Deut. 15. 2, chaque homme qui aura une créance, une dette, à réclamer (יְדָי se rapporte au verbe מִינִי qui précède: sa main se relachera, il ne redemandera pas sa créance).

עַשׁאוּת (v. מַשָּׁאוֹת).

קשׁוֹכָב (ramené) n. pr. m. I Chr. 4. 34.

קשׁוֹכֶה f. (rac. לשׁוּכָה). Aversion, éloignement, apostasie : אָשָׁרָח נִאַּחָה Jér. 8. 5. avec une aversion permanente,

opiniâtre; לְמְשׁוּבֵּרִשׁי Osée 11. 7, (mon peuple est malheureux) à cause de son éloignement de moi, parce qu'il s'est révolté contre moi; selon d'autres: il est enclin, disposé, à se révolter contre moi; d'autres traduisent en sens opposé : il est incertain, ne peut se décider de revenir à moi ; plur .: וּמָשָׁבוֹתֵיךָה ווֹכְּחָהְ Jér. 2. 19, et ton éloignement frèquent de moi te punira, causera ta punition ; מְשֶׁבֶח רְשֶׁרָאֵל 3. 6, 8, adj. l'infidele. le rebelle Israel; מְשׁוּבֶת פְּחָיָם Prov. 1. 32, l'aversion des insensés (pour la sagesse) les tuera; selon d'autres: le repos, le bonheur, dont ils jouissent, etc. (v. ೨೫೮).

ק ק'שׁוּנָה (rac. קשׁוּנָה). Erreur: אָפּי פּלִּין קשׁוּנָה אָפִי פִּלִּין קשׁוּנָהי Job 19. 4, mon erreur reste avec moi, moi seul j'en souffrirai.

בי פְשׁוֹט et שׁוֹט m. (rac. שׁוּט). Rame: בּי בְּשִׁים בּי בְּשׁוֹט Ez. 27. 29, tous ceux qui tiennent la rame, les rameurs; בְּשׁוֹטָיִבְּי, 6, tes rames.

ול אוֹטְה Is. 42. 24, cheth. pour שְּשִׁיםְ pillage (v. הְּשִּׁיִםְ).

עַשַּׁעַ (fut. אַנְאַדּי, inf. הַשָּׁאַם, aussi התישים) Enduire, peindre, arroser, graisser, oindre, sacrer : יָּטְשׁוֹחַ מַּשְׁשֵׁר Jér. 22.14, et peindre de rouge, ou adj. peint de rouge ; מַשְׁיִדִים בַּשְׁבַּן Exod. 29.2, (des gateaux) arrosés d'huile ; משרווי מַגַן Is. 21. 5, et graissez (ou polissez) votre bouclier; משחת אחם Exod. 28. 41, tu les oindras (pour être prêtres); רַיִּמְשַׁחֵם אינם אינם Nomb. 7. 1, lorsqu'il eut oint et sanctifié (le tabernacle et les vases); מַלְהַנִים הַמְּשִׁחִים Nomb. 3. 3, les prêtres qui ont reçu l'onction; ਸਾਹੂਂਸ਼ਸ਼ לנברא I Rois 19. 16, tu oindras, sacreras (Elisée), pour être prophète; יר אֹחִר Is. 61. 1, Dieu m'a oint (m'a donné pour mission d'annoncer le salut aux humbles) ; לִּמְלָהְ לְּכֶלָה I Sam. 15. 1, pour t'oindre, te sacrer roi; יָאַבְשָׁלום אָשֶׁר מְשָׁרָט עַלֵּרט II Sam. 19.11, et Absalon que nous avons sacré, proclamé roi sur nous; la chose avec laquelle on oint, avec a, v. plus

haut; et à l'acc.: אָשֶׁרֶן — בְּשָׁבֶּן שְׁשֹּרָן Ps. 45. 8, (Dieu) t'a oint avec une huilo de joie.

Niph. pass.: מָּרִינְמְשׁׁח דָּוִיד לְטָלֶבְּ I Chr. 14. 8, que David avait été oint, sacré roi; ביום הִפְּשָׁח אֹחוֹ Lév. 6. 13, le jour où il est oint, où il reçoit l'onction.

קשַׁים chald.m. Huile (dont on se sert pour l'onction): הַמֵּר וּמָנֵית Esdr. 6. 9, le vin et l'huile.

קְּשֶׁבֶּן (rac. מְשָׁבָּה). Onction : לְשָׁבֶּן Exod. 25. 6, pour l'huile de l'onction ; אַבְּירוֹן נִישְׁנִיתוֹ 30. 25, une huile pour servir aux onctions saintes; בּנָיד בּנְיד בּנְיד בּנְיד בּנִיד בּיִיד בּיִּיד בּיִּיד בּיִּיד בּיִּיד בּיִיד בּיִיד בּיִּיד בּיִיד בּנִיד בּייד בּייב בּייד בּייב בּייד בּייב בּייד ב

לְּלִישְׁתָּה f. (rac. מְּשַׁהָּ). L'action d'oindre, onction: בְּהָשׁהָ Exod. 29. 29, pour recevoir l'onction dans ces habits (revêtus de ces habits); בְּהָלָּה בְּלָּהְיָה 40. 15, afin que leur onction leur soit (comme un sacerdoce éternel, qu'elle leur donne à jamais la sacrificature); בְּהָיִהְיִם לְּנְשְׁהָיִר אָלְהַיִּה Nomb. 18. 8, je te les donne comme ta part (v. בּיִּהְיִם,), ou à cause de ton onction, pour tes fonctions sacerdotales.

קַשְׁחִית f. (rac. מַּחַשׁ, part. du Hiph.). Perdition, ruine, mort, piège, filet: נגף למשחית Exod. 12, 13, une plaie de ruine, de mort ; אַשָּׁר־דָריוּ לְפָשִׁיִרית Ez. 5. 16, (les flèches) qui sont pour la ruine, qui donnent la mort; חרשר משחית 21. 36, les hommes qui forgent, méditent, la ruine ; הְאַיבוּ מַשְׁחִיה Jér. 5. 26, ils tendent des filets; וַרְשַּׁלְּיִדְירה I Sam. 14. 15, et la troupe qui sortait pour dévaster, piller; לְחַר־חַמֵּשִׁיחִית II Rois 23. 13, de la montagne de perdition, nom donné à la montagne des oliviers, à cause de l'idolâtrie qu'on y exerçait; קיית Jér. 51. 25, montagne destructrice, dévastatrice, Babylone.

קיקים m. (rac. יְשָׁיַחָר). L'aurore : מֵּרָתָם מְשְׁיָּרָר Ps. 110. 3, du sein de l'aurore, ou : depuis le matin du jour où tu es sorti du sein de ta mère. בְּשְׁתֵרוּ Destruction, ruine (v. מְשְׁתֵרוּ בְּיָּרְ בַּשְׁתֵרוּ בְּיִר בַּשְׁתֵרוּ בְּיִר בַּעְּתֵרוּ בְּיִר בַּעְּתֵרוּ בְּיִר בַּעְּתֵרוּ בְּיִר בַּעְּתֵרוּ בְּיִר בִּעְּתֵרוּ בְּיִר בַּעְּתֵרוּ בְּיִר בִּעְּתֵרוּ בְּיִר בִּעְּתְרוּ בְּיִר בִּעְּתְרוּ בְּיִר בִּעְּתְרוּ בְּיִר בִּעְּתְרוּ בְּיִר בְּעִּרְרוּ בְּיִר בְּעִּרְרוּ בְּיִר בְּעִּרְרוּ בְּיִר בְּעִּרְרוּ בְּיִר בְּעִרְרוּ בְּיִר בְּעִּרְרוּ בְּיִר בְּעִרְרוּ בְּיִר בְּעִּרְרוּ בְּיִר בְּעִרְרוּ בְּיִר בְּעִירוּ בְּיִר בְּעִירוּ בְּיִר בְּעִירוּ בְּיִר בְּיִר בְּעִרוּ בְּיִר בְּעִירוּ בְּיִר בְּעִירוּ בְּיִר בְּיִר בְּעִירוּ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִיבְּיוּ בְּיִירְ בְּיִרְּיִים בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיוּ בְּיִירְ בְּיִירְיוּ בְּיִרְ בְּיִּיְיוּ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְיִיוּ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְיִירְ בְּיִרְיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְיוּ בְּיוּירִיוּ בְּיִרְיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְיוּיִירְ בְּיִירְיוּ בְּיִירְיוּ בְּיִירְיוּיִים בְּיִירְיוּיְיִייּיִים בְּיִירְיוּיוּ בְּיִייִים בְּיִירְייִים בְּיּיוּיוּיוּייים בּיּייִים בְּיוּיוּיוּיים בּיּייוּיוּיוּייִים בְּייִייְיוּייִייוּייוּ בּיוּייִיים בְּיוּיוּיוּייִים בְּיוּייִים בְּיוּייִים בּיוּייִיים בְּיוּייוּיים בּיּייִיים בּיּיייוּיים בּיוּייים בּיוּייים בּיוּיייוּים בּייוּייִים בּיוּיייִים בְּיייִייִים בְּייִייִיים בְּיייִיים בְּיייוּיים בְּיייוּייִים בְּיייִייִים בְּייִיים בְּיייִיים בְּייייים בְּיייִים בְּייייים בְּייייים בְּייייים בְּי

ה מלין (rac. בילים). Laid, défiguré: מָאִישׁ מַרְאֵּרוּשׁ Is. 52. 14, son visage est laid, défiguré, plus que celui d'aucun autre homme.

תְּשְׁלְיִם m. (rac. רְחַיִּשְׂ). Corruption, mutilation: בְּחָבְּ Lév. 22. 25, (parce que ces animaux) ont des membres mutilés, exact. leur corruption est en eux.

ויס (rac. קשָׁמוֹת Endroit où l'on étend : מָשְׁמוֹת Ez. 47. 16, une place pour étendre les rets, filets.

בּשְׁטֵח הַרְמִים m. Même signif.: בְּשְׁטֵח הַיְמְים Ez. 26. 5, un lieu qui sert à étendre, à sécher, les rets.

ת (ימבר. בּאָבֶץ). Ex. unique: לַשָּׁבֶּר M. (rac. בָאָבֶץ). Ex. unique: tu fixer, definir, son empire sur la terre (les influences du ciel, des étoiles, sur la terre)?

קישָׁיד m. (rac. שְּשָׁהָ fil tiré, délié). Soic יְאַכְּפַהְ בְּּשָׁהְ Ez. 16. 10, et je t'ai couverte, revêtue, (de vêtements) de soie.

מושר n. pr. (ע. מישׁר).

אַליִבְאֵל (Dieu le délivre) n. pr. m. Néh. 10. 22.

ַם adj. et subst. (rac. השָּׁים). Enduit, oint: בְּלֵּר מֲשִׁרְחָ בַּשִּׁמֵן II Sam. 1. 21, comme si (le bouclier) n'eut point été enduit d'huile, graissé, ou : comme si (Saul) n'eut point été sacré de l'huile sainte; יומיון משטירו Lev. 4. 3, le prêtre oint, le grand-prêtre; מָשָׁיהַ נְנָיד Dan. 9. 25, le prince oint, sacré; מַשְׁיהַן et souvent pour le roi oint, sacré par la volonté de Dieu ; יְרִוּהְחַלֵּהְ לִּפְנֵי־ משירוי I Sam. 2. 35, et il marchera devant mon oint (le roi que je ferai sacrer); לְמִשִּׁירוֹוֹ לְכוֹרֶשׁ Is. 45. 1, (Dieu dit) a son oint, a Cyrus; בל-דַר וְעֵל־ irreio Ps. 2. 2, contre Dieu et contre celui qu'il a fait sacrer, David; selon d'autres : l'oint promis de Dieu, le Messie; אַל־הִּוְּשׁ בְּמְשִׁידְיּר Ps. 105. 15, me touchez pas à mes oints (les pariarches); י יְשִׁיִּדְיִי les jours, l'é-poque, de l'arrivée du Messie.

לְשַׁוֹּרְ (fut. יִמְשׁרָּ, v. הּשָּׁיָם) 1° Tirer: tendre, épandre, prolonger, fortifier, avancer : אַשָּׁר לֹאִ־מְשָׁכָּח בְּעֹל Deut. 21. 3, (une génisse) qui n'a pas encore tiré (de charrette) sous le joug; מֹשֵׁכֵי ਸ਼ਹੂਰੂ Is. 86. 19, ceux qui bandent l'arc; et פַּשָה בָּקשָה I Rois 22. 34, et un homme ayant tendu son arc; מָבַישַׁהַ הַוּצַרַע Amos 9. 13, à celui qui épand la מָמִשׁהְ וַשְּׁבֵל ; graine , qui seme la terre בא בעישה בערו דייובל Jos. באישה בערו בייובל Jos. 6. 5, lorsque le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue (d'un son tire, long); מַשַּׁהְ יַרוֹ אַח־לּצָּצִים Osée 7.5, il (le roi) a tendu, offert, sa main aux moqueurs, il a prit part à leur libertinage; וַהְמִשׁהָ עַלֵּינִים שָׁנִים רַבּוֹח Neh. 9. 30, tu as prolongé (ta miséricorde) envers eux (ou : tu as différé leur punition) pendant bien des années; ਕੁਦੇਸ਼ קסְרָּף לְּיִדְעֵּיף Ps. 36. 11, prolonge, continue, ta grace à ceux qui te connaissent, qui t'adorent, ou : dirige ta grace vers, ou étends-la sur ceux qui, etc.; אַל־בָּן מְשַׁבְּמִידְרָ חָסֶר Jér. 31. 3, c'est pourquoi je t'ai prolongé, conserve, ma grace; selon d'autres : je t'ai attirée à moi par la bonté (que j'avais pour toi); לְמִשׁוֹרְ בַּיַּיִן אֵת־בְּטַּוֹרָי Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin, en buvant du vin ; בור חבור אַשַּׁכָּחַ בּּשֶּׁכָּחַ בּּעָשָׁכָּחַ בּּער Jug. 4. 6, va, et attire (avec toi), mène, (l'armée) sur la montagne de Thabor, ou: repands-toi, etc.; בְּיִשׁהְ הָאֹרֶב 20. 37, et l'embuscade se déploya, marcha en avant; selon d'autres, sous-entendu י בַּשׁוֹשָׁר: fit sonner la trompette (v. plus haut). - 2º Prendre, tenir, entrainer: בים ציאן Exod. 12. 21, choisissez et prenez un agneau, ou : prenez (dans votre troupeau), ou: achetez un agneau; " שַׁשְׁבֵּע מִיבֶּע מִיבָע Jug. 5. 14, ceux qui tiennent, manient, la plume de l'écrivain, les auteurs, les savants; ימשה אַבּירִים בְּכֹחוֹ Job 24. 22, il entraine, ou abat, les forts par sa puissance; אַל־הִּמְשְׁכֵּוִי שִׁם־רְשָׁשִׁים Ps. 28. 3, ne m'entraine, ne m'enveloppe pas;

avec les impies.

Niph. passif du Kal 1°: יְּנְשֵׁיִר Is. 13. 22, et ses jours (les jours de sa ruine) ne sont pas éloignés, ne seront pas retardés, ils viendront bientôt, ou: ses jours de bonheur ne dureront pas; אוֹ בָּצָּיר בּיִר Ez. 12. 25, il ne sera pas différé, il arrivera sans retardement.

Pou.: ກຸວຸທຸກ ກຸວຸກຸກ Prov. 13. 12, une esperance différée, qui tarde trop a s'accomplir (v. Niph.); ກຸວຸກຸກ Is. 18. 2, une nation qui avait été (tiraillée) divisée; selon d'autres : une nation étendue, puissante.

אָם מָא מָשָׁהְ-חַאָּרֵע m. Douteux: מָא מָשָׁהְ-חַאָּרַע Ps. 126.6, portant le poids de la semence, ou : portant le vase qui contient la graine, ou : la graine à épandre, à semer (v. אָשָׁהָ פָּגָּי, Amos 9.13); d'autres traduisent : la noble semence (?); אָרָהָיִה Job 28.18, et l'avantage, le prix, de la sagesse, ou : l'exercice, le culte, de la sagesse.

ת בְּילְשָׁרָ n. pr. Mesech, fils de Japhet, Gen. 10. 2, souche d'un peuple dans le voisinage de l'Arménie, presque toujours associé à בַּיבָּי, -יִּבְיַּלָּי, בַּיִּבְּי, בַּיִּבְּי, בַּיִּבְּי, בַּיִּבְּי, בַּיִּבְּי, בַּיִּבְּי, בַּיִּבְּי, בַּיִּבְי, בַּיִּבְּי, בַּיִּבְּי, בַּיִּבְּי, Thubal et Mesech: מַיבְיבִּיְר, בַּיִּבְי, Ps. 120. 5, (malheur à moi) d'avoir demeuré à Mesech; d'autres traduisent: d'être en exil si longtemps (v. בְּיִבָּי,); selon d'autres, הַיִּבָּיַב serait la Toscane.

מער בישְּׁיבָר, const. בְּשִׁשְׁבִּי, avec suff. בְּשִׁיבְּיבִי, pl. const. בְשִׁשְׁבִּי, avec suff. בְּשִׁיבְיבִי, pl. const. בְשִׁיבְיבִי, avec suff. בְּשִׁיבְיבִי, pl. const. בְשִׁיבִי, avec suff. בְשִׁיבְיבִי, l' L'état d'être couché, de dormir, le sommeil : בַשַּׁיבִי II Sam. 4. 8, le sommeil de midi, la sieste; בְּשִׁיבִי בְּיִבְיבִי בַּעִּיבִי וּצְּבִיבִי בַּעְּבִיבִי וּצְּשִׁיבִי II Sam. 4. 8, le sommeil de midi, la sieste; בְּשִׁיבִי בְּעָבְיבִי בִּעְּיבִי בִּעְּיבִי בִּעְּיבִי בִּעְּיבִי בַּעְּיבִי בַּעְּיבִי בַּעְבָּיבִי בַּעְּיבִי בַּעְבָּיבִי בַּעְבַיבִי בַּעְבָּיבִי בַּעְבַיבְי בַּעְבָּיבִי בַּעְבָּיבִי בַּעְבָּיבִי בַּעְבָּיבִי בַּעְבַּיבִי בַּעְבָּיבִי בַּעְבַּיבִי בַּעְבָּיבִי בַּעְבַיבְי בַּעְבָּיבִי בַּעְבַיבְי בַּעְבַּיבְי בַּעְבַּיבִי בַּעְבַיבְי בַּעְבַּיבִי בַּעְבַיבְי בַּעְבַּיבִי בַּעְבַיבְי בַּעְבַּיבְי בַּעְבַּיבְּי בַּעְבַּיבְי בַּעְבַיבְי בַּעְבַיבְי בַּעְבַי בְּעִבְּיבְי בַּעְבַּיבְי בַּעְבַּיבְי בַּעְבַּיבְי בַּעְבַּיבְי בִּעְבַּיבְי בַּעְבַּיבְי בַּעבְּיבְי בַּעבְיבִי בְּעִבְיבִי בְּעִבְיבִי בְּעַבְיבִי בַּעבַיבְּיבְי בַּעבַיבְי בַּעבְיבִי בּעבּיבְיי בּעבּיבְיי בּעבּיבּי בּעבּיבּי בּעבּיבּי בּעבּיבּי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּייביי בּעבּיבּייי בּעבּיבּייי בּעבּיבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּייבּיי בּעבּייבּיבּיי בּעבּיבּייבּייבּי בּעבּיבּיבּייי בּעבּיבּייבּיי בּעבּייבּיבּייבּיי בּעבּיבּייבּייבּיי בּעבּיבּייבּיי בּעבּיבּייבּיי בּעבּייבּייבּיי בּעבּיבּייבּייי בּעבּיבּיבּייבּייבּיי בּיבְיבּיבּיבּייבּיי בּעבּיבּיבּייבּייבּייי בּעבּיבּייבּיי בּיבּיבּיי בּעבּיבּ

voir prendre ton lit? יַיְשַׁמִּיבְרוּ מַּשְׁשָׁבֶּר II Chr. 16. 14, et on mit (le roi mort) sur un lit; בירוּ שֵל־בִּישְׁבְרוּיְהָה les justes reposeront, seront en paix, sur leurs lits (dans la tembe).

בליבְשְׁבְבּר : Chald. m. Lit בֵּל־בְּשְׁבְבּר Dan. 4. 2, dans mon lit; עֵל־בִּשְׁבָּב 2. 28, dans ton lit.

לְשְׁבָּן m. (rac. שָׁבָן, const. מָשַבָּן, pl. בשׁבַנֵּר une fois, בְשִׁבְּנֵיר , une fois une fois מְשֵׁבְנֵיהֵם). 1° Habitation, demeure, tente : בְּבְּשֶׁבְעִיה בְּבְּטֵּתְיה Is. 32. 18, et dans des demeures de sécurité; על משכניה לוילים Cant. 1.8, près des tentes des pasteurs ; לְּחָלוֹי לָלַחָיר לָלַחָיר Job 39.6, (l'ane sauvage à qui j'ai donné) le désert pour sa retraite; הַיִּרִירוֹא าราปประชุ Ps. 84, 2, que tes demeures, tabernacles, sont aimables; מָשֶׁבֶּנִירוּ בעלב 132.5, une demeure, un temple, pour le puissant Dieu de Jacob; une fois pour la tombe : בְּשָׁבֶּן Is. 22. 16, (et qui s'est taille dans le rocher) un lica de repos, une tombe. — 2º Et spec. le tabernacle de Dieu, où reposait l'arche d'alliance pendant le sejour des Hébreux dans le désert, jusqu'au temps où le temple fut bâti; seul: הַנְּשְׁבֶּן הַעָּרָה Exod. 26. 1, הַנָּשְׁבָּן הַעָּיָה 38. 21, la demeure du témoignage, de la loi; et מוֹצֵר אֹחֵל מוֹצֵר 39. 32, le tabernacle, la tente de réunion (le tabernacle dans toutes ses parties).

וֹטְשֵׁל (fut. יִּמְשׁל et יְמָשֵׁל avec makk.) Régner, dominer, avoir le pouvoir : על מַערֹעַר Jos. 12. 2, régnant depuis Aroer (jusqu'au torrent de Jaboc); לברם המשול Prov. 12. 24, la main des hommes actifs dominera; avec a: יִרוּא יִמְשַׁל-בַּהְ Gen. 3. 16, et il dominera sur toi, il sera ton maitre; avec לי בל עם־דיל: Prov. 28. 15, מושל דילי צל בים אין ביל un méchant qui règne sur un peuple pauvre, faible; לאַ־יִפְשׁל לְמָכְרַהּוֹ Exod. 21. 8, il n'aura pas le pouvoir de la vendre; יורעו משלח Is. 40. 10, et son bras règne pour lui, il regnera par sa propre force; avec l'acc.: מַמֵּים אַל עַמִּים Ps. 103. 20, celui qui régnait sur des 416

peuples; מְשֵׁלֵים Is. 14. 5, des dominateurs, des princes.

Hiph. Faire régner, donner le pouvoir : מְמִישִׁרלֵחוּ בְּמַצְשֵׁר יָדֶיף Ps. 8. 7, tu lui as donné l'empire sur les ouvrages de tes mains; וַחְמָּשִׁילֵם בַּרֶבִּים Dan. 11. 39, et il les fera régner sur un grand nombre d'hommes; זְיִמְיָזֵיל וָמַדַּוֹד יִנִמּי Job 25. 2, inf. pour le subst., la domination et la crainte sont en lui, c.-à-d. lui seul est puissant et terrible.

וו פְשַׁל Comparer; faire ou dire des paraboles, des proverbes, des fables: ליבְּרַת־חַמֵּרָר מְשֵׁל Ez. 24.3, et parle en parabole à cette race désobéissante; ילא־יִמְשׁלּוּ צוֹר Ez. 12. 23, et on ne dira, emploiera plus, ce proverbe ; לְּמָשׁל Job 17. 6, a ce que les peuples, les gens, fassent des chansons sur moi; ou, subst.: il m'a rendu comme la fable des peuples ; ראפרוּ הַמּנְשׁלֵּים Nomb. 21. 27, (c'est pourquoi) ceux qui parlent en proverbes, les poëtes, disent.

Niph. Etre égal, ressembler : אלרטי הששלח Is. 14. 10, tu es devenu semblable a nous; יְנִמְשֵׁלְּחָר עִם־דּוֹרְדֵר בוֹר Ps. 28. 1, (de peur) que je ne sois semblable à ceux qui descendent dans l'abime, la tombe; הִמְשֵׁל מַבְּחֵמוֹת 49. 13, il ressemble aux bêtes.

Pi.: דלא מְשֵׁל מְשֵלִים הוּא Ez. $21.\,5,$ est-ce que celui-ci ne parle pas (toujours) en parabole?

Hiph.: יְתַּמְשָׁלְנָר Is. 46. 5, (et a qui) me comparerez-vous?

Hithph : נאַרוּמַשׁל מַעַמַר ואָמָר Job 30. 19, et je suis devenu semblable à la poussière et à la cendre.

לְשָׁל m. (v. II בְּשָׁל; une fois בְּשָׁל I Sam. 24. 14). Parabole, proverbe, sentence, discours figuré, prophétique: בּישֵׁל מַשֵּׁל Ez. 17. 2, use de cette parabole: משלר שלמח Prov. 1. 1, les paraboles, sentences, de Salomon; چنیاد וּמָלִּיצֵהו 1. 6, (pour pénétrer) les paraboles et leur interprétation, le sens, la vérité qu'elles renferment; דַּיָרָתַה לְמַשֵּׁל I Sam. 10. 12, il a passé en proverbe; וַנְשֵּׂא מְשׁלוּ נְיּאִמִר Nomb. 23. 7, il com-

mença ses paraboles (à parler, à prophétiser, d'une manière figurée), et dit: ישלו שאיוב שאיז בשלו Job 27. 1, Job continua son discours figuré. — Satire, parole satirique : אַלַּרְכָם מָשָׁל Mich. 2. 4, on fera des satires sur vous ; למַשֵּׁל ולשוינה Deut. 28. 37, (tu seras) la fable et l'objet de raillerie (de tous les peuples).

ָם שָׁל n. pr. (v. מָשָׁל).

משׁל m. 1° De I בּשׁב, empire, puissance: מים עד־ים Zach. 9. 10, et son empire, sa puissance, ira depuis une mer jusqu'à l'autre mer; כמשלו אַשֶּׁר מָשָׁל Dan. 11. 4, (ni) comme la puissance avec laquelle il avait régné. – 2° De II مِثِير, ressemblance; concret, ce qui ressemble : אֵיך־עַל־עַפַר Job 41. 25, il n'y a rien sur la terre qui lui ressemble, qu'on puisse lui comparer; selon d'autres, dans le sens 1°: rien qui puisse le dompter, dominer.

קשׁל Fable, v. II בְּשֵׁל, exemple Job 17. 6.

רִם שׁלְח m. (rac. רְשׁלֵשׁ). 1° Action d'envoyer, endroit vers lequel on est envoyé : לְמִשְׁלַח שׁוֹר Is. 7. 25, (elles serviront) d'endroit pour y envoyer les bœufs, c.-à-d. de pâturages aux bœufs. - 2º Suivi de 7, ce à quoi on met la main, ce dont on s'occupe, affaire, entreprise : וּבְכלל מִשְׁלַח יָדֶך Deut. 15. 10, et dans tous les travaux de tes mains, dans toutes tes affaires, entreprises.

רַשְׁלוֹחַ et בִּשְׁלוֹחַ m. (rac. שַׁלֵּחַ). 1 • Action d'envoyer, envoi : אַבְּשֶׁלֶחָ Esth. 9. 19, 22, et l'envoi de dons (ils envoient des mets les uns aux autres). — 2º Action de tendre: מְשׁלוֹחֵ זָדָם Is. 11. 14, (l'Idumée et Moab scront) l'objet à quoi leur main tend, leur proie, conquête.

יַם בּילַתָּח (rac. הַשְּׁלָחַת). 1° Envoi: יבים מְלַאֲבֶר רַצִים Ps. 78. 49, un envoi de mauvais anges, c.-à-d. une quantité d'anges envoyés pour les affliger par des fléaux, des malheurs. — 2º Renvoi, affranchissement: אַשְּלְתָּים Eccl. 8. 8, et il n'y a pas d'affranchissement dans cette guerre, on ne peut s'en exempter.

י שׁלשׁ (v. שֹּלשׁלְיִשׁ).

한 (ami de Dieu) n. pr. m. Esdr. 8. 16, 10. 15, et autres.

ח מְשָּׁלְמְיָה n. pr. m. I Chr. 26. 1.

תְּשְׁלְמוֹח n. pr. 1° II Chr. 28. 12. — 2° Néh. 11. 13. Le même est nommé מְשְׁבְּעֹח I Chr. 9. 12.

קיאָלֶםְ (amie de Dieu) n. pr. Mesollemeth, fille de Harus, épouse du roi Manassé, II Rois 21. 19.

הַשְּׁיִים f. (rac. בְּשִּים). 1° Etonnement: בְּיִים בְּעֵּים Ez. 5. 15, et cela sera un étonnement, un sujet d'horreur, pour les peuples. — 2° Dévastation: בְּיִבְּיִם דְּיִבְּיִם דְּיִבְּיִם דְּיִבְּיִם דְּיִבְּיִם בְּעַבְּיִם בְּעבִּים בְּעבִּים בְּעבִים בְּעבִּים בְּעבִים בְּעבִים בְּעבִים בּעבִּים בּעבִּים בּעבִים בּעבִים בּעבּים בּעבּים

תְּשְׁמִי m. (rac. מְשָׁמָ). La graisse: וֹישְׁמָן Is. 17. 4, la graisse, l'embonpoint, de son corps; pl.: 1° מְּמַלְּמָן בְּיִלְיִים Dan. 11. 24, dans les champs gras, fertiles, du pays; יְמָשָׁמָן הָאָרָין בְּיִלְיִים Pan. 27. 28, 39, la graisse de la terre, une terre fertile (selon d'autres: מֵּים מְשׁרְּיִּסְיּנִים מִים prépos. pour מְיִים de la graisse, comme prépos. pour prépos de la graisse, comme prépos. 31, il tua les plus gras, c.-à-d. les plus forts, ou les plus riches, v. ls. 10. 16.

קישְׁכַנְּים (force) n. pr. m. I Chr. 12.10. שְׁלֵבּנִים m. pl. (rac, שָׁכֵּן). Des mets gras: אָכְלּנּ בַשְׁמֵבִּנִים Néh. 8. 10, mangez des viandes grasses, de bonnes choses.

ילָשְׁמָע m. (rac. שָׁבָּע). Ce qui est ouī: גְּנְשְׁמַע אָוְנֶיר Is. 11. 3, d'après l'ouīe de ses oreilles, d'après ce qu'il entend, sur le ouï-dire.

ਪ੍ਰਸ਼ਾਹ n. pr. 1° Misma, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Misma, fils de Mibsam, I Chr. 4. 25.

רְשִׁמַעָּח, (rac. בְּשָׁמַעָּן). L'action d'écou-

ter, d'obéir, obéissance, ou : audience, conseil : מוֹלְיבֶּילְי וְלְיבֶּילִי וְלַבְּלִי וֹלְיבָילִי וֹלְיבָּלִי I Chr. 11. 25, II Sam. 23. 23, David l'établit, se l'attacha, pour se faire obéir, pour faire exécuter ses ordres; selon d'autres: David l'admit dans son conseil secret; אַלְיבִילְיבְילְיךְ I Sam. 22. 14, et qui marche sous ton obéissance, qui exécute tes ordres; ou : qui entre, est admis, dans ton conseil; אַבְּיֵי צַּיִּחִי וֹלָּבְּיִ וֹלִי וֹלְיי וֹלְייִי וֹלְייִי וֹלְיי וֹלִי וֹלִי וֹלְייִי וֹלִי וֹלְייִי וֹלְיי וֹלִי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְייִי וֹלְיִי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְייִי וֹלְייִי וֹלְיי וֹלְייִי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְי וֹלְיי וֹי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלִי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְייִי יְלִיי וֹלְייִי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְי וֹלִי וֹלִי וֹלְיי וֹלְיי וֹלְיי וֹלִי וֹלְיי וֹלְייי וֹי וֹי וֹלִי וֹלְיי וֹלְיי וֹלִי וֹלִיי וֹלְייִיי וֹלְייי וֹלִי וֹלִיי וֹלִי וֹלִיי וֹלִיי וֹיי וֹלְייי וֹלִייי וֹלִיי וֹלִייי וֹלִיי וֹי

קשְׁטָר m. (rac. מְשָׁבָּר). 1° Garde, l'endroit où on est gardé, prison : מַיָּמֵן אֹחָם בְּמְשָׁמֵר Gen. 40. 3, il les fit mettre dans la prison. — 2º Lieu où l'on place les gardes, le poste; aussi ceux qui gardent: איש בּמִשְׁמַרוֹ Néh. 7. 3, chacun a son poste; קַּחָיִיקוּ הַיּבְּיָּהָבֶּי Jér. 51. 12, augmentez la garde, le poste ; תַּמָּמִר מִשְׁמֵר עֵּלֵידֵוּם Néh. 4. 3, et nous mimes. des gardes pour s'opposer à eux, à leurs efforts. — 3° La chose gardée : - בְּמַל מְשָׁמֵר נְצֵר לְבָּדְר Prov. 4. 23, garde ton cœur plus que toute autre chose digne d'être gardée, ou : garde ton cœur contre tout ce qui est défendu, qu'on ne doit pas faire; וּבְמְשָׁמֶרֵיו Neh. 13. 14, a l'égard des choses à garder, ou des cérémonies à observer (dans le temple): רַנִירָת לָחָם לְמָשְׁפֶר Ez. 38. 7, et tu seras une garde pour eux, tu veilleras sur eux; ou: tu seras un objet de garde, ou d'obéissance, pour eux, ils veilleront sur toi; ou : ils exécuteront tes ordres.

וף לְּשִׁמֶרָת (rac. ישִׁשְּׁ, plur. יְמִשְׁמָרָת: les mêmes significations que יְמָשְׁמָרָת: 1º Garde: יְמִשְׁמָרָתוּ II Rois 11. 5, et ceux qui font garde (à la maison du roi); יְבִּיבְּי שְׁנִירִי יְמִיבְּי יִבְּיִבְּי יִבְּי בִּיבְּי וְצִּבּי נִּמָב : Is. 21. 8, je suis à mon poste, je fais ma garde; suis à mon poste, je fais ma garde; placer des gardes; יִבְּיבִּי מִשְׁמְרִי יִמְשְׁמְרִי יִמְשְׁמִרָּת : Sam. 22. 23, tu es en garde, c.-à-d. en sûreté, chez moi. — 2º Conservation: יִבְּי לְמִשְׁמֶרָת Exod. 12. 6, exact. il sera chez vous en conservation, vous le conserverez, garderez:

לריתיקב לריתיקב 16. 32, en consérvation pour les races à venir. — 3° Ob-servation, charge, service: אייני אייי אייני אי

יְחַשְּׁמֶּרִים f. Filtre, Aboth (rac. אַמָּשָׁ, v. יַחְשָׁמֶּלוֹ).

לְשׁנָה m. (rac. מָשָׁרָה, const. הָשֶׁלָה et רְםְשִׁים, pl. בְּיִשְׁים). Subst. et adj. 1º Le second, suivant l'ordre ou le rang: ברון משנח II Rois 25. 18, et ברון משנח Jer. 52. 24, le second prêtre, le premier après le grand-prêtre; pl.: מֹחַנֵּר אַנְיִּשְׁתָּ II Rois 23. 4, les prêtres du second ordre; בְּמִרְכֶּבֶת הַשְּׁשְׁנֵח Gen. 41. 43. dans le second char (après celui du roi); אַדִּירוּג מִשְׁמֵּד II Chr. 31.12, (et Siméi) son second frère, son frère puiné, ou (Siméi) son frère était le second en fonctions ; צַל־חַצִיר מָשָׁנֵח Néh. 11.9, (Jehuda) avait l'intendance sur la ville, en second (après le premier intendant); mais ਸ਼ਰੂਸ਼ II Rois 22. 14, et թայարդ դար Soph. 1. 10, un second quartier, ou une seconde porte, de la ville (de Jérusalem); d'autres traduisent mying dans une école (v. ינישנת הַבּּלָה :. devant un subst II Chr. 28. 7, le second après le roi; ਬਾਹੂਦਾਨ I Sam. 8. 2, son second fils; אַתיחם המשנים I Chr. 15. 18, leurs frères (qui étaient) de second rang; ו החבשונים I Sam. 15. 9, (du bétail) d'un second ordre (d'une seconde génération, production); selon d'autres, agé de deux ans ; selon d'autres, transposé de יַשְׁבֶּן, comme יְחַשְׁבִּיִּים du bétail gras.

ים (rac. ימְשְׁנָת). Étude, spéc. la loi traditionnelle, opposé à מְקרָא la loi écrite, l'ancien Testament.

קשְׁעוֹל m. (rac. שָׁצֵל). Sentier étroit : אָשָׁעוֹל חַלְּקיִים Nomb. 22. 24, dans un sentier, ou défilé, entre les vignes.

לְּמִלְיִנִי מּלֹא־רָדְיִבְּיִם לֹאּרַרְדָּבְּיִם לֹאּרַרְדָבְּיִם לֹאּרַרְדָּבְּיִם לֹאָרַר Ez. 16. 4, (au jour de ta naissance) tu ne fus pas lavée dans l'eau pour être propre, ou : pour avoir la peau lisse ou unie (d'une racine שַּׁשָׁה, v.חַשָּׁים ou de שַּׁשָׁים); selon d'autres : pour le salut, la force, ce qui t'aurait été si salutaire (de la rac. עַּיִּיִים); la forme est pour חַישִׁים ou חַיַּשִּׁים.

סשעם n. pr. m, I Chr. 8. 12.

א פּישְׁעָן m. (rac. שָׁשָׁן). Appui, soutien: בּיבְּיבֶּים Is. 3. 1, appui, c.-a-d. secours, en pain et en eau; מיִרִּיבִי לְּבִּשְׁעָן לִּי Ps. 18. 19, l'Eternel a été mon soutien, mon protecteur.

וא בַּשְּׁצֵן הַ m. Même signif.: בְּשְׁצֵן מּשְׁצֵן מּלְצֵּלְן Is. 3. 1, l'appui et le soutien, la même chose répétée en forme masc. et fém.: toute espèce d'appui, de ressource.

בַּשְּׁעֵנָה f. Soutien (v. à בַּשְּׁעֵנָה).

de deux ans; selon d'autres, transposé לימָשְעָנָה f. Appui, bâton, béquille: de אָבייָם, comme לינים לימָשְלָהְי du bétail gras. בּילִימָשׁם אָבּין II Rols 4. 31, il posa 2° Le double: בּילִימִשְׁבָּין Exod. 16. le bâton (sur le visage de l'enfant); 22, le double de la nourriture (ordi- בּיִשְׁשִּׁבְּיִּם 4. 29, mon bâton; יְבִּישְׁבַּיִּם 4.

Exod. 21. 19, (appuyé) sur son báton, ou sur sa béquille; rọph rọph Is. 36. 6, le soutien d'un roseau, ce báton (faible, qui n'est) qu'un roseau (cassé); plur.: phur. Nomb. 21. 19, avec leurs bátons.

ក្រុម្ម៉ាង f. (const. កក្មាធុឃុំង, avec suff. ក្សាច្រស់ងុ , plur. ការកម្មសងុ , const. ការកម្មសងុ rac. מְשִׁשְׁתוֹ 1° Espèce : לְמִשְׁתוֹ Gen. 8.19, (les animaux) selon leurs espèces; אַרְבֵּע מִשְׁמַחוֹה: Jér. 15. 3, quatre espèces de fléaux. — 2º Race, peuple : היותפים התנבני Gen. 10. 18, les peuples des Chananéens; בֹל מְשִׁפְּהוֹת הַאֲדַמָּח 12. 3, tous les peuples de la terre ; កាក្សាឃុំក្មា ארת הואח Jer. 8. 3, cette race méchante; מַל־מִישָׁמְּוֹרוּת 25. 9, tous les peuples du Nord. - 3º Famille, partie d'une tribu (שַׁבֶשׁ) et composée de plusicurs maisons (בַּרת אָבוֹרת) : לְמָשֶׁפְּחֹחָם לביה אַבֹּחִם Nomb. 1. 20, par familles et maisons, exact. d'après leurs familles et d'après les maisons de leurs pères; מָשְׁמַנְיוֹ יִוּשְּׁרָהוֹ Jos. 7. 17, la famille de Juda, pour : la tribu, ou pour le plur.: les familles de Juda.

ບໍ່ອຸທຸ່ວ (rac. ອອຸສຸ່) m. 1° Action de juger, jugement : לאַרַוַעַשוּוּ עָרָל בַּבִּּלְשָׁפָּים Lev. 19 15, ne commettez pas d'iniquités dans le jugement; פר הַפּנְשָׁפָּם Deut. 1.17, car le jugement לאלתים האא appartient à Dieu (donc vous exercez une mission divine); לַּיּוֹשֶׁב עַל־רַוִּמְשֶׁם מ Is. 28. 6, pour celui qui sera assis sur le tribunal pour juger; אַשֶּׁר –לוֹ רַיִּבְּשָׁפָּט Ez. 21. 32, celui à qui appartient le jugement, qui a le droit de juger. – Le lieu où l'on juge : בְּּמְשָׁשִׁ בּי Eccl. 3. 16, le lieu du jugement; אַל־תָּבוֹא יבְּרָהָהָ Ps. 143. 2, n'entre' point en jugement avec ton serviteur. −2º La chose à juger, cause, procès : אָד־~~ּמִשְׁפָּ~~טָן Nomb. 27. 5, leur cause; עַרַכְּתִּר מִשְׁמָּם Job 13. 18, j'ai exposé, plaide, la cause; בישות בשמים השום Deut. 10. 18, il défend la cause de l'orphelin , il lui fait justice ; מָר־בַעַל מָשָׁמָּבִיר Is. 50. 8, qui a un procès contre moi, qui est mon adversaire? — 3°Le jugement,

la sentence : ក្នុងគួប បង្គប់ ។ឃុំអ្នក បង្គប់គួប I Rois 3. 28, la sentence que le roi avait prononcée; מלמנרה משמטר יצא Ps. 17. 2, que mon arrêt, mon jugement, sorte de toi, soit prononcé par toimėme; מְשָׁמִיריֵי אַמֵּרו 19.10, les sentences de Dieu sont véritables; בְּיָשָׁמַי מנים Deut. 21. 22, (un crime qui attire. qui est puni par) un arrêt, une sentence de mort; בַּיַרָבֶּר אָחוֹ מִשְׁמְיִם Jér. 39. 5, 52. 9, il prononça son arrêt, ses punitions; selon d'autres: il lui fit des reproches ; בַּנֶד אֱל־דָוְשָׁמֵיִם מְשָׁמַטָּה Jér. 51. 9, (la punition qu'elle a méritée), sa faute, ses crimes, sont montés jusqu'au ciel; מְשָׁפֵּט דְמָים Ez. 7. 23, (la terre est pleine de crimes) qui méritent une punition de sang, la mort. --4º Justice, équité: בּאַרַתְּמָּד מְשָׁמָּם Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement d'un côté ni d'un autre; בַל־דְרָכָיו מְשָׁשָם 32. 4, toutes ses voies sont la justice, sont justes ; לַּמָּשָׁמָם Jer. 46. 28, selon la justice (avec ménagement); בלא מְשָׁפַט Prov. 16. 8. sans justice, d'une manière injuste: במאוני מְשְׁפָּט 16. 11, et une balance juste. - 5º Ordonnances de justice. droit, loi: יְאֵלֶּה הַוּמְשְׁמִירם Exod. 21. 1, voici les droits, lois; אַר-מִשָּׁמַבּר הַצַּשׁוּ Lév. 18. 4, executez mes ordonnances, mes lois; *collect.*: רְּמָשׁמְטִר Is. 51. 4, et mon ordonnance, comme היה la loi que j'ai donnée; seul : שַּׁשָּׁשִׁ 42. 1. 3. 4, la loi de Dieu (d'autres traduisent : la justice); אָלָּהָה בַּוּאָלָה Jér. 32. 7, le droit du rachat; מְשָׁמָּט חֲבְּלֹרָת Deut. 21. 17, le droit d'aînesse; בְּשָׁבֶּם הַשֶּלָה I Sam. 8. 9, le droit, privilège du roi; para Deut. 18. 3, ce qui appartient aux prêtres, ce qu'ils ont droit de prendre. — 6º Coutume, manière: ਪਾਰਪਾਰ II Rois 11. 14, selon la coutume; בַּנְּלִשְׁפָּטִים חַרָאשׁנִים 17.34, selon leurs anciennes coutumes;בדו בְּשַׁבֶּט דַאָּרשׁ 1.7. quelle est la manière de cet homme (quelle est sa figure, quels sont ses vetements)? מַהַיּהָהָה מְשָׁמָם הַנְצֵר Jug. 13. 12, quelle sera la manière de l'enfant, comment doit-il se conduire, quelles choses doit-il observer?

י מַשְׁפַּף m. (rac. מַשְׁפַּף). Entonnoir, Aboth.

Dippi m. duel (rac. ram). Selon les uns: bergerie, parc (qui aurait été divisé en deux parties); selon les autres: les limites: בין הַבְּיִלְּבָּר Gen. 49. 14, (un ane fort) qui s'étend, couche, entre les limites des chemins, en pleine campagne, ou: entre les parcs; selon d'autres: qui couche sous sa double charge, chargé de deux côtés; quoi es-tu resté assis entre les parcs, ou entre les limites de deux camps (sans prendre part à la guerre)?

תנים, w. רְבְּיִשְׁם, v. הְשַּׁמְם. Abandon: יבְרְשָּׁשְׁם בּרִחר Gen. 15. 2, et le fils a qui ma maison sera abandonnée, dont elle sera l'héritage, la possession (est Éliézer); selon d'autres: l'intendant de ma maison (de ppw aller et venir).

י הְשָּׁים m. (rac. אָבְים). Course, precipitation: בּים Is. 33. 4, comme la course des sauterelles, comme les sauterelles qui accourent, qui se jettent sur un champ; selon d'autres, comme le bruit (des eaux qui se jettent) dans les bassins (v. II בַּ et III בַּ a).

תְּשִׁרְהִי m. (rac. תְּשִׁי). 1° Part. Hiph.: בּיִבְיבִים תְּשִׁים הַשְּׁבְּיִבְים הַשְּׁבְּיִבְים הַשְּׁבְּיבִים הַשְּׁבִּיבִים הַשְּׁבִּיבִים הַשְּׁבִּיבִים בּיִבְּיבִים בּיִבְּיבִים בּיבִּיבִים בּיבִּיבִים בּיבִּיבִים בּיבִּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבּיבִים בּיבּיבִים בּיבּיבִים בּיבּיבים בּיבים בּיבּיבים בּיבּים בּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבים בּיבּיבים בּיבּים בּיבים ב

תְּשְׁקוֹל m. (rac. אַפְשָׁ). Poids: בְּמִשְׁקוֹל בַּיוֹם Ez. 4. 10, au poids, vingt sicles par jour.

קלים m. (rac. קפַל). Ce qui est audessus de la porte, linteau: קיבל בייבל ביי

קיקי m. (rac. אַפְשָּי). 1° L'action de peser: הְּשְׁהַלְּלְּבְּוֹהְ הִיְּהְיָה בּּוֹעָם II Rois 25. 16, l'airain n'était pas à peser (il y en avait tant qu'il ne pouvait pas être pesé). — 2° Poids: בּּוֹלְבָּיִם וּשָּבָּיִם וּשָּבְּיִם וּשְּבָּים וּשִּבְּים וּשְּבָּים וּשִּבְּים וּשְּבָּים וּשִּבְּים וּשִּבְּים וּשְּבִּים וּשְּבִּים וּשְּבִּים וּשְּבִּים וּשְּבִים וּשְּבִּים וּשִּבְּים וּשִּבְּים וּשְּבִּים וּשְּבִים וּשְּבְים וּשְּבִּים וּשִּבְּים וּשִּבְּים וּשִּבְּים וּשִּבְּים וּשִּבְים וּשִּבְּים וּשִׁים וּשִׁים וּשִּבּים וּשִּבְּים וּשִּבְּים וּשִּבְּים וּשִּבְּים וּשִּבּים וּשִׁים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִׁים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִׁים וּשִׁים וּשִׁים וּשִּבּים וּשִּים וּשִׁים וּשִּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבְּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּיחִים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִּבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִבּים וּשִּבּים וּשִבּים וּשִּבּים וּשִּים וּיִים וּיִים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּיבּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּשִּים וּישִּים וּשִּים וּשִּים וּיִים וּיוּים וּשִּים וּשִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִים וּשִּים בּישִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּיבּים וּשִּיבּים וּשִּים וּשִּיבּים וּישִּים וּשִּים וּישִּים בּיים וּשִּים וּשִי

רוב (rac. אַפָּשָׂ). Poids, plomb: הּאֲבָשְׁמִילְ הְּיָבְיּאָ Is. 28. 17, (j'établirai) l'équité pour poids ou pour plomb (tout sera pesé ou réglé selon elle).

לְּשְׁקְלֶּח f. Même signif. : בְּיִה שְּׁקְלֶּח II Rois 21. 13, et le poids, ou le plomb, de la maison d'Achab.

קקק m. (rac. אַפְשָׁק. Profondeur: בּיִשְׁקְעִיקּיבּיּ לבים Ez. 34. 18, et la profondeur de l'eau, pour: de l'eau profonde et claire.

בְּלְּחָרָה (rac. לָשֶׁרָה). Infusion, maceration: בְּלְבֵּרִם Nomb. 6.3, boisson tirée de raisins infusés, ou : liqueur mêlée du suc des raisins.

תְּשְׁרוֹקִיהָא m. chald. (rac. בְּשָׁרוֹקִיהָא m. chald. (rac. בְּשָׁרוֹקִיהָא). Instrument de musique: flûte ou chalumeau, Dan. 3. 5, 7.

יְחָלֶּעְרָעי : n. pr. d'une ville קּתַּוּפְּטְּרָעִי I Chr. 2. 53, et les Maséréens (qui habitaient Mesra).

קישָׁים Serviteur (v. יחָשָּׁ Pi. part.). קשָׁים Toucher, palper, tatonner (v. מינים et II מינים). Kal (v. à מינים).

Pi.: יבּישְׁישׁי Gen. 31. 37, tu as palpė, fouillė, tous mes meubles; שׁנְשִׁי שְּׁישִׁי בְּשִׁישׁי בְּשִׁישׁי Deut. 28. 29, tu marcheras à tâtons en plein midicomme (l'aveugle) marche à tâtons; Job 12. 25, ils iront à tâtons dans les ténèbres.

Hiph.: יְרָשֵׁל דְּשֶׁךְ Exod. 10. 21, (on) marchera à tâtons dans les ténèbres, ou : les ténèbres seront épaisses, palpables; d'autres l'expliquent de I

(les ténèbres seront dans toute l'Égypte, même) quand celles de la nuit se seront retirées, quand la nuit sera passée.

לְבֵיה m. chald. Même signif.: לְבֵיה סְּשְׁקְיָא Dan. 5. 10, dans la salle du festin.

וֹם Mort, part. (v. אמר)...

m. usité seulement au plur. בְּחָים m. usité seulement au plur. et פַּחָם (const. מָתֵר). Les hommes : מַתַר וְרַשְּׁשִׁים וְרָשְׁיִם וְרָשְׁיִים וְרָשְׁיִם וְרָשְׁיִים וְרָשְׁיִים וְרָשְׁיִים וְרָשְׁיִים וְרָשְׁיִים וְרְשְׁיִים וְרָשְׁיִים וְרָשְׁיִים וְרָשְׁיִים וְרָשְׁיִים וְרְשְׁיִים וְרָשְׁיִים וְרְשְׁיִים וּיִּים וְרְשְׁיִים וּיִים וּיִּים וּיִּים וּיִים וְיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּישְׁיִים וּיִים וּייִים וּיִים וּייבְּיים וּייִים וּיִיים וּייִים וּייִים וּייִים וּייִים וּייִים וְייִים וּייִים וּייִים וְייִים וּייִּים וּייִים וְּייִים וְּייִים וּייִים וּייִים וְּייִים וְּייים וּייִי et les femmes, et les petits enfants; יבורישוי Job 11.3, les hommes taisent (tes mensonges, v. a קרש Hiph.); מָהַד מִּקְשָּׁר Gen. 34. 30, (avec) des hommes qu'on peut compter, avec peu de monde; מְרֵי שָׁרָא Ps. 26. 4, les hommes faux, les menteurs; מְהֵר יִשִּׂרָאֵל Is. 41. 14. hommes d'Israel (petit nombre d'hommes, v. le commencement du verset); מְהֵר רְעָב Is. 5. 13, des hommes qui souffrent la faim; selon d'autres, de מאי pour מַחֵי (et les plus nobles d'entre eux) meurent de faim; מְּמָרֵים־ יוף בי מְּלְנִים מַחֶלֶּר Ps. 17. 14, (sauvemoi) o Dieu! des hommes qui sont ta main, ton instrument pour punir, des hommes du temps qui s'attachent à la

Is. 25. 10, comme la paille (ou comme un monceau de paille) est brisée, écrasée.

אָרָע m. Frein; mors: מְּתָבְּ בְּּתְּמִיתְּבְּ Prov. 26. 3, le mors est pour l'ane; אַנְּתְּבָּירָ בִּיּתְּבָּירָ Is. 37. 29, (je mettrai) mon

mors à tes lèvres (à ta bouche); אָדי II Sam. 8. 1, (David enleva aux Philistins) le frein (le gouvernement) de leur capitale (Gath); selon d'autres, n. pr. d'une ville ou contrée, Metheg Haamma.

בורי מְתוּנִים תַּנִּין : Circonspect קרון בּיּרוּ Aboth, soyez circonspects en justice.

קיחוקים adj. (fém. הְּהִיהְים, pl. בְּיחִיםְּים, rac. בְּיחִיםְּט. Doux, agréable: בְּיחִיםְּים, Jug. 14. 18, qu'y a-t-il de plús doux que le miel? מְּיִבְים בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִבְים בּרָנוֹ. 5. 11, le sommeil est doux à celui qui travaille; בְּיִם בְּיִם בְּיִם בּרָנוֹ. 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel; יוֹים בְּיִבְים בּרֵנוֹ. 11.7, la lumière est douce, agréable.

קרושׁאַל (homme de Dieu) n. pr. Methusael, fils de Mehijael, Gen. 4.18.

תרשְׁלֵים (homme de l'arme, guerrier) n. pr. Methuselah, fils d'Hénoch, Gen. 5, 21 (il a vécu 969 ans).

רֹחָיםְ Etendre: אַהְיּהָם בָּאַהָד Is. 40. 22, et qui les a étendus (les cieux) comme une tente.

30, quand travaillerai-je (pour ma propre maison)? בְּיִר אָפִיץ Prov. 23. 35; quand me réveillerai-je בְּיִר אָפִיץ Exod. 8.5, pour quand? בַּיִר אָפִיץ 10.3, jusqu'a quand? אָרִין Jér. 13. 27, après quand, après combien de temps?

י אָרָישָׁר מְּתִיבֶּרָא Étude, école : אָרָישַׁר מְתִיבֶּרָא et aux chefs des études, des écoles.

(מיז א') בְּעִים).

תְּבְּיִה f. (rac, בְּהַה). Mesure, tâche: הַּבְּיִה בְּיִהְיִה בְּיִהְיִה בְּיִהְיִה בַּרִּאָּב Ez. 45.11, leur mesure sera réglée d'après le chomer; בּיִבְּיִה בַּיִּהְיִה בַּרִּאַנִית בַּיִּהְיִבְּיִה Exod. 5.8, la quantité de briques qu'ils avaient pour tâche de faire; בּיִבּיּה בֹּיִה בִּיִּה בַּיִּה Exod. 30. 32, vous n'en ferez pas d'autre huile dans sa mesure, c.-à-d. composée dans les mêmes proportions, de la même manière; בּיִבְּיִהְיִבְּיַב II Chr. 24. 13, (ils rétablirent le temple) dans ses rapports, c.-à-d. dans son ancien état.

לְּלָּאָה f. (rac. רְּבֶּלֶּאָה); רְאָלָּאָה num Mal. 1.13, composé de רְּבָּ et רְאָלָּאָה, vois quelle peine (d'avoir apporté cela), v. רְיבָ a la fin et רְאָלָּאָה; selon d'autres: c'est un objet fatigué, un animal maigre, chétif.

קלעוֹת f.pl. Dents (transposé, pour f.pl., cac. קלתים Job 29. Job 29. לַרָּמָה לָבִיא לַּרְ, les dents, les machoires, de l'injuste; בְּרָא לַרְי, Joel 1. 6, il a des dents dures, fortes, comme un lion.

קרוב ה. (rac. יבין). Don, présent: בּינְיּן אָּיָנִי Prov. 18. 16, le présent que fait un homme; אָרִישׁ בַּינִּין אָרָט 19. 6, a l'homme qui fait des dons, à l'homme libéral.

마고 n. pr. 1º Matthan, prêtre de Baal, II Rois 11. 18. — 2º Matthan, père de Sephatia, Jér. 38. 1.

הַלְּנָא f. chald. Don, présent (v. מָתָּוֹלָא Dan. 2. 48, et de grands présents; בְּרְנָכְן 5. 17, que tes présents soient à toi, c.-à-d. garde tes présents pour toi.

תְּחָנְהָ f. (rac. בְּיִהְ Don, présent: מּיִהְיָם בְּיִהְיָם בְּיִהְיָם בַּיּהְיָם בִּיהְיָם בַּיּהְיָם בִּיהְיָם בַּיּהְיָם בִּיהְיָם בִּיּהְיָם בִּיהְיָם בִּיּהְיִם בִּיהְיִם בִּיהְיִם בַּיּהְיִם בִּיהְיִם בִּיהְיִם בִּיהְיִם בְּיִהְיִם בְּיִהְיִם בְּיִהְיִם בְּיִהְיִם בְּיִהְיִם בְּיִהְיִם בְּיִהְיִם בְּיִהְיִם בְּיִּהְיִם בְּיִּבְּיִּם בְּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִּבְּיִּם בְּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיִּבְּיִם בְּיִּבְּיִּם בְּיבְּיִּם בְּיבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיבְּיִּם בְּיבְּיוּבְּים בְּיבְּיוּם בְּיבִּים בְּיבְּיוּם בְּיבְּיוּם בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּיוּם בְּיבְּיִּם בְּיבְּים בְּיבְּיִּם בְּיבְּיוּבְם בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּיִּם בְּיבְּיִים בְּיבִּים בְּיבְּיוּבְּיִים בְּיבְּיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּבְיּים בְּיבְּיִבְּיִּים בְּיבְּיוּבְּיִם בְּיוּבְּיוּבְּיוּבְּיוּבְּיוּבְּיוּבְיּבְיוּבְיּים בְּיבְּיוּבְיבְּים בְּיבְּיוּבְיבְּיוּבְּיבְּיוּבְּיבְּיוּבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיוּבְּיבְּים בּיבְּיוּבְּיבְּיבּים בְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְיבְּיבּיבְּיבּים בּיבּיבְּיבְּיבְּיבְּיבּיבְּים בּיבְּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּייבּים בּיבּיבְיבְּיבּיבּיבְיבּים בּיבְּיבּיים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיב

תְּבְּנָה n. pr. Matthana, un endroit près du désert, Nomb. 21.18.

기가 (don de Dieu) n.pr. m. 1°Néh. 12. 19. — 2° Esdr. 10. 33. — 3° Yerset 37.

ימְתָּי Josaphat de Methni, I Chr. 11. 43.

מְתְּיָהְיּ et תְּבְּיְהָיּ (don de Dieu) n.pr. 1° Matthania, roi de Juda, nommé plus tard Sédécias, II Rois 24. 17.—2° Matthania, I Chr. 9. 15. — 3° 25. 4. Et autres.

Les reins, les parties inférieures du dos: קְּיִנְים II Rois 4. 29, ceins tes reins; בְּיִנְים וּבְּיִנְים וּצְּיִם וּצְּיִם וּצִּים וּצִים וּצִּים וּצִים וּבּים וּצִים וּבּים וּצִים וּצִיבּים וּצִּים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִּים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּבּים וּ

רְינוּ. הַשְּׁיִי 1º Manger avec délices: הַּיִּי זְיְהְיִי Job 24. 20, que le ver le ronge avec délices, ou : que le ver lui soit doux, soit ses délices.— 2º Étre, devenir doux : יַּבְּיִי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי Prov. 9. 17, les eaux dérobées sont (plus) douces; בַּיִּבְי בַּיִּבְי Exod. 15. 25, et les eaux devinrent douces; בַּיִּבְי זְבָּי בַּיִּבְי Job 21. 33, les mottes de la vallée lui sont douces, la terre lui est légère (v. adj. prag).

אָרָטָ m. Douceur: יְּשְׁהַיִּם Prov. 16. 21, la douceur des lèvres, des paroles agréables; יְּשָׁיִ מְּיִם בָּיִים 27. 9, et la douce parole de son ami.

קְּתֶּים m. Douceur: יְתָּיִים אָּד בָּתְּים Jug. 9. 11, puis-je abandonner ma douceur, mon doux suc?

קקה (source douce) n. pr. d'une station dans le désert, Methka, Nomb. 33, 28.

אָרְרָת a, pr. 1º Mithridate, tréso-

rier du roi Cyrus, Esdr. 1. 8. — Mithridate, preset d'Artaxerxès, 4. 7.

וְאָהְיָה לְּהְ מַהְּה לָּהְ מַהְּה f. (יְמֵלְ Don: רְאָהְיָה לְּהַ מְּחָר Rois 13.7, et je te donnerai un présent; יְבָּשָׁ יִידִּים Prov. 25.14, d'un don de mensonge, qu'il promet et qu'il ne donne pas; יְדִי יִידִי Ez. 46.5, 11, un

don, une offrande, de sa main, c.-à-d. selon sa fortune.

ាក្ខាប n. pr. m. Esdr. 10. 33.

תְּחָהָה (don de Dieu) n. pr. m.:1º Esdr. 10. 43. — 2º Néh. 8. 4. — 3º I Chr. 9. 31.

3

א Noun, זף quatorzième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 50.—
זף en chald. et en arabe signifie poisson; cette lettre paraît avoir eu primitivement la forme d'un poisson, qu'elle conserve encore dans le ; final. זף se permute avec >, n(voir ces deux lettres), et avec >. Exemples: בַּיַשִּׁ chald. דְיַשִׁ deux; בּיִשִּׁי et בַּיִשִּׁי chald. בַּיִּשִׁי et בַּיִּשִׁי et בַּיִּשִׁי etre debout, être placé; שִׁרִי et בַּיִּשִׁי etre debout, etre placé; שִׁרִי et בַּיִּשִׁי etre debout, etre placé; שִׁרִי et בַּיִשִּׁי etre debout, etre placé; שִׁרִי et בַּיִשִּׁי etre debout, etre placé; שִׁרִי et שַׁיִּשִׁי et debout, etre placé; בּיִי et בַּיִּשִׁי et debout, etre placé; בּיִי et בַּיִּי et edebout, etre placé; בּיִּי et בַּיִּי et בַּיִ et בַּיִּי et בַּיִּי et בַּיִּי et בַּיִּי et בַּיִּי et בַּי et edebout, etre placé; emplacé equelquefois ce daguesch (v. בַיִּי chald. et בַּיִבּי).

182 interj. qui sert à rendre plus pressante une supplication et une demande, une prière. Ah! de grace, donc; formule de civilité ; je te prie. Il se met après l'impér. et le fut.: אָכְּרִר־נָא Gen. . 12, 13, dis, je te prie ; בַּרוֹא נָא Jér. 17. 15, ah! puisse-t-elle s'accomplir. La 1 pers. du fut. suivie de ap prend fréquemment le ד paragogique : אַלְכָּח נָאַ Exod. 4. 18, permets-moi d'aller (retrouver mes frères) ; נְעָבְרַזּוּ־נָאַ Nomb. 20. 17, permets-nous de passer (par ton pays); אָרָהינָא וְאָרָאָה Exod. 3. 3, je veux aller voir ; בַּר־נַא בָּאָוֹנֵי דָוֹעָם Exod. 11, 2, parle donc aux oreilles de ce peuple. — Avec une négation, il se met avant le verbe : אַל־נָא הָרְוּי בַּעָרָה Nomb. 12. 12, qu'elle ne soit pas, je te prie, comme (un enfant) mort-né. Sans verbe : אל־נא Gen. 33. 10, n'en use pas ainsi, je te prie. Rarement avec le prét.: אם־נא מַצאור ' דון בְּשַינֶיף Gen. 18. 3, si j'ai (donc) trouvé grace à tes

yeux; יְּמָלֵּהְ מָּא מְדְעָתִּהְ Gen. 12. 11, voici, je sais bien. Il marque la douleur: לאנא Jér. 4. 31, ah! malheur a moi (ע. אַנָא).

II אל adj. Ce qui est cru à demi, pas bien cuit : אַן זייָטָין אַיְלּאַרָלּאָ Exod. 12. 9, vous n'en mangerez pas à demi cru.

אני 'n. pr. No, ville égyptienne, Thèbes ou Alexandrie (?), Ez. 30. 14; plus complet : אָנָהְ אָנָ Nah. 8. 8, No, ia grande, la populeuse (ou : No, ville du dieu Amon, v. III אָנָהְיּן).

ת נארה. (plur. היהיט). Outre, vase: בּיְהָהָר ישני Jug. 4. 19, une outre pleine de lait; יבְּיִר בֵּיִר בַּיִר Jos. 9. 4, des outres, pour mettre le vin, qui étaient usées; בְּיִבְּי בְּיִבְיר בְּיִר בִּיִר בְּיִר בִּיר בִּירִיר בְּיִר בִּיר בִּירִיר בְּיִר בִּיר בִּירִיר בְּיִר בִּיר בִּירִיר בְּיִר בְּיִר בִּיר בְּירִיר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּייר בְייר בְּייר בְייר בְּייר בְּייר בְּייר בְּייר בְּייר בּייר בְ

לְּךְ נָאָר יִי בּיר וּשְׁרְעָּר Rituel, à toi, Éternel notre Dieu, conviennent les cantiques et les louanges (v. יִייָה Niph.).

נְאנְה (f. נְאוָה) Beau, agréable, convenable (v. אָהָה Niph.).

기치구 (v. a min Niph.).

לאות (ע. יתיי). לי Demeures de l'homme: בְּבְיבְיּהְיּה בְּבְּיבְיּה Lament. 2. 2, toutes les demeures de Jacob.

2º: Habitations des animaux, pâturages: יתְבְּיבִי Ps. 63. 13, les pâtarages du désert (ע. מֹ יִבְיִבְיּבִי Ps. 23. 2, il me fait reposer dens de vertes prairies.

בין און Parler, annoncer: און ביין Jér.

23. 31, (les faux prophètes) qui disent: Voici la parole (de Dieu).

ראיז m, (ou part. passif de מביין, const.). Parole, ce qui est dit.

Fréq.: מְּבְּיִם parole de l'Éternel; מִבְּיִם Nomb. 24. 3, parole de Balaam; אַבּים פּיַבּים Ps. 36. 2, parole du péché, le péché, la passion, dit au méchant.

Avec suff.: מְּבָּיִם בִּיבָּיִם Rituel, et délivre (Juda et Israel) comme tu l'as annoncé.

I אָלֶן m. (rac. בְּאַבָּי, avec ן parag.). Celui qui parle bien, qui est éloquent : בַּאָבָּיִם Job 12. 20, il ôte la parole à ceux qui savent parler (v. le même exemple a צָּבִּין אַ Niph.).

II אָפָן adj. Fidèle (v. אָפָר Niph.).

יאָפִים m. pl. Adultères : אָפָיִם Jér. 13, 27, tes adultères.

D' m. pl. Même signif.: תְּבְּלּוּלָהְיׁ Osée 2, 4, et que ses adultères (ne paraissent plus) au milieu de son sein, c.-a-d. qu'elle cesse d'avoir un air et un maintien indécents, impudiques,

Mepriser, dedaigner, rejeter avec mepris, avec colere, s'irriter.

Avec le rég. dir.: מְּאָרְ מְּבְּר מְּלְרְּחִרְּבְּר (1.30, (parce qu')ils ont méprisé toutes mes remontrances; מְּבְּר בְּבְּר (בְּבְּר (בְּבִר (בְּבִּר (בְּבָר (בִר (בְּבָר (בְּבָר (בְּבָר (בְּבָר (בְּבָר (בְּבָר (בְּבָר (בְּבְר (בְּבָר (בְּבר (בְּבָר (בְּבַר (בְּבָר (בְּבַר (בְּבַר (בְּבַר (בְּבַר (בְּבר (בְבר (בְּבר (בּבר (בְּבר (בּבר (בְּבר (בְּבר (בְּבר (בְּבר (בְּבר (בּבר (בּבר (בְּבר (בּבר (בּבר (בְּבר (בְּבר (בּבר (בּבר (בּבר (בְּבר (בְּבר (בּבר (בּבר (בּבר (בְּבר (בְּבר (בּבר (ב

Pi. נאַץ, fut. ינאַץ. 1° Mépriser, outrager, blasphémer, rejeter, irriter (par des mépris); בל־מנאציה Is. 60. 14, tous ceux qui t'ont méprisée, ou décriée; נאַץ רַשָּׁע אַלּוִרם Ps. 10. 13, (pourquoi) le méchant outrage-t-il, blasphème-t-il Dieu? ינאמוני Deut. 31. 20, ils me rejetteront; ~~ער־אַנָרו יָנַאַבְּנִיי הַעָּטו~~ הַוֹּגַרו Nomb. 14. 11, jusqu'a quand ce peuple m'iritera-t-il? — 2º Faire que les autres אַפָּס פִּי־נִאַץ נִאַצָּהָ אָּת־אַיְבֵּי וֵיִי : blasphèment II Sam. 12. 14, mais parce que tu as été cause que les ennemis de l'Éternel ont blasphémé contre lui ; וַיַּבָאַץ הַוֹּשָּׁקַר Eccl. 12. 5, quand l'amande est méprisée, dédaignée (pour יְטֵאַץ, ou Hiph. pour יַנאָץ); selon d'autres, de מין: quand l'amandier fleurit (allusion aux cheveux blancs du vieillard).

Hithp,: מָמִי מִנּאָץ Is. 52. 5, mon nom est méprisé, blasphémé (pour מְחִנֹאֵץ).

וְלֵּאְבֶּה f. Outrage, blaspheme : יוֹם בְּּיָהוּ וּמְאַבָּה וְהוֹכַּהָהוּ וּמְאַבָּהוּ וּמְאַבָּהוּ וּמְאַבָּהוּ וּמְאַבָּהוּ וּמְאַבּהוּ Is. 37. 3, un jour d'affliction, de reproche et d'insulte, de blaspheme.

אַרְאָלְּיּלְּיּה (pl. היציין et היציין). Même signif.: אַרְּיִיה היציין אַרָּאָר Néh. 9. 18, qu'ils proférèrent de grands blasphèmes; קל־נְאָצוֹיְדְיּךְ Ez. 35. 12, tous tes blasphèmes.

Pאַן Gemir, soupirer (v. מַּטִּר : (אָנֵק Job 24. 12, les habitants de la ville gémissent.

קרְאָרָן f. Gémissement, soupir : אַלְיִינִים אָרוּיִנְאַרָּיִלּ בּיִרִים אָרוּיִם בּיִרוּים בּיִרוּים בּירוּים בּירוּים בּירוּם בּירוּים בּירוּם בּי

Rejetor avec יאר, Kal inusité, Pi. אָרָ Rejetor avec

horreur, ou détruire: נְאֵר בְּקְרָשׁוּ Lam. 2. 7, il a détruit son sanctuaire, ou il l'a en abomination; נֵאַרְתָּוֹ בְּרָיוֹן צִרְנָּין Ps. 89. 40, tu as détruit, rompu, l'alliance contractée avec ton serviteur (v. אַרָר Niph.).

שנה n. pr. Nob, ville de la tribu de Benjamin, Is. 10. 32; appelée aussi איבו I Sam. 21.2, ou pour ביי a Nob.

אָלָא Kal inusité. Niph. נָבָא Prophétiser; absol.: יִּשְׁבֶא בֶּן־אָרָם Ez. 38. 14, fils de l'homme, prophétise; ברובאיהוי Zach. 13. 4, quand il aura prophétisé (ה parag.); avec le rég. dir.: נְבָא אַתר אַנְיִים הַאָּלֵּח Jér. 20. 1, (Jérémie) qui prophétisait toutes ces choses: avec 3, לְנַתִּים רָחוֹקוֹת הוּא נְבַא : אֵל et וּלָנַתִּים רָחוֹקוֹת הוּא נְבַא ב 27, il prophétise pour des temps éloignés; נינבא על־דועיר דוארז Jér. 26. 20, il avait prophétisé contre cette ville; דונבא אל-ובראר ישראל Ez. 13. 2, prophétise contre les prophètes d'Israel; quelquefois avec אָל et פָל, sens favorable, v. Ez. 36. 1, 37. 4. -- מהוע נברת בּשָׁם־בַּי Jér. 26. 9, pourquoi as-tu prophétisé au nom de l'Eternel (נְבֵּדִּתָּ pour יָּבְשָּעָל (נְמַאַיָּז Jér. 2. 8, ils prophétisent au nom de Baal. — Chanter des hymnes sous l'inspiration divine : על יד־אַסָּק דַּוּנָגא I Chr. 25. 2, sous la conduite d'Asaph qui chantait des hymnes; תוֹנָא על הורוֹה וְחַלֵּל לַהַי vers. 3, qui chantait des hymnes et des louanges à l'Eternel.

לְרָאֵ chald. Ithp. Prophétiser: יְרִיבְּבֵּר רָנִי Esdr. 5. 1, Aggée prophétisa.

עָה (ע. ביֹ).

127 n. pr. 1° Nebo, idole des Chaldéens, Is. 46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres chaldéens. — 2° Nebo, ville et montagne dans le pays des Moabites, Nomb. 34. 1, Deut. 32. 49. — 3° Nebo, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 29.

לְבוּאָה f. Prophétie, recueil, livre de prophéties: תְּיִבְּיאָה II Chr. 15. 8, et la prophétie d'Oded; קַּיִּבְּיאָה דְּבָּר Néh. 6. 12, la prophétie qu'il a faite à mon sujet; אַרִיָּה II Chr. 9. 29, dans le livre des prophéties faites par Ahīa.

בְּלְבוּאָה chald. Prophétie : בְּלְבוּאָה Esdr. 6.14, selon la prophétie d'Aggée.

בְּתַּיְאָרָן chald. n. pr. Nebusaradan, général des armées de Nebuchadnezar, II Rois 25. 6.

בּוֹכְרְנָאצִר et אַבּרֹרָרָאצִר n. pr. Nebuchadnezar (Nabuchodonozor), roi de Babylone; il détruisit Jérusalem et emmena les Juiss en captivité (v. II Rois chap. 24 et 25, Jér. chap. 39).

נבון (v. דָּק Niph.).

וְבֵּלְשֵׁוְבָן (persan) n. pr. Chef des eunuques de Nebuchadnezar, Jér.39.13. הבות n. pr. Naboth, I Rois 21. 1.

ייי chald. (plur. בְּלִבְּהָ Don, בְּלִבְּהָ chald. (present, récompense: בְּלִבְּהַ Dan.

2. 6, des dons et des présents, ou des récompenses; וּנְבְוֹקְיָדְּן לְּאָדֵירָן וַדְב Dan.
5. 17, donne tes présents, ou tes récompenses, à un autre.

n. pr. d'un homme, Nobah, qui a donné son nom à la ville de Kenath, Nomb. 32. 42, Jug. 8. 11.

לְּחָבוֹי n. pr. d'une idole, adorée des Avéens, II Rois 17. 31; selon quelques-uns, ce nom vient de la figure de chien qu'elle aurait eue (v. אַבָּיוֹ).

נְעֵם לְּאֶרָץ : Kal inusité. Pi. ou Niph. Regarder: יְמֵבּט לָאָרָץ Is. 5. 30, et quand on jettera un regard sur la terre.

Hiph. (יוברט voir, regarder, considérer, absolum. avec le rég. dir., avec לאַ-דִּוּמָים אָרֵן מְיַבַּפֹב : (צַל ,לְ ,אֶל Nomb. 23. 21, il ne voit point d'iniquité en Jacob; Hab. 2. 15, pour לְפֵעֵן הַוּנִים צַל־מְעוֹרַיהַם. voir leur nudité; יָאָבִּרם וְאֵּדְ עֹיֵר Is. 63. 5, j'ai regardé (de toutes parts), et il n'y avait personne pour me secourir; ראַרו ניי נְתַבְּיטָתו Lam. 1.11, vois, ô Eternel! et considère (ה parag.); נָשָׁלָם מְיִראַכָּם לֹא אַבְּים Amos 5. 22, et quand vous me sacrifierez les hosties pacifiques les plus grasses, je ne les regarderai pas; אַל־מָּרָשָׁם אַל־מָּרָשָׁדּ I Sam. 16. ק מיר וְנַדֵּורוּ ; n'aie égard à sa mine ; יְוַבָּרטוּ אֱלֶיד וְנַדֵּורוּ Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui, et ils ont été éclairés ; תַּבֶּם לַבְּרָית Ps. 74. 20, considère ton alliance, songe, aie égard, a ton alliance ; בַּחַבִּיפִי אַל־כָּל־מִצְוֹרָיף Ps. 119. 6, lorsque je considérerai, que j'aurai devant les yeux, tous tes commandements : ורוברים אַל־עַּמַל לא הוּכַל Hab. 1. 13, toi qui ne peux pas voir (sans indignation) l'iniquité; avec וַתַּבָּט פַינִי בְשׁוּרָי : בְּ Ps. 92. 12, mes yeux verront la ruine, la défaite, de mes ennemis; avec אחרי: יִחְבִּים אַחֲרֵי מֹשֶׁחוֹ Exod. 33.8, ils regardèrent derrière Moïse, ils suivirent Moise des yeux ; נְתַבָּם אִשִּׁשׁרָיזי Gen. 19. 26, sa semme (qui était) derrière lui regarda (se retourna pour voir).

I Rois 11, 26.

אייף (עניאין). Prophète, interprete de la pensée de Dieu: בְּלָאִרְּקָּים (עַּבְּאִרְּיִ אָּוֹיִרְּיִ וְנְבִּאָרְ (עַבְּאִרִי אָוֹיִרְ וְיִנְיִי וְבִּיאָרְ (עַבְּאִרִי עַבְּיִאָרְ (עַבְּאָרִי עַבְּיִאָרְ (עַבְּאָרִי עַבְּיִאָרְ (עַבְּאָרִי עַבְּיִאָרְ עַבְּיִאָרְ (עַבְּאָרִי עַבְּיִאָרְ (עַבְּאָרִי עַבְּיִאַרְ (עַבְּאַרִי עַבְּיִאַרְ עַבְּיִאַרְ (עַבְּאַרִי עַבְּיִאַרְ (עַבְּאַרִי עַבְּיִאַרְ (עַבְּאַרִי עַבְּיִאַרְ (עַבְּאַרִי עַבְּיִי עַבְּיִאַרְ (עַבְּאַרִי עַבְּיִי עַבְּיִאַרְ (עַבְּאַרְ עַבְּיִאַרְ עַבְּיִי עַבְּי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּייִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּי עַבְּיי עַבְיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עבְּיי עבְייי עבְייי עבּיי עבּייי עבּיי עבּיי עבּיי עבּייי עבּיי עבּיי עבּיי עבּייי עבּיי עבּייי עבּייי עבּיי עבּייי עבּיי עבּייי עבּיי עבּייי עבּיייי עבּייי עבּיייי עבּייי עבּייי עבּייי עבּייייי עבּיייי עבּיייי עבּייי עבּיייי

יתר נְבְיִאי, m. chald. Prophète: יתר נְבְיאי, m. Esdr. 5. 1, le prophète Aggée; plur.: même verset, les prophètes.

בּיְהָּל f. Prophétesse: בְּיִלְּהָּל f. Exod. 15. 20, Miriam la prophétesse; נְאָלְרֵב אֶל רַשְּבִיאָּן Is. 8. 3, je m'approchai de la prophétesse, c.-à-d. de la femme du prophète, de ma femme.

הְרָּיִח n. pr. Nebaioth, fils d'Ismael, Gen. 25. 13, souche d'un peuple de l'Arabie Pétrée, Gen. 25. 13, Is. 60.7.

קבית m. Source, fond. Plur. seul usité: בְּבֶּבְיתָ Job 38. 16, les sources, le fond de la mer; selon d'autres: les vagues de la mer.

לבל (fut. יולל) Se faner, se flétrir, tomber (des fleurs, des feuilles), tomber en défaillance, en langueur, se consumer, s'épuiser (v. נַמַל ,מַלָּה): נַבַל צִּיץ וs. 40.7, la fleur se fane; בַּאַלָה נַבֶּלָה עַלָּה Is. 1. 30, comme un chêne ou un térébinthe dont les feuilles tombent, litter. fletri quant aux feuilles; >pi -- 1 ימול Job 14. 18, une montagne qui tombe, qui s'écroule, reste détruite, ne peut plus se relever, litter. reste abattue, affaissée; וְכַל־צְּבָאָם יְבּוֹל פָנְבֹל ווים אַנְאַים וּמְלֵבְיה וּמְנַבְּיה וּמְנַבְּיה וּמְנַבְּיה וּמְנַבְּיה וּמְנַבְּיה וּמְנַבְּיה וּמְנַבְיה וּמְבְּיה וּמְבְּיה וּמְבְּיה וּמְבְיה וּמְבְּיה וּמְבְיה וּמְבְּיה וּמְבְיה וּמְבְיה וּמְבְּיה וּמְבְּיה וּמְבְיה וּמְבְיה וּמְבְּיה וּמְבְּיה וּמְבְיה וּבְּיה וּמְבְיה וּבְּיה וּמְבְיה וּמְבְיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּמְבְיה וּבְּיה וּבְיבּיה וּבְיבּיה וּבּיה וּבְיבּיה וּבּיה וּבְיה וּבְיבּיה וּבְיבּיה וּבְיבּיה וּבְיבּיה וּבְיבּיה וּבּיה וּבּיה וּבְיבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבְיבּיה וּבּיה וּבְיבּיה וּבּיה וּבְיבּיה וּבּיה וּבְיבּיה וּבְיבּיה וּבְיבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבְיבּיה וּבּיה וּבּיה וּבְיבּיה וּבּ astres tomberont comme tombent les feuilles de la vigne et le fruit flétri du figuier; אָבֶלָּח וָלָבָיָ הַלָּבָי Is. 24. 4, la terre est désolée, elle se fond, ou elle est languissante; בַּטִּר יַבֹּלף Ps. 18. 46, les étrangers se consumeront; בל אול Exod. 48. 18, tu t'épaiseras. --- Agir sottement, vilement : אָבּד עָבַלְתָּ

Niph. on Hiph.: יוַבְל מָעֶלָּה כְּלָנוּ 1s. 64. 5, nous sommes tous tombés ou flétris comme la feuille qui tombe (pour לונבל ou cuch).

Pi. בְּבֵל צֵּבּר חַבְּיבָר אַבּר חַבְּיבָר אַבּר בְּיבָר בְּיבָר בַּר Abaisser, mépriser, outrager, couvrir de honte: יניבָל צַבּר בְיבָר בַּיבָר בַּיבְר בְּיבַר אָב Iér. 14. 21, n'avilis pas, n'abaisse pas, le trône de ta gloire; בַּרְבַּל בְּיבַר אָב Mich. 7. 6, le fils outrage le père; אוואר בַּלְבִירְך Nah. 3. 6, je t'avilirai, je te couvrirai de honte.

אבין adj. (f. רְבָּלָה). Sot, vil, méprisable, méchant, impie: ילְבּלּ רְשָׁה אָרִי Prov. 17. 21, le père d'un sot ne connaît point de joie; הְשָׁר שְׁבֶּל שְׁבֵּר לָבְּל רְשִׁר לְבָּל שְׁבֵּר מְנִי לְבָּל שְׁבֵּר וֹף 17. 7, les paroles nobles ne conviennent pas à l'homme vil; בְּבַ רְבָּל וֹף 17. זְּיִבְּר בְּיִבְ בְּיִבְּל וֹף 18 Sam. 13. Job 30. 8, des hommes vils, méprisables; אַבֵּר בְּבָלִר בְּיִבְּלִר בְּיִבְּלְר מִבְּיִל בְּבָלוֹת מִבְּל בְּבָלוֹת מִבְּל בְּבָלוֹת מִבְּל בְּבָלוֹת מִבְּלְר בְּבָלוֹת זְיִבְּלִר בְּיִבְּלִר בְּיִבְלְר בְּבָלוֹת זְיִבְּלִר בְּבָּלוֹת זְיִבְּלִר בְּבָלוֹת זְיִבְּלִר בְּבָלוֹת זְיִבְּלִר בְּבְּלִר בְּבְּלִר בְּבְלוֹת זְיִבְּלִר בְּבָלוֹת זְיִבְּלְר בְּבָלוֹת זְיִבְּלִר בְּבְלוֹת זְיִבְּלִר בְּבְלוֹת זְיִבְּלִר בְּבְלוֹי זְיִבְּלִר בְּבְלוֹת זְיִבְּלִר בְּבְלוֹת זְיִבְּלְר בְּבְלוֹת זְיִבְּלְר בְּבְלוֹת זְיִבְּלִר בְּבְלוֹת זְיִבְּלְר בְּבְלוֹת זְיִבְּלְר בְּבְלוֹת זְיִבְּלְר בְּבְלוֹת זְיִבְּלְים בְּיִבְּל בְּבְלוֹת זְיִבְּל בְּבְלוֹת זְיִבְּלְיִים בְּיִבְּלִית זְּבְּבְלוֹת זְיִבְּלְּח זְּיִבְּלְּיִם בְּבְּלִית זְּבְּבְלוֹת זְבְּלְבְּלִית זְּבְּבְלוֹת זְיִבְּלְיִבְיּת זְּבְּבְלוֹת זְיִבְּלְיוֹת זְּבְּבְלוֹת זְיִבְּלְיִי זְּיִבְלְיִי זְּיִבְּלִית זְיִבְּלִית זְּיִבְּלִר בְּבְּלוֹת זְיִבְּלְית זְּיִבְּלִית זְּבְּבְלִית זְּבְּבְּלִית זְּיִבְּלִית זְּבְּלִר בְּלִב זְּבְלְּת זְּבְּבְּי בְּיִבְיּת זְּיִבְּלְית זְּיִבְיל בְּלְית זְּיִבְּיל זְּיִבְּילִית זְּיִבְּילִית זְיִבְּילִית זְיִבְּיל זְיִבְּילִית זְּיִבְילִית זְיִיבְּילִית זְיִיים מִינִילְיתְייִים זְּיִים בְּיִבְּילִית זְיִים זְּיִי בְּיבְיל זְיִים זְיִים בְּיבְילִית זְיִים בְּיִבְילִית זְיִים זְּיִבְילִית זְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְילְיתְייִים זְּיִים בְּיבְיל בְּיִים בְּיבְילְיתְייִים בְּיִבְיל בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיבְיבְייִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים

יָבָל" n. pr. m. I Sam. 25. 3.

יבלי בילים m. (pl. גבלים, const. גבלי). 1° Outre, vase : יְנִבְלֵּי שָׁמַיִים Job 38. 37, (et les nuées qui sont comme) les outres du ciel ; בְּשֶׁבֶר נַבֵּל יוֹצְרִים Is. 30. 14, comme on brise un vase fait par des potiers; plur.: פְּלֵּר תַּוּבְלִּרם Is. 22. 24, des vases en forme d'outre; selon d'autres : des instruments de musique (v. בייביט (יבין 1. Lament. 4. 2, comme לובְּלֶר־תָּדְיַט (יבי des vases d'argile. — 2° Nom d'un instrument de musique : lyre, luth ou י viole : בוור ונבל Is. 5. 12, harpe et lyre; רבל כשור Ps. 33. 2, sur l'instrument (la lyre) a dix cordes ; בְּלָּרְינֶבֵל Ps. 71. 22, sur la lyre ; *plur* .: בּכְלֵּר נְבָלִרם I Chr. 16. 8. 16. 5.

יבי שָּבֶל וְבָלֶת יְלְמֵּר: Sottise, stupidité, action honteuse, infamie: לְבָלֶת tion honteuse, infamie;

Is. 32. 6, car le sot dira des extravagances, ou : l'homme vil dira des choses infâmes; יום אינה ליום וליים וליים

קלות f. Honte, partie honteuse: אֵנֶלֶּהְ אָּה־נַבְּלְהָה ספּפּ ספּפּ פּבּלָּה אָה־נַבְלְהָה Osée 2. 12, je découvrirai sa honte.

לְבָלְּטׁ n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 34.

לְבַע Jaillir: מֵזל נֹבֵשׁ Prov. 18. 4, un torrent qui jaillit, ou qui déborde.

Hiph. יִּוּבֶּרֵבּ Faire jaillir, répandre , faire jaillir des paroles, parler, dire, annoncer, publier : אַבִּיפָת לָכֵם רוּחִיד Prov. 1. 23, je veux répandre sur vous mon esprit; וֹמָר רְשָׁעִים דַבִּיעַ רַעוֹת Prov. 15. 28, mais la bouche du méchant se répand en mauvaises paroles; et absol.: יביעון בּמִידֵום Ps. 59. 8, ils parlent du mal avec leur bouche, ils me calomnient; חַרְּיכְיִה שְׁמֶבֶי חִישְׁהָ Ps. 419. 171, mes lèvres publieront, feront retentir. des louanges ; יוֹם לִרוֹם יַבְּרַעֵּ אֹמֵר Ps. 49. 3, le jour annonce cette parole au jour qui lui succède; וַבֶּר רַבּ־מּוּבָה רַבָּרעוּ Ps. 145. 7, on proclamera le souvenir de ta grande bonté. — 2º Faire bouillonner, fermenter : יְבָאִישׁ יַבְּיצָ שֶׁטֶן רּוֹקְתַי Eccl. 10.1, (quelques mouches mortes) gatent la bonne odeur de l'huile du ואַני אַנִּיד לְּכֹּלִם Ps. 75. 10, je publierai parfumeur et la font fermenter. toujours (les louanges de Dieu); קַּי בָּיִּנִי

נְבָּר Pur (v. נָבָר *Niph*.).

אָרְרֵישְׁתְא chald. f. Chandelier, lampe: לָכְרֵישְׁתָא Dan. 5. 5, vis-a-vis du chandelier.

ּרְשֶׁן n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 62.

נבר Kal inusité. Hiph. אותר Dire. parler, raconter, répondre, faire connaître, expliquer, annoncer, publier, reconnaître, avouer: הַּאָּ לְשִׁמֶּךְ Gen. 32. 30, dis-moi, je te prie, ton nom; אַר־מֵי רְעַרָּהְ כִּלִּין Job 26. 4, a qui dis-tu, adresses-tu, des paroles? pour אל-מי ; וְגִידוּ וְנֵגִּידֵנּוּ Jér. 20. 10, parlez, rapportez, contre lui, et nous le redirons; יַשְּׁמֵּר לָאָרִוּדוּ Gen. 37. 5, il raconta (le א (songe) à ses frères (בַּנָר־לוֹ צַל־פִּר הַוֹּהָבָרִים האָרֵק Gen. 43. 7, nous lui répondimes conformément à ces questions; יְדַעַנֵּר לְצִּוּמִי מְּלְשְׁעָם Is. 58. 1, fais connaître à mon peuple ses crimes; חורר לפרלח Gen. 41. 25, (ce que Dieu veut faire) ! il le fait connaître à Pharaon ; וַאֵּין מַנִּיד 41.24, et personne ne me l'explique (le songe); לְמֵּגִּירֵי תַּוְחִירָה Jug. 14. 19, à ceux qui avaient deviné l'énigme; לְתַּנְּיד בַּפִיד I Sam. 4. 13, pour l'annoncer dans la ville ; פַּנִיד לָקרַאת מָנִיד Jér. 51. 31, et un messager rencontrera un autre messager; מַנִּיד מְשָׁנֵת Zach. 9.12, un double message, une seconde promesse; תַּנְרוּ בַּבָּנְיִים עַלְּוּלוֹתִיד Ps. 9. 12, publicz ses actions parmi les peuples;

Hoph. יְּמֵּר, fut. יְמֵּר בְּנְבְּיִדְּהְ Jos. 9. 24, il a été raconté à tes serviteurs; יְמֵּר כְּנְבְיִדְּהְ Gen. 22. 20, on annonça à Abraham.

לְבֵּר chald. Couler: קְנֵר יִרְיכִּיר נְנֵּר Dan. 7. 10, un torrent de feu qui coulait, se répandait; לְנֵר שְׁכָּא Aboth 1.13, celui qui veut rendre son nom célèbre, qui cherche la célébrité.

prep. et adv. Devant, en présence, en face, vis-à-vis, du côté; נֵלֵר בל־עבקה Exod. 34. 10, devant tout ton peuple; נגר אוויני Gen. 31. 32, en présence de nos frères; מַר חַשְּׁמֵשׁ Nomb. 25. 4. en face du soleil, c.-à-d. en plein jour; אַר נַיוּרר Exod. 19. 2, vis-àvis de la montagne ; נֵגֶר יִרוּשְׁלֵם Dan. 6. 11, du côté de Jérusalem. — Avec suff.: רָדֵולְהִי כְאֵין נֶנְהָהָ Ps. 39. 6, et le temps de ma vie est comme un néant devant toi; avec les prép. - אַנערר: כְּנֵגֶר לו עור פוגרו Gen. 2. 18, je veux lui faire un aide qui lui convienne, qui lui ressemble, ou qui soit toujours devant lui, auprès de lui; לְנָבָר devant : לְנָבָר Hab. 1. 3, devant moi, devant mes yeux; אילם עבר לְנֶבְהוֹ Jos. 5. 13, un homme qui était debout devant lui; לָנַגְרְ דַּבּוֹנִים ; Is. 1.7, devant vous לְנַגַּרְ בָם Néh. 3. 37, contre ceux qui bâtissaient, ou : en présence des maçons (v. à בַּנֶּט Hiph.): אַנירָשׁם לְנַנְרָּם Neh. 12. 9, leurs frères à côté d'eux, ou comme eux; לְנֵגֵר מְלֵאכָח בַּרּח־דָאָלִדִּרם Neh. 11. 22, pour, ou concernant, le service du temple; avec ה parag.: נַלְבַּרוֹדְנָא לְכַל־עַמּוֹ Ps. 116. 18, en présence de tout son

בוגר De devant, loin de, en face,

contre, du côté : מְנֵגֵר עֵינִי Is. 1. 16, לה מנגר לאיש ; otez) de devant mes yeux לה מנגר לאיש Prov. 14. 7, marche loin du sot. éloigne–toi du sot; מָנֶבֶר הִּרְאָת אֶת־תָאָרֶץ, Deut. 32. 52, tu verras le pays de loin; ניבור Jug. 9. 17, et qui a וַיַּלְשְלֵּךְ אַיד־נַמְּלְשׁוֹ רְתַנֵּנִיד jeté sa vie au loin, qui a exposé sa vie; מוגר פני די I Sam. 26. 20, a la vue de l'Eternel; selon d'autres : loin de l'Eternel; וְדֵיד דְיַיָּד מְלָאִים לָךְ מְנַגֶר Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens en face de toi, tu la verras toujours en danger; ואַמה מחרשב מוגר II Sam. 18. 13, et toi, te serais-tu opposé à lui? ou : tu te tiendrais loin, tu ne viendrais pas à mon secours; וַיַבאוּ מְוַגַר לַּוָבְעַה Jug. 20. 34, ils vinrent du côté de Guebaah.

אור נַנָה צַלַידָם: Briller, luire נָנָה נַנָה Is. 9. 1, la lumière luit sur eux (le jour se lève pour eux) ; לארייוָה שָׁבִּיב אָשׁוֹ Job 18. 5, et l'étincelle de son seu ne brillera point.

Hiph. Faire briller, éclairer : וַיַרַתַּ לא־בַּנְּידָה אוֹרָוֹ Is. 13. 10, et la lune n'éclairera plus, littér. ne laissera pas briller sa lumière ; וַנֵי בַּאָרַהַ הַשְׁבָּר II Sam. 22. 29, l'Éternel éclairera mes ténèbres.

נְלֵהְ אַשׁ f. Éclat, clarté, lumière : נְלָהָּ ו לַחַבָּח Is. 4. 5, et l'éclat d'une flamme ardente; לְנֹבֶּח זַרְתַק Is. 60. 3, à l'éclat de tes rayons ; מנה II Sam. 23. 4, par l'éclat du soleil; באור ננָה Prov. 4. 18, comme une lumière éclatante, ou: comme la clarté de l'aurore; פרי־נצא ו בוגה דיקה Is. 62. 1, jusqu'à ce que sa justice, ou que son salut, paraisse comme une vive lumière.

נוַה (emph. נַנְקָא) chald. f. Lumière, aurore : יְקוּם בְּנָגְּחָא Dan. 6. 20, (le roi) se leva avec l'aurore, des la pointe du jour.

f. pl. Eclat, clarté : לְנְהְוֹתוֹ Is. 59. 9, (nous espérions) la lumière, la

רַבַּר (fut. יְבַּר) Pousser, frapper, avec les cornes : וְכִּר־יִנְח שׁוֹר Exod. 21. 28,

נגי si un bœuf frappe de ses cornes (un homme ou une femme).

Pi. Frapper avec les cornes; au fig. renverser, vaincre : בַּהָם עַנְּרִם רָעַה Deut. 33. 17, par elles (ses cornes) il frappera les nations; הְנָיְחוּ כֵּל-חָנַיִח Ez. 34. 21, parce que vous avez frappé (de vos cornes) toutes (les brebis) maigres, faibles ; קָּהָ צֶרֵדִיט נְנֵגַּחַ Ps. 44. 6, par ton secours nous renverserons, vaincrons, nos ennemis.

Hithp. Lutter, combattre : יַרונוּה עמוֹ מלה חנגב Dan. 11. 40, le roi du Sud combattra avec lui.

adj. Qui frappe habituellement, furieux : יָאָם שׁוֹר נַנָּח דוּא Exod. 21. 29, si c'est un bœuf qui a coutume de frapper avec ses cornes.

בייף m. Prince, chef, intendant : יבְיצֹר רוּחַ נְגְידִים Ps. 76. 13, il retranche la vie des princes (v. à נָנִיד בְּרִית; Dan. 11.22, le prince, le chef de l'alliance ; יָאַתַּח מָּחִיָּח לְנַנִיד עַל־יִטְרַאֵל II Sam.. 5. 2, tu seras le chef (le roi) d'Israel: יניד אַקרְבֶנוּ Job 31. 37, je m'approcherais de lui comme d'un prince; נְנְיד בְּבֵּית יֵי Jér. 20. 1, intendant du temple; נְיִד חֲבָּיָת II Chr. 28. 7, l'intendant du palais. — 2º Plur. Des choses grandes, nobles: נגידים אַדֶבּר Prov. 8. 6, je veux dire de grandes choses.

לְנִינְה f. (rac. נְבֵּרְ f. (rac. בְּרִינָה). 1° Chant, musique. chanson, objet des chansons, de raillerie : אַנְכְּרָח נְגִינְחִי בְּלַּיְלָח Ps. 77. 7, pendant la nuit je me souviens de mes cantiques; מחורים מוגרנחם Lament. 5. 14, les jeunes gens ont cessé leurs chants, leur musique ; וְצַהַּת נְגִייִהָם תַּיִיתִי Job 30. 9, maintenant je suis robjet de leurs chansons ; אָנְיִרנוֹח שׁוֹתֵר שֵׁיכֵר Ps. 69. 13, et les chansons des buveurs ; נגרנהם כַּל־הַזְיוֹם Lament. 3. 14, je suis sans cesse l'objet de leur raillerie. — 2º Instrument de musique, instrument à cordes. Au commencement de plusieurs psaumes: au chef des chantres sur des instruments à cordes, ou sur l'instrument appelé Neginoth.

Jouer d'un instrument de musique. Part. seul usité: מְנְהָשׁ שְׁרֵים אָחַר. Ps. 68. 26, les chantres allaient les premiers, ensuite ceux qui touchaient des instruments.

Pi. Meme signif.: יְנִּעֵּן בְּּנִרְ I Sam. 16. 16, il jouera (la harpe) de sa main; אינון בּּרְרוּיִם Ps. 33. 3, jouez bien, faites un concert des instruments et de la voix (exact. avec des cris de joie); וּנְיִנִינְיִי נְנַעֵּן Is. 38. 20, nous chanterons mes cantiques, ou: nous jouerons nos mélodies; part.: מַנֵּין I Sam. 18. 10.

אַנעד et זען, avec suff. בַּעָל, avec suff. (גַּנְעוֹ Toucher, approcher, atteindre, parvenir, venir; fréquemment avec a, avec פל, אַל, מָד, avec le rég. dir. et sans reg.: על מורים ויעשט Ps. 144. 5, touche aux montagnes, et elles se réduiront en fumée, ou elles seront embrasées; יִדְמִים בְּדָמִים נֵגֶעוּ Osée 4. 2, le sang a touché le sang (on a commis meurtre sur meurtre); אטרינגע אלחים בלקבו I Sam. 10. 26, dont Dieu avait touche le cœur ; לא־נְחַקּרך לְנִוֹנֻ אֱלֶרְת Gen. 20. 6, je ne t'ai pas permis de la toucher; איריומה פל-דוויגע בה Prov. 6. 29, quiconque la touche, qui cohabite avec elle, ne restera pas impuni ; ער־רַעוַר נַנָער Is. 16. 8, elles se sont étendues jusqu'à Jazer; פּי־נֹגַעַת עַלֶּיוָזִם וַוְרַעָּה Jug. 20. 34, que la destruction allait les atteindre; וַיִּגַע חַדֶּבֶר אֱל־מֶלֶךְ נִינְוָח Jon. 3. 6, la nouvelle parvint au roi de Ninive; ויָגַע חַוּוֹרָשׁ חַשְּׁבִּרְעִר Esdr. 3. 1, le septieme mois était venu. — 2° Toucher, maltraiter, frapper: דולגע באיש דונה Gen. 26. 11, quiconque touchera, fera du mal, a cet homme; לְבַלְּחִי נָנְעֵדְ Ruth 2. 9, qu'on ne te touche, qu'on ne te fasse aucune peine; יַר־אַלוּתַ נָנְעָרו בָּי Job 19. 21, la main de Dicu m'a frappé; part.: נגויע Is. 53. 4, frappé de Dieu, ou : frappé de plaies, de lèpre.

Niph. Étre battu : רַיּנְגָעּר יְדּוּשָׁעַ וְכָלִּר אסייִם Jos. 8. 45, Josué et tout Israel furent battus, ou firent semblant d'ôtre battus, par eux.

Pi. comme Kal פין אַר־פַּרְעֹרו : "Pi. comme Kal יין נוַנְעַע יַי אָר־פַּרְעֹרו :

Gen. 12. 17, l'Eternel frappa Pharaon; II Chr. 26. 20, que Dieu l'avait frappe de cette plaie.

Pou. passif: יְעָם אָדָם לֹאַ יְעָוְם Ps. 73. 5, ils ne sont pas frappés de plaies, ou de fléaux, comme les autres hommes.

Hiph: הַגְּרַעָ 1° Faire toucher : רגרענה ער עמר Is. 26. 5, il lui fera toucher la poussière, il fera descendre la ville jusqu'à la terre, il la détruira; מגרער Is. 5. 8, qui font toucher, qui joignent, une maison à l'autre; יָּתְעַּרָּם בר הוהם — בר הובים Exod. 12. 22, vous aspergerez le linteau du sang, etc. — 2º Les mêmes signif. que Kal : יָראֹשׁוּ מויע השמימה Gen. 28. 12, et le haut (de l'échelle) touchait au ciel: m מוֹמִיר חוּרֶע Cant. 2. 12, le temps de tailler les arbres est venu ; וַחַגַּע לְרֵגְלֵיר Exod. 4. 25, elle le posa à ses pieds; selon d'autres : elle toucha ses pieds; אַטְּרֵי דַשְּבְּדֵוּכָרו וְרַגִּיעַ Dan. 12. 12, heureux celui qui attend et qui arrive ; הַנַּצָּהָ במלכהת Esth. 4. 14, tu es arrivée, tu as été élevée, à la dignité royale; אַטָּיר יבר־דַוּמֵלֶהְ וְדָחוֹ מַנִּרְעַ vers. 3, (partout) où l'ordre du roi et son édit étaient parvenus; וחגרש שנים Eccl. 12. 1. avant que les années soient venues. Avec -, la main a atteint, acquis; posséder: ואם לא תוניע ירו הי שחו Lév. 5. 7, s'il ne possède pas assez pour offrir un agneau.

נְנָעִים, plur. נְגְעִים, m. (avec suff. נְגָעוֹ, const. נְגְעֵּר). Coup, plaie, lepre : וּבֶּדּן נגע לנגע Deut. 17. 8, et entre un coup et un coup (qu'un homme aura donné à un autre); selon d'autres : entre la lèpre et la lèpre ; הַנְּגְעֵּר בְּנֵר אָדָם II Sam. ' 7. 14, et par les coups, les plaies, dont les hommes sont punis; עוד נַנָּע אָדור אָבִיא עַל־פַּרערו Exod, 11. 1, je ne frapperai plus Pharaon que d'une seule plaie; נֵגע־וָקלוּן ַסְיָּגא Prov. 6. 33, il trouvera plaie et ignominie; אַטַּר יַרַעוּך איש עבע לָבָבוֹ I Rois 8. 38, quand chacun connaîtra la plaie de son cœur; וְרָאָרו חַפֹּבִין אָרד־בוּגָגְכּ Lév. 18.8, le pontife examinera cette lepre; plus complet : נגע צרשר vers. 10 la plaie de la lepre; quelquefois pour celui qui est atteint de la lèpre : יַּחְסָּגָיר תַּמֹחֶן אָעַר־תַּוּגַל vers. 4, le prêtre enfermera le lépreux ; aussi de la lèpre des vêtements, vers. 4.

ባዛ 1° Pousser, heurter, frapper (principal. de Dieu, quand il frappe les hommes par des plaies; des maladies, etc.): וכיייוֹם שׁוֹריאִישׁ אָתּישׁוֹר רָעָדוּגּ Exod. 21. 35, si le bœuf d'un homme heurte, blesse, celui d'un autre; יַנַבָּפוּר אַפּאַר חַרָּדּוּ 21. 22, et qu'ils heurtent une femme enceinte; אַנינאָדי אָאוֹרָן Ps. 89. 24, je frapperai ses ennemis; לְנִוֹם אֵיד־ בּאָרֵיִם Exod. 12. 23, pour frapper de mort les Egyptiens ; יַיִּוֹתְ יַי אַר־חַעָם Exod. 32. 35, l'Eternel frappa le peuple (de la peste); יָנְפוֹי הַי בְּמֵעֵיו לְחֵלִי II Chr. 21. 18, Dieu le frappa d'une maladie dans les entrailles ; לַצַרו נְנַפַנר בַי חַיוֹם לָפָנַי קלשקים I Sam. 4. 3, pourquoi Dieu nous a-t-il frappés aujourd'hui devant les Philistins? c.-a-d. pourquoi nous a-t-il fait subir une défaite par eux?---2º Inirans. Heurter, broncher: מַרַ הַאוֹק בּאָבֶן רַנְלֶּדְּ Ps. 91.12, pour que ton pied ne heurte pas contre une pierre; יְרַגָּלָהְ לא תאוקז Prov. 3. 23, et ton pied ne bronchera pas.

Niph. Etre frappé, être battu, par l'ennemi : וַיַּנְגָּף רָשַׂרָאֵל I Sam. 4. 10, יתקה דֵר נִנְת לִּפְנֵר אֹיְבֶרף ; Israel fut battu Deut. 28. 25, l'Eternel te fera battre par tes ennemis.

Hithp. Heurter: וּבְטֵרֶם יִרְגַנְוּמוּ רַגְלֵּיכֵם על־דַערַי נְטָׁוּם Jer. 13. 16, avant que vos pieds se heurtent contre les montagnes couvertes de ténèbres.

וְלֹאֹ־יִחְיֵח בֶּבֶם : m. 1° Plaie, peste بِלֹאֹ בנת לְמַשְׁיִדִּית Exod. 12. 13, aucune plaie, destructrice (de mort) ne vous frappera; ולא־יִדִירה בַחָם נֵגָה Exod. 30. 12, ' afin qu'ils ne soient point frappes de peste. — 2º Choc : וּלְאֶבֶּן נָנֶתְ Is. 8. 14, (il sera) une pierre d'achoppement.

ארצה II Sam. 14. 14, comme de l'eau opprimé par l'autre; נוש וחדא נענה Is.

répandue à terre ; פיני נורָה Lament. 3. 49, mon ceil fond en larmes; בַּנְרוֹת בְּרוֹם שאי Job 20. 28, (ses biens) s'écouleront (comme de l'eau), disparattront, au jour de sa colère; יַדָי לַיַלָּח נְנָרָח Ps. 77. 3, ma main est tendue (vers toi) pendant la nuit, ou : ma plaie coule, saigne, etc. (v. ביל 2º).

Hiph. הְנִיד Repandre, faire couler,: faire rouler en bas, précipiter : man rent Ps. 75. 9, il verse (de ce vin), il en donne a boire ; יָרָעַרָּתִּי לָגַי אָבֶנִיתוֹ Mich. 1. 6, je ferai rouler les pierres dans la vallee; וְתַּאָרֵם עֵל-יִדֶר־חָרֶב Jer. 18. 21. précipite-les, ou : fais couler leur sang par le glaive, ou : livre-les au glaive.

Hoph. pass.: בַּמֵּיִם מְנַרִים בְּמֹיִרָד Mich. 1. 4, comme des eaux précipitées du haut d'une pente.

רנגוש et רנגוש) Presser. exiger le payement d'une dette, faire rentrer les impôts, presser au travail, tyranniser, dominer : לאַרְנִשׁ אַרדרַנְעָרוּג Deut. 15. 2, il ne réclamera de son prochain le payement d'une dette; וְכַל־עַאָבֵיכָם חְנִוֹשׁוּ Is. 58. 3, (au jour de votre jeune) vous pressez, forcez, ceux. qui vous doivent à vous payer; ou :. vous vous faites payer le fruit de vos peines, de votre travail; נַנַשׂ אֲתֹּדְּוֹכֶּסֶף ו אָרדַם אָרדַעם הָאָרָץ II Rois 23. 35. il fit rentrer l'impôt d'or et d'argent de tout le peuple; part.: יְחַנֹּבְּטָּים אָצִים Exod. 5. 13, les intendants des travaux devinrent pressants; אַרה שַׁבַרו נגַש Is. 14. 4, comment l'oppresseur, le tyran, reste tranquille ; פַּנָּנוּ רָצֵא כַל־כֹּנָם Zach. 10. 4, c'est de lui que viendront tous les oppresseurs; וַלְּגָשֵּׁיְדָּרָ צְּדֶקָת Is. 60.17, je te donnerai pour dominateur la justice, ou : tes dominateurs régneront avec justice; הְשָׁמֵע לֹא רָשְׁמֵע -Job 39. 7, (l'ane sauvage) n'entend' pas les cris d'un conducteur.

Niph. Etre opprime, etre foule, maltraité, être pressé (par l'ennemi), être נְבֵּר Kal inusité. Niph, בָּב Etre ré- abattu, être accablé : יָנִש הָעָם אִרשׁ בְּאִרשׁ pandu, couler, s'écouler : יְבַבְּיִם הַוּנְרָים Is. 3.5, et chacun dans ce peuple sera

53. 7, il est opprime, il est maltraite; אָרָי וְנִשׁ וְּיִנְשׁ וְנִישׁ וְצִּי וְנִשׁ וְיִנְשׁ וְנִישׁ וְּנִישׁ וְנִישׁ וְּנִישׁ וְּנִישׁ וְּנִישׁ וְנִישׁ וְּנִישׁ וְּיִישְׁיִּיִּשְׁ וְּנִישְׁ וְּנִישְׁ וְּנִישְׁ וְּנִישְׁ וְּנִישְּׁיִּיִּשְׁ וְּנִישְׁ וְּנִישְׁ וְּנִישְׁיִּיִּיִּים וְּיִּישִּׁיִּים וְּיִישְׁיִּים וְּיִּישִּׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִישְׁיִּים וְּיִּישְׁיִּים וְּיִישְׁיִּים וְּיִים וְּיִּים וְּיִּים וְּיִּים וְּיִּים וְּיִים וְּיִים וְּיִּים וְּיִּים וְּיִּים וְּיִּים וְּיִּים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִּים וּיִּים וְּיִּים וְּיִים וּיִּים וּי

נַע Kal prét. inusité (fut. בַּעָּשׁ, imp. אַשׁר, אַשׁ et שֹאַ, שִּׁשִׁר, pl. משׁג). S'approcher, s'avancer; absol.: אַטָּרודעָא Gen. 27. 21, approche, je te prie; avec רָגוַשׁ אֵלָר: אֵל. Is. 50. 8, qu'il s'approche de moi; avec אַל־תְּוָשׁ־בְּר : גַּ Is. 65. 5, n'approche pas de moi אחד באחד רגשו Job 41. 8. ils tiennent fortement l'un à l'autre; avec l'acc.: וַנְגַשׁ שָׁאִדּל אֱר־שָׁמדּאַל I Sam. 9. 18, Saul s'approcha de Samuel, le rencontra; ישרי אָיִוּיז Gen. 33. 3, jusqu'à ce qu'il fût (arrivé) près de son frère ; אַנע פּגַע־בּוֹ II Sam. 1. 15, approche de lui, jette-toi sur lui et tue-le ; רַלְנַשָּׁת בל-פל-פרשר Ez. 44. 13, (ils n')approcheront d'aucune des choses saintes. des choses qui me sont consacrées; אל-משור אל-אשור Exod. 19. 15, ne vous approchez point de vos femmes; win קלאָה Gen. 19. 9, va plus loin, éloignetoi; אָשָׁבֶּח לִּי וְאֵשָׁבָח Is. 49. 20, va a une autre place à cause de moi, (fais-moi place) pour que j'y demeure.

Niph.: יבֶלְ הַּד וְּשֵׁשׁ חְעָם חַאָּר Is. 29. 13, puisque ce peuple s'approche de moi; יוָשׁ חִירֵשׁ בַּקוֹצֵר Amos 9. 13, le laboureur et le moissonneur s'entre-suivront.

maux, et tu ne nous surprendras pas par eux; ou intrans.: ces maux n'approcheront pas, et ne nous surprendront pas si vite.

Hoph. Étre approché, être amené, être offert: יְרַנְּלֶּדְהְ לֹאִי־לִּנְיִוּשְׁרֵּחְ בִּינְיִינְיִי לְאִי־לִּנְיִינְיִּי לְאִי־לִּנְיִינְיִּי לְאִיבּי מּשְׁרָּאַ מּוֹא מִינְיִי לְּאִיבּי Mal. 1.11, (il est offert) on offre des sacrifices en l'honneur de mon nom.

Hithp. S'approcher: וְּיִזְמֵנְשׁׁהּ רַּחְנָּהְיּ Is. 45. 20, approchez-vous tous ensemble.

לְיִלִים m. Monceau, mur: יְבְיבּי בְּבְּיִרִּם Exod. 15. 8, les ondes se sont arrêtées comme un mur; בְּיֵב מַבְי בֵי רְיִב, Ps. 33. 7, il rassemble les eaux de la mer comme un monceau, ou comme un mur.

Hiph. Eloigner, séparer : תַּבָּא II Rois 17. 21, cheth., il éloigna, sépara (ע. תַבָּיוּ); keri חַבָּיוּ.

ברובות ביותר ביות

בל- : chald. Ithp. Meme signif.: בֶּלְּר : Thip. Meme signif.: בָּלְר : Esdr. 7. 13, tous ceux qui dans mon royaume s'offrent volontairement (à aller à Jérusalem); 7. 16, les dons généreux que le peuple et les

prêtres consacrent (pour la maison de Dieu.)

71 (généreux) n. pr. 1º Nadab, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2º Nadab, fils de Jéroboam, roi d'Israel, I Rois 15. 25.

וְרֶבְּהָ f. 1° Générosité, bonne volonté, empressement : אֹחַבֶּם נְדָבָה Osée 14. 5, je les aimerai avec générosité, par pure bonté ; בְּנֶדֶבָה אֶזְבְּנָזְה לָּךְ Ps. 54. 8, je t'offrirai des sacrifices avec une pleine volonte; עַּנְּהָ מְרֵבֹיז Ps. 110.3, ton peuple sera plein d'empressement, s'armera promptement (pour combattre). — 2º Offrande volontaire, don généreux : קָנָבֶח אֲשָׁר דְּבַּרְהֶ בְּמִּיךְ Deut. 23. 24, l'offrande volontaire que ta bouche a promise; מָרבוֹת מִי Ps. 119. 108, les vœux, les offrandes, que ma bouche a prononcés; ou : les sentiments d'amour, d'adoration, que ma bouche a exprimes ; עם־הַוּרֶבֶה לָבֵיה הַאֵּלְהִים Esdr. 1. 4, avec les dons pour la maison de Dieu; אַטָּם נְדֶבוּת Ps. 68. 10, une pluie généreuse, c.-à-d. abondante, féconde.

(מיבח על לוכה).

נְרַכְיָה (voué à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 18.

לְרֶבֶּן chald. m. Rangée (de pierres), mur: מְבָּכִין דִּיאָבָן Esdr. 6. 4, (trois) rangées de pierres.

ירד (ירד fut. בידר, fut. בידר) נודר) (נודר) לַבַּדר (ירדר) Agiter, remuer: נֵד כָּנָם Is. 10. 14, agitant les ailes. — 2º Intrans. Errer, fuir, s'enfuir, s'éloigner, s'envoler: יִרִים בּגוּיִם Osée 9. 17, ils seront 'errants parmi les nations; נֹדֵר הנא לַלַּהָם Job 15. 23, il erre pour se cher--cher du pain quelque part; נַתַּנַד שְׁנָנִד י בערני Gen. 31. 40, le sommeil fuyait de mes yeux ; מַדֶּה שְׁטֵח יִשְּׁלֶה Esth. 6. 1, le roi ne pouvait pas dormir, littér. le sommeil du roi avait fui ; מַלְכֵּר צָּבָאוֹת Ps. 68. 13, les rois des armées ont fui, ont pris la fuite; בַּלְרוֹאַיִּהְ יִהוֹד מוֹ אָם Nah. 3. 7, tous ceux qui te verront s'éloigneront de toi, te fuiront; וְכָלֹישׁוְהַ בְּיִם חַיִּם Jer. 4. 25, tous les Hiph. Chasser, repousser: בְּּמְבֵּלֵּבְ Job 18. 18, ils sont repousses de l'univers, exact. ils les repousseront, on les repoussera, etc.

Hoph. אַתְּר Etre repoussé, disparaître: בְּּבְּיִר בְּּנֶּר בְּּנֶּר בְּּנֶּר בְּּנֶר בְּּנֶר בְּּנֶר בְּּנֶר בְּּנֶר בְּנִר בְּנִר בְּנִר בְּנִר בְּנִר בְּנִר בְּנִר בְּנִר בְּנִר בְּנִרְיוֹן לֵיְכֶּר בְּנִרְיוֹן לֵיְכֶּר בְּנִרְיוֹן לַיְכֶּר בְּנִיר בְּנִירוֹן לַיְכֶּר בְּנִיר בְּנִירוֹן לַיְכֶּר בְּנִירוֹן Job 20. 8, il disparaîtra, s'évanouirà, comme une vision nocturne.

Hithp.: יְחְמּיְדִידּ מָל־רֹאֵח בָּם Ps. 64. 9, tous ceux qui les verront s'enfuiront, ou, de פּרי secoueront la tête.

לְבְּרֵי chald. Fuir: נְיֵּהְי נְבָּרוּ נְבְּרוּי Dan. 6. 49, et il ne put dormir, litter. son sommeil fuyait loin de lui.

קרו ה. Action de fuir, fuite: לְּרוֹי איר Ps. 55. 8, je fuirais au loin; plur.: מִיד agitation d'un homme que le sommeil abandonne: קְּשָׁבְּיִּהִי נְיִדִים בַּרֵי־נָשָׁקּ Job 7. 4, je suis (rassasie) fatigue d'agitations jusqu'au point du jour.

קרה (לְּדִים: Kal inusité (v. יבי פרים: Pi. אַרָּה בּוֹמְמַרִים לְּרִים: Pi. בּוֹמְמַרִים לְרִים: Amos 6. 3, vous qui écartez (de vos pensées) le jour du malheur; מְנַבִיכָם Is. 66. 5, ceux qui vous rejettent.

m. Don, prix de prostitution: לְבֶל־וֹנְיוֹת יְתְּנִיבְּיִת עבר בּנְיוֹת יִתְּנִיבְיִת Ez. 16. 33, on donne une récompense à toutes les prostituées.

בְּרִי (rac. בְּיִבְי. Éloignement, impureté (physique et morale). 1° Impureté du flux menstruel de la femme, abomination, horreur, idole : הַּיִּבְיִּה בִּיבְּיִּ בְּרַיִּ בְּיִבְּיִם בְּרַיִּבְיִם בְּרַיִּבְיִם בְּרַיִּבְיִם בְּרַיִּבְיִם בְּרַיִּבְיִם בְּרַיִּבְיִם בְּרַיִּבְיִם בְּרַיִּבְיִם בְּרַיִּבִּים בַּרַיִּבְיִם בַּרַיִּבִים בַּרַיִּבִּים בַּרַיִּבִּים בַּרַיִּבְים בּרָיִם בּרָיִם בּרָּבִים בּרַיִּבְים בּרַיִּבְים בּרַיִּבְים בּרָיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרַיִּבְים בּרַיִּבְים בּרָיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרָּיִם בּרָּיִם בּרָיִם בּרָּיִם בּרָיִם בּרָּיִם בּרָּיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרָּיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרָיִים בּרָיִים בּרָּיִם בּרָּיִם בּרָּיִּם בּרָיִם בּרָּיִם בּרָּיִם בּרָּיִם בּרָּיִם בּרָיִם בּרָּיִם בּרָּיִם בּרָיִם בּרָּיִם בּרָיִים בּרָיִם בּרִים בּרְיִבְּים בּרְיִבְּים בּרָיִים בּרִים בּרָּים בּרִים בּרְיִים בּרָים בּרְיִבְים בּרָּים בּרְיִים בּרָים בּרְיִים בּרְיִים בּרִים בּרְיִים בּרִים בּרְיִים בּרָּים בּרְיִים בּרִים בּרְייִּים בּרִים בּרָּים בּרִים בּרָּים בּרִים בּרִים בּרָּים בּרִים בּרָּים בּרִים בּרָּים בּרְייִּים בּרִים בּרָּים בּרִים בּרָּים בּרָּים בּייִּים בּרִים בּרָּים בּרִים בּרִים בּרָים בּרְייִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִּים בּרִים בּרְיבִּים בּרִים בּרִים בּרְיבּים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרְיבִּים בּרִים בּרִים בּרְיבּים בּרִים בּרְיבִּים בּרְיבִּים בּרִים בּרִים בּרְיבִּים בּרִים בּרְיבִּים בּרִים בּרְיבִּיים בּרְיבּיים בּרְיבִּיים בּרְיבִּיים בּרְיבּיים בּיבּיים בּרְיבּיים בּרְיבִּיים בּרְיבּיים בּרְיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּרְיבִּים בּרִיבּיים בּרְיבִּיים בּיבּריים בּרְיבִיים בּרְיבִּיים בּרְיבִּיים בּרְיבִיים בּרְיבִּיים בּיבּי

tion; לוביאו אָח־תַּוּבְּיִה מְּרְתַּוּפְּיָּת מִּרְתַּוּפְּיָּת וּשִׁרָּא 1 רְצָּפָּא 29. 5, ôtez toutes les impuretés, ou les idoles, du sanctuaire; חסיבי Nomb. 19. 13, eau de lustration (dé חַדָּיִי jeter, asperger); selon d'autres, de בְּיַבָּיִּא בִּנְבִּיּת 13. 1, (une source) pour les lustrations et pour la purification (v. בְּיִבָּיִא Ez. 18. 6, une femme impure lorsqu'elle a ses mois; בְּיִבְּיִּתְּיִּהְיִּא £ev. 20. 21, elle est impure (pour toi), c.-à-d. ce serait un commerce incestueux.

Pousser, repousser: (יְנֵהְ עָּלֶּרִי גַּרְיָן) Pousser, repousser: לְּבְלְּהֵתְ עָּלֶרִי גַּרְיוֹן Deut. 20. 19, pour pousser, mettre, la hache à (la forêt); לְבְלְּהִי נְּיָרִי גַּרְיוֹן II Sam. 14. 14, pour ne point repousser loin de lui celui qui est repoussé, exilé.

Niph. בַּרוֹת Etre poussé, être repoussé, etre refoule: ינה הות ביו בגרון Deut. 19. 5, et que sa main est poussée par la . hache, c.-à-d. que la hache lui échappe de sa main; ou : et que sa main s'est élancée avec la hache, qu'elle a porté la hache dans le bois; מַבֶּל-הַמָּקֹמוֹת אֲשֵׁר להר שם Jer. 40. 12, de tous les lieux où ils furent refoules, exiles; metaph .: יחושיה והחה קשור Job 6. 13, la sagesse est-elle éloignée de moi? Part. ma Exilé, fugitif: סָּתְרֵי נְהַדְּיִם Is. 16. 3, cache, protége, les exilés ; נְהַחֵר עֵרלָם Jér. 49. 36, les fugitifs d'Elam ; collect .: יְחַנּנְיָח צֵּקַבֵּץ Soph. 3.19, je réunirai ceux qui avaient יִתְיָח וְיָשְׁיָח Deut. 30. 4, יְתְיָח וְיִשְׁאָיִם Deut. quand vous auriez été exilés, dispersés, jusqu'à l'extrémité des cieux (du monde); קרוו Sam. 14. 13, son exilé, c.-à-d. celui qui a été exilé par lui. — Des animaux. Errant, égaré: יָאֶת־תַּזְבַּתַת לֹא הַשְׁבֹּעִם Ez. 34. 4, vous n'avez point ramené celle (la brebis) qui était égarée. — 2º Se laisser égarer, se laisser séduire : וְנְבַּחָם וְחָשְׁתַּחֲוִיתָ לָּחָם Deut. 4. 19, que tu ne te laisses séduire, ou : que tu ne tombes dans l'erreur, et que tu ne te prosternes devant .eux (les astres).

Pou. Etre poussé : אַנְּהָ מְתָּהָּן Is. 8. 22, il sera poussé (rejeté) dans l'obscurité.

Hiph. יודיתו 1° Pousser, renverser, précipiter, chasser, disperser, exiler : ריבו לְחַהְיתו Ps. 62. 5, ils méditent, conspirent, à le précipiter de sa hauteur; אַרֵיוֹת דְוֹהְידוּג Jer. 50. 17, (une brebis) que les lions ont chassée; מַלֹא יד לחבר אר לחבר ביד II Chr. 13. 9. n'avezvous point chasse les pontifes de l'Éter-תכל-דעוים אַשֶּׁר הִהִּרְחַה נֵי אֵלֹחֵרְה שָׁשָּׁר הִבּּרַבְּה Deut. 30. 1, du milieu de toutes les nations dans lesquelles l'Éternel ton Dieu t'aura dispersé, exilé; avec צַל: וְחָהִיתְ שַּלֵינוּ אֵח־חָרָעָח II Sam. 15. 14, qu'il n'amène sur nous le malheur, qu'il ne nous accable de maux. -2º Egarer, séduire : וַנְהַירוּוּ אָת־רִשָּׁבֶר עִירָם Deut. 13. 14, et ils ont séduit, perverti, les habitants de leur ville; בְּחַלֶּק ישַּׁמֶריהָ הַּרְּהָעִּנּ Prov. 7. 21, elle le séduit par ses paroles flatteuses; avec 79, détourner de : לְחַבְּיתַךְ מְרַדְּנַבֶּךְ Deut. 13. 6, pour te détourner de la voie.

Hoph.: פַּצְבֵּר מְּרָח Is. 13. 14, comme un cerf pourchassé, ou errant.

וּבִּיב 1° adj. Bien disposé, porté au bien, généreux, noble, distingué, remarquable : כל נדיב לב Exod. 35. 22, tous ceux dont le cœur était bien disposé à donner; יָרוּתַ מִדיבַת הְסִכְּכֵינִי Ps. 51. 14, affermis-moi en me donnant un esprit prompt à faire le bien, un esprit généreux : יְמָדִיב וְדִיבוּת יָנֶץ Is. 32. 8, l'homme aux sentiments nobles formera de nobles desseins ; לא־יַּקרַא עוֹד לְנָבֵל נְרִיב 32. 5, l'homme méprisable ne sera plus appelé noble; לָכַל-מֵירב בַּחַכִּמַח I Chr. 28. 21, tous les hommes remarquables par leur adresse, leur talent. -2º Subst. Un grand, puissant, prince: שפה בוו צל-וְדִיבִים Ps. 107. 40, il répand le mépris sur les grands; שָּבוּ יבר עשור Ps. 113..8, auprès des puissants de son peuple; שִׁירַבמוֹ מִירַבמוֹ מִירַבמוֹ וְכִּוְאֵב Ps. 83. 12, rends-les semblables, eux et leurs princes, à Orch et à Zéeb; וֹרַבֹּאֹגּ פְּתְחֵיר נְדִיבִּים Is. 13. 2, et qu'ils entrent dans les portes des puissants, des princes.

קריבות לְּבֶּץ וְתְּדְּאַ עַלְּבְּיִבוֹת (חוֹ. Noblesse, élévation: בְּיִרבוֹת יָקִים: Noblesse, פְּיִרבוֹת יָקִים: Is. 32. 8, il forme de nobles desseins, et il se maintient; ou : il sera élevé par sa noblesse; יוְבְּיִר נְּרָבְּיִר וֹן Job 30. 15, mon élévation (ma situation élevée, prospère) est emportée comme par le vent, ou : mon âme est poursuivic, etc.

I בְּיֶשֶׁב בִּוֹרְמוֹ אָ לְּרְנְתָּהְ וּ m. Fourreau : נַיָשֶׁב בִוֹרְמוֹ I Chr. 21. 27, il remit son glaive dans le fourreau.

II לְיָלְ m. (ע. רְיֵהָ). Don, récompense : קיבוּ Ez. 16. 33, tes dons de prostitution.

גְּרְנֶּהְ chald. m. (v. I נְרֶלְ). Fourreau. Métaph.: בני מִרְנָה Dan. 7. 15, (mon esprit renfermé) dans (le fourreau) le corps.

רוב (fut. בְּרִב et בְּרֹב Chasser, emporter, disperser: בְּרָב Ps. 68. 3, chasse, disperse-les; אָטֶר רוּבן Ps. 4. (comme la paille) que le vent emporte; בְּרַב Job 32. 13. Dieu le vaince (non pas un homme).

Niph. אָרָהְ בּרִי chassé, emporté: אָרָהְ Is. 41. 2, comme la paille emportée (par le vent); אָרָה בּרָלְּי בִּרָּא בִּרָּי בַּרָּא בִּרָּא בִּרָּא בִּרָּא בִּרָּא בִּרָּא בִּרָּא בִּרָּא בִּרָּא בִּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בּרָא בּרְא בּרָא בּרְא בּרָא בּרְא בּרְי

יסיים (fut. יביר et ישים) Vouer, faire un vœu, une promesse: רביר קאונהל לקהיר Deut. 23. 23, si tu t'abstiens de faire des vœux; עפוב (דביר Gen. 28. 20, Jacob fit un vœu.

et תובי אנים אין m. (avec suff. קובי אנים, plur. עפים עפט, offrande promise par un vœu: ביר או נְבָר אוֹ נִבְר אוֹ נַבְר אוֹ בַּבר Ps. 22. 26, je m'acquitterai de mes vœux;

ינים לָּת אָח־נְּדְרוֹ אֲשֶׁר נְדָר Jug. 11. 39, il accomplit à son égard le vœu qu'il avait fait.

ת (רבת ביים m. (rac. ינְיָהוּה). Gémissement, plainte: רְלֹאִ־נֹהַ בְּהָשׁם Ez. 7. 11, il n'y aura pas de gémissement parmi eux (pour les morts).

נְהַגֹּג (fut. רְכְּדֵוֹג) 1° Conduire, mener, emmener: אוחד מדג Lament. 3. 2, il m'a conduit; ניַנְהַג אָת־הַאָאַן Exod. 3. 1, il conduisit le troupeau; חמור יחומים ינחגו Job 24. 3, ils conduisent, c.-a-d. ils enlevent, l'ane des orphelins; פר בשׁוְבוֹן וְיְרָדְג II Rois 9. 20, car il mène (son char ou sa troupe) d'une manière insensée; פון ינדג מלה־אַשׁוּר Is. 20. 4, ainsi le roi d'Assyrie emmènera (les captifs de l'Egypte); נקוג מַצוֹאַן יוֹמַףן Ps. 80. 2, toi qui conduis Joseph comme un trou-יף peau ; avec בַּצַנְלָּח: בָּ I Chr. 13.7, ils conduisaient le char. Part. pass.: וא ימלכיהם פוגים Is. 60. 11, et que leurs rois vous soient amenés; כדובר למנר קובקסי קוראא I Sam. 30. 20, ils les firent marcher, ou, intrans.: ils marchèrent devant ce troupeau; וְלָבֵּר נֹתֵג בַּחַכְּמַה Eccl. 2. 3, et mon cœur s'est conduit avec sagesse; יָתֵג מָבוֹר Rituel, temoigner de l'honneur.

Pi. יבהג, fut. יבהג. Faire mener, conduire, emmener : וַרַנַתַנַרוּ בִּכְבַרָת Exod. 14. 25, il fit qu'on les conduisait avec difficulté, il rendit leur marche difficile; אַשֶּׁר־יִנְחַגְּךְ יֵי שָׁשָּׁת Deut. 28. 37, où Dicu t'aura conduit; דוא ינַדוגנוי על־מוּח Ps. 48. 15, il nous conduira (dirigera) jusqu'à la mort ; ויַר נָדֶג רוּחַ־קַרִים Exod. 10. 13, l'Éternel amena, fit souffler, un vent d'est; הַתַּנְהַג אַר־בְּנֹחֵי Gen. 31. 26, tu as emmené, enlevé, mes filles; וְאֵמְדוֹתִיהַ מְנַהַגוֹת בְּקוֹל יוֹנִים Nah. 2. 8, et ses servantes la conduisent (en gémissant) comme des colombes; selon d'autres : ses servantes, מְנַתְּנוֹת , gémissent, etc.

קָהָה Gemir, pousser des plaintes, chanter des chants lugubres : יְּנָהָה מְּדָּי Mich. 2. 4, on chantera des chants lugubres, lamentables; יְבָה עַלֹּי־רָחַמוֹן

בּבְרֵים Ez. 32. 18, chante un cantique

lugubre sur l'Egypte.

Niph. Meme signif.: אַרְרֵי רְּי I Sam. 7. 2, toute la maison d'Israel gémit (déplora ses péchés) en revenant à Dieu; selon d'autres: toute la maison d'Israel s'assembla, c.-à-d. ils revinrent tous à Dieu.

לְהוֹר chald. m. Lumière : יְּרְהוֹרְא עָתַהּ סְבֵּא Dan. 2. 22, en lui se trouve la lumière (cheth. נְּתָּירָא).

לְתְּיָה f. Gémissement, chant lugubre: מְיִר מִיקְה Mich. 2. 4, des chants lugubres, des cris lamentables; mais מְיִה Prov. 13. 19, v. à תְּיָה Niph.

(מור ע.) להיר).

לְחִירוּ chald. Lumière, sagesse : בְּיִרוּנְ בְּיִרְנִי Dan. 5. 11, des lumières et de l'intelligence.

רַתַּמִל Kal inusité. Pi. מָתַל, fut. רְמַתֵּל Conduire, mener, pourvoir, protéger: Conduire, mener, pourvoir, protéger: protéger: Exod. 18. 13, tu l'as conduit par ta force; בְּיִנְהְיַ בְּיִנְהְיַ בַּנִּלְּהְ בַּיִּנְהְיִ בַּיִּם יְנְתַבְּלֵּהְ בַּתְּהָרָ IS. 49. 10, illes mènera près des sources d'eau; 10, illes menera près des sources d'eau; II Chr. 28. 15, ils conduisirent, ils firent monter, (les faibles) sur des ânes; בְּיִבֶּיהֶ Gen. 47. 17, il les pourvut de nourriture; בְּיִבְּיֵבְי וֹ les pourvut de nourriture; בְּיִבְּיַבְי וֹ les protégea contre ceux qui les entouraient; part.: אַן בּיִבְּיִבְּי וֹ les pourvut de nourriture; בּיִבְּי בַּיִבְּי וֹ les protégea contre ceux qui les entouraient; part.:

Hithp. Marcher, s'avancer: רְאָמִי Gen. 33. 14, je m'avancerai, je suivrai doucement, lentement; ה paragogique.

ארבלל ווי Ne se trouve qu'au plur.: ארבללים ווים Is. 7. 19, et dans tous les buissons, ou les paturages; selon d'autres, de ביים: dans toutes les belles maisons.

קלל n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jug. 1. 30; בַּילָל Jos. 19. 45.

DDJ Rugir, gemir : blirrag Prov.

תַּהַם m. Rugissement : מָשֵׁי מַבְּיִרְי נַבְּיִר Prov. 19. 12, la colère du roi 'est comme le rugissement du lion.

לְּהָטְּהֹן f. Gemissement, mugissement: בְּיִבְּעִּחְיּיָם Is. 5. 30, comme le mugissement de la mer; אָרָהְעָּה Ps. 38. 9, par les gémissements, agitations, de mon cœur.

קהק Braire, gémir: לְּהַלְּשָׁא Job 6. 5, l'âne sauvage crie-t-il lorsqu'il a de l'herbe; des hommes: בְּיִלְיבָּר Job 30. 7, ils gémissent entre les arbres.

וֹתְיוֹין Affluer, accourir : יְמֵידוּ אֵלְיוֹ נְּלֵּר Is. 2. 2, toutes les nations y afflueront, accourront; יְמֵידוּ אֶל־מוּב יִיךּ זְלְיוֹי Is. 31. 12, ils accourront en foule vers les biens de l'Eternel; avec בַּלְיוֹי נְּלֶרוּ עַנִּיִים Mich. 4. 1, les peuples y afflueront.

II קתימי אַלָּיר: Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui et ils ont été resplendissants (de joie), ou : ils ont été éclairés; אָן הְרָאִי וְמָרִיהְ Is. 60. 5, alors tu verras et tu sera rayonnante. (V. le même exemple à יָרָיאָ page 258.)

פתרי שניים, const. מַתְרִי פּנְשׁ: de miel; מַתְרִי פָּנְשׁ: Ps. 137. 1, sur le bord des fleuves de Babylone; שִּבְיּבְישׁ: Ps. 137. 1, sur le bord des fleuves de Babylone; בּתְרִי מָתִר מַתְרִי מַתְרִי בַּעָּרְיִי בְּעָבְּי וּבְּשׁי בַּעָרִי מַתְרִי בַּעָּרְיִי בְּעָבְּי בַּעְרִי בְּעָרִי בַּעָרִי בַעָּרִי בַּעָרִי בַּעָר בַּעָרִי בַּעָר בַּער בַּעָר בַּעְר בַּעָר בַּעָר בַּעְר בַּעְר בַּער בַּעְר בַּער בַּעְר בַּער בַּבְער בַּער בַּבְיב בַּער בַּער בַּבְּער בַּבְּער בַּער בַּבְּער בַּבְיב בַּער בַּבְּער בַּבְיב בַּבְער

לְחֵר chald. m. Fleuve : מָּיָה Esdr. 4. 10, l'Euphrate.

ן לְּנֶרָה f. Lumière (du soleif): אַלְּיִר מְּיָרָה Job 3: 4, que la lumière (le soleil) ne l'éclaire pas:

באים Pousser, croître, produire, augmenter, s'accroître: מיר יטבון בְּשֵּיבָהוּ Ps. 92.15, ils pousseront, produiront, des fruits encore dans leur vieillesse; בְּיִר יָטֵב וְּרְבָּהָּי Prov. 10.31, la bouche du juste produit la sagesse; חֵיל מִר־יָטֵב Ps. 62.11, lorsque la fortune s'accroît.

Pilel.: בְּהְלֹמוּת Zach. 9.17, et le vin animera les vierges, leur donnera la gaieté, ou leur fera produire des chants.

בוב (v. à בים).

711 1º S'agiter, être errant, errer, fuir: פַאָּטָר יַפר הַפְּנֵרו בַּאָרָם I Rois 14. 15, comme le roseau s'agite dans l'eau; ולא הסד Jer. 4. 1, tu ne seras plus errant; כע וכר Gen. 4. 12, fugitif et vagabond ; יין הַלְּכוּ Jer. 50. 3, ils ont fui, ils se sont retirés; בָּבֶל Jér. 50. 8, fuyez du milieu de Babylone; פקי חרכם צמור Ps. 11. 1, fuis vers ta montagne, comme un oiseau; בר קציר Is. 17. 11, la moisson aura fui, aura disparu; selon d'autres : on gémira pour la moisson (v. 2°); ou subst.: le gémissement pour la moisson (retentira). — 2º Agiter la tête en signe de plainte; plaindre, lamenter, la mort de quelqu'un : מר ינתר לה Is. 51. 19. qui compatira à ta douleur? - כָּדּ לוֹי עַלַּ סביביי Jer. 48. 17, plaignez-le, vous tous qui êtes auteur de lui; אַל־הָּקִיד לּוּ Jer., 22. 10, ne lamentez pas sa mort: יאקנה ליסד Ps. 69. 21, j'espérais que quelqu'un ma consolat.

Hithp. דירויידי S'agiter, chanceler: Jér. 48. 27, car, depuis que tu parles de lui, tu t'agites, tu agites la tête; מַבְּיבִיר מַבְּירִר מַבְּיבֹּיר וּ וּבִירָר וּ בּצִּלּיבְיר ls. 24. 20, (la terre) chancellera comme la cabane d'un gardien de vigne (v. מַבְּיבִּיר מִבְּיבִיר מִבְיבִיר מִבְּיבִיר מִבְיבִּיר מִבְּיבִיר מִבְּיבִּיר מִבְּיבִיר מִבְּיבִיר מִבְּיבִיר מִבְּיבּיר מִבְּיבִּיר מִבְּיבִיר מִבְּיבִּיר מִבְּיבְיר מִבְּיבְּיר מִבְּיבְּיר מִּבְּיר מִבְּיבְיר מִבְּיבְיר מִבּיר מִבְּיבְּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִּבְּיר מִבְּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִּיבְּיר מִּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִבְּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִּיר מִבּיר מִבּיר מִּבּיר מִּבְיר מִבְּיר מִּבְּיר מִּבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִּבְּיר מִבְּיר מִּיר מִּבְּיר מִּבְּיר מִבְּיר מִּבְּיר מִבּיר מִּבְּיר מִבְּיר מִּבְייר מִבְּיר מִּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּייר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּייר מִּבּייר מִּיר מִבְּייר מִּיר מִּיר מִבּיר מִּיר מִּיבְּייב מִּייר מ

בור chald. Fuir: מְּכְּ מִיּוְתָא Dan. 4.

קוֹת ... (rac. יים מין). Fuite, vie errante: חקר אָפּרְהָּח צָּהָר Ps. 56. 9, tu comptes les endroits que j'ai fuis, ou : (les démarches de) ma vie errante.

n. pr. Nod, région dans laquelle Cain s'est refugié, Gen. 4. 16.

ח. pr. m. I Chr. 5. 19.

קור Demeurer, rester dans sa de-meure: אָבֶר יְדִירר וְלֹא יִנְיָת Hab. 2. 5, l'homme fier ne restera pas dans sa demeure, c.-à-d. il périra, ou : il ne, demeure point tranquille, il suscite des guerres, des querelles.

Hiph. Faire demeurer, elever une demeure à quelqu'un. Ex. unique : אַלָּי וְאַנְיוּה Exod. 15. 2, il est mon Dicu, je lui eleverai une demeure (un temple); selon d'autres: je veux le célèbrer, l'exalter (v. בְּיִנִייִּה).

 du bercail, c.-à-d. lorsque tu menais pattre les troupeaux ; לְנְרָהַדּבּאָן Is. 65. 10, (Scharon servira) de parc aux troupeaux; אַפַרָהָ מַך Job 5. 24, et si tucomptes ton troupeau; selon d'autres: tu auras soin de ta demeure (de ceux qui s'y trouvent); יחשיבתי אחתן על-טיתן Jer. 23. 3, je les ramenerai dans leur parc.

adj. f. (const. ny). Celle qui demeure, qui réside, qui reste paisible : ונות בית Ps. 68. 13, celle qui demeure (paisible) dans la maison, la femme timide, modeste; min Jér. 6. 2, la sédentaire, qui aime à rester chez elle; selon d'autres, comme און: la belle.

ן לְנָה f. Demeure : נְיֵת צִּדְקָה Job 8. 6, ta demeure innocente; plur. rin Soph. 2. 6 (v. l'exemple à 173, page 302).

נוֹתַן (fut. יָנִיתַה, apoc. רַיַּנֵת) 1° Reposer, se reposer, s'arrêter, camper, résider. durer : וָמָנֵח צַלֵּיחָם חַרוּחַ Nomb. 11. 26, l'esprit se reposa sur eux : נחה רוה אליהו על־אַלִּישָׁע II Rois 2. 15, l'esprit d'Élie s'est reposé sur Elisée; בַּר־חַנוּחַ יַר־רַיַּר בּתֵר תַּצָּח Is. 25. 10, la main de l'Éternel se reposera sur cette montagne (v. מיד צליחם; (יד a ניד בליחם); II Sam. 21.10, (elle empêcha les oiseaux) de se reposer sur leurs corps; וּבְנָחוֹת יֹאַמֶּר Nomb. 10. 36, lorsque l'arche s'arretait, il disait; man הַבְּחַהָ Gen. 8. 4, l'arche s'arreta; יַנְיַנְיוּתוּ I Sam. 25. 9, ils s'arrétèrent, c.-à-d. ils cessèrent de parler ; תַוּה אָרָם עַל-אָפָרָיָם Is. 7. 2, Aram campe dans Ephraim, la Syrie s'est confedérée avec Ephraim; וַ יַנַחָנוּ עַלִיד II Sam. 17. 12, nous camperons autour de lui; בַּלָב נְבוֹן הַנִּיהַ חָבִּמָה Prov. 14. 33, la sagesse réside dans le cœur de l'homme intelligent; לא נמנו שַּבֶּשׁ Ps. 125. 3, le sceptre, la domination, de la méchanceté (sur l'héritage du juste), ne se maintiendra pas. ne durera pas. — 2º Reposer, se reposer (du travail, de la fatigue), avoir du repos, jouir de la tranquillité : לָּמַעָר יטיד עבוף Deut. B. 14, pour que ton serviteur repose; וַיַּנָח בַּיּוֹם חַשְּׁבְּרִעִי Exod. 20. 11, il se reposa le septième jour;

ילאדניותי Job 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité ni de repos; אַז יַשׁיַח לִּר Job 3. 12, alors il y aura du repos pour moi; וכנות לַחַם Neh. 9. 28, · des qu'ils jouissaient de repos. Avec 70: שַּׁמִר־מָשׁ בַּחָם וְעִּדְּעִיִם מָאֹרָבְיחָם Esth. 9. 22, (comme les jours) où les Juiss eurent du repos de leurs ennemis. — 3º Comme -וַיַּבֶּה הַי לָהַם: Hiph. Donner du repos Jos. 21. 42, l'Eternel leur procura du-

repos, leur donna la paix.

Hiph. (תַּיִם et תַּיְנָת, v. חָנָים). 1° Poser, mettre, faire descendre, faire reposer : יָתִּנְידוֹר לִפְּנֵי מִיוָבַח הַי Deut. 26. 4, il le posera devant l'autel de l'Eternel; ייינותר צל דומיר I Rois 13. 29, il le mit sur l'ane ; אַרֶץ הַּנְּרָחוּ Amos 5. 7, et qui abandonnent la justice, exact. qui précipitent la justice à terre; תַּנְיַחָנְי בָּחוֹךְ הַאַבְּקַעָת Ez. 37. 1, il me plaça, ou il me fit descendre, dans une plaine; יְבַאֵּשֵׁר יְנִיתָ רָדוֹ Exod. 17.11, mais lorsqu'il abaissa la main; אָל־בֶּרְחָן Ez. 44. 30, · pour faire répandre la bénédiction sur ta maison ; הַיָּתְרִיר הַמֶּחָר בָּב Ez. 5. 13, je ferai reposer, c.-a-d. je ferai éclator, ma colère sur eux; תַּמָרָה חַמֶּרָה Ez. 21. 22, je satisferai ma colere; קנידוו אַיד־רוּחָר Zach. 6. 8, ils ont satisfait ma colère.

2º Faire reposer; donner, procurer, du repos; laisser en repos, laisser tranquille, laisser : קירוני לַכַּיָם Is. 28. 12, faites reposer celui qui est fatigué; בתיחיר לה Exod. 33. 14, et je te procurerai le repos; מַי אַלמַדּכָם מַנִּיחַ לַכֵּם Jos. 1.13, l'Éternel votre Dieu vous donne le repos (dans la terre promise); יְתַּנְיֵתוּ לבם מכל־איביבם Deut. 12. 10, lorsqu'il vous aura procuré le repos de tous vos ennemis; ולמלה אין שור לחניתם Esth. 3. 8, il n'est point dans l'intérêt du roi de les laisser en repos, de les souffrir; רַנְיר נְינְיחַרְ, Prov. 29. 17, corrige ton fils, et il te fera jouir du repos; יַרֶק אַל־אַזַח יַדֶק Eccl. 11. 6, et le soir ne laisse pas reposer ta main; וַנַּם־פָּנָה אַל־תַּיַה אָח־דַּדֶּר Eccl. 7, 18, et de cela non plus ne retire point ta main, ne le neglige pas non plus; אַרָּה לּה Osée 4. 17, laisse-le; avec le rég. dir.: חַיִּיִיחַ אַרָּיִלּלּ Jug. 16. 26, laisse-moi; יוֹ אַרְיּנִי II Sam. 16 11, laissez-le, qu'il maudisse, laissez-le maudire; חַיִּנִים לֹאִרְיִנִייִ וּצְּיִם לְּעִּים לְּאַרָּיִנִייִ וּצְּיִם לְּאַרָּיִנִייִ וּצִּים לְעָּים לַאַרְיִנִייִ וּצְּיִם לְעָּים לְעָּיִם לְעִּים הַאָּיִם לְעָּים לְעָּיִם הַאָּיִם לַבְּיִם הַאַּיִּם בּיִּבְּים הַאָּיִם בּיִבּים הַאָּיִם בּיִבּים הַאָּיִם בּיִבּים הַאָּיִם בּיבּים הַבּים בּיבּים בּיב

3° Conduire, guider: רְּחַ הֵי הְּנְיְתָּוּ Is. 63. 14, l'esprit de Dieu le conduit. Hoph.: יְלַא־הַיְּתְּיִלְיּי Lament. 5. 8, il ne nous est donné aucun repos (v. d'autres exemples du Hiph. et du Hoph. à הַיָּבוּן.

תְּינֵתְ מַאּיְבֵירֶשׁ Esth. 9. 16, et ils eurent du repos du côté de leurs ennemis; לְּינֶתְּן I Chr. 6. 41, a ton lieu de repos.— 2º Adj. Prompt, facile, accommodant: מַתְּי לְּתִישְׁי Aboth, complaisant pour la jeunesse; מַתְּי Aboth, prompt à se mettre en colère.

הוְהָה n. pr. Noha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2.

נוט Chanceler (v. מים): הָּנֶיץ Ps. 99. 1, la terre chancelle.

"מיר M. Beauté: מור Aboth, la beauté.

לְּלֵלְי t לְּלֵלְי chald. f. Tas de fumier: בְּיִחָתְּהְ נְיְלֹּי יִחְצָבֵּר Esdr. 6. 11, que sa maison devienne un tas de fumier, v. Dan. 2. 5.

נמי העיף: Nah. 3. 18, tes pasteurs sommeillent; ביין איים Ps. 76. 6, ils s'endorment, exact. ils dorment leur sommeil.

לְּלְכְיִדם f. Assoupissement : וּקְרָעִּדם הַלְּגִּרִים מּטְּתְּ הַלְּגִּרִים מּטְתְּ הפחר, la paresse, fait vétir (le paressex) de haillons.

עם ווי) Kalinusité. Niph. Fleurir. Ex. unique: ימון שִּיטָי שִּיטָי Ps. 72. 17, son nom fleurira, ou se perpétuera, autant que dure le soleil.

וְיוֹ n. pr. Nun, pere de Josue, Exod. 33. 11; סן I Chr. 7. 27.

Dy Fuir, s'enfuir, se réfugier, courir: יְנֵסְהֵם גֵּיא־דֶּוֹרֵי Zach. 14. 5, vous fuirez à la vallée entre les montagnes; selon d'autres, mpon (de mpo) : la vallée entre les montagnes sera bouchée, fermée; ולא נס לחות Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa force n'avait point diminué; רַנְסוּ חַאָּלֶלֶים Cant. 2. 17, et jusqu'à ce que les ombres (du jour) se dissipent; avec לְּמֵנֵי et יְמָפֵנִי : מְמָנֵי יֹי פִּמְנֵי וֹיִי Jos. 8. 5, nous fuirons devant eux ; ינס לו מפני־חַרֶב Is. 31. 8, il fuira devant l'épée; לַּבְּרֶלֶית Jug. 4. 17, (Sisara) s'enfuit à pied; תֵש הַשִּׁר הַצָּיִם Nomb. 35. 11, le meurtrier s'y réfugiera ; לנים אַל־עִיר מִקְלָם Nomb. 35. 32, (vous ne prendrez point de rançon) de celui qui doit se réfugier, ou (p. לנס): de celui qui s'est réfugié dans une ville de refuge; וּמְצְרֵיִם נִסִים לְקרֵאתוּ Exod. 14. 27, et les Egyptiens s'enfuyaient du côté de la mer ; בל-סום bac-di Is. 30. 16, nous nous enfuirons, ou nous courrons, montés sur des chevaux.

Pil. מים Mettre en suite: רדי די נקסף ים Is. 59. 19, le soussie de l'Eternel mettra (l'ennemi) en suite; selon d'autres, de יבים: fera des prodiges, fera lever l'étendard contre l'ennemi.

Hiph. 1° Faire fuir, mettre en fuite: אישׁנִים רָנִיסוּ בּ. 30, et deux en feront-ils fuir dix mille?—2° Mettre en sûreté, sauver: תַּנִיס אָרִיכְּנִיזּי בַּבְּרָוּר Exod. 9. 20, il mettait en sûreté ses esclaves; Jug. 6. 11, pour sauver (son blé, ou pour se sauver avec son blé) des Madianites.

Hithp. (v. à Il סָבַי).

 I Sam. 1. 13, ses levres seulement remuaient; מֹצֵ מֶּנֶעְ אָרֶץ מֲנִּשׁנוֹץ Is. 24. 20, la terre chancelle comme un homme ivre; נָשׁ מֵעְלְּהֶדָּן Prov. 5. 6, ses sentiers sont mobiles, vont en s'éloignant de la bonne voie; בַּיִּבְּעָרָ בְּיִבְּעָר Exod. 20. 18, le peuple le vit, et il trembla, ou il recula saisi d'épouvante.

2° Errer, aller, courir çà et là: 2° Errer, aller, courir çà et là: לביר אַנוּג Jér. 14.10, ils aiment à erren; אַבּוּב לְנִינַ אַלְּבִיר אַנִּיּוּ אַבּר אַנִּיּנִי אַבּר אַנִּיּנִי אַרְבּיר אַנִּיּנִי אַלּבּער אַנִּיּנִי אַלּבּער אַנִּיּנִי אַלִּבּער אַנִּיּנִי אַלְּבּער אַנִּיּנִי אַלְּבּער אַנִּיּנִי אַלְּבּער אַנִּיּנִי Job 28. 4, (les mineurs) sont plus malheureux que les autres hommes qui errent (sun la terre), v. à לַבָּי part.: בּיִנְיִי אַנִּיִּי אַנִייִּי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּיִי אַנִּיִּי אַנִּיִי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיִּי אַנִּי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּיִּי אַנִּייִי אַנִּיי אַנִּיי אַנִייִּי אַנִּיי אַי אַנִּיי אַנִייי אַנִיי אַנִייי אַנִּיי אַנִּיי אַנִייי אַנִיי אַנִּיי אַנִּיי אַנִיי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיי אַנִּיי אַנְייי אַנְיי אַנִיי אַיי אַנְייי אַנְייי אַנְייי אַנִּיי בּיי אַנִייי אַי אַנִּיי אַיּיי אַייִיי אַנְייי אַנְייי אַנִּייי אַנְיייי אָּייִיי אָּייִיי אַייי אָּייי אָּייי אָּייי אַנְייי אַיּייי אַיּיי אַייי אַנִּיי אַיייי אַיּייי אַנִּייי אַיייי אַיייי אָּיייי אָּיייי אַיייי אָּיייי אָּיייי אָּייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָּייייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָיייי אָּיייי אָּייייי אָּיייי אָייייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָייייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָּיייי אָּייייי אָּייייי אָּייייי אָּיייי אָ

Niph. Être secoué, être agité, être remué: אַבּריִנִּינִי Nah. 3. 12, s'ils (les figuiers) sont secoués; מַצְּעָיר יְנִינְעַ בַּּתְּבֶּרָתוּ Amos 9. 9, comme on remue le blé dans le crible ou le van (exact. comme le blé est remué, etc.).

Hiph. 1º Agiter, secouer, remuer, rendre chancelant, faire trembler: בַּרָעּ בדו Soph. 2.15, il agitera la main en signe d'étonnement et de raillerie : אַרַרַיךּ ראָשׁ ון היינית II Rois 19. 21, elle a secoué la tête derrière toi ; יָאָנִיכֶח בָּמִי הַאָּשׁר Job 16. 4, et je secouerais la tête à votre 'sujet; אָרשׁ אַל־רַנֵע שָאַמֹחָיר II Rois 23.18, que personne ne remue (ne touche à) ses ossements; וַהַנִיצֵנִי צֵל־בָּרְכֵּי Dan. 10. 10, et (elle me fit chanceler sur mes genoux) elle me remit sur mes genoux qui chancelaient; חנע ועורו Is. 37. 13, il les a fait trembler, il les a détruits; selon d'autres, n. pr. de villes: Hena et Ivvah.

2° Errer, rendre errant, disperser: אָבְּלֵּלְ Ps. 59.16, ils errent pour chercher leur nourriture; מְּבְּלֵּלְ אַנְיְלֵּלְ אַנְיִנְיִי בְּעָבְּלְ II Sam. 15. 20, et aujourd'hui je te ferais errer avec nous; Nomb. 32.13, il les fit errer dans le désert; בְּיִרְלֶּךְ Ps. 59.12, disperse-les par ta puissance; 19.12, disperse-les par ta puissance; disperserai dans toutes les nations, ou je ferai qu'ils seront agités, etc.

הוֹעְרְיָה n. pr. 1° m. Esdr. 8. 33. — 2° La prophétesse Noadiah, Néh. 6. 44.

Agiter ça et la. Kal Asperger, répandre en agitant les doigts : מַּמָּבָּר מִר בְּשְׁבָּבֶּר מִר Prov. 7. 17, j'ai répandu sur mon lit de la myrrhe; selon d'autres : je l'ai parfumé de myrrhe.

Pilel Agiter: יְמַמְּהְ יָהוֹי Is. 10. 32, il agite sa main (en signe de menace).

Hiph. קיים Agiter, mouvoir, élever en agitant, en tournant de différents. côlés: יְדוֹנִיף יְדוֹ אֱל־חַמֶּיִם II Rois 5.11, qu'il agiterait sa main sur l'endroit (malade), qu'il toucherait ma lèpre אַרַתנַפָּרו גוֹיִם בְּנַפַּרו שָׁיִא ; pour m'en guérir Is. 30. 28, pour agiter les nations comme dans un van inutile, qui rejette tout; selon d'autres : dans le van du malheur, des calamités; דַּוּכְים בּד Is. 13. 2, etendez-leur la main; avec ביל: אם-הַוּנִיפוֹתִי עַל־יַחוֹם יָדִי Job 31. 21, si j'ai leve la main contre l'orphelin; אם-יָתְוַבֵּל דַּשָּׁשׁוֹר צַל־מִנִיפוֹ פְּחַנִים שֶׁבֶם אֶת־ מרימיר Is. 10. 15, la scie se soulève-telle contre celui qui la meut, comme si la verge faisait mouvoir ceux qui l'élèvent? בִּר חַרָבָּה הַנַּפָהַ עֵּלֶּרֹתָ Exod. 20. 25, car si tu as passé dessus ton ciseau ; וְחֵרְמֵשׁ לֹא חָנִיםְ Deut. 23. 26, mais tu n'élèveras pas la faucille contre le blé, tu n'en couperas pas avec la faucille. Fréq. des sacrifices qu'on agitait, tournait, vers différents côtés avant de les offrir sur l'autel: לְחַנֶּים אֹחוֹ הִנּפְּח לְפָנֶי רֵי Levit. 7. 30, pour l'agiter de tous les côtés devant l'Eternel, littér. pour lui faire faire un tournoiement; et en géneral offrir a Dieu : וָכַל־אָרשׁ אַשׁר חַנִים מושח וווב ליני Exod. 35. 22, et tout homme qui offrit à Dieu une offrande לְנוֹנִים אַבְּוּרֹן אֶח־בוּלְיִנִּים הִנּוּפָּח לְפְנֵי נֵי ; d'or Nomb. 8. 11, Aaron offrira les lévites comme un présent devant l'Eternel; ou : les offrira en les conduisant, en les faisant tourner, vers les différents côtés. — 2º Asperger, faire ruisseler: ושם נדבות הניף אלדרם Ps. 68. 10, tu fais ruisseler, O Dieu! une pluie abon-.

29. 27, (la partie du sacrifice) qui a été agitée (portée vers différents côtés).

קוט m. Situation, contrée : до пру Ps. 48. 3, (Sion est) dans une belle contrée; selon d'autres: une belle élévation, colline.

נוע Kal inusité. Hiph. הַבַּץ Fleurir, pousser: הַנְצֵּי הַרְעּוֹנְים Cant. 6. 11, 7. 13, si les grenades avaient poussé; ירטאץ דושקר Eccl. 12. 5, selon quelquesuns pour יַנְיִרץ, quand l'amandier fleurira (v. מַבּרו et מַבָּרן).

נוֹעָה f. (rac. בוֹעָה). Plume, penne: מלא השניה Ez. 17. 3, (un aigle) plein de plumes (v. انعِتا).

נוק Ex. unique. Hiph. Faire teter : נְּמִיּכְקִישְׁ Exod. 2.9, et elle le nourrit; ou Kal, de la racine ירק, ou Hiph., de ותוקרה pour ינק

נור chald. f. Feu : מירָא יַקידָתַא Dan.

3. 6, d'un feu ardent.

נוש Etre faible, être malade : הַּיְםָּת ישברה לפר ואַמשׁח Ps. 69. 21, la honte a brisé mon cœur et je suis malade; ou de la rac. אַנָשׁ pour אַנָשׁ pour וַאַאַנישָׁת.

נְיָּדִי (fut. רָיָדִי, apoc. יַּדְיּר et רַיַּדִי) Rejaillir : יאַטר יַנָּר פָּרָפָה עַל־דַוּבָּגַר Lévit. 6. 20, et s'il rejaillit de ton sang sur le vêtement. Avec אַל־דַוּקִיר : אַל II Rois 9. 33, il rejaillit de son sang sur le

Hiph. (רַיַּד, fut. apoc. רַבַּיי). Faire rejaillir, asperger : דוַנָּת כַּלַירָתִם מֵי חַשָּאַת Nomb. 8. 7, asperge-les de l'eau de l'expiation ; וַכַּי בִּשֵּנוּ בַּל־הַוּבְוֹבֶר Lev. 8. 11, il en sit l'aspersion sur l'autel; avec יְחָבָּיִח אָל־חַבְּיִח: Lévit. 14. 51, il en aspergera la maison ; — וָתְיַה פְרַ־תַּשַׁפֶּן לְּמְכֵי בֵּי Levit. 14. 16, il fera une aspersion de l'huile — devant l'Eternel. Part.: מַר־חַנְּהַר Nomb. 19. 21, et celui qui aura fait l'aspersion de l'eau de purification. — 2º Disperser: בן בון ויים רבים Is. 52. 15, ainsi il dispersera de grandes nations, ou il répandra leur sang; selon d'autres : il fera parler de lui par de nombreuses nations (v. ਸ਼੍ਰਾਤ), י אולף adj. Indigne : אָרָא נָקרָא Abath אָנְקרָא בָּוּלְּק

Hoph. Etre agité : אַנְאַר דּעָקּה Exod. il est appelé un homme indigne, méprisable.

> ניור ישקב נויר: Mets. מור m. (rac, וור בעקב נויר Gen. 25. 29, Jacob sit cuire un mets; וּנְיִידְ עַרְשִׁים, 25., 34, un plat de lentilles.

m. (rac. נוַר). Nazaréen, qui s'est voué à Dieu et qui s'impose certaines abstinences : יוֹאָת חוֹרָת דְוֹנְיִיר Nomb. 6. 13, voici la loi qui regarde le nazaréen; יִרִירָם יִרְיָרָם Jug. 13. 5, il sera nazareen, consacre à Dieu. Metaph., des vignes de la septième année : יָצוּבֶר נְזִירֶךְ Lévit. 25. 5, les raisins de ta vigne non taillée (dont on s'éloigne, qui est consacrée); נְיִיר אֲחֵיר Gen. 49.26, qui a été séparé de ses frères, ou : celui d'entre les frères qui est couronné.

נול (fut. יול, v. לול) Couler, faire couler, se répandre, fondre : דַּלּ־מָרָם מדלקד Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux; וּשְׁחָקִים יְיָלוּ־צֶּדֶק Is. 45. 8, et que les nuages fassent descendre, fassent couler d'en haut, la bénédiction; רַיִּלֹּהְ בְּטֶּבְירוּ Cant. 4. 16, que ses parfums se repandent; דורים נולו פוני ני Jug. 5. 5, les montagnes se sont écoulées, fondues, devant l'Eternel. Part. מיולים, poét. ניולרבום Ps. 78. 44, et leurs eaux.

שרש משור חזיל למו : Hiph. Faire couler Is. 48. 21, il a fait couler pour eux l'eau du rocher.

תָנָמִים . (avec suff. נְזָמִי , plur. נְזָמִים, const. נופר). Boucle d'oreille et anneau que l'on portait au nez : דַּנְיָמִים צֵּלֶשׁר באונידום Gen. 35. 4, les anneaux qui pendaient à leurs oreilles; מַאָשֵׁם חָווָם קל־אַק Gen. 24. 47, je lui donnai des anneaux pour parer son visage, exact. je lui mis l'anneau au nez.

P! chald. Etre lésé, souffrir un dommage : יְמַלְכָּא לָא־לָחֵיֵא נַוַק Dan. 6. 3, et que le roi n'ait point à sousfrir de dommage.

Aph. Causer du dommage, porter préjudice : אָרָיִם מְּלְכִים Esdr. 4 13, enfin cela portera prejudice aux rois (v. à יוֹאָאָ).

אָנְיִם תַּשֶּׁלֶהְ: Dommage, tort : בְּנַיִם תַּשֶּׁלָהְ: Esth. 7. 4, le dommage causé au roi.

Hiph. יחִיר. 1° Séparer, éloigner, faire abstenir : הְּיִבְּיִבְּיִלְּעָבְּלֵּלְ. 15. 31, vous séparerez, éloignerez, les enfants d'Israel de leur impureté. — 2° Comme Niph. S'abstenir, se vouer, vouer, consacrer : מְיַבְּיִבְּיִבְּיִלְעָבְּלַ Nomb. 6. 3, il s'abstiendra de vin et de liqueurs fortes; לְחִיִּר לֵּיִר אָּרִרְכָּיִר וְיִרְר Nomb. 6. 2, pour se vouer à l'Éternel; Nomb. 6. 12, il consacrera à l'Éternel les jours de son abstinence.

ניהן: m. 1° Diadème, couronne בוור עליר אַת־דַוּנוַר Il Rois 11. 12, il mit sur sa tête le diadème; נור הַשִּׁרָשׁ Exod. 29. 6, la couronne sainte, la lame d'or que portait le grand prêtre devant le front (v. אַבְירנוֶר ; (אָרץ Zach. 9. 16, (comme) les pierres d'une couronne. — 2º Abstinence, naziréat, consécration : בל ימר נורו Nomb. 6. 4, tout le temps de son abstinence, tant que durera son nazireat ; מַר אֱלֹחָרו עַל־ראשׁו vers. 7, (il porte) la consécration de son Dieu sur sa tête (la marque de sa consécration); שַּעֵר ראָשׁ נְיְרוֹ vers. 18, sa chevelure consacrée; נוַר שַׁפַן מְשָׁדָתו אַלֹּחָרו Lév. 21. 12, la couronne ou la consécration de l'huile d'onction de son Dieu. — 3º Chevelure consacrée (du nazaréen): אַרַר דְּתְּנְלָּחוֹ אֵר־נְזָרוֹ Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de nazaréen; et en général chevelure longue : אָי נְוְרֵךְ Jér. 7. 29, coupe tes cheveux.

לוֹם n. pr. Noe, fils de Lemech, Gen. 5. 29; קיבים Is. 54. 9, les eaux du temps de Noe, c.-à-d. le déluge.

תַּבְּי n. pr. m. Nomb. 13. 14.

לְהְ כְּחִים: Conduire, mener, guider (Kal prel. et imper. seuls usités): בְּךְ מְחַה Exod. 32. 34, va, conduis ce peuple; בְּלְהִים בֵּלְהִים בֵּלְהִים בּלְהִים בּלִּהְים בּלְהִים בּלְהִים בּלְהִים בּלְהִים בּלְהִים בּלְהִים בּלִּהְים בּלְהִים בּלְּהִים בּלְהִים בּלְהִים בּלְהִים בּלְהִים בּלְּהִים בּלְּהִים בּלְּהִים בּלְּהִים בּלְהִים בּלְּהִים בּלְהִים בּלְּהִים בּלִים בּלְּהִים בּלְּיִים בְּלִיתְּים בְּאַרִים בּבְּים בּלְּיבְּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּבְּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּיּים בּיים בּיּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּים

Hiph. (fut. הַחְיִב et l'inf. הַבְּיִה seuls usités): בְּיִלְיִם תַּבְּיָה Exod. 13. 21, pour les diriger dans leur chemin; יְבָּיָה עַלִּי, בְּיִה מִנְים בַּיִּרָה Job 38. 32, diriges tu l'étoile de l'Ourse avec ses satellites? רַיִּבְּיִם לַּנִּיִם לַּנִּיִם בַּעָּים בּעָּים בּעָר וּצִּים בּעָּים בּעָרַים בּעָר וּבּעִים בּעָּים בּעָּים בּעִּים בּעָּים בּעָּים בּעָּים בּעָּים בּעָּים בּעָּים בּעָּים בּעִים בּעָּים בּעִים בּעָים בּעִים בּעָּים בּעִים בּעָּים בּעָּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעָים בּעִים בּעָים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעָּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעָּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעָּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעָים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּע

תְרְחִיבּים n. pr. m. Néh. 7.7 (ע. בְּחִיבִּים n. pl. 1° Consolation: בַּאֲבָלָּיִר m. pl. 1° Consolation: בַּאַבְלָּיִר m. pl. 15. 57. 18, je lui donneral des consolations, à lui et à ceux qui le pleuraient. — 2° Compassion, tendresse: בְּמָרֵי מִדּמָי Osée 11. 8, ma tendresse s'éveille; ou : mon repentir est cuisant, vif.

חור n. pr. Nahor, frère d'Abraham, Gen. 11. 26.

בְּחוּשׁ adj. Ce qui est d'airain : אָבּרי נְחִנּשׁ Job 6. 12, ma chair est-elle d'airain?

קרושה f. Airain: נְאָבֶן יָצוּסְ Job 40, 18, des tuyaux d'airain; וְאָבֶן יָצוּסְ נְרוּשָׁה Job 28. 2, la pierre étant fondue se change en airain.

קְּחִילָה f. Nom d'un instrument de musique ou d'une mélodie : אָל־דַאָּדְילוּת Ps. 5. 1, sur Nehiloth, ou sur les flûtes[?] (de la racine בְּלַהָּילָה).

מְחִירִיז m. duel. Narines : מְּחִירִיז מַצּי Job 41. 12, une fumée sort de ses narines.

ובחל 1º Posséder: avoir une possession, un partage; recevoir une posses-מבוד : sion, prendre une possession ינחלב Prov. 3. 35, les sages possederont la gloire; נַדַוּלָתִּי עַדִוֹתֵיךָה לְעוֹלָם Ps. 119. 111, j'ai pris à jamais tes témoignages, tes préceptes, comme un heritage; ינחלם אַר־דואַרץ Exod. 23 30, et que tu auras le pays (de Chanaan) en possession; כָּר לֹא נִנְחֵל אָתָם Nomb. 32. 19, nous ne demanderons point de part avec eux ; ינַחַל יַיַר צַּת־יִרוּרָהו חָלְכִּוֹ Zach. 2. 16, l'Éternel possédera Juda comme son heritage; מחלכות Exod. 34. 9, prends-nous pour ta possession. Avec אַרַצָם לֹא חָנְחַל : בָּ Nomb. 18. 20, tu ne posséderas rien dans leur pays; Ps. 82. 8, car tu פר־אַחַה הְנָחַל בְּכַל־הַעּוֹיְם as tous les peuples en partage. — 2º Hériter : לאַ־תִּוּחֶל בְּבֶית־אָבִיט Jug. 11. 2, tu n'hériteras pas, tu ne seras pas héritier, en la maison de notre père. - 3° Donner en possession, partager un héritage ; אַשר־רָּיָחַלֹּגּ לָכָם אַת־תַאַרֵץ Nomb. 34. 17, qui partageront le pays entre vous, ou qui en prendront possession pour vous; וַיְכַלֹּה לִנְחֹל אַת־תַאַרֵץ Jos. 19. 49, lorsqu'ils eurent achevé de partager le pays.

Pi. comme Kal 3°. Partager, mettre en possession: הַשָּׁרְיכִּתְלּ מְשָׁרְ Jos. 13. 32, a qui Moïse avait partagé le pays.

Hiph. הנחיל Mettre, donner, en possesion; faire acquérir, laisser en héritage, accorder; avec le double acc.: ער־הָצָם הַנָּחִיל אַת־הָצָם הַנָּח אַת־הָאָרָץ Jos. 1. 6, car c'est toi qui mettras ce peuple en possession du pays; בְּתַּנְתֵל עַלְרוֹן גוֹיִם Deut. 32. 8, lorsque le Très-Haut divisa les possessions aux peuples ; לְּתַיְנָתִיל אַרַבּר רֵשׁ Prov. 8. 21, pour accorder de la richesse à ceux qui m'aiment; אַטַר וריבם אַק־אַבוֹתִיכָם Jer. 3. 18, (le pays) que j'ai donné en possession à vos pères; וְחִנְחַלְּחֵם לְבְנֵיכֶם אֲחֵרֵיכֶם I Chr. 28. 8, vous le laisserez en héritage à יברום תַנְדִילוּ אַת"; vos enfants après vous לי Deut. 21. 16, lors- בַּנִיד אָת אֲטֶׁר־יִחְיָח לוּ qu'il partagera son bien à ses fils.

Hoph.: פַּרְ דְּנְדֵּלְהֵּר לֵּר יַרְדֵּדִי־שָׁוְא Job 7. 3, ainsi j'ai reçu en partage des mois de déception.

Hithp. Recevoir en possession, posséder: יְּחְיָבְוּל אָיִם נַחְלָּהְאַ אָים נַחְלָּהוּ אַנִי רְּחָרָאָל אִים נַחְלָּהוּ Nomb. 32. 18, jusqu'à ce que les enfants d'Israel aient reçu, possèdent, chacun leur partage; הַּחָבְיּבֶּם אַחֲרַיְכָּם לַּבְיַרֶּבֶם אַחֲרַיְכָּם לַּבְיַרֶּבֶם אַחְרַיִּבְּט בּבְּיַרְבָּם אַחְרַיִּבְּט בּבְּיַרְבָּם אַרְבִיבְּם אַרְבִּיבְם אַרְבִיבְּם בּבּבְיבָם אַרְבִּיבְם אַרְבִיבְּם בּבּבְּבָם אַרְבַּבְּבָם אַרְבַּבְּבָם אַרְבַּבְּבָם אַרְבַּבְּבָם אַרְבַּבְּבָם posséderez pour vos enfants après vous, c.-à-d. pour les laisser à vos enfants par droit héréditaire.

תְּחָלִים m. (חְיָהֵי Ps. 124. 4, duel בְּחֵלִּים, const. בְּחָלִים 1° Torrent, fleuve: הְּחָלִים Job 6. 15, comme un torrent; בְּלַרִים צֵּלֹרְתִּים הֹלְכִים צֵּלֹרְתִּים Eccl. 1. 7, tous les fleuves (se jettent) vont a la mer; בְּלָרִים צִּלְרָים Nomb. 34. 5, (n local, jusqu'au) torrent de l'Egypte, sur les confins de l'Egypte et de la Palestine. — 2° Plaine traversée par un torrent, vallée: בַּרְרַיִּבְיִּתְּקְ בַּבְּיֵלִי Cen. 26. 19, les serviteurs d'Isaac creusèrent (des puits) dans la plaine; בַּיִיבֶּר בִּיִּשֶׁר בְּּיֵלִי Deut. 2. 36, et la ville située dans la vallée.

(v. נַחְלָה (v. נַחְלָה (v. נַחְלָה

נחליאל n. pr. d'une station dans le désert, Nomb. 21. 19.

יחלמי n. patron. Jér. 29. 24.

נְחֲלֶת f. (v. בְּחָלֶת). Héritage : מַּילָת יספְרָח צָּלֶר Ps. 16. G, mon héritage est excellent, ou me platt.

נום א נותם Kal inusité. Niph. נותם, inf.

חיבוים. 1° Se repentir, changer de sentiment, se laisser sléchir, avoir pitié, pardonner : בֵּר נָחַכְּחָר כָּר עַשְרַתִם Gen. 6. 7, je me repens de les avoir créés; נלאַירָדי דּוּנְדֵּוּם Jér. 15. 6, je suis las de pardonner ou de me repentir, de revenir sur ce que j'avais arrêté ; בַּרַיַנַיִם Exod. 13.17, de peur que le peuple ne change d'avis, ne se repente; avec וְנָחָמָתִּי עַל־חַשוֹבַחָ: לִ et יָבוּ נָחָמָתִי עַל־חַשוֹבַחָ: לַ Jér. 18. 10. je me repentirai du bien; רינותם בי אל־ הרצח II Sam. 24. 16, Dieu se repentit du mal; זְמָנֵים לְבָנְיָמֶן Jug. 21. 15, le peuple eut pitié de (la tribu de) Benjamin; בּר־יִנְיָם יַר מְזַאַקַתָם Jug. 2. 18, car Dieu se laissait flechir par leurs gémissements. — 2º Se consoler, être console; sans rég., avec אָל; et אַדְרָיָד: ים מונה הנחם נפושר Ps. 77. 3, mon ame refuse toute consolation, exact. d'être consolée; ויינות Gen. 38. 12, lorsque Juda fut consolé; פַּי־נָחַם עַל־צֵּמָנוֹן קרי בוו Sam. 13. 39, parce qu'il s'était console de la mort d'Amnon ; מַנַּוּיָם רְצְּחֵים אָחֵרֵי אָמּל Gen. 24. 67, Isaac fut console de la perte de sa mère, c.-à-d. sa douleur fut tempérée par Rebecca. - 3° Se satisfaire en se vengeant: ואַנַדִּם מְשַּרֵי Is. 1. 24, je me vengerai de mes ennemis.

Pou. Étre consolé : אָלָא מְתְּכָּח Is. 54. 11, qui n'est point consolée : אַבְרִירִּשְּׁלַם אַבְרִירִּשְּׁלַם ; אַבְּרִירִּשְׁלַם הוֹאָם Is, 66. 13, et vous serez consolés dans Jérusalem.

Hithp. Meme signif. que Niph. 1. Se repentir, avoir pitié: אַרָּאָבֶּי וְיִהְנָהָשׁ Nomb. 23. 19, (il n'est point) un mortel pour se repentir; בְּלַבְּיֵבִי רִר נַתְבָּיֵשׁ

Deut. 32. 36, il aura pitié de ses serviteurs. — 2° Se consoler, se laisser consoler : מַנְּמָשֵּׁן לְּתְּהָשֶׁן Gen. 37. 35, il ne voulut point recevoir de consolation, littér. il refusa de se laisser consoler. — 3° Se venger: בַּיִּ יִיבְּיִרְ בַּיִּ בְּיִרְ בָּיִר בְּיִר בָּיִר בָּיִר בָּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בְּיִר בַּיר בּיִיר בּיִיי בּיִיּר בַּיִּר בַּיר בּייִי בּיִּיר בְּיִר בְּיִּר בְּיר בּיִיי בּיִיי בּיִיי בּייִי בּייִי בּייִי בּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִּבְּיי בּייִי בְּיִי בְּייִּי בְּיי בְּיִּבְּיי בְּייִי בְּייִּי בְּייִּי בְּייִּי בְּייִּי בְּיי בּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְייִי בּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בּייִי בּייִי בּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִּבְיּי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בּייִי בּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְייי בּייי בְייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי

DD2 n. pr. m. I Chr. 4. 19.

סמת ישתר מערני: Osée 13. 14, le repentir sera caché devant mes yeux.

איז נְחָכְּיִר בְּצְנְיִר : Consolation (חְבָּיִרְ בְּצְנְיִר : Ps. 119. 50, ceci est ma consolation dans ma misère.

רְּיְרֶיְהְ (que Dieu console) n. pr. 1° Néhémie, fils de Hachalia, gouverneur de la Judée, auteur du livre de ce nom, Néh. 1. 1. — 2° Néh. 3. 16. — 3° 7. 7.

ת בַּחַכָּנִי n. pr. m. Néh. 7. 7.

י אַרְטְרָטְ chald. Glorification, sancti- fication, Rituel.

נְחְנוּ (v. אַנַחְנוּ) pron. pers. pl. Nous.

רְחַלְ (v. יְלַחֵץ) Presser. Part. passif: גריייה דְבֵר־הַשֶּלֶּהְ כְּחִּשִּיץ I Sam. 21. 9, car. l'ordre du roi était pressant, urgent.

אם היה ביירי: Job 39. 20, son hennissement vigoureux (v. à יוֹדי).

לְחַרָה f. Même sign.: מַתְרָת פּוּסָר Jér. 8. 16, le hennissement de ses chevaux.

יַחֲבֵי et בַּחְבֵי n. pr. m. II Sam. 23, 37, I Chr. 11 37,

שְׁתֵּי Kal inusité (v. שַּׁתִּילָּי selon quelques-uns, de שִׁתְּי, observer les serpents. Pi. User d'augures, prédire l'avenir par la divination, augurer, présumer : בּילָי בְּינִינְי וּלִינָּי וּלָינִי וּלְינִינִי וּלְינִינִי שְׁתִּי שִׁתְּי שִּׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּ שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שְׁתְּי שִׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שִׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שִׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שִׁתְּי שְׁתְּי בְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְּתְי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְּׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְּתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּיִי שְׁתְּי שְּׁתְּי שְׁתְּי שְּׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי שְׁתְּי

ינושה נוברבור בי בגללה ; Bour deviner 'Gen. 30. 27, j'ai auguré, ou : je sais par experience, que Dieu m'a beni a cause de toi: יָרואָנשׁים רָנַדִישׁוּי I Rois 20. 83, les hommes en tirerent un bon présage.

m. Sortilege, divination, augure : בי לא-נחש ביעלב Nomb. 23. 23, car il n'y a point de sortilége dans, ou contre, Jacob; לפראת נחשים Nomb. 24. 1, au-devant des augures.

ינוש לווש (תוש און m. Serpent : קווש און Nomb. בַּרָשׁ בָּרָדָן ? 21. 9, un serpent d'airain; Job 26. 13, serpent fuyant, alerte; selon quelques-uns, nom d'une constellation (le dragon?).

נְחָשׁ n. pr. 1° D'une ville, I Chr. 4. 12. — 2º Nahas, roi des Ammonites, I Sam. 41. 1.

נְוַלְשׁ chald. m. Airain, cuivre : הַוַשְׁ בי נחשד Dan. 2. 32, et les cuisses étaient d'airain.

נחשון (conjurateur) n. pr. Nahson, fils d'Aminadab, Nomb. 1. 7.

לחשׁח des deux genres (avec suff. קחשה). 1° Cuivre, airain, d'airain: הברול nom Gen. 4. 22, le cuivre et le fer; השָּׁהְשָּׁה I Chr. 18.8, la mer, le bassin d'airain. — 2º Chaines : חָכָבֵּיד בושחי Lament. 3. 7, il a appesanti mes chaines; plus freq. duel : יְרַגְלֵּיךָה לֹאֹד ולְמָיְשְׁתִּיִם יְדְּנְשׁר II Sam. 3. 34, tes pieds n'ont pas été mis dans des chaînes. -3° Le has, le dessous : הַּחֲשָׁהָי הַיָרָה Ez. 24. 11, que le bas (du vase) se brûle. Metaph. Parties honteuses : בַּעַן הִשָּׁמַהְ קישְׁתַּקְ Ez. 16. 36, puisque ta honte est decouverte; selon d'autres, argent (de cuivre): puisque ton argent a été dissipé.

אָרָטְשְׁרָּוֹא n. pr. Nehustha, mère du roi Jehoyachin, II Rois 24. 8.

תושתו m. Serpent d'airain. Nom donne au serpent d'airain que Moise avait fait faire, embleme qu'on adorait plus tard, et qui a été brisé par le roi Ezechias, II Rois 18. 4.

penetrer, faire impression : מַּיִּרָנָה עַלֵּרִם Jér. 21. 13, qui descendra contre nous רַפּוּנְתַרוֹ עַלֵּר יַדָך ; (pour nous combattre) Ps. 38. 3, ta main est descendue, s'est appesantie, sur moi; ההח גערה במבין Prov. 17.10. une réprimande fait (plus) d'impression sur l'homme intelligent; יברגע שאול יחחי Job 21. 13, en un instant ils descendent dans le scheol (אחקי pour יחוד se trouvant à la fin du verset).

Niph.: חשרה נתחו בי Ps. 38. 3, tes slèches ont pénétré en moi, m'ont percé.

Pi. Faire descendre, abaisser : התחודו ורולחי Ps. 18, 35, mes bras abaissent l'arc d'airain, c.-à-d. le tendent; ou: l'arc est tendu (Niph.) par mes bras; selon d'autres, de rim: l'arc d'airain sera brisé par mes bras; mo ור אור Ps. 65. 11, abaisses-en les sillons. c.-a-d. égalise-les, ou fais descendre la pluie dans ses sillons.

Hiph. הַיְהַית Renverser, abattre : הַיָּהַית קיינה Joel 4. 11, que l'Eternel renverse, abatte, tes héros; ou : Dieu, fais descendre tes anges.

ברי : . chald. Descendre. Part. שמיא נואו Dan. 4. 10, descendant du ciel.

Aph. (fut. בְּחָה, imp. אַחָה, part. החותים). Faire descendre, apporter (en bas), mettre : אַרָיר רְמוֹי בְּרֵיכְלָא Esdr. 5. 15, descends-les dans le temple; מְחַתְּיִרְן מְּמָּח Esdr. 6. 1, où (les trésors) sont deposes ; וַחַחַה בָּבָיה אֵלָהַא Esd.'6. 5, et qu'on les mette dans le temple de Dieu.

Hoph. righ Etre renverse, être précipité : בּוֹנְיה מְרְפֵּרְפָא מְלְבוֹיה Dan. 5. 20, il fut précipité du trône de son royaume.

m. 1º Action de descendre, de poser; ce qui est posé, ce qui est placé: ונחת ורועו בראה Is. 30.'30, il fera voir comment son bras s'appesantit, les י נבורו שלוונה ; coups que son bras frappera יבורו שלוונה : Job 36. 16, ce qui est place sur ta ta-וות (fut. ילומה et ילומה) Descendte, ble, les mets. - 2º Repos, tranquillité:

ובשיבה ומות הושערן Is. 30. 15, vous serez sauvés par la paix et par le repos; בת כה מלא בת כדות Eccl. 4. 6, un peu dans le creux de la main avec du repos; * בְּנֵיות Rituel, avec un esprit calme, ou avec onction.

נחת

m. pl. adj. Descendant, qui descendent, qui campent: בַּיִּבֶּשׁם אֵרָם וו Rois 6. 9, car les Syriens descendent en cet endroit (avec dagesch au lieu de נְחֵירָתִים).

וֹטָיה (fut. הַיָּים, apoc. בי, ביוֹם, רַעָּבוֹי) 1º Trans. Etendre, allonger, tendre, pencher, incliner, tourner, amener: יוים משח אחרירוי Exod. 14. 27, Moïse étendit la main. Etendre la main, le bras; menacer, être prêt à combattre : יַרוֹ אַל־אַל יַדוֹ Job 15. 25, parce qu'il a étendu sa main contre Dieu; בַּוּרוֹצֵ Exod. 6. 6, avec le bras étendu; בנטחד אתרודי על-מצרים Exod. 7. 5, lorsque j'étendrai la main sur l'Egypte (pour la punir); en signe d'amitié: נְבֵּרְתָּר יְדְרִי Prov. 1. 24, j'ai tendu la main; סצל נטור Ps. 102. 12, comme l'ombre allongée, c.-à-d. vers le soir, l'ombre à son déclin (v. 109. 23); ובירה ברוך Is. 3. 16, allongeant le cou, le cou tendu, la tête haute; נְבָּוֹת בָּוֹי Is. 44. 13, il a tendu le cordeau (pour mesurer); מיבה שַׁמַיִם מַיִרִימָה Ps. 104. 2, il étend le ciel comme un tapis; אַנַיבּי עליה רעח Ps. 21. 12, ils ont penché le mal contre toi, ils ont taché à te faire du mal; שָלושׁ אַנִי נְכָּח עָלָיף I Chr. 21. 10, je to propose, présente, trois choses (je te donne à choisir entre trois maux); לְּמַבֹּל לְּמָבֹל Gen. 49. 15, il a penché, baissé, l'épaule pour porter le fardeau ; קקיר ניטרי Ps. 62. 4, comme un mur qui penche; נַפַּרהָר לָבָּר לֶצָשוֹת חקרה Ps. 119. 112, j'ai porté mon cœur a executer tes ordonnances; הנני נופהר ואלרה מנחר שלום Is. 66. 12, j'amenerai, je ferai couler vers elle, la paix comme un fleuve.

s'incliner, s'avancer, entrer, se tour-

ils tournent leurs regards à s'étendre dans le pays, ou trans.: pour nous abaisser jusqu'à terre ; יַלאַ־יָטָדוּ לאָרֶץ סולם Job 15. 29, leur richesse ne s'étendra pas sur la terre; נָכֵיה רָגַלֵּר Ps. 73. 2 (cheth. יובריי), mes pieds ont penche, m'ont manque; ערינטות Jug. 19. 8, jusqu'à ce que le jour décline, ו נפל לשל לנטוח עשר פעלות; avance 20. 10, il est aise, c.-a-d. il est moins étonnant, que l'ombre s'avance de dix degrés (lignes); וּכָאֹרֶחָ נָכָח לַלוּן Jér. 14. 8, et comme un étranger qui entre (dans un gite) pour y passer la nuit; ראָ נָבָּרוֹ יַמִין וּשְׁמֹאִיל Nomb. 20. 17, nous ne nous détournerons ni à droite, ni à gauche; וַיֵּם אֵלְרְתָּ Gen. 38. 16, il s'approcha d'elle; וַיֵּט אֵלֵר Ps. 40. 1, il s'inclina, s'abaissa, vers moi. Avec בַּנָם, se détourner, s'écarter : אָשָׁרָר מִּשָּׁר קרה Job 31. 7, si mon pas s'est de-נפרינטה לבבו פעם בי ; tourné du chemin I Rois 11. 9, parce que son cœur s'était écarté de Dieu; אולר נְטָחַה מּבָּנֵי Nomb. 22. 33, si elle ne s'était point détournée devant moi, c.-à-d. effrayée de ma présence ; רַהַּים לְפָנִי même vers., elle s'est détournée devant moi. --Avec אַחֵרֵי, suivre quelqu'un, être de son parti; s'adonner, se livrer, à quel-,exod. 23 לְנָכֹּה אֲחֲרֵי רַבִּים : que chose 2, pour suivre l'avis, le jugement, du grand nombre ; יוֹאַב נָטָה אָחַרָי אַרֹנְיַח I Rois 2. 28, Joab avait suivi le parti d'Adonyah : רַיּשוּ אַחָרֵי חַבַּצָע I Sam. 8. 3, ils (penchaient) se livraient au gain illicite; יביה לה I Sam. 14.7, tourne, va, où tu voudras.

Niph. Etre tendu, être étendu, s'al-וֹקוּ יִזְנָּה עֵל־יִרוּשׁלֵם: Zach. 1.16, le cordeau sera étendu sur Jérusalem; ענהולים נערד Nomb. 24. 6, comme des י torrents qui s'étendent; פַּר־יָנְטוּ צִּלְלֵּי־עָרֵב Jér. 6. 4, quand les ombres s'allongent vers le soir.

Hiph. (חשָה, fut. חשַר, apoc. בי, בי, נונט, impér. apoc. 27). 1º Etendre, tendre, 2º Intrans. S'étendre, se pencher, dresser, incliner, pencher, tourner, faire retourner, fléchir : יַרָי רָשָּהו רָבוּ Is. חפר: נְיִבְיתוּם יְשִׁיתוּ לִנְמוֹת בָּאָרָץ: Ps. 17.11, 31. 3, l'Eternel étend sa main; וִירִיעוֹת

שמיתיה ישי Is. 54. 2. que l'on étende (au loin) les rideaux de tes demeures: ון נישר לאבשלום דאורל II Sam. 16. 22, ils dresserent à Absalon une tente: הבריטו קבה Gen. 24. 14, penche, baisse, je te prie, ta cruche; יחֵרֵד Ps. 144. 5, abaisse tes cieux et descends; באַכ אַלָּיו אוּסָיל Osée 11. 4, je lui présentaí de la nourriture (v. מַל־מַל־אַשָּׁר ; על־מַל־אַשָּׁר Prov. 21. 1, il l'incline, le fait tourner, vers où il veut; המה לבה להבינה Prov. 2. 2, si tu tournes ton cœur vers l'intelligence; למילים הרשים Nomb. 22. 23, pour la ramener dans le chemin; ווו II Sani. 19. 15, מַז־לְבָב בָּל־אָדשׁ־יִרוּנְיַה II Sani. 19. 15, il fléchit, gagna, le cœur de tous ceux de Juda; /req. avec zix, prêter l'oreille, écouter : אַמָּח לְפָיָשׁל אַוִּפְי Ps. 49. 5, je prête l'oreille à la parahole ; avec puip, faire pencher la justice, la corrompre, violer le droit: לא חמח משפט Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement; 🦠 בשַּשֶׂסְ הַשֶּׁסְ Deut. 27. 19, qui viole la justice dans la cause de l'étranger; et sans וָאַבִיוֹנִים בַּשַּׁעֵר : בְּשָׁמָּט Amos 5. 12, ils font violence au droit du pauvre, au tribunal; sans rég.: ביים Exod. 23. 2, pour pencher la justice, violer un droit; וַיַּט־עַלַרט חָסָר Esdr. 9. 9, il nous a attiré la grâce, il nous a fait trouver grace. Détourner, seduire : אַנָּיר הַיבֶּים הָטּריאָלָ Jer. 5. 25, vos iniquités ont détourné ces choses, ces biens; אַר־לָּבוֹי I Rois 11.3, les femmes détournèrent son cœur; man Prov. 7. 21, elle le gagne, le séduit; ਬਾਕੂਸ ਨੇਨਬਾ ਹਨੂੰ Is. 44. 20, son cœur trompé l'a égaré ; נַיַּטָּרוּגּ הַאַל־חוֹךָ חֲשַׁבֶּר יוֹאָב אָל־חוֹךָ II Sam. 3. 27, Joab le dirigea, le tira à part, au milieu de la porte; אַל־מַט מָאַק שַּל פבהה Ps. 27. 9, ne repousse pas ton serviteur dans ta colère; יַשוּ אֵבִיֹנִים מְדָּרֶה Job 24. 4, ils repoussent les pauvres de la voie ; וְדֵרָהְ צַנַיִּים רָשׁוּ Amos 2. 7, ils détournent, ou ils obstruent, la voie des humbles.

2° S'étendre, se détourner, s'écarter: אים בינוי בינוי Amos 2. 8, ils s'étendent sur des vêtements donnés en gage; יְלָאִרְאָב , Job 23. 11,

j'ai observé sa voie et je ne m'en suis point détourné; בְּקַלְּקְלֵּיתְם Ps. 1.25. 5, ceux qui s'écartent dans leurs sentiers tortueux.

תְּמָיֵה נְהוֹן f. Action de tendre: בְּמְיֵה נְהוֹן Rituel, exact. (en marchant) le cou tendu, la tête haute, c.-à-d. par la vanité et l'orgueil (v. בְּיִה ex. Is. 3. 16).

קלי ל m. Celui qui est chargé : בָּלִר קבילי בָּסָח sont chargés d'argent, les riches.

ילהי f. Action de laver : צֵל נְמִילָה Rituel, (qui nous a ordonné) de laver nos mains.

ਮਿੰਦੀ ਨਿਸ਼ਾ ਹੈ। (rac. ਸ਼੍ਰਾਹ). Pendants d'oreilles, Jug. 8. 26, Is. 3. 19.

קְּלִילְשׁוֹת f. pl. (rac. נְבָּשׁ). Branches ou rejetons: דְאָדּדְיִשְׁיוֹת הַמִּיר Is. 18. 5, il en ôtera les branches ou les rejetons; הָיִישׁוֹת Jér. 5. 10, arrachez-en les branches, ou les rejetons; selon d'autres: détruisez les crénaux de ses murs.

לְשֵׁל (fut. יבייל (fut. is. 40. 15, il enlève les lles comme un grain de poussière; avec יבייל אָנִיד מְּנִידְ מִינִיל מְנֵלְידְ (fut. 41. il sam. 24. il limpose, exact. je t'impose, une des trois choses; יבייל בְּלִיד (fut. il sam. 24. il lui a impose (ce joug).

Pi.: נְרֵנְשְׁלֵם וְרְנִשְּׁלֵם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta.

לְטֵל chald. Elever, enlever: פַּינְינַ לְשְׁבֵינָא Dan. 4. 31, j'élevai les yeux au ciel; יְנְשִׁלֵח מִךְ בַּאַרְעָא Dan. 7. 4, et qu'elle fut enlevée de la terre.

ינשל ביוול: Charge, poids: יְנַשֶּל נַיְּחִיל Prov. 27. 3, et le poids du sable.

Niph. Etre planté: אָהְ בֵּל־נְטָענּ Is. 40. 24, ils sont à peine plantés.

שָׁנְיִי m. (const. יְנִישְׁרָי, avec suff. יְנִישְׁרָי, plur. יְנִישְׁרִי, const. יְנִישְׁרִי). 1° Action de planter: גְּיִבְּיִי Is. 17. 11, le jour où tu as planté. — 2° Plantation, plant, plante: וְנִישְׁרִי עְּנִישׁוּיִירִי Is. 5. 7, la plantation de ses délices, ou son plant délicieux: יְנְשִׁר מְצִיר מְטוֹיִנְשֵׁר Job 14. 9, il pousse des branches comme de (jeunes) plantes.

בְּנֵים תְּיָםִים : m. pl. Plantes קּנֵים תְּיָםִים Ps. 144. 12, nos fils seront comme des plantes.

Hiph: הובים ביים Amos 9. 13, les montagnes feront couler, distilleront, le moût. — Dire, prophétiser: יחיתה אל־תַּשִּים יְשִים Mich. 2. 6, ils disent (aux prophètes): Ne prophétisez pas, ou (sous-entendu ils disent): Ne prophétisez pas, ישנים בישים בי

קַּטְּלְ m. 1° Goutte : קּמָר־פָּרָטּ Job 36. 27, les gouttes d'eau. — 2° קּמָר Exod.

30. 34, espèce d'aromate ou de résine, du stacté (?).

קשְׁבְּי n. pr. Ville près de Bethleem, en Juda, Esdr. 2.22; n. patron. יוְשָּׁבְּיר II Sam. 23. 28.

לְּעָר chald. Garder, conserver : מְּלְמָּא בְּלְבֵּי נְמְרֵח Dan. 7. 28, et je conservais ces paroles dans mon cœur.

שְׁשָׁי (fut. שׁישׁי) 1° Laisser, délaisser, abandonner : נָםָשׁ אָבִיךְ אֶת־דִּבְרֵי תַאָאוֹנוֹת I Sam. 10. 2, ton père a laissé (de côté) l'affaire des anesses, il n'y pense plus; עשרש אַלוּהָ עשרש Deut. 32. 15, il a abandonné Dieu, son créateur; פַּד לֹאִרְעוֹשׁ י אחרעמו I Sam. 12. 22, car l'Eternel n'abandonnera pas son peuple; יַלְמָנֵי Prov. 17. 14, avant que la querelle s'engage, abandonne-(la). Avec كح, laisser à la garde, consier aux soins de quelqu'un; וַצַּל־מִי נָטַשָׁתָּ מָצָט ולאון I Sam. 17. 28, aux soins de qui as-tu laissé le peu de brebis?-2º Laisser faire, permettre : יַלֹא נְבַשְׁתַּנְי לְנָשֵׁק לבנר ולבנתר Gen. 31. 28, tu ne m'as pas permis d'embrasser mes fils et mes filles. — 3º Laisser la terre en friche (dans l'année sabbatique), abandonner les créances : הַהַשְּׁבְינֶית הָשְׁבְּטָנֶיח וּנְבָישָׁהְ Exod. 23. 11, mais, la septième année, tu ne la cultiveras pas et tu la laisseras se reposer; נָנָטשׁ אַח־הַשִּׁנָה הַשְּׁבִּרְעִיה וּמְשָׁא אליבר Neh. 10. 32, nous laisserons la terre en friche la septieme année, et nous ferons abandon de toute créance. – 4º Jeter, rejeter, repousser : নুলুলুয় המִיבְרַת Ez. 29. 5, je te jetterai dans

Niph. 1° Étre abandonné, relaché; être jelé, renversé: תְּבֶּלְיִהְ Is. 33. 23, tes cordages se relacheront; הַשְּׁשִי אַבְּיבְיבִי Amos 5. 2, elle est abandonnée dans sa terre, ou renversée à terre. — 2° S'étendre, se répandre : שִּׁבְּיִי הְיִהְיִהְ Is. 16. 8, ses branches se sont étendues; יְּבִילְּיִבְּי Jug. 15. 9, ils s'étendirent à Léchi.

Pou. Etre abandonné : אַרְמוֹן נְאָשׁ Is. 32. 14, le palais est abandonné.

ין m. (v. יוָדְאוּ). Gémissement : יְנְשָׁאוּ Ez. 27. 32, dans leurs gémissements ils feront sur toi un cantique lugubre (selon quelques autres: leurs enfants feront, etc.).

קיב שְּׁמֶּדִים: Fruit: קיב שְּׁמֶּדִים: Is. 57. 19, le fruit des lèvres, les paroles; יְּרָב אָבְלוּ Mal. 1. 12, son fruit, sa nourriture, est méprisable; selon d'autres: et la parole, c.-à-d. ce qu'on dit de lui, est que sa nourriture est méprisable.

יביבי n. pr. m. Neh. 10. 20. :

וְיִיד : Mouvement (מבר. שׁיִּדְי Job 16. 5, et le mouvement de mes lèvres; selon d'autres: la consolation (qui sort) de mes lèvres.

ילידי (יביר ביר, v. יביר). Objet d'horreur: בליבו לנידה Lament. 1. 8, c'est pourquoi elle est devenue un objet d'horreur, ou (de פריבי): elle est devenue errante.

ליוֹת (habitations) n. pr. d'un endroit près de Ramah, I Sam. 19. 18. לוחי) m. (rac. יים). Agrément, ce qui est agréable, ce qui plait; toujours avec est agréable (des sacrifices): יים odeur agréable (des sacrifices): יים לבית היית הייתות Gen. 8. 21, l'Éternel en sentit l'odeur agréable, c.-à-d. reçut le sacrifice avec contentement; ביתות Lév. 26. 31, l'odeur agréable de vos sacrifices.

בְּיִחוֹין chald. m. pl. Bonne odeur, parfum, encens: אַפֶּר לְנַפֶּבָּח בּבְּרוֹין אֲפֵר לְנַפֶּבָּח בּבְּרוֹין Dan. 2. 46, il ordonna d'offrir (à Daniel) des victimes et des parfums; Esdr. 6. 10, des sacrifices d'une odeur agréable, ou de l'encens.

ולְיָרָיִר : Enfant, descendant : יְּלְיָרָיִר Gen. 21. 23, (ni) à mon fils, ni à mon petit-fils, à mes descendants; יִינֶם יְדָדִי Ps. 74. 8, selon quelques-uns: leurs enfants tous ensemble (v. le même ex. à יִידָי page 244).

תינות n. pr. Ninive, capitale de l'empire assyrien, Gen. 10. 11.

לְּטְּלְ m. Nissan, nom du premier mois des Hébreux, Néh. 2. 1, Esth. 3. 7; dans le Pentateuque il est appelé אָבִיב (v. אַבִּיב).

ף אין m. (rac. יביץ o ou ביץ). Étincelle: מביץ לריביץ Is. 1. 31, celui qui l'aura fait, ou son ouvrage, sera comme une étincelle.

נוק (v. ניק).

ג'ר ... (נֵר m. Lumière ou lampe (v. נֵר : (נֵר m. Lumière ou lampe (v. נֵר : נַר אַהְּוֹז נֵירָר II Sam. 22. 29, car tu es ma lumière, ou ma lampe.

ליך Cultiver, rendre labourable, défricher: נירו לְכָם נִיר Jér. 4. 3, labourez, cultivez, des champ snouveaux, c.-à-d. que vous défricherez.

ליי m. 1° Lumière, lampe (v. יצר): קנירי-פבידי I Rois 11. 36, afin qu'il demeure (toujours) une lampe à David mon serviteur, c.-à-d. un descendant qui brillera, qui régnera, sur une partie de la nation; selon d'autres: afin qu'il lui demeure (ייר) une domination, une royauté, v. 15. 4, II Rois 8. 19; ייִּיבָּי יָּיבַר יְיִיִּיבּי יָּרָר. 21. 30,

leur domination, puissance, est ruinée, depuis Hesbon, etc. (v. le même ex. à רָּבָּיוֹ,). — 2° Terre défrichée, nouvellement cultivée, Jér. 4.3 (v. à יִבִּי verbe); Prov. 13. 23, les champs cultivés, les sillons des pauvres.

*יָרְ Vélin, papier, Aboth.

אָבָן Kal inusité. Niph. Étre chassé: יְבָאָר מָן Job 30. 8, ils seront chassés, repoussés, de la terre (v. à אָנָה Niph.).

אבן adj. (f. רְּתָּבֶּאָה). Abattu : רְּתַּ רְבָּאָה Prov. 15. 13, un esprit abattu.

נְבָּאִים m. pl. (v. נְּבָּח). Les affligés , Is. 16. 7.

ou d'une épice; selon quelques-uns : la cire, Gen. 37. 25.

לְבְּל Kal inusité. Niph. Étre battu, être frappé: תְּבָּח II Sam. 41. 15, qu'il soit frappé et qu'il périsse (v. נָבָא).

Pou. Étre frappé, broyé: הַשְּשְׁלֵּיְת נְבְּיָתוּ Exod. 9. 31, le lin et l'orge furent frappés, gâtés (par la grêle); אָט אָל 9. 32, (le froment et l'épautre) ne furent pas gâtés.

Hiph. (הבַּה, imper. הבַּה et הָרַ, fut. יבה, רבה et ייבה, 1º Battre, frapper, donner un coup : אַנַּמּדּכָּקּוּ II Rois 11. 12, ils frappèrent des mains (de joie); יחה פת אל-פת Ez. 21. 19, frappe tes mains l'une contre l'autre; לַּמֵּח חַמָּח בעה Exod. 2. 13, pourquoi frappes-tu ton prochain? — Frapper d'une plaie, d'une maladie : אַבָּשׁ בְּדֶבֶר Nomb. 14. 12, je le frapperai de peste; יַכְּבָּח מַי קישונים Dout. 28. 28, l'Eternel te frappera de folie; אַחַרָּיָר מָבּוֹתַרַיַר מָבּוֹתַרַיַר מָבּוֹתַרַיַר מָבְּוֹתַרַיַּר מָבְּוֹתַרַיַּר מָבְּיַרְי Exod. 7. 25, après que Dieu eut frappé le Nil, après qu'il eut changé ses eaux en sang; יוָר אֹרוֹן I Sam. 24. 6, le cœur battit à David, c.-à-d. il fut agité, il se repentit; יְחַבֶּרשׁ לְשָׁבְעֵּה נְחָלִים Is. 11. 15, il le frappera (le Nil), c.-à-d. le divisera en sept torrents.

2° Battre, défaire, un ennemi; vaincre, prendre, une ville assiégée, la détruire : משלי אובל מסוד Gen. 14. 15, il les défit et il les poursuivit; אשלי אובל נְסִיד מִינִינְים מַּלְיבִי אובל מַסִיד מַנְיבִּים הַּבְּיבִי וּשְׁרִים מַלְּבִיים מָלְבִיים מַלְבִיים מַלְבִיים מַלְבִיים מַלְבִיים מַלְבִים מַלְבִיים מַלְבִים מַלְבִיים מַלְבִים מַלְבִּים מַלְבִּים מַלְבִים מַלְבִים מַלְבִים מַּבְּים מַּבְּים מַּבְּים מַּבְּים מַלְבִים מַלְבִים מַלְבִים מַלְבִים מַלְבִים מַּבְּים מַּבְּים מַּבְים מַבְּים מְבְּיבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מּבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מּבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מְבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַ

3° Frapper avec une arme, heurter, atteindre, blesser, incommoder, transpercer : וַיַּהָ אַת־דַוּפּלָשָׁתִּר אַל־כִּיבְּדוֹי I Sam. 17. 49, il frappa (avec la pierre) le Philistin au front; ייַרָּ אַר־רָזְדֵוֹנְיה מָקִיר I Sam. 19. 10, il perca le mur avec la lance, exact. il jeta la lance contre le mur; יַקּה אַז־רַזּאַיָל Dan. 8. 7, il heurta le bélier avec ses cornes; וַיַּבֶּה אַת־פֶּלָה רשל I Rois 22. 34, il atteignit, blessa, le roi d'Israel (avec une flèche); 🛨 יַרַדוּבְשֵׁעני Osée 6, 1, il blesse et il pansera nos plaies ; מָּרְרָזּעַנְכִּים אֲלָטֵר יַכְּדוּא אַרְמִּדם II Rois 8. 29, (pour se guerir) des blessures que les Syriens lui avaient faites; וְכִי־יַפָּח אִישׁ צֵּח־עֵין עָבְהוֹ Exod. 21. 26, si un homme blesse l'œil de son esclave; יוֹטָם חַשַּׁמֵשׁ לאֹ־יַכְּבָּח Ps. 121. 6, le jour, le soleil, ne t'incommodera pas; וַמַּהְ חַשֵּׁמֵשׁ עַל־ראשׁ יוֹנַת Jon. 4. 8, les rayons du soleil donnèrent sur la tête de Jonas; אַפַּרו בְּדֵיָר וּבָקִיר I Sam. 18. 11, je transpercerai David et la muraille ; יַמָּה אָר־רַזְּקִיקְרוֹן Jon. 4. 7, il (le ver) perça, piqua, le ricin ; וַיַּךְ אֵר־דַוּמָצִרָּר Exod. 2. 12, il tua l'Egyptien; marri אַרדקל־וְכוּרָה Deut. 20. 13, tu tueras tous les males dans la ville ; צַל־פַּן הַנָּם אַרָיָהו Jer. 5. 6, c'est pourquoi le lion les de-לא נקנו נפש : הַבָּח נַפַשׁ : chirera; souvent לא נקנו נפש Gen. 37. 21, ne le tuons pas. — Avec : יוקרו שאול באַלָּקוּ I Sam. 18.7, Saul en a tue des milliers; בַּעָב הַעָּבָה הַעָּבָה הַעָּב II Sam. 24. 17, l'ange qui frappait le peuple; וַיַּהָ מָאֵנְשֵׁי בֶּירו־שָׁכֵּשׁ I Sam. 6. 19, il tua les habitants de Beth Semes;

metaph.: לְכוּ וְנְתֵּדוּ בְּיֵשׁוֹן Jer. 18. 18, venez, frappons-le avec (les traits) de notre langue, déposons contre lui un faux temoignage; בָּל־צַשָּׁרָח חָבָּרָח חָבָּרָח הָבָּלּר Exod. 9. 25, la grêle frappa, gâta, toute l'herbe des champs; יופריה אַר־פָּלר איבר לחי Ps. 3. 8, tu as frappé tous mes ennemis sur la joue (tu les as humiliés); יָחְבֶּיחִי קַשְׁחָּהְ מִיַר שִׁמֹאֹלָהְ Ez. 39. 3, j'abattrai l'arc de ta main gauche; דיופה בים חילה Zach. 9. 4, il fera tomber ses richesses dans la mer, ou : il renversera son pouvoir qu'elle tire de la mer : avec שֵׁרָשִׁים, pousser des racines : יָבַדּ שרטיי Osée 14. 6, il poussera des racines.

Hoph. (תְּבָּח, une fois תַּבְּּח). Etre battu, être frappé : ניפו שטרר בנר ישראל Exod. 8. 14, les commissaires des travaux des enfants d'Israel furent battus. - Etre ruiné, tué : על־מדו חפו עוד Is. 1. 5, pourquoi voulez-vous être frappés de nouveau? מְּמֵרו אֱלֹדְוּים Is. 53. 4, un homme frappé par Dieu. — Etre prise : קיברת תוציר Ez. 33. 21, la ville a été prise : אַשר חַבָּח אַת־חַנְּנְרְיָנִית Nomb. 25. 14, qui fut tué avec la Madianite; --> חֶרֶב Jér. 18. 21, (les jeunes hommes) tues par l'épée; דוּפָרו כָעֵשֵׂב וַיַּבְשׁ לִבְּי Ps. 102. 5, mon cœur est frappe comme l'herbe (par l'ardeur du soleil), il est desséché.

ובר בְּלְכָּם adj. Frappé, abattu: יְבֵּח בַּנְלָּרָם II Sam. 4. 4, dont les pieds étaient frappés de paralysie, ou qui était boiteux; יְבַּחִירִבּיּן Is. 66. 2, et dont l'esprit est abattu, dont le cœur est brisé.

בְּלָה m., pl. נַבְּים seul usité. Méchants, calomniateurs: נָאֶּסְמּרּ צָּלֵר נַבִּים Ps. 35. 18, des méchants ou des calomniateurs se sont assemblés autour de moi.

וְבוֹ et לְבוֹ n. pr. Pharaon Nécho, roi d'Égypte, II Rois 23. 29, II Chr. 35. 20.

נְבוֹן n., pr.: גָּרְן נָבוֹן II Sam. 6. 6, l'aire de Nachon, appelé גֹּרֶן מִּדֹרֹן I Chr. 13. 9.

וֹבְלוֹן (v. a סין Niph.).

נכח : prép. 1° En face, vis-à-vis הַשְּׁלְּחָן Exod. 26. 35, en face de la table. — 2° Devant : לֹכַח צֵינֵי רֵי הַּרְכֵי־אִישׁ Prov. 5. 21, les voies de l'homme sont devant les yeux de l'Eternel, lui sont bien connues; נבה בי הַרְכָּבָם Jug. 18. 6. votre voyage est devant l'Eternel, c.a-d. il le favorisera; במכשול עוני ישים לכח פנים Ez. 14.7, et qui tiendra devant lui, qui contemplera avec plaisir. l'objet de ses péchés, c.-à-d. ses idoles. Avec d'autres prépos. : אַל־נֹכָּח vers : אל־נכח פני אחל-מועד Nomb. 19. 4, vers la face, l'entrée du tabernacle; לַנָּבָּה droit devant soi, devant, pour : ערניה לוכח קביטו Prov. 4. 25, que tes yeux regardent droit devant toi; לנכח השאון Gen. 30. 38, à la vue des brebis; יאשות Gen. 25. 21, (Isaac pria Dieu) pour (en faveur de) sa femme, ou en face de sa fcmme. — 3° ער וברו Jusqu'en face : מר־לבח יבוס Jug. 19. 10, jusqu'en face de Jebus.

תְּבְּרוֹי חַדְּיִטְי En face : נְבְרוֹי חַדְיִטְי Exod. 14. 2, vous camperez vis-a-vis de (cette ville).

לְבֶּלְ Agir avec ruse, tromper : יָאֶרוּר Mal. 1. 14, maudit soit celui qui agit avec ruse.

Pi.: אָנֶר־וִּמְלוּ לָבֶם Nomb. 25. 18, les artifices par lesquels ils vous ont trompés, séduits.

Hithp. Former un mauvais dessein: בַּרְתַבְּלֵּה אֹחוֹ לַתְבְּיחוֹ Gen. 37. 18, ils formèrent le mauvais dessein, ils conspirerent, de le tuer. Avec ב: לְּוֹרְתַּבֶּל בְּבֶּבֶיִיי Ps. 105. 25, afin qu'ils formassent de mauvais desseins contre ses serviteurs.

בֶּכֶל m. Ruse, artifice; plur.: בְּנִלְּלִיתְם Nomb. 25. 18, par leurs artifices.

קְּכְּטִים m. pl. Biens, richesses, trésor: בְּנְבִּים רַבְּבּים Jos. 22. 8, avec de grands biens.

לְּכְּיִי chald. m. pl. Biens, richesses: בּיְנְּכָּי מֵלְּכָּא Esdr. 6. 8, et des biens, du trésor, du roi; לְבָּיִל יִבְיִי יִבְיִי 7. 26, à une amende, ou à une confiscation de ses biens.

רבו היונית אל היינית אל ביינית אל ב

Pi. 1° Ignorer, méconnaître: הַאָּיְהְנֵּעֵרּוּ

Job 21. 29, vous ne méconnaîtrez pas leurs signes, vous comprendrez bien leurs indications; פַּרְינִעָרוּ

Deut. 32. 27, de peur que leurs persécuteurs ne le méconnaissent, ne s'y méprennent. — 2° Rendre profane: הַּיָּבְי בְּיִרוּ צָּיִר דְּשָׁרִים תַּיְבָּי Jér. 19. 4, (parcequ') ils ont rendu ce lieu profane (en sacrifiant aux idoles). — 3° Livrer: בַּיִרִי בְּיִרִי בִּיִר בְּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיר בַּיִר בַּיִר בִּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיִר בַיר בַּיר בּיר בַּיר בּיר בַּיר בּיר בַּיר בּיר בַּיר בַּיר בַּיר בּיר בַּיר בַיר בַיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בּיר בַּיר בּיר בַיר בַּיר בּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיבּי בַּיר בַּיר בַּיר בַּי בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיבּי בַּיר בַּיר בַּיר בַּיבּיר בַּיר

Hiph. יומרי Connaître, reconnaître, distinguer, examiner: יְלְאֹר צְּבְּירִ מֵּרְצְּתִוּג Job 4.16, je ne connaîssais pas son visage; יְבִּיר מֵּבְבְּירְנֵם Job 34.25, il connaît leurs œuvres; וְלֹא חִבְּירוֹ Gen. 27.23, il ne le reconnut pas; יְבָל־חִעָּם חִבְּירוּם IS Sam. 3.36, tout le peuple le reconnut; בְּלַרְינָם יִבְּירוּם יִבְּירוּם Is. 61.9, tous ceux qui les verront les reconnaîtront (pour la race, etc.); בְּבֶּיְרֵם יִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם מִבְּירִם יִבְּירִם יִבְירִם יִבְּירִם מִבְּירִם יִבְּירִם מִבְּירִם יִבְּירִם מִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם מִבְּירִם יִבְּירִם מִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם מִבְּירִם יִבְּירִם מִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּירִם מִבְּירִם יִבְּירִם יִבְּיר יִּיִּים יִּיבִּים יִּיבִּים יִבְּיִים יִּבְּים יִבְּיִּים יִּבְּיִּים יִבְּיִּים יִּבְּים יִבְּיִּים יִּבְּיים יִּבְּירִים יִּיִּים יִּבְּיִּים יִּבִּיים יִּבִּיים יִּבְּיִים יִּבִּיים יִּבִּים יִּבִּיים בְּיִּים יִּבְּיִים יִּבְּיוּם יִּיִּים יִּבְּיים בְּיִּירִים יִּבִּים בְּיִּבִּים יִּבִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיבִּים בְּיִּים בְּיִּבִּים בְּיִּים בְּיִבִּים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּבִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיב

homme puisse distinguer un autre: אַביר אַר־וַלוּת יְדוּדְתו – לְטוֹבָת Jer. 24. 5, je distinguerai en bien, c.-à-d. je traiterai bien les exilés de Juda; קפר-לף מָדו עַמָּדִיר Gen. 31. 32, examine si j'ai avec moi quelque chose qui t'appartienne. — הכיר פוים Faire acception de personnes, étre partial : חַמַּר מַנִים לֹאַר טוֹב Prov. 28. 21, il n'est pas bien d'être partial. Plus complet : לֹא־רַתְּנִירוּ מָּנִים บอุซุมุม Deut. 1. 17, yous ne rendrez pas la justice avec acception de personnes. — S'apercevoir, savoir: וְאַכִּירָח וְיִחְנַח לֹא־אַלֹּחִים שְׁלָחוֹ Neh. 6. 12, je m'aperçus que ce n'était pas Dieu qui l'avait envoyé; יָאֵינָם מַכָּירָים לְדָבֶּר חיקיה Néh. 13. 24, ils ne savaient parler la langue juive, en hébreu. — S'intéresser à quelqu'un : לַחַבּירֵנָי Ruth 2. 10, pour que tu t'intéresses à moi, que tu me traites si bien ; יְיִוּר מַבִּיבַהְ בָּרוּהְ vers. 19, beni soit celui qui t'a fait du bien ; ואַרן־לָּר מַכִּדר Ps. 142. 5, nul ne s'intéresse à moi.

Hithp. 1° Faire semblant d'être un étranger, feindre d'être un autre qu'on est : פֿרינָבּר אַלִּידִים Gen. 42. 7, il feignit d'être un étranger pour eux, il leur parla comme à des étrangers; אַן אַרְינָבָּר אַרִּנְבָּר יִתְנַבֶּר אַרַנְבָּר אַרַנְבָּר וּתְנַבֶּר אַרַנְבָּר יִתְנַבְּר וּתְנַבְּר יִתְנַבְּר יִתְנַבְּי יִתְנַבְּי יִתְנַבְּי יִתְנַבְּי יִתְנַבְּי יִתְנַבְּי יִתְנַבְּי יִתְנַבְּי יִתְנַבּי יִבְּיי יִתְנַבּי יִתְנַבּי יִבְּי יִתְנַבּי יִבְּיי יִתְנַבְּי יִבְּי יִבְּי יִתְנַבּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְיּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּיי יִבְּי יִבְּיי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּי יִּבְיי יִבְּיי יִבְּי יִּי יִבְּי יִיי יִבְּיי יִּי יִּבְיי יִּי יִּיי יִּיי יִּיי יִּיי יִּיי יִּי יִיי יִיי יִּיי יִיי יִיי יִּיי יִיי יִּיי יִּיי יִייִיי יִּיי יִבְּיי יִּיי יִייִיי יִּיי יִּייי יִייי יִיייי יִייי יִיי

ברי הובר למיד. (בכר משל. (בכר למיד. בנבר למיד. Etranger, pays étranger: מַל־בָּרְ־נַבר למיד. Etranger, pays étranger: מַל־בָּרְ־נַבר למיד. Exod. 12. 43, nul étranger n'en mangera; בְּרַי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַרִי בַּרִי בְּיִבְיבִי בַּרִי בַּרִי בְּיבִּי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בְּיבִּי בַּרִי בְּיבִּיבְי Néh. 13. 30, je les ai purifiés de tout ce qui était étranger (des idoles ou des femmes étrangères).

et נְּכֶר m. (Fortune étrange, נְּכֶר לְמִצְלֵי אָתֶן Job

31. 3, et le malheur n'est-il pas le partage des artisans d'iniquité? בְּרִוֹם נְבֶרוֹ Obad. 12, au jour de son malheur.

בריתה adj. (f. קביית פוער, plur. בריתה בלקרית (לברית באו לשערית לדל, un étranger; לברית באו לשערית (Dbad. 11, des étrangers sont entrés dans ses portes; לברית בחשבת לדל הם Gen. 31. 15, ne sommes-nous pas estimées, traitées, par lui comme des étrangères? Préq. קברית אפרית וחולים femme étrangère, concubine, femme de mauvaises mœurs; femme de mauvaises mœurs; de l'étrangère qui flatte; irides la 28. 21, son œuvre inaccoutumée, inouie.

לה) f. pl. Les choses précieuses : מיים וְלְבֹּחֹת נְבֹּחֹת Is. 39.2, le lieu qui contenait ses choses précieuses, ou son trésor.

לְלָהוֹ Hiph. Arriver au but, finir, achever. Ex. unique: בַּזְלִּהְיָּהְ לֵּבְוֹר Is. 33.1 (pour בְּיִלְיִּהְיִם), lorsque tu auras acheve de trahir.

אָמְרָּזָה adj. (rac. הָבָּה, comme וְּמָרְזָּה Méprisable, vil. Ex. unique: יְכָל יַזִּבְּלָּאָרָה אַמְרָזָה I Sam. 15. 9, mais toutes les bêtes viles, sans valeur.

ת (מוֹאֵל n. pr. 1° Nemuel, fils de Siméon (v. מְמוֹאֵל), Nomb. 26. 12; nom patron., כְּמוֹאֵל, — 2° Nemuel, fils d'Eliab, 26. 9.

ים מלן. Humble: ריה ומינה Aboth, un esprit humble (v. מינה, בינה).

בְּתֵל Couper, circoncire: הְמֵל הָבֶּם בְּתָּל כְּנְלְתְּבֶם הַתְּל Couper, circoncire: הַמֵּל בְּלַתְּבָם בַּמָּר עָרְלַתְבָּם circz la chair de votre prépuce (v. les autres formes à בור בו בּלַלְּנִים).

Niph. passif: ימלו Gen. 17. 27, ils furent circoncis avec lui.

בְּלְהְ אָל־: Fourmi (מְבָּלִים Prov. 6. 6, va vers la fourmi, paresseux; יְבָּלִים מַם לא־פֶּי Prov. 30. 25, les fourmis, ce petit peuple impuissant.

m. Nom d'une bête féroce dont le poil est moucheté: tigre, léopard ou panthère: אָבֶּרְ בְּרָבְּרָבָּי, Jér. 13. 23, le tigre ou le léopard (peut-il changer)

ses taches? יְמָלֵּי מְּוְבֵּיִים סוּמָיז Hab. 1.8, ses chevaux sont plus légers que les léopards.

בְּיִר chald. m. Même signif. Dan. 7.6. בְּיִרְרֹי n. pr. Nimrod, fondateur de Babylone, fils de Chus, Gen. 10.8; מְּיִרְי נְיִרוּי Mich. 5. 8, le pays de Nimrod, la Babylonie.

נְמִיה נְמְרָה (v. נְמְרָה (ਫ਼ਾת נְמְרָה). נְמְרָה (נֵמְיה n. pr. m. II Rois 9. 2.

בן chald. (v. בְּנַם).

קְּׁלֶבְּה (rac. לְּלֶבְּה ou, part. du Niph., ce qui est causé, amené: מָבֵּה וְאָלִוּרִים II Chr. 10. 15, car c'était un événement amené par Dieu.

אָסָר. אַסְרּג מְאַרֵּר en arrière, s'éloigner. Inf.: נְּכֵּרְג מֵאַרֵר אֲלֹרֵר Is. 59. 13, et nous nous sommes éloignés, détournés, de notre Dieu.—2º Atteindre (עָבֵּר, s'attirer, quelque chose: לֹאַרְיַּבּ אַר Mich. 2. 6, pour qu'il ne s'attire pas des opprobres (v. à מָלְּמָרוּ).

Hiph. 1° Reculer : מַּמִּיג נְבוּל רַצִּרוּא Deut. 27. 17, qui recule la borne (du champ) de son prochain. — 2° Atteindre, tenir : רְמַנֵּלְינִי Mich. 6. 14, tu atteindras (l'ennemi qui t'enlève tes enfants) et tu ne les sauveras pas (v. le même ex. à בּיצַּה Hiph.).

Hoph. אַסָּה Etre reculé, être repoussé, se retirer : בַּשְּבָּי אָרוֹר אַנְיּי Is. 59. 14, la justice est repoussée en arrière, ou se retire au loin (v. סרג.).

Kal inusité, Pi. no Eprouver, mettre à l'épreuve, tenter, faire une épreuve, essayer; avec le rég. dir., avec l'inf. et sans rég.: לָנַשֹּׁתוֹ בְּחָירוֹת I Rois 10. 1, pour l'éprouver (éprouver sa sagesse) en lui proposant des énigmes; וָתָאֵלֹּוִים נְשָּׁח אָת־אַבְרָחַם Gen. 22. 1. Dieu mit Abraham à l'épreuve; נס־נא מידיעבניה ינים עשירת Dan. 1. 12. mets tes serviteurs à l'épreuve pendant dix jours; אַנְּפֶּבֶּח בְּשָׁמָחַת Eccl. 2. 1, je veux te tenter par la joie; selon d'autres, de la rac. נַסָּך: je veux faire des libations dans la joie: fréq. de l'homme qui tente Dieu : רַנִּפוּר־אֵל תַּלְבֵבָם Ps. 78. 18, ils tenterent Dieu dans leur cœur; יבל נפיתם אחביד Exod. 17. 7, parce qu'ils tenterent l'Eternel; אַנָּפָּח־נָא רַק־הַעָּעָם בַּנְּיָה Jug. 6. 39, permets que je fasse encore une épreuve par la toison; פַּר לֹאַ־נְפָּהוֹ I Sam. 17. 39, car il ne l'avait pas en-באַשר לא־נִפָּתַח כַה־רַנְלָה חַצֵּג ; core essayé Deut. 28. 56, qui n'a pas encore essayé de poser son pied (sur la terre); דְנְפָּח רֶבֶר אֵלֵיךְ Job 4. 2, si quelqu'un essayait de t'adresser une parole; ou plur., comme אַשָּׁיִב si nous élevons la parole vers toi.

ר (fut. הַּיִּי) 1° Arracher, renverser: אַהְּעָּהְ Ps. 52. 7, il t'arracher de ta tente; בְּיִּתְּהַ יַּמָּהְ בַּאַתָּל Prov. 15. 25, l'Éternel renversera la maison des orgueilleux. — 2° Intrans. Ètre arraché, expulsé: תְּיִנְיִים יְּמָּחִהְ מִיְּמָּהְ Prov. 2. 22, les perfides en seront expulsés.

Niph. Etre arraché, expulsé: בְּשִׁרְשָׁר בְּעֵל תְשָׁרְשָׁר Deut. 28. 63, vous serez expulsés du pays.

• ביום נסוף Rituel, le lieu des libations.

רְחַיְּם chald. Arracher. Ithpe. Étre arraché: הְיִנְיִם אֶּע מְרְבְּרִים Esdr. 6. 11, une pièce de bois sera arrachée, tirée, de sa maison.

י (יְפִרְ m. Epreuve, tentation, Rituel. לָפִרְּ m. (rac. נְפָּרְ. 1º Libation, effusion de vin, d'huile: יְשִׁרּה בִיךְ נְפִרְבּם Deut. 32. 38, qui buvaient le vin de leur libation. — 2° Statue jetée en fonte (v. יביים): אינוער אייער אינוער איייי אינוער אינוער אינער אינוער אינוער אינוער אינוער אינוער אינוער

701 1° Verser, répandre, spéc. faire des libations en l'honneur de Dieu: וו. 29. 10, פרינסה צליכם בי רות פורהמה Is. 29. 10, car l'Éternel a répandu sur vous un esprit d'assoupissement; יַנְסָהַ לֹא תַּפָּבוּ עליד Exod. 30. 9, vous n'y ferez point de libations. - 2º Fondre, jeter en וֹסול נַסַךְ חָרָשׁ Is. 40. 19, l'artisan a jeté la statue en fonte. — 3° Oindre, couronner : וַאַרָּ נַסַרָּחָּר מֶלְבָּר Ps. 2. 6, moi j'ai oint, établi, mon roi (le roi que j'ai choisi). — 4º Couvrir, protéger : הָּנְמָשְׁנָת הַשָּׁמָתוֹן Is. 25. 7, et la couverture qui est étendue (sur toutes les nations), qui les couvre; ו לנסה משבח Is. 30. 1, qui se couvrent d'une couverture, c.-à-d. de la protection (d'un autre); v. une autre explication à II בַּפַבָּת.

Niph. Etre oint, sacré: נַּפְּרָמִי מֵּרֹאָנִי Prov. 8. 23, j'ai été sacrée, établie dans ma puissance, dès le commencement.

Pi. Répandre, faire une libation: נְינַפּּקְ אֹרָם לֵּיִר וֹרָיבּפּּךְ אֹרָם לֵּיִר I Chr. 11.18, il les répandit en l'honneur de l'Éternel.

Hiph. Meme signif.: רַיַּשׁהְּ אֹרָם לֵּרֵי II Sam. 23. 16, il les répandit en l'honneur de l'Éternel; תְּשַׁהְ Nomb. 28. 7, offre une libation; קְּמַבְּיִיָם מִינְם גָּבְּיַ בְּיִבְּיִ מִינְם מִּנְם רָּבָּי Ps. 16. 4, je ne veux pas prendre part à leurs libations quand ils répandent le sang (des bêtes).

Hoph. passif: נְּתֵּקְ בָּתִּקְ Exod. 25.
29, (les tasses) avec lesquelles se font les libations, ou : (les plaques) par lesquelles les pains sont couverts (v. à הושף).

רְּבְּיִלְים נְיִרּוֹתִין אֲבָר לְנַפְּבָא chald. Pa. Offrir des parfums, des sacrifices : יְּבָּנְיָם לְנַפְּבָּא

nb Dan. 2. 46, il ordonna de lui offrir 38. 12, ma demeure est arrachée, ou : des victimes et des parfums.

פתר , plur. פתר et יף m. (avec suff. פתר, plur. יִּסְכֵּים, יִסְכִּים). 1° (Offrande de liqueurs) Libation : פְּנְחָה נְנֶפֶהְ Joel 1.9, oblation et libation. — 2º Statue de fonte : יְּמְּכֶּלָּר וָנְסְבֶּי Is. 48. 5, mon image sculptée et ma statue de fonte (mes idoles); נְּסְבֵּידָשׁ Is. 41. 29, et leurs statues.

רַבְּי chald. m.: יְנִסְבֵּידוֹן Esdr. 7. 17, et leurs libations.

(סָפַן v. קֹםְטָן.

DOJ Dépérir. Ex. unique : 503 5555 Is. 10. 18, comme un malade qui dépérit, qui se meurt (v. le même ex. à ັ້ວວຸນຼ). Pil. (v. ວນ).

Hithpo. S'elever: אַבְנֵי־נַזֶּר פִּחְנוֹסְסוֹת צל־אַדְּמָהוֹ Zach. 9. 16, comme des pierres du diadème ils s'élèveront, ou ils brilleront sur la terre; נס לְחָחָמֹסָס Ps. 60. 6, une bannière pour leur servir de signal (v. à 50).

עַבְּעָ 1º Arracher, démonter : מַשָּׁצָם עם הוברית Jug. 16. 3, il les arracha (les poteaux) avec le verrou; בַּל־יִפָּצ יְחֵדֹּחָיר Is. 33. 20, (une tente) dont on n'arrachera pas les pieux. — 2º Décamper, partir, marcher, s'avancer : לַאַחַרֹכָּח יָסְענּי Nomb. 2. 31, ils décamperont, ou ils marcheront, les derniers; וַיְּסְעוּ מְעָּרֶה Nomb. 33. 9, ils partirent de Marah; וְחָמֵי מִיבְיִם נֹסֵע צַּחֲרֵיתָם Exod. 14. 10, voici les Egyptiens qui s'avancerent, marchèrent, derrière eux. — Des objets inanimės: בְּיָבֹעֵ דְאָבֹין Nomb. 10. 35, au départ de l'arche ; ורווו נסע מאַר וַיר Nomb. 11.31, un vent partit, se leva, excité par Dieu; Dieu fit lever un vent. — Se diriger, errer : אָמָדִים וְנָסְעוּ בָּצֵדֵר Jér. 31. 24, les laboureurs et ceux qui marchent avec les troupeaux, qui les , Gen. 12. 9 הַלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַעַּנְעָּהו Gen. 12. 9 allant, se dirigeant, vers le sud ; צַל־מָן ביי כמי באר Zach. 10. 2, c'est pour-. quoi ils errent comme un troupeau.

Niph. Se déchirer, être arraché: נפיע ייזיים בים Job 4. 21, leur corde s'est déchirée, leur force s'est brisée (v. une autre explication a יָרֵיר (יָרֵיר Is.

le temps de ma vie est fini.

Hihp. 1º Arracher, déraciner : בַּפַּעֹּב קנחי Job 19. 10, il m'a arraché, ôté, mon espérance, comme (on arrache) un arbre ; פַּשִּׁרעַ אֲבָנִים Eccl. 10.9, celui qui extrait des pierres (de la carrière), ou : qui transporte des pierres. — 2º Faire partir, faire lever : নাট্ড সভুসু. ארדיקיבאל Exod. 15. 22, Moise fit partir les Israelites; יפיל קרים בשפים Ps. 78. 26, il fit lever dans l'air un vent d'est; יַפֶּע מָשֹּאָן עְמוֹ Ps. 78. 52, il fit errer, ou il conduisit son peuple comme un: troupeau; יַחַפּלָא הַפּיער II Rois 4. 4, et ce qui sera rempli tu l'enlèveras.

PP! Monter. Ex. unique : אָם־אָשָּ Ps. 139. 8, si je montais au ciel.

PP? chald. Monter. Aph. Faire monter: וּלְדָנְיָאל אֲמַר לְחַנְסָקַח מְּךְ-נְּבָא Dan. 6. 24, et il ordonna de faire sortir Daniel de la fosse (des lions); הַי תַּפֶּׁלָנּ לְשֵׁרְרַךְּ Dan. 3. 22, (les hommes) qui avaient fait (monter) entrer Sadrach (etc., dans la fournaise).

Hoph. passif: נְּחָשָּׁם הַנִּיָאל פָּן־נָבָא Dan. 6. 24, Daniel fut retiré de la fosse.

קרף! n. pr. d'une idole qu'on adorait à Ninive, II Rois 19. 37.

n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

ת נעה n. pr. Noah, fille de Selophad, Nomb. 26. 33.

לעורים m. pl. (de נער). Enfance, jeunesse : מְּמִינּרִיטוּ וְעֵּר־עַּהָּות Gen. 46. 34. depuis notre enfance jusqu'à présent; קאַטָּיח נְעוּרֵיךָה Prov. 5. 18, de la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; בני הַוּצוּרִים Ps. 127. 4, les enfants de la jeunesse (nés dans la jeunesse du pere); בּוִעְרֵיהַן Nomb. 30. 17, dans sa jeunesse. De la jeunesse du peuple: אַלוּק נְעָרֵי אָתַה Jér. 3. 4, tu es le maitre, le guide, de ma jeunesse.

געיאַל n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

לְּעִילְהֹי f. Clôture : אָנילָה Rituel,

prière de la clôture, la dernière des prières du jour d'expiation.

לאָלָ זְיּרָשְׁ II Sam. 13. 17, et ferme la porte après elle; אָנְיִילְ II Sam. 13. 23, et il ferma la porte au verrou; בְּנִילְ Cant. 4. 12, un jardin fermé. — 2° Serrer les pieds dans les sandales, en génér. chausser: בְּנִילְהַ הְּדֵוֹשׁ Ez. 16. 10, et je t'ai donné une chaussure de peau de Tachas (v. שֹׁרָהַ).

Niph. Chausser: צינללים II Chr. 28. 15, ils les chaussèrent, leur donnèrent des souliers.

לְנְעָלֹּוֹת f. (plur. נְצָּלִּרִם, une fois נְלֶּלְּוֹת Sandale, chaussure: צֵּלְ-אֵרִם אַשְּׁלִּרְךָ נַצְּלִרְּן Ps. 60. 10, je jetterai ma sandale sur Edom, c.-à-d. je l'occuperai, ou je le foulerai aux pieds; יְנֶּלֶרְיְךְ Exod. 3. 5, tes souliers; duel: יְנֶּלֶרִין בַּעֲבוּר נַבְּלָרִים Amos 8. 6, (de nous assujettir) les pauvres pour une paire de chaussure, c.-à-d. sans qu'il nous en coûte presque rien; תְּלְּהִוֹת תְּלְהִוֹת תְּלְהִוֹת תְּלָּהִוֹת תְּלָהִוֹת תְּלָהִוֹת תְּלָהִוֹת תָּלִּהוֹת תָּלִבּיּה. 9. 5, des souliers usés.

DX? (fut. רְיִנְים Etre agréable, être aimable, beau; être doux, être delicieux, être cher: בִּי נְיִנְים Ps. 141.6, car elles (mes paroles) sont agréables; בְּינִים מַבְּיִרוּ וְּיַבְּיִם Cant. 7.7, que tu es belle, que tu es aimable, pleine de grâces! בְּינִים Ez. 32. 19, qui surpasses-tu en beauté? וְיַנְיִים Prov. 2. 10, (et si) la science (est

ת אב ה. pr. m. I Chr. 4. 15.

mah, fils de Lamech, Gen. 4. 22.— 2° Naamah, mère du roi Rehobeam, I Rois 14. 21.—3° Naamah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

יְּצֵעְכִי (pour נְצְבֶּינִי) n. patron. de נְצַבֶּינָי, Nomb. 26. 40.

ኮኒኒኒ (gracieuse, douce) n. pr. Noémi, femme d'Élimelech, belle-mère de Ruth, Ruth, 1. 2.

וְעֶּכֶּן m. Bonté, délices : נְּמֶבֶּי נַנְמָנִים Is. 17. 10, des plants bons, délicieux.

קנצי n. pr. 1° Naaman, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° Naaman, fils de Bela, Nomb. 26. 40. — 3° Naaman, général de l'armée du roi de Syrie, II Rois 5. 1.

ינְעַטְת' Sophar de Naamah, Job 2. 11 (v. אַנְטָת').

בְּעֲצֵוֹץ m. Epine, buisson d'épines; בְּעֲצֵוֹץ Is. 55. 13, à la place d'épines ou du buisson; בְּכֵל הַעַצִּיִּצִיץ Is. 7. 19, et dans tous les buissons d'épines.

I אַריות Crier, rugir: בַּערוּ מְגוֹרֵר אָרִיוֹת Jér. 34. 38, ils rugissent comme de jeunes lions.

II לפר בפרי (v. שר Seconer, vider: לפר בפרי Is. 33. 45, celui qui secone Niph. Se secouer, être secoué, être rejeté: ינְצָיִא בְּמַנֵּט הְמַנֵּט הְמַנֵּט Jug. 16. 20, je sortirai comme auparavant et je me secouerai, j'userai de mes forces, ou je me dégagerai (de mes liens); יְנְעֵיְהִי Ps. 109. 23, je suis secoué, poussé de côté et d'autre, comme les sauterelles; יִנְעֵיִר רְשִׁעִים יִנְעָיִר Job 38. 13, pour que les méchants soient secoués, rejetés, loin d'elle.

Pi. Secouer, precipter: פֶּבֶּח רְנֵצֵּר אָרְיִאָּרִים Neh. 5. 13, ainsi l'Éternel precipitera, rejettera; רַיְנַצֵּר הֵי אָּדִּרְסִאָּרִים בּיִבְּעֵר הֵי אָּדִרְסִאָּרִים Exod. 14. 27, l'Éternel précipita les Egyptiens dans la mer.

Hithp. Se dégager : דְּיִנְצָּיִדִּי תֵּכֶּטֶּר Is. 52. 2, dégage-toi de la poussière, se-

coue de toi la poussière.

7121 m. 1º Enfant måle, garçon; se dit de l'enfant qui vient de naître comme du jeune homme de vingt ans : מַר־יַנְפֵל ו אַנער I Sam. 1. 22, jusqu'à ce que l'enfant soit sevré; וְחָתַּוּ־נְצֵר מֹכָהו Exod. 2. 6, c'était un petit enfant qui pleurait; ו באוטר כער I Sam. 1. 24, l'enfant était encore tout jeune, tout petit; פִּי־נֵעֵר אָלֹכִי Jer. 1. 6, car je suis jeune; אַרְבֶּע מַאַרָּיוּ ארשרעטי I Sam. 30. 17, quatre cents jeunes hommes. — Des animaux : דונטר לאריבקש Zach. 11. 16, qui ne cherchera pas l'agneau encore tendre. — 2º Serviteur, jeune guerrier : אַרַחַיִּר נַעַרוֹ II Rois 4. 12, Guechasi, son serviteur; אין דוניים II Sam. 2. 14, que les jeunes guerriers se lèvent ; נערר עובר עובר עובר האווינות I Rois 20. 15, les jeunes guerriers des chels des provinces. נְמָרִים Jeunes gens des deux sexes : וַיִּפֹּל עַל־יַנְעָּעָרִים Job 1'.' 19. (la maison) tomba sur les enfants (les fils et les filles de Job); עם באנטיים אַטָּר־ילִי Ruth 2. 21, a mes gens, a mes serviteurs.

אני מוני מונים מים ביים אוני מים ביים אוני מים אוני מים אוני מים אוני מונים מ

הַעְּרָה. pr. 1° D'une ville à la limite de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 7. — 2° D'une femme, I Chr. 4. 4.

אָרוֹח f. pl. Jeunesse : אָצְרוֹח Jér. 32. 30, des leur jeunesse.

יבערי n. pr. m. I Chr. 11. 37 (v. פּעָרֵי).

ייָר ה. pr. m. 1° I Chr. 3. 22.— 2° 4. 42.

קני, n. pr. d'une ville, I Chr. 7. 28. לענה קני, ce que l'on détache du chanvre). Étoupe : לְּמָּבִית וויי, הְיָהָים הַּיִּהְסוֹן Is. 1.31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

η n. pr. Memphis, Is. 19.13 (v. ητ).

191 n. pr. m. 1° Exod. 6. 21. —
2° II Sam. 5. 15.

רְּהָּיִא f. (rac. בְּיִבְּי). 1° Crible, van: רְּבְּיָא וּשִּיְא is. 30. 28, dans le van de la destruction. — 2° Elévation, colline: רְּבָּיִ אוֹם Jos. 12. 13, et plur. רְיִם דְּיִבּי Jos. 11. 2, et בְּיִבְּי I Rois 4. 11, la contrée de Dor, ou la colline ou forteresse de Dor; selon d'autres, n. pr.: Naphathdor.

סיסים n. pr. m. Esdr. 2. 50.

 Is. 54. 16, qui souffle les charbons ardents; אַמִּיִּדְיּרְצְּיִּדְּ בַּבָּצְיִר 22. 20, pour y allumer le feu, pour l'embraser; סִירּי Jér. 1. 13, un pot bouillant (sous lequel le feu est allumé), ou qui exhale de la vapeur. — 2° Avec שַּבָּי, rendre l'ame: שִּיִּשְׁיִּדְ וְיִדְשִׁיִּ Jér. 15. 9, elle rend l'âme.

Pou. Etre soussié: אָשׁ לֹאִריאָם Job 20. 26, un seu qui n'a point été soussié,

allumé (par les hommes).

Hiph. Faire rendre l'âme; au fig. attrister, chagriner, faire languir: יְחָשָׁה מְּעָלֶיתְ תִּחְשָׁה Job 31.39, si j'ai attristé l'âme de ses possesseurs, ou si j'ai été la cause de leur mort; הַחְיִּחְשִּׁרְיִ mal. 1.13, vous le faites languir (celui à qui vous avez dérobé ce sacrifice); selon d'autres : vous dédaignez (le sacrifice).

지한 n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21, 30.

לָבִּישׁ n. pr. Naphis, fils d'Ismael, Gen. 25. 15.

ח נְפִישְׁסִים n. pr. m. Néh. 7. 52.

TP3 m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre, Exod. 28. 18.

נְמָל , inf. בְּשֹׁל , avec suff. נְמָל , מָעֹל פנ יוש (מבלו Tomber: מַבּלוּ בּח מַבּלוּ פֿרָרוּ שָּׁיַתַת בָּה יִפֹּל Prov. 26. 27, qui creuse une fosse (pour y faire tomber les autres) y tombera; דר־מֹפֵל Job 14. 18, une montagne qui s'écroule; selon d'autres: la haute montagne (v. נְּמָלָרם; יְּכָּים מָיִר Job 31. 22, que mon épaule מְּפִּבְּכָּהְה הְמוֹל tombe, se détache, du dos, de sa jointure. — Tomber, être étendu, gisant (à terre), être couché: תַּלְּ בַּשָּׂנֵית Deut. 21. 1, (un cadavre) étendu dans un champ; וַנְפֵל לְּמִשְׁבָּב Exod. 21. 18, mais qu'il soit étendu sur son lit, qu'il soit obligé de garder le lit; מַל וּנְלוּי מַרנַים Nomb. 24. 4, (le prophète) tombant en extase, ou couché, dormant et ayant les yeux ouverts, c.-a-d. ayant des visions pendant le sommeil. — Tomber, מַל וְנָרוֹל נַפַּל חֲיוֹם חֲזֵה: mourir, périr II Sam. 3. 38, que c'est un prince et un grand personnage qui est mort en

ce jour; יְמֵעל מְמָּמי רָבּ Exod. 19. 21, et qu'un grand nombre d'entre eux (ne) périsse; קרָר בְּתַלָּר בְּתַלָּר וּשִׂלִּר Is. 3. 25, tes hommes mourront par le glaive; יְבְיַר אָל-אָשֹּלְר II Sam. 24. 14, puissé-je ne point tomber dans la main des hommes!

Tomber dans le malheur, être ruiné: ער לא רחבה אחבר נפלו II Sam. 1. 10, qu'il ne voudrait pas survivre à sa ruine; יםל בעשרו דוא ישל Prov. 11. 28, celui qui se sie en sa richesse tombera. -Tomber, être inférieur, subir un échec, etre abaissé, déchoir : לאַרנֹפֶל אֲנֹכָר מָתָם Job 12. 3, je ne vous suis point inférieur; צשר החלות לנפל לפניד Esth. 6. 13, devant lequel tu as commencé à tomber, à subir un échec : יַּשְלַּהְּ מָאַר בְּעֵינִיתָם Néh. 6. 16, il furent extrêmement abaissés à leurs propres yeux; צַּפָּים הַּוֹהַרָּהְ יָפָלוּ Ps. 45. 6, les peuples tomberont sous toi (te seront assujettis). — Tomber, defaillir, maigrir (du corps) : וַנַּמָּלֵה יַרְכָּח Nomb. 5. 27, sa cuisse tombera (de pourriture), ou maigrira. Métaph.: ו אַל־יִפל לַב־אַדֶם עַלַיז I Sam. 17. 32, que le cœur ne manque à personne à cause de lui (que personne ne s'effraye des insultes de Goliath). Avec פֵּנִים, avoir le visage défait, abattu : יַּמָּלָּהּ מְּנֶיִד Gen. 4. 5, et son visage fut abattu, Avec אָרָע, tomber à terre, rester inaccompli : ער בא יפל מהבר בי ארצה II Rois 10. 10, aucune des paroles de l'Eternel ne tombe à terre, ne reste inaccomplie; et sans לא־נָפַל פִנָּנוּ דָּבֶר אָדָור : אָרֵץ Jos. 23. 14, aucune parole n'en est restée inaccomplie ; וְדַיַנְמִים דַּוּרָאשׁנִים רַפָּלוּ Nomb. 6. 12, les jours qui auront précédé, -seront perdus, seront comptés pour rien. — Sens opposé. S'accomplir, so realiser: וְנָתֵל בְּרְטֶרָאֵל Is. 9. 7. ct (la parole) s'est accomplie en Israel; selon d'autres : s'est révélée ; אֵיךְ יָשֹל דָּבֶר Ruth 3. 18, comment la chose se terminera, ce qu'il en adviendra; پوطرخ יווירל בל־יוֹמָי Jon, 1, 7, le sort tomba sur Jonas. Sans גובל, echoir (en heritage, en parlage) : איר הארץ אשר תפל א לכם בנחלה Nomb. 34.2, c'est ce pays qui vous sera échu en héritage. Avec נְּלֵּח נְּעָלָּח Gen. 15. 12, une grande obscurité se répandit sur lui.

2º (Tomber avec intention.) Se jeter, descendre rapidement, se précipiter, fondre sur quelqu'un, camper, habiter: יַרְּפֹל עַל־צְּנָארִד Gen. 33. 4, il se jeta à son ניפל אברם על־פניו Gen. 17. 3. Abram se jeta sur sa face, la face contre ניפל גם־היא על־דַורָבו I Sam. 31. 5, il se jeta lui-même sur son épée; רַיַּמֹל מצל חַמּרָכבה II Rois 5. 21, il sauta, descendit vite, de son char; נַּמְּשַׂל מָעַל הַנָּבֶל Gen. 24. 64, elle descendit rapidement de son chameau; נַיַּמְלֹּהְ בָּרָשׁ Jos. 11. 7, ils se précipitèrent au milieu d'eux ; שׁנֵד נָזָל Jér. 48. 32, le dévastateur s'est précipité (sur la récolte, etc.); אַבָּא Job 1. 15, les Sabéens sont venus fondre (sur eux); נֹמְלָים בַּעֲמֶם Jug. 7. 12, (les Madianites, etc.) étaient campés dans la vallée; צַל־פָּנֵי כַל־אָדָיי Sen. 25. 18, il demeurait, ou son partage était en face, ou au milicu, de tous ses frères. — Se rendre, se soumettre à quelqu'un : וְנַפֵּל עֵל־הַוּבּשִׂהִים Jér. 21. 9, celui qui se rendra aux Chaldéens; מִי־גָר אָתַהְ עַלֵּרָהְ יְפוֹל Is. 54. 15,` celui qui complote contre toi se soumettra à toi; אַל־דַעַּמָשִוּדִּים אָחָרו נֹפֵל Jér. 37. 13, tu fuis pour te rendre aux לַפּנֶיף: לַפַּנֶיף Jer. 37. haldeens הַפַּל־נַא חָדְזָּחָר לִפָּנֶיף 20, puisse ma prière être reçue favorablement, trouver grace devant toi!

Pil.: הָיִנְפַל הְילָל בְּיזִנְם Ez. 28. 23, ils tomberont blessés, ou tués, au milieu

de la ville (v. à לַּפֶּלָּה).

Hiph. דְּבְּיִהְ Faire tomber, jeter, renverser, abattre, disperser, faire mourir: מְּבְּיִלְ מֵּבְיִבְּיִם Prov. 19. 15, la paresse fait tomber l'assoupissement (sur le paresseux); שַּבְּשִׁה וֹיִבְּיִם Deut. 25. 2, le juge ordonnera qu'il soit couché, étendu, devant lui; בְּבְּיִבְיִרְ רְבָּיִבְיִי וְנִבְּיִבְי בְּיִבְּיִבְ II. 26. 19, tu jettes à terre les géants; הְיִבְּיבִי בְּיִבְיִבְּי מִיבּ בְּיִבְיִי מִיבּ בְּיִבְיִי מִיבּ בַּיִּבְיִי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִבְּי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִבְי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִבְּי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִבְי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִבְּי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִבְּי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִבְּי מִיבּ בַּיִבְּי מִיבּ בַּיִּבְי מִיבּ בַּיִבְּי מִיבּי בְּיִבְי מִיבּ בְּיִבְי מִיבּי בּיִבּי בְּיִבְּי מִיבּי בְּיִבְּי מִיבּי בּיִבְּי מִיבּי בּיִבְּי מִיבּי בּיִבְּי מִיבּי בּיִבְּי בְּיִבְּי בַּיִּבְ בַּיִּבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִיבְּי בְּיִיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִיּי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּיי בּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בִּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִייי בְי

rite au milieu des nations; לחפיל אותם Ps. 106. 26, de les faire mourir dans le désert ; יַחַפְּיל רָבּאוֹת Dan.11.12, il fera périr des milliers. — Avec אַרֶץ, faire tomber à terre, laisser inaccompli : וְלֹאִ־חָמִיל מְכֵּל־הְבֶרֵיו אַרְצָּח I Sam. 3. 19, il ne laissa aucune de ses promesses inaccomplie; et seul : אַל־תַּמַל דָבר מַכֹּל בּבֶּר הְבָּרָתְ Esth. 6. 10, (ne laisse inaccompli) n'oublie rien de tout ce que tu as dit; אַ יִּוּפִּילֹנּ מְשֵּעֵלְלֵידֵום אָל Jug. 2. 19, ils ne quittèrent pas leurs actions, ne renoncerent pas à leurs mauvaises actions; בַּבּילה גורַל Ps. 22. 19, ils jettent le sort; et sans דַוֹּשִׁרלוּ בֵּדִינִר וּבֵדן רוֹנַתַן: גוֹרֵל קּבָּ I Sam. 14. 42, jetez (le sort) entre moi et Jonathan, mon fils; וּבְּדֵוֹפָּר לְבָם צארדיאבץ Ez. 45. 1, quand vous vous partagerez le pays (par le sort). -וְמִיל פְנִים Attrister : יְמִילּגּן Job 29. 24, ils ne troublèrent point la sérénité de mon visage ; לוא־אַפִּרל פָנֵר בָּכֶם Jér. 3. 12, je ne serai point tomber sur vous mon regard de colère, je ne ferai point éclater ma colère contre vous; אַנָּחָניּ מָפָּילִים הַחֲנוּנֵינוּ לְפַנֵיך Dan. 9. 18, (que) nous t'adressons nos humbles prières.

Hithp. Se jeter, se prosterner, se précipiter : יָאֶרְוּמֵל לִּמְנֵי רֵי Deut. 9. 18, je me prosternais devant l'Éternel; הלְּרִרְוּנַמֵּל עָּלִישׁ Gen. 43. 18, et pour se précipiter sur nous.

קָּלֶּל m. Avorton : מֵּל אָשָׁת Ps. 58.9, (comme) l'avorton d'une femme (v. à ראָא).

רַפְלִים m. pl. (rac. נָמֵּל). Les géants, Gen. 6. 4.

וְנָפּרץ וַתְּבָּרִים : v. אָפּן 1° Briser (עוץ אַ

אַשׁר בּרַדם Jug. 7. 19, et à briser les cruches qu'ils tenaient à la main. — 2º Disperser, disseminer : הַּנְּבָּוּח יָהוּרָה ובקר Is. 11.12, il rassemblera les disperses de Juda; נַּפֹצִים אַל־דָוַדְרָים כַּאַאן I Rois 22. 17, (tout Israel) disperse dans les montagnes comme des brebis (sans pasteur). — 2° Se disperser, se repandre, s'etendre : נפץ דועם מעלי I Sam. 23. 11, le peuple se dispersa d'autour de moi ; אַבָּאָלָה כָל־הָאָרָץ Gen. 9. 19, de ceux-ci sont sortis tous les hommes qui se sont répandus sur la terre; נַמִּיִרִי נַשׁים הַמִּלְחַמָּח נַמּוֹצֵח II Sam. 18. 8, la le combat s'étendit au loin (pour ragin).

Pi. 1° Briser, ecraser: מַבְּלֵּר וֹצֵבּי חְבָּבְּבּי חְצֵּבּי אָר בִּיבְּלֵּר וֹצֵבּי חְבַּבְּבּי Ps. 2. 9, tu les briseras comme le vase fait par le potier; דְּמַבְּילְרְיִבְּי אָל־רְיִבְּילְּבִי אָרֹר בִּילְלֵּרְיְ אֶל־רְיִבְּילְרִי אָרֹר בּיִלְלֵּרְיְ אָל־רְיִבְּילְר אַלִּרְי אָרֹר בּיִבְּלְרִי אָרִי בְּילִבְיר בּיִבְּילִי בְּיִבְּיִ אָרִים אָרִי בְּיִבְּילִים אָרִי בְּיִבְילִי וֹ (séparant) l'un de l'autre, ou je les briserai l'un contre l'autre; שִׁי בַּיבְּיבְיבְילִי I Rois 5. 23, et là je les séparcrai, je détacherai (les planches les unes des autres). Inf.: בְּיַבְּילִית בַּיִבְילִית בַּיִּר Dan. 12. 7, lorsque la dispersion sera achevée.

Pou. passif: מַאַבְעַ־נִר מְיִמְאַנֹּה Is. 27. 9, comme des pierres de chaux dispersées, ou brisées.

רָבֶּי m. Inondation : נְמֶץ רָוְרֶם Is. 30. 30, inondation et tempête.

PDi chald. Sortir: יוֹרָא יְּמְשָׁר Dan. 3. 26, sortez et venez; יוֹרָא יְמָשְׁר Dan. 2. 13, et l'arrêt fut prononcé.

Aph. תְּנְמֵּלְ Faire sortir, emporter: חַּנְמֵּלְ בִּרְרַבְּלָא Dan. 5. 3, (les vases) qu'on avait emportés du temple.

בּלְקָא chald. f. (emphat. בּלְנָא הַרְיַתָּב. Dépense, frais: יְנִמְּלְנָא הַרְיַתָּב Esdr. 6. 4, et que l'argent de cette dépense fût fourni de la maison du roi.

שלים (אבו inusité. Niph. Reprendre haleine, respirer (après le travail), se reposer: הָּנְמַשׁ בָּּרְצְּמִיףְ Exod. 23. 12, pour que ton esclave reprenne haleine, qu'il ait quelque relache;

Exod. 31. 17, il cessa de créer et il se reposa.

chald. Augmenter, prolonger: יְפִּישׁ חַיְּיִדוֹן Rit., qu'il prolonge leur vie.

שָּׁבֶּי des deux genres (avec suff. שַּׁבָּיב, pl. הְּיִּבְּיבָּי, une fois בּיבְּיבָּי Ez. 13.20). 1° Souffle, haleine; pur extens. odeur, parfum: בְּיִבְּי שִׁנְיָּבְי הַבְּיבִּי Gen. 1.30, qui est vivant, animé, exact. en qui est un souffle de vie; בּיבַּי בִּיבָּי בַּיבָּי Joh 41.13, son haleine allume des charbons; שַּׁבָּיִר בַּיבִּי Is. 3.20, et des bottes de parfums.

2º Vie, principe de vie, âme : פַּר תַּדָּם בייא הימוש Deut. 12. 23, car le sang c'est la vie; מַלָּשׁ מְּרָה נָפָשׁ Exod. 21. 23, vie בְּרִשְׁתַּפֵּהְ נַפְשָׁם אָל־חֵיק אִמּיֹחָם ; pour vie Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'ame dans le sein de leurs mères; באַטַאר קוּוּ נַמְּוֹשִׁר Ps. 56. 7, comme s'ils attendaient, épiaient, à m'ôter la vie. Dans ce sens, signifiant la vie purement animale, was se joint aux verbes qui expriment les diverses sensations qu'éprouve le corps. Exemples : וַרֶּקָח נַמְשׁוֹ Is. 29. 8, son anie est vide de nourriture, c.-à-d, il a faim ; יַּמָּשֹׁיוֹ nppie 29. 8, son âme est altérée; לְמַלֵּא נַמְּשׁוֹ כִּר יִרְעַב Prov. 6. 30, pour satisfaire son désir, pour manger, lorsqu'il est pressé par la faim ; מָּשָׁמּ יְבָשַׁה Nomb. 11. 6, notre ame est dans la langueur; נְתִּקצָר נָמֵשׁ הַיְצָם Nomb. 21.4, l'ame du peuple s'impatienta ; נַיָּרַא מָאֹר לַמְשְׁחֵדִים Jos 9. 24, nous avons craint pour notre vie; אַם־מָשִׁים אָשָׁם נַמָּשׁׁי ls. 53. 10, s'il a offert sa vie en sacrifice. Avec des prépos.: אַל־נַמְשֵׁשׁ II Rois 7.7, pour sauver leur vie; בַּנְמַשֵׁנוּ נָבִרא לַחְבֵּנוּ Lament. 5. 9, au péril de notre vie. nous cherchons notre pain ; תַּהוֹלָכִים בּנְמְּשׁוֹרֵתִם II Sam. 23.17, qui sont alles, au risque de perdre la vie; בְּמָשׁׁוֹ דְּבֶר ו אַרֹנְיָרוּ אַרדתַהָּבֶר חַוָּּת l Rois 2. 23, c'est au péril de ses jours qu'Adonya a proféré ces paroles ; אַל־נָא נאָבַדָּה בְּנָפֵשׁ הַאָּדִשׁ חַיַּח Jon. 1. 14, que la mort de cet homme ne soit pas cause de notre perte; בְּשִׁמְרֶבֶם מָאֹר לְנִקְשׁרֵבֶם Deut. 4.

15, gardez-vous bien, pour votre vie, pour votre salut; אָשָׁר כְּשָׁר לְמִלְּשׁר Ps. 66. 16, ce qu'il a fait pour le salut de mon âme.

3° Ame (siège du sentiment, des affections, de la pensée), cœur, sentiment, désir, volonté, pensée (v. ⊃): ਸਾਹਿਤ ਸਮਝਤ Gen. 35. 18, près de rendre l'ame; וְאָתָּם יִרָינְהָם אֵּז־נַמָּשׁ דַּאַרָ Exod. 23. 9, vous connaissez les sentiments de l'étranger, vous savez ce qu'il éprouve; Ps. 27. 12, ne me אַל־מְּחְנֵנְר בְּנָקָשׁ צְּרֵי livre pas au ressentiment de mes ennemis ; אַרן נַקְּשָׁר אָל־רַוַעָם רַוְבָּד Jér. 15. 1, mon cœur ne se tournerait pas vers ce peuple; עַנְמָדוּ נַמְּשִׁר לָאֵבְרוֹן Job 30. 25. mon âme n'était-elle pas affligée pour le pauvre? אַם־רַשׁ אָר־כַשׁ Gen. 23. 8, si c'est selon votre désir, si vous voulez bien; לָאָסֹר שָרֵיר בְּנַמְשׁׁוֹ Ps. 105. 22, d'emprisonner ses princes, selon son bon plaisir ; אַלָּיךְהְ רֵי נִמְשִׁי אָשָא Ps. 25. 1, c'est vers toi, ò Eternel, que j'élève mon ame, ma pensée; דֶּלְמֶּח נְמָּנִים Ps. 119. 28, mon âme répand des larmes, se fond ; יָנֶמָשׁ־חַלֶּלִים מְשַׁנַּע Job 24. 12, l'ame des blessés, ou des mourants, crie (vengeance); בַּעַבוּר הָבֶרֶכְהָ נַמְּלְּשִׁי Gen. 27. 4, pour que mon âme te bénisse. On trouve encore win dans les locutions suivantes : בַּעַל נַמָּשׁ Prov. 23. 2, un homme avide; מַחַלַּהְ־נָפָשׁ Eccl. 6. 9, que les désirs vagues de l'âme; בּמָשׁיב נַמָשׁ Ruth 4. 15, à fortifier, consoler, ton ame; שני Is. 56.44, qui ont des désirs insatiables, ou qui sont effrontés.

לי Etre animé, personne, individu, corps vivant ou ayant vécu, cadavre: רְיִהְיִי שֹׁנָהְ Gen. 1. 24, des êtres animés; אַבְּיִי שׁנָהְ שֹׁנָהְיִי שׁנָהְ שׁנָהְ שִׁנְיִּ שׁנָהְ שִׁנְּ שׁנָהְ שִׁנְ שִׁנְּ שִׁנְ בְּיִר שְׁנִ שְׁנִי שְׁנִי שְׁנִי בְּיִר בְּיִר בְּיִ שְׁנִ בְּיִר בְּיִי בְיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייבְייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְייִיי בְּייי בְּיייבְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּיייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיי

fut chargé de chaînes; אָל יָבּא מְיּלְאַ מֵּח לֹאּ יְבֹא Nomb. 6. 6, il ne s'approchera pas du corps d'un mort; יְבִּל מָבָא לְמָּדְי Nomb. 5. 2, et tous ceux qui se seront rendus impurs (pour avoir touché) un mort.

5° Avec les suffixes ਾਹੁੰਦ, ਜਹਾਂਦ, etc., souvent moi-même, toi-même, ou simplement moi, toi: נְשָׁבֶּע רֵי צְּבָאוֹת בְּנָקְשׁוֹי Jér. 51. 14, l'Éternel Zébaoth a juré par lui-même; בַּאַלִּדִּים Job 32. 2, parce qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; אַל־תַּדְנִּי בְנַתְּנֵשׁה Esth. 4. 13, ne t'imagine pas toi-même; ਸ਼ਹਿਲ ਸ਼ਹਮਤੇਈ Deut. 21. 14, tu la renverras pour qu'elle s'appartienne à elle-même, pour qu'elle soit libre; לַהְשָּׁם לְנַמְשָׁם Osée 9. 4, leur pain n'est bon que pour eux-mêmes; selon d'autres: le pain offert pour la purification de leur ame. Pléon .: מְשֵׁר צִּנְירָהְהָ בְּלֵּרֶלָה Is. 26. 9, mon âme t'a désiré pendant la nuit.

רְּבָּין f. Contrée, province. Ex. unique: רְּבָּיִה הְשֶּׁשׁׁ Jos. 17. 11, trois contrées, ou provinces.

תנים (rac. אים). Miel (ce qui coule, ce qui fond): אַנְּיִם הַשְּׁיִם Ps. 19. 11, et (que) le rayon de miel; seul: אָבּיִּהְיָבְּיִּ Prov. 24. 13, et le rayon de miel qui est doux à ta bouche.

מַלְּחָרִים n. pr. Naphthuhim, fils de Misraim, souche d'un peuple égyptien, Gen. 10. 13.

לְּחָלִי (ma lutte) n. pr. Nephthali, fils de Jacob et de Balhah, souche de la tribu de ce nom, Gen. 30. 8.

I אין m. Fleur: קּלְחָה נָּלְּחָה Gen. 40. 10, elle poussait des fleurs.

II ?? m. Epervier, Lév. 11. 16, Job 39. 26.

אָרָאָ S'envoler (v. אָרָהָ): אָבָא מָבָא Jér. 48. 9, afin qu'il s'envole promptement; les deux verbes de la même racine, ou אַצָּה de יָּצָא qu'il s'en aille en volant, c.-à d. promptement.

בַּצֵב Kal inusité. Niph. 1°Etre placé; תַּנְאַב עַל־חַקּוֹצְרִים: être préposé sur נַאַב עַל Ruth 2. 6, (le jeune homme) qui veillait sur les moissonneurs; יְּשֶׁםוּאֱל עֹמֶד נאב עלידום I Sam. 19. 20, et Samuel était à leur tête, présidait parmi eux. employé subst. Préposé, intendant, chef: שֵׁנִים־עָשֵׂר וָאָבִים I Rois 4.7, douze intendants; ישב פלה 22. 48, un chef. gouverneur, était roi, c.-à-d. les gouvernait. - 2° Se tenir debout, se placer, demeurer, s'affermir, se soutenir: קפה אַלְצֵּחָר וְגַם־נִאַבַה Gen. 37. 6, ma gerbe se leva et se tint debout; הַנַּבֶּר Zach. 11. 16, (la brebis) qui se tient debout, qui est saine; selon d'autres. au contraire : la brebis qui s'arrête, qui ne peut plus marcher; רָנַצַּבְהַ לָּר טַׁים Exod. 34. 2, tu demeureras là auprès de moi ; הָאָשֶׁח הַוּשֶּׁבֶּח פִּמְּכָח בָּנֵּת , I Sam. 1. 26, la femme qui se tenait auprès de toi en cet endroit; לָכֹל חַוֹּצֵבְרִם עֶלָּיוּ Gen. 45. 1. devant tous ceux qui se tenaient autour de lui ; מַצב רַמִּדער Lam. 2. 4, sa droite s'affermit; לְבוֹלֶם הַי רְבַרָה Ps. 119. 89, ta parole, ס נאַב בּשַׁבֵּים Eternel! est établie, subsiste à jamais, dans les cieux ; פָל־חֶבֶל פָל־אָרָם נִאָּב Ps. 39. 6, tout homme, même le mieux établi, n'est que vanité; ou : tous les hommes demeurent, c.-à-d. ne sont jamais que vanité.

Hiph. ביאיד Faire tenir debout, placer, mettre, élever, ériger, poser, fixer, affermir: מיבים מים ביים ביים רבים Ps. 78. 13, il fit les eaux (se tenir debout) s'arrêter comme un mur; ביים בַּעַיטְרָא לַּחַרְץ Lament. 3. 13, il m'a placé comme le but pour ses flèches; אַשְׁיִר וֹשִׁבְּיִם לְּבַיְּנִים Jer. 3. 26, (les brebis) que tu as mises à part; ישִׁיבּים בַּעָּשִׁיִרוּ Jer. 5. 26, ils tendent des filets; בּיִבִּים Jer. 31. 21, place-toi, élève-toi, des signes; בּיִבִּים I Sam. 15. 12, il s'érige un monument; בּיִבּיִם נוֹשִׁיִר נוֹשִׁיב בּיִּבּים Jos. 6. 26, et que son enfant le plus jeune meure lorsqu'il posera les portes

(de la ville); יְמֵב וְּכְלֹח צַּמִּים Deut. 32. 8, il fixa la limite des peuples; יְיַמֵּב וּלְּטָּקיוּ 1 יְרַבְּלֹ אֵלְטָּטָיוּ 1 יְרַבְּלֹ אֵלְטָּטָיוּ 1 Prov. 15. 25, il affermit la borne (l'héritage) de la veuve; וְּתַּרְבָּן 1 Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguilon, ou pour l'aiguiser

לְּצְׁכְּהְ chald. f. (emphat. נְצְהָהָא : Dureté: מָבְּהָרָא : Dan. 2. 41, la force ou la dureté du fer.

בּיְבּאֹ m. Garde d'une épée, poignée : בַּיְבֹאֹ נֵבּרֹיִנְאָבׁ אַנִיר וַוּלַנְיַבּ Jug. 3. 22, la poignée y entra après le fer (v. part. Niph. de בַּבָּי).

יָנְצֵג v. נְצְיֵּג.).

י אין 1° S'envoler, s'enfuir (ע. באָא): Lament. 4. 15, ils se sont enfuis, ils sont devenus errants. — 2° Étre dévasté: י עָּייָה הָאָיָט Jér. 4. 7, tes villes seront dévastées.

Niph. 1° Se quereller, disputer: אינים אנים באנים Exod. 21. 22, si des hommes se querellent: יְבִּי־אַנְשִׁים עִּבְיִים בּבְיִים בּבְיים בּבִיים בּבִיים בּבּיים בּבִיים בּביים בביים בּביים בביים בביים בּביים בביים בביים

Hiph. Disputer, se soulever, se révolter, combattre : אָשָׁר רָאַנּיּ בְּלִרְמָּיִם רַאָּנִים (אַנִּיבְים בַּעְרַיִם Ps. 60. 2, lorsqu'il faisait la guerre contre Aram Naharaïm.

לְּצָּה f. Fleur : יְּהְיֶה נְצָּה Is. 18. 5, la fleur se changera (en fruit, etc.); יְבָּיה Job 15. 33, la fleur (de l'olivier).

קיצון f. Plume, plumage: אַנְיּהְיִהְיּהְ Lév. 1. 16, le jabot (de l'hostie) et les plumes; selon d'autres: le jabot et la nourriture qu'il contient (rac. אַבָּיִר

My Kal inusité. Niph. Etre persé-

vérant, opiniatre : τημο πρότο Jér. 8. 8, avec une aversion permanente, opiniatre.

רְצֵּין chald. Ithp. Surpasser, l'emporter sur: מְּבְּיִהְם מְשִׁרְ Dan. 6.4, (Daniel) l'emportait sur (les princes, etc.), les surpassait.

I און פנדור ביון m. (avec suff. ביורי). 1º Gloire, victoire, force: חשצה I Chr. 29. 11, et la victoire ou la gloire; mx ו רשראל I Sam. 15. 29, la gloire, ou la force, d'Israel (Dieu); ולא־רצא לַנְצָרו שמים Hab. 1. 4, et la justice n'apparait point triomphante, ou dans sa force; on ne rend pas la justice selon la vérité, la sincérité; וָאִרשׁ שׁׂמַעַ לָּנַצַּח רבר Prov. 21. 28, celui qui a bien entendu (ce dont il témoigne), le témoin fidèle, parle pour triompher, convainc par ses paroles; אַבֶּד נְצְּהַר Lament. 3. 18, ma-force est perdue. — 2º Durée, perpetuité, éternité: לָמַשָּׁאוֹת מָצָּרו Ps. 74. 3, pour les ruines éternelles (v. à לַנָּיח הָיָח כְאֵבִי נָצָה); Jér. 15. 18, pourquoi ma douleur est-elle devenue continuelle? רביר Ps. 49. 20, jusqu'à l'éternité; אַבָּר, אַבָּי, Ps. 49. 10, אַבָּר יַבְּרִים Is.:34. 10, à jamais, pour jamais.

II אין m. Jus (du raisin), sang : רַיִּן sang, a rejailli sur mes vêtements; אוֹרִיד לָּאָרִץ נִבְּרָת פֿאָר נִבְּיִר (אַרָּתְּיִל נִבְּרָת (מַלְּרַתְּבָּר ler leur sang à terre, ou : j'ai renversé leur force par terre. ינְצִיב אָּדָי I Rois 4. 19, et un intendant: בְּצִיב אָדָי I Rois 4. 19, et un intendant.

— 2° Poste militaire, garnison: בְּצִיב אָדָי I Sam. 13. 3, le poste des Philistins; וְיִטֶּט הָאֵדִים נְצִבִים וְצִבְּרִם I Sam. 8. 14, il mit des garnisons dans Edom.

3° Colonne, statue: קַצִּיב עָּלָה Gen. 19. 26, une statue de sel.

קציב n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43.

תְצִיחַ n. pr. m. Esdr. 2. 54.

Pi. 1° Arracher avec violence, piller, dépouiller: עְיַנְשֵּלוּ לְנָיְם לְאֵין מַשָּׁי II Chr. 20. 25, ils en pillèrent tant qu'on ne pouvait emporter tout; רְיַנְשְּלוּ אֲדִּירָבָּיִרָּע Exod. 12. 36, ils dépouillèrent les Egyptiens.— 2° Arracher d'un danger, sauver: בַּיִּנְשָׁי בַּיִּבָּיִר Ez. 14. 14, ils sauver ont leur ame.

Hiph. השיל 1° Arracher, öter, enlever, dérober, piller : וַרָּשֵּלָתִּר פִּפִּרוּ I Sam. 17. 35, et j'arrachais (l'agneau) de sa bouche; בַל־חַעשׁר אֲשָׁר חָשִּיל אֱלֹרִים מַאָבִים Gen. 31. 16, toute la richesse que Dieu a ôtée à notre père ; דָּתְצֵלְתִּר צָּמָרָר וּמָשְׁתִּר ; Osée 2. 11, j'enlèverai ma laine et mon lin : ורושיל עינני II Sam. 20. 6, et qu'il (ne) se dérobe à notre vue, qu'il ne nous échappe ; מַדְשַׁלֵל אֲשֶׁר דְשָּלִנוּ I Sam. 30. 22, du butin que nous avons pris; avec בּרְנַיַּדִים, séparer entre: בַּרְנַיַדָּוֹם II Sam. 14. 6, où il n'y avait personne qui put les séparer. — 2º Délivrer, proteger, sauver : וּצִרֶקָה הַאָּיל פְּמֵּוֶה Prov. 10.2, la justice, ou la charité, délivrera de la mort ; יָאַר־בַּהֵּישׁ וְאַדר Exod. 12. 27, il a protégé nos maisons; אַנְאָרוּר קּבְּקְהְ נְיִמְּלְהְ Ez. 3. 19, toi, tu auras sauvé ton ame; לְּמַרְּלָּהְי Jon. 4. 6, pour le garantir (de la chaleur) qui l'incommodait.

Hoph. passif : אַרּ מְצֵּל מֵצֵּל Zach. 3. 2, un tison sauvé, tiré du feu

Hithp. Se dépouiller, ôter ce qu'on a sur soi : נַיְּתְנַאֵּלֹּגְ בְנַרִינְשְׂרָאֵל Exod. 33. 6, les enfants d'Israel se dépouillèrent de leurs ornements.

לְצֵלְ chald. Aph. בְּצֵלְ Delivrer, sauver: הְּמָשְׁלְּיְחָה Dan. 6. 15, de le sauver; part.: בְּשָׁבְּלְּיְחָה 3. 28, et qui sauve, délivre.

נוֹנְצָנִים נְרְאוּ בָאָרֶץ: m.pl. Fleurs נְינְצָנִים נְרְאוּ בָאָרֶץ: Cant. 2. 12, les fleurs paraissent sur la terre (rac. פָּבֵץ ou נקי).

עַצַע (v. בֿצַע).

רְצָּיִן (ער פיץ (ער מיץ) Briller, étinceler. Part. בָּאָ, ex. unique: מְצְצִים Ez. 1.7, et ils étincelaient.

ענגל (a· בֿאַל).

רָצִּלּ (fut. יאַר et יִצִּר, impér. יצַּר) 1° Garder, veiller avec soin, protéger, préserver (ע. נְטֵר הַאָּבֶל פָּרָיַה יאֹבֶל פָּרָיַה יאבָל פָּרָיַה Prov. 27. 18, celui qui garde, soigne, le figuier, mangera de son fruit ; פְּעָנַרֶל ניצרים II Rois 17. 9, depuis la tour des gardes; מאלר שלום Is. 26. 3, tu (le) préserveras en lui donnant la paix; אָרָקָתּוּ קמי הם קבקה Prov. 13. 6, la justice protége celui dont la voie est simple; פָּצֵּר רָּאָרֵנְי Ps. 32, 7, tu me préserveras de la détresse; avec נִצְּרָה עֵל־הַל שִּׁמֶּהָר : עַל Ps. 141. 3, veille à la porte de mes lèvres (v. I לצר: Souvent de Dieu: מצר אַרָם Job 7. 20, toi qui veilles sur les hommes ; יוֹצֵר נַמְּלִידְר Prov. 24. 12, et celui qui veille sur ton âme; ומצרַת־לֶב Prov. 7. 10, et dont le cœur est bien gardé, qui est insensible; ou : dont le cœur se cache, est plein d'artifices; וכערות ולא ידעתם Is. 48. 6, des choses bien gardées, c.-à-d. cachées, que tu n'avais pas connues.

2º Garder, observer avec fidelité, conserver: וְבְּרִיהְהְּ רְמָצֹרוּ Deut. 33. 9, ils resteront fidèles à ton alliance;

קייר לְּאָלְמִים Ps. 119.69, j'observerai tes commandements; מְיִנְי מְיָלְ לְאָלְמִים Exod. 34.7, il conserve sa grace, sa miséricorde, jusqu'à mille générations; ישִרְאֵל לְיְנִים Is. 49.6, de ramener ceux d'Israel qui ont été conservés; selon d'autres: de restaurer les ruines d'Israel.

Is. 14. 19, comme une branche inutile, vile; בְּבֶּר מָשָׁר Is. 60. 21, un rejeton de ma plantation; יְבְּרָר Is. 11.1, et une branche poussera de ses racines.

נֿאַן (א. עֿבּיַר).

אָרָאָ chald. Pur: בְּעָמֵר נְקָא Dan. 7. 9, comme de la laine pure.

ארבין (fut. בּשְׁרֵ et יַנְילֶב) 1° Faire un trou. percer: ויקבור II Rois 12. 10, il perca un trou; אַכָּשׁוֹ וּנְקַבָּשׁוֹ Is. 36. 6, et qui entre dans sa main et la transperce. -2º Marquer, nommer, fixer, désigner : יַקבַרו שַּׁבַרָךְ עַלַר Gen. 30. 28, fixe toi-même le salaire que tu veux de moi ; אַטָּר פִּר יַי ויקבש Is. 62. 2, que la bouche de l'Eternel prononcera, nommera; יַּקבֵר ראשרת דעורם Amos 6. 1, qui sont désignées, nommées, la première des nations; ou יְּקְבֵּר: ceux qui sont nommés les nobles, les chefs, de la première des nations. - 3º Maudire, blasphémer (v. מָבַב Nomb. 23. 8, מָה אָלֹב Nomb. 23. 8, comment maudirai-je? ילקב שַּבּרַיָּד Lév. 24. 16, celui qui blaspheme le nom de l'Eternel.

Niph. passif de Kal 2°. Étre désigné, nommé: אַשָּׁר נִּקְבוּ בְּּנֵשׁמִיתוּ Nomb. 1.17, (les hommes) qui avaient été désignés par leurs noms.

⊃ਸ਼੍ਰੇ m. 1° Flate: ਜ਼ਰ੍ਹਸ਼ ਜ਼ਰ੍ਸ਼ Ez. 28.

13, tes tambours et tes flûtes. — 2º Trou : יְּמְבִּרִם Rituel, des trous, ouvertures.

약 (avec l'art.) n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

קרָרְיּ f. Femme, femelle, opposé a זֶּכְר homme, mâle; des hommes: יָּכְי רְּמָבֶרוּ Gen. 1. 27; des animaux, Gen. 6. 19, Lév. 3. 1.

קק" adj. (Un animal) marqué de petites taches: קלי Gcn. 30. 32, les agneaux qui ont de petites taches; plur. יְקוֹדִים 31. 8, fem. קקדים 30. 35. De là

תבורים: m. Berger, propriétaire de bestiaux : בַּקְרִים בְּלְקְרִים Amos 1. 1, qui était un des bergers; חָרָה נִקּרִים II Rois 3. 4, (le roi de Moab) possédait, nourrissait, de grands troupeaux.

קרות (Gant. בְּקְרֵית תַּבֶּטֶף f. Paillette: מֵם נְקְרָית תַבְּטֶף Cant. 1. 11, (des ornements) avec des paillettes d'argent.

m. pl. 1° Micttes de pain, ou pains moisis: נְדְּיְדִין Jos. 9. 12, et ils sont moisis, ou: ils se rompent en micttes, en morceaux. — 2° Espèce de gâteau: וְנְאָקְדִים I Rois 14. 3, et des tourteaux ou des gâteaux.

Niph. rigg Etre innocent, exempt de faute, de péché : אָץ לְחַצַשִּׁיר לֹא רָנָקָת: Prov. 28. 20, mais celui qui a hâte de s'enrichir ne saurait être innocent; וְנִקּה הָאִישׁ מַעָּוֹן Nomb. 5. 31, le mari sera exempt de faute; נַקַּירָר הַפָּצָם מִפּלְשָׁתִּרם Jug. 15. 3, cette fois-ci je serai exempt de reproche de la part des Philistins, ils ne pourront pas se plaindre de moi. 2º Etre absous, rester impuni: וְנַקַּה mpan Exod. 21. 19, celui qui aura frappé sera absous; הַנָּקִר מָנֵיר הַמַּרִים Nomb. 5. 19, tu ne seras pas punie par ses eaux amères, elles ne te nuiront point; אַ רָנַקָּח בָּל־חַוֹנֵעֵ בָּה Prov. 6. 29, quiconque la touche ne restera pas impuni. — 3° Etre dégagé (d'une promesse): רְּיִּפְיִתְ מִיֹּבְיכְּתִי וֹאֹר Gen. 24. 8, tu seras dégagé de ce serment que tu me feras. — 4° Etre vidé, dévasté, être détruit : רְיָבְּיִתְי Is. 3. 26, elle (la ville) sera vide, sans habitants; בָּל-תְּוֹנַב Tach. 5. 3, tout voleur sera jugé, ou détruit, ainsi qu'il est écrit ici.

Pi. וְּמָרֵי נְּרָי בִּי־ בִּי־ בִּיִּר בִּיּר בִּיּר בִּיּר בִּיר בִּיִּר בִּיר בְּיִר בֹּיִר בְּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בּיִר בּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִר בּיִר בּייר בּיִר בּיִּר בּיִּר בּיִר בּייִר בּייִר בּייִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּייִר בְּייִר בְּייר בְּייר בְּייר בּייר בּייר בּייר בּיייר בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בּיייי בּיייי בְּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְי

א וְקוֹרָא n. pr. m. Esdr. 2. 48.

נְלָקַח (v. קַלָּח).

(פוּט v. נָקט (ער פוּיט).

: מים . adj. (וְקַבִּים . l° Pur, innocent إجَرَ וְנַקֵר וְצַהֵּרְק Exod. 23. 7, l'innocent et le juste; דַם נַקַר Deut. 19. 10, le sang innocent; יקר כפרם Ps. 24. 4, celui qui a les mains pures; avec נַקַר אֲנֹכֶר — יַּכָּן קּרְמֵּר אַבְנֵר Il Sam. 3. 28, je suis innocent du sang d'Abner. — 2º Dégagé, exempt (de reproche), exempté, dispensé (d'une peine, d'un travail). Avec יְחָיִית נָקִי מָצֵלָחִי: מָן Gen. 24, 41, tu seras dégagé du serment que tu m'as fait; וְדִיִּרִתֶם נְקִיּם פֵיֵר וּמִיִּשְׂרָאֵל Nomb. 32. 22, vous serez exempts de reproche devant l'Eternel et devant Israel; יַבָּקיי רההה Deut. 24. 5, il sera libre (exempt des services de la guerre); אַרן נַקר I Rois 15. 22, nul ne fut exempté (de corvée).

וְקרְא Joel 4. 19, Jon. 1. 14 (cheth.), le sang innocent.

לא דוכלו m. Pureté, innocence : לא דוכלו Osée 8.5, (jusqu'a quand) ne pourront-ils (se décider) à l'innocence, devenir innocents, purs? אֵרָהַין בְּנַפְּרוֹךְ בָּנַפְּרוֹךְ Ps. 26. 6, je purifie mes mains et je serai pur, innocent; אַבְּיִלְין מַפֵּי יְטִיּרוֹי Gen. 20. 5, j'ai fait cela (dans la simplicité de mon cœur) et avec la pureté de mes mains; מְקִיוֹן יִינֵינים Amos 4. 6, la pureté, la propreté, des dents, ce qui signifie ici la famine; selon d'autres: l'agacement des dents (v. קַּיְּהִייּ).

קיף ou ף לְּחִיף m. (état const. seul usité). Fente, creux (de rocher), caverne: הַּמְלָצִים Is. 7. 19, et dans les creux des rochers.

[קַקּם .inf. נְקוֹם, fut. יִקוֹם) Se venger, venger: לאֹר חַלָּם Lév. 19. 18, tu ne te vengeras pas; וַלַּקָם עַל־עַלִּילוֹחַם Ps. 99. 8, tout en les punissant de leurs fautes; בירו ישום Deut. 32. 43, il vengera le sang de ses serviteurs. — L'objet sur lequel la vengeance est exercée, à l'acc., plus souvent avec ל, מַאָּח, פָּן: ער־רַּקֹם נוֹר אַרְבֵּיד Jos. 10. 13, jusqu'a ce que le peuple se fût vengé de ses ennemis; וּנְקַמֵנִי דֵי מְמֶּדְ I Sam. 24. 13, que l'Éternel me venge de toi ; נַקָם נָקָפָה בני ישראל מאח הפדינים Nomb. 31. 2, venge les enfants d'Israel des Madianites ; נקם בי לצריו Nah. 1. 2, l'Éternel se venge de ses ennemis.

Hoph. Etre vengé, être puni: יַשְׁבְּעָרֵים קרק Gen. 4. 24, (la mort de) Cain sera vengée sept fois; יְשָם 4. 15, (celui qui tuera Cain) sera puni, etc.

Hithp. Se venger, être vindicatif. לא הְתְּנַשֵּׁם נַתְּּשָׁיִם בּּיִּשִׁים בּּיִּשִׁים בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּייבים בּיבּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיבים בּיבּיביים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיביים בּיבּיבים בּיבּיביים בּיבייבים בּיבּיבים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיב

rai-je point? אוֹרֵב וּמְחְנַמְם Ps. 44. 17, l'ennemi et l'homme avide de vengeance.

רָקְמֶתִר . f. (avec suff. נְקְמֶתוֹ הַ f. (avec suff. עלר נקם ושלם: Vengeance לר נקם ושלם: Deut. 32. 35, à moi appartient la vengeance et la rémunération ; נקמד נקם לפנית Lev. 26. 25, qui prend la vengeance de l'alliance, qui vengera l'alliance rompue par eux; נַקְמֵּח תַּדְּכָלוֹי Jér. 50. 28, la vengeance faite à cause de son temple. השִׁיב , נַחַן ,לַקַח עָשָׁח־נָקם נְקָנָח Exercer la vengeance (tirer vengeance): רנקם רשרב Deut. 32. 43, il tirera vengeance לצריר de ses ennemis; לַתַּר נִקְמַר־תַּי בְּמִּדְיֵן Nomb. 31. 3, pour exercer la vengeance de l'Eternel sur Madian ; רַנְקְנָה נקמתט מבנה Jer. 20, 10, nous nous לכשות נקמה בווים ; vengerons sur lui Ps. 149. 7, pour exercer la vengeance sur les peuples; avec > quelquefois venger quelqu'un : האל הנותן נקמות לי Ps. 18. 48, le Dieu qui me venge; אַטָּר עשה לה די וקמות Jug. 11. 36, (après) que Dieu t'a fait prendre vengeance (de tes ennemis).

על (ע. יְּמָע (ע. יְּמָע (ע. יְּמָע (עָבְּע (ע. בְּיִּמְי (עָבָּע (בְּעָר בַּיִּעָם בְּעָּעָן בַּעָּעָן בַּעָּעָן de qui ton cœur s'est éloigné, retiré.

אור אונים אונים וויף אונים וויף

Pi. Couper, abattre: וְנְשֵּׁךְ אַנְבְּי חַיְּבֵּעְר Is. 10. 34, il abat les broussailles de la forêt; רְאָרֵר עִּוֹרְי נִּמְּשׁרּ־וֹאִיז Job 19. 26, et après ma peau ils (les vers) briseront, rongeront, ceci (c.-à-d. ma chair, mon corps).

Hiph. הִשִּרְהְ 1° Faire le tour : הַשִּרְהְ Jos. 6. 3, faire le tour de la ville; הַיִּרְ הַמִּי הַמִּשְׁמָּח יַמֵּי Job 1. 5, lorsque les jours de festin avaient fait le tour, lorsqu'ils étaient passés; avec ellipse: בֹּאַהְ הַאַּשְׁבֶּם Lév. 19. 27, vous ne couperez pas en rond les coins de vos cheveux (v. הַשָּבָּן); אַרָּ הַאָּרָם Aboth, et le marchand fait crédit (il laisse faire le tour au temps,

467

il attend que le temps, ou le tour, du payement, arrive). — 2º Entourer, environner, avec le rég. dir. et avec אַב : בַּל בּישָׁבְּלְּהְ טָבִיב I Rois 7. 24, environnant le bassin; רְוֹשְׁמְשֶׁם עֵּלְידִשְּׁלְּהְ טָבִיב IRois 41, 8, vous entourerez le roi de tous côtés, vous vous tiendrez autour de lui; יְחִשְּׁדִּן Job 19. 6, il m'a environné de son rets.

קלקת m. Action de secouer : קנקת מית Is. 17. 6, 24. 13, comme lorsqu'on secoue l'olivier.

לְקְפָּהְ f. Meurtrissure, plaie: יְתַיָּתִי Is. 3. 24, à la place de la ceinture, ou sous la ceinture, elles auront des plaies (v. le même exemple à הַגּוֹרָתוּ).

קבן (fut. יְשִׁר, inf. נְכִּרְ Percer, crever, arracher (les yeux): יְמְרִבּירְנָחַל Prov. 30. 17, que les corbeaux du torrent percent, arrachent (cet œil).

Pi. Même signif.: וְרַבִּקּרְהּ אֶּד־בִּירָיִר Jug. 16. 21, ils lui creverent les yeux; 16. 21, ils lui creverent les yeux; אַנְשָּרִים וְתַּבְּים וְתַּבְּים וְתַּבְּים וְתַבְּים וְתַבְּים וְתַבְּים וּתַבְּים וּתַבְּיב וּתַבְּיב וּתַבְּיב וּתַבְּיב וּתַבְּיב וּתְבִּיב וּתַבְּיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבְּיב וּתְבִּיב וּתְבְּיב וּתְבִּיב וּתְבְיב וּתְבְּיב וּתְבִּיב וּתְבּיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבִיב וּתְבִּיב וּתְבִּיב וּתְבְיבְיב וּתְבְּיבְיב וּתְבְיב וּתְבּיב וּתְ

Pou. Étre creusé, être tiré en creusant: מַּמְכָּח מוֹר נְשֵּרְהָּם Is. 51.1, le creux du puits d'où vous avez été creusés, d'où vous tirez votre origine.

לְקְרָה הַנְּבְּוּר : f. Fente, creux ; נְקְרָה Exod. 33. 22, dans le creux d'un rocher; plur. זְקְרְהֹח Is. 2. 21.

עָלָיִ (ע. שְׁרָי et שִׁיף) Dresser un piège : בְּמִיל מַפָּיוּ מִיְשׁי Ps. 9. 47, par l'œuvre de ses mains le méchant tend des pièges (à lui-même).

Niph. Etre pris dans un piège, être séduit: שַּרְתִּיקָם אַבְּרֵיקָם Deut. 12. 30, que tu ne sois (pris) séduit en les imitant.

Pi. Dresser des piéges : יְנַמֵּשׁ מּשָׁה Ps. 109. 11, que le créancier, ou l'usurier, dresse des piéges à tout ce qui lui appartient, c.-a-d. qu'il lui enlève tout.

Hithp. Même signif.: וְלָמֶּח אַתְּח מָּחְנַמֵּשׁ I Sam. 28. 9, et pourquoi donc tends-tu des piéges à mon âme (à ma vie)?

לָכְלְשׁׁ chald. Frapper, heurter: נָּקשׁׁן Dan. 5. 6, (et ses genoux) s'entrechoquèrent.

ברות (pl. נברות). Lumière, lampe: מיל m. (pl. נברות). Lumière, lampe de l'homme est une lumière, ou une lampe divine; פַר בְּי נְשְׁמֵּח אָרָם Prov. 13. 9, mais la lumière des méchants s'éteindra; יְנִילְיָהָ צֵלֶּיהָ, Zach. 4. 2, et les sept lampes étaient sur le chandelier; au fig.: בר יִשְּׂרָאַל II Sam. 21. 17, la lumière d'Israel, David.

ת. pr. m. I Sam. 14. 50.

נָר רְטָּעִים חַמְּאָת : (נִיר m. Sillon (v. יִרי): קיבים חַמְּאָת Prov. 21. 4, le sillon du méchant, c'est le péché; le méchant ne cultive, ne médite, que le mal, le péché; selon d'autres, יִר comme יֵר: la lumière, l'éclat, des méchants, n'est que péché.

בְּרְבֵּל n. pr. d'une idole adorée chez les Cuthéens, II Rois 17. 30.

בֵרְבֵל שֵׁרְאָצֶר n. pr. Nergal Sarezer, général, et Nergal Sarezer, mage du roi de Babylone, Jér. 39. 13.

וְלְּבֵּן m. (rac. רְבֵּן יִשְׁרָ). Calomniateur, rapporteur: דְּבָאֵרן נִרְבָּן יִשְׁרָן Prov. 26. 20, là où il n'y a pas de semeurs de rapports, les querelles s'apaisent; דְּבָרֵי נְרָבָּן 18. 8, les paroles du calomniateur.

קרְדִים .m. (avec suff. בְּדְּדִּם, plur. נְיְדִים Nard : מֵדְדִּ וְכַרְמֹם Cant. 4. 14, le nard et le safran.

נריָה (lumière de Dieu) n. pr. m. Jér. 32. 12.

אָשָׁיִן (fut. אַשָּׁיִר, inf. יְשָׁיּא פּוֹטְּאָ et יְשִׁיּא, impér. אָטָּי et אַטְּי, impér. אָטָּי et אַטְּי, impér. אָטָּי et אַטָּי, impér. אָטָּי et אָטָי, impér. אָטָי et אָטָי, impér. פּוּטִּי, part. passif אַטְּיט, une fois יְטָיָא Ps. 32.1) 1° Lever, élever, s'élever: יַרְּטָּיִר Cen. 29.1, Jacob leva ses pieds, c.-à-d. se mit en route; יְנָטָיִא־נֵטְ Es. 5. 26, il élèvera son étendard;

בשוא גליד Ps. 89. 10, lorsque ses flots s'elèvent; avec by mettre sur, charger: וישאו את־שברם על־חמריהם Gen. 42. 26, ils chargerent leur blé sur leurs anes; יהרפת לא־נשא בל-קרבו Ps. 15. 3, qui ne fait point de honte à son prochain, ne lui attribue rien de honteux; ou : qui n'écoute point les calomnies contre lui. De même avec בּמֹצוֹנֵים יִשֹׁאִרּינַוֹד : Job 6. 2, si on pouvait les mettre l'un et l'autre dans une balance; ונְפֵּא־בוֹ צֵלָהו I Rois 8.31, et que l'on lui impose un serment; ou, אַנָּטֵּח pour הַנָּטָּח: que l'on exige de lui un serment. בכא קול Elever la voix : יישא קולו ווקרא Jug. 9. 7, il éleva la voix et il appela, il cria à haute voix; נישא עשו קלו ניבה Gen. 27. 38, Esaŭ eleva la voix et il pleura; דְּיֵשׁאַרּ קולם רונה Is. 24. 14, ils élèveront la voix et entonneront des chants d'allegresse; de même sans לָכֹאוּ מַדְבָּר : קוֹל ועריד Is. 42. 11, le désert et ses villes eleveront la voix; לפאר בהה וְבְנוֹר Job 21.12, ils elevent la voix, ils chantent, au son du tambourin et de la harpe; Is. 3. 7, il élèvera la voix بينه ביום החדא en ce jour, il répondra. — Souvent avec un rég. dir. Proférer, prononcer, entonner: ילשה אישה Nomb. 23. 7, il commença ses paraboles; לא חשא ביים בים Exod. 23. 1, ne profère, ne répands point, une nouvelle de mensonge; selon d'autres : n'accueille point, etc.; אַלּחָרָה אַלּהַילּא אַת־שַׁם־רַי אַלּ Exod. 20. 7, tu ne profereras pas en vain le nom de l'Eternel ton Dieu; שאר-זמרדו Ps. 81. 3, entonnez le chant. בשא ראש Elever la tête avec joie, avec orgueil : יצַרַקַתָּר לֹא־צַּעָּא רֹאִשָּׁר Job 10. 15, si je suis juste, innocent, je n'ose point lever la tête; וּמְשַׂנאֵרך נִמָּאוּ רֹאִשׁ Ps. 83. 3, et tes ennemis relèvent la tete, devienment fiers; — נשא אייל מרוד את-ראש יהויבין II Rois 25. 27, Jer. 52. 31. Evil Merodach releva la tête de Jehoyachin, c.-à-d. le tira de l'abaissement, lui rendit la liberté. De même: ישא פרעה את-ראשק Gen. 40. 13, Pharaon te donnera la liberté; selon d'autres : se souviendra de toi.

signifie aussi : compter compter les têtes, faire le dénombrement : 🖘 ראש בנדיישראל Exod. 30. 12, lorsque tu feras le denombrement des Israelites; sans יָפָא צֶר פָּסְפֶּר שָׁסֹחָם: ראַשׁ Nomb. 3. 40, compte-les d'après leurs noms, exact. compte le nombre de leurs noms. — נשא פנים Elever le visage; se dit d'un homme qui est content, satisfait de lui-même, parce qu'il se sait innocent : אַר מָעָיה מָנֵיך מָבַּים Job 11. 15, alors tu pourras elever ton visage étant sans tache, innocent; sans פַּנִים : פַּנִים Gen. 4.7, si tu agis bien, tu peux élever le visage(v. rwb). Avec 3x Elever la face vers quelqu'un avec confiance : וָהָשָּׂא אֱל־אֱלוּהַ פְּנֵיך Job 22. 26, tu élèveras ta face vers Dieu. – Regarder avec faveur : יַּצָּיֹא יַיַי פַּנְיַרוּ אלקד Nomb. 6. 26, que l'Éternel tourne ses regards vers toi; אין אשא פני אל־ רוֹצֵב צִּחִיקּ II Sam. 2. 22, comment oserais-je lever la face vers Joab, ton frère? comment paraître devant lui? נמא ערנים Lever les yeux pour voir: וְיָפָּמֹא־לוֹט צַת־עֵינִיד וַיַּרָא Gen. 13. 10, Lot levant les yeux vit; avec by lever les yeux vers quelqu'un, le regarder avec amour, avec passion, avec adoration; וְמִשָּׁא אָשָׁת־אַדֹנְיוֹ אַת־פֵינְיהָ אַל־יוֹכָה Gen. 39. 7, la femme de son maître jeta les yeux sur Joseph ; יְצֵינִיוֹ לֹא נְפֵיא אֱל־גָּלוּלֵי Ez. 18. 6, et s'il n'a pas levé les yeux vers les idoles (de la maison d'Israel) pour les adorer.

לפא ידי אָל-דִביר פּרָשָא ידי אָל-דִביר פּרָשָא דִיב צּל-דָביר פּרָשָא ידי אַל-דִביר פּרָשָא ידי אַל-דִביר פּרָשָא ידי אַל-דִביר פּרָשָא ידי אַל-דִביר פּרָשָא ידי אַל-דַביר פּרָשָּא ידי אַל-דַביר פּרָשָא ידי אַל-דַביר פּרָשָּא ידי אַל-דַביר פּרָשָּין אַ וּצַיי אַל-דַביר פּרָשָּא ידי אַל-דַביר פּרָשַּא ידי אַל-דַביר פּרָשַר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּא ידי אַל-דַביר פּרָשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַישַר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשָּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַער פּרַשָּר אַר פּרַשָּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַער פּרַשָּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַר אַר פּרַשַר אַר אַר פּר פּרַשַר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַר אַר פּרַשַר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַר אַר פּרַשַר אַר פּייַייי אַר פּרַשַּר אַר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַיייי אַל אַר פּרַער פּרַשַּר אַר פּייַייי אַר פּרַשַּר אַר פּיַישּר אַר פּייַשּר אַר פּיייי אַר פּייַשּר אַר פּייַשּר אַר פּייַשּר אַר פּרייי אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּרַשַּר אַר פּייַיייי אַל פּרַשַּר אַר פּייַייי אַר פּייַשּר אַר פּייַייי אַל פּייַייי אַר פּייַייי אַר פּייַייי אַר פּייַייי אַר פּייַישּר אַר פּיייי אַר פּייַישּר אַר פּיייי אַר פּייַישּר אַר פּייי אַר פּיייי אַר פּיייי אַר פּייַייי אַר פּיייי אַר פּיייי אַר פּייי אַר פּיייי אַר פּיייי אַר פּייי אַר פּייי אַר פּייי אַר פּייי אַר פּייי

que j'élève mes mains vers ton sanctuaire; אָטֵר נְטָאִתִּר אָח־יַוִד לְתַח Exod. 6. 8, (la terre) que j'ai juré de donner, etc.; בשא ידי לורע בית יעקב Ez. 20. 5, et que j'ai juré à la postérité de la maison de Jacob. ניבוא נפוש אל Élever l'âme vers quelqu'un ou quelque chose, soupirer après, désirer, אַלֶּיהָ דֵי נַמְּשָׁר צָּשָּׁא Ps. 25. 1, c'est vers toi, ô Eternel! que j'élève mon âme; וָצֵלֶרו דוּדּא נֹטֵוֹא צַרודנָמָשׁוֹ Deut. 24. 15, et il soupire après son salaire, l'attend avec impatience; - יַצֶּל בוסירהו אַל־חִשָּא נַמְטֵּוּך Prov. 19. 18, pour que tu n'aies point à désirer sa mort; selon d'autres, innon de la rac. non : ne l'épargne pas en ayant égard à ses cris, à ses pleurs; avec איייר לא־נשא : ל ישוא נקשיה Ps. 24. 4, qui ne met point son attente dans les choses vaines, keri משר qui ne jure pas en vain par mon âme, par moi ; יָאַל־בַּוֹנָם יִשָּאוּ נַפָּשׁוֹי Osée 4. 8, ils soupirent après les fautes du peuple (pour qu'on leur amène des sacrifices): ון לאריפוא אַלדִים נַמְשׁ II Sam. 14. 14, le juge ne formera-t-il point de désir (et ne trouvera-t-il moyen pour ne point repousser l'exilé)? Selon d'autres : Dieu n'épargne personne (de la mort, mais le roi trouvera moyen, etc.). – נַטַא לֶב Le cœur excite, porte, à faire une chose : בַּל־אָרשׁ אַשֵּׁר־נְשָׂאוֹ לְבוֹ Exod. 35. 21, tous ceux que leur cœur portait (à donner). Aussi : le cœur enorgueillit : וו אנמצק לבקד II Rois 14. 10, ton cœur t'élève, tu t'élèves d'orgueil.

de les souffrir; פִּי לאֹ־אוֹיֵב יְתָּוְרְפֵּנִי וְאֲשָׂא Ps. 55. 43, car ce n'est point un ennemi qui m'injurie, je l'aurais supporté; יָפֵּא בְּשִׂידִיר מְיָבֶּבֶּר Job 7. 13, ma couche m'aidera à supporter mon chagrin, ma douleur; אלכני הא כשא Is. 53. 4, il souffre de nos maux ; לפא עון porter une faute, être chargé d'un crime, supporter le châtiment; וַנָטָא עֵינוֹ Lév. 5. 17, et il porte encore sa faute, il ne l'a pas expiée; ולא־תשא עליי תכא Lev. 19. 17, de peur que tu ne sois chargé de péché à cause de lui : בנ לאֹב בעון האב Ez. 18. 20, le fils ne portera point le péché du père, ne sera point coupable de la faute de son père; ראַכְלַיו פוּט יְפָּוֹא Lev. 19. 8, celui qui en mangera portera la peine de sa faute, sera puni; וְנְכֵּאוּ אֱרדוְנוּחֵיכֵם Nomb. 14. 33, ils porteront la peine de vos infidelites; וַלְצָהַ לְבַרָּךְ תְשָּׁא Prov. 9. 12, mais, si tu tournes tout en dérision, tu en porteras la peine toi seul.

3° Prendre, oter, enlever, ravir : פָּא־נָא בֵּלֶּיךְ Gen. 27. 3, prends, je te prie, tes armes; וַיִּנְשׁאוּ לַדָּוֹם נָשִׁים מֹצֵבְיוֹת Ruth 1. 4, ils prirent pour femmes des Moabites : נישאום בני־קיש אחיהם I Chr. 23. 22, les fils de Kis, leurs parents, les épousèrent; נמא אַת־פַּתְבָּנִם Dan. 1. 16, (l'intendant) enleva leurs mets, ou' portions; ישָּא פַּרָעֹת אַת־ראַשָּׁך פַצַלֶּרך; Gen. 40. 19, Pharaon te fera couper la tête; לפּרֶעֵם רְשֵּׁצֵּנְר עֹשֵׁינָר עֹשֵׁינָר עֹשֵּׁינָר עֹשֵּׁיִר עֹשֵּׁינָר עֹשֵּינָר עֹשֵּׁינָר עֹשֵּׁינָר עֹשֵּׁינָר עֹשֵּׁינָר עֹשִׁינִר עֹשִּינִר עֹשִׁינִר עֹשִׁינִי עִּישִׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עִּשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עַשְׁיִּיר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עַשְׁיִינִי עַשְׁיִּיר עֹשִּייר עַשְׁיִיר עַשְׁיִיר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשִּׁינִר עֹשְׁיייר עֹשִּׁייר עֹשִּׁייר עִשְׁייִיר עֹשְׁייִיר עַשְׁיִיר עַשְׁיִיר עַשְׁיִיר עַשְׁיִיר עַשְׁיִיר עַשְׁיִיר עַשְׁיִיר עַשְׁייִיר עַשְּׁיִיר עַשְׁייִיר עַשְׁיִיר עַשְׁיִיר עִּיִּייִיין עַּעְּייר עִּשְׁיִיר עַשְׁיִיר עַשְׁייִיר עַשְׁייִיר עַשְׁיִיר עַשְׁיִיר עִּייין עַשְּׁייִיר עַשְּׁייִיר עִשְּׁייִיר עִּייִייִין עַּיּייִיר עַּעִּייִיר עַשְּׁייִיר עַשְׁייִיר עִּיִייין עַּיִּייִיין עַּיּייִיין עַּיּייִיין עַּיּייִיין עַּיִּייִיין עַּיִּייִיין עַּיּייין עַּייִיין עַּיייין עַּיִּייין עַּיִּייִיין עַּיּייין עַּיִּיייין עַּיּיייין עַּיייין עַּיייין עַּיּייין עִּיייין עַּיייין עַּיייין עַּיייין עַּיייין עַּיייין עַּיייין עַּיייין עַּיייִיין עַּיייין עַּייייין עַּייייין עַּיייין עַּיייין עַּיייין עַּייִּייִייין עִּיייִייִיין עִּייִּייִיין עִּייִייִייִייין עִּייִּייִיין עִּייִייִיייין עִּיייייין עִּייייין עִּיייין עִּיייין עִּיייין עִּיייין עִּיייִייין עִּייייין עִּייייין עִּייייין עִּיייייין עִּיייייין עּיייייין עִּיייייייין עּיייייייין עּיייייין עּייייייי teur m'ôtera bientôt du monde; בַּחִים רכשאר Mich. 2. 2, (ils ont convoité) des maisons et les ont ravies. — נַטָּא עוֹן Prendre, ôter, la faute de quelqu'un, pardonner : מַשׁא פוֹן Exod. 34. 7, il pardonne l'iniquité; aussi avec >: מא נא לפּשׁע Gen. 50. 17, pardonne le crime (des serviteurs, etc.); de même נְנֶטָאַתִּד לְכַל־הַשַּּקִוּם: seul : וְנָטָאַתִּד לְכַל־הַשַּּקוּם Gen. 18. 26, je pardonnerai à toute la ville; אל נשא הייה להם Ps. 99. 8, tu étais pour eux un Dieu qui pardonne. — Part. passif: יפיא עון Is. 33. 24, (un peuple) déchargé, absous, de ses fautes; כשֹּרִים. אַשׁשׁ Ps. 32. 1 (pour נְּשָׂא). — Prendre, recevoir, obtenir: ישָא בְּרָבָה מָאָת Ps.

24. 5, il reçoit la bénédiction de l'Éternel; נְהְשֵּׁא הַן נְחֲסֵר לְּמָנֵיו Esth. 2. 17, elle obtint, trouva, grace et faveur devant lui. בְּשֵּא שַּנְרַם Accueillir la face de quelqu'un, l'accueillir favorablement: אולר רְשֵּא מַנֵּר Gen. 32. 21, peut-être qu'il m'accueillera favorablement; אוֹ דֵינְשֵּוֹא מכקד Mal. 1. 8, ou s'il te recevra favorablement. Avoir des égards, de la considération, respecter la personne de לוּלַר פַּנֵי־יָרוֹישָׁפָט — אַנִי נֹשֵּׁא : quelqu'un II Rois 3. 14, si je n'avais point d'égard pour Josaphat (roi de Juda); פני כֹחַנִים לא נשואר Lament. 4. 16, ils n'ont point eu d'égard, de respect, pour les pontifes; לא־רָשֵּא פְּנֵר כָּל־כּמֵר Prov. 6. 35, il n'a d'égard pour, il n'acceptera, aucune rancon : אנשוא פנים Is. 3. 3, et un homme considéré, vénéré. — Faire acception de personnes (en rendant la justice): לא־רְזְשֵּׁא מְּנֵי־דֵל Lév. 19. 15, tu n'auras pas d'égard, de préférence, pour le pauvre (contre la justice); וְנֹשָּאִים פָּנִים ming Mal. 2.9, et parce que vous faites acception de personnes, que vous agissez avec partialité, en appliquant ma loi.

Selon quelques commentateurs, אַשָּיָא signific 4° brûler et être brûlé: יַרְשָּׁאַר דָּרָדְי דָּרָדְ II Sam. 5. 21, David brûla (les idoles), au lieu de: David les emporta; אַרֶץ אָרָץ Nah. 1. 5, la terre est brûlée, est en feu; au lieu de: la terre se soulève, tremble.

Niph. נשא 1° Se lever, s'élever, être eleve: חושא בעברות צוררי Ps. 7.7, lèvetoi à cause de la fureur de mes ennemis; וּבְחַנַשׂאַם מַצַל הַאָּרֶץ רְנַשׂאוּ תָאוֹפַנִּים Ez. 1. 21, et lorsqu'ils s'élevaient audessus de la terre, les roues s'élevaient aussi ; בל־גֵּרא רַנְטֵא Is. 40. 4, toute plaine sera élevée; עַמָּה אָנָפָא Is. 33. 10, maintenant je me leverai, je ferai éclater ma puissance. — 2º Etre porté, être emporté : וּבְנֹתֵיךָ עַל־כָּתַתְ הִּיּנֶשָׁאנָת Is. 49. 22, et tes filles seront portées, amenées, sur les épaules; נשוא ינשוא Jér. 10. 5, il faut les porter (pour יומאר); ון נְשָּׁא כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתָהְ — בָּבֵלָת II Rois 20. 17, tout ce qui est dans ta maison sera transporté à Babylone.

Pi. אשט et אשט ו Élever, honorer: וְכִּר נְמֵּא מַמְלֵּכְתוֹ II Sam. 5. 12, qu'il avait élevé son règne; מַנְשָּׂאִים אֵח־דַוּיָדוּרִיִּם Esth. 9. 3, ils honoraient les Juiss; רַעָם רָנָשָּאָם Ps. 28. 9, sois leur pasteur et élève-les en gloire; ou : porte, soutiens-les. Avec vip Désirer ardemment: קלשוב לשוב אַר־נַפְשָׁם לַשׁוּב Jer. 22. 27, (la terre vers laquelle) ils désirent, leur ame soupire, de revenir. — 2º Soutenir, assister, par des présents; faire des présents : רָנִמְּיֹארּד אַנְשֵׁר מְכִּמְמֹ בְּבֶּמֶת Esdr. 1. 4, que les gens de la ville l'assistent en argent, lui donnent de l'argent, etc.; נְשָּׂא אֶח־לְשׁלֹכֹּח בַּעֲצֵי אֲרָזִים I Rois 9. 11, (Hiram) assista Salomon, le pourvut de bois de cedre; אמרינשאח נשא לטי II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents? — 3° Porter, emporter : נַרְנַשְּׁלֵם נְרַנַשְּׁאֵם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta; רָנְשָּׂא אַחְכָם בְּצִנוֹת Amos 4. 2, l'on vous enlèvera avec des crocs.

Hiph. אַשִּׁרְאוּ 1° Faire porter: רְחָשֵּׁרְאּוּ Lév. 22. 16, pour qu'ils ne leur fassent porter la peine de leur péché; יְחָשִּׁרְאּ מִינְדְּנְיְּ אָרֹיִנְיִנְ אָזְ־בְּרְעַּר מִינְדְרָּךְ Rituel, accorde-nous, Eternel notre Dieu, la bénédiction de tes fêtes. — 2° Avec אַ Mettre à, dans, quelque chose: אָל־רִשְּׁרְבֵּל אֶל־רְשִׁרִר תַּוֹרִיא II Sam. 17. 13, tout Israel mettra à cette ville des cordes, environnera ses murailles de cordes?

Hithp. פּתְּנְמֵא et אַיִּתְנְמָא Se lever, s'élever: איני אווי Nomb. 23. 24, il s'élèvera comme le lion; יְבְּאָרִי יְתְנְמָּא וּ Nomb. 24. 7, son royaume s'élèvera; בְּבּרִּתְּלֹ רֵי Nomb. 16. 3, et pourquoi vous élevez-vous au-dessus de l'assemblée de l'Éternel.

אַלְין chald. Prendre, enlever, emporter: אַלה מָאניָא מַא Esdr. 5. 15, prends ces vases; אָלה היוון ריווי Dan. 2. 35, et le vent les emporta.

Ithp. S'élever, se révolter : צַלִּבְיםְלָּבִיף הְתְּנְשִּׂאָה Esdr. 4. 19, (que cette ville) s'est révoltée contre les rois.

ק נְשֵׂאח f. (part. du Niph.). Présent:

אָס־יִמָּאַת יְמָּא לָני II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents?

לשני Kal inusité. Hiph. בשר 1º Atteindre quelqu'un ou quelque chose : בל-רֹדְמֵיהַ חִשְּׂיגוּהָ Lament. 1. 3, tous ses persécuteurs l'ont poursuivie, l'ont atteinte ; לאַ־רַשִּינִם בַּנְּבַעַּח מְלְחַמָּח Osée 10. 9, (ils pensent) que la guerre ne les atteindra pas (comme lorsqu'ils combattirent) à Gabaa (contre les hommes iniques); אַך דְּכָרֵי וְחָפֵּי — חַלוֹא חִשִּׂיגוּ אבתיקם Zach. 1. 6, mes paroles et mes décrets n'ont-ils pas atteint vos pères (ne se sont-ils pas accomplis sur eux)? ולא חַוּשׁרֹנְנוּ צְּרָקְרוֹ Is. 59. 9, la justice ne nous atteint pas, ne vient pas jusqu'à nous; שַּׁשׁוֹר וְיִשְׂכְּחָה יַשִּׂרגוּ Is. 35. 10, la joie et l'allégresse les atteindront, c.-à-d. seront leur partage; ou : ils atteindront, obtiendront, la joie, etc.; ובאו עליה בלדתברכות האלח וחשייגה Deut. 28. 2, toutes ces bénédictions se répandront sur toi et t'atteindront, tu en seras comblé; de la terreur : מְּצִּוֹינֶהוּ לבור בּלָּחוֹת Job 27. 20, les terreurs l'atteindront, le surprendront, comme des flots. Part.: יָאַין־מַשִּוֹיג יַדוֹ אֱל־פִּיוֹ I Sam. 14. 26, nul ne porta la main à la bouche; מַשִּׂינֵחוּ חַרֶב Job 41. 18, si on le frappe, l'attaque, avec l'épée; וַחֵרֶב אוֹיבֶּדְ לְמַשֵּׁינֶת I Chr. 21. 12, et que le glaive de l'ennemi t'atteigne.

לְּשִׂיא m. (rac. נְשֵא). 1° Celui qui est élevé, chef d'un peuple, prince, roi,

chef d'une tribu, d'une famille : נַטֵּדיא ו אַשְּׁחֵנוּ כֹּל יְמֵר חַיַּיוּ I Rois 11.34, je le maintiendrai prince (roi) tant qu'il vivra ; נשרא אַדור ליום Nomb. 7. 11, chaque jour un chef de tribu; וּוְמָלֵיאַר הַעֵּרָה Nomb. 4. 34, et les princes de l'assemblée, les douze chess de tribus; וּנְשֵׂרא בַּרת־אַב Nomb. 3. 24, et le chef de la famille; וּנְשִׂרא נְשִׂראַר Nomb. 3. 32, le chef des princes de Lévi, c.-à-d. le chef de toute la tribu de Lévi. - 2º כשיאים (vapeurs qui se lèvent) Nuages, nuées : וַיַּעַל וְשָׁאִים מִקַבֶּה־אָרֶץ Jér. 51. 16, il fait monter les nuées des extrémités de la terre ; נָשִּׂראָים וְרוּהַ ינשט אין Prov. 25. 14, des nuées et du vent, et point de pluie.

א נְשֵּׁלְ *Kal* inusité. *Niph*. אָפָּלְ S'allumer: בְּיבַּלְה בְּיבַּלְה Ps. 78. 21, un feu s'allume contre Jacob.

Hiph. Allumer : אַקר־רָשִּׁיק וְאָשָּה לָּחָט Is. 44. 15, il allume (le bois), et il fait cuire son pain.

I אַשְׁלְּ Kal inusité, excepté inf. אַשָּׁי Jér. 23. 39, pour שִּׁים. Oublier, abandonner.

Niph. Étre trompé, égaré, être séduit: לְּפְאֵא שָׁרֵי לִּהְ Is. 19. 13, les princes de Memphis sont trompés, se sont égarés.

Hiph. Tromper, abuser, égarer, séduire; avec le réq. dir. et ל: חְשֵׁרְאוּהָ Obad. 1. 7, ils t'ont trompé; אַל־רַשָּׁרא ארים הוקים II Rois 18. 29, qu'Ezéchias ne vous abuse pas ; אַל־תַּשְׁאַדּ נַפְּשׁתֵּיכֵם Jér. 37. 9, ne vous abusez pas vousmêmes ; הְּמָלַצְהָךְ הְשִׁרא אֹחֶךְ Jer. 49. 16, ton insolence, ou ta folie, t'a égaré; קומיש השראטי Gen. 3. 13, le serpent m'a séduite. (מַאַרוּת II Rois 19. 25, v. à מַּאַשׁר.) II לָשָׁאָ (v. II הַשָּׁיִם) Prêter (à usure) : נָשָׁא אִישֹׁ־בָּאַחִיר אָחֵם נִשָּׁארם Néh. 5. 7, vous prêtez à usure les uns aux autres. Part. לשא I Sam. 22. 2, un créancier; נושה באַשר נשא בו Is. 24. 2, celui qui prête, comme celui à qui l'on prête; ינשא בו־אלה 1 Rois 8. 31, s'il exige de lui un serment; mais notre version est רָנַפָּא.

Hiph. Exiger une créance, tour-

menter: לאריביא אויב מי Ps. 89. 23, l'ennemi ne le tourmentera pas, exact. ne le poursuivra pas comme un créancier; יַבִּיא מָנִית נְבִּיל (keri poursui) Ps. 55. 16, que la mort les accable, ou les surprenne.

בי רוח הי נְשָׁבָח (v. הָשֵׁבְ (v. בְּשֵׁבְ (v. בְּשֵׁבְ (v. בְּשֵׁבְ (v. בְּשֵׁבְ Souffler: בִּי Is. 40. 7, car l'Éternel l'a frappé de son souffle, littér. le vent de l'Éternel a soufflé dessus.

Hiph. בְשֵׁרֵ 1° Faire souffler: בַשֵּׁרֵ החוז Ps. 147. 18, il fait souffler son vent. — 2° Faire voler, chasser: בַּשַּׁרֵל הַיִּשַׁרָל Gen. 15. 11, Abram en chassa (les oiseaux).

I לְשִׁדְּהְ Oublier, négliger, abandonner: מְשִׁדְּהָּי בּוֹבְּיִהְ Lament. 3. 17, j'ai oublié le bonheur, j'en ai perdu le souvenir; שָּׁהָ הָּיִ מְּיִבְּיהְ (pour הַשָּׁהְ ou הַּיָּבְיּהְ Deut. 32. 18, tu oublies le (roc) Dieu qui t'a créé; מָשׁא Jer. 23. 39, je vous abandonnerai entièrement (v. I אַנָּיַבּיִּ).

Niph. Étre oublié : יְשִׂיָבֶּל לֹא הִנְשָׁיִר (pour יְשֶׂיָבֶּל) Is. 44. 21, Israel, tu

ne seras pas oublié de moi.

Pi. Faire oublier : צַשֵּלִי Gen. 41. 51, Dieu m'a fait oublier toute ma peine.

Hiph:: אַלוֹתַ וְיִבְּיִח Job 39. 17, car Dieu l'a privée de sagesse, la lui a laissé ignorer; בְּיבִּעָּה בַּיִּבְיּה לָּהְ אֵלוֹתַ מַבִּינָה Job 11. 6, car Dieu oublie en ta faveur, te pardonne, (beaucoup) de tes fautes; selon d'autres: il exige de toi moins que ton iniquité (ne mérite).

Hiph. Prêter : בְּלֵקה מַשַּׁאים בְּלֵקה Deut. 24. 10, si tu fais a ton prochain un prêt quelconque.

היד תַּנְשָׁח: Seulement avec בְּּדִי תַּנְשָׁח: 32. 32, nerf, ou muscle, qui se retire (?), qui est sur la concavité (de la hanche des animaux).

וּלְשָׁר m. Dette : יְשַׁלְּמִי צָּּמ־יִנְשְׁרָה II Rois 4. 7, et paye ta dette.

לְשִׁיְה f. (rac. I נְשִׁיְה). Oubli : בְּשִּׁיָת Ps. 88. 13, dans la terre de l'oubli, la tombe.

לְשִׁים f. pl. Femmes (v. a רְשִׁים).

לְּשִׁיקְּה f. Baiser : לְשִׁיקָה Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi ; הְשִּׁיקִה Cant. 1. 2, des baisers de sa bouche.

Pi. Mordre : וְנִשְּׁכוּ צֶּרְנֶכֵּם Jér. 8. 17, ils vous mordront.

Hiph. הְשִּׁרְהְ Prêter à intérêt : לֹא חַשִּׁרְהְ Deut. 23. 21, tu ne préteras pas à intérêt ou à usure; selon d'autres : tu n'emprunteras pas à usure.

לְשְׁכָּה f. (v. לְּשָׁבָּה). Chambre, cellule : יְשְׁכָּה יִשְׁכִיח Néh. 3. 30, sa chambre ; pl. יְשָׁבָּה 12. 44.

לְשֵׁל (fut. יְשֵׁל) 1° Intrans. Echapper, tomber : רָיִשֵּׁל חַבְּרְיָל מִרְיָתְּצִין et que le fer (de la cognée) s'est Pi. Repousser, chasser: רַיבַשֵּׁל אָרד וו Rois 16. 6, il chassa les Juifs de Eloth.

Dট্ট্ Souffler, respirer (v. সকৃষ্ণ). Ex. unique, et seulement selon quelques-uns: চাৰ্চ্চ্ছ Is. 42. 14, je soufflerai avec force, je halèterai; mais, selon presque tous les commentateurs, c'est Niph. de চতুই je détruirai.

קשָׁלָחָ f. 1º Souffle, haleine, respiration : מְּנְשִׁמֶּת־אֱל יְתֵּן־קֵרָת Job 37. 10, Dieu par son souffle forme la glace; ער אַשר לאַ־נוּתְרַדוּ־בּוּ נִשְׁמַח I Rois 17. 17, (il devint si malade) qu'il ne lui resta plus de souffle (qu'il ne pouvait plus respirer); נְשָׁמֶת רֵי בְּנַחֵל וַמְרִיח Is. 30. 33, le souffle de l'Éternel, c.-à-d. sa colère, est comme un torrent de soufre ; בַּנְיָּשֶׁבֶּת אלות יאברי Job 4. 9, ils perissent par le souffle de Dieu. — 2° Souffle de vie, ame, esprit, être animé : וַיָּפֶת בָּצִפֶּיוּ Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie; ַּיִנְשָׁמַרוּבְיּר קבאָרו פְּמֵּך Job 26. 4, l'âme de qui sort de toi, c.-a-d. parle par ta bouche? ולישמת שׁבֵּר מְחַבְּנָר Job 33. 4, et le souffle du Tout-Puissant me ranime; - יאַר כַּל ரையூர் Jos. 10. 40, tout ce qui respirait, qui avait vie; בּל הַנְּשָׁמָה הְהַלֶּל הָי Ps. 150. 6, que tout ce qui respire loue Dieu.

אָלֶילְיּלְ chald. f. Ame, vie: הֵי נְשְּׁמְרָהְּ בּרֵהָ Dan. 5. 23, Dieu qui tient ton ame, ta vie, entre ses mains.

יְנֵם נָשָׁתְ בָּיָהָם : Souffler (נָשָׁת בּ. בּ. 1s. 40. 24, il souffle sur eux et ils dessèchent; נְבָּשְׁתְּ בְרִיּבְיָהְ Exod. 15. 10, tu as fait souffler ton vent.

אלין m. (avec suff. ישׁבי). Grépuscule (du matin et du soir), soir: בַּרַבּיבָּן מְבָּרַבּ הערב I Sam. 30. 17, depuis le crepuscule du matin jusqu'au soir; ou: depuis ce soir jusqu'au soir (du lendemain) [v. le même exemple à קַּמָּדֶרָת; Ps. 119. 147, je devance l'aurore, je me lève avant le crépuscule; וְעֵין נאָה שָׁמִירָה נָשָׁק Job 24. 15, l'œil du débauché épie le crépuscule, le soir; ירושכו בוכבר נשפו Job 3. 9, que les étoiles qui ont paru à son crépuscule soient obscurcies; אָר נְשָׁתְ חָשָׁקִי Is. 21. 4, la nuit de mes délices; קרר נשקה Jér. 13. 16, les montagnes couvertes de ténèbres.

רַשׁיִ (fut. pwj. el pwj.) 1° Donner un baiser, embrasser, s'embrasser, avec le reg. dir.: פַּמַרִים יָשֵׁם Prov. 24. 26, il faut baiser les levres de celui (qui répond); ou : celui donne un baiser à la bouche (qui, etc.); צָּדֶּם וְשֶׁלוֹם נָשֶׁקוּ Ps. 85. 11, la justice et la paix s'embrassent, c.-à-d. sont inséparables; avec יַּטְקַח־פָּר בְּנִי : ל Gen. 27. 26, et embrasse-moi, mon fils; יָכֶל־דָּתְּפֶּה אֲטֶׁר לֹא־ ந் நஞ் I Rois 19. 18, toute bouche qui n'a point adoré Baal en embrassant ses statues ou ses images; נַהְצֵים רָדָד לָפִר Job 31.27, si j'ai porté la main a ma bouche, si j'ai baisé ma main, en l'honneur des משׁקֵר רוֹפֶי־קשׁת: astres. — 2º S'armer Ps. 78.9, des archers armes ; מֹשֶׁקַר־קָשֶׁח II Chr. 17. 17. des hommes armés d'arcs. — 3º Etre pourvu, soigné ou dirige : יצל-פִיה רָשֵׁס בֶּל־צָּבִּי Gen. 41. 40, d'après ton ordre, tout mon peuple sera pourvu, ou dirigé; selon d'autres : tout mon peuple t'embrassera sur la bouche, c.-à-d. te rendra hommage, t'obéira.

Pi. Embrasser : יְרַבָּשֵׁק לְכָּל-אָחָיד Gen. 45. 15, il embrassa tous ses frères; פְשִׁקרּבַר Ps. 2. 12, embrassez le fils (de Dieu), rendez hommage au roi (v. à בַּבּר.).

Hiph.: אין אָליבְאָדוּן אָבּילוּת אָשָׁרוּ אָבּר Ez. 3. 13, (les ailes) qui touchaient l'une à l'autre.

קשר הייש ה. Aigle: דְּעָּרוֹל Ez. 17. 3, un aigle grand, puissant; plur.: בַּיִּשָּׁרִים Is. 40. 31, comme des aigles.

וְנַפּרן: chald. (pl. נְשְׁרִדן). Aigle: וְנַפּרן הַר־נְשֵׁר לָּתְּ Dan. 7. 4, et elle avait des ailes d'aigle.

תְּשִׁינִים Dessécher, tarir: אַטְּאָהַ בְּיִשֹּׁיִלְּיִ אַבְּינִיתְּיִם Is. 41. 17, leur langue est desséchée, ou brûlée, (par l'ardeur) de la soif (le dagesch est euphonique); הַיִּילְיִם בַּיִּרְיִם Jér. 51. 30, leur force est épuisée, anéantie.

Niph. Dessécher, tarir : יְנִשְּׁחוּ־מֵּים Is. 19. 5, les eaux de la mer tariront (ע. יַנִישׁי).

אָלְיִיְּהְיּלְּ héb. et chald. m. Lettre : בְּרָבּ בְּיִּבְיִבּיּ Esdr. 4. 7, et l'écriture de la lettre ; יְּבְיִבְּיִנְא 4. 7, la lettre.

תח (בתחיף און Kal inusité. Pi. האין לפון לפון ליי ליי העריקאיל העתיה ליי לפון ליי בעריקאיל בעריקאיל בעריקאיל בעריקאיל Exod. 29. 17, tu couperas le bélier par morceaux; היי היי Jug. 19. 29, il coupa, divisa (le corps de sa femme en douze parts).

תוחים m. (pl. מְיחִים). Morceau, pièce (de viande coupée): בַּל-נַחִוּ מִיֹב Ez. 24. 4, tous les meilleurs morceaux; עָּרְחָיְיִי הוֹצְיִאָּה vers. 6, fais-en sortir les pièces de viande les unes après les autres.

תונה ה. et היידין f. (plur. היידין). Chemin frayé, route, sentier: וְנְיָהָרְּ וְהַיְרָּהְי Prov. 12. 28, et (dans) le chemin frayé; הַוֹּרְבֹּה וְהִיבּוֹת Jug. 5. 6, et ceux qui suivent la grande route; c.-à-d. les voyageurs; קינְיקיף Ps. 119. 35, conduis-moi dans le sentier de tes commandements; יחוד ביוון Job 38. 20, les sentiers qui conduisent à sa demeure.

sont donnés, voués, au service, spécial. du temple: יבּרְדִּיִּנִים Esdr. 8. 20, et les serviteurs (que David avait institués pour servir les lévites).

בּיִליבִי chald. m. pl. Esdr. 7. 24. Même signif. que רְּחִיבִיא héb.

לְחָבּי (v. בְּיִבְים Job 3. 24, mes cris, mes plaintes, échappent, se répandent, comme l'eau qui déborde; בַּיבִּים שַׁבְּיבֶּים Jér. 42. 18, ma colère tombera, se déchargera, sur vous; בְּיבִּים Dan. 9. 11, et la malédiction tomba, fondit, sur nous.

Niph. 1° Couler, se répandre: עַדַּ בּירָבְּים II Sam. 21. 10, jusqu'à ce que l'eau ait coulé sur eux; זְּיְבָּיִם אַלְּיִבְּים Nah. 1. 6, sa colère se répand comme un feu. — 2° Se fondre, être fondu: בְּיִבְיִם דְּבָּיִם בָּיִבָּים (que tout ce qu'il y a d'impur) se fonde au dedans; בִּיִבְים בְּיִבְים בָּיִבָּם בָּרַ. 22. 21, vous serez fondus (éprouvés) au milieu de Jérusalem.

Hoph. Etre fondu: בְּחִיכִּה בְחִיכָּה בַּבּר. 22. 22, ainsi vous serez fondus au milieu (de cette ville).

ערין (2° pers. אָדְטַ, une fois הּשָּהַ II Sam. 22. 41, 1° pers. plur. מּיַטַ ; יֹחּרָ, יְרִיטָּ, Nomb. 20. 21, יְרָטְ Gen. 38. 9, יְהַתְּ I Rois 6. 19; plus souvent הַּהַ avec suff. יְהַהָּי, יִיְהַיָּר avec makk. יְהַ, הְיַהָּי, יִהָּין avec makk. יְהָּ, יְהַיָּר, יִהָּין avec makk. יְהַן, יַהַיּר avec makk. יְהַן, une fois יָבֵּוּן 1° pers. plur. יְהַיּן, une fois יְבִּין 10b 1. 21, l'Éterabsol.: מַּיִן יְרֵיִי לְּקַרוּן

nel a donné et l'Éternel a ôté; avec le reg. dir. et la pers. avec ל et אי : אל et אי : אל ינשׁר אַל־תַּקּורְלִּי Prov. 30. 8, ne me donne ni la pauvreté ni la richesse ; בַּיְּתְּנָה אֱל־ בריה Jér. 36. 32, il donna (le livre) à , נַחַמָּר לִי Jos. 15. 19, pour יְחַמָּנִי Jos. 15. 19, pour tu m'as donné (une terre aride). Avec 3 Donner pour, au prix de, en échange de : וַיָּמִנ הַיֵּיֵלֵר בָּאִים Joel 4. 3, ils ont donné l'enfant pour prix d'une prostituée; אָסֶבֶּ הַהְּחָיַ Deut. 14. 25, tu le donneras pour de l'argent, tu le vendras. Avec לָּלְפָנֵי , בְּכַךְ Livrer entre les mains, au pouvoir : נחתיה בנדי פְאַחֶבֶּיתָ Ez. 23. 9, je l'ai livrée entre les mains de ceux qui l'aimaient; נימנט בבה מדרך Jug. 6. 13, il nous a livrés au pouvoir des Madianites; ביום מת יד אַרד ישמירי לפני בני ישראל Jos. 10. 12, le jour auquel Dieu avait livré les Amorrhéens au pouvoir d'Israel ; מִי־נַתַּן לְמָשֶׁפֶּח יַעֲלֹב 1s. 42. 24, qui a livré Jacob au pillage. נתן יד Donner, presenter, la main; demander ou offrir un secours, faire une promesse : מצרים נחנו ידי Lament. 5. 6, nous avons tendu la main à l'Egypte (v. à יָרָי יְדוֹי נָתֵן יְדוֹי Ez. 17. 18, il avait donné la main (s'était engagé par promesse). Autres significations: וַיְּמֵּן־יַדִּל Gen. 38. 28, l'enfant avança, sortit, une main (du sein de sa mère); נחני יד מוח ושלמח I Chr. 29. 24, (tous les princes, etc.) vinrent rendre leurs hommages et se soumettre à Salomon; וו המרידי לַנִי II Chr. 30. 8, rendez hommage à l'Éternel. — היו קול Élever la ינחט אח־קולם ניבשי : Nomb. 14.1, ils élevèrent la voix et ils pleurèrent; קולף אָמֵן מְוּלָף Prov. 2.3, si tu élèves ta voix pour appeler la prudence; m נַחַן כְלח וּבָרָד Exod. 9. 23, l'Eternel fit entendre le tonnerre et sit tomber la grėle ; אַרֹנֵר יַתְּן־אֹמֶר Ps. 68. 12, l'Éternel fait entendre une parole; דַּוֹרֶן אָפֶרֶי־ ਅਰੂੜਾਂ Gen. 49. 21, il fait entendre de belles paroles (ou : un chêne qui pousse de belles branches , v. אַכָּלָה et אַכָּלָה); אר Ps. 81. 3, faites entendre le son du tambourin ; הַאַל הַנֹהֶן נְקַמֹּח לִּי II Sam. 22. 48, le Dieu qui me venge.

בתן exprime encore: attribuer, accorder, rendre : אָתני לְדָוָר רְבַבוֹת I Sam. 18. 8, ils ont donné, attribué, à David des myriades ; מָנוֹ לַאלֹדְיִם Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; ולא־נחן מתלח לאלחים Job 1. 22, et il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra rien d'insensé, point de blasphème, contre Dieu. — Produire, causer, accomplir: וְנָחָנָה הַאָּרֵץ יְבוּלָה Lév. 26. 4, la terre donnera, produira, ses fruits; יארש ברייתן מום בּעַמִיתוֹ Lév. 24. 19, un homme qui aura blessé son prochain, exact. qui lui aura causé un défaut corporel; אַל-חַמֵּן הַי מַאֲנַיֵּר רְשָׁע Ps. 140. 9, n'accomplis pas, Eternel, les désirs de l'impie.—Répandre : נַתַּוֹן אֵת־שַּּרְוּהוֹי I Chr. 14. 17, (Dieu) répandit la terreur (de David) sur tous les peuples ; יָרָדִי נָרֵן ביהו Cant. 1. 12, mon nard repand son odeur. Impers.: רְמֵן מָאַח Prov. 13. 10, il y a des querelles. — מר יחון Qui donnera (expression qui marque qu'on souhaite quelque chose), plut à Dieu: מר־יָהֵן מוּחָטי Exod. 16. 3, plût au ciel que nous fussions morts, etc.; מִירֹיָמָן Deut. 5. 26, puissentils avoir toujours de tels sentiments; de même יְהֵן דֵי לָכֵם וּמָצָאן מְנוּחָה Ruth 1. 9, que l'Eternel vous accorde la grace, qu'il vous fasse trouver le repos.

Nomb. 14. 4, établissons (nommons) un chef; ביתחים Ez. 37. 26, je les établirai (dans le pays); sclon d'autres: je les bénirai ; אוכר נתן לפניכם חיום Deut. 11. 26, je vous mets aujourd'hui devant les yeux (la bénédiction et la ma-I Rois הַשַּׂרָר אֲשֵׁר נָחַהִּר לָפְנַרְכֵם ; lediction 9. 6, mes lois que j'ai exposées devant vous, que je vous ai prescrites ; יַתַּחָר שרוך פל פל-אֶרֶץ מִצְרָיִם Gen. 41. 41, je t'établis pour commander à toute l'Égypte; הַעל אַבֶּרך עָלֵינוּ II Chr. 10. 9, le joug que ton père a fait peser sur nous; נַיָּהַן־ענִשׁ עַל־הַאָּרֵץ II Rois 23. 33, il frappa le pays d'une amende, d'une contribution ; ראַל־תַּהַן עָלֵרנוּ דַּם נקרא Jon. 1. 14, ne fais point retomber sur nous le sang innocent; ונחמר עלַיִדְ אֵח כָּל־חוֹעַבֹּחָיִךְ Ez. 7. 3, je ferai retomber sur toi toutes tes abominations; ואַמְנֵה אַת־פַנֵי אַל־אַדֹנִי Dan. 9. 3, j'élevai ma face vers Dieu (pour prier); mais ינחהר פני באיש הודא Ez. 14. 8, je tournerai ma colère contre cet homme. בין לבו ל Tourner son cœur vers une chose, s'appliquer, être attentif : ואחכרו לבר לָדֵעֵּח חָכְטָּח Eccl. 1. 17, j'ai applique mon esprit à connaître la sagesse; קחַן לְבֵּהְ Eccl. 7. 21, ne fais pas attention (à toutes les paroles qui se disent). — נַתַן אֵל־לַב Mettre dans le cœur, inspi rer : סָה אַלֹּדֵיר נֹחֵן אֵל־לְבֵּר לַעֲשׁוֹח Neh. 2. 12, ce que mon Dieu m'avait inspiré de faire. - Prendre à cœur, méditer : וְדַיְתֵּר יִתֵּן אֵל־לְבּוֹ Eccl. 7. 2, et que celui qui est vivant prenne cela à cœur: בכל-זֶה נְחַמִּר אֵל-לִבְּר Eccl. 9. 1, j'ai medite toutes ces choses.

a regardés, nous a pris pour des espions. Avec אַל־תִּוּהָן אָח־אֲבֶּהְןְהָּ לִּמְנֵי וּ לִמְנֵי אַל־תִּוּבְן אָח־אֲבָּהְןְהָּ לִמְנֵי וּ לַמְנֵי I Sam. 1.16, ne prends pas ta servante pour une femme pervertie.

אורי בון נפון בלני: Niph. 1º Etre donné, livré Is. 9. 5, un fils nous a été donné; קברבם נקוני Gen. 9. 2, ils sont livrés entre vos mains; לחנתן הח Esth. 3. 14, qu'un édit soit publié. — 2º Etre mis, placé: est placée dans de grands honneurs (v. à יָבֶרָא הִּנֶחֶן צַל־דַחַמְּמִיד בְּפַּשַׁע (מַרוֹם Dan. 8. 12, et une armée, une puissance, lui fut donnée contre le sacrifice perpétuel du péché; selon d'autres: un temps est fixe pour (faire cesser) le sacrifice perpétuel à cause de leurs péchés. -פון יוות בו : Lev. 24. 20, ainsi il lui sera fait; וּמָבֶּן־צָּרֶם חָצִיר יַנָּחַן Is. 51. 12, et d'un mortel qui deviendra semblable à l'herbe.

Hoph. 4° Étre donné: יְתַּן נְתַלְּחֹי Nomb. 26. 54, son héritage sera donné; אַרינָת פֿל־נָתָע Lév. 11. 38, mais si de l'eau a été répandue sur la semence. — 2° Ètre placé: יְיִמָּן בֵּרן זִישְׁמָיִם וּבֵּרן II Sam. 18. 9, il se trouva placé, suspendu, entre le ciel et la terre.

רַחַ! chald. Donner, accorder; fut.: בּהְיִּבְּוֹתְי נְּמְּוִרְיַבְּׁתְּ Dan. 2. 16, que (le roi) lui accordat quelque temps; הַּבְּּהִי 4. 14, et il le donne, l'accorde; inf. בְּמִנְתֵּן Esdr. 7. 20.

በርት n. pr. m. 1° Nathan, contemporain de David, II Sam. 7. 2. — 2° Nathan, fils de David, II Sam. 5. 14. — 3° Plusieurs autres, Sam., Rois, Chr., Esdr.

קרְרָּכְּלְרָּ (don du roi) *n. pr. m.*II Rois 23. 11.

לְחַלְאֵל (don de Dieu, ou Dieu l'a donné) n. pr. 1° Nathanael, chef de la tribu d'Issachar, Nomb. 1. 8. — 2° Plusieurs autres, Chr., Esdr., Néh.

ית נְחַנְיְהוֹ זּים נְחַנְיְהוֹ ח. pr. m. 1° II Rois 25. 23. — 2° I Chr. 25. 12. — 3° Jér. 40. 8.

נְחָפּוּ נְחִיבָּחִי : Rompre, détruire בְּחַפּ

Job 30. 13, ils ont rompu, détruit, mon sentier (v. יַנִישְ,).

Job 4. 10, (les dents des jeunes lions) ont été brisées (v. בָּיִבּי).

Niph. Etre renversé : רְחַצֵּרִים נְתְצהּ Nah. 1. 6, les rochers sont renversés devant lui.

Pi. Renverser: וְנְתְּצֵּרּ רְסֹתֵּיךְ Ez. 16. 39, ils détruiront tes hauts lieux, ou : renverseront tes autcls.

Pou.: יְחִנֵּח נְתִּץ מִינְּח חַבְּעל Jug. 6. 28, et l'autel de Baal était renversé.

Hoph.: מֵּיר וְכִירֵים יְמֶץ Lév. 11. 35, que ce soient des fourneaux ou des foyers, ils seront brisés.

PDJ Arracher, couper: לְּבָּיִם שְּׁמִּם בְּּעָבְּים בְּעָבְּים בְּעָבְּים בְּעָבְּים בְּעָבְים בְּעָבְים בּעָבְים בּעָבְים בּעָבְים בּעָבְים בּעָבְים בּעָבְים בּעָבְים בּעַבְים בּעבְים בּעבּים בּעבְים בּעבּים ב

la ville; יְמֵּוֹחֵר נְתְּקנּ Job 17. 11, mes pensées sont renversées.

Pi. הַחַיִּ Arracher, rompre, dechirer: בְּחַיּהָי בְּרָי בַּבֹּי בָּרִ בַּבֹּי בַּבְּי בְּי בַּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּיבְי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּיבְי בְּבְּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּיבְי בְּבִי בְּיבְי בְּבִי בְּי בְּבִי בְּיבְי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְייבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיוּ בְּיי בְּיוּ בְיוּבְיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְיוּבְיוּ בְּיוּ בְיוּבְיי בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְיוּבְיי בְּיוּ בְּיוּ בְיוּבְיי בְּיוּ בְיוּ בְיי בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְיוּבְיי בְּיוּ בְּיוּ בְיוּבְיי בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְייוּבְיי בְּיוּבְיי בְּיוּי בְּיוּבְיוּבְיי בְּיוּי בְּיוּבְיי בְּיי בְּיוּבְיי בְיוּבְיי בְּיוּי בְּיוּי בְּיוּי בְּיוּי בְּיוּי

Hiph. Eloigner, enlever: עֵּד הַתִּרְקָּנִיר Jos. 8. 6, jusqu'à ce que nous les ayons attirés hors de la ville; לְבִּלְּהָתְּה Jér 12. 3, enlève-les comme les brebis qu'on mène à la boucherie.

Hoph. Étre éloigné: הָּיְמֶּרִר Jug. 20. 31, ils furent éloignés, ils se laissèrent attirer, hors de la ville.

קרים, m. Espèce de maladie de peau, qui se manifeste au cuir chevelu; celui qui est a teint de cette maladie : בְּיִלְיּ בְּאַר־חַיּנְיִם Lév. 13.30, c'est la teigne; בְּיִלְיִּר בְּיִבְּיִם vers. 33, le prêtre fera enfermer celui qui a la teigne.

לְחֵל (fut. Sauter: קיְהֵּר Job 37. 1, (mon cœur) tressaille, exact. saute hors de sa place, est hors de lui-même.

Pi. Sauter : לְנַתֵּר בָּבֵּון צֵּל־הָאָרֶץ Lév. 11. 21, pour sauter, par le moyen de ses pieds, sur la terre.

Hiph. 1° Faire fuir, ou disperser: יַבְּיִהְי Hab. 3.6, il mit les peuples en fuite, ou il les dispersa. — 2º Lacher, délier, délivrer: מַבְּיִה מִּיבְּי Is. 58.6, delier les liens du joug; זְיִ בְּיִה סִּיִּר Job 6.9, qu'il étende sa main; יְבְּי מִּיִּר בְּי וּצְּי וּ צְּיִר בְּיִר מִינִי וּ 146.7, l'Eternel délie, délivre, ceux qui sont enchaînes; יַבְּיִבְּי Il Sam. 22.33, il rendit ma voie libre et parfaite, c.-à-d. il enleva tout obstacle.

לְחֵר chald. Kal inusité. Aph. Abattre, faire tomber : אַמָּרָה Dan. 4. 11, faites-en tomber les feuilles.

יָּטָל m. Nitre : נְיִמָּשׁ Jér. 2. 22, quand tu te laverais avec du nitre. אַסְרָּבְּיִי בַּנְּיָרִי) Arracher, détruire,

 Niph. 1° Étre arraché, être détruit : בְּינְישׁׁהְּ עִּדֹר עֲבְּלְאַרְ אַרְטְּרָא עִּדֹר עַבְּל אַרְטָּרָא עִדֹר עַבְּל אַרְטָּרָא עִדֹר עַבְּל אַרְטָּרָא עִדֹר עַבְּל אַרְטָּרָא בּרוּר עַבָּל אַרְטָּרָא בּרוּר עַבָּל אַרְטָּרָא בּרוּר עַבָּל בּרוּר בּרִי בּרְיִי עַבְּל בּרוּר בּרִי בּרְיִי עַבְּיִי עַבְּר בְּרִי בְּרִי עַבְּר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּר עַבְּר עַבְּר עַבְּיר עַבְּיי עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיבּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיִייִי עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיב עַבְּיבּייִי עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיבּיי עַבְּיבּיּר עַבְּיבּע עַבּיער עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּיייי עבּיבּייי עבּיבּיי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּיי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּייי עבּיבּיי

Hoph. Etre arraché: הַּחָהַ שַּׁהַחָ Ez. 19. 12, elle a été arrachée avec colère.

D

D Samech, קפס quinzième lettre de l'alphabet; signific comme chiffre: 60. b se permute avec toutes les lettres sifflantes. Exemples : נחס et נחס renverser; et פַּבַּל , נַבַּלָם ; couvrir, cacher פַבַּל , פַבַּל et עלץ triompher, se réjouir; בּוֹסָם Pil. בּוֹסָם et פַּשֵּׁשׁ fouler aux pieds ; מָשֹּׁרָבָת et מָשֹּׁרָב haie ; מָפֶש fouler aux pieds, et מַפָּט ramper. Malgré l'analogie entre b et w, ces deux lettres ne se permutent que rarcment; certains mots ont un sens tout à fait différent, selon que o ou b est une de leurs lettres radicales. Exemples : boucher, et מַבֶּר acheter, payer; agir sottement, et שַׁבַל réussir, et Hiph., considérer, etc.

אָרָּף f. Séah, une mesure de capacité, le tiers de l'épha: אָאָר האָטָּ II Rois 7. 16, une mesure de pure farine; duel: מַאַרֵיבּט II Rois 7. 18, deux mesures; plur.: מַאָּרִים Gen. 18. 7, trois mesures.

אָרְ הַרְעָּשׁ הַרְעָּשׁ Is. 9. 4, tout combat se livre avec bruit, tumulte; selon d'autres, par analogie avec le chaldéen, soulier. chaussure guerrière: toute chaussure, סֹצֵּין (de l'homme qui en est chaussé) du guerrier (marche, ou touche la terre), avec bruit.

אָטְ Combattre, ou être chaussé. Ex. unique: סֹאַרָ Is. 9. 4 (v. à סֹאַרְ).

אָסְאָם f. Mesure, de אַסְ les deux

premières lettres redoublées : אַסַאפָאָר Is. 27. 8, avec mesure, avec modération, modérément.

אָרָסְ Boire avec excès, se remplir de boisson: יְמָכְּאָח שֵׁלֶּר Is. 56. 12, abreuvons-nous de liqueurs fortes (ה parag.); part.: אָבֹל יְסֹבֵא Deut. 21. 20, (il est) gourmand et ivrogne; part. passif אַרָּטְרָאָם סְבוּאִים: סָבוּאָרם אָרָם Nah. 1. 10, et lorsqu'ils se scront enivrés de leur vin, ou, בְּמָרְאָם inf.: de la manière dont ils boivent.

אֶּסְרָאִים adj. Ivre: סָּרְבָּאִים keri, סָּרְבָּאִים cheth., Ez. 23. 42, des hommes ivres; selon d'autres, nom de peuple : des hommes de Seba (v. מָבָא).

אָלֶם m. Vin: סָרְאַהְ מָּדְוּלּ הַמָּיִם Is. 1. 22, ton vin est mélé d'eau; סֶר סָרָאָם Osée 4. 18, leur vin tourne, s'altère, dans leur bouche (parce qu'ils en boivent trop); selon d'autres : leurs festins ont cessé.

אָרָף, n. pr. 1° Seba, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'une peuplade de l'Ethiopie. — 2° Province et ville de l'Ethiopie, probablement Méroé, Is. 43. 3; de la יְּסְבָאִים Is. 45. 14, et les hommes de Seba (hommes d'une haute taille).

בּסְׁכָּוֹ (1re pers. יְּמַבּה, נְּמָבְּה, ; inf. בֹּס, בֹבֹס, בֹבֹס, בִּלְּבָּר, fut. בְּסִבּר, נְּסִבּר, 1° Tourner, tourner autour, faire le tour (d'une ville, d'un pays), parcourir, aller, ve-

חור, retourner: סובב לבב הולך הורות Eccl. 1.6, le vent va constamment en cercle, en tournoyant; סבותר אנר ולבר ברשה Eccl. 7. 25, je me suis tourné de tous côtés et j'ai appliqué mon cœur à connaitre ; יָסַבּּרִזר אֵנִי לִּרָאֵשׁ אָת־לִבִּי Eccl. 2. 20, et j'ai tourné, c.-à-d. j'ai décidé de détourner, mon cœur (de toutes les peines, etc.); רב-לכם סב את־תותר תונת Deut. 2. 3, vous avez assez tourné autour de cette montagne; מַּלְבֵּר אָר־חַעָּיר ישבת חצמים Jos. 6.4, vous ferez sept fois le tour de la ville ; נַיָּפָב אֶּר־אֶרֶץ אֱרוֹם Jug. 11. 18, il tournait, côtoyait, le pays d'Edom ; השומרים השבבים בעיר Cant. 3. 3. les gardiens qui parcourent la ville en tous sens; ויִסֹבּוּ בִּיחוּדָה II Chr. 23. 2, ils parcouraient la Judée; סבר עיר Is. 23. 16, parcours la ville; סֹב אֵל־אַדְוַרָי II Rois 9. 18, tourne, va, derrière moi, mets-toi à ma suite; סֹב אַחַה וּמָנַע כֹּ בלחנים I Sam. 22. 18, vas-y toi, et frappe les prêtres : נַיַּטֹבּוּ דֶּרֶךְ שֶׁבְעָת יַמִים II Rois 3. 9, ils tournoverent, s'avancèrent (dans le pays), l'espace de sept journées de chemin; סב הַתַּבָּצַב כֹּח II Sam. 18. 30, tourne de ce côté, place-toi ici; ici Cant. 2. 17, retourne; וַיַסׂבּוּ בַּל־דַּזְעַם Jér. 41. 14, tout le peuple retourna, fit volte-face.

2º Entourer, environner, assiéger, investir une ville: סבר צביון Ps. 48. 13, environnez Sion; וְתְנֵּח תְסְבֵּינָת אֱלְמֹחֵיכֶם Gen. 37. 7, voici vos gerbes qui entouraient (la mienne); סבבום מעלליתם Osée 7. 2, leurs mauvaises actions les entourent, les assiegent, accablent; אַמָבֵב אֹמָב Eccl. 9. 14, il investit la ville; וריכובו הקלעים II Rois 3. 25, les frondeurs l'investirent. Avec לַם et אַל : הַלַבּוּ עַלַר : אֵל לברי Job 16. 13, ses archers m'environnent ; וַיַּפֶּה אָת־אָרוֹם הַפֹּבֵיב אַלָּיוּ II Rois 8. 21, il battit, frappa, les Edomites qui l'avaient environné. — absol. signifie aussi: s'asseoir autour d'une table pour prendre un repas : לֹא נָטֹב צַר־בּאֹוֹ פֹּהו I Sam. 16. 11, nous ne nous mettrons point à table qu'il ne soit venu ici.

3° Amener une chose, en être cause, occasionner: אַנֹכִי סְבֹּרִי בְּכַל־נַפֵּשׁ בֵּיח אָבִיךְ I Sam. 22. 22, je suis cause de la mort de toutes les personnes de ta famille.

סבב

Niph. בַּסֵב (fut. בֹשֹׁב, pl. יַפֶּבּוּ). 1° Tourner, se retourner, se diriger : חַבֶּּהַ אסוב על־צירַת Prov. 26. 14, (comme) la porte tourne sur ses gonds; הַבְּחַבָּת ונסבח למעלח Ez. 41.7, pour ינסבח למעלח, (l'espace des chambres) devenait plus large, et allait en tournant à mesure qu'on montait; ou : on y montait par un escalier qui allait en tournant; דירדן יפל Ps. 114. 3, le Jourdain retourne לאחור en arrière, remonte vers sa source: בירן בי פוֹם לִבְיך מוֹם Hab. 2. 16, le calice que l'Éternel tient en sa main droite se tournera vers toi, tu le boiras מ ton tour; יַפּלב לָּלֶבֶת I Sam. 15. 27, Samuel se retourna pour s'en aller; לא־יִפַבּיּ בְּלֶּכְתְּן Ez. 1. 9, ils ne se retournaient pas en marchant; ותפֹב תְנַחַמֶּנִי Ps. 71. 21, tu te tourneras de nouveau vers moi et tu me consoleras; ונפֶב לֶבֶם חובול מונב Nomb. 34. 4, votre frontière se dirigera en faisant un circuit du côté du midi; avec מֶל, מֶעֶל, so détourner, se retirer : וַנְּשֹׁב מַאָּצָלוּ I Sam. 17. 30, il se detourna de lui; ביפוֹב מַצַלִּידֵוּם Gen. 42. 24, il s'éloigna d'eux. - 2º Étre tourné, être transféré, passer à un autre : וַהְשֹּׁכ הַמְּצְלּוּכָה I Rois 2. 15, la royauté s'est détournée de moi, a élé transférée (à mon frère); בלארחשב מחלח Nomb. 36. 7, pour qu'un héritage ne passe (d'une tribu à une autre); ונסבי בחיתם לאחרים Jer. 6. 12, leurs maisons passent à des étrangers; מפבה אַלַּד Ez. 26. 2, elle, c.-à-d. (son commerce) ses richesses, passent, viennent, a moi. — Etre mené: מֵר רָפֹב אַרוֹן אַלֹּדֵיר רטראל I Sam. 5. 8, que l'arche du Dieu d'Israel soit menée à Gath. — Etre changé : יָפֹב בֶּל־חָאָרֵץ בָּעֵרָבָת Zach. 14. 10, tout le pays sera changé, sera semblable à une plaine. — 3° Comme Kal. בסבו אחדוקבית: Entourer, environner Jug. 19. 22, (des gens de la ville) entourèrent la maison; avec 39 entourer dans une intention hostile : וַנַכַּבּוּ עַלֵּרנוּ Jos. 7.9, ils nous envelopperont (pour nous exterminer).

Pi.: לְבַצְבוּר סַבֵּב אֶּז־מְנֵי תַוּדְכָר II Sam. 14. 20, pour tourner, changer ainsi, la face des choses, pour lui donner cette forme ou cette tournure.

Po. בְּבִּס, fut. בְּסוֹבֵב, Même signif. que Kal. 1° Tourner autour, parcourir, traverser : יְבִּיבְּבְּחָף Ps. 26. 6, je me tiendrai près de ton autel; procede la ville. — 2° Entourer, environner, protéger : יְבִיבִּילְ אָבִים הְּסוֹבְבִי Ps. 7. 8, l'assemblée des peuples t'environnera; avec double rég. dir.: יְבַבְּילִ הְּמִיבִּילִ בְּעִילִ הְּסוֹבְּבִי Ps. 32. 7, tu m'entoures de chants, de cris de délivrance (v. à בַּבְּילִ בְּעִילִ בְּבִּילִ בְּעִילִ בְּעַבִּיל ps. 32. 7, tu n'entoures de chants, de cris de délivrance (v. à בַּבָּיל ps. 32. 10, il l'entoura, le protégea; בַּבָּר ps. 32. 10, il l'entoura, le protégea; chon d'autres : le protégera.

Hiph. בְּהֵה, fut. בַּפָּב. 1º Intransit. Tourner: הָּכֵב אָל־אַחֲרֵיהֶם II Sam 5. 23, tourne derrière eux, derrière leur camp. — 2° Trans. Tourner, retourner, détourner : וַיַּפֶב צָּת־פַּנִיו אֱל־הַקּיר II Rois 20. 2, il tourna sa face vers le mur; parl.: הַמָּלְר הַמָּלְר הַמָּלְחַמָּה Jér. 21. 4, je retournerai (contre vousmėmes) vos armes de guerre; לָחָפַר אַלֵּיךְ אֵּד־כַּל־יִטְיַרְאֵל II Sam. 3. 12, pour tourner, attirer, vers toi tout Israel; וַנְפָב אַרוֹן־יֵר אַח־הַעִּיר Jos. 6. 11, l'arche de l'Éternel fit le tour de la ville; קַּפֶבֶּר ברברה פונהר Cant. 6. 5, détourne tes yeux de moi. - 3º Faire tourner, faire faire un détour, un circuit; changer, transférer : הַסָב אֶּח־הַשַּאַרָב II Chr. 13. 13, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner: ניפב אלחים אחרותם Exod. 13. 18, Dieu fit faire au peuple un détour, circuit (par le chemin du désert); ביף הדץ ביף ביף דורץ Ez. 47. 2, il me fit tourner par le chemin de dehors; זַּפְּבָּר אַר־אַרוֹן I Sam. 5. 8, ils firent tourner, ou ils porterent, l'arche (à Gath); ראָי וו פבוא הַפַּלָּךְ הַחִיצוֹנָת הַסֵב בַּית יַי 16. 18, et il changea l'entrée du dehors, par où le roi passait, et la fit à l'intérieur du temple; צַּבַּפֶב אָד-עָבָשא הַנְּשָׁהַ הֹּנְסְאָהַ II Sam. 20. 12, il tira Amasa hors du chemin dans le champ;

וליבות בשב אירים בלב פלך אירים בלבים וליבות בלבים בלב

קּבְּה (rac. סְבֵב). Ce qui est amené, dirigé, par Dieu, par la Providence; événement, sort : מִּבִּר מִצָּם בְּיָּר Rois 12. 15, car ceci avait été amené par l'Éternel.

קביב m. (const. קביב). Ce qui est autour, alentour : פָּן־הַמְּבֹּיה וְצַר־הַמְּפַבִיה I Chr. 41. 8, depuis Millo jusqu'aux alentours (de la forteresse). — 2º Celui qui est autour : צֵר וּסְבִּיב הָאָרֶץ Amos 3. 11, l'ennemi (viendra), et il sera campé autour du pays. — 3° Adv. Autour, tout autour : פּינֵיך Is. 49. 18, lève les yeux autour de toi; בְּבֶל־וְבָלוֹ סָבִיב Gen. 23. 17, dans toute l'étendue du champ, tout autour; יַחַצַבִּירַנִי צַלֵּיחָם סָבִיב סַבִּיב : répélé סָבִיב Ez. 37. 2, il me tit passer tout autour de ces os ; סָבִיב לְּשָׁלְחָהָה prepos.: סָבִיב לִ Ps. 128. 3, autour de ta table; בְּּפֶּבִיב adv., d'autour, de toutes parts: אָלָאָנּאַ Ez. 39. 17, rassemblez-vous de tous côlés; מֵנוֹר מְפֶבִיב Jér. 20. 3, l'épouvante est tout autour, ou : vient de toutes parts ; הַנְּמִישָׁבּּן־כֹּרֵח Nomb. 16. 24, eloignez-vous d'autour de la tente de Koreh.

Plur. m. סְבִּיבִים. 1° Les alentours,

les environs: נְּבְּסְבִּיבֵּי יְרִישָׁלֵּם Jér. 33. 13, et dans les alentours de Jérusalem; אָבְלָּח מָל-סְבִיבָּי יִרִישְׁלֵּח Jér. 21. 14, elle dévorera tous ses alentours. — 2° Ceux qui sont autour, les voisins: כְּדִּי לִּי בָּלִי Dér. 48.17, plaignez-le, vous tous qui êtes autour de lui. — 3° Comme le sing., prépos. Tout autour: יְּמְבִּיבִייִר יְאָאֹר יִאָּדִי יְרָאַ Ps. 50. 3, et autour de lui s'élève une violente tempête.

Plur. f. סביבות. 1° Pays voisins, les alentours : ילַחַכוּ הַפַּּוֹל אַת־בָּל־סְבִיבֹחֵים Nomb. 22. 4, le peuple dévorera tout ce qui nous entoure. Fréq. Ceux qui habitent le pays d'alentour, les voisins : לעג וַקַלֵּס לְסָבִיבוֹתֵינוּ Ps. 44. 14, un sujet de raillerie et de mépris pour ceux qui nous entourent; יְבַל־סִבְּיבֹתַיתָם חָזִקוּ בתיתם Esdr. 1. 6, tous ceux qui demeuraient aux environs les assistèrent. — 2º Cours circulaire (du vent), circonvolution : וַעַל־סִבִּרבוֹתֵיו שֵׁב תַרוּחָ Eccl. 1. 6, (le vent va en tournoyant) et il revient sur lui-même dans son mouvement circulaire.—3° Prép. Autour : סָבִיבֹת תָאֹחֶל Nomb. 11. 24, autour de la tente; avec suff.: סְבִיבוֹחֵיך Job 22. 10, autour de toi ; סְבִּיבֹחֵיר I Sam. 26.7, autour de lui.

קבה Entrelacer, embarrasser (des branches d'arbre). Part. passif: בי צֵר Nah. 1. 10, (ils sont) comme, ou (ils seront consumés) comme, des épines entrelacées.

Pou. Même signif.: טֶּרְשָׁדוֹ Job 8. 17, ses racines s'entrelacent.

קרָהְ m. Branche entrelacée, buisson: קּבְּיִה m. Gen. 22. 13, (un bélier) était pris dans un buisson; בְּּיִהְיִת Ps. 74. 5, dans un bois touffu, ou dans une futaie; סְּבְיֵר תַּיַבִּיר בַּיִר אָנָה Is. 10. 34, les buissons de la forêt, ou le bois le plus épais.

שלה ש. Buisson, futaie : אָלָח אַרָבּה Jér. 4.7, le lion monte, s'élance, hors de son buisson, ou de sa futaie.

לְבְּכְא chald. f. Nom d'un instrument de musique, sambuque, espèce de harpe, Dan. 3. 5 (v. 7. 10, בְּלָבָא).

יסְּבְּׁבְי n. pr. m. II Sam. 21. 18.

לְבֶּלְ (fut. יְּסְבֹּל (roman) Porter, se charger d'un fardeau, supporter (la douleur, le châtiment, d'une faute): בְּּלְבָּל Gen. 49. 15, pour porter le fardeau; בְּלְבָּל וּבִּל 15. 46. 7, ils s'en chargent; בְּלְבָּל וּבִּל Is. 53. 4, il s'est chargé de nos douleurs; בּלְבָּל מָבְלָּבְר מָב בְּלָב לְבַּל Lament. 5. 7, nons portons la peine de leur iniquité.

Pou. passif: אַלְּמָּרִים מְּטְבֶּלִים Ps. 144. 14, nos taureaux sont chargés de graisse, sont gras, ou peuvent être chargés, c.-a-d. ils peuvent porter, trainer, de fortes charges.

Hithp. Devenir lourd: יְּרְּטְתֵּבֶל חָתְיָבְּבּ Eccl. 12. 5, et quand la sauterelle même devient pesante, quand la chose la plus légère devient à charge.

בְּלְּכוֹרְ מְסוֹבְלִין chald. Porter. Po.: יְאָשׁוֹיְנִי מְסוֹבְלִין Esdr. 6. 3, et que ses fondements puissent porter (un édifice, etc.); ou : que ses fondements soient solides, durables.

1 Rois לְּמֵא מַבֶּל I Rois לַמָּא מַבָּל I Rois 5. 15, (soixante-dix mille hommes) qui portaient les fardeaux. — 2° L'homme qui porte le fardeau, portefaix : שְּלָהְ מַבְּלּ בָּבְּלִים II Chr. 2. 17, soixante-dix mille portefaix; הַמַּבְּלִים 34. 13, ceux qui portaient les fardeaux.

קסירוֹתִי מְּפֶבֶל לִּיּרְמוֹ: m. Fardeau : הְסִירוֹתִי מְפֵבֶל לִּיּרְמוֹ Ps. 81. 7, j'ai déchargé son épaule du fardeau ; יַמְּבֵּד אֹחוֹ לְבָל־סַבֶּל בֵּית יוֹמַת I Rois 11. 28, il le préposa à toute la charge de la tribu de Joseph, pour recevoir l'impôt, ou pour surveiller les corvées de cette tribu.

קל m. Charge, fardeau: סְבֶּל Is. 10. 27, son fardeau; לל סְבֵּל Is. 9. 3, le joug de son fardeau, le joug qu'il portait, qui l'accablait.

קרְלוֹת f. pl. Charges, travaux pénibles, corvée: סְבְלֵּה מְצְרֵיִם Exod. 6. 6, les durs travaux dont les Egyptiens vous chargent; הְּסְבְּלְתָם 1. 11, par leurs travaux pénibles.

קבְּלָח f. Epi. Les Ephraimites prononçaient הַיְּשׁהַ au lieu de הַּיְשׁשׁ épi (v. Jug. 12. 6). קבר לחלפי Chald. (v. שְׁבֵר Pi.). Espérer, penser: וְיִסְבֵּר לְחַשְׁנֶיְת Dan. 7. 25, il espère, ou il s'imagine, pouvoir changer (les fêtes, etc.).

ים בְּרִים יְפוֹית : 1° Mine, geste בּבְרָים יְפוֹית Aboth, avec une figure souriante, affable.

בּרֵי Rituel, avec la permission.

סְרְרֵיִם (double espérance) n. pr. Sibraim, ville en Syrie entre Damas et Hamath, Ez. 47. 16.

קּהָת n. pr. Sabtha, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'un peuple פָּבְהָא I Chr. 1. 9.

אָבְתְּקְטַ n. pr. Sabthecha, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'un peuple éthiopien.

יְבְּאָבְא רּוֹפְיתוֹן chald. Multiplier, augmenter : וְיַסְנֵא רּוֹפֵיתוֹן Rituel, qu'il augmente leurs jours.

קבר (fut. יְסְוֹּרְ) Se prosterner en adorant les idoles: לְבֵּדְלְ צֵין אֶּסְוּרֹן Is. 44. 19, je me prosternerai devant un morceau de bois; יְסְנְּרִי־לוֹי vers. 17, il se prosterne devant (son idole); יְחִסְנְּרֵדְּן 3. 6, et que vous adoriez.

קוָר chald. (fut. רַסְּוֶּר). Se prosterner, adorer: בְּלְרְנָיֵאֵל סְנָר Dan. 2. 46, et il se prosterna devant Daniel.

קבור m. (rac. קבור m. (rac. קבור). 1° Ce qui renferme. Ex. unique: סגפר Osée 13. 8, je déchirerai ce qui renferme leur cœur, c.-à-d. leur poitrine; ou, au fig.: ce qui le couvre, le rend insensible, obtus. — 2° Or pur: לאַריִבּוּן סְגוֹר Job 28. 15, elle ne se donne, ne s'acquiert point, pour de l'or (comme riper pint, v. à קביאו רֹדְפָּר בְּיִר רִדְפָּר Ps. 35. 3, lève la lance et le javelot devant mes ennemis; selon d'autres, impér. de passage à ceux qui me poursuivent.

וֹפִים pl. (v. סְּבִּיִם).

קְּלֶּהְ f. Possession, bien précieux, trésor: בְּהְיִהֶם לִי סְנְּלָּח בָּאָס בִּי Exod. 19. 5, vous serez pour moi de tous les

peuples une propriété, comme mon bien propre; פְּלְבָּיִם בְּלְבָּיִם Eccl. 2. 8, et le trésor des rois.

אָבָנִים m. Ne se trouve qu'au pl. סְּבָנִים אַרָּ Préposés, chefs, gouverneurs, princes: Préposés, chefs gouverneurs, princes: Néh. 2. 16, les chefs (du peuple), ou les magistrats, ne savaient pas; הַיְבָּנִים לְאָ דְּרָעָה Jér. 51. 23, les pachas et les gouverneurs; יְרָבֹא Is. 41. 25, (il marchera sur) il foulera les princes comme on foule la boue; אַבְּרָבְּיִבְּעָרָ Aboth, vicegrand pontife, le suppléant du grand prêtre.

קבן Chald. m. Gouverneur: סְנְנֵיָא Dan. 3. 2, les gouverneurs; יַבָּב סְנָיִרן Dan. 2. 48, et le chef des hauts dignitaires.

קבּר (fut. יִסְגֹר, v. סָכֵּר) Fermer, boucher: יָסֶגֵר וְאֵרן פֹתַתַי Is. 22. 22, il fermera et personne n'ouvrira (ne pourra ouvrir); סנור חותם צר Job 41. 7, etroitement serré, fermé comme par un sceau; ניְסִוּר בָּטֵיר הַחָהְנַת Gen. 2. 21, il referma la chair, ou : il mit de la chair a sa place; סָגַר אַת־פָּרֵץ פִיר הַיִּד I Rois 11.27, il a fermé, reparé, les brèches de la ville de David ; הַלְבָּמוֹ טָבְרוּ Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur; וּסְגֹר לִּקְרֵאַת רֹדְעַּר Ps. 35. 3, et ferme le passage à ceux qui me poursuivent (v. סְגוֹר avec בַּעַרָם: בָּעַרָם; Jug. 9. 51, ils avaient fermé la porte derrière eux ; סַגַר רֵי בְּצֵר רֵין אָד I Sam. 1. 6, l'Eternel avait ferme son sein, l'avait rendue stérile; יַיְסָוֹּר הַתַּילֶב בְּעַר שַּׁתַּב Jug. 3. 22, et la graisse se referma autour de la lame; avec 3: יְסִוֹר עֵל־אִרשׁ Job 12. 14, s'il ferme sur quelqu'un, s'il tient un homme ensermé ; סֵגר עֵלֵיתֵם תַּמִּדְבֵּר Exod. 14. 3, le désert s'est fermé sur eux, ils sont renfermés dans le désert. Part. passif סגאר Ce qui est enfermé, ce qui est précieux : יותב סגור I Rois 6. 20, de l'or très pur.

Niph. Etre fermé, être enfermé, s'enfermer: הְּשָׁבְּרִים לֹא יְּטָבֵרָא Is 45.1, les portes ne seront point fermées; הְשָּבֶרִי יָבִים Nomb. 12.14, qu'elle soit

enfermée pendant sept jours; דְּשְּׁבֶּר Ez. 3. 24, enferme-toi dans ta maison; בְּיִרְיּ בְּיִרִי לְבוֹא בְּיִרִי I Sam. 23. 7, puisqu'il s'enferme en se rendant dans une ville (qui a des portes et des verrous); ou: puisqu'il s'est livré lui-même en se rendant, etc.

Pi. Livrer: יְסַאֶּרְהְ דֵּי בְּיָדִי I Sam. 17. 46, l'Eternel te livrera entre mes mains; et sans אֲשֶׁר סִבּר אֶּת־רָאָנְשִׁים: בְּיַד II Sam. 18. 28, qui a livré (entre tes mains) ces hommes.

Pou. Étre fermé: סְּבֵּר מָלֹ־בֵּרִת מְבֹּוֹא Is. 24. 40, toutes les maisons sont fermées, de sorte que personne n'y entre plus; בְּבְיָת הְּטְבֶּרָת וֹשְׁנְיָת Jos. 6. 1, Jéricho était fermée et verrouillée (devant les Israélites), מְבָּי part. du Kal; ou : Jéricho avait fermé ses portes et était barricadée.

Hiph. 1º Fermer, enfermer: נחסביר אַר הַאַרָּד Lév. 14. 38, il fermera la maison; וְהִסְּגִירוֹ חַכֹּהֵן Lev. 13. 5, le prêtre l'enfermera. — 2º Livrer (à l'ennemi), abandonner, sacrisier, mettre à la merci de : יָאַל־תַּסְנֵּר שִׂרִידָיו בְּיוֹם צָּרָת Obad. 14, tu ne livreras, ne trahiras pas le reste de ses habitants au jour du malheur; avec לאַ־תַּסְנִּיר : לְּ, בְּיֵד , אֶל עבר אָל־צֵּרֹנְיוֹ Deut. 23. 16, tu ne livreras pas, l'esclave à son maître; וְלֵנֵר נַזְּסְנֵּירוֹ ו בר השלה I Sam. 23. 20, ce sera à nous a le livrer entre les mains du roi; יניי Deut. 32. 30, et (parce que) l'Éternel les a livres, abandonnés; יחייתם לַהָּבֶר חִסְנִּיר Ps. 78. 50, et il les fit perir par la peste, exact. il livra leur vie à la peste; selon d'autres : et leurs bestiaux ; אָם־יַחַלֹּהְ וְיַסְגִּיר Job 11. 10, qu'il renverse, détruise, ou qu'il livre (le coupable).

קבר פון chald. Fermer : וּסְנֵר שָּׁם אַרְיָּיָתָא Dan. 6. 23, et il a fermé la gueule des lions.

קְרִיר m. (rac. סָנֵר). Pluie : בְּיוֹם סַנְרִיר Prov. 27. 15, dans un jour de pluie.

יַת ת. Ceps, une espèce de chaîne: יָרְטֵּשׁׁם בַּשַּׁר רַגְּלֵּר Job 23, 27, tu as mis mes pieds dans les (ceps) chaînes. י סְּדּוֹר m. Ordre: סְּדּוֹרָר (מְכֶּנְיִן Rituel, l'ordre, de ses libations.

ודין m. Espèce de vêtement fait de lin: סָּיִרין צְּשִּׁיְחוּ Prov. 31. 24, elle fait des toiles de lin; סְיִריִם סְרִינִים Jug. 14. 12, trente chemises.

n. pr. Sodome, une des quatre villes dans la vallée de Siddim, près de la mer Morte, qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 18.

קרָר m. Arrangement, ordre. Plur.: סְרָרִים Job 10. 22, où il ne règne pas d'ordre, où tout est sans ordre (v. שִׁרָרִים).

יברי Pi. Ranger avec ordre : אָר הַשְּׁכְּבִּים Rituel, et qui range avec ordre les étoiles.

תַּבְיּר m. Rondeur: אַגּן דַּשַּׁדָר Cant. 7. 3, coupe de la rondeur, une coupe ronde.

Dune tour (de sa forme ronde); de la ידים קיפור מסור (de la prison. מים תוא Gen. 39. 20. la prison. אוֹם n. pr. So, roi d'Egypte, II Rois 17. 4.

I שום (v. קבי S'éloigner, se détourner (du bon chemin, de Dieu), s'égarer: (du bon chemin, de Dieu), s'égarer: רְלֹּאִ־נְסִוֹגְ מִשְּׁרָ, Ps. 80. 49, nous ne nous éloignerons plus de toi; מְלֵּא יָסִוֹגְ מִשְּׁרָ, Ps. 53. 4, tous ils se sont détournés (de la bonne voie); סוב לֵב Prov. 14. 14, celui dont le cœur s'égare, ou s'éloigne de Dieu.

Niph. Même signif.: מַּצְבּוֹרְים Ps. 78. 57, ils se détournèrent (de Dieu) et devinrent infidèles comme leurs pères; souvent avec אַרָּים פּיבּיבּי פּיבּיבּי Ps. 35. 4, qu'ils retournent en arrière; יְבִּיבִּים מַצִּיבִים יַבְּיבִי יַבְיּ Soph. 1. 6, et ceux qui se détournent de l'Éternel; une fois avec יוֹ אַרוֹר בָּי ISam. 1. 22, (l'épée) n'est pas retournée en arrière.

II סיגה בשושים Entourer, environner (v. מידן: בשושים): Cant. 7. 3, environne de lis.

ניְתְּכֶרוּ בַּסוּגַר : Cage (סָגֵר m. (rac. נַיְתְּכֶרוּ בַסוּגַר : Ez. 19. 9, ils mirent (le lion) dans une cage.

סוד (de אם conseil) Hoph. Étre conseillé, être instruit : אַבְּלֵּח אַבְּסְר שְׁלֵּטְתוּ II Chr. 3. 3, et voici les choses que Salomon avait été conseillé, instruit (de bâtir); ou de la racine יָסָר.

סוֹר m. 1° Société, assemblée (pour s'entretenir ou pour délibérer) : איר Jér. 6. 11. l'assemblée des jeunes gens; בּסוֹד יָשֵׁיִדים Ps. 111. 1, dans la société des hommes probes ; בסורר שרחקים Jér. 15. 17, dans l'assemblée de ceux qui se divertissaient, ou des railleurs; בסוד עבר לא־רַחרה Ez. 13. 9, ils ne seront point dans l'assemblée de mon peuple. — 2° Délibération, conseil, dessein : באין סוד Prov. 15. 22, sans délibération, sans réflexion; בל-ישָּקה רַעַרִימוּ סוֹד Ps. 83. 4, ils forment des des eins pleins d'artifice contre ton peuple. — 3° Confidence, entretien, intimité, secret : אַשֶׁר נַמְּמִים נַמְּמִים Ps. 55. 15, nous qui eûmes ensemble des conversations familières et agréables; על־מְחֵר סוֹדִי Job 19. 19, tous ceux avec qui j'étais intime ; בְּסוֹר צֵּלוֹתָ Job 29. 4, lorsque la faveur on la protection secrète de Dieu (veillait sur ma tente); סור בי לירַאָּד Ps. 25. 14, la faveur de Dieu est pour ceux qui le craignent; ou : il leur découvre ses secrets ; יִסוֹד אַחֵר Prov. 25. 9, le secret d'autrui.

חורי n. pr. m. Nomb. 13. 10.

DID n. pr. m. I Chr. 7. 36.

וֹחְהָה (בְּלֶּחָם: (סְּתִּד (v. סְּתִּד (בְּלֶּחָם: Is. 5. 25, leurs corps gisaient comme de l'ordure (au milieu des rues) (v. une autre explication à בַּפּרָּחָה).

7. 57. m. Esdr. 2. 54, Neh.

שוה (ע. בְּישָׁהָ Répandre de l'huile sur un corps, frotter, se frotter (d'huile au sortir du bain), oindre : וְאַסְבַּהְ בַּישָּׁהָ בּּישָׁהָן בּבּישָׁהָן בּבּישָׁהָן בּבּישָׁהָן בּבּישְׁהָן בּבּישְׁהָן בּבּישְׁהָן בּבּישְׁהָן בּבּישְׁהָן בּבּישְׁהָן בּבּישְׁהָן בּבּישְׁהָן Dan. 10. 3, je ne me suis point oint d'huile; יְשָׁכֶן לֹא הָסוּהְ בֹּא הָסוּהְ בַּבּישְׁהָן Deut. 28. 40, et (tu n'auras pas) d'huile pour te frotter; ou, pour יְּבָּישָׁהָן tu ne frotteras pas avec de l'huile.

Hiph. Même signification: בַּרְבֵּדְעְ נַבְּטָהְ II Sam. 12. 20, il se lava et se frotta le corps d'huile.

קיפוּגְיה et פְיפּגְיָא chald. f. Nom d'un instrument de musique, cornemuse, tympanon (?), Dan. 3. 5, 10.

קונה n. pr. Sweneh (Syene), ville à la frontière méridionale de l'Égypte, Ez. 29. 10.

Did m. 1° Cheval, coursier: סאס בּרְישׁרְ Exod. 15. 19, le cheval de Pharaon; אָבָיִם Hab. 3. 15, tes coursiers.

— 2° Espèce d'oiseaux: אַבְּיִם שָּבִּיּר Is.

38. 14, comme l'hirondelle et la grue; selon d'autres: סאס grue, et שְּבִּיּר hirondelle, Jér. 8. 7, cheth.

ים חום n. pr. m. Nomb. 13.11.

יוֹכְים לֹא־יִסוּת מְבַּרְעָם Esth. 9. 28, et leur souvenir ne cessera point, ne sera point effacé, chez leurs enfants; אָסָר Ps. 73. 19, ils ne sont plus, ils ont peri; אָסָר יִאַרָּר Is. 66. 17, ils périront tous ensemble.

Hiph. Faire cesser, en finir, perdre, faire disparaître: אָסְאָּ אָדְּאָּ Jér. 8. 13, j'en finirai avec eux, ou: je les perdrai, exterminerai; אָסָהְ מַּלּ Soph. 1. 2, je ferai tout disparaître; אָסָהָ, dans les deux exemples, inf. de אַסָּאָ.

הוח chald. Avoir une fin, s'accomplir: קילוא טַפּיז עַל־וְבוּבּוֹנְינָאַר Dan. 4. 30, la parole s'accomplit dans la personne de Nabuchodonozor.

Aph. Mettre une fin, détruire : אָפָרְיָ מֵלְּכְיָתָא Dan. 2. 44, il détruira tous ces royaumes.

nio n. pr. d'une ville, Deut. 1. 1.

קוֹם m. Fin, extremite: קַּבְּילְיְאָנְיָם מִיּלְ Eccl. 7. 2, la fin de tout homme; קוֹס Eccl. 12. 13, la fin de ce discours, de toutes ces paroles; זוֹס Joel 2. 20, l'extremité de son armée, l'arrièregarde.

קוֹם chald. m. Fin, extrémité : אָיֹטָא Dan. 4. 8, jusqu'à l'extrémité de toute la terre; איָלָהָא פּימָא דִּי בְּּלֶּהָא Dan. 7. 28, la fin du discours.

הְּכְּשִׁץ f. Tourbillon, tempête: יְּבְשֵׁץ סּיּמָּח חובר סיּמָח Job 21. 18, comme la menue paille que le tourbillon emporte; גְּבְבִּב בְּחֵלוֹף Is 21. 1, comme des tempêtes qui traversent le midi; avec m parag.: יְסִיּמְהַרוֹּי יִקְצֵּברִיף Osée 8. 7, îls moissonneront la tempête.

חור (ful. יבסר, בסור) 1° S'écarter, se retirer, s'éloigner, écarter, ôter, être סַעל, מָן disparaitre, cesser. Avec סָעל, סָל, פרוּ מָחֵר מְרַדְּהָרָה: מֵאָחַרָי Exod. 32. 8, ils se sont promptement retirés de la voie (que, etc.); וַאַלּדִוּרם סָר מֵעָלַר I Sam. 28. 15, Dieu s'est retiré de moi, m'a אָפְרִים מַנֵּל יְדוּיָדו ; abandonné Is. 7. 17, depuis le jour de la séparation d'Ephraim d'avec Juda; אל-מַסוּרוּ מאחרי בי I Sam. 12. 20, ne vous éloignez pas de Dieu ; absol.: וְסַרְהֵם וַעֲבַרְהֵם Deut. 11. 16, (prenez garde) que vous ne vous détourniez et adoriez des dieux étrangers; קולל פר Ps. 14. 3, ils se sont tous écartés de la bonne voie, ou : ils sont devenus infidèles; לאַ־חַסוּר מַעַלַרו אָוּלָמוֹ Prov. 27. 22, sa folie ne le quittera pas; ou, 2º pers.: tu ne lui ôtera pas sa folie; לא יַסְרוּ מְּנֵּזוּ Exod. 25. 15, (les bâtons) n'en sortiront pas, on ne les en tirera jamais; יַסְרֵח כָּעָם Prov. 11. 22, (une femme) dépourvue d'esprit, insensée ; וְתַבְּמוֹת לֹא־סָרוּ I Rois 15. 14, mais les hauts lieux ne furent point ôtés, exact. ne disparurent point; יָסֶר עֵּלֹקָה Is. 6. 7, ton péché a disparu, est effacé; יְרַסוּר קריות פיד Job 15. 30, il disparattra par le souffle de sa bouche; סר מָרָאֵם Osée 4. 18, leurs festins ont cessé (v. סֹבָא); une fois avec יַסארוּ בִּד : תַּ Osée 7. 14,

ils s'écartent de moi, ou, de יָּכֵר: ils se révoltent contre moi.

2º Quitter un endroit pour s'approcher d'un autre, s'approcher, se tourner vers, venir, entrer : אַּלְרָתּרּבָּא וְאֵרָאֵר Exod. 3. 3, je veux m'approcher et voir; מִר־מָּרִר יַסְר חֵיָּה Prov. 9. 4, qui est simple qu'il entre ici; רָתְנָה־אָרשׁ כָּר I Rois 20. 39, un homme s'est approché; סָר מֵר־דַשְּׁנֶת I Sam. 15. 32, l'amertume de la mort approche; יָסֶר מְרָזָת סרורים Amos 6. 7, et le deuil de ceux qui sont étendus voluptueusement approchera (v. à מֵרְוֹחֵ ; avec וַמַּלְיםׁרוּ : עַל עליי לחלחם I Rois 22. 32, ils s'avancèrent vers lui pour combattre; avec > : : ונסוירה אל-עיר Jug. 19. 11, entrons dans la ville; סאררו אַלָּר Jug. 4. 18, entre chez moi ; וַסֵר אֵל־מְשׁמְעַהָה I Sam. 22. 14, et qui (comme lui) entre dans ton conseil (v. בְּמָי יָסוּר לְּשָׁאֹל לְשָׁלֹם לָךְ ; (מְשָׁמֵעַת Jér. 15. 5, qui viendra s'informer de ton salut, de ton état? — בַּסֹר בַּמְנַשֵּׂא I Chr. 15. 22, il était maître, c.-à-d. il excellait, en musique (v. שור); ou, de : il instruisait les autres en musique.

Pil.: דְּרְכֵּר סוֹנֵר Lament. 3. 11, il détourne mes sentiers, les rend tortueux; selon d'autres : il les couvre d'épines (v. סְּרָרִם).

Hiph. דַּסִיר, ful. דַסִיר, apoc. דַּטַיר,. 1º Détourner, faire écarter, ôter, éloigner, rejeter, omettre, repousser, destituer, faire disparattre, renverser: Deut. 7. 4, car il בּי־רָסִיר אֶת־בְּקָה מֵאַחֲרַי détournera ton fils de moi, il fera que ton fils m'abandonnera ; לָחַסִיר אָרַם מַצַמֵּירו Job 33. 17, pour détourner l'homme de toute mauvaise action ; נַּהַּכֶּר בָּגָרֵי אַלְכִּטּרַחַה Gen. 38. 14, elle ôta, quitta, ses vetements de veuve; לחסיר אַח־ראֹשִׁי II Rois 6. 32, pour me couper la tête; יַחַסִיר דֵי מִּמְּהָ כָּל־חֹלִי Deut. 7. 15, l'Éternel éloignera de toi toute maladie; אָטָר לא־חַסִיר הִפְּלַתִּי וְחַסְהוֹ מֵאָמִר Ps. 66. 20, qui n'a pas rejeté ma prière, ni détourné sa miséricorde d'auprès de moi ; קיר מְשָׁמָּטִי חָסִיר מְשָׁמָּטִי Job 27. 2, par Dieu l'Eternel qui me refuse justice, ou qui m'ôte les moyens de me justi-

fier; ואָת־הַבְרֵיו לֹא חֵסִיר Is. 31, 2, il n'a pas retiré une seule de ses paroles, il n'en a laissé aucune inaccomplie; לא־חַסִיר הַבַר מְעֹל Jos. 11. 15, il n'a rien omis de tout ce (que Dieu avait ordonné à Moïse); פֵּר אָם־חֵסִירָך חָעִירִים ו הַמְּפְּחָרם II Sam. 5. 6, à moins que tu n'aies écarté, repoussé, les aveugles et les boiteux ; קַמָר הַמָּלְכִים אָישׁ מִמְּלְמִי I Rois 20. 24, éloigne, ou destitue, les rois chacun de leur place, ou de leur poste; הַּסִירֵה מִּגְבִירָת II Chr. 15. 16, il lui ôta son autorité de reine, exact. il l'écarta pour qu'elle ne fût plus reine; וְשֵׁאוּל חֲסִיר אָת־תָאבוֹת ISam. 28. 3, et Saul avait fait disparaître les devins (du pays); חסרה אַת־אַלהַר הַנַּכַר Gen. 35. 2, jetez loin de vous les dieux étrangers; יַיַּסִירוּ אֲבָּיר Job 34. 20, ils renversent le tyran; מָסִיר אָוָט Prov. 28. 9, celui qui détourne l'oreille (pour ne pas écouter). — 2º Avec 3% Faire approcher, laisser entrer : וְלֹא־אַבַח דָיִר לָּחָסִיר אֵלָיו אַת־אַרוֹן יֵי II Sam. 6. 10, David ne voulut pas que l'on amenat l'arche de l'Eternel (chez lui).

סור adj. f. הידיס (part. pass. de סור סור (part. pass. de סור בוסונקה (part. pass. de סור בוסונקה (part. pass. de סור בוסונקה ביסונקה ביסונקה

תור הוא הוא מור מור מור מור m. Rejeton bâtard, branche dégénérée : סירר דעפר נכרייו Jér. 2. 21, des branches dégénérées, une vigne étrangère.

חור n. pr. d'une des portes du temple, II Rois 11.6.

חים ou חים Kal inusité. Hiph. (מיסת, une fois חיסה, Jer. 38. 22; fut. היסה,

קפית Jer. 36. 18; part. מְּפָּית). 1° Exciter, persuader, exciter à faire le mal, séduire, tromper: לְּשָׁאוֹל שבה שבה Jos. 15. 18, elle l'excita, lui conseilla de demander un champ a son père ; ביי יִסִירִקּה אָרִירְה Deut. 13. 7, si ton frère veut te persuader, t'exciter (au mal); אָשֶׁר־יַּחַסָּהָּה אָהוֹ אָרֹזָבֵל אָשֶׁהּוֹי I Rois 21. 25, que sa femme Izebel avait séduit, ou : (le mal) qu'Izebel l'avait excité à faire ; פַּן־יָסִיה אָהָכֵם הִוּקַיָהא Is. 36. 18, qu'Ezéchias ne vous persuade, trompe, point; יִנְכְלֹּהְ לָּךְּ Jér. 38. 22, ils t'ont séduit et ils ont prévalu, ils ont eu du pouvoir sur toi. Avec a Exciter contre quelqu'un, irriter: אם־דֵי חַסִירְוּךְ בִּי I Sam. 26. 19, si l'Éternel t'a excité contre moi. - 2º Repousser, écarter, retirer; avec 72: ינסיתם אלחים פְּנָיני II Chr. 18. 31, et Dieu les repoussa, écarta, de lui (de Josaphat); בְּשָּר־צָּר Job 36. 16, il t'a retiré de la bouche de l'ennemi, ou d'un abime étroit, d'une prison; 🗝 בשמק Job 36. 18, que (Dieu) ne te rejette par un châtiment fort; selon d'autres : qu'on ne te tente par l'abondance, la richesse.

חורת (v. קסארז). Vêtement. Ex. unique: הְרָנִם סְּהְּחֹת Gen. 49. 11, (il lavera) son vêtement dans le sang du raisin.

בְּחַתְכִּנִי אִּחִי Trainer, déchirer : יְּחָתֵכְנִי אַתְּבְּנִי אַתְּבְּנִי אַתְּבְּנִי וּוֹאַ בּוֹרְבְּתַּוְתִּלְּבִי Il Sam. 17. 13, nous abattrons, raserons, le mur en trainant (les pierres) jusqu'au fleuve; יְחַיִּשְׁלֵּבְּיִ Jér. 22. 19, en trainant et jetant (le cadavre); פְּחִבּים לְּמְּחֹב Jér. 15. 3, et les chiens pour déchirer; de là

קרבוֹת f. pl. Des choses qui ont trainé, qui sont déchirées : קלאֵר תַּשְּׁתְבוֹת Jér. 38. 12, des morceaux d'étoffes usés et déchirés.

קרף Kal inusité. Pi. Enlever, balayer, racler: בְּטָרֵיהִי צְּעָרָה בְּעָבָּי Ez. 26. 4, j'en enleverai, ou j'en raclerai, jusqu'à la poussière (j'en ferai un rocher tout nu); de là

אָרְיִי הְּשִׁיתֵים m. Balayures, ordures. Au fig.: מְּחַי בְּאֵוֹם בְּעִרְּיִם Lament. 3. 45, tu nous as mis (au milieu des peuples) comme des balayures, comme un objet de dégoût et de mépris.

קיף Entrainer, ravager: קיף פְּיָּף Prov. 28. 3, une pluie violente qui entraine, ravage, tout.

Niph. Etre renversé, abattu: מַרּבּקּי Jér. 46. 15, pourquoi tes vaillants hommes ont-ils été renversés, abattus? ou: pourquoi ont-ils été entraînés, emportés?

יַסְחַר (fut. יִסְחַר) Aller autour, par– courir (un pays), voyager, spec. pour negocier : סָחרוּ אָל־אָרֶץ וְלֹא יִדְעוּ Jer. 14. 18, ils vont en exil vers un pays qu'ils ne connaissent pas ; ou : ils tournent autour, ils cherchent de tous côté un pays (pour s'y réfugier), et ils n'en connaissent pas ; יצח־דוארץ הסחרו Gen. 42. 34, parcourez le pays, ou trafiquez dans le pays. Part. מַּחָרָת, fem. סֹחֵרָת. Marchand, acheteur, fournisseur: לבֵר לסתר Gen. 23. 16, (de l'argent) qui est reçu, qui a cours auprès du marchand; לחבר השלה I Rois 10. 28, les marchands du roi (v. l'explication de la phrase à ים (מְקְנֵה); סְקְרֵיה Is. 47. 15, les marchands qui avaient trafique avec toi ; הַּבֶּר סֹחֲרֵי בה בּכָרים Ez. 27. 21, ils sont engages dans ton commerce, ils te fournissent des agneaux, etc.; דַּמַשָּׁל סֹחַרְהַן Ez. 27. 18, Damas faisant le trafic avec toi.

Pil. Circuler vite; du cœur, battre fortement, palpiter: לָבֶּר סְתַּרְתָּר Ps. 38. 4, mon cœur est agité, palpite.

קתר ou קתף m. 1° Entrepôt de marchandises, place de commerce : יַּמְיָדּי גַּמְיִר גַּיִּים Is. 23. 3, elle était devenue la ville de commerce, le marché des nations. — 2º Lucre, gain tiré du commerce : אַנְיִילִייִי Is. 45 14, et le gain que l'Ethiopie tire de son commerce.

תְּבֶּחְתָּהְ Is. 23. 18, le gain qu'elle tire de son commerce et le prix de ses prostitutions; en général gain, acquisition: אָפָתְרִיבְּמָּח Prov. 3. 14, il vaut mieux acquérir la sagesse que gagner de l'argent, exact. son acquisition est meilleure que celle de l'argent.

קחה f. Commerce; concr. ceux qui font le commerce: קחה Ez. 27. 15, (les habitants des grandes îles étaient) des commerçants de ta main, c.-à-d. à ta disposition; selon d'autres: ils achetaient les marchandises de ta main, de toi.

חֹהָה f. Bouclier rond. Ex. unique: אָנְה וְסֹחֵרָה אֲנְהוּי Ps. 91. 4, sa vérité est une cuirasse, ou targe, et un bouclier.

הַתְּח f. Marbre noir ou espèce de pierre fine, Esth. 1. 6.

מַלִּים m. pl. (ע. שֵּׁשֵׁ). Ceux qui se détournent (du droit chemin), les pécheurs : בַּשִּׁרִּבְּיִבִּים שָּׁנְאַרִיּדּ Ps. 101.3, je hais les œuvres de ceux qui se détournent du droit chemin.

ים Vieillir : יְסִיב Aboth, et vieillis (sur cette étude).

קרים, pl. סְּיִרִים et סִּיְרִים. Scorie, écume des métaux, alliage, vil métal : יְגוֹי סִינִים Prov. 25. 4, ôtez les scories, ou l'alliage, de l'argent; מַּטְּחֵ סִינִים Prov. 26. 23, écume d'argent, argent impur; בַּסְפַּןְהְיִיְתְּלְּסִוּג Is. 1. 22, ton argent est devenu comme de l'écume, de l'argent non purifié; בִיִּדִּיִלְיִבְּעֵּל לְּסִיג Ez. 22. 18, la maison d'Israel est devenue pour moi comme de l'écume, ou comme un métal vil.

י אְרָגְי Phaie: אָמוּ סְיג לַמוּרָה Aboth, faites une haie autour de la loi.

ְּטְיָחָ m. Nom du troisième mois de l'année lunaire, mai-juin, Esth. 8.9.

קיחול n. pr. Sihon, roi des Amorrheens, Nomb. 21. 21.

י סִימָן מוב : Rituel , un מִימָן Ron signe.

ron. pr. 1° Sin, ville de la frontière orientale de l'Egypte, Péluse (?), Ez. 30. 15. — 2° Désert de Sin, près du mont Sinai, Exod. 16. 1.

קיב' n. pr. Sinaï, montagne celebre par la révélation divine et la promulgation de la loi, Exod. 16. 1: קדר סיני Exod. 19. 11, montagne de Sinaï; מִינְבּר סִינֵי 19. 2, désert de Sinaï.

שִׁינִי n. pr. Les Sinéens, peuple dans le voisinage du Liban, Gen. 10. 17.

סינים n. pr. Sinim, pays très éloigné de la Palestine (peut-être la Chine?), Is. 49. 12.

D'D (keri) Jer. 8. 7 (v. 55), hirondelle.

קרָא n. pr. 1° Sisara, général de Jabin, roi chananéen, Jug. 4. 2. — 2° Esdr. 2. 53.

י ציף Aider, protéger. Pi.: מְּבַיּתְּם בּהְיִבְּה בְּבֹּרְתְּם car le mérite de leurs ancêtres les protége, Aboth.

אָיָס n. pr. m. Neh. 7. 47.

י אַקּאָי PAide, protection: סַּיַּלְקָא דְּלְּשֵׁבֶּיָא Rituel, protection du ciel.

(סגמפונים יה) טַנפּוֹנָלָא.) סֹנפּוֹנָלָא.

ליף des deux genres. 1° Pot, chaudron: על־סִיר חַבְּשֶׁר Exod. 16.3, près des marmites pleines de viande; סִיר Ps. 60. 10, le pot, le vase, dans lequel je me lave; plur.: אָח־חַפְּירֹח Exod. 38. 3, les pots (pour l'usage de l'autel).—2° Épines, toujours au plur.: בְּטִּירִים חַחָּח חַפִּיר מַ פַּרַח חַפִּיר perior des épines qui brûlent sous le pot; סִּרְיִים סְרָבִים Pah. 1. 10, des épines entrelacées; מְּיִרִים Amos 4. 2, avec des hameçons.

קף m. (rac. קבּק:). Foule, multitude: אֶבֶּבֹר בַּמְּהָ: Ps. 42. 5, lorsque je passai au milieu de la foule, accompagné d'une grande troupe. (קס en chald. signifie quantité, nombre.)

קם m. (rac. פָבָּך, avec suff. סָּבוּ). Tente, cabane, tabernacle, demeure,

retraite, tannière (des bêtes): יְצְּשְּׁכֵּנִי אַכְּיִי Ps. 27. 5, il me cachera, m'abritera, sous sa tente (le temple); יְרָיִדּי Ps. 76. 3, son tabernacle est à Salem (Jérusalem); עַּבַּ בַּעְּבָּיִי סְּעִי Jér. 25. 38, il a abandonné sa retraite comme un jeune lion.

קבר אַבְּעֵּח לַבְּרָת Lév. 23. 42, vous demeurerez sous des tentes, sous des feuillées, pendant sept jours; דְּנָתְּמָרָת בָּעָּח לָבָּת נְּבָּע Job 27. 18, comme une cabane que se fait un gardien; רְּנָתְּמָרַת בָּעָּח לְבָּע Job 27. 18, comme une cabane que se fait un gardien; רְּנָתְּמָרַת בָּעָּח לָבָּת לֹבָּת לֹבָּת Amos 9. 11, le tabernacle, la demeure de David tombée en ruines (le temple).

תוֹבֶּע n. pr. 1° Ville de la tribu de Gad, Jos. 13. 27. — 2° Premier lieu de campement des Israélites en sortant de l'Egypte, Exod. 12. 37. — 3° הַּיִּבְּע II Rois 17.30, (cabane des jeunes filles) nom d'une idole babylonienne.

הואסים אַ Tabernacle: ראסים אַן בּנְישׁאָרָם אַר Amos 5. 26, vous y avez porté le tabernacle de votre roi (Divinité), ou de votre Moloch; selon d'autres, rapo est le nom d'une idole; ou, de ספלים est le nom d'une idole; ou, de ספלים obéissance: vous avez prêté obéissance, rendu le culte, à votre Divinité.

בְּיִים n. pr. d'un peuple de l'Afrique, les Suchiyim, Troglodytes (?), II Chr. 12. 3.

 loppé, caché, dans la fureur; יְּהָבֶּטְ אָלָהְ אָבָ 3. 44, tu t'es enveloppé de nuées.

Hiph. אָבְרָתוֹ (Couvrir, protéger; avec et בּ : בְּ בַּרְתוֹ יָבֶּוֹרְ לַּרְּגוֹ Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile; בְּלֵּרְמוֹ Ps. 5. 12, tu les protégeras. Avec בְּעַרְתוֹ (Couvrir tout autour, enfermer: רַיָּבְיִר Job 38. 8, il a enfermé (la mer) par des portes, des digues; בְּיַבָּרְהַ בְּעַרִּר בְּעַרִּר בְּעַרְתוֹ בְּעַרְר בִּערוֹ Ps. 3. 10b 3. 23, que Dieu a enfermé de toutes parts; part.: בְּלֶרְי Jug. 3. 24, il couvre ses pieds, expression décente pour : il satisfait ses besoins.

#Oph. יְסַהְ (v. #Oph. de יָסַהְ.).

קְּכְהְ n. pr. d'une ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 61.

לְבַּלְ Kal inusité. Étre sot, fou (v.

Niph. Agir follement, être impie : אָלְהָאָר II Chr. 16. 9, en cela tu as agi follement; אָבּר אָבר II Sam. 24. 10, j'ai commis une grande impiété.

Pi. Faire parattre insense, rendre vain, déjouer: יְסַבֵּל וְבַּעְּחֵם וְסַבֵּל Is. 44.25, et (c'est moi) qui fais parattre folle, qui convaincs de folie, toute leur science; מַבֶּל־נָא אָּדְרַבְּאַר אֲּדִירוֹפָל II Sam. 15.31, renverse, déjoue, les conseils d'Ahitophel.

Hiph. Agir follement : יוְסְמֵּלְהָּ צְּשׁוּ Gen. 31. 28, tu as agi sottement, peu sagement; יְסְמֵּלְתִּי FSam. 26. 21, j'ai agi comme un insensé.

לְּכֶּל adj. Fou, insensé : שָׁבֶּל Jér. 5. 21, peuple insensé; שָּבֶל Jér. 4. 22, des enfants insensés.

לַבְּל הַשָּׁבֶל הַבְּּיִרוֹמִים רַבִּים : יְהַשְּׁבֶל הַבְּיִרוֹמִים יְבִּים

Eccl. 10. 6, la folie est placée dans de grands honneurs, ou donne de hautes dignités aux fous, aux insensés.

קלְּוֹת בְּסְכְלֹּוּת f. Folie: וְלָאֲחוֹז בְּסְכְלֹּוּת Eccl. 2. 3, et de s'attacher à des folies, à des choses frivoles.

וֹסְכּן (fut. יְסְכּן רִיסְכּן) 1º Profiter, être utile: לַסְבּּרְ יִּבְּרָ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיבִּיבְּי בְּיבִּין 10b 15. 3, discute-t-il, ou se justifie-t-il, par des discours inutiles, qui ne servent à rien? — 2º Avoir soin, remplir une fonction; part.: רְּיִבָּי וַ בַּיבְּי וַ וּבַּרְי בַּיִּבְּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִיי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִיי בְּיבִי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיבְּי בְּיבִיי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבְּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבְּייִי בְּיוֹי בְּיבְּייִי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִּייִי בְּיבִּיי בְּיבְיִיי בְּיבְּיִיבְיי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבִּיי בְּיבְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִייִי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְיבִּי בְּיבִּיבּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבְייי בְּיבִּיי בְּיבְּיי בְּיבִּיי בְיבִּייי בְּיבְּייִי בְּיבְּיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבְּיי בְּיבּיי בְּיבְיי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבּיי בְּיבְּיי בְּיבּיי בְּיבְיבְיי בְּיבִּיי בְּיבּיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי ב

Niph. Être en danger: בּוֹלְבֵע בַּעְבִים Eccl. 10. 9, qui fend le bois est en danger (de se blesser). Dans le Talmud, fréq. בְּבָּע danger.

Pou. part. אָסְמְּרְ Le pauvre: הַרְּטְּמָרְ וּבְּיבְּעָרְ Is. 40. 20, celui qui est trop pauvre pour donner une offrande (en or ou en argent choisit du bois); selon d'autres: l'ouvrier habile qui s'occupe des offrandes.

I קבר Kal inusité (v. קבר fermer).

Niph. Etre fermé, être bouché : יַּפֶּבְרוּ Gen. 8. 2, les sources de l'abime furent fermées; יַפֶּבֵר פִּי דּוֹבְבֵיר Ps. 63. 12, la bouche de ceux qui

Pi. (v. סְבֵּר Pi. et Hiph.). Livrer, trahir: וְסִבּּרְהִי צָּתִּ-מִצְרִים בְּיֵר אֲדֹנִים מְשָׁח Is. 19. 4. je livrerai l'Egypte au pouvoir d'un maître cruel.

publient des mensonges sera fermée.

II סָבֵר comme שָבֵר Gagner quelqu'un, le corrompre par argent : יְּמַבְּרִים צַּלֵּרְיָם Esdr. 4. 5, et ils gagnerent par argent contre eux des conseillers (du roi).

הַבְּתְּ Kal inusité. Hiph. Être attentif. Ex. unique: הַשְּבֵּע וְּשְׁרָאֵל Deut. 27. 9, sois attentif et écoute, 6 Israel!

יבַפַל הָעֶלְרוֹן: m. Panier, corbeille בְּפֵל הָעֶלְרוֹן: Gen. 40. 17, et dans le panier qui était au dessus des autres; סַלִּר הֹרִי verset 16, des paniers à claire-voie (v. הֹרִי).

אָלָּא n. pr. d'un endroit près de Jérusalem, Il Rois 12. 21.

עלְאָ (v. מְלָה) Pou. Equivaloir, être de même prix : מָּמָּיִם בַּמָּה Lament. 4. 2, qui équivalent, qui sont comparables, à l'or le plus pur.

קלֶר n. pr. m. I Chr. 2. 30.

סֶלְיהָ Fouler aux pieds, abattre : סָלִיהָ קרים בַּחְשָּרְהַ Ps. 119. 118, tu foules aux pieds tous ceux qui s'écartent de tes lois; d'autres traduisent : tu méprises, etc.

Pi.: סְלֶּה כֶּל־אַבְּרֵרִי Lament. 1. 15, il a foulé aux pieds, il a abattu, tous mes vaillants hommes.

Pou. Etre du même prix, avoir un équivalent: לא הְסְלָּח מְּבְּטֵח אוֹפְיר Job 28. 16, l'or d'Ophir ne lui équivaut pas, on ne pourrait l'acheter pour de l'or d'Ophir.

קלה Selah! 1° Note de musique indiquant une pause. Ce mot ne se trouve que dans les Psaumes et dans Habacuc. Selon les uns, de לְּבָּי elévation de la voix; selon les autres, d'une racine בּבָּי reposer, se taire: silence, pause.

* 2° Eternellement, perpetuellement, Rituel.

עלו ... pr. m. Neh. 12. 7, סלו ver- . set 20.

מְלּוֹא *n. pr. m.* I Chr. 9. 7, אָשָׁטַ Néh.

קלוא קיל n. pr. m. Nomb. 25. 14. ייל n. pr. m. Néh. 11. 8.

פְלֵּוֹן et חְלוֹן m. (rac. לְּבָלָּב. Ronce, épine: סְלוֹן מַמְאֵר Ez. 28. 24, une épine qui blesse, qui pique; בּי סְלְבִים וְסַלּוֹנִים בּעַלְּנִים בּעַלְנִים בּעַנִּים בּענִים בּענים בּענִים בּענים בענים בעני

רַסְלֵּח (fut. רְסְלֵּח (Pardonner, avec בְּ et sans rég.: רְּסָבְּׁה וְיָּטְּטְ בְּעִּרְ בְּעִּבְּי Nomb. 14. 19, pardonne, je te supplie, le péché de ce peuple; קּבָּרְ בִּירְבָּרְ vers. 20, j'ai pardonné, ayant égard à ta demande; בְּלֵּבְרַיְבְיִנְבֵּר (בְּלִרְבִּינְבֵר Ps. 103. 3, qui pardonne toutes tes iniquités.

Niph. Etre pardonne : נְיִּסְלַּח לָּחָש Lév. 4. 20, il leur sera pardonne.

תְּלֶּחָן adj. Celui qui pardonne : מּיֹבּי Ps. 86. 5, bon et qui pardonne. יְלְחָן מִּלְחָן מַלְחָן adj. Même signif.: סַּלְּחָן לְּיִשְׁרָאֵל Rituel, qui pardonne à Israel.

קליְחָה Ps. 430. 4, auprès de toi est le pardon; plur.: אַליחָה אַלֹּיחָה Néh. 9. 17, Dieu du pardon, toujours prêt à pardonner; מְלִיחִה Rituel, prières d'indulgences.

קלְהָת n. pr. Salchah, ville dans Basan, Deut. 3. 10.

לי לֵיכֵב בְּעֵירֶבוֹית שׁט Ps. 68.5, exaltez celui qui est monté sur les nuces (les cieux).

Pilp. Exalter : סַלְּסְלָּחָ וּתְרוֹמְסָרָ Prov. 4. 8, exalte (la sagesse), et elle t'élè-

vera.

Hithpo: אַיְּסְחוֹלֵל הַפָּנִי S'élever, s'enorgueillir: פּיִדְהָּ מִּסְחּוֹלֵל הְצַנִּי Exod. 9. 17, tu traites encore orgueilleusement mon peuple, ou : tu le foules aux pieds, tu le tyrannises encore (en le retenant de force).

לְּהָר f. Levée de terre, terrasse, rempart, retranchement (de l'assiégeant): רְּשִׁמְּכוּ מִלְּרָה jér. 6. 6, élevez des remparts, faites des contrevallations, autour de Jérusalem; יְשִׁלְּלָה jér. 32. 24, les retranchements, les travaux des assiégeants, touchent à la ville.

אָלָּס m. (rac. אַלָּסָ ou בּאַכָּס). Échelle : אָנָס בּאָכ בּאָרָצָּח הַאָּס בָּאָכ Gen. 28. 12, une échelle appuyée sur la terre.

קבוצר : Paniers (סֵל (v. לַסַ). Paniers עַלְּסְלְּוֹח Jér. 6. 9, comme un vendangeur auprès de ses paniers (qu'il remplit a diverses fois).

שָלֵע: Job 39. 28, (l'aigle) demeure dans les rochers. Métaph.: אַבּיר בַּילְּעִי Ps. 18. 3, l'Éternel est mon rocher; בְּילִינִי Is. 31. 9, son rocher (son roi) dans sa frayeur s'en ira ou disparaitra, ou : dans sa frayeur il (Assour) fuira vers son rocher, se renfermera dans ses forteresses.— '2° Nom d'une monnaie de la valeur d'un demi-sicle, Rituel.

לֵלֵע n. pr. Scla, ville capitale des Edomites (Petza), Is. 16. 1; avec l'art. יוסַלֵּע II Rois 14. 7.

סְלְעָטְ m. Une espèce de sauterelle, Lév. 11.22.

קבף Kalinusitė. Pi. Rendre oblique, tortueux; conduire dans un chemin tortueux, corrompre, pervertir, renverser, perdre : אַגָּלָה אָרָם הְּסָבָּאָר בִּרְבּיּ Prov. 19. 3, la sottise de l'homme lui

קלף m. Perversité, détour, mensonge: הַשְּׁבֶּים הְשָׁבְּים Prov. 11. 3, la perversité des perfides les détruira; הַשָּׁבְּּם Prov. 15. 4, mais si la perversité, ou le mensonge, est sur (la langue) une langue perverse, ou qui ment.

לְלְּקְ מְרִיבָּא chald. Monter, s'élever, sortir de : סְלְּקֶן מִרְיבָּא Dan. 7. 3, (quatre grands animaux) sortirent de la mer; Dan. 2. 29, étant dans ton lit, les pensées s'élevèrent en toi; בִּי סְלִּכְּי מִן לְיִנְהְיָ Esdr. 4. 12, qui sont partis de chez toi.

* Hithp.: propri or propri Aboth, écarte-toi du doute, évite le doute.

קר des deux genres. Fleur de farine: פֿלָת חִשָּׁים Exod. 29. 2, la plus pure farine de froment.

DD m. Aromate, parfum odoriférant: מְּבֹרֶת טַּמִּדְּם בָּרִּם בַּרִּח טַמִּדְם Exod. 30. 7, encens composé d'aromates, de parfums odoriférants.

חַמְבַּר־נְכוּ n. pr. d'un général baby-lonien, Jér. 39. 3.

קרָרָרָ m. (les quatre lettres radicales). Fleur de la vigne: יְתַּשְּׁמָנִים סְּטָּרָר Cant. 2. 13, les vignes (qui sont) en fleur; יְמְשָּׁרָי הַשְּׁמָרֵר Cant. 7. 13, (si) les fleurs s'ouvrent; selon d'autres, יְסָיּנָר caraisins qui commencent à pousser, a se former, le fruit après la floraison de la vigne.

קבף 1°Appuyer; avec בָּלָּם, mettre sur,

imposer (les mains); intrans. s'ap-יָסֶפַּדְ יָרוֹ עֵל־דַוּמָיר : Puyer אוֹסָבּדָ יָרוֹ עֵל־דַוּמָיר : Amos 5. 19, il s'appuie de sa main contre la muraille; יָסָמַךְ יַרוֹ עַל ראָשׁ חַעֹּלָה Lévit.1.4, il mettra sa main sur la tête de l'holocauste; פִּר־סַפַּהָ משָׁח אַת־רַדֵיו עַלְיוּד Deut. 34.9, parce que Moise lui avait imposé les mains; עַלַר סַמְּכַח חַמֶּחָה Ps. 88. 8, ta colère s'est appesantie sur moi. — 2º Soutenir, protéger, fortifier, affermir: יְּצִדְּקָחוֹי דִּיֹא סְפֶּכְּחְדוּי Is. 59. 16, sa justice l'a soutenu. Avec כּוֹפֶהְ דֵי : ל רבל־דוּנְּקַלִּים Ps. 145. 14, l'Eternel soutient tous ceux qui sont près de tomber; ואין סופה Is. 63. 5, nul ne (me) soutenait; סֹמְכֵּר מְצְרֵיִם Ez. 30. 6, les soutions de l'Egypte, c.-à-d. ses alliés. Avec un double accus .: יְדַגַן יְתִירשׁ סְמַכְחִירוֹ Gen. 27. 37, je l'ai pourvu de blé et de vin; ירוּה מִדיבַה הִסְמְבֵנִי Ps. 51. 14, affermis-moi en me donnant un esprit genereux. Part. pass.: סַמּרְהַ לָבוֹ לֹא יִירַא Ps. 112. 8, son cœur est affermi, inébranlable, il ne craindrait point; רצר ו ספרה Is. 26.3, l'esprit ferme (qui a confiance en Dieu); סמוכרם לעד Ps.111, 8, ils sont affermis, immuables, à jamais. — 3° S'approcher : סַבַר מֵלַה־בָּבֶל אַל־יִרוּטָּעַבְם Ez. 24.2, le roi de Babylone s'approche de Jérusalem.

Niph. S'appuyer: נַיְּשְּׁמֵךְ עֲלֵיהָם Jug. 16.29, il s'appuya sur elles; metaph.: אבר פּלִיךְ וְסְמַרְהִי יִבְּשָׁטְ Ps. 71.6 je me suis appuye sur toi des le sein (de ma mère); וו נַּשְּמִבּי יִדְיִנְיִ יִדְיִוּלְיִדִּיּ II Chr. 32.8, le peuple se fia aux paroles d'Ezéchias.

Pi. Soutenir, fortifier, restaurer: מְשְּלֵבּילְי בָּאֲלְשׁרְשׁוֹרִי Cant. 2. 5, fortifiez, confortez-moi, par des gâteaux de raisin.

קְּמֶרְּהָה (que Dieu soutient) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

קָּטֶל et טָטֶב m. (v. פֶּלֶּב Ez. 8. 3, l'image de la jalousie; בְּלַיּטָבֶּל דַּיִּפְנָּאִר Deut. 4. 16, l'image de quelque figure ou de quelque idole; שָׁטֶל דַיִּפֶּיֶל II Chr. 33. 7, l'image de l'idole.

אַסְאָר Kal inusité. Niph. Étre marqué, désigné. Part.: יְסְבָּי וְיִסְבָּי Is. 28. 25, (il plante) l'orge à l'endroit désigné.

סְפֵר Etre saisi de peur, frémir: סָפֵר Ps. 119. 120, ma chair frémit par la frayeur que j'ai de toi.

Pi. Se hérisser: אָפָרָת מְּעַרָּת מְּעַרָּת בְּעַּלְּתְּ 4. 15, les cheveux me dressèrent à la tête, exact. les poils de ma chair se hérissèrent.

קָּיֶלֶ adj. Hérissé: סְּכֶּר לָּכֶּלְ Dér. 51. 27, comme des sauterelles ou des hannetons hérissés.

תְּבְּאָר n. pr. Senaah, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 35.

טַלְכַלְטִ n. pr. Sanballat, satrape du roi de Perse, Néh. 2. 10.

י סְנְרָלַר Cordonnier, Aboth.

קנֶה m. Buisson : קנֶה Exod. 3. 2, du milieu du buisson.

תְּנֶת n. pr. d'un rocher près de Michmas, I Sam. 14, 4.

קניאָה *pr. m.* Néh. 11. 9, avec l'article ק.

ת. pl. Aveuglement, cécité: הבי בַּפְּרְבִרִים Gen. 19. 11, ils les frappèrent de cécité.

תְּחֲרֵיכ n. pr. Sanhérib (Sennachérib), roi d'Assyrie, II Rois 18. 13.

קּבְּטְנְּח n. pr. Sansannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

מַנְּחָנִּים m. pl. Branches : אֹּדְיָה בְּסֵנְּסִיּר Cant. 7. 9, je veux saisir les branches (du palmier).

על אַשֶּׁר־לוּ סְנַפִּיר : יָּתְּ M. Nageoire מַל אֲשֶׁר־לוּ סְנַפִּיר Lév.11.9, tout ce qui a des nageoires.

DD m. Nom d'un ver, d'un artison: יְבַשְּבֶּר וֹאַכְּלֵם סְכּס Is. 51. 8, comme la laine que le ver, la teigne, ronge; exact. le ver les dévorera comme (il ronge) la laine.

סְּכֵי n. pr. m. I Chr. 2. 40.

קטָל (fut. קטָלָה Ps. 18.36, et ta פּּלְטָבֶיה הִטְּבֶּינִי Ps. 18.36, et ta droite me soutient; יְיְטָבֶיה וּבִּאָרָטָה אָנְטְבָּירָה וּבּאָרָטָה וּבּאָרָטָה וּבּאָרָטָה וּבּאָרָטָה וּבּאָרָטָה וּבּאָרָטָה וּבּאָרָטָה וּבּאָרָטָה וּבּאָרָטָה וּבּאַרָטָה וּבאַרָטָה וּבּאַרָטָה וּבּאַרָטָה וּבּאַרָטָה וּבאַרָטָה וּבאַרָטָה וּבאַרטָה וּבאַרטָבְּיה וּבאַרטָה וּבאַרטָבָיה וּבאַרטָבָּיה וּבאַרטָבְּיה וּבאַרטָבְיה וּבאַרטָבְיה וּבאַרטָבְיה וּבאַרטְבָּיה וּבאָרטָבְיה וּבאַרטָבְיה וּבאַרטְבָּיה וּבאַרטְבָּיה וּבאַרטָבָיה וּבאַרטָבָיה וּבאַרטָבָיה וּבאַרטְבָּיה וּבאַרטָבְיה וּבאָרטָבְיה וּבאַרטָבְיה וּבאַרטָבְיה וּבאַרטָבְיה וּבאַרטָבְיה וּבאַרטָיה וּבאַרטָיה וּבאַרטָה וּבאַרטָיה וּבאָּייה וּבאָּייה וּבאָיה וּבאַרטָיה וּבאַרטָיה וּבּייה וּבאָיה וּבאָיה וּבאָיה וּבאָיה וּבּייה וּבאָיה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּיה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבּייה וּבייה וּבייה וּבּייה וּבייה וּבּייה וּבּייה וּבייה וּבּייה וּבייה וּביי

ct dans l'équité; יְסְבֵּר בְּקְטֶּר רְּסְאוֹ Prov. 20. 28, il affermit son trône par la clémence; יְסְבֵּר רְּסְבִּר Ps. 20. 3, et du haut de Sion il te protégera.—Avec בּב Soutenir le cœur, réconforter, restaurer, prendre de la nourriture: יְסְבָּר לְבְבַּר עָבְּרָכְּרָ Gen. 18. 5. et réconfortez votre cœur, reprenez vos forces en mangeant; יְלָבָּר בְּעָבִי יִסְבָּר יְלָבָּר בְּעָבִי יִסְבָּר יִּבְּיִרְתָּר Ps. 104. 15, et le pain qui fortifie, soutient, le cœur de l'homme; une fois sans בּלֵב בּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר וֹבְּרַיְרָת I Rois 13. 7, viens avec moi à la maison et réconforte-toi, et mange.

לאָף chald. Soutenir, assister: מְּסַצִּיִּדִיּן Esdr. 5. 2, et les soutenaient, assistaient.

י קעורָה /. Repas, festin: יַמַל מָחוּכֶּן אַ לְּסְעּוּרָה Aboth, tout est préparé pour le festin.

ק'עף m. 4°Fente, creux, de rocher: קערת פּלַע Jug. 15. 8, dans le creux, la caverne, du rocher; pl.: וּבְּסְעִּמֵּר הַוּפְלָעִים Is. 2. 21, et dans les creux des rochers. — 2° Branche: קוֹב Is. 17. 6, aux branches de l'arbre riche en fruits.

אָבֶּעָ Kal inusité. Pi. Dépouiller, couper; part.: מְּסָבֶּה מָּגָּה Is. 40. 33, il dépouillera, coupera, cette branche.

קשׁנְשׁרִם adj. (v. שְׁנְשִּׁרִם D. Ex. unique. Plur.: סֵנְפֵּרִם שָּׁנֵצְּרִר Ps. 119. 113, je hais les homnies aux pensées équivoques (en matière religieuse), ou: les esprits volages, ou, subst.: les pensées mauvaises, frivoles.

אַסְעָפִּים f. pl. Opinions, pensées, opposées: אַהָּמָּם מַּסְרִים עַל־יְּשָׁתֵּר רַוּשְּׁנִשְּׁים I Rois 18. 21, (jusqu'à quand) sauterez-vous des deux côtés, pour : flotterez-vous entre deux opinions, entre le culte de

Baal et le culte de Dieu? selon d'autres: sauterez-vous sur deux branches? (v. קיניק).

עשנית (ע. שָּעֵּר, wugir; se dit de la mer et des hommes: חַבְּיבְּ חִילֵבְּ וְסְעֵר Jonas 1. 11, la mer est de plus en plus agitée; מַבְּיִר מַעֵּרְה עַבְּיָר וּשְׁבִי Is. 54. 11, pauvre, désolée, agitée, battue de la tempête; יְסְעֵר Hab. 3. 14, ils arrivent comme la tempête, comme le tourbillon, pour me disperser.

Niph. Étre agité : רַּפְּעֵר לַב טֶלֶּךְ־אָרָם Il Rois 6.11, le cœur du roi d'Assyrie fut agité, inquiet.

Pi. Chasser, disperser (comme par la tempête): דְצְּטָצְרֵם עֵּל כֶּלִּרְעוּרִם Zach. 7. 14, je les disperserai parmi toutes les nations

Pou. passif: מָמִץ רְסֹעֵר מְוֹרָן Osée 13. 3, comme la menue paille emportée par le vent hors de l'aire.

עני ח. Tempête, tourbillon: הַפַּער קרוּל הַיָּדְר Jonas 1. 12, cette grande tempête; הְרְדְּפֵּם בְּּבַעְבֶּךְה Ps. 83. 16, poursuis-les par ta tempête.

קבָּף Se frapper la poitrine (en signe de deuil). faire deuil, pleurer un mort, pousser des gémissements : מַלְּיָדָים Is. 32. 12, (les femmes) se frapperont le sein; יְסָבְּיָה Zach. 12.

12, le pays sera en deuil, dans des larmes; בּיִרְשְׁרָאֵל I Rois 14.
13, tout Israel le pleurera; וְסִמְּדִּר לֵּכְי II Sam. 11. 26, elle fut en deuil de son mari, elle le pleura; יְסִמְּדִּר לְמְנֵי II Sam. 3. 31, pleurez au sujet d'Abner, ou devant son corps, à ses funérailles; בְּבִּר לְבָּי Il Sam. 3. 34.
5, ils te pleureront en disant: Hélas! le Seigneur, le Prince!

Niph. Être pleuré: לא יָשָּׁמָּה Jér. 16. 4, ils ne seront point pleurés, on ne les pleurera pas.

קּבָּה (v.קּבָּאַ) Enlever, ôter, perdre, לַבְּקְשֵׁר נְמָשָׁר לָסְמּוֹרָזִה Ps. 40. 15, qui cherchent à m'ôter la vie; דַבָּם אַרד ות אות וויים וויים וויים Is.7.20, et (le rasoir) enlèvera aussi la barbe ; תַּצָּר מִסְפָּת צַיִּרִים נִם־יָטָינ Gen. 18. 23, perdras, détruiras-tu le juste avec le méchant? — 2º Intrans. Etre détruit, périr (v. אָס): חֹסתָם החַסָּס Jer. 12. 4, betes et oiseaux sont détruits; וְסֵפּרּ בֵּקִרים רֶבְּים Amos 3. 45, de grandes maisons auront une fin, seront détruites. — 3°(v. pc.) Ajouter, augmenter: אָס מּנְי שָׁמָר עַל־שָׁטָר Is. 29. 1, ajoutez années sur années, c.-à-d. encore quelques années; לְסְפּוֹהוֹ עֹוֹד עֵל יַרוֹרְאַם יִי Nomb. 32. 14, pour augmenter encore la colère de l'Éternel; Deut. 29. 18, לְּמֵעֵן סְשׁוֹת וְזְרֵיְתוֹ אֶת הַשְּׁבֵאָת pour ajouter (les péchés produits) par la satiété à ceux de la soif, ou: pour perdre l'âme altérée, le juste, avec l'âme enivrée, l'homme dépravé (v. le même exemple à רָנָה (בְּנָה).

19. 15, pour que tu ne périsses dans le châtiment, la ruine, de cette ville.

Hiph.: רְשִׁיִהוֹ רְשִׁיְהַ Deut. 32. 23, je les accablerai de malheurs, exact. j'accumulerai ou j'épuiserai sur eux les malheurs.

י אַפֿוֹג m. Eponge, Aboth.

Niph. S'associer, s'attacher: מְּלְבֶּהֵהוֹ תְּשָׁלָבְ בֹּרְבֵּהוֹת תְּשָׁלִב Is. 14. 1, ils s'attacheront à la maison de Jacob.

Pi.: ক্লুল্ লাভুত্ Hab. 2. 15, toi qui lui présentes, verses, ton outre pour l'enivrer (v. à regn).

Pou. S'assembler:

Tob 30. 7, ils sont assemblés sous les ronces.

Hithp. S'attacher: ¬ rhṛṇṇ raṇṇṇ I Sam. 26. 19, (qui m'empechent) de m'attacher à l'héritage de l'Éternel, d'y demeurer.

rogne, ou des pustules, Lév. 13. 2.

90 n. pr. m. I Chr. 20. 4.

הַיּבְּיִי m. Fruit produit par les grains tombés à terre l'année précédente, ce qui crott de soi-même: קייִבְּיִי וְיִבְּיִי וְיִבְּיִי וְיִבְּיִי וְיִבְּיִי וְיִבְּיִ וְּבִּי וְיִבְּיִ וְיִבְּיִ וְיִבְּיִ וְיִבְּיִ וְיִבְּיִ וְיִבְּיִ וְּבִּי וְּיִבְּיִ וְיִבְּיִ וְּבִּיִ וְּבִּיִ וְּבִּיִי וְבִּיִי וְבִּיִּ וְבִּיִי וְבִּיִּ וְבִּי וְבִּיִי וְבִּיִּ וְבִּיִּי וְבִּיִּ וְבִּיִּ וְבִּיִּ וְבִּיִּי וְבִּיִּ וְבִּי וְבִּי וְבִּיִּי וְבִּיִּי וְבִּיִי וְבִּייִ וְבִּייִ וְבִּיִי וְבִּיִי וְבִּיִי וְבִּיי וְבִּי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבְּיִי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבְּיִי וְבִּיי וְבִּיי וְבִייִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבִּיי וְבְּיי וְבִּיי וְבְּיי וְבִּיי וְבְּיי וְבְייִי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי בְּיִי בְּיי וְבְייִי וְבְּיי בְּייִי וְבְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי וְ בְּייִי בְּייִי וְבְּייִי בְּייִי בְּייִי וְיִי בְייִי בְּייִבְיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִבְיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּי

קפּינָה m. Vaissean, navire : יַרְשָּׁבִּי יַרְשָּׁאַ Jon. 1. 5, le fond du navire.

יְּבְּיִר m. Saphir. Plur. בְּבְּיִרָם Cant. 5. 14, (entouré) de saphirs.

קלא הַשַּׁלּ מִים: m. Coupe, vase : מְלֹא הַשַּׁלֶּל מִים Juge. 6. 38, un vase plein d'eau.

المَّاتِ (fut. مُوَّدِ) 1° Couvrir, revêtir, de lambris; lambrisser: جُهُوتِہ مِحِدِتِه مِعَدِّب Agg. 1. 4, de demeurer dans vos maisons lambrissées; יַיְּסְפּוֹרְ אָדְּדְתַּבְּיִת וּבְּיִת I Rois 6. 9, il recouvrit le temple de planches. — 2º Réserver: אָבְיִת רְבָּיִת הַבְּיִת מָבְיִת בְּיִת Deut. 33. 21, la part qui lui est réservée par le législateur (v. à l הַּלְּבָת).

אָפָּיִת ה. Couverture, plasond: תַּיְּבְּיִרוֹיה I Rois 6. 15, jusqu'au haut des murailles qui touchent au plasond.

קפָּף Kal inusité. Hithp. (v. אָפָ). Demourer sur le seuil d'une porte : אַלְּדָּר אֵלֹדָר Ps. 84. 11, être, me tenir, sur le seuil de la maison de mon Dieu.

רַסְּפַּׁרָ, fut. pappy) 1° Frapper : שמשם בששים לעום Job 34. 26, il les frappe comme les impies, les méchants, ou : il frappe les méchants à leur place, dans leur demeure. Fréq. avec מפרם Frapper des mains, signe d'impatience, d'étonnement, de mépris : יַיְסָפֹּק אָת־כַּפָּייוּ Nomb. 24. 10, il frappa des mains (de colère); סָמָּקוּ עֵלֵיהָ נַמַּיָה Lament. 2. 15, ils frappent des mains au sujet de toi (d'étonnement). Une fois sans מַשַּרָם: ברנים יסשום Job 34. 37, au milieu de nous il frappe (des mains pour s'applaudir); סַּמְּקְתִּד עֵּל-יַרָדָ; Jér. 31. 19, j'ai frappé ma cuisse (de douleur, de désespoir); de même: סָּמֹסְ אֱל־יַרֶדָּ Ez. 21. 17, frappe-toi la cuisse (dans ta douleur). — 2º Se rouler, se renverser: וַסְמַּק מוֹאַב בְּקִראוֹ Jer. 48. 26, Moab se roulera dans ce qu'il aura vomi (comme le fait un homme ivre), ou : il sera abondant en rejetant son vin, il vomira abondamment (v. ເວັນວຸ).

'Pi. Donner abondamment, pourvoir: בּּרְבֵּים Rituel, il a pourvu à nos besoins.

*Hiph. Suffire : אֵדן אָס מַסְמִּיכִּים Rituel, nous ne suffirions pas.

" PPP m. Doute, Aboth.

אָמְלְאֵׁרְה . Suffisance, biens : מְמְלְאֵׁרָה Job 20. 22, malgre l'abondance de tout ce qui lui est nécessaire, de ses biens.

יִסְפּׁר (fut. יִסְפּׁר מַ יִּרְים (fut. יִּסְפּׁר יִיסְפּׁר Ps. 87. 6, l'Éternel

inscrivant les peuples sur la liste écrira (tel y est né). Part. אים בּבּרינים (tel y est né). Part. אים בּבּרינים (tel y est né). Part. אים בּבּרינים בּבּרינים וּבְּבּרינים בּבּרינים וּבְּבּרינים בּבּרינים בּברינים בּבּרינים בּבּרינים בּבּרינים בּבּרינים בּבּביים בּבּרינים

Niph. Etre compté : יְלָאַ יְּפֶּמֵּי מֵּרֹב Gen. 16. 10, (sa postérité) ne pourra pas être comptée, tant elle sera nom-

breuse.

Pi. 1° Compter : אַסְפֶּר בַּל-עַצָּמֹרָדי Ps. 22. 18, je puis compter tous mes os; Job 38. 37, qui מִיירִסַפֵּר שִׁחַכִּים גַּחַכְּכַּח peut compter les nuées dans sa sagesse? selon d'autres : qui a rendu par sa sagesse les nuées brillantes, pures comme le saphir (v. סְפִּרר)? — 2º Raconter, annoncer, publier, faire connaitre : אַבוֹיחֵינוּ סְפְּרוּ־לֵנוּ Ps. 44. 2, nos pères nous ont raconté; נַיָּסְפֵּר פַּרְעֹח לָחָם אַז־דַוּלמוֹ Gen. 41. 8, Pharaon leur raconta son songe; פר יָסָפַר צִיִּלְתָדָּה Ps. 71. 15, ma bouche annoncera ta justice; הַשַּׁמָיִם מְסַפְּרִים מְבוֹיד־אֵל Ps. 19. 2, les cieux racontent, annoncent, la gloire de Dieu; אַסַפּרָה שָׁפָהָ לָאָדֵר Ps. 22.23, j'annoncerai, je ferai connaître, ton nom à mes frères; אַרָּטְפָּרָה אַר רָאָה יַרְטַפְּרָ Job 28. 27, alors il vit (la sagesse) et il l'a fait connaître, ou : il l'a écrite comme règle, loi. - 3° Dire, parler : וֹפַער אָהָת לְמַעַן הִאָּדָּק Is. 43. 26, parle pour te justifier; אַסְפָּרָת כְּבוֹ Ps.73.15. je veux parler ainsi (comme les impies); יַסְפָּרוּ לִּטְמוֹן מּוֹקְשָׁים Ps. 61. 6, ils confèrent ensemble, se concertent, pour dresser des piéges; מַז־לָּהָ לָסָפֵר הָיָקָד Ps. 50. 16, pourquoi te méles-tu de parler de mes lois, de mes préceptes, ou de les annoncer?

Pou. Étre raconté, être publié : Job 37.20, lui sera-t-il

rapporté ce que je dirai, ou : le lui rapportera-t-on pour que je parle? אָטָר לֹאָרָס Is. 52. 15, ce qui ne leur avait jamais été raconté; דַּיְסְפָּר דַּיִּסְפָּר Ps. 88. 12, ta miséricorde est-elle annoncée, célébrée, dans la tombe?

קברי חשם הא. (v. קסף part.). Écrivain, secrétaire: מְּבֵירְ חַשְּלֵּהְ Esth. 3. 12, les secrétaires du roi; אַבְּבָּא חַשַּׁה Il Rois 25. 19, Jér. 52. 25, le secrétaire chef intendant de l'armée, chargé ' recrutement et de l'instruction des soldats; selon d'autres: le secrétaire du chef de l'armée; הְבֵירִ חַפֹּתַר הַבְּרֵי Esdr. 7. 11, à Esra, pontife et docteur, qui enseigne les commandements de Dieu.

הביים ה. chald. 1° Écrivain, secrétaire: לְשִׁיםְשִׁי סְּמְרָאּ Esdr. 4. 8, et Simsaī le secrétaire. — 2° Scribe, docteur de la loi: סְמַר דָּרָא דִּרֹבְאַלָּה שְׁיַבְיּא Esdr.7.12, (à Esra) docteur très savant de la loi, du Dieu suprême.

סְפַרִים .pl. סָפַרִים , מָפָרִים , pl. סָפַרִים , const. ספרי). 1º Ecriture (lettres de l'alphabet) : וּלְלַפְּדֶם סַפָּר וּלְשׁוֹן בַּשִּׂרִים Dan. 1. 4, de leur apprendre l'écriture et la langue des Chaldéens; יַדֵע סָמַר Is. 29. 11, 12, connaître l'écriture, savoir lire. – 2º Ce qui est écrit, acte, contrat, registre, lettre : וְסַמֵּר מַּחַב אִישׁ רִיבִי Job 31.35, et que mon adversaire rédige son écrit, écrive sa requête; מַּמַר מָּרִיתָת Deut. 24.1, écrit, lettre, de divorce; ropan Jér. 32. 11, le contrat de l'achat; יתולוי הואל Jer. 32. 14, ce contrat ouvert, non scellé; סַמֵּר חַיַּחָט Néh.7.5, un registre généalogique; פַּקָר הַיָּכָר הַיָּמָרם I Rois 14. 19, le livre des évenements des jours, la chronique, l'histoire; ניְכְחֹב הָיָד סַמָּר אֶל־רוֹאָב II Sam. 11. 14, David écrivit une lettre à Joab. -ששות ספרים הרבה Eccl. 12.12, faire beaucoup de livres; הַיָּמִר הַחּוֹרָה ndin Deut. 28. 61, dans le livre de cette loi; מְנְלֵּח־מַפְּר Ez. 2. 9, un livre roule; "po Is. 29. 18, le livre, pour : la sainte Ecriture; de même בַּּשְּׁמָרִים Dan.

9. 2, dans les livres saints; מַשַּשֶּׁר הַיִּדִּים Ps. 69. 29, du livre des vivants (ouvert devant Dieu); מְּחַנִּי נָא מִּמְּמְרָךְ אֲשָׁר בָּא Exod. 32. 32, efface-moi de ton livre que tu as écrit (du livre de vie).

וְסִפְרִין מְּתִּיתוּ: יְסִפְרִין מְתִּיתוּ: Dan. 7. 10, et les livres sont ouverts; בנית סִפְרַיָּא Esdr. 6.1, dans les archives.

אַרְיֵר חַּפְּקָר m. Dénombrement : אַרְיֵר חַפְּקָר II Chr. 2. 16, depuis le dénombrement.

קּבְּף n. pr. Sephar, ville dans l'Arabie, Gen. 10. 30.

קבר n. pr. Sepharad, province inconnue où furent exilés des habitants de Jérusalem, Obad. 20. En hébreu moderne סַפָּרַר signifie l'Espagne

קּרְרָה (. Livre : חַרְּלָא בְּסִמְּרֶתְּל Ps. 56. 9, tout cela n'est-ce pas écrit dans tou livre ?

קפּרָה (usité seul. au pl.). Nombre: Ps. 71. 15, car je n'en sais pas le nombre, je ne puis les compter.

קפַרְיֵים n. pr. d'une ville assyrienne d'où des colons sont venus en Samarie, II Rois 18. 34, סְפַּרְיִים II Rois 17. 31, les Sépharvéens.

ກາງອຸດ n. pr. m. Néh. 7. 57, Esdr. 2. 55.

תְּשְׁרֵיר (ע. שְׁקוֹר (v. מֶּקַר (v. מֶּקַר)) Action de cligner: הָסְקוּר צָּיִן Rituel, par le clignement des yeux, c.-à-d. par des regards impudiques.

* פְקִילֶה f. Le supplice de la lapidation, Rituel.

בּאָר מְצָם וּסְקַלְנִי : בּאַר מְצָם בּאָר בּאַר Exod. 17. 4, il s'en faut de peu qu'ils ne me lapident. Suivi de בָּאָבָנִים Deut. 13. 11, et fréquemment

Niph passif. Étre lapidé : סְׁקוֹל יִשָּׁקֵל בּישׁוֹר Exod. 21. 28, le bœuf sera (lapidé) tué à coups de pierres.

Pi. 1º Attaquer à coups de pierres : ניספל הַאַנְנִים אַח־הָּוִר II Sam. 16. 6, il jeta des pierres à David. — 2º Sens opposé. Oter les pierres : ייספל וויספל בייספל גונים אַנּים אַנִּים אַנּים אָנִים אָנִים אָנִים אַנּים אָנִים אָנִים אַנּים אַנּים אַנּים אַנּים אַנּים אַנּים אַנּים אַנּים אָנּים אָנִים אָנִים אָנּים אַנּים אַנּים אַנּים אַנּים אַנּים אַנּים אָנִים אַנּים אַנּים אַנּים אָנִים אַנּים אַנ 2, il ôta les pierres (de la vigne); אָבְּרָ 62. 10, ôtez-en les pierres. Pou. Étre lapidé: מַשֵּל נְבִּוּף I Rois 21.

18, Naboth a été lapidé.

ר adj. (f. רְּסְרָה , rac. ספּר ou סְּרָה). Triste, chagrine, de mauvaise humeur: סֵר וְּיָבֶּל I Rois 21. 4, triste et irrité, indigné; חָרָה בְּיִרְה רְּיִדְרָּ בְּיִר vers. 5, d'où te vient (cet esprit triste) cette tristesse?

סָרֶבּים: Ez. 2. 6, des ronces, ou des rebelles.

קרְבְּלין m. pl. chald. Nom d'un vêtement : בְּסֵרְבְּלֵיתוּן Dan. 3. 21, dans de larges culottes, ou dans leurs manteaux.

סְרְבּוֹן n. pr. Sargon, roi d'Assyrie, Is. 20. 1.

חָרֶר n. pr. Sered, fils de Zabulon, n. patron. סְרָהָּר Nomb. 26. 26.

קרה (rac. סבר ou סבר). 1° Defection, révolte, violation (de la loi): Deut. 13.6, il a parlé pour הַבֶּר־סֶרָח צַל־יֵר vous détourner de l'Eternel, exact. il a prêché la révolte, la désobéissance מובה לַאַשָּׁר הַעֲמִיקה סָרָח Is. 31.6, revenez vers celui dont (les enfants d'Israel) se sont complétement détournés, ou se sont détournés par une profonde malice; חוסיתו Is. 1. 5, vous qui vous révoltez, qui vous détournez de Dieu, de plus en plus; בי סָרָת בּוֹ סָרָת Deut. 19. 16, pour témoigner contre lui d'une violation, d'avoir violé la loi; ou : מַרַח témoignage qui s'écarte de la vérité, un faux témoignage. — 2º Action de cesser, de finir : מַבֵּח בַּלְתִּר סַרָח Is. 14. 6, une plaie ou des coups sans fin.

סְרָה n. pr. d'une citerne ou d'un puits, II Sam. 3. 26.

בְּרִים S'étendre nonchalamment : בְּרָים S'étendre nonchalamment : Amos 6. 4, qui sont étendus mollement sur leurs lits; יְרִידּי Ez. 17. 6, et devint une vigne très étendue. — S'étendre outre mesure, pendre avec ampleur, couvrir amplement: בְּלְיִי וְּבְּשִׁיבֶּי Exod. 26.12, (la moitié de la couverture qui est de trop) pendra sur le derrière du taber-

nacle; סרותר מכולים Ez. 23. 15, des turbans de différentes couleurs et pendants. — 'Puer, se corrompre : מיני Aboth, 3. 1, une goutte corrompue (v. Niph.).

Niph. Etre corrompu, galé; au fig.: μρορή προρή Jér. 49. 7, leur sagesse

s'est gatée, s'est perdue.

תְבֵּח חִיכִּח m. Ce qui pend, ce qui dépasse: וְסָרֵח וְעֹבֵּרְ בְּבַרֵח וְעֹבֵּרְ Exod. 26. 12, la partie des tapis qui dépasse, qui est superflue.

לְרְשׁוּ (comme מְרִיוֹן) Cuirasse : לִּרְשׁוּ לִּרְשׁוּ Jer. 46. 4, revelez-vous de vos cuirasses.

קרְכִּין m. pl. Ministres ou princes à סְרְכִּין הְלָחָתוּ des rois de Perse : סְרְכִּין הְלָחָתוּ Dan. 6. 3, trois ministres ou princes.

יַמְרְעָפָּה (v. סְּעַפָּה). Branche: יַמְרְבֶּרְנָּח בַּרְצָּמּרְרוּ Ez. 31. 5, ses branches s'étaient multipliées, avaient poussé fortement.

קרָם (ע. קרָם) Ex. unique. Pi. Brûler: הְּטָּאוֹ הִּוֹדוֹ הְּטָּרְםּוֹ Amos 6. 10, son proche parent l'emportera et le brûlera, ou: et l'arrachera, le sauvera, du feu, de l'incendie; selon quelques-uns: יווֹים son oncle paternel, יוֹדְים ou son oncle maternel.

תְּפְּר m. Nom d'une plante sauvage:

क्ष्मा रहारा Is. 55. 13, à la place de l'ortie.

יְּחֶרְיּי m. Hiver : הַּפְּּדִי עָבָר Cant. 2. 11, l'hiver est passé (cheth. הַפְּרָּדִי).

n. pr. Sethur, fils de Michael, Nomb. 13. 13.

Niph. Être bouché, fermé: בְּיבְּצִים אָנְיִּאָם Néh. 4. 1, que les brèches commençaient à être fermées, réparées.

Pi. Boucher: ਫ਼ਰੋਜ਼ ਫ਼ਰੋਜ਼ Gen. 26. 15. les Philistins les bouchèrent.

רְּהְיִהְיּה Kal inusité, excepté יְהְסְּהְיּ Prov. 22. 3, cheth., il se cache, se met a couvert. Keri יְהָיִה Niph. prét.

Deut. 7. 20, qui se cachent devant toi: של מחדר מלפני Jér. 16. 17. (leurs voies) ne sont pas cachées devant moi. Part .: וווס ביי אלודים Deut. 29. 29, (la connaissance) des choses cachées, ou le châtiment des péchés secrets, appartient à l'Éternel notre Dieu; minore Ps. 19. 13, absous-moi des fautes cachées; יָנְסָבְּירָהִי בְשֵּׁיְרֵח I Sam. 20. 5, je me cacherai dans un champ; maso ארדא נכמארז Nomb.5.13.et au il demeure caché, qu'il demeure un secret, qu'elle s'est souillée, ou : qu'elle se soit cachée pour commettre l'adultère ; בַּשָּׁבֶר נָסְבָּוִים Is.28.15, et nous nous sommes réfugiés dans le mensonge, le mensonge nous a protégés; יטרום ראבה ריפה נסתור Prov. 22. 3, l'homme avisé voit le mal et se met à couvert (v. Kal); יאם ישניי מיני Amos 9. 3. s'ils se dérobent à mes yeux; יאַמָדְרָד מְּשָׁךְ לֹאֵ־וְטְהַרָּח Ps. 38.40, mes gémissements ne te sont pas inconnus.

Pi. Cacher: তুল্ল তুলা Is. 16. 3, cache, protége, les exilés.

Pou. passif: τριφορ ρου. 27. 5, qu'une amitié cachée, secrète.

Hiph. 1° Cacher, couvrir, tenir secret: קַּמָתר בָּבֶר Prov. 25. 2, de cacher les choses; לַּסְתָּר עַצָּה Is. 29. 15 (pour , pour cacher (leurs) desseins; ביסתר משׁח פַּנִיד Exod. 3. 6, Moise se ecouvrit la face; פְּבָּהִיר אָבָר מְשָׁנִיּר ו אַרד יַוּבֶּבֶר יַוּשָּׁד I Sam. 20. 2, pourquoi mon père me cacherait-il cette chose? Avec מַרָּם Détourner la face : רכמסתור וו מנים כענט Is. 53. 3, comme quelqu'un dont on détourne la face, qu'on n'ose pas regarder; פַּנֵי לֹא הַסְתַּרְהִי Is. 50. 6, je n'ai pas dérobé ma face (aux insultes). — De Dieu : חַּסְהַיר פַּטֵּד בָּל־רַצֵּח Ps. 10. 11, Dieu a détourné son visage, il ne verra jamais rien; non Ps. 51. 11, détourne ton visage de mes péchés, ne les regarde pas, pardonne-les; אַל־מַּסְבֶּר פָּנֵיךְ הָשָּנִי Ps. 27. 9, ne détourne pas ta face de moi, ne sois pas irrité contre moi ; יְתְשׁוֹצְיִרְיָבֶם Is. 59. 2, vos péchés יוֹסְחִירוּ פָּנִים מִעָּם lui ont fait détourner le visage de vous ;

de même : אָמְעָּר וְאָמְצֹּהְ Is. 57. 17, je me détournais de lui et j'étais irrité.

2ºAbriter, protéger: אָבְּיִלְיִּהְיּ Ps. 17. 8, couvre-moi sous l'ombre de tes ailes; מַקְּהִירֵיִי מְּפֹּוֹר מְרֵיִנִים Ps. 64. 3, protége-moi contre le conciliabule, ou contre les desseins, des méchants.

Hithp. Se cacher: יְּדֶּי מְּחַמְרֵּ מִיְּמָ אַרְ מִּאָרָם אָרָם אַל אָרָם אַל פּרָם אַר פּרָם וּ I Sam. 23. 19, David se tient caché parmi nous; אַבֶּרְ אַרְם אַל מְּחָבְּי וּ וּאַבּן אַבְּרָ אַרְם אַל פּרָם וּ Is. 45, tu es un Dieu qui se cache; בּרְיבִי הְּחָבְּיה וּ וּבְּיִי הְּחָבְּיה וּ וּבִּיי הְּחָבְּיה וּ וּ בִּייִר הְּחָבְּיה וּ וּ בַּיִּי הְּחָבְּיה וּ וּ בַּיִּר הְּיבְּיה וּ וּ בַּיִּר הְּחַבְּיה וּ וּ בּיִבְי הְּחָבְּיה וּ וּ בְּיבְי הְּחָבְּיה וּ וּ בְּיבְי הְּחָבְּיה וּ וּ בְּיבִי הְּחָבְּיה וּ וּ בְּיבִי הְּחָבְּיה וּ וּ בְּיבִי הְּחָבְּיה וּ וּ בּיבְי הְּחָבּיה וּ וּ בּיבְי הְּחָבּיה וּ וּ בּיבְי הְּחָבּיה וּ וּ בּיבְי הְּחָבְּיה וּ וּ בּיבּי הְּחָבְּיה וּ וּ בּיבּי הְּחָבְיה וּ בּיבּי הְּחָבְּיה וּ בּיבּי הְּחָבְּיה וּ וּ בּיבּי הְּחָבְיה וּ וּ בּיבּי הְּחָבְּיה וּ בּיבּי הְיִבְּיה וּ בּיבּי הְיבִּיה וּ בּיבּי הְיבִיה וּ בּיבּי הְיבּיה וּ בּיבּי הְיבְּיה וּ בּיבּיה וּבּיה וּ בּיבּיה וּבּיה וּבּיה וּ בּיבּיה וּ בּיבּיה וּ בּיבּיה וּ בּיבּיה וּ בּיבּיה וּבּיה וּ בּיבּיה וּ בּיבּיה וּ בּיבּיה וּ בּיבּיה וּ בּיבּיה וּבּיה וּ בּיבּיה וּבּיה וּ בּיבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּ בּיבּיה וּ בּיבּיה וּבּיה וּבּיה וּיביה וּבּיה וּייה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּ בּיבּיה וּבּיה וּבּייה וּ בּיבּיה וּבּיה וּ בּיבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּ

תְּחְים chald. Pa.1°Cacher. Part. pass.: בּבְינְתּח זְשׁם Dan. 2. 22, et les choses cachées. — 2° Détruire: הַבְינָת זְשָׁם Esdr. 5. 12, il détruisit ce temple.

מַתְּר m. (avec suff. מְּחָרִי). 1° Ce qui est caché, secret : דְּבָר־סֵּלְיר לִי Jug. 3. 19, j'ai un mot en secret; יְלָּחֶם מְּחָרִים Prov. 9. 17, et le pain (pris ou mangé) en secret; בְּסֵלֶר תְּדֶר I Sam. 25. 20, dans la partie cachée, éloignée de la montagne, ou dans ce qui est caché par les montagnes, c.-à-d. dans la plaine

(entre les montagnes); שַּׁמַת בְּּמָתַר Deut. 27.15, qui met (l'idole) dans un lieu secret; מַלֵּינְשִׁיִר בַּטְּחֵר רַעֵּדִנּ Ps. 101.5, celui qui calomnie son prochain en secret. -2º Enveloppe, couverture, voile: בַּבִּים שמר Job 22. 14, les nuages sont une enveloppe pour lui, l'empêchent de voir; יַסְתֵר פָּנִים רָשִׁים Job 24.15, il se couvre, cache, le visage, ou : il fait (de la nuit) un voile pour son visage, ou : il met un voile sur son visage; אעקה בסחר רעם Ps. 81.8, je t'ai exaucé du milicu de la tempête, des nuées qui m'enveloppaient. - 3º Protection, retraite, asile: אַתּוּז פָתֵר לָּר Ps. 32.7, tu es ma retraite; ישב בסחר עליון Ps. 91. 1, celui qui est placé sous la protection du Très-Haut; והירסתר למי Is. 16. 4, sois pour eux une retraite; יַסְתֵר מַיִם יִשְׁשׁם Is. 28.17, les flots emporteront l'abri, ce qui servait d'asile.

קרָרָה f. Protection: יְתָּר בְּלֵּיכָם סְתְּרָח Deut. 32. 38, qu'il soit pour vous une protection.

קרִר n. pr. m. Sithri, fils de Ouziel, Exod. 6. 22.

ע

I אין m. (rac. נבבר). Terme d'architect.: ינְבּהִיִּים וְעָבּ I Rois 7. 6, et les colonnes et les grosses poutres; selon d'autres: et les architraves ou les corniches, v. Ez. 41. 25; plur.: הַוֹּעְבָּים 41. 26, et les poutres ou les corniches; ce dernier peut être d'un sing. ביב.

II אל des deux genres (const. בא פל בא, pl. עובר (עובר , const. עבר , rac , r

עבר (fut. בֵעבֹד, v. plus bas Hoph.)

1° Travailler : יַמִּים חַעָבֹר Exod. 20.9, tu travailleras pendant six jours; ביבר Eccl. 5. 11, celui qui travaille; avec le reg. dir.: לבָּדֶר מְשָׁמִים ls. 19. 9, ceux qui travaillent en lin; לעבדר חערר Fz. 48. 18, ceux qui travaillent pour la ville, qui aident à sa reconstruction. Souvent cultiver, labourer: לבַר אַרַמָּהוֹי Prov. 12. 11, celui qui cultive, laboure, sa terre; בַּנְרַשָּׁרֵן לְעָבְרַ Gen. 2. 15, il le placa dans le jardin d'Eden pour qu'il le cultivât; פַּרָפִים חָפֵע וְעָבַרָת Deut. 28. 39, tu planteras des vignes et tu les cultiveras. — בַבֶּר ת Travailler avec : לא חַצַבֹר מָבָכֹר שׁוֹרָה Deut. 15. 19, tu ne laboureras pas avec le premier ne de ton bœuf. - Faire travailler quelqu'un, lui imposer un travail, l'assujettir : לאַ־חַעָבֹר בּוֹ עַבֹרָח עַבָּר Lev. 25. 39, tu ne le contraindras pas à faire le travail, tu ne lui imposeras pas le trayail d'un esclave; בַּרֶבֶּרוּ רַעָבֹר רָוּנָם Jér. 22. 13. qui fait travailler le prochain gratuitement; לעלם בַּרָשם הַעברוּ Lév. 25. 46, vous pourrez les faire travailler, les garder comme esclaves à perpétuité; de même avec le rég. dir.: רַעַבַרוּם Gen. 15. 13, ils les accableront de travaux, ils les réduiront à l'esclavage, ou: ils (tes enfants) serviront les Egyptiens.

2º Servir (travailler pour un autre): אַטָּר עַבַרָמִי אֹתָה בַּחָן Gen. 30. 26, pour lesquelles je t'ai servi; avec ; יעם ,למני ,ל למר אנר אעבד II Sam. 16. 19, qui est celui que je viens servir; בַּאַטֵּר עֲבַרָתִּר לִּפְנֵי meme verset, comme j'ai servi ton père; ער־שָׁנֶת הַיּבֶל רַעֲבֹר עִבָּר Lév. 25. 40, il te servira jusqu'à l'année du jubile; avec double reg. dir.: אַמָּה יַדַיִּנָה אָר אָטֵר עַבְּדָחָיךְה Gen. 30. 29, tu sais de quelle manière je t'ai servi, exact. ce que, c.-à-d. les services que, je t'ai rendus; avec וְעַבְדוּ בוֹ גוֹיִם רַבְּים : בּ Jér. 27. 7, (jusqu'alors) de nombreux peuples le serviront, ou : (alors quand son temps sera venu) de nombreux peuples le soumettront, l'assujettiront; בל-חובבר תאבול מוער Nomb. 4. 37, tous ceux qui servaient dans la tente d'assignation, ou par rapport à la tente, etc. — Servir un peuple, un roi; lui être assujetti: עברו אַז־פְּדֵרְלָעֹמֵר Gen. 14. 4, ils furent assujettis à Chodorlaomer ; יעברו פערים אשארה Is. 19. 23, l'Égypte sera assujettie à l'Assyrie; מַרָדר לְפֶס עֹבֶר Gen. 49. 15, il s'est assujetti à payer un tribut (v. à op). - Servir Dieu, une divinité; l'adorer, lui rendre un culte : עברו אַרדיי בּיִראָת Ps. 2. 11, servez l'Éternel avec crainte; וַיַּעַבְרוּ אָת־תַּבְעַלִּים Jug. 2. 11, ils adorèrent les idoles de Baal; avec לַצָבֹר לַאלְחָים אֲחַרִים : לָ Jér. 44. 3, de servir des dieux étrangers. Absol.: אָבריִשְׁמִעּוּ וְיַעֲבֹרוּוּ Job 36. 11, s'ils écoutent et servent (Dieu). -Honorer Dieu par des offrandes : יציבותם לא־מיע מהדינעבד אחדיי Exod. 10. 26, nous ne savons ce que nous devons offrir à l'Eternel. De même : וַעַבְרוּ זַבַרוּ וּמְנְחֵוּת Is. 19. 21, ils offriront des sacrifices et des oblations.

Niph. Etre travaillé, être labouré: Niph. Etre travaillé, être labouré: Deut. 21. 4, (une vallée) qui n'aura jamais été labourée; que respecté labourées; אַמֶּר לְּמִּרַוֹּתְם Eccl. 5. 8, le roi même est assujetti aux champs (parce qu'il en tire son entretien), ou: il est honoré et respecté (de ses sujets) à cause des champs (qui lui fournissent de quoi nourrir les autres).

Pou. 1º Étre travaillé, être labouré: אָטֶׁר לֹאִרעָבֵּר Peut. 21. 3, (une génisse) avec laquelle il n'aura pas encore été travaillé, qui n'aura point encore travaillé, porté le joug. — 2º Étre imposé du travail : אָטֶר אָטֶּר, וּשְׁבָּרָיָּת וְשְּׁבִּרָיָּת וְשְׁבִּרִיָּת וְשְׁבִּרִיָּת וְשְׁבִּרִיְּת וְשְׁבִּרִיְת וְשְׁבִּרִית וְשְׁבִּרִית וְשְׁבִּרִית וְשְׁבִּרִית וְשְׁבִּרִית וְשְׁבִּירִית וְשְׁבִּרִית וְשְׁבִּירִית וְשְׁבִּירִית וְשְׁבִּירִית וְשְּבִּירִית וְשְׁבִּירִית וּעִּבְּיִית וְשְׁבִּירִית וְשְׁבִּית וְשִׁבְּית וְשִׁבְּית וּשְׁבִּית וְשִׁבּית וּשְׁבִּית וּשְּבִּית וּשְׁבִּית וּשְׁבִּית וְשִׁבּית וְשִׁבּית וּשְׁבִּית וּשְּבִּית וּשְׁבִּית וּשְׁבִּית וּשְׁבִּית וּשְׁבִּית וּשְׁבִּית וּשְׁבִּית וּשְׁבִּית וְּשִּבּית וְּבִּית וְּשִׁבּית וּיִּבְּית וְּבִּית וּשְׁבִּית וּשְׁבִּית וּיִּית וְּבִּית וּיִּבְּית וּיִּית וּיִּית וּיִית וּיִּבְּית וּיִית וּיִּית וּיִּית וּיִית וְּיִּית וְּיִית וְּיִּית וְּיִית וְּיִית וְיִית וְּיִית וְיִּית וְּיִית וְּיִּית וּיִית וְּיִית וּיִית וְּיִית וְּיִית וְּיִית וּיִּית וּיִית וְיִּית וְיִית וְיִּית וְיִית וְּיִית וְּיִית וְיִית וְּית וְּיִית וְּיִית וְיִית וּיִּית וְיִית וּיִּית וְיִּית וְּיִית וּיִּית וְיִייִּית וְּיִית וּיִּית וְּיִית וּיִּית וְּיִית וּיִית וּיִּית וּיִּית וְּיִּיּיִית וּיִית וְיִייִּייִּיּית וּיִית וּיִית וְּייִית וּיִית וּיִייִּית וּיִייִייִּייִּית וְּיִייִּיּית

 oblations; mais tu m'as fatigué par tes péchés; mais tu m'as fatigué par tes péchés; due tu serviras tes ennemis, je te rendrai leur esclave. — Forcer, obliger à: II Chr. 34. 33, il obligea tous ceux qui se trouvaient en Israel (à servir Dieu).

Hoph. Meme signif. que Kal. Servir, rendre un culte: קלא תְּלְבְּרֵם Exod. 20. B, Deut. B. 9, tu ne les serviras, ne les adoreras pas; וְנָעְּבְרֵם Deut. 13. 3, et servons, adorons-les. Ou plutôt ces exemples ne sont qu'une seconde forme du fut. du Kal.

Ithp. Étre fait, être excité: וְאָהָאָרָטָא בּרְנָאּ Esdr. 5. 8, et ce travail est fait avec soin; וְאָהָבֶּרִי בִּהּן בָּהְעָבֶרִי בָּהּן בְּאַבָּרִי בָּהּן בָּאַבְרָיָא מְּחְעַבְּרָי בַּהּן בַּאַבְרָי בָּא בְּחַעַבְרִי בָּהּן Esdr. 4. 19, et que la rébellion était excitée dans elle; חַּבְּבִי יְחְעַבֵּר Dan. 3. 29, il sera mis en pièces. — Étre assujetti: בְּאַרִי לֶּרְי בִּאַרְ בָּאַר בַּאַר בָּאַר בָּאַר בַּאַר בַּאַר בָּאַר בָּאַר בָּאַר בָּאַר בְּאַר בַּאַר בְּאָר בּאַר בַּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַ

קבר אָרָר מָבְרִי אָרָר . (pl. אָבָרִים . Serviteur, esclave , serf : באסל. 21. 2, un esclave hébreu ; באסל. 25. לפבר פוח פּבר אַבְרִים . לפבר פּבר מַבְרִים . לפבר פּבר מַבְרִים . לפבר מַבְרִים . Serviteur d'un roi ; se dit de tous ceux qui sont attachés à sa personne, hommes de cour, ambassadeurs, généraux, soldats : בַּבְרַ בְּבְרַיִּרְ בְּבְרַיִּיִּרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְיִי בְּיִר בְּיִרְ בְּיִרְיִי בְּיִיִּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְיִייִי בְּיִיִיִי בְּיִיִיִיִי בְּיִיִּיִי בְּיִיִיִיִיִי בְּיִייִי בְּיִיִיִי בְּיִייִי בְּיִיִּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי

maitre; וַיִּשְּקרוּ מֵעַבְרֵי דָוָר II Sam. 2. 30, des serviteurs de David (de ses guerriers) manquerent (dix-neuf hommes). בבר Serviteur, en termes de civilité : עבוף ערב אַרדחנער Gen. 44. 32, ton serviteur a répondu de cet enfant, pour : j'ai répondu, etc. — Serviteur de Dieu, homme pieux, vertueux : עַבְּדָּר אָרוֹב Job 1. 8, mon serviteur Job; פֿרַח דַי נַמָּשׁ צבריר Ps. 34. 23, l'Eternel rachète l'ame de ses adorateurs. — Ceux à qui Dieu donne une mission, qui sont ses instruments, principalement les prophètes : יַר יֹצָרֶר מְבָּטֶן לְעֵבֶר לוֹ Is. 49. 5, l'Eternel qui m'a créé dès le sein (de ma mère) pour être son serviteur; יבוּבָרָרָאאַר מַלַּדְ־בָּבַל עַבְהִי Jer. 25. 9, Nabuchodonozor, roi de Babylone, mon serviteur ; אַל־צֵבֶדִיוּ הַזְּבְיאִם Amos 3. 7. (s'il n'a révélé son secret) à ses serviteurs les prophètes; משֶׁח עֶבֶר־הַי Deut. 34. 5, Moïse, le serviteur de l'Eternel.

ን⊋ሂ n. pr. m. Jug. 9. 26.

קלְרֶּ Esclave du roi, Jér. 38. 7; selon quelques-uns, n. pr. (v. l'exemple à ישנים).

קבר אַלָּרָא : Dan. 6. 21, (Daniel) serviteur du Dieu vivant; עַבְרוֹיִדְי הַר־אַלָּרָא 3. 26, serviteurs, adorateurs, de Dieu.

עְּכֶּר m. Action, œuvre. Ex. unique: יְתַּחַנְּמָים נְצָּבְיַיְם Eccl. 9. 1, les sages et leurs œuvres.

גבר נְגוֹ n. pr. Abed Nego, nom chald. donné a Azariah, collègue de Daniel, Dan. 1. 7; אבר נגוא 3. 29.

עבר־אֵרם (serviteur d'Édom) n. pr. m. Il Sam. 6. 10.

אקרא (serviteur) n. pr. m. 1° I Rois 4. 6. — 2° Neh. 11. 17, עבויים I Chr. 9. 16.

עקראל (serviteur de Dieu) n. pr. m. Jér. 36. 26.

בוילח אל צר Ez. 29. 18, il a fait faire à son armée un grand ouvrage, ou un service bien rude, autour de Tyr; בל-עבֹרָת Lév. 23. 7, (vous ne ferez) aucune œuvre servile, aucun travail' manuel; שַרֵי עַבֹרַחָם Néh. 10. 38, les villes qui renferment les fruits de notre culture, labourage; ועבֹנֵית נוֹאַנַקַה וויים Is. 32. 17, et l'œuvre de la justice (aura pour résultat) le repos, ou: l'effet, le résultat, de la justice, est le repos. — 2º Service, ministère, service divin, culte; servitude : וַלַצַבֹּרָה ו השלה I Chr. 26. 30, et pour le service du roi ; וְצַשֵּׁב לַצַבֹּנֵה תָאָנָם Ps. 104. 14, et des herbes pour le service de l'homme, c.-à-d. pour son usage, ou par le travail de l'homme ; אַצבׂר צַבֹּרָת צַבֹּרָת נַצְבֹרָת משא Nomb. 4. 47, pour faire l'office du service (dans le tabernacle) et l'of-הַלָּם עַבֹּרַחָבֶם מָאַנֵול מוֹשֵר ; הַבַּרְחָבֶם הַשָּׁבוּ Nomb. 18. 31, pour votre service dans la tente d'assignation ; לְחַשֶּׁב אָת־תַעֲבֹרַת ' Rituel, rétablis le culte, le service sacré (dans le temple); וָרִשַּלְתִּר אֵּחְכָם Exod. 6. 6, je vous délivrerai מַצְבֹּרָרָם de la servitude à laquelle ils vous ont reduits; מֵלֹנִי וּמֵרֹב עֲבֹרֵח Lament. 1. 3, à cause de l'oppression et de la servitude insupportable. — 3° Les choses qui servent, outils, ustensiles, meubles : וְכַל־פֵּלָיו וְכֹל צְבֹרָהוֹ Nomb. 3. 36, tous les vases et tout ce qui sert, qui est employé, à son usage.

תַבְרָה f. collect. Domesticité: יעברה הבה Gen. 26. 14, et de nombreux serviteurs et servantes.

ולרון (qui sert) n. pr. Abdon, ville lévitique dans la tribu d'Aser, Jos. 21. 30.

עְרְרְהָּה f. Esclavage, servitude: בְּבַּרְרָהַטּ לֹא צֵּוֹבֶטּ Esdr. 9. 9, et notre Dieu ne nous a pas abandonnés dans notre servitude.

(mon serviteur) n. pr. m. 1° I Chr. 6. 29. — 2° II Chr. 29. 12. — 3° Esdr. 10. 26.

עְרְיִיאֵל (serviteur de Dieu) n. pr. m. I Chr. 5. 15. תבריה et עבריה (serviteur de Dieu) n. pr. Obadiah (Abdias) le prophète, Obad. 1. 1, I Rois 18. 3. — 2º Plusieurs autres, I et II Chr., Esdr., Néh.

לְבָּה Étre gros: עָבִּה, Deut. 32. 15, tu étais devenu gros, c.-à-d. fort, vigoureux; אָבָר מָשָּהְיֵבי אָבָר I Rois 12. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étalent les reins (le dos) de mon père.

עכוֹט (rac. בְּבָּה Gage, nantissement: יְּבָּבּה Deut. 24. 11, il t'apportera lui-même le gage.

אלבור (rac. עבר). Fruit, blé, de l'année précédente: מַצְבוּר הָשָּׁרָץ Jos. 5. 41, 42, (ils mangèrent) des fruits, du blé, de l'année précédente.

בּצָבוּר: בָּ toujours avec la prép. בַּצָבוּר: בָּ. 1º Prépos. Pour, à cause, pour le prix de : בַּעבור הַוּיֶלֶר הַר צַּמְהָ Il Sam. 12. 21, tu jeunais pour l'enfant lorsqu'il vivait encore; selon d'autres: מַבַבּא tant que l'enfant vivait, tu jeunais; בעבאר זארו דעסדתי Exod. 9. 16, à cause de cela je t'ai encore laissé debout, je t'ai conservé ; בַּעבוּר הַי II Sam. 12. 25, à cause de Dieu, parce que Dieu l'aimait; בעבור נעלים Amos 2. 6, pour une paire de chaussures (v. à <u>נפ</u>ל). Avec suffixe: ו בעבורי I Sam. 23. 10, à cause de moi ; בֵּעְבּאַרָהְ Gen. 12. 13, à cause de toi (Sara); בַּעבוּרָם 12. 16, à cause d'elle. – 2° Conj. Pour, parce que, afin que: Mich. 2. 10, parce qu'elle a été corrompue, ou : pour son impureté (v. à בָּעַבוּר חֲכִּר); קבור חַכֹּר II Sam. 10. 3, pour reconnaître la ville; בַּעַבוּר יָשָׁמְרוּ הָּקְּעֵּרוּ Ps. 105. 43, afin qu'ils observent ses lois; בַּעַבָר אֲשָׁר יִבַרֶּכָה Gen. 27. 10, afin qu'il te bénisse; לבעבאר נפות אָתְכָם Exod. 20. 20, pour vous éprouver.

ביביט (fut. בַּיבִיט) Donner ou recevoir un gage pour sureté d'une dette, en génér. emprunter: לַצָּבִיט בָּיבֹּט Deut. 15. 6, tu n'emprunteras pas (tu n'auras pas besoin d'emprunter); בּיבָּיט בַּיבֹט בָּיבֹט בָּיבֹט בָּיבֹט בָּיבֹט בָּיבֹט הַיבָּיט Deut. 24. 10, pour prendre son gage,

c.-à-d. pour te saisir de quelque objet comme gage.

Pi. Changer: וְלֹא ְיְבַּתְּטֵּדְן אַרְחוֹיְתֵּם Joel 2. 7, ils ne changeront pas leur route, ils ne s'en détourneront pas; selon d'autres: ils ne s'arrêteront pas dans leur route.

Hiph. Prêter sur gage, en général prêter: הְדַּצְבֵּם הַפְּבִּרְטָּנוּ Deut. 15. 6, tu prêteras à beaucoup de peuples; Deut. 15. 8, tu lui prêteras.

אַרְּטִים). Boue epaisse: יְבִים Hab. 2. 6, et qui se charge lui-même d'un monceau de boue (allusion à son argent ou à ses péchés); selon d'autres, de יְבִים: qui se charge d'une quantité de gages, c -à-d. de dettes.

בְּעְבִר: Epaisseur: בָּעְבִר Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers; בַּעְבִר הָאַרָטָח II Chr. 4. 17, dans une terre épaisse, grasse, c.-à-d. dans une bonne argile.

יְלֶבְרוֹ מָתַח: Rois 7. נְבָּרוֹ מָתַח: Rois 7. נְבָרוֹ מָתַח: Paisseur était d'une palme.

עבִירְדָא et אָבִירְדָא chald. f. 1° Travail, ouvrage: עַבִּירָה בֵּירד אַלָּהָא Esdr. 4. 24, le travail, la construction, de la maison de Dieu; עַבִּירְהָא דָּבָּ 5. 8, et ce travail. — 2° Les affaires d'un État, le gouvernement: בְּיִבִּירְהָא Dan. 2. 49, il institua sur les affaires, il confia le gouvernement (de la province de Babylone).

עְבִּים pl. (v. I אָבָים).

לבער (fut. יבער (une rivière, un pays), parcourir; avec le rég. dir., avec וו פּנְעבר בּנִי בַּנִי בּנִי בַּנִי בַנִי בַּנִי בַּיי בַּנִי בַּנִי בַּנִי בַּנִיי בַּנִי בַּנִי בַּנִי בַּיי בַּיי בַּנִיים בַּינִי בַּיי בַּיי בַּיי בַּינִי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיים בַּינִי בַּיי בַּיִּיבָּיים בַּיִּיבָּיים בַּיִּיבָּיים בַּיים בַּינִיים בַּינִיבָּיים בַּיִּיבָּיים בַּיִּיבָּיים בַּיִּיבָּיים בַּיִּיבָּים בַּיִּיבָּים בַּיִּיבָּים בַּיִּיבָּים בַּיִּבּיים בַּיִּיבָּים בַּיִּיבָּים בַּיִים בַּיִּיבָּים בַּיִּיבָּים בַּינִיבָּים בַּיִיבָּים בַּיִּבּיים בַּיּים בַּיִיבָּים בַּיִיבָּים בַּיִּיבָּים בַּיִּבּים בַּיִּיבָּים בַּיִּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבּיבָּים בַּיבִּיבָּים בַּיבָּים בַּיבִּיבָּים בַּיבָּים בַּיבּיבָּים בַּיבָּים בַּיבִּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבַּיבָּיבַּיבַּיבָּים בַּיבַּיבָּיבַּיבָּים בַּיבַּיבָּים בַּיבַּיבָּים בַּיבַּיבָּיבָּים בַּיבָּ

champs ni des vignes ; אֶעַבֹר תָּבֶל־צֹאָכָר Gen. 30. 32, je passerai au milieu de tes troupeaux, je les visiterai.—Absol.: וַיַּעַבְרוּ Jos. 2. 23, ils repassèrent (le Jourdain); לא חַצבר Nomb. 20. 20, tu ne passeras point; בַּסָתְּ עֹבֶר לַפֹּחֵר Gen. 23. 16, de l'argent ayant cours chez les marchands; בַּסָתְּ עּוֹבֶר II Rois 12. 5, l'argent qui a cours, ou l'argent que donnent tous ceux qui passent, qui sont comptés dans le dénombrement (v. Exod. 30. 11-13). Quelquefois l'endroit que l'on traverse est sous-entendu, et le but indiqué par לָבַה : עַל ou לָבַה : לָבַה וְנֵעְבְּרָה אֶל־מָשַב מְּלִשְׁחִים I Sam. 14. 1, viens et passons jusqu'au poste des Philistins (vers. 4, avec 5); ou à l'acc.: עברו איי כחיים Jér. 2. 10, passez aux iles des Cethim.

2º Violer, transgresser (une loi, un ordre, une alliance): רי חירוי Is. 24. 5, ils ont transgressé les lois; תְּבֶּיה שֵּׁלְּהָּ בַּּבְּיה אַרְיִּתְּ בְּבִּיה בּּבְּיה בּּבְּיה בּּבְּיה בּבְּיה בּבְיה אַרִּים בּבְּיה בּבְיה אַרִּים בּבְיה אַרִּים בּבְּיה בּבְיה Nomb. 14.41, pourquoi transgressez-vous l'ordre de l'Éternel; תַּבְּיִה בְּבִּיה Deut. 17. 2, de violer (rompre) son alliance; תַּבְּיִה רָבִּיה Ps.148.6, il leur a donné une loi qu'(aucun d'eux) ne transgressera, ou qu'il ne changera pas; ou, intrans.: et cette loi ne passera pas, elle est immuable; בְּבִּיה בְּבִּיה בּבִּיה בּבָּר בּבָּר בּבָּר בּבָּר בּבַּר בּבָּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבִּי בַּבְּר בַּבְּר בְּבִּי בְּבִּי בַּבְּר בַּבְּר בְּבִּר בְּבִי בַּבְּר בַּבְּר בְּבְּר בְּבִּי בְּבִּר בַּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבִּר בְּבִּי בְּבִּר בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּר בַּבְּר בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבְּר בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְבַּר בְּבִי בַּבְּי בְבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבְּיבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִי

3º Aller au delà, franchir, dépasser,

surpasser: גבול־שַּׁמָת בַּל־רַעַבֹרוּן Ps. 104. 9, tu as posé une limite, elles ne la dépasseront pas; אַרָחי נָרֵר וְלֹא אַעבור Job 19. 8, il a entoure mon chemin d'une haie et je ne puis plus passer; יברו משכיות לבב Ps. 73. 7, ils surpassent les imaginations du cœur (v. à נם עברו דברידע ; (מַשְּׁבִּית Jer. 5. 28, ils dépassent les actions des (autres) méchants; selon d'autres, par ellipse: ils transgressent (la loi) par leur conduite criminelle. — Passer un endroit, passer outre, passer devant quelqu'un. le devancer : וַיַּצֶבָרוּ אֲנָשִׁים מְּדְיַנִים Gen. 37. 28, des Madianites passèrent; Prov. 22. 3, les sots passent outre; פאשר עבר אחדמטאל Gen. 32, 33, lorsqu'il eut passé (le lieu nommé) Penuel; וועבר את־דוכרוטר II Sam. 18. 23. il dépassa Chusi :על-שורה אַרשׁרעצל עברחי Prov. 24. 30, j'ai passé près du champ, ou par le champ, d'un paresseux; וַיַעבֹר יֵי על־מַנִיו Exod. 34. 6, l'Éternel passa devant lui. Part.: לִבֹּבְרַ־דַּרָהָ 9. 15, les passants.

עבר על פַשַׁע Passer une faute, la par-ל המאַרחו עבר על־משע : Prov. 19. 11, sa gloire est de pardonner une faute, un tort; et sans לא־אוֹסִים: לאַראוֹסִים עוד עבור לו Amos 7. 8, je ne lui pardonnerai plus. — Passer, s'écouler, cesser, finir : בעבר השחרים I Rois 18, 29, midi étant passé ; הַּפְּתֵּר עָבָר Cant. 2. 11, l'hiver est passé ; בצל עובר Ps. 144. 4, comme l'ombre qui passe; וכעב עברה לשונחר Job 30. 15, mon bonheur a passé comme un nuage; בַּקשׁ עוֹבֶר Jér. 13. 24, comme la paille qui disparait, qui est emportée (par le vent); בְּשֵׁלֵח יַעֲבֹרוּ Job 36. 12, ils périront par l'épée ou par des traits mortels; ואַמון לַחָם רַעַברוּם Jér. 8. 13, tout ce que je leur avais donné disparattra pour eux, leur échappera; selon d'autres: ils transgressent toutes les lois que je leur ai données.

4º S'avancer, marcher, aller, s'en aller, partir : אָעָבֹר בַּטָּן Ps. 42. 5, lorsque je m'avancerai au milieu de la foule; עַבֹר לִפְנֵי דְעָב Exod. 17.5, marche devant le peuple; עברים לְפָאַר וֹן לַצְאַלִּפִים

I Sam. 29, 2, marchant à la tête de leurs troupes distribuées par cent et par mille ; עברו ושבי אַת־חַעיר Jos. 6. 7, allez et faites le tour de la ville: פבר בשׁב Ez. 35.7, allants, venants, ceux qui passent et repassent; יְחַמֶּרֶד אֲשָׁר־תַּחָתָת יִי עבר II Sam. 18. 9, le mulet s'échappa d'entre ses jambes ; אָדֵור מַעַבֹרוּ Gen. 18. 5, ensuite vous continuez votre chemin. Avec עברו בעיר : ב Ez. 9. 5, passez au travers de la ville; לָעָבִרְהְ תָּבְרִיח יֵי Deut. 29. 11, afin que tu entres dans l'alliance de l'Éternel. Avec לאר: בין תעבור פנית Ruth 2. 8, tu ne t'en vas pas d'ici; מָּמָעֵם שֶׁעָבַרְחִּר מֵיָּדָם Cant. 3. 4, je m'étais un peu éloigné d'eux; אַל־נָא קעבר מַעל עבהַק Gen. 18.3, ne t'éloigne pas d'auprès de ton serviteur, c.-à-d. ne passe pas sans t'arrêter auprès de lui; mėtaph.: ומאלדור משפטר בעבור Is. 40. 27, mon droit passe loin de mon Dieu, il ne l'aperçoit pas, ne s'en occupe pas; לא יעברו מחוד דייום Esth. 9.28, que ces jours ne cesseront pas du milieu des Juiss, qu'ils ne cesseront d'être fêtés par eux.

Passer sur, arriver, atteindre: numb. 5. 44, si l'esprit de jalousie a passé sur lui, c.-à-d. s'est emparé de lui; בְּבִר עָלִית רֹּתִּדְקֹנְאָח אַלִּיבָר עָלִית רֹתִּדְקֹנְאָח Nah. 3. 19, qui est-ce que ta méchanceté n'a pas atteint? וְיַבְּבֹר עָלִי לָבֶּר בְּלָי לָבֶל בְּרָבְר (v. à na 3°); poblication (v. à na 3°); poblicat

Niph. passif. Etre traverse: מַזֵּל אֲשָׁרּ בֹּבֵר Ez. 47. 5, un torrent qui ne pouvait pas être traversé, qu'on ne pouvait pas passer à gué.

Pi. 1° (Faire passer le verrou dans le crampon,) verrouiller: מינבר ברחול I Rois 6. 21, il ferma (comme avec un verrou) moyennant des chaines d'or.

— 2° Féconder, couvrir: ענר Job 21. 10, son taureau couvre (la vache).

(V. le même exemple à אַנַא Hiph.)

Hiph. 1° הְּצְבֵּרֵר Faire passer, faire traverser, faire venir; rég. dir.: בָּבָּרַרָם Ps. 78. 13, il fendit la mer

et les fit passer: avec un double acc.: ועברה העברה אחרהעם הנה אחרהיהן Jos. 7. 7, (pourquoi) as-tu fait passer à ce peuple le Jourdain? avec un rég. dir. פוביר בארץ: ב' Ez. 14. 15, לרדויה רעה אַעביר בארץ si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches ; וַתַּבְרֵרוּ הַצָּר צֵלי־בָּלְי־בְּטָרָם Nomb. 8. 7, après qu'ils auront fait passer un rasoir sur leur chair, après qu'ils auront rasé tout le poil de leur corps ; וְאָז־חָעָם חָעֵבִיר אֹחוֹ לֵעָרִים Gen. 47. 21, il fit passer, il transporta, le peuple dans les villes, c.-à-d. les habitants de chaque ville dans une autre; יוֹתַבֶּבְרְמָם אֶּת־נַחַלָּתוֹ לְבְחוֹ Nomb. 27. 8, vous ferez passer son héritage à sa fille; ביירו קול בשחונה Exod. 36. 6, ils firent publier dans le camp; avec più faire retentir la trompette : אַנַבִּירוּ שׁוֹמֶר Lév. 25. 9, vous ferez sonner la trompette; מעבירים עם-יד I Sam. 2. 24, (des bruits que) le peuple de Dieu répand contre vous; selon d'autres : vous éloignez le peuple de Dieu (du temple), ou vous lui faites transgresser (la loi). — Laisser passer: וַלֹא אַבַח סִיחוֹן — חַעַבְרַט בּוֹ Deut. 2. 30, Sihon (roi de Hesbon) ne voulut pas nous y laisser passer. — Laisser passer une faute, la pardonner: נם־ני מעביר משאקה II Sam. 12.13, Dieu t'a pardonné ton péché; דְעַבֶּר־נָא צֵּת־עֵוֹן עבוף II Sam. 24. 10, pardonne le crime de ton serviteur.

2º Placer devant quelqu'un, présenter, amener, conduire: נְיַבְּבְרֵדְע לְּמְנֵי I Sam. 16.8, il le présenta à Samuel; וְרִוּאַ־יִרְיִה חַחַבִּי לְּתַבְּבִרוּ I Sam. 20.36, il tira la flèche en la faisant passer au delà de l'enfant, ou du but; וְתַצְבַרְתִּי אָדִיאִיבֶּיךְ תְּאָרֶץ לֹא יִדְעָבְּ I Jér. 15.14, je te ferai passer, je te conduirai, vers tes ennemis dans un pays que tu ne connais pas.

3° Apporter, offrir, vouer: קוְצַבֶּרָקּ Exod. 13. 12, tu sépareras, consacreras, tout premier-né à l'Eternel; בָּלְים לָּלָהָ Ez. 23. 37, elles ont offert leurs enfants à leurs idoles; בְּלַבְּלָּהְ Lévit. 18. 21, pour les sacrifier à Moloch. 4° Oter, eloigner, faire disparattre, exterminer: יַבְּבֶּר מִבְּרָחוֹ בַּצְּלָּחִי Jon. 3. 6, il ota, quitta, le manteau (royal); פֿוֹ מָבְּרִי מְּבָּרְ Ps. 119. 39, eloigne de moi l'opprobre; יְבָּבֶּר מָּבְרִי מָּבְרִי מָּבְרִי מָּבְרִי מָּבְרִי מָּבְרִי מָּבְרִי מָּבְרִי מָּבְרִי מִּבְרִי מִּבְרִי מַרְ בַּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּבִי II Chr. 15. 8, il extermina les idoles; יוֹ בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בִּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי מַרְ בַּבְּרִי מַרְ בַּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּבְי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְירִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּבְירִי בְּבְּבְי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּבְירִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְירִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּבִיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּיי בְּבְּבִיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְייִי בְּבְּבְיי בְּבְיי בְּבְּי בּבְּיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְיי בְּבְּבְי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְּבְיי בְּבּבְייִי בְּבְיבְּבְייִי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְּבְייִי בְּבְּבְייִי בְּבְּבְייִי בְּבְּבְ

Hithp. 1°S'irriter: קוְתְּבֶּּרָ ?8. 21, l'Éternel l'entendit, et il fut irrité. Avec בְּבָתֵלְהוֹ וְתִּבְּבֶּר : צֵּל , צֵּב ; בְּבַתְלָהוֹ וְתִבְּבָּר ?8. 62, il était irrité contre son héritage; אָבְיבְרָבְּ צָּב בְּנָשְׁרָהְ 89. 39, tu t'es mis en colère contre ton oint; צליִרִיב Prov. 26.17, qui se met en colère pour une querelle. — 2° Trans. Irriter: יִּבְּיבְּיבִר צְּלִרִיב Prov. 20. 2, celui qui l'irrite; בְּבְּיִרְב מִרְבַּבְּרִיל מִרְבַבְּרִי Prov. 14. 16, mais le sot s'irrite ou est arrogant, ou : le sot (malgré le danger) passe outre.

m. (avec suff. עָבָרים, pl. עַבָרים, const. עַבְרֵי). Côté, côté opposé à celui où l'on se trouve, contrée au delà d'une mer, d'un fleuve, etc.: דַאָּר אֲשֶׁר בְּעֲבֶר חַיָּם Jér. 25. 22, des îles qui sont au dela de la mer; עבר היירהן Is. 8. 23, et fréq. בּעֲבֶר דַעַּרָהַן, au delà du Jourdain, selon le côté où se trouve celui qui parle ou écrit, tantôt le côté oriental du Jourdain, tantôt le côté occidental; de même : עבר חנחר I Rois 5. 4, l'autre côté de l'Euphrate. Plur .: בּצֶבְרֵי נָּדָוּר Is. 7. 20, dans les provinces au delà de l'Euphrate; וַיַּצֵבֹר דָּוָד תַּצֶבֵר I Sam. 26. 13, David passa de l'autre côté. — Côté en général : פּוֹּשׁנֵי עָבְרַיוּטָם Exod. 32. 15, de leurs deux côtés; וּמְעַּל־עַבְרִיר Jér. 49. 32. de tous les côtés; בַּנְבְרֵי מִּדְּםָנִית Jér. 48. 28, aux côtés de l'ouverture d'un fossé. Avec des prépos. : אֵל־עַבר חַיָּם Deut. 30. 13, vers le pays au delà de la mer; אַל־עַבֶּר נְּנֵי יִמְיֹרָאֵל Jos. 22. 11. du côté ou en face des Israélites; ביש אַל־עַבֶר פַּנְיוּ רֵלֵכוּ Ez. 1. 9, chacun mar · chait droit devant lui, exact. vers le côté opposé à sa face; לַעבר אָחַר—לַעבר אָחַר

I Sam. 14. 40, (mettez-vous) d'un côté (et nous serons) de l'autre côté; שָּׁישִׁי (s. 47. 15, chacun errant de son côté; בַּשְׁבֶּי בָּיבֶּי הַשָּׁבֶּי בַּשְׁבָּי הַשָּׁבְּי בַּעָּבָּי הַשְּׁבָּי בַּעָּבָּי הַשָּׁבְּי בַּעָּבָּי הַשָּׁבְּי בַּעָבָּי הַשָּׁבִּי בַּעָבָּי הַשָּׁבְּי בַּעָבָּי הַשָּׁבְּי בַּעָבָּי הַשְּׁבִּי בַּעָבָּי הַשָּׁבְּי בַּעָבָּי הַשָּׁבְּי בַּעָבָּי הַשְּׁבְּי בַּעָבָּי הַשְּׁבְּי בַּעָבָּי הַשְּׁבְּי בַּעָבִּי הַשְּבִּי בַּעָבְי הַשְּׁבְּי בַּעָבְי הַשְּׁבְּי בַּעָבְי הַשְּׁבְּי בַּעָבְי הַשְּׁבְּי בַּעָבְי הַשְּׁבְּי בַּעְבִּי הַשְּׁבְּי בַּעָבְי הַשְּׁבְּי בַּעְבָּי הַשְּׁבְּי בַּעְבִּי הַשְּׁבְּי בַּעָבְי הַשְּׁבְּי בַּעְבִּי הַשְּׁבְּי בַּעְבִּי הַשְּׁבְּי בַּעְבַּי הַשְּׁבְּי בַּעְבִּי הַשְּׁבְּי בַּעְבִּי הַשְּׁבְּי בַּעְבִּי בַּעָבְי הַעָּבְי בַּעְבִּי הַשְּׁבְּי בַּעְבִּי הַעָּבְי בַּעְבִּי הַעָּבְי בַּעְבִּי הַעָּבְי בַּעְבִּי הַעָּבְי בַּעְבִיי הַעָּבְי בַּעְבִי הַעָּבְי בַּעְבִּי הַעָּבְי בַּעְבָּי הַעָּבְי בַּעְבִּי הַעָּבְי בַּעְבִּי הַעָּבְי בַּעְבִי הַעָּבְי בַּעְבְּי בְּעִבְיוּ בְּעִבְיוּ בְּעִבְיה בַּעְבִּי הַעָּבְי בְּעָבְיוּ בְּעַבְיוּ בְּעִבְּיוּ בְּעִבְּי בְּעָבְיה בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּעָבְי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעָבְי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעָבְּי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעָבְּי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעָבְי בְּעִבְּי בְּעָבְּי בְּעִבְּי בְּעָבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעבּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּבְּי בְּעבְּיבְי בְּעבְּיבְי בְּעבְי בְּעבְּי בְּעבְּיבּי בְּעבְּי בְּעבְּיבּי בְּעבְיבְּי בְּעבְּיבּי בְּעבְּיבּי בְּעבּיי בּעבְּיי בְּעבּיי בְּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבְיבּי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיב בּיבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיבּי בּעבּיבּי בּעבּיבּי בּעבּיבּי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּעבּיבּיי בּבּיבּיי בּעבּיבּיי בּ

קבר n. pr. Eber (Héber), fils de Selah, patriarche des Hébreux, Gen. 10. 24; בַּבַּיבָּ Gen. 10. 21, les fils d'Héber, les Hébreux. Poét.: אַבָּר Nomb. 24. 24, les Hébreux (v. אָבָר).

קבר בילא. chald. La contrée d'au delà: פבר בילא Esdr. 4. 10, la contrée d'au delà de l'Euphrate, la rive occidentale.

עלְבָּרָת f. Petit bateau pour traverser un fleuve: וו הַנְּבְרָח הָעַבְרָח II Sam. 19.19, le bateau passa; נְּבָּרָח הַנִּבְּרָח הַנְּבְּרָח הַנְּבְּרָח הַנְּבְּרָח הַנְּבְּרָח הַנְּבְּרָח הַנְּבְּרָח (Sam. 15. 28 (cheth. pour בְּבִּרָח heri), dans les campagnes du désert.

עַבְּרָדּי f. (rac. צַבַר, v. Hithp.). Grande colère, fureur : בַּצְבְרוֹת צּוֹרְרָי Ps. 7. 7, à cause de la fureur, ou contre la fureur, de mes ennemis; spécial. de la colère, de l'indignation de Dieu, des châtiments qu'il inflige: יוֹמֵץ צָבְרוֹת אַפַּף Job 40. 11, répands les fureurs de ta colère, ou les flots de ta colère; יכיראָרָה עבריָדְה Ps. 90. 14, et (qui connaît) ta grande colère (autant qu'il faudrait) pour te craindre, qui te craint autant que tu es redoutable? בִּרֹבות Prov. 11. 4, au jour de la colère, de l'indignation; לְיוֹם עַבָרוֹת Job 21.30, pour le jour des fureurs, où tu infliges des chatiments; עם עברהי Is. 10. 6, le peuple voué à ma fureur; וְצַבְּרָחוֹ Is. 16. 6, et sa fureur, ou : et son arrogance; אַנִי רַדְעָחִי — עָבְרָהוֹ Jer. 48. 30, j'ai connu sa présomption, ou sa fureur. לבּרָה . Transgression, péché, Rituel. עַבְרוֹן n. pr. (v. אַבְרוֹן).

עְרְרוֹנָה n. pr. d'une station, Nomb. 33. 34.

י מְּבֶּבִי תִּבְּבִיי adj. (pl. אָבְּיִים; fém. פָּבִייִּה Descendant de Héber, Hébreu : יִבְּבִייִם Gen.

39. 17, l'esclave hébreu; בּאָבְיִיהוּ הָּינְבְּיִהוּ Exod. 1.19, les femmes des Hébreux ne sont pas comme les femmes égyptiennes.

ליים (province de l'autre côté) n.pr. d'une région montagneuse au delà du Jourdain: יובי וועביים Deut. 32. 49, et pl. יובי וועביים, montagne d'Abarim; בעביים jér. 22. 20, et crie du haut du mont Abarim; selon d'autres: de tous côtés, ou par les passages (v. à v).

אבש Pourrir: אָבְשׁ Joel 1.17, les graines pourrissent (v. a מְּבְּיִהָּה).

may Kal inusité. Pi. Tresser, tordre: mray Mich. 7.3, (à eux trois par leurs passions) ils rendent l'iniquité, la corruption, plus forte; exact. ils la tordent, ils en font une corde.

לב, m. adj. (fém. הַבְּבָּח). Touffu, branchu: בַּלְּבִּחָ בַּלְּרִבָּחָ Lév. 23. 40, et des rameaux de l'arbre très branchu; הַבָּלָּחְ Ez. 6. 13, tout chêne branchu.

לבח et עברת des deux) des deux genres. 1º Objet entrelacé, tresse, cordon, corde, chaine, lien : מַעַשַּׂוֹת עַבֹּר Exod. 28. 14, ouvrage en façon de cordon; שַׁרְשָׁרֹת הָעֲבֹרוֹת meme verset, les chainettes tressées, faites à cordon; ישמר עברות חודעב vers. 24, les deux chainettes d'or; וְכַעֲבוֹח חָעַנָלָח Is. 5. 18, et commela corde d'un chariot; צַבוֹרוֹ רָשָׁעִים Ps. 129. 4, la corde des méchants (dont ils se servent pour attacher les autres à leur joug); צַבֹּיִזִּים חֲדָיָשִׁים Jug. 15. 13, avec (deux) cordes neuves; ינִשְׁלִיכָּח מְשָּט צַבֹּחֵימוֹ Ps. 2.3, jetons loin de nous leurs cordes, leurs chaines; סביה אַהָבָה Osée 11. 4, avec des liens. d'amour. - 2º Branche touffue d'un arbre: על־בֵּין עַבֹרִים Ez. 19. 11, entre ses branches entrelacées, touffues.

Avec אָ (v. vers. 12). Part.: מָאַסוּרבָהְ Jer. 4. 30, les amants, ceux qui convoitent les femmes, te méprisent.

ענְבִים בּמָּירָם בַּמָּרָ בּבִּים Ez. 33. 32, comme une chanson agréable; עַּנְבִים בַּמָּירָם בַּמְּירָם בַמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְירָם בַּמְּירָם בַמְּירָם בַּמְירָם בַּמְּירָם בַּמְירָם בַּמְירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְירָם בַּמְּירָם בַּמְירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְּיִבְּם בְּמָּבְים בְּמָּבְים בְּמָבְים בְּמָּבְים בְּמָּבְים בְּמְירָם בַּמְירָם בַּמְּירָם בַּמְירָם בַּמְירָם בַּמְּירָם בַּמְירָם בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמְבְּים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָּבְים בְּמָּים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמָבְים בְּמָּבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּבְּים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּמָבְים בְּיִבְים בְּמָבְים בְּיבְּים בְּעִים בְּעִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּיב בְּיבְיבּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיב בְּיבְיבְים בְּיבְיב בְּיבְיבּים בְּיבְיבּים בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיבּים בְּיבּים בְּיבְיב בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְיבּים בְּיבּים בְּיבְיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּיב בּיבּיים בּיבְיבּיים בְּיבִּיים בּיבּיים

אָנֶכְה. Amour illicite, impudique: בְּשְׁרֵח צִּנְבְרָח בְּשְׁרֵח בִּנְבְרָח בְּשְׁרָח בְּעְבָרָח בְּשְׁרָח בְּנְבְרָח בְּעְבָרָח בְּעִבְּרָח בְּעִבְּרִים בְּעִבְּרָח בּערִבְּרָח בּערִבְּרָח בּערִבְּרָח בּערְבְּרָח בּערוב בּערוב בּערוב בּערוב בּערוב בּערוב בּערוב בערוב בּערוב בערוב בער

עְנָּה (rac. עוב (ערג). Gateau: ישׁה מַצּה בּאַח (ערג). Gateau: בּאַה מַצּה בּאַה בּאַה (ערג). Gateau: בּאַה בַּאַה בּאַה (ערג). Rois 19. 6, un gateau cuit sur des charbons ardents.

ענור אין m. Nom d'un oiseau : קסום ענור Is. 38. 14, comme l'hirondelle et la grue.

עָנִיל m. Anneau, pendant d'oreille: בְּנְּרְרִּם Ez. 16. 12, et des pendants (a tes oreilles).

לְנְלְּלְ (f. מְנְמָּהְ) adj. Rond, arrondi: מֵגֹּל סָבִּיבּ I Rois 7. 23, (il fit la mer) ronde tout autour; מְרְבָּעִוֹת לֹאִ-עָּלְלֹוֹת Rois 7. 31, (les bords ou les champs) étaient carrés, et non pas ronds.

תְנֶלִים . (avec suff. בְּלֵּרִם, plur. בְּנֶלִים. Veau; מְנֶלְּים. Lévit. 9. 2, un veau, un jeune taureau; בְּנֶלִים יְשָׁקִין Osée 13. 2, qu'ils baisent, qu'ils adorent, les veaux; בְּנִיבִי בִּיִּבִים Ps. 68. 31, avec les veaux des peuples, c.-à-d. les chefs, princes.

אַנְלָּא n. pr. Eglah, une des femmes de David, II Sam. 3. 5.

י אָנְגָלָא Promptitude : בַּעַנָּלָא Rituel, avec promptitude, promptement.

ענְלֶה (avec suff. יענְלָה Voiture', chariot, char: תְּלָהָת בְּאַלָּה Sam. 6. 7, un chariot tout neuf; צַּנְלָּה בְּעָלָה Gen. 45. 21, Joseph leur donna des voitures; Ps. 46. 10, il brûle les chars (de guerre) au feu.

עְלְלוֹן n. pr. 1º Eglon, roi des Moabites, Jug. 3. 12. — 2º Eglon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 39.

בְּנְבֶּרוּ Étre triste, être chagriné: פָּנְבָּרוּ Job 30. 25, mon âme (n')était-elle (pas) triste, affligée, à cause du pauvre!

אל בג. unique. Niph. S'enfermer, d'une femme qui demeure dans le célibat: מַלְמֵן מִשְּׁלָתְן Ruth 1. 13, vous enfermeriez-vous à cause d'eux, ou différeriez-vous pour eux (de vous remarier)? (pour מַעָּנֶינָת au régulier, de la rac. עָנָתוֹן).

שבר ער : m. 1º Éternité, perpétuité ער Is. 57. 15, celui qui habite dans l'éternitė; עֵרֶי־עֵר Is. 26. 4, jusque dans l'éternité; מִנִּי־עֵּר Job 20. 4, depuis l'éternité, de tout temps. — לַצָּר Toujours, éternellement : וָאַל־לַצֶּר תִּוֹפֹר צֵוֹן Is. 64. 8, ne te souviens pas toujours de notre iniquité; פר־עוֹלְמֵר עֵר Is. 45. 17. jusque dans l'éternité; de même מולם ועד ,Ps. 9.6 לשולם ועד :Ps. 9.6 ו avec Ps. 10. 16, à jamais, exact. pour toujours et à perpétuité; אַבִּר־עַד Is. 9. 5, père protecteur éternel; הַרְרֵי־עֵּר Hab. 3. 6, les montagnes éternelles. — 2º Butin, proie: מַבּקר רֹאָכֵל עַד Gen. 49. 27, au matin il devorera la proie; או חַלַּק עַר־שַׁלֵל מַרְבָּח Is. 33. 23, alors le butin et les riches dépouilles seront partagés, pour לָיוֹם קוֹמִי לִפֵר ; פַר וְשָׁלֵל Soph. 3. 8, le jour où je me lèverai pour le butin.

עניריבע (poét. פָּרִיר, פְּרָיר, פָּרָיר, מער (poét. פָּרִיר, פָּרָיר, פָּרָיר, פָּרָיר, פָּרָיר, פָּרָיר, פָּרָיר, פָּרָיר, פַּרִיר, פָּרָיר, פַּרִיר, פַּרִיר, פַּרִיר, פַּרִיר, פַּרִיר, פַּרִיר, פּרַר.: II Rois 9. 22, tant que dureront les prostitutions (l'idolatrie) de Jezabel; עַרִירַגַּר עָרַ Job 20. 5, seule-

ment pendant un instant; פַר־פֹּז וְפַר פֹּז I Rois 18. 45, pendant ce temps. Avec un inf.: ער הַיִּוֹבְיִם Jug. 3. 26, pendant qu'ils hésitaient; ער הַיִּרִים עַל־אַרְטָּרִי Jon. 4. 2, quand j'étais encore dans

mon pays.

2º Jusque. De l'espace, du lieu: Deut.1.7, jusqu'au grand פַר־הַנְּהַר הַגַּוּלֹל fleuve (l'Euphrate); ער דיבן Nomb. 21. 30, jusqu'a Dibon; קרב ער הערו Il Sam. 20. 16, approche (jusqu')ici; יְפֶר־עַר וְער־עָקרוֹן I Sam. 17. 52, jusqu'à Gath et jusqu'à Ekron; פר למרחים Esdr. 3. 13, מר־פֵּרַחוֹם Is. 57. 9, jusqu'au loin; פר לְחַשָּׁיב חַרוֹן אָק־אַלֹחַינוּ מְשֵּנוּ פַר לַהַּבָר חַהַח Esdr. 10. 14, jusqu'à ce que la colère de notre Dieu se sera détournée de nous (que nous avons excitée) au sujet de cela, par ce péché; by II Rois 9. 18, מר־עַלִּידָם vers. 20, jusqu'à eux ; וַנְיגַשׁ עַר־פָּרָח דְשְּנְהַל Jug. 9. 52, il s'approcha jusqu'à la porte de la tour; קוַל עַרֵיק Job 4. 5, (le malheur) t'a touché. Quelquefois 😾 est synonyme de ונלכת ער־תולאַרו: et indique la direction אל I Sam. 9.9, allons vers, chez, le voyant (le prophète); אוין ער־תכונותיכם Job 32. 11, j'ai prêté l'orcille, j'ai été attentif, a vos raisonnements; דאַוִינָרו עָרָיי Nomb. 23. 18, écoute-moi (prête l'oreille à mes paroles); ועדיבם אַחבונן Job 32.12, je vous considère, examine, avec attention (exact. je dirige mon attention. mon examen, sur vous).

Du degré, de l'intensité: ער מאלי Gen. 27. 33, excessivement; ימָח עַר מְאָר הַאָּר IRois 1.4, extrêmement belle; פּיר מְתַּיר, Ps. 147. 15, avec une extrême vitesse; שרתלרידי Mal. 3. 10, en trop grande abondance (v. a יַדְי מְּסְקַּר Ps. ער כנצרו מעמים : sans nombre ער כנצרו מעמים I Rois 22.16, combien de fois encore? וְאַדֵוּרִיהוֹי עַרֵי אֹבֵר Nomb. 24, 20, et sa fin (ira) vers, à la destruction, ou : sera une destruction pour toujours; לא יָשָׁאַר שריד Jug. 4.16, il n'en demeura pas un seul; וְצֵר־תַּעְּמָן וְתַהְאֵינִה Agg. 2. 19, jusqu'à la vigne et le figuier, même la vigne, etc. — Jusqu'au point, autant que : לא דורבו ער־בני יחודה I Chr. 4. 27, (leurs familles) ne s'étaient pas multipliées autant que celles de Juda. — עריינר, עריבר, סרער, Depuis jusqu'à, l'un aussi bien que l'autre, tant l'un que l'autre, מַמָּטֹן וְעַר־יַנָרוֹל Gen. 19.11, depuis le plus petit jusqu'au plus grand; קשוב ער-רג Gen. 31. 24, (ne lui dis rien) חו en bien ni en mal; הַנָּר־קַטָּרו וְעֵר־מָרֵם זָיָת Jug. 15. 5, (il brûla) tant le blé qui était en gerbes que celui qui était sur pied, et même les plants d'oliviers (v. à פַרָם; הַרָּתָה עַר־וּנְרָהָה עַר־יִרֶכֶה Nomb. 8. 4, le pied (du chandelier) aussi bien que ses fleurs (ses ornements); יְעַר־־תַּוֹלְמוֹ וְעַר־־תַּוֹלֵהוֹ וְעַר־־תַּוֹלֵהוֹ I Sam. 18. 4, jusqu'a son glaive, son arc et sa ceinture.

3° Conj. Jusqu'à ce que, avec le préterit ou avec le futur : ערייָקים Jos. 2. 22, jusqu'à ce que ceux qui les poursuivaient fussent de retour; רְגְרֵּל שֵׁלֵח: Gen. 38. 11, jusqu'à ce que Selah soit grand; plus compl.: פר אַטָּר ער אָם, Nomb. 11. 20, ער פר Gen. 26. 13, ער אָם Gen. 24. 19, ער אַשׁר אָם Gen. 28. 15, jusqu'à ce que; שר שַׁיַּמּרַת תַּיוֹם Cant. 4.6, jusqu'à ce que le jour se rafraichisse (v. â מַּרַחַ). — De l'intensité : פַר לֹא־שָּׁכְּתִּ אַלַרו עַל־לְבַּהְ Is.47.7, tellement, au point, que tu n'as point pris ceci à cœur; דייר דעוייל I Sam. 20. 41, jusqu'à ce que David pleura plus fort; פַר אַשֶּרריפַר־כּה בַּרֶבְיִּרְ דֵי Jos. 17. 14, Dieu m'a béni à ce point, si fort. — Pendant que, avec le prétérit et le futur : נַיִּרָד עַר דָּבֶּר עָּמאוּל I Sam. 14. 19, pendant que Saul parlait; קיה שוחק מיה Job 8, 21, pendant qu'il remplit, ou il remplira encore, ta bouche de joie; 1. 18, pendant que l'un parlait, cet homme parlait encore; עַר לאַר בָּאַאָּר בּאַר Eccl. 12. 1, avant que les jours de malheur viennent; אָרָץ Prov. 8. 26, lorsqu'il n'avait pas encore fait la terre.

עד (עד (עד).

ערַד (v. שיר Pil. et Hithp.).

High! 1º Faire passer, cloigner,

לנד : אָרָה בְּיוֹם מְרָה Prov. 25. 20, (comme) celui qui ôte son habit dans un jour, un temps, froid. — 2° Revetir, parer : אָרְבָּהְ נָיִרי Ez. 16. 11, je te pare d'ornements.

Aph. Enlever, ôter, renverser: וִיפָרָה Dan. 5. 20, et on lui ôta (on le depouilla de) la gloire; בְּרָבְּרָ Dan. 2. 21, il détrône les rois.

ערה (ornement) n. pr. Adah, femme de Lémech, Gen. 4. 19.

עָרָה. (const. צָבַרח, rac. יָצָר). וֹיָצָר. 1°Assemblée, communauté, spécial. du peuple d'Israel : עַרַה רְשִׁרָאֵל Exod.12.3, ברה בנריימראל Exod. 16. 1, l'assemblée des Israelites; de même : מָרָה אַ Nomb. 27. 17, l'assemblée de l'Éternel; et seul: אַכֵּה Lév. 4. 15, l'assemblée; וצָרָה וְצֶּרָה Ps. 111. 1, dans le conseil, la société, des hommes droits, et dans leur assemblée; וַעַרָהוֹ לְפַנֵי מִבוֹן Jér. 30. 20, son assemblée demeurera affermie devant moi. — 2º Bande. troupe, compagnie, famille: קֹרֵה וָכַל־ אירים Nomb. 16. 6, Coré et toute sa bande; פֵרֵח מְרֵצִים Ps. 22.17, une multitude de gens méchants, malins; יַלישמות בַּל-עַרָתי Job 16. 7, tu as désolé. toute ma compagnie, tous ceux qui m'environnaient; ערה קופ Job 15. 34, la famille de l'hypocrite; צַרַת דְּבֹרִים Jug. 14. 8, un essaim d'abeilles.

ערָה (de ער, rac. ער מיד). 1° Témoin, témoignage: קַבְּיָח תַּבְּבֶּיָת Gen. 31. 52, cette colonne est témoin; לְבָיִח Gen. 21. 30 afin que cela me

serve de témoignage.—2º Pl. ביה Les témoignages de Dieu, ses ordonnances, préceptes: עֵיהָיף Ps. 119. 22, 24, 59, tes témoignages, tes préceptes, ou pl. de הידים.

phète, II Chr. 12. 15. — 2° Iddo, prophète, II Chr. 12. 15. — 2° Iddo, grand-père du prophète Zacharie, Zach. 1. 1.

לרות et פרות, plur. בדי et עדי). 1º Temoignage, loi, ordonnance: ואר עַרוֹחַרוּ אֲשֶׁר חַעִּיד ּמָם II Rois 17. 15, et les témoignages par lesquels il les avertit; שְׁנֵי לְחֹת חֶצֵרֶת Exod. 31. 18, les deux tables du témoignage, de la loi; ארן חַערהז Exod. 25. 22, l'arche du témoignage, l'arche dans laquelle étaient renfermées les deux tables de la loi; אֹחל חערת Nomb. 18. 2, la tente du temoignage, et בישבר בישבר Exod.38. 21, la demeure du témoignage, le tabernacle; ויַקם עַרוּת בּיַעַקב Ps. 78. 5, il a établi son témoignage, sa loi, dans Jacob ; וַיַּמַן צָלָיו אַת־־דַעַזֵר וְאֵת־־חָצֵרוּת II Rois 11. 12, il mit sur sa tête le diadème et (il lui donna) le livre de la loi; selon d'autres: le diadème et les ornements royaux (v. צָּדִיד). — Synon. de אַלָּח חַצֵּרֹת וְחַחְקִּים : Deut. 4. 45, ce sont les préceptes et les statuts; -Ps. 119. 99, tes pré בּר עֵרְוֹחֵרְהְ שִׂרְחָח עַּר ceptes, ordonnances, sont l'objet de mon entretien. — 2º Nom d'un instrument de musique ou d'un genre de cantique : שושון ערות Ps. 60. 1, שושון ערות Ps. 60. 1 ביהוז 80.1, sur Susan — Sosanim Eduth; selon d'autres , בראז : ornement, instrument précieux.

 Ps. 32. 9, sa parure (du cheval) sert à le brider, museler; ou : il faut lui serrer la bouche (avec le mors).

עב' (v. ער.).

עריאל (ornement de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 4. 36. — 2° 9.12. — 3° 27.

אָרָדע. (Dieu l'orne) n. pr. 1º Edayah, grand-père du roi Josias, II Rois 22. 1.

— 2º Plusieurs autres: Esdr., Néh., Chr.; פַּרְבָּיִדְעּ II Chr. 23. 1.

עריים, employé dans le Talmud). Souillure. Ex. unique: בּגְנֶדְ עִּהִים Is. 64. 5, comme un linge, un vétement, souillé (vétements des femmes aux époques des menstrues, ou vétements des lépreux; rac. עַּבִּדְּ עִּבִּדְּ

ארין adj. Voluptueux, délicat, plongé dans les délices: אַבְּיִרְיָּהְיּ בְּּוֹיִינְהְיּ Is. 47. 8, écoute ceci, toi voluptueuse qui vis dans les délices.

NITU, n. pr. Adinah, général de l'armée de David, I Chr. 11, 42.

עריתים, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36.

ערְלִי n. pr. m. I Chr. 27. 29.

ערְלֶּכְי n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35; עַרְלָּבָי Gen. 38. 1, (un homme) d'Adullam; la caverne d'Adullam, I Sam. 22. 1.

אַרן Kal inusité. Hithp. Vivre dans les délices, se délecter: תַּבְּיִלְּיִ Néh. 9. 25, ils se sont délectés de tes grands biens, ou : ils ont vécu dans les délices par ta grande bonté.

קיבול m. 1° Volupté, délices : יְבַיְהְ הַשְּׁמֵכּ אַרְנֶיךְ הַשְּׁמִכְּעָ Ps. 36. 9, tu les feras boire au fleuve de tes délices; מְּלָא כְּרְשׁוֹ son ventre de Jér. 51. 34, il a rempli son ventre de ce que j'avais de plus délicieux; Il Sam. 1. 24, qui vous revétait de pourpre et de vétements, ou d'ornements, délicieux; ou, ellipse: et qui vous faisait vivre dans les délices. — 2° Une province en Asie: קבור און בער און בער

ולע ח. pr. m. II Chr. 29. 12, 31. 15. אין אין ח. pr. Eden, province de la Mésopotamie ou de l'Assyrie, II Rois 19. 12, Is. 37. 12 (v. ביה פֶּנֶן nom d'une ville).

קבר בוּנְה (contracté de מָבר בַּנְּהְיּה) Jusqu'à présent, maintenant encore : שָּׁמִּי בַּנְרָן לֹא מִינְיה בַּנְרָּה בַּנְרָּה בַּנְרָן לֹא הָיִה בַּנְרָן לֹא הָיִה בַּנְרָן לֹא הָיִה בַּנְרָן לֹא הִיה בַּנְרָן לֹא הִיה בַּנְרָן לֹא הִיה עניה vers. 13, qui n'a pas encore été, existé.

ערְנָא (volupté) n. pr. m. Esdr. 10.30.

ערְנָּה (volupté) n. pr. m. 1° I Chr. 12. 20. — 2° II Chr. 17. 14.

עורְבָּה f. Volupté, plaisir, désir: קירָה לי פְּיָהָה Gen. 18. 12, aurais-je encore les désirs, ou le plaisir (d'une jeune femme)?

ערְעָרָה n. pr. Adadah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 22.

Hiph. Avoir de reste, davantage: רְלֹא הָשְּרֵיךְ חַשְּרֵבְּח בילא הַשְּרֵיךְ חַבְּרִיךְ מַבְּרִיךְ מַבְּרִיךְ מַבְּרִיךְ מַבְּרִיךְ מַבְּרִיךְ מַבְּרִיךְ מַבְּרִיךְ מַנְּבְּרִי qui (en) avait pris beaucoup n'en avait pas davantage, de trop.

נדר אַנדר inusité. Niph. Manquer, être omis, faire défaut, rester à l'écart; être omis, faire défaut, rester à l'écart; ליא נְצְּבִּר מִשְׁלֵּבְּן וֹצְלֹא נַצְבִּר לְּאָבָּר מִשְׁבִּן וְעַבְּרַתְּעָבְּן וֹצְרִי מִּבְּרָ אָנָעְר לְאָבְּר מִּבְּרַ בְּעָבְּר אָנִיבְּר לְאָבָר מִּבְּרָ בְּעָבֶר מִבְּרָ בְּעָבְר לְאַבָּר לְאַבְּר לִאַנְבֶּר לִאַנְבְּר לִאַנְבֶּר לִאַנְבָּר לִאַנְבָּר לִאַנְבָּר לִאַנְבָּר לִאַנְבָּר לִאַנְבָּר לִאַנְבְּר לִאַנְבְּרָ מִשְׁבְּר לִאַנְבְּר לִאַנְבְר לִאַנְבְּר אַנְבְּר לִאַנְבְּר אַנְבְּר אַנְעָבְר לִאַרְבָּר אַנְבְּר בְּעִבְר אַנְשְׁר לִאַר בְּבָר זוֹן לִאֵּד לִאַר בְעַבְר אַנְבְּר זוֹן מִישְׁבְּר לִאַר בְּבָר זוֹן מִישְׁבְּר לִאַר בְּעַבְר זוֹן מִישְׁבְּר אַנְבְּר זוֹן מִישְׁבְּר אַנְבְּר זְעִבְּר אַנְעָבְר אַנְעָבְר אַנְבְּר זְעָבְר אַנְעָבְר אַנְבְּר זְיִבְּבְר זְעָבְּר זְעָבְּר אַנְעָבְר זְעָבְר בְעָבְר אַנְבְּר בְעָבְר זְעָבְּר זְעָבְּר בְעָבְר זְשְׁבָּר בְעָבְר זְעָבְר בְעָבְר זְשְׁבָּבר זְבִּבְּר לִאַבְר זוֹן מִיבְּבְר זְעִבְּר זְעִבְּר זְעִבְּר זְעִבְּר זְשִׁבְּר בְעִבְּר זְעִבְּר בְעִבְּר זְעָבְר זְעִבְּר בְעָבְר זְעִבְּר בְּעִבְר זְעָבְּר זְעִבְּר בְעִבְּר זְעִבְּר זְעִבְּר בְּעִבְּר זְעִבְּר בְעִבְּר זְעִבְּר בְּעִבְּר זְיִיבְּבְּר בְּעִבְּר זְעִבְּר בְּעָבְיר זְעָבְּיִבְּי בְּעָבְיר בְּעָבְיר בְּעָבְיר בְּעָבְיר בְּעָבְיר בְּעָבְיר בְּעַבְּר בְּעבְּר בְּעָבְיר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְעִבְּר בְּבְּיבְיר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְיר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְּר בְּעִבְיר בְּבְיבְיבְיי בְּבְּיבְיבְיבְיי בְּבְּיבְיי בְּבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּבְיבְיי בְּיבְיר בְּבְיבְיבְיבְיי בְּיבְיי בְּבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיבְייִים בְּיבְיבְיי בְּבְיבְיִים בְּיבְיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְיבְייבְייִים בְּיבְיבְיבְייבְייִים בְּיב

Pi. Laisser manquer : אָבֶּר דָּבֶּר I Rois 2.47, ils ne laissaient manquer de rien.

II אָרָר בּעַרְכָּת Disposer, mettre en ordre, en rang: לְּרֵר בַעַרְכָּת I Chr. 12. 38, disposant l'ordre de la bataille, c.-à-d. rangés en bataille; יְלַבֶּיר vors. 33, et de garder le rang, c.-à-d. tous disposés, prêts à combattre.

Niph. Être sarclé : יָלָא רָפָּגר Is. 5. 6, (la vigne) ne sera pas sarclée, ou cultivée, fossoyée (ע. מַצְהַר).

קר. n. pr. 1° Eder, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 21. — 2° Eder, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

7712 (troupeau) n. pr. m. I Chr. 8. 15.

ערריאל (troupeau de Dieu) n. pr. Adriel, gendre du roi Saul, I Sam. 18. 19.

ער שׁים m. pl. Lentilles : יַבְּרָשִׁים Ez. 4. 9, et des lentilles.

אָלָא n. pr. (v. יִנּיָּדו

עיב ou עיב עיב (איב ou vir de ténèbres: אַיבָּר (אַבּרּב Lament. 2. 1, comment (le Seigneur) a-t-il couvert de sa colère la fille de Sion comme d'une nuée? ou : comment a-t-il, dans sa colère, couvert de ténèbres, etc.?

עובר n. pr. (v. צובר).

עוֹבְל n. pr. Obal, fils de Joktan, Gen. 10.28, souche d'un peuple arabe.

קאנְהָּד (עוֹר Cuire, faire cuire (v. קּצְּיָם Ez. 4. 12, tu feras cuire (le gateau) devant eux.

n. pr. Og, roi de Basan, Nomb. 21. 33.

עוֹנֶכ m. (une fois אָב Ps. 150. 4). Nom d'un instrument de musique, flûte, Gen. 4. 21; וְאָבָר Job 31. 30, et ma flûte.

עור (עור Kal inusité. Pi. עור Environner, ou piller. Ex. unique: הֶּבְלֵּי רְשָׁשִּׁם שִּרְיָנִי Ps. 119. 61, les bandes des méchants m'environnent, ou : m'ont pillé, dépouillé (v. שַ 1°).

Hiph. הערד 1° Prendre à témoin, appeler en témoignage, être témoin, deposer en témoignage (contre quelqu'un, ou en sa faveur); avec le rég. dir. et avec יַאַכֵּר נָיִדים: Jer. 32. 10, je pris des temoins; דוֹפִירֹתִי בָכֶם דַיּיוֹם אֶת־הַשְׁשֵׁכֵיִם ואָרדישבץ Deut. 4. 26, je prends, j'appelle, à témoin contre vous aujourd'hui le ciel et la terre; מַרוּאַעִּירַןה Lament. 2. 13, que puis-je appeler en témoignage, c.-à-d. comme objet de comparaison avec ton état (cheth. אָטִידָה, forme (שובר בילה ובין אשת נשורה Mal. 2. 14, (parce que) l'Éternel est témoin entre toi et la femme de ta jeunesse; וַרָעִרָדוּ אֵנִשֵׁי תַבְּלְנַעֵל אָח־נָבוֹת I Rois 21 . 13, et ces hommes pervers, méchants, témoignaient contre lui, Naboth; וְצֵּיִן רַאֵּרַוּת וחערדנר Job 29. 11, l'œil qui me voyait rendait témoignage (en ma faveur).— 2º Déclarer formellement, expressément; protester, conjurer, avertir, faire avertir, faire des remontrances : קשַר תַּוָּכ בי ביאיני Gen. 43. 3, cet homme nous a expressément déclaré, ou : il nous a avertis; אַשַׁר אַלֹכִי מַיִּנִיד נָבָם רַיִּיוֹם Deut. 32.46, (les paroles) que je vous engage, que je vous conjure aujourd'hui (de recommander à vos enfants); יַּיַבֶּר מַלְאַהָּ דרששע ~ Zach. 3. 6, l'ange de l'Eternel fit cette déclaration à Josué; שָׁמֵע כַּנָּדי יָאָפִירָה מָּךְ: Ps. 81. 9, écoute, o mon peuple! je vais t'avertir, ou te déclarer ma volontė; בי הַשָּר בַּעָם Exod. 19. 21, descends et avertis le peuple ; תָּשָׁבֵּר וָחַעָּב Jér. 11. 7, (les) avertissant (tous les matins, c.-à-d.) sans cesse ; וַּיָּבֶּר תַי ברשראל II Rois 17. 13, l'Eternel fit avertir Israel (par les prophètes); יאָצִיד בְּיוֹם מַבְּרֵם צֵּרֵר Neh. 13. 15, je leur fis des remontrances au sujet du jour qu'ils vendaient des comestibles; avec יצל : על־מִי אַרַבְּרָח וְאָצִירָה Jér. 6. 10, a qui adresserai-je la parole, et qui avertiraije, ou conjurerai-je (de m'écouter)? ---3° Prescrire, ordonner : אַטַּר הַיִּנִירוֹהָ בָּהַם Neh. 9. 34, (ils n'ont point écouté les commandements et les prescriptions) que tu leur as donnés.

Hoph. Etre averti: הְּבְּעֶּלֶה Exod. 21. 29, et qu'il ait été déclaré à ses maîtres, et que les maîtres en aient été

avertis.

Pol. פידר Relever, soutenir, protéger: ידים ואַלְסְטָרוּ וְצִּינְרָי Ps. 146. 9, il relève, protége, l'orphelin et la veuve; part. מידר 147. 6, protégeant.

Hithp. Se redresser : מְּמְנִינִי Ps. 20. 9, nous nous sommes relevés et nous restons debout, fermes.

 עוֹד Prov. 9. 9, donne (de l'instruction) au sage, et il en deviendra encore plus sage ; עוד מעט Exod. 17. 4, encore un peu, il s'en faut peu; וַיַּבְרָ עֵל־צֵּוּארֶיוּ שודי Gen. 46. 29, il pleura longtemps à son cou (entre ses bras); עוד ידוללוף Ps. 84. 5, ils te loueront sans cesse, éternellement; ער כַּל־יָמֵי חַאַרֵץ Gen.8.22, dorénavant, tant que la terre durera. בל עוד – Tout le temps que, tant que: בל-כוד ושמחי בי Job 27. 3, tant que j'aurai un souffle de vie ; פִּר־כַל־עוֹד נַמָּשָׁי בי II Sam. 1.9, car tant qu'il y aura un souffle en moi (je pourrai tomber entre les mains de mes ennemis); selon d'autres : car je suis encore plein de vie. — Avec une négation, ne — plus: לא אֹסָף לְקַלֵּל עוֹד אֶח־דְאָדֶינָהו Gen. 8. 21, je ne maudirai plus la terre; לא־אוכל עוד לצאת ולכוא Deut. 31. 2, je ne puis plus marcher à votre tête, vous conduire; פר לא על־אִישׁ רַשִּׂים עוֹד Job 34. 23, il n'impose pas trop a l'homme, ne l'accable pas trop; ואין עוד Joel 2. 27, il n'y en a point d'autre.

Avec suff.: וְלֹא אִם־עוֹרָנִי חָד I Sam. 20. 14, et non pas (je ne te demande pas cette faveur) pour le temps que je serai encore en vie; בּי עוֹרְה חָד Gen. 46. 30, que tu vis encore; עוֹרָה הָד קִר Gen. 43. 27, vit-il encore? עוֹרָה עִבּי עִבּי בּיבּר בּי עִבּי וֹרָה בּיר. 5. 14, pendant qu'ils lui parlaient encore.

עובר n. pr. 1° Oded, père du prophète Azariahu, II Chr. 15. 1; ou lui-

même prophète, v. 15. 8. — 2º Oded, prophète, 28. 9.

אָנָא (v. ענָא).

ענָה Pécher, faillir, agir contre le devoir : קטְאנר וְצִוּינוּי Dan. 9. 5, nous avons péché et nous avons failli, commis l'iniquité; קַבְּדּוֹ עָּיְרָתוּ Esth. 1. 16, ce n'est pas envers le roi seul que (la reine) Wasthi a mal agi, ce n'est pas le roi seul qu'elle a offensé (ou de la rac. עַרָּהַי.).

Niph. 1º Étre courbé, être ployé: איף אויף בּדרמּאֹר Ps. 38. 7, je suis tout courbé (par les souffrances) et extrêmement abattu; נַצְנֵרְהִי מְּשׁרֹנְי וֹצָ Is. 21. 3, je suis trop courbé (par la douleur, j'éprouve de trop violentes convulsions) pour entendre; ou : ce que j'entends me cause des convulsions.—
2º Étre perverti : יַבַּנְתַר בַּרַב Prov. 12. 8, celui qui a le cœur perverti; תַּבְּרַבְּרַהְּרַהְּרַרְּרַבְּּרַתְּרַ I Sam. 20. 30, fils d'une (mère) perverse et rebelle.

Pi. Renverser, bouleverser: נְּרִיבּוֹרָיִר Lament. 3. 9, il a bouleverse mes sentiers (il les a rendus impraticables); קניִין פָנִיין Is. 24. 1, il changera, bouleversera, la surface (de la terre).

Hiph. Renverser, bouleverser, pervertir, faillir, faire mal, commettre des crimes : הַבֶּרָבָם Jér. 3. 21, ils ont perverti leur voie, l'ont rendue mauvaise,criminelle; וְיָשָׁר הֱצֵיֵרִתִר Job 33.27, j'ai fait violence à la justice, ou : j'ai été pervers (v. à הַעֵּיִרנוּ הִרְשֵׁעִנוּ Ps.106. 6, nous avons failli, commis l'iniquité, nous avons été coupables ; ואל-חולר אַר עבודה עבוד II Sam. 19.20, ne te souviens pas (du mal) de l'offense que ton serviteur a faite; הַלָּאֵה Jér. 9. 4, ils s'efforcent à commettre des crimes; יהקחבות inigna II Sam. 7. 14, s'il fait mal, s'il commet quelque crime, je le corrigerai.

רוְאָנְית et אָנְאָ n. pr. d'une ville assyrienne, II Rois 18. 34, 17. 24; וְחָעַרִּים 17. 31, les habitants de Awah.

עָנָה f. Dévastation, ruine : עַנָּה

Ez. 21. 32, j'en ferai une dévastation, une ruine.

עוון (v. געון).

י אווע f. Fausseté, iniquité: פיויח הַוּבְּרן Aboth, fausseté, iniquité, des jugements.

עון (v. שוו).

אין Fuir, se réfugier : לְּעֹּה בְּּטָעָה מַרְעָּה Is. 30. 2, se réfugier sous la protection de Pharaon; ou de la racine יַנֵי

Hiph. Se réfugier, s'assembler, fuir pour se mettre en sûreté: חָצִּוּה בְּבֵּי בְּנָרָמְן Jér. 6. 1, fils de Benjamin, fuyez du milieu de Jérusalem, ou assemblez-vous pour sortir, etc.; חַצִּיה Is. 10. 31, ils se sont assemblés pour se réfugier (dans un endroit fort); שְׁבַּיה Exod. 9. 19, envoie et fais mettre en sûreté ton bétail.

אָנִי (pl. פִּיִּרם) Nom d'un peuple chananéen, les Avéens, Deut. 2. 23.

עווא ou און chald. f. Perversité. Plur.: און Dan. 4. 24, (rachète) tes iniquités.

I אַנִּיל, adj. Impie, injuste (v. צָּנָּל, Job 16. 11, Dicu m'a מַנְיל ווייל au pouvoir de l'homme injuste.

II עויל, m. (ע. (עול, m. (עול, m. (עול, m. (עול, m. (עול, m. (עול, m. Job 21. 11, ils envoient au dehors leurs enfants comme des troupeaux de brebis; בון הוא Job 19. 18, même de jeunes enfants, ou même des hommes pervers (עורל), me méprisent.

לוים 1° N. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, avec l'art., Jos. 18. 23.

— 2° Plur. de אַנָּיִי et de אַנָּיִי.

ויח (ruines) n. pr. Ville dans Edom, Gen. 36. 35.

אנול Kal inusité. Pi. אַנגּל Agir injustement, avec impiété: רְצַנֵּל Is. 26. 10, il fait des actions injustes; part.: מְצַנְל וְחוֹבֵץ Ps. 71. 4, des mains de l'homme injuste et violent.

אל adj. Pervers, impie, injuste: אָלְאַריּוֹרְעַ עֵּיֶלְ בּשָּׁוּח. Soph. 3. 5, mais l'injuste, l'impie, ne connaît point de honte; אְבּנִיל Job 27.7, comme un homme injuste.

עול m. Nourrisson, enfant: הַיִּחְשָׁמִּא וּה. 49.15, la femme oublie-telle son enfant qu'elle allaite? שיל יָבִיר עוֹל יָבִיר Is. 65. 20, (ni) jeune enfant ni vieillard (v. שׁלֵלֵל).

עולה (ע. פלח).

עוֹלְל et עוֹלְל vel עוֹלְל et עוֹלְל avec suff. עוֹלְל pl. Enfant, jeune enfant: יעֹלְלִידְן עִלְלִידְן בּלְלִידְן בּלְבִין בּשְׁבִּן בּשְׁבּן בּשְׁבּן בּשְׁבִּן בּשְׁבִּן בּשְׁבְּן בּשְׁבְּיִן בּשְׁבְּן בּשְׁבְּיִן בּשְׁבְּיִן בּשְׁבְּיִן בּשְׁבִּין בּשְׁבִּיִן בּשְׁבִּין בּשְּבְּיִים בּשְׁבִּין בּשְׁבִּין בּשְׁבִּין בּשְׁבִּין בּיִּבְּיִים בּשְׁבִּין בּשְּבְּיִים בּשְׁבִּין בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיּבְּיִם בּיּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְיים בּיִבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִיבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִילְים עוֹילִיל בּיִיבְל בִּיבְיִיבְיִים בּיִים בּיִּבְּיִים בּיִיבְּיִים בּיִיבְּיבְיבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִיבְּיבְּיִים בּיבְּיבְּיבְיבְּיִים בּייִים בּיבְּיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיים בּיבְיבְּיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיים בּיבּיבְיבְיבְּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבּיבְּיים בּיבּיבְייִיבְיבְּיים בּיבּיבְייִיבְיבְּייִים בּיבְּיבְייִיבְּייִיבְייִים בּיבּייִיבְּייִיבְייִייִיבְייִיבְּיִייִים בּייבּיבְּייִיבְייִיבְייִיבְייִיבְייִייִיבְּייִייִייִבְּייִבְּייִבְייִיבְייִיבְּיִּבְייִיבְּיִּבְיבְּיִיבְּיִייִיבְּייִיבְּי

עוללות (ע. עוללות).

515

עולם et עלם m. (pl. שילם, rac. עלם). Temps caché, inconnu. 1º Eternité, qui n'a ni commencement ni fin: אל עולם Gen. 21. 33, Dieu de l'éternité, Dieu eternel; בָּחֵי חַעֹּילֵם Dan. 12. 7, par celui qui vit éternellement; בְּמַעוֹלָם ער עילם אַמַה אַל Ps. 90. 2, d'éternité en éternité, de siècle en siècle, tu es Dieu; Ps. 66. 7, il règne dans tous les siècles par sa puissance; הליכוֹת שלם לו Hab. 3. 6, la direction, la marche, des siècles ou du monde, vient de lui (v. le même exemple à חליכה); ולעת עולם Deut. 33. 27, et audessous (sur la terre) les bras éternels (te soutiendront); דַר מֶלֶהְ עוֹלָם וַעֵּר Ps. 10. 16, l'Eternel est roi éternellement; נס אַר־חַללַם נַחַן בּלְבָּם Eccl. 3. 11, bien qu'il leur ait mis dans le cœur l'idée de l'éternité (ou l'étude, ou le désir, des choses de ce monde); וַחַאָרַץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת Eccl. 1. 4, mais la terre demeure toujours; יְיָשְׁטּ שְׁנֵעִד־עּוֹלָם Jér. 51. 39, afin qu'ils dorment d'un sommeil éternel (du sommeil de la mort); ביה עלמי Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, la tombe; שלח לחבר עולם Dan. 12. 2, ceux-ci (se réveilleront) pour la vie éternelle.

Siècles passés, reculés, temps anciens : ימוֹח עוֹלָם Deut. 32. 7, (pense) aux siècles anciens, aux temps passés; ותרבות עולם Is. 58. 12, des lieux déserts depuis des siècles ; בַּמֶּחֶר עוֹלָם Ps. 143. 3, comme ceux qui sont morts depuis très longtemps; אל־עם עולם Ez. 26. 20, auprès du peuple du temps passé, de ceux qui sont morts depuis longtemps; למדבות עולם Jer. 6. 16, les anciens sentiers; מֵעוֹלָם אַנְשֵׁר חֲשֵׁם Gen. 6. 4, des hommes renommés déjà dans l'antiquité ; וָכִרגּ רָאשׁטֹרת מַעּוֹלָם Is. 46. 9, rappelez-vous les choses passées depuis longtemps ; מַעוֹלָם שָׁבַרְחִּר שָׁלֵּךְ Jér. 2.20, j'ai brisé ton joug depuis longtemps, depuis le commencement.

3° Temps a venir (plus ou moins limité), un temps fort long, toute la durée de la vie d'un homme : לְּעִילָם לֹאַר Ps. 119. 93, jamais (tant que je vivrai) je n'oublierai tes comעוו

למים אן jamais, la vie durant, longtemps: אַבּירן זַיְבֶּיָב Ps. 89. 5, j'affermirai pour jamais ta race; רְיָבָיב I Sam. 1. 22, et qu'il y demeure toujours, sa vie durant; plur.: מַלְכִּיר בָּלְכִּיר בָּלְכִּיר Ps. 77. 6, les années des temps passés; בַּלְבִיר בְּלְבִיר בָּלְבִיר בַּלְבִיר בּלְבִיר בּלִיר בּלְבִיר בּלִיר בּלְבִיר בּלִיר בּלְבִיר בּלְבִיר בּלִיר בּלִיר בּלִבְיר בּלִיר בּלִיר בּלִיר בּלִיר בּלִיי בּליר בּלִיר בּלִיר בּלִיר בּלִיר בּלִיר בּלִיר בּליר בּלִיר בּלִיר בּליך בּלִיר בּלִיר בּליך בּלִיר בּלִיר בּליך בּלִיר בּלִיר בּליך בּלִיר בּליך בּלִיר בּליך בּלִיר בּלִיר בּליך בּלִיר בּליך בּליך בּלִיר בּליך בּלִיר בּליך בּלִיר בּליך בּליך בּלִיר בּליך בּליך בּלִיר בּליך בּלִיך בּלִיר בּליך בּליך בּלִיך בּליך בּלִיך בּלּיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּל בּל בּליך בּל בּליך בּלּיך בּל בּליך בּלְיר בּלייך בּל בּליך בּלְיר בּל בּיים בּל בּליים בּל בּיביר בּלילְים בּל בּיבּיר בּלְיבִיך בּלְיבִיי בּל בּיי בּיבּי בּל בּייב בּיי בּלְיבּי בּיי בּייב בּיי בּלְיביי בּיי בּייב בּייב

4° Univers, monde (v. plus haut les exemples, Hab.3.6, Eccl. 3.11, Ps.73. 12, et souvent dans le Talmud et en chald.): "מַלְהְ חָשׁלָם Rituel, roi de l'univers; Rituel, le monde à venir.

עון (v. פין).

קצורן , שֵרון , שֵרון , בַּעוֹרן , בַעוֹרן , בַעוֹרן , בַעוֹרן , בַעוֹרן , בַעוֹרן , מַרָּבְעָרָים , avec suff. בְעַרִים , rac. רְבָּעָרָים , rec. בַעַרִים , rec. 12, rous reconnaissons nos iniquités, nos fautes; בְעַרְילֵיך , rous reconnaissons nos iniquités, nos fautes; recer devraient punir; recer que les juges devraient punir; בַעְרָילָין , recer deveraient punir; בַעָרָים , recer de glaive; בַּעָרָים לַבְּעָרָים , recer des par le glaive; בְּעָרָים לַבְּעָרַיְי לַבְּעָרַיִּם , recer de les n'est pas (encore) au comble; בַּעָרָים לַשְׁבֵּר עַנִּינִים , osée 10. 10, lorsque je les punirai pour leur double péché (les deux idoles); cheth. בַּעִירָים (v. בַּעַרָּיָם בַּעַרָּיַם , recer de les deux idoles); cheth.

sillon) lorsqu'ils s'attacheront euxmêmes pour tracer deux sillons, allusion aux deux royaumes de Juda et d'Ephraim.

2º Peine, châtiment d'une faute: יְשִׁקּיִתְּ בְּשְׁרָתְּ Lév. 22. 46, la peine de leur peché; וְהַצְּאָנ בְּיוֹן II Rois 7. 9, un châtiment nous atteindrait, nous serions punis; יְשִׁר בַּצִּיֹן הָיִבִּיך Gen. 19. 15, pour que tu ne périsses dans le châtiment, la ruine, de la ville; בְּשֵׁל בַּצִיֹנִי Ps. 31. 11, ma force est affaiblie par le châtiment (de mes fautes); בְּיִרֹנְי בִּיְשׂוֹא בְּרֵנְי בְּשְׁרֹא בַּרַנִי בְּשְׁרֹא בְּרֵנ בְּשְׁרֹא בַּרָנִי בְּשְׁרֹא Gen. 4. 13, mon châtiment est trop grand pour pouvoir être supporté.

עוֹנְהְי f. Cohabitation, devoir conjugal: מָשְׁהָשְׁהְ מְּסִבּּיְהְשׁ Exod. 21. 10, (il ne diminuera pas pour la première) ni la nourriture, ni les vêtements, ni le devoir conjugal qu'il lui doit.

עוְעִים m. pl. (rac. קיָח). Perversité, égarement, vertige. Ex. unique: רוּת Is. 19. 14, esprit de vertige.

שוף 1º Voler, s'envoler, disparattre: עמרים עמרת Is. 31. 5, comme des oiseaux qui volent (sur leurs petits), couvrent (leurs petits) de leurs ailes; פַחֵץ רוֹמָם Ps. 91.5, de la flèche qui vole durant le jour ; d'une armée : וַעַּמַוּ בָּבֶחָם ו פּלְשַׁחִים Is. 11.14, ils voleront sur les épaules des Philistins (v. à pp); יַנְבִּידוּ עוּןם Job 5. 7, ils volent haut; קבולום יעום Job 20. 8, il s'envolera, s'évanouira, comme un songe; ונְעָפֵה Ps. 90. 1.0, et nous nous envolons, nous disparaissons. - 2º Etre obscurci, couvert de ténèbres. Ex. unique : הַּצְּחַהַ Job 11. 17, bien que tu sois couvert de ténèbres, c.-à-d. accablé de maux, (bientôt) tu deviendras semblable à l'aurore; ou, subst.: l'obscurité deviendra semblable à l'aurore (v. רַעָּק. — 3° (v. יַנֶּקוֹ) Etre épuisé, fatigué, abattu, tomber en défaillance; וַנַעַם הַעַם מָאֹר I Sam. 14. 31, le peuple fut extrêmement fatigué, abattu; וַיַּעַקּ שמה Jug. 4. 21, il tomba en défaillance et il mourut; ou : (elle le frappa pendant qu'il dormait) ayant été très fatigué, et ainsi il mourut. (רָּיַבֶּק, pour le distinguer de יַנְּיַבָּק), il s'envola.)

Hiph.: בְּיִדְּיִבְּוֹהְ עֵּרֶּכֶּהְ Prov. 23. 5, jetterais-tu les yeux, lèverais-tu les yeux, sur ce (qui bientôt ne sera plus)?

Hithp. S'envoler : בַּעוֹתְ תְּבוֹיְם Osée 9. 11, leur gloire s'envolera aussi vite qu'un oiseau.

קליעוֹת בָּהוֹר : Deut. עַלְרְעוֹת בָּהוֹר : Deut. 14.20, tout oiseau qui est pur; collect.: עוֹת בִישְׁמֵיִם Gen. 30. 1, les oiseaux sous le ciel.

קוֹף chald. m. Oiseau, Dan. 2. 38. עוֹף Conseiller (v. à יָבֵץ).

γιν n. pr. 1° Us, fils d'Aram, Gen. 10. 23. — 2° Le pays d'Us, Job 1. 1, Jér. 25. 20.

עוק ou עוק Kal inusité.

Hoph. Peser, presser. Ex. unique : אָלָרָה Amos אָלָכִּר מַצִּילִם תַּאַנְּיָר מָצִילִם בַּאָשֶׁר מָּצִילִם תַּעָּלָּת. 13, je vous presserai, foulerai, comme le chariot (plein de gerbes) pèse (sur le lieu où il passe).

ענר Kal inusité. Pi. יְאָר־צֵּינֵי צִּרְקְּיְחוּ צָּנֵיר Rendre aveugle, aveugler : יְאָר־צֵּינֵי צִּרְקְיְחוּ צָּנֵיר Rendre il Rois 25. 7, on creva les yeux à Sédécias; au fig.: בּאַרִי רְצַנֵּיר וְּצְנֵיר וְצְנֵיר וְצְנֵיר וְצְנֵיר וְצִנִּיר וְצִינִיר וְצִינִיר וְצִינִיר וּבְּיִרִים Exod. 23. 8, les dons corrupteurs aveuglent même les plus éclairés.

אַרִּרם adj. (pl. פּוִרִים). Aveugle: יְלִּמְנֵי Lév. 19. 14, et devant l'aveugle (tu ne mettras point, etc.); מִּר פִּנִּר כִּּר Is. 42. 19, qui est aveugle, sinon mon serviteur? אַפּר פּיָרִים בְּעָּר Is. 56. 10, toutes ses sentinelles sont aveugles; f. pl.: מענים פְּרָרוֹת Is. 42.7, les yeux aveugles (pour : les yeux des aveugles).

עור (fut. יְבִיר, part. עור) 1º Intrans. Etre éveillé, veiller, se réveiller, se lever, sortir de l'assoupissement,

prendre courage: אַנִּר רָשֵׁינָהו וְלִבְּר עֵר Cant. 5. 2, je dormais, mais mon cœur veillait; פר ולפח Mal. 2. 12, qui veille et qui répond, c.-à-d. toute âme qui s'agite, qui vit; d'autres traduisent : fils et petit-fils, ou : maître et disciple; שורה Ps. 44. 24, réveille-toi; ריבה לקראחי ויראה Ps. 59. 5, réveilletoi pour venir au-devant de moi, et considère (mon état); עורי צפון Cant. 4. 16, lève-toi, 0 aquilon! עורר עורר דבוֹרַת Jug. 5. 12, réveille-toi, ranimetoi, Deborah; דורב עורי על רער Zach. 13. 7, 6 épée, réveille-toi contre mon pasteur! ועורה אלר משפט צוית Ps. 7. 7. réveille-toi en ma faveur, (pour exercer) la justice que tu as ordonnée. -2° Trans. Eveiller, réveiller : לֹא־אַכְזֶר מד רערננד Job 41. 2, il n'est pas si intrepide qu'il le réveille.

Niph. יבור (fut. יבור (יבור réveille, se réveiller, s'elever : רְלֹא יֵבּיר מִשְּׁמָרָח : Job 14. 12, ils ne seront pas réveillés de leur sommeil; יְסַבֶּר גָּרוֹל יַבּיר מִבְּרְמָּר: 25. 32, et un grand tourbillon s'élèvera des extrémités de la terre; Joel 4. 12, que les peuples se réveillent et qu'ils montent (à la vallée, etc.); יבור מְבִּעוֹר מְרָשׁׁר (il s'est avancé) de sa sainte demeure.

Pil. עוֹרֵר 1º Réveiller, ranimer, exciter : יָאָם־תְּעוֹרָרוּ אֱת־תַאֲחֲכָה Cant. 2. 7, que vous ne réveilliez point celle que יוררה אַרדעהן; j'aime; עוררה אַרדעבור Ps. 80. 3, réveille ta puissance; עוֹרֵר לָךָּ רְפָּאִים Is. 14 9, il a réveillé, ranimé, les morts devant toi, ou a cause de toi; הַצַּחִירָים לבר לויחן Job 3. 8, ceux qui sont disposés à susciter Léviathan (à évoquer ופורַרָתי בָּנַיךְ צִיוֹן צַל־; (לְוְיָתָן mal, v. a יְשׂורַרָתי בנד יון Zach. 9. 13, j'exciterai tes fils, o Sion! contre tes fils, o Javan! — 2° Agiter, secouer : וְחוּא עוֹרֶר אֱת־חַוֹנִיתוֹ II Sam. 23. 18, il agita, brandit, sa lance (contre trois cents hommes); יעוֹבֵר צַלַרו דֵי צָבָאוֹת שׁוֹם Is. 10. 26, l'Éternel Zebaoth agitera contre lui un fouet.

Hiph. 1º Intrans. Se réveiller, se ranimer : אַנִירָה שָׁהַר Ps. 57. 9, je me

réveillerai à l'aube du jour ; הַּבִּירָת יהקרצה לפשפטר Ps. 35. 23, ranime-toi et leve-toi pour me faire justice: avec ל veiller sur : בּר־צַחָּח רַצִּיר צַלֵּיך Job 8. 6, certes à l'instant il veillera sur toi. - 2º Trans. Réveiller, exciter, ranimer, susciter : פנשר רעיר קנו Deut. 32. 11, comme l'aigle excite son nid, c.-à-d. ses petits (à voler); יַרְעָּרֹרֶנִי Zach. 4. 1, il me réveilla ; יצרר לר און Is. 50. 4, il me (réveille) touche l'orcille (afin que j'écoute); בָּצִיר צַלְמָם חָבְיָת Ps. 73. 20, en les réveillant, ou en te réveillant (pour בְּחֵצִיר), tu confondras leur vaine image, leur éclat apparent; selon d'autres: tu rendras méprisable leur image dans la ville; הַנְיִר מָצִירָם מֶן-חֲמֶקוֹם Joel 4. 7, je les réveillerai, je les ferai revenir, du lieu (de leur exil); ישטות מַדָּיר Osée 7. 4, celui qui attise le feu se repose (depuis, etc.); ou: le boulanger cesse d'éveiller, d'exciter (à apporter du pain), pour מֶּחַעֵּיר; selon d'autres: la passion qui les excite se repose (depuis, etc., c.-a-d. fort peu de temps); יַערר קנאָת Is. 42. 13, il excitera, réveillera, sa jalousie, sa colère; דַּלְצִירוּ Joel 4. 9, excitez, animez, les vaillants (au combat); חִנְנִי מֵעָיר עֵלֵיחֵם ואַר־מַדֵּר Is. 13. 17, je susciterai contre eux les Mèdes; הַעָּמוֹן נְיַאָת Is. 41.25, je l'ai suscité du nord et il est מַניר בָי אָת־רוּתַ כֹּרֵשׁ: רוּתַ arrivé; avec Esdr. 1. 1, Dieu reveilla l'esprit, toucha le cœur, de Cyrus; הונִיר פֵינִיר צַל־ יים בל – רוּחַ מְשִׁחִית Jer. 51. 1, je susciterai contre Babylone — un esprit de destruction.

Hithp. 1° Se réveiller, s'élever: מְחַמִּירֵי לְּדְּתַּיִיִּי כְּבָּּרְ Is. 64. 6, (personne) qui se réveille pour s'attacher fermement à toi; מְחִמֹיִר יְלִרְיִּתְּי בֵּלִּ-חָנָאַ יִחְלֹּיִר l'innocent s'élève contre l'hypocrite. — 2° Sauter de joie: יְּיִיְלְיִרְיִּהִי Job 31. 29, si j'ai sauté de joie lorsqu'il lui est arrivé un malheur.

עור II עור Kal inusite (v. קירה). Niph. Etre nu, se dépouiller : פֶּרְיָה חֵשׂוּר Hab. 3. 9, ton arc est tout à fait à nu, c.-à-d. tu signales ta force (קּרָיָה subst., nudité).

עור chald. m. Menue paille. Ex. unique: קיטיר Dan. 2. 35, comme la menue paille.

עור et עור m. (pl. שלרות). Peau (de l'homme et du bétail), cuir : יודא מִיכְלָהוֹי ברו Exod. 22. 26, c'est son vetement pour couvrir sa peau; עור מַפַּד 34. 29, la peau de son visage; בעור שוני Job 19. 20, avec la peau de mes dents, c.-à-d. mes gencives (v. l'exemple à מלם Hithp.); פחנית עור Gen. 3. 21, des habits de peau ; יאַרילם נירת האַילם Exod. 39. 34, et la couverture de peaux de béliers; פַלִּר־עוֹר Lev. 13. 49, une chose faite de peau ou de cuir; יסלאבה עור vers. 48, un travail fait de peau; puėl.: יור בְּעַר־עוֹר Job 2. 4, (l'homme donnera) peau pour peau, c.-a-d. la vie pour la vie; שבר שורו Job 18. 13, les membres de sa peau, c.-à-d. de son corps.

וּבְעִּיְרוֹן: m. Aveuglement, cécité: יְבְעִּיְרוֹן: Deut. 28. 28, (Dieu te frappera de frénésie) et d'aveuglement; אַמָּי זַבְּעִרוּן; Zach. 12. 4, je frapperai d'aveuglement.

קוֹנְע subst. f. Cécité. Ou adj. f. Aveugle: בְּיִשְׁ Lév. 22. 22, une bête frappée de cécité, ou qui a un œil aveugle.

des בּיָרִים m. pl., cheth. pour בְּיָרִים des ânes, Is. 30. 6.

עולש S'assembler. Ex. unique : ילישוּיִם Joel 4. 11, assemblez-vous et venez tous les peuples; ou, synonyme de ידים: hâtez-vous.

Puissant ne renverse point le droit; לְצַיֵּה אָּדֶט בְּּרִיבוּ Lament. 3. 36, lorsqu'on fait tort à un homme dans sa cause; פִּרִּשְׁהַרְּרִי צִּרְּחַנִּיה Ps. 119. 78, car ils m'ont maltraité, ou : ils ont violé mon droit sans sujet, sans cause.

Pou. Etre courbé : מְּשָׁתְּה לֹאִר דּהַבֶּל לַחְכֹּן Eccl. 1. 15, ce qui est courbé, tortu,

ne peut se redresser.

Hithp. Se courber: יְתִּיְצָּיִי הְּעָּיִי הַּעָּיִי Eccl. 12. 3, lorsque les hommes vaillants, forts, se courberont.

אווע Soutenir. Ex. unique: לְּטֵּה אָּבֶּר Is. 50. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; selon d'autres, de בי temps: par une parole dite en temps juste, bien à propos.

עְנְּחָה T. Injustice, tort: יְאִיתָּה דִּ עַנְּחָה Lament. 3. 59, tu as vu, o Éternel! le tort qu'on me fait.

ጥሃ n. pr. m. 1° I Chr. 9. 4. — 2° Esdr. 8. 14.

ע m. (fem. ואַשַ, pl. שִישַ, rac. ווַשַ). 1º Adj. Fort, puissant, violent, véhément, dur, cruel : ימיד כו מאַרי Jug. 14. 18, qu'y a-t-il de plus fort que le lion? וּבְמַיָם עָיִים Is. 43. 16, et au travers des eaux impétueuses; פַּנִים עַנָּה Exod. 14. 21, par un vent d'est impétueux; פר עו נבול בני עמון Nomb. 21. 24, car la frontière des Ammonites était forte (bien défendue); www Is. 25. 3, un peuple puissant; my mon Prov. 21. 14, une colère vehemente; אַ פַלָּה עָד Is. 19. 4, et un roi cruel; מַן פַּרָים Deut. 28. 50, qui a le visage dur, qui est fier, insolent; עַרְיבְּעָשִׁי Is. 56. 11, qui sont effrontes; plur. : ינאדו עלר עידו Ps. 59.4, les forts s'assemblent contre moi; באון עדים Ez. 7. 24, l'orgueil des puissants; fem. plur.: יצפור ישבח צוור Prov. 18. 23, le riche répond par des paroles rudes. — 2º Subst. Force, puissance: וְרָחֵר עָז Gen. 49.3, et la préférence en puissance (v. à יַחַר).

ער בין בין לינים (פוים 'Chèvre: אינים ער בין בין אינים 'Chèvre : אינים בין בין אינים 'Nomb. 15. 27, une chèvre de l'année, dans sa première année; בין בין בין Gen. 38.17, un chevreau; בין Deut. 14.

4, et ce qui naît des chèvres; שְּׁמִּיר צִּיִּים Gen. 37. 31, un bouc. — 2º Seulement au plur. Poils de chèvre: פֵּוּג אֲּח־הָעִצִּיִם Exod. 35. 26, elles filaient des poils de chèvre; רְיִדְישׁׁר צִּיִּים Exod. 26. 7, des rideaux de poils de chèvre.

ענידן. Chald. Chevre; pl. פיִדן Esdr. 6. 17. ון m. (rarement יוֹש, avec makk. -יצי, avec suff. ינָיָד et פָּנָה, פָנָה et קיַף). 1º Force, puissance, forteresse, appui, solidité: דורעת בעמים ענקד Ps. 77. 15, tu as fait connaître ta force parmi les peuples; נשברתי אחדנאון עובם Lev. 26. 19, je briserai l'orgueil de votre puissance; וחוֹרִיד מְּמֵּךְ עְּזָּדְ Amos 3. 11, il ôtera ta force ; קוֹ אֵלֶיךְה אָשְׁמֹרָהו Ps. 59. 10, malgré la force, ou l'audace (de l'ennemi). j'espère en toi; מְּדָרָכִר נַמָּשָׁר עוֹ Jug. 5. 21. ô mon âme! marche avec force, en triomphe; פשרו-עו Jér. 48. 17, le sceptre de la puissance : ומנהל-עוז Jug. 9. 51, et une forte tour; is bip Ps. 68. 34, une voix puissante ; מָּמָרְרֵה עֹז Prov. 18. 19, plus qu'une ville forte. Avec מַנִים La fierté, l'audace : יְלִי מַנֵיר יְשִׁנָא Eccl. 8. 1, son visage, son regard fier, en est change; ניבר לו פְבְטָדַוּה Prov. 21. 22, il renverse la forteresse, ou : il abat la force où elle mettait sa confiance; יושביר לדורר על Ps. 30. 8, tu as donné à ma montagne, c.-à-d. à ma grandeur, de la force, de la solidité; יי עיָר Jér. 16. 19, Eternel qui es ma force; אַטְייֵרי אָדָם עּוּד־לוּ בְּּדְּקְ Ps. 84. 6, heureux l'homme dont l'appui est en toi ; צור־עִייִי Ps. 62. 8, le rocher de ma force. — על וְהַמָּאֵרֵה : Eclat, gloire, majesté שׁל וְהַמָּאַרֵה וֹי Ps. 96. 6, l'éclat et la beauté; יאַרוֹן עְנֵהָ Ps. 132. 8, et l'arche de ta majesté, l'arche d'alliance ; נַיָּהַר לַשָּׁבִר כִאוֹ Ps. 78. 61, il livra à la captivité sa gloire, sa majesté (l'arche et les tables de la loi); וְעָּאֹ גְּשִׁחָקִים Ps. 68. 35, et sa majesté est dans les nues ; מָט עֹז לַאַלְיִדִּם Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; בּבְּלֵּר עֹז II Chr. 30. 21, avec des instruments faits pour célébrer Dieu, ou : des instruments qui résonnaient fortement.

NU n. pr. m. 1º II Sam. 6. 3, ver-

set 5, 7, ... 2° I Chr. 8. 7. ... 3° Esdr. 2. 49.

le désert où l'on envoya le bouc émissaire; composé de ישַ chèvre, bouc, et de אַאָּ s'en aller: le bouc qui s'en va, qu'on chasse (dans le désert); selon d'autres, le nom d'une haute montagne coupée en pic, de ישַ fort, et de בַּלְּיִבָּי אַלַ. (v. Lév. 16. 8.)

אַנַב (fut. יְצֵּוֹב) 1ºRelacher (des liens), delier, decharger: וַתַּדַלָּהַ מַצַוֹב לוֹ צָוֹב במים במים Exod. 23. 5, garde-toi de l'abandonner, tu délieras (l'âne) avec lui, c.-à-d. tu aideras le maître à décharger son ane. - 2º Abandonner, délaisser, quitter, laisser: ואבר מעוברור יעוב אַתבם II Chr. 15. 2, mais, si vous l'abandonnez, il vous abandonnera; יאם־רַעוֹבוּ בְנֵיו מוֹרָחִי Ps. 89. 31, si ses enfants abandonnent ma loi; דַּרַעֵּיוֹב ים אור שָּׁרֶר נְשֵׁלָג לְבַנוֹן Jér. 18. 14, abandonne-t-on, c.-à-d. refuse-t-on, de boire l'eau qui coule du rocher des champs, et qui vient de la neige du Liban? selon d'autres : la neige du Liban cesset-elle d'envoyer ses eaux sur les rochers des champs qui sont à ses pieds? ימַיִּם רְעֵיֹבוּ Jon. 2. 9, ils abandonnent leur bonté, leurs bons desseins, ou leur grâce, miséricorde, c.-à-d. Dieu; בְּאִפֶּח צֵּוּבְהוּ Is. 54. 6, comme une femme delaissée ; עובות עבר עריער Is. 17. 2, les villes d'Aroer sont aban-מַל־בַּן יַצַוָב־אִישׁ אֶּת־אָבִיו וְאֶת־אָמּוֹ; données Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme guittera son père et sa mère; בעוֹב רַשָּׁיב וּרָכּנוֹ Is. 55. 7, que le méchant délaisse sa voie; ומובה ועוב Prov. 28. 13, mais qui confesse et abandonne (ses péchės); בַּבֶּוֹב בְּנְרוֹ בְּיָדָה Gen. 39. 12, il lui laissa sa robe entre ses mains; יאַכָּה חַעַיִבוּ כְּבוּדְכַבּם Is. 10.3, où laisserezvous votre gloire? ויכוב אח־כצה הופנים I Rois 12. 8, il laissa (ne suivit pas) le conseil des vieillards; רַיַּצִוֹב כָּל־אֲשֶׁר־ לו בַּיֵד יוֹסָקּ Gen. 39. 6, il remit, confia, a Joseph tout ce qu'il possedait; שְּלֵיכְים בְּרֵר־שִׁישִׁים II Chr. 12. 5, je vous ai abandonnés au pouvoir de Sesak. - Avec 3x et 3 Laisser, transmettre, livrer: וְצוֹבוּ לַאַחֶרִים חֵילָם Ps. 49. 11, ils laisseront leurs biens à d'autres ; לא־חַיבֵּוֹב נַמְשָׁר לְשָׁאוֹל Ps. 16. 10, tu ne livreras pas mon âme au scheol; אַרִיּנְבָּחה לָהֶם הַרִּיִבָּחה Néh. 3. 34, les laissera-t-on faire, sacrifieront-ils? selon d'autres : vont-ils se fortifier? (v. 3°). — Intrans. S'abandonner: יבלבה בעוב חלבה Ps. 10. 14, c'est à toi que le malheureux s'abandonne ; אחררי עובר Oséc 4. 10, ils ont abandonné l'Éternel pour ne pas observer (sa loi); ou, לְּשֵׁמֵּוֹר au verset suivant : pour s'adonner (aux plaisirs etc.); אַשֵּׁר לֹא־עָוַב הסהו Gen. 24. 27, qui n'a point cessé d'exercer sa grâce, etc.; אעזבה עלר שיחר Job 10. 1, je m'abandonnerai a ma plainte, je donnerai un libre cours à ma plainte. Part.: וְאֶמֶּס פָצוּר וְנְיווּב Deut. 32. 36, il n'y a plus rien des biens qu'on conserve, enferme, chez soi, ni de ceux que l'on abandonne (dans les champs), les troupeaux; selon d'autres: ni un homme enfermé, un esclave, ni un homme libre; ou, subst.: il n'y a plus de retraite ni forteresse (v. 3°). -3º Restaurer, fortifier: וַיַּצַיָבוּ יָרוּשָׁלָם Néh. 3. 8, ils fortifièrent Jérusalem.

Niph. Étre abandonné: יְלְּאֹ רָאִירִוּר Ps. 37. 25, je n'ai point vu le juste abandonné; מַדּוּעַ נְצֵּיְב בֵּית־דְאֶלּוִירם Néh. 13. 11, pourquoi la maison de Dieu est-elle abandonnée? יְדָאָבֶץ הֵּלְיוּב Lév. 26. 43, la terre sera abandonnée par eux. Avec בְּיִבוּב יַדְוּדְּרְ לְכֵים: לֵּכִים: Is. 18. 6, ils seront tous ensemble abandonnés aux oiseaux de proie des montagnes.

Pou. Etre abandonné, être épargné: בְּיִבְּי ְצִּיבְּר Is. 32. 14, la ville tumultueuse deviendra une solitude, ou : la multitude de la ville sera abandonnée, c.-à-d. exilée; בְּיִבְּי ִיִידְּי ִדְיִּבְּי ִיִּי ְתִּיְלָּיִי Jér. 49. 25, comment n'a-t-elle pas été épargnée cette ville si célèbre? ou : comment n'a-t-elle pas été fortifiée? (V. Kal 3°.)

שובונים m. pl. Marchés et marchandises: קְּתְנוּ מִּוְבוֹנְיְהְ Ez. 27. 14, ils ont amené à tes marchés; הוֹנְהָ וְעִוְבוֹנְיִהְ יִינִיבּוֹנְיִהְ vers. 27, tes richesses et tes marchandises.

기기보 n. pr. m. Néh. 3. 16. 기기보 n. pr. m. Esdr. 2. 12.

תוֹצ (la forte) n. pr. Azza (Gaza), ville importante à la frontière méridionale de la Palestine, Jos. 11. 20, 15. 47; ענְרָיִם Jug. 16. 1, à Gaza; n. patron. בַּנְרָיִם 16. 2, les habitants de Gaza.

ענָה (v. פָנָא).

אונ Forteresse (v. קוב), ex. Deut. 32. 36.

לְנִיבָּה (part. de צָּיֵב). Lieux abandonnés, ruines: יְרָבָּה הְצֵּיוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ Is. 6. 12, les lieux abandonnés, les solitudes seront nombreuses au milieu du pays; בַּיוּבַי תַּחֹרָשׁ Is. 17.9, comme les branches (d'un arbre) abandonné.

הְעַזוֹעַ (l'abandonnée) n. pr. 1°Azouba, mère du roi Josaphat, I Rois 22. 42. — 2° Azouba, femme de Caleb, I Chr. 2. 18.

אין איי פיהו וְנְבּוּר : Ps. 24. 8, l'Eternel est fort et puissant. — 2° Subst. collect. Les forts: חַרֵּל וְעָדִּוּר Is. 43. 17, l'armée et les vaillants soldats.

אווי, m. (rac. יוְפְוּה Force, puissance, violence: רְצֵּוֹה הֹאַנְהְה רֹאַנֵּה Ps. 145. 6, (tout) parle de la puissance de tes prodiges terribles; יְצָוֹה מִלְּהָעָה Is. 42. 25, la violence de la guerre.

עוור (v. צור).

איני, inf. יביז ביז 16 Trans. Fortifier, rendre fort: בּיְרָבָּי חַרְּבְּיָּח הָּבִּי חַרְּבָּי הַרְּבָּי בּיז 19, la sagesse donne plus de force au sage (que, etc.); שַּיְרָי אֵלְהִים אַלְּהִים יִי Ps. 68. 29, affermis, rend stable, o Dieu! ce que tu as fait pour nous; ou: signale ta force en notre faveur, comme tu l'as fait (souvent) pour nous. — 2º Étre fort, puissant; se montrer fort, triompher: קּיִנִי רָּדְּבָּי Ps.

קילו בְּרַוּלָה. \$2.9, il se fortifia dans sa malice; איז בְּרַוּלָה. \$2.9, il se fortifia dans sa malice; אָרָה. \$2.9, il se fortifia dans sa malice; אַרָה. \$2.9, il se fortifia dans sa malice; אַרָה. \$2.9, quand les sources de l'ablme devenaient fortes, s'élevaient avec force; שְׁרָהָאַל יַעָּירָ, זְעַרָּ עַל יַעַרְיָּאַל Jug. 6.2, la main de Midian devenait puissante contre Israel; אַליִיעָי Ps. 9. 20, que l'homme ne prévale, ne triomphe pas; יְלָא רָעִיוֹ Dan. 11. 12, il n'en profitera pas, il n'en sera pas plus fort.

Hiph. מָרִים Avec מְּרִים Rendre le visage dur, avoir un air effronté, impudent : חַבֵּיָח מָרָיִם Prov. 7.43, elle prend un air effronté. Avec חַבֵּיִח בְּיָשׁי בְּשָׁרָיו בִּי Prov. 21. 29, le méchant fait paraître l'effronterie sur son visage.

型 n. pr. m. I Chr. 5. 8.

אַנוּיְרָהוּ (Dieu l'a rendu fort) n. pr. m. d° I Chr. 27. 20. — 2° 15. 21. — 3° II Chr. 31. 13.

עוי n. pr. m. 1° I Chr. 5. 31. — 2° Plusieurs autres, Chr., Néh. אַויאַל (ע. עויאַל).

עוואל (la force de Dieu) n. pr. 1° Uzziel, fils de Kehath, Exod. 6. 18; n. patron. פָּיִשְלֵּי, Nomb. 3. 27. — 2° Plusieurs autres, I et II Chr., Néh.

עויְהוּ et עויְהוּ n. pr. 1° Uzzia, roi de Juda, II Rois 15. 13; il est appelé aussi עוֹרָהוּ et שִוֹרָהוּ II Rois 15. 1, 6.— 2° Plusieurs autres, Chr., Esd., Néb. אַנִייָּא, n. pr. m. Esdr. 10. 27.

תְּבְיוֹע (courageux jusqu'a la mort) n. pr. 1°Azmaweth, un des héros sous David, II Sam. 23.31.— 2° I Chr. 27. 25 (v. יְבָּיִם נְיִנְיִם).

אוֹנְיֵה f. Nom d'un oiseau immonde de l'espèce de l'aigle, aigle noir ou aigle de mer, Lév. 11. 13.

רויי Kal inusité. Pi. Creuser, fouir: יַרְפַּוְּקַחּנּ Is. 5. 2, il en avait foui la terre; selon d'autres: il entoura (la vigne) d'une haie.

אָלָוְאֵ chald. f. Anneau à cacheter : בּיִלְּמָא בְּילְנָא הַעִּיְלְחָא Dan. 6. 18, le roi la scella de son anneau.

אור (fut. בעור , pl. בעור) Secourir, aider, assister, soutenir; avec reg. dir., ל et פר־חַנַּח עַזַרָנוּ רַי ב ou צר־חַנַּח עַזַרָנוּ רַי ב I Sam. 7. 12, l'Eternel nous a secourus jusqu'ici ; עוֹרָר חַמְּלְחֵמָה I Chr. 12. 1, assistant dans la guerre, auxiliaires de guerre, allies; ואַרֹנֵי רֵרָ רַעָּזֶר-לָּר Is. 50. 7, l'Éternel mon Dieu m'a aidé; זְהַשָּׁח בֵּורָה לרצה Zach. 1. 15, ils ont augmenté le mal; יות עזרו עם־בּוִיד I Chr. 12. 21, ils assisterent David (contre l'ennemi); עורג איש בּרַעַדוּג II Chr. 20. 23, ils s'aiderent l'un l'autre. Avec אחרר Soutenir le parti de quelqu'un : נַיַּצְיָרוּ אַחֵרֶר אַדּנָיַרוּ I Rois 1.7, ils furent du parti d'Ado-וווah. Part.: יָבָשֵׁל עוֹרָ וְנָפֵל עִיִר Is. 31. 3, le protecteur trebuchera, et celui à qui le secours est donné tombera.

Niph. Etre secouru, assisté; recevoir du secours, s'aider: יבָּיִרְתִּיּלְתִּי Ps. 28. 7, mon cœur a mis sa confiance en lui et j'ai été secouru; תְּבָיִרְא לְהַיְנִי II Chr. 26. 15, il sut s'aider, ou : il fut secouru merveilleusement; בַּלִּרְיָם I Chr. 5. 20, ils recurent du secours contre eux.

Hiph. part. pl.: מַמְלְוְרִים אֹרָם II Chr. 28. 23, ils leur sont en aide (pour gețiירים).

ען n. pr. m. 1° I Chr. 4. 4; verset 17, קוְרָח, 2° 12. 9.—3° Néh. 3. 19.

ጊኒ n. pr. m. 1° Néh. 12. 42. — 2° I Chr. 7. 31.

עור (sauveur) n. pr. m. 1° Jér. 28. 1. – 2° Ez. 11. 1. –. 3° Néh. 10. 18.

אונא (secours) n. pr. 1° Esra (Esdras), pontife et scribe, qui ramena une colonie juive de Babylone en Judée, Esdr. chap. 7. — 2° Néh. 12. 1.

עוֹרְאֵל (Dieu l'aide) n. pr. m. 1° II Chr. 12. 6. — 2° 25. 18. — 3° Plusieurs autres.

פְּזְרָה et בְּצְרִה Ps. 46. 2, un secours dans les détresses; קּזְרָה פְּצָרְה Ps. 60. 13, un secours contre l'oppresseur. Avec paragogique : פְּזְרָה פְּנָה Ps. 44. 27, lève-toi à notre aide; פְּזְרָה Job 31. 21, en me voyant protégé par les juges assemblés aux portes de la ville.

עורה n. pr. (ע. עורה),

עוֹרִי n. pr. m. I Chr. 27. 26.

עוריאל (secours de Dieu) *n. pr. m.* 1° Jér. 36. 26. — 2° I Chr. 5. 24. — 3° 27. 19.

עזרְיָהוּ et עזרְיָהוּ, n. pr. (v. עזרְיָהוּ). סְוְרִיקִם n. pr. m. 1° I Chr. 3. 23.— 2° Plusieurs autres.

עוֹנוֹ (ע. אַנַתּי).

שני ש. (rac. ענים). Burin, plume: קנים בּנְרוָל קנים בּנְרוָל Jer. 17. 1, (écrit) avec un burin de fer; פָנים פופַר פָּנִיריר Ps. 45. 2, la plume d'un écrivain expéditif.

אָטָּעֵ chald. Conseil, prudence: בְּבָּיִגּ בְּחָרֵּב בַּבָּיָג Dan. 2. 14, (Daniel) répondit avec prudence.

לְּעָל 1° Se couvrir, s'envelopper, se revetir: וְעֵלְשָׁם רַשְּׁם רֵעְשׁם בְּעָשׁם בְּעָשׁם Lév. 13. 45, il se couvrira le visage jusqu'au-dessus des lèvres; דְּעָשׁם בְּעָשׁם וֹ I Sam. 28. 14, et il était couvert d'un manteau; הְשָׁשִּׁל בְּעִשׁה בַּעְשִּׁל בְּעִשׁה בַּעְשִׁל בְּעִשׁה לוו Ps. 109. 29, ils seront couverts de leur honte comme d'un manteau; וְעִשׁה בָּעִשׁה וֹ Is. 22. 17, il t'enveloppera entièrement, ou: il te couvrira (de honte); וְעַּשְּׁה בְּעִּיִּהְיִּעְ מִצְּרֵיִם (de honte) וְלִּיִם בְּעִּיִּים בְּעִיִּם לַּעָּיִם לַּעָּים בּעִים בּעים בּעִים בּעים בּעִים בּעים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעים בּעִים בּעים בּעִים בּעים בּעִים בּעִים בּעים בּעים בּעים בּעים בּעים בּעים בּעים בּעִים בּעים בּעים בּעים בּעים בּעים בּעים בּעים בּעִים בּעים בּעים

2º (עי פּיפּני) Se précipiter, fondre sur quelque chose : קיפּנין I Sam. 15. 19, (et pourquoi) t'es-tu précipité sur le butin? קיבּין בְּיבִין בְּיבִין בּיבִין Cant. 1. 7, pourquoi serais-je comme une femme errante ou languissante? selon d'autres, sens 1º: comme une femme voilée, en deuil.

Pou. part. τις Εz. 21. 20, (une épée) cachée, réservée (jusqu'à ce jour).

Hiph. Couvrir, envelopper: תְּבְיבֹּוּת רְבְּטָּחְ מֹינְתְּיִתְ Ps. 84. 7, leur guide, législateur, ou la pluie (v. תְּבָּים), les couvre, comble, de bénédictions; רְצָּבֶּירִתְ Ps. 89. 46, tu l'as couvert de honte.

עלינים m. pl. douteux. Ex. unique: Job 21. 24, ses lieux de paturage sont remplis de lait; selon d'autres: ses vases, ou ses réservoirs; d'autres traduisent: ses veines, ou ses entrailles, sont pleines de sève, etc.

עְטִישׁוֹת m. pl. Éternument. Ex. unique: אַרָּה אָרָר הְּחָלּ אַוֹר Job 41. 10, son éternument fait briller la lumière, jette du feu.

אַלְצְעָ, m. Chauve-souris, Lév. 11. 19; plur.: וְלְצָטֵלַפִים Is. 2. 20, et aux chauves-souris.

קשל (fut. רַעַבֹּרָם) 1° Se couvrir, se revetir, se cacher: וצַמָּקִים יַעְטְמוּ־בֵר Ps. 65. 14, les plaines se revêtent d'épis; יבטקר שית חַמָּס לָמוֹ Ps. 73. 6, ils se cou-. vrent de violence comme d'un vêtement, exact. un vêtement de violence les couvre ; יְנִשֹׁם רָמִדן Job 23. 9, s'il se cache à droite ou dans le sud. — 2º Etre faible, languissant, accablé : בַּצַטֹת לִבָּר Ps. 61. 3, lorsque mon cœur est défaillant, accable; פַּר־רוּחַ מִּלְפָנֵר רַעֲטוֹה Is. 57. 16, lorsque l'esprit est abattu, humilié, devant moi; selon d'autres: car un esprit émanant de moi le**s revé**ti**ra,** c.-à-d. les ranimera. Part. passif: קצטומים בּרָעַב Lament. 2. 19, qui languissent, qui meurent, de faim; des animaux : הַצְּטְקִים Gen. 30. 42, les betes faibles ou tardives (v. Hiph.). Niph. : בַּצְשַׁם עוֹלֵל Lament. 2. 11,

quand les jeunes enfants défaillent, meurent d'inanition.

Hiph. Etre faible: קיביהן בישיאן Gen. 30. 42, mais quand les brebis étaient faibles; selon d'autres: tardives, c.-à-d. qu'elles ne devaient concevoir qu'en automne.

Hithp:: בְּיִרְיִפְשֶׁם בְּיִרְיִלְלּג Lament. 2.12, lorsqu'ils défaillaient comme celui qui est blessé à mort; עַלִּי רוּחִי Ps. 142. 4, lorsque mon esprit languit en moi, s'enveloppe, s'obscurcit; מַשְּׁיֵם בִּירָשׁ Ps. 107. 5, leur âme était languissante, défaillait.

שְׁעָלֶ Entourer, environner, avec double accus.: יְצִין הַּיְבֶּיךְ Ps. 5. 13, tu l'environneras de ta grace; avec אָּגְ, en mauvaise part: לֹפְיִרִים אֶלּ-רָּיָּוִר ISam. 23. 26, (Saül et ses gens) environnèrent David (pour s'emparer de sa personne).

Pi. Couronner, environner: הָשִּרְהָּ Ps. 65. 12, tu couronnes l'année de tes biens; יַּגְּיבֶּיתְ שֵּׁמְשְׁרֶבִי הַטָּר יִבְּעַבְּעְרֵבִי הַטָּר Sa mère l'a couronné; יְבַיְמִים Ps. 103. 4, qui t'environne de grâce et de miséricorde.

Hiph. Donner des couronnes: צר Is. 23. 8, Tyr qui distribue des couronnes.

תְּטֶּרוֹת , f. (const. בְּשֶׁהְ, plur. מְשֶׁרָח , Gouronne, diadème : אָר־בְּשָׁרָח בְּיִלְּהָּ II Sam. 12. 30, la couronne de leur roi; יְבָּשִּׁרֹח נְיִּטְרֹח בְּבֶּלָה בַּעָרָח בַּעָּלְהוֹח בּבְּלָה בַּעָרָח בַּעָּלָה Prov. 12. 4, une femme vertueuse est la couronne de son mari.

עְּלְרָה n. pr. Atarah, mère d'Onam, I Chr. 2. 26.

תוריטע (les couronnes) n. pr. 1°Ataroth, ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 3, 34. — 2° Ataroth, ville de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 7; appelée aussi אַקרוֹח אַקר I Ob 16. 5. — 3° מַרוֹח אַקר דֹאָב I Chr. 2. 54, (la couronne de la maison de Joab) nom d'une ville ou d'une famille. — 4° מַרְּוֹיִם מִיֹּחְיַב Nomb. 32. 35, ville de la tribu de Gad.

"W (ruine) n. pr. Aī, ville importante des Chananéens, Gen. 12.8.

"ע m. (rac. פְּנִית , plur, פְּנִית בּיִת , plur, פְּנִית בּיִת בְּיִתְּיִת וּ Ruine, monceau de pierres : יְשֵׂמְתִּי Mich. 1. 6, je ferai de Samarie comme un monceau de pierres qu'on ramasse dans un champ; Mich. 3. 12, et Jérusalem deviendra un monceau de pierres, יְבִיר pour בִּיר (v. בִּיר et בִּיר).

אָע n. pr. d'une ville, Néh. 11. 31. ערב (v. בער).

עיבֶל n. pr. Le mont Ebal, en face du mont Garizim, Deut. 11. 29.

לילן (ruines) n. pr. Iyon, ville forte de la tribu de Neplithali, I Rois 15. 20.

שני (ע. הייש פיי) Fondre sur : רַיָּבֶּט בְּּחָה I Sam. 25. 14, il les a rebutés par des paroles rudes, il a invectivé contre eux.

שנית (const. עים: Oiseau de proie: עָּיִרְבּי עָּיִם Job 28. 7, un sentier que l'oiseau de proie ne connaît pas; קיתו עַבּינְעַ עַרְּבָּי עִּיִּר בַּיִּרְבִּי עַּיִּר בַּיִּרְבָּי עַּיִּר 12. 9, mon héritage est-il devenu pour moi comme un oiseau de proie teint de sang? Collect.: עַרִירִי עַלִּירְשְּנָרִים בַּלֹר חַשְּנָרִים Gen. 15. 14, les oiseaux de proie vinrent fondre sur les bêtes mortes. Au fig.: מַבְּיִר עַיִּים עַרִּי עַיִּר עַיִּים עַרִּי עַיִּים עַרִּי עַיִּים עַרִּי עַיִּים עַרִּי עַיִּים עַרִי עַיִּים עַרִּים בּיִּים וּבְּיִים עַּרִים וּבִּיר עַיִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַּיִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים בּיִבּים וּבִּיב עִּיִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַּרִים עַרִּים עַרִּים עַרַים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרַים עַרַים עַּיִּים עַרִּים עַּיִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַּיִּים עַּיִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַּיִּים עַרִּים עַרִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּם עַּיִּים עַּיִים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִים עַּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּי עַּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים ע

טְטְטַ n. pr. m. 1° D'une ville de la tribu de Juda, I Chr. 4. 3, Jug. 15. 8, II Chr. 11. 6. — 2° D'un rocher, près de cette ville, Jug. 15. 8, 11.

עיי קערים עיים (collines des monts Abarim) n. pr. 1° D'une partie de la montagne Abarim, Nomb. 33. 44, 45. — 2° Iyim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 29.

ינְא כּן chald. Haut : לְמֵילָא כָּן Rituel, au delà de, au-dessus de.

עילום m. (v. עילם). Eternité, perpétuité: לְּעֵילוּם II Chr.33.7, à perpétuité, pour toujours.

עילי n. pr. m. I Chr. 11. 29.

עילֶם n. pr. Elam, fils de Sem, Gen. 10.22; souche d'un peuple perse, Gen. 4. 1; la capitale Susan (Suse) qui est dans la province d'Elam, Dan. 8. 2.

עָרָם רּוּחוֹי. Force, puissance: גַּפֶּרָם רּוּחוֹי Is. 11. 15, par la force de son vent.

ע"ט ou ""א Regarder d'un mauvais œil. Ex. unique: רַיִּדִיר שָׁאֵלּל עוֹיַן אֲידֹּרְיָּדִיר I Sam. 18. 9 (keri), Saul voyait David de mauvais œil.

אין f. (const. ערני, avec suff. ערני, duel et pl. ערבים, const. ערבים, une fois צני Is. 3.8, pl. ערמית, const. צינית seulement sens 3° les sources). 1° OEil, regard: לא־חשבע ערן לראות Eccl. 1. 8, l'ceil ne se rassasie pas de voir; לבבחכי באחר מַעִּינֵיהָ (keri בַּאַרֵוּה) Cant. 4. 9, tu m'as ravi le cœur par l'un de tes regards; אַנים היִיחִר לַּעְנֵר Job 29. 15, je servais d'yeux à l'aveugle; וְדֵירִיתַ לֵּנהּ לְעֵינִים Nomb. 10. 31, tu nous serviras d'yeux, c.-à-d. de guide; אולַר יָרָאָדו יָר בָּעֵינִי II Sam. 16. 12, peut-être Dieu verra-til les larmes de mes yeux; cheth.: בכונר verra-t-il mon affliction. On dit métaph.: רום ערנים Prov. 21. 4, ובה-עינים Ps. 101. 5, la hauteur du regard; יצינים רמות Ps. 18. 28, des yeux hautains; pour : orgueil, l'orgueilleux ; יְשֵׁה עֵינֵים Job 22. 29, celui qui baisse les yeux, qui est humble; טוב־עֵרן Pr. 22.9, bon, charitable; רע ערן Prov. 23. 6, de l'avare, de l'homnie envieux; de même: ורַצַח בֵּיקה בָּאָחִיך חָאֵבְיוֹן Deut. 15.9, ton œil regardera sans pitié ton frère qui est pauvre; פהור ערנים Habac. 1. 13, toi dont les yeux sont purs; בַּמַרֵח עֵינֵים Gen. 38. 14, בַּכִּינֵים vers. 21, dans le carrefour; selon d'autres: près de la double source, ou à la porte de la ville d'Enayim. — Souvent un verbe sousentendu : בַּלְחִי אֱל־דַוּבֶּן עֵינֵינוּ Nomb. 11. 6, nos yeux ne voient que la manne, ne se tournent que vers la manne; צרני מָסִיד אֵל־תֵי Ps. 25. 15, j'élève sans cesse mes regards vers Dieu; בֶּלֶּדְהְ עֵּרְנֵינוּ II Chr. 20. 12, nos yeux, nos regards, sont tournés vers toi; לֵרֵי בֵּרן אֵרָם Zach.

9. 1, l'Éternel a l'œil sur l'homme; הַמָּיד פֵינֵי יֵי אֵלְרֵיך בָּה Deut. 11. 12, l'Eternel ton Dieu a continuellement les yeux sur ce pays; פֵינֵי בְּנֵאֶמְנֵי־אֶרֶץ Ps. 101.6, mes yeux veillent sur les fidèles de la terre; sens opposé: יְנַבֶּר ערני ארני יי בממלכת Amos 9.8, voici, les regards de l'Éternel sont tournés contre ce royaume (pécheur); avec יצל: ערניו על-הַרכי־איש Job 34. 21, ses yeux sont ouverts sur les voies de l'homme; יונח ערן בי אַל־יִרַאַיו Ps. 33. 18, voici, l'œil de l'Eternel est sur ceux qui le craignent; sens défavorable : פרניך בר ארניר Job 7. 8, tes yeux seront sur moi, et je ne serai plus; avec אַרֵּרֶר: ואָחֵרֵי גְּלוּלֵי אֲבוֹחֵם דֵּיוּ עֵינֵידָם Ez. 20. 24, et parce que leurs yeux étaient après les idoles de leurs pères. — לְצִינֵים Sous les yeux, à la vue, en présence de, en face de : לא יִרְדֵּזוּ בְּפֶרֶךְ לְצֵינֵיך Lévit. 25. 53, qu'il n'exerce pas sur lui une domination rigoureuse sous tes yeux; לערני בני־חַרז Gen. 23. 8, en présence des Hethiens. -- בערנים Aux yeux de, dans la pensée, le jugement de : דוֹר וב בעיניהם בעיניהם Is. 5. 21, malheur à ceux qui sont sages à leurs propres yeux , dans leur propre opinion ; יַרַיָּדּי בּפִצְינֵר חַחֲנֵיו Gen. 19. 14, mais il parut aux yeux de ses gendres qu'il le disait en se moquant; בשוב בעיניה שב Gen. 20. 15, établis-toi où il te plaira; אם־רַעָּח בְּעֵינִי אֵדֹנֵיהָ Exod. 21. 8, si elle deplait a son maitre; יְנַבֶּלְמָח בַּעֵּרנֵר בָל־חָר Job 28. 21, elle est cachée aux yeux de tous vivants; אָם מַערנר חָצֶרָת נֵבְשׁתָת Nomb. 15. 24, si la faute a été faite hors des yeux, c.-à-d. à l'insu, de l'assemblée; בֵּרן עֵרנֵיך Exod. 13. 9, entre tes yeux, sur ton front.

couleur; מי יְתֵּן בְּמֵּים עֵּינוּ Prov. 23.31, quand (le vin) fait briller sa couleur dans la coupe; בְּעֵין הַוּשְׁטֵּל Ez. 4.1. comme l'éclat d'un métal brillant; בְּעָּיִּח אָרִין הַאָּרֶץ Exod. 10.5, ils couvriront la surface de la terre.

3º Plur. פְּלְיָתִית, const. פֵּלְיוָר, (מַלְּיִרְ, יַּלְיּתָּת, בְּלִיתָּת, Cen. 16. 7, une source d'eau; בֵּילַית הְּחִים Prov. 8. 28, les sources de l'abime. — Plusieurs sources portent des noms particuliers: בֵּיךְ רֹיבֶל Jos. 15.7, la source du Foulon, aux confins des tribus de Benjamin et de Juda; בֵּיךְ תַּמְּיִרְ וַשְׁרָּיִל Néh. 2.13, la source du Dragon, près de Jérusalem; בֵּיךְ תַּמִּרִי Jos. 17.7, la source près de la ville de Thapouah.

NU n. pr. 1° Ville de la tribu de Siméon, Jos. 19.7. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34.11. Plusieurs autres villes tirent leurs noms des sources voisines:

צרן גורי (source du chevreau) Ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 62.

מין וְנְּיִם (source des jardins) 1° Ville dans la plaine de Juda, Jos. 15. 34.—
2° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

בין־האר פין־האר (source de la demeure) Ville de la tribu de Manassé, Ps. 83. 11, Jos. 17. 11.

פרן חַהָּח (source vive) Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

ערן העור (source de l'herbe) Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.37.

שרן משקם (source du jugement) Ville appelée aussi Kades, Gen. 14.7.

מרן עובלים (source des veaux) Ville près de la mer Morte, Ez. 47. 10.

שֵׁרְשָׁמֵשׁ (source du soleil) Ville aux confins de Juda et de Benjamin, Jos. 15.7.

עון (v. פין).

ענייט n. pr. d'une ville, selon quelques-uns, Gen. 38. 21 (v. l'exemple à ניין 1°).

עְיְנָם (deux sources) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 34.

עיבָּן n. pr. m. Nomb. 1. 15.

לְיֵע (ע. קְיֵּטְ Étre fatigué, épuisé: לְיֵעָּה לְּהֹרְנִים Jér. 4. 31, mon âme est épuisée, défaillie, à cause des meurtriers.

לאַני adj (fem. אַרַבּיבָּי). Las, fatigué, épuisé (de fatigue, de soif), altéré: פּניק אָבִּר Gen. 25. 30, car je suis fort las; בּנְיִּמְא לַצְרַמָּה Is. 46.1, une charge a une bête fatiguée; הַוֹּפִר יְרָהַרָּין וְהַנַּח צָּרָא אַבּר 1s. 29. 8, lorsqu'il se réveille, il est encore las; בָּעָיִי עַרַמָּה Jér. 31. 25, une ame languissante; בְּאֶרֶץ עַרְמָּה Is. 32. 2, dans un pays aride.

עְיְפָּה f. (rac. מַלּיִם). Obscurité: שְׁמָּחָר מֵּיםָּם Amos 4.13, il fait l'aube et l'obscurité; avec ה parag.: עַּמָּחָה Job 10.22.

קַרְּהָ n. pr. 1° Ephah, fils de Midian, Gen. 25. 4, souche d'un peuple; la contrée Ephah, Is. 60. 2. — 2° Ephah, fils de Jahdaï, I Chr. 2. 47. — 3° Ephah, concubine de Caleb, I Chr. 2. 46.

עַיפִּי (épuisé) n. pr. m. Jér. 40. 8. איפִּי (ע. פִּיפִּי).

עניר מָרָא : Job 11.12, l'homme qui est ne comme un anon sauvage (v. l'explication du verset à בָּלָב, page 315); עירון לָבַר מַּרָא, page 315); וְדְאַלְפִים נוֹחָא זָלְפִים Is. 30. 24, les taureaux et les anes.

עיר verbe (v. עור).

ע"ר I ע"ר אירים ע"רים ע"רים ע"רים Jug. 10. 4). Ville: רְאַלְשֵׁר הְעָּרִים 10. 4, et les gens de la ville; בְּאַלְשֵּׁר הְעָּרִים Gen. 41. 48, il mit les vivres en réserve dans les villes; אַּכְּלְאִּרִּים Is. 44. 21, et qu'ils ne remplissent pas de villes la face de la terre, ou : qu'ils ne remplissent la terre d'ennemis, de perturbateurs (v. II אַיִּרָי פּוֹרָי selon d'autres: (alors, quand cette race ne sera plus) on remplira de villes, etc.; עִּרִי הַשְּׁלְיִים Ps. 46. 5, ville de Dieu; עִיר הַשְּׁלְיִים Is. 52. 1, Dan. 9. 24, ville sainte; דֹרָהָיִים II Chr. 25.

יר בושבלה (ville de sel) Jos. 15. 62,

dans le désert de Juda.

ville de serpent) I Chr.4.12. פּיִר-בְּחָשׁ (ville du soleil) Jos. 19. 41, appartenant à la tribu de Dan.

(ville des dattes) Deut. 34. 3, II Chr. 28. 15, nom donné à

Jéricho.

עיר n. pr. d'un homme, I Chr.7.12. II עיר (rac. איר) haine, colère, vengeance; concr. ennemi: רָבָּא אָבוֹא בְּעִיר Osée 11. 9, je ne viendrai point avec haine, colère; selon d'autres: je ne viendrai, résiderai pas, dans une autre ville (que Jérusalem); עיר בְּבָּיְלְּהִי עָּבֶּיְהְ בְּעָרָהְ בְּעָרָהְ בָּרָהְ בַּרְהַהְ עַבְּיִר בְּבָּיְלִהְ עָבָיִר בְּבָּיְלִהְ עַבְּיִר בְּבָּיִלְהִי עַבְּיִר בְּבָּיִר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בּבִיר בּביי בּביר בּביר בּביר בּביי בּביי

עיר chald. m. (rac. עירין, pl. עירין). Celui qui veille, nom donné aux anges: עיר וְקַוּיִשׁ Dan. 4. 10, un être veillant et saint; בְּיֵרֵת עִירִין Dan. 4. 14, par le décret de ceux qui veillent, des anges.

ערָא (qui veille) n. pr. 1° Ira, prêtre, II Sam. 20. 26. — 2° De deux genéraux de David, II Sam. 23. 26, 37.

עירָד n. pr. Irad, fils de Henoch, petit-fils de Cain, Gen. 4. 18.

עירו (sa ville) n. pr. m. I Chr. 4. 15. עירי (ma ville) n. pr. m. I Chr. 7. 7. Uירִע (leur ville) n. pr. Iram, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

עירם et עירם (v. ערם) 1° adj. Nu:

היה שירם אבור Gen. 3.11, (qui t'a dit) que tu étais nu? Plur.: בַּיִרָּמָם הַם 3.7, ils connurent qu'ils étaient nus.— בַּירֵים וְּבְירִם וְבְּירֹם וְבְּירֹם וְבְּירֹם וְבִּירֹם וּבִּירֹם וּבִּירֹם וּבִּירֹם וּבִּירִם וּבְּירִם וּבִּירִם וּבִּירִם וּבִּירִם וּבִּירִם וּבְּיִירִם וּבִּירִם וּבְּירִם וּבְּירִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבִּירִם וּבְּירִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְּיִירִם וּבְּיִים וּבְּיִירִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְיוֹם וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּים בּיִים בּיים בּייִים בּּיִים בּייִים וּבְּים בּייִים וּבּים בּייִים בּייִים וּבּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּם בּיים בּייִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיים בּייבּים בּיבּים בּי

ש"א f. (v. II קישי) Constellation, la grande Ourse : וְפִישׁ צַּל־בָּנִידָן Job 38. 32, l'étoile de l'Ourse avec ses satellites.

תְּלֵית n. pr. d'une ville, Is. 10. 28. אָרָנוֹ (ע. עַבְבֵּר v. עַבְבּוֹר n. pr. m. 1° Gen. 36. 38. — 2° Il Rois 22. 12.

עְּבְרִישׁ m. Araignée : יְקְבִּרִישׁ Is. 59. 5, et des toiles d'araignées.

אַכְּבֶּר m. Souris, rat des champs: בְּלְפֵה שַּלְפְּר בָּלְם Lévit. 11. 29, et la souris; יְדִשְּׁכְבֶּּר I Sam.6.5, et des figures de vos rats.

15½ n. pr. Acco, port de mer dans le pays d'Aser, habité par les Chananéens, Jug. 1. 31 (Ptolémaïde, Saint-Jean d'Acre).

기기기 (attristé) n. pr. d'une plaine près de Jéricho, Jos. 15. 7.

אָבֶּע n. pr. Achan, fils de Charmi, Jos. 7. 1 (עָבֶר I Chr. 2. 7).

DDŲ Kal inusitė. Pi. Faire retentir des clochettes: אַבְרָלֵיתָם הְעַבְּטְרָא Is. 3. 16, et faisant du bruit avec leurs pieds, elles font retentir les chaînettes, ou clochettes, qu'elles portent aux jambes.

DDX m. 1° Chainette, espèce d'ornement que les femmes portaient aux pieds: הַּמְבֶּבֶה Is. 3. 18, l'ornement des sonnettes, des chainettes.—
2° Chaine, corde: זְּבְבֶּבֶם אֲלֹ־בַּמִּבְּי אַרְיל
Prov. 7. 22, et comme un fou avec la chaine, la corde, par laquelle on le traine pour être châtié.

עְּכְּטְה n. pr. Achsah, fille de Caleb, Jug. 1. 12.

עְבַר Troubler, affliger, rendre malheureux: אָבִר אָבר אָבר אָבר I Sam. 14. 29, mon pere a trouble le pays (le peuple); שֹבֵר יִשְּרָאֵל I Rois 18.17, celui qui trouble Israel; קבר מָשׁר Gen. 34.

30, vous m'avez troublé, affligé; אונא קייה מּלּבְרֵי Jug. 11. 35, tu es du nombre de ceux qui m'affligent; יְלַבֶּר טָאֵרוֹ אָכְזֵרִי Prov. 11. 17, l'homme cruel fait souffrir sa propre chair, c.-à-d. se rend malheureux lui-même; שֹבֵר בֶּרתוֹ ביצע ביצע Prov. 15. 27, celui qui recherche le gain déshonnête trouble sa maison.

עכר

Niph. Etre troublé, être agité, excité: וּבְאֵבִר נֵעְמָר Ps. 39. 3, ma douleur était vive, déchirante. Part. employé subst.Trouble: וּבִחָבוּאַת רָטָוע נַנְעָבֶרַת Prov. 15. 6, mais dans le revenu du méchant il y a du trouble, du désordre.

אָכָר n. pr. (v. צָּבָן).

ערָדן (afflige) n. pr. m. Nomb. 1.13. עַכְשוֹב m. Vipère, aspic : אַכְשׁוּב Ps. 140. 4, le venin d'aspic.

י עַרִשְיוֹ adv. Maintenant, à présent, Rituel, Aboth.

על et על 1º m. Elévation; concr. celui qui est élevé, Très-Haut : וָאֵל־עֵל יקרארוני Osée 11.7, (les prophètes) rappellent le peuple au Très-Haut; ישובר לא על Osée 7. 16, ils retournent, mais non pas au Très-Haut; ou : ils retournent aux idoles. — 2ºAdv. Haut, hautement: אים על II Sam. 23.1, l'homme qui a été élevé bien haut, ou : qui a été établi pour être le chef, le prince. -מַבְל D'en haut : מָרָכֹּח שָׁמַרָּם מַצָּל Gen. 49. 25, les bénédictions du ciel, d'en haut; יִקרָא אֶל־דַוּשָׁמַיִם מַעָל Ps. 50. 4, il appellera le ciel d'en haut.

על prép. (pl. const. יבלר, poél.; avec suff. ְצְלֵּיהָ , בְּלֵיהָם , בְּלֵיהָ , בְּלֵיהָ , בְּלֵיהָ , poet. צְלֵיה (עָלֵיה). 1° Marquant la position : sur, dans presque toutes les acceptions de cette préposition; dans : יָרוּא־שׁבֶב יל-מְשָרוֹ II Sam. 4.7, il était couché sur son lit; צל אַרְמַהו הַי Is. 14. 2, sur la terre de l'Éternel; צל־אַדְמָּח שָּמָאַח חַמּרּח Amos 7.17, tu mourras dans une terre souillée; על-בֵּרח רֵי Is. 38. 20, dans la maison de l'Éternel; צַל־בַּל־בָּקר מְשׁוֹש Is. 32. 13, (des ronces croftront) sur (les ruines) de toutes les maisons de plaisir; אָרָשְּׁמֵע עֵל־מְּיךְ אֹל Exod. 23. 13, qu'il ne soit pas entendu sortir de ta bouche, exact. sur ta bouche, sur tes lèvres; לא־רָגַל עַל־לְשׁנוֹ Ps. 15. 3, il ne calomnie pas par sa langue. — Des vêtements qu'on porte, qu'on a sur soi: קרונת הַפַּפִּים אֲשֵׁר עֲלֵיוּ Gen. 37. 23, la robe bigarrée qu'il portait ; וָתָיָה צֵּל־אַחֵרן לִשָּׁרֵת Exod. 28. 35, et Aaron en sera revêtu quand il fera le service ; בַּטָּף וְזָדֶר צֻלַיתֵם Deut. 7. 25, l'or et l'argent qui seront sur elles; יַבֵל פֵנִי Job 24.9, ce qui est sur le pauvre, les habits qu'il porte.-Quand il s'agit d'une charge, d'un fardeau, d'une obligation morale: ו הַרוּ עַלַר לַטֹרַח Is. 1. 14, elles me sont devenues à charge; דורבו עלר מאר מדור Gen. 34. 12, imposez-moi, exigez de moi, une forte somme; עַלַר אַלֹּדִים נְדָרֶרָה Ps. 56. 13, je m'acquitterai, o Dieu! des vœux que je t'ai faits; exact. il m'appartient, il est de mon devoir, de m'acquitter, etc.; וְעֵלֵר לַחָת לָּךְ II Sam. 18.11, et c'eût été à moi de te donner; וצליהם לחלם לאחיהם Neh.13.13, et leur charge était de distribuer (ce qu'il fallait) à leurs frères.

יַכְתַבְּתִּר עֵל־חַאָּחׁת Exod. 34. 1, j'écrirai sur les tables ; לְחַמְּטִיר עֵל־אָרֶץ Job. 38. 26, pour faire pleuvoir sur une terre (où, elc.); על דַר־גַּבֹהַ עֵּלְּי־לַהְ Is. 40. 9, monte sur une haute montagne; וייתלו אַת־חַמַן עַל־חַעַץ Esth. 7. 10, ils pendirent Aman à la potence. A ce sens se rattachent les exemples suivants : בעל-רוֹטָד אַלָם Ps. 56. 1, sur l'air de la colombe muette; עַלָּר הִשְּׁהַחָּהָ נַפְּשִׁר Job 30. 16, mon âme se répand sur moi, c.-à-d. répand des larmes sur moi, ou : mon משלר קללהקה בני (מחש ame se fond en moi Gen. 27. 13, que la malédiction que tu crains, mon fils, tombe sur moi; עלר חרד כּלְנְח Gen. 42. 36, tous ces maux retombent sur moi; ולא יַעַלָּה עַל־לָב Jer. 3.16, elle (l'arche) ne leur viendra pas dans l'esprit; לארחֹסָת עַלִּיו Deut. 13. 1, tu n'y ajouteras rien; גַּם־בָּאֵרוֹת הַחֲלָשׁב על-בּנְיִםְן II Sam. 4. 2, Beeroth aussi était réputée de Benjamin ; שַּׁבֶּר עַל־טָּשֶבֶר Jér. 4. 20, ruine sur ruine, malheur sur malheur; יָמִים עַל־שָׁמָד Is. 32. 10, après une année et des jours, exact. des jours ajoutés à une année; פַל-נָשִׁיר Gen. 28. 9, outre les femmes qu'il avait déjà; פַל-כַל אָנְדִי Exod. 29.3, dans

un panier.

3°Au-dessus, au dela, plus que (י.קיב): Ps. 137. 6, au-dessus de ma principale joie; יְטֹרָא עֵּל־כָּל־סְבִּיבָּרי Ps. 89. 8, il est plus redoutable que tous ceux qui l'environnent; בּלינְהָדָה Lévit. 15. 25, au dela du temps de

son impureté.

על יש marque le but, le motif. Pour, à cause de, en faveur de : יַרְוּמָלֵל עֵלֵיכֵם Job 42. 8, (Job) priera pour vous; שַּׁמֶר־נְלְחֵם אֲבֶר עַלרכם Jug. 9. 17, car mon père a combattu pour vous; כִּי־נָּלֶיךָ חורגני Ps. 44. 23, c'est à cause de toi que nous sommes égorgés; - דעמר על-בנר עבוד Dan. 12. 1, qui tient ferme pour les enfants de ton peuple, c.-à-d. qui les défend, protége; תְּנָהְ מֵּח עֵּל־ האשה Gen. 20. 3, tu vas mourir à cause de la femme (que tu as prise). De la מל זאת, על זה à cause de cela; על זאת על זה c'est pourquoi; מכל מדו pourquoi? avec l'inf.: על־צַּרְקוֹ נְמְשׁוֹ מָצֵלֹחִים Job 32. 2, parce qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; וצל השטרת החלום Gen. 41. 32, et quant à ce que le songe a été réitéré. Dans ce sens על se met après les verbes , פַּפָר, בָּכָר réjouir; פָּפָר, pleurer, פֶּנָג, שֻׁבַּת, pleurer, se lamenter, etc. Après beaucoup de verbes qui expriment une affection. indique le rapport à l'objet qui produit cette affection. On dit encore -parler au sujet de, נְבָא עַל pro phétiser, מַוּח פֵל avoir des visions au suiet de.

של - exprime un rapport de proxi

mité, de voisinage. Devant, autour, auprès de, près de, à côté de : אַשָׁר עַל־ הַעֶּרָה Exod. 27. 21, (le voile) qui est devant l'arche de temoignage; moin ז דְירוּ עֶלֵרנוּ I Sam. 25. 16, ils ont été une muraille autour de nous; על-חצרן Gen. 16.7, près de la source; עלר נחר Nomb. 24. 6, près d'un fleuve; צל-דוברן Prov. 23. 30, (ceux qui s'attardent) auprès du vin ; לאֹ־חָקָּח חַאָם עַל־חֲבָּנִים Deut. 22.6, tu ne prendras pas la mère quand elle est auprès de, ou sur, ses petits; selon d'autres : tu ne prendras pas la mère avec les petits; על-צואריו Gen. 45. 14, à son cou (attaché à son cou en l'embrassant); ועל-פוחה בער Job 31.9, (si j'ai dressé mes embûches) à la porte de mon prochain; על-ימיני Zach. 3. 1. a sa droite; שׁלשֶׁרו אָנָשִׁים נָאֲבִים עַלֵּיוי Gen. 18. 2, trois hommes se tinrent, parurent, près de lui; וַיַּעֵשׂר חֲעָם עַל-משָׁת Exod. 18. 13, le peuple se tenait autour de Moise; מּרָחֵר בְּרִיחָר עֵלֵי־וָבַח Ps. 50. 5, qui font alliance avec moi près des sacrifices, c.-à-d. en m'offrant des sacrifices; מגני על־אלקרם Ps.7.11, mon bouclier est en Dieu; pléon.: בַּל־אַחֵרֶיהַ Ez. 41. 15, au derrière du temple; על-לְמְנֵי Ez. 40. 15, devant. Fréq. avec יָד (٧. מ יִר 3°, 5°, 6°).

6° Sens divers. A) comme אַל et א Vers, a: נחרא עלחה עליחם Jos. 2. 8, elle monta vers eux ; בָּב הַשָּלָהְ עַל־אַבְשָׁלוֹם II Sam. 14.1, le cœur du roi penchait vers Absalon; וְעֵלֵר חִשׁוּקַתוֹ Cant. 7. 11, son desir tend a moi; יָאַפְנֵה עֵל־רַמָּרן Gen. 24 49, je me tournerai à droite; לברי בלימו Job 22. 2, certes c'est à lui-meme que (le sage) est utile; וַמַשִּׁמְתַּ לְבָּךְ עֵל־עַבְּדִּר אִיוֹב Job 1.8, as-tu tourné ton esprit, ton attention, vers mon serviteur Job? אַם־עַל־רַוּמֵלָהְ טוֹב Esth. 3. 9, s'il platt au roi; יצטית הסר על־עַבְהַף I Sam. 20. 8, tu feras cette grace a ton serviteur; יַשַּרֶב עַלַיוּן שַירִחִי Ps. 104. 34, puissent mes paroles lui etre agréables! רַשָּׁת פּוֹרָשׁ עַל־פָעַמִיר Prov. 29.5, (l'homme qui flatte son prochain) tend un piége à, ou devant, ses pieds. B) comme על־בּוֹמוֹת הַאָּרֵץ Iusque: על־בּוֹמוֹת הַאָּרֵץ Job 37. 3, jusqu'aux extrémités de la terre; אַל־מאר Ps. 48. 15, jusqu'à la mort. C) Comme ב פו איב Avec : בַּל־לְשֶׁלַת בני ישראל Exod. 28. 11, avec les noms, ou selon les noms, des fils d'Israel; דאַנְשִׁים עַל-חַנְשִׁים Exod. 35. 22, les hommes avec les femmes; וַצֵּרָשׁׁ צֵּלֹ־בָּנֵיהוֹ Job 38. 32, la grande Ourse avec ses satellites. D) De manière: צל-פכח Esth. 9. 26, de cette manière, ou au sujet de ces événements; בַל־נָשָׁקֵר Lév. 5. 22, (et qu'il jure) d'une manière fausse, c.-à-d. faussement; על-יִקַלַּה Jér. 6. 14, légèrement; בל-יָרֶוּר Ps. 31. 24, abondamment. E) Contre: פָלֵר חָשֶׁבוּ חוֹם Jer. 11. 19, ils ont médité de mauvais desseins contre moi; מָּלְשַׁתְּרִם עליד Jug. 16. 12, les Philistins viennent sur, ou contre, toi; הנני עליה Ez. שנים צֵל; B. 8, voici, je viens contre toi se lever contre quelqu'un (v. à קינה et מל-פנר ... Devant, en face de, avant, etc. (v. פַּרָם 7°; עַל־פָּר , v. פָּרָם): ובל-חרבה החיים Gen. 27. 40, tu vivras par ton épée; צֵלֵיתָם יַחִיה Is. 38. 16, c'est par cela qu'on vit, exact. par elles, par les années primitivement fixées; על־שֵׁשׁם הַשִּּר Esth. 9. 26, du nom de Pour.

Avec d'aut: es prépositions. בְּבֵל הְשַׁלֵּח Is. 59. 18, il récompensera selon les mérites. שְׁבֵּל רְשַׁלֵּח De dessus, au-dessus, d'auprès de : בַּבְּל הָשָּׁלְּח בַּבְּל חָנָּהְל בַּנְּלָח בַּבְּל חַנְּבְּל הַנְּבְּל הַנְּבְּל הַנְּבְּל הַנְּבְּל הַנְּבְּל הַנְּבְּל הַנְּבְּל הַנְבְּל בַּבְּלְחַ Gen. 24. 64, elle se jeta en bas de dessus le chameau; בְּבָּלְהְ בַּבְּלֶּחְהְ בַּבְּלֶחְהְ בַּבְּלֶחְהְ בַּבְּלֶחְהְ בַּבְּלֶחְהְ בַּבְּלֶחְהְ בַּבְּלֶחְהְ בַּבְּלֶחְהְ Gen. 40. 19, Pharaon te fera couper la tête, exact. fera enlever ta tête de dessus toi; בַּבְּלְהַהְשִּׁרִיה בַּבְּלִרְּ בַּבְּל Esth. 3. 1, (il mit son trône) au dessus de celui de tous les princes;

קהָהָ Ps. 108. 5, car ta miséricorde est grande, elle atteint jusqu'audessus des cieux; קַלַה מֶעֵל נָבֹה Eccl. 5.7, quelqu'un qui est élevé par-dessus ceux qui sont élevés; ראַשׁלָכֶם מַעֵּל שָׁהֵּד שבי Deut. 9. 17, je les jetai (hors) de mes deux mains; פר הַר סָר מַדֶּלָרוּן Jug. 16. 20, que l'Eternel s'était retiré de lui; שור מַעַלַר Job 30. 30, ma peau est devenue noire sur moi, ou: se detache de moi ; הְרִשׁוּ מֵעֵל־סֵקָּר רֶי Is. 34. 16, recherchez dans le livre de l'Éternel ; סורו נא מַצל אַחַלֵּר חַאַנִשִּים Nomb. 16.26, retirez-vous des tentes de (ces) hommes; ניפֹב מעליהם Gen. 42. 24, il s'eloigna d'eux; תַּפְּרִים מַעֵּל תַּמֶּלָה Jer. 36. 21, (tous les princes) qui étaient placés auprès, ou autour, du roi. — מַעל לָ Au-dessus de, sur, auprès : מַעל לָ לביה דויד Neh. 12. 37, au-dessus de la maison de David; מַעַל לָרָקִיעַ Gen. 1.7, au-dessus du firmament; פַעל לַהוֹמָה Neh. 12.31, sur la muraille; מעל למובח ון הקשהת II Chr. 26. 19, auprès de l'autel de l'encens.

על chald. (avec suff. בְּלֵינְא , צְּלֵינְא , צְלֵינְא , צַלַינְא , בּבּינְא , בּבּינְא , בּבּינְא , בּבּינְא , בּבּינִא בּבְּנָא , בּבּינִא בּל בַּל־אַרִינְה (לְּ בַּבּינִא בַּל בַּלַיאַרִינְה (לְ בַּבּינִא בַּל בַּל־אַרִינְה (לְ בַּבּינִא בַּל בַּלִיאַרִינְה (לְ בַּבּינִא בַּל בַּל־אַרִינְה (לְּ Dan. 2. 24, (cְּרַנְיִב בַּבְּלָבָא שָב Esdr. 5. 17, s'il semble bon au roi; בְּלֵין , בּבּינְבָא בַּבּר בַּבְּל , (puisse mon conseil) te plaire.

על et אין m. (avec suff. ישלי). Joug: אָטֶר לא־פָלָח על). Joug: Nomb. 19. 2, (une vache) qui n'ait point encore porté de joug; אַטֶּר לא־פָלָח עַלְּרָחְ עַל I Rois 12. 11, d'un pesant joug, pour: d'un esclavage dur; פּוֹב בְּרָבְּרִירְ בַּיִּרִינְשָּׁא עַל בִּנְעַרְּרִיר בַּיִּרְיַשְׁא עַל בִּנְעַרְרִיר בַּיִּר בַּיִּרְיִי בַּיִּישָׁא עַל בִּנְעַרִּרְי בַּיִּר בַּיִּרְיִי בַּיִּי בַּיִּא עַל בִּנְעַרִּרִי נוֹ est bon pour l'homme de porter le joug dans sa jeunesse, c.-à-d. de connaître les malheurs, les épreuves, de la vie

אָלָּאֵ chald. prepos. Au dessus: אָנֶבּלָּא Dan. 6. 3, et au-dessus d'eux.

אָלָאָ (joug) n. pr. m. I Chr. 7. 39. אַלֵּגע adj. Begue, qui bégaye : רְּלָשׁוֹרָ

קּלְנִים Is. 32. 4, la langue de ceux qui bégayent.

* אַלְבּוֹן m. Rituel, mepris, injure.

עלְה (fut. הַצֶּלֵי וֹ יִצְלָה Monter : צָלָר בָאַר Nomb.21.17, monte, δ puits! וַאֵּר רַעֵּלָה מרדוארץ Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre. Avec אַל et פּלָה: מַלָּה פּלָה אל-האלהים Exod. 19. 3, Moise monta vers Dieu; אַבלָח על־בַּמֵתֵר עב Is. 14. 14, je monterai aux hauteurs des nuées. איפרום : ב Ps.68.19, tu es עלית לשרום : ב Ps.68.19 monté vers les hauteurs; מי־רַצֶּלֶת בְחַר-יֵר Ps. 24. 3, qui montera à la montagne de l'Éternel. Avec un régime direct : פר עלרת משקבר אברך Gen. 49. 4, car tu es monté sur la couche de ton père. Souvent, aller d'un pays vers un autre situé plus haut, comme, par exemple, aller de l'Égypte, de l'Assyrie, de Babylone, à la Palestine, du royaume d'Israel vers la Judée : וַיַּצַל אַבְרָם מִפִּאָרֵים Gen. 13.1, Abram s'en alla de l'Egypte montant (vers le sud); וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ Exod. 1. 10, (de peur) qu'il ne sorte du pays (de l'Egypte); חַלְּיִם מָשָׁבִי הַגּוֹלָה Esdr. 2. 1, les exilés qui remonterent de la captivité; בצלה ביחוד Is. 7. 6, allons en Judée.

On emploie souvent שַלָּה quand il s'agit d'aller au temple, à un lieu sacré; d'aller devant un juge, un supérieur, etc.: וַנַּפֶלֶה בֵּרת־אָל Gen. 35. 3, montons à Beth-El; מָרֵית בָּבֶית בָּיר מָל I Sam. 1.7, chaque fois qu'elle montait à la maison de Dieu ; וַיַּצַלוּ אֱלֵידָוּ בְּנֵי רְשִׂרָאֵל לְּפְּשֵׁמְט Jug. 4. 5, les Israélites montaient vers elle pour être jugés; לא נַצַלָּה Nomb. 16.12, nous n'irons pas (auprès de Moïse); וּבֹעֵז עֵלֶה הַשַּׁעֵר Ruth 4. 1, Booz monta à la porte (de la ville où siégeaient les juges). — D'une route, בַּמִּסְלּוֹת אֲשֵׁר אֲחָת עֹלָח בֵית־אֵל : contrée Jug. 20.31, dans les routes dont l'une monte, conduit, à Beth-El; וְעֵלֵה הַאָבוּל Jos. 13. 7, cette frontière monta vers Debir; אַבּרבּאַר בָּרִירחוֹ בַּתַר בַּיֹת־אֵל Jos. 16.1, le désert montant de Jéricho par la montagne jusqu'à Beth-El.

On dit פַלָּח monter, s'élever. De la

fumée: עלה קיטר האָרץ Gen.19.28, une fumée montait de la terre. — De la colère : יגם־אַה עַלַה בִּיְשֵׂרָאֵל Ps.78.21, et sa colère s'éleva contre Israel; אַם־רוּדָת תַּשׁוֹשֵׁל הַבְּלֵח עֲלֵח Eccl. 10. 4, si l'esprit de celui qui domine s'élève contre toi. — De l'aubedu jour : וּכִמוֹ הַשְּׁחַר עֵלָה Gen.19.15, et lorsque le jour se leva. - Des plantes. Pousser, croitre, produire : עַלָּחַה נַאָּה Gen. 40. 10, (la vigne) poussait des fleurs; וְעֶלָה שָׁמִיר וְשָׁיִה Is. 5. 6, elle produira des ronces et des épines, ou: des ronces et des épines y monteront; נְתְיֵח עָלָח כַלוֹ קְבְּשׁוֹנִים Prov. 24.31, voici, tout produisait des orties, ou : tout était changé en orties; דְּצָלְתַה בָאֹר כְלָּח Amos 8.8, (la terre) sera toute inondée comme d'un fleuve; וּבְטֵּיר עַלָּח Ez. 37. 8, et il y crut de la chair. — עלח ערר Emporter une ville par escalade, s'en emparer: פיר גברים עלה חכם Prov. 21. 22, le sage s'empare de la ville des forts; שָׁבֶּר מוֹאֵב וְעֵרֶיתַ עָלָח Jér. 48. 15, Moab est dévastée, et (l'ennemi) s'est emparé de ses villes; selon d'autres: ses villes ont été brûlées ou détruites. Du sort : אַשָּׁר עַלָּח עַלָּרוּ חַגּוֹרֶל לַנֵיי Levit. 16. 9, (le bouc) sur lequel le sort sera tombé, que le sort aura désigné (pour être consacré) à l'Eternel. — D'un vêtement : וּבַגַר פַלְאֵים שַׁעַכִּנוּ לֹא יַעַלֶּח עַלֶּיך Lévit. 19.19, tu ne mettras pas sur toi un vêtement tissu de diverses sortes de fil de laine et de lin; exact. un des vêtements, etc., ne viendra pas sur toi, ne te couvrira; יַעֵּלוּ אֲבֵר בָּוְשָׁרִים Is. 40. 31, ils pousseront des ailes comme les aigles; de même : וְעֶלְתָח יָדוֹ עֵל־יַד רַעֲחוּ Zach. 14. 13, et sa main s'élèvera contre la main de son prochain. — D'un bandage qu'on applique sur une plaie : מַהוּצֵ לֹאׁ צֶּלְחָח אֲרְבַׁח בַּת־צַּנִּיד Jér.8. 22, pourquoi la guerison de mon peuple n'avance-t-elle pas? — D'un rasoir: על־ראשׁר Jug. 16. 17, le rasoir n'a jamais passé sur ma tête. -Des sacrifices : תַּבְלוֹת חַמְּנִקוֹת II Rois 3. 20, à l'heure où l'on offrait l'oblation; וָאֵל־חַמִּוְבַּחַ לֹא־רַצֵלֹּנ Lévit. 2. 12, mais ils ne seront pas mis, offerts, sur l'autel.

2º Monter, s'élever dans les airs, se dissiper, disparaître, être enlevé: בְּשָׁרָה מָנְיּה בָּעָרָה בַּעָרָה בָּעָרָה בָּעָרָה בָּעָרָה בָּעָרָה בָּעָרָה בָּעָרָה בָּעָרָה בַּעָרָה בַּעָרָה בַּעָרָה בַּעָרָה בַּעָרָה בַּעָרָה בַּעָרָה בָּעָרָה בַעָרָה בַּעָרָה בַעַרָּה בַּערָה בַערָה בַער בַערָה בַער בַערָה בּער בַערָה בּערָה בּער

3° S'élever, s'agrandir, augmenter, surpasser : אַלְּחִים בְּחִרוּצָה Ps. 47. 6, Dieu s'est élevé au milieu de cris d'allégresse; הַמְּלְה הַבּּלְה הַבְּלָה I Rois 22. 35, le combat devint de plus en plus rude; בְּלָה צָלֶה צָלֶה בָּלֶה נָלֶה צָלֶה Prov. 31. 29, tu les surpasses toutes.

לְּבִּילִּ בָּלָּה בּלִּה ftre mis: וְלָּאַ צָּלְּקּי בּלְּהַ I Chr. 27. 24, ce dénombrement ne fut point mis, rapporté, parmi ceux enregistrés dans les chroniques. — בירידי, צלירני, בלילב בְּלַבְּלֶב מְצַלְים מְצַלְם מְצַלְם מְצַלְם מְצַלְם מְצַלְם בְּלַבְּלְבִּם וֹצְיִי Jér. 51. 50, que Jérusalem revienne dans votre cœur, que son souvenir se présente à votre esprit; בירִדְּבָּלַם בּלַרְבְּלָם בַּלָב מִלְּבַּלְם בּלָב מִלְּב מִלְּב מִנְלַם בְּלַב מִלְם בִּלָם בְּלַב מִלְם בִּלָם בְּלַב מִלְם בִּלָם בְּלַב מִלְם בִּלָם בְּלַב מִלְם בְּלַם בִּלָם בְּלָם בְּלָם בְּלֵם בִּלָם בְּלָם בְלָם בְּלָם בִּלָם בְּלָם בָּלְם בְּלָם בּלְם בּלְם בּלְם בּלְבָם בְּלָם בְּלָם בְּלָם בְּלָם בּלְם בְּלָם בְּלְבָּם בְּבָּם בְּלָם בְּלָם בְּלָם בְּבְּבְּבְּבָּם בְּלָם בְּבָּם בְּלָם בְּלָם בְּלָּבְם בְּבָּם בְּבָּבְּים בְּבָּבְּבָּם בְּבָּבְּבָּם בְּבָּבְים בְּבָּבְים בְּבָּב

* Pi.: לְצַלֵּח Rituel, d'exalter, de louer (Dieu).

Hiph. 1° Faire monter: דְּהִיא הֶעֵּלֶהֵם Jos. 2. 6, elle les avait fait monter sur le toit; אָנָהְי בְּשָׁאַח הָעָשָׁר Jug. 20. 38, qu'ils fissent monter une colonne de fumée de la ville; אַשֵּרָע מַאָרַץ בירים Exod. 32. 1, qui nous a fait sortir du pays d'Egypte; ראנשיו אַשר־עמו הועלח דור Il Sam. 2. 3, David fit remonter aussi les gens qui étaient avec lui. — De la colère: רַעַלַּח־אַק Prov. 15. 1, (une parole dure) excite la colère. — Faire croitre : יְהַשְּלֵיתִי שַלֵּיכֶם בַּשִׂר Ez. 37. 6, je ferai crottre la chair sur vous: נַמְעָל אָחַר פִּוּרָיהָ Ez. 19. 3, elle a fait croître, c-.à-d. elle a élevé, un de ses lionceaux ; הַנְנָר מַעַלָּח־לָּה אַרְכָּח Jér. 33. 6, je lui apporterai une guérison, je lui rendrai la santé: ותצליתי על-בל-מתנים pw Amos 8. 10, je mettrai un sac sur tous les reins; הַשַּׁעֵלֵה עֵּדִר זָהָב עַל לִבוּשְׁבֵן II Sam. 1. 24, qui mettait des ornements d'or sur vos habits ; רַצַלָה עַל־הַשָּגַן תאָתוּ I Rois 10. 17, il employa (trois mines d'or) pour chaque bouclier. -Des offrandes, des sacrifices : ירועלרוּג שם לעלח Gen. 22. 2, offre-le là en holocauste; ילא־חַבַלָּח מִנְחָה לְמֵלֶךְ אֲשׁוּר II Rois 17. 4, et parce qu'il n'envoyait, ne payait plus, le tribut au roi d'Assyrie; ו הַצַלָם שׁלמה לְמַס־עבר I Rois 9. 21, Salomon les rendit tributaires, ou : les assujettit au servage; בַּחַצַלֹּתָךְ אֵת־חַנַּלת Nomb. 8. 2, quand tu allumeras les lampes. — 2º Enlever : אַל־מַדְבָיִר בָּחַבָּר רְמֵּד Ps. 102. 25, ne m'enlève pas au milieu de mes jours; * מַבֶּלֶּח אֲנִי צַלֵּיכֶם שׁבֶּר Aboth, je vous compte, je vous accorde, une récompense.

Hoph. passif: תְּלֵלְתִת Nah. 2. 8, elle sera enlevée; תְּבֶּלְתִת עֵל־תַּבְּלָח Jug. 6. 28, (le second taureau) était offert en holocauste sur l'autel; בְּלֶבְי רִשְּׁרָאֵל II Chr. 20. 34, qui a été relaté dans le livre des rois d'Israel.

Hithp. S'élever, se gonfler: יְאֶל־יִרְתַּצֵּל Jér. 51. 3, et contre celui qui s'élève, c.-à-d. qui est fier, dans sa cuirasse; * תַּיִּבְּרִצִּי חִיְצֵּבֶּלָּת le septième jour il s'est élevé.

 532

אָלָת f. chald. Prétexte, fausse accusation : עַּלָּח לְחַשְׁבַּחַח Dan. 6. 5, de trouver une cause, un prétexte, pour accuser.

עללה et עולה f. (plur. פולוח). 1° Holocauste: עלה המקר Lévit. 9. 17, l'ho-ללותיכם ספו על־וִבְחֵיכֵם ; locauste du matin Jér. 7. 21, ajoutez vos holocaustes à vos victimes; שנא גול בעולה Is. 61. 8, moi qui déteste la rapine même dans l'holocauste; l'holocauste provenant de vols; selon d'autres, comme בַּעַלָּה : la rapine que fait la violence, l'injustice. 2º Degré : שַׁבְעַה עֹלוֹתָהיו Ez. 40. 26, ses sept degrés; selon quelques-uns aussi: ו פרת בית הישר בעלח Rois 10.5, l'escalier qu'il montait pour aller au temple, ou: l'holocauste qu'il offrait, etc.

עלה, f. chald. Holocauste : צלה, Esdr. 6.9, pour les holocaustes.

יְלַבְּלִיבַה נָמָשׁ : f. Défaillance עלוּבָה יָּ Rituel, l'ame défaillante, brisée (עַלַּק.).

עלוה f. (pour צלוה). Iniquité : בני צלוה Osée 10. 9, les enfants de l'iniquité, les hommes injustes.

עקוה n. pr. Alvah, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 40.

עלומים, m. pl. (rac. צלוםים). Jeunesse, vigueur de la jeunesse : ימֵר עלוּמָרוּ Ps. 8). 46, les jours de sa jeunesse; עבירו מלאף עלומרו Job 20. 11, ses os qui étaient remplis de vigueur de la jeunesse; ou, ellipse: ses os sont pleins des suites des péchés de sa jeunesse.

אַלְתָ (injuste) n. pr. Alvan, fils de Sobal, Iduméen, Gen. 36. 23; צַּלְרֵן I Chr. 1. 40.

עלוקה, f. Sangsue, ou monstre imaginaire qui suce le sang des hommes. Exemple unique, Prov. 30. 15, symbole de la cupidité, de l'insatiabilité.

עלות (v. צלי).

עלו (v. פַלַץ et פָלַץ) Se rejouir, tressaillir de joie : יְעִלְזוּ לְמָנֵיר Ps. 68. 5, réjouissez-vous devant lui. Avec : ואַני בּרַר אָפַלוּוָת Hab. 3. 18, et moi je me rejouirai en l'Éternel; רַפּלָזוּ חַסִּידִים

קבבוד Ps. 149. 5, les saints se réjouiront dans la gloire, ou : triompheront avec gloire; יבלז שָרָר וְכַל־אֲשֵׁר־בּוֹ Ps.96. 12, que les champs et tout ce qui est en eux soient dans la joie, ou : témoignent leur joie. En mauvaise part : ---יבלוד רְשֵׁיִנִים רָעֵלוּד Ps.94.3, jusqu'à quand les méchants triompheront-ils, se glorifieront-ils, dans leur orgueil?

וצלן adj. Joyeux : אַרָּלוּ Is. 5. 14, et quiconque il y a en elle de joyeux (descendra dans le Scheol), ou : l'ennemi triomphera en elle, ou : le Scheol se réjouira d'elle comme d'une proie.

עלטָה, f. Profonde obscurité, ténèbres : נַצְלְטָח הַירָת Gen. 15. 17, il y eut une profonde obscurité.

אלי n. pr. Eli, grand prêtre, I Sam.

עלי , m. Pilon : בַּעֵּלִר Prov. 27. 22, avec un pilon; plur.: וַתַּשַלוּח II Chr. 24. 14, et les mortiers, ou : et les coupes; selon d'autres, inf. Hiph. de עלה, ou pour יוחעלות: (des vascs) pour offrir, ou pour les holocaustes.

עלי, prep. Sur (v. צלי, prep. Sur (v. צלי).

עָלְיאָ (cheth.) עָלְאָד (keri) chald. adj. Elevé, souverain : אַלָּהָא דָּלֶּבָּה Dan. 3. 26, et אָלָאָיז seul, Dan. 4. 14, le Dieu suprême, souverain.

עליָה, f. (plur. בֵּלִבּוֹת). 1° Salle haute, étage supérieur, grenier: דַלְהוֹח תַעֶלְיָה Jug. 3. 23, les portes de la chambre (haute); אַלְיַת־קִיר קטַנָּח II Rois 4. 10, une petite chambre haute pratiquée dans le mur ; וַעַלִּיוֹת מְרָנָּחִים Jér. 22.14, avec des chambres spacieuses. Au fig., du ciel : מַשְׁקָת דְּרִים מֵצֶלְיוֹתָיוּ Ps. 104. 13, il arrose les montagnes de ses chambres hautes, du haut des nuées. --2º Degré: יַצַלְיַתוֹ אֲשֶׁר יַצַלֶּח בֵּיח יַר II Chr. 9. 4, et les degrés par lesquels il montait dans le temple, ou : la montée par laquelle, etc.

עליון m., פלרונח f., adj. Haut, supérieur, le plus élevé, suprême : תַּבֶּרֶבָּת תֵּבְלְּרוֹנְתְי II Rois 18.17, la haute piscine; וְחַלְּשֵׁכוֹת הָבֶּלְרוֹנֹת Ez. 42.5, les chambres supérieures, de dessus; רְּלְחִבּקּרְ עָּלְּיוֹן עֵלּ הַלְּחִבּּוֹף עָלְיוֹן עֵלּ Deut. 26. 19, pour qu'il te rende supérieur à toutes les nations; P. Rois 9. 8, et cette maison qui a été haut élevée; selon d'autres: cette maison sera démolie, détruite (v. עָלָהוֹ Hiph. 2°); d'autres traduisent: cette maison sera haute, c.-à-d. un monument servant d'exemple des châtiments de Dieu; לְּעָלְיוֹן, Dieu suprême. Seul: לְּעָלִיוֹן, Ps. 82. 6, (vous êtes tous) les enfants du Très-Haut.

נְלְיוֹן m. chald. emph. pl. : נֶלְיוֹנְ Dan. 7. 22, 25, du Dieu suprême, du Très-Haut.

אלין adj. Joyeux: יָּשְאוֹן עֵּלְּיוִים Is. 24. 8, le bruit des hommes joyeux. Sens défavorable: קרָה עַּלִּיוָה Is. 22. 2, ville qui ne connaissait que la joie, qui ne demandait qu'à se réjouir; בַּלְּיוֵר גַאָּנְהְהָּ Soph. 3. 11, ceux d'entre toi qui se réjouissaient avec tant d'orgueil, d'insolence.

אַליל m. Creuset. Ex. unique: בַּצַלִּרל Ps. 12.7, au creuset de terre; selon d'autres, בַּצַלִּר, de בָּצָל par le maître de la terre.

לללה (plur. פלילות אלילה, rac. פלילות אלילה (plur. פלילות אלילות (Ps. 9. 12, ses exploits, ses euvres; פלילות פליבני אָדָם Ps. 66. או est terrible dans sa conduite sur les enfants de l'honme. Des hommes, spéc. leurs actions criminelles: יחלייתיה Soph. 3. 7, toutes leurs actions sont corrompues, exact. ils étaient corrompus dans toute leur conduite. — פלילות בְּבָרִים: (פּלָה (v. בְּבָּרִים: פַרַבְּרָים: Ps. 14, un prétexte pour parler contre elle, c.-a-d. une fausse accusation.

עלילְיָה f. Action : וְרֵב הָשְּבֶּלִילְיָה Jer.32. 19, et puissant en actions, en exploits. וְצָלִין (v. עַלִּין).

עליצוּת Joie, transport: צֵלִיצָּתְם Habac. 3.14, c'était une joie pour eux, ils se réjouissaient.

שלה בליה בליה : Jug. 1. 15, fem. Superieure בלה בליה ללים Jug. 1. 15, les sources de dessus, c.-a-d. dans le haut pays.

אלית f. chald. Salle haute: בְּנִילִּיתַה Dan. 6. 11, dans sa chambre (v. עַלִּיִּת).

עלל Kal inusité. Po. אַלל 1º Agir, agir légèrement, faire du mal, affecter, faire souffrir : יִעלָּלְתִּר בֶּעֶפֶר Job 16. 15, j'ai couvert ma tête de poussière, exact. j'ai mis, ou roulé, ma tête dans la poussière; לְמִי עוֹלֶלְהֵ בֹּה Lament. 2. 20, envers qui tu as agi ainsi; עַריני עוללה לנפושי Lament. 3. 51, mon œil affecte mon ame, c. a-d. je suis comme anéanti à force de pleurer; לֹנְשֵׂרוּ מְעוֹלֵל Is. 3. 12, ses dominateurs (chacun d'eux) est, ou agit, comme un enfant (v. לפּוֹלֵל). — 2º Grappiller, cueillir ce qui reste dans une vigne après qu'elle a ete vendangee : וַכַּרְסָךּ לֹא חִעוֹלֵל Lévit. 19. 10, tu ne cueilleras pas les grappes qui seront restées dans ta vigne; au fig.: שולל יעוללו כופן שארית ישראל Jer.6. 9, on cueillera, c.-à-d. exterminera, les restes d'Israel, comme on grappille une vigne; וַיִּעלְלָתוּ בַּנְּכִסְלּוֹת חֲמַשֶּׁת אֲלָמִים ארש Jug. 20. 45, on en tua par les chemins cinq mille hommes, les uns après les autres.— Passif: אַטַר עוֹלַל לָר Lament. 1. 12, (comme la douleur) qui m'a été faite, qui m'est arrivée.

Hithp. זְיִבְּעֵלֵל 1° Se signaler par ses exploits, agir, accomplir, special. en maltraitant, châtiant, quelqu'un: אַרָּ בְּעַבְּרָהִי בְּעַצְרַהִּי בְּעַבְּרַהִּי I Sam. 6. 6, après qu'il les eut châties d'une manière merveilles et châties d'une manière merveilleuse; בִּי דִּיִּתְעַבְּלֵּרָהְיָבִּי Jug. 19. 25, ils l'outragèrent, ils abusèrent d'elle; בִּי Nomb. 22. 29, parce que tu te moques de moi, ou: que tu m'as pressé, blessé, le pied.

Hithpo. Accomplir, exécuter: לְּהַרְשׁנּ Ps. 141. 4, pour commettre de méchantes actions par malice.

עלל, chald. Entrer, aller (pret. בַּל, fem. בַּל, part. plur. (פַלִּין): בָּלָיִה part. plur.

אַרְיוֹהְ Dan. 2. 24, Daniel alla vers Arioch; בְּאַרִין עַלִּין (cheth. עָלֵלין) Dan. 4.4, (les magiciens) alors vinrent; יְצֵי Dan. 6. 15, jusqu'au coucher du soleil (v. אובה hébr).

Aph. Faire entrer, amener : חַיְבֵּל Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel. Impér. : תְּבֶלְנִי מַנְים בַּלְכָּא vers. 24, amène-moi près du roi; inf. : לְּחָבֶּלָה בּרָת, t הַלְּבָיה 4. 3, de faire entrer.

Hoph. יוצל מַלָם מַלְּפָא passif: אינה מַלְבָּא Dan. לחצל מֵלָם מַלְבָּא Dan. 5. 43, Daniel fut amene pres du roi.

עללות pl. f. (const. עללות אללות. pl. f. (const. עללות rac. יבללות). Grappes qui restent dans la vigne après la vendange; רְנָשָׁאַר־בּוֹ עַלַלוֹת Is. 17. 6, il y restera des grappes, de quoi grappiller (v. Jér. 49. 9).

עלם Cacher. Kal part. passif, seul usité: אַלְּמֵּנִי Ps. 90. 8, nos fautes cachées.

Niph. בְּעֵלֵם בְּלֵם בֹּלִם בֹּלִם בְּלֵם בֹּלִם בְּלֵם בְּעֵלֵם בְּעֵלֵם בְּעֵלֵם בְּעֵלֵם בְּעָלֵם בְּעָלִם בּעָלִם בּעַלְבִּם בּעַלְבִּם בּעָלְם בּעָלִם בּעָלִם בּעָּבְּעם בּעַלְם בּעַלְם בּעְלִם בּעְלִם בּעָלִם בּעָלִם בּעְלִם בּעְלִם בְּעַלְם בּעְלִם בּעְלִם בְּעַלְם בְּעַלְם בּעְלִם בְּעִלְם בְּעַלְם בּעְבִּעם בּעבּלִם בּערִם בּעלִם בּעבְּעם בּעבִּים בּעבּעם בּעבּעם בּעבּלִם בּעבִּים בּעבּעם בּעבּים בּעבּעם בּעבּים בּעבּעם בּעבּים בּעבּעם בּעבּים בּעבּעם בּעבּים בּיבּים בּעבּים בּעבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים

Hiph. Cacher: ניבר חעלים מענר II Rois 4. 27, l'Éternel me l'a caché. Avec שַרַנַים Détourner les yeux : וָאָם הַעָּלָם רֶעָלִימוּ עָם האַרֶץ אַת־עֵינֵיחָם Lévit. 20.4, si le peuple du pays détourne les yeux (de cet homme, ferme les yeux à son crime); ומְעַלִּים עֵינֵיו Prov. 28. 27, mais celui qui détourne ses yeux (du pauvre); יַפְאַרֵה בְּאַרֵה Ps. 10. 1, (pourquoi) te caches-tu, te détournes-tu, de nous dans le temps de l'angoisse? אַל־חַצָּלֶם אוכקד Lament. 3. 56, ne détourne point ton oreille (de mes cris); וַאַּעַלָּים עֵינַי בּוֹ I Sam. 12. 3, pour fermer les yeux sur lui, pour ne pas le juger avec impartialité; מִי זָח מַעָּלִים עַצֵּח בְּלִי־דָעֵת Job 42. 2, qui est celui qui assez depourvu d'intelligence ose cacher tes desseins,

c.-à-d. ose les présenter sous un faux jour, les blamer?

Hithp. Se cacher: אָנֶלֶם־שֶּבֶּלָג Job 6. 16, dans lesquels la neige se cache, se jette; בְּיָבֶ הְיִהְעַּלְמִהְ Deut. 22. 1, (ne) te détourne (point) d'eux; בּיִבְּשִׁרְךְּ לֹא תִּהְעַלֶּבְּי Tis. 58. 7, ne te dérobe pas à ton frère (v. le même exemple à בְּיֵבֶ הַ page 85).

על פּל אָלְטָא chald. m. (v. בּלְלִם). Eternité: מַלְכּיּח פָּלְכּיּח בָּלְבּח בּלְבּח בּלִּבּח בּלִבּח בּלִבְא Esdr. 4. 15, depuis les temps passés, depuis des siècles; מָרְבִּלְבָּא בַּלְבָּא Dan. 2. 20, depuis l'éternité jusqu'à l'éternité.

עלֶם m. Enfant, jeune homme: לְּצָּבֶּׂם I Sam. 20. 22, à l'enfant; בֶּרְמִי־נֶח תְּעָבֶּלִם I Sam. 17. 56, de qui ce jeune homme est-il le fils?

לְּלֶּהָה foen. עלְלָהָה Gen. עלְלָהָה Gen. 24. 43, la jeune fille qui sortira pour puiser de l'eau; הְרָהְה הַעָּלְמָה הְרָבְּא דִּבְּא וֹבְּי וֹבָּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבִי וֹבָּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבִי וֹבְּא וֹבִּא וֹבְּא וֹבִי וֹבְּא וֹבִי וֹבְּא בּיי וֹבִּא בּיי בּיי וֹבִי בּיי בּיי בּיי בּיי וֹבִי בּיי בּיי בּיי וֹבִי וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבִי וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבִי בְּיִבְּא וֹבְּא וֹבִי וֹבְּא וֹבְיוֹבְּא וֹבְּא וֹבְּיִי וֹבְּיִי וֹבְּא וֹבְּיִי וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּא וֹבְּיִי וֹבְּיִי וְבְּיִבְּא וֹבְּיִי וְבְּיִבְּא וֹבְּיִי וְבְּיִבְּא וֹבְּיִי וְבְּיִבְּא וֹבְּיִי וְבְּיִבְּא וֹבְּיִי וְבְּיִבְּא וֹבְּיִי וְבְּיִי בְּיִי וֹבְּיִי בְּיִי וֹבְּיִי בְּיִי בְּיִי וֹבְּיִי בְּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וְבִּי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וְבְּיִי וְבִיי וֹבְּיִי וְבִיי וְבִיי וֹבְּיִי וְבִּי וֹבְיי וְבִיי וֹבְּיי וֹבְיי וֹבְיי וִבְּיי וְבִיי וִיי וִיי וֹבְיי וִיי וֹבְיי וִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבִי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבִיי וְיִיי וְבְייי וְבִיי וְבִייי וְיִי וֹבִייי וְיוֹי וְיִיי וְבִייי וְיִיי וְיִיי וְבִייי וְבִיי וְבִייי וְיִיי וֹבִייי וְבִייי וְיוֹי בְּייוֹי וְיוֹייי וְיוֹיי וְיִייי וְיוֹיי וְיִיי וְבִייי וְיוֹיוֹי וְיִיי וְיִיי וְבִייי וְבִיי וְיִיי וְבִ

אלְמוֹן n. pr. 1° Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 21.18; שַּלְּמֶּה I Chr. 6. 45. — 2° אַרְמִיְרְהַר יְבּרְלְחִיבְּרוּ Nomb. 33.46, station dans le désert.

עַלְמוֹת (ע. עַלְמוֹת).

עְלְיֵני chald. Un Élamite. Plur. צַּלְמֶרֵא Esdr. 4. 9, les Élamites (v. מֶרלָם).

עלְמִים, Les choses cachées (v. נְּלָם Kal).

עלְטָת n. pr. m. 1° I Chr. 7. 8. — 2° 8. 36.

עם

עלְטָח n. pr. (v. עַלְמָה).

עלם (v. עלין פּנָץ Se réjouir : וָלֹא) אַל לבלס Job 20. 18, il n'en jouira pas. וווים אולסח Job 39. 13, קנה־רְנַנִים נַעַּלָּסָח

(as-tu donné) les ailes à l'autruche dont elle se glorifie.

Hithp.: נְחַעֵּלְּסָה בָּאָהָבִים Prov. 7. 18, délectons-nous de voluptés.

עלע Sucer, avaler : יַעַלְּבּוּ Job 39. 30 (v. à yab Pi.).

עלע, chald. f. (v. hébr. צֵלָע). Côte: אַרָּלָת עְלְעִרן בְּקְשֵּה Dan. 7. 5, et elle tenait dans sa gueule trois côtes; selon d'autres: elle avait dans sa gueule trois défenses.

אלא Kal inusité. Pou. 1º Etre couvert, enveloppé. Part. : מעלפת ספררים Cant. 5. 14, (de l'ivoire) couvert de saphirs. - 2º Languir, tomber en défaillance : בַּנֵיךָ כְּלָפוּי Is. 51. 20, tes enfants sont tombés en défaillance.

Hithp. 1° Se couvrir, s'envelopper: נְתְּתְעֵלֵּה Gen. 38. 14, elle s'enveloppa (de son voile). — 2º Languir : הַיַצְלָּתָנָה אַ הַבְּרוּלְוּה Amos 8.13, les jeunes filles, etc., languiront, mourront (de soif).

אַלְפָּה adj. verbal. Etre languissant, tremblant : וְכָל־פַצֵּר הַשָּׂינֵת עָלָרו עְלְפַת Ez. 31.15, et chacun des arbres des champs sera languissant, tremblant, à son sujet.

ארץ (fut. פָלָם et פָלָם Se réjouir, triompher: בַּצָלץ צַהִּיפִרם Prov.28. 12, quand les justes se réjouissent, sont dans la joie ; עלַץ לָבֶּר בַּרַי I Sam. 2.1, mon cœur tressaillit de joie dans l'Eternel; יבר לי Ps. 25. 2, mes ennemis ne triompheront pas de moi. De la nature inanimée : רַפֵּלץ חַמָּיֹבָה I Chr. 16. 32, que le champ se réjouisse.

עלְׁתָּה f. Iniquité (v. à הַּלְּחָה).

Dy et Dy des deux genres (avec suff. עָמָים, quelquefois בְּמָּדִים, קעפרים, const. עַמְבֵּר avec suff. עַמְבֵּר et נְמָּטֶרְהָ. Peuple : וַאַל־עַם וַאַל Esth. 1. 22, et à chaque peuple. Fréquemment du peuple d'Israel : שַּמָּקה בַּי Exod. 15, עם קרוש ! 13, ton peuple, o Eternel! Deut. 7. 6, un peuple saint; צָּמָר Is.

53. 8, mon peuple; בנד עמר Gen. 23. 11, les fils de mon peuple; בָּרוּ־עָאַר Lament. 2. 11, la fille de mon peuple, le peuple auquel j'appartiens, au milieu duquel je demeure, mes concitoyens; כם הארץ Levit. 20. 2, le peuple, les habitants du pays; ריים מחור לעםר הארץ Gen. 23. 7, il se prosterna devant les gens du pays; צַּם־הָאֶרֶץ Il Chr. 33. 25, la multitude, le bas peuple; *בּם הַאַרֵץ Aboth , un ignorant, homme commun, vulgaire; עם־עָנִי Ps. 18. 28, le peuple affligé, c.-à-d. les pauvres, les humbles; מם השבא Nomb. 31. 32, עם השלחמה Jos.8.3, les gens de guerre. יב se dit aussi d'une tribu : וָבְלוּן עַם Jug. באב בבלת; 5.18, Zabulon est un peuple בְּמִים Deut. 32. 8, il a établi les limites des tribus; ולו ישוח עמים Gen. 49. 10, et lui (aura) l'obéissance des (autres) tribus; אַני נאַסָת אֵל־דַּמָּד Gen. 49. 29, je vais être reuni à mon peuple, auprès de ma famille, des miens, c.-à-d. je vais mourir; אָת־דָּאָם אֲלֶיר־אָתּוּ Gen. 32.7, le peuple qui était avec lui, ses gens. Avec n art., il signifie aussi le genre humain, l'homme : אַבָּן תַּצִּיר תַּצָּם Is. 40. 7, en vérité l'homme n'est que de l'herbe; נֹתַן נְשַׁמֵּח לַעֵּם עַלֵּיתָ Is. 42. 5, qui donne la respiration aux hommes qui sont sur la terre; אַקּמֹם־עַם Job 12. 2, en vérité vous êtes tout un peuple, ou le genre humain tout entier. — Des animaux : דוּמֶלְרם עם לאֹ־עַוּ Prov. 30. 25, les fourmis, ce petit peuple impuissant.

עם chald. m. Peuple; pl.: בַּל־צַּמְמַיָּא Dan. 3. 7. tous les peuples.

עם *prėp*. (avec suff. עִּמָּדִי [٧٠], (ענוקם פנום, ענוקם , בנוקם, ענור, ענוק , בנוקה). 1º Avec, indiquant tout rapport de communauté, d'association, de réunion : הַהָּלְנִי עִם־הַאָּישׁ הַאָּה Gen. 24. 58, veux-tu aller avec cet homme? קינם אַטֵּר עמני I Sam. 14. 2, et le peuple qui était avec lui, qui l'accompagnait; ו ניאכל שאיל עם שמראל I Sam. 9. 24, Saul mangea avec Samuel; הַּבֶּר־־אָתַה עָשָׁט Exod. 20. 19, parle avec nous toimême; וְדָבֵר לָאֵם עְשָּהְ Job 15. 11, et la parole qu'il t'a dite avec douceur (v. à לאַנו (לאַנו); חלק עם־גוַב Prov. 29. 24, celui qui partage avec le voleur. Il exprime l'idée d'assistance, d'appui : יַרָּד עָמֵּוֹ I Sam. 18. 14, l'Éternel était avec lui; אַלָּהִים עִבָּּהְ בָּכֹל אֲשֵׁר אֲחַח עֹנֵית Gen. 21. 22, Dieu est avec toi dans tout ce que tu entreprends; חקם חקם חקם Deut. 22. 4, tu l'aideras à relever (l'animal tombé). Avec, équivalent de contre: וֹאָתִי תַבִיא בִמְשְׁפָּט עִנְיְדָ Job 14. 3, tu me fais entrer en jugement, en cause, contre toi; וַיַּאָבֵק אִישׁ עשוֹ Gen. 32. 25, quelqu'un lutta avec lui; מר-רַקוּם לָּר עָם־ Ps. 94.16, qui viendra à mon secours, m'assistera, contre les méchants; אָבַחֵרָה דְבַרֵי עִמּוֹ Job 9. 14, choisirai-je des paroles contre lui? - En saveur de. a l'égard de, envers : בּר־עַשֵּׁרְחָר עָשֵּׁכֶם חֲסֶר Jos. 2. 12, puisque j'ai exercé la bonté ה votre égard ; יְלְבֶּם לֹא־נָכוֹן לָמֵי Ps. 78. 37, et leur cœur n'était pas droit, sincère, envers lui. — De la part de : m והלכן בארם רשו עם Job 27. 13, c'est la part de l'homme méchant, impie, que Dieu lui réserve.

2º Avec, en même temps, de même, כחme: לָחַמִּית צָּוִיים עם־רַטֵּע Gen. 18. 23, de faire mourir le juste avec le méchant; וְעִם־אָרָם לֹא יִנְגַע Ps. 73. 5, ils ne sont point frappés de plaies comme les autres hommes; דַּלְמַנּ כָּם־ Job 9. 26, ils passent comme (avec la même vitesse que) des barques légères de roseaux ; חַנַּח־נָא בַחַמּוֹת עשר־עשיחר עשה Job 40. 15, voici le Behémoth que j'ai créé avec toi, en même temps que je t'ai créé. — Aussi longtemps que : ייראוד עם־שַׁמָשׁ Ps. 72. 5, ils te craindront tant que le soleil durera; יְצְם־וֵה Néh. 5. 18, avec tout cela, malgré cela.

dans le temple); בב עמני Gen. 24. 25, il y a chez nous beaucoup (de paille et de fourrage); אַנָּה עִם־בָּיח מִיכָה Jug. 18. 3. quand ils furent auprès de la maison de Micha; אָקב הָיִהָח רוּהַ אַחֶרָת עִמּר Nomb. 14. 24, parce qu'un autre esprit était en lui; עם-רושבר חרל Is. 38. 11, avec ou parmi les habitants du monde (v. ישכנחי עם־אחלי סדר (חדל Ps.120.5, que j'ai demeuré dans les tentes de Kedar. Souvent שם-לב Dans le cœur, dans la pensée : יִבּרְתִּר אֵנִר עִם-לִבִּר Eccl. 1. 16, j'ai parlé en mon cœur ; ּ וְיָרַשְׁתָּ מִּם־לָּבֶבָּך Deut. 8. 5, tu reconnaitras dans ton cœur ; חַרָּח מִבּדּלְבָבִי I Chr. 22.7, il était dans ma pensée, j'avais le dessein; עם־לבבר Jos. 14.7, comme c'était dans mon cœur, comme je le savais. De même sans יַבַעְהָוּ בִּי־וֹאַת עִּמָּהְ: לֵב Job 10. 13, je sais que cela est dans ta pensée; יָבֶהַנָּח רֲבּוֹת יִנִּמּי Job 23. 14, et beaucoup de choses semblables sont dans sa pensée; אַשָּׁר נִּם־שָּׁהַר Job 27. 11, ce qui est dans la pensée du Tout-Puissant.

4º Comme יְצִרְּטִּי יִּטִּרְיָבָּח מֵרְצָּח יִצְּרְטִי יִּטִּרִים בַּרְצָּח ! Et: יְצִּרְטִי יִּטִּרִים ! I Sam. 17. 42, son teint était rosé (et il était) beau de visage; הְצִּיִרִים יִּטִּרִים אָא. 13. 12, des figues et des fruits précoces; יַבְּיִבְּיִרְ יְצְּיִלְּיִוּים ! II Sam 6. 4, (ils emmenèrent le chariot) avec l'arche de Dieu, ou : allant à côté de l'arche, etc.

בּצִּם D'auprès, d'entre, de la part de: מעם פרלח Exod. 8. 8, (Moïse et Aaron se retirerent) d'auprès de Pharaon ; מַנָּם פוֹבְּחָר חָקּחֲנּוּ Exod. 21. 14, tu l'arracheras meme de mon autel; מַּצִם בָּרָכֶּדו Gen. 48. 12, d'entre ses genoux ; הַיָּחָה וו קבה בינם האלחים II Chr. 10. 15, c'était un événement amené par Dieu; בֵּוֶרֵר בילם ביר Ps. 121. 2, mon secours me vient de Dieu; וְכִּי־יִשְׁאֵל אִישׁ מֵעָם רַעֵּרוּי Exod. 22. 13, si quelqu'un emprunte de son prochain ; נָכוֹן חַדְּבֶר מֵעָם הַאֵּלֹחִים Gen. 41. 32, la chose est décidée de Dieu; יַשְׁלְּמֶּיִה Job 34. 33, est-ce d'après toi, d'après ton avis, que Dieu récompense et punit?

Dy chald. Les mêmes significations

que קם hébr. : אים אוס פסר בער Dan. 6. 22, avec le roi; אים בער בעני שמי Dan. 7. 13, sur ou dans les nuages du ciel; אָם־יָּדְרָ בער-בָּר Dan. 3. 33, dans toutes les générations; אים Dan. 7. 2, pendant la nuit.

אַמַר (fut.אַמַר) 1°Ètre debout, se tenir debout, se placer : וָתְצָח עֹפֵר צַל־דָאוּמָלִים Gen. 24. 30, et voici, il se tenait, il était, près de ses chameaux; תַּקְעֵמוֹר מָאָז תלקר וער־עחת Ruth 2.7, elle est restée debout, ou : elle est demeurée ici depuis le matin jusqu'à présent. — עמר Se placer, se présenter, devant quelqu'un; le servir : בַּנְמָדוֹ לְּמְנֵי מַּרְעֹדוּ Gen. 41. 46, quand il se presenta devant Pharaon; אַשר־עמַד שר פני בי Gen. 19. 27, où il s'était tenu, présenté, devant l'Éternel; ירוֹשֶׁעֵּ בורטין הולמר לפניה Deut. 1. 38, Josué, fils de Nun, qui te sert; דֵי צָבָאוֹת אֲשֶׁר עמֵרְתִּר לְּפָנָיוֹ I Rois 18. 15, par l'Eternel Zebaoth dont je suis le serviteur, le prophète; לַפְּמִר לְּמְנֵי הֵי Deut. 10.8, pour se tenir devant l'Eternel, pour être בַּעֲמַד בְּהַיבָל הַשְּבֶלה ; consacré à son service Dan. 1. 4, pour servir dans le palais du roi. — פַמַר פַל Etre préposé à, assister, défendre, avoir confiance en : חם חַלפִּרִים צַל-הַפְּקַרִים Nomb. 7. 2, qui étaient à la tête de ceux dont on avait fait le dénombrement, ou : qui avaient assisté à faire les dénombrements; יועמר על-בְּנֵר עַבֶּּרְהָ Dan. 12. 1, qui sc présente pour les enfants de ton peuple, qui les assiste, protége; וַלַבֶּטֹד בַל-נַמָּשֵׁם Esth. 8. 11, et de défendre leur vie; בּבֶּרְהֵם צֵל־דַוּרְבָּבֶם Ez. 33. 26, vous vous confiez en votre épée.

2" Rester debout, demeurer ferme, se soutenir, subsister, persévérer, persister: מָשָּׁהְ הַאָּבֶרוּ וְאָבֶּהְ Ps. 102. 27, ils périront, mais toi tu subsisteras toujours; מַצָּרוּ הַעְּעָּהְ בְּעָרְ Ps. 33.11, le conseil de l'Eternel demeure ferme, stable, a jamais; תַּעַּמְרוּ בַּבְּרָ מָרְהָבָּ Ez. 13. 5, pour demeurer ferme dans le combat; בַּרְבָּר מָרְהָבּ Esth. 3. 4, si la résolution de Mardochée se maintien-

drait; אל־מַעַפר בְּרַבְר רַע Eccl. 8. 3, ne persevere point dans une mauvaise entreprise; אַלנָי מִי רַעַמד Ps. 130. 3, Seigneur, qui pourrait se soutenir, subsister? וְרַכָּלְתְּ צָּמֹר Exod. 18. 23, tu pourras subsister, y suffire; וְתָשֶּרֶץ Eccl. 1. 4, mais la terre demoure ferme pour toujours; כָּר אֵיך לעמוד לפניה על-ואח Esdr. 9. 15, car on ne peut subsister devant toi à cause de cela (des péchés); לִּפְנֵר זַנְמוֹ מִר רַעֲמוֹד Nah. 1. 6, qui pourra subsister devant sa colère? ולא־עַפֶּד אָישׁ בַּקניהַם Jos. 21. 44, aucun (de leurs ennemis) ne subsista devant eux, ou : n'osa leur résister; דוֹשָׁנֵים רַעַּמְדוּ נָגְהוֹ Eccl. 4. 12, les deux lui résisteront; רווא שׁנִים רַעָּכֹּר ישלה השפון Dan. 11.8, et pendant quelques années il résistera au roi du Nord; de même sans rég.: וַאֵּרן כֹּוֵן לַעֲכֹּד Dan. 11. 15, sans force pour résister. Avec a Entrer dans, se maintenir dans, assister à, s'attacher fortement à: ויַעמד בּל-חַעם בַּבְּרִית II Rois 23. 3, tout le peuple entra dans, adhéra à, cette alliance; מר עמד בסור בי Jer. 23. 18, qui a assisté au conseil de l'Éternel?

3º Rester (dans le même état), durer, se conserver, s'arrêler : לָּמֶעָן יַעַמָּדוּ יַמָּים לבים Jér. 32. 14, afin qu'ils se conservent longtemps; דונגע עַמָּד בְּעֵינִיוּ Lévit. 13. 5, la plaie s'est arrêtée dans son aspect, a conservé la même forme; בעמר בעמר Exod. 21. 21, s'il reste vivant, s'il survit un jour ou deux; לאריַעְפֵּדי-בִּר כֹחַ Dan. 10. 17, il ne reste plus en moi de force; יַּרֶבֶת עָפֶר Jos. 10. 13, et la lune s'arrêta; mon אַל־חַּצָּמֹד I Sam. 20. 38, hate-toi, ne t'arrête pas; וַנַּצַמָרוּ חַמַּיִם חַיּרְרִים מְלְמֵעְלָה Jos. 3. 16, les caux qui descendaient d'en haut s'arrêtèrent; יַיַר שַׁלשׁ־פָּעָכִים ווישמר II Rois 13. 18, il frappa trois fois, puis il s'arrêta; נַּקַבֶּטר מָלֶּרֶת Gen. 29. 35, elle cessa d'avoir des enfants.

4º S'élever, se lever: אָשָׁר רַצְּמֹד מִּדְתָּדְרּ Eccl. 4. 15, qui s'élèvera à sa place, qui le remplacera; רְצָמֵד מִיכָאֵל Dan. 12. 1, Michael s'élèvera; fréq. de l'avénement d'un nouveau roi: רַצְּמִד פָּנְרִם

Dan. 8. 23, un roi fier, impudent, s'élèvera; de la guerre : מַּלַחַמָּה בּלְחַמָּה I Chr. 20. 4, une guerre s'éleva, s'alluma; פָמָדִר־נָא בַחַבַרַיָךְ Is. 47. 12, lèvetoi, viens donc avec tes enchanteurs; בַּבִּים רַעַּמִרוּ עַל־מָלֶהְ חַזּגָב Dan. 11. 14, beaucoup s'élèveront contre le roi du Midi; לא תַעַמֹּר עַל־הַם רֶעָק Levit. 19. 16, tu ne t'élèveras pas contre le sang, la vie, de ton prochain; selon d'autres: ne t'arrête pas, ne reste pas inactif, auprès du meurtre de ton prochain, c.-à-d. ne néglige rien pour sauver sa vie; לְשָׁמֹר אֱת־בַּרִיתוֹ לְעָמְדָה Ez. 17. 14, mais qu'il observat son alliance et qu'il y persistat, ou: pour qu'il subsistat; יַבּמְדוּ־נָא שָּׂרֵינוּ Esdr. 10. 14, que nos princes se présentent, ou : que nos princes soient établis, placés, à la tête, etc.

Hiph. 1º Faire tenir debout, placer, faire mettre, ériger, établir, instituer: יָהֶעָמָיד — אַז הַאִישׁ הַנְּשָּהֵר Lévit. 14.11, (le prêtre) présentera l'homme qui se purifie devant l'Eternel; יְעַל־בַּכֹּחַד יַעַמִּדרָנִי II Sam. 22. 34, il m'a place sur mes licux élevés; דְּלֶחוֹית לֹאַ־דֶּוְצֵמֶּךְתִּר בַשְׁצֶרִים Néh. 6. 1, je n'avais pas encore mis les battants aux portes; וּלְהַעַמִיר אָתר הרבחים Esdr. 9. 9, et de relever, de rebatir, ses lieux deserts; וַחַעַמֵּיד מָשָׁמָרוֹת Néh. 7. 3, et qu'on pose des gardes, des postes ; יָחַצֶּמִיד בָּבֵית אֵל אַת־כֹּחֲנֵי חַבָּמוֹת I Rois 12. 32, il établit à Beth-El les sacrificateurs des hauts lieux ; וְהַעֵּטַּדָּטוּ שליטי פּאָרות Neh. 10. 33, nous nous imposames des ordonnances, des lois.

2° Faire subsister, rendre stable, affermir, conserver, décider: בּלְתַּצְּמִיד I Rois 15. 4, pour faire subsister Jérusalem; מֶלֶהְ בְּמִישְׁמִי רַצְמִיד אָרָץ Prov. 29. 4, c'est par la justice qu'un roi affermit le pays; בְּיַבֶּירְ לִיבְּעָב בְּלִה אָרָץ II Rois 8. 10. 10; וֹ בַּיבְּירָיָת לִיבָּעָר זֹאָר וְיַבְּמֵיד צָּתִדְּמָּיִר זְּאַר וֹאַר וֹנִי בְּעַר בְּלִיר זִאָּר מָּנָיִי בְּעִר בְּעִיר זְּאַר מָבִיר זִאָּר וְצָמֵד בְּעִר זִאַר מָּנָיִר זְּעָבְּר זִאָּר וְצָמֵד בְּעִר זִאַר בּעָבִיר זְאַר וֹאַר בַּעָבְיר זִאָּר וְצָמֵד בְּעִר זִאַר בְּעָבִיר זְּאַר וֹלִי בַּעַב וּעִבְּיר זְּאַר זִינְב בּעַב בּעַר זְּעָבְּיר זְּאַר זְיִבְּעִר זְּעָבְּיר זְּעָבְּיר זְּאַר וֹנִייִי דְּבָב וּעַבְּיר זְּעָבְּיר זְּעָבְּיר זְּעָב וֹלִי בְּעַב וּעִבְּיר זְּעָבְּיר זְּעָבְּיר זְּעָב וּעִר זְּעִבְּיר זְּעָב וּעִר זְּיִבְּר זְיִבְּיִר זְּעָב וּעִבְּיר זְיִבְּיר זְּעָב וּעַבְּיר זְּעָב וּעַב וּעַבְּיר זְיִבְּיר זְיִבְּיר זְיִבְּיִר זְּעָב וּעַבְּיר זְיִבְּיִר זְּעָב וּעַבְּיר זְיִבְּיִר זְּעָב וּעַבְּיר זְיִבְּיִר זְּיִבְּיִי וּעִבְּיר זְּעָב וּעַבְּיִר זְּיִבְּיִי וּעַבְּיר זְיִבְּיִר זְּיִבְּיִר זְּיִבְּיִר זְּיִבְּיִי זְיִבְּיִר זְּיִבְּיִר זְיִבְּיִיר זְּיִבְּיִי וּעִבְּיר זִיבְּיִבְיר זְיִבְּיִי וּעִבְּיִי זְיִבְּיִי וּעִבְּיר זִּיְבְּיִי וּעִבְּיִי זְיִבְּיִי וּעִבְיִי וּעִבְּיִי זְיִבְּיִי וּעִבְּיִי זְיִי וְיִבְּיִי וּעִבְּיִי וּעִבְּיִי זְיִבְּיִי וּיִבְּיִי וּיִי בְּיִבְיִי זִּיּי נְיִבְיִי זִּיִי וְיִי בְּיִבְּיִי זִי וּיִי בְּיִבְּיִי זִּיּי זְיִי בְּיִבְּיִי וּיִבְּיִי וּיִבְּיִי וּיִי בְּיִי בְּיִי יִי וּיִבְייִי וּיִבְּיִי וּיִי וּיִבְּיִי וּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי וּיִבְּיִי וּיִי נְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי נִייִי וּיִי בְּיִי וְיִי בְּיִי וִייִי וִיּיִי וְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי וִייִי וּיִי וִיּי וִייִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וְיִי וִייִי וְיִי וְיִי וִייִי וְיִי וּיִי וּיִי וְיִי וִייִי וּיִי וּיִי וְיִי וּיִי וּיִי וְיִי וּיִיי וּיִי וְיִי וִייִי וְיִי וִייִי וְיִיי וְיִי וְיִי וִייִי וְייִי וּיִי וְיִי וִייִי וּיִיי וְיִייִי וְיִייי וְיִייִי וְיִיי וּ

קייות Dan. 11. 14, pour établir, ou pour accomplir, la vision; אָטֶׁר תְּכֶּבֶּוֹיִתְיּ לַאֲבֹרָיִבָּבְּי II Chr. 33. 8, (la terre) que j'ai destinée, assignée, à vos pères.

3º Faire lever, soulever, susciter: אינים פּנְבְּיד Ps. 107. 25, il fit lever un vent de tempête; יַבְּיַבְיּר חָמוֹן דְבּ Dan. 11. 11, il soulèvera, assemblera, une grande multitude (de gens); יְבִיבִּיִּר Néh. 6. 7, tu as aussi suscité des prophètes.

אַפְלֶּהְ יִשְּרָאֵל : Intrans. Etre debout : אַפְלָּהְ יִשְּרָאָכָּח קידו מַעְמִי־ מַּעָּרְכָּהָ d'Israel était debout dans son char; בְּוַלְמַבְּהָ כָּלְרָם כָּלְכָּחְנֵים Ez. 29. 7, tu as rendu leurs reins immobiles (v. une autre explication à מַעֵּר בָּיִרְנַם).

Hoph. Etre place: רְפָּמִר-חַר Lévit. 16. 10, il sera place, présenté, vivant (devant l'Éternel); הָיָהוֹ מָשֶּׁכְיּה בַּשִּרְבָּבָּר Rois 22. 35, (le roi) fut retenu, ou resta debout dans son char.

עלֶּר m. Lieu où l'on se tient, place, poste: יַרָבֹא צֵּצֶל עָמִרִּי Dan. 8. 17, il vint près du lieu où je me tenais; vers. 18, il me fit tenir debout dans le lieu où j'étais, ou : נַיַּמַיר דַיָּבֶּלְּרָ בָּל יַנְמִיר יַנְּבֶּלְרָ בָּל יַנְמִיר יַנְּבֶּלְרָ בָּל יַנְמִיר יַנְבָּלְרָ בָּל יַנְמִיר יַנְבָּלְרָ זַּאָר וּ II Chr. 34. 31, le roi se tint debout en sa place, ou sur son estrade.

קרָהָת f. Place, état: יַּשְׁתְּיָבְּיּלְּהָּתְּ Mich. 1. 11, il prendra chez vous sa place, il s'établira chez vous; selon d'autres: il apprendra de vous de s'arrêter, de ne pas venir vous plaindre.

אלפיִרי (le Dieu de mon הָיְהְי פְּבָּּוֹרִי Gen. 31. 5, (le Dieu de mon père) a été avec moi ; הָיָה פְּבָּּוֹר 29.19, demeure avec moi ; בִּיבְּרָם דְּיִּרוֹ בְּּבָּוֹר (s. 55. 19, car ils étaient en grand nombre avec moi; selon d'autres : quoique beaucoup eussent été contre moi; יְבִּיבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בַּיִר בְּיִבְי בַּיִר בְּיִבְּי בַּיִר בְּיִבְי בַּיִר בְּיִבְּי בַּיִר בְּיבִּי בַּיִר בְּיִבְּי בַּיִר בְּיִבְּי בַּיִר בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיִר בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִי בַּיִבְּיִר בְּיִבְי בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בַּיבְיבְּים בַּיבְּים בּיבְּים בּיִבְּים בּיבְּים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּי בַּיבְּיב בְּיבִּים בּיבְּיב בְּיבִיי בְּיבִּים בּיבְּיב בְּיבִּים בּיבְּיב בְּיבִיי בַּבְּיב בְּיבִי בַּיבְּים בּיבְּיב בְּיבִיי בַּבְּיבִי בְּיבִּים בּיבּי בַּיבְּיבִי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בַּבְּייִי בַּיבְּיי בְּיבִיי בַּיִיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בּיבְייִי בְּיבִּיי בְּיבִּייִי בְּיבִּייִי בְּיבִּיי בּיבּיי בּיבְּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בַּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבִיי בּיבִיי בּיבִיי בּיבִּיי בַּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי

אָכְּהָ toujours à l'état construit et avec לְּיָנְתְּי , une fois may Ez. 45.7, une fois seul מַשֵּׁי Eccl. 5. 15. Prépos. Près de, vis-à-vis, contre: לְּיָבְּתְּר תַּשְׁיָבְּרָת

Exod. 25. 27, près de la bordure; רְּצָּיִתְּ רְּצִּצְּיִלְ Lévit. 3. 9, ce qui est près de l'échine; בְּיִבְּיִלְ לְּצִּיתִ רְּצָּבְּיִלְ בְּצִּילְ רָאוֹיַבְּוֹיִם לְּצָבְּיִתְ רְצָבְּיִלְ בַּצְּבְּיִם לְּצָבְּיִם לְצָבְּיִם לְצָבְּיִם לְצָבְּיִם לְצָבְּיִם לְצָבְּיִם לְצָבְּיִם לְצָבְּיִם לְצָבְּיִם לְצָבְיִם לְּעָבִּים לְצָבְיִם לְצָבְיִם לְצָבְיִם לְצָבְיִם לְצָבְים לְצָבְיִם לְצָבְיִם לְּבָּבְי בְּבָּים לְצָבְיִם לְצָבְיִם לְּבָּבְּים לְצָבְים לְצָבְיִם לְּבָּבְים לְּבְּבִּים לְּבָּבְים לְּבְּבִּים לְּבְּבָּים לְּבָּבְים לְצָבְיִם לְצָבְיִם לְּבָּבְּים לְצָבְיִם לְּבָּבְיִם לְּבָּבְיִם לְּבָּבְּים לְצָבְיִם לְצָבְּים לְצָבְּיִם לְּבָּבְּים לְצָבְּים לְצָבְּים לְצָבְיִם לְצָבְיִם לְצָבְּים לְצָבְּים לְצָבְיִם לְצָבְּים לְצָבְיִם לְצָבְיִם לְצִבּים לְצָבְיִם לְבְּבָּים לְבְּבָּים לְבִּבְּים לְּבָּבְים לְבָּבְים לְבְבּים לְבָּבּים לְבָּבְים לְבִּבּים לְבָּבְּים לְבְּבָּים לְבְּיבְּים לְבְּבָּבְּים לְבְּבָּבְים לְבְּבָּים לְבְּיבּים לְּבְּבְּבְּים לְבְּבָּים לְבְּבָּבְים לְבְּבּים לְבְּבּים לְבְּבָּים לְּבְּבְּים לְבְּבָּים לְבְּבָּים לְבְּבָּים לְבְּבָּים לְּבָּבְים לְבְּבּים בְּבּים לְבִּבּים לְבִּיבְּים לְּבָּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבּים בְּיבְּבּים בְּבּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבָּבְים בְּבָּבְים בְּבְּים בְּבְּבָּים בְּבִים בְּבְּבְים

אַפְּתְּה n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 30.

תמינית (א במינית היינית את מינית היינית היי

עמוֹם **n. pr. Am**os le prophète, Amos 1. 1.

Pip以 (profond) n. pr. m. Néh. 12. 7, 20.

עפיאַל n. pr. m. 1° Nomb.13.12.— 2° Plusieurs autres, II Sam., I Chr.

תפיהור n. pr. m. Nomb. 1. 10.

ת עִּמִיזָכָר n. pr. m. I Chr. 27. 6. עִּמִינָרַב n. pr. m. Exod. 6. 23.

PPU chald. adj. Profond, impéné-

trable : צָּמִילֶתָא Dan. 2. 22, les choses profondes.

עָּמִיר m. Gerbe: יִזְשָּׁלָאָּח לָּהְּלֶּהְ נְּהְּלָּהְ חַמְלֵּאָח הַמְלֵּאָח לָהְּלָּהְ Amos 2. 13, un chariot plein de gerbes. עִמִּישַׁדִי n. pr. m. Nomb. 1. 12.

נֶבֶר : 1º Société, compagnie אָמִיתִי Zach.13.7, l'homme de ma compagnie, mon compagnon. — 2º Concr.

m. Prochain, ami : אָבִיקה Lévit. 19. 15, tu jugeras ton prochain selon la justice.

עַמֵּל (fut. בְּעֵּמֵל) Travailler, se fatiguer, se donner de la peine: שָׁמָל אָדָּי Prov. 16. 26, l'ame de celui qui travaille travaille pour lui, c.-à-d. pour son besoin; אַשֶּׁר לֹא־בָּמֵלְהָּ בּּוֹ Jon. 4.10, pour lequel tu n'as pas travaillé, qui ne t'a pas coûté de peine; מַבְּלַ־בְּעָבְלוֹ בַּבְּלַ־בַּעָבְלוֹ Eccl. 1.3, de toute la peine qu'il se donne.

עָבֶל des deux genres. 1º Travail, peine : ינחדהיה הלקר מבל־עַמְלִר Eccl. 2. 10, et c'était la mon partage de tout mon travail; אָרָם לְעָמֵל יוּלָד Job 5. 7, l'homme nait pour le travail; צָּמֶל הוּא Ps. 73. 16, cela m'a semblé une peine inutile, une chose trop difficile; רַנְשֵׁל לְאִמְים יִירְשׁוּ Ps. 105. 44, et ils possedent (le fruit) du travail des nations. — 2º Peine, tourment, souffrance : ראַרו עניי ועמלי Ps. 25. 18, regarde mon affliction et ma peine, mes souffrances; וַיַּסְהֵר עָבֶּל מֵצֵינָי Job 3.10, (que n')a-t-il caché la peine, le tourment, a mes yeux? מְנַחַמֵּר נְסָל Job 16. 2, des consolateurs fâcheux, importuns. — 3° Synonyme de 🚜 Iniquité: ואָר לְשׁוֹנוֹ עַכֵּל וְאַיַן Ps. 10. 7, l'iniquité et l'injustice sont sous sa langue; וּמְכַחְבִים עַמַל בַּחֲבוּ Is. 10. 1, (malheur) à ceux qui font écrire des jugements, ou des ordonnances, injustes!

עָפָל n. pr. m. I Chr. 7. 35.

Phox, n. pr. 1° Amalek, fils d'Eliphaz, petit-fils d'Esaü, Gen. 36. 12, souche d'une tribu arabe, vers. 16.—2° Les Amalécites, peuple très ancien

qui habitait la partie sud-ouest de la Palestine, au midi de l'Idumée, Gen. 14.7, Nomb. 24. 10; פָּבֶלֶקר et avec l'art. קְצָּפֶלֶקר Gen. 14.7, Amalécite.

אַרִיִרם לאּרְעָּמָטְרוּ וּלִּבּיִר לאּרְעָּמָטְרוּ בּבִּירִ לאּרְעָּמָטְרוּ בְּבִּירִ לאּרְעָּמָטְרוּ בּבִּירִ Ez. 31.8, les cèdres du jardin de Dieu ne l'obscurcissaient point, n'étaient pas plus hauts que lui. Intrans. Étre obscur, caché: בָּלִיכְיִרּם לֹא צָמָמִרּךְ Ez. 28.3, aucun secret n'est obscur, caché, pour toi.

Moph. Étre obscurci: אֵיכָה וּיִנְם הָחָב Lam. 4. 1, comment l'or est-il devenu obscur, a-t-il perdu son éclat?

עַמְמִים Peuples (ע.שֵב.).

עְבְּנוּאֵל (Dieu est avec nous) Nom symbolique et prophétique d'un fils du prophète Isaïe; selon d'autres, d'un fils du roi Achaz, Is. 7. 14.

בּלְרִיבְּיִם, v. les exemples (fut. מַלְרִיבְּים, 1° Lever, porter: בְּלִיבְים, בּלִריבְים, 1° Lever, porter: בְּלִיבְים, בּלִריבְים, 12. 3, tous ceux qui lèveront (cette pierre); בְּלִיבְים בִּיבְים בִּיבְים, Is. 46. 3, vous qui êtes portés par moi, dont je me suis chargé dès votre conception. — 2° Charger, mettre un fardeau sur une bête: בְּיבְים בִּיבְים בַּיבְּים בַּיבָּים בַּשַּבֶּל בִּימִים בַּשַּבֶּל בִּימִים אַרִים בַּשַּבֶּל בִּימִים אַרָּים בַּשָּבִים בּיבְים אַרָּים בּיבָים - 10. 44. 13, et chacun rechargea son ane; אוֹר 13, et chacun rechargeaient les fardeaux; בַּיבְים - 15. 68. 20, (Dieu qui) nous charge, c.-à-d. qui nous comble de ses dons; ou: (Dieu nous délivre) si l'on nous charge, nous accable.

#בִר : Hiph. Charger d'un fardeau קּבִר קיפִסיס עַּלַיכֶּם עֹּל נְּבֵר I Rois 12. 11, mon père vous a chargés d'un joug pesant.

עַמְּלְיָה (Dieu le porte) n. pr. m. II Chr. 17. 16.

עְמְעֵר n. pr. Amad, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 26.

אָמַק Etre profond, être impénétrable : מְאֹר עָּמְק מַרְשְׁבְּיֶרְהּ Ps. 92. 6, tes pensées sont extrêmement profondes.

Hiph. Rendre profond: הֶּבְּמִּיק תִּרְתֵּב Is. 30. 33, il l'a faite profonde et large; הַבְּמַרְּפִּי לָשְׁבֶּח Jér. 49. 8, ils ont fait leur demeure dans les profondeurs, les PLY adj. Profond, impénétrable; le plur. seul usité: מְּמָרֵ שְׁמָּה Is. 33. 19, (le peuple) d'un langage inintelligible.

PDV m. Vallée: וְלֹא־אֵלְתֵּי שְּׁמְחִים הוּא I Rois 20. 28, mais il n'est pas le Dieu des vallées; שְׁמֶחֶם Jér. 47. 5, de leur vallée. Une fois pour les habitants des vallées: וַבְּרָיִהוּ אֶחַ־בְּלֹּרְתְּעָּמְתִים I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les habitants des vallées.

הלְאָתְ הְאָצֵע La vallée du chène, I Sam. 17. 2, dans le voisinage de Bethleem. אָבָקת הְבָּנְא La vallée des pleurs, Ps. 84. 7 (v. à בָּאַב).

בּכֶּק בְּרָכָּח La vallée de bénédiction, II Chr. 20. 26, près d'Engedi.

קשלה La vallée du roi, Gen. 14. 17, près de la mer Morte.

בּשְׁלְיִי בְּשְׁלֵי La vallée de Josaphat, Joel 4. 2, entre Jérusalem et la montagne des Oliviers.

בֶּסְקּרְקּאִים La vallée des géants, Jos. 15. 8, entre Jérusalem et le pays des Philistins (v. aussi à שִׁרִּים et יִוּרְעָאל). קציץ, PDL n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

עָּטֶר m. Profondeur: יָאָרֶץ לָּכֶּטֶר Prov. 25. 3, on ne peut sonder la terre dans, ou à cause de, sa profondeur.

עָמֶר Kal inusité. Pi. Ex. unique. Part.: מְצַבֶּר Ps. 129. 7, celui qui lic

des gerbes.

Hithp. Se servir d'un homme comme d'un esclave: קרוְתְשַּבְּרְרּמוֹ Deut. 24. 7, et qui s'en sert comme d'un esclave; באר יחושבהר בלא Deut. 21. 14, tu ne pourras pas la traiter, la garder, comme esclave; d'autres traduisent aux deux endroits: en faire le trafic, vendre pour esclave.

לְּכֶּרְתָּ עֹמֶר בַּשְּׂנְתִּי מִר בַּשְּׂנְתִּי . 1° Gerbe: עָּבֶּרְתָּב ver que tu auras oublié une gerbe dans le champ; וְאָסַפְּתִּי בְּעַבְּרִים; Ruth 2. 7, que j'amasse ce qui tombe d'entre les gerbes. — 2° Omer, mesure de capacité: בְּמָרִית תְאֵיִפְּתוּ תַּבְּא בַּאַרָּת הַנְאַר בַּאַרָּת בַּאַרָּת הַבְּאַר בַּאַרָּת הַבָּאַר בַּאַר הַבָּאַר בַּאַר הַבָּאַר הַבָּאַר בַאַר הַבָּאַר הַבָּאַר הַבְּאַר בַּאַר הַבָּאַר הַבָּאַר הַבָּאַר הַבְּאַר הַבְּאַר הַבְּאַר בַּאַר בַּאַר הַבָּאַר הַבְּאַר הַבְּאָב הַבְּאַר הַבְּאָב הַבְּאַר הַבְּאָב הַבְּאַר הַבְּאַר הַבְּאָב הַבְּאַר הַבְּעָבְירִים הָאָבְיּבְּאַר הַבְּאַר הַבְּאַר הַבְּאָב הַבְּאַר הַבְּעָּבְירִים הָאָב הַבְּאָר הַבְּאָר הַבְּבְּבְּאַר הַבְּאָב הַבְּאָר הַבְּאָב הַבְּאַר הַבְּעָבְירִים הָאָבְיּבְּיבְּיה הַבְּעָבְירִים הָּבְּעָּבְירִים הָיִּבְּיבְּיבְיבְיה הַבְּעָבְירִים הַבְּאַר הַבְּבָּב בַּעְבְּיבְירִים הַעָּבְיבְּיבְּיב הַבְּיבְּיבְיבְּים הַבְּאָב הַבְּיבְיב הַבְּבְּיבְּיב הַבְּיבְּיב הַבְּיבְּיב הַבְּיבְּיב הַבְּיבְיב הַבְּיבְּיב הַבְּיב הַבְּיבְיב הַבְּיבְּיב הַבְּיבְּיבְיב הַבְּיבְיב הַבְּיב הַיִּבְיב הַיִּב הָּבְּיב הַיבְּיב הַבְּיבְיבְיב הַבְּיבְיב הַיִּבְיב הַיּבְּיב הַבְּיב בְּעָב הַיבְּיב הַבְּיבְּיב הַבְּיב בְּיבְיבְיב הַבְּיב בְּעָב הַיִּב הָּבְּיב בְּעָב הַיבְּיב בְּעָבְיבְיב הַיב בְּעָב בְּעָב בְּיב בְּעָבְיב הַבְּיבְּיב בְּיבְּיב בְּעָב בְּעָבְיב בְּעָב בְּיב בְּעָב בְּיב בְּעָבְיב בְּעָב בְּיבְיב בְּבְיב בְּיבְיב בְּיב בְּעָב בְּבְיב בְּעָבְיב בְּעָב בְּיב בְּעָב בְּעָב בְּבְיב בְּעָב בְּעִיב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעִיב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעִיבְיב בְּעָב בְּעִיבְיב בְּעָב בְּעב בְּבְיבְיבְיבְיב בּעְבְיבְיבְיבְיבְיבְיב בְּעִיבְיבְיב בְּעִבְיב

עָּכֶּר : (צָּבֶּר hébr. נְצָבֶּר); בַּצְבֵּר : מַצְבַּר); Dan.7.9, comme de la laine pure.

ממנָה, n. pr. Gomorrhe, une des quatre villes près de la mer Morte qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 19.

기가 n. pr. 1° Omri, roi d'Israel, fondateur de Samarie, I Rois 16. 16, 24. — 2° Plusieurs autres, Chr.

תְּטְנִי n. pr. 1° Amram, fils de Kehath et père de Moise, Exod. 6. 20; n.patron. עַמְרָמִי Nomb.3.27.—2° Esdr. 10. 34.

אָמַשָּ). אָמַשַּ

እታርህ, n. pr. m. 1° II Sam.17.25.— 2° II Chr. 28. 12.

עָּטְשִׁי, n. pr. 1° I Chr. 6. 10.—2° 15. 24. — 3° II Chr. 29. 12.

עַםשְׁסַי, n. pr. m. Neh. 11. 13.

בּנְעָ, n. pr. Anab, ville dans la montagne de Juda, Jos. 11. 21, 15. 50.

עָנֶבים m. (pl. מֶנֶבִים, const. קּנְבִי dagesch euph.). Raisin : וְדֵם־פֶּנָב Deut. 32. 14,

et le sang du raisin, le vin rouge; ספּלְבָּרִם מַּמּּרְבָּּר Osée 9. 10, comme des raisins dans le désert; בּּוְבֵּר נְיִּרֶךָּ 25.5, les raisins de ta vigne non taillée.

אַצָּג Kal inusité. Pou. part.: רְתַּשְּׁצְנָּוְר Jér. 6. 2, et une femme délicate, accoutumée à une vie molle.

Hithp.: ער בו Deut. 28.56, pour s'être habituée à la mollesse. — 2° Se réjouir, mettre sa joie dans: רְחִרְשַׁנֵּג Is. 55.2, et votre âme jouira de ce qu'il y a de meilleur; רְחִרְשַׁנְג שַּלִּרִי בְּיִלְּיִנְּג שַׁלִּרִי אַלִּרִי אַ אַרִּירָ בְּיִלְּיִנְּר שָׁלִרִי Ps. 37.4, mets ta joie dans l'Éternel; Ps. 37.4, mets ta joie dans l'Éternel; יְיִרְשַׁבְּיִּג שַּׁלִּיר יִי שִׁלִּרִי vers. 11, ils se réjouiront dans une abondance de paix, ou : d'une grande prospérité; שֵּלִּיבִי Is. 57.4, sur qui faites-vous éclater votre joie, qui est l'objet de votre moquerie?

לְנְנֵּ adj. (וְבִּיְמָּחְ: Habitué à la mollesse, à une vie de délices: הָאִרשׁ חָרֵהְּ Deut. 28. 54, l'homme d'entre vous le plus délicat et fort habitué à la mollesse, aux délices de la vie; de même au fém.: יְרָשְׁנִנְּיִי vers. 56, la femme habituée à une vie de mollesse.

עלְנְע m. Délices, plaisir : יְקָרָאְתְ לַשֵּבָּח Is. 58.13, et si tu appelles le sabbat (tes) délices ; בְּדֵירְכָלֵי עֹנֶג les palais de plaisance.

ענֵר Attacher: פֶּנְרֶם שַלּ-גַּרְגִּרְהֶיךְּ 6. 21, attache-les à ton cou; אֶצֶנְרֶשּׁי אָצֶנְרָשּׁי Job 31.36, je me l'attacherais comme une couronne.

I רַיַבּק (fut. יְבַּטָּה) 1° Répondre; la personne à laquelle on répond à l'acc., aussi bien que la chose que l'on répond : מבני מושל בלים Gen. 23. 14, Ephron répondit à Abraham; יְנְשָׁיִה Prov. 18. 23, le riche répond par des paroles rudes; בְּלַּהְבָּיִה לֹא יִבְּטָּה בַּיוֹח וֹשׁיִבְּיִה לֹא יִבְּטָה בַּיוֹח לֹא מַבְּיִה לֹא יִבְּטָה בַּיוֹח וֹשׁיִם וֹשׁ אַרְיִבְּיִה לֹא יִבְּטָה בַּיִּה אָרִיבְּיִה לֹא יִבְּטָה בַּיִּבְּי לֹא יִבְּטָה בַּיִּבְּי לֹא יִבְּטָה בַּיִּבְּי לֹא יִבְּטָה בַּיִּבְּי לֹא יִבְּטָה בְּעָה בְּיִבְּי לֹא יִבְּטָה בְּעָה בְּיִבְּי לֹא יִבְּטָה בַּיִּבְּי בְּעָה בְּיִבְּי לֹא יִבְּטָה בְּיִבְּי לֹא יִבְּטָה בְּיִבְּי בְּעָה בְּיִבְּי לֹא יִבְּטָה בְּיִבְּי בְּעָה בְּיִבְּי לֹא יִבְּי בְּעָה בְּיִבְּי בְּעָה בְּיִבְּי בְּעָה בְּיִבְּי בְּעָה בְּיִבְּי בְּעָה בְּיִבְּי בְּעָה בְּיִבְּי בְּעָה בְּיבְּעָה בְּיבְּעָה בּיִבְּי בְּעָה בְּיבְּעָה בְּיבְּעָה בְּיבְּעָה בְּעַה בְּעָה בַּיִּבְּי בְּעָה בְּיבְּעָה בְּעָב בְּעָה בְּעָב בְּעָה בְּעָה בְּעַב בְּעָה בְּעָה בְּעַה בְּעָה בְּעַה בְּעָה בְּעַה בְּעַה בְּעָב בְּעַה בְּעָה בְּעַה בְּעָה בְּעַה בְּעָה בְּעָב בְּעָה בְּעָּה בְּעָב בְּעָה בְּעָב בְּעָה בְּעָב בְּעָה בְּעָב בְּעָה בְּעָה בְּעָב בְּעָה בְּעָב בְּעַה בְּעָב בְּעָה בְּעָּה בְּעָב בְּעָּה בְּעָב בְּעָה בְּעָה בְּעִב בְּעָה בְּעָה בְּעִב בְּעָה בְּעָה בְּעָה בְּעָב בְּעָה בְּעָּה בְּעַה בְּעָה בְּעָה בְּעָּה בְּעָה בְּעָּה בְּעָּה בְּעָּה בְּעָה בְּעָּה בְּעַה בְּעָה בְּעָּה בְּעָה בִּיב בְּעָה בַּעְּה בְּעָּה בְּעה בְּעָּה בְּעָּה בְּעָּה בְּעָה בְּעָּה בְּעָה בְּעָּה בְּעָּה בְּעָּבְּי בְּעָבְּי בְּעִיה בְּעָה בְּיִיבְּעָּי בְּעָּה בְּעָה בְּיבְּי בְּעָב בְּיִים בְּעָּה בְּיבְּיִים בְּעִיה בְּיִים בְּיבְּים בְּעָב בְּעָב בְּיבְּיה בִּיבְּים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיוּ בְּיבְּים בְּעָב בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּעָּיִים בְּיוֹי בְּיִים בְּיבְיוּ בְּיבְּיִים בְּיבְּים בְּיבְיבְּיה בְּיבְיּים בְּיוּבְייִים בְּיוֹי בְּיוּ בְּיבְיי בְיבִיי בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְייוּ בְּיבְּיה בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיי בְּיבְייוּ בְּיוּבְייוּ בְּיִים בְּיוּבְיי בְּיבְיה בְּיב

req. dir.: מַחֹר עַנַהְ הֵי Jer. 23. 37, que t'a répondu l'Éternel? — Répondre à une observation, contredire : פַּר־לֹאֹ־אָרִשׁי שמונר אענגד Job 9. 32, il n'est pas un homme comme moi pour que je puisse lui répondre, contredire; עונה אַפֶּרָיו מְבֶּם Job 32. 12, (il n'y a pas un) d'entre vous qui ait répondu à ses paroles, qui les ait réfutées; ירות מְבִּרנָתִר רַעֲנֵנִר Job 20. 3, du vent, c.-a-d. des paroles vaines doivent-elles réfuter ce que me dit mon intelligence (v. Hiph.). — Répondre à une prière, à un vœu; exaucer : בְּקרָאִר עֲנֵנִי Ps. 4. 2, lorsque je t'invoque, exauce-moi; וּמְקַרְנֵי רֵמִים עַנִיחַנִי Ps. 22. 22, exauce-moi qui suis entre les cornes des licornes; שַנֵנֶי בַּאַמֶּח רְשֵׁשֵּקְה Ps. 69. 14, réponds, exauce-moi, par ton secours fidèle, efficace; תַאֵלֹחִים אַטר־רַענָת באַט I Rois 18. 24, le Dieu qui répondra par le feu (en envoyant le feu sur l'autel).

2º Prendre la parole, prononcer: ויען איוב ויאמר Job. 3. 2, Job prit la parole et il dit. Des juges: וַלֹאִרתַעַנֶּח עַל־רָב Exod. 23.2, tu ne prononceras pas dans une cause (en suivant l'avis, etc.). — Annoncer, faire savoir : וַרָּר עַנָהוּד I Sam. 9. 17, l'Eternel lui dit, lui annonça; אל הים בענה אחד שלום פרעה Gen. 41. 16, Dieu annoncera, fera savoir, ce qui concerne le salut, la prospérité, de Pharaon. — Témoigner, porter témoignage, pour ou contre quelqu'un: יצינחר בי בּרְקַתִי Gen. 30. 33, ma droiture témoignera en ma faveur; שַׁקַר עבה באחיר Deut. 19. 18, s'il a déposé un faux témoignage contre son frère; ישמחרה בענד בה Job 15.6, tes propres levres temoignent contre toi; הַעַּרָה וויביתם עניתה בם Is. 3. 9, l'expression de leur visage témoigne contre eux. Plus complet avec על Déposer un témoignage : לא־חַצְּנֶת בְרַצֵּך עֵד שָׁקֶר Exod. 20. 13, tu ne déposeras pas contre ton prochain un faux témoignage.

3° Chanter en se répondant l'un à l'autre; en général chanter, pousser des cris (de joie ou de guerre): אַנָּט־לָּה Nomb. 21. 17, chantez un cantique à Niph. 1° Étre répondu, être contredit: קורב לא בענרו Job 11. 2, ne serat-il rien répondu, ne répondra-t-on pas, à tant de paroles?—2° Étre exaucé: Prov. 21. 13, il criera, invoquera, aussi lui-même, et il ne sera pas exaucé. — 3° Répondre: אַנִי בַּיְנַטְּרּלוֹ בִּי Ez.14.7, moi l'Éternel je lui répondrai par moi-même (v. verset 4).

Pi. Chanter: מָּרֶם תָּשֶׁר עֵזוּר לָּתּ. 27.

2, chantez en l'honneur de la vigne qui porte du bon vin; מַלְּבְּתָּלָה לְעָנוּה Ps. 88. 1, pour le chanter sur l'air de Maheleth; אַלִּרִי שׁבֵּע Exod. 32.

18, j'entends la voix des personnes qui chantent en chœur.

Hiph. Répondre: לבּּוֹ בּנְעָּהָדְ בַּעַבְּּנְהְ בְּּנְמְּחְבָּרִיר בַּעַבְּנָהְ בַּעַבְּּרָר בַּעַבְּנָהְ בַּעַבְּרָר בַּעַבְּנָהְ בַּעַבְּרָר בְּעַבְּרָר בּעַבְּרָר בּעַבְּיִבְּרְיר בּעַבְּיִר בּעַבְּיִר בּעַבְּיִר בּעַבְּיִר בּעבְּבָּר בּעִבְּיִר בּעבְּיִבּר בּעבְּיִבּיר בּעבְיבּיבְּר בּעבְּבִּיך בּעבְּבְּיִר בּעבְּבִיר בּעבְּבְיּר בּעבְּבּיבְר בּעבְּיבְּר בּעבְּבְיבְּר בּעבְּבְיבְּר בּעבְּיבּר בּעבְּבּיר בּעבְּבּיבְר בּעבְּיבּר בּעבְּבְיבּר בּעבְּיבּר בּעבְּבְיבּר בּעבְיבּר בּעבּיבְיר בּעבְּבּיבּר בּעבְּבּיבּר בּעבְּבּיבּר בּעבְּיבּר בּעבְּיבּר בּעבְּיבּר בּעבְּבּיבּר בּעבְּבּיבּר בּעבְּבּיבּר בּעבְּיבּר בּעבְּבּיר בּעבְּבּיבּר בּעבְּיבּר בּעבְּבּיבּר בּבְּבּיבּר בּבְּבּיבּר בּבְּבּר בּבּבּבּיבּר בּבּבּר בּיבּר בּבּבּיבּר בּבּבּר בּבּיבּר בּבּיבּר בּבּר בּבּיבּר בּבּיבּר בּבּר בּבּר בּבּר בּבּיבּר בּבּיבּר בּבּר בּבּיבּר בּבּר בבּר בּבּר בּבּר

 menté, affligé; רְצָּטֹּ מִּרֹ־אֵין רֹשָׁר Zach. 10.2, ils ont été abattus parce qu'il n'y avait point de pasteur; selon d'autres, de I יַּבֶּין: ils disaient (qu'ils erraient) parce qu'il, etc.; אַבְּיָטִין לֹא יַבַּיֶּןר Is. 31. 4, il ne s'épouvante, ne se décourage pas, devant leur multitude.

Pi. Opprimer, tourmenter, humilier, maltraiter : יְעִנוּ אֹחָם אַרְבַּע מֵאוֹח שָׁנַה Gen. 15. 13, ils les opprimeront pendant quatre cents ans; נַתְּצַנֵּרַתַ מַלַרַי Gen. 16. 6, Sara la tourmenta, maltraita; יצפרו בַּהַרָהְ כֹּחִיר Ps. 102. 24, il a affaibli, abattu, ma force dans le chemin; ואענה אחדורע הַּוָר I Rois 11. 39, j'humilicrai la postérité de David ; וְבַל־מִּשְׁבָּרֵיך רְּמִירְהָ Ps. 88. 8, tu m'as accable de tous tes flots.—Faire violence (à une femme): נרשורו Gen. 34. 2, il lui fit violence; עות אח-אשת רעחו Deut. 22. 24, (parce qu'il) a violé la femme de son prochain. — ענה נפשי Se macérer par les jeûnes: וְעִנְיחֶם אֶת־נַמְשׁחֵיכֶם Lévit. 16. 31, vous jeuncrez; עַנַיְתַר בַאוֹם נַפְּשָׁר Ps. 35. 13, je me suis maceré par le jeûne.

Pou. passif de Pi.: מוברלר ברי עניתור Ps.119.71, il est bon pour moi d'avoir été humilié, affligé. Part.: בּרְעַנְהָר Is. 53. 4, et affligé; inf.: אַז בְּלִר בְּרִיתוּהוּ Ps. 132. 1, de tous ses tourments, de toutes ses peines; בְלִּרְתְּנְתְּה בְּשָׁר לֹאִרְתְעָנְת Lévit. 23.29, toute personne qui n'aura pas jeûné, exact. qui ne se sera pas imposé le jeûne.

Hiph. Humilier: בי חַצְּבָּם I Rois 8. 35, II Chr. 6. 26, parce que tu les auras affligés, humiliés; ou, de I פָּנָת: et tu les exauceras.

tu t'es affligé de tout ce que mon père a souffert, de toutes les afflictions de mon père.

ענָה (עונית יי) ענָה.

I עֵּנ תִנְיָנית וְאָמְרִין.chald. Répondre: עֲעֵּרִין Dan. 2. 7, ils répondirent pour la seconde fois, et ils dirent. — Prendre la parole: עָבֵי דְנִיֵּאל וְאָמֵר Dan. 2. 20, Daniel prit la parole, et il dit.

II אָנָר, chald. Etre affligé. Part. plur. plur. plur. plur. 24, les pauvres.

ענה, n. pr. 1°Anah, fils de Seir, Gen. 36.20.—2°Anah, fils de Zibon, 36.24.

עָנִיר, צַנִירם (צַנְיִר, בַּנִירם). Malheureux, affligé, humble, débonnaire, doux: לא טָבַח צַעַקרוּ צְנְוִים Ps. 9.13, il n'oublie pas les cris des malheureux, des affligés; יַלְשֵּׁר צְנִיִים בַּרְכּנוֹי Ps. 25.9, il enseigne sa voie aux humbles; צְנְיִר בְּרָבּי, Ps. 76.10, les humbles de la terre; Ps. 76.10, les humbles de la terre; יְהָאִר עָנִי בְּאָר Nomb. 12.3, Moïse était extrêmement doux.

בוּלב n. pr. m. I Chr. 4. 8.

וְלַמְנֵי כְבוֹד : Prov. 15. 33, l'humilité précède r'honneur; de Dieu : יְבְּנְנְיִהְ חַרְבֵּנִי Ps. 18. 36, ta bonté me fait devenir grand, puissant.

יְצְנְיֶה־צֶּדֶּק f. Douceur, bonté : יְצְנְיָה־צֶּדֶּק Ps. 45. 5, et (pour la cause) de la bonté et de la justice.

י ענדי ענדי Yiolence: ענדי Aboth, deni de justice.

ענוק (v. צֵנִם).

ת (ענות אניה ביני ou II קניה). Cri ou souffrance. Ex. unique: עניה ביני 22. 25, les souffrances ou les cris du malheureux.

אנייר, אַנִיִּרם, plur, בְּנִיִּרם, Pauvre, malheureux, humble, doux: Pauvre, malheureux, humble, doux: אַבְּרִיּוֹן Dout. 24. 14, qui est pauvre et indigent; יַאָּיִר יָנִין וְאָבְרוֹן Ps. 40. 18, je suis malheureux et affligé; מַבּרבָּיִר, Ps. 18. 28, tu sauves le peuple malheureux; עִנִּין וְרַבַּב עַלִּרְחָמוֹר Zach. 9. 9, humble et monté sur un âne.

'AX n. pr. m. I Chr. 15. 18.

תניה, n. pr. m. Néh. 8. 4.

ענים, n. pr. Anim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 50.

ליים אינין בעליין אינין אינין אינין בעליין ב

DIX n. pr. Anem, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

ענְמִים Peuplade d'origine égyptienne, Gen. 10. 13.

אַנְּמֶלָּהְ, n. pr. d'une idole adorée des Sépharvéens, II Rois 17. 31.

אָענן Kal inusité. Pi. Rassembler des nuages: בְּבַנֵי עָנּן עֵל־דְיָאֶרֶץ Gen. 9. 14, quand j'aurai rassemblé des nuages au-dessus de la terre.

Po. יציק (fut. יציק , part. יציק , fém. une fois יקיק Is. 57. 3). Faire des enchantements, tirer des augures en observant la marche des nuages; selon quelques-uns, de ייָב, jeter un sort par les yeux, le regard; selon d'autres, pronostiquer selon les temps et les heures: יליבן וְנִיבָּין II Rois 21. 6, et il fit des enchantements, et il usa d'augures; ילבן בלא רושינטי Lévit. 19. 26, vous n'observerez point les nuages pour deviner; ילנִירם בַּמְּלְשִׁמְּרַם Deut. 18. 14, les augures ou enchanteurs;

Is. 2.6, ils ont des enchanteurs comme les Philistins.

ענון m. (const. צַיַנוּ). Nuage, nuée: תְּבֶּנוּן Gen. 9. 16, l'arc sera dans la nuée; בַּצְנָיִר יַצְלָּה Lér. 4. 13, il montera comme des nuées.

124 n. pr. m. Neh. 10. 27.

עלן chald. Nuages : אַנָּיר שְׁמַבָּיָא Dan. 7. 13, les nuées des cieux.

קְּנְנְהָ בְּנְבָּהְ. collect. Des nuages: קּוֹנְהָהְ Job 3.5, que des nuages épais, obscurs, s'arrêtent sur lui.

ענְנְי', n. pr. m. I Chr. 3. 24.

ענגייה, (que Dieu couvre) n. pr. 1°D'un homme, Néh. 3. 23. — 2° D'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 32.

אַנְן chald. m. Branche: רְבְעֵיְמוֹרִיד Dan. 4. 18, et sur ses branches.

פֿרְיָּחְ רַצְּנְמָּה , Branchue: מּרְיָּחְ רַצְּנְמָּה Ez. 19. 10, (une vigne) pleine de fruit et de branches.

אַנְקְיִמִי נְצֵּיְתִי Mettre un collier autour du cou, se parer d'un collier : אַנְקַרְמִי נַצִּיְתִי 73. 6, l'orgueil les environne comme un collier.

Hiph. Mettre sur le cou, charger quelqu'un (de présents): חַצְנֵיִּםְ מַנִּיִםְ לּנּ: Deut. 15. 14, tu le chargeras de présents, tu lui donneras (de ton troupeau, etc.).

P אָלָ, m. Collier, ornement que l'on met au cou: met au cou: אָנְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִבְייִי בְיִייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיייי בְּיבְיייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּי

אָלָּק, n. pr. d'un géant, souche d'une race chananéenne : בְּיַבְי עָנְיִרָ Nomb. 13. 33, יְלִּירֵי דְשְׁנְכָּן Nomb. 13. 22, les des-

cendants d'Anak; מְצָנְקִים Jos. 11. 21, phym Jos. 21.11, Anok.

ענג' n. pr. 1° Aner, Chananéen, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° Ville lévitique sur le territoire de Manassé, I Chr. 6. 55.

Niph. passif: עלים הילי באסל. 21. 22, il sera puni, condamné, à payer (ce que le mari demandera); אַבְּרִיםּ Prov. 22. 3, les sots passent outre, et ils en portent la peine, ou : les sots transgressent la loi, et ils sont punis.

שליט m. Punition, amende, contribution: שָׁאַ מֹשָׁא פֹנְיּט Prov. 19. 19, (qui se laisse emporter par la colère) en porte la peine; בַּיְהָּרֶשׁיִעָּלִי עֵל־יִדְשָּׁרֶעְ II Rois 23. 33, il imposa au pays une amende, il leva une contribution.

לַנְעָּי וּרְסִין, m. chald. Punition: לַצְנָשׁ־נְרְסִין Esdr.7.26, à une amende, ou: à une confiscation de ses biens.

ענָת, n. pr. m. Jug. 3. 31.

יוֹנְחָנֵת, n. pr. 1° Anathoth, ville lévitique sur le territoire de Benjamin, lieu de naissance du prophète Jérémie, Jos. 21. 18, Jér. 1. 1.—2° Anathoth, fils de Bécher, I Chr. 7. 8.

תְּחְחָיָה n. pr. m. I Chr. 8. 24.

moût: עָּכִים Joel 1.5, a cause du moût; בַּלִּיבְּיִם Cant. 8. 2, du suc nouveau de mes grenades.

בְּפְּפּוֹתֶם רְשֶׁיִּכִים Presser, fouler: בְּפּפּוֹתָם רְשֶׁיִּכִים Mal. 3. 21, vous foulerez les méchants. בְּצְּפִיֹם בְּדִיבְיִי הוֹרָה S'occuper: בְּצְפִים בְּיִבְיִי הוֹרָה Rituel, de s'occuper de l'étude de la loi.

אנער Faire retentir : זַצְקַר־שֶּׁבֶר רְלֹעֵרוּ Is. 15. 5, on fera retentir le cri de l'affliction; ou,forme irrégulière de ישרי ils exciteront des cris, etc.

אָנְאִיִם m. pl. Branches ou feuilles: מְבֵּין עָפָאִים Ps. 104. 12, du milieu des branches, ou des feuilles.

עָפָּה (v. ציפָת).

לאָּעָל Kal inusité. S'élever. Pou. Etre gonflé, être orgueilleux, arrogant: חַיֵּח נְמְשׁיִּה נִיּיִם Hab. 2.4, son âme orgueilleuse n'est pas droite, ou: n'est pas tranquille en lui.

שָׁלֶּל m. 1º Hauteur, colline, tour: לְּבְּרִּוּךְ Is. 32. 14, tour et forteresse; אָלְּלְּבְּרִוּךְ II Chr. 27. 3, la tour fortifice sur la montagne de Sion. — 2º Plur. מַלְּרִים ou עַמְלָּרִים (עמוֹרָרִים (keri שַּלִּרִים) Deut. 28. 27, I Sam. 5. 9, des tumeurs a l'anus.

가한 n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24.

קבל שַּלְצָפָּיִת m. plur. usité seulement à l'étatconst. יְבֶּל שַּקְבָּפֵּי Paupières : יְבֵל שַּקְבָּפֵּי Job 16. 16, l'ombre de la mort est sur mes paupières; יְבִּיבְּי Job 3.9, les paupières, c.-à-d. les rayons, de l'aurore.

רְבָּשֵּר הֶּעֶּמֶר אָלְּצְּׁ Kal inusité. Pi. : רְבָּשֵּר הֶּעֶּמֶר II Sam. 16. 13, il élevait de la poussière, la faisait voler (contre David).

קּבֶּלְעָת . (const. צְּמַרְ, avec suff. בְּבֶּלְי, plur. אְיבָּלְי, const. צַּמָרוֹת. Poussiere, terre pulvérisée, poudre: צָּמָרוֹת נְּמָרְיָּתְּלְי, censière de la terre; Gen. 2. 7, la poussière de la terre; בַּבְּלְאוֹם צָּמָר Gen. 26. 15, ils les remplirent de terre; בַּבְּלְאוֹם נַמָּר Lév. 14. 45, tout le mortier de la maison;

II Rois 23. 15, il les réduisit en poussière; רַיִּצְמֵר עָמֵר Hab. 1. 10, il entasse de la terre, il élève des remparts; -> יורדר עמר Ps. 22. 30, tous ceux qui descendront dans la terre, dans la tombe; וָאַל־עַמַר הַוֹשׁוּב Gen. 3. 19, tu retourneras a la poussière, à la terre; בַּיוֹרָךָ עַמָּר Ps. 30. 10, la poussière te célébrerat-elle, c.-à-d. l'homme après la mort? מי מַנַח צַפַּר רַצַכֹּב Nomb. 23. 10, qui peut compter la poussière de Jacob, c.-à-d. sa nombreuse postérité. Quelquefois כמשר שלפת החשמת: אפר Nomb. 19. 17, de la cendre du sacrifice d'expiation brûlé. Plur. : יראש עקרות מבל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; וַצָּמָּרֹת זָהַב לּוּ Job 28. 6, la poudre d'or y est.

기후보 n. pr. 1° Epher, fils de Midian, Gen. 25. 4. — 2° I Chr. 4. 17. — 3° 5. 24.

עקיר תאילים. Chevreuil, gazelle, faon: לפֹּמֶר דְיָאִיּלִים Cant. 2. 9, au faon des biches; מְשֵׁיֵר עָּמֶרִים Cant. 4. 5, comme deux faons.

תְּלֶּרָה n. pr. 1° Ophrah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 23; בַּיר Mich. 1. 10. — 2° Ophrah, ville de la tribu de Manassé, Jug. 6. 11. — 3° Ophrah, fils de Meonothai, I Chr. 4. 14.

מְלְּרְוֹן n. pr. 1° Ephron, ville aux confins de Benjamin, II Chr. 13. 19 (keri יְשָׁבְרֵין). — 2° La montagne d'Ephron, à la limite de Juda et de Benjamin, Jos. 15. 9. — 3° Ephron, fils de Sohar, Héthéen, Gen. 23. 8, 10.

וַבְּרוֹן (v. עָבְּרוֹן).

קָלָּדֶע f. Plomb: אֲבֶר וְשׁמֶּבֶה Job 19. 24, avec un burin de fer et avec ou sur du plomb; אֶבֶן וְשׁנְשֶּׁרָת Zach. 5. 8, poids de plomb.

ץ א. (pl. פַּצִּים, const. עַצַים). 1°Arbre: מַצְים הוּק Gen. 2. 9, et l'arbre de vie; collect.: קר פָּרִים Gen. 1. 11, des arbres fruitiers; בָּרִים Beut. 28. 42, tous tes arbres. — 2° Bois, objet de bois: בִּרָבָּקַר

בְּעָבוֹ אָבִר אָבִר אָבִר IRois 1.6, son père ne le chagrinait pas (ne lui faisait pas de reproches). Intrans.: וְצָבֶּירְ בְּבְלָּחִי בְּבְלָּחִי בְּבְלָּחִי בְּבְלָּחִי בְּבְלָּחִי בְּבְבִּי IChr. 4.10, si tu agissais contre le mal, si tu l'empêchais tellement que je fusse sans chagrin, sans douleur; וואר 15.54.6, une femme affligée en son esprit.

Niph. 1° Se chagriner, s'affliger, être affligé: אַלְבְּיִבְיבּי Gen. 45. 5, ne vous chagrinez pas; בַּיבָּיבָ I Sam. 20. 3, (que Jonathan ne sache rien de ceci) de peur qu'il ne s'en afflige; בְּיִלְבָּבְ בָּילִי בְּילִי בְּילִי וֹן I Sam. 20. 34, il était affligé à cause de David; בְּיִרב בִּילִיבְּר בִילִּיבְר בַּילִיבְּר בִּילִיבְּר בַּילִיבְּר בַּילִיבְּר בַּילִיבְּר בַּילִיבְּר בַּילִיבְּר בַּילִיבְּר בַּילִיבְּר בַּילִיבְּר בַּילִיבְר בַּילִיבְר בַּילִיבְר בַּילִיבְר בַּילִיבְר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָר בַּיבָּר בַּיבָר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָר בַּיבָּר בַיבָּר בַּיבָּר בַּיבָר בַּיבָּר בַּיבָּר בּיבָּר בַּיבָּר בַּיבּר בַּיבְּים בַּיבָּיב בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיבָּר בַּיב בַּיבּים בַּיבָּב בָּיבְּר בַּיבּים בַּיבָּב בָּיבּים בַּיבּיב בָּיבּים בַּיבַּיב בָּיבּים בַּיבִּיב בָּיִבּים בַּיבִּים בּיבִיב בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיב בָּיב בּיבּים בּיבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיב בּיבּיב בּיבּים בּיבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבּ

Pi. 1° Chagriner, affliger: יְנִישְׁבוּ אָּדִי Is. 63. 10, ils ont afflige, contristé, son esprit saint; בָּבֵי Ps. 56. 6, ils m'affligent sans cesse à cause de mes paroles, ou: ils tordent sans cesse mes paroles, ou ils les empoisonnent. — 2° Travailler, façonner: יְנִיךְ עִּבְּבוּנִי Job 10. 8, tes mains m'ont façonné.

Hithp. S'affliger, s'irriter : פיתעשב קרבי Gen. 6. 6, il s'en affligea en son cœur; פיתעשבר השנשים Gen. 34. 7, ces hommes en furent irrités.

עציב, chald. Être afflige, triste; part. pass.: בְּבֶל עַצִּיב Dan. 6. 21, d'une voix triste.

מעצב ובוח : Tmage ou idole מעצב ובוח א איני ומרץ האיש בוויו Jér. 22. 28, cet homme est-il comme une image, une statue, méprisable et brisée, ou : comme une idole, etc.? — 2º Travail, travail pénible, bien acquis par le travail : יָלֹא יוֹסָקּ מַבְּב ׁ נְעַהַ Prov. 10. 22, et il n'y joint aucun travail; יַפַצְבֵּרָהְ בְּבֵית נַכְיִיר Prov. 5. 10, (de peur) que tes biens acquis par le travail ne passent dans une maison etrangère; לָחֵם חַעַצָּבָרם Ps. 127. 2, du pain peniblement acquis, ou: le pain de douleur (v. 3°); וְכָל־עַאָבַיכֶם הִנְּוֹשׁוּ 58. 3 (avec dagesch emph.), vous pressez impitoyablement (à ce qu'on vous paye) vos biens, c.-à-d. l'argent qui vous est dû. - 3° Douleur, peine: קלִרִי בָּנִים Gen. 3. 16, tu n'enfanteras qu'avec douleur ; דְּבֶבר-עֵצֵב Prov. 15. 1, une parole (dite) avec dureté, une parole qui blesse.

געבר עשם: Is. 48.5, mon idole a fait ces choses. — 2° Douleur, chagrin: בְּרָהְ שִׁצְבּי Ps. 139. 24, une conduite qui rrite Dieu, ou: qui nuit aux autres (v. d'autres explications à בְּרָהְ בִּעְבָּהְ , page 131); בְּלַהְתָּ בִּעְבָּהְ I Chr. 4.9, je l'ai enfanté dans la douleur; גרף Is. 14.3, au jour où l'Eternel te fera reposer de tes peines.

קבון אינין m. (const. פְּאָבוֹן). Douleur, peine, travail: בָּאַבוֹן Gen. 3. 16, (j'augmenterai) ta douleur; אַמַנְאָבוֹן יָדֵיטּ Gen. 5. 29, et du travail pénible de nos mains.

אַצְבֶּי חַוּיִם Ps. עצבי חַוּיִם Ps. 135. 15, les idoles des nations; מַנְהָי I Sam. 31.9, le temple de leurs idoles.

אָבֶע f. (const. אַשְּׁבַּח, plur. const.

האיני Fermer: פגרו פיניר Prov.16.30, celui qui ferme les yeux (pour mieux méditer).

אין m. Échine, épine dorsale. Ex. unique: לְּפְבֵּּׁה הָבָּבֶּּׁה Lévit. 3. 9, ce qui est près de l'échine (de la brebis).

עַנְהוּ עַבָּה (v. צֵץ). Bois, arbre: מָרְהוּ עַבָּה Jer. 6. 6, coupez des arbres.

עַבָּה f. (rac. יַבִּץ, const. עַבָּה). Conseil, avis, projet, dessein: וַשַּׁמַעַ לְעַצָּהוּ Prov. 12. 15, le sage écoute les conseils; אַנְשֵׁר עַצָּרָר Ps. 119. 24, les gens de mon conseil, mes conseillers; ועצרו הַלָּאָכֵיו רְשָׁלִּים Is. 44. 26, il accomplit l'avis de ses envoyés, c.-à-d. leurs propheties; ועצה שלום החנה ברן שניתם Zach. 6. 13, il y aura entre les deux un conseil de paix, c.-à-d. une parfaite concorde; עַצַּת־עַנִי הַבִּישׁוּ Ps. 14. 6. vous faites honte à l'affligé à cause de son dessein; לַעשוֹרת עַצָּה וְלֹא מִנִי Is. 30. 1, de former des desseins que je n'ai point inspirés, ou : de prendre conseil, et non pas de moi; וְכֶל־צַצָּרִוּהְ יְמֵלֵא Ps. 20. 5, il remplira tous tes desseins; וַעַצַּח יַר וִדּא חָקוּם Prov. 19. 21, le dessein de l'Éternel seul subsiste; אַרשׁ עַצַּחָר Is. 46. 11, l'homme qui doit accomplir mon dessein; פָּר בְעֵצָּח וְשׁלְחָרוּ I Chr. 12. 19, ils l'avaient renvoyé après réflexion; וּרֹל חַעְצַרו Jér. 32. 19, grand en conseil. Deut. 32. כִּי־גוֹי אֹבָר עֵצוֹת חַפָּח Deut. 32. 28, ils sont un peuple privé de conseil. c.-à-d. de sens, de sagesse, ou: qui n'écoute pas le conseil; אַנָּה אָנִּשִּׁיה עֵצוֹיה Ps.13.3, jusqu'à quand agiterai-je ces pensées, ces craintes, en moi-même?

בר וְעָצוּם מְמּנוּי Exod. 1.9, plus nombreux et plus fort que nous; מְלָכִים עֲצוּמִים Ps. 135. 10, des rois puissants; יְרִים עֲצוּמִים Prov.

18. 18, il fait le partage entre les puissants; וְאֵר צֵצִּיִּמִים יְחַלֵּם שָׁלֶּל Is. 53. 12, il distribuera le butin qu'il aura pris des puissants. Poét., pour : membres puissants, griffes : רְיָפֶל בַּצַצִּימִים תַּלְבָּאִים Prov. 7. 26, les malheureux tombent entre ses griffes; selon d'autres: en sa puissance; רְיַבְיִים בֶּלְּרַחְרוּנְיִדְיָן Prov. 7. 26, ils sont nombreux ceux dont elle a causé la mort, ou: elle a tué des plus forts; בַּצִּיִים מְשֹּאַחֵיכֶם Amos 5. 12, vos péchés sont nombreux.

גְּיִיוֹן בְּבֶּר n. pr. d'une ville dans Edom, sur le rivage de la mer Rouge, Nomb. 33. 35, I Rois 9. 26.

געל Kal inusité. Niph. Étre paresseux : אַל־מַּנְאָלוּ לֶּלֶבֶּה Jug. 18. 9, ne soyez point paresseux à partir.

אַצְל m. Paresseux : עֵּרִיהָי נְצֵל הִשְׁנְה Prov. 6. 9, paresseux, jusqu'à quand seras-tu couché?

עצַט 1° Trans. Fermer (v. עַנַּבּה): ולצם ערניו Is. 33. 15, celui qui ferme les yeux (pour ne point voir le mal). — 2º Intrans. Etre fort, puissant, devenir puissant : בַּרַבְּעָבָהַ בְּשָנוּוּ בְּאוֹר Gen. 26. 16, tu es devenu bien plus puissant que nous; מַדו עַצְמוּ רָאשַׁירָוּם Ps. 139. 17, que le nombre en est grand; ביעימי במאר מאר Exod. 1. 7, ils devinrent extremement puissants; יְעַצֵּם כֹּהוּי Dan. 8. 24, et sa puissance s'accroîtra; יאיבר חיים עצמר Ps. 38. 20, mes ennemis sont en vie et sont puissants. - Etre considerable, nombreux : עַנְבֵיר מָשָׁמֵר Ps. 40. 6, ils sont trop nombreux pour que je puisse les raconter; בַּצִּמוּ מִשָּׁבוֹתַיקום Jér. 5. 6, leurs rébellions, apostasies, sont augmentées.

Pi. 1° Fermer : נְיַעַאֵּם אָח־עַינֵיכָם Is. 29. 10, il a fermé vos yeux. — 2° (de

אָבֶּים (פָּבֶּם Ronger ou briser les os : יָיָדְתְאַתְרוֹן Jér. 50. 17, et ce dernier lui a brise ou rongé les os.

Hiph. Rendre puissant: κάτριστος Ps. 105. 24, il l'a rendu plus puissant que ses oppresseurs.

עצָמִים des deux genres (plur. בַּנָמָים, plus freq. מצמות). 1° Os, ossements: עצם מעצמי Gen. 2. 23, l'os de mes os; עצם אל עיבוי Ez.37.7, un os (s'approcha) de l'autre; יָרָאָח עָצֵם אָרָם Ez. 39. 15, s'il voit les ossements d'un homme; בצמות יוסק Exod. 13. 19. les ossements de Joseph; בַּנַבְּמִים בְּבָטֵן חַבְּלֵּצִי Eccl.11. 5, de même que (tu ne sais pas comment se forment) les os dans le sein d'une femme enceinte. — 2° Corps, visage, teint : ימֵרְמֵא לְכָצֵם Prov. 16. 24, et salutaire pour le corps; אַנְימוּ עָצָם מְּפְנִינִים Lament. 4. 7, ils avaient le teint plus vermeil que le corail. — 3° Il remplace le pronom même : תַּנְצֵם הַיּוֹם הַאָּדָם Gen. 7. 13, en ce jour même; וּכְעַצָם רַוֹּשָּׁמֶיָם Exod. 24. 10, et comme le ciel même. ou: comme la face du ciel; מַצֶּבֶּם מְשׁנִי Job 21. 23, dans toute sa vigueur; עַּבְּמִי Rituel, moi-même.

DYV, n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 3.

Deut. 1º Force: לאָר וְיִנְאָם הָוִד וְיִנְאָם Deut. 17, ma puissance et la force de ma main. — 2º Corps, substance, essence: לאִרנְבְוּד עָאָנִי הַשָּוּרְ, Ps. 139. 15, ma substance, mon corps, ne t'était pas inconnu.

הלְצֵּעְ לָ. 1° Force, puissance: הלְצֵּירְ אַנְיּרָתְ עְצָּטְּח יַרְעָּתְּח Is. 40. 29, a ceux qui sont sans vigueur il donne une grande force; הַבְּצִייִ אַ Nah. 3. 9, l'Ethiopie était ta force. — 2° Multitude: בְּצִיבְּיִהְ מָאֹר Is. 47. 9, a cause du grand nombre de tes enchanteurs.

ነኮኒህ n. pr. d'une ville sur la frontière méridionale de la Palestine, Nomb. 34. 4.

הוֹם לְּצֵע f. pl. Fortes raisons, arguments: בְּיִבְּישׁׁיִ מִּיבְיּשׁׁי Is. 41. 21, produisez vos arguments.

גייני היפָּאָני II Sam.23.8, Adino l'Esnite (עַיִּיני הַיְּבָּאָנִי).

עצר (fut. יינעצר et יינעצר) 1° Fermer, renfermer, emprisonner : וַעַצֵּר אַז־דַוּשַׁמָיִם Deut. 11. 17, il fermera les cieux; עצר עצר בי הער פל-רוום Gen. 20. 18, l'Éternel avait fermé tout sein, c.-à-d. avait rendu stérile (toute la maison d'Abimélech); אָם־אָנִי דַוּמּוֹלִיד וְעַצֵּרְהִי Is. 66.9, moi qui fais nattre, fermerais-je (le sein), empêcherais-je d'enfanter? נד אם־אִשָּׁהוּ עַצְרָה־לָנּה I Sam. 21.6, les femmes ont été éloignées de nous, nous ne nous sommes pas approchés d'elles; עַבְּר בְּעַבְּטֹחָר Jér. 20. 9, (un feu) renfermé dans mes os; רדויא עצור Néh. 6. 10, il y était renfermé; וַיַּצָּבֶרוּוּ מֶלֶהְ אֵשׁוּר II Rois 17. 4, le roi d'Assyrie l'enferma; עוד עצור מפני שאול I Chr. 12. 1, encore enfermé, caché, de peur de Saul, ou : évitant la face de Saul; שבאר Deut. 32. 36, des biens qu'on conserve chez soi (v. l'exemple à צַוַב, page 520).

2º Retenir, empêcher: נָכָצָרַה־נָא אַרְהָה Jug. 13. 15, je te prie que nous te retenions; ולא יַעַצַרְכַה הַוּשֵׁם I Rois 18. 44, que la pluie ne te surprenne, exact. ne t'empêche (de sortir); אַל־תַּעֲצַר־לָּר II Rois 4.24, n'arrête pas (l'ânesse) pendant que je la monterai. Avec 3: ינצבר במלרן מר דובל Job 4.2, qui pourrait retenir ses paroles; יָעצר בַּמֵּרָם Job 12. עצר פֿת – 15, il retient les eaux. der, conserver, la force; avoir le pouvoir: יְלֹא עָצַרְתִּר כֹּחַת Dan. 10.8, je ne conservai aucune force; וְלֹאִר עַצֵּר מֹחַ ירבעם עוד II Chr. 13. 20, Jarobeam n'eut plus de force, de pouvoir; ומָר יניבר לבנות-לו בית II Chr. 2. 5, qui aura le pouvoir de lui bâtir une mai-א מוס : כֹּהַ cans וַלֹּגָרַת : בֹּהָ son. De même sans וְלֹאׁ מָבָּרָת וֹ צל-חַרְשִׁישׁ II Chr. 20. 37, ils ne purent pas aller à Tharsis.

3° Commander, régner: אַל־יִפְצר פַּבְּרְ פַּבְּרְ אַנוֹשׁ II Chr. 14. 10, nul homme ne peut régner à côté de toi, ou : ne peut prévaloir contre toi; זו יַצָּצר בָּצָבָּר I Sam. 9. 17, celui-ci regnera sur mon

לְצֶע m. Domination, pouvoir: שָּבֶּר Jug. 18, 7, (nul n')héritait le pouvoir, le pouvoir n'était pas héréditaire, ou : personne ne possédait le commandement, ils étaient libres.

קיבער (יפּער בְּיִתְים: 10. 16, le sein fermé: רָפָּער בְּיִתְים: 16, le sein fermé, stérile.—
2º Oppression: יְםְּעָּעָר בְיִנְים Is.
53. 8, il est enlevé, retiré, de l'oppression et des châtiments; בּעָעָר בְיָבָים Ps.
107. 39, par l'oppression, par le malheur.

אָלָאָ chald. (v. נְּלֶחָה). Oppression , mal: פָּן בֶּל־בְּלָא Rituel, de toute oppression, ou: de tout mal.

Pi. Retenir, retarder : וְלֹא רְפַקְּבִם Job 37. 4, il n'arrête pas (les nuages).

ישקבי, avec suff. ישקב, avec suff. אַקבי, plur. const. עקבר, פקבר avec dagesch euph., et אַפְבוּה). 1° Talon, pas, demarche, trace: אַמָּה הְשׁוּמָה מָפָר Gen. 3. 15, toi, tu lui blesseras, mordras, le talon; יחים עַקבּיה Jer. 13. 22, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés, découverts; פקבר־סוס Gen. 49.17. les pieds, exact. les paturons du cheval; עוֹן צַקבר רִסְבֵּנִי Ps. 49. 6, l'iniquité de mes talons (c.-à-d. de mes démarches, de mes actions) m'entoure, m'enveloppe; selon d'autres: l'iniquité de ceux qui me poursuivent, etc.; אַשָּׁר חַרְפוּ נִּקְבוֹת מְשִׁידֶוּף Ps. 89. 52, par lequel ils ont outragé les démarches de ton oint; אָא־לָּךְ בִּנִקבֵר רָעצוֹאן Cant. 1. 8, suis les traces des brebis; וְעִקְבוֹחֶרְהְ לֹא נוֹדָעוּ Ps. 77. 20, tes traces n'ont point été connues. — 2° Arrièregarde: יאַת־עַקבו Jos. 8. 13, et ceux qui tenaient le dernier rang, l'arrière-garde.

בּרְעָרָת מָרָע מּרָבּע בּרְבּרְעָרָת וְעָרָת לְּבִּרְעָּרְ בְּרִבְּיִר לְבִּרְעָּרְ בְּרָבְּיִר וְעָרָת לְבִּרְעָרָת וְצָּרְ בְּרָבְּיִר וְבָּרָת וְנִירָת וְעָרָב לְבִּרְעָּרִי בְּרָבְּיִר בְּרָבְּיִר בְּרָבְּיִר בְּרָבְּיִר בְּרָבְּיִר בְּרָבּי וֹ Is. 40. 4, le chemin tortu sera une plaine.—2° Adj. Jer. 17.9, le cœur est trompeur, ou corrompu plus que toutes choses; rien n'est corrompu ou trompeur comme le cœur.—3° Adj. (de בַּיְבָּיִ Trace). Ex. unique: בּרָב בְּרָבְּיִ מַרָּבּ Osée 6. 8, (une ville) pleine de traces de sang, ou souil-lée de sang.

עקב m. 1° Fin, suite d'une chose, récompense d'une action : בַּשָׁמָרֵם עֲקָב רָב Ps. 19. 12, quand on les observe, il y a une grande récompense; adverbialement, jusqu'à la fin, toujours: ימבת עקב Ps. 119. 33, je garderai (cette voie) jusqu'à la fin de ma vie, ou (v. בֻּקַב): en suivant ses traces; selon d'autres : je la garderai (ayant en vue) la récompense (qui m'attendrait); לעולם עקב Ps. 119. 112, toujours. jusqu'a la fin, ou: la récompense durera toujours. — 2º Prép. A cause de, pour : על־עַקב בָּשָׁב Ps. 40. 16, à cause de leur honte, ou : qu'ils aient la honte pour récompense; עַקַב שׁתַּד Is.

5. 23, pour des présents. — 3° Conj. En récompense de, parce que : בַּבָּצַ בְּיִשְׁרִין Deut. 7. 12, en récompense, si vous écoutez ; אַטֶּר בְּיִשְׁרִי בַּיִּבְיּע Gen. 26.5, parce que (Abraham) a obéi; אַטָּר בְּיִר Amos 4. 12, puisque (je ferai, etc.).

עָקְּבָּה f. Tromperie, ruse : צָּטָה בְּנֶקבָה II Rois 10. 19, (Jéhu) faisait cela avec ruse, finesse.

עקר אַז-יִבְּיִקּק בְּנֵי Gen. 22. 9, il lia Isaac, son fils.

* Niph. שֵׁנֵכְקר כֵּל גַב־רַוּמִוֹנְתַ Rituel, qui a été lié (pour être offert) sur l'autel.

למני adj. Marqueté, rayé; selon d'autres: marqueté aux pieds, aux endroits du corps, par où on les attache (ע. קצָלְיִי וְשֵּאֹן אֶלּ-עָּלִי Gen. 30. 40, il fit que le troupeau avait en vue les brebis marquetées, rayées; יְנַבְּלִייִי (vers. 35), (les boucs) marquetés.

אקר Action de lier: ביר בּקר קריבים II Rois 10. 12, nom d'un endroit, littér. la maison où les bergers attachent, lient, les brebis (pour les tondre), ou: lieu de réunion des pasteurs.

קקר לשני עקר רְשָׁע f. Oppression : מָּפֶּרַ עֶּקָה רְשָׁע Ps. 55. 4, a cause de l'oppression du méchant.

기키기 n. pr. m. 1° Esdr. 2. 42.— 2° 2. 45.—3° I Chr. 3. 24.

י עקידה. f. Action de lier, sacrifice: צַקִּידָה יְחִיד צְקַידֵה יְחִיד Rituel, le sacrifice du fils unique (d'Isaac).

י אָקּינְה אָ אָקּינָה Aboth, la piqure d'un scorpion.

עקל Kal. inusité. Pou. Étre courbé, tortueux : אָשָׁמָט מְעָקל Hab. 1. 4, des jugements corrompus, pervers; de là

עקלקל, adj. (plur. seul usité). Tortueux, oblique : אַרָּהְיָה צַּקּלְקּלּה Jug. 5. 6, par des chemins tortueux, détournés; de même: בַּקּלְקַלוּהָם Ps.125.5, leurs sentiers obliques.

אַרְלָּחוֹין, adj. Tortueux : אָרָלְחוֹין Is. 27. 1, le serpent tortueux.

限以 n. pr. Akan, fils d'Eser, Gen. 36.27.

עקר (עשר (עשר (עשר) Déraciner, arracher : בַּבְּקוֹר נְטִוּצְ בּבְּקוֹר נְטִוּצְ Eccl. 3. 2, d'arracher ce qui est planté.

Niph. Etre arraché, être renversé : נְּמָּחָרוֹן חַּנְּטֵּרֵ Soph. 2. 4, Ekron sera

renversée.

קבע, chald. Kal. inusité. Ithp. pass. Etre arraché: אָרְעַכֶּרָי Dan. 7. 8, (trois cornes) furent arrachées.

קאָלָן, adj. (fém. אַקּרָח, צְּקָרָח, צַּקָרָח, בָּקּ צָּקָר וַצָּקָרָח בֹּה צָּקָר וַצָּקָרָח בֹּה בּיִּקְרָח בַּה בּיִּקְרָח בַּיִר וֹצְּקָר וֹנִיקְרָח בּיִר וֹצְּקָר וֹנִיקְרָח בּיִר וֹנִיקְרָח בְּיִר וֹנִיקְרָח בִּיִּר וֹנִיקְרָח בַּיִּר וֹנִיקְרָח בַּיִּר וֹנִיקְרָח בַּיִּר וֹנִיקְרָח בַּיִּר וֹנִיקְרָח בַּיִּרְח בְּיִר וֹנִין בּיִּקְרָח בְּיִר וֹנִין בּיִּקְרָח בְּיִר וֹנִין בּיִר וֹנִין בּיִּקְרָח בְּיִר וֹנִין בּיִר וֹנִין בּיִר וֹנִין בּיִּקְרָח בְּיִר וֹנִין בּיִּקְרָח בְּיִר וֹנִין בּיִּרְח בְּיִר וֹנִין בּיִּקְרָח בְּיִרְח בְּיִר וְבִּיְרְח בְּיִר וְבִּיְרְח בְּיִר וְבִּיְרְח בְּיִר וְבִּיְרְח בְּיִר וְבִּיְרְח בְּיִר וְבִּיְרְת בְּיִר וְבִּירְת בְּיִר וְבִּירְת בְּיִר וְבִּיְרְת בְּיִר וְבִּיְרְת בְּיִר וְבִּיִּרְת בְּיִר וְבִּיְרְת בְּיִר וְבְּיִרְת בְּיִר וְבִּיְרְת בְּיִר וְבְּיִרְת בְּיִר וְבְּיִרְת בְּיִר וְבִּיְרְת בְּיִר וְבְּיִרְת בְּיִר וְבְּיִרְת בְּיִר וְבְּיִרְת בְּיִרְת בְּיִרְת בְּיִרְת בְּיִר וְבְּיִרְת בְּיִרְת בְּיִבְירְת בְּיִרְת בְיוֹבְיר בִייוּי בְּיִירְת בְּיִבְּיִיר בְּיִירְת בְּיִירְת בְּיִירְת בְּיִירְת בְּיִירְת בְּיִירְת בְּיִירְת בְּיִירְת בְּיִירְ בְּיִירְת בְּיִירְ בִּיוֹיי בְּיִיי בְּיִירְת בְּיִירְ בְּיִירְת בְּיִיי בְּיִייְיי בְּיִיי בְּיִייְייי בְּיִייְייי בְּיִייִי בְייִיי בְּיִייְייִי בְּיִיי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִיי בְּיִייי בְיייי בְּייִיי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִייִייי בְּיִייִיי בְּיִייִייִי בְּיִייְייִי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּיִיייִיי בְּיִייי בְּיִייִיי בְּיִייי בְּיִיייי בְּיִיייִיי בְּיִייי בְּיִיייי בְּיייי בְּייִייי בְּיִיייי בְּייִייי בְּייִייי בְּיִייי בְּיייי בְּיִייי בְּיייי בְייייי בְיייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְייִיייי בְּייייי בְּייִייי בְּייִייי בְּיִיייי בְּייִייי בְּייייי בְייִייי בְּייייי בְייִייייי בְּייייי בְיייייי בְּיייייי בְּייייייייי בְייִיייי בְייִייייי בְייִיייייי בְ

עקר. Racine. Au fig., qui a pris racine daus un pays, qui s'y est établi: לְּעֵקֶר מִּלְשְׁבְּחֵיח גַּר Lévit. 25. 47, à un habitant du pays, mais dont la famille y est étrangère.

קר n. pr. m. I Chr. 2. 27.

עקר. m. chald. (const. צַּקַר). Racine, tronc: צַּקַר שֶׁרְשׁוֹּוִיר Dan. 4.12, le tronc de ses racines. Au fig.: אָטְרִשׁ בְּשְׁרֵח צָּשְׂרָה עִּשְׁרָה עִּשְׂרָה נִשְּׁרָה נִשְּׁרָה נִשְּׁרָה וּצִּקּרִים Hituel, les treize principaux articles de foi.

עקרון n. pr. Ekron, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 13. 3, appartenant plus tard à la tribu de Dan, Jos. 19. 43; יְּדָשָּׁקְרֹיְרִי Jos. 13. 3, et (le prince) d'Ekron.

עביע Présenter comme pervers: אָנִי נַיּצְקְשֵׁנֵינְי Job 9. 20, si je suis innocent, il (Dieu) ou elle (ma bouche) me convaincra d'être perverti, d'être coupable.

Niph. יְנֶדְפֵשׁ דְּרָבֵים Prov. 28. 18, mais celui qui est pervers dans ses

voics, dans sa conduite.

Pi. Détourner, rendre tordu, corrompre: מקשה לְּנְשׁׁ Is. 59. 8, ils pervertissent, corrompent, leur conduite, exact. ils rendent leurs sentiers tortus. Part.: יְּבָבֶּי Prov. 10.9, celui qui pervertit ses voies.

Deut. 32. 5, une race perverse; אָשָׁר אָר. 2.15, desquels les voies sont tortueuses; בּלְשִׁר Prov. 11.20, ceux dont le cœur est corrompu; אַבָּב עָבָב Prov. 101. 4, le cœur pervers; אַבְּבָּי שַׁיִּבְּי Prov. 19.1, que celui dont les lèvres sont perverses, dont les paroles sont équivoques, doubles.

ר Perversité: רְּשָׁרְאַיּאָ Prov. 4. 24, 6. 12, la perversité de la bouche, le mensonge, la médisance.

ער. (plur. ערים). Ennemi: ערים I Sam. 28. 16, il est devenu ton ennemi; פָּבִיה Ps. 139. 20, tes ennemis proferent ton nom en vain; selon quelques-uns aussi: מַבֵּל עָּרִים Is. 14. 21, pour qu'ils ne remplissent pas la terre d'ennemis, de perturbateurs (v. à I מַבֶּר.).

ע n. pr. Ar, ville principale des Moabites, Nomb. 21. 15, Deut. 2. 9: ער מואָב Nomb. 21. 28, Ar, des Moabites.

ער chald. Ennemi : יִּמְשְׁרֵה לְּעֶרֶ־ךְ: Dan. 4. 16, et que son interprétation (s'accomplisse) sur tes ennemis.

ער part. (v. I עור).

기보 (qui est éveillé) n. pr. Er, fils de Juda, Gen. 38.3.

I ココ以 Meler (v. Hithp.)、1° Echanger les marchandises, trafiquer: לערב מערבה Ez. 27. 9, pour échanger ta marchandise, ou : pour faire ton commerce (v. verset 27, et a I מַעֵּרֶב). — 2º Se mettre à la place d'un autre pour cautionner, être garant, répondre soit de la vie, soit des dettes, d'un autre : פר עבויף ערב אַת־דַזוַער Gen, 44.32, car ton serviteur a répondu de l'enfant, c.-à-d. de sa vie; שִּיבֶר צָבָיִי צָבָּיָר יָבָבָיי Job. 17.3, donne-moi quelqu'un qui soit garant pour moi auprès de toi; ערביר Is. 38.14, sois garant pour moi. c.-a-d. protége-moi; בָּרֹ־עֵרֶב זַר Prov. 11. 15, s'il a répondu pour un étranger; אָם־עַרְבָּתְ לְּרָעָקּי Prov. 6. 1, si tu as cautionné ton ami, ou : si tu as cautionné quelqu'un envers ton ami; ערב פַרָבָּח לָפְנֵי רֵצֵחנּ Prov. 17. 18, qui repond, se rend caution, pour son ami, ou envers son ami. - 3° Engager, donner en gage : אַנַחְנוּ לֹרְבִּרם Néh. 5. 3, nous engageons (nos champs, etc.). Avec \(\frac{1}{2}\) Engager son cœur, se risquer, se hasarder: מָר הוּא-זָה עָרֶב אָח־לָבוֹ Jér. 30. 21, qui est celui qui engage son courage, c.-à-d. qui se hasarde (de venir vers moi). — 4º Étre doux, être agréable : וּשְׁנַחִר עַרְבָּח לָר Jér. 31. 26, et mon sommeil m'a été doux; וְצֵרְבָח לַרֵי מִנְחַת יחדרת Mal. 3. 4, l'offrande de Juda sera agreable à l'Eternel; רֶצֶרַב עָלֶיר שִׁרֹחִר Ps. 104. 34, puisse ma prière lui être agréable! אַשָּׁר עָרָבִהְ עַלֵּיהָם Ez. 16. 37, (tous ceux) auxquels tu avais plu.

* Hiph. Rendre agréable : יְתַשְׁרֶב נָא Rituel, fais (que les paroles de ta loi) soient agréables.

Hithp. 1° Se mêler: רַיְחְעֶּרְבּוּ בַּנוּיִם Ps. 106. 35, ils se sont mêlés parmi ces nations; יָל וּבְשִּׁמְּתִּחוֹ לֹא־יִתְעָרֵב זְיִר Prov. 14. 10, aucun étranger ne peut se mêler, avoir part, à sa joie. Avec בי Prov. 20. 19, ne te mêle pas avec le bavard, ou le flatteur. Avec בי Prov. 24. 21, ne te mêle point avec ceux qui recherchent le changement, avec des gens remuants. — 2° Donner une garantie, un gage: יִיְזְעֶּרֶב נָא אָז־אֲלֹרָי Is. 36. 8, donne une garantie à mon maître, le roi, ou : engage-toi envers lui.

II עֶרֶב (de בֶּיֶה) Faire soir, faire sombre: בָּיְרָהוֹם לַעֲרוֹם Jug. 19.9, le jour baisse et le soir approche; שָּרָבָה מָּלְ-תִּּשְׁהְיָה בָּיִר בּוֹב Is. 24.11, toute joie est troublee, ou s'est évanouie.

Hiph. 1° Faire quelque chose le soir: בְּשַׁרֵב I Sam. 17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. — ° 2° Faire venir le soir : בְּשָּׁבֶּיר שֵׁרָב עַרְבִּים Rituel, qui fait paraître le soir.

אַר chald. Méler. Pa.: פֵּרְוּלָא מְצֶרַב שַּרְוּלָא מְצֶרַב Dan. 2. 41, le fer mélé avec de l'argile et la terre glaiseuse.

Ithp.: מְחְצֶּרְבִּרן לֶחֵוֹן vers. 43, ils seront mêlés.

בר מון, Doux, agreable: פר מון, adj. Doux, agreable פר מון, Cant. 2.14, car ta voix est douce.

sants, ou de bêtes sauvages; la quatrième plaie d'Egypte; selon d'autres: une espèce particulière d'insectes ou de mouches, Exod. 8. 21, 27, Ps. 78. 45.

עָרָב et אַער, n. pr. L'Arabie, Is. 21. 13, Ez. 27. 21; עַרְבִּי Is. 13. 20, et עַרְבִי Néh. 2. 19, un Arabe. Plur.: הַעַּרְבִים II Chr. 21. 16, et הַעַרְבִים II Chr. 21. 16, et הַעַרְבִים

בְּעִיתִי Lévit. 13. 48, dans la chaîne, ou dans la trame. — 2° Collect. Mélange de gens de toutes sortes, surtout d'étrangers: בְּעָרֵב תַב עָלָר אָהָה Exod. 12. 38, il s'en alla aussi avec eux une multitude de toutes sortes de gens; אַרָב בְּיִבְּיבְבִּיבְ Néh. 13. 3, ils séparèrent tout mélange, tous les étrangers, d'avec les Israélites.

בּרְבּיבֶר : des deux genres. 1° Soir : פִּרִבּיבֶר בּא Exod. 18. 14, depuis le matin jusqu'au soir ; בַּעָרֵב Gen. 19. 1, לַעָּה עָרֶב 8.11, לַצְרֵב Ps. 59.7, et seul בַּצָרֵב Exod. 16.6, sur le soir, vers le soir. Plur.: ואב ערבות Jér. 5. 6, le loup du soir, qui sort le soir pour surprendre la proie, ou : loup du désert (v. צַרָבָּה). Duel : בין חַעֵּרבּיִם Exod. 16. 12, entre les deux soirs, entre le jour qui finit et le soir qui commence, temps de la journée pendant lequel on offrait l'holocauste du soir, et qui dure depuis le moment où le soleil commence à décliner jusqu'à la nuit; י פֿרָב שָׁבָּר Aboth, veille du sabbat. — 2º Mélange, association, alliance: בַּלְבֵּר חֲעֶרֶב I Rois 10. 15, les rois alliés, ou : les rois de l'Arabie ou de l'Occident: וָאַת כַּל־דַוּעֵרֵב Jér. 25. 20, et tous les alliés.

עוב m. (pl. שרבים). Corbeau: יְיִשְׁלַּח קרבים Gen. 8.7, il lacha un corbeau; לְבְנֵי שׁרֵב Ps. 147. 9, aux jeunes corbeaux.

n. pr. 1° Oreb, prince madianite. — 2° Nom d'un rocher sur la rive du Jourdain, où le prince Oreb a été tué, Jug. 7. 25.

ערָכָּה, f. 1° Lieu aride, désert : אַרָבָּה זייה וערבה Jer. 51. 43, une terre aride et un pays sauvage, désert; אָטֶר שָּׁמָתָר ברח ביחוֹ Job. 39. 6, à qui j'ai donné le désert pour maison. Avec l'art.: בּצֵּרָבָּח Deut. 1. 1, 2. 8, Jos. 12. 8, la plaine, la contrée, qui s'étend des deux côtés du Jourdain et de la mer Morte. Un de ces côtés est appelé : צָרָבוֹת יָרָיהוֹ Jos. 5. 10, la campagne de Jéricho, et l'autre : מַצְרָבֹת מוֹאָב Deut. 34. 1, de la plaine de Moab; רם חשרבה Deut. 4, 49, la mer du désert, et נחל חערבת Amos 6. 14, le torrent du désert, un torrent entre Moab et Edom; selon d'autres : le premier la mer Morte, et l'autre le Kidron. — 2º Plur. צרבות les cieux (lieux de délices, v. בַּרַבַב בַּעַרַבוֹח אַ 4°): הַיבַב בַּעַרַבוֹח Ps. 68. 5, à celui qui est monté sur les cieux.

עָרָכְּהְ, n. pr. Arabah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 18. ערְבָּהְ Caution, garantie, gage: עֹרֶבּ עֵּרְבָּהְ Prov. 17. 18, qui se rend caution; אָמָר בְּיִבְּתָם תְּקָח I Sam. 17. 18, tu emporteras leur gage, c.-a-d. tu le retireras, s'ils ont emprunté sur un gage.

עָרֶבוֹן m. Gage : מֶּדֶבוֹן אֲשֶׁר אֶּהֶרְלֶּךְ Gen. 38. 18, quel gage te donnerai-je ? יִעָרָר, אַרְכִּי Arabe (v. à בַּיָב).

עָרָבִים, m. pl. (const. פֶּרְבֵּר־נְחַל). Saules: מְרַבְּר־נְחַל Job. 40.22, les saules du torrent; בְּרַבִּרִם בְּחִיבָּה Ps, 137.2, (nous avons suspendu nos harpes) aux saules au milieu d'elle; מַלְבָּרָם Is. 15.7, le torrent des saules, dans le pays de Moab.

ערְכָּתִי De la ville d'Araba, II Sam. 23.31.

ערג Crier, soupirer après, désirer ardemment: נְּצָּיֶלְי בְּעָרְגֹ עַלְרְאֲפִרְכִירִים עַן יַבְּיִבְי הַעָּרָג אַלְרְאָ Ps. 42. 2, comme le cerf brame, soupire, après les torrents, ainsi mon âme soupire après toi.

עָרֶר n. pr. 1° Arad, ville chananéenne, Nomb. 21.1, Jug. 1. 16. — 2° Arad, fils de Beriah, I Chr. 8. 15.

ערָר (ערוד ה. chald. (ע. ערָר). Ane sauvage, onagre : וְעִּבּדְּעָּרְנָיָא מְּדוֹרַה Dan. 5. 21, sa demeure sera avec les onagres.

אָרָה Kal inusitė. Niph. Etre répandu: בּוּ־יַבֶּבֶּה עָלֵיט רוּחַ בִּעָּרוֹם Is. 32. 15, jusqu'à ce que l'esprit soit répandu d'en haut sur nous.

Pi. רְשָרֵה, apoc. רְשָרָה, apoc. אַרָה, מַרָּח, 1º Répandre, vider : רְשָרַה Gen. 24. 20, elle vida sa cruche; רְשָרָה בְּרָה בְּרָה If Chr. 24. 11, ils vidaient le coffre; ישָרָה בְּתָּר בַּתְּבֶּר בַּתְּבֶּר בַּתְּבֵּר בַּתְבִּר בַּתְבִּר בַּתְבַּר בַּתְבַּר בַּתְבִּר בַּתְבְּבְּר בַּתְבִּר בַּתְבִּר בַּתְבִּר בַּתְבִּר בַּתְבְּבְּר בַּתְבְּבְר בַּתְבּר בַּתְבְּבְּר בַּתְבְּבְּר בַּתְבִּר בַּתְבְּבְר בַּתְבְּבְר בַּתְבּר בַּתְבִּר בַּתְבִּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבִּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבּר בַּתְבְּר בַּתְבּר בְּתְבּר בַּתְבְּבְר בַּתְבְּר בַּתְבְּר בַּתְבְּר בַּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בַּבְּית בַבְּיב בּבְּית בּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְיר בַּבְּר בּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּר בּבְּר בּבְּיר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּיר בּבְּר בּבְּר בּבְּיר בּבְּר בּבְּי בּבְּיר בּבְּיר בּבּי בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבְּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבְּיר בּבְּיר בּבּיר בּבּיר בּבְּיר בּבְּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבְיר בּבּיר בּבּי בּבּיר בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּיי בּיבּי בּיבּי בּבּיי בּבּיי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּיי בּיבּי בּבּי בּבּיי בּבּיב בּבְיב בּיבּיב בּיבּי בּבּי בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּי בּ

cèdre; קרו פרו פון בין פור בין Ps. 137.7, découvrez, détruisez, jusqu'à ses fondements; inf.: סור יסור Hab. 3. 13, en découvrant les fondements.

Hiph. 1º Répandre, livrer: הַּשְּרֵח נַמְּשׁׁהּ Is. 53. 12, (parce qu'il) aura livré son âme à la mort. — אַר־מְּלֶהְ הַשְּרָח יַשְּרָח בּיִשׁהּ אַר־מְלֶהְתְּשֶׁרָח : Mettre à nu, découvrir : בְּשִׁרָח בְּעַרָּח הַשְּׁרָח Lévit. 20. 18, il a découvert sa source (son flux).

Hithp. 1°S'étendre: אַמְיְרֶת רַצְּנֶּיְתְ Ps. 37. 35, et qui s'étendait, ou : qui fleurissait; comme un arbre verdoyant.— 2° Etre nu, être découvert : בּיִּבְּיִרִי וְתִּוְצָּיִר Lament. 4. 21, tu en seras enivrée, et tu seras découverte.

קערונָה f. Parterre (d'un jardin): Cant. 5. 13, comme un parterre de plantes aromatiques; Ez. 17. 7, des parterres où elle était plantée.

ארוֹך m. Onagre, ane sauvage: ארוֹר שׁלְּהִיה שָׁרוֹת עָרוֹת עַרוֹת עָרוֹת עַרוֹת עַרוֹת עָרוֹת עָרוֹת עַרוֹת עָרוֹת עַרוֹת עָרוֹת עַרוֹת עָרוֹת עַרוֹת עַרוּת עַרְיִים עַרְייִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַיְייִים עַרְיִים עַּיְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַּיְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַּיְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַרְיִיבְּיִים עַּיְיִים עַרְיִים עַרְיִים עַּיְיִים עַיְיִים עַיְיִים עַּיְיִים עַיְיִים עַיְיִים עַּ

ערוה f. (rac. ישרה). Nudité, partie honteuse, honte : לְכַפּוֹת אֶת־עֵרוַתָּה Osée 2. 11, (servant) à couvrir sa nudité; ערות אָבִיו Gen. 9. 22, la nudité de son père; mais פֶרְוֵת אָבִיו וּלָּת Lévit. 20.11, il a découvert la nudité de son père, il l'a déshonoré en souillant sa couche: ערות מארץ Gen. 42. 9, la nudité du pays, la partie faible, non défendue; ערות מערים Is. 20. 4, (ce qui est) la honte, l'opprobre, de l'Egypte; שַרוַת דַּבֶּר Deut. 23.15, quelque chose d'impur; Deut. 24. 1, une chose honteuse, infame. Plur.: * אָלפּר שָרָיוֹת Rituel, découvrir la nudité (des parents), l'inceste.

עְרְיָה chald. Déshonneur: יְשִרְיָת מֵלְכָּא Esdr. 4. 14, le déshonneur du roi, que l'on méprise le roi, ou : le dommage du roi.

מרוֹם (עריפית , ביינית , לברפת , לברפת , לברפת , לברפת , ביינית שריפים , לפת , Gen. 2.25, ils étaient tous deux nus; שרים se dit aussi de celui qui est mal vêtu, ou qui n'a qu'une partie de ses vêtements:

vėtements a ceux qui étaient presque nus; קיום וְיָרָוּף Is. 20. 2, nu (c. a-d. sans manteau ou en habits déchirés, usés) et nu-pieds.

ברים לואים (le plus) rusé de tous les animaux; אים ביים Gen.3.1, le serpent était (le plus) rusé de tous les animaux; אים ביים ביים Job 5. 12, il dissipe les desseins des hommes rusés. — 2° Sage, prudent: בְּבָּעִי בְּבָּעוֹי בְּרָעִי בְּעָּטִי Prov. 13. 16, tout homme prudent, bien avisé, agira avec connaissance; בְּרַעִי בְּרַעִי Prov. 14. 8, la sagesse de l'homme avisé, prudent, consiste à bien connaître (les règles) de sa conduite.

ערום (ע. צירים).

תרוער (ערשר ערוער) m. Arbre abandonné, isolé: וְתְּחִינֶּיוֹ מַעֵּרוֹעֵר מַבְּרוֹעֵר בַּבְּיִרְעָּר Jér. 48. 6, vous serez comme un arbre isolé dans un désert; selon d'autres: comme des bruyères, etc.

נְילִים m. Horreur, terreur: בְּצִידּץ Job. 30. 6, dans des plaines terribles; selon d'autres: dans les creux, les cavernes, des plaines.

Is. 19.7, les prairies ou la verdure près du fleuve (v. קיהות ליקאור Hithp.); selon d'autres, inf. de ישָּיה: tout ce qui est près du fleuve sera à nu, la campagne sera dépouillée.

לגייה (עריית: אובער אין אין בי. אובער אובער אובער אין בי. 16. 7, tu n'étais couverte d'aucun vêtement, tu étais tout à fait nue, עריית בעליר, (dans) la nudité, ou adj. fém., nue; שָּרָיִת תַעּלִיר מַשְׁרָּקָה Hab. 3.9, ton arc est tout à fait à nu (v. II עריית).

712 n. pr. Eri, fils de Gad, Gen. 46. 16.

י עריכֶּר Disposition, préparation : עַרִיבֶּר בַּר Rituel, et que la lumière soit bien disposée, qu'elle brille d'un grand éclat (v. à בָּבָר, בֹּי).

עריסָה, f. (plur. צַרִיסְה seul usité). Pate: באָשִׁיח צַרִיסֹתְיכָם Nomb. 15. 20, באָשִׁיח בַּרִיסֹתַיכָם Ez. 44. 30, les prémices de votre pate.

עריפים m. plur. Cieux, nuages: אוריפים Is. 5. 30, la lumière s'obscurcit, ou : le soleil est obscurci par les nuages (qui couvrent ce pays).

עיין adj. et subst. Fort, puissant, violent, méchant: ירִי אוֹרָה מְנְמִּוֹר טָרִיץ Jér. 20. 11, l'Eternel est avec moi comme un héros puissant, invincible; Prov. 11. 16, les forts acquerront les richesses; יְבָירִצִּים Ps. 54. 5, les hommes violents attentent à ma vie; שִּרִיבֶּר מּוֹיִם Ps. 54. 5, les hommes violents attentent à ma vie; שִּרִיבֶּר מּוֹיִם Ez. 28. 7, les plus violents d'entre les peuples; אָמַט עָרִיץ Is. 29. 20, l'homme terrible, le tyran, ne sera plus.

עריירים, plur. פָרִירִים, plur. פָרִירִים. Isolé, abandonné, un homme privé d'enfants: יְאָכִּיִּר וֹינִלְּהְ עִרִירִי Gen. 15.2, j'erre sans enfants, ou : je m'en irai de ce monde sans laisser des enfants; בְּרִירִים יָבְּיוֹג Lévit. 20. 20, ils mourront sans enfants.

ענין (fut. ישַרֹהְ 1° Ranger, mettre en ordre, disposer : נַיַּצֵּרֹךְ אָר־הָעַצִּים Gen. 22. 9, il disposa le bois (sur l'autel); וְעֶרַהְ עָלֶיהָ הָעֹלָה Lévit. 6. 5, il y mettra, disposera,l'holocauste; תַּצַּרְכוֹת לַה עַל־חָגַּג Jos. 2. 6, qui avaient été arrangées par elle sur le toit ; וַיַּצֵרה צֶלַיו צֶרַה לֵחָם Exod. 40. 23, il mit sur (la table) par rangées les pains (de proposition); בְּבֵּרֹךְ אֶת־חַעַרוֹת Lévit. 24.4, il arrangera, préparera, les lampes; עַרֶבְּחָר נֵר לָמָשִׁרְחִר Ps. 132. 17, je préparerai une lampe מ mon oint; בּרָבָהוֹ שָׁלְהָדָעוֹ Prov. 9. 2, elle a dressé sa table; יְשׁלְחָן בֶּרוּךְ לְּמָנִיהָן Ez. 23. 41, et une table était dressée devant (le lit); צרובה בַכל II Sam. 23.5,

(une alliance) bien ordonnée en toutes choses; אָבֶּר בְּבֶּלְ רְבָּעָה Jér. 46.3, préparez le bouclier et la targe.

צבה מלחמה Se mettre en ordre de bataille, se préparer, s'armer pour le נַיַּפַרְכוּ מִלְּחָמָח לְקרֵאת פַּלְשִׁתִּים : combat I Sam. 17.2, ils se rangèrent en ordre de bataille en face des Philistins; ווַצְרֵכוּ אָחָם מְלָחֲמָה Gen. 14. 8, ils se rangèrent en bataille, engagèrent un combat contre eux. Part. pass.: ברוה לְּמְלְּחָמֵה Jer. 6. 23, arme comme le sont des hommes qui veulent livrer combat; ערוה מלחמדו Joel 2.5, un peuple rangé en bataille; et part. actif: ערבר מלחמה I Chr. 12. 33, préparés à combattre; de même צַרָה seul : נַיַּצֶּרְכוּ אַל־חַוּבְעָרו Jug. 20. 30, ils se rangèrent en bataille en face de Guébaah; ערכו על-בבל Jer. 50. 14, rangez-vous en bataille autour de Babylone; וַצַּרִכוּ לַה Jér. 50. 9, ils se rangeront en bataille contre elle; בעותר אלות יערכוני Job. 6.4, les terreurs divines se dressent, sont dirigées, contre moi. — פַרָה מָלָים Disposer des paroles (pour attaquer, ou pour défendre) : ילא־עַרָךְ אַלַר מִּלִּרן Job 32.14, ce n'est pas à moi qu'il a adressé ses paroles; בֹּקֵר אָעֵרָהְ־לִּף Ps. 5. 4, le matin, je t'adresse (sous-entendu הְּמְלֵחֵר ma prière); לא נַצָּרֹך קּפְּרֵי־חְשֶׁהְ Job. 37. 19, nous ne saurons rien dire à cause de nos ténèbres, de notre ignorance; יַרְעָרְכֵּדֵן לָר Is. 44. 7, qu'il l'expose pour, ou devant, moi. ערה משפט Exposer un droit, plaider une cause : זְיֵלֵה בָּרֵכְהִר בָּיִשְׁם Job 13. 18, j'ai exposé, plaidé, ma cause; de meme שֵרָבָה לְמֵנֵי : Job. 33. 5. expose tes raisons; אוֹכִיחָה וָאֶעֶרְכָּח לְעֵינֶיה Ps. 50. 21, je te reprendrai et j'exposerai tout devant les yeux; * לוֹרְבֵּר חַהַּיַנְין Aboth 1.8, ceux qui exposent la cause devant les juges, les avocats.

2º Comparer, egaler, ressembler: ז'ב מנו באר Is. 40. 18, et quelle image lui comparerez-vous? (ou Hiph. pour מִי בַּשַּׁחַק יַבִיךְ לַיִי ; (מַעֵּירִיכוּ Ps. 89.7, qui, dans le ciel, est comparable à l'Éternel? אַרָרָ בְּיִרָּה בְּיִבּירָ Ps. 40.6, rien ne

peut être comparé à toi, ou : on ne peut pas les exposer devant toi; לא־יַפֶּרְכָּנָהוּ וָהָנָה Job 28. 17, l'or ne l'égale point.

עָרֶּדְּ m. (avec suff. עָרָבָּר). 1° Arrangement, rangée, proportion : צַרֶך לָּחָם Exod. 40. 23, l'arrangement des pains, les pains mis par rangées; וַעֵּרֶהְ תָּגָרִים Jug. 17. 10, un équipement en fait de vêtements, un habillement complet; selon d'autres: des vêtements doubles, c.-à-d. pour l'été et pour l'hiver; יחדן ערכו Job 41. 4, et la beauté de ses proportions, de sa structure (v. â דירן). — 2º Estimation, prix : פַעַרִּפָּה חַפֹּדֵן Lév.27. 12, comme ton estimation, o prêtre! comme l'estimation que tu en auras faite; בער בה Lévit. 5.15, selon l'estimation que tu en feras; d'autres considèrent le 7 dans ces exemples comme paragogique: selon l'estimation; אָרָאיז אַט שׁ פּעַרְכִּד Ps. 55. 14, mais toi, un homme que j'estimais autant que mon égal, comme un autre moi-même; לא־רַדע אַנושׁ עַרְכָּהּ Job 28. 13, l'homme n'en connaît pas le prix.

ערל Regarder comme incirconcis, comme impur, rejeter: יְצִילְהָוֹם צָּרְלָּהוֹי Lévit. 19. 23, vous regarderez ses fruits (les fruits des trois premières années) comme impurs, vous n'en jouirez point; exact. vous ôterez, ou vous rejetterez, son prépuce, son fruit, etc.

Niph.: לְּתֵח נְתַרְצָּחְ וְתְעֵרֵל Hab.2.16, bois toi aussi, et découvre-toi, exact. montre ton état d'incirconcision.

אָבֵל subst.et adj.m. (const. אַבֵל et אַבָּל פּרָל (const. אַבָל פּרָל פּרָל). Incirconcis, impur: וְכָל־פָּרַל בּוֹ בֹּל בּרֹּל בּרֹל Exod. 12. 48, nul incirconcis n'en mangera; souvent pour désigner les peuples étrangers: רְדָה Ez. 32. 19, descends

לְאִישׁ אָשֶׁר־לוּ עָּרְלָּהְ Gen. 34.14, à un homme incirconcis; הַחָּיִהְ בְּלְהִים I Sam. 18.25, cent prépuces de Philistins; בְּשֵׁר עָּרְלַּהְרָם Gen. 17.11, la chair de votre prépuce. Au fig.: עָרְלַה לְבַבְּכָם Deut. 10.16, le prépuce de votre cœur (vos passions déréglées).

עָרָלוֹת n. pr. (v. à עָרָלוֹת).

ערם בַּעָרם רוּא Étre rusé, être fin: עָּרִם בַּעָרם רוּא I Sam. 23. 22, qu'il est fort rusé; le premier infinit. du Kal, le deuxième fut. du Hiph.

Hiph. 1° Rendre rusé: רְצֵרִימִּי סוֹר Ps. 83. 4, ils forment des desseins pleins d'artifice. — 2° Étre rusé, fin (v. l'exemple au Kal); en bonne part, être prudent, sage: דְּמָרִי דְּיִרִים Prov.19. 25, le simple deviendra avisé, sage.

Niph. (ע. מַרְמָּדוֹ). Étre amoncelé: מָרְמִּדּים Exod. 15. 8, les eaux ont été amoncelées.

ערם אר Nu (v. טָרוֹם).

לְכֶּר הְּכְּמִים בְּעֶּרְמָם: Job 5. 13, il surprend les habiles dans leur propre ruse; selon d'autres, pour בְּנְרְמָח, de שָׁרָמָּח.

קרינו בערטה f. 1° Ruse, ruse premeditee: מְּרְרְנוּ בְּעָרְטֵּחְ Exod. 21. 14, pour le tuer par ruse, de dessein premedite. — 2° Sagacité, discernement, sagesse: הַבְּיִלְּמָחְ לְּתֵח לְּתְח לְּתְח לְּתְח לִינִים בְּעָרְטֵּח בּיִר בְּעָרְטִּח בּיִר בְּעִרְטִּח בְּרִי בְּעִרְטִּח בְּעִרְטִּח בְּעִרְטִּח בְּעִרְטִּח בְּעִרְטִּח בְּעִרְטִּח בְּעִרְטִּח בְּעִרְטִּח בּיִר בְּעִרְטִּח בּיִר בְּעִרְטִּח בּיִר בְּעִרְטִּח בּיִי בְּעִרְטָּח בּיִי בְּעִרְטִּח בּיִי בְּעִרְטִּח בּיִי בְּעִרְטִּח בּיִי בְּעִרְטִּח בּיִי בְּעִרְטִּח בּיִי בְּעִרְטִּח בּיִי בְּעִרְטָּח בּיִי בְּעִרְטָּח בּיִי בְּעִרְטָּח בּיִי בְּעִרְטִּח בּיִי בְּעִרְטָּח בּיִּים בּערְטָּים בּיִי בְּערְטָּח בּיִים בּייִים בּערְטָּר בּיִי בְּערְטָּים בּייִים בּיִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּיים בּייִּים בּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּייבְיים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייבְיים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייים בְייים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייבְייים בְּייִים בְּייבְייבְיי בְּיי

תרבים און, ערבים און, ערבים און, ערבים און, ערבים בא המחת (ערבים באר. 7.3, (comme) un monceau de froment; און אינים און אינים אינים

קים מון m. Espèce d'arbre: יְפִרמוֹן Gen. 30.37, et (des branches) de platane, ou: de châtaignier. Pl.: יְבִּרְמִיִּם Ez. 31.8, et les platanes, ou: les châtaigniers.

וא ח. pr. m. Eran, fils de Southalah, nom patron. פֵּרָנִי, Nomb. 26. 36. הוא (ע. ביני).

ערעור (v. ארוצר *n. pr.*).

ערְעָר adj. Abandonné, isolé: חָפֵּרְפָּר Ps. 102. 18, la prière du malheurcux, ou de l'exilé; בְּבֶרְבָּר בְּבֶרְבָּר לָּבְרָבָּר 17. 6, comme un arbre solitaire, isolé; selon d'autres: comme la bruyère dans une lande.

ערער יוערער, (v. ברוצר, (v. ברוצר, n. pr.).

I אָבר (v. אָבר) Distiller, couler: אַבר (יבְעָה אַבר) Deut. 33. 28, ses cieux mêmes distilleront la rosée; יַבְּירֹם peut. 32. 2, que mon enseignement coule comme la pluie.

קדְּ בְּעֹרָת אִיבִיף M. Nuque, dos: יַדְּהְ בְּעֹרָת אִיבִיף Gen. 49.8, ta main sera sur la nuque de tes ennemis; עֵּרְשׁ Lév. 5.8, la nuque, le cou (de l'oiseau); בְּיִשׁ בְּיִים בְּיִבְּיִם בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִים בַּעִים בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בַּעִים בַּעִים בַּעִים בַּעִּים בַּעִּים בַּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעַיבּע בַּעִים בּעַיבּע בַּעַים בּעַיבּע בַּעַים בּעַיבּע בַּעַים בַּע בַּעִּים בּעַים בּעַבּע בַּעַבּע בַּעַים בּעַּע בַּע בַּעַם בּעַבּע בַּעַבּע בַּעבּע בַּעב בּעבּע בַּעבּע בּעבָּע בַּעבּע בַּעב בּעבָּע בַּעבּע בַּעב בּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּעב בַּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בּעבּע בּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בּעבּב בּעבּע בּעבּעב בּעבּע בַּעבּע בּעבּע בּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בּעבּע בּעבּע בַּעבּע בַּעבּע בּעבּעב בּעבּבּע בַּעבּעב

le dos, ont fui, devant moi; מֵּרִיםְּט אֵלֵּר ils m'ont tourné le dos, et non le visage; שֹּרֶת לְאֹ מָנִים עֹרֶת יְמְט לִמְנֵי לִמְנֵי לִמְנֵי לִמְנֵי לִמְנֵי לִמְנֵי לִמְנֵי לִמְנֵי לִמְנֵי Jos.7.12, ils tourneront le dos, ils fuiront, devant leurs ennemis; יְמַבְּן vers. 8, Israel a tourné le dos (devant ses ennemis).

אָרָפָּה n. pr. f. Orpah, belle-sœur de Ruth, Ruth, 1. 4.

אָלָּדְּעָּרָשָּׁר. Brouillard, obscurité: בָּלּ-דְּעָרָשָּל Exod. 20. 18, vers l'obscurité.

עריץ (fut. יבִיץ אָרָץ) 1° Estrayer, frapper: ls. 2. 19, quand il se lèvera pour estrayer, frapper, la terre; אילַר פּרְיּבּיגֹי אַלָּרְץ Is. 47. 12, peut-être que tu pourras estrayer, terrisier (l'ennemi); שִּלֵּר בִּבְּּר בִּבְּר בְּבְּר בִּבְּר בְּבִּר בְּבְּר בִּבְּר בְּבְּר בְּבִּר בְּבְּר בְּבִּר בְּבְּר בְּבִר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְבִּר בְּבְּר בְּבְּר בְבִּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְבִּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבִיר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבִיר בְּבְּר בְּבְּר בְּבִיר בְּבְּר בְּבְּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בִיּב בּר בּבּר בבּבּר בּבּר בבּבר בּבּר בּבּר בּב

Niph. Etre redoutable : אַל נַעָּרֶץ Ps. 89. 8, Dieu est redoutable, terrible.

Hiph. 1° Effrayer: קורא מַצְרִיבְּכָּם Is. 8. 13, que lui seul vous inspire de la terreur; selon d'autres: il vous rendra terribles, forts. — 2° Craindre, vénérer: נְאָרִיבְּיבִּי Is. 8. 12, ne craignez pas; וְאָרִי יִשְׂרָאֵל יִצְרִיצוּן Is. 29. 23, ils redouteront, vénéreront, le Dieu d'Israel.

ערק Fuir: הְּעִּרְקִים צְּיָח Job 30.3, qui fuient dans des lieux arides.

ን? ሂ Les Arkiens, habitants de la ville d'Arka en Syrie, Gen. 10. 16.

עְלְיִקִים m. plur. Nerfs, arteres: יְשְׁכְבִּין Job. 30. 17, mes nerfs, ou mes artères, n'ont pas de repos, sont toujours agités; selon d'autres: ceux qui me poursuivent ne se couchent pas (v. בַּיֵּבְיּ

ערר (v. II پرהו et פֶּרָה) Se dépouiller, se mettre à nu : קשׁטָּח וְשֹׁרָה Is. 32. 11 (impér. ou infinit.), ôtez vos habits et mettez-vous à nu.

Po. Renverser : שֹרְרוּ אַרְמְּטֹהֶדּיָת Is. 23. 13, ils ont renversé ses palais.

Pil. פַּרְפֵּר Hithp. Etre renverse, detruit: עַרְפֵּר הְחַבְּרְשֵׁר Jer. 51. 58, (les murs de Babylone) seront renverses, detruits. Toutes ces formes peuvent aussi être de la racine אַרּר.

אַרָשׁ f. (avec suff. פַּרְשֵׂנּי, pl. אָרָשׁ). Lit: פַּרְשׁוֹר בֶּרְשׁוֹר Deut. 3. 11, son lit qui est un lit de fer; פָּרָשׁ דְּיָרָ Ps. 41. 4, lit de douleur.

עָשֶׁר m. (avec suff. בְּשֶׁבֶּה, pl. אַנְּשְּׁבָּה, Perbe: לְנִיבְּהָ בְּשֶׂרָהְ Deut. 11. 15, je ferai croître l'herbe dans ton champ; פְּשְׁבֵּה מְשְׁבֵּה Prov. 27. 25, les herbes des montagnes.

עשְׁכָא יְעַשְׂב chald. Herbe : יְנִשְּׁבְּא סחוריון יַאְּכְל Dan. 4. 30, il mangea l'herbe comme les bœuís.

עשה (fut. רַיַּבְשׁם, apoc. רַיַּבְשׁם) 1° Faire, agir, travailler : לַצַשׁוֹת טוֹבַח אוֹ רָצָח Nomb. 24. 13, pour faire du bien ou du mal; בַאַמְנַח הַם לְּשִׂים II Rois 12.16, ils agissaient fidèlement; לִלְשֵׁר הַוּבְּלָאבָה meme verset, aux ouvriers; וְצָטִירָּוּ־נָא למודי הסר Gen. 40. 14, et rends-moi un bon office; אַר אַשֶּׁר־עַשְׂחָדו עִמּוֹ Ruth 2. 19, celui chez lequel elle avait travaillé. Avec > Faire pour ou contre מתר אַכְּשָּׁה גַּם־אַנְכִי לְבִיתר : Gen. 30. 30, quand ferai-je aussi quelque בחד האת בשרת לני ? chose pour ma maison Exod. 14. 11, que nous as-tu fait? בה יצטורילה : Formule d'imprécation ו אַלְחִים וְכֹח יוֹסִים I Sam. 3. 17, que Dieu agisse ainsi envers toi, et qu'il y ajoute ainsi, c.-a-d. qu'il te traite avec la dernière rigueur.

Faire, fabriquer, former, creer, produire: לְגִיר בְּּוֹר לְגִיר בְּרִוֹל Gen. 12.2, je te ferai devenir une grande nation; וְלֵּצְשׁׁוֹח וְלַבְּשׁׁׁוֹח I Sam.8.12, pour fabriquer ses instruments de guerre; בָּלִר בָּלֶרוּ בְּשָׁח בְּיִשׁׁה Exod. 38.3, il fit tous ses ustensiles d'airain; mais: הַּלְּיִר בָּעַשְׁׁי בְּשָׁרוּ בִּעַשׁׁׁר בִּישְׁרוּ בַּעַשׁׁר בִּעַשׁׁר בּישׁׁרוּ Exod. 27.3, pour tous tes ustensiles

tu emploieras l'airain; ישָּלְּהְיִי אָּדְּיִישְׁיֵּיִי Exod. 20. 11, (en six jours) l'Éternel a fait le ciel et la terre; אָדּי בְּשִׁיִּי בְּשִׁי בַּשִּׁי בַּעִּי בְּשִׁי בַּעְּי בְּעִי בְּעָשׁוּ Deut.32.6, il t'a créé; ישָּי בְּעִי בְּעָשׁי בַּעְי בַּעְי בְּעָי בְּעָ בְּעָ בְּעָּ בְּעָר בְּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָבְי בַּעָּי בְּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בְּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָּי בְּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָּים בּעָבְי בַּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָּים בְּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָּים בּעַבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בְּעָבְּי בַּעָּיוֹי בַּעְבָּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בַּעָבְּי בַּעָבְּי בַּעָּיוֹים בְּעַבְּיוּ בַּעְבָּי בְּעַבְּי בַּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בַּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְיי בַּעְבְּי בְּעִי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְּעִי בְּעָבְי בְּעִבְּי בְעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעבְּי בְּעבְּיבְי בְּעבְּיי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּיי בְּעבְּיי בְּעבְּיי בְּעָבְיי בְּער בְּעבְּיי בְּעבְיי בְּעבְּיי בְּעבְּיי בְיי בְּעַבְיי בְּעבְיי בְּעַבְיי בְּעוּ בְּעבְיי בְיבְּיבְיי בְּעבְיי בְּעַבְּיי בְּעַבְיי בְּעַבְּיוּ בְעבְיוּ בְעבְיוּ בְעבְּיוּ בְּעבְיוּבְיבְיי בְעַבְיוּ בְּעבְיוּבְיבְיוּ בְעבְיוּבְיבְיי בְיבְייוּ בְיבְייוּ בְעבְיוּבְיבְיוּ בְעבְיוּבְיבְיוּ בְעבְיוּבְיב

Apprêter, préparer, arranger, soigner: וּבֶרְ־חַבָּקר אֲטָּור נְעָשָׁה Gen. 18. 8, le veau qu'il avait apprêté ; דַּוֹמֵשׁ צֹאַן עַשׂוּיוֹת I Sam. 25. 18, et cinq brebis tout apprétées; וְצַשְּׁהָח אַת־צִּמָּרְנֵיהָן Deut. **21. 12,** elle arrangera, coupera, ses ongles; selon d'autres (sens opposé): elle laissera pousser ses ongles; וַנְּם־צָּדֶרַה לֹאַ־עַשׂוּ בתם Exod. 12. 39, ils ne s'étaient apprêté aucune provision; יָלֹאַ־עֲטֵּוֹח רֶגָלֵיוּי ו לא בעשרו שממו II Sam. 19. 25, il n'avait point soigné, ou lavé, ses pieds, ni fait sa barbe. D'un sacrifice : Offrir, consacrer: ומר חַטָּאַר מַצְטָּח לַיוֹם Exod. 29. 36, tu offriras tous les jours un taureau d'expiation; מַלֵּשָׁה עוֹלָה Ez.46.13, tu l'offriras en holocauste; וְזָרֶב עָשׂוּ לַבָּעַל Osée 2. 10, et l'or qu'ils ont offert à Baal; וַצְשִׂינּה לַרֵי אַלֹּדֵיה Exod. 10. 25, et nous (les) offrirons à l'Éternel notre Dieu; עיריי למים לחם II Rois 17. 32, ils offraient des sacrifices pour eux.

Etablir, instituer: וַיַּצָּשׁ בֹּיְוּנִים I Rois

12.31, il établit des prêtres; אַטָּר עָטָרו ייין ואָר אָיַר I Sam. 12. 6, (Dieu) qui a institué Moise et Aaron; irik-p עמוי לְבֶרת הַעְּבֶּלָא Jér. 37. 15, car c'est lui qu'ils avaient établi chef de la prison; ou, se rapportant à ma : ils avaient fait de sa maison une prison.

Accomplir, executer, pratiquer, observer: צטח נַבַטָּח אַת־נְרֶרֵיני Jér. 44. 25, nous accomplirons nos vœux; לשֶׁרוֹ רְבֵרוֹ Ps. 148. 8, qui exécute sa parole, son ordre; וְתִצְלִיתַ וְעֲשֵׁח Dan. 8. 24, il prospérera et il exécutera (ses projets); בעשיתם אַר־חִּקֹנְדּי Lévit. 25. 18, vous ob-פוריל לעשות השפח ; serverez mes lois Nomb. 9. 13, s'il s'abstient de faire la Paque; שַּׁמָּה וְשָׁהַ אֹל Gen. 18. 25, (celui qui juge toute la terre) ne fera-t-il pas justice? ביריבעמה הי הין עני Ps. 140. 13, que l'Éternel défend le droit, la cause de l'affligé.

ניבעים בשל Eccl. 6. 12, (ses jours) qu'il emploie, qu'il laisse passer comme l'ombre; ולעשות שוב בחייו Eccl. 3. 12, de gouter le bonheur, ou de faire le bien, pendant sa vie; מַּחר אוֹם Eccl. 2. 2, de quoi sert-elle? אַינֶם יוֹדְעָים לֶצָשׁוֹת Eccl. 4. 17, ils ne savent point réparer le mal; selon d'autres : ils ne connaissent pas le mal qu'ils font, ou: ils ne savent faire que le mal.

-Rituel, les commande בְּעָּלֵּה עַּשָּׂה 'Rituel, les commande

ments positifs.

2º Presser : בַּצְשׁוֹת מִנִּצְרֵיִם הַהַּיִּךְ Ez. 23.21, lorsqu'on pressait tes mamelles des (ton sejour) en Egypte; הַּנְנֶּר עֹׁלֵשׁה אַר־כָּל־בְּעַנֵיְהָ Soph. 3. 19, je reprimerai, ou détruirai, tous ceux qui t'auront affligée, ou : j'agirai contre tous ceux, etc.

Niph. העשים Étre fait, être exécuté; se faire, arriver, s'accomplir : נֵצֶשְׁתַּחַה אַבָּח הַאּאַד Néh. 6. 16, que cet ouvrage avait été fait; בי לא־נַכְשִׂיְחוּ עַצָּחוּ II Sam. 17.23, que son conseil n'avait pas été exécuté; מֹלא־רַיָּטָהוֹ כֵן בִּמְקוֹמֵמּ Gen. 29. 26, cela ne se fait pas ainsi, ce n'est pas d'usage dans notre endroit; בַּעָטִים אַטָּר לאַריַכְשׂוּ Gen. 20. 9, des actions qui ne doivent pas se faire; לְרֶעָהוּ ים ביולעטרו לו Exod. 2. 4, pour savoir ce qui lui arriverait; יַשׁיּשׁרוֹ-אָרֶץ ls. 26. 18, (la promesse) du salut ne s'est pas encore accomplie sur la terre (v. une autre explication a רְיַשׁרְצָּה, page 266); ואַטר דַיַרָּח נַכְּטָח לִיוֹם אָחָר Néh. 5. 18, et ce qui fut apprêté pour un jour.

Pi. (v. Kal 2º) Presser, fouler: מים עשור ביני ברורלייחן Ez. 23. 3, la ils ont

pressé leur sein virginal.

Pou. Etre formé : אַשַּׁר־עָשֵּׂירָזי בָּפֶּתָר Ps. 139. 15, lorsque j'ai été formé dans un lieu secret.

עשָׂהאֵל (que Dieu a créé) n. pr. m. 1º II Sam. 2. 18. — 2º II Chr. 17. 8.

עשו (homme fait ou velu) n. pr. m. Esaŭ, fils d'Isaac, frère de Jacob, Gen. 25. 25; בְּיַר עַטָּוֹי Deut. 2. 4, בָּיַר־עַטָּוֹי Obad. 18, et my seul, Jér. 49.8, la famille, les descendants, d'Esaŭ (v. בי אום).

עשור (v. עשור). 1° Un temps de dix mois : יָמִים אוֹ עַשׂוֹר Gen. 24. 55, un an ou dix mois. - 2º Le dernier jour d'une décade : בַּעַשׂר לַרוֹרָשׁ Exod. 12. 3, au dixième jour de ce mois.— 3º Un instrument de musique à dix cordes : עלר־עשור Ps. 92. 4, sur l'instrument à dix cordes; plus complét.: ר בּנַבַל עַשוֹר Ps. 33. 2, sur la lyre à dix cordes.

עשיאל, (Dieu l'a créé) n. pr. m. I Chr. 4. 35.

ושע, (meme signification) n. pr. m. 1° II Rois 22.12.—2° Plusieurs autres. I Chr.

עשירי m. Nombre ordinal, le dixiè me: תַּבְשִׁירִי יִחְיָה Lévit. 27. 32, le dixième sera consacré (à Dieu); בַּעַשְׂרָדי בית לְחֹדֵשׁ Ez. 33. 21, au cinquième jour du dixième mois.

גשׁירִית. f. 1º Nombre ordinal , la dixième : בְּשֵׁנָה הַעֲשֶׂרָית Ez. 29. 1, la dixième année. — 2º Une dixième part: בְּשִׂרִית תְאֵיקת Exod. 16. 36, la dixième partie d'un éphah.

עשיריה, f. La dixième partie : ועשיריה Is. 6. 13, il en restera encore une dixieme partie; selon d'autres: encore dix (rois) y viendront.

PFU Kal inusité. Hithp. Se disputer, contestér: בי ויִרְיַנְשִׁלְּיִּגְּיִם Gen. 26. 20., parce qu'ils s'étaient disputés, qu'ils avaient contesté, avec lui.

PUX (dispute, contestation) n. pr. d'un puits près de Guerar, Gen. 26.20.

י אָשֶׁר m. (f. אַקּשֹרָם). Dix, seulement dans les nombres composés depuis 11 jusqu'à 19: אַרְבָּטֶּר m., onze; אַרְבָּטֶּר f., onze; אַרְבָּטָר f., seize.

עשׁר, chald. f. (ה: עַּשְּׂרָת). Dix , Dan. 7. 7, 24.

עשׁר Lever la dime, dimer : צֹאוּנְכָם I Sam. 8. 17, il prendra la dime de vos troupeaux.

Pi. Donner la dime : עַשֵּׁר אֲעִפּוֹרָנוּ לָּךְ:

Gen. 28. 22, je t'en donnerai la dime;

Deut. 14. 22, tu donneras la dime de tous les produits de ce que tu auras semé;

Néh. 10. 38, et les lévites donnaient la dime à leur tour; selon d'autres: car eux (les lévites) recevaient la dime.

Hiph.: בּוֹלְינִים Deut. 26. 12, lorsque tu auras acheve de donner la dime (pour בַּלְינִים (לְּדִוֹלְשֵׁר Néh. 10.39 (pour גְּבִילְיבָם), lorsque les lévites donneront la dime (de la dime).

עְּשָׁרָת (v. אָשְׁרֵה).

עַשְּׂרָה (ע. עַשְּׂרָה).

עשרון m. (plur. קטרונים). Dixième partie d'un épha, mesure de capacité:

רְּנְשְּׁרוֹן סֹלְּח Lévit. 14. 21, un dixième (d'épha) de fleur de farine.

סע מיירם אָלוּרָת 1° Vingt, le subst. au sing. ou au plur.: בְּשִּׁרִים שָּׁבָּת Sen. 31. 38, vingt ans; בְּשִּׂרִים שְּׁבָּלִים Lév. 27. 5, vingt sicles.— 2° (ordinal) Le vingtième: בְּשִּיִּרִם מְּחַיָּרָם Nomb. 10. 11, le vingtième jour du mois.

ריץ chald. Vingt, Dan. 6. 2.

I שְׁעָ m. Ver, teigne, artison: בְּבָבֶּר Job 13. 28, comme un vête-ment que la teigne a dévoré.

II שׁצְׁעָ m. Nom d'une constellation, l'Ourse: עָשֶׁה עָשׁ Job 9. 9, qui a créé l'Ourse.

Piwy m. (rac. מָשֶׁלָּשׁ). Oppresseur: אָשׁיּוֹע Jér. 22. 3, de la main de l'oppresseur.

ביל הוע אוי. pl. Oppressions, violences, injustices: בְּלְיבְּים בְּקרְבָּה Amos 3. 9, et les oppressions (qu'on exerce) dans son sein; בְּלִידְנָשְׁיִם בְּעָשִׁים בַּעִּים בַּעִּים בַּעַים בַּעַים בּעַרָּבָּא בַּעָשִׁים בּעַרָּבָּא בַּעָשִּׁים בּעַרָּא בַּעָשִּׁים בּעַרָּא בַּעַשְּׁים בּעַרָּא בּעַרָּא בּעַיִּים בּעַרָּא בּערָא בּערָּא בּעריים בּערָא בּעריים בעריים בעריים בּעריים בעריים בע

רוש אין . (rac. מְּיִלְּי (rac. מְּיִלְּי (rac. מְיִלְּי (rac. מְיִלְּי (rac. מַרְיָל לְּשׁׁרְוּ Ez. 27. 19, du fer poli, ou de l'acier.

ת אָשְׁנָת n. pr. m. I Chr. 7. 33.

עָשִׁיר וְרָשׁ: m. Riche, le riche: עָשִׁיר וְרָשׁ: Prov. 22. 2, le riche et le pauvre; אַשִּׁירֵי עָם Ps. 45. 13, les plus riches du peuple; בַשִּׁמֵל בַשִׁב Eccl. 10. 6, et que les riches, c.-à-d. les nobles, les gens dignes de considération, sont assis en bas.

רְבִּעְשׁׁנִי (fut. בְּיִבְשׁׁרָ / Fumer, être en fumée: מְבֹּעִי בְּשׁׁרָ בְּעֹּרׁ Ps. 18, le mont de Sinaï était tout en fumée; אַבְּיבּי בְּיבַעִּי בְּשִׁרְ בְּעֹּרִ רִּבְּעָּרְ Ps. 144.5, elles (les montagnes) fumeront, seront embrasées. Au fig., de la colère: בְּיבִיבְי בְּעַבְּיבְ Deut. 29.19, la colère de l'Éternel s'allumera; בְּיִבְּעָרְ בַּעְּבְיבִי Ps. 80.5, jusqu'à quand (ta colère fumera-t-elle), seras-tu irrité, contre la prière de ton peuple?

ر برنجان (const. برنجان et الباغ). Fumée : برنجان Exod. 19. 18, comme la

fumée d'une fournaise; אינדר פּנְּשֶׁרְ קְּיִבְּידר Jos. 8. 20, la fumée de la ville; au fig.: יום אַנָּדְן בְּאַבּוּן בְאַבּוּן בְּאַבּוּן בְּאַבּוּן בְּאַבּוּן בְּאַבּוּן בְּאַבּוּן בְּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּין בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּיוּן בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַרוּ בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּוּן בּאַבּיוּן בּאַבּיוּן בּאַרוּ בּאַבּיוּן בּאַרוּ בּאַבּיוּ בּיוּבּיוּ בּיוּבּיוּ בּיוּבּין בּיּבּין בּיוּבּין בּיבּין בּאַר בּאַבּיוּ בּיוּבּיוּ בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּיוּ בּיוּבּיוּ בּיוּבּין בּיּבּין בּיִבּין בּיּבּין בּיבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּר בּיבּיוּן בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּין בּיוּבּיוּ בּיוּבּין בּיבּין בּיוּבּיוּן בּיבּין בּיוּבּיין בּיבּין בּיבּין בּיבּיוּין בּיבּיין בּייוּין בּיבּיין בּייבּיין בּיבּין בּיבּיין בּיבּיין בּיבּייוּיף

『빗 n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 42.

נְאָז־ וְּיָנֶר עָשֵׁן . m. Fumant : וְאָז־ וְיָנֶר עָשֵׁן Exod. 20. 18, et la montagne fumante; Is. 7. 4, de tisons fumants.

עשׁק (fut. אַשׁקַי) 1º Opprimer, maltraiter, fouler: עשׁק הַל חָרָם לשׁרוּצ Prov. 14. 31, celui qui opprime le pauvre blasphème son créateur; לאֹר דָוּנִידָן אָדָם לעשקם Ps. 105. 14, il ne permit à personne de les opprimer; יָאָר־נְיִר עָשֶׁקְתָּר I Sam. 12. 3, contre qui ai-je usé de violence? ou, sens 2º: à qui ai-je extorqué (de l'argent)? בַּלֹּיחַנִּר לְעִשָּׁקַר Ps. 119. 121, ne m'abandonne pas à ceux qui veulent m'opprimer. Part. pass. ou adj.: אָרָם נָשָׁק בְּדַם־נָפֵשׁ Prov. 28. 17, sens actif, un homme qui aurait attenté à la vie de quelqu'un, un meurtrier, ou, צְשָׁק : pousse par sa passion à commettre un meurire; דָּמְעַת הַעַּשְׁקִים Eccl. 4. 1, les larmes des opprimés. 2º Faire tort, tromper, frustrer, frauder: לא־חַצְשׁק אַת־רֵצָק Lévit. 19. 13, tu ne tromperas pas ton prochain, tu ne lui enlèveras rien par fraude; אַבעשָׁקַר שבר-שוביר Mal. 3. 5, et contre ceux qui retiennent le salaire du mercenaire; יביחו Mich. 2. 2, et ils oppriment l'homme et lui prennent sa maison (par fraude); קון רַכְּשׁׁק נָהַוּר Job 40.23, il absorbera un fleuve (sans se hater), ou : qu'un fleuve déborde avec violence (il ne se sauvera pas).

Pou. part.: npwynn Is. 23.12, celle à qui il sera fait violence, qui sera opprimée.

Pψ义 n. pr. m. I Chr. 8. 39.

עשק m. 1° Oppression, violence, action de faire tort: אַרָּטָּק פּנָי מַעּשָׁק Ps.

קיקרישׁי f. Oppression, violence: אַשְּקָרוּשִׂי Is.38.14, la violence (s'exerce) contre moi, ou : je suis (accablé) de souffrance; selon d'autres, impératif de pwɔ: ôte-moi (ma maladie, ma souffrance).

עָשֵׁר (fut. יְנְעֵשׁר) Étre riche, devenir riche: אַך עָשִׁרְפִּר Osée 12. 9, je suis devenu riche.

Hithp. Faire semblant d'être riche: ביו בין בל Prov. 13. 7, tel se fait riche, veut passer pour riche, qui n'a rien du tout.

עשֶׁר m. Richesse : עשֶׁר נְּרוֹל I Sam. 17. 25, une grande richesse.

אַשֵּׁעֵּע Étre usé: יְבַּצְבֵּי דְּשֵׁשׁיּן Ps. 31.11, mes os sont consumés, usés; שְּׁשֶּׁשׁ פֵּירָיּ Ps. 6.8, mon æil est obscurci, ou fondu de chagrin.

רשׁטֵע Etre poli, être resplendissant: אָשְׁיִשְּׁ שְׁמְיֵּטְ לַבְּיִר אַ Jer. 5. 28, ils sont devenus gras, ils sont resplendissants.

Hithp. (v. אילי chald.). Penser, se souvenir: אילי יִהְצַשָּׁשׁת הָאָאלֹדִים לָּפּי Jon.

1. 6, peut-être que Dieu se souviendra de nous, ou : aura pitié de nous.

אַלְּיִת chald: Penser, songer: בְּבֶּלְבָּא Dan. 6. 4, le roi pensait (à l'établir sur tout le royaume).

ריי לי הייי (Cant. 5. 14, comme l'ivoire bien poli; selon d'autres: comme un objet d'ivoire ingénieusement travaillé (v. אייי (Vithp.)).

לְצִשְׁחוֹת Densée: לְצִשְׁחוֹת f. Pensée: לְצִשְׁחוֹת קיביע Job 12. 5, dans la pensée de l'homme heureux.

אָבְרוּ נֶשְׁתּוֹנְתִּיר: Pensées : אָבְרוּ נֶשְׁתּוֹנִתּי Ps. 146. 4, ses pensées, ses desseins, périssent.

les portées, l'accroissement, du bétail: יְצִישְׁקְרוֹת צֹאַקָּר Deut. 7. 13, et les portées de ton menu bétail.

אַלְּקְרְּוֹת n. pr. Astharoth, ville dans Basan, Deut. 1.4, appartenant depuis a la tribu de Manassé, Jos. 13. 31; appelée aussi עַלְּיִרָּיִם Gen. 14.5; בּיִּדְיִם I Chr. 11. 44, d'Astharoth.

d'une époque à l'autre (d'une semaine jusqu'a l'autre); מַנָּח עַר־עַח Ez. 4. 10, 11, d'un temps à un temps, c.-à-d. d'un jour à l'autre. Avec les prépos. בער הורא : ל , כ ,ב Deut. 1.9, en ce temps-la; מְבֶל־מֵח Ps. 10. 5, en tout temps; פעה מְנְחַה־עָרֵב Dan. 9. 21, au temps, a l'heure, de l'oblation du soir: קצח חיים, Gen. 18. 10, quand ce temps reviendra, c.-à-d. dans une année (v. à קיר, page 177); מַנֶּיה מְּחָר Exod. 9. 18. demain, à cette même heure; כצרו יאמר ארבקב Nomb. 23. 23, comme ou des maintenant, il sera dit à Jacob; ou, rega: en son temps, en temps convenable: לעה ערב Gen. 8. 11, sur le soir.

signifie aussi le temps fixé de la vie, destinée, fatalité : לַּמָּה הַבּירה בְּלֹא עָתָּקּה Eccl. 7. 17, pourquoi mourrais-tu avant ton temps? אַשַׁר־קַּמָּטוּ וָלֹאִרשֵׁת Job 22. 16, qui ont été retranchés, emportés, avant leur temps ; במ לא-מדע יואָדָם אַר־יָנהוֹ Eccl. 9. 12, l'homme ne connaît même pas son temps, sa desti-חפֹפ; אַחָא נְבוֹא נְקרוֹב לָבוֹא נִקּח Is. 13. 22, (son temps) sa fin approche; פר באריטרואָרצו Jér. 27.7, jusqu'à ce que viendra le temps de son pays; וְיִינִי עַחַם לְעוֹלָם Ps. 81. 16, leur bonheur eut toujours dure; במיח עמים Neh. 9. 28, en divers temps, souvent; יִּדְעֵּר חֲעָהִים Esth. 1.13, qui connaissent les temps, les événements des temps, l'histoire; בְּיֵהָ נָהוֹתִי Ps. 31. 16, mes destinées sont en ta main; אַמוּנָה יפָּוּק Is. 33. 6, la fermeté, la stabilité, de ta destinée ; רַוּצָּמִים אֲשָׁר עברו עליד I Ch. 29. 30, et les événements qui ont passé sur lui.

רְצְּקְ חֵצְית. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

אַכוּר Kal inusité. Pi. Préparer, disposer: יְבַּאָרָה בַּשְּרָה לַהְּי Prov. 24. 27, et dispose, prépare-le (ton ouvrage), dans, ou pour, ton champ, soigne bien ton champ.

Hithp. Étre disposé, être destiné: אַנָּדְיּה לְנַמְּרִם Job. 15. 28, qui sont destinées à devenir des monceaux de pierres.

עְרָיָה n. pr. m. Neh. 11. 4.

ערָה (de ry temps) Adv. de temps. A présent, maintenant : מַעַבַּוּה וְעַר־עוֹלָם Is. 9. 6, des maintenant et à jamais; עריעקשי Gen. 32. 5, jusqu'à maintenant; ו עמה מוא כָּחָבָה Is. 30. 8, va donc maintenant, et écris-le, etc.; וְעַתֵּהוֹ דֵּוֹנְהַלְּעַרִי יר עליהד Is. 36. 10, et maintenant, estce donc sans la volonté de Dieu que je suis monté (contre ce pays)? אחרו עמרו ברוך בי Gen. 26. 29, tu es maintenant, ou : certes, tu es, un homme béni de Dieu ; עַהַּה אָסָּמָה יוֹם־אָּדָוּר I Sam. **27**. 1. certes, je périrai un de ces jours (par la main de Saül). — Souvent וְעָהַוּה Et maintenant, les choses étant ainsi, c'est pourquoi : וְעַהָּת אָרוּר אָרוּר (Gen. 4. 10, c'est maintenant donc (c'est pourquoi). sois maudit; וְצַהַּח כָּבָשֵּׁר אֲחֵינוּ בְּשֶׁרֵנוּ Néh. 5. 5, et pourtant notre chair est comme la chair de nos frères; אמַן השוב השמלכה לבית-בוד I Rois 12. 26, maintenant, ou bientôt, la royauté reviendra à la maison de David; בר-צהות לָּעָפֶּר אֶּלְשׁמָּב Job 7. 21, bientôt j'irai dormir dans la poussière (dans la terre).

קל דְוּצְהַּיִים : m. plur. Boucs איני מיל מינים מו m. plur. Boucs ; au fig.: פֵל־בָּתּוּרֵי אָרָץ Is. 14. 9, les puissants, les princes de la terre.

עריי adj. (de רֵישֵי). Prêt, préparé, à une fonction: אינו פּרָיי Lévit. 16. 21, un homme prêt, préparé, à cette fonction; selon d'autres: qui aura cette fonction chaque année à la même époque.

עחיד, chald. Préparé, prêt: דון איתיכון בון איתיכון Dan. 3. 15, si vous êtes prêts.

אָתִיק m. adj. Beau, magnifique: וְלְמְכַּפֶּח צָּיִדִּיק Is. 23. 18, et pour un vétement magnifique (ou durable).

אירים בין בין Is. 28.9, ceux qu'on vient d'arracher de la mamelle (de sevrer).—
2° Vieux, ancien: יְחַרְּבָרִים עַתִּיקִם I Chr. 4. 22, et ces choses sont anciennes, connues depuis l'antiquité.

וְעַתִּיק chald. Vieux, ancien : וְצַחִּיק רּיִמִּין Dan. 7. 9, et l'ancien des jours, Dieu.

ግቦሂ, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda. I Sam. 30. 30.

עקלי n. pr. m. Esdr. 10. 28.

עַחַלְיָה n. pr. 1° m. I Chr. 8. 26.— 2° m. Esdr. 8.7. — 3° f. Athaliah, mère d'Ahaziah, reine de Juda, II Rois 11. 1, 3.

בות ארץ Kal inusité. Niph. Etre obscurci: נְצְהַם אָרָץ Is. 9. 18, le pays est obscurci; selon d'autres: est embrasé, en feu.

ערני n. pr. m. I Chr. 26.7.

לְרִיּמֵל n. pr. Athniel, fils de Kenaz, juge d'Israel, Jug. 3. 9.

רְעָתֵּת (fut. מְיַתְּת נְיִתְּתְ מִיתְּתְ לִיתְּתְ Job 14. 18, et le rocher est arraché de sa place.—2° Vieillir: קּתְּתְ בְּלִּיבּוֹרְרָי Ps. 6. 8, (mon œil) a vieilli à cause de tous mes ennemis; יְקְי Job 21.7,

(pourquoi les impies) vieillissent-ils? selon d'autres : ils s'endurcissent (v. פחפ).

קרָע m. Durete, arrogance, audace: אָרָם m. Durete, arrogance, audace: I Sam. 2. 3, que des paroles arrogantes, hautaines, (ne) sortent (plus) de votre bouche; ייביים עָּהָם Ps. 31.19, qui proferent des paroles dures, audacieuses, contre le juste.

קרט adj. Beau, brillant: דון עמן Prov. 8. 18, une fortune brillante, ou: des richesses durables (v. בְּינָבְּי אֶלִינְי 1 אַרִּי 2°).
בּינְבְּיִבְי אֶלִייִי 1 Prier, supplier: בִינְבָּי אֶלִייִ 1 Exod. 10. 18, il invoqua Dieu; בְינָבְי לַיִּר פָּיִר אֶל־אַר Gen. 25. 21, Isasc pria instamment l'Éternel; בּילִיי Job 33. 26, il priera Dieu.

Niph. Se laisser fléchir par des prières, exaucer: רַיַּטָּיָר לוּיִ Gen. 25. 21, l'Éternel fut fléchi par ses prières, l'exauça; לְנָשִׁה לָנְיִם Is. 19. 22, il sera fléchi par leurs prières, il les exaucera; בַּיִּבְּיִ וֹנִיִּעִי I Chr. 5. 20, il les exauça.

Hiph. Prier, implorer: יחשים אלידי Exod. 8. 25, j'invoquerai l'Éternel; למוד אַעמיר לְּךְּ Exod. 8. 5, pour quel temps prierai-je pour toi? יונימירה בּמִי Exod. 8. 24, priez pour moi.

II אַמְר Kal inusité. Niph. douteux : אַמָּר װִץ מִּיּבְּיִּאַ מִּיּבְּיִּאַ מִּיּבְּיִּאַ מִּיִּבְּיִּאַ מִּיִּבְּיִּאַ מִּיִּבְּיִּאַ מִּיִּבְּיִּאַ מִּיִּבְּיִּאַ מִּיִּבְּיִּאַ מִּיִּבְּיִּאַ מִּיִּבְּיִּאַ Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi sont fréquents, ou bruyants; selon d'autres : trompeurs.

אָרֶת n pr. Ether, ville de la tribu de Siméon, Jos. 19.7.

אַרְעָרָאָרָע (rac. II אָרָע). Abondance : אַרָּעָרָע אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַנִּים אַלִּים אַנִּים אַלִּים אַנִּים אַנְים אַנִּים אַנְים אַנִּים אַנְים אָנִים אָנִים אָנְים אָנִים אָנְים אָנְים אָנִים אָנְים אָנִים אָנְים אָנִים אָנְים אָנִים אָנִים אָנִים אָנִים אָנִים אָנִים אָנְים אָנִים אָנִים אָנְים אָנִים אָנִים אָנִים אָנִים אָנְים אָנִים אָנְים אָנְים אָנְים אָנִים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָנִים אָנְים אָּנְים אָנְים אָנְים אָּנְים אָּנְים אָּנְים אָּנְים אָנְים אָּנְים אָּנְים אָּים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָּנְים אָּים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָּים אָּים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָּיִים אָּיִים אָּים אָּיִים אָּים אָנְיים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָּים אָנִים אָנְים אָנְיים אָנִים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָּים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָנְים אָּים אָנִים אָּים אָנְים אָנְים אָנְים אָּים אָנִים אָּים אָנְים אָנְים אָנְים אָּים אָּים אָּים אָּים אָּים אָנִים אָּים אָנְים אָינְים אָינְים אָים אָּים אָּים אָּים אָיים אָּים אָּים אָינְים אָינְים אָים אָּים אָינְים אָינְים אָינְים אָינְים אָינְים אָינְים אָינְים אָיים אָּים אָינְים אָינְים אָנְים אָינְים אָינְים אָינְים אָינְים אָינְים אָינְים אָּים אָינְים אָּים אָינְים אָינְים אָּיוּים אָיים אָינְים אָינְים אָּים אָינְים אָינְים אָינְים אָינְים אָינְים

Ð

Pe, את dix-septième lettre de l'alphabet; comme chiffre, il signifie quatre-vingt; sa forme et son nom probablement de איש bouche; sa prononciation est double. B avec dages se prononce p, et b sans dages et א a la fin des mots toujours ph, f. Il se permute avec les autres labiales; exemples: אַזָּ פֿר אַיַּ שָׁ disperser, אַזְיָ בַּ et אַזָּ בַּ פַּר הַ sauver, etc.

NB adv. Ici: Ripa Job 38. 11, et ici (v. rip et ip).

Exemple unique. Hiph:: אָפִירְשׁרָּיִם Deut. 32. 26, j'ai dit: Je veux les disperser, extirper; selon les uns, de רְּשָׁי coin, côté: je veux les jeter vers tous les côtés; selon d'autres, de בְּשׁ colère: je déchargerai ma colère sur eux; selon d'autres, de בַּשׁר הַבּי coù sont-ils?

אָבּה f. (const. אַפָּאָר). 1° Côté : מַאַח הַים Jos. 18.14, le côté de la mer, de l'occident; ימאַר־נגָפָרו 15, et le côté du midi: בְּמִין Exod. 26. 20, du côté du nord. — 2º Contrée : אָשָׁה Jér. 48. 45, (la flamme dévore) le côté, la contrée, de Moab; selon d'autres : les forts, les chefs, de Moab; באָרָד מוֹאַב Nomb. 24. 17, les contrées, ou les chefs, de Moab. — 3° Angle, coin: নৃত্যু resp Lév. 19. 9, le coin de ton champ; מְּמָאֵה מְשֵׁה Amos 3.12, dans le coin du lit; פאר ראש Lev. 19. 27, (vous ne devez pas couper en rond) les coins de vos cheveux (au-dessus des oreilles où commencent les favoris); פאר זכקר 27, (tu ne dois pas raser) les coins de ta barbe; de là: קצוער מאָרן Jer. 9. 25, 25. 23, 49. 32, selon quelques-vns: les Arabes qui se coupeut les cheveux en rond, ou : qui se rasent entièrement la barbe; selon presque tous les commentateurs : les peuples qui demeurent aux coins extrêmes, les plus reculés.

지역 Kal inusité. Pi. 1º Orner, glorifier: לָּמָאֵר מְקוֹם מְקְרָּטָׁוּי Is. 60. 13, pour orner mon sanctuaire; וּבֵית הִפְאַרְהִי אַפָאַר 60.7, et je glorifierai (ou : je ferai qu'on glorifiera) la maison de ma majesté; פריםארה 60. 9, 55. 5, car (Dieu) t'a comble de gloire ; יַפַאַר עַנַיִּרם Ps. 149. 4, il glorifie les humbles par la victoire (en les sauvant).— 2º לא תַּמְאֵר אַדְרֵיךְה Deut. 24. 20, (quand tu auras secoué ton olivier) tu ne reviendras pas aux branches après (pour prendre les fruits qui y seront restés), de אירה; selon d'autres : tu ne le dépouilleras pas de son ornement (tu ne prendras pas tout, tu y laisseras quelques fruits).

Hithph. Etre glorifie, se glorifier: Is. 60. 21, 61. 3, pour être glorifie, pour en tirer de la gloire; לְּיִנְיְשָּׁעִלְּ אַלְּיִלְּאַלְ אַלְּיִלְּאַלְ אַלְּיִלְּאַלְ אַלְּיִלְּאַלְ אַלְּיִלְּאַלְ אַלְּיִלְּאַלְ אַלְּיִלְּאַלְ אַלְּיִלְּאַלְ אַלְּיִלְאַלְ אַלְּיִלְאַלְ אַלְּיִלְאַלְ אַלְּיִלְאַלְ אַלְּיִלְאַלְ אַלְּיִלְאַלְ אַלְ בַּיִּלְאַלְ אַלְ בַּיִּלְאַלְ אַלְ בַּיִּלְאַלְ אַלְ בַּיִּלְאַלְ אַלְ בַּיִּלְאַלְ אַלְ בַּיִּלְאַלְ אַלְ בַּיִבְּיִבְּעָלְ בַּלְ בַּיִּלְאַלְ בַּלְ בַּיִּלְאַלְ בַּלְ בַּיִּרָאָבַ בּאַר בּיִּלְיִּבְּעָּאַר בַּיִּלְיִבְּבָּעָּבְ בַּלְּיִבְּעָבְּבְּעָר בַּלְ בַּלְּבָּבְעָבְּעָבְ בַּלְ בַּעְרָאָבָב בּאַר בּיִּלְיִּבְּעָּאַר בּיִּלְיִּבְּעָּבְּעָר בַּלְּבְּעָבְיבְּעָּבְּעָר בַּלְּבְּעָבְיבְּעָבְּבְּעָר בִּלְּבָּעָר בִּיּבְּעָבְּער בּיִּבְּעָבְּער בּיִּבְּעָבְּער בּיִבְּעָבְּער בּיִבְּער בּיִבְּער בּיִּבְּער בּיִבְּער בּיִבְּער בּיִבְּער בּיִבְּער בּיִּבְּער בּיִבּער בּיבּער בּיבּע

15, la cognée se glorifie-t-elle contre celui qui s'en sert pour couper? לְּבִי יִמְרָאֵל Ug. 7. 2, de peur qu'Israel ne se glorifie, ne se vante, contre moi; בּבְי יִבְּיִלְּאַר עָבִי יִבְּירְאַל Exod. 8. 5, glorifie-toi contre moi, c.-a-d. du pouvoir que tu as sur moi, en me faisant faire ta volonté; selon d'autres: explique-toi envers moi, en me fixant le temps, quand tu veux que je prie.

קאֵרים m. (plur. פָּאֵרִים, const. פַּאַרֵים). Ornement, spec. de la tête: פאר מדות אפר Is.61.3, (pour leur donner) un ornement (une couronne) au lieu de la cendre; וּפָאַרֶכֶם עַל־רָאשׁיכֶם Ez. 24. 23, et (vous aurez) vos coiffures sur vos têtes; selon d'autres : vos fronteaux (v. היטשורה); פארר חמגבעה Exod.39.28, et פארר חמגבעה Ez. 44. 18, les tiares magnifiques, et les tiares de lin (que portaient les pretres); בַּחָתוֹן יְכַהֵוֹן פָּאֵר Is. 61. 10, comme un époux orne sa parure, ou sa couronne (v. בֶּדֵקוֹ, ou : qui se pare de sa couronne; דַוּפְאֵרִים Is. 3. 20, les coiffures, bonnets, ou couronnes, que portaient les femmes.

לאָרָה f. (une fois קּאָרָה plur. פֿאַרָה deux fois הֹאֹה , דמני ישָּאָן l'ornement de l'arbre, pour הָשָּאָר, דמני ישָּאָן; selon d'autres, rac. רְשָּאָר. Branche: הַשְּאָר הַבּערָה בַּבערָה בַּגר. 17. 6, et elle poussa, produisit, des branches (ou des rejetons); the הַבְּערָה is. 10. 33, il coupera cette branche par une force (ou par son bras) terrible (v. ישָרָאָר בַּערָבָּה Ez. 31. 8, (les platanes) n'égalaient point ses branches, n'avaient pas des branches comme lui.

קְּבָּאֵר m. (rac. מָּאֵר). Éclat: מְּבָּאַר Joel 2. 6 et Nah. 2. 11, (tous les visages) perdent leur éclat, beauté, c.-à-d. palissent de terreur; selon d'autres: ils deviennent ternes, noirs, comme (מָבִיר un pot (v. מְבַיְר Pi. 2°).

תְּאָרָן n. pr. d'une contrée inculte et montagneuse, entre l'Arabie Pétrée, la Palestine et le pays des Iduméens; Hab. 3. 3 et Deut. 33. 2, de la montagne de Paran;

Gen. 21. 21, dans le désert de Paran; אֵיל פָארָן 14. 6, la plaine de Paran.

אם בא. unique: הְּנְשֵׁח מַּוּיָה Cant. 2.13, (le figuier) adoucit, remplit d'arome, ses figues pas encore mûres (rac. אם נג ישנג).

m. Ce qui est gâté, fétide, impur : אָנְאָרְ בּצָּיל Ez. 4. 14, la chair impure, abominable; אינה אַנּאָר Lév. 19.7, (la chair d'une hostie pacifique devient le troisième jour) impure, abominable; אַרְלְיִם Is. 65. 4, le jus (de la chair) d'animaux immondes, impurs.

1º Rencontrer, arriver, venir à: ניפוער בו מַלְאַכֵּר אַלּדִוּים Gen. 32. 1, des anges de Dieu le rencontrèrent: תַּמְנְעוֹ־בּוֹ Nomb. 35. 19, s'il le rencontre, trouve; נימול בשוד Gen. 28. 11, il arriva à un certain lieu; avec l'accus.: פרד הופול שור Exod. 23. 4, si tu rencontres le bœuf (de ton ennemi); וּפַגַעָּתַ הַבֶּל נְבַאִים I Sam. 10. 5, tu rencontreras une troupe de prophètes. D'une contrée : וּפָגֵע בִּירִיהוֹי Jos. 16.7, (la frontière) vient jusqu'à Jéricho; וּבְאַשֵּׁר יְמָוְעוּך 17. 10, ils touchent, s'unissent, (a la frontière) d'Aser; בְּמַנֶע אַל־הַתַּחַל 19. 11, (la frontière) venait jusqu'au torrent. — 2° Se jeter sur, frapper, tuer : יִּמְלֵע מַבּלַחַנִים I Sam. 22. 18, et frappe, tue, les pretres; וּמָנַע־בָּנוּ Jug. 8. 21, (viens toi-même) et tuenous; avec l'accus.: פַר־יָפְגַּעֵנוּ בַּרֵּבֵר Exod. 5. 3, de peur qu'il ne nous frappe de la peste (ou de l'épée). — 3º Prier, insister dans sa demande auprès de quelqu'un : וָאַל־הִּפְנַע־בָּי Jér. 7. 16, et n'insiste pas dans tes prières auprès de moi; יִפֹּוּעוּ־נָא נְרֵי צְּבָאוֹת 27. 18, qu'ils prient le Dieu Zebaoth ; וּמָגְעוּ־לִּי בְּעֶמְרוֹן Gen. 23. 8, et priez, intercédez, pour moi, auprès d'Ephron; פַּנְלָּהָ אֱא־־שֵׂשׂ ולמה ברק Is. 64. 4, tu as rencontré, trouvé, qui se réjouissait, qui mettait sa joie, a pratiquer la justice (v. 1°); ou : tu as frappé, tué, etc., c.-à-d. les justes sont morts, ne sont plus (v. 2°);

ou: tu as exaucé la prière des justes; selon Gesenius: tu as frappé, c.-a-d. contracté, une alliance avec le juste (v. יבָרוֹ מְבִיח (עָבִית מְבִית (עָבִית מְבִית (עָבִית מְבִית (עָבִית מְבִית (עָבִית מְבִית (עַבִית מְבִית (עַבִית מְבִית (עַבִּית מְבִית (עַבְּית מְבִית (עַבְּית מְבִית (עַבְּית מְבִּית (עַבְּית מְבִּית (עַבְּית מְבִּית (עַבְּית מְבִית מְבִּית (עַבְּית מְבִּית (עַבְּית מְבִּית (עַבְּית מְבִּית (עַבְּית מְבִּית מְבִּית (עַבְּית מְבִּית מְבְּית מְבִּית מְבִּית מְבְּית מְּבְּית מְבְּית מְּבְּית מְבְּית מְּבְּית מְבְּית מְּבְּית מְּבְּית מְבְּית מְּבְּית מְּבְית מְּבְּית מְּבְּית מְּבְּית מְבְּית מְּבְּית מְּבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מְּבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מְּ

Hiph. Faire rencontrer, frapper, prier : וַיַר דִוֹפְגִּיע בּוֹ אַח צֵוֹן כְּלָטוּ Is. 53. 6, et Dieu le fit frapper pour la faute de nous tous, le chargea seul de nos péchés; selon d'autres: Dieu fut touché par lui, par ses prières, (pour pardonner) nos péchés à nous tous; וַיצָּר עַלֶּיתוּ קבּמְּגִּיבֶ Job. 36. 32, il lui commande (au soleil) par (la nuée) qui le rencontre, le couvre; selon d'autres; il commande à la nuée (de pleuvoir) par celui qui prie (accordant cette grace au: prières des hommes); אם־לא יִמְשַּׁנְעָתִי בְּוֹדְיֹבׁי אַת־רָּאֹיֵב Jer. 15.11, si je ne fais pas que l'ennemi te rencontre, si je ne jette pas, n'excite pas, l'ennemi contre toi (la nation); ou, parlant au prophète: si je ne ferai pas que l'ennemi lui-même te priera, te demandera grace ; הְּמָּנְעִי בַּמֵּלֶה Jer. 36. 25, ils ont supplie le roi (v. Kal 3°); יַלְםּשִׁינִים יָמָגִיע Is. 53. 12, et il prie, intercede, pour les violateurs de la loi; פִּר־אֵין בַּקּנִיעַ 59. 16, que personne n'intercède par ses prières.

שַּבְּע m. Ce qui arrive a un homme, occurrence, événement fortuit : בְּעַבְּע יִקְרָה אָח־בְּעָלָּה Eccl. 9. 11, car le temps et l'occurrence leur arrivent à tous, c.-à-d. tout dépend pour eux du temps et de l'événement, de la chance; I Rois 5. 18, une mauvaise rencontre.

לְצִיאֵל (sort de Dieu) n. pr. Pagiel, fils d'Ochran, chef de la tribu d'Aser, Nomb. 1. 13.

אָשֶׁר מְּנְרֵי מְצָבֹר las, être faible: אָשֶׁר מְּנְרִי מְצָבֹר I Sam. 30. 10, qui étaient trop las, trop faibles, pour passer (le torrent); אָשֶׁר מְּנְרִיּ־כָּלֶּכָּר 30. 21, qui étaient trop faibles pour suivre David; selon d'autres: qui refusaient, ne voulaient pas passer le torrent, ne voulaient pas suivre David.

Niph. Se rencontrer, aller au-devant l'un de l'autre : אָטָרְירָאָטָרוּ וְתְּאָנִיאַר וְתְּאָנִיאַר וּתְּאָנִיאַר (de l'autre (de Dieu) et la vérité (de la part des hommes) se sont rencontrées; אָנָיִיר וְרָנִישׁ וְתְּאָנִיאַר (Prov. 22. 2, le riche et le pauvre se sont rencontrés.

תְּבָּוֹדִי מְבָּרִי מִבְּרִי מִבְּרִי מִבְּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבִּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְבָּרִי בְּבָּרִי בְבָּרִי בְבָּרִי בְבָּרִי בְבָּרִי בְבָּרִי בְבָּרִי בְבָּרִי בְבָּרִי בְבִּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְבִּרִי בְבְּבִּיי בְבִּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרִי בְּבָּרִי בְבִּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבְּרִי בְבְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיי בְּבְּבְּרִי בְּבְּייִי בְּבְּייִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבִייִי בְּבִייִי בְּבִייִי בְּבִייִים בְּבִּייִ בְּבִייִים בְּבִּייִי בְּבְּיִיים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבְּיִיים בְּבִּייִים בְּבִייִים בְּבִּיים בּבְּייִים בְּבִיים בּבְּיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בּבְּיים בּבְּיים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּבְּיים בּבְּיי בְבְּיי בְבְּבִייים בְּבְּיי בְבְּייי בְבְּייי בְבְּייי בְבְּבִייי בְבְּייי בְבְּייי בְבְּייי בְּבְייבְיי בְבְּייי בְּבְּייי בְּבְייים בְּבְּיי בְּבְייי בְּבְייים בּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְבְּיי בְבְּייי בְבְּייי בְבְּייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְייי ב

livré de la maison des esclaves (de la servitude); אָרְיִדְּים אָרְבָּים Jér. 15. 21, et je te délivrerai de la main des hommes puissants, violents; יי יייי אָרִייִּים Ps. 34. 23, Dieu sauve l'ame de ses serviteurs; אָרִייִּים עַּבְּיִיי אַרִּיִּים עַּבְּיִיי וּוֹ אַרִייִּם עַּבְּיִיי וּוֹ אַרִּיִּם עַּבְּיִיי וּוֹ אַרִּיִּם עַּבְּיִי וּעַבְּיִי וּעַבְּיִי וּעַבְּיִי וּעַבְּיִי עַּבְּיִי עַּבְּיִי עַּבְּיִי עַּבְּיִי עַּבְּיִי עַּבְּיִי עַּבְּיִי עַּבְּיִי עַּבְּיִי עַבְּיִי עַּבְּיִי עַבְּיִי עַבְייִ עַבְּיִי עַבְּיי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְ

Hoph. infinitif: nappy Lév. 19. 20, et être racheté (v. Niph.).

פְרַהְאֵל (Dieu le sauve) n. pr. Pedahel, fils d'Amihud, chef de la tribu de Nephthali, Nomb. 34. 28.

קרוצור (le rocher, c.-à-d. Dieu, le sauve) n. pr. Pedazour, père de Gamliel, Nomb. 1. 10.

179 (délivrance) n. pr. m. Esdr. 2. 44.

מַּבְּבִּר מְּרָה f. (rac. מְּבָּר הָּרָה). 1° הְּרְהוּ Exod. 8. 19, et je ferai une séparation (entre mon peuple et ton peuple). — 2° Délivrance: מְּבָּבִּר לְּצָבֵּה Ps.111.9, il a envoyé la délivrance à son peuple.

קרָהְהָּ (Dieu le sauve) n. pr. 1° Pedaïa, père de Zebida, mère du roi Jehoyakim, II Rois 23. 36. — 2° I Chr. 3. 18.

פְּרָיָהוּ (même signif.) n. p. m. I Chr. 27. 20.

رَّ رَبُوا بِهِ اِسْمِ : Rachat عَلَّ الْهِ الْهِ اللهِ المِلمُلِي المُلْمُلِي المُلْمُلِي المُلْمُلِي المُلْمُلِي اللهِ الله

קרין m. Rachat: יְּמִישׁי Exod. 21. 30, le rachat de sa vie; יְבַעַר פִּיִישׁיָּר Ps. 49. 10, et le rachat de leur ame est trop cher (elle ne peut pas être rachetée).

תוף m. Champ, plaine; ne se trouve que dans le nom propre: מַבָּק אַרָה Gen. 25. 20, la plaine, campagne plate, de la Syrie, la Mésopotamie (selon d'autres, בַּיָּה מַבְּרָיִם מִבְּיִה deux בּיִּה מַבְּרָּיִם עַבְּיִּה deux Aram; מַבְּּהָ Gen. 48.7; עַבָּה נִיּה מָבָּרָּ Une fois seul חַבָּּה Gen. 48.7; עַבָּה נְיָה מָבְּרָ Des deux Aram; עַבָּה הַבָּר מַבְּרָּ בַּיִּה בַּיִּה עַבְּּרָ בַּיִּה מַבְּרָ מַבְּיִּה מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּיִּה מַבְּרָ מַבְּרָּ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּיִבְּ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּיִבְּ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּיִבְ מַבְּרָ מַבְּיִּבְ מַבְּרָ מַבְּרָּבְּי מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּרָּבְי מַבְּרָּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִבְּי מִבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִים מִבְּיִבְּי מִבְּיִי מְבְּיִי בְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי בְּיִבְּי מִבְּיִי בְּיִּבְּי מַבְּיִּי בְּיִּבְּי מִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי מִבְּיִי בְּיִבְּי מִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְיּי בְּיִבְיּי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיּי בְּיִבְּיּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְיּי בְּיִבְּי בְּיבְּיּי בְּיִבְּייִי בְּיִי בְּיבְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיּבְיּי בְּיִי בְּיּבְיּי בְּיבְיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיּבְיּבְיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְּיוּ בְּיִיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְיּיוּי בְּיבְיבְיּיבְיבְּייִי בְּיִי בְּיִיבְּיּיבְייִי בְּיִיבְּייִי בְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּיּבְיּי

עריי בּינית בּינית Délivrer: מָּנִית Job 33. 24, délivre-le, afin qu'il ne descende pas dans la tombe, l'abime (v. מְּנִית).

ጣን m. (const. 🖦, avec suff. 🤏 ma bouche; פָּרַמוֹ , פִּרָדוֹ et פָּרָדוֹם , פָּרָדוֹם et; ים פרם et ייף; v. aussi קרירון). 1° Bouche : יָכַל־דָחָפָּה אֵטָּר לֹא־נְשֵׁק לּוּ I Rois 19. 18, et chaque bouche qui n'a pas baisé (Baal); אַרד לַרַשׁם Ps. 115.5, (les idoles) ont une bouche (et ne parlent point); במידו Gen. 8. 11, (la colombe avait une feuille d'olivier) dans son bec; mp mais Is. 10. 14, (un oiseau) qui ouvre le bec. Surtout comme organe de la parole : כְבַר־מָּה Exod. 4. 10, (j'ai) la bouche, la parole, difficile; אל־פָּרו אַרֶבֶּר־בּני Nomb. 12. 8, bouche a bouche je lui parle, c.-à-d. directement, familièrement; מַרוֹ צַּרָדֶר Jos. 9. 2., d'une commune voix, unanimement; was יַחְיַתִּילְּהְּ לְּמֵּחוֹ Exod. 4. 16, il te sera comme une bouche, c.-à-d. il parlera pour toi, ou : tu parleras par sa bouche; פריקלה שלר Eccl. 8. 2, observe l'ordre du roi; אָשר־יַמְרָת אָאַן־פּיך Jos. 1. 18, (chaque homme) qui désobéira

a ta parole, à tes ordres; בּרְ שָׁבּלּן Job 33.6, vois, je parle comme toi, je suis ta parole, ta discussion, sur Dieu; ou: je suis comme toi devant Dieu, je suis sa créature comme toi (v. plus bas אַבְּיִר בְּיִבֶּי Gen. 25. 28, car la chasse (d'Esaū) était dans sa bouche, Isaac mangeait la chasse d'Esaū; ou: à sa bouche, c.-à-d. à son goût, il aimait à la manger.

2º Des choses inanimées: יהיותיתי ביי Gen. 42.27, à l'ouverture de son sac; בליבי יובאר 29.2, sur l'entrée du puits; רְּמִי יְמָאוֹי Prov. 8.3, à l'entrée de la ville; יְמֵי יְשִׁאוֹי Ps. 141.7, à l'entrée du Scheol.

3° Avec בְּיָבִי Le tranchant, le fil, de l'épée: Jos. 10. 28, et il fit passer tout dans la ville au fil de l'épée; au plur.: בְּיִבְּיִי וֹנְיִבְּי I Sam. 13. 21, (l'outil) avec un grand nombre de dents, d'entailles, c.-à-d. la lime, ou : בְּיִבְיִי la lime, בּיִבּי avec ses dents (servait à aiguiser le soc, etc.); selon d'autres : (il y avait) des brèches, des cassures, aux tranchants des socs, etc.; בְּיִבְּיִבְּ בְּיִבְּיִבְּ בִּיבִּי בְּיִבְּיִבְּ Prov. 5. 4, comme une épée à deux tranchants (v. rira et mira).

4º Bord: אָרְיִיבְּיִיבְּיִיבְּיִיבְּ Ps.133.2, le bord de ses vêtements; אָרָי Prov. 8. 29, le bord (de la mer); אָרָי ווּשָּׁ ווּ Rois 10. 21, et אַרְיּיִבְּיִי וּבָּיי Esdr. 9. 11, d'un bout à l'autre.

Avec des prépositions il devient souvent particule. 1° ביי Suivant, selon. conformément à, par la raison que, de manière que: קמי יין I Chr. 12. 23, suivant la parole, l'ordre, de Dieu; קמי שיים Lév. 25. 52, selon le nombre (à proportion) des années;

Nomb. 6. 21, conformément à son יאיש פוער עבורהו ; Nomb. 7. 5, (a) chacun à proportion de leur service; מַמִר אַינְכֵם שׁמְרִים Mal. 2. 9, par la raison que, ou de même que, vous n'avez pas gardé (mes voies); פָּמָּר־אָדישׁוּ לא־נטא ראשוי Zach. 2. 4, de manière que pas un seul n'osa lever la tête.—2° למר Même signif. : לְּמֵּר אַכְלּוּ Exod. 12. 4, (chacun) en proportion de ce qu'il mange; לְמִי דְשָׁהְ Gen. 47. 12, à proportion des enfants de chacun; אכצרו לפר הוסד Osée 10. 12, moissonnez selon l'amour, ou : dans la miséricorde ; אַלְמָּר תַבְלוּח תַּבְנַן Nomb. 9. 17, et a mesure que, dès que, la nuée s'élevait, se re-נצל-פור מַרָשׁרו : Sur l'ordre על פור מי Gen. 45. 21, sur, selon, l'ordre de Pharaon; צל־פּר מַי Nomb. 3.16, selon l'ordre de Dieu; על־פָּר שָׁנֵים עָּוִים Deut. 17.6, sur la déposition de deux témoins; על-פר דרכני Prov. 22. 6, selon sa manière, dans la voie qu'il doit suivre, ou : (forme l'enfant) à l'entrée de sa voie (v. plus haut 2°); יבַל־פַּרּ קּוּבְרִים הַאָּאָה Gen. 43.7, conformement à ces paroles, ou : selon ces choses, comme les choses étaient en vérité.

ገኝነት n. pr. 1° Pouah, fils d'Issachar (Gen. 46. 13, ነነቱ). — 2° Pouah, fils de Dodan, Jug. 10. 1 (ou fils de l'oncle d'Abimélech).

בּיְמָע בֹּלֵת: Etre froid, engourdi: בַּיְמָע בֹּלֵת: Gen. 45. 26, mais son cœur, son esprit, restait engourdi, abattu; יְלֹנּא רְשִׁנִינּי Ps. 77. 3, (ma main est étendue) et elle ne s'engourdit, ne s'abaisse pas; רְיִה אָשָׁה Hab. 1. 4, la loi est impuissante, n'est pas suivie, obéie.

Niph.: פּנְינִיתְּיִ Ps. 38. 9, je suis languissant, sans force.

קלה (rac. מונג המוניף: Relâche פּלְּהְתְּינְיּי בּאָם בּאַרָּבְּאַרְיִנְיִי בּאָבּי בּאָבָּה Lament. 2. 18, ne te donne pas de relâche (ne t'arrête pas dans tes larmes).

חַלָּה n. pr. (v. אָנָה).

רְישׁה (v. חַבְּי פּנ תְשֵהְ) Souffler: תְּשְׁהִי Cant. 2. 17, 4. 6. jusqu'à ce que (le vent) du jour souffle, jusqu'à l'aube du jour; selon d'autres: que le jour se rafratchisse, jusqu'au soir.

Hiph. 1° Souffler, allumer : דַּוָפִירָדִיר בָנָרי Cant. 4. 16, souffle dans (ou à travers) mon jardin. Avec באָשׁ עַבְרַחָי אֲמִיחַ : ב Ez. 21. 36, je soufflerai dans le feu, c.-à-d. j'allumerai le feu de ma fureur (contre toi); יָפִירוּג קריַה Prov. 29. 8, ils allument la ville, l'excitent, la soulèvent; selon d'autres (de mp): ils l'entourent d'embûches, causent sa ruine (v. 3°).—2° Dire, invectiver : וְיַמִּיהַ מָּנַבִּים Prov. 19. 5, qui dit des mensonges; יְמִידֶּן אַמּוּמָד 12. 17, qui dit la vérité; Ps. 10. 5, (tous ses ennemis) il les dissipe par son souffle, ou : il invective contre eux; אַ בַּפִּרַתוּ לּוּ 12. 6, (je viendrai au secours de celui) qu'on invective, qu'on renverse par un souffle; selon d'autres, les deux derniers exemples de 👊 entourer d'embûches. -3° הַּמָּח בַחוּרָים כָּלָם Is. 42. 22 (de אַם, Is. 42. 22 (de אַם), ils sont tous entourés de piéges dans des cavernes; ou, בַּחוּרִים : tous les jeunes gens ont été entourés de piéges, ont été pris (v. II חור).

DID n. pr. Put, fils de Cham, souche d'un peuple d'Afrique: les Libyens, selon les uns; les Mauritaniens, selon les autres, Gen. 10. 6, Jér. 46. 9.

שריאֵל n. pr. Putiel, beau-père d'Elasar, Exod. 6. 25.

ソጋኃ ነው n. pr. Potiphera, pretre égyptien, beau-père de Joseph, Gen. 41.45.

רוֹשִׁיפִּר n. pr. Potiphar, Egyptien, chef des gardes de Pharaon, Gen. 39.1.

ת בי היקר בי היים m. Couleur, fard: פּר בי היקר בי ווו Rois 9. 30, elle mit du fard sur ses yeux, c.-à-d. sur ses paupières (une préparation d'antimoine?);

קיבי Jér. 4.30, que tu déchires, gâtes, tes yeux avec du fard, c.-à-d. que tu les fardes constamment; אָלָבִי עְבָּעִץ בַּוּלָי אָלָבִי עַבְּעִץ בַּוּלְי אַנְבִּי עְבָּעִץ בַּוּלְי אַנְבִּי אַנְבִּי עְבָּעִץ בַּוּלְי אַנִּי בַּיִּבְי עַבְּעִץ בַּעִּר בַּיִּעְ בַּעִּר בַּיִּעְ בַּעִּר בַּעְר בַּעִּר בַּעִי בַּעְר בַּעִי בַּעִי בַּעְר בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בּעִי בּעַי בּעַ בּעַי בּעַי בּעַ בְּעַי בַּעַי בּעַי בּעַ בּעַי בּעַי בּעַ בְּעַי בַּעַי בַּעַי בּעַי בַּעַי בַּעַי בּעַי בַּעַי בּעַי בַּעַי בּעַי בַּעַי בּעַי בַּעַי בּעַי בַּעְי בַּעָי בַּעְי בַּעְי בַּעְי בַּעָי בַּעְי בַּעָּ בַּעָּ בַּעָי בַּעָי בַּעַי בַּ

bis m. Fève : bis II Sam. 47. 28, Ez. 4. 9, et des fèves.

Pul, Is. 66. 19; selon d'autres, l'Afrique même. — 2° Pul, roi des Assyriens, II Rois 15. 19.

Die et Die chald. m. (les mêmes signif. que און היים ביל בא ביל בא ביל בא Dan. 4. 28, dans la bouche du roi; אין אין אין אין האין האין 5, dans sa gueule; אין בא האין 6. 18, l'entrée de la fosse.

פון Etre accablé, ou être dans la peur: אַמּאָרָה צַּמֶּיהְ אַנּאָרָּי Ps. 88. 16, j'ai porté (le poids) de tes terreurs, et j'en suis accablé, ou : et je suis dans le trouble, la peur (de שָּן douter, hésiter, craindre).

תּוְכָּה n. pr. d'une des portes de Jérusalem: שַׁעֵּר תַשּוֹבָה II Chr. 25. 23, la porte qui se tourne, la même qui est appelée הַשָּׁר תַשָּׁר תַּאָנ II Rois 14. 13, la porte de l'angle.

און היאים n. patron. de אין (v. אין), (la famille) des Punites, Nomb. 26. 23. אין היאים n. pr. d'une ville (station). Punon, Nomb. 33. 42.

ח. pr. Puah, une des sagesfemmes des Hébreux, Exod. 1. 15.

אָרָרָהְ (v. אָהַ) Disperser, se disperser, se répandre, abonder : בּרִישׁתַּיבּי Soph. 3. 10, part. pass., la fille, c.-à-d. les enfants, de mes dispersés, du peuple que j'ai dispersé, d'Israel (selon d'autres, n. pr. d'un peuple, Puzai); בּרִיבְּיבִייִרְ Ez. 34.5, (les brebis) ont été dispersées; בְּיבִירְיַבְירִיךְ Gen. 11.4, de peur que nous ne nous dispersions; בְּיבְירָרְיַבְּיִרְיִרְ Nomb. 10. 35, que tes ennemis

soient dispersés, dissipés; אינים באינים I Sam. 14. 34, dispersez-vous (allez) par tout le peuple; ראינים באינים באינים

Niph.: אָנֹיֵג אָנֹינָי Ez. 34. 6, mes brebis ont été dispersées; אָנִינְי אַיִּרְיִּ אַנְי אַנִּי אַנִּי בּיִּנְי אַנְי אַנִּי וּאַנְי אַנְי אַנִּי אַנְי אַנִּי אַנְי אַנִּי אַנְי אַנִּי אַנִּי בּיִּנְי אָנִי בּיּ אַנְי אָנִי בּי פּפּבּי פּפּבּי וּ II Rois 25.5, et toute son armée fut dissipée d'auprès de lui (fut séparée de lui et dispersée).

Pi.: לְבְשׁיִשׁ יְשֹבֵּץ סָלֵכּ Jer. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher (qui fait sauter les morceaux de tous côtés).

Pilp.: יְיִמְצְּקְּצֵיִי Job 16. 12, et il m'a brisé.

פוּק Kal. Broncher: אָפְרָּילְיָה Is. 28.7, ils se sont égarés (dans) les jugements.

Hiph. 1° Comme Kal: דְלֹּמִי דְשִּׁיִ Jér. 10. 4, afin qu'il ne bronche, vacille pas. — 2° (comme אַבְּי chald., sortir) Faire sortir, présenter, fournir, obtenir: אַבְיב בְּיִ בְּיִבְי אַב בְּיִי Ps. 144. 13, (les greniers) fournissent (regorgent de) toutes sortes (de fruits), ou : les hommes sortent une espèce de fruit pour faire place à une autre (v. צָין); בְּיִבְיַ בִּיבְיַב בַּיִּבְיַב בַּיִּב וֹנ tuprésentes

ton âme au (pauvre) qui a faim, si tu l'assistes avec effusion de cœur; יְמִיק Prov. 3. 13, (l'homme) qui fait sortir l'intelligence (d'un autre, c.-à-d. qui l'apprend de lui, l'acquiert), ou (de lui-même) qui la répand; יְמִיק רָצוּן 12. 2, il reçoit, obtient, la grâce de Dieu; אַל־הָמַק Ps. 140. 9, ne fais pas aboutir, c.-à-d. n'accomplis pas, ses pensées, desseins.

הקלים f. (rac. אור). Obstacle, empéchement: אור ליה יתורים וליה יתורים וויים ליה ליה ליהו אין וויים ו

פּוֹר et פַרַיף Briser, dissoudre, inf.: אָרָץ Briser, dissoudre, inf.: is. 24. 19, la terre a été brisée, dissoute.

Hiph. (מַפּר et מַפַּר avec pause תַּפָּר , part. מַפֵּר, inf. חַמֵּר, avec suff. הַקַּרְבָם, fut. אָמָר et אָמָר (אָמֵר 1º Rompre, dissiper, annuler: מַּרַירת Is. 33. 8, il a rompu l'alliance; חַמֵּרוּ חוֹרָתָק Ps. 119. 126, ils ont rompu, viole, ta loi; בֵי תַּמָּיר Ps. 33. 10, Dieu dissipe, rend vains, les desseins des nations; קַּמַר Prov. 15. 22, les pensées se dissipent, s'évanouissent; וְדָשָׁר אֵּד־נְדָרָה Nomb. 30. 9, et s'il désavoue, casse, le vœu de sa femme; אַרְעָּר װאַרָעָא 30. 14, et son mari peut casser, annuler, le vœu ou la promesse de sa femme.— 2º Détruire, retirer, détourner : האָב אָבָּ קמר יִרְאָת Job 15. 4, tu détruis même la crainte de Dieu; רְחַמֵּר מַעָּכְהְ Ps.85.5, et détruis ta colère, fais-la cesser, détourne-la; יְחַסְהַי לֹאֹ־אָמָיר מֵינְמוֹ Ps. 89. 34, je ne retirerai pas ma grace, ma miséricorde, de dessus lui.

Hoph.: עצר פַצָּח וְחָפֶר Is.8.10, formez des desseins, ils seront dissipés; בַּנִייִר חָמַר וַבְּייִרִי חָמַר Jér. 33. 21, mon alliance aussi sera rompue.

Po.: אַהָּה מּרַרְתְּ בְּעָּגְּהְ רָם Ps. 74. 13, tu as divisé, fendu, la mer par ta puissance.

Pilp.: יִימַרְפְּרֵיִּר Job 16. 12, il m'a brisé, réduit en poudre.

Hithp: תְּיִפּוֹרְרָה אָרֶץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, dissoute (v. Kal). אונדיל פּוּר (persan). Le sort: יְמִי בּוֹרָל פּוּר Esth. 3. 7, on jeta le sort, qui est en hébreu Goral; de la pl. פּוּרִים les sorts, et יְמֵי תִּפּוּרִים les jours des sorts, nom de la fête qu'on célèbre le 14 du mois d'Adar, en commémoration des événements racontés dans le livre d'Esther (v. Esth. chap. 9).

פּרְרָת (rac. אוּשׁ briser). Pressoir: מַּרְרַתְּי הְּרַבְתִּי לְבַהִּי Is. 63. 3, j'ai été seul à fouler le pressoir (le vin dans le pressoir); אַרְבָּתִּי Agg. 2. 16, (pour puiser) cinquante (mesures) dans le pressoir; selon d'autres, purah, le nom du vaisseau, de la mesure: cinquante purah, mesures.

י אָרָקוּ m. Délivrance, salut, Rituel. אַרְרָאָפּ אַרְיָאָ n. pr. (persan). Poratha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אוש Augmenter: קשׁדּוּ פְּיָשׁרּ Augmentera, se répandra de toutes parts; אַבְּלֵי בֵּרְבֵּל Mal.3.20, et vous augmenterez comme des veaux gras; יְּמָשְׁלֵּי בַּרְבָּל hab. 1. vous vous êtes engraissés comme une génisse nourrie d'herbes; selon d'autres: vous bondissez, tressaillez de joie, comme une génisse, etc.

Niph.: מְשֵׁה פְּאָהָה Nah. 3. 18, ton peuple s'est répandu, ou a été dispersé, dans les montagnes.

'M' n. patron. Les Puthéens, I Chr. 2. 53.

לְּשְׁ adj. Pur: יְּשְׁ בְּיְשֶׁ Cant. 5. 11, de l'or pur (de יְשָׁ פְּׂנִים fort, dur). Et seul subst. Or pur: יְשָׁ הְיִבֶּעָ Ps. 21. 4, une couronne d'or pur.

רַיָּלִיּגְי וֹלְיֵי יָדֶיר: Gen. 49. 24, les forces de ses mains augmentèrent, ou : ses bras et ses mains furent agiles (v. Pi.); selon d'autres : furent couverts d'or, d'anneaux d'or, signe de commandement (v. יש).

Pi. Ex. unique: מְּמָדְ וּמְבַרְתֵּר II Sam. 6. 16, sautant et dansant.

Hoph.: זְיָרֵב בּיִּבְּיָּח I Rois 10. 18, de l'or purifié, pur; selon quelques-uns, aussi אַיִּבָּא Dan. 10. 5, (de l'or) pur (ע. אַיִּבּיִּאָר).

אָלָּהָ Kal. Part. pass.: אָשָׁה װשָּׁ Jér. 50. 17, un agneau égaré, effarouché.

Pi. 1° Disperser: מַּצְרָּהָרָהְ Ps. 89. 11, tu as dispersé tes ennemis; אַמָּ הַּיְרָהְ Ps. 89. 12, tu as dispersé tes ennemis אַבְּרָהְיִרְיִּ Ps. 13. 6, il a dispersé les os de celui qui t'a assiégé, attaqué; יְמְּמֵּרָיִרְיִּ Jér. 3. 13, tu as dispersé tes voies, tu as couru dans tous les sens (vers les idoles). — 2° Répandre, donner libéralement : מַּצִּרְיִּרִיםְ Prov. 11. 24, tel donne libéralement; מָּצִרְיִּרִיםְ Ps. 112. 9, il a répandu largement, il a donné aux pauvres.

Niph.: נְמְזְרֵּרְ עֲצָמֵרְנֵיּ Ps.141.7, nos os ont été dispersés.

Pou.: בְּמָנֶה Esth. 3. 8, (un peuple) dispersé.

חַפַּ m. (rac. מַיִּם ou חַיַּם; plur. מַיִּתִים, const. מַחַר). 1º Filet, piége, ruine: יאַנוו בְּנֶּקֵב מָּח Job 18. 9, le piége le saisit par le talon; מַמַדְר צָּפֹר אֱל־פַּח Prov. 7. 23, comme l'oiseau qui court, se jette, dans le filet; נַתַן מַּח Ps. 419. 110, מַמַן פַּרו 140. 6, et פַּמַן פַּרו 141.9, tendre, dresser, un piège ; וְדֵרְיּ לָבֶם לֹמֵר Jos. 23. 13, ils deviendront pour vous comme un piége; מַּדֵּוּר נָמַרָּת נְמַר Is. 24. 17, l'effroi, la fosse et le piége (la ruine). - 2º Lame, feuille de métal: בותר בונתב Exod. 39. 3, les feuilles d'or; רַקְּצֵּר מַּוִירם Nomb. 17. 3, des lames étendues, bien plates (de cuivre). – 3º Foudre: יַמְטֵר עַל־רְשָׁנִים חַּוִּזִים Ps.41. 6, il fera pleuvoir sur les pécheurs des charbons, la foudre; d'autres traduisent: des piéges (?); ou p est radical, et פַּחִים une autre forme pour פַּחִים (ע. פַּחַם).

36. 16, effrayés ils se tournerent les uns vers les autres. — 2º De joie : יבור ביבון Is. 60. 5, et ton cœur tremblera et se dilatera de joie; יְרָנְוּנִ עֵּלְ עָּלְרַחֲטִּוּךְ Jér. 33. 9, ils trembleront, frémiront, à la vue de tout le bien; יבור אַלִידְרָ Osée 3. 5, ils retourneront en tremblant (de joie, ou de respect) vers Dieu.

Pi.: נְמְמַדֵּר מְמִיד הָּמִיד Is. 51. 43, et tu trembles sans cesse; מְמַדֵּר מְּמָד Prov. 28. 14, l'homme qui craint toujours (ce qui est à craindre), l'homme prudent, prévoyant.

Hiph.: ירֹב פּבְמוֹרֵה הְמְחִיר Job 4.14, il a fait trembler tous mes os, la frayeur pénétra mes os.

אַרָּיִרִים , pl. מְּרִיִּרִים (מְּרָּיִרִים , pl. מַּרְיִּרִים (Prereur, crainte: אַרָּטָּיָרָה וְמָּרַיִּר (בְּּמַרָּנִי (בְּּרַיִּר (בְּּתַּרִי (בְּּתַּרִי (בְּּתַּרִי (בְּּתַּרִי (בְּּתַרִי (בְּּתַרִי (בְּּתַרִי (בְּּתַרְי (בְּּתַרְי (בְּּתַרְי (בְּרָבְי (בְּּתַרְי (בְּּתַרְ (בְּרָבְי (בְּרָרִי בְּרָרִי (בְּרָרִי בְּרָרִי בְּרָרִי (בְּרָרִי בְּרָרִי בְּרִירִ (בְּרַרִי בְּרָרִי בְּרָרִי בְּרִירִ (בְּרַרִי בְּרִירִ בְּרִירִ (בְּרַרִי בְּרִירִ בְּרָרִי בְּרִירִ בְּרִרִי בְּרִירִ בְּרִרִי בְּרִיר (בְּרִרִי בְּרִירִ בְּרִרִי בְּרִירִ בְּרִירִ בְּרִירִ בְּרִיר בְּרִי בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיר בְּרִיך בְּרִיר בְּרִיך בְּרִיר בּבְּרִיך בּבְּירִי בְּרִיר בְּרִיך בְּרִיך בּבְּירִי בּבּרִיך בּבּיר בּבּיר בּיין בּבּיר בּבּיר בּבּיין בּבּייִי בּבּיין בּבּיין בּבּיין בּבּיין בּבּייִי בּייִי בּיייי בּייִי בּייִייי בּייִי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּייייי בּייייי

קרה f. Crainte: יְלֹא מַּחְדְּהָר אַלַּיִקּ 2. 19, et que ma crainte n'est pas sur toi, que tu ne me crains plus.

Gouverneur d'une province, capitaine, officier. Chez les Assyriens: אַרָּהְיָה וּחַשָּׁה פּוֹנִים בּיִר בּיִּה בּיִר בּיִּה בּיִּר בּיִּה בּיִר בּיִּה בּיִר בּיִּה בּיִר בּיִּה בּיִר בּיִּה בּיִר בּיִּה בּיִּר בַּיִּה בּיִּה בּיִּב בּיבּים בּיִּב בּיבּים בּיִּב בּיבּים בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּים בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב ב

mon; which is not been some subject of the gouverneur, (ou pour which) leur gouverneur.

תונים, און מיים, און השניים, און האון האון אין האון אין האון אין באליים, און אין האון אין באליים, און אין באליים, און באליים,

ביקים פורות Jug. 9. 4, des gens légers (pauvres, misérables) et étourdis (qui agissent sans réflexion); selon d'autres: méprisables; ביקים Soph. 3. 4, ses prophètes (faux) sont étourdis, extravagants; selon d'autres: des misérables (v. יקים).

אינון בּעַרָּט m. Étourderie: בּעַרָּט Gen. 49.4, l'étourderie, l'impétuosité (de ta passion était), comme de l'eau (comme celle des flots); selon d'autres, dépendant de אַל־מִירָט qui suit: tu n'auras pas un avantage (sur tes frères), pas même léger comme l'eau, pas le moindre avantage (v. אַדָּר).

רוֹנְחַיּף f. (rac. יוֹשָּׁיָם). Étourderie: בְּיִחְיּוֹהְיִם Jér. 23.32, et par leur étourderie, témérité.

עַהַם (v. אַנּע).

פַּחִים (v. à חַּם).

סְּחָם לְּנֶחְלִּים (Charbon: סְּחָם לְנָחְלִּים Prov. 26. 21, (ce qu'est) le charbon à la braise. Aussi charbon ardent: יְּפֶעֵל נְמָּחָים Is. 44. 12, il travaille (le fer) dans, moyennant, les charbons ardents (Néh. 5. 14, v. à חַחָּם).

רְּסֶׁרְ chald. m. Potier: יְסֵרְּבְּיִר Dan. 2. 41, l'argile dont (se sert) le potier.

רתים Gouverneur (v. היוֹם).

תְּחָים des deux genres. Fosse: רְּחָשָּה II Sam. 18. 17, la grande fosse; בּיְחָיְהְיִם 17. 9, dans une des fosses, cavernes. Souvent תְּחַבֶּי וְשָׁהְיִם l'effroi et la fosse (image de ruine, malheur).

קר מוּאָב (gouverneur moabite) n. pr. m. Esdr. 2. 6.

הַתְּחָף f. Dépression : בַּתְּתָּח tev.

13.55, c'est une dépression, une partie (d'un vôtement) rongée par la lèpre.

רביים f. Une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand prêtre (la topaze?), Exod.28.17; שְּׁיִבְישׁ Job 28.19, la topaze de l'Éthiopie.

לְּעִיר Exempt : פְּטִירִים cheth., I Chr. 9. 33, pour קּטִירִים keri (v. פָּטַר.

* פְּּטְירָה f. (ע. פְּמֵיה). La mort: יְשָׁשְׁלְּיָה Aboth, car au moment de la mort d'un homme, quand l'homme quitte ce monde.

Jer. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher; au fig.: פַּמִּישׁ מָלִידְאָבָץ Jer. 50. 23, le marteau de toute la terre, à savoir Babylone, qui dévastait, ruinait, les autres pays.

בּשִּׁישֵׁי chald. m.: מַּשִּׁישִׁי cheth., מְשִּׁישֵׁי keri, Dan.3.21, leurs tuniques (ou culottes, ou chemises).

기부를 1º Sortir, se détacher, s'en aller : דמטורי צארם I Rois 6. 18, 29, et des fleurs sorties, épanouies (selon d'autres : des guirlandes de fleurs), ou : des fleurs qui se détachaient du fond (en relief); אַקטר מְקנר שָארל I Sam. 19. 10, il s'en alla, il sortit, de la présence de Saul. — 2º Trans. Faire sortir, ouvrir, affranchir: מיטר פים Prov. 17. 14, celui qui donne une ouverture à l'eau, qui en ouvre la digue; פר לא־מַטֵר יהויידע — אַת־הַאַחַלְּקוֹת II Chr. 23.8, car Joiada n'avait pas renvoyé les divisions, ne leur avait pas permis de se retirer: שנירים (cheih. פְּטִירִים) I Chr. 9. 33. (les lévites chantres) étaient exempts (des autres fonctions); ל opposé à etre exempt, dispensé, d'une chose, d'un devoir.

Hiph.: יְמְשִׁירוּ רְשָׁמָּח Ps. 22. 8, ils ouvrent largement leurs levres, la bouche (en se moquant).

" Wiph. S'en aller : אָלְפֶּיָהְ Aboth, et quand ils s'en vont d'auprès de toi ; aussi : décéder, mourir. קלף m. (v. בּשָׁבֶּי בְּי). Ce qui ouvre: בּטְר אָבָּי בְּעָה Exod. 13. 12, tout ce qui ouvre le sein de sa mère (tous les premiers-nés); et seul: אָבָּי בְּעָה אָבָּי בְּעָה 34. 19, les premiers-nés des bœufs ou des brebis.

תְּבְירָהְם . Ouverture, ce qui ouvre: אָבּירָהָם Nomb. 8. 16, tous les premiers-nés (v. à מָבֶרָה).

رْفِط . ۷. افِرْ).

בּרְבָּטְח. pr. d'une ville dans la Basse-Egypte, Phibéseth (Bubaste?), Ez. 30. 17.

רְהַיִּתְיּתְיּה n.pr. d'une ville en Égypte, vis-à-vis de Baalsephon, Phihachiroth, Exod. 14. 2.

אר ביה שְׁתַּ לָּה שְׁתַּ בְּיה וְלָה שְׁתַּ בְּּה וְלָה שְׁתַּ בְּּה וְלָה שְׁתַּ בְּּה וֹשְׁתַ בְּּה וֹשְׁתְּ בְּּה וֹשְׁתְּ בְּּה וְעִים בְּּה וֹשְׁתְּ בְּּה וְעִים בְּּה וֹשְׁתְּ בְּּה וֹשְׁתְּ בְּּה וְעִים בְּּה וֹשְׁתְּ בְּּה וְעִים בְּּה וְעִים בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בּיבוּה בּיבוּיה ביוּיה ביוּביה ביוּיה ביוּר ביוּיה ביוּר ביוּביה ביוּיה ביוּרְיה בּיבוּיה ביוּיה ביוּביה ביוּיה בּיוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה בּיוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה בּיוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה ביוּיה בּיוּיה ביוּיה בּייה ביוּיה ביו

m. (rac. תְישׁ) (ce qui est facile a souffler). Poussière, cendre: בְּיחַ מִּבְּשָׁן Exod. 9. 8, la cendre d'une fournaise.

קיבול n. pr. Pichol, chef de l'armée d'Abimélech, Gen. 21. 22.

فَبُرُثِهِ ٨٠ فَرَرُثِهِ).

וְפְיּטָה f. Graisse : יַּנֶשׁ מְּשָׁהוּ עֵלֵי־בָּטָא Job 15. 27, et il a fait de la graisse sur la cuisse (il se fait gros et gras).

Dṛṇṇ et Dṛṇṇ n. pr. 1° Pinéas, fils d'Éléazar, Exod. 6. 25. — 2° Pinéas, fils d'Élie grand prétre, I Sam. 1. 3. — 3° Pinéas, père d'Éléazar, Esdr. 8. 33.

Pp n. pr. Pinon, un des princes des Iduméens, Gen. 36.41. Prier. Hithp.: Depper Rituel, se laisser toucher, attendrir, par des prières.

תְּהֶבֶּ f. plur. (de רְשָּה). Tranchants, dents: תְּהֶבְ מְּתַּהְ Ps. 149. 6, et une épée à deux tranchants; בְּעֵל מְּתִּהְיִה זֹא Is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer.

קיקים m. (rac. מיקים Nah. 2. 11, et la vacillation, le tremblement, des genoux.

(abondance d'eau) n. pr. d'un fleuve, Pison, qui coule autour du pays de Havilah, Gen. 2. 11 (le Gange ou l'Indus?).

י פֿירוֹץ n. pr. m. I Chr. 8. 35.

أَكُ m. (rac. المُونِيِّة). Bouteille, cruche: بَعِنِيِّةً I Sam. 10. 1, une cruche, ou une fiole, d'huile.

קְּבָה Pi. Couler : אַנְיִה טִיִּטְ שְּׁנְּיִם Ez. 47. 2, et l'eau coulait, sortait (du côté droit).

פּבְרֵת הַאְבָּיִם n. pr. Les fils de Pochéreth Hazwajim, ou de Pochéreth (qui était) de Zwajim, Esdr. 2. 57.

N) Kal inusité. Niph. Étre extrême, étonnant, difficile, merveilleux: ניילאַתיה אַדַּבּרִיקּה לִינ Il Sam. 1. 26, ton amour pour moi était extrême, unique; מיביי Dan. 11. 36, il dira des choses inou!es, impies (contre Dieu); چين بوغي Zach. 8. 6, il sera difficile, ou étonnant, à mes yeux ; דַּיָּבָּע מַיֵּי דָּבָר Gen. 18. 14, y a-t-il rien qui soit trop difficile à Dieu ? नम्ब अपन राम्येकानां Deut. 30. 11, (le commandement) ne t'est pas caché, ou : trop difficile, au-dessus de toi; क्ष्मंक क्ष्मंत्र तक्ष्म विशेष Prov. 30. 18, trois choses me sont cachées, difficiles à connaître; تيت بهؤه بالأثم بالأثم المناه Deut. 17. 8, lorsqu'une affaire te sera trop difficile (a demeter); הצל פי מרציח ישליוד Ps. 139. 14 (pour ישליודי), parce que je suis distingué, une créature admirable, par tes merveilles. — سخيم Les choses merveilleuses, miraculeuses: אָסָפּיָח פֶל־נִפְּלָאוֹיָדּף Ps. 9. 2, je raconterai toutes tes merveilles; mere

Pi. Séparer des autres, consacrer par sa parole: לְּמָלֵא כָּדְיּ Lév. 22. 21, Nomb. 15. 3, 8, pour offrir ce qui a été consacré par un vœu, pour accomplir un vœu.

Hiph. 1º Faire prodigieux, admirable, merveilleux : יוֹמְלָרֹא חַסְהוֹ לִי Ps. 31. 22, il a signalé sa grace à mon égard, il a fait paraître sa grâce, d'une manière distinguée; יָּדְשָלָא רֵי אַר־כָּלֹרָגָך Deut. 28. 59, Dieu signalera tes plaies, les rendra prodigieuses, extrėmes; דְּמָלָא עֲצָה Is. 28. 29, il rend son conseil admirable; בְּּמַלָּא לַפְּשׁוֹת Jug. 13. 19, et il fit des merveilles; adverbialement: וַתַּמְלֵא II Chr. 2. 8, et לרומליא Joel 2. 26, admirablement, merveilleusement. 2° Comme Pi. : מָר יַמְלָא מָרֶר Lév.27.2, et מַלָּא לְנְהֹר מֵרַ Nomb. 6. 2, (un homme) qui consacrera une chose en faisant un vœu (qui fait vœu de consacrer une chose, ou de s'en refuser la iouissance).

Hithph.: יְחָשֵׁב מִּרְשֵּׁלָא בִּר Job 10.16, tu te montreras de nouveau prodigieux contre moi (tu me puniras d'une manière terrible) (v. יְפָלֵּה).

פּלְאִים . (avec suff. פּלְאִים , pl. שׁלְּאִים פּלְאִים . Prodige, merveille: פּלָאִים בּלָאָן . Prodige, merveille: בּלָאִים בּלְאָים . 15. 11. Dieu qui fait des prodiges; פּלְאִים פּלְאָים פּלְאָים פּלְאָים פּלְאָים פּלְאָים פּלְאָים פּלְאָים וּשְּלָאִים בּעַרְים בּעַרְם בּעַרְים בּעַרְים בּעַרְים בּעַרְם בּעַרְים בּעַרְם בּעַרְים בּעַרְם בּערְם בּעַרְם בּעַרְם בּעַרְם בּעַרְם בּעַרְם בּעַרְם בּעַרְם בּעַרְם בּעַרְם בּערְם בּעַרְם בּערַם בּערִם בּערַם בּערִם בּערַם בּערִם בּערַם בּערִם בּערִים בּערִים בּערִים בּערים בּע

bée prodigieusement, d'une manière terrible.

יריאת פְלְאִי , pour יְּהָאָהְ , pour יְּהָאָהְ de jug. 13. 18, (keri פְּלִי, pour פְּלָּאִי de pap de pour פְּלָיאִי , pour פְּלָאִי , pour פְּלָאִי , pour פְּלָאִי , pour פְּלָאִי , pour le dire; fem.: פְּלֵיאָר בְּעֵיז רְשָׁנִי , ps. 139.6, (cheth. יִיִייִּא , cette connaissance est trop difficile pour moi, est au-dessus de moi (v. שְּלָאִים).

רְאָאָדְ (Dieu le distingue) n. pr. m. Néh. 10. 11.

ללף Kal inusité. Séparer, diviser. Niph.: מָּר בְּיָמֶיוּ וִּמְלְנֵח תְּאָרֶץ Gen.10.25, parce que de son temps la terre fut divisée (par suite de la confusion des langues, v. chap. 11).

Pi.: רְּבְּשְׁלֵה לְשְׁיָה Job. 38. 25, qui a divisé, préparé, des canaux à la pluie impétueuse; שָּלֵּג לְשִׁיְבָּוּ Ps.55.10, divise leurs langues (fais qu'ils ne s'entendent plus entre eux).

"Hiph. יְצֵּל הְּדָר מַקּלֵּרג לְכֶּל־דֶּבֶר Aboth, et ne rejette aucune chose (comme étant impossible).

בְּלְכוּ מְלָרְנָת : Dan. בַּלְכוּ מְלָרְנָת Dan. 2. 41, un royaume divisé.

קלג אַלורים: Ruisseau: מָּלָג אַלוּרִים Ps.65. 10, le ruisseau de Dieu (né des pluies que Dieu envoie par sa grâce); מַּלְגַי־בָּיִם Ps. 1. 3, des ruisseaux, des courants d'eau; מַלְגַי־בִּים Lament. 3. 48, (mon œil répand) des ruisseaux de larmes.

ላንም (division) n. pr. Peleg, fils d'Eber, Gen. 10.25.

אָלְג פּבֶּן m. chald. Moitié : יְּחָלָג פִּבֶּן Dan. 7. 25, et la moitié d'un temps.

קלְּהָל f. (se trouve seulement au plur. אַלְּהָּבָּיְאָ f. (se trouve seulement au plur. אַלְּהָּיָּגְּיִי f. የRuisseaux (v. אַלְּהָּיָּגְּיִ Job 20. 17, il ne verra, ne se réjouira pas des ruisseaux. — 2° Divisions: יְאִיבְּן Tug.5.15, et רְאִיבְּן yug.5.15, et רְאִיבְּן verset 16, à cause des divisions de Ruben (entre lui et les autres tribus), ou en lui-même, ne pouvant pas se décider à combattre pour les uns ou pour les autres (v. מַלָּגָּי).

לְּלָּהְ f. Distribution : לְּלָּהוֹת מֵּית תָאָבוֹת

II Chr. 35. 5, selon la distribution (les divisions, classes) des familles.

קּילְנְשׁי et בּישְׁבְּיְשׁי. Concubine ; פּילְנָשׁי et בּישְׁבָּישׁי. Concubine ; בּישְׁבְּיִשׁי Jug. 19. 1, une concubine ; בּיִשְׁבְּיִשׁי Jug. 23. 20, elle (les) a aimés au point d'être avec leurs concubines, comme une d'elles ; selon d'autres, בּישָׁבִייִּשׁי sont des hommes : elle a aimé avec fureur les hommes impudiques.

אַלְּרָה הְּרֶכֶּה (Acier: בְּּלֶּרָה הְרָכֶּה (brille) comme du feu, ou: le chariot (brille) par le feu, les étincelles, que fait jaillir l'acier; selon d'autres, בַּבּי transposé: comme des flammes.

פְלְרָשׁ n. pr. Pildas, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

פְּלֶה Kal inusité (v. פְּלָאה). Niph. Être distingué: נְמִלְּרִט אֲנִי וְצַבְּּוּךְ Exod.33.16, afin que moi et ton peuple nous soyons distingués (des autres peuples) (v. à אַלַ וֹ פַּצִר וֹשִׁרָּאַר (v. à אַלַ וֹ פַּצִר (Ps. 139.14).

Hiph. Separer, distinguer: יְרִשְּלֵּרִתְּרָ Exod. 8. 18, je distinguerai ce jour-la (la terre de Gessen, en l'épargnant); בַּיִּתְ בִּיִּתְ בִּיִּתְ פַּרָּתִּי 9.4, Dieu séparera, fera une distinction entre, les troupeaux (d'Israel et ceux des Égyptiens); יְתְּפֶּרִתְ בְּיִ הְיִּחָרָ רִּלִּי Ps. 4. 4, Dieu a distingué pour lui un homme pieux, saint (il l'a choisi); יְתְּפֶּרָתְ בַּיִּתְ מַלֵּרִתְ בַּיִּתְ מַלֵּרִתְ בַּיִּתְ מַלֵּרִתְ בַּיִּתְ מַלֵּרִתְ בַּיִּתְ מַלֵּרִתְ בַּיִּתְּתְּיִבְּתְ בַּיִּתְ מַבְּיִתְ בַּיִּתְ מַבְּיִתְ בַּיִּתְ מַבְּיִתְ בַּיִּתְ מַבְּיִתְ בַּיִּתְ בַּיתְ בַּיִּתְ בַּיִּתְ בַּיִּתְ בִּיתְ בַּיִּתְ בִּיִּתְ בַּיִּתְ בִּיתְ בַּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בַּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בַּיתְ בַּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיתְּבְּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בְּיתְּבְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְּיבְ

פְלוֹא (distingué) n. pr. Palu, fils de Ruben, Gen. 46. 9; patron. אַלְאִי Nomb. 26. 5.

Ps. 141.7, comme (le laboureur) qui coupe et fend la terre (avec le soc), ou : comme celui qui coupe et fend les arbres, le bois, sur la terre.

Pi. Fendre, couper: יְמַלֵּח זֵין מְבֵּדוּ Prov. 7. 23, (jusqu'a ce que) la flèche fend, transperce, son foie; יְיִשְּלֵּח אֵל-ֹטִיר II Rois 4. 39, il coupa (les fruits) par morceaux, et les mit dans le pot pour cuire; רְּבְּיִלְהְיָהְ Job 39. 3, elles font que leurs petits percent (leur sein), elles les mettent au jour avec effort.

בּייִר chald. Servir; special. servir, adorer Dieu: אָלְוּיָאָם בְּיִרְאָבְיּיִ אָּבְּיִרְאָם Dan. 3. 17, notre Dieu, celui que nous adorons; avec בַּיִּבְּיִרְיִינְיִי יִּרָּיִרִי יִּיִּרְ 7. 14, (toutes les nations) le serviront, l'adoreront.

בילים (ע. קילים) Se sauver, s'enfuir: בילים קילים קילים קילים קילים קילים קילים קילים לים Ez. 7.16, quelques fuyards d'entre eux se sauveront (quelques-uns se sauveront, mais par la fuite).

Pi. 1° Se sauver: יאַפַּלְטַרוּ לַכַּבָּרוּ מִשִּׁימַטִי Job 23.7, je me sauverai pour toujours de mon juge, je gagnerai ma cause devant lui. - 2º Trans. Sauver, délivrer : بجوبرات Ps. 18.3, (Dieu est) mon libérateur; פְּמַלְּבִּר מֲאֹיָבֵר 18.49, qui me délivre de mes ennemis; בַּלָּטֵנָר מָיַר רָשָׁע 71. 4, sauve-moi des mains du méchant; מַלִּם־לָמִי 56.8, à cause de (leur) iniquité sauve (moi) d'eux. ou: les épargneras-tu malgré leur iniquité? leur iniquité demeurera-t-elle impunie? selon d'autres : rejette, repousse-les, comme — 3° Pousser dehors, laisser échapper, enfanter : הַּמַלֵּט פַּרָהוֹ Job 21.10, sa vache met bas, fait des petits; אַטָּר הְמָּלֵט Mich. 6. 14, et (les enfants) que tu engendreras, ou : qu'elle enfantera; selon d'autres, sens 2º: et ceux que tu sauveras (v. Hiph.).

Hiph.: רְאֹנְתוּ מֶּרֶם וְתְּפְלִּים Is. 5. 29, il se jettera sur la proie et l'emportera, la mettra en sûreté; תְּפָלִים תַּפְלִים Mich. 6. 14, et tu atteindras (l'ennemi qui

t'enlève tes enfants); ou : tu tiendras entre tes bras (tes enfants), et tu ne les sauveras pas; selon d'autres : (ta femme) concevra, mais elle n'enfantera pas; ou : tu tiendras (ta femme), mais tu n'engendreras pas (v. la suite de la phrase à la fin du Pi).

בּלְמִים adj., seulement plur. בּלְמִים בּלְמִים מָתְרָב Echappés par la fuite: בְּלָמִים מָאָרָץ מָּבָל Jér. 51. 50, vous qui êtes échappés à l'épée; בּלְמִים מַאָּרֶץ מָבָל (de) ceux qui fuient la terre de Babylone.

De m. (ou inf. du Pi. de בַּבַּם). Délivrance: רְנֵי מַלַּם הְסוֹּבְבֵּיִי Ps. 32.7, tu m'entoures de chants de délivrance, ou: je ferai entendre des chants de délivrance (pour te remercier de la délivrance) quand tu m'entoureras, me protégeras.

한 (délivrance) n. pr. m. 1° I Chr. 2. 47. — 2° 12. 3.

עָלָטָה (v. פְּלֵטָה).

'የት (delivrance de Dieu) n. pr. 1° Palti, fils de Rafu, Nomb. 13. 9.— 2° Palti, fils de Lajis, I Sam. 25. 44; le même est appelé ነርርት II Sam. 3. 15.

ישׁף n. pr. m. Néh. 12. 17.

ግርያት (Dieu le délivre) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21.—2° 4. 42.

קלייְהוּ (même signif.) n. pr. Pelatiahu, fils de Benaïa, Ez. 11. 13.

קליף Difficile, et fém. קּלִיאָּדוּ (keri, v. gṛtrṣ-i, v. gṛtrṣ-i, v.

קלְיָהְ (Dieu le distingue) n. pr. m. I Chr. 3. 24.

פּלִימִים et פּלִימִים Fuyard, qui se sauve, échappe par la fuite: רַּבָּא הַשְּלִים Gen. 14. 13, un homme qui s'était sauvé (de la bataille) arriva; קּבָּיִם שָּׁרִיד Jos. 8. 22, tellement qu'il ne resta pas d'eux un seul qui échappât, ou qui se sauvât; מְּלִיִיִּד אָשְּׁרִיִּד אָשְׁרִיִּם Jug. 12.4, des fugitifs d'Ephraïm (à savoir: vous, les gens de Galaad; selon d'autres: les fugitifs, c.-à-d. les hommes

de basse condition d'Ephraim, dirent, etc.); בְּתֵּי מְלֵּיִם Nomb.21.29, il a laissé ses fils fugitifs, il les a laissés fuir; selon d'autres: il a livré scs fils qui allaient se sauver.

לְּלֵיהָ et לְּלָהְה f. (rac. מָלֵּיםְה trance, salut, secours: יְּהָהָר צִּיּוֹן הְּחָרָה Obad. 17, la délivrance, le salut, sera sur la montagne de Sion; יְאָבֶּל בְּחָר בְּיֹרָה Gen. 45.7, par une grande délivrance, un grand secours.—2° Ce qui est sauvé, délivré: יְאָבֵל אָח־יָרֶה Exod. 10.5, (les sauterelles) mangeront le reste qui a été sauvé, épargné par la grêle; יְּהָבְּר מַרְּרִיְּהְר בִּוֹן Rois 19.30, le reste de la maison de Juda, ceux qui ont été sauvés; יִּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בָּר בְּלֵים בָּרִר בַּרָּר לֵּכִי בְּלֵים וּלִיבְּיִר מֵּר כִּיִר בָּרָר לֵכִי בְּלִיבְּיִר מִינִי יִיִּר בְּיִר בָּר בִּרְר לֵכּי בְּלִיבְּיִר מִינִי יִיִּר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייְייִיי בְּייִייְיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּי

קליל m. (rac. פְּלֵילִם Les juges: יְטָיֵן בְּתְּלְלִים Les juges: יְטָיֵן בְּתְּלָלִים Les juges: יְטָיַן בְּתְּלָלִים Les juges et ad. 21. 22, ou il donnera, payera, d'après les juges, ce que les juges ordonneront; יְרִיא עָין מְלִילִים Job.31.11, et c'est un crime que les juges doivent punir, un crime, péché, capital.

קלילָה f. (rac. מְלֵּלִ ה Justice, discernement: צָשִׁר מְּלִּלְה Is. 16. 3, fais (ou cheth., faites) la justice, c.-à-d. agis (ou agissez) avec un juste discernement.

קלילות f. Action de juger, jugement, Rituel.

קלילי adj. Ce qui est du ressort du juge: אַפּריִלָּה בְּלִילִבּ Job 31. 28, ce serait la aussi un crime punissable (que les juges devraient punir) (v. a ipp Is. 28.7, ils se sont égarés dans la justice, c.-à-d. dans leurs jugements.

קלף m. 1° Cercle, district, quartier: שֵּלְהְ יְרִּיּשֶׁלָּם Néh. 3. 9, chef. capitaine, de la moitié du district de Jérusalem; שֵׁר מַלְהְ מֵּרוּדְשָׁבֶּט 3. 14, chef du district ou du quartier de Beth-Hacharem; לְּפִלְּבוֹ 3. 17, pour son district, ou quartier.— 2° Fuseau (de sa forme ronde): אָלֶהְ פְּלֶבְּי מָּלֶבְּי Prov. 31. 19, et ses doigts ont pris le fuseau (pour filer). — 3° Bâton: יְבַשָּׁילָהְ II Sam. 3. 29, et l'homme qui saisit (qui s'appuie sur) le bâton (parce qu'il est faible, malade).

אלון אלון וועפר, condamner, blamer: בְּלֵלוֹ אֵלֹרִי I Sam. 2.25, (si un homme pèche contre un homme), le juge intervient, décide, juge l'affaire; בְּעֵלֵה מְּלְרָיִם Ps. 106. 30, alors Pinehas s'éleva et jugea, punit, les coupables; selon d'autres: il apaisa la colère de Dieu; אֲשֶׁר בְּאַרוֹיְהְן בַּאַרוֹיְהְן Ez. 16. 52, toi qui avais jugé, condamné, blamé, ta sœur (et qui es maintenant plus coupable qu'elle); אַלְהִי לֹאַ בְּעָרִהְּי בְּאַרוֹיִהְן בַּעָּרִהְ לֹאַ בִּעָרִהְּי לֹאַ Condamné, blamé, ta sœur (et qui es maintenant plus coupable qu'elle); בְּעַלְהִי בְּעָרִהְי בְּעָּרִהְי בַּעָרִהְי בַּעָרִי בְּעָרִי בַּעָרִי בְּעָרִי בְּעִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִבְּעִי בְּעִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִי בְּעָבְי בְּעִי בְּעְי בְּעִי בְּעִי בְּעְי בְּעְי בְּעְי בְּעְי בְּעְי בְּעְי בְּעְי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעְי בְּעְי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי

Hithp. 1° S'interposer comme juge, arbitre : מר יַרְתַּפַלַל־לוּ I Sam. 2. 25, (mais si un homme peche contre Dieu), qui s'interposera pour lui, pour être juge? selon d'autres : qui priera pour lui? (v. 2°). — 2° Intervenir pour quelqu'un par des prières, prier pour lui, et puis en général: prier, prier Deut. 9. 20, ואַרִּשְּלֵל גַּם־בְּצֶר אָרֵוּן: Deut. 9. 20, et je priais aussi pour Aaron. Avec כל: יָאִיוֹב עֲבָדִּר יִתְחַלֵּל עֲלֵיבֵם Job 42.8, et Job, mon serviteur, priera pour vous. -Celui à qui la prière s'adresse, avec 3x: קרד אַרוּם לל Ps. 5. 3, car c'est a Toi que j'adresse ma prière. Avec 3: יאַרְפּלְלָּח לַרֵי Dan. 9. 4, je priai l'Éternel. Avec אָמְרָה דִישָּׁמֶרִים: לְּפְנֵי אֱלֹרָה דִישָּׁמֶרִים: Néh. 1. 4, et je priai en la présence du Dieu du ciel ; אַלִּהְהַ יִתְּשַּׁלָלּהּ Is. 45.14, ils te supplieront, ils imploreront ton secours; אַל־חַנָּער חַנָּה רְתְּהָפּלֶלְהִי I Sam. 1.27, pour cet enfant j'ai prie, c.-à-d. j'ai prié Dieu de me le donner.

Niph.: בְּמִלֵּל מְחִלֵּל מְחִלֵּל בּב. 28. 23, et les habitants blessés dans la ville seront jugés; ou : ceux qui sont dans la ville se jugeront, se regarderont

d'avance, comme blessés, comme frappés; mais il est plus probable que c'est une forme irrégulière de > : ils tomberont blessés ou tués.

לְלָּלְיָה (juge) n. pr. m. Néh. 3. 25. פְּלֶלְיָה (Dieu le défend) n. pr. m. Néh. 11. 12.

פָלמנִי (v. פַּלמנִי).

יְלְינִי n. pr. Helez de Phalon, I Chr. 11. 27.

קלָס המאוני מְשָׁמְט לְּיֵרְ: m. Balance: פּלָס המאוני מְשָׁמְט לִּירְ: Prov. 16. 11, une balance et des plateaux justes sont selon (la volonté, la prescription) de Dieu; ou: la justice, les jugements, de Dieu, sont pesés à la balance; selon d'autres: בְּשָׁלֶּס הָרִים le fléau ou l'arbre de la balance; les montagnes dans la balance?

י פֿלְפּוֹל Discussion savante, profonde; controverse : מָּלְמִּיִרִים Aboth, la discussion, controverse, des disciples.

לְלִיף Ex. unique. Hithph. Trembler: אָבּערּיָדָי רְיְתְּשַּׂעָבּרּן Job 9.6, et les colonnes de la terre tremblent, sont ébranlées.

האלים לי Tremblement, frémissement: רְאָנִי בְּטָּיִי בְּעָּיִי בְּעָּיִי וּ Job 21.6, un frémissement a pris, agité, tout mon corps; רְתְּבַשִּׁי בַּעָּי בַּעָּיִי בַּעָּי בּעָּי בַּעָּי בּעָּי בּעִי בּעָּי בּעָּיי בּעָּיי בּעָּי בּעָי בּעָּי בּעּי בּעָי בּעָי בּעָי בּעָי בּעָי בּעָי בּעָי בּעָּי בּעָי בּעִיי בּעָי בּער בּעָי בּעּי בּעּי בּעּי בּעּי בּעָּי בּעָּי בּעּיי בּעָּי בּעּבּי בּעּיי בּעּי בּעּי בּער בּעּי בּער בּער בּעּי בּעּי בּעבּיי בּעבּיי בּער בּער בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּיי בּעבּער בּעבּי בּעבּער בּעבּי בּעבּי בּער בּערי בּעבּי בּער בּער בּער בּער בּער בּערי בּעבּי בּער בּערי בּערי בּערי בּער בּערי בּער בּערי בּערי

על" usité seulement au Hithp. Se rouler: יְבָאָפֶר בָאָפֶר Jér. 6. 26, et roule-toi, couche-toi, sur la cendre; יְבָאָלְיָּה Mich. 1. 10 (keri יְרִיְמַלְּיָּה), couche-toi dans la poussière; une fois seul: בְּרִים בְּלִישׁר Jér. 25. 34, couche-vous (sur la cendre); d'autres traduisent partout: se couvrir de cendre.

תְּלְשָׁה n. pr. d'une contrée dans la Palestine; selon d'autres : la Palestine même; ישבר פּלְשָׁה Exod. 15. 14, les habitants de Peléseth, ou de la Palestine.

קלְשְׁתִּים m. (plur. קּלְשְׁתִּים et קּלְשְׁתִּים). Un Philistin; l'origine des Philistins est de Caphthor (v. מַּקְתִּים et Amos 9.7): בַּקְתִּים Gen. 26. 1, (Abimelec) roi des Philistins.

Nomb. 16. 1. — 2° Peleth, fils de Jonathan, I Chr. 2. 33.

בּרֵתִי מְבָלְתִי (בְּלַתְּיִבְּיִר וְבָלִתְּיִבְּיִר (בְּלַתַּתְּבְּּנִתִּי (בְלַתַּתְּבְּּנִתִּי (בְלַתַּתְּבְּּנִתִּי (בְלַתַּתְּבְּנִתִּי (בְלַתַּתְּבְּנִתִּי (בְלַתַּתְּבְּנִתִּי (בְלַתַּתְּבְּנִתִּי (בְלַתַּתְּבְּנִתִּי (בְלַתַּתְּבְּנִתִּי (בְלַתַּתְּבְּנִתִּי (בְּלַתַּתְּבְּנִתִּי (בְּלַתְּתְּבִּנִתְי (בְּעִתְּבְּנִתִּי (בְּעִתְּבִּתִּי (בְּעִתְּבִּתִּי (v. II Rois 11.4).

אַב אָיָה. (le memeque רְּיִהְּה). Coin: רְּיִהְיִּהְ בְּּצְּבְּיִר. 7. 8, près de son coin, c.-à-d. près du coin où la femme se trouve ou demeure; ou רְּיִהְיִּהְ est pour רְּיִהְיִּהְ, de רְּיִהָּהְ, pl. une fois: שַׁצֵּר רְּיִהְיִּהְ Zach. 14. 10, la porte des angles.

le conj. exprimant un doute, une crainte. De peur que, de — ne; il se place: — ou après l'action qui doit empêcher, détourner, ce que l'on craint,

ce qu'on veut éviter : מַרַיַמַוּץ Gen. 11.4, (batissons-nous une ville, etc.) de peur que nous ne nous dispersions ; קרה מַתַּדּרָן 3. 3, (vous n'en mangerez point) de peur que vous ne mouriez; après les verbes craindre, se garder, jurer : קר הגולל (j'ai eu peur) que tu ne voulusses ravir; פור הַשִּׁיב אַר־בִּנִי 24.6, (garde-toi bien) de ramener mon fils (en ce pays-là); אוויסיטיייס Deut. 4. 23. (prenez garde) de n'oublier; פון הִקּוּעוּן בִּר Jug. 15. 12, (jurez-moi) que vous ne me tuerez point; — ou au commencement de la phrase, exprimant seul la défense ou la crainte, la menace : מֶרְהוֹאִמְרוּ Job 32.13, ne dites point; קַרָּ יפית אַתְכֵּם חוִקיִדע Is.36.18, qu'Ezéchias ne vous persuade, trompe point; העחרו קרישלח ידו Gen.3.22, mais maintenant il est à craindre qu'il ne porte sa main (a l'arbre), il portera peut-être, etc.; אבא פרבּקרָב אַצא Nomb. 20. 18, autrement je sortirai avec l'épée; פרינשאו רוּדָן בַי II Rois 2. 16, un vent ou un esprit de l'Eternel l'aura peut-être enlevé; אַרָת Prov. 5. 6, elle n'a garde de marcher droit dans le sentier de la vie; ou, bypp est la 2º personne : (elle empêchera) que tu ne marches dans le sentier de la vie; ou : (garde-toi) de balancer le sentier de la vie contre celui où elle veut te conduire, d'hésiter entre les deux (v. מַלַּט).

Ez. 27.17, avec le plus pur froment et l'excellente pâtisserie; selon d'autres: et le baume; selon d'autres, deux noms d'endroits: du froment de Menith et de Pannag.

retira (et entra dans sa maison); זַיּמָן מעם פרעה 10. 6, il se détourna et sortit de devant Pharaon ; יְּפְנֵה צֵּל־הַרֶה עקרה I Sam. 13. 17 (une division) se tourna vers le chemin d'Ephra. Avec >: ואיט לדרכו פונינו Is. 53. 6, nous nous sommes tournés chacun vers sa propre voie. Avec l'accus.: יְפְנֶח דֶּרֶךְ בֵּית חֹרוֹן I Sam. 13. 18, (une autre division) se tourna vers le chemin de Beth-Horon; זבכל אשר-רפנת 14. 47, et de quelque côté qu'il se tournat; מנר אַלָּר Is.45.22, tournez, convertissez-vous à moi; וֹבָאל־מִר מִקּרְשִׁים הִּפְנֵח Job 5.1, et à qui des saints t'adresserais-tu? כֵּר מָנֶה אֵל־ שלחים אחרים Deut. 31. 18, parce qu'il a suivi des dieux étrangers ; בְּמָטֹחַם בתרחם Ez. 29. 16, quand ils se tournent vers eux, qu'ils se lient avec eux (les Egyptiens); אֲשֶׁיר לְבָבוֹ שׁנֶח חַיּוֹם מֵעִם רֵיך Deut, 29. 17, dont le cœur se détourne aujourd'hui de Dieu. - Du temps: שַּׁמֵח מַשְּׁה Jér. 6. 4, le jour décline ; Ps. 90. 9, tous nos jours כַּל-יָמֵינוּ פֵּנוּ se passent, s'évanouissent (par ta colère); לפניה בקר Exod. 14.27, quand le matin approcha, à la pointe du jour; לפנית ערב Gen. 24. 63, vers le soir.

Souvent se tourner, se retourner, pour voir, regarder, examiner : וּפָנִירִיר אֵנִי הבח חבבה Eccl. 2. 12, je me suis tourné pour contempler la sagesse. j'ai passé à la contemplation de la sagesse; ניפון כח נכח נירא Exod. 2. 12, et il se tourna ici et la, il regarda de tous côtés, et vit; יַּמְמּה אֱל־אֹרָהל מוֹעֵר Nomb. 17.7, ils tournerent (leurs yeux) vers le tabernacle; וּמָנִירִוּר אֵנִי בִּכַל־מַעֲמֵי Eccl. 2. 11, et j'ai tourné les yeux vers tous mes ouvrages; ניפן אַחַרָיו II Sam. 1.7, il se retourna pour voir; וּמָנָהוֹ לְמָדְלָּהו Is. 8. 21, il tourne les yeux vers en haut (le ciel); אַל־מָפֶּן אָל־קְשִׁר חָעָם חַזָּה Deut. 9. 27, ne regarde, ne considère pas la dureté, la désobéissance, de ce peuple.—De Dieu qui exauce : קנה אֵלָר Ps. 69. 17, tourne-toi vers moi, regarde-moi favorablement; וּמַנִיתַ אֵל־ תּמְלֵה עַבְּוּדְה I Rois 8.28, tourne-toi vers la prière de ton serviteur, reçois-la fa-

vorablement.—Aussi d'un roi: בְּלֵבְּי אַל־חַבֶּּלֶבּ II Sam. 9. 8, (qui suis-je) pour que tu regardes, que tu accordes tes faveurs à, un chien (mort tel que je suis)? — Des choses inanimées : הַּבְּיִבְּיִ קִּוֹיִם Ez.41.1, la porte qui regarde l'orient; בַּבְּיִבְּיִוּ Jos.15.7, (la frontière) tourne vers Galgala.

Pi. 1º Écarter: אָרָבְּיִר אָרָהָ Soph.3.15, il a écarté, chassé, ton ennemi.—
2º Enlever d'un endroit ce qui l'obstrue, le débarrasser, vider: אַרָּיִר יְּבָּיִר וּפָּרָי פּרָי פּרַי פּרָי פּרַי פּרָי פּרַי פּרָי פּרַי פּרָי פּרָי פּרַי פּרַי פּרַי פּרַי פּרַי פּרַי פּרַי פּרַי פּרָי פּיי פּרָי פּייי פּיי פּייי פּיייי פּייי פּ

Hiph. Tourner: יְּמָלֵן זְּנֶבְ אֶל־זְנֶב Jug. 15.4, il tourna une queue à l'autre, il lia les renards l'un à l'autre par la queue; יְּבְּיבְּיִ יִּבְּיִבְּי וֹלְבֶּבְיִ I Sam. 10.9, lorsqu'il tourna l'épaule (qu'il se retourna) pour partir; בַּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְּי בְּיִבְּי בִּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְ בַּיִּבְי בַּיִּבְ בַּיִּבְ בַּיִּבְ בַּיִּבְ בַּיִּבְ בַּיִּבְ בַּיִּבְ בַּיִבְ בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בְּבַיבְים בְּבַּים בָּים בּיבְ בַּבְיבַ בַּיבְ בַּיבְים בָּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבַּים בְּבִּים בְּבַּים בְּבִּים בְּבַּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּבְים בְּבַּבְים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבַּבְים בְּבִּבְים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּבְים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבָּים בְּבָּבְ בַּבְי בַּבְי בַּבְּים בְּבִים בְּבִּים בּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְיבָּ בְּבְּבְ בַּבְּבְ בְּבָּבְ בַּבְ בַּבְים בְּבְי בְבְּי בְבְּבְי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְּבְ בְּבְּבְּי בְּבְּבְּי בְּבְּי בְּבְּבְ בְּבְּבְ בְּבְּבְּי בְּבְּבְ בְּבְּבְּבְ בְּבְּבְ בְּבְּבְ בְּבְּבְּבְ בְּבְּבְ בְבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְיבְ בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְּבְי בְבְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְיבְּבְי בְבְּבְּבְי בְב

Hoph.: ישׁבְּין שׁבְּי Jér. 49.8, fuyez! ils se sont tournés vers vous, les ennemis approchent déjà; ou : fuyez! et (à l'instant) ils ont tourné le dos, ils ont commencé à fuir; יְשִׁבְּי בְּשִׁבְּי בְּשִׁבְּי בַּב. 9. 2, (la porte) qui est tournée, qui regarde, vers le septentrion.

*Niph.: הַשְּׁמָת אֲשְׁנֶת שֶׁמָת אָשְׁנֶת Aboth, quand je serai débarrassé de ma besogne, quand j'aurai le temps, j'étudierai, peut-être que tu n'auras pas le temps.

ּפְבָּה f. (rac. מָּנָם ou יָפָּה, v. יְפָּה). Coin,

לוֹאֵל (la face de Dieu) n. pr. 1° D'un endroit, Penuel, où Jacob a lutté contre l'ange, Gen.32.32 (קראל, vers. 31), Jug. 8. 8, les habitants de Penuel. — 2° Penuel, fils de Sasac (cheth. מֵרָאֵל, I Chr. 8. 25. — 3° Penuel, père de Gedor, I Chr. 4. 4.

פְּנִימֵל n. pr. (v. פְּנִימֵל). Perles (v. פְּנִימִם).

pl. m. (une fois fém., Ez.21.21; const. פְּנֵר, rac. מְּנֵה). Le côté ou la partie du corps qui se tourne dans tous les sens, ou : vers celui qu'on regarde, à qui l'on parle. 1º Visage: בפתח פניתו Gen. 38. 15, elle s'est couvert le visage; על־פַּנֵי אֲבְיד Gen. 50. 1, (Joseph se jeta) sur le visage de son père; le verbe et l'adj. souvent au pl.: שניבם וצפים Dan. 1. 10, vos visages tristes ou maigres; אַנֵּר לֹא רָרָאוּ Exod. 33. 23, mais mon visage ne sera pas ען: וּשְנִים נִינְעִים Prov. 25. 23, et le visage triste, ou : qui exprime la colère; rarement au sing.: אַנֵי דֵי חִלְּקָם Lament. 4. 16, la colère de Dieu les a dispersés (v. 2°); פַּנִים אֱל־פָּנִים Gen. 32. 31, face a face; מַנִים בְּמָנִים Deut. 5. 4, face à face; על־פַניף יבַרבָר Job 1. 11, il te dira des blasphèmes en face; מי־דַגִּיד על־פַּטָּדו דַּרְכּנוֹ 21.31, qui lui dira en face, ou de son vivant, sa voie? qui le blamera pour ses mauvaises actions? וואַרָּעִסְים אֹרִיי עַל־פָּנִי Is.65.3, qui m'irritent en face, qui font des choses que j'ai défendues, sous mes yeux; de même אַל־שָנִיד ; Job 13. 15, en face

ישׁלַם־לו Deut. 7. 10, Dieu rend à (celui qui le hait) ce qu'il mérite sur-lechamp, ou : déjà dans cette vie ; בַּקַנֵי שמח Job 16.8, il temoigne (contre moi) en face, en ma présence; שים פוויף אל-דורי ישראל Ez. 6. 2, tourne ton visage, ton regard, vers les montagnes d'Israel; mais: יַּנְטֵּם אָת־מְטֵין תַר הגלער Gen. 31. 21, il tourna son visage, il avança, vers la montagne de Galaad ; אַלַר־טָּלְמּגּ אַר־פְּנֵירָזָם לָבוֹא Jer. 42.17, (tous ceux) qui ont dirigé leur visage pour aller (en Egypte), qui se proposent d'aller; de même: יָאַתְּנֶדוֹ אֱתֹדִים אֱתֹדִים אַל־אֵדֹכֶּר Dan. 9. 3, je tournai mon visage, regard, vers Dieu; וַיַּמֵּן יָהוֹשָׁמַט אר-פּניד II Chr. 20. 3, Josephat tourna son regard, c.-à-d. s'adonna (à la prière); sans verbe : הַּמְנֵיד לַמְּלָחָמָה II Chr. 32. 2. et son regard vers la guerre, c.-à-d. il était résolu à faire la guerre.

2º La colère : פְּנֵר דֵר בְּעֹטֵיר רֵע Ps. 34. 17, le regard sévère, la colère, de Dieu, (frappe) ceux qui font le mal; יְּמַבֶּידָוּ לא־דֵרוּ־לָּח עוד I Sam. 1.18, elle n'avait plus son visage triste, irrité; אָצוִבָּח פָּנַיּ Job 9. 27, je veux quitter mon découragement, abattement ; יַשִּׂמִר אֲנִר אֲד־פַּנָר ; באים ניווא Lév. 20. 5, j'arrêterai mon regard de colère sur cet homme; פרישוֹבְתִּי פָנֵי בָּצִיר חַזּאַת לְרַצָּח וְלֹא לְטוֹבַח Jer. 21. 10, car j'arrête mon regard sur cette ville pour le mal, et non pour le bien ; יאַנד אָהַן אַת־פָּנִי Lév. 20. 3, je tournerai ma colère (contre cet homme); חַלָּח מָּלִח prier, saluer, quelqu'un (v. הַלָּח ; הַשִּׁיב מָנִים refuser une demande à quelqu'un (v. איני Hiph.).

3° Le visage, pour l'être, la personne même: פָּנֵי יַלֵכּנּ Exod. 33.14, ma personne marchera, moi-même je marchecherai (devant toi); בְּמָיִר חְלַכִּים בַּקֹרָב II Sam. 17.11, et tu iras en personne au combat; מַמָּיר פָּנִים נְּמִיר פָּנִים נְמָיִא jeire acception de personnes (v. בַּרָר יִיבָּר עֹּבְיר מָּנִים יִּבְּיר עַּבְּיר מָּנִים בַּרָּר עַּבְּיר עַּבְּיר מָּנִים בַּרָּב יִיבְּיר מָנִים בַּרָּב יִיבְּיר עַבְּיר עַבְיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְיר עַבְּיר עַבְיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְיר עַבְּיר עַבְיר עַבְיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְיר עַבְיר עַבְּיר עַבְיר עַבְיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְיי עַבְּיר עַבְּיר עבִּיר עבּיר עבּיר עבּיר עבִּיי עבּיר ע

4º La face, surface, superficie, des choses: קבי קיאַקימים Gen. 2.6, la surface de la terre; אַפָּי יְחִיאָן Job 38.30, et la surface de l'abime, des flots; מְּנֵי לְבוּלִּשׁוֹי 41.5, la superficie du vête-

ment (du Léviathan), la peau sur son dos, ou : la mer qui l'enveloppe; -----יריע חודע Is.25.7, la face du voile; יריע חודע קר צאקד Prov. 27. 23, tu dois bien connaitre la face, c.-à-d. l'état, de tes brebis; puis, en général, manière, mode: "מכלח מנים בתורה Aboth, qui trouve une manière (fausse) d'interpréter la loi.

5° Le devant, le côté antérieur, d'une chose: מַפּנֵי מָפּנֵי Jér. 1, 13, et la face, le devant (du pot ou de la chaudière), est tourné du côté du nord; אַר־מַנִיז Joel 2. 20, (je ferai périr) l'avant-garde, les troupes qui se trouvent en tête; אַל־מוּל פְּנֵי הַאָּלְהַמָּח II Sam.11. 15, en avant du combat, devant le front, là où le combat (sera très rude); אַמָר מְעֵרוּה מְעֵרוּה בּערוּה Ez. 21. 21, vers où (ta face) ton tranchant est tourné; au plur., également פָּנִים Ez. 1.6, et quatre faces; v. aussi לַחַם תַּפָּרָם les pains de proposition, et שַּׁלְחַן הַשָּׁנִים la table sur laquelle ils étaient exposés (au temple).

פַנִים adv. Dedans : פַּנִים Ez. 2.10, dedans et dehors; לָאַחוֹר וְלֹא לְפָנִים Jér. 7. 24, (ils se sont tournés) en arrière, et non en avant.—Du temps: Deut. 2. 10, 12, jadis, autrefois; רואר לפנים ביסוראל Ruth 4. 7, et c'était ainsi l'usage autrefois dans Israel; ובילפנים Is. 41. 26, et depuis les temps anciens; מְּפָּוִים וּמָאָרטר II Sam. 10. 9. de front et par derrière. — Avec des prépositions, פַּנִים en forme const. פָּנִים devient très souvent particule.

ויצא אַל־פַניר : Au-devant אַל־פְנִי 1º II Chr. 19. 2, (Jehu) vint au-devant de lui. Devant : אַל־פּוּנֵי אֹחַל מּוֹנֵיי Lévit. 9. 5, devant le tabernacle; אַל־פַּנֵי דָאָרֹך Exod. 23. 17, devant le Seigneur; אל-פני חשורה Lév. 14. 53, sur la surface du champ, en plein champ.

אַר־פְּנֵי י En présence, devant אַר־פְּנַיִי י ביבלן: Esth. 1. 10, devant le roi; אַר־פָּנֵי יים Gen. 19.13, devant l'Eternel; אַר־פָּנֵיי ַחַעִּיר, Gen. 33. 18, devant cette ville; בְּאֵח פְּנֵי וְאָחֵק Gen. 27. 30, (Jacob était sorti) d'auprès d'Isaac; מאר פני הבית

II Rois 16. 14, (il transféra l'autel) de devant le temple (qui était en face du temple).

3° בַּּמָבֶי Devant : בַּמָּבֶי הַעָּבָרָת Ez. 42. 12, devant le mur ou l'estrade; קיובאַב אָרשׁ בּּקַנֵיך Deut. 7. 24, nul ne se tiendra devant toi, ne pourra te résister; עַשֵּר בְּקַהֵי même sens Jos. 10.8; ינכלשי החנידום Ez. 6. 9, ils se deplairont à eux-mêmes, ils se repentiront, se feront des reproches eux-mêmes (v.

פנים 3°).

עָּמָרֵי , לְּמָּרֵי , לְמָּרָי , avec suff. לָמָרַי , לְמָּרַי , לְמָּרַי למנידום , למניכם (למנידום , למניכם (מניכם , למניכם les yeux, sous la surveillance, devant: וְלְפְּנֵי בְּנֵיד Nomb. 8. 22, devant, לְפְּנֵי צָּבֵיד וְ c.-a-d. sous la surveillance d'Aaron et celle de ses fils; יְשָׁבִּים לְּמָנִיד II Rois 4. 38, (les jeunes prophètes) demeuraient devant (sous la surveillance d')Elisée; Ps. 72. 17, devant le soleil, c.-a-d. tant que le soleil durera; יַלְמָּכֵי ירַת 72. 5, et tant que la lune durera; mais למני־שמש Job 8, 16, devant le soleil, quand le soleil luit; selon d'autres: avant (le lever) du soleil. B) Auprès de, chez : לְרַחַפִּים לְּמָנֵי שׁבְּרַחָם I Rois 8. 50, (qu'ils trouveront) de la compassion auprès de ceux qui les auront emmenés captifs ; אַרֹיֵל לִמְנֵי אֵרֹנֵיו II Rois 5. 1, (un homme) puissant auprès de son maitre; לְמֵנֵי הַי Gen. 27. 7, (afin que je te bénisse) en présence de Dieu; לְּמָכֵי בַּי Exod. 34. 34, (lorsque Moïse se présentait) devant Dieu, dans le sanctuaire; לֵיטָׁוּבִרם לִפְנֵי הַי Is. 23.18, à ceux qui sont assis, qui servent devant Dieu, dans le temple; אַרוּר דָּטָאִישׁ לפני בי Jos. 6. 26, maudit soit devant Dieu l'homme (qui); לָרָצוֹן לָנָשׁם לִּמְנֵי הֵי Exod. 28. 38, pour qu'ils trouvent grace devant Dieu; יוידופה לְּפְנֵי הֵי vivre selon la volonté de Dieu (v. הַלָּה); קא לְמָבֵי Gen. 6. 13, la fin de toute chair est venue devant moi, m'a plu, j'ai résolu de faire périr tout ce qui vit; אָבִיך לִּמְנֵי אָבִיך I Sam. 20. 1, quelle est ma faute aux yeux de ton père, ou contre ton père! מָתוֹ אֶתַּן נַתּוֹ ילְמַנֵּי מָאָח אָרשׁ II Rois 4. 43, qu'est-cc

que cela pour que je le place devant, que je le serve à, cent personnes? אַכִּר נֹתַן לְּמְנֵיבֶם Deut. 11. 26, je mets devant vous, je vous propose (pour choisir); אָשֶׁר נְחָתִּר לְּפְנֵיכֵם I Rois 9. 6, (mes préceptes) que je vous ai proposés à suivre (ordonnes); אַר־דַוּפל נָתַן דֵי — לְפַנֵינוּ Deut. 2. 36, Dieu a tout donné devant nous, a tout mis en nos mains, en notre pouvoir; et sans verbe: חַבְּבַקּה לְּמְנֵיךְּגְּ Gen. 24. 51, Rébecca est devant toi, entre tes mains; הָאָרֶץ מְּדְיָהָח לִמְנֵיכֶם 34. 10, et la terre est devant vous, à votre disposition. C) Avant : לְּמֵנֵי שַׁיַרֵּית T Gen. 13. 10, avant que Dieu détruisit (Sodome); לְּמְנֵי נְבְעוֹת Prov. 8. 25, (j'étais enfanté) avant les collines; למנד Gen. 30. 30, avant moi, c.-à-d. avant mon temps, mon arrivée chez toi; ולְמְנֵי מְעֵּדְ Neh. 13. 4. et avant cela. D) Devant, à la tête : וַרַצָּא לָמַנָיםי I Sam. 8. 20, il marchera à notre tête; יצא לְמְנֵידָוֹם וַאַשָּׁר יַבאּ לְמְנֵידָוּם Nomb. 27. 16, qui puisse sortir et entrer devant eux, à leur tête. E) Plus que : לְּמָנִי־רֵל Job 34. 19, (favoriser le riche) plus que le pauvre. F) Au-devant, contre: ים לפני לפני Gen. 24. 12, fais venir au-devant de moi (ce que je désire); יַּכְּמָה לְּמְּכֵי מִשָּׁה Nomb. 16. 2, ils s'eleverent contre Moise; ניצא לפניתם I Chr. 14.8, David marcha au-devant, ou contre les Philistins. G) On explique de plusieurs manières : אַל־וְּתַּמֶן אָיד־אָּכְיוּןדּ לְמְנֵי מָּח־בְּלִינֵּכֹל I Sam. 1. 16, ne prends pas ta servante pour, ne la crois pas, une des filles perverties, réprouvées; ou: n'expose pas ta servante, ne la fais pas rougir devant (Penina ma rivale) Job4.19, לְּמְנֵי־עֵשׁ Job4.19, (ils sont consumés) et comme rongés des vers, ou par les vers; selon d'autres: devant l'étoile de l'Ourse, tant que l'Ourse durera, toujours (v. שַּלַש, et plus haut לְּפְנֵי רַעֲרֹשׁי); לְפָנֵי רָעֵרשׁי Prov. 17. 18, (qui rend caution) pour son ami; selon d'autres: envers son ami, le prêteur; יְסְמָּרוּ לְּמָּכֶר אֲבְנֵר II Sam. 3. 31, et pleurez pour Abner, ou : allez en pleurant devant les funérailles d'Abner.

סַלְּמַנֵּר 5º De devant, d'auprès, devant: בלקנר רי Lev. 9. 24, (le feu sortit) de devant l'Eternel; מַלְמַנֵי מַרְעֹה Gen. 41. 46, (Joseph sortit) d'auprès, de la présence, de Pharaon; מל מַלְמַנֵי fuir devant quelqu'un (v. I Chr. 19. 18); ירא־דויל־בַּעַר־מְּלָּבְּנֵי craindre, trembler, s'effrayer devant, de quelqu'un; וּוְעֵקְתֵּם — מְלְחָנֵי מֶלְכְּנָם I Sam.8.18, vous crierez à cause, ou contre votre roi; נְבָנֶע אַחָאַב מְּלְּמָנִי I Rois 21. 29, Achab s'est humilié devant moi (presque toujours avec l'idée d'éloignement, de crainte, de soumission, d'humiliation). - מִּלְּמְנֵי הַי I Chr. 16. 33, (les arbres chanteront) en présence de Dieu, ou:

à cause de Dieu (qui vient).

6° מְּמֶכֵי A) Loin, hors de la vue, de la présence : נַיָּפֶע עַמוּר הַוּעָנַן מִפְנֵיהַום Exod. 14. 19, la colonne de nuée se retira hors de leur vue, de devant eux (et se mit derrière eux); מַלְכֹּנ מִפְּמַיָּחָם Osée 11. 2, ils sont alles hors de leur vue, ils se sont éloignés d'eux ; פְּמָנֵי מֵי הַשְּׁבּוּל Gen.7.7, (Noé entra dans l'arche) devant les eaux du déluge, c.-à-d. pour se sauver des eaux; בַּרַדו בְּקוּנֵי fuir (de devant) quelqu'un, דעבל מחני se sauver de quelqu'un, צַּעַל מִּפָּנֵי crier à cause de, contre (l'oppresseur); après יהא craindre, רוים trembler (v. ריים Niph.), s'humilier, בי se lever (devant les vieillards, Lév. 19. 32), mas se cacher, de peur des ténèbres (Job 23. 17); בְּקְיֵר אֲבִרטֶלֶךְ אָחִיר Jug. 9. 21, (il demeure là) de peur de (craignant) Abimélech son frère ; בְּפָנֵר בְּנֵר רָטָרָאֵל Is. 17. 9, (que les Chananéens avaient abandonnées) fuyant devant les enfants d'Israel. B) Par, à cause de : מַּמְנַידֵים Gen. 6. 13, (la terre est pleine de violence) par eux, exercée d'eux ; פָּתָּנֵי חַעָרוֹב Exod. 8. 20, (toute la terre fut corrompue) par ces bêtes (ou mouches, v. בְּסְנֵי יָדֶךּ Jér. 15. 17, devant ou par ta puissance (ta prophétie, v. די); בּמְנֵי רֹעָ מֶעַלְלֵיךְה Deut. 28. 20, à cause de tes mauvaises actions; מְחָנֵי־שָׁפֶן Is. .10.27, (le joug se brisera) par la graisse (du taureau), ou par la douceur de l'huile; selon d'autres: devant celui qui est oint; מְּמָרַ אֲשֶׁר רָרָד Exod. 19. 18, parce que (Dieu) était descendu; בְּבֶּר מְעָרְהָּ Jér. 44. 23, parce que vous avez brûlé de l'encens (aux idoles) (v. aussi מָרָה פָּרָה).

7° על־פָּנֶר A) Devant, en face, en prégen. 32. 22, בל־פַּנִיד : sence, vis-à-vis (les présents marchèrent) devant lui; ועל־פני כל-חשם Lev. 10.3, et en face de tout le peuple; על-פני ארורן אבירום Nomb. 3.4, sous les yeux, en présence, d'Aaron leur père; וַכֵּל־פּטַיכֵם אָם־אַכַנֵב Job 6.28, il sera sous vos yeux, il sera évident pour vous, si je mens (que je ne mens pas); selon d'autres : et si je vous mens en face; בל-פוני הודיבל II Chr. 3. 17. devant le temple; בל-פני רוון Ps. 18. 43, (comme la poussière) devant (emportée par) le vent; על-פני החב חברה I Rois 6. 3, devant la largeur du temple, dans toute sa largeur; עַל־פָּנֵי רָכָוִיעַ בישׁמָיִם Gen. 1. 20, devant (sous) le tirmament du ciel ; צַל־פָּנֵי מַמְרֵא 23.19, vis-a-vis de Mamré; צַל־פָּנֵר הַיַּנְרָדֵן I Rois 17.3, vis-à-vis le Jourdain. B) Avant: על־קוני הָרַח אָבִיו Gen. 11. 28, (Haran mourut) avant (ou du vivant de) son père Thérah; צל־פני בו־חַשְּׂטצֵּח Deut. 21. 16, avant (en lui donnant la preférence sur) le fils de celle qu'il n'aime pas. C) Vers : על־פְּנֵי סִרֹם Gen. 18. 16, (ils tournèrent les yeux) vers Sodome. D) Sur la surface, dessus, sur : מַלַל פָּנֶי ותאַדְמַח I Sam. 20. 15, de dessus la terre; מַרֶץ צֵל־פְּנֵי־מָּרֶץ Job 16. 14, plaie sur plaie; על־פַנֵי Exod. 20.3, (tu n'auras point de dieux étrangers) à côté de moi, ou outre moi, ou, comme לָּמָנֵי devant moi, tant que je durerai, éternellement.

לְּנִישָׁה f. (de יְנִישׁה ce qui est tourné vers le visage de ceux qui entrent, qui sont dehors). L'intérieur: בֶּלְּהְ שִּרְשָׁה Ps. 45. 14, toute resplendissante est la fille du roi dans l'intérieur (du palais); אַלִּרְתַּבְּיִר שְּּנִישָׁה I Rois 6. 18, dans le temple à l'intérieur (le temple au dedans); וַנְּבֵּרֹא שְּנִישָׁה II Chr. 29. 18, ils entrèrent dans l'intérieur,

c.-a-d. dans le palais; לְּמְיָשָה I Rois 6. 30, au dedans; הָצָא לִּמְּיָשָה Ez. 41, 3, il entra dans l'intérieur; לְּמָּיָשָה לַשַּׁיֵע 40. 16, au dedans de la porte; הְמְיִישָה 6.21, au dedans, dans l'intérieur; de la

יְםְיִּכִים adj. (f. מְּנִימִים, plur. מְּנִימִים f. הַּנְימִים). Intérieur: בַּמְנִימִי Ez. 40. 44, de la porte intérieure; בַּמְנִימִי אַנְיִי 41. 47, au dedans et au dehors.

קריים m. pl. (rac. פְּקָרִים). Perles: יְקְרָהְיּ בְּּמְרָיִם (cheth. בְּּמְרָיִם) Prov. 3. 15, elle est plus précieuse que les perles; Lament. 4.7, ils étaient plus vermeils de teint que les perles (c.-à-d. le dedans de la nacre des perles); selon d'autres: que le corail rouge; d'autres traduisent partout : des rubis.

קְּבְּיִף (perle ou corail) n. pr. Penina, femme d'Elkanah, Sam. 1. 2.

Plp Pi. Traiter doucement: מַּנְּבֶּר צְּבְּרּוֹי Prov. 29. 21, celui qui traite avec trop de douceur, qui gate son serviteur des son enfance.

* DPP Un livre de commerce, Aboth.

DD m. (rac. סְּפָּטְ. Seulement dans מְּינְיִי מְּיִּטְיִי Gen. 37. 3, Il Sam. 13. 18, une robe de plusieurs couleurs; selon d'autres: une robe trainante qui va jusqu'aux extrémités, jusqu'aux pieds et aux mains (v. בּיִּטְיִי chald.); aussi מִּיִּטְיִי מִיִּיִי Gen. 37. 23, Il Sam. 13. 19.

De chald. m. L'extrémité: סָּלְירָא Dan. 5. 5, l'extrémité de la main, les doigts, ou: la paume de la main, pour la main; אָלָא דִּירִיאָּה 5. 24, les doigts de cette main, ou: cette main.

(אָמָס דַּנִּים V. סַּם חַנְּיִם Ō ַם n. pr. (v. אָמָס דַּנִּים)

ADD douteux. Pi.: דְּיְטְלְיָהַיּ Ps. 48. 14, considérez ses palais, ou: rehaussez, fortifiez-les (v. הַּנְסָהְ); selon d'autres: parcourez ses palais.

רְאָכָי חַפְּּסְנָּח (hauteur) n. pr.: ראָשׁ חַפְּסְנָּח Nomb. 21. 20, le sommet du Pisgah, hauteur dans Moab.

קּפָּס (rac. פַּסָם). Abondance : יִּדִי Ps.72.16, il sera (comme) une abondance de froment sur la terre, ou : qu'il y ait une abondance, etc.; selon d'autres : une poignée de froment (semé) dans la terre (produira des fruits comme les cèdres du Liban) (v. on chald.).

* בּוֹל Tache, défaut, Aboth.

* PIDP Petite section d'un chapitre, un verset.

מרפניר, passer un endroit sans s'y arrêter, passer par-dessus quelqu'un sans le toucher, l'épargner: בְּלַיבְּם Exod. 12.13, et je passerai par-dessus vous, je vous épargnerai; שְׁשֵׁר פְּטֵר מְבַּר בְּנִירִשְׁרְאֵל 12. 27, qui passa les maisons des enfants d'Israel (ne s'y arrêta pas pour frapper); מַּטִר וְּנִיְמְלִים Is. 31.5, épargner et sauver. — 2º Boiter, au fig.: בּמִר מְשִׁר מְשׁׁר וֹצִר מָנִיר מַנְ וֹצִי מָנִיר מַנְ וֹצִי מָנִיר מַנְ וֹצִי מָנִיר מַנְ וֹצִי מָנִיר מַנְיִי מַנְ וֹצִי מְנִיר מַנְיִי מַנְ מַנְ מַנְ מַנְ מַנְ מַנְ וֹצְיִי מַנְ וֹצְיּשְׁ וֹצְּמֵי מַנְ וֹנְיִמְלְיִם 18. 21, jusqu'à quand flotterez, hésiterez-vous (entre deux pensées ou entre deux partis)?

Pi.: בְּמְּיִהְיִי צְלִּירְיִּאִיְנְתֵּיִ I Rois 18. 26, il sautaient sur ou autour de l'autel, ou: ils étaient flottants, indécis, près de l'autel, ne sachant quoi faire.

Niph.: רַשל רַיְשָּׁכֵּחַ II Sam. 4. 4, il tomba et en fut boiteux.

100 (boiteux) n. pr. m. 1° I Chr. 4. 12. — 2° Néh. 3. 6. — 3° 7. 51.

תְּסֵלְיִרם Action de passer, action d'épargner. 1º L'agneau pascal: זֶבַּח־פֶּסַח הוּא לָרֵי אֲשֵׁר־פָּסָה Exod. 12. 27, c'est la victime du passage (de la grace) de l'Éternel qui passa (les maisons des enfants d'Israel quand il a frappé de mort les Egyptiens); ਸਰੂਬੁਸ਼ ਬਰਸੂਬ੍ਰੇ: 12.21, et immolez la paque, l'agneau pascal ; אָכְלוּ אָת־חַמֶּסַת II Chr. 30. 18, ils mangerent la paque; רְעָשֵׁה הַשָּה Exod. 12. 48, (et qui veut) faire le sacrifice pascal; שָׁיִּהִים הַפְּּסָהִים II Chr. 30. 17, l'immolation des agneaux de pâque. — 2º La fête de Paque célébrée en mémoire de la sortie d'Egypte : אָסָה בַּיַּה Lév. 23. 5, (au premier mois [Nissan], le quatorzième jour du mois) c'est la Paque de l'Éternel; man nama Jos. 5. 11, le

lendemain (le deuxième jour) de la Pâque.

תְּחַיִּף adj. (מְּחַיִּרִם,). Boiteux, paralytique: מְּשֵׁי מְּשֵׁי צָּבִּי אִּי מְּשֵׁי Lév. 21.18, un homme aveugle ou paralytique; וווא מְשִׁי שְׁיִהְי בְּלָּיִר II Sam. 9.13, il était paralytique des deux jambes; מְּחָרִים בְּיִוּיְר בָּיִר Is. 33. 23, les boiteux même prennent leur part du butin.

ግወቅ n. pr. m. I Chr.7. 33.

לְּחֶל (fut. יְמְּסֵל (יְמְלֹּה אַבְּרָים Exod.34.4, il tailla deux tables de pierre; יְמְּסָל יִצְיִי Hab. 2. 18, que le maître, l'artiste, l'a sculptée.

קְּחַרְטִרִין (Dan. 3.7) et מְּחַרְטֵּרִין (3.5, 10. 15) chald. m. Nom d'un instrument de musique, le psaltérion.

Ps. 12. 2, מִדְּשְׁמֵּהְ אֲמִהְיִם Ps. 12. 2, car les vérités, ou les hommes fidèles, loyaux, ont cessé, disparu (de la סִיּ

* PDĐ Cesser, interrompre: דְּרְלֶּאִרְּםְּרּ Rituel, qui ne cessera pas. Hiph.: יִּיבְּשִׁים בְּיִבְּיִם Aboth, et qui s'interrompt dans son étude, sa méditation.

지한다. n. pr. m. I Chr. 7. 38.

ווא פֿרָלְרָה אָשְׁרָה Is. 42. 44, je crierai (je me ferai entendre) comme une femme dans les douleurs de l'enfantement.

ッキ n. pr. Paou, une ville dans le pays d'Edom, Gen. 36. 39.

תור, decouvrir)

ח. pr. 1° D'une montagne en Moab:
ח. pr. 1° D'une montagne en Moab:
חור איל השלים אילור איל העלים השלים אור אילור אילור

יִמְעַל (fut. יִמְעַל, une fois מְּמָעָל avec makk.) Faire, fabriquer, travailler, créer, préparer, pratiquer : מַּתַּילָפּע Job 11. 8, que peux-tu faire? איים ביור ביוים Ps. 11. 3, qu'a fait, ou que peut faire, le juste? רלא די פעל על־זאר Deut. 32. 27, ce n'a point été Dieu qui a fait toutes ces choses; לַמַעֵל־אַל Is. 44, 15, il fait, fabrique, une idole; בַּשָּׁבֶּע בַּשָּׁרָם 44. 12. il travaille moyennant les charbons; מֹעֵל יִשׁוּעוֹח Ps. 74, 12, (Dieu) opère le salut; וּלָּמֹעֵלָר Job שַׁכוּן לְשָׁבִּחָּך ; פֿכוּן לְשָׁבִּחָּך מַעַלְתְּ בַיּ Exod. 15. 17, le lieu que tu as préparé, Eternel, pour ton siège; שׁבַּבוֹרַתִם Mich. 2.1, et ceux qui préparent, méditent, le mal dans leur lit; וּמֹצֵל צֵּדֵק Ps. 15. 2, et qui pratique la justice; פֿעַלֵּר אָרָן 5. 6, ceux qui font le mal, qui commettent l'iniquité; le régime indirect avec וְמֵרוֹדִיּנְפַעֵל שָׁהַרי : ל Job 22. 17, et que leur fera le מַח־הַּמְעָל־בּוֹ : Tout-Puissant? Avec בּ : בַּיּ 35. 6, que lui feras-tu (quel mal lui feras-tu)?

שִּלְּהְ , מְּכֶּלְהְ , מְּכֵּלְה , מְּכֵּלְה , מִּכְּלִּה , חוֹפְּלִּה , חוֹפְּלָּה , חוֹפְּלִּה , חוֹפְּלָּה , חוֹפְּלָּה , חוֹפְּלָּה , רוֹפְּלָּה , רוֹפְּלָּה , מְּכֵּלְה , רוֹפְּלָּה בְּמְכֵּלְם , Ps. 28. 4, rends-lour selon leurs œuvres; מְּכָּלְּה II Sam. I בַבּ־מְּכָּלִים , l'œuvre de Dieu; בּבְּמְּכָּלִים , II Sam. 23. 20, grand, riche, en actions, qui a fait de grandes actions; mais מַּבֶּלְם , leurs mauvaises actions, mefaits; מַבְּלַב , מַבְּל מַבָּל מַבָּל , וֹבִי , Hab.

1. 5., car (Dieu) fera une œuvre, ou: une œuvre se fera (un châtiment); mais אָלָהְיָּ Ps. 90. 16. (que) ton œuvre, ton secours (paraisse). — 2° Le produit du travail, acquisition, salaire: מַעֵּל אֹבָּרְיִה Prov. 21. 6. l'acquisition de tresors; אַרָּרָלוּ לֹא רָתָּרָלוּ Jér. 22. 13, et (qui) ne lui donne pas son salaire.

קרי אָרָ לְּיִבְּיִהְיּ Prov. 10. 16, l'œuvre, l'effort, du juste; בְּשִׁילָהְוּ Jér. 31. 16, il y aura une récompense pour tes œuvres. Plur.: בְּשִּׁילָהוּ אָרָטּ Ps. 17. 4, pour les actions, les efforts, des hommes. — 2º Salaire: בְּשִׁילִּהְיִשְּׁיִבְּי Lév. 19. 13, le salaire du mercenaire, de l'ouvrier; שְּׁילֵּהוּ שִׁילֵּהוּ אַרְיִּבּי Ps. 109. 20, ce sera le traitement, la punition, de mes adversaires.

יְלֵילְעִי (récompense de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26, 5,

DYP Pousser, battre (v. מַצָּם). Kal. Ex. unique: לְּמָשָׁה לֵּתְּיִלְּ רְּתִּין דְּיִלְּבְּעָה Jug. 13. 25, et l'esprit de Dieu commença à le pousser, l'agiter, le faire agir; selon d'autres: à le fortifier.

Niph.: יְהְשֶּׁם רְהְּחוֹ Gen. 41.8, son esprit fut agité, troublé; אָּדְבֶּר Ps. 77. 5, j'ai été tellement troublé, saisi de frayeur, que je ne puis parler.

Hilhph.: יְמְרְשָּׁעֶם רְאִּהוֹ Dan. 2. 1, son esprit fut très agité, effrayé.

בּעַבַיִם des deux genres (duel בַּעַבַיִם, pl. פְּנְמִים et מַּנְמִים). 1° L'enclume (sur laquelle on bat): ארדוולָם מַעם Is. 41.7, celui qui bat l'enclume. — 2º Le pas: Ps. 17. 5, afin que mes pas ne chancellent point; קַבֶּר הַבֶּן 119. 133. dirige mes pas ; זַרָבְּבוֹתִיר Jug. 5. 28, les pas, c.-à-d. le passage, de ses chariots; מודים פעמיה Cant. 7. 2, que tes démarches sont belles! ou: que tes pieds sont beaux! אַרָבֵּע מַעֲמֹהֶרוּ Exod. 25. 12, aux quatre pieds de l'arche; selon d'autres: aux quatre coins. — 3° Coup, c.-à-d, fois : אַנָה אָדָת Jos. 6. 3, une fois; טַּבֶּע פָּעָמִים 6. 15, sept fois; אַנָש אַרָּאד Jos. 66. 8, en une

seule fois, en même temps; ביתים Gen. 27.36, deux fois; ביתים ודאָם עם I Rois 22.16, combien de fois encore; בּיִשָּׁ Néh. 13.20, une fois et une seconde fois; בּיִשָּׁה Gen. 46.30, cette fois, maintenant; בּיַשַּׁה Nomb. 24.1, comme les autres fois, comme auparavant; בּיִשָּׁה Prov. 7.12, tantôt — tantôt.

וש א א שנים של m. Sonnette (du mouvement du battant): בּמַנְילֵירָ הָיִב Exod. 28. 33, et des sonnettes d'or.

(ג'פֿת פֿגנע סּגנע (א. פֿאָרָעַ

י תַּשְׁלְּבֶּים מַּלְּבִים הַעָּלְבִּים Découvrir: רְתְּשְׁמְבָּיַם מֵּלֶבְים Rituel, et qui découvre les choses cachées.

לעף (toujours avec איף) Ouvrir la bouche largement: סטיי אָפּריּ עָּבֶּי עָּמָי עַּמָי עָּמָי עַּמָי עַּמָי עַּמָי עַּמָי עַּמָי עַּמְי עָּמָי עַּמְי עַי עַּמְי עַבְּי עַּבְּי עַּבְּי עַבְּי עַבְּיי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְייִבּיע עַבְיי עַבְּי עַבְיי עַבְּי עַבְּי עַבְּייִי עַבְיי עַבְּי עַבְייִי עַבְּי עַבְּייִי עַבְּי עַבְייִי עַבְּי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְייִי עַבְּיִי עַבְּיִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְייִי עַבְייִי עַבְייִי עַבְייִי עַבְּייִי עַבְייִי עַבְייִי עַבְּייִי עַבְייִי עַבְייִי עַבְייי עַבְּייִי עַבְייִי עַבְייִי עַבְּייִי עַבְייִי עַבְּייי עַבְייִי עַבְייי עַבְייי עַבְּייי עַבְייי עַבְייי עַבְייי עַבְייי עַבְייי עַבְּייי עַבְייי עַבְיייי עַבְייי עַבְייי עַבְייי

רביי ח. pr. Paarai, d'Arbi, chef de troupes, II Sam. 23. 35 (נַצְּיַדִּי I Chr. 11. 37).

ווֹצָּבָּ (v. אַבָּע et פַּבָּע) Fendre, ouvrir largement. 1º Avec mp Ouvrir la bouche: פוצר עלר מידום Ps. 22. 14, ils ont ouvert leur bouche contre moi (comme pour me dévorer); מַצוּ עַלַינוּ מִירָנוּם Lam. 3. 46, (tous nos ennemis) ont ouvert la bouche contre nous (pour se moquer); יאַלביר מָצריָזיר מָר אַל-דֵיר Jug. 11. 35, et j'ai ouvert témérairement ma bouche à l'Eternel (je lui ai fait un vœu imprudemment); מַּצְּחָה הַאָּרֵץ אַה־מִּיהַ Deut. 11. 6, la terre a ouvert sa bouche (s'est entr'ouverte pour les engloutir); une fois מצר מפתר Ps. 66. 14, (les vœux que) mes levres ont proférés.—2º Ouvrir les chaînes, délivrer : פָּצֵינִר וְדָוּשִּׁרלֵנִר Ps. 144. 7, délivre-moi et sauve-moi; יומוצח אַת־הַּוָר עַבְהּוֹ 144. 10, qui délivre David son serviteur.

TYP Eclater, faire entendre. Avec

רְיִהְי Pousser des cris de joie: רְיָהִי Pousser des cris des cris d'allé-Is. 14. 7, ils poussent des cris d'allégresse; קירים רְיָה Is. 49.13, montagnes, faites entendre des chants de joie; יְרַיְהַי Ps. 98.4, élevez la voix et chantez.

Pi.: אָרַבּאָמַתִּיקָם Mich. 3. 3, ils leur ont brisé les os.

וְתְּיְרָה הַפְּצִירָה פִים (Quantité: רְּיָרָה הַפְּצִירָה הַפְּצִירָה בּים Sam.13.21, et l'outil avec beaucoup de dents, c.-à-d. la lime, servait (à aiguiser le soc); ou: הַבְּצִירָה l'instrument avec des entailles, la lime, בים avec ses dents, servait à, etc. (v. le même exemple à ra 2°).

אָשָׁלְּ Kal inusité. Pi. Oter l'écorce, peler: peler לְּבָּטֹּח לְּבָּטֹּח לֵבְּטֹּח Gen. 30. 37, il pela sur (ces branches), il ôta une partie de leur écorce, et ces endroits pelés parurent blancs; אַשָּׁר מִשֹּׁלַיּה 30. 38, les branches qu'il avait pelées.

לְּוֹח f. plur. Les endroits pelés, écorcés (v. l'unique exemple à פָּצָלֹוּת).

DYP Fendre: אָרֶץ מְּצְבֶּין Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre, tu l'as fendue, entr'ouverte.

אַצָּעָ פּצָענּיִי וּשְּׁנְיּנִי מְּצָענִי וְּצָענִי וְּצָענִי וּשְּׁנִי וְצָעִי וְּצַּעִּ וְ I Rois 20. 37, frapper et blesser (frappant et blessant); Deut. 23. 2, un homme meurtri, mutilé par broiement, dont les testicules ont été écrasés, broyés.

וְלְחַפְּבֵּץ ה. pr. m.: לְחַפְּבֵּץ I Chr. 24.15, à Pisès, avec l'art.; ou n fait partie du nom: à Hapisès.

עַר (fut. יְמְצֵר) Entailler (v. מְּצִּירָת). Au fig. Presser quelqu'un à force de paroles, de prières, insister auprès de

lui: יַרְּמְצִר־מָּה מְאָה Gen. 19. 3, et il les pressa avec instance; יַרְמְצִרּ־מּר לָּכְרָוּת II Rois 5. 16, il le pressa d'accepter; mais: יַרְמְצִרְּיּ בָּאִרשׁ תְּלֵּוּם Gen. 19. 9, ils presserent Lot avec violence, se ruèrent sur lui.

Hiph.: יְאָיֵן וּיְדְיָפִים חַמְּצֵי I Sam. 15. 23, persister dans la désobéissance, résister à la volonté de Dieu, est un crime égal à l'idolâtrie (v. קְּרָפִים); d'autres traduisent: מַמְצֵיר augmenter, ajouter aux paroles des prophètes.

רמכור (fut. ימכור) 1° Chercher, visiter, examiner, se souvenir en bien et en mal, punir,venger : יָאֵר־אַדֵירָהְ חָפָּלִד לָשָׁלוֹם I Sam. 17. 18, va voir tes frères pour leur salut, santé, informe-toi de leur santé; יַנְּמָּלִד שָׁנְשׁוֹן אֵר־אָשָׁתוֹ Jug. 15. 1, Samson visita, alla voir, sa femme; מַקרָת לַרָלָת Ps. 17. 3, tu (m')as visité, ou examiné, pendant la nuit; נְמְּמַכְרֵנּוּ Job 7. 18, et (pour que) tu le visites, examines, tous les matins; וַלֹא מְקַדְהָּם אֹחָם Jér.23.2, et vous n'avez pas eu soin de (mes brebis); וַיִּר פָּקַר הארשליה Gen. 21. 1, Dieu visita Sara (se souvint d'elle pour lui tenir sa promesse); מַאלִדִּרם פָּלִר יָמְלָר אֵרְכֶם Gen. 50. 24, Dieu se souviendra certainement de vous (pour vous délivrer), vous visitera; בַּצַר פְּקַרוּהָ Is. 26. 16, dans la détresse ils se sont souvenus de toi, ils t'ont cherché; יְבֶּר יְמָּקֹר Job 31. 14, et si (Dieu) se souvient (et s'il me blame, me demande compte); יצַתַּדוֹ בָּיר אַרן מַכַּד אַפּוֹי Job 35. 15, et maintenant, puisqu'il n'est pas ainsi (que tu n'as pas de confiance), sa colère sévit; ou: il te visite dans sa colère; selon d'autres: c'est en vain que (Job dans son ignorance) s'irrite contre Dieu; suivi de פון יִמְּכִוֹר עָלֵירָוּ : עֵל Is. 27. 3, pour que (personne) ne se souvienne d'elle, n'attaque, ne gâte, la vigne; selon d'autres: pour qu'aucune de ses feuilles n'y manque (v. 2°); וּמָּמַרְתִּי עַל־דַייוֹשְׁבִים Jér. 44. 13, je visiterai, je punirai, les habitants (d'Egypte); וּבְרוֹם מַּקַרָר וּפַקַרָתר עַלֵּרְדָם במאקם Exod. 32. 34, au jour de la ven-

3° Compter, faire le dénombrement: אָלָה רַּפְּקְרֵים אֲשֶׁר פְּרָבּ Nomb. 1. 44, ce sont ceux qui furent comptés, denombrés et Aaron) ont comptés, dénombrés; בָּלְבְּיִבְּרָ חַלְּנִיִּם 3. 39, tous les lévites dont (Moïse et Aaron) firent le dénombrement; אַקרֵירָם לְבַּיֵּשֵׁח רְאִיבּן 1. 21, ceux qui furent comptés de la tribu de Ruben; אַקר אִרְם Exod. 30. 12, lorsqu'on les comptera. Aussi des choses : אַלָּבְיִּבְּיִם בְּעַבְּיִבְּיִם בַּעַבְּיִבְּיִם בּעַבְּיִבְּיִם בּעַבְּיִבְּיִם בּעַבְּיִבְּיִם בּעַבְּיבִּים בּעַבְּיבִּים בּעַבְּיבִּים בּעַבְּיבִּים בּעַבְּיבִּים בּעַבְּיבִּים בּעַבְּיבִּים בּעַבְּיבִּים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעַבּיבִים בּעַבּיבִים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעבּיבִים בּעבּיבִים בּעבּיבִים בּעבּיבים בּעבים בּעבּיבים בּעבּיבים בּעבּיבים בּעבּיבים בּעביבים בּעבּיבים בּעבּיבים בּעביבים בּעביבים בּעבּיבים בּעבים בּעביבים בּעביבים בּעביבים בּעביבים בּעביבים בּעבים בּ

4° Faire visiter, examiner, soigner, par un autre; préposer, établir, quelqu'un sur les autres ; ordonner : ਜ਼ਰੂਜ਼ਰ עליהם בּמְשׁמֶה Nomb. 4. 27, vous les chargerez du soin, vous leur ordonnerez de faire avec soin; יְמַּכִּוֹר הַיּ — אֵרשׁי על-הַעַרָה 27. 16, que Dieu établisse un homme qui veille sur ce peuple; פַּקרוּ עלרה פּמְסָר Jer. 51. 27, établissez, nommez, un prince, capitaine, contre elle; וּפַקרָתִי עַלַירָום אַרְבַּע מְשְׁמָחוֹת Jér. 15. 3, je préposerai sur eux quatre familles, je les soumettrai à quatre espèces de fléaux; יְרוּא־מָּקֵר עָלַי Esdr. 1. 2, et il m'a commandé; תַּמְקַיִּדִם Nomb. 31. 48, les preposés, les chefs; מְקֵרֵי הַוּחַיָל II Rois 11. 15, ceux qui commandaient les troupes; מִר־מָּקַר עָלַיוּ הַּרְפּוֹ Job 36. 23,

qui lui commande sa voie, sa conduite; רְּבָּיִר צָּבְיִר לַבְּרָּא Job 34. 13, qui lui a ordonné (de créer ou d'avoir soin de) la terre.

5° Confier une chose aux soins d'un autre, lui confier un dépôt: יַּיְּמְלֵי בְּבֶּיִתּ II Rois 5. 24, il les déposa, donna à garder, dans la maison; ou: il les cacha, serra, etc.

Niph. 1º Passif de Kal 1º. Etre visité, être puni : אַכְּרֹב רַמִּרם רַמָּבוּ Is. 24. 22, et après beaucoup de jours ils seront visités, ou : ils seront punis (pour les péchés commis) pendant un si long temps; יַּשָּׁקַר צַּלֵּרְדֵוּם Nomb. 16. 29, (et si le sort de tous les hommes) est prononcé sur eux; בַּלִּדִּמָּקַר רַע Prov. 19. 23, il n'est visité d'aucun mal. — 2º Passif de Kal 2º. Etre demandé, manquer : ילא־נִמְקַד מְשֵנוּ אֵישׁ Nomb. 31. 49, et pas un seul de nous ne manque: וְנִמְּקוֹרָת בִּר יְמָּקֵר מוֹשָׁבְּךְ I Sam. 20. 18, tu seras demandé (ton absence sera regrettée), car ta place sera privée de toi, sera vide; ניפּקרוּ מֵעַבְרֵי דָוִר II Sam. 2. 30, des serviteurs de David manquaient (dix-neuf hommes). -3º Passif de Kal 4°. Etre établi dans un emploi sur les autres : נַיַּפַּקרוּ בַיּוֹם חַוּרוּא Néh. 12.44, ce jour-là (des hommes) furent établis (sur les chambres du trésor); ויפקרו נושוערים Neh. 7. 1, les portiers furent établis.

Pi.: דְּבָאִיה מְתַּמֵּר צְּבָא מְלְחָבָּה Is.13.4, Dieu Zebaoth fait la revue de l'armée de cette guerre.

Hiph. 1° (même sens que Kal 4°). Etablir, confier, remettre, recommander: יְשַׁקְּרֵי אָיִוּ בְּנֵירוֹ וְעֵל מֶל־אָשֶׁר יְשׁ־לוֹ Gen. 39. 5, il l'établit sur sa maison et sur tout ce qu'il possédait, lui confia sa maison, etc.; אָרָאָרָי אָרָיָר אָרָי

41. 34, qu'il établisse des officiers dans le pays; אַמ־דַולָּוִיִם עַל־־ אס Nomb. 1. 50, établis les lévites pour avoir soin du tabernacle; יכי יום על דום Jer. 40. 11, et qu'il avait établi sur eux, qu'il en avait donné le commandement (à Godolias); au fig.: וְהִשְּׁמַרְהִי צַּלֵיכָם בֶּדְיָלָת Lév. 26. 16, j'établirai sur vous (je commanderai contre vous) la terreur, etc.; וַוִּשְּׁמִיד עַל־בַד II Chr. 12.10, et les remit aux mains (des chefs); בְּיִרָךְה אַמְּמָרִד רוּחָר Ps. 31.6, je remets mon esprit entre tes mains; suivi de וָכִי הַמָּקִיד אָתוֹ אַנָשִׁים Jér. 40.7, et qu'il avait mis sous son com. mandement, qu'il lui avait recommandé, les hommes (les femmes et les enfants). - 2º Déposer, confier à la la garde : יְמַקִיד מֵלָיוּד Is. 10. 28, il laissera son bagage (a Machmas); דָאָרוֹי יומקרי דימקרי Jér. 36. 20, ils laissèrent le rouleau (le livre) en dépôt (dans la chambre d'Elisama); וַיַּפְּקרוּ אֶת־יִרְמְיָתוּ 37.21, qu'on mit Jérémias sous garde, qu'on le gardât, protégeât.

Hoph. 1º Étre puni: אין דא קיביר קופך. 6. 6, c'est la ville punie, destinée à être punie. — 2º Étre établi, préposé: אַרָּיִם בְּיִחְ מֵּיִ II Rois 12. 12, qui étaient préposés, qui étaient chargés des soins (des travaux) dans le temple; יַבְּיִבְיִם בְּיִרִם מְנִירִם II Chr. 34. 12, et ceux qui étaient établis sur eux, qui surveillaient leurs travaux. — 3º Étre déposé: אַשְּׁיִר אַמִּין Lév. 5. 23, (le dépôt) qui avait été déposé chez lui, qui lui avait été confié.

Hithph.: Jug. 20. 15, les enfants de Benjamin furent comptés, passés en revue; נֵיְתִּפֶּלֵד חָשָׁבּ 21. 9, le peuple fut passé en revue.

Hothph.: לא דָּוְחָפֶּקרוּ בְּּחוֹכָם Nomb. 1. 47, (les lévites) ne furent point comptés parmi eux.

קקרה f. 1° (de קַּקְר 1°). Punition, châtiment, sort: הְּקְרָה Is. 10.3, (que ferez-vous) au jour de la punition? בְּיִבּי בְּקְרָה הְיִבִּיר בְּקְרָה עָרָר בְּיִבּי בְּקְרָה תַּיִבִּיר de la ville, ou: ceux qui doivent visi-

ter, châtier, la ville, sont proches; ומקבים בל רשבים Nomb. 16. 29, le sort de tous les hommes. — 2° (de 72 à 3°) Compte, denombrement : לְּמַלְתָהוֹ אָתָאר I Chr. 23. 11, (ils furent compris) dans le même dénombrement, c.-à-d. ne formant qu'une seule famille. -3° (de pa 4°) Charge, soin, garde, gardien : אַלְעָזֵר Nomb. 4. 16, et la charge d'Eléazar (sont confiés aux soins d'Eléazar); יין מקלה ביה ביה יי II Chr. 23. 18, les charges, offices. dans le temple; אַקְרֵה רַשָּלָה II Chr. 24. 11, l'office, ou, concret, les officiers, du roi; יַשָּׁמְחִר מִּקְרַרֶּהְ שֵׁלֹוֹם Is. 60. 17, je ferai que tes officiers, ceux qui te gouvernent, te donneront la paix, ou: que la paix sera ton chef, regnera sur toi; אָמְרָהָה שָׁמִּרָה רּהָהי Job 10. 12, et ton soin, ton secours, a conservé mon âme; נַּיָּטָשׁ דַּוּבֹדֵן פְּּלְהַיּה II Rois 11. 18, le pontife mit des gardes (dans le temple); היה ביים gardes (dans le temple); Jér. 52. 11, la maison de garde, la prison; אַקְקְהָתְם עֵל מַזֵּל Is. 15.7, et leurs biens (les choses qu'on garde avec soin, ils les porteront) au torrent (des saules); selon d'autres : ce qui était sous leur commandement, le pays près du torrent, qui leur appartenait (leur sera enlevé); אַקרָהוֹ יָפָה צָּהַר Ps. 109.8, et qu'un autre prenne ses biens, ou sa charge, son ministère.

קּקּקּהוּ (rac. אָפָהָ פֿיּסְרּוֹן: חַיּאָכָּל לְּמָּקְרוֹן: Gen, 41.36, ces vivres formeront un dépôt (seront réservés); אָי אָדּידַיִּוּשְּקְרוֹן: Lév. 5.23, ou le dépôt (qui avait été déposé chez lui).—
* 2° Souvenir, Rituel.

רְשָׁם תַּצֵל : Charge, garde : יָשָׁם תַּצֵל רְיְשָׁם Jér. 37. 13, et il se trouvait la un homme chargé de la garde, un capitaine à qui la garde (de la porte) était confiée.

דוף m. 1° אַפּרוּר וְשׁוֹעֵ Ez. 23. 23, les commandants et les nobles; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod et de Soa. — 2° יושבר פקור Jér. 50. 21, les habitants de la ville du

chatiment, Babylone; selon d'autres, n. pr.: les habitants de Pekod.

m.pl.Ordonnances, préceptes: מְשְׁרָיִם Ps. 19.9, les ordonnances de l'Eternel sont droites; נֵאָכָיִם 111.7, tous ses préceptes sont sûrs, infaillibles.

미구환 Ouvrir, presque toujours suivi de אַז־עַל־יַח שָּקַחָתַ שִינֵיף : עַיָּן Job 14.3, et aussi sur lui tu ouvres les yeux (tu daignes l'observer); אַפָּקָרו אָד־עִינָי Zach. 12.4, j'aurai les yeux ouverts (sur la maison de Juda), je l'épargnerai; ערביה Prov. 20.13, ouvre tes yeux (sois éveillé, ne dors pas); לְּמַּלֹהֵו מֵינִים וא פורות Is. 42.7, pour ouvrir les yeux aveugles, pour rendre la vue aux aveugles; ניָשָּׁקַח אַלֹּיִדִים אַר־עַינֵיהָ Gen.21.19, Dieu lui ouvrit les yeux, c.-à-d. Dieu fit voir à Agar ce qu'elle n'aurait pas découvert sans son secours; une fois: אַזְרֵים Is. 42. 20, avoir les oreilles ouvertes, pouvoir entendre; une fois: יר שֹׁקַח עורִים Ps. 146. 8, Dieu éclaire les aveugles (leur ouvre les yeux).

Nip: .: פורים Gen. 3. 5, vos yeux seront ouverts; אָה הַּשְּקַרוֹנָה שֵּינֵי וּ Is. 35. 5, alors les yeux des aveugles s'ouvriront.

קתו adj. Qui a les yeux ouverts, qui voit: מְּפַוּרָ אוֹ נְצַרָּר Exod. 4. 11, l'homme qui voit, ou l'aveugle; רְצַבֵּר מְּקְרִים 23. 8, les présents corrupteurs aveuglent ceux qui sont éclairés, même les sages.

다마한 (qui a les yeux ouverts) n. pr. Pékah, fils de Remalia, roi d'Israel, II Rois 15. 25, Is. 7.1.

קְּתְּיָהְ (Dieu lui ouvre les yeux) n. pr. Pekahiah, fils de Manahem, roi d'Israel, II Rois 15. 22.

וְלַאֲסִיִּדִים מְּחָר: בּיִאְסִיּדִים מְּחָר: Is. 61. 1; un mot de חַחָּה, avec redoublement des deux dernières lettres, comme תְּחָרִים: (pour annoncer) l'ouverture (de la prison), la délivrance, à ceux qui sont dans les chaînes; sclon

d'autres: חַבְּשְּ ouvrir, et חַיִּבְי (de חבֵיֶּ)
prendre, tirer (de la captivité); ou:
חַיִּבְּי la maison qui tient, qui renferme,
la prison; חַיִּבְּי חַבְּיִּ l'ouverture, la délivrance, de la prison.

תְּלְמָר m. (de קַּמָר מְּלִים 4°). Commissaire, inspecteur, chef: יְלְמָלֵּר מְּלֵּרְים Gen. 41.34, que (le roi) établisse des commissaires (dans tout le pays); יְלְתָּלְּרָּתְּ Néh. 12.22, et l'inspecteur; le chef, des lévites; יְמָלֶּרְיִם יִמְּלְּהָּתָּיִ וֹשְּלְּרָתְּלִי I Rois 25.19, le chef, celui qui commandait les gens de guerre.

רייביים m. plur. Un ornement d'architecture, en forme d'œufs selon les uns, de coloquintes ou de nœuds selon les autres: ייביים מושלים ווא Rois 7. 24, et au-dessous de son bord il y avait des coloquintes (v. 6.18 et מייבים).

וו Rois 4. 39, des coloquintes de champ, c.-à-d. sauvages.

בּר ווא בּיך Ex. unique. Hiph.: מֵי ווא בּיך Osée 13.15, car lui qui porte des fruits, qui est fertile, puissant, entre ses frères; selon d'autres fertile entre les prairies, comme יוֹפָּרָיא (ע. הַיִּבָּי); d'autres expliquent יְמָרִיא (de הַיָּבָּי): parce qu'il a mis le désordre entre les frères, qu'il a séparé les uns d'avec les autres.

אָרָהָ m. (une fois דְּיָהָ Jer. 2. 24, pl. פּרָאִים). Ane sauvage: אַרָּאָדִים אָרָהָ Dob 6. 5, l'ane sauvage crietil lorsqu'il a de l'herbe? בְּלַרִּירָשָׁא Is. 32. 14, une joie des anes sauvages (endroit où ils se plaisent); מע הָּקָי הַרָּאָ אָרָם Gen. 16. 12, et il sera entre les hommes comme un ane sauvage, il sera sauvage, toujours en guerre avec les autres.

סְרָאָם (sauvage) n. pr. Piream, roi de Jarmuth, Jos. 10.3.

בארם Les branches (v. הארם).

קרָבֶּר m. pr. d'une place ou d'une maison : יְּשִׁרְבֶּר I Chr. 26. 18, deux lévites gardaient le Parbar; selon d'autres : le faubourg (v. פַּרְיֵרָים).

קר (ע. מֶּרֶשְׁ, מְּרֵשְׁ, אַבֶּעָ (מָּרָשְׁ, מְּרֵשׁ (אַבְּעָם בּּרָתְּם וְּבְּנְמָּתְם וְבַּנְמַרְתָם וְבְּרָבּעָם וְבַנְמָרָתְם וְבַנְמָרָתְם וְבַנְמָרָתְם וְבַנְמָרָתְם וְבַנְמָרָתְם וְבַנְמָרָתְם וְבַנְמָרָתְם וְבַנְמָרָתְם וְבַנְמָרָתְם וְבַנְיִם וְבַנְמָרָתְם וְבִּינְם וּבְּיבְם וְבִּינְם וּבְּיבְּם וְבִּינְם וּבְּיבְם וְבִּינְם וּבְּיבְם וְבִּינְם וּבְּיבְּם וְבִּינְם וּבְּיבְּם וְבִּינְם וּבְּיבְּם וְבִּינְם וּבְּיבְּם וְבִּינְם וְבִּינְם וְבִּיבְּם וְבִּינְם וְבִּיבְּם וְבִּינְם וּבְּיבְּם וְבִּינְם וּבְּיבְּיבְּם וְבִּינְם וּבְּיבְּם וּבְּיבְּם וּבְּיבְּם וּבְּיבְיתְם וְבִּיבְּם וּבְּיבְיתְם וְבִּינְם וּבְּיבְיתְם וְבִּינְם וּבְּיבְּיבְם וְבִּיבְּם וְבִּיבְם וּבְּיבְיתְם וּבְּיבְיתְם וְבִּיבְּם וּבְּיבְיתְם וְבִּיבְּים וּבְּיבְּיבְים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְים וּבְּיבְּים בּיבְּים וּבְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּיבְים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבְיבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּיבְיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בְּיבְיבְּים בּיבְּיבְּים בּיבְּים בּיבְיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְיבְים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְיבְּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְיבְּיבְּבְיבְיבְים בּיבְּבְיבְים בּיבְּבְיבְּים בּבּיבְיבְּיבְּיבְּים בּיבְּיבְיבְּיבְּבְּים בְּבְּב

Niph. 1° Se separer : לא נמרדו II Sam. 1.23, (même dans leur mort) ils ne se sont pas séparés; יָמְרֶד הָשַּרָן Jug.4.11, (Héber) s'était séparé de Kajin (des autres Kineens); avec השרד נא : מעל מעלי Gen. 13.9, separe-toi, je te prie, d'avec moi; לָחַאָּיָח יְבַקֵּשׁ וְמָרֶד Prov. 18. 1, celui qui se sépare (de Dieu, de la bonne voie) cherche (à satisfaire) ses désirs; ou יְמְרֵד : qui se sépare des autres, qui vit à part, ne cherche que son plaisir, ce qui est selon sa fantaisie. — 2º Se répandre, être dispersé: נְמָרָדוּ Gen. 10.5, de ceux-ci se répandirent (dans les îles); selon d'autres: les îles furent partagées entre eux ; ואַנָחנוּ נִפְרַדִים עַל־דַורוֹמַת Neh.4.13, et nous sommes dispersés sur la muraille.

Pi.: ישרדה השניה Osée 4.14, ils se séparent (de leurs femmes) pour aller avec des courtisanes, ou : ils vont à l'écart, ils vivent avec des courtisanes.

Pou.: וְמְמֵּרֶה בֵּין וְתְצֵּמִרּם Esth. 3. 8, (un peuple) qui reste séparé entre les nations, ou : des gens séparés les uns

des autres, qui se haïssent entre euxmêmes.

Hithp: יוֹחָפְּןדוּ פּל-פַצְּמוֹתָּד ! Ps.22.15, tous mes os se sont séparés, déplacés; לְבֵיא יִחְפָּרִדוּ Job 4. 11, et les petits de la lionne ont été dispersés, dissipés.

קרוֹ m. (avec suff. יוֹרְיּה) Mulet (de בּיָבָּי אָנְיּרִי אַ s'étendre, courir, ou : qui reste séparé, isolé, qui n'engendre point): רֹבֵב עַלִּדְוּשָּׂרָי II Sam. 18.9, (Absalon) montait un mulet; בּילִד Esdr. 2.66, leurs mulets.

קרְדָּה Mule : פִּרְדַּה I Rois 1. 44, la mule du roi.

Joel 1. 17, les graines pourrissent (sous la terre), de קרות disperser, la semence dispersée, répandue sous terre; selon d'autres: les tonneaux de vin sèchent.

Porter, produire, pousser, être fertile, fécond: איני שיש Deut. 29.17, une racine qui porte, produit (du poison); איני שייש Is. 11.1, et une branche poussera, sortira de ses racines; אַנָּיֵלְ מִּיִּרָשׁׁרִ Ps. 128.3, comme une vigne fertile; אַנָּיָלְ הִיִּיִּשׁ בַּפָּרָ פַּרָּאַר.), Joseph est la branche d' (un arbre) fécond; אַרְבּרּריִיָשׁׁר קַבּרי וְשַׁר בְּרַבּרי הַשָּׁר קַבּרי הַשָּׁר קַבּרי הַשָּׁר קַבּרי הַשָּׁר בְּרַבּר בַּיִּשְׁר בְּרַבּר בַּיִּשְׁר בְּרַבּר בַּיִּשְׁר בְּרַבּר בַּיִּשְׁר בַּרַבּר בַּיִּשְׁר בַּרַבּר בַּרַבּר בַּרַבּר בַּרַבּר בַּרַבּר בַּיִּשְׁר בַּרַבּר בַיִּבָּר בַּרַבּר בַּרַבּר בַּרַבּר בַּרַבּר בַּרַבּר בַּרַבּר בַּיִּבְּר בַּרַבּר בַיבּר בַּרַבּר בַּיִבּי בַּרַבּר בַּיִבּי בַּרְבַּר בַּרָבּר בַּרָבּר בַּיִבּי בַּרְבַּר בַּרָבּר בַּרָבּי בַּרְבּר בַּרָבּר בַּיִבּי בּר בּיבָּר בּיבּר בּיבּר בּיבּר בּיבּר בּיבּי בּיבּר בּיבּי בּי

Hiph. Rendre fertile, multiplier:

לְּרָה (עֵּר ישֵּי). Vache: שְּׁרָה Gen. 41. 2, sept vaches; יוֹישָׁשְׁ שְּׁרָה Job 21. 10, sa vache met bas; שְּׁיה אַשְּׁרָה Amos 4. 1, vaches de Basan, grasses, (femmes nobles luxurieuses de Samarie).

חַרָּה n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Benjamin (avec l'art. הַּפָּח), Parah, Jos. 18.23.

(פֿנא א.) בּּנָע (א. פֿנָת).

וֹקְיָּ (branche) n. pr. Pourah, serviteur de Gédéon, Jug. 7. 10.

קרודא (graine, ou solitaire, ermite) (v. קרוֹה et הירוֹף) n. pr. Esdr. 2. 54; Néh. 7. 57.

• Parvis ou antichambre: לְּמְרוֹחְוֹיִם Aboth, ce mon-de-ci ressemble, est à comparer, à un parvis, ou à une antichambre (eu égard à l'autre monde).

קרוֹיִי (une fois *cheth*. pour *kers*) פְּרָיִים Esth. 9. 19 (v. קּרָיִים).

[]] (florissant) n. pr. m. I Rois 4. 47.

וות בּרְנִים ? n. pr. d'une contrée : חֲבֵב בַּרְנִים II Chr. 3. 6, l'or de Parvajim; selon quelques-uns: de l'Orient en général; selon d'autres, c'est un adj.: de l'or très fin, très pur.

קרור יבְּשָׁלּוּ בַּמְּרוּר ? Nomb. 11.8, ils faisaient cuire (la manne) dans un pot.

שְּלֵינִים m. plur. Faubourgs : אָשֶׁר II Rois 23.11, qui (était) dans les faubourgs (qui y commandait) (v. פַּרְעָּר.).

יתי פרוש היי, Rituel, tu as ordonné les observances, tous les détails de la célébration (du sabbat).

וֹחַבּ Fruits, dans מַרוֹח בּוֹחבּ Is.2.20,

un oiseau ou animal qui ronge les fruits (עו המרשרה).

רְאָשׁ פּרְיָיר: Hab. 3.14, selon les uns : la tête de ses chefs, capitaines; selon les autres : la tête, c.-à-d. les chefs, de ses villages ou villes ouvertes (v. יוֹיף שָּׁרִיּיִרוּ

קרלי שריזון: m. Chef ou village: הַּדְּלֹנִי שְרָזוֹן: Jug. 5.7, il n'y avait plus de chefs, ou de braves (dans Israel); selon d'autres: il n'y avait plus de villages, de villes, sans murailles (on craignait trop les ennemis pour y demeurer); de même: בְּיִלִי בְּיִוֹיִ בָּלִי בְּיִלִי בָּלִי בְּיִלִי בָּלִי בְּלִי בְּיִלִי בָּלִי בְּלִי בְּיוֹ בְּלִי בְּיוֹ בְּיוֹ בְּיוֹ בְּיוֹי בְּיי בְּיוֹ בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיוֹי בְּיי בְּיוֹי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיוֹי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיוֹי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיוֹי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייִי בְּייי בְ

תְּרָוֹוֹת הַשְׁר f. pl. Villes ou villages sans murailles et dans une plaine: אָרֶץ שְּרָוֹוֹת Ez. 38. 11, un pays ouvert, sans muraille, sans défense; בְּרָוֹוֹת חַשַּׁב רִרּוּשָׁלַם Zach. 2. 8, Jérusalem sera une ville ouverte (n'aura plus besoin de murailles).

Deut.3.5, (sans compter) les villes du campagnard, les bourgs sans murailles; מַיְרִים חַפְּרָיִים (keri הַּיִּרִים) Esth. 9. 19, les Juifs habitant la campagne.

'P. Nom d'un peuple chananéen habitant les montagnes, les Pérézéens, Jos. 11.3.

בְּרָזֶל chald. m. (v. בַּרְזֶל hébr.). Fer: בַּרְזֶל Dan.2.33, (ses jambes étaient) de fer; מַרִילָא 35, le fer.

אביקה באר היים ליים באר היים באר היים

forme une éruption (sur la peau); אַרָּהְ אַרָּהְ אַרָּהְ אַבְּהִי 14.43, (si la plaie) se répand sur la maison (ses murs); אַרָּהְיּהְ Exod. 9.9, en des ulcères enflammés (qui se répandent sur la peau).— 2º Étendre les ailes, voler: בּלְּהְרְהִיה 20, (vous surprenez les ames) pour qu'elles s'envolent (du corps, pour les tuer).

Hiph. 1° Faire fleurir: יְבְּשׁרְחְתְּרִּר בּעְרְיְבָשׁ Ez. 17. 24, et j'ai fait fleurir, reverdir, l'arbre sec. — 2° Intrans. comme Kal: אַלְדִינוּ יְפְרִירוּנּ יַפְרִירוּנּ Ps. 92. 14, ils fleuriront dans les parvis de notre Dieu; יְאָרֶי יְשָׁרִים יַפְּרִירוּ Prov. 14. 11, mais la tente des justes sera florissante.

תַּבְאַ m. La fleur qui précède le fruit: מַבְּא שֶּׁרָח Nomb. 17. 23, il en était sorti des fleurs; וְּמַרָּח בָּאָבֶּק רַעְּלֶּה Is. 5. 24, et leur fleur sera dissipée comme la poussière; וּמְרַח לְּבָּיֹת Nah. 1. 4, et la fleur (des arbres) du Liban, ou : la fleur du Liban, ses arbres; בְּמַרָּהְיָהְיִרָּ, Exod. 25. 31, et les fleurs d'or qui ornaient le chandelier.

קרְקּח m. Couvée: קּרְיָּח יְקוּמּר Job. 30.12, à ma droite la couvée s'élève, la jeunesse ou la populace s'élève avec insolence contre moi. (v. אַמּרֹיִח 2º et יַּאָמִרֹיָח).

בּרְמְהְ בּרִמְהְ Lév. 19. 10, (tu ne dois pas recueillir) les grains tombés de ta vigne, qui tombent de la vigne çà et là pendant la vendange.

יים, avec suff. מְּרֵים , מְּרֵים , מְּרֵים , מְּרֵים , מְּרֵים , מְּרִים , מְּרָים , מְּרִים , מְּרָים , מְּרִים , מְּרֵים , מְּרִים , מְּרִים , מְּרִים , מְּרִים , מְּרֵים , מְּרִים , מְּרְיב , מְּרִים , מְּרְיבְּים , מְּרְיבְּים , מְּרִים , מְּרִים , מְּרְיבִים , מְּרְיבְּיבְּים , מְּרְיבְּים , מְּבְיבְּיבְים , מְּרְיבְּים , מְּבְ

(une terre fertile); בַּץ פָּרִי לִמָּדוֹ Gen. 1.11, des arbres fruitiers qui portent des fruits chacun selon son espèce; mères doivent-elles manger leurs fruits (enfants)? וּבֵרַךְ פָּרִי־בִּטְקָה Deut.7.13, il bénira le fruit de ton ventre (tes enfants); פָרִי מַעֵּלְלַיחֵם יאֹכֵלוּ Is.3.10, (les justes) recueilleront les fruits de leurs œuvres; פַּרִי מֵּחְשָׁבֹחֵם Jér. 6. 19, fruit de leurs pensées (résultat de, châtiment pour, leurs pensées); מְּקְיִר מַצְטָּיך Ps. 104. 13, (la terre sera rassasiée) des fruits de tes ouvrages, c.-à-d. de la pluie qui tombe du ciel, ou : les habitants de la terre seront rassasiés des fruits des arbres : מסרי כפרה Prov. 31.16, du fruit de sa main, de son gain; אָרַי־גֹדֵל לָבָב Is. 10. 12, le fruit de l'orgueil (de la jactance, des blasphèmes).

אַרייָרא פּרוּרָדא n. pr. (ע. פּרוּרָדא).

קּרִיצִים .dj. (const. פְּרִיץ, pl. פְּרִיץ Is. Féroce, violent, voleur: הְּיִרִץ Is. 35. 9, et la féroce des bêtes (la bête féroce); אָרְחוֹת פָּרִיץ Ps. 17. 4, les voies, la conduite, de l'homme violent; בַּרְפָּרִיץ Ez. 18. 10, un fils qui soit violent, voleur; עַּרָיִץ Jér. 7. 11, une caverne de voleurs (v. יְחַיָּם).

קריקה f. Action de secouer : תְּלְקָה איל Rituel, en (secouant), brisant, le joug (de tes lois).

• אַרִישׁוּח Aboth, abstinence.

קרָםְ m. Dureté, cruauté: בְּמֶּרֶהְ Exod. 1.13, avec dureté; בְּמֶּרֶהְ בֹּי בְּמֶּרֶהְ בֹּי בִּיּלְּאַרְ בִּי בִּי בְּמֶּרֶהְ Lév. 25. 43, ne domine pas sur lui avec cruauté, dureté.

קרקה f. Voile suspendu dans le temple devant le sanctuaire: פָּרֹבֶּח חַפְּּהָ Exod. 35.12, le voile qui sert de couverture, de rideau (devant l'arche).

Dechirer, découdre; toujours avec בְּבְרֵיכֶם לֹאִ־הְחְּרֹמֵּר tev. 10.6, et ne déchirez pas vos vétements (pour un mort); part. pass.: מָבְנִיבִים 13.45, décousus.

אָרְטִישְׁרָאָ n. pr. Parmastha, fils de Haman, Esth. 9. 9.

קר, pr. Parnach, père d'Élisaphan, Nomb. 34. 25.

* בּוְלֵבֶּל Nourrir. Pi.: מַּנְתַּלְנְסֵל Rituel, qui nous nourrit.

לְּנְלֶּחָה. (v. פַּרְנֵם). La nourriture, Rituel.

מַרְים (פַּרְים : Briser, partager: פָּרְים : לַּרְיבֵּר לַחְשָּׁרְּ נְּרָיב לַחְשָּׁרְּ celui qui a faim, lui en donner sa part; קלא ביִקּרָסוּ לָּרָת Jér. 16.7, on ne leur rompra, partagera pas, le pain (quand ils pleureront un mort), ou : on n'étendra pas ses mains pour eux (on ne pleurera pas leurs morts).

Hiph. Fendre: חַפְּרָכִי תַּפְּרָכִי בּלִּי. Lév. 11. 4, et (des bêtes) dont la corne du pied est fendue; אַרְכָּי בַּעְּיִיִים בְּעָרָים 11.4, et (dont) la corne du pied n'est point fendue; שַּבְּיכִי בּלְיִים בּּרְכָּיוּ בּלִי בַּעִּים בּרְכָּיוּ בּלִי בּעִּיבְּיִם בּלִי בּלִי בּעִּיבְּים בּלִי בּלִי בּעִּיבְים בּלִי בּלִי בּעִּיבְים בּלִי בּעַרִים בּערַים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּערִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַּיב בּעַרִים בּעַרִים בְּעַרִים בּעְרִים בּעַרִים בּערִים בּערים בּער

תַּרְטָּרָ n. pr. La Perse: מּיְרָשׁ אַ Perse; de même en chald., Dan. 6. 13; de là : תַּשְּרִיסִי Nèh. 12. 22, et chald. Dan. 6. 29, le Perse.

* DIP m. Salaire, récompense, Aboth.

Dan. 5.28, Pharès (signifie): Ton royaume a été divisé; מַרְּסִרן 5.25, pl., fait allusion à la division du royaume, et à סַבָּע La Perse (v. vers. 28).

Dip m. Nom d'un oiseau immonde, une espèce d'aigle, griffon ou orfraie, Lév. 11. 13.

קרְסוֹת (v. קּבְיס, pl. הַּרְסוֹת, const. מָרְסוֹת, une fois בְּרְסוֹת). La corne au pied des animaux, ongle, sabot: בּאֹ הִישָּׁאֵר מַּרְסָה Exod. 10. 26, il ne demeurera pas même un sabot, un ongle, de leurs pieds; הַמִּי מַרְסוֹת Deut. 14. 6,

deux cornes, c.-à-d. la corne divisée en deux; פּרָסיה היסיד Is. 5. 28, les sabots de ses chevaux.

ערָׁם Un Perse (v. יַם n. pr.).

ערש 1º Rejeter, éviter, reculer, dissoudre: וַהְּפָּרָיטוּ כָּל־עַצַּרִזי Prov. 1. 25, vous avez rejeté tous mes conseils; מְרַעֵּרשׁ 4. 15, évite, fuis (la voie des mechants); מורע מוסר 13. 18, celui qui évite, qui hait, la discipline, l'instruction; לאראַמרַע ולאראַדוס Ez. 24. 14, je ne reculerai, ne reviendrai pas, sur ce que j'ai dit, résolu, et je n'épargnerai pas; פי פּרָעַ דויא פִּי־פְּרָעֹדו אַדֵּוּרֹן Exod. 32. 25, que (le peuple) était effréné, car Aaron l'avait rendu effréné, l'avait désorganisé, dissous; selon d'autres: qu'il était tout nu, car Aaron l'avait mis à nu, c.-à-d. l'avait montré dans toute sa honte, avec tous ses vices (v. 2°).— 2º Découvrir (en rejetant, enlevant, les habits): וּמָרֶע אַת־ראַשׁ הַאָשָׁת Nomb.5.18, il découvrira la tête de la femme (enlèvera ce qui lui enveloppe, cache, les cheveux); רָאשַׁיכֶם אַל־הָפְּרַעוּ Lév. 10. 6, vous ne découvrirez pas votre tête; יַחְרָה פַרוּצַ 13. 45, sa tête sera découverte, nue; (d'autres traduisent, en sens opposé, פרע ראש laisser pousser les cheveux, ne pas les couper: il était défendu aux lépreux et à ceux qui sont en deuil de se raser, de se couper les cheveux; mais aux prêtres il était désendu de prendre le deuil) (v. Lév. 10. 6, 21. 10). — 3° בְּּמָרֹעֵ קרשות בישראל Jug. 5. 2, lorsque les désordres régnaient en Israel, ou : lorsque des invasions eurent lieu, que les ennemis firent irruption de tous côtés; selon d'autres : la vengeance fut exercée; Gesenius: lorsque les princes, les premiers en Israel, marchèrent en avant, se mirent à la tête.

Niph.: יְּפֶּרֵע צָם Prov. 29. 18, (sans prophétie) le peuple s'égarera, se dissipera, sera sans frein; יוַנְפֶּרֶע לֶט מִצְּרֵרִט Rituel, qui nous a vengés de nos ennemis (v. Kal 3°).

Hiph. 1º Faire interrompre, détour-

ner: תְּפְרֵיכִי אָּדְ־וְעָבֵּט מְצַּבְּעָטִידּי Exod. 5. 4, (pourquoi) détournez-vous le peuple de ses ouvrages? — 2° Rendre dissipé: ער דְּמְרֵיצַ מִּדְּעָּיִי וּ בִּוּאַרָי וּ בּיוּאַרָיוּ וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרָין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרָין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרִין וּ בּיוּאַרָין וּ בּיוּאַר בּיוּאָר בּיוּאַר בּייין בּיוּאַר בּיוּאָר בּיוּאַר בּייין בּיוּאַר בּיוּאַר בּיוּאַר בּיוּאַר בּיוּאַר בּיוּאַר בּייייייין בּיוּייייייין בּיוּאַר בּיוּאַר בּיוּיייייין בּיוּייייין בּייייין בּיייייין בּיוּבּייייין בּיייין בּייייין בּיייין בּיייין בּייין בּייּיייין בּיייין בּיוּבּיייין בּייין בּייין בּייין בּיייין בּייין בּייּבּייין בּייין בּייִיין בּייִין בּייִיין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייין בּייין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייין בּייין בּייִין בּייִין בּייין בּייִיין בּייין בּיייייין בּיייין בּייין בּייין בּיייין בּיייִיין בּייייין בּייִייין בּייִיין

קריבי Jug. 5. 2 (v. à קריבי 3°), les désordres, ou les invasions, ou la vengeance; שַּרְשֹׁה אַרִבּי אַרִּבּי שִּרְשִׁה Deut. 32. 42, depuis le commencement des invasions de l'ennemi, ou : de la vengeance (exercée sur) l'ennemi; selon d'autres : de la tête blessée, brisée; Gosenius : de la tête des chefs, des princes, de l'ennemi (v. אַרָּשָּ 3°).

קרי פֿרָעה n. pr. Titre donné aux anciens rois d'Egypte: מְּרֵי פַרְעֹח Gen. 12. 15, les princes (de la cour) de Pharaon; suivi de בְּלָהְ מְצְּרָיִם roi d'Egypte, II Rois 17.7; quelquefois suivi d'un autre nom: פַּרְעֹח יְלַח נְבֹח וֹלָ II Rois 23. 29, Pharaon Nechao; בַּרְעֹח תְּקַרֵע Jér. 44. 30, Pharaon Hophra.

י אָרְעָנוּת f. Punition, chatiment, Aboth (v. קּרְשׁה).

שַּׁרְעִישׁ m. Puce: אַרְיֵרֵי פַּרְעִשׁ ISam. 24. 15, (tu poursuis) une puce (un homme trop faible, trop peu important, pour attirer ta haine).

שׁרְעשׁ n. pr. Esdr. 2. 3.

קְּלֶעְהוֹן n. pr. d'une ville de la tribu d'Ephraim : מָּמִינְייִ Jug. 12. 15, de Pirathon.

קְּלֵּכְּ n. pr. d'un petit fleuve qui coule près de Damas, le Parpar, II Rois 5. 12.

בּרְפִּרָאוֹת לַחָכְּמָּח : plur. : פַּרְפִּרָאוֹת Aboth, des sciences préparatoires, ou : des connaissances agréables.

יְפִרֹץ (fut. יְפִרֹץ) 1º Détruire, briser, abattre : פָּרֹץ גְּדֵרוֹ Is. 5. 5, (je vais) détruire son mur; עלה הפרץ לפניהם Mich. 2. 13, celui qui brise, détruit (les murs, les portes), marche devant eux; עה למרוץ Eccl. 3.3, (il y a) un temps d'abattre; נַיִּפְרֹץ בְּחוֹמֵת יִרוּשָׁלַם II Rois 14. 13, il fit une breche a la muraille de Jérusalem; עיר פרוצה Prov. 25.28, une ville dont la muraille a été détruite. — 2º Presser, poursuivre, frapper, attaquer : פַּרָיִפְרֹץ בָּהֶם יָיַר Exod. 19. 22, de peur que Dieu ne les frappe (de mort); בַל אֲשֶׁר פַּרַץ הֵי פָּרֵץ בְּנְזָח II Sam. 6. 8, de ce que Dieu avait frappé Oza d'un malheur, châtiment; avec l'accus.: יְמָרְצֵיִר פֶּרֶץ צַל־פְּנֵי־פָּרָץ Job 16.14, il me dechire, (me fait) plaie sur plaie, ou attaque sur attaque; פרץ נחל 28. 4, il a perce un torrent, il a précipité un torrent (de seu, de métal, sur la terre); selon d'autres : si le torrent déborde; açu Osée 4.2, ils usent de violence (de là פַררץ).--En bonne part, presser, insister par des prières (v. נֵיִּפְרָץ־בּוֹי II Sam. 13.25, il lui fit de grandes instances; נימרצו־בו עבדיו II Sam. 28. 23, mais ses serviteurs insistèrent auprès de lui, le contraignirent (de manger). — 3º Disperser, s'étendre, croître : פַּרַץ יֵר אָרַבּר לְּפָנֵר II Sam. 5. 20, Dieu a disperse mes ennemis de devant moi; אַרְצָּחָשִּ Ps. 60. 2, tu nous a dispersés; ou, le sens 1º: tu nous a abattus, détruits; אַרַצָּאַ Gen. 28. 14, tu t'étendras (à l'occident et à l'orient); תונה ולא ימרצה Osée 4.10, ils sont tombés dans la fornication, mais ils n'en croissent pas, n'en ont pas plus d'enfants; ביפריץ לַרֹב Gen. 30. 30, cela s'est accru de beaucoup; וַיִּפְרֹץ תַאִיט 30. 43, cet homme s'étendit, devint riche; וְכְּמֶּרֹץ וו חַבְּבֵר II Chr. 31. 5, lorsque la chose fut répandue, que l'ordre du roi fut connu; יָקבֵיךְ יִמְרֹצוּ Prov. 3. 10, tes pressoirs déborderont, regorgeront (de vin).

Niph.: אֵרן נְשִּרֶץ I Sam. 3.1, la prophétie n'était pas répandue, était rare; ou : n'était pas révélée.

Pou. part.: רְהוֹפֵת רְרוּשָׁלַם מְשֹׁרְשֵׁר Néh. 1. 3, et la muraille de Jérusalem est détruite.

Hithph.: עַבָּדִים חַיִּבְּרְצִים I Sam. 25. 10, des serviteurs qui s'arrachent de la servitude, qui fuient (leurs maîtres).

רָץָץ m. (pl. פְּרַצִּים et פָּרַצוֹת). 1° Brè− che, ouverture : סָנֵר אָת־מֶּרֶץ נִיר I Rois 11. 27, il a fermé l'endroit ouvert de la ville, la brèche; בַּבֶּרץ נַמָּל Is.30.13, comme un mur entr'ouvert, qui menace ruine; וּמְרַצִּים מְצֵאמָז Amos 4. 3, vous sortirez par les brèches des murailles; קַרֶץ רָחָב Job 30.14, (ils sont arrivés) comme par une large brèche ; עַבַּר בַּפָּרֵץ Ps. 106. 23, (Moise) s'est présenté sur la brèche (pour détourner le malheur), ou: avec la prière (v. פַרַץ 2º). — 2º Malheur, défaite : יָפֶשָּׁת רֵי מֶּרֶץ Jug. 21.15, Dieu a fait une breche, a fait périr; ארן פרץ Ps. 144. 14, il n'y a pas de défaite, ou de brèche; de là n. pr.: וו Sam. 6. 8, le malheur, le chatiment, d'Oza; פַרֵץ צַל־פָּנֵי־פָּרֵץ Job 16.14, attaque sur attaque, ou: plaie sur plaie; בְּבֶּרֶץ מָיִם II Sam. 5. 20, comme l'éruption des eaux, comme des flots qui se répandent, dispersent.

רְיִף (rupture) n. pr. Pérès, fils de Juda, Gen. 38. 29; n. patr.: פַּרְצָּר Nomb. 26. 20.

קרָתֶּ עָלּר: Briser, déchirer : אַרָּחָתְּ עָלּר: Gen. 27. 40, tu briseras (secoueras) son joug (de dessus ton cou); אַרָּק יְאֵרן Ps. 7. 3, (un lion) qui brise les os, qui déchire, sans qu'il y ait personne qui sauve. — 2º Briser les liens, tirer du danger, délivrer: בַּמְרָם מָאָרֵינִי Ps. 136. 24, et (qui) nous a délivrés de nos ennemis; אַרְ מִיּרָם Ps. 136. 24, et (qui) nous a délivrés de nos ennemis; אַרְ מִיּרָם Lament. 5. 8, personne ne nous rachète, délivre, d'entre leurs mains.

Pi.: פָּרְקוּ נִזְמֵר חַזְּנֶתב Exod. 32. 2, (arrachez), ôtez (à vos femmes), les

pendants d'oreilles d'or; אַבֶּרֶ יְשָּׁבֶּק Zach. 11.16, et il leur rompra la corne des pieds; מַּמֶרֶם דַּיְרִים I Rois 19. 11, (un vent) qui brise, renverse, les montagnes.

(les branches) ont été brisées, et sont devenues toutes sèches; נַיָּתְשַּרְקוּ כֵּל־דַוּצָם Exod. 32.3, tout le peuple s'arracha, se dépouilla (des pendants d'oreilles); וְיִרְמְשַּׁרְקוּן Rituel, qu'ils soient délivrés (de tout mal).

רַחַטֶּיַהְ בְּצִּרְקַת : chald. Racheter pap Dan. 4. 24, rachète tes péchés par des bienfaits, des aumônes (v. בַּרָם 2º).

וּמָרַם פּוּלִים Is. 65. 4, פּרָרַם פּוּלִים (keri סָרֵק), et le jus (de la chair) d'animaux abominables, immondes (v. (מַרַק).

רָרָק m. 1° Rapine : מֶּרֶפ מְלַאָּח Nah. 3.1, (une ville) pleine de rapines (de יאל-תַּבְּטר על- 2º - Pi., arracher). — 2º יָאַל-תָּבָטר ספרק Obad. 14, et tu ne te tiendras pas sur le chemin qui fourche (de pas briser, se bifurquer). — 3° * pro Fraction, chapitre d'un livre, époque de l'année, Aboth.

• בְּרַקְלִישׁ m. Délenseur, Aboth.

עַרַר v. אַלַרַר).

רַשׁ (fut. יִמְרֹשׁ 1º Briser (v. סָרַם): וּפְרְשׁוּ בַּאָשֶׁר בַּפִּיּרד Mich. 3.3, et ils les ont brisés, hachés, comme ce que l'on fait cuire dans un pot; פֿרַש אַרך לָרָזִם Lament. 4. 4, personne ne leur brise du pain, ne leur en donne. — 2º Etendre, élever : מתישה בגר Nomb. 4. 6, ils etendront un drap; בַּל־פַּרָשׁוּ נַס Is. 33. 23, ils ne peuvent pas étendre les voiles; מֹרְטֵּי כְנָמַיִם Exod. 25. 20, tenant les ailes étendues; אָמריט אַר־כַּפָּר אַל־רַיִר Exod. 9. 29, j'etendrai mes mains (je les élèverai) vers l'Éternel; מַמָּרֹשׁ י בפרטי לאל זר Ps. 44. 21, si nous avons étendu nos mains vers un dieu étranger; יניפות פור Prov. 31. 20, elle tend sa main au pauvre (pour le secourir); ou, dans le sens 1º: sa main brise, donne, (le pain) au pauvre; יַרוֹ מַרָשׁ צָר Lament. 1.10, l'ennemi a porté sa main (à tout ce qu'elle avait de précieux); וּבְּסֵרל יְתַּרֹשׁ אָצֵּלֵת Prov. 13. 16, l'insensé étend (devant les autres) sa folie, la fait voir.

Niph.: לְכַל־רוּהְ יְפֶּרְשׁוּ Ez. 17. 21, ils seront disperses de tous côtés.

Pi. 1° Même sens que Kal 2°: דְּבֶּמֶרְשָׂבֶם Is. 1. 15, et lorsque vous étendrez, élèverez, vos mains (pour prier); יפרט ייירו 25. 11, (Dieu) étendra sa main (pour punir Moab); פַרְטֵּלה צָיוֹן Lament. 1. 17, Sion a étendu ses mains; selon d'autres: Sion se brise, se donne, le pain de ses propres mains (parce que personne ne vient la consoler, pleurer avec elle, v. סַרָּם). ---2º Disperser (v. *Nipl*i.) : **פַר**ַטְּוֹתִּר אֶּרְכֶּם Zach. 2. 10, je vous ai dispersés; בּמַרֵּשׁ שַׁהַּר Ps. 68. 15, lorsque le Tout-Puissant dispersa, ou brisa, extermina (les rois)

לַמָּרשׁ לַחָם עַל־: - Kal. Ex. unique לַמָּרשׁ לַחָם עַל מר בי Lev. 24. 12, jusqu'à ce qu'il leur fut indiqué clairement selon l'ordre de Dieu (qu'ils eussent su ce que Dieu en ordonnerait).

Niph.: צאני נְפַרְשׁוֹח Ez. 34. 12, ses

brebis dispersées (v. מַרַשׁ).

Pou.: בֵּר לֹא מֹרֵשׁ Nomb. 15. 34, car il n'avait pas été dit, indiqué, clairement, il n'avait pas été fixé; וַיַּקראוּ אבפתר — ממרש Néh. 8. 8, ils lurent dans le livre (de la loi de Dieu) distinctement.

Hiph .: וּכְצַּמְעֹנָי יַמְרָשׁ Prov. 23. 32, et il pique, blesse, comme un basilic.

ברש chald. Rendre distinct, clair ַ פָּבָישׁ hebr. Pou.). Pa.: פָּבָישׁ אַ hebr. Pou.). Esdr. 4.18, (la lettre) a été lue distinctement, exactement, devant moi.

 $oldsymbol{e}_{i,j}$ $oldsymbol{m}_{i,j}$ (pl. $oldsymbol{g}_{i,j}$ $oldsymbol{v}_{i,j}$ $oldsymbol{v}_{i,j}$ $oldsymbol{v}_{i,j}$ $oldsymbol{v}_{i,j}$ qui pique le cheval). 1º Cavalier: מקול מרש Jer. 4. 29, par le bruit de la cavalerie; מַרֵשׁ מַעֵּלֵח Nah. 3. 3, des cavaliers qui levent (des épées brillantes); בל־רַכְבּוֹ וְעַל־פּרְשׁרוּ Exod. 14. 26, sur leurs chariots et sur leurs cavaliers; בַּמֵּד מַּרְשָׁים Is. 21.7, (une paire) deux cavaliers. — 2° Cheval de selle: פּסְרָשִׁים Ez. 27. 14, des chevaux (de somme) et des chevaux de selle; בּשְׁר אָלָּתְ פְּיָשִׁים I Rois 5. 6, et douze mille chevaux de selle (d'autres traduisent partout: des cavaliers); בּבְעַלֵּי II Sam. 1. 6, et les cavaliers; וֹתְּבָּשִׁים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; וֹתְּבָשִׁים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; אַרְשָׁיִם II Sam. 1. 6, et les cavaliers; וֹתְּבָשִׁים וֹלְּאַרְשִׁים וֹלְּאַרְשִׁים וֹלְאַרְשִׁים וֹלְאַרְשִׁים וֹלְאַרְשָׁים וֹלִאָּרְשָׁים וֹלְאַרְשָׁים וֹלְאַרְשָׁים וֹלִאָּרְשָׁים וֹלְאַרְשָׁים וֹלִים וּלִּעְּשָׁים וֹלְאַרְשָׁים וֹלְאַרְשָׁים וֹלְאַרְשָׁים וֹלְאַרְשָׁים וּלִישְׁים וּלִים וּלִים וּלִיבְּעָּים וּלִיבְּשָׁים וּלִיבְּעָים וּלִיבְּיִים וּלִּים וּלִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִים וּלִיבְּיִים וּלִים וּלְּבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִּבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִּבְּיִים וֹלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְייִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִיבְּיִים וּלִּים וּלִיבְּיִים וּלִּים וּלִיבְּיִים וּלִים וּלִיבְּיִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִּים וּלִים וֹלִים וּלִיבְּיִּים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִּים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וֹלִים וֹלִים וֹלְיבִים וּלְיִים וֹלְים וּלְים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וּלִים וּלִים וֹלְייִים וּלִים וּלְיבִּיִים וּלִים וּלִים וּלִים וּבְּיִים וּלְיבִּים וּלִים וּלִים וּלִים וּבְּיִים וּבְּייִים וּלִים וּבְּילִים וּלִים וּבְּיִים וּיִיבְּיִים וּבְּיִים וּלִים וּבְּיים וּבְּייִים וּבְּייִים וּלִיים וּבְּייִים וּיבְּייִים וּיבְּייִּים וּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּלְיבִּיים בּיּיִים וּיִּי

בּרִשׁר m. Excrement: אָאָר־פְּרָשׁר Exod. 29. 14, et ses excrements; יְצָּרִרּיִר פָּרָשׁ מַל־פְּנֵיכְם Mal. 2. 3, je vous jetterai sur le visage les ordures, les excrements, de vos sacrifices solennels.

どつき n. pr. m. I Chr. 7. 16.

קּרָשְׁה f. Indication, exposition, exacte: פָּאָר שַּׁרְשָׁר Esth. 4.7, et l'indication exacte de la somme d'argent; יְאַר בּיִרְשָׁר וּיִרְבָּר עִּרְבָּר עִרְבָּר (exacte, distincte, de la grandeur de Mardochée, ou: l'extension de sa grandeur, sa haute puissance.

Jug. 3. 22, de sorte que les excréments sortirent, s'écoulèrent, ou : l'épée pénétra jusqu'aux boyaux (qui contiennent les excréments) (v. שָּרָשׁ); selon d'autres: Ehud sortit, alla à un endroit dans le palais appelé Parsedon.

Répandre : פֿרְשׁׁוּ עָּלָּיוּ עָנָטּ Job 26.9, il répand sur lui (sur son trône) ses nuages, il l'entoure de ses nuages (v. שָּרָשׁ).

אַרָּרָאָא n. pr. Parsandatha, fils de Haman, Esth. 9.7.

קרח ח. pr. d'un fleuve, l'Euphrate; נְחֵר־פּרָת Gen. 15. 18, le fleuve d'Eu-

phrate; לַהְי פְּרָתָה Jér. 13.5, va au bord de l'Euphrate.

part. fėm. (v. קּרָם verbe).

m. plur. Les premiers dans l'État, les nobles, chez les Perses, Esth. 1. 3, 6. 9; aussi chez les Juifs: הַּמָרָמִים Dan.1.3, et d'entre les nobles.

לא פּשְׂח הַבְּעֵע בְּעוֹר Se répandre; seulement de la lèpre: לא־פְּשָׁח תַּנְגַע בָּעוֹר Lév.13.5, (si) la lèpre ne s'est point répandue davantage sur la peau; רְאָבּד בְּּשְׁח תִּבְּעָח תַּבְּעַח הַיִּבְּעַבְּיַח vers. 7, mais si la dartre s'étend, augmente.

קּשְּׁשָׁלֵּע Marcher sur, fouler: אָפְשָּׁעָת Is. 27. 4, je marcherais sur elle, je la foulerais aux pieds (v. מְּמָשֶׁתָּה le haut des cuisses).

עָּשִׁע m. Un pas: פָּישִׂע m. Un pas פַּישִׂע I Sam. 20. 3, qu'il n'y a qu'un pas entre moi et la mort.

Prov. 13. 3, qui ouvre largement ses lèvres (qui dit des paroles inconsidérées).

Pi.: נְמִשְׁמִיקִי אָּדִּרְנְלֵּיִךְ Ez. 16. 25, tu as ouvert, écarté, tes jambes (à tous les passants, tu t'es abandonnée à eux).

Job 35.15, selon les uns, rac. שיה quantité: Job ne le reconnaît pas par la quantité de (ses erreurs), ou: Dieu fait comme s'il ignorait la quantité (des péchés ou des paroles inconsidérées de Job); selon les autres, שַּׁהַ pour שַּׁהַ : Dieu ne connaît pas, ne punit pas, les péchés, les crimes, יאֹדְ sévèrement, avec sévérité.

ריבי Ex. unique. Pi.: רַמְשְּׁחֵרָר Lam. 3. 44, il m'a déchiré, brisé.

אַרְּוֹרְוֹרָ n. pr. 1° Pashur, fils d'Immer, prêtre, Jér. 20. 1 (v. la signification vers. 3, composé de שים quantité et חוד libre, une grande liberté; opposé au nom בְּנוֹרְ בְּשָּבְּיב la frayeur de toutes parts). — 2° Pashur, fils de Malchiah, Jér. 21. 1. — 3° Esdr. 2. 38.

연한 1º Se répandre, se jeter sur,

faire irruption, invasion : רַיּפְשָׁשׁרּ מַּצֶּבֶּ I Chr. 14. 13, (les Philistins) se répandirent dans la vallée; מַלָּכָ מַלָּעכ Nah. 3. 16 (comme) la sauterelle qui ouvre ses ailes, ou : comme les sauterelles ou les hannetons qui se répandent, qui couvrent la terre; אַפל־רָאַמֶּלִּים Job 1.17, ils se sont jetés sur les chameaux (pour les enlever); על־הַעָּיר gepgipi Jug. 9. 33, tu te répandras, tu viendras fondre, sur la ville; suivi de רַיִּמְשָׁטוּ : אַל אל־דְעִּשׁוּרָד I Sam. 27.8, ils firent une invasion dans Gessuri; de בימשטר : יימשטר בערי יוארה II Chr. 25. 13, ils firent une invasion dans les villes de Juda; de ו אַנַחָנוּ פַּשַׁטְנוּ נַגַב חַבְּרַתִּר I Sam. 30. 14, nous avons fait une irruption dans la partie méridionale des Céréthiens.— 2º Etendre (un habit), c.-à-d. l'ôter, le quitter; וּמַשֵּׁים אַר־תְּנְרֵיר Lév. 6. 4, il quittera ses (premiers) vêtements; בּשְׁיִיִּחִי אַת־תַּחָנְחִי Cant. 5. 3, je me suis dépouillée de ma robe; seul : note ls. 32. 11, ôtez, quittez (vos vêtements).

Pi.: לְמַשֵּׁט אָשִי דְּוּרְלָלְים Sam. 31. 8, pour dépouiller ceux qui avaient été tués; אַרְ לְמַשִּׁט II Sam. 23. 10, seulement pour dépouiller (les morts).

Hiph. 1º Dépouiller, faire ôter: אַמְשִׁרְטָּוָהוֹ עֵּרְנָּהוֹ Osée 2.5, de peur que je ne la dépouille, que je ne la déshabille toute nue; וַיַּמִשְׁיםוּ אַת־כֵּלֵיד I Sam. 31. 9, il lui ôtèrent ses armes; avec deux accus. : וְחַפְּשֵׁים אַת־אַחַרֹן אָת־בָּגְ־ַירו Nomb. 20. 26, et fais qu'Aaron se dépouille de ses vêtements; פְבוֹדִי מֵעֶלַי סיים Job. 19.9, il m'a dépouillé de ma gloire. — 2º Oter la peau (des animaux): יַחְפָּשִׁים אָח־חַעלָהו Lev. 1. 6, on ôtera la peau de l'holocauste; וְחַלְנִיִם ביקישיים II Chr. 35. 44, et les lévites Otèrent la peau, écorchèrent les victimes; יעורם מעלידום הופשיטו Mich. 3. 3, ils leur ont arraché la peau.

Hithph. : נַיְחְפַּשֵׁׁט יְדוּנְתָּלְ אָח־חַפְּעִיל I Sam. 18. 4 , Jonathan se dépouilla du manteau, ôta son manteau.

ששף Faire défection, se soulever, violer, transgresser : נַיִּמְשָׁע מוֹאָב בִּיִשְׁרָאֵל

II Rois 1.1, Moab fit défection à Israel, secoua le joug d'Israel; מַלָּה מוֹאַב פַּשָׁע בָּי 3.7, le roi de Moab s'est soulevé contre moi; ניָפְשָׁע אַרוֹם מְחָרֵת יַר־יִרוּרָת 8. 22, Edom se retira de dessous la puissance de Juda, secoua le joug de Juda; דַוָם וו מישער בר Is. 1. 2, mais ils se sont révoltés contre moi : בַּיַ אַלְחַיַה מֹשֵׁעָם Jér. 3. 13, tu t'es révoltée contre l'Éternel ton Dieu, tu as viole sa loi; יָפְשֵׁער עָבֵר Prov. 28. 21, (que pour un morceau de pain) l'homme commette des péches; יְעֵל־חוֹרַתִּר פְּשֵׁעוּ Osée 8. 1, ils ont viole ma loi. Part.: ששעים וחשאים Is. 1.28, les transgresseurs de la loi et les pécheurs; בְּחָרֵים הַפּנְינִים Dan. 8. 23, lorsque le nombre des transgresseurs, des impies, sera complet; selon d'autres, subst. comme דְּמְשֵׁעָרִם: lorsque les iniquités, ou les châtiments de leurs iniquités, seront au comble.

Niph.: אָה נְּפְשָׁע מִפְּרְיַח־עֹּץ Prov. 18. 19, un frère offensé (par son frère est plus dur, plus difficile à gagner) qu'une ville forte, ou : des frères qui se sont désunis, brouillés, sont plus durs, etc.

שָּׁעָע m. (avec suff. קּשָּׁעָר , pl. פָּשַׁעָר). Défection, crime, transgression, péché : בְּמָשֵׁע אָרֶץ Prov. 28. 2, lors du soulèvement, de la révolte, d'un pays, ou : à cause des péchés d'un peuple (les chefs, ses maîtres, augmentent); קרקה אַקיקה Gen. 50. 17, le crime, le mefait, de tes frères; שֶׁלְשָׁהוּ מִּשְׁמֵּר עֵינָהו Amos 1.6, les trois péchés de Gaza; בינה בעב פּשׁעֵיך Is. 44. 22, j'ai effacé tes transgressions comme une nuée qui passe; לְכַלָּא חֲפַּשְׁע Dan. 9. 24, pour faire cesser les transgressions, ou la punition des transgressions; דעאַקון בְּכוֹרָדי שוער Mich. 6. 7, sacrifierai-je mon fils aine pour mes péchés, ou : comme sacrifice expiatoire de mes péchés?

תְּשְׁרֵץ (emph. מְשְׁרָא , plur. מְּשְׁרָץ) m. chald. Explication, interpretation: בּמְשָׁרָא Dan. 2. 4, et nous dirons l'interprétation; תְּלָכָא וּמְשָׁרָת 2. 6, le songe et son interprétation.

וּמָי הַנְיב מַשֶּׁר דְּבֶר m. Explication: וּמִי רֹוְדֵצְ מַשֶּׁר דְּבֶר Eccl. 8. 1, et qui connaît l'explication, l'éclaircissement, des choses (ou des paroles des prophètes).

תְּהָתְּי, plur. מְּתִּה , Morceau : מַּתִּד-לֶּתְם Gen. 18.5, un morceau de pain; יְאֹכֵל מְּתִּד לְבַדִּד , Job 31.17, si j'ai mangé seul mon morceau de pain; מַּשְלֹּדְךְ מַרְחוֹ רְבָּתוֹ Prov. 17.1, un morceau de pain sec; מַשְלֹדְךְ קַרְחוֹ כְּמִתִּדֹם Ps. 147. 17, il fait tomber sa glace comme par morceaux.

קום douteux: יֵיֵר פָּהְהֶן וְשָׁרָח Is. 3. 17, l'Éternel découvrira leurs parties honteuses; selon d'autres, pour יְחַמְּחָהוֹת וֹשְׁבִּית leurs cheveux (v. הְשָׁהַ). Plur.: וְחַמֹּחִהוֹת חַבְּּיִת וֹשְׁבִּית I Rois 7. 50, et les gonds des portes de la maison; selon d'autres: les clefs (rac. ראם).

ר מוֹני. א) פְּטָאִים).

לפתית (ע. אַקאָם adv. Soudain, subitement, aussitôt: בּאָקָה יִי פְּתְאֹם Nomb. 12. 4, Dieu parla aussitôt (à Moïse); אַרְאָם אַרָּיִים אַ Jos. 10. 9, Josué arriva subitement; בּאָקָה דְּיִם בְּרִאָם Prov. 3. 25, d'une frayeur soudaine. Souvent après מַרָּיִם בְּרִאָם Soudaine. Souvent après בּרָיִם בְּרָאַם Soudaine. Souvent après בּרָים בּרַים בּרָים בּרָים בּרָים בּרַים בּר

tion fut prise) subitement, tout d'un coup.

אַבָּהָם m. (v. רְּשַׁ et שַּׁ, ou d'origne perse). Mets délicat, viande délicate: יְבָּשֶׁה Dan. 1. 5, des mets délicats du roi (de la table du roi), ou : des portions des mets du roi; מָּבְּאָלָּהְיּבָּע 1. 16, (l'intendant) enleva leurs mets délicats, ou leurs portions des viandes.

בּקְרָהָ m. Édit, sentence: מְּתְנֶּם Esth. 1. 20, l'édit du roi; אַקר בַּעָשָׁר Eccl. 8. 11, parce que la sentence n'est pas exécutée.

בּלְהִיף chald. m. (emphat. בּלְהָיּ Dan. Edit, parole, lettre: בּהָהָ הַּבְּלָּה Dan. 3. 16, sur ou a cette parole; בּלְהָיִּה בַּלְּכָּא בְּלַהְיִּ Esdr. 4. 17, le roi envoya une réponse, ou un édit; אָנָהְיִּה Esdr. 5.7, ils lui envoyèrent une lettre.

וּלָפֹתָת (v. מַתַּת (v. מַתַּת (v. מַתַּת) יילָפּתָת (v. אַלָּפֹתָת) אַלָּתָה Prov. 20. 19, a l'homme qui ouvre toujours ses lèvres, qui parle toujours, le bavard, ou : qui persuade avec ses lèvres, l'homme insinuant, flatteur. 2º Etre ouvert, recevoir facilement les impressions, se laisser séduire : 🍞 יְּמְהַח לְבַּבְבֵם Deut. 11. 16, que votre cœur ne se laisse pas séduire; נַיָּמָהָ בַּשָּׁתֵר לְבֶּר Job 31. 27, si mon cœur a été séduit en secret; miles Job 5. 2, part., et le simple, ou : celui dont l'esprit, le désir, est ouvert à toutes les choses, l'envieux ; פרוֹנֶה פוֹרָה Osée 7.11, comme une colombe simple, facile à prendre, à séduire.

Niph.: קּמְּתְרֵיךְ דֵּי וְאֶפְּח Jér. 20.7, tu m'as persuadé, Éternel, et j'ai été séduit, trompé (dans mes espérances); Job 31.9, si j'ai été séduit par ou pour une femme.

Pi. Persuader, séduire, flatter, tromper: פְּהִיתִּיה Jér. 20.7, tu m'as persuade; מַּהִיתִּיה אַר־אַהְאָב I Rois 22. 20, qui veut séduire Achab; מַּהִי אָרִיאָר אַר Jug. 14. 15, persuade ton mari, gagne sa confiance; בְּיִריְמַהְּה אִישׁ בְּיִר יִמַּהְה אָרשׁ בְּיִרוּלָּה Exod. 22. 15, si quelqu'un séduit une vierge;

בְּיִּמְהֵיבְ צְּיִּמְהִיבְ Ps.78.36, ils le flattaient de leur bouche (en paroles); יְדִיּמְהִידְּי Prov. 24. 28 (תַ interrogatif), est-ce que tu tromperais (ne trompe pas) par tes lèvres?

Pou.: יְמָהָה מְצִין Prov. 25. 15, le prince se laisse persuader, fléchir; החנביא ברייִפָּרָא בּרייִפָּרָא בּרייִפָּרָא בּרייִפָּרָא בּרייִפָּרָא

qui se laisse tromper.

Hiph.: יְפְהָּת אֱלְדִים לְּיָמֶת Gen. 9. 27 (pour מְּחָה, Dieu élargira l'espace, étendra les possessions, de Japhet.

חואל n. pr. Pethuel, père du prophète Joel, Joel 1. 1.

תַּחַבְּיִר הַּיּבְיר הַּיִּבְּיר הַּיִּבְּיר הַּיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַּיִּבְּיר הַיִּבְּיר בַּיִּבְּיר הַיִּבְּיר בַּיִּבְּיר בַּיִּבְּיר בַּיִּבְּיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְּיר בַּבְּיר בַּיִּבְּיר בַּיִּבְּיר בַּיִּבְּיר בַּיִּבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְיִבְּיר בְיִבְּיר בְיִבְּיר בְיִבְיר בְיִבּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִיר בְיבִיר בּיבּיר בּיביר בּיבּיר בּיבּיר בּיביר בּיבּיר בּיביר ביביר ב

רוֹחף 'n. pr. d'un endroit près de l'Euphrate, Phethor, où demeurait Balaam, Deut. 23. 5; אַלְיוֹיִף Nomb. 22. 5, à Phethor.

הבְּקְהוֹת m. pl. Morceaux : בְּקְהוֹת Ez. 13. 19, et pour des morceaux de pain (v. אם).

תֹחַשָּׁ (ע. תְּהָשְׁ, /ut. תַּחְשִׁי,) Ouvrir: מּיתְּהָ עִּיבָּר מְּתִּיוֹת צַּיבָּר מָּתְּוֹת I Rois 8. 29, afin que tes yeux soient ouverts; מִּיבָּר מְּתִּיִּת בַּיבְּר מִּתְּיִּת צַּיבָּר מְּתִּיִּת בַּיבְּר מְתִּיִּת בַּיבְּר מְתִּיִּת בַּיבְּר מְתַּיִּת בַּיבְּר מִיבְּיבְּר מִּתְּבִּי מִּתְּיִּת בַּיבְּיבְ מִּתְּיִּת בְּיבָּעִיל פִּיבְּר מִיבְּיבְ מַתְּיִּת בְּיבָּעִיל פִּיבְּר מִּיבְּר בְּיבִּיע בְּיבִּר מְּבִּר בְּיבִּיבְ מִּתְיִּת בְּיבָּעִיל פִּיבְּר מְּבִּר בְּיבִּיבְ מַתְּיִּת בְּיבָּעִיל פִּיבְּר מָּבְּר בְּיבִּיבְ מַבְּיבְּר מָבְּרְ בַּיבְּיבְּר מְבִּיבְּר מְּבִּר בְּיבָּיבְ מַבְּיבְּר מְבִּיבְר מְּבִּיבְ בַּבְּיבְּר מְבִּיבְּר מְבִּיבְ בַּבְּיבְּר מְבִּיבְּר מְבִּיבְ בַּבְּיבְּר מְבִּיבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּרִיבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּרִיבְּר בְּבָּיבְּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבָּיבְר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבָּיבְר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבְּיב בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּבּי בְּבְּבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּבּי בְּבְּבְּר בְּבְּבּר בְּבְּבְּבְּב בְּבְבּי בְּבְבּיב בְּבְבּיב בּבְּבּי בְּבְבּיב בְּבְּבּי בְבְבּבּיב בְּבְבּבּי בְבְּבּיב בְּבְבּיב בּבְּבּי בְבְּבְבּיב בְּבְבּבּיב בְּבְבּבּיב בְּבְבּבּב בְּבְבּבּבּיב בְּבְבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּבּב בּב בבּבּב בּבּב בּבב בּבּב בּב בּבב בּב בּבב בּבּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּבב

(du trompeur) sont ouvertes (parlent) contré moi ; יִימְתָּח דֵי אַר־פִּר תַאָּחוֹן Nomb. 22.28. Dieu ouvrit la bouche de l'anesse (la fit parler); קים אָר אַר Ez. 3. 27, j'ouvrirai ta bouche (je t'inspirerai la parole); מַתַּח־לָּר אֹזֵר Is.50.5, (Dieu) m'a ouvert l'oreille, m'a fait entendre sa revelation; ארייודף לו Deut. 15. 8, tu dois lui ouvrir ta main, le secourir, lui donner du tien; אַמָּתְּדֵּת לַּהָּ 20. 11, et si elle t'ouvre (ses portes); רְנְּפְּחְתַּה־בַּר Amos 8.5, afin que nous ouvrions les greniers de blé (afin que nous vendions le blé); אַרֶב מַּחָה Ps. 37.14, ils ont tiré l'épée (du fourreau); הרב פתורות Ez. 21. 33, épée tirée du fourreau; אַסִירָיז לֹא־פָּחַח בֵּרְיָח Is. 14. 17, il n'a pas ouvert (la prison) à ses captifs (pour les renvoyer) à la maison, chez eux; אָפָתַח בְּכָנוֹר חִידָתִר Ps. 49. 5, j'ouvrirai (je commencerai) mon énigme sur la harpe.

Pi. 1º Ouvrir, s'ouvrir, relacher, delier: הַלְתֵר מַנֵיו מִר מָחת Job 41. 6, qui peut ouvrir les portes de sa face (sa bouche); חַמְּמֵדֶר Cant. 7. 13, (si) les fleurs s'ouvrent; לא־פַּתְּחַה אַוֹּכָּד Is. 48. 8, ton oreille ne s'est point ouverte (selon d'autres, les deux derniers exemples pour Pou. passif, être ouvert); חתרי שתח Job 30. 10, il a fait relacher la corde de mon arc, ou : il a ôté mon frein par lequel je les avais domptés (v. בְּחֵר,); אָמִוֹטְרָה Ps. 116. 16, tu as rompu mes liens; שַּׁמְּדְיָם מֻלְּמָּדְ 30.12, tu as délié, tu m'as ôté, le sac dont je m'étais revêtu; הַמְּמַהֵּהָ I Rois 20. 11, comme celui qui délie, ôte, son armure; שרח היהחתם Jer. 40, 4, je te delie aujourd'hui, je t'ôte les chaînes. — 2° Ouvrir la terre, labourer : יְּמַבְּח יִישְׁיֵבִי צִּיבְּטְּחוֹ Is. 28. 24, ouvre-t-il (fend-il toujours les mottes de terre) et est-il toujours à sarcler son sol? — 3° Graver: מְבַּילְּחִיה זַ בַּלְּבְּחָלִיה I Rois 7. 36, il grava sur les tables; יְבְּשָׁהְ מִיְּהָ Exod. 28. 36, tu graveras sur cette lame d'or (v. מַּתְּהַהָּ).

Pou.:កា់កុត្តក្នុ Exod.39.6, (des pierres)

gravées.

Hithph: תופה מוסרי ציארה Is. 52. 2, delie, delivre-toi des chaines de ton cou.

Dan. 6. 10, et ses fenêtres étaient ouvertes; יְבַּיִּין מְּיִרִים, 7. 10, et les livres sont ouverts.

חַם m. (avec suff. פְּחַהָּים, pl. פְּחַהִים, const. מַּרְתֵדִי). Ouverture, porte, entrée : לים החדר האחל Gen. 18. 1, à la porte de la tente; היבה התה 19. 11, à la porte de la maison; mann Is. 3. 26, ses portes (les portes de la ville, de Sion); mp שָׁעֵר הָשִּׁר Jos. 20. 4, a l'entrée de la porte de la ville; בְּמַרָח עֵינַרָם Gen. 38. 14, à la porte d'Enayim, ou : à l'entrée d'une double source ou d'un carrefour ; חַרָּהַ חַחָּבָּה Osée 2. 17, en une entrée à l'espérance; התחשת Gen. 19. 6, à la porte (de la maison); *מְחָחֶר נְהַח Aboth, les purifications des femmes (les lois qui concernent les ordinaires des femmes).

בּתְרֵדְּבְּרֶדְהְ רָאָרִר : m. Ouverture בַּרֶדְהְ רְאָרר Ps.119.130, l'ouverture, la manifestation, selon d'autres l'entrée, le commencement, de tes paroles, éclaire, répand la lumière.

וְחְחִיףְ m. Ouverture, action d'ouvrir: מְּחְחוֹן בָּּבּ מְּחְחוֹן בַּבּג 16.63, 29.21, le pouvoir d'ouvrir la bouche, d'avoir la parole ferme; aussi: excuse, prétexte.

קרְרָיָה (Dieu le délivre) n. pr. m. 1° I Chr. 24. 16. — 2° Esdr.10.23. — 3° Néh. 11. 23.

י אָ תְּיִרִים (plur. פְּחָרִים). 1° Simplicité, niaiserie (v. קּאָרָם): מָּחָרָי Prov. 1. 22, (jusqu'a quand) aimerez-vous la sottise? — 2° Adj.

Simple, niais, sot, imprudent: שְּלֵּיבֶּי Ps. 116. 6, l'Eternel garde, protége, les simples; מְיִאִים Prov. 27. 12, les imprudents; פָּיִר לְּכֶל דְּבֶּר 14. 15, le sot, le niais, croit toutes les choses, tout ce qu'on lui dit; קוֹנְיר פָּרָר Ps. 19. 8, elle donne la sagesse aux simples, aux hommes sans expérience.

ירָף chald. m. Largeur: אָרָיָא Dan. 3.1, la largeur (de l'image); אָרָיָא Esdr. 6.3, la largeur (du temple).

קּתִינִיל m. Nom d'un vêtement: יְתַיֵּנִיל Is. 3. 24, et au lieu d'un large manteau, ou d'un habit de fête; selon d'autres: des riches corps de jupes.

קְּחֵיּוּת וּבַל-יָדְעָתי f. Simplicité: קְּחֵיּוּת Prov. 9. 13, une femme simple, imprudente, et qui ne sait rien (v.שָׁרִיּת).

תְּחָרוֹח f. plur. Épées tirées : תְּבָּיִח Ps. 55. 22, mais elles (les paroles) sont des épées tirées (v. תְּבָּ אָתְּיחוֹיִם, ; תְּיִבְיּ נְמְרוֹיִד בְּּמְרְיִדְיִּ נְיִּרְיִּדְ נִמְרוֹיִר בָּּמְרְיִיִּדְ (תִּיְבְּ מְּתִּיחִים, ; תִּיבְב מְּתִּיחִים, Mich. 5. 5, (ils détruiront) le pays de Nemrod avec ses épées, ses propres armes; selon d'autres : à ses portes, à ses entrées (v. תַּמָּם).

אַרִיל m. (rac. מְּיִדִּיל Fil, filet: מְּיִדִּיל Jug. 16.9, un fil d'étoupe; אַרְיּה בָּעָּה Exod. 28. 37, un filet, ruban, bleu; אָבְיה קְּהִילָּהְ Gen. 38. 18, ton anneau (cachet) et ton cordon (auquel l'anneau est attaché), ou ton bracelet; selon d'autres: ton manteau ou ta tiare; selon d'autres: tomb. 19. 15, (le vaisseau) qui n'aura point de couvercle ni couverture liée dessus; selon d'autres, אַרִידְּיִבְּיִר מָּיִרִיל מָּלָיִר une paire de cordons: qui n'est pas lié par un double cordon.

לְחַלְּה Kal inusité. Filer, tordre; de la בְּחָלּה. Niph. Etre tordu, être faux, pervers; être entrelacé; lutter: מָּחָל בְּיָּה Prov. 8. 8, il n'y a dans (mes paroles) rien de tordu, de faux; רַבְּעָה Job 5. 13, et le dessein des hommes rusés, pervers; נְמְּהֵלְהִי Gen. 30. 8, j'ai lutté avec ma sœur,

ou: je me suis liée avec ma sœur, je me suis fortifiée par elle, en priant Dieu de me donner des enfants comme à elle.

Hithph.: ינם־עמש הְחַשְּהַל Ps. 18. 27, et avec l'homme d'une conduite tortueuse, avec l'homme pervers, tu te montres tortueux, tu uses de détours; בְּחָשָּהַל II Sam. 22. 27 (pour בְּחַהַשָּהַר).

לחל adj. (rac. מָּבֵּדל). Rusé : דּוֹר שׁמֵשׁ וּמְבַּדלֹתל Deut. 32. 5, une race pervertie et rusée (corrompue).

Basse-Egypte, Exod. 1. 11.

תְּלֵי חִינִישׁ : Aspic . מְּלֶי חַינִישׁ : Ps. 58. 5, un aspic sourd (qui n'entend pas la voix des enchanteurs, v. vers. 6); דְּאָשׁ־מְּלְיִים יִינְיִי Job 20. 16, il sucera le venin des aspics.

מער. Soudain, subitement, tout d'un coup (v. בּיִרְים): בְּיבֶּיבּי Prov. 6. 15, il sera brisé tout d'un coup; אַכּדְּבּירָ Nomb. 35. 22, mais

si (c'est) par hasard, sans haine (v. d'autres exemples à מְּרָאֹם)

קרורן m. Interpretation: יוֹן מְּתְרוֹנוּ Gen. 40. 12, voici l'interpretation (de votre songe); אַלוֹא לַאלֹוִים מְּתִילִים 40.8, les interpretations ne sont-elles pas à Dieu (n'appartient-il pas à Dieu de donner l'interpretation des songes)?

Dוֹתְחַשְׁ n. pr. d'une contrée. Pathros, la Haute-Égypte, Ez. 29. 14; la terre de naissance, de l'ancienne demeure, des Égyptiens, Jér. 44. 15: בְּעָרִישְׁרָּיִם Gen. 10. 14, (Mesrayim engendra) aussi les Pathrusim.

נַפְרָשֶׁגָן (v. פַּרְשֶׁגָן) Copie.

תְּחָים Couper par morceaux: הַּיְגָּיּ הִיּהְיּם Lév.2.6, inf., (tu dois) le briser, couper, par petits morceaux (v. בּיִּגּיִם).

¥

אַיֵּי Selon quelques-uns, subst. m.: אוֹ Selon quelques-uns, subst. m.: אוֹ Is. 30. 22, tu l'appelleras ordure (v. אַאַדְּי); mais presque tous

traduisent: sors d'ici, lui diras-tu (impératif de בָּאָא).

קּבֶּלֵי f. (rac. אָדָיָה). Ordure: הָּבָּשׁיִּהְ קּבְּלֵינִי צַאַּי הָאָיָם Deut. 23. 14, tu couvriras l'ordure qui sort de toi; בְּלֵינִי צַאַּי הָאָיָם Ez. 4. 12, par, ou sur, l'excrément (sortant, venant, de l'homme).

אָע et אָע (v. האָיב, ביאָיב).

Job. 40. 21, il dort sous des feuilles de lotos; selon d'autres, pour בַּלְּלִים ous des ombres, des feuillages épais, qui donnent de l'ombre; בְּלָלִים 40. 22, les branches de lotos le couvrent et lui donnent de l'ombre, ou : des arbres touffus lui donnent de

l'ombre (ou, interrogatif: peut-il dormir sous l'ombre, etc.? rien n'est assez grand pour le couvrir de son ombre).

าหัน des deux genres, collect. Bétail, particul. menu betail, chevres, brebis: ריצח צאון Gen. 4.2, un pasteur de brebis; מְקַנֵּח־צֹאֹן וּמְקַנַח בָּקַר 26. 14, des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; rarement pièce de bétail, une brebis : יָאַרָבֶּע־צֹאַן הַחָח חֲמָּח Exod. 21. 37, et quatre pièces (brebis) pour une brebis; אַאָר I Rois 5. 3, et cent brebis; ייוומר האלאן Gen. 30. 39, les brebis et les chèvres étaient en chaleur; fėm.: נַתֵּלַדְּרָ רַ חַצָּאֹן 30.39, les brebis eurent des petits; une fois, brebis à l'exclusion de chèvres : צֹאַן שׁלשָׁת־אַלָּפִים וְאָלֶּף נִינִּים I Sam. 25. 2. trois mille brebis et mille chèvres; pour troupeau en général: צאנכם רַעשׂר I Sam. 8. 47, il prendra la dime de vos troupeaux (v. צֹמָה).

기원 (place des troupeaux) n. pr. Saanan, ville dans Juda, Mich. 1.11, (peut-être px? Jos. 15. 37).

בּיִאָּיִאָ m. plur. (rac. אַדָּיִא). Ce qui sort: 1° de la terre, les plantes: יְשָׁאָיִּקּי קיאָרָאָי Is. 42.5, la terre et ce qui en sort, toutes ses plantes; רְצָאָיָאָי וֹשׁרָשׁוּ Is. 43.5, la terre et ce qui en sort, toutes ses plantes; רְצָאָיָאָי וֹשְׁרָשׁוּ Is. 42.5, la terre et ce qui en sort, toutes ses plantes; Ce qui sort du sein de la mère, la postérité, les enfants: de la mère, la postérité, les enfants: enfants (seront connus, célèbres) parmi les peuples; יְצָאָצָאִי מַיֶּרָן Is. 48.19, et les enfants de ton sein.

אינה שני שני בּנְלָּת צָב : Nomb. 7.3, six chariots avec des couvertures, c.-à-d. six chariots couverts, ou en forme de litières, doux et commodes comme des litières; selon d'autres : attelés chacun d'un couple de sab, espèce de bœuf, ou quelque autre bête de somme; סעובורים Is. 66. 20, et sur des litières et sur des mulets.

m. Un des animaux impurs, espèce de sauterelle ou de lézard; selon

d'autres : le crocodile ou la tortue, Lév. 11.29.

רַיִּבְרָאי Se réunir, s'assembler : יִּבְּרָאי Nomb. 31.7, ils s'assemblerent contre les Madianites (pour les combattre); עַל־יָאִריִאַל Is. 29.7, (les peuples) qui s'avancent, s'assemblent, contre Ariel; יְמַלּיִאָרִיאַל אַבּלּיּדִר־צָּיוֹן 31. 4, pour combattre sur la montagne de Sion; עַלְּבְיִאַ לִּצְבֹּא צָּבְא Nomb. 4. 23, tous ceux qui se réunissent aux autres, qui entrent en exercice pour servir au temple; עַמָּבְּיִא מִּבְּרָא וֹנִיּא בָּרָא I Sam. 2. 22, (les femmes) qui s'assemblaient à la porte du temple (v. רַבְּצָּ 1°).

Hiph.: דְּמָדְנָא אֶדְיַכֵּם וְזָאָרֶץ II Rois 25. 19, qui réunit, pour les services de guerre, les hommes tirés du peuple, qui les recrute.

אָבָאָ (const. אַבָא; plur. אָבָאוֹת, const. אָבָאִרי aussi צְבָאַרי, אָבָאוֹתי, אָבָאוֹתי, מָבָאוֹת m. (deux fois fem.). 1° Armée, exercice: על־ הַוּאַבָּא II Sam. 8. 16, (Joab) était à la tête de l'armée; שַּר־צָבַאוֹ Gen.21.22, (Phicol) le chef de l'armée (d'Abimélech); אַנְשֵׁר דַשְּבֵא Nomb. 31. 53, les hommes qui composaient l'armée, les soldats; רַבָּא הַשָּבָא Deut. 24.5, בַּא הַשָּבָא Nomb. 31.27, et (plus souvent) אָבָא צָּבָא Nomb. 1. 3, sortir vers l'armée, aller à la guerre, servir dans l'armée; מַל־דַוֹבָא למבא Nomb. 4. 35, qui entre dans l'armée des lévites, qui sert au ministère du tabernacle; וָכָל־צָּבָא תַּשָּׁמַיִם I Rois 22. 19, toute l'armée du ciel, les anges; בַּל־צָבָאָרו Ps.103.21, (vous) ses armées célestes, ses anges tous; בָּא הַשָּׁמַיִם Jér. 33. 22, les étoiles; לל צבא השבים Deut. 4. 19 (le soleil, la lune et les astres) toute l'armée du ciel; צבא השרום Is. 24. 21, les armées d'en haut (opposé aux rois de la terre); une fois: דַּשָּׁמָיִם וְדָאָרֶץ וְכָל־צְבָאֵם Gen. 2.1, le ciel et la terre et toutes leurs armées (comparez Néh. 9. 6, le ciel et ses armées, la terre et tout ce qu'elle contient); בי צָּבָאוֹת , אֵלֹדִים צָבָאוֹת et בי אַלּדִים צָבָאוֹת L'Eternel Dieu Zebaoth, maître des armées (de la terre et du ciel, de tous les esprits et de toutes les puissances). — 2º Temps de service, guerre, combat, souffrance: יולא־צָבָא לַאַנוֹש Job 7. 1, l'homme a un temps de service (sur la terre), c.-à-d. ses jours sont bien fixés, comptés; 14.14, tous les jours בל-יָמֵי צְבָאִר אֵיְדֵוּל de mon temps de service, de ma vie de combats, de souffrances, j'attendrai; וּכְּי מָלְאָה צְּבָאָה Is. 40. 2, car son temps de lutte, de souffrances, est fini; לבא גרול Dan. 10. 1, et le temps de souffrances sera long, de grandes et nombreuses calamités arriveront; selon d'autres, sens 1°: (Daniel vit dans sa vision) une grande armée.

עָרָאִים et אָרָאִים pl. de אָרָאִים (ע. מְצִרָּאִים). אַרָּאִים chald. Vouloir, désirer: רְּצָבָא רְהְנָהָּר בְּצָבָא רַהְנָהָּר Dan. 4. 22, et il les donne à qui il lui plaît; אֱרַיִּר זְּלָבָא 7.19, ensuite je désirai (savoir); infinit.: רְּבִיבְּרָהַ 4. 32, et à son vouloir, comme il lui plaît.

ער (Osée 11.8), אַרְאָים (Gen. 10. 19) et אַרְיִים (Deut. 29. 22) n. pr. Seboïm, ville dans la vallée de Siddim, détruite en même temps que Sodome et Gomorrhe.

מבֶּבֶּה n. pr. m. avec l'art. I Chr. 4.8.

לְּכָּה 1° S'assembler pour combattre: אַבְּהָי, Is. 29.7, tous ceux qui combattent contre elle (pour הָבֶּבְיתָּ, v. בִּבְּאָד, —2° S'enfler: הְּשָּׁבְּ Nomb. 5. 27, son ventre s'enflera.

Hiph. infinit. : יְנֶיבֶ הְיוֹבְאַ (pour הַּנְצְּיִן) 5.22, pour faire enfler le ventre.

קָבֶּה adj. fém. Ce qui s'enfle : רָאָרָד אָבָר Nomb. B. 21, et ton ventre s'enflant (qui s'enfle).

דִּי לָּאִ־רִּוְשְׁנֵא צְּבּוּ : Dan. 6.18, pour que sa volonté, son intention (à l'égard de Daniel), ne soit changée, ou : de peur que l'état de Daniel ne soit changé, qu'on ne fit quelque chose contre lui (v. בָּאַרָא chald.).

עָבוּעֵן adj. Ce qui est de différentes couleurs, ou teint: דַיצִים צָבוּנִן Jér. 12.9,

est-ce que (mon héritage est devenu) comme un oiseau de proie de différentes couleurs, ou teint du sang des morts (עַבַעַגְיַ)? selon Gesenius, subst.: des oiseaux de proie et des hyènes.

י אַבּוּר m. La commune, le public, Rituel (v. צְּבָּרִים).

עַבְעָּ Donner : תַּיְצְבָּטִ־לָּתְּ קֵלִּר Ruth 2. 14, il lui donna, présenta, du grain rôti.

יְבֶּר m. (avec une pause בָּרָּ, rac. אבה). 1° Ornement, beauté, gloire : לְצָבִר וּלְכַבוּד Is. 4. 2, (il sera) un ornement et une gloire; בָּבִי לַצַּהִים 24.16, la gloire du juste; לַכַּטֵרַת בָּבִּי 28. 5, comme une couronne d'honneur, de gloire; בְבֵל צָבִי מָמֶלְכוֹח 13. 19, Babylone, la gloire, l'ornement, des royaumes; בָּאָרֵעְ־דָּוֹאָבִי Dan. 11. 16, 41, et seul קַּמֶּבֶּר 8.9, le pays de la beaute, de la gloire, la terre sainte; לָחֵר צָבֶר שנים 11.45, et entre la montagne de la sainte beauté, Sion; une fois au plur .: לַחַלָּח צָבִר צָבְאוֹת גוֹיִם Jer. 3. 19, heritage qui est l'ornement entre les ornements des nations; mais selon d'autres : excellent héritage (que possèdent) les armées, ou : une multitude des nations (v. צבא subst.). — 2° Un animal tirant ce nom de la beauté de sa forme: le cerf, la gazelle, ou le chevreuil: בּאָבֵר וְכַאָּיֵל Deut. 15. 22, comme le cerf et le chevreuil (d'autres : le chevreuil et le cerf); plur.: בָּאַרֵור תַּאָבֵים II Sam. 2.18, comme un des cers (ou des chevreuils ou gazelles); צבאים I Chr. 12. 8, et צבאות plur. fem., Cant. 2.7.

እንደ (ornement) n. pr. m. I Chr. 8.9.

קאָרֶה Nom d'une bete femelle: בְּבְּיִחְ Cant. 4. 5, 7. 4, deux chevreuils femelles, ou gazelles femelles, ou deux petits jumeaux d'une chevrette ou d'une gazelle (v. le masc. בַּיִּגְיַ 2°).

אָרְיֶּר (ornement ou gazelle) n. pr. Sebiah, mère du roi Joas, II Rois 12.2.

עביים (עביים). אַביים).

עוֹבְיּא לְהְ chald. Tremper, arroser: בְּשֵׁמְּא לְהְ מְּבְּאָנְהְיִּא לָהְ מְבְּאָנְהְיִּא לָהְ מִבְּאָנִיְּא לָהְ בִּיאָנְהְיִא לָהְ בִּיאָנִיְּא לָהְ בִּיאָנִיִּא לָהְ פוֹנוּא te feront tremper, arroser, par la rosée du ciel. Ithph.: אַנְעַבְּיִי 4.12, (et de la rosée du ciel) il sera trempé, mouillé; בּיִבְּיִבְּיִי הַבְּיִייִּ 5.21, son corps fut trempé.

אַבְע m. Couleur, habit de diverses couleurs; plur.: בְּבָּיִבּים Jug.5.30, le butin en vêtements de diverses couleurs.

אָרְעוֹן n. pr. Sebéon, fils de Seīr, Gen. 36. 20.

אַרְעִים n. pr. d'une vallée et d'une ville de Benjamin: בֵּי תַּאָבֹנִים I Sam. 13.18, la vallée de Seboīm (des oiseaux de différentes couleurs, ou des hyènes, v. בָּנִינִי ; la ville de Seboīm, Néh. 11.34.

קרִצְּתְרֹּכֶּר : קרִּאָּמְרּבְּּכָר Gen. 41.35, qu'ils amassent le blé; Job 27.16, s'il amasse l'argent comme la poussière; יַּבְּּעָה אָשָׁר מָּטָּף Hab. 1.10, il entasse la terre, élève des remparts, contre la forteresse.

עַּבְרִים m. pl. Tas: שָׁיֵר צָּבְּרִים II Rois 10. 8, deux tas.

*בּתֹץ Aboth, pinces, tenailles.

m. plur. Gerbes ou javelles: מרומים Ruth 2. 16, (vous laisserez tomber pour elle des épis) des gerbes, ou des javelles.

איניים איניים איניים ווייים איניים א

קיב chald. Côté: מְּמָר מַלְכּארָש Dan. 6. 5, du côté (c.-à-d. en ce qui regardait l'administration, les affaires) du royaume; לְצֵר נְּלָּאָר , 25, (il parlera) contre le Très-Haut.

Dan. 3. 14, est-ce un projet, est-ce bien votre intention? (v. אַדָּאָר, בּיִדְּאָ hébr.), ou: est-ce une raillerie? c'est ainsi que vous raillez, que vous méprisez mes ordres? d'autres traduisent: est-il vrai?

n. pr. d'une ville aux confins du nord de la Palestine, Sedad ou Sedadah, Nomb. 34. 8, Ez. 47. 15.

Dresser des embûches, chercher à tuer quelqu'un: אָבָּיִה לֹא בָּיִה Exod. 21.13, mais celui qui n'a point dressé d'embûches, qui n'avait pas eu l'intention de tuer son prochain; רְאַבָּיִה צִּיָּה וֹ Sam.24.12, mais tu as l'intention, tu cherches tous les moyens, de m'ôter la vie.

Niph. Étre désolé, ravagé: אָרָיּיָם Soph. 3. 6, leurs villes sont désolées, ravagées.

עָרָה (ע. צַּירָה).

Pink (le juste) n. pr. 1° Sadok, père de Jérusa, mère du roi Jotham, Il Rois 15. 33. — 2° Sadok, fils d'Ahitob, grand-prêtre, II Sam. 8.17.—3° I Chr. 5. 38, et plusieurs autres, Néh.

אָרָיְהָּ f. (rac. בְּקָה Intention de tuer: מְּצְרִיְּהְ Nomb. 35. 20, avec un mauvais dessein, dans l'intention de donner la mort; בְּלִהְ צְרִיְּה 35. 22, sans malice, sans intention de nuire.

מְיִּרִים avec l'art. אַיִּרִים n. pr. Sid-

dim, ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19.35.

דיק adj. (rac. צַדַש). Juste, selon l'équité, la vérité; qui a la bonne cause, pieux, vertueux, charitable, etc. De Dieu : צַהִּיק רֵי II Chr. 12.6, Dieu est juste (quand il punit); צַּהַיּכְ דּגּא יַר Lament. 1. 18, Dieu est juste (parce que j'ai désobéi à sa parole); — pour récompenser : יונון וְרַחוּם וְצָהִים Ps. 112.4, clément et miséricordieux et juste; פר צהוים אחוד Neh. 9.8 (tu as accompli tes paroles) car tu es juste; ואל-צורים ומושרע Is. 45. 21, Dieu juste יַר תַצַהִּיל נַאָנִי וְעַנִּי תָרְשָׁינִים ; et sauveur Exod. 9.27, Dieu est juste (a la bonne cause, a raison), mais moi et mon peuple nous sommes des impies (nous avons tort); בַּרִים דַרָאשוֹן בְּרִיבוֹ Prov. 18.17, le premier (qui se présente devant le juge) est ou paraît juste dans sa cause (avoir raison) (v. verset 5); ויַאּמַר צַּוִּירק Is. 41.26, afin que nous disions: Il est juste, c.-à-d. il dit la vérité; ניון אַרשׁ צַּוּיִים Gen. 6.9, Noé (fut) un homme juste, vertueux; souvent oppose a רַשַּׁע l'homme mechant, impie : יצרים חונן ונוחן Ps.37. 21, mais le juste fait le bien et est charitable; צַּהָיר אַכֵּל לְשֹׁבֵע נַמְשׁוֹ Prov. 13. 25, le juste mange seulement pour soutenir sa vie; לֵב צַּהָּים יַחָנַּח לַצָּטֹח 15. 28, le cœur du juste médite pour répondre; 13.5, le juste déteste le mensonge; 9.9. le juste recoit l'instruction avec joie; חַקּים וּמְשַׁמְטִים צַהְּיקם Deut. 4. 8, des lois et des ordonnances pleines de justice; שבר צַּוִּרִם Is. 49. 24, selon les uns: la prise, le butin, d'un homme fort, la prise du vainqueur (peut-elle lui être enlevée?); selon d'autres : le butin (fait, pris) du juste, ce qu'on enlève au juste, ou : la prise juste, faite en bonne guerre, selon les lois de la guerre.

PT¥ (fut. רְבְּדֵק) Étre juste, avoir la bonne cause, avoir raison, être innocent, se justifier, paraître juste: לְמַצַּלְ רְבָּרֶךְ Ps. 51.6, pour que tu sois juste (reconnu juste) dans tes paroles (fidèle dans tes promesses); צַּרָקוּ רָחָהַר Ps. 19. 10, (les jugements de Dieu) sont tous justes; צַּדָּקַח מְּשֵּנִיּ Gen. 38. 26, elle est plus juste que moi, elle a raison, la bonne cause, contre moi; אַשר אָם־צָּדַקְתִּיד Job 9. 15, si je suis juste, innocent; לא־צַרַקַהָּ Job 33. 12. tu n'as pas raison; בַּרַי רָצִּדְּקוּ Is.45.25, par l'Eternel ils seront justifiés; וכר יְצְהַּםְ יַלְּוּד אִשְׁחוֹ Job 15.14, et qu'est-ce que (l'homme) né d'une femme, pour לא-יִצְדַם לִפָּנֶיךָה כַל־תַוּר ? etre trouvé juste Ps. 143. 2, nul homme vivant ne sera trouvé juste devant toi; נְּמַח־יִּצְהַק אֲמֹשׁ לם־אַל Job 9. 2, comment l'homme peut-il se justifier devant Dieu, parattre juste devant lui (ou: avoir raison contre lui)? בּבְּקוֹר מְעֵּה Ez. 16. 52. elles paraitront plus justes que toi.

Niph.: שֹלֶישׁ Dan. 8. 14, le sanctuaire sera justifié, vengé des insultes, purifié.

Hiph. 1º Rendre juste un autre: וּמַצְהַיקר דְורַבְּרם Dan. 12. 3, et ceux qui conduisent beaucoup d'autres vers (dans la voie de) la justice; — בַּבַּרִים Is. 53.11, (mon serviteur qui לָרַבִּים est juste) conduira un grand nombre vers la justice, les rendra justes. --2º Comme Pi. Justifier : לא־אַצִּדִּיק רָשָׁע Exod. 23.7, je ne justifierai, n'absoudrai point, le coupable; יָרוצַוְּיִיקוּ אֵרוּד Deut. 25.1, ils justifieront celui qui a la justice de son côté, ils lui feront gagner sa cause ; וָתִאָנַקְמְיר II Sam. 15.4, et je donnerai raison (à celui qui aurait à se plaindre), ou : je jugerai (chacun) selon la justice; מצוריקר Is. 50.8, celui qui me justifie, qui défend ma cause; אַרַבּילִי אָרְכָּע Job 27.5, (Dieu me garde) de vous donner raison.

Hithp.: פַּמִר־נְצְטֵּדֶּם Gen. 44. 16, et comment nous justifierons-nous? comment nous défendre des soupçons?

עַרֶּקי m. (avec suff. צָּרָקִי). Droiture, justice, droit, vérité, probité, piété, bénédiction, délivrance, salut : בַּמַעָּוּלֵבי Ps. 23.3, dans les sentiers de la droiture; מעל צרָק 15.2, et qui pratique la justice, qui fait ce qui est juste; אַרְבָּתַּ צָּרֶכְ 45. 8, tu as aimé la justice; וּלְמֹצֵלִי אֶתֵּן־צֶּדֶּק Job 36.3, et je donnerai, j'attribuerai, la justice à mon créateur, je prouverai qu'il est juste; Pייש בהמשפה Deut. 1. 16, jugez selon la justice; מְשִׁפְּטֵי־צָּדֶק Is. 58. 2, les regles de la justice ; אַבְנֵי־צֶּדֶק — אַבְנֵי־צֶּדֶק pra- אַבְנֵי־צֶּדֶק Lév. 19. 36, une balance juste, des poids justes; יבחרצרק Deut. 33. 19, des sacrifices de justice, c.-à-d. dus, selon les prescriptions; כָּצִּרָקִר Ps.7.9, selon ma justice, mon droit; souvent: צדים ומשקם Ps. 89. 15, la justice et le jugement (ou l'équité); פַּדָבֶּר צָּדֶק 52.5, que dire la vérité; אַרֶּק רָלָּין בָּה ls.1.21, la justice, la probité, habitait dans elle; אָנִי בְּצֶּרֶק אֶחֵיֶּח פָּנֶיךְ Ps. 17.15, mais moi par ma probité, ma piété, je verrai ton visage; אַיָּלוּ־צָּיָק Is. 45. 8, et que les nuées fassent couler d'en haut le bien, la bénédiction; קרוב צָּרָקִי 51.5, ma délivrance, mon salut (le salut que j'enverrai), est proche ; וּלְחַבָּיא צדַק עלמִים Dan. 9. 24, et pour porter la justice éternelle, ou le salut éternel; קראריה בצרק Is. 42.6, je t'ai appelé dans ma justice, ma vérité, ou : pour le salut; אַנֹכִי חַעִירֹיִחוּ בְצַדֵּק Is. 45. 13, je le susciterai (Cyrus) pour faire régner la justice, ou pour qu'il apporte le salut.

קרקה (v. בְּדֶלֶּהְ Droiture, droit, justice, vertu, les bonnes œuvres, les bienfaits, piété, mérite, miséricorde, charité, salut : הַלָּהְ צִּרְקוֹת Is. 33. 15, qui marche dans la droiture, dans la

justice; ומַרד־נַשׁ־לָּר עוֹד צָּדֶקַתוּ II Sam. 19.29, et quel droit aurais-je encore? quel droit aurais-je d'en demander davantage ? וַלָּכָם אֵּרן־חַלֶּל וּצְרַקַת Neh. 2. 20, mais vous n'avez aucune part, aucun droit; הַפּוֹרָה לְצָרָקָה Joel 2. 23, (parce qu'il vous a donné) des premières pluies selon le droit, c.-à-d. qui tombent dans le temps et avec la quantité convenables; selon d'autres: pour votre bien, votre salut; ou : il vous a donné un docteur, un prophète, pour vous enseigner la justice, les vertus (v. מַּבְיַת הָאָדַקַת, בְּעַשָּׁת (מוֹרָת vertus (v. עַבֹּיַת והאַרַקּת Is. 32. 17. l'ouvrage de la justice, le culte de la justice; הַבְּרַקָּתוּ 5. 16, (Dieu) signalera sa sainteté par la justice (en punissant les infidèles); יצרקרוף ליושרי־לב Ps. 36. 11, (étends) ta justice sur ceux qui ont le cœur droit (pour les récompenser); plur.: אָרֶקוֹת אָרֵב Ps. 11.7, (Dieu) aime les actions justes, bonnes; אַדְקוֹת יַדָּ Jug. 5.11, les bienfaits, la clémence, de Dieu; הַרָּחוֹפִים מְצַּדֶּקָת Is.46.12, (vous) qui êtes éloignes de la vertu ; אָרָקַה עָּשָׂה Is. 58. 2, (qui) a fait les choses bonnes, justes; נַיַּרְשְׁבֶּרָ כֹּר צְּרָכָּת Gen.15.6, il lui compta, imputa, sa foi à piété, à mérite; אַלָּרַח הָחָרָת-עָּל Deut. 6. 25, il nous sera compté pour un mérite, pour piété, ou : il nous attirera la grace, la miséricorde, de Dieu: -خح-וברקתים Is. 64. 5, toutes nos œuvres de piété, toutes nos bonnes œuvres; וּצְרַקַת מֵאַלֹּדֵיר יִשְׁענוֹ Ps. 24. 5, (il recevra) grace, miséricorde, du Dieu de son salut; וּצְרַקַה הַאָּדל מְנָּוֹת Prov.10.2, mais la justice, ou la charité, délivrera de la mort; קרַבְּתִּי צִּרְקָתִי Is. 46. 13, j'ai approché (j'enverrai bientôt) ma delivrance; וְצִּדְּקַרְוִי לְעוֹלָם מְּחְרֶת 51.8, mais mon salut sera éternel; יְצִּיְקַתִּיר לחגלות 56.1, et mon salut (est proche) à se manifester.

אָרָקּה לְּיִרְ f. chald. Bienfait, charité: בְּיִבְּיִהְ הְּבִּרְקָה מְּרָק Dan. 4. 24, rachète tes péchés par des bienfaits, par des actes de charité. 17:7:7 (la justice de Dieu) n. pr. 1° Sidkiyahou, Sédécias, roi de Juda, à qui ce nom a été donné par Nebucadnesar à la place de celui de Mathaniah, II Rois 24.17. — 2° Sédécias, fils de Chanaana, faux prophète sous Achab, I Rois 22.24 (17:73: 22.11).—3° Sédécias, fils de Maasseiah, Jér. 29. 21. — 4° Sédécias, fils de Josias, I Chr. 3. 16. — 5° Sédécias, fils de Hanania, Jér. 36. 12.

וּבְלֵּר נְחִשֶּׁת Briller. Hoph. part.: וּבְלֵּר נְחִשֶּׁת Esdr. 8. 27, des vases d'un airain brillant (comme de l'or, v. נְחָב ; de là

בּילֶי אָלוֹב Adj. m. Jaune : בּילָיב עָרוֹב Lév. 13.30, du poil tirant sur le jaune, jaune comme de l'or.

אַרָּל Hennir, pousser des cris de joie: אָרָשׁׁר רַעֵּדוּל בְּעֵדוּל אַנְיּל אַנּיל אַנְיל אַנּיל יַרְינִי יִשְּׁרָ יִנְּיִי יִשְּׁרָ וּאַרְיִי יִשְּׁרָ וּאַרָּאַ Is. 12. 6, pousse des cris de joie et chante des cantiques de louanges, toi qui habites dans Sion; אַבְּאַלְרְ רָיִי צְּדְלָּה 14. ils poussent des cris de joie à cause de la gloire de l'Éternel; רְיִבְּיִר שִׁיּשָׁרְ צִּדְלָּה Esth. 8. 15, et la ville de Susan (Suse) était dans l'allégresse. Trans.: דרמה Is בּרַלִּה קִילָּבְּר קִילַבְּר לְּיִבְּעָּר בּרָלוּאַר אַנּבָּר לוֹנִיל אַנּעָּר בּרָלוּא Is. 10. 30, élève ta voix, fais retentir tes cris d'angoisse.

Hiph.: לְּתְצְּחָיל מָּיָם מְשָׁמֶן Ps. 104.
15, (le vin sert) à rendre le visage (de l'homme) brillant plus que par l'huile, y répand la gaieté; ou: (Dieu) répand la joie sur le visage de l'homme par l'huile qu'il lui donne.

• אָהַלָּה f. Chant, louange, Rituel.

אָרֵי Briller, luire. Kal inusité; de la יְצְּיָר huile.

Hiph., dénominatif de בֵּיך: יְבְּדָּוּר Job 24.11, entre leurs murs ils pressent les olives, ils font de l'huile. "תַּבְּיֵר Rituel, rend clair.

לְתְּכֶּה f. Fenêtre: צֹחֵר הצְטָּה לַתְּבָּה Gen. 6. 16, tu feras à l'arche du jour, de la lumière, c.-à-d. une fenêtre.

תוֹרִים duel (double lumière, la lumière la plus forte, la plus brillante). Midi: מַרְבָּמִי בְּבְּיִרְיִם Gen. 43. 25. attendant que Joseph entrât sur le midi; בּבְּיִרְיִם Deut. 28. 29, tu marcheras à tâtons en plein midi; au fig.: מַשְּׁמְבְּיִרְ בַּבְּיִרְיִם Ps. 37. 6, (il fera éclater) l'équité, la bonté, de ta cause, comme le midi (comme le soleil à son midi); דְּלָיִם דְּלָבִים יִקוּם וְיִלָּבִים יִקוּם וֹלְבּיִרִם Job 11. 17, et plus que le midi se lèvera, brillera, ta vie.

אַ m. (rac. נְצִיִּח: Ordre, précepte: אינייבּיני Osée 5. 11, (Ephraïm) a suivi les ordres (impies de ses rois ou des faux prophètes); צֵּילְצִי צִילָצִי Is. 28. 10, 13, (il faut leur donner) un précepte après un précepte, enseignement sur enseignement.

רְאָשׁר f. (rac. אַדְי, v. אָבָּיוֹ.). Ordure, excrément: בּיְאָשׁר אָבּיל אָרּיבּאָי Is. 36. 12 (keri), (réduits) à manger leurs excréments; רְּאִב איף 28.8, (toutes les tables sont pleines) de ce qu'on vomit et d'ordure, de saletés; רְיִדְי אָלֹּי וֹרְאָבָיִף Prov. 30. 12, (une race) qui n'a point été lavée de son ordure, des taches de ses crimes.

בְּנְדִים צוֹאִים adj. m. pl. Sales: בְּנָדִים צוֹאִים Zach. 3. 3, et מַבְּנָדִים הַבְּנִדִים 3. 4, des (et les) vétements sales.

עָנָאר. (const.צְיַאַר, avec suff. צְיָארְי, ענקם, une fois צורם Néh. 3. 5; plur. constr. צואריכם, avec suff. בוארי, une fois צַּנְּרוֹן, Mich. 2. 3; v. צַּנָּרוֹן, rac. בור בּנְיר צָנָארֵך: Cou, nuque). צוּר Cant. 4. 4, ton cou est comme la tour de David ; יַרוּץ אֱלָיו בְּצַוָּאר Job 15.26, il court contre lui le cou raide, c.-à-d. la tête levée, avec orgueil (v. Ps. 75. 6); על צַנָארֵט נְרְדָּקְט Lament. 8. 8, nous étions poursuivis de près. ou : le joug, la chaîne, sur le cou; וְנַחַן עֹל בַּרְזֵל עָל־צְּנָארָך Deut. 28. 48. ct il mettra un joug de fer sur ta nuque (sur ta tête). Plur. Les cous: כל-צוּארָר יובלבים האלח Jos. 10. 24, (mettez vos pieds) sur (les cous) le cou de ces rois; אַשֶּׁר בְּצַיָּארֵר נְסַלֵּיקָם Jug. 8. 21, qui ëtaient aux cous de leurs chameaux; pour le singulier: נַיְפָּלְ בַּרְאַרֵי בְּנְיָפָן Gen. 45. 14, (il se jeta) au cou de Benjamin (pour l'embrasser); בַּרְאַרָי בַּרְאַרָי Ez. 21. 34, les cous, les troncs, des impies qui ont été tués (dont on a coupé la tête).

אַלְכָּא et אוֹכְה n. pr. d'un état dans la Syrie; complétement : אַרַם צוֹבָּם Ps. 60. 2, Aram-Sobah, dont le roi fut vaincu par David, II Sam. 8. 3; חֲבַּח II Chr. 8. 3, Hamath-Sobah.

צור (fut. יצור , v. צרַה) וי Prendre , chasser, du gibier : יצורה פר צור Gen. 27. 3, et chasse, prends-moi, du gibier; מַבּר־צָּיִד 27. 33, (qui est celui) qui a chassé du gibier ? דַיָּתְצוּד לְלָבִרא טָרֶף Job 38. 39, prendras-tu la proie pour la lionne? — 2º Poursuivre, dresser des embûches, épier : צור צַרוּנִי כַּצִּפוֹר Lament. 3. 52, ils m'ont poursuivi, pris comme un oiseau qu'on prend à la chasse; צרו צעריט 4. 18, ils ont poursuivi, épié, nos pas; בצרדנו למַרָדוֹשׁתו Ps. 140. 12, (le mal) le pousse, l'entraine, à la ruine (v. נַפָּשׁ יַּקַרָּח ;); נַפָּשׁ יַקַרָּח רצאד Prov. 6. 26, elle dresse des embuches à l'ame si noble, si précieuse.

Pi. Même signif.: לצור נְּלָשׁוּה Ez. 13. 18, pour captiver, surprendre, les ames; fut. fém.: תְּצִוּרְנָה (même vers.) elles surprennent (les ames); part. fém.: תְצִירִוּה 13. 20.

Hithph. Ex. unique: זהא אונה אונה Jos. 9.12, nous l'avons pris tout chaud pour nous servir de nourriture (nous nous sommes approvisionnés de pain tout chaud) (v. דְּיָדָאַ).

חברבת Deut. 28. 8, Dieu décrétera la bénédiction auprès de (sur) toi; יבריחו לעולם בריחו Ps. 111. 9, il a etabli, décrété, son alliance pour l'éternité; ורצו אַבימַלָּה אַח־פַל־חַעם Gen. 26. 11, Abimélech ordonna (fit cette défense) à tout le peuple; ירצר עלרו 28. 6, il/lui commanda; הַרַצִּוּוּ אֵל־יוֹטָתְ 50. 16, ils firent dire a Joseph; ניצר פַרְיכוּז לְכֵל־עַמוּ Exod. 1. 22, Pharaon commanda a tout son peuple; rarement suivi de צַּנָּח עַלֵּיחַ אֲשֵׁר לֹא־תַנְּיד : אֵשֶׁר Esth. 2.10, Mardochée lui avait ordonné de ne pas le dire; avec le double accusat. : re בל־אַטֵּר אַצְנָּח אוֹתְהָ Exod. 25. 22, tout ce que je te commanderai. - Sans faire mention du mandat, de la chose ordonnée : יַלֹא צְּיִרְתִים Jér. 14. 14, je ne les ai point établis (prophètes, je ne leur ai point donné ordre pour cela); וַרָצֵר עֶלָיו פַּרִעֹח אֵנָיִשׁים Gen. 12. 20, Pharaon donna ordre à (ses) gens de prendre soin de lui (d'Abraham); וַאַנָּר אַצַנְּרָה עליה: II Sam. 14. 8, et je donnerai ordre à cause de toi (pour te satisfaire). Avec בּלָאָכָרו יְצֵנָּחדּלָּךְ: ל Ps. 91. 11, il a donné ordre à ses anges en ta faveur. Des choses inanimées : אַבָּרָת אַר־תַּחָרֶב Amos 9. 4, je commanderai à l'épée; יצמה בי חסהו Ps. 42.9, Dieu commande à sa miséricorde (de venir, il l'envoie); ורצו אל-ביתו Il Sam. 17. 23, il mit ordre aux affaires de sa maison (il sit son testament); צר לְבֵיתָק Is. 38. 1, fais ton testament.

Pou. Étre commandé: פַּרֹכֵן צָּבָּיִרִי Lév. 8. 35, car il m'a été ainsi commandé; נַאֲלִיר צְבִּירִי Ez. 12. 7, comme il m'avait été commandé; וַאֲלִיר צָּבָּירִי Nomb. 36. 2, et il a été ordonné à mon seigneur par Dieu.

*Hithp.: נְצְטֵרְהּ פֶּלֶרְתוּ Rituel, il a été ordonne de (sanctifier) le sabbat.

קְרֵים יְצְיְתוּ Jeter des cris : מֵּרְאָשׁ דָּיִרִים יְצְיְתוּ Is. 42. 12, qu'ils jettent de grands cris du haut des montagnes; de là

אַנְחָה f. Des cris: אַנְחָה עֵּל-חַיֵּין Is. 24. 11, les cris (retentissent) pour le vin, parce qu'il n'y a plus de vin; יְצִּוְתָה

ירוּשְׁבַּׁם Jér. 14. 2, et les cris de Jérusalem (sont montes au ciel), des cris de douleur, de détresse.

קאֹמֶר : Le fond de la mer עוּלָה Is.44.27, qui dit au fond de la mer, à l'abime : Sois à sec (v. מצולח).

Div Jeaner : ניצומו ביום־הוא Jug. 20.26, ils jeunerent ce jour-là; part.: ואַרִיר צָם Neh. 1. 4, je jeunai ; יאַרִיר צָם אַנִּי Zach. 7. 8, est-ce pour l'amour de moi, ou suivant mon commandement, que vous avez jeuné?

ריצם דוד : Jeune (צומות m. (pl. דומ). bix II Sam. 12.16, David fit un jeune; וביום צימבם Is. 58.3, le jour de votre jeune; פראר צום I Rois 21.9, publicz un jeune; selon d'autres: une assemblée du peuple; de même Jér. 36. 6.

עוער n. pr. Suar, père de Nathanel, prince de la tribu d'Issachar, Nomb. 1.8.

צוף Couler : צפור מים על-ראשר Lam. 3. 54, les eaux (flots) coulaient, se sont répandues, sur ma tête.

Hiph.: אשר הצים אַרו־מֵי יַם־סוּף Deut. 11. 4, de quelle sorte il a fait couler les eaux de la mer Rouge (sur eux); וריצף הברול II Rois 6. 6, et le fer nagea sur l'eau, ou : le prophète fit nager le fer (v. mpz adj.).

אוף m.: צוּהְ־דְבַשׁ Prov. 16. 24, un rayon de miel; ינפה צופרם Ps. 19. 11, et le rayon de miel le plus excellent.

אוע n. pr. Thohu, fils de Suph, I Sam. 1. 1 (1 Chr. 6. 20, pr keri, et 6. 11, צופר).

עופר n. pr. Sophar de Naamath, un des trois amis de Job, Job 2. 11.

עיץ ou איץ Fleurir : אַיץ pz Ez.7.

10, la verge a fleuri.

Hiph. Fleurir, pousser des fleurs, briller, parattre, regarder : וְעֵלֵרוּ רַצָּרץ יהרו Ps. 132. 18, mais sur lui brillera sa couronne; ניבץ ברץ Nomb. 17. 23, et avait produit, poussé, des fleurs; Ps.90.6, il fleurit le matin; יַיַצִרצוּ כָּל־פֹּצֵלֵר אָּהַ Ps. 92. 8, quand les ouvriers d'iniquités auront fleuri ; מַצִּרץ כרהחר Cant 2.9, il (fait briller ses

yeux), il regarde, ou : paraît, se montre, du travers des barreaux.

עוק I אוק Kal inusité. Hiph. רצים Presser. resserrer, assieger, tourmenter, importuner : אָשֶׁר־רָצִיק לְּהָ אֹרְכֶּהְ Deut. 28. 53, (la détresse) dont ton ennemi te resserrera, où il te réduira; חציקחני רוּחַ בְּטִנִי Job 32. 18, l'esprit qui est en moi me presse, me force, de parler; וַהַצִּיקוֹתִי לַאַרִיאַל Is. 29. 2, je réduirai, j'assiegerai, Ariel; ממח המצים 51. 13. la fureur de l'oppresseur, persécuteur; קר היציקחוני Jug. 14. 17, car elle l'avait tourmenté de ses prières, l'avait importune; נַיִּחִי פִּי־תַּצִּיקַת לוֹ בִּדְבֶרֵיתָ 16. 16, et comme elle l'importunait, tourmentait, de ses paroles (v. d'autres exemples à רָצָק).

ווק עוק (v. יציר) Verser, fondre : רצור יצוים עפורי Job 29.6, et (lorsque) le rocher versait, répandait, vers (ou pour) moi (des ruisseaux d'huile); יאבן בצום כחושה 28. 2, et la pierre est fonduc (pour devenir) airain, on change la pierre en airain en la fondant; אַקוּן לַחָשׁ Is. 26. 16 (pour בָּקוּן לַחָשׁ), ils ont épanché la prière, ils t'ont adressé leur prière humble.

Hiph. Placer, poser : וַרָּאַקם לִפְנֵר הַר Jos. 7. 23, ils les déposèrent devant l'Éternel; וַרְּאַקוּ אָר־אַרוֹן II Sam. 15. 24, ils poserent l'arche (de Dieu); de la colonne (d'autres classent tous ces exemples, Kal comme Hiph., sous רָצָק).

קיבוק m. (I אוק. Trouble, tourmente: ובצוק העחים Dan. 9. 25, même dans la tourmente, les troubles des temps (dans les temps des troubles, les temps facheux, difficiles).

לַכָּה f. Détresse, angoisse : בָּבֹא צֵלֵיכֶם צרח וצוקח Prov.1.27, quand l'affliction et la détresse vous surprendront; וֹבּאֶרֵץ צָּרָח וְצוּקָת Is. 30.6, dans un pays d'affliction et de misère, d'angoisse; קעים בוּקבה 8. 22, les ténèbres de l'angoisse (v. מְעוּף).

ער, אור (rocher, v. צור n. pr. La ville de Tyr; מבצר צר II Sam. 24. 7, עוּר (fut. יָצהר, זַיָּצָר, v. צָרַר) 1º Assiéger: ניצר אַז־רָבָּח I Chr. 20. 1, il assiégea la ville de Rabbah ; וַצַּרְהָּ בֶּלֶּיהָ Deut. 20. 12, (alors) tu l'assiégeras; avec של : פרי-תצור אל-עיר Deut. 20. 19, lorsque tu mettras le siège devant une ville; absol.: צורר מַדר Is.21.2, assiège, o Mède; de même des personnes qui sont dans la place assiégée : וַיַּצָרוּ עָלָרוּ באבלה II Sam. 20. 15, ils l'assiégèrent à Abelah ; לַצוּר אֵל־דָּוִר וְאֵל־אֲנָשָׁירו I Sam. 23.8, et d'assieger David et ses gens; וְצַרְתִּר עָלַרְךְ מְאָב Is. 29. 3, je t'assiégerai avec des forts, des machines de guerre; אָרוּה נַקְּדֶם צָּרְהַּנִי Ps. 139. 5, tu m'as assiégé, serré de près, par derrière et par devant, tu m'as tenu assiégé de toutes parts; selon d'autres: tu m'as formé (v. 4°). — 2° Combattre, poursuivre, affliger, presser: יְצַרְתִּר אָח־צֹּרְרֶרָה Exod. 23. 22, j'affligerai, je poursuivrai, ceux qui te poursuivent; אַל־מָצַר שמ־מואַב Deut. 2.9, ne combats pas les Moabites; תַּאָרִים אֹרָם Esth. 8. 11, qui les attaquent, poursuivent; פָּר רָצַר־לּוּ ארבו I Rois 8. 37, si son ennemi le presse; בּרִים אָז־דָוֹנִיר נְּלֶּיךְ Jug. 9. 31, ils ferment la ville pour toi, ils t'empechent d'y entrer, ou : ils excitent, soulèvent, la ville contre toi. - 3° Serrer, lier, renfermer : וַצַּרֶתָּ תַּכֶּטֶת בָּרָדָך Deut. 14. 25, tu serreras l'argent (que tu apportes) dans ta main; וַיַּצֵרוּ וַיַּמִנּי non re II Rois 12. 11, ils lièrent, serrèrent (dans des sacs), l'argent après l'avoir compté; נָיָצֶר מִּנְרֵיִם כֶּטֶף 5.23, il lia, mit, les deux talents d'argent (dans deux sacs); צור מעודה Is. 8. 16, lie, attache bien cet avertissement, cette doctrine, ne la néglige pas, ou tiens-la secrète. — 4° (v. יַצַר) Former, faire : ניצר אחו בחבש Exod.

32. 4, il le forma dans un moule; בְּצֵר אָר־שְׁיֵנֵי וְזְּכֵּמּהִים I Rois 7. 15, il fit les deux colonnes (de brouze); בְּיַנֶּי אָבִּירְךְּ Apr. 1. 5 (chethib), avant que je t'eusse formé, créé.

Niph.: פְּצִירָר נְצִיּרָה Is. 1.8, comme une ville assiégée (selon d'autres, part. pass. de נָצֵר). V. les exemples du Hiph. à אָרֵר.

אַרָר une fois אַרִים, une fois צוּר m. (plur. צַּרִים Job 28. 10). 1º Pierre, rocher, roche: ולְצוּר מְכְשׁוֹל Is. 8. 14, et comme une pierre d'achoppement, ou de scandale; ובצור נחלים Job 22.24, et sur les pierres des ruisseaux; יָרֶעָחָק צוּר מִמְקוֹמוֹ Job 18. 4, le rocher sera-t-il déplacé, transporté de sa place? צור רְשָרָאֵל Is. 30.29, le rocher, le fort, d'Israel, Dieu; בּוּרֵר אַחַסְח־בּוֹ Ps.18.3, (Dieu) ma force, mon refuge, en lui j'espère; הַבּרטוּ אֵל־ בּוּר הְצַּבְהָם Is. 51. 1, regardez la roche d'où vous avez été taillés (votre souche, Abraham). — 2º La force, c.-à-d. la pointe, le tranchant, d'une arme : באר חרבו Ps. 89.44, la pointe de son épée; Jos. 5. 2, des couteaux tranchants; selon d'autres: des couteaux do pierre (v. 1°); הַלְּלֵח הַאַּרִים II Sam. 2. 16, le champ des épées tranchantes, ou des forts, des vaillants (v. 1°). --- 3° Forme (de דַּגּרָם 4°): יַצַּרָּבַם Ps. 49. 15, et leur forme, figure, beauté, s'évanouira, sera détruite (dans l'enfer).

עור m. pr. 1° Sur, un des princes des Madianites, Nomb. 25. 15, 31. 8. — 2° I Chr. 8. 36.

יוֹן (v. אַנְּד). אַנְּר).

בּרְרָת תַבְּיח f. Forme: צּוּרָת תַבְּיח Ez.43.11. la forme, la figure, du temple; plur.: וְכָל־צֵּוּרְתִּירִי 43.11, toutes ses formes, tous ses dessins.

נְרוֹן m. Cou : מָצֵּוְרֹנֶיךְ Cant. 4. 9, (un ornement) de ton cou (v. נָּאָאר.).

צוריאֵל (Dieu est son rocher) *n. pr.* Suriel, fils d'Abihayil, Nomb. 3. 35.

עוֹרִישַׁרַי (le Tout-Puissant est son rocher) n. pr. Surisaddai, père de Sa-

lamiel, chef de la tribu de Siméon, Nomb. 1.6.

יתר סע איר (ע. ריבר) Hiph. Brûler: אַגירְהָּה יְתֵר Is. 27. 4, je les brûlerai toutes ensemble.

እርጀ (clarté) n. pr. m. Neh. 7. 46.

אַתה בּמָה adj. Brûlant: אָמָה Is.5.13, brûlant, languissant, de soif.

תְּלֶב Étre blanc: בְּהָבְּה אַתְּבְּ Lament. 4. 7, ils sont plus blancs, plus purs, que le lait (puis: briller, brûler, être aride, etc., v. תַּבְּ, הַחָּיִחָבְּ).

רִיתְּ m. (rac. רְּבָּיֵן Sécheresse : בְּיִרִיהְ סְלֵּכְּ Ez. 24. 7, 8, 26. 4, 14, la pointe sèche, luisante, d'un rocher.

אַהְיּרָים f. Contrée aride : אַהְירָים Ps. 68. 7, sculement les infidèles, ceux qui se retirent de Dieu, demeurent dans une contrée sèche, aride.

בְּצְחִחִיִים m. pl. Ex. unique: בְּצְחִחִיִּים (keri אָחְחִיִּים) Néh. 4. 7, sur des hauteurs arides, dans un terrain sec, aride (v. יְחַיִּגִי).

וְחֵנֶּל f. (rac. יְחֵבֶּל). Puanteur: יְחֵבֶּל יִרְיִבְּי Joel 2. 20, et leur puanteur s'élèvera dans les airs.

אָרְעָּרְיּג f. pl. (rac. גַּיִדְיּה). Sécheresse: נְּהְשָּׁבְּיּ מְצַרְּאָרוֹיִה נַמְשָׁבְּ Is. 58.11, il rassasiera ton ame dans les plus grandes sécheresses (dans la disette).

Put (v. pup) Rire: קבָּתְם פָּתָּם, 18.12, Sara rit(secrètement); בַּצַתְּק־לִּג בָּל־תַשְׁיַבָּעָ 21. 6, quiconque l'apprendra rira, s'en réjouira, avec moi.

Pi. Jouer, plaisanter, se moquer: בְּיִנְדִּי בְּּמְצֵּוֹקְ Gen. 19. 14, mais il parut

(à ses gendres) qu'il plaisantait, qu'il le disait en se moquant; אַרְיָּמָשׁרְּלְּצִּיִּרְשׁׁרָ לִּצְּיִרְשׁׁרָ בְּּצִּיִּרְשׁׁׁ בַּצִּיִּרְשׁׁׁ בַּצִּיִּרְשׁׁׁ בַּצִּיִּרְשׁׁׁ בַּצִּיִּרְשׁׁׁ בַּצִּיִּרְשׁׁׁ 10g. 16. 25, afin qu'il jouât, ou chantât, devant eux; אַרַיִּבְיִי פְּיִבְיִיּרְשׁ הַּבְּיִיִּרְשׁׁ הַּנִיּרָשׁׁ 1 Gen. 26. 8, Isaac jouait, plaisantait (avec sa femme); שְׁבָּיִי קְּפִיּבְיּיִ Gen. 39. 14, pour se jouer de nous, pour nous insulter.

אַרִּיִּרִים עְּטָּח לִּיּ : פֿרִי מָּח עָּיַּח לִּיּ Gen. 21. 6, Dieu m'a fait un objet de ris (on rira de moi), ou : Dieu m'a donné un sujet de joie; לְצִּיִּחֹק וּלְלַכֵּע Ez. 23. 32, (tu deviendras) un objet de ris et de raillerie.

רְצֶּמֶר נְצֶּמֶר אָם. Blanc, brillant: רְצֶּמֶר בָּתָר Ez. 27. 18, et la laine d'une blancheur éclatante.

תולית adj. f. pl. Blanches: מילית Jug. 5.10, des ânesses blanches (aux taches blanches), ou éclatantes, très belles.

har, fils de Siméon, Gen. 46. 10 (Nomb. 26. 13, il est appelé my). — 2º Ephron, fils de Sohar, Gen. 23. 8. — 3º Sohar, fils de Hélah, I Chr. 4.7.

"א ח. (רְצְרִי חִי סְיִר וֹ אָדִּיר.) Vaisseau, navire: וְצִּר אַדִּר וֹ וְצָּר מִי רְבִּר וֹ וְצָר אַדִּר וֹ וְצָר מִי רְבִּר וֹ וְצָר מִי רְבִּר וֹ וְצָר מִי רְבִּר וֹ וְצִר מִי רְבִּר וֹ וְצִר מִי רְבִּר וֹ וְצִר מִי רְבִּר וֹ וְצִר מִי רְבִּר וֹ מִי וֹ אַדְר וֹ וְצִר מִי רְבִּר בְּבְּר וֹ בְּצִר בּי בַּר בַּר בְּר בִּי בְּר בִּי בְּר בִּי בְּר בִּי בְּר בִּי בְּר בִּי בְּיר בּי בַּיר בּי בַּיר בּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַיר בַּיר בּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בּיר בַּיר בּיר בַּיר בַיר בַּיר בַיר בַּיר בַיר בַּיר בַּיר בַיר בַּיר בַיר בַּיר בוּיך בַּיר בַּיר בַיר בַּיר בוּיך בַּיר בוּיך בַּיר בוּיך בַּיר בוּיב בוּיר בוּיך בַּיר בוּיך בַּיר בוּיך בַּיר בוּיך בַּיר בוּיך בַיר בוּיך בַּיר בוּיך בַּיר בוּיך בַּיר בוּיך בוּיך בוּיך בוּיך בַּיר בוּיך בּיר בוּיך בוּיר בוּיך בוּיבּיר בוּיך בּיִר בְּיִר בּיִיך בּיִר בְיִיר בּיִיך בּיִר בְּיִר בְּיִיך בּיִיך בּיִיך בּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיך בּיִיך בּיִר בְּיר בּיִיך בּיִיך בּיִיך בּיִיך בּיִר בְיִיר בּיִיך בַּיִר בְּיר בּיִיך בַּיִיר בּייך בַּיִיר בּיִיך בּיִיך בּיִיך בּיִיך בּייר בּיי

እን¥ n. pr. Siba, serviteur de Saul, II Sam. 9. 2.

איר איד. (rac. איד , const. איד , avec suff. איד איד . 1° Chasse : איז איד . Gen. 10.9, un héros de chasse, un fort ou violent chasseur; איז ידע איד ידע איד . 25. 27, un homme habile à la chasse.—2° Gibier: קריאָר לִי צִיִּר Gen. 27.7, apportemoi du gibier. — 3° Nourriture, comestible : אָרָר אָרָר אָרָר אַרָּר אָרָר אַר אַרָּר. 13. 15,

le jour où ils vendaient des comestibles; צייָה בְּרַךְ Ps. 132. 15, je bénirai sa nourriture; בַּיִדָּה אָבֶרָן Jos. 9.5, le pain qui leur servait de nourriture pendant le voyage, durant le chemin.

לְרַבִּים: Chasseur: לְרַבִּים fer. 16. 16, (j'enverrai) à beaucoup de chasseurs.

עירה et אָרָה f. (rac. אָרָה, v. אַרָּה 3°). Nourriture, provisions, vivres de voyage: אַרָה פָּלַח לָּיָה Ps. 78. 25, il leur envoya la nourriture (en abondance); אַרָה Gen. 42. 25, des vivres pendant le chemin (de la יְרָאָה, v. Hithp. de אַרָא.).

ח. pr. 1° Sidon, fils de Chanaan, Gen. 10. 15. — 2° Sidon, une des plus anciennes villes des Phéniciens, Gen. 10. 19; אַידוֹן Jos. 11. 8, la grande Sidon (la ville riche, célèbre); סֹתֵר צִידוֹן Is. 23. 2, les marchands de Sidon.

אָדרֹנִין et אָדינִים, pl. אָדינִים, pem. אָדינִים ou אָדינִים. Un Sidonien, une Sidonienne, Deut. 3.9, I Rois 11.
1. Aussi יְחַאֵּדינִי Jug. 3.3, le peuple de Sidon, les Sidoniens.

אָרָי f. (rac. רְּאָיִ). Sécheresse, terre sèche, aride: בְּיִים בְּיִים Job 24. 19, la sécheresse et la chaleur; בְּאָרָ רְצִּיִם Ps. 63. 2, dans une terre aride, déserte; בְּאָרָ Ps. 78. 17, dans un lieu sans eau, le désert; pl.: הְלָּם בַּאַיּוֹים בָּיִר הָּבָּיִר Ps. 105. 41, (les eaux) se répandirent comme un fleuve dans des lieux arides.

קיין איין. (v. בְּיִרוּק.). Lieu aride : בְּיִרוֹק גריין Is. 25 5, comme la chaleur brûlante dans un lieu aride; Is. 32. 2.

14, mėme dans l'exil; יְשָׁבְּי וּצִּייִ וּבְּי 12. 6, la nation qui habite Sion; mais זִיבִּי וְשָׁבְּיִלּ Is. 3. 16, les filles de Sion, les femmes de Jérusalem; בְּיִוֹי בְּיִלְיבָּאל זִיִּיְרָאֵל Is. 60.14, Sion (qui appartient au ou qui est protégé par le) saint d'Israel.

m. (rac. אַדָּי ou יְשָּיִרּן. Signe, monument, tombeau: אָדָּין: Il Rois 23. 17, quel est ce monument, ce tombeau? יְבְּיָרִים אָבְּלוּ צִּיּוֹרָ Ez.39.15, il mettra auprès (du cadavre) un signe, une marque; טַבְּיִר אַרָּין אַרָּין וּלָּין. 31. 21, place-toi des signes pour indiquer les chemins.

habitent le désert : לְּמָרֶי וְלְרָּעָּי וְלְרָּעָי וְלְרָּעִי וְלְרָעִי וְלְּעִי וְיִי וְבִּי וּלְיִי וְבִּי וְבְּעִי וְלְבְּעִי וְבִּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְייִי וְבְּיִי וְבְּיִים וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִים וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְייִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְיִים וְבְּיִים וְבְּיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּייִים וְבְּייִי וְבְיבְּייִי וְבְּייִי וְבְּיִי וְבְייִי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְייִי וְיְבְיי וְבְּייִי וְיבְּיי וְיבְּיי וּבְיי וְיבְּיי וְיבְּיי וְיבְּיי וְיבְּיי וְיבְיי וְיבְיי וְיְיבְיי וְיבְיי וְיבְּיי וְיבְיי וְיבְּיי וְייִבְּיי וְיִבְּיי וְיבְיי וְיבְּיי וְיבְּיי וְיִיי וְיִבְּיי וְיִבְּיי וְייִיי וְיְיְיי וְיְיבְיי וְיְיְייִי וְיְייי וְייְיְיְיי וְיְיְייִי וְיְייי וְיי

رندر .v. بنار

וְצְּלֵרְיִם m. Prison ou les fers: בְּצֶּלְרְיָתִּים, Jér. 29. 26, (tu le feras mettre) dans la prison, ou dans les fers (tu lui mettras des menottes).

שׁעני (petitesse, exiguïté) n. pr. Sior, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 54.

ባኙ n. pr. keri (v. ነሜ).

ניץ Fleurir (v. ציץ).

(ou: des guirlandes de sleurs, v. פְּקֵר 3º Aile: מְּכֵּדְיִץ לְמוֹאָב Jér. 48. 9, donnez des ailes à Moab (pour s'envoler vite de son pays).

ון בְּבַיֵּלָה הַצִּיץ ח. pr.: בְּבַיֵּלָה הַצִּיץ II Chr. 20. 16, sur le coteau qui conduit a Sis, ou : le mont appelé Sis.

אָיצָה f. Fleur : ציצָר Is. 28. 4, une fleur qui tombe, qui est flétrie (עינָר 2°).

אָקְלָג , אִיקְלָג et אָקְלָג n. pr. Siklag, ville appartenant à la tribu de Siméon, Jos. 15. 31.

Jos. 9. 4, ils se mirent en route, et se firent passer pour des messagers (formé de אַרָּב 3°); ou : ils partirent, et se mirent en route; d'autres traduisent comme יחוביי: ils s'approvisionnèrent de vivres, ils prirent des vivres avec eux (v. אַב Hithph.).

עיר m. (rac. צור et צור). 1° Les gonds d'une porte : חַבֶּלֵת תִּשוֹב עַל־צִּירָה Prov. 26. 14, (comme) une porte tourne sur ses gonds. — פירים Les douleurs (v. אָדְווּנְי כְּצִירֵי יוֹלֵיָדוּ : verbe 2°): אָדָווּנְי כְּצִירֵי יוֹלֵיָדוּ Is. 21.3, des douleurs me saisissent comme les douleurs d'une femme qui est en travail; מַחַּמְכוּ צִּירֵי עַלַּי Dan. 10. 16, mes douleurs m'ont assailli (j'étais saisi de terreur). — 3º Messager : רָצִיר ממונים Prov.13.17, mais un messager, ambassadeur, fidèle; וַצִּיר בַּנוֹיָם שָׁלָח Obad. 1, un ambassadeur a été envoyé aux nations. — 4º Forme, idole (de בור 4°; selon d'autres, de אַרר **2°**; parce qu'elle est la cause de châtiments, de douleurs): קילָשׁר צִּירִים Is. 45. 16, les fabricateurs des idoles; יְצִירְם Ps. 49. 15 (chethib), et leur forme, figure, beauté.

על m. (rac. צָלַלּ, avec suff. צָלַי; une fois אַלֵּלִים; plur. צַלֵּלִים, const. צָלֵלִים). Ombré : צל חַהַרִים Jug. 9. 36, les ombres des montagnes; צללריערב Jer. 6. 4, les ombres du soir, et קצל נשור Ps. 102. 12, comme l'ombre étendue (qui s'allonge vers le soir et puis passe, s'évanouit); au fig.: בַּצַל בְּנָפֵיד Ps. 17. 8, (couvre-moi) sous l'ombre de tes ailes; שיחר בַּלֵּרֶל צָּלָה Is. 16. 3, fais ton ombre (en plein midi) comme la nuit même, c.-à-d. donne un refuge sûr, couvre de ta protection; צל מַחֹרֶב Is. 25. 4, (Dieu) était une ombre, un rafraichissement, contre la chaleur; צלם מעליהם Nomb. 14. 9, leur ombre, c.-à-d. leur défense, force, s'est retirée d'eux; פר בצל חחכמה בצל חפסה Eccl. 7. 12, car il est sous la protection de la sagesse et sous la protection de l'argent (l'une et l'autre le rendent indépendant) (v. צַאַלִּים).

לְּצְׁלְ chald. Pa. Prier: מְצְלֵּא Dan.6. 11, et il adorait Dieu; part. plur.: מְצַלְּיִן לְחַיֵּיִ מַלְּכָּא Esdr. 6. 10, et (pour qu')ils prient pour la vie du roi.

קלה Cuire, rôtir: בְּשֶׁר לְצְלֹחוּ I Sam. 2. 15, donne de la chair pour la faire cuire; אָצְלָּח בָּשֶׁר Is. 44. 19, je fais cuire de la chair.

femme de Lamech, Gen. 4. 19.

לְלְּלִיל (keri בְּלִיל אַבְּיל) m., douteux : בְּלִיל לּוֹל עֲבִירם שְּבִירִם עֲבִּירם עֲבִירם עֲבִירם עֲבִירם עֲבִירם עַבְּיִרם עֲבִירם עַבְּיִרם עַבְּיִרם עַבְּיִרם עַבְּיִרם עַבְּיִרם עַבְּיִרם עַבְּיִרם עַבְּיִרם עַבְּיִרם נות pain d'orge cuit sous la cendre (de בְּבָּבָּ); selon d'autres : un bruit (produit) par un pain d'orge (de בַּבָּבַי 1°).

לְּלְּוֹלְ f. (v. אַלְּאָ chald.). Prière : אָלְרְּוֹחִין Rituel, leur prière.

וֹלְצְלְחוּ בְּלֵחוּ Jér. 12.1; fut. רְצְלַחוּ בְּלַחוּ בְּלֵחוּ בְּלַחוּ בְּלַחוּ בְּלַחוּ בְּלַחוּ עִבְּלַחוּ וּ IS am. 19.18, ils passèrent le Jourdain. — 2º Saisir,

éclater, fondre sur quelqu'un: וָתִצְלָת עָלָרוּ דות Jug. 14.19, l'esprit de Dieu saisit (Samson). Avec אַל־בַּוִר : אֵל־בַּוֹר וּאָבֶלַח רוּתַדַינֵי אֵל־בַּוֹר : I Sam. 16. 13, l'esprit de l'Eternel se saisit de David; פַרַיִּצְלַה כָּאָשׁ בֵּית יוֹסֵתְ Amos 5.6, de peur que sa colère n'éclate comme le feu dans la maison de Joseph, ou qu'il ne fende, brise, la maison, etc. - 3° Aller droit, prospérer, réussir: יַרְבָּלָת Is. 53. 10, et la volonté de Dieu réussira, s'accomplira, parfaitement par lui; צְלַת רְכַב עַל־רְבַר-אֱבֶת Ps. 45. 5, réussis, monte sur ton char, pour la cause de la vérité; ou, nàs sens ובר : viens fondre, attaquer לא־יִצְלַח בְּיָמָיוּ Jér. 22. 30, un homme qui ne prospérera, à qui rien ne réussira, durant sa vie; וְחַנָּה הַתְּצָלָה הַתְּצָלָה Ez. 17. 10, la voilà plantée, prospérera, poussera-t-elle? לֹא רָצְלָה לָכֹל Jér. 13.7,10, qui n'est bon, propre, à aucun usage.

Hiph. Faire réussir, et intransit. prospérer, réussir : יַיֵּר הָצָּלִּרְחֵ הַּרְפָּר Gen. 24. 56, puisque Dieu a fait réussir mon voyage, l'a rendu heureux; באשרי דוא עשרו די מְצְלְרְתָ Gen. 39. 23, et tout ce qu'il entreprenait, Dieu le faisait réussir; וְתִּצְלִּיתַ מִּרְמָּח מְּרֵדוֹ Dan. 8. 25, et comme il est heureux, qu'il prospère, il use d'artifice, ou : il conduit ses artifices avec succes; וְלֹא תַצְלִיתַן אַת־דְּרָכֵיף Deut. 28. 29, et tu ne réussiras point dans tes chemins, tes entreprises; יביבין הַרְכוֹ Ps. 37. 7, contre l'homme heureux dans sa voie, à qui tout réussit; אַרְעָה הַּרְבָּט Jug. 18. 5, si notre voyage serait heureux; לא רַצְּלָּרוַת Prov. 28. 13, (qui cache ses crimes) ne prospérera pas.

רל. chald. Réussir (v. רּבְּצְּׁתְ hébr.). Aph.: רְבְּצְּׁתְ אַבְּאָ Dan. 3. 30, le roi rendit heureux, c.-à-d. éleva, rendit grand (Sidrach, etc.); אַבְּיִּבְּיִּ בְּרָיִנְשׁ Dan. 6. 29, (Daniel) prospéra, fut toujours en dignités, pendant le règne de Darius; בְּיִנִישׁׁ Esdr. 5. 8, et (le travail) réussit, s'avance, entre leurs mains.

בּילְּחָה f. Ex. unique: בּיבֵּילֶּהְה II Chr. 35. 13, et dans des plats, ou dans des poèles.

אַל חִית f. Ex. unique : אָל חִית II Rois 2.20, un plat, un vaisseau, neuf.

II Rois 21.13, comme on essuie, lave, un plat; קאָשֶׁר יִרִי הַאַּלְּיִר יִרְי אָר Prov. 19. 24, 26.15, le paresseux a caché, porté, sa main dans un plat (et il ne la porte pas à sa bouche), ou : le paresseux a caché sa main dans son sein.

לְלֵי m. (rac. אָלֶי). Ce qui est rôti: בְּלִי־אֵשׁ Exod. 12. 8, 9, (la chair) rôtic au feu; יְצְלֶּח צָלָר וְצָלָּח נִדְלָּח נִדְּלָּח נִדְּלָּח נִדְּלָּח נִדְלָּח נִדְּלָּח נִדְיּיִים נוּעִים וּיִים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּיִים נוּיִים נוּיִים נוּיִים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּיִים נוּיִים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּים נוּים נוּיִים נוּיִים נוּיִים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּיִים נוּים נוּיִים נוּים נוּים נוּים נוּים נוּים נוֹים נוּים נוּים נוֹים נוּים נוֹים נוֹ

אָלִיל keri (v. אָלוּל).

לקול אָלָלּוּ שְׁתְּחֵר : אַלְלּוּ שְׁתְּחֵר : Hab. 3. 16, à cette voix mes levres ont sonné, tremblé de frayeur. — 2° Étre ombragé, couvert d'ombre: אַלָּלְּוּ שְׁתַּרֵי רְרוּשְׁלָּחְ עֵּעֵרִי רְרוּשְׁלָחְ Néh. 13. 19, lorsque les portes de Jérusalem étaient couvertes d'ombre, c.-à-d. vers le soir (v. צַּג).— 3° Tomber, rouler: אַלֵּלְּנְ עַנִּעֹקְיִם Exod. 15. 10, ils ont roulé, sont tombés, comme du plomb.

Niph. (comme Kal 1°): תְּשֵּלְנָהוּ שְׁתָּה II Rois 21. 12, les deux oreilles lui tinteront, (en) seront étourdies

(v. Jér. 19. 3).

Hiph. 1° אַנְיֵרי שְׁהֵר אָזְיָרי I Sam. 3. 11, les deux oreilles lui tinteront, seront étourdies, frappées (v. Niph.).— 2° בי בי בי בי בי Ez. 31.3, avec un feuillage qui donne de l'ombre, un feuillage touffu (v. Kal 2°).

ילְלְפּוֹנִי n. pr. (avec l'article). Sellponi, fille de Étam, I Chr. 4.3.

לְּכֵי m. (avec suff. אַלְבִי pl. const. אַן בְּלְבִי 1° Ombre, ténèbres: אַן בְּלְבִי אַן 1° Ombre, ténèbres: אַן בְּלְבִי Ps.39.7, oui, l'homme marche dans les ténèbres, ou : il passe comme une ombre; דְּלְבָּי אַלְּחִים מְבָּלְבּי 73.20, tu confondras leur ombre, fantôme, vaine image. — 2° Image, figure, idole: אַנְבָּיבִי Gen. 1.27, Dieu créa l'homme à son image;

קבלמי קבלמי לביקר לביקר (ביקר לביקר לביקר לביקר (ביקר לביקר לביקר לביקר לביקר לביקר לביקר לביקר לביקר לביקר (ביקר לביקר לביקר

idole: בְּלֵם פּרָ אַלְם Dan. 3. 11, une image d'or; בְּלֵם דִּילִם 3. 2, pour la dédicace de l'idole.

קיליש (riche d'ombre) n. pr. 1° D'une montagne, Selmon, près de Sichem, Jug. 9. 48, couverte de neige (v. Ps. 68.15.)— 2° D'un des chefs de l'armée de David, Selmon d'Ahoah, II Sam. 23. 28; appelé יַלֵּי I Chr. 11. 29.

אַלְמוֹנָה n. pr. Selmona, station dans le désert, Nomb. 33. 41.

לְּלֶלְיָרָ f. (formé de אַב ombre et de מְּיִה mort). Ténèbres épaisses, obscurité très forte; אָרֶץ תְּשָׁהְ וְצֵּלְטָיָה Job 10.21, la terre des ténèbres et de l'obscurité de la mort; מַבְּיֵבְיצְלְמָיָה 38.17, les portes des ténèbres (de la mort); בֵּיא צַלְמָיָה Ps. 23. 4, la vallée des ténèbres, des ombres de la mort.

אַלְטְנְע n. pr. Salmunna, roi des Madianites, Jug. 8. 5.

עליני (dénom. de אַלָּע כּלֹּינְיכִי (Pencher d'un côté, boiter: רְּדָּא צַלְעֵּ עַלֹּיְרָיכִי Gen. 32. 32, il était boiteux de sa hanche (d'une jambe); אַלָּע הַּאָּיִם הַאָּטְּא Mich. 4.6, je rassemblerai celle qui était boiteuse (fatiguée, affaiblie, par le long chemin et les souffrances, Israel); רְדִּינֶּעְיִּרְי אָיִר אָר Soph. 3. 19, je sauverai celle qui boitait.

אַלְצִי f. (const. אַלְצִי et אַלָּאָ, avec suff. אַלְצִי fur. בּלְצִים, const. אַלְצִים, 1° La côte de l'homme: יִּשְּלְּאָרִי קַּמִי פַּפָּרָאָרָי פָּפָרָי אַנְיִי פַּפָּרָי אַנְיִי פַּפָּרָי פָּפָרָי פָּרָי פָּפָרָי פָּפָר (d'Adam); אַלְצִיר בְּלָבְיר (d'Adam); אַלְצִיר בְּלָבְיר (d'Adam); puis des côtes d'un édifice, c.-à-d. les planches, poutres, ais: אַלְיִיר בְּיִר בְּיִר בְּרָיִי בַּרִי פַּרִי פַּרִי פַּרִי פּרָיי פּרָייי פּרָיי פּרְייי פּרָיי פּרְייי פּרִיי פּרְייי פּרְייי פּרְייי פּרָיי פּרִיי פּרִיי פּרָיי פּרָיי פּרָיי פּרָיי פּרָיי פּרָיי פּרָיי פּרָיי פּרְייי פּרִייי פּרָיי פּרָיי פּיי פּיי פּייי פּייי פּיי פּייי פּיי פּיי פּייי פּיי פּי

murailles) d'ais de cèdre; מַעֵּל עַל־ קאַלַליז 7. 3, au-dessus des poutres (qui formaient le plasond). — 2º Côté. De ו'homme : ואיד נכון לְצֶלְעוֹ Job 18. 12, la calamité sera prête à son côté; selon d'autres : prête à frapper celle qui est à son côté, sa femme; שַּׁלְכֵּיר מָּלְכָּיר Jér. 20. 10, qui gardaient mes côtés, auparavant mes amis qui étaient sans cesse à mes côtés; selon d'autres, de צלע: qui attendent ma chute. — Des choses : בֵּלֶע־הַוּמָשׁמָן Exod. 26. 26, le côté du tabernacle; אָלְעָרוּ דַאַרוֹץ 25. 14, les côtés de l'arche; שָׁהַי צַּלְּעֹת חַבְּּוֹבֶת 27.7, les deux côtés de l'autel; עַל־צַלַע riez 26. 35, du côté du septentrion; עני צלעים חַהַלָּח הַאַחָת I Rois 6. 34, les deux côtes, ou les deux battants, d'une des portes. — 3° Chambre latérale: וויעש צלעות סביב I Rois 6. 5, et il fit des chambres tout à l'entour ; יְחַשָּלֵעוֹת צַּלָּע אַל־צֵּלֶע Ez. 41. 6, et les chambres latérales (étaient) une chambre auprès de l'autre; et collect.: מַּחַר תַּאַלֶּע הַחָּרכֹמָה I Rois 6. 8. l'entrée des chambres latérales (du bas côté) du milieu; דית בְּלְעוֹתוּ Ez. 41. 9, l'espace destiné aux chambres laterales, ou : un corridor entre ces chambres et le mur.

צלע n. pr. Séla, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28; Séla, sépulture de Saül, II Sam. 21.14,

עלַלָּע m. Trébuchement (ע. בְּלֶע אָלָן), chute, adversité, calamité: אַרְבְּלְעִי שְּׁרָהוּ Ps. 35. 15, et ils se sont réjouis de ma chute, de mon adversité; אַלָּעְ אָלָן אָלָן 38. 18, je suis préparé aux malheurs, aux châtiments; et selon quelques-uns aussi: שׁמְרֵי צְּלָעִי Jér. 20. 10, qui attendent, espèrent, ma chuta (v. צַלָּע 2°).

ባን¥ n. pr. m. Néh. 3. 30.

ግቦትንች n. pr. Salaphhad, fils de Hépher, Nomb. 27. 1.

אָלְעָ (ombre contre la clarté, la lumière du soleil) n. pr. Selsah, ville appartenant à Benjamin, I Sam. 10.2,

לְצְלִל m. (const. אָלָאָל, rac. אָלָאָל,

וי Bruit : אָרֶץ צִּלְצֵל כְּנָפָרִם Is. 18. 1, la terre (qui fait) du bruit de ses ailes, faisant allusion au bruit des armes que font les ailes de l'armée, ou au bruit des voiles des vaisseaux qui se déploient comme des ailes; l'Éthiopie, visitée par tant de vaisseaux; selon d'autres: la terre dont les ailes font beaucoup d'ombrc, la terre si vaste (v. צַלַל 1° et 2°).— 2º בּבַּלְצִלָּים II Sam. 6. 5, et avec des timbales (de בָּצַלְצַלֵּר־טַּמַע ; (יף צַלָּל et Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son clair, harmonieux, et des timbales d'un son fort, de jubilation. — 3° וּבצלצל דַנים Job 40. 31, (veux-tu remplir sa tête) de dards qu'on lance aux poissons, de harpons? selon d'autres: (veux-tu jeter sa tête) dans le réservoir des poissons, ou la nasse? — 4° דירש השלצל Deut. 28. 42, des insectes bruyants, bourdonnants, des grillons, consumeront (les arbres et les fruits); d'autres traduisent: la sauterelle; d'autres: la nielle.

P\\ n. pr. Sélek d'Ammoni, un des chefs de l'armée de David, II Sam. 23. 37.

יְלְיִי (protégé de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 20. — 2° 12. 20.

אָבֶץ (fut. אְבֶּבְיה Étre altéré, avoir soif: יְבְּיבָה Jug. 4.19 (א omis), parce que j'ai soif; וְבָּבִּה Ruth 2.9; 2° pers. fém., quand tu auras soif; יְבָּבְּיה Ps. 42.3, mon âme brûle de soif pour Dieu.

אָרָץ m. Soif: בְּאָרֶץ בִּיְה וְצָּכָא Ez. 19.
13, dans une terre de sécheresse et de soif (aride et sans eau); יְשַׁבְּרּ מְרָאִים Ps. 104. 12, les anes sauvages s'y désaltèrent, y apaisent leur soif.

אָמָלְי adj. (f. אָמָאָר). Altéré: פֶּלְּבָּיִם Is. 55. 1, vous tous qui étes altérés, venez aux eaux; רְעַבִּים זָּם־צְּמָאִים Ps. 107. 5, ils souffraient la faim et la soif; אָבָּיִם עַלִּבְּיָם אָל Is. 44. 3, je répandrai l'eau sur la terre altérée, sèche.

אָרְיּמְדְּ מִשְּמְדִּי לָּבְּרִימְדְּ לְּבְּרִימְדְּ לְּבְּרִימְדְּ לִבְּרִימְדְּ Jér. 2. 25, (épargne) aussi la soif à ta gorge (que tu éprouves à force de courir, d'errer; ou, au fig.: pour la passion, volupté).

אַשָּא m. Une terre alterée, aride : יְצִּמְאוֹן אֲשָׁר אֵין־כָּיִם Deut. 8, 15, et une terre aride où il n'y avait pas d'eau; וְצִּמְאוֹן לְכַבּוּצֵי כָּיִם Is. 35.7, et la terre desséchée, aride, (se changera) en des sources d'eau.

בְּבֵעל מְעוֹר. Kal inusité. Niph. S'attacher: חַנְּצְעָרִים לְבַעֵל מְעוֹר Nomb. 25. 5, qui se sont attachés à Baalpeor, qui se sont consacrés à son culte; יֵיִשְּׁבְרוּ לְבַעֵל Ps. 106. 28, ils se consacrèrent à Baalpeor.

Pou.: מְצְּבֶּרֶה עֵל־מְחְנֶּיו II Sam. 20. 8, (une épée) attachée à ses reins, pendue au côté.

Hiph.: רְּלָשׁוֹקְר הַאָּמִיד מְרְמָּד. Ps. 50. 19, et ta langue lie, combine, trame, la ruse, les tromperies.

קבּיִרם . (avec suff. יִבְּיִרָם, pl. יִבְּיִרָּיִבְּי, const. יְבִּיבְיּיָם. 1° Une paire, deux. Des bêtes: אָבֶיר בָּיִרָּ בְּיִרָּ וֹצְּיִבְּי וֹצְּיַבְּי בְּיִרָּ בַּיְרָ בַּיִרָּ וֹצְיַבְּי וֹצְּיִבְּי בְּיִרְים ; I Sam.11.7, une paire de bœuſs; בּיבְי בְּיִבְּי בּיִבְּי I Rois 9.25, (lorsque nous) chevauchions ensemble (toi et moi), ou que nous étions dans un même chariot; בְּיִבְיִּבְי בְּיָבְי וֹצִּבְי בְּיִבְי וֹבְּי, וֹנִי וֹבְי בַּיְבָי וֹבְי וֹבְ וֹבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּבִּי וֹבְּבִי וֹבְּבִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּבִּי בְּבִּי בְּיִבְי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי וֹבְי וֹבְי וֹבְּבִי וֹבְּבִי בְּבָּי וֹבְי וֹבְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבִי בְּבָּי וֹבְי וֹבְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבָּי בְּבְי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבָּבְי בְּבְי בְּבְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבְיבִי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבִי בְּבְיי בְּבִי בְּבְי בְּבְיי בְּבִי בְּבְיי בְּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבִי בְבְּי בְּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבִי בְּבָּי בְּבְי בְּבְי בְּבְיבְי בְּבְּבִי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּבְי בְּבְיי בְּבְי בְּבְיבְי בְּבְיי בְּבְיבְי בְּבְיבְיי בְּבְיבְי בְּבְּבִי בְב

קתְּמֵי f. (rac. מַמֵּיִי, douteux: מְתְּמֵיּ Cant. 4. 1, 6. 7, selon les uns: derrière ton voile; selon les autres: entre les nattes de tes cheveux; d'autres traduisent: outre ce qui est caché en toi, ce que l'on doit passer sous silence; de même: מְּבִּי בַּיִּי Is. 47. 2, ôte ton voile, ou: découvre tes nattes, tes boucles.

אַמּלּק m. (rac. אָמַלּק). Raisin sec :

רְצְּמָת (fut. יְצְמָה) Pousser, paraître: רבים השור בישור בישור Gen. 2. 5, et toutes les herbes de la campagne avant qu'elles eussent poussé, ou : ne poussaient pas encore; פַּל־חָצֵץ תַאַבֶּח לָבֶם מִךְ בָּל-חָצֵץ תַאַבֶּח לָבָם מִך Exod. 10. 8, tous les arbres qui poussent (pour vous) dans les champs; וְמֵּישֵר שָׁחֹר צָּמָח־בּוֹ Lév. 13. 37, et si des poils noirs y ont poussé; transitif: ישר צומה עצים Eccl. 2. 6, une foret qui pousse, produit des arbres, c.-à-d. de jeunes arbres, ou : une forêt d'arbres non fruitiers; בַּטֵרֶם הָצְמָּחָם Is. 42. 9, avant que (ces événements) paraissent, arrivent; מַבְּרֶהָן מְחָרֵח מְצְמָה 58. 8, et ta guérison paraîtra, arrivera, vite; אַכֶּח מָאָרֶץ הִאָּכָח Ps. 85. 12, la vérité germera, sortira de la terre.

Pi. Même signif.: יְשְׁעֶרֵךְ צִּמֵּתִי Ez.16. 7, et tes cheveux avaient poussé; יַנְיָתֶל Jug. 16. 22, ses cheveux commençaient de nouveau à pousser, à revenir.

Hiph. 1° Trans.: יְלִידְי הַצְּמִית לְּבָּר (Gen. 3. 18, la terre te produira des épines et des ronces (chardons); יְלִידְי וְלִידְי וֹבְּר (chardons); יְלִידְי וֹבְּר (chardons); יִּבְיִי וַבְּי וֹבְּר (Ls. 45. 8, et qu'elle produise la justice en même temps; ou, intrans.: que la justice germe, naisse, etc. — פַלּבַיִּר הַּבְּיִים וְאַבִּי Gen. 2. 9, Dieu fit sortir (de la terre) toutes sortes d'arbres; (de la terre) toutes sortes d'arbres; (de la terre) toutes sortes d'arbres; יִּבְּיִבְּיִ וְאַבְּיִ וְאַבְּיִבְּי וְאַבִּי וְאַבְּיִבְּי וְאַבִּי וְאַבִּי וְאַבְּיִבְּי וְאַבְּיִבְ וְאַבְּיִבְ וְאַבְּיִבְּי וְאַבְּיִבְ וְאַבְּיִבְ וְאַבְּיִבְ וְאַבְּיִבְ וְאַבְּיִבְ וַבְּיִבְּיִ וְאַבְיִבְּי וְאַבְּיִבְּי וְצִּיִבְּי וְאַבְּיִבְ וְאַבְּיִבְּי וְאַבְּיִבְ וְאַבְּיִבְּי וְבְּבְּיִבְּי וְבְּיִבְּיִבְּי וְבְּיִבְּיִבְּי וְבְּיִבְיוֹי וְבְּיִבְיִי וְבְּיִבְּיִבְ וְבְּיִבְּיִבְ וְבְּבְּיִבְיוֹ בְּיִבְיִים וְצִּבְיִים וְבְּבְּיִבְיוֹ וְבְּיִבְּיִבְּיִי וְבְּבְּיִבְיוֹ וְבְּיִבְּיִבְּיִים וְבְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיִם וְבְּיִבְיִי וְבְּיִבְּיִבְּיִי וְבְּבְיִבְיוֹ בְּיִבְּיִים וְבְּיִבְּיִי וְבְיִי בְּיִבְּיִים וְבְּבְיִי וְבְּבְיִבְיוֹ בְּיִבְּיִים וְבְּיִי בְּבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִים וְבְּיִי בְּיִי בְּבְיִים וְבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִים וְבְּיִבְייִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְייִי וְבְּיִיבְיי וְבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוֹבְיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִי בְ

הַיְּבֶּי m. (avec suff. הַּיְבְּיִבְּי). Végétation, plante, fruit : הַבְּיבְּיִה הַבְּיִן Gen. 19.25, et tout ce qui pousse de la terre, toutes les plantes; הַיְבָּיִר הַבְּיבָּיִר Ez. 16.7, comme la végétation, les herbes des champs; הַּיְבִיבְ Ps. 65. 11, les fruits (de la terre); יֵי הַיִּבְיַ Is. 4.2,

les fruits de Dieu, tout ce que Dieu fait pousser, germer; ou : celui que Dieu fera arriver, le Messie; de même : אַבְּיִתְּ אַבְּיִתְּ Jér. 33. 15, et אֲבָּיִתְ צַּיְתָּח צַּיִּתְּם Jér. 33. 15, et אֲבָּית צַּיִּתְּם Jér. 35, un germe de justice, un germe juste, le Messie qui sortira de la maison de David; seul : אֵבְיִּתְּם Zach. 3. 8, et אֵבְיִּתְּם Sach. 3. 8, et אֵבְיִּתְּם Jér. 32, mon serviteur, le rejeton, la branche, — un homme qui aura pour nom rejeton, germe, branche (de Dieu); אַבְּיִבְּתַּם צִּבְּתִּם Ez. 17. 9, toutes les feuilles de sa végétation.

פאני א. (rac. נְצָיִםי. 1º Bracelet (qui est attaché au bras): יוֹשְנֵי צְּבִּידִים עַלִּידִּי (Gen. 24. 22, et deux bracelets pour mettre à ses bras; יוֹשְנֵי צְבִידִים עַלִּידִין (אַבְּיִדִים עַלִּידִין (אַבְּיִדִים עַלִּידִין (אַבְּיִדִּים עַלִּידִין (אַבְּיִדִּים עַלִּידִין (אַבְּיִדִּים עַלִּידִין (אַבִּידִים עַלִּיִדְיִרָּח (אַבְּיִדִּים עַלִּידִין (אַבִּיד מָחִרל עָלָיד (Nomb. 19. 15, (le vaisseau) qui n'aura point de couvercle adhérent ni couverture liée dessus; selon d'autres, de couvertures ou de cordons (v. בַּיִּשָּׁ).

* אָמִיחָה f. Action de pousser: קָּבָּרְ Rituel, et que la corne pousse, c.-à-d. que la force, le bonheur, (de David) augmente.

רפּאָבי m. (rac. בְּבְּעָה. Ce qui est natté, tressé; le filet, piége; ou celui qui tend le piége, le malfaiteur, le brigand: בְּבִּית בַּעְּיִר בַּעִּיר Job 18.9, le filet, selon d'autres le brigand, l'arrêtera, prévaudra contre lui; בְּבָּית בַּעִּיר וַ Job 5. 6, et le brigand boit, enlève, leurs richesses; d'autres expliquent בּיִשָּבָּי comme בִּיִּשִבָּי : ceux qui sont altérés (v. אַבַּיַב).

אַמִּיקוּ f. (rac. אַמִּי extinction). Seulement adverbialement: בְּצְמִיקוּת Lév. 25. 23, et בְּצְמִיקוּת vers. 30, jusqu'à l'extinction, c.-à-d. à perpétuité, pour toujours.

Pot Etre sec. Part.: יְשָׁרֵים צֹמְקִים Osée 9. 14, et des mamelles sèches (qui n'ont pas de lait).

עָּטֶר m. (avec suff. צַּמְרִיּר). Laine: בַּמְרִיּר Ez. 27. 18, et la laine d'une

blancheur éclatante; בְּבֶּר צֶּפֶר Lév.13. 47, dans un vêtement de laine.

ገርያ n. pr. Semari, fils de Chanaan, Gen. 10. 18, souche d'un peuple chananéen à qui appartenait la ville de Simyra au pied du Liban.

קְּרֵיִם n. pr. Semarayim, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 22; ייַרְבְּיִב II Chr. 13. 4, la montagne de Semarayim.

בּמִרְתּוֹ La laine de l'arbre (עָמֶר, c.-à-d. son feuillage, sommet, sa cime: צַּמֶּרֶת דְּאָרֶוֹ Ez.17.3, le feuillage, la cime, du cèdre; וּבְּיִרְתּוֹ צַמִּרְתוֹּ Ez. 31. 3, et son sommet s'élevait (entre) au milieu de ses branches épaisses, ou touffues.

אַמְרוּ בְּתֹוּר : אָמָרוּ בְּתֹוּר מַדְּיִּר Anéantir : אָמְרוּ בְּתֹוּר מַדְּיִּר Ans. 3. 53, ils m'ont jeté, renfermé, dans une fosse pour m'ôter la vie (exact. ils ont coupé, anéanti, ma vie dans une fosse, ou dans une prison).

Pi.: אַמְחָרָי פְנְאָרִי Ps. 119.139, mon zèle m'a desséché, consumé.

Pilp.: בשרווני אַמְרוּניי Ps. 88. 17, tes terreurs, tes arréts terribles, m'ont exténué, anéanti.

Hiph.: פְּצְמוּ מַצְמִי Ps. 69. 5, ceux qui veulent me perdre sont puissants; Ps. 101. 8, j'exterminerai, je tuerai, tous les pécheurs de la terre.

וְצְּרִיבְּרְ et רְצְיִ n. pr. d'un désert : מְּרְעֵּרִיבְּרְ le désert de Sin, entre la Palestine et le pays des Iduméens, dans lequel était בַּיִבְ Nomb. 20. 1, la ville de Cades; יְבְּיִבְ Nomb. 34. 4, Jos. 15. 3, par Sin.

אלא m. Brebis: אָרֶריה לְצִנַאַכָּם Nomb.

32. 24, (et faites) des parcs, des étables, pour vos brebis (v. /kix).

עָּנָה m. Brebis: צֹנָה רַאַלָּפָּרם Ps. 8. 8, les brebis et les bœuſs (v. אַאָא et צֹאָרָ).

קּבָּר f. (rac. אַבֶּ, plur. קּבָּר et mix). וים בּיִרם בּיִרָּה עִקּלָה Prov. צִּיִּים בַּיִּרִים בְּיַרָה בִּיּקְלָה יִּבְּלָים Prov. 22.5, des épines et des piéges sont dans la voie de l'homme faux; -אַל-יקקוחוי Job 5. 5, et même d'entre les épines il la prendra (la récolte); selon d'autres : l'homme qui a des armes, l'homme armé, la prendra (v. 2°). — 2° Bouclier, targe : יותן מגן רצנה Ps.35.2, prends ton bouclier et ta targe (ou: tes armes et ton bouclier); ולשא האות I Sam. 17.7, et celui qui portait le bouclier, l'écuyer; רָנְשָּוֹא אַרְבֶּם בְּצְנוֹת Amos 4. 2, (l'ennemi) vous enlèvera avec des crocs, ou des hamecons (v. min). — 3° Froid, fraicheur: Prov. 25. 13, comme פְצֵנְת־שֶׁלֶג בְּרוֹם קַצִיר le froid, la fraicheur, de la neige, au jour de la moisson.

קנוף ou אָנוּף chethib, pour בְּנִיף Is. 62. 3 (v. קּנִיף).

לְמִוֹל אֲזֹרֶיְהְ m. Canal, aqueduc: לְמִוֹל אֲזֹרֶיְהְ Ps. 42. 8, au bruit de tes canaux (tes cascades, tes flots); רְיַנֵע בְּאָזוֹר (II Sam. 8. 8, et qui arrivera jusqu'à la gouttière (jusqu'au haut de la forteresse).

רְמְצְנֵי מַעֵּל : בְּמְצְנֵי מַעֵּל : אַנְיְי בַּעְּלֵי Jos. 15. 18, Jug. 1. 14, elle descendit, ou elle tomba, de dessus l'ane; בְּאָרֶע Jug. 4. 21, elle enfonça (le clou), ou (le clou) s'enfonça, jusque dans la terre.

אַנְינִים m. plur. (rac. אָצָ, v. אָנִינִים Momb. 33. 55, Epine: יְלְצְנִינִים תְּצִיֵּיכִם Nomb. 33. 55, (ils seront) comme des aiguillons, des pointes, dans vos côtés; יְלְצְנִינִים הְּצִינִיכָם Jos. 23. 13, et comme des épines dans vos yeux.

קיף m. (rac. הְצָּיִ, const. בְּיִרִּשְׁ, plur. מְּיִרִּילְ.). Ornement de tête, tiare: מְּיִרִּילִ.). Job 29. 14, comme un manteau royal et comme une tiare; בְּיִרָּהְ מְּלִּיכָּהְ וֹ Is. 62. 3 (cheth. בְּיִבְּי, une tiare royale (ou un diadème); des femmes: רְּיִבְּיִלִּיהִי

Is. 3. 23, et les coiffes (bandeaux); du grand prêtre : צָּיִרְפְּ בָּדְּיִּרִי Zach. 3. 5, une tiare pure, éclatante.

בּצְלֵים sec, ou être vide; part. pass.: הְּשָׁבְלִּים נְּשָׁבְלִים Gen. 41. 23, des épis desséchés, secs, ou vides.

ואָץ n. pr. Senan, ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 37 (v. אַאַב).

אַנְעָּיִם Prov. 11. 2, mais auprès de ceux qui se cachent, s'humilient (les humbles, les modestes), est la sagesse.

Hiph.: יְתַאְנַע לֶּכֶּח Mich. 6. 8, et s'humilier pour marcher, c.-à-d. marcher, agir, avec soumission, humilité.

Mettre autour, envelopper: בְּיבִיקְהַ מֵּרְ בַּרִי בְּרִי בְּרִי בַּרִי בְּרִי בַּרִי בְּרִי בַּרִי בְּרִי בַּרִי בַּרְי בַּרְי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרִי בַּרְי בַּרִי בַּרְי בְּיבְּרְי בַּרְי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרְי בְיבְּרְי בְּרְי בְיבְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְיבְּרְי בְּיבְיי בְּרְיבְיבְיי בְּרְי בְּרְי בְּרְיי בְּיבְּרְי בְּרְיי בְ

កង្គរមុំ f. (rac. කුද). Enveloppe, voile, ou pelote (v. l'ex. unique, Is. 22.18, à කූද).

নামুণ f. (rac. চুহু), douteux : ন্যুহ্ন নচু মানুহ Exod. 16. 33, prends un vase, ou une bouteille; selon d'autres : une corbeille.

אַנְקּרְ m. Tuyau, canal. Pl.: יְשָׁנֵי צֵּנְתְּרְוֹרוּ Zach. 4. 12, les deux tuyaux ou canaux d'or (par où coule l'huile dans les becs).

 montent, s'élèvent (chacune) au-dessus du mur; selon d'autres : les filles courent pour le voir (Joseph).

Hiph.: יְחַצְּעִירְוּה בְּלֶּהְוֹ בְּלֶּהְוֹ בְּלְּהוֹים Job 18.14, et tu le feras marcher, tu le conduiras, vers le roi des terreurs (la plus grande des terreurs); ou : elle (sa confiance) le conduira vers le roi des terreurs, la mort.

עצ m. (avec suff. צְצָיִדּי, pl. צְצָיִדּים;) Pas, démarche: שְׁפָּדִּידִּי II Sam. 6. 13, six pas; וְכֶל־צְצָיַדִי יִסְפּוֹר Job 31. 4, et il compte toutes mes démarches.

קער (rac. אָעָרָה). Action de marche; אינים אוף II Sam. 5. 24, et קול הַאָּעָר I Chr. 14. 15, le bruit d'une marche (de quelqu'un qui marche).

וְנְתְּצְּלֶרוֹת f. plur.: יְנַאֲנְרוֹת Is. 3. 20, espèce de petites chaînes que portaient les femmes comme ornement aux jambes (v. אָנָצָדְא).

ואָעה Incliner, courber, remuer, errer: ובית לְּהְשָּׁחָהָ Is. 51.14, celui qui est courbé (sous les chaines, le captif) sera bientôt délié, ou : celui qui erre (hors de sa patrie, l'exilé) sera bientôt delivre; אָהַ צּכָּה זְנָה Jer. 2. 20, tu t'inclines, tu t'étends, ou : tu erres, cours, comme une femme impudique; צֹעֵרו בָּרֹב ולחוֹד Is. 63. 1, qui marche dans la grandeur, la puissance, de sa force; selon d'autres, transit.: qui fait marcher. errer (les peuples de pays en pays); יוָשַלָּחָמְר־לוֹ צֹעִים וְצֵעָתוּ Jér. 48. 12, je lui enverrai des gens qui savent incliner, vider, transvaser, les vases, et ils le renverseront, videront; selon d'autres: des gens qui le feront marcher, qui l'enverront en exil.

Pi.: אַנְצֵּיִן Jér. 48. 12 (v. le même exemple au Kal).

עוֹר cheth. pour אָעוֹר Jér. 14. 3, 48. 4 (v. צָּעִיר).

אַע'ף m. (rac. אָצָק). Le voile des femmes: יְצָקָה הַפָּהָה Gen. 24. 65, elle prit le voile (et se couvrit); אָנִיקָּה 38. 19, son voile.

Petit, jeune, vil, le dernier: יְחַאָּצִרּר Is. 60. 22, et le plus petit deviendra un grand peuple; אֲצִרֹר Jér. 49. 20, les petits, les garçons, qui gardent les troupeaux; les plus petits, les moindres, entre les armées ou les peuples; אֶלִרִיר אָנִרִי אָנִר לְּיָמִים Joh 32. 7, je suis jeune (en années); יְאָלִרִי אָנִר הְּבַרַּת אָנִר הְנַבִּית אָנִר יְנִבְּתָּי Jug. 6. 15, je suis le dernier dans la maison de mon père; petit, vil et méprisé.

עָנִירָ n. pr. d'une ville : צָּעִירָה II Rois 8. 21, à Saīr.

קיניד (v. צָּעִירָה). Jeune age, jeunesse: וְחַאָּעִיר מְצְעִירוּ Gen. 43. 33, et le plus jeune selon son age, sa jeunesse; סְבֶּרְרצֵח מְאָעִירָת Dan. 8. 9, une corne d'une petitesse excessive; ou c'est plutôt adj.: une très petite corne (v. מְצִירָה).

אָרֶלְ בַּלּ-רָצְצָּלְ וֹ Etre transporté: אַהֶּלּ בַּלּ-רָצְצָּלְ Is. 33. 20, une tente qui ne sera jamais transportée ailleurs, qui ne sera jamais levée.

ענו ח. pr. d'une ville dans la basse Egypte, Soan, Tanis: שֶּרֵר צַּעָן Is. 19. 11, les princes de Tanis; צַען מִצְרָיִם Nomb. 13. 22, Tanis en Égypte.

ת אַעבּבְּיִם n. pr. d'une ville ou d'une contrée dans le pays de Nephthali: ביא Jos. 19. 33, d'Ellon en Saananim, ou d'Ellon jusqu'à Saananim; selon d'autres, ב appartient au mot, et la ville s'appelle Allon-Besaananim.

בְּצְעִים m. plur. Ex. unique: מְצָבְּעִים II Chr. 3. 10, (deux chérubins), travail de sculpteurs, statuaires (rac. צִּיבֹּג); selon d'autres: en forme d'enfants (comme בַּצִּצִיב 2°).

רְצַלְּקר (fut. רְצַבְּק, v. רְצַבְּק, Crier: אָטֶּר Deut. 22. 24, parce qu'elle n'a pas crié; אָלְבּקר אָל־פּוּרְעּה הָיִבְּעָה Gen. 41. 55, le peuple cria a Pharaon; אָמר־צָּלִק אָל־ Exod. 22. 22, s'il crie vers moi. Avec בּיִבּילְרָּ לַרִּר: 13.14,

ils crierent à l'Éternel; קּנְמָם Job 19.7, si je crie à cause de la violence qu'on me fait.

Pi.: יְרַנְּא מְצָעָק II Rois 2. 12, et il criait.

Hiph.: ניצַפַּל לְּמוּצֵל אֵד־חָלָם I Sam. 10. 17, Samuel fit assembler (convoqua) le peuple.

Niph. passif du Hiph.: יַיַּשָּׁעֵק אִישׁר Jug. 7. 23, des hommes d'Israel furent convoqués, ou s'assemblerent; יַּשְּׁיָבְי לְּאַוּל I Sam. 13. 4, et le peuple s'assembla auprès de Saul.

בַּצְקַח בְּנֵי־יִשְׂרָצֵּל f. Cri, plainte: בְּצְקַח בְּנֵי־יִשְׂרָצּל Exod. 3.9, le cri des enfants d'Israel; בְּיִלְחָה צַּבְּקְחָם אַחֹ-חָבֵּצְ Job 34. 28, les cris, plaintes, du pauvre; בַּיְלָה צַבְּקָחָם אָח־פִנֵי יֵיִי הַּנְי בַּיְלָה צַבְּקָחָם אָח־פַנִי יִיִּי Cen. 49. 43, parce que leur cri, c.-à-d. le cri à cause d'eux, ou le cri de leurs crimes, est devenu grand, fort, devant l'Éternel.

וְלֵאָ בִּצְּעָר בְּצְּעָר בְּצְּעָר בְּצְּעָר בְּצְּעָר בְּצְּעָר 30. 19, et ils ne deviendront pas vils, ils ne tomberont pas dans l'abaissement; וְיִצְּעֵר Job 14. 21, et s'ils sont vils, méprisés; עַל־יַחַשְּעֵרִים Zach. 13.7, (j'étendrai ma main) vers ceux qui sont petits, faibles.

עוער et צוער (petitesse) n. pr. d'une ville, Soar (Segor), appelée ainsi parce qu'elle était petite, Gen. 19. 20; צַּעָרָח vers. 23, à Soar (appelée aussi בָּלַע v. Gen. 14. 8).

יְּלֵבְיּה אַנְרָא הַּנְרָא הַּנְרָא הַּנְרָא הַּנְרָא הַּנְרָא הַּנְרָא f. Peine, travail : לְּמִּים בָּצֶרָא הַּנְרָא Aboth , la récompense sera selon (en proportion de) la peine.

לפָּה (fut. רְּצֶקְ et רְּצֶקְ Voir, regarder, surveiller, observer, épier, espérer: אָנְיָשְׁ מְּנֵי רַשְּׁלְּ בְּאַנִים לְּשָׁאֵדּל (Cant. 7. 5, (la tour) qui regarde vers Damas; רַאַמָּים לְּשָׁאַדּל (Sam. 14. 16, les sentinelles de Saul; רַּאָרָא רַאַנְיאַ דּוּאַרָּא (צֹּיִי בְּאַרָּא רַאַבּעָרָא רַאַבּעָרָא רַאַבּעָרָא רַאַבּעָרָא רַאַבּעָרָא רַאַבּעָרָא רַאַבּעָרָא רַאַבּעָרָא רַאַבּעָרָא רַבּעַרָּא רַבּעַרָּא רַבּעָרָא רַבּעַרָּא רַבּעַרָּא רַבּעַרָּא רַבּעַרָּא רַבּעַרָּא רַבּעַרָּא רַבּעַרָּא רַבּעָרָא רַבּעַרָּא רַבּעַרָא רַבּעַרָּא רַבּעָרָא רַבּעַרָּא רַבּעַרָּא רַבּעַרָּא רַבּעַרָא רַבּעַרָּא רַבּעָּבּערָיּיִיּע רָבּערָיּיִיף רָבּערָיִיּף רָבּערָיִיף רָבּערָיִיף רָבּערָיִיף רָבּערָיִיף רָבּערָיִיף רָבּערָיִיף רָבּערָיִיף רָבּערָיִיף רָבּערָייִיף רָבּערָייִיף רָבּערָיף רָבּערָיָּיף רָבּערָיף רָבּערָיף רָבּערָיף רָבּערָיף רָבּערָיף רַבּערָיף רַבּערָיף רַבּערָיף רָבּערָיף רָבּערָיף רָבּערָיף רַבּערָיף רבּערָיף רַבּערָיף רבּערָיף רבּערייף רבּיבּעריף רבּיבּערייף רבּיבּערייף רבּיבּערייף רבּיבּייף רבּייף רבּיבּעריף רבּיבּיף רבּיבּייף רבּיבּייף רבּיבּיף רבּיבּייף רב

אפרים עם-אלדור Osée 9. 8, la sentinelle d'Ephraim, le prophète, (devait être) pour mon Dieu; ou : le prophète d'Ephraim était avec mon Dieu; ou: Ephraim regarde vers, espère en mon Dieu; ביבים וְטּוֹבִים Prov. 15. 3, (les yeux de Dieu) contemplent, observent, les bons et les méchants; צופיה חליכות ביתה Prov. 31. 27, elle considère, surveille, les allées, la marche, de sa maison ; צֵינָיו בַּגוֹיִם הִצְּמֶינָה Ps. 66. 7, ses yeux regardent, observent, les nations; יצָם רֵי בַּרינִר וּבַרינָה Gen. 31.49, Dieu regardera entre moi et toi, jugera entre nous; צוֹמֵח רָטָשׁע לַאַוּרִיק Ps. 37. 32, le méchant observe, c.-à-d. épie, le juste, רַצַּפּוּ דוּגּא אֵלֵר־חַרֶב Job 15. 22, il est regardé, épié, menacé, par l'épée; il est destiné à l'épée (pour צמוי part. pass.).

Pi. 1º comme Kal. Regarder, attendre, chercher quelqu'un des yeux, esperer en lui : יַר הֶּרֶהְ מְצַמֶּח I Sam. 4.13, (Eli était assis) à côté du (près du) chemin, regardant, attendant; הַנְּמֵּד ומצפח Is. 21. 6, pose le gardien, la sentinelle; מְצְמֵּיךְהַ Mich. 7. 4, tes prophètes; צְמִינוּ אֱלֹ־גוֹיר Lam. 4. 17, nous avons espéré en un peuple. Avec : ואָני בּיִר אַצָּפָּח Mich. 7. 7, mais moi j'espère en Dieu; et seul : רַאַצְמָּח Ps. 5. 4, et je leve les yeux, j'espère. -2º Couvrir quelque chose (d'or, d'argent, etc.): יָצִפָּית אֹתוֹ זַחֲב מַחוֹר Exod. 25.24, tu couvriras (la table) d'or pur; ורצפרה וחב I Rois 6. 20, il le couvrit d'or: צפור כרושה II Chr. 4.9, il couvrit (les portes) de cuivre.

Pou.: מְּמָרָ מִינִים Exod. 26. 32, (des colonnes) couvertes d'or; בֶּטֶרְ מִינִים Prov. 26. 23, l'argent qui n'est pas encore purifié, et qui est placé, tendu (sur un vase), qui couvre le vase.

קּבָּיָּךְ f. Inondation: קּיְבָּיְץְ Ez. 32.6, le pays de ton inondation, pour: ton pays inondé, l'Egypte; ou: le pays dans lequel tu nages, c.-à-d. le pays entouré de rivières (rac. בַּיְבָּי); selon d'autres (rac. בַּיְבָּי): le pays vers où

ton regard s'élève, même la partie haute du pays.

15½ n. pr. Sepho, fils d'Éliphaz, Gen. 36. 11; px I Chr. 1. 36.

איי (rac. אָבּי Pi. 2°). Couverture de métal : אַפּיר לַמִּיבְי Nomb. 17. 3, 4, (les lames d'airain) formaient une couverture de l'autel, servaient à couvrir, revêtir, l'autel; אָבּיר פְּסְרֵלֵּי בַּסְפִּף Is. 30. 22, ce qui couvre tes idoles d'argent.

n. pr. Saphon, ville appartenant à la tribu de Gad, Jos. 13. 27.

וְשְׁבּוֹן (v. אָפְּדֹּרְ n. pr. Sephon, fils de Gad. Patron.: אַמּרָרָ Nomb. 26. 15.

אָפּוֹנְי m. adj. Qui est du nord: בָּתִּד Joel 2.20, et le peuple, l'armée, du nord; selon d'autres: une espèce de sauterelles qui viennent du nord.

עָלְפּרעַ cheth. (v. צָמִרעַ).

לפור des deux genres (rac. אָבֶּרִים, pl. סוֹבְּבִּירִם. Oiseau, spéc. petit oiseau (passereau): מְבַּבִּיר אָל־פָּר Prov. 7. 23, comme l'oiseau qui court, qui se jette, dans le filet; בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר Ps. 84. 4, même le petit oiseau (le passereau) trouve une maison; בַּרֹבִיבְּעוֹר בְּיִר Deut. 14.11, tout oiseau qui est pur; collect.: מֹל צִמוֹר בִּירוֹר כַּרוֹבִי Gen. 7. 14, tous les oiseaux.

רוֹם n. pr. Sephor, père de Balak, roi de Moab, Jos. 24. 9.

et la cruche, ou le vase, qui contient l'huile (rac. nex).

رغرور ۲۰) ب_اقر

הַבְּשִּׁיִי f.(rac. הַבְּצְּ). Espérance: בּיִישְּׁיִגְּיִגְּיִבְּעִּרְיּ בּיישִּׁגְּ Lament. 4. 17, dans notre espérance, tant que dura notre espoir, nous espérions (en un peuple), ou : sur notre donjon nos regards étaient attachés (sur un peuple).

וֹיףְצְ (attente, souhait) n. pr. Sephion, fils de Gad, Gen. 46.16 (ע. במון.).

בּצְּפִּיחִית בְּדְבָשׁ: Gateau בְּצָפִּיחִת בְּדְבָּשׁ: Exod. 16. 31, comme un gateau pétri avec du miel (rac. אַבָּא, peut-être d'après la forme du vase dans lequel on le fait cuire, v. בַּפְּתַּח).

יְּשִׁיּן chethib, pour אָפּין part. de צָּפֿוּן Ps. 17. 14.

אַפּיעָה, pl.: אַפּרְעָה f. Ex. unique (rac. אַפַּע, pl.: מַבְּאָבִיה f.: 22. 24, les rejetons et les nouvelles pousses, c.-à-d. les enfants de l'un et de l'autre sexe (עַבָּאָבָאָר; selon d'autres : les enfants et leurs enfants.

בְּפִיר־ : Bouc (לצָםָר . (rac בְּשָׁרָּה). Bouc (לְּשָׁר : Dan. 8.5, un bouc (de chèvre) יְרַשְּׁפִּיר (מְשָׁרָר : 8.21, et le bouc velu (ou, pléon.: le bouc, v. בְּשָּׂרִר Esdr. 8. בְּשָּרִר בְּשָׁרָר Esdr. 8. 35, (douze) boucs pour le péché, comme sacrifices expiatoires.

אָפִיר m. chald. Même signif.: דּגָּפִירֵי Esdr. 6. 17, et des boucs.

לְּלֶּדְהָ f. (rac. אָפָּרָה הְּמָאֶרָה Is. 28. 5, et comme une couronne, un diadème, de beauté.— 2° Cercle, au fig.: בְּאָרִה אָלֶּדְה Ez. 7. 7, (le cercle) la vicissitude des choses, du sort, est venue vers toi; le sort, la ruine, t'atteint; selon d'autres (de אַדְאָב chald., matin): le matin, le jour fatal, est venu pour toi; d'autres traduisent: ta couronne, c.-à-d. ton règne, cessera (v. אָבֹד); comp. Ez.7.10.

רִיםְּעָּיִת f. (rac. אָּבֶּית). Garde: אָנְיִּתְּה fs. 21. 5, que la garde, la sentinelle,

garde, veille (v. mpx à mpx); ou qu'on garde, veille, dans la guérite (d'autres traduisent: préparez la lampe).

אַלְּעָלוֹן (fut. יְצִּשׁן) 1° Cacher, protéger. défendre : בַּמְצָּמְנֵרוּוּ Exod. 2. 2, elle le cacha; יְמְנֵים Jos. 2. 4, elle le cacha (elle cacha chacun d'eux à part, ou, pour יְמְצְשְׁנֵם: elle les cacha); part.pass.: יִחְלְלֹּהְ אָר־בְּמַהּנִי Ez. 7. 22, et ils violeront mon endroit caché, c.-à-d. mon sanctuaire; יצִּפְנֵי בְּסְכֹּה Ps. 27. 5, il me cache, me protége, dans son tabernacle; אָמוּנֵיך 83. 4, ceux que tu protéges. — 2º Se cacher pour tendre des piéges; יְצִפְּנֵה לְנַקר Prov.1.11, tendons des piéges en secret à l'innocent; רְצְּפְנִי לְנִקְשׁרְם 1. 18, ils tendent des pieges à leurs âmes; seul : ינורף רצמונר Ps. 56. 7, ils s'assemblent, ils se cachent. - 3° Conserver, réserver, épargner: אַשר־צַּפַנִתּ לִירָאֵיךּ Ps. 31. 20, (ta bonté) que tu as réservée pour ceux qui te craignent; אָמַלָּא בְטִנָם (keri) Ps. 17. 14, et tu remplis leur ventre de ce que tu réserves, c.-à-d. de tes biens, tes trésors; וַאֲלָה צָּמָנָהָ בָּלְבֶבֶך Job 10.13, et tu conserves, tiens caché, tout cela dans ton esprit; הִאָּמָן אָתָּן Prov. 2. 1, (si) tu conserves, caches, dans toi, dans ton esprit (mes préceptes). - 4º Arrêter, priver de: צְּמְנֵיתַ צַּמַן־רוּנַת Prov. 27. 16, celui qui veut l'arrêter (pour qu'elle ne querelle plus) est comme s'il voulait arrêter le vent, ou, sens 1°: qui veut cacher ses paroles (pour qu'on ne les entende) comme s'il voulait cacher le vent; לַבָּם צָּמַנָּהְ מִשָּׁכָּל Job 17.4, tu as privé leur cœur, esprit, d'intelligence.

Niph.: לארינאָפּט אַמִּרט לארינאָפּט אַמִּרט Job 24. 1, les temps ne sont pas cachés (par le Tout-Puissant), ou : les sorts ne lui sont pas cachés; יְלְּאַרְיִמְּן עֲיֹנְט Jér. 16. 17, leur iniquité n'est pas dérobée (à mes yeux); אַפָּרִיץ לְּעִירִץ Job 15. 20, (et les années) qui sont réservées, destinées, au tyran, ou : les années (de sa vie ou de sa tyrannie), lui sont cachées, inconnues.

Hiph.: מַּבְּמֵינוֹ Exod. 2. 3, (elle ne

pouvait plus) le cacher; תְּשָׁאוֹל תַּבְּּמְנֵיִר Job 14.13, que tu me mettes à couvert, que tu me conserves, dans le Scheol.

אַפּנְיָהְיּג (Dieu le protége) n. pr. 1° Le prophète Sephania, fils de Chusi (Sophonie), Soph.1.1.—2° Sephania, fils de Maaséia, prêtre, Jér. 21, 1 (קַּמָרָיִדּאָל 37. 3).—3° Zach. 6. 10.—4° I Chr. 6. 21 (le même est appelé אַרִּיִּאַל 6. 9).

תַּנְעֵתְ חֵבְּיִלְעָתְ n. pr. Nom que Pharaon a donné à Joseph, Gen. 41. 45, et qui signifie, selon les uns: qui découvre, connaît, les choses cachées (ע. אָבָיִג et 'אַבָּינְ); selon les autres, en langue égyptienne: le sauveur ou le salut du monde.

אַפָּע m. Vipère: יַצֵּא צָּמַע Is. 14. 29, (de la race du serpent) il sortira une vipère (un basilic).

ין אַפּֿף part. pass.: פּוֹפְיִים צְּפּוּפִּים Aboth, ils étaient pressés, serrés.

קְצֶּבְּעָ Pi. (rac. קְבַּיָּצֶ), onomatopée. Gazouiller, chuchoter: קּצִבְּעָבְיִּכְיּ Is. 10. 14, (un oiseau) qui gazouille; קּצְבְּעָבְיִּבְ 38. 14, ainsi je gazouille, je crie; בּיִבְּעָבְעָבְיִּבְ 8. 19, (les devins) qui chuchotent, qui parlent tout bas.

កម្មវិទ្ធម្ន f., douteux. Ex. unique: into the state in the state in

Jug. 7. 3, qu'il s'en retourne de bonne heure (le lendemain matin) de la montagne de Galaad (de אָדְשָּׁרָת chald., matin), ou : qu'il fasse le tour pour s'en aller de la montagne, etc. (v. עָבִּירָה).

קבּר chald. des deux genres (v. יוֹמָּגְּא hébr.). Oiseau : אָמָרֵר שְׁמַנְא Dan. 4. 9, les oiseaux du ciel; רְצִּפַּרָיָא 4.11, et les

oiseaux; קינְין 4. 30, comme les oiseaux.

עַרְיְבְּץְ m. (comme collect. fem.). Grenouille: יְסָרוּ זַוּאֲפֵרְדִּעִים בְּאָר Exod. 8. 7, les grenouilles se retireront; collect.: זְהַעֵּל דַוּאֲפַרְדַבּע 8. 2, et les grenouilles sortirent (des eaux).

「기타 (petit oiseau) n. pr. Sephora, femme de Moïse, Exod. 2. 21.

רְכֶּמְיִתְה (rac. בְּעָבְּי, 1° Ongle: רְכָּמְיִרָּה Deut. 21.12, elle se coupera (arrangera) les ongles; selon d'autres : elle laissera pousser ses ongles (עָנָשִׁד לַּנְעָשָׁה Jér. 17.1, avec une pointe de diamant (ou d'acier).

רְאָשְׁל f. (rac. הְּשָּׁבְּ ou הְשַׁבְּ). Chapiteau: יְיִבְּעָּקִי הְשָּׁבְיּן II Chr. 3. 15, et le chapiteau qui était au haut (de chaque colonne).

רְּשְׁלְ (donjon) n. pr. Sephhat, ville chananéenne; appelée aussi קּיְכָּשָׁ Jug. 1. 17.

지구한 n. pr. La vallée de Sephatha, près de Maresa, dans le pays de Juda, II Chr. 14. 9.

אָצִים pl. (v. אָצִים).

אָקלג n. pr. (v. אָקלג).

וְאָרֶאל m. Poche, besace: בַּרֶבֶּל מְצִּקְלֹנוֹ: II Rois 4. 42, (il apporta aussi) des épis frais, du froment nouveau, dans sa poche (besace).

אַר et אַ (rac. צוּר ou צוּר, avec suff. צרי, plur. צרים) m. 1°Adversaire, ennemi : קַאַר הָאַרֶב Nomb. 10. 9, Nomb. 10. 9, l'ennemi qui vous combat, attaque; צרי Job 16.9, mon ennemi; צרים Deut. 32. 27, leurs ennemis, persécuteurs: adj.: איש צר יאויב Esth. 7.6, un homme hostile (notre adversaire), un ennemi. - 2º Détresse, affliction, adversité: ליבות ליבות Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large; נירא ; 18.7, dans mon affliction בצר-לר באר לחם 106. 44, il (les) a regardés dans leur affliction; אר ופצוקה Job 15. 24, l'adversité (le trouble et l'angoisse (v. fėm. צַרַח). — 3° Pierre: בַּצַר נַחָשָׁבוּ Is. 5. 28, (la corne du pied de ses chevaux) est pareille à la pierre, est dure comme des cailloux.

אַ adj. Étroit: אָבְיּסְוֹם אָבּ Nomb. 22. 26, en un lieu étroit; אַבְּיהוֹח Job 41. 7, un sceau étroit, c.-à-d. ferme; זַבְּירִיתְּיִם Is. 49. 20, le lieu est trop étroit pour moi.

ווי ח. pr. Seer, ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35.

על m. Pierre, cailloux: מְּשָׁמִרּר חָוֹץ Ez. 3. 9, comme le diamant plus dur que la pierre, que le caillou (v. נְּחַפֶּח צִּפֹּרְ צִיר צִּר בָּיר בּצֹר בּצֹר Exod. 4. 25, Sephora prit une pierre aiguë (ou un couteau) (v. צֹר ציר (ou un couteau) (v. צֹר ציר (ou un couteau) (v. צֹר (ou un couteau) (v. (ou un couteau) (v.

אָרַבּ Kal inusité. Niph. Étre brûlé: יְנִצְּרְבּרּבָה כְּלֹ־פָּנִים Ez. 21. 3, et tous les visages en seront brûlés (ou rougiront de honte) (v. יָרָבּר נַיָּרָב); de là

בֶּרֶבֶּת חַשְּׁחִין רָדּא : 1º Subst. : בֶּרֶבֶּת חַשְּׁחִין רָדּא Lév. 13. 23, c'est une marque de brâlure, une cicatrice de l'ulcère; בְּרֶבָּת זִיא 13.28, c'est la cicatrice de la brûlure. — 2º Adj. Brûlant: בְּאָשׁ צְּרָבֶּת Prov. 16. 27, comme un feu brûlant, dévorant.

אַרֵרָה n. pr. Seréda, ville appartenant à la tribu de Manassé, I Rois 11. 26 (אַרָהָן Jug. 7. 22, et אָרָהָן I Rois 4. 12).

קרְבֶּעְסָיְתּה I (de צֵי.). 1° Ennemie: אַרְהָּעָּסָיְתּה I Sam. 1. 6, et son ennemie, sa rivale, l'affligeait. — 2° Angoisse, affliction, peine: אַרָה מָּיִם Ps. 120. 1, lorsque j'étais dans l'affliction; אַרַה מִשְּׁנִי Gen. 42. 21, l'angoisse de son ame; אַרָה מִיּבְּיּבְּיִהְם הִאַּרִּם הַאָּרִם הַאָּבִּי Ps. 34. 18, et il les sauve de toutes leurs peines, souffrances.

ארויָה et אָריָה n. pr. Scruiah, fille d'Isaie, mère de Joab, I Sam. 26. 6, I Chr. 2. 16.

יְרוּעָה (lépreuse) n. p. Seruah, mère de Joroboam, I Rois 11. 26.

ייף (ע. אַרוֹר).

י צְרוּה עָרן f. Etrécissement : בְּצֶרוּה עָרן Rituel, par un œil étroit, c.-à-d. jaloux, envieux.

Pousser de forts cris. Part.: מֵר צֹּרֵתְּ Soph.1.14, (le héros) poussera des cris forts et amers.

Hiph.: אַן־רַצְּרִיתַ Is. 42. 13, et il jettera des cris de guerre.

אים בירי : (de אים Tyr) אים בירי : ילַבּירים ; Tyrien (de דיב Tyr) ילַבּירים ; I Rois 7.14, un homme de Tyr; ילַבּירים ; Esdr. 3.7, et aux Tyriens.

יבירי וי m. (rac. אָרָיי, avec אָרָיי, pause פּצָרִיי.). Résine odorante, baume יַדְצָרִיי יַרְצָרִיי Jér. 8. 22, n'y a-t-il plus de baume dans Galaad?

ንች n. pr. m. I Chr. 25. 3.

ייָרָן (v. אָרָיָת).

לְצְרִיתוּם (בְּרִיתִּים , pl. צְרִיתוּם, Tour, donjon (d'où la sentinelle crie; selon d'autres: qui brille au loin): יְנָשָּיבּה עַל־ קַּנְשָּׁרִיתוּ Jug. 9. 49, et (les) placèrent autour de la tour; בַּאַרִּתִים I Sam. 13. 6, et dans les tours.

יְצֵל Avoir besoin. Hiph.: יְצֵל תַּצְרִיכַם et ne nous laisse pas avoir besoin.

עָרֶּהְ m. Besoin : בְּכֶּל-צָּרְכָּהְ II Chr. 2. 15, selon tout ton besoin.

עריני בייני בייניי בייני בייני בייני בייניי ביינייי בייניי בייניי בייניי בייניי בייניי בייניי בייניי בייניי ביינייי בייניי בייניי בייניי בייניי בייניי בייניי בייניי בייניי ביינייי בייניי בייניי

קיבות (selon quelques-uns: maladie, plaie); collect.: יְשׁבְּרְהֵּר אָח־הַאַרְבֶּח לְּפְּנְּרְּ Exod. 23. 28, j'enverral devant toi des frelons (ou: des maladies, des plaies).

אָרְעָד (place des guépes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 33; אָרְעָרִי I Chr. 2.54, ct אָרְעָרִי 2. 53, de Sorea.

רַצְרַעָּר (rac. צְרַעָּה). La lèpre: des hommes: בָּצָעְ בֶּרָח הַיְּרֶה בְּאָרָם Lév. 13.9, si la plaie de la lèpre se trouve à un homme; des habits: יְחַבֶּּבֶר כְּּדִ-יִחְיָה 13.47, si un vêtement est infecté de la plaie de la lèpre; des

de la lèpre quelque maison dans la

maisons : רְנָחַהִּי נָגַע צָרַעַח בְּבֵית אֶרָץ אֲחְזַּחְכֶּם 14.34, et que j'aurai frappé de la plaio

terre que vous posséderez.

קרי (fut. קיביה) Eprouver, purifier, par le feu: קבריק Ps. 12.7, de l'argent éprouvé au feu; קַּאָרְרֹּ עַבּרֹ פָּנָר פָּנָר פָּנָר פָּנָר פָּנָר פָּנָר פָּנָר פָּנָר פּּנָר פּּרִי בּּרְפָּרִיר בּי אַרְפָּרִיר בְּי בְּיִבְּיִרוּ Ps. 17. 4, à l'orfévre. Au fig. Eprouver, purifier, paraître pur: אַבְּיבְּיִר בְּי בְּיִבְּיִרוּ בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּיי

Niph.: יְיָאֵרְפוּ רַבִּים Dan. 12. 10, beaucoup seront éprouvés comme par

le feu.

Pi.: אָנּיְם מָּשׁי הָאָט Mal. 3. 2, car il est comme le feu qui fond les métaux, ou : le feu de l'orfévre.

역 (orfevre) n. pr. Melchiah, fils de Sorephi, Néh. 3.31; selon d'autres: fils de l'orfevre.

רבייני (fonderie) n. pr. d'une ville entre Tyr et Sidon; אַרְשֵּׁיִגְּי I Rois 17. 9, 10, (va) à Sarephath (Sarepta); אַרְאָרָי Obad. 20, jusqu'à Sarepta (d'après une tradition, רַּבְּיִגְּ signifie aussi la Gaule, la France).

רביי, fut. יבי, inf. יביי, et יבי, part. יביי, fut. יביי, inf. יביי, inf. יביי, inf. יביי, בייי, בי

אוֹתֵוּת Osée 4. 19, le vent l'a comme liée (sur ses ailes), l'a emportée; וֹנְתְּחְרֶינָת צְּרָרֹת II Sam. 20.3, et elles demeurèrent enfermées. — 2º Opprimer, combattre, être hostile : וצַרֵרוּ אָחָכֵם Nomb. 33. 55, ils vous combattront; וְצֹרְכֵי רְחוּבְה Is. 11. 13, et ceux qui opprimaient Juda, ses ennemis, ou: les ennemis (d'Ephraim) qui étaient de Juda. Avec צֹרִרִים חַם לָכֵם: ל Nomb. 25. 18, ils se sont montrés hostiles, ennemis, a votre égard; תָּכַל־צוֹּרְרֵי Ps. 6. 8, a cause de tous mes ennemis; לצריר לגלות ערונתה Lev. 18. 18, (tu ne prendras pas la sœur de ta femme) pour l'offenser, pour rendre sa sœur sa rivale et pour découvrir sa nudité (v. nys 1°). — 3° Etre à l'étroit, être afflige, dans l'angoisse : פר צַר-לָר Ps. 31.10, car je suis dans l'angoisse; לַכֶּם Jug. 11. 7, (maintenant) que vous êtes dans l'angoisse, l'affliction; צַר־לָּר מָאֹד II Sam. 24. 14, je suis dans une grande angoisse, perplexité; צר-לי עליקד II Sam. 1. 26, je suis dans la douleur à cause de toi (fut. פצר et רַצֵּר v. à II רַצָּר).

צרר

Pou.: קמְצְרָרִם Jos. 9. 4, (et des vaisseaux pour le vin rompus) et liés, ou recousus.

Hiph. (תְּצֵר חֹה, inf. יְנְצֵר לְּהְ: (תְּצֵר חַהָּר לָּהְ: (תְּצֵר (dans 28.52, il te pressera, t'assiégera (dans toutes tes villes); וּנְצֵרוּ לְּהָם (Méh.9.27, ils les ont opprimés; אַבָּר בְּּבָר לָהָם 148.44, une femme dans le travail de l'enfantement.

 sans qu'il en tombe à terre un seul grain.

רָבְיּ n. pr. (v. הַּבָיִאְ). רְבָּי n. pr. m. I Chr. 4. 7. תוֹשִׁלְיּת (éclat du matin, aurore) n. pr. Séreth Hassahar, ville apparte nant à la tribu de Ruben, Jos. 13. 19. בְּיִלְיּת מִילִינְ n. pr. (ע. בְּיִבְיִא).

7

P Koph. איף dix-neuvième lettre de l'alphabet. Comme chiffre il signfie cent. Son palatal, il se permute avec et > (v. ces deux lettres), et aussi avec א (v. א), et avec אור Exemples: האיף et הייף ouvrir.

אָרָ m. (rac. איף). Ce qui est vomi : אָבֶלְב שָׁב שַל־כֵּאוּ Prov. 26.11, comme le chien qui retourne à ce qu'il avait vomi. אָרָך (ע. איף).

רמכ. ראבף ou אדף) Un oiseau aquatique et du désert (le pélican?): אָבְּיִדִּיקְּאָרְ Lév. 11. 18, Deut. 14. 17, et le pélican (un des oiseaux immondes); אַבְּיִדִּי בִּידְבָּי Is. 34. 11; const.: לְּמָאַד בִּידְבָּי Is. 34. 11; const.: לְּמָאַד בִּידְבָּיִר בִּידְבָּי Ps. 102.7, (semblable) au pélican du désert.

קב m. (rac. קבב). Nom d'une mesure de capacité: וְרֹבֵע חַקְב II Rois 6. 25, et le quart d'un kab (un kab est le sixième d'un קבָּרם); plur. יְבָּים.

בּקר 1° Creuser, voûter (ע. בּקיַ); de là בַּף, רִבָּף. — 2° Maudire: אַל בְּשִׁהְ רְּשָׁרְ Nomb. 23. 8, comment maudirai-je celui que Dieu n'a point maudit? inf.: בַּיך vers. 25, בַּיִּלְ 11, pour maudire; impér.: בּיִבְּיִן 13, et maudis-le; (fut.: בַּיִּר בָּיִר בַּיִּר 23. 25, tu ne le maudiras pas, et בַּיִּבְיִּל vers. 8, sont de la racine בַּיִני).

קָּבֶּה f. (rac. קבָר ou קַבָּב). Estomac: חָקָבָּה Deut. 18.3, et l'estomac (des animaux).

קבר (rac. יוס סני עבר). Ventre: הַּהְבְּרֶבְּי Nomb. 25. 8, (il perça) aussi la femme dans le ventre, (exact. dans les parties que la pudeur cache); selon d'autres, comme הַבְּי יִי

(il perça) la femme dans sa tente, chambre.

קבְּהָ (rac. בְּבַה). Tente, alcôve: הַבְּהַקְּתָּה Nomb. 25. 8, (il entra après l'Israélite) dans la tente, la chambre, où était le lit (l'alcôve).

אָבּיִרְה. (rac. קבּרְ). Foule ou amas: קבּרְצִיּרְ. Is. 57. 43, la foule de ceux que tu as assemblés pour te secourir, ou : l'amas de tes idoles.

קבורה קבר, (קבר קבר, קבורה קבר, f. (קבר קבר, קבורה). Sépulture, inhumation: קבורה המור קבר קבר קבר קבר קבר Jér. 22.19, il sera enterré de la sépulture d'un âne, c.-à-d. comme on enterre un âne.

— 2° Sépulcre, tombeau: קבר קבר Gen. 35. 20, le sépulcre de Rachel; קבר 47. 30, dans leur sépulcre.

קבל Kal inusité. Pi. Prendre, recevoir, accepter, agréer : וַרַקַבָּלֶם הַוָיד I Chr. 12. 18, David les reçut (bien); וו ביקבלו חבחנים צח-חום II Chr. 29. 22, et les prêtres prirent le sang (des taureaux); אַם אָת־תַּטוֹב נְקַבֵּל — וְאֶת־תִּירֶע לֹא וֹכְּבֵּל Job 2. 10, puisque nous avons recu le bien (de la main de Dieu), pourquoi n'en recevrons (accepterons)nous pas les maux? לא קול Esth. 4. 4, mais il ne (les) accepta pas; קימו וִקבלו 9. 27, les Juis confirmerent et agréèrent (s'obligèrent de fêter); , Prov. 19.20, et reçois, écoute יָקַמֵּל מוּסֶ־ l'instruction (de la fing tradition et la cabbale, la science cabbalistique).

Hiph.: בּלְלָאֹז Exod. 26. 5, 36. 12, les nœuds, ou les cordons, doivent se répondre, c.-à-d. être placés vis-à-vis (l'un de l'autre).

מָבֵל chald. Recevoir. Pa.: קַבַל

Dan. 6. 1, (Darius) recut, prit, le règno; וימַתְלוּן מַלְכוּרָאוּ 7. 18, ils recevront le règno, ils entreront en possession du royaume.

et קבל, chald. Le devant, la face, sculement comme préposition. לַפַבל נַבָּרְשָׁתָא : Lin face, vis-a-vis לַפַבל Dan. 5. 5, vis-a-vis du chandelier. 2º Devant : קאַם לִּקְבְלָהְ 2.31, (la statue) se tenait debout devant toi; וַלַּמְבֵל אֵלְפָא 5.1, et devant ces mille (seigneurs).-3° A cause de (v. לָקַבַל מִלֵּר : (פָּוִרם מַ מִּיִרם לָקַבַל בּלְמָא 5. 10, à cause des paroles du roi ; בּקבל דְּנָת Esdr. 4. 16, à cause de cela. Tout comme, parce que, פְּלֹּקְבֵּל דִּי Dan. 2. 40, tout comme le fer (brise tout); ל-קבל היי-מְדֵינְםן ווּא 6. 5, parce qu'il etait très fidèle; בַל־מֶּלֶהְ רַב 2. 10, c'est pourquoi (aucun) roi, quelque grand qu'il soit; בל-קבל דְנָת 2.12, à cause de cela, par cette raison.

קבל-פָם II Rois לָבֶל-פָם II Rois לָבָל-פָם (en présence du) peuple.

קהל m. L'opposé, ce qui est contre: וּמְיִדִּי קּבְּבּי Ez. 26. 9, ce qui frappe, ce qui pousse, contre (les murs), les machines de guerre; ou : מְיִדִי les coups, de ses armes.

אָרָים אַרָּיִם אַרָּים מִי בְּעָם מִרְּצִים אֹתִי (v. בַּצָּי): יְרָשְׁבֵּע אָרָם אָרָים בִּי אַרָּם בְּעִים אֹתִי (v. בַּצָּי): אַרָּים בְּעִים בְּעִים אַרִּי בּיִּבְּע אַרִּם אָרָים בַּעִים אַרִּר (v. 22. בּצּירָם בָּעִירָם בָּעָים אַרִּי (prov. 22. 23, et il ravira l'ame à leurs ravisseurs (d'autres traduisent partout par outrager, irriter). — ° 2° Établir: יְבָּיִבְּעִי רְבִיי Rituel, ils établirent, instituèrent, ces huit jours, etc.

Is. 51. 17, 22, (toi qui as bu) jusqu'à la lie du calice (de בּבְּי se fixer, v. בּבְי ce qui se fixe, s'attache au fond); selon d'autres: רְבָּבְי vase qui sert de pro coupe, vase, calice à boire (de בַּבָי inusité, être rond, voûté; v. בַּבִיף, רִבְּבָּבִים).

プリンプア Une chose fixe, permanente:

קבע מוּרְקְהְ קבֵע Aboth, fais de l'étude de la loi une chose fixe, permanente.

Niph. pass.: ילא רוקבין Ez. 29. 5, tu ne seras pas recueilli (selon d'autres: pas enseveli); קלידעויים נקבצו יודי Is. 43. 9, que toutes les nations se rassemblent; הַשְּבֵצוּ וְשִׁבְּעוּ Gen. 49. 2, assemblez-vous et écoutez.

Pi. Recevoir, accueillir, amasser, rassembler : וּבְרָחֲמִים וּדוֹלִים אַקבּצַה Is. 54.7, et par une grande miséricorde je te recevrai (oppose à דַתִּנָּדָתַת; יְתַנְּדֶּתָת); אַקבּץ Soph. 3. 19, et j'accucillerai (je ferai revenir) celle qui avait été rejetée; נְּקְקַבְּצוּ אֲרֹ־מֵי Is. 22.9, et vous avez amassé les eaux ; וַקַבָּצָךְ כְּכַל־חַנְבִּים Deut. 30. 3, il te rassemblera (en te retirant du milieu) de tous les peuples; וַאָנִר אַקבּץ אָת־שְׁצֵרָית צאֹנִר 1ér. 23. 3, et je rassemblerai les brebis qui resteront de mon troupeau; קבצו מָארוּר Joel 2.6, (tous les visages) (retirent en eux, c.-à-d.) perdent leur éclat; selon d'autres: amassent la noirceur, c.-à-d. deviennent noirs (comme un pot) (ע. מַארוּר).

Pou. part.: רְצָּבְּיִם Ez. 38. 8, qui a été rassemblé, tiré (d'entre plusieurs nations); selon plusieurs commentateurs, aussi: רְצָּבְּיִם הְינִים שִּׁיִבְּיִם Mich. 1. 7 (pour רְצָּבְּיִם), (tout cela) a été amassé du prix de la prostitution; ou, Pi.: elle (la Samarie) a amassé tout, etc.

Hithph.: וַּיְחְקַבְּצוֹּ יַחְדָּר: Jos. 9. 2, ils s'unirent tous ensemble; פָּר יִחְקַבְּצוּ

Jug. 9. 47, qu'ils se sont assemblés. אָרָאָאַר n. pr. (ע. אַבָּאָבָי).

רְּבֶּיְרְ (. (rac. רְאַבֶּי). Amas: הְּטָּאַ רּאַבְיף Ez. 22. 20, un amas d'argent et de cuivre.

רַצִּיֹרָ (deux tas) n. pr. Kibsaim, ville de la tribu d'Ephraim, Jos. 21.

קבר אַבְרָהָט (fut. יִקבּר) Enterrer: קבר אַבְרָהָט Gen. 23. 19, Abraham enterra Sara; אָד־שָּׁבְיה קבְרוֹ אֶד־אָבִי 50. 14, après qu'il eut enterré son père; דְּשְׂרָאֵל Ez. 39. 12, la maison d'Israel les enterrera.

Niph. pass.: יְשָׁם אָּקָבּר Ruth 1.17, et là je serai enterrée; יַיְּקָבֶר עִּם־אָבֹּרְירוּ II Chr. 21.1, il fut enterré auprès de ses pères.

Pi., comme Kal. Surtout enterrer plusieurs à la fois: מְּצְבְּיִם מְּמְבָּיִם Nomb. 33. 4, et les Égyptiens enterrèrent (tous les premiers-nés); מְמָבְּיִם מְּמָבְּיַם 9. 6, Memphis les enterrera (sera leur sépulcre).

Pou.: שָּׁבֶּח קבֵּר אֲבְרָתְם Gen. 25. 10, c'est là qu'Abraham fut enterré.

קבְרִים חָבְּרִים חָבְּרִים חַבְּרִים חַבְּרִים חַבְּרִים חַבְּרִים חַבְּרִים בְּרִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיים בְּייבִים בְּייבְים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְיבִּים בְּיבְיבְיבִים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְים

קְרְוֹח־הַחַאֲנָה n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinai, « les sépulcres de la concupiscence » (v. le motif du nom, Nomb. 11. 33).

ילְינִי (ע. הְשְׁהָ) ne se trouve qu'au fut. הְשִּׁהְ, הְשִּהְ, הְשִּׁהְ, הִשְּׁהְ, הִשְּׁהְ, אַבְּי, הִשְּׁהְ, אַבְּי, S'incliner respectueusement devant quelqu'un, ordinairement suivi de הַיִּשְׁהָּוּ בַּרֵי בִּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בְּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַיבְי בַּיבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְים אַרְבָּי I Sam. 24.9, David s'inclina la face jusqu'en terre.

קרה. (rac. קבד). Nom d'une plante,

la casse: מְקְיה מְשִׁים מַאֹּח Exod. 30. 24, et cinq cents sicles de casse (pour faire l'huile sainte); Ez. 27. 19.

קרוֹמִים m. pl. (rac. קרוֹמִים). Antiquité: זול מְדִּים Jug. 5. 21, un torrent antique, c.-à-d. célèbre depuis des siècles, à cause des grands événements dont il a été témoin.

קרוש et קרוש, adj. Ce qui sort du commun, ce qui s'élève au-dessus de l'ordinaire, de tout ce qui est profane; pur, saint; se dit de Dieu : פַּד קַדוֹשׁ אֵנָי Lév. 11. 43, 44, car je suis saint (j'abhorre tout ce qui est impur); יַאָּמֵּח קַרוֹשׁ Ps. 22. 4, mais tu es le saint (le seul qu'Israel adore); פַּי־קרוֹשׁ יַר אַלחֵינוּ 99. 9, parce que l'Eternel notre Dieu est saint; קרוש בי בבאות Is. 6. 3, (saint, saint) saint est le Dieu Zebaoth (la terre est remplie de sa gloire); souvent: קרוש יְשׂרָאֵל Is. 1. 4, le Saint d'Israel; aussi au plur.: אַלְּדִים וויסיים הוא Jos. 24. 19, il est le Dieu très saint; יְדְעָה מְרֹשָׁים Prov. 9.10, 30. 3, la science du saint, la connaissance de Dieu; וַעִּם־קַרוֹשָׁים נַאַפָן Osée 12. 1, (mais Juda est resté) fidèle au Saint (à Dieu); des prêtres : קרשׁים יִקויוּ באלחיקום Lév. 21. 6, qu'ils soient saints (purs) devant leur Dieu; לְאַתַרֹן קַרוֹשׁ וַיַ Ps. 106. 16, contre Aaron le saint de l'Eternel; du Nazaréen : קרשׁ יִחַיָּת Nomb. 6. 5, il sera saint; des hommes pieux, purs : קרוש ראמר לו Is. 4. 3, (celui qui sera resté dans Sion) sera appelé saint; לִּקרוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאֶרֶץ הַבָּי Ps. 16.3, à l'égard des saints qui sont sur la terre ; du peuple d'Israel : וְדְיַרָיָם ברישים Lév. 11. 43, soyez saints (abstenez-vous de toute impureté); יַצָּם־קַרְשָׁים Dan. 8. 24, et le peuple des saints; des anges : יָאֶל־מִי מִקּדשִׁים Job 5. 1, ct à qui des saints (t'adresseras-tu)? Ps. 89. 6, dans l'assemblée des saints; מַל־מָדשׁים עמַה Zach. 14. 5, tous les saints (anges) avec toi; בַּיַּכִים ברש Exod. 29. 31, à un lieu saint; אַרוש חַיוֹם לַאַרֹנֵינוּ Néh. 8.10, ce jour est saint à notre Seigneur; קרשׁ בְּשֶׁתְנֵי עַלְרוֹן

Ps. 46.5, le saint lieu, (la plus sainte) des habitations du Très-Haut.

- ברוש יי Sanctification, Rituel.
- יקרושין * pl. Les fiançailles, Rituel.

אַני קרית. 32. 22, un feu s'est allume dans ma fureur (pour: le feu de ma fureur s'est allumé). — 2° Trans. Allumer: אַט קריִהָּט בְּאַפּר Jér. 17. 4, vous avez allumé un feu dans ma colère; אַט דְרַיִר אַט Is. 50. 11, ceux qui allument un feu.

ndip f. (rac. nip). Ardeur, fièvre ardente, Lév. 26, 16, Deut. 28, 22.

קרים, m. (rac. קרים). La partie de devant, spec. l'est, l'orient : פַּנְמֵּח מָנֵירָתוּם אור פוריקי Hab. 1. 9, la foule de leurs visages regarde en avant, ou : l'aspect de leur visage est comme le vent de l'est (brûlant, rude) (v. פְּנָשֵּׁת קַדִּים; (מְנָשֵּׁת מַדִּים) Ez. 47. 18, et le côté de l'orient; רוּהַר ביים Exod. 10. 13, et seul קיים Job 27. 21, le vent de l'est (fort, brûlant, dans ces pays); v. Ez. 27. 26, Gen. 41.6 (desséchés par un vent de l'est); ורבה קדים Osée 12. 2, et il (Ephraim) poursuit le vent de l'orient; parallèle a my les choses vaines et pernicieuses: וֹימֵלֵא קַדִים בְּטְנֹי Job 15. 2, (le sage) doit-il remplir son interieur (cœur) de vent, de choses vaines, frivoles?

רביר אמן inusite. Pi. Aller devant, prévenir, aller au-devant, se hâter, surprendre, saluer: אין אין אין Ps. 68. 26, les chanteurs allaient devant, allaient les premiers; קבְּהָבּי פָּנֶיף, 80. 15, (la miséricorde et la vérité) marchent devant ta face; קבְּהָה מְּנֶי אַנְהַ אַרָּרָ 17. 13, préviens-le; אין אין 119. 148, mes yeux ont prévenu, devancé, les

veilles de la nuit, c.-à d. j'étais éveillé avant la fin de la nuit; קַרָּמָחִי לָבָרֹחַ Jon. 4.2, j'ai prévenu (le danger) en suyant (vers Tharsis); קַּדְּטְתִר בַּנָּשֶׁת Ps. 119. 147, je me suis haté, je me suis levé de bonne heure, au lever de l'aurore; יבקרמוני ביום־אֵירִיר 18. 19, ils m'ont surpris, assailli, au jour de ma calamité; אלחר חסדר יסדמנר 59. 11, Dieu me préviendra (viendra a mon aide) par sa miséricorde; ולא־יִקּוּמֶנָּח מָגַן Is. 37. 33, il ne viendra pas devant (la ville) avec un bouclier (il ne l'attaquera pas); יכור מניד בחירה Ps. 95. 2, allons audevant de sa face (saluons-le) avec des actions de grâces; אַשִּׁר לֹא־קִּדְּמוּ אָּתְכָם Deut. 23. 5, parce qu'ils ne sont pas venus au-devant de vous (avec du pain et de l'eau); avec deux accus.: הָּלַקּוֹפֶנּי Ps. 21.4, tu le préviens des bénédictions du salut (de ta grâce).

DJP. m. 1º Le côté de devant, adv.: יָּטְרָם צַּרְתָּנִי Ps. 139. 5, tu m'as assiégé, serré, par derrière et par devant (v. דיב 1° et 4°). — 2° Le même que קדים l'est, l'orient : קדים Job 23. 8, si je vais en Orient (ou : en avant, v. 1°); מְקַרָם Gen. 2. 8, 12. 8, à l'orient ; מְקָרֶם לְגַן־עֵרֶן 3. 24, à l'orient du jardin d'Eden; momb. 10. 5, du côté de l'orient; בּנֵי־קֵנָם Job 1.3, Is. 11. 14, les fils de l'Orient (qui habitent le désert de l'Arabie); אָרַץ מָנֶם Gen. 25. 6, et בַּיַר־קֵרָם 29. 1, le pays de l'Orient et le pays des Orientaux; קר מַפַרָם Gen. 10. 30, la montagne du côté de l'orient; מַלָּאוּ מִקּדֶם Is. 2. 6, ils ont été remplis de l'orient, c.-a-d. de superstitions, de magie, de l'orient; ou : (de superstitions sousentendu) plus que l'orient. — 3° Ce qui était avant, le temps ancien, l'antiquité: שַּבְּיבִּי Ps. 44. 2, dans les jours de l'antiquité (anciens); שְּבֵי Ps. 74. 12, depuis des siècles, depuis le commencement; שַבְּיבִי Is. 19. 11, les anciens rois; שֵבְי שִּבְּי Deut. 33. 27, le Dieu de l'éternité; שֵבֵי בִּיבִי Ps. 55. 20, et celui qui est assis sur le trône depuis le commencement, avant tous les siècles; שִבִּי Jér. 30. 20, comme autrefois; שִּבְיִי בַּיִי Prov. 8. 22, avant ses œuvres, ou : la première de ses œuvres; אַבְּיִי בַּיִּי 8. 23, avant que la terre fut crèée.

De là ngig du côté de l'orient (v. à ng).

prépos. Avant: יְּבֶיְהָיִהְ Dan.6.11, et יְּבֶיְהְיִהְ Esdr. 5. 11, avant cela, auparavant.

fils d'Ismael, Gen. 25. 45.

Fig. f. Seulement à l'état const. rays. Du côté de (vers) l'orient: rays. raise Gen. 2. 14, vers l'est des Assyriens.

المَّارِينَّ مِعْرَبِينَ مِعْرَبِينَ عَلَيْنَ الْمُعْرَبِينَ عَلَيْنَ الْمُعْرَبِينَ عَلَيْنَ الْمُعْرَبِينَ و Ez. 47. 8, le cercle oriental, la contree orientale; ومِعْرَبِينَ (Dien est) antérieur, avant toutes les choses qui ont été créées.

edj. (rac. عتر edj. (rac. مترية فراطية ming; plur. wing, sem. mighte). 1º Antérieur, oriental:שָׁשַּׁר בַּיִּחִידְיַי וַאַבְּישׁוֹבְי Ez. 10.19, la porte antérieure du temple, ou : la porte du côté de l'orient; ফাল্ডের চন্দ্র Ez. 47. 18, la mer orientale, la mer Morte; opposé à presenten la mer occidentale, la mer Méditerranée (v. Joel 2. 20). — 2 Ancien, passé: प्रशंदाकू प्राथम Ez. 38. 17, dans les siècles passes; trotre: Job 18. 20, et ceux qui sont nés avant, les ainés (opposé à serieux qui viendront après lui); donc : ceux qui sont de son temps; ייני און Sam. 24.14, l'ancien proverbe, ou : le proverbe des anciens; mytren Is. 43. 18, et les choses anciennes, ce qui s'est passe autrefois.

אינות אינות

P. chald. adj. Premier. Plur.:

MYP. chald. adj. Premier. Plur.:

MYP. chald. adj. Premier. Plur.:

MYP. chald. adj. Premier. Plur.:

Sera différent des premiers, de ceax

qui l'auront devancé; fém.:

MYP. chald. adj. Premier.

7. 4, et il

sera différent des premiers, de ceax

qui l'auront devancé; fém.:

MYP. chald. adj. Premier.

7. 4, et il

sera différent des premiers, de ceax

qui l'auront devancé; fém.:

MYP. chald. adj. Premier. Plur.:

MYP. chald. adj. Premier.

MYP. chald. adj. Plur.:

MYP. chald. adj.

קריאל (qui est devant Dieu) n. pr. m. Esdr. 2. 40.

אָרָייִף n. pr. d'un peuple chananéen, les Kedemonéens, Gen. 45. 19.

Etre noir, obscur, sombre,

Hiph. Obscurcir, attrister: וְּחִקְּדֵּרְמִּר בּנִיתְּם Ez.32.7, j'obscurcirai leurs étoiles; יַאַקְרָּיר עָלָרִיו לְבָּטון Ez. 31. 15, je rendrai le Liban triste à cause de lui, je ferai que le Liban sera attristé.

Hithph.: נְדִשְׁמֵיִם דִּיְחְמַןְּרֵיוּ עָבִים I Rois 18. 45, et le ciel se couvrit, s'obscurcit, de nuées.

קרָר (le noir) n. pr. Kedar, fils d'Ismael, Gen. 25.13, souche d'une tribu arabe: קניר פּוְרָי Cant. 1. 5, comme les tentes de Kedar; בְּיַר־פֵּיָר Is. 21.17, les enfants de Kedar; plus tard, en général: les Arabes.

קררון? (le trouble) n. pr. d'un torrent et d'une vallée entre Jérusalem et la montagne des Oliviers: בְּנֵחֵל מְדָרוֹן II Sam. 15.23, sur le torrent de Kedron; בְּנֵחֵל זוֹן Rois 23. 4, dans la vallée de Kedron.

אַלְבִּישׁ שָׁמָיִם מַדְרוּה: בּיִּרְהּיּט שָׁמָיִם מַדְרוּה: Is. 50.3, je revetirai le ciel de noir, je l'envelopperai de ténèbres.

Tristesse: הְלֵּכְנֵי מְדֹרֵנִית Mal. 3. 14, nous avons marché dans la tristesse, contrition, d'un visage triste, abattu.

שַּׁרָשׁ יִּקְהַשׁ 30. **2**9, celui (ou ce qui) **y** touchera doit être saint; de même: לל אשר־רות בבשרה יסוש Lév. 6.20, tout ce qui touchera la chair (de l'hostie pour le péché) sera sanctifié, sera destiné au même usage que cette chair; ou: quiconque touchera, etc., se sanctifiera; מר קדישו Nomb. 17. 2, parce qu'ils (les encensoirs) ont été sanctifiés; שוש פורים יְקְדֵשׁ בַּקָּלִי I Sam. 21.6 (combien plus) sera-t-il, restera-t-il, sacré, sanctifié, aujourd'hui dans le vase? מַיִּקְדָּשׁ Agg. 2.12, (tout ce qui aura touché de la chair sanctifiée) sera-t-il aussi sanctifié, saint? selon d'autres : ce qui aura touché indirectement au vêtement impur deviendra-t-il par cela impur (exact. comme saint, dont la jouissance est defendue)? מַר מַקבשׁ הַמְלַצֵּת Deut. 22. 9. de peur que (la plante) pleine, le blé mûr, ne soit saint, c.-à-d. comme saint pour toi, que la jouissance ne t'en soit défendue.

Niph. Etre sanctifié, glorifié: בְּקִרֹבָי שִּקְרַבִּי Lévit. 10. 3, par ceux qui m'approchent je serai sanctifié; יְבְּקָבְיִּקְרַיְּבִי Ez. 20. 41, je serai sanctifié en vous (par le bien que je vous ferai); יְבְקַרְיִּשְׁיִּ רְבִּיִרִי בַּב 28. 22, lorsque j'aurai été sanctifié en elle (en la châtiant); יְנְקְרֵישׁ בְּרָבֹּיִרי Exod. 29. 43, et (le tabernacle) sera sanctifié par (la manifestation) de ma gloire.

Pi. Sanctifier; rendre, déclarer, saint; consacrer, préparer, purifier : לאַ־קַדְּלָּוּמָם אוֹחָי Deut. 32. 51, (parce que) vous ne m'avez pas sanctifié, vous n'ayez pas rendu gloire à ma sainteté; ากชุงอา Lévit. 21. 8, tu regarderas (le pretre) comme saint; לְקַרְּשׁׁוּ Exod. 20. 8, pour sanctifier (le jour de sabbat); ירַקּדָּשׁ אֹחוֹ Gen. 2. 3, (Dieu) le rendit, declara, saint (le sabbat); אַנִי רֶי מְקַרְשָׁכֶם Lévit. 20. 8, je suis l'Éternel qui vous sanctifie; קרשרצום Joel 1. 14, sanctifiez un jeune, c.-à-d. ordonnez, publiez, un jeûne saint; אָרָם אֹרָם Exod. 28. 41, et tu sacreras (les prêtres); וָאַת־אַלְעַזֵר בְּנוֹ קַהְּשׁׁוּ I Sam. 7. 1, et ils consacrerent son fils Eleazar; יְקַדְישׁתָּוֹ אָרוֹי Exod. 29. 37, tu consacreras (l'autel);
19. 14, (Moïse) prépara, purifia, le peuple; יבְּכִּיר בָּלִיבְנִישׁ Exod.
13. 1, consacre-moi tous les premiers-nés; מְדָּשׁׁבּ יִּלְּיִינְיִם Jér. 51. 27, préparez, armez, les nations contre (Babylone); אונים Joel 4. 9, préparez (armez-vous pour) la guerre.

Pou.: חַמְּקְבְּשִׁים לְּחַקְכִּיר II Chr. 26. 18, (les prêtres) consacrés pour offrir de l'encens; מַבְּיִים מַנְיִי 31. 6, (les dimes) vouées à Dieu; לַבְּיִים מַבְּיִּם לַבִּיר בַּבְּיִם מַנְיִם לַבְּיִים בַּבְּיִם מַנְיִם בְּבִּים בַּבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַנְיִם בּענוֹ sont consacrés, ou: cet espace sacré, sanctifié, sera pour les prêtres; מִבְּיִבְּיִי Is. 13. 3, (j'ai ordonné) à ceux que j'ai consacrés, armés (pour la guerre).

Hiph. Meme signif. que Pi.: יְחְקְּדִישׁיּ יִחְקְדִישׁיּ Is. 29. 23, ils sanctifieront le saint de Jacob; יְחַבְּיח וּ Rois 9. 3, j'ai sanctifié, déclaré saint, ce temple; אַר־בַּיחוּ Lév. 27. 14, (un homme) qui consacre, voue, sa maison (à Dieu); יְחַבְּישׁׁ יְחִיּבְיקׁיִשׁ יִּחְיִּבְיקׁיִשׁ יִּחְיַבְּיקׁיִם יִּחָבְיקִי יִּחָשְׁיִקְיִּי עַנִּים וּ Jug. 17. 3, j'ai consacré cet argent.

Hithph. Se purifier, se sanctifier, être fêté: תְּלְבְּשָׁתְּ בְּיִרָּא מְּחְקַבְּשָׁת II Sam. 11. 4, elle s'était purifiée (de son impureté); מְחַקְבָּשׁׁה II Chr. 5, (tous les prêtres) se furent purifiés, préparés; רְּחִקְבְּשׁׁהְי Ez. 38. 23, je me sanctifierai, je signalerai ma sainteté; תִּחְקַבְּשׁׁי דְּנִי Is. 30. 29, (comme en la nuit) où une fête est célébrée, (la nuit) d'une fête solennelle.

קרשה, m. קרשה, f. Un garçon, une femme, qui se voue aux idoles en leur sacrifiant son innocence, qui s'adonne à la fornication: קליים קריים קריים לא ביקרים קריים קריים בעליים ב

קרש בּרְבּי n. pr. d'une ville dans le désert, Kades, Gen. 14. 7; compl.: קרש בּרְבּי Kades Barnea, Nomb. 34. 4; de là le désert de Kades, Ps. 29. 8.

מול ח. pr. 1° Kedes, ville appartenant a Juda, Jos. 15. 23. — 2° Kedes, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 37. Avec ה: השליף Jug. 4. 10, et השליף 4. 9, vers Kedes. — 3° Kedes, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 57 (appelée יוֹדְישׁיף Jos. 21. 28).

קָּדָשׁׁים ,pl. קּדָשׁׁים, קּדָשׁׁים, m. (avec suff. קַּדָשׁׁים, כחושר בי מרשה , avec suff. קרשר, קרשר, (קרשר בי מרשר). 1° Saintete : אַדַר נִשָּׁבֶּעָחָר בְּקַדְשָׁר Ps. 89. 36, j'ai juré une chose par ma sainteté; לחים דבר בְּקַרְשׁוֹ 60.8, Dieu a parlé par sa sainteté (ou : dans son sanctuaire); souvent après un autre nom comme adj.: ישם קדישר Lév. 20.3, mon nom saint; יור־קרשׁר Ps. 2. 6, (Sion) ma sainte montagne; בּגְרֵי־ לְרֵשׁ Exod. 28. 2, les vêtements sacrés (des prêtres). - 2º Personne ou chose sainte, sacrée : בְּל-קֹדָשׁ לֹאַ־חְגַּע Lév. 12. 4, elle ne touchera à rien qui soit saint; וְחֵריּגּ לְבֵישׁ 21. 6, ils (les prêtres) seront saints; קרשָׁר חַקַרָשִׁים et קרשָׁר חַקַרָשִׁים Lev.21. 22, les aliments, sacrifices, saints, et les plus saints (qui sont offerts à Dieu); ולאצרות השביטים I Chr. 26. 20, et sur les trésors des choses consacrées à Dieu. — 3° Le sanctuaire: לְשֶׁרֵת בַּפֹּרֶשׁ Exod. 28. 43, pour servir dans le sanctuaire (le tabernacle); שַּלְנָשׁ Ps. 20. 3, du sanctuaire (du temple); שַּׁיָנָשׁ I Rois 8. 8, le temple; שַּׁיָשׁ חַקְּישׁים 8. 6, le saint des saints (le lieu du temple où reposait l'arche); כֹּרָשׁ קַרָשִׁים Exod. 29.37, (l'autel sera) très saint; בית קוש ו הַשַּרְשִׁים II Chr. 3. 8, 10, la maison du très saint (le saint des saints).

י קרשה f. Sainteté, Rituel.

עָבישָׁה (v. קּבִישָּׁה).

קהָה Affaiblir, émousser (v. קּתָּהָה). Se dit seulement des dents : אַקָּהָה Jér. 31. 30, ses dents seront agacées (v. vers. 29).

Pi.: אִמ־מַרְחַת תַּבְּרְזֶל Eccl. 10.10, si le fer est émoussé; מְיָבֶר מַרִים Aboth, des raisins acerbes, pas mûrs.

אָרָהַל Kal inusité (v. אין la voix). Biph. Convoquer, faire assembler: אָרִילָּהָ אָרִילְּלָּבְּיַאוּ Nomb. 8. 9, tu convoqueras toute l'assemblée (des enfants d'Israel); בּיִלְהַלּ Deut. 31. 12, fais assembler le peuple.

Niph. S'assembler: נְקְנֵילֵּהְ חַּרְּהִירִים Esth. 9. 2, les Juis s'assemblerent; Nomb. 16. 3, ils s'assemblerent (se souleverent) contre

Moïse.

קתיל מינים m. Assemblée, multitude, peuple: לְקְיֵל מֵּנִים Gen. 35.11, et לְקְיֵל מֵּנִים 28. 3, une multitude de peuples; קּקְיל בָּדְּב I Rois 8.65, et קְּיל בַּב Esdr. 10.1, une assemblée nombreuse, une grande foule; קְּיִל בְּילְיִאֵל Deut. 31. 30, קְּיִל בִיךְ Néh. 13.1, Nomb. 16.3, et בְּילִיִיִּל בְּיִלְ Néh. 13.1, l'assemblée d'Israel, de l'Eternel, de Dieu; et seul: בּילְיִנְיִּלְ בִינְּיִיל Exod. 16.3, tout ce peuple (ce peuple d'Israel).

קְּהֵלְתָּה (assemblée) n. pr. d'une station dans le désert, Kehelatha, Nomb. 33. 22.

קהלָה f. Assemblée, peuple, foule: בַּלִבְּל Deut. 33. 4, l'assemblée, le peuple, de Jacob; קּהָלָה Néh.5.7, une grande foule.

רֹלְילִף n. pr. de l'auteur du livre de l'Ecclésiaste, le roi Salomon, Kohéleth, fils de David, Eccl. 1. 1; de אַרָּם qui rassemble, réunit en lui, tant de connaissance et de sagesse; ou: qui parle, prêche, à l'assemblée, au peuple. Avec l'art.: רּלְּיִינְיִים 12. 8, le prédicateur, l'ecclésiaste; une fois fém. (du n final?): הַלְיִים הַיִּבְיּבְּ 7. 27, a dit Kohéleth; le livre de l'Ecclésiaste est appelé d'après l'auteur הַלְּיִים.

קְּהָחְיְּ (assemblée) n. pr. Kehath, fils de Lévi, Gen. 46. 11; patron. קַּהָרִי Nomb. 3. 27.

deau (pour détruire); אַרָּ לָּבִי Is. 28.10, une ligne après une ligne, c.-à-d. une règle, loi, après l'autre. — 2° Corde, son: אַרָּע יָבָא קַּבּוּ Ps. 19. 5, leur son, voix, s'est répandu dans toute la terre; אַרָּע יִבְּא Is. 18. 2, un peuple lié comme par des cordes, ou: puni avec mesure, graduellement; ou: dans une mesure exacte, comme il l'a mérité; d'autres traduisent par forco, vigueur: ce peuple très vigoureux (et qui foule aux pieds les autres peuples) (v. אַרָּבְּבִּיִּ

Hiph. Meme signif.: הַקּיאָרָף Prov. 23. 8, (le pain que tu as mangé) tu le rejetteras; בְּלֵּא הָשְּרֶץ אָהְכֶּט Lév.18. 28, afin que cette terre ne vous rejette; אָבֶּע רְיִקּאָנ Job 20. 15, il avait dévoré des richesses, mais il les rejettera, il sera forcé de les rendre.

קובע m. (rac. קבּף être voûté, rond; v. יקבּף, v. יביבי). Casque: יקבּיף I Sam. 17. 38, un casque d'airain.

אָרָה. Attendre, espérer, seulement part.: בָּלִּיקוֹיף Ps. 25. 3, tous ceux qui espèrent en toi; יְקוֹיִר 37. 9, qui attendent l'Éternel (son secours); לְּקוֹיִר Lament. 3. 25, (Dieu est bon) à ceux qui espèrent en lui.

Pi. 4° Le même sens que Kal: מרי אין Job 30. 26, j'ai attendu le bien, le bonheur. Avec אָב יִּי אָל־בְּיִר אַרָּי Ps. 37. 34, espère en Dieu. Avec אַבּיר אָליבּוּר 15. 8. 15, attendre (pour: nous attendions) la paix.— 2° Attendre, épier, pour perdre quelqu'un: יַּלְשִׁלִּים יִּי Ps. 419. 95, les méchants m'ont attendu pour me perdre; מְּבִּי נְמְשִׁר 56.7, (comme s')ils attendaient ma vie, comme s'ils épiaient à m'ôter la vie.

Niph. S'attendre les uns les autres, s'assembler: וְנְקִוּנְ אֵלְיְתָ כְלִּרְעוֹיִם Jér. 3. 17, toutes les nations s'y assemble-

ront; יְּמֶוּדּ חַשְּּוֹים Gen. 1.9, que les eaux se rassemblent (en un seul lieu); de la חַבֶּים, חַבְּיִם,

The chethib pour up I Rois 7. 23, Zach. 1. 16, cordeau (v. up).

(אַלַּטְּלְּנִית v. פֿוּתַ

אַרְמָּרִים (עִּרִי, רְיִּדְיִּרִים (עִּרִי, אַרְּיִּנִים לְּיִנְיִּרִים עָּרְּיִּנִים עָּרָיִּרְ אָרְּיִּנִים עָּרִיּרִ אָרִיּנִים עָּרִיּרִ אָרִיּנִים עָּרִיּרִיבְּרִים עָּרִיּרִיבְּרִים עַּרְּיִּרִים עָּרִיּרִיבְּרִים עָּרִיּרִים בּרְיִּרִים Ps. 95. 10, pendant quarante ans j'ai eu du dégoût pour cette race; שִּיִּבְיִים Ez. 16. 47, il n'aurait eu que peu de dégoût (pour toi); selon d'autres, שְּ particule, le même que שַשְיִּבְי comme si (c'était) très peu (pour toi). — 2° Couper: אַרְּיִּיִים Job 8. 14, dont l'espérance sera coupée, s'évanouira; ou : est un néant, un rien (v. בַּיִּיִים).

Niph. Meme signif. que Kal: בּחְשִׁיםְּ בּמְנֵיכְם בּבּעָּהָם בַּבְּעָבְּיִם בּבּעָבָּים בּבּעָבָּים בּבּעָבָּים בּבּעַבּים בּבּעבּים בּבעבּים בּבעבים בבעבים בבעבים

Hithph.: הְּשִּישְהָיִי Ps. 119. 158, (j'ai vu les perfides) et j'ai éprouvé du dégoût, ou : je me suis irrité; בְּיִישְׁיִי וּאָרְיִישְׁיִי 139. 21, n'ai-je pas éprouvé du dégoût, ou ne me suis-je pas irrité, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi?

קול m. (plur. קוליף et קולים). Voix, cri, son, bruit, fracas. Des animaux: אַרָּל טָּקיל Job 4. 10, et la voix du lion ; des hommes : הַשְּלֵל קול רֵעקב Gen. 27. 22, cette voix est la voix de Jacob; קול בי אלוזים מיתולה בגן Gen. 3. 8, la voix de l'Éternel Dieu qui se promenait dans le jardin (le paradis), c.-à-d. qui se faisait entendre; קול דֵי Ps. 29. 5, la voix de l'Eternel, le tonnerre; bipa קרל אַתַר ; Gen. 39. 14, a haute voix Exod. 24. 3, (tout) d'une voix; אַרָּיַתּן קבר אַד־כְּלוּ מָבְרָי Gen. 45. 2, il fit entendre, éleva fortement, sa voix dans des י pleurs (et il pleura); קול נַיִזנוּ לְּנִינִקִים Ps. 77. 18, les nuées ont fait retentir leur voix (le tonnerre); וַיַּמְּטִר־קוֹל מָרדוּנְדוּן II Chr. 24. 9, on fit publier en Judée; יַחַשְּׁלֵּל נְשִׁמֶע בֵּית פַּרְעֹח Gen. 45. 16, et le bruit se répandit dans la maison de Pharaon; בְּמָל זְנְמָן Jer. 3. 9, par le bruitde sa prostitution (selon d'autres: par le débordement de sa prostitution); קול קושושר II Sam. 15. 10, le son de la trompette; בְּיִם רַבְּים Ez. 1. 24, comme le bruit des plus grandes eaux; ואברעש וקול עדול Is. 29. 6, et avec des tremblements de terre et avec un bruit, fracas, effroyable; on trouve >p plusieurs fois avec l'ellipse du verbe אָשָׁמַע (une voix, ou un bruit, est attendu) (v. Is. 13. 4, 52. 8; Job 39. 24); אור פול י une voix céleste.

קוֹלְיָהְ (voix de Dieu) n. pr. 1° Kolaïah, père d'Achab, Jér. 29.21. — 2° Kolaïah, fils de Maaseïah, Néh. 11. 7.

קום (prét. קום, une fois מאם Osée 10. 14; fut. papt. ppt; part. pp, une fois pip II Rois 16.7) 1° Se lever, s'elever, s'élever contre quelqu'un, naître, venir, devenir puissant : ניקם לְקרָאתָם Gen. 19.1, il se leva (alla) au-devant d'eux; בפנר שיבח הקום Lév. 19.32, tu te lèveras devant un homme qui a les cheveux blancs; souvent avec d'autres verbes: וַיָּקָם וַיֵּלָהְ Gen. 22. 3, il se leva et alla (il se mit en chemin pour aller); ביַּקָם איוב ויָקרֵע Job 1. 20, Job se leva et dechira (son manteau); אַפָּמָיוֹ הַי וְיִקְצֵּאַ אַרְבֶּיךְ Nomb. 10. 35, leve-toi, Eternel. que tes ennemis soient dissipés; map רי דויטירעני Ps. 3. 8, lève-toi, Eternel, sauve-moi ; קמים עליי Ps. 3. 2, ceux qui s'élèvent contre moi, mes ennemis; וֹכְקם עַל־בֵּיח מְרַצִּים Is. 31. 2, il s'elèvera contre la maison des criminels; בַּיַבְּם קרן אַל-חָבֶל Gen. 4. 8, Cain se jeta sur Abel (et le tua); קמוּ־בִּר עֵבִי־שֶׁקָר Ps. 27. 12, de faux témoins se sont élevés contre moi; קפר Ps. 18. 40, mes adversaires; gent.33.11, ses adversaires, ennemis; וְצַל־מִי לֹא־יָקוּם אוֹרֶדוּי Job 25. 3, et sur qui sa lumière ne se lève-t-elle point? וְמָשַׁתֵּרָיִם רָקוּם חַלֵּר Job 11. 17, et plus que le midi se lèvera,

brillera, ta vie; בַּיַּקָם מְּלָהְ חָרָשׁ Exod. 1. 8, un roi nouveau s'eleva (naquit, monta au trône); וַקַמוּ שֶׁבֶע שְׁנֵי רַעַב Gen. 41.30, et sept années de famine viendront; וּבְקוּם רְשֵׁעִים Prov.28.12, quand les méchants s'élèvent (deviennent puissants).

2º Se tenir, résister, subsister, durer. rester, persévérer, s'exécuter, s'ac-לא חובל לַקום לְּמֵנֵי : complir, être valable אַרְבֵּיךְ Jos. 7. 13, tu ne pourras te tenir devant tes ennemis, c.-à-d. leur résister; ילארייקום חילו Job 15. 29, son bien ne subsistera, durera pas; פֵּר יַקוּם יַצָּלָב Amos 7. 2, 5, qui (faible comme) Jacob pourra subsister? ou: comment Jacob subsistera-t-il? מַמַלַכְּמָהָ לֹאִ־חַסְיּם I Sam. 13. 14, ton règne ne durera point; וַקָּם הַבְּיָת Lév. 25.30, la maison restera (à celui qui l'aura achetée) ; רחוא על-נדיבות בקום Is. 32. 8, et il persévère dans des desseins nobles; דַּמָרוּ דָבֶר וְלֹא יַקוּם Is. 8. 10, faites des conventions, elles ne s'exéculeront pas; הַבֶּר־מִר יַקוּם Jér. 44. 28, la parole de qui s'accomplira; וְקְמוּ בָּל־נְדֶרֶיתָו Nomb. 30.5, tous ses vœux seront valables; לאריַקוּם עַר אָרַור Deut. 19. 15, un seul témoin ne sera pas valable, ne suffira pas; מִר־יַקוּם לָּר Ps. 94. 16, qui se présente en ma faveur, qui vient à mon secours; פָּר קמוּ ערניד I Rois 14. 4, car ses yeux étaient fixes, immobiles, c.-à-d. aveugles.

Pi. Valider, confirmer, s'imposer pour devoir, executer, conserver: Ruth 4.7, pour valider une לְקַיַם כַּל־הַבָּר chose, un acte, quelconque; ־לַּקַיֵּם צָּיִר־ במר חפרים Esth. 9.31, pour confirmer, לַקיַם דָּבֶר Ez. 13. 6, pour confirmer, assurer, ce qu'ils ont dit; לָקיָם עַלֶּידָים Esth. 9. 21, pour se l'imposer comme devoir, pour s'engager à observer; ישָׁבֶּעְתִּי וַאַקִּיבָּח Ps. 119. 106, j'ai juré et je le tiendrai, l'exécuterai; קימנר Ps. 119. 28, conserve-moi.

Pilp. Relever, rebâtir: יָּדֶרְבוֹיָתִידָ אֲקוֹפֵּם Is. 44. 26, et je relèverai ses villes en ruines; כְּנִּד לָאוֹרֵב יִקוֹמֵם Mich. 2. 8,

mon peuple s'élève comme un ennemi; selon d'autres, trans.: mon peuple (m')élève, me regarde, comme un en-

nemi (v. à יוֹאַרְמִיּוֹל).

Hiph. 1º Relever, dresser, ériger, réparer, rétablir, susciter, perpétuer: קבם אַקרם עמו Deut. 22. 4, tu le relèveras (l'animal tombé) avec lui (son maître), tu l'aideras à le relever; יִקִימוּן מְלֵיךְּ Job 4. 4, tes paroles relèvent, affermissent (celui qui trébuche); אַריקאַשְּׁעָן Exod. 26. 30, tu dresseras le tabernacle; אַכָּם מַזָּבָּת I Rois 16. 32, il erigea un autel; חַקִּימוּ בַחוּנִיד Is. 23. 13, ils ont érigé ses tours; גָּתְקִים אֶרֶץ Is. 49.8, pour réparer la terre; לָחָקִים אָר־שִׁבְטֵי יַצַּקֹב 49. 6, pour rétablir les tribus de Jacob; יחקלתר אר-בריחי Gen. 6. 18, j'établirai mon alliance (avec toi); חקים בי לַחָם שׁפְטִים Jug. 2. 18, (et lorsque) Dieu leur avait suscité des juges; הַקרם לַנוּ רֵי נְבָאִים Jér. 29. 15, Dieu nous a suscité des prophètes; לחקים לאַדִיי שׁם בַּיִשׂרָאֵל Deut. 25. 7, pour perpetuer dans Israel le nom de son frère. - 2º Établir. arrêter, ratifier, accomplir : מַלְכָּךְ אֲשֶׁר קים עליף Deut. 28. 36, ton roi que tu auras établi súr toi; רַקָם סְעַרָה Ps. 107.29, il arrète la tempête, la calme; ou : la tempête qu'il avait excitée (est devenue un vent doux); אָרשַׁה יָקרפָנוּ Nomb. 30. 14, son mari peut ratifier (le vœu de la femme); יַקָם וֵי אַת־דָּבָרוֹ I Sam. 1. 23, que Dieu accomplisse sa promesse.

Hoph. pass.: דויקם הַיִּוּיִשְׁכָּן Exod. 40. אקם על ; 17, le tabernacle fut dresse המפם על II Sam. 23. 1, (l'homme) qui a été élevé bien haut, ou : qui a été établi pour être le chef, le prince; -דוכם אַרד יברי יחונדב Jer. 35. 14, la parole de Jehonadab est observée.

Hithph. S'élever contre quelqu'un (v. Kal 1°): יָאֶרָץ מִחְקוֹמָמָה לוֹ Job 20.27, et la terre s'élève contre lui; ממרקוממר Ps. 59. 2, de ceux qui s'élèvent contre moi, de mes adversaires.

ומם בחתבתלה: chald. Même sens קום Dan. 3. 24, il se leva avec trouble: s'élèvera; אָחְלָּפּוּ אָחָרָי 3. 3, ils se tenaient debout; וְקְאָכִין לְּנְלְפִיא בְּינִר 2. 44, mais (ce royaume) subsistera, durera, éternellement.

Pa.: לְקַיָּמָא קְיָם מֵלְכָּא Dan.6.8, d'établir, de faire, un édit royal.

Aph. (מְּחָכִים, une fois מְּחָכִים Dan. 3.1; plur. יְקִים, part. מְּחָכִים, fut. יְקִים et יְקִים : חְיִקִים, Dan. 3.1, il érigea (la statue); בְּקִיכִים, בּלִיכִיי, Esdr. 6.18, ils établirent les prêtres (en leurs ordres); מון Dan. 6.2, et il établit sur le royaume (cent vingt satrapes).

Hoph.: בָּאָלָשׁ Dan. 7. 4, elle fut placée (elle se tint sur ses pieds) comme un homme.

קוֹתָּה f. (rac. בּיִּבְּי). Taille, stature, hauteur: אָבִיּהְיִבְּי I Sam. 16.7, la hauteur de la taille (d'un homme); אַבְּי יִבְיִי 28. 20, (il tomba) tout de son long; אַבָּילִידְי Ez.13.18, toute stature, pour: tout homme, chaque homme; אַרְיָי Is. 37. 24, la hauteur de ses cèdres; אַבְיִי Gen. 6. 15, sa hauteur (de l'arche de Noé).

ראוֹלָךְ מֶּתְכָּם : adv. Ex. unique קוֹמְטָיּוּח Lév. 26. 13, je vous fis marcher le corps droit, c.-à-d. la tête levée.

קרן Kal inusité. Pi. Déplorer, chanter, faire une complainte: רַיְלְפֵּי דָּרָד אָדר II Sam. 1.17, David fit cette complainte; חַמְּינָה עָלִיהְ Ez. 27. 32, ils diront dans leur complainte sur toi; וֹרָלְבָי בְּעָלְהְ אֶל־אַרְעֵּר II Sam. 3. 33, et le roi fit une complainte sur Abner; בְּלִינְהִי 9. 16, les femmes qui pleurent les morts, les pleureuses.

עוֹף m., douteux : מְּמְלוֹר וְשׁוֹעֵ יְמְוֹעֵ בְּ 23. 23, les commandants, les nobles et les princes; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod, et de Soa, et de Koa.

קוף m. Singe, seulement pl.: יְמְפִּים I Rois 10. 22, יְמִיִּמִים II Chr. 9. 21, et des singes.

וְיַּמֶץ, יָּלִיץ, יָלִיץ, וְיַלִּיץ, וְיַלִּיץ, וְיַלִּיץ, וְיַלִּיץ, וְיַלִּיץ, אַנְיִּץ, אַנְיִּץ, אַנֹין אַנוּין Avoir en abomination, avoir du dégoût: אַמְץ בָּּבּוּ Lév. 20. 23, c'est pourquoi je

les ai eues en abomination; רְנְמְשֵׁעּ מְבָּדְּי Nomb. 21.5, et nous avons du dégoût; Nomb. 21.5, et nous avons du dégoût; Arrivation de apart de apart de apart בְּתַבִּי רְנֵי יִשְׂרָאֵל de la vie. — 2º Haïr, craindre : יַּשְׂרָאֵל Exod. 1.12, ils haïssaient, ou craignaient, les enfants d'Israel; אָשֶׁר־אַהָּוֹת מָץ נְּמְנֵי שְׁנֵי שְׁנֵי וְשִׁנְּי (le pays) dont tu crains les deux rois,

Hiph. 1°Effrayer: פַּצָּלָּה בְּרְתּּדְּהָוּ Is. 7.6, allons contre la Judée, et effrayons-la (faisons-lui la guerre). — 2°Le même que יְבָיְרָ s'éveiller, se lever: יְבִירָּה וְּבָּרָ אַבְּרָ Ps. 3.6, je me suis éveillé; יְבִירָּה בָּרִלְּים בַּיְרָּרִם בַּיְלִּים בַּיְרָּרָם (green en songe (s'évanouit) au moment de s'éveiller (qu'on s'éveille); יְבִירָּה וְּבָּרָתְּ Dan. 12. 2, ils se réveilleront (du sommeil de la mort); יְבָּרִיבָּר וְּבָּרָתְּיִ Ps. 35. 23, réveille-toi, et lève-toi.

II קלץ (de יְרָשְ été) Passer l'été: וָקָץ אָריר הַשְּׁרֵשׁ Is. 18. 6, les oiseaux y demeureront pendant tout l'été.

קוֹץ יְרַוְרֵיֵר : Gen.3.18, des épines et des ronces; plur. : שָּבִים Jér. 4. 3, מִצִּים Is. 33. 12, les épines.

ri, pr. 1° Kos, père d'Anob, I Chr. 4. 8. — 2° Avec l'art.: γipη les fils de Kos, prêtres, Esdr. 2. 61.

רְאַנְיּנְיּרָ f. pl. Les boucles de cheveux: קְּגָּצּוֹרָרָי Cant. 5. 2, mes boucles; קּגָּצּוֹרָרִי 5. 11, ses boucles (cheveux).

קור קרידי פרים: קור קורי קייתיר פרים: Is. 37. 25, Il Rois 19. 24, j'ai creusé et j'ai bu de l'eau (v. פריד פריד); ou, de ; ge suis allé jusqu'à la source.

Hiph.: ביר מימית Jér. 6. 7, comme un puits fait jaillir, jettedehors, l'eau; מָלְתְּחָר בָּיר (même verset) ainsi sa malice jaillit, ou : elle (cette ville) fait jaillir sa malice.

Pil.: מְקַרְקֵר קר Is. 22. 5, (l'ennemi qui) renverse, brise, la muraille (de la ville, יְקַרְקר כָּל-בְּנֵר־טֵּח; Nomb. 24. 17, et il renversera, ruinera, tous les enfants de Seth.

קורא חור א. pr. m. 1° I Chr. 9. 19. — 2° II Chr. 31. 14.

קוֹרִים m. pl. Tissus, toiles: קוֹרִים

Is.59.6, leurs tissus, toiles; יְקִירֵי צַּנְבִישׁ 59. 5, et des toiles d'araignées.

קוֹרָה אָהָים f. Poutre: אִישׁ קוֹרָה אָהָים II Rois 6. 2, (nous prendrons) chacun une poutre; קוֹרִה בָּהֵיני Cant. 1. 17, les poutres, ou les solives, de nos maisons; בְּצֵל קֹרָהִי Gen. 19. 8, sous l'ombre (l'abri) de mon toit, de ma maison.

ולְבּוֹמִיתְ בְּשֵׁעֵר יְקשׁהן: Is. 29. 21, et a celui qui les réprouve, blame, dans l'assemblée, ils (lui) tendent des piéges (ע. עָּרָטָר); selon d'autres, de שׁשֵּׁיָר: ils ramassent, ils recherchent, des reproches, des invectives, contre lui.

קוּשְׁיָהוּ n. pr. m. I Chr. 15. 17, le mème קישׁי 6. 29.

바구 Ez. 16. 47. Peu (v. 바마).

קשָב, m. (comparer בְּיַדְ, קשַבְּ, קשַבְּ, קשַבָּ, קשַבָּ, Destruction, ruine, peste: שַּיַבְּ Is. 28. 2, l'orage, le tourbillon de destruction, qui ruine, brise, tout; קַבֶּבְ מְּרַיִּר, Deut. 32. 24, et la peste amère, cruelle.

קטְר m. Ruine: קְּטָרָךְ שְׁאֵדֹל Osée 13.14, je serai ta ruine, ô enfer! ou: ta ruine (dans) l'enfer; je te conduirai dans la tombe; selon d'autres: où est ta peste, ô enfer? (v. אֵדִיד.).

* קַּמְּגוֹר Aboth, accusateur.

קשׂרָה f. (rac. קשֵּר). Encens: יְשִּׁימּה קשׂרָה בָּאַפֶּּךְ Deut. 33. 10, ils offriront de l'encens devant toi, en ton honneur (v. קשׂרָה).

חבורה n.pr.Ketourah, femme d'Abraham, après la mort de Sara, Gen. 25.1.

ውይን Étre ennuyé, se déplaire (v. les exemples à ውክ Niph.).

לְּאָר Tuer, assassiner: אָמר אָבר אָר Ps. 139. 19, si tu tues, o Dieu, l'impie; ou: puisses-tule tuer; יְמְטֶל־כְּינִי Job 24. 14, il assassine le faible et le pauvre.

קְּטְל chald. Tuer. Part.: קְּטְל Dan. 5. 19, il faisait mourir; part. pass.: קִטִיל מֵלְשֵׁאשַׁר 5. 30, Baltassar fut tué. Pa.: קַשְּל חָשּוֹן 3. 22, (le feu) tua ces hommes.

Ithpe. et Ithpa. pass.: מָּחְקשְּלֵּרן 2.13, ils furent tués; מְּחָקשְלָּח meme verset, pour être tué.

קּטְל m. Carnage : קֿטָל pour que) chacun de la montagne d'Esaü (soit exterminé) par le carnage.

יקּלָא הַיָּב La mort : קּטָלָא Aboth, il mérite la mort.

ואָק בּנִינְרְ Etre petit, être peu: רַמְּקְכֵּן עֹּוֹד ווֹאַד בְּעֵינֶרְן II Sam. 7. 19, mais cela a encore paru peu de chose à tes yeux; Gen. 32. 11, je suis trop peu digne de toutes les miséricordes, de la grace.

Hiph.: לְחַקְבֵּדְן Amos 8.5, pour rendre petit, diminuer.

וְטָבוּ אַ אָפוֹן. (const. אָפוֹן, לַ. הַשָּׁבּן; pl. קטורם, f. Petit, plus jeune, cadet, moindre: תַּנְאוֹר חַקְּטוֹן Gen. 1. 16, le petit corps lumineux, la lune; ערר קטווח Eccl. 9. 14, une petite ville; של כל כלי חקטן Is. 22. 24, tous les instruments, ou vases, d'une petite dimension, c.-à-d. petits; בְּלוֹ דַוּקַטָּן Gen. 9. 24, le plus jeune des fils de Cham, à savoir Chanaan; selon d'autres : son second fils (a lui Noé), Cham; בַּעַּקֹב בְּהַתְּ חֲקַטֵּן 27. 15, Jacob son fils cadet; עברי אַרֹנִי חַקְּטַנִים Is. 36. 9, (un des) moindres serviteurs de mon maître; קבר חַקַּבר Exod. 18. 22, une affaire petite, de peu d'importance.

한 n. pr. m. Esdr. 8. 12.

קְּמָיִר עָבָר M. Le petit doigt: מָמָיִר עָבָר I Rois 12. 10, II Chr. 10. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étaient les reins (le dos) de mon père.

קְּטְפֶּהְ מְלֵּילֹת Cueillir, arracher: קְּטְפֶּהְ מְלִילֹת Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis; אָטְטָא רָבְ Ez. 17. 22, j'arracherai (une branche) tendre.

Niph.: אַבְּקָבּן Job 8. 12, il n'est pas cueilli.

I 기약구 Kal inusité. Pi. Brûler de l'encens en l'honneur d'une divinité, des

idoles; פּלְמְּלְרִים מְּתְּרִים מְּלְרִים מְתַּרִים בְּלְּאַלִּרִים מְתַּרִים בְּלְאַלִּרִים מִּתְרִים בְּלְאַלְרִים מִתְרִים בּלְאַלְרִים מִתְּרִים If Chr. 30. 14, les autels, ou les vases, qui servaient à offrir de l'encens; aussi des autres sacrifices: חַלָּיִם מְּתָּבְיִן הִוֹיָרוּ Amos 4. 5, et (vous faites) s'envoler en fumée, vous offrez vos sacrifices d'actions de grâces provenant de violence, ou: de pain fermenté (v. יְבִייִר subst.).

Pou.: מְשֶׁרֶת מֹר Cant.3.6, parfumée de myrrhe.

Hiph. Encenser, envoyer la fumée de l'encens ou des sacrifices: מַּמְטִּיִרִים בַּיִּסְיִרִים בַּיִּסְיִרִים בַּיִּסְיִרִים I Chr. 6. 34, (Aaron et ses fils) offraient tout ce qui se brûlait sur l'antel des holocaustes et sur l'autel de l'encens; מַמְטִּירִים בַּיִּאַרִים I Rois 11. 8, (les femmes) qui brûlaient de l'encens à leurs dieux; בְּיִאִים Exod. 29. 18, et tu feras brûler le bélier tout entier (sur l'autel).

Hoph. pass.: בֶּלִיל מְקְכָּר Lev. 6. 15, (l'oblation) s'envolera en fumée, brû-lera tout entière; parl.: בְּקְבֶּר בְּנָשׁ לְשִׁבִּי Mal.1.11, (en tout lieu) il est encensé et offert, c.-à-d. on encense et on sacrifie en l'honneur de mon nom; ou, בְּיִבָּי subst., comme בְּיִבֶּי de l'encens est offert à mon nom.

II קשרות Ex. unique. Part. pass.: הַצְּרוֹת Ez. 46. 22, selon les uns: des cours non couvertes, ou des chambres ouvertes sans toit; selon d'autres: des cours liées entre elles ou au parvis extérieur (v. קשר chald.); Gesenius: des cours couvertes.

קטר m. chald. Lien (v. קטר m. chald. Lien (v. קטר קיבר הרצה):
המשרא קטרירן Dan. 5. 6, les liens (jointures) de ses reins; au fig.: מישרא קטרירן אונדיא הייד און 16, et qui résout les questions les plus difficiles, les plus embarrassées, les problèmes.

קַּמֵּר m. Ex. unique: חַּמָּר מְשָּׁר מְשָּׁר מְשָּׁר מְשָּר אַנְּאָר מְשָּׁר מִשְּׁר אַנִּאָר מְשָּׁר מִשְּׁר Jér. 44. 21, l'encensement que vous avez avez fait (ou: l'encens que vous avez brûlé).

קְּלְרוֹן n. pr. d'une ville dans la terre de Zabulon, Ketron, Jug. 1. 30 (Jos. 19. 15, elle est appelée רשָב).

לְמְטֶרְתִּי (rac. מְפֵּר, avec suff. מְּטֶרְחָ. 1° Encens, paríums: מְּסֶרְחָ Exod. 40. 27, l'encens composé d'aromates; בּיְבָּרְחְ Exod. 30. 27, l'autel des paríums. — 2° La partie des sacrifices qu'on brûle: מְּלֵּרְח צֵּרִלָּרִם Ps. 66. 15, la fumée des chairs brûlées des béliers.

קפרון . pr. (v. קפרון).

קיא (רמב. איף). Vomissement, la chose que l'on vomit, rejette: מַלְאוּ מִילּא נִירֹא Is. 28. 8, (toutes les tables sont pleines) de ce qu'on vomit et d'ordure; מָרָאוּ זְּעָרָאוֹ זְשָׁמִיר נְּמִרָּאוֹ 19. 14, comme un homme ivre qui va en chancelant en même temps qu'il vomit, qu'il rejette (son vin).

רְרָה (incertain, vomir): וּקְרָה Jér. 25. 27 (v. à איף Kal).

m. chald. (v. ביץ hébr.). L'été, Dan. 2. 35.

קיטור (rac. קיטור). Fumée, brouillard: פָלָּח קִיטֹר חָאָרֶץ בְּקִּיטֹר חַבְּּבְשָׁן Gen. 19. 28, une fuméc, vapeur, s'éleva de la terre semblable à la fumée d'une fournaise; יְּבְּיִנְיִי וְּיִבְּיִנִי Ps. 148. 8, neige et vapeur, ou brouillard.

אַם־לֹא: m. (rac. קוֹם), douteux : אָם־לֹא: Job 22. 20, certes notre (étre) existence n'a pas été détruite (ירָפּה); selon d'autres: son existence (de cette génération, v. verset 17) n'a-t-elle pas été détruite (pour יקים)? d'autres traduisent: nos eunemis n'ontils pas été exterminés? קרבו collectif, ennemis, comme סְבִּיבוֹם (v. בּיף 1°).

້ ກະກຸ Subsister, durer, rester. Hithph.: ກະກຸກຸກຸ ກາວກຸກຸ Aboth, sa science subsistera, restera (v. ກະກຸ Pi.).

קּרָם m. chald. Édit: קָּלָם Dan. 6. 8, un édit royal; בֶּל־אָסָר וּקְיָם 6. 16, chaque défense et statut, édit (v. בּאָר chald. Pa.).

קים לְנְלְמִין chald. adj. Durant, permanent: פְּיָם לְנְלְמִין Dan. 6. 27, (Dieu vivant)

et durant dans tous les siècles; מַלְכּיּחָה לְּהְ לַיְּכָּא 4. 23, ton royaume te sera permanent, te demeurera.

קְּמָהְ (rac. בּאָף). Action de se lever: בּאָרָיָם בּאָדְם בּאָרָם Lament. 3. 63, (exact. leur état d'être assis ou de se lever) soit qu'ils se reposent, soit qu'ils se lèvent, qu'ils agissent.

קמוש .v) קימוש).

1.7 m. Lance: מינים או II Sam. 21.16, et le poids de sa lance, ou : du fer de sa lance.

ואף acheter ou creer) n. pr. 1° Cain, fils d'Adam, Gen. 4. 1. — 2° D'un peuple, Kayin, Nomb. 24. 22 (ע. קיני.). — 3° D'une wille appartenant à la tribu de Juda; avec l'art.: יַמַיִּרָּי Jos. 15. 57.

קינים f. (rac, קר, pl. קינים et קינים). Complainte, plainte, cantique lugubre: בקינים שַּאִי – קינָים Jér.7. 29, fais, prononce, un cantique lugubre; אָאי־דַוּקִינָים דַיּגּאָי I Sam. 1. 17, (David fit) cette complainte; דְּהַקְּינִים עַלּרַתַּקִּינִים וּ זְּוֹנָים בָּרֹים עַלּרַתַּקִינִים II Chr. 35. 25, ils sont écrits parmi les lamentations.

קינָה. n. pr. Kinah, ville appartenant à Juda, Jos. 45. 22.

יארים אוויף 1º Nom d'un peuple chananéen qui habitait au milieu des Amalécites: qui habitait au milieu des Amalécites: אַרִיבְּיִים פּפּר. 15. 19, les Kinéens (v. I Sam. 15. 6, תַּבְּיִרָּיִ 1 Sam. 27. 10). — 2º תְּבָיִרִ מַרִיִּרִ 10, les enfants de Keni, beau-père de Moïse (v. Jug. 4. 11). — 3º תַּבְיִרִּיִם I Chr. 2. 55, les Kenites, nom d'une famille descendant de Keni, beau-père de Moïse; d'autres traduisent: les orfèvres (מְרַיִּבִּי Jug. 17. 4; Targ. מַרְיַבִּיִר אַרָּיָרָ.

127. n. pr. Kenan, fils d'Enos, un des patriarches, Gen. 5. 9.

אָרָף, signification de אָבָּף couper). La récolte des fruits, le temps de cette récolte, l'été, les fruits de l'été: בַּלְּקִצִּרְךָּ Is. 16. 9, sur ta récolte des fruits et sur ta moisson; בְּשָׁרֶם בַּרָץ 28. 4, avant la récolte des fruits; בַּקִרץ נְהֹרָק Cen. 8. 22, et

l'été et l'hiver; אָסְמּרּ רַיִּדְ וְמַרֵץ Jér. 40. 10, recueillez le vin (les fruits de la vigne) et les fruits de l'été; רְיִּמְיִרְץ II Sam. 16. 2, et les pains et les fruits de l'été, les figues (v. 16. 1); de la II אַרָּץ.

קיצוֹנְה m. קיצוֹנְה f. (rac. קצַבְּ, v. קרַב) adj. Extreme, ce qui est au bout: תַּיְרִיפָּח תַּקְּרְצוֹנְה Exod. 26. 4, 36. 17, le rideau extreme qui est au bout.

וֹיְרְיִיף m. Nom d'un arbre ou d'une plante (ricinus), ricin selon les uns, calebasse, citrouille, selon les autres, dont les feuilles couvraient de leur ombre le prophète Jonas, Jon. 4.6 à 10.

קיקלון פלי הי. Ex. unique : קיקלון פלין m. Ex. unique קלון פלון אום. Hab. 2. 16 (ou קלון redoublé, rac. קלף, et la honte, l'ignominie; ou composé de פראים, un vomissement honteux (souillera) ta gloire (les choses qui font ta gloire).

קיר m. (une fois קר Is. 22. 5, plur. בְּקִירוֹת : Muraille, mur, paroi). Muraille, ברה Lev. 14. 37, aux murailles de la maison; מְקִיר חֲעָיר Nomb. 35. 4, à partir du mur de la ville; בַּקִיר הַחוֹמַח Jos. 2. 15, pléon., à la paroi du mur de la ville (pour: au mur); כַּוָרֶם קִיר Is. 25. 4, comme une pluie d'orage (à renverser) les murs ; וְחֵרֲשֵׁי פִיר I Chr. 14. 1, et des maçons; קיר הַנְּיָבֶּהְ Lév. 1. 15, la paroi, le côté, de l'autel; לְבֵּר Jer. 4. 19, les parois de mon cœur; עליַת־קיר II Rois 4. 10, une chambre (galetas) pratiquée dans le mur, ou: formée de murs, c.-à-d. de pierres, non lambrissée de plâtre; קיר-מוֹאַב Is. 15. 1, citadelle de Moab, n. pr. d'une ville fortisiée, ou de toute une province de Moab; קיר-חַרֶש Jér. 48. 31, et קיר חַרָטָּח II Rois 3. 25, Kir Heres, Haraseth (muraille ou citadelle de briques).

קיר n. pr. d'un peuple et d'une contrée soumis aux Assyriens, Amos 9.7; קיר II Rois 16. 9, à Kir.

סרס (n. pr. m., Neh. 7.47; ביס Esdr. 2.44.

du roi Saul, I Sam. 9.1. — 2° Kis, fils de Jeïel, I Chr. 9.36. — 3° Kis, bisaïeul de Mardochée, Esth. 2.5. — 4° Plusieurs autres, I et II Chr.

קישוף. n. pr. d'un fleuve, Kison (ou Cison), qui tire sa source de la montagne Tabor, Jug. 4. 6, 7.

ילישׁי א. pr. (עוּשִׁירוּג .p. (עוּשִׁירוּג).

קיקרים. chald. Dan. 3. 5, 7, 10, cheth. קיקרים keri, guitare selon les uns, harpe selon les autres.

קל chald. m. (v. קל hébr.). Son: קל פַרְנָא Dan. 3. 5, le son du cor.

קל Voix (v. איף l'exemple Jér. 3.9). איף Ex. unique. Niph. cheth.: מַּמְלֵּהוּ (keri ייִּשְׁתֵּלְהוֹי) II Sam. 20. 14, et ils s'assemblerent (v. אַתָּב).

קלְהוּ Faire brûler, rôtir: אֲשֶׁרְתָלֶּבֶּ Jér. 29. 22, (Sédécias et Achab) que le roi de Babylone fit brûler(par le feu); אָבָרב כָלָרּ בָּאָשׁ Łév. 2. 14, des épis rôtis au feu.

Niph. Selon quelques commentateurs: רְסָלֵי מָלְאוּ נִּמְלָּה Ps. 38. 8, mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, de plaies enslammées; selon d'autres, de II קַלָּה: de choses viles, d'un unal honteux (v. II מָסֶלּ

II קָלָה (מְלֵּלּ. Niph. בּוֹרְ מְּבִּוֹר מִיּאָב : Kal inusité (אַלָּלּ. Niph. בּוֹרְ מְּבִוֹר מִיּאָב : Is. 16. 14, la gloire de Moab sera avilie, méprisée; הְנִקְלָה אָהִיף Deut. 25. 3, (de peur que) ton frère ne soit traité d'une manière vile, honteuse; הַלָּיִם

Prov. 12. 9, un homme pauvre, méprisé (v. Niph. de I ng).

Hiph.: מַקְלֵּהְ אָבִיר וְאָמָה Deut. 27. 16, qui traite avec mépris son père ou sa mère.

1022 f. Pot ou chaudron, I Sam. 2.14, Mich. 3.3.

מללים: Étre retiré, contracté. Part. pass.: בּילּיבּים Lév. 22. 23, (un animal) qui a quelque membre plus court qu'il ne faudrait (exact. ce qui est retiré, contracté; de là בּילְבָּים endroit où on se retire, refuge).

קליא (une fois קליא I Sam. 17.17, rac. I קלים). Du grain rôti, séché au feu: יְלָהָם וְלֶלָים וְלֶלָי Lév. 23. 14 (ni) pain, ni grain rôti.

ንጀ፫ n. pr. m. Néh. 12. 20.

קלְיָה n. pr. Kelajah, lévite, Esdr. 10. 23; le même est aussi appelé

קליטָה n. pr. Kelitah , Esdr. 10. 23 , Néh. 8. 7.

 vile, méprisable, à ses yeux, c.-à-d. elle me méprise (selon d'autres, Niph.).

Niph. (יַפְלּי et יָפֵל , fut. יָפָל). 1° Etre léger, facile, peu, vite (v. Kal): על-נְקַלָּהוּ Jér. 6. 14, par (une parole) légère; adv. légèrement, négligemment: וו נפל לשל II Rois 20. 10, c'est une chose facile pour l'ombre (l'ombre peut aisément); קיקלה בעיניבם I Sam. 18. 23, est-ce donc peu de chose à vos yeux (croyez-vous que ce soit peu)? נקל מְדִירוֹרָגָּךְ לִּי עֲבֶר Is. 49. 6, c'est peu que tu sois mon serviteur; יַקַלּגּּ הֹיְתַּרֶכֶם Is. 30 16, ceux qui vous poursuivront courront vite. - 2º Etre, paraître, vil; נות מלחי עוד מיאח II Sam. 6. 22, je vais paraître encore plus vil que je n'ai paru; אבֹיַר רָקַלּגּוּ I Sam. 2. 30, et ceux qui me méprisent seront méprisés (ou Kal).

Pi. Maudire: מַלֵּל אָז־דְיִדְי II Sam. 16. 10, maudis David; וּמְקַלֶּלְּדְּ Gen. 12.3, ct ceux qui te maudissent; יְחַלֵּל בְּבֵּלְבִי 8. 21, il maudira son roi et son Dieu; וְמַל לְּדָים לָּדְים לָּדָים לָּדָים וּבָּל I Sam. 3. 13, ses fils se font maudire, s'attirent des malédictions; selon d'autres, comme Kal 2°: ils se montrent vils, indignes.

Pou. pass.: לְּמָר יְשָׁלֶּה יְשְׁלֶּה בְּאָבּה אָנְהְיִים אָנּה בְּאָר וְשָׁלָּה וּ So. 20, et le pécheur de cent années sera maudit; רְּשְׁלֶּהְיִי Ps. 37. 22, et ses maudits, c.-à-d. ceux qu'il a maudits.

Hiph. (לְבֶל , inf. לְבָל, fut. לְבָל 1º Rendre léger, soulager, diminuer: יַמְלֵרנוּ פּעְלֵרנוּ I Rois 12. 10, mais toi, rends-nous (le joug) plus léger, אולר וַקל אַח־יָרוֹ מַצַלַיכָם ; soulage-nous I Sam. 6. 5, peut-etre rendra-t-il sa main plus légère, la retirera-t-il de dessus de vous; יוומל מעליף Exod. 18. 22, rends-toi (ton ouvrage) plus léger, plus facile; אַבִּיךה אַבִּיך I Rois 12. 4, soulage, c.-à-d. diminue, quelque chose du service que ton père (nous avait imposé). — 2º Dédaigner, mépriser : וְמַדּוּנֶכ חֲקַלּהָנִי II Sam. 19. 44, et pourquoi nous as-tu dédaignés, nous as-tu fait cette injure? אַב וַאָּם חַקַּלוּ בָּךָ Ez. 22. 7, ils ont méprisé leur père et leur mère au milieu de toi.

Pilp.: קלְּקֵל בְּתִּשִּׁים Ez. 21. 26, il a mėlė, secouė, les flèches (pour en tirer un augure); ou: il les rend luisantes, polies; מָבְּלָבְּל בְּחָם מִלְּבְל Eccl. 10. 10, et s'il n'aiguise pas le tranchant; מוֹן מִילְבְלְּבֶּלְ אֶחִים־יִּבְּלְתְּלֶבְּל אָחִים־יִּבְּלְתְלָבְל אָחִים־יִּבְּלְתְלָבְל אָחִים־יִּבְּל אָרִבּלְבְלְבָּלְ אָחִים־יִּבּל Rituel, tu as détruit ses projets.

לְּלֶּךְ adj. Luisant: בְּקְלָּהְ מְלֶלָּלְ Ez.1.7, Dan. 10. 6, l'airain luisant, poli.

תלְלָח הְ (const. קלָלָח). Malediction, outrage: קלָלָח וְלֹא בְּרָכָּח Gen. 27. 12, malediction, et non (au lieu de) bénédiction; קלָלָח וְלֹא בְרָכָּח בַּלְּחָב 27. 13, que la malédiction (que tu crains) tombe sur moi; קלַלָּח וְּלְלָּח וְּלְלָּח וְּלֶלָח וְּלֶלָח וְּלֶּלָח וְּלֶלֶח בָּרָב מְלַלִּח וְּלֶלֶח בָּרָב מְלַלִּח וְּלֶלֶח בָּרָב מְלַלִּח בְּלָלִח מְלַלֵּח בָּלְלַח בְּלַלָּח וְּלְלֵּח בְּלָלִח מְלַלֵּח מְלֵלֵח בְּלֹלִח מְלֵלֵח מְלַלֵּח בְּלִבְּח מִלְנִים מְלֹבִי מְלִּרִים מְלֹבִים מְלִבְּים מְלֵלֵח מִלְנִים מְלִבְּים מְלִבְּים מְלֵּבְים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵּבְים מִלְנִים מְלֵּבְים מִלְנִים מְלֵבְים מִלְנִים מְלִבְים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵבְים מִלְנִים מְלִבְים מְלֵבְים מִלְנִים מְלִבְים מְלֵבְים מְלֵבְים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵבְים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵבְים מִלְנִים מְלֵבְים מְלְבִּים מְלֵבְים מְלְבְּים מְנִים מְלֵבְים מְלְבְּים מְנִים מְלֵבְים מְלֵבְים מְלְבָּבְים מְלְבָּים מְנִים מְּלִבְּים מְּנִבְים מְלְבָּים מִים מִבּים מְלְבָּים מְבְּבָּבְים מְנִים מְּלֵבְים מִבְּיבְּבְּים מְבְּבְיבְּים מְּלְבִים מְּבְּבְים מִבְּיבְּבְּים מְבְּבְּבְים מְבְּבְּבְּים מְבְּבְיבְּים מְבְּבְּבְיבְּים מִבְּיבְּבְּים מִבְּיבְים מְלְבִים מִּבְּיבְים מְבְּבְּבְיּבְים מִבּים מִּבְּים מִבְּיִים מְבְּבְּים מִבְּיִים מְבְּבְּבְּים מִּבְּיִבְים מְבְּבְּיב מִּבְּים מִּבְּיִבְים מְבְּבְיּבְים מְבְּיִבְים מְבְּבְּים מְבְּיִבְּים מְבְּיבְים מְבְּבְים מִבְּים מִבּים מִּבְים מְבְּיבְים מְבְּבְיבְים מְּבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּים מִבְּים מְבְּיבְים מְבְּיבְּים מְבְּים מִּבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְים מְבְּים מְבְיּים מְבְּים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּים מִבְּים מְבְּים מִבְּים מִים מְבְּים מִבְּים מִּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מִים מְּבְּים מִּים מִים מִים מְבְּים מִים מִּים מִּים מְבְּים מִים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִים מִּים מִּי

סְלֵּכֵל Kal inusité. Pi. Ex. unique: מֵינְים בְּשְׁבֵיל Ez. 16.31, selon les uns: pour louer son salaire, pour être content du prix, quel qu'il soit, qu'on lui donne pour ses faveurs; selon les autres, au contraire: pour dédaigner ce qu'on lui offre (afin d'en obtenir davantage); בּשְׁבֵיל Rituel, et de louer, glorifier.

Hithp. Se railler: נַּיְּתְּקְלְּסִרְּבּר: II Rois 2. 23, ils se raillaient de lui; יְתִּאָנְ לְבָּים יִתְּקַלָּסְ Hab.1.10, et il se raillera des rois.

קלֶם m. raillerie : לְּחֶרְסָּח וּלְּמֶלֶם Jer. 20. 8, un sujet d'opprobre et de raillerie.

קְלֶּטְה (. Objet de raillerie : תְּלֶּטְה בֹּבֶל-תְאֲרָצוֹת Ez. 22. 4, (je t'ai rendue) un objet de raillerie pour tous les pays.

קלע 1° Jeter, lancer: בֶּל-זָח קלַפַ בָּאָבָן Jug. 20. 16, chacun de ces hommes était adroit à jeter des pierres avec la fronde; חְלְנִי קוֹלֵב שְּׁדְ־וֹּשְׁבֵּר חָאָבֶץ Jér. 10. 18, je jetterai (loin, hors du pays) les habitants de cette terre.—2°Tailler, sculpter: מַפַב קַלַב I Rois 6. 29, il fit tailler, sculpter, tout à l'entour; יְלָלֵב הָיִם 6.35, il fit tailler des chérubins.

Pi., comme Kal 1°: וְרַקַלֵּי I Sam.17, 49, (il prit une pierre) et la lança avec sa fronde; וְאֵח נְפָוֹשׁ אִיְבֶּיךְ יְכַלְעָבִית 25.29, mais l'ame de tes ennemis il la jettera

au loin.

קְּלֶּעְ m. Frondeurs: חַפְּלְבִּים II Rois 3. 25, ceux qui étaient armés de frondes, les frondeurs.

קלקל adj. (rac. קלב). Chétif, mauvais: בְּלֶחֶם מִשְּלֹבֶן Nomb. 21. 5, de la nourriture chétive, mauvaise.

קלְקּלְהֹי f.: קּלְּקּלָהי Aboth, au moment de son malheur, humiliation (v. à קַּלָּקְלָה קַלַּף Pilp.).

וְלִשְׁלֹשׁ תְּלְשׁוֹן: m. Pointe, dent: וְלִשְׁלֹשׁ תְּלְשׁוֹן I Sam. 13.21, et en une fourche à trois dents, ou pointes.

קרָת (rac. קרָם). Le blé qui est encore sur pied: הַּשְּׁמָשׁ בַּּשְׁתָּח Deut. 16. 9, quand commence (quand on met) la faucille dans le blé.

קמומל, n. pr. 1° Kemuel, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2° Kemuel, fils de Sephtan, Nomb. 34. 24. — 3° I Chr. 27. 17.

קמון, n. pr. Kamon, ville dans Galaad, Jug. 10. 5.

שלום ה. Ortie: חוֹת שלום וג. 34.13, des orties et des épines; שלום Osée 9.6; אַלְּיִם Prov. 24. 31, plur., les orties, d'un sing. אָנְיִשׁינָים.

קמַח שְּלִרִים : Nomb, קּמַח מָּמָח מָּמָח Nomb.

לְּמַחֵּנִי קְמֵּח זֹל.
 47. 2, et fait moudre la farine (le blé pour qu'il devienne farine).

קְּמָט Rider: קְּמֵר לְצֵּד הָיָה Job 16. 8, tu m'as ridé la peau, ce qui devient un témoin contre moi (ces rides témoignent de l'extrémité où je suis); selon d'autres: tu m'as saisi fortement, accable (v. מַמֵּץ).

Pou.: אַשֶּׁר־קְבְּטוּ וְלֹאִ־עֵּח Job 22. 16, (ces hommes) qui ont été retranchés,

emportés, avant leur temps.

קנה וְסִּיּהְ קְמֵּלוּ: Is. 19. 6, les roseaux et les joncs se fanent; קמַל 33. 9, (les arbres) du Liban sont fanés, ou coupés.

 $\gamma \varphi p$ m. Une poignée: אַמְבָּאָ בּלֹאָ Lév. 2. 2, 5. 12, et seul בְּקְבָּא 6. 8, sa main pleine, une poignée.

קָבְּצִים m. plur. Poignées: הַּבְּצִים Gen. 41. 47, la terre produisit par poignées, par tas, c.-à-d. très abondamment (du sing. קּבָּיִי ou קָבָיִי).

(קמוש .v) קמשונים).

אָרָף, Kal inusitė. Pi. 1° Étre jaloux, porter envie, envier: יְחָשָׁא אָדְיּאָ אָרָף Nomb. 5. 14, qu'il soit jaloux de sa femme; בּּחָלְיּאַ לְחֵלְ מַאָּרִיּלְ בַּאָרָף Gen. 30. 1,

Rachel porta envie à sa sœur; אַל-חַפַא מלטר עילח Ps. 37. 1, n'envie pas ceux qui commettent l'iniquité; avec >: רַכְּקְטָא לְמֹשָׁתו Ps. 106. 16, ils envièrent Moise; avec l'accus.: לא־יִקוַא אַח־יִדוּרָיָה Is. 11. 13, (Ephraim) ne sera (plus) envieux de Juda. — 2º Étre zélé pour quelqu'un, avoir du zèle pour: הַיָּהַ אַטֵּיר מְנֵא לֵאלֹיַזִיר Nomb. 25. 13, parce qu'il a été zélé pour son Dieu; קנאתר ; לציון קנאח גרולח Zach. 8. 2, j'ai eu pour Sion un zele, un amour, ardent. ---3º Exciter la jalousie, la colère : קום ביאוני בלא־אַל Deut. 32. 21, ils ont excité ma jalousie, ils m'ont irrité en adorant ce qui n'est pas Dieu (les idoles); יוֹשְנְאַנּא אֹחוֹי I Rois 14, 22, et ils l'irritèrent.

Hiph. Le même que Pi. 3°: יְאַרִּי Deut. 32. 21, et je les irriterai par un peuple qui n'est pas un peuple (c.-à-d. par un peuple barbare); מַמָּלְ חַתְּאָח וְשֵּקְּמָּח Ez. 8. 3 (pour מַקּרָיִא, וְ'image de la jalousie qui irrite (excite la jalousie, la colère).

אָלְףְ, chald. (v. רְּיָםְ hebr.). Acheter: רְּיָםְ אַנְסְנָא מְבַעְ Esdr.7.17, tu achèteras de cet argent (des taureaux, etc.).

קלארן. (rac. קנא). Jalousie, envie, zèle, ardeur, colère : פַּר־קַנְצֵּח חֲמַת־גַּבֵּר Prov. 6.34, car la jalousie est la fureur de l'homme (du mari); מַפֵּל הַקּוּנָאַת Ez. 8.3, l'image de la jalousie; plur.: rup rup Nomb. 5. 15, un sacrifice de jalousie; אמרח המירח בולים Job 5. 2, et le simple, le petit esprit, l'envie, le tue; ארטים פרערד Eccl. 4. 4, l'envie qu'un homme éprouve de la part d'un autre, qu'il excite en lui; דּרָאָח בְּקנְאָרָד II Rois 10. 16, et tu verras mon zèle pour Dieu ; אַבָאית יַר צָּבָאוֹת Is. 9.6, le zèle de l'Éternel Zebaoth (pour le peuple); קיאריעם 26. 11, le zèle de Dieu pour son peuple; קשַׁח בָשָׁאוֹל מָנְאָח Cant. 8. 6, le zèle de l'amour, l'amour ardent, est inflexible comme la tombe; מרביר וְמִנְאָדוֹר Deut. 29. 19, la fureur de Dieu et sa colère; מְּנְצֵיל מְנֹאִדְן Ps. 79. 5, (jusqu'à quand) ta colère s'allumera-t-elle comme un feu?

רַיָּקוּ, (fut. יַקְנָת, Créer, former, posséder, acquérir, acheter, racheter: קֹנֵח שָׁמֵיִם וְאָרֶץ Gen. 14. 19, (Dieu) qui a créé, qui possède, le ciel et la terre (v. בוּלוא־רוּגא אַבִיךּ קַנָּה (פּוּן Deut. 32.6, n'est-ce pas lui qui est ton père, qui t'a créé, ou qui t'a possédé? פַּד־אָּחַה קנית כליתי Ps. 139. 13, car tu as formé mes reins, ou : tu les possèdes, tu en es le maître; mpp prov.4.7, tache d'acquérir la sagesse; קניתר לָר לְאִשָּׁת Ruth 4. 10, (et Ruth) je l'ai acquise pour être ma femme, je la prends pour femme; קניתר איש אחדרי Gen. 4. 1, j'ai acquis, obtenu, un homme de l'Éternel; קשַּׂרָקַם אָבֶרְקָם Gen. 25. 10, le champ qu'Abraham avait acheté; בע רַע ראמר חקונה Prov. 20.14, mal, mal (cela ne vaut rien), dit celui qui achète; לָּמָטֹת אַר־שָּאַר עַמּוֹ Is. 11. 11, pour racheter, délivrer, les restes de son peuple.

Niph. pass.: עוֹר יְפָני בְּחִים Jér. 32. 15, des maisons seront encore achetées (on achètera encore).

Hiph.: מּר־אָרָם מְוֹפֵנְי מְוֹעָהָי Zach. 13. 5, car quelqu'un m'avait acheté dès ma jeunesse (pour travailler pour lui); selon d'autres: m'a fait acheter (des champs, ou des bestiaux) (מְקָנָה Ez. 8. 3, ע. אָבָוּף Hiph.).

קנית (const. רַבְּיָר, pl. קנית בְּיִרָּרְ, pl. מְנִית בְּיִרְרְ (const. רַבְּיָרָ, pl. מְנָית בְּיִרְרְ (const. רַבְּיִרְ, pl. מְנָית בְּיִרְרְ (const. רְבִּירְ (const. רְבִּירְ (constant constant co

תָּהְה n. pr. 1°חָבָּה La rivière des roseaux, à la frontière d'Ephraîm, Jos. 16. 8. — 2° Kanah, ville appartenant à la tribu d'Aser, Jos. 19. 28.

אָלְנוֹץ adj. (rac. אָלָא, v. בְּנָא). Jaloux: אַל־קַנוֹא Tos. 24. 19, c'est un Dieu jaloux; Nah. 1. 2.

TIP, n. pr. 4° Kenaz, fils d'Eliphaz, Gen. 36.11, le prince Kenaz, 36.42.—
2° Kenaz, père d'Othniel, frère de Caleb, Jos. 15. 13. — 3° Kenaz, ou Uknaz (123), fils d'Ela, I Chr. 4.15.

יְרָיִי n. pr. 1° D'un peuple chananéen: רְאָרִדִּיקּתְּיִי Gen. 15. 18, et les Kenézéens. — 2° Nom patron. de מָּחָ 2°, Nomb. 32. 12.

• (v. 12). (الأورا

רְּנְּמוֹן ה. Cinnamone, Prov. 7. 17, Cant. 4. 14, const. בְּמָּכֶּר בְּמָשׁׁר Exod. 30. 23, et du cinnamone odorant.

אַרְּלָּבְּי (אַרָּבּוּ inusité. Pi. Nicher, faire son nid (ען אָנֶּיר יְקַנִּט יְקַנִּט יְקַנִּט אַנֶּיר נְקַנָּט אַנֶּיר נְקַנִּט יִקְנַט אַנְיר יְקַנָּט 104. 17, les petits oiseaux y font leurs

nids; risp rosp rand Is. 34. 15, c'est la que le hibou fait son nid, ou que le serpent (javelot), ou le hérisson, fait son nid, son trou (v. risp).

Pou.: בְּמֶנְיְהֵי תְאֵרְיִרִם Jér. 22. 23, toi qui niches, qui fais ton nid, dans les cèdres.

יקיצי Job 18. 2 (v. à אָרָ).

* 1212 Aboth, vase, cruche.

קּבְּר n. pr. Kenath, ville en Palestine, Nomb. 32. 42, I Chr. 2. 23 (ע. נבָּדוּ).

בולים שלים. Divination, prophétie, oracle: יְּבְּטָם בְּיָבָם בַּבְּבָּב 13.6, et une divination de mensonge; בּבְּבָּב אַנְבָּב Nomb. 22.7, et ils avaient dans leur main, portaient avec eux, le prix de la divination, de quoi payer le devin; ou : les instruments, les choses nécessaires, pour deviner; en bonne part: בְּבַּבְּבְּיב Prov. 16.10, un oracle est sur les lèvres du roi, sa parole est comme une prophétie, un oracle.

בְּאֶר פְּרָכְתְּ רְּפְוֹטָס (עִבְּץ, Couper: נְאָר פְּרָבְּתְּ Ez. 47. 9, et il en coupera, abattra, le fruit.

רְּטְּהְ f. Petit vase: הַשְּׁמֵּח הְּטְהְ Ez. 9. 2, 3, le petit vase à l'usage d'écrivain, c.-à-d. l'encrier, l'écritoire. Seul: הַשְּׁחִ 9. 41.

קע'לה? (bourg, château) n. pr. Keila, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 44.

אָע, Se luxer, s'éloigner (voir les exemples à קַקנע.).

עַרָע m. Piqure, gravure: רְּטָלִינִ

Lév. 19. 28, et une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures, ou caractères, imprimées, gravées, sur le corps.

קְּצֶרְה f. (pl. קְצֶרְה , const. קְצֶרָה). Plat: קְצֶרְה־כָּסָף Nomb. 7. 13, un plat d'argent; קְצֶרְהָר Exod. 25. 29, les plats (de la table dans le tabernacle).

אליף, Se ramasser, se blottir, se coaguler: חַלְּמָאִרט צֵל־שִׁטְרֵיִּטְם Soph. 1. 12, (les hommes) qui se blottissent sur leur lie, c.-à-d. se reposent sur leurs biens, comme le vin sur la lie; אַסְרָאָרּ, Exod. 15. 8, les abimes se sont coagulés (congelés).

Hiph: יְבַּבְּבֶּיָה Job 10. 10, et tu m'as fait cailler, coaguler, comme du lait qui se durcit (le fromage).

וֹאַפְּףְ? m. (rac. אַסְב). Nuage, obscurité: יְמְלְּוֹתְ וְמְלְּוֹתְ Zach. 14. 6, (il n'y aura pas une lumière) de clarté ni de nuage, il ne fera ni très clair ni très sombre; selon d'autres: (une lumière) mélée de clarté et d'obscurité; d'autres traduisent: mais il n'y aura que froid et gelée.

קפר (Couper. Ex. unique. Pi.: קפּרְתָּר Is. 38. 12, j'ai coupé (par mes péchés) ma vie comme le tisserand (coupe le fil de la toile, ou coupe la toile du métier).

קפָּרָה m. Destruction : קפָּרָה 7.25, la destruction, l'anéantissement, arrive (rac. מַפַּר, paragogique).

* 1792 m. Aboth, un homme irascible, qui se met facilement en colère.

קמורש קפור: א. Hérisson: לְמוֹרָשׁ חָפּוֹר Is. 14. 23, (j'en ferai) la possession, la demeure, des hérissons (selon d'autres: de la tortue); ou: un oiseau, butor ou chouette, v. Is. 34.11, Soph. 2.14.

רְּכְּלִיבְּיִלְּהְ (יְנְּיִבְּיִלְּהְ רְּכְּיִבְּיִלְּהְ רְבְּיִבְּיִלְּהְ רְבְּיִבְּיִלְּהְ רְבְּיִבְּיִלְּהְ Ps. 107. 42, et toute injustice, iniquité, fermera sa bouche (les méchants seront réduits au silence); אָרִיבְיִךְּהְ אַרְיַבְיִרְ Deut. 15. 7, et tu ne resserreras point ta main (devant le pauvre, c.-à-d. ne sois pas impitoyable); אָבּרְבָיִבְּיִר רְבִּאַרְ רַבְּאַרְ רַבְּאַרְ רַבְּיִבְּיִר Ps. 77. 10, (Dieu) a-t-il fermé, refusé, sa miséricorde dans sa colère?

Niph.: מַלֵּל יִקְּמְצֵּרן Job 24. 24, ils seront exterminés comme toutes choses, ou : ils passeront subitement sans laisser une trace de leur existence.

Pi. Sauter: מְקַפֵּץ עַל־דַּוּנְכְעוֹת Cant. 2. 8, sautant sur les collines.

וְקִצּר . (rac. פַצַץ, avec suff. קּצָּר). Fin, extrémité, calamité, ruine: aria ixp Is. 37. 24, la hauteur de son extrémité, la pointe de son sommet (du Liban); באר משר Jer. 50. 26, marchez contre elle des extrémités du monde; קץ בַּל-בַּטָּר Gen. 6. 13, la fiu de toute chair, l'extermination de tous les hommes; souvent פַּקַץ à la fin, au bout de, après : מָקַץ אַרָבָּעִים יום Gen. 8. 6, au bout de quarante jours; פָקַץ שנחום ימים Gen. 41.1, deux ans après; המשי השבים בישירם בעל Deut. 15. 1, à la sin de sept ans, c.-à-d. chaque dernière année des sept, tu feras l'année de la remise; de même פַקץ שֶׁבֶע שֶׁנִים Jér. 34. 14, à la fin de sept ans, c.-à-d. au commencement, à l'entrée, de la septième année; aussi לַקַץ שָׁנִים : לָקַץ II Chr. 18. 2, quelques années après; אַרן קץ Eccl. 12. 12, il n'y a point de fin, sans fin; בָּא הַיִּמַץ אָל־עִּיִּנִי Amos 8. 2, (la fin), le temps de la ruine est venu pour mon peuple; בְּנֵית עַוֹן כַּוץ Ez. 21.30, au temps où le péché aura une fin, ou amènera la fin, la ruine; לָמָד־פַץ לַקץ חַיָּמִין 8.19, et לְמוֹעֵר קַץ, 12. 13, au temps de la fin, à la fin des jours, aux derniers jours, avant l'arrivee du Messie. Une fois plur.: מְשִׁימוּן קוצר לְמַלּין Job 18.2 (pour קּצָר לָמָלִין), (quand) mettrez-vous une fin, un terme, aux paroles?

קבריבץ (ע. בְּחָטֵר, Couper, tailler: יַּרְּטָגַר־בַּץ II Rois 8. 6, il coupa un morceau de bois; יַּרְטָּגַר הַקְּצִיר הַקְצִיר בְּיִר הַקְּצִיר בֹּיִר (Cant. 4. 2, tes dents sont comme un troupeau de brebis tondues, ou: bien taillées, toutes de la même taille, hauteur.

וְקֶצֶב אֶּנֶד הוּ 1º Forme: יְקֶצֶב אֶּנָד I Rois 6. 25, 7. 37, la même forme, taille.— 2º Extrémité. Plur.: לַקִּצְבִי חָרִים Jonas 2. 7, jusque dans les extrémités, les racines, des montagnes (qui sont au fond de la mer.).

קצור : Ruiner (קצַב et קצַר) (v. קצַר et קצַר) אייהים רָבִּים רָבִּים Hab. 2. 10, ruiner (en rui-

nant) plusieurs peuples.

Pi. Couper: בְּלֵּכִים Prov. 26.6, celui (qui envoie un insensé comme messager) coupe, brise, les pieds, c.-à-d. c'est comme s'il avait les pieds coupés, de ne pas pouvoir aller luimême; בְּיִשְׁרָאֵל II Rois 10.32, (Dieu commença) à couper en Israel, à les faire périr les uns après les autres; d'autres traduisent: à se lasser d'Israel (comme מוֹץ בּיִשְׁרָאַב).

קצות des deux genres (pl. אַצָּה, rac. קצה). Fin, extrémité, côté, coin: בקצה מונה – בקצה באל Exod. 25. 19, (tu placeras un chérubin) à une extrémité (et l'autre) à l'autre extrémité; מל לשני קצותיו même verset, aux deux extremites (du propitiatoire); שַׁנֵּר קצוֹח מחשר 28. 23, les deux côtés, bouts, du rational; קצות הארץ Is.40.28, 41.5, les extrémités du monde, les nations les plus éloignées; מַאַרְתַּע קצוֹת הַוֹּשֶׁמָרָם Jér. 49.36, des quatre coins du ciel (des points cardinaux); השבים Exod. 26.4, a l'extrémité, au bord ; קצות דְּרָכָּו Job 26. 14, (ce ne sont que) les extrémités de ses voies, c.-à-d. une petite partie de ses œuvres; מקצות חוצם I Rois 12. 31.

13.33, une partie, un certain nombre, d'entre le peuple; selon d'autres: des extrémités du peuple, c.-à-d les derniers du peuple; unixpa Jug. 18.2, de leur milieu, d'entre eux, de leur rang.

קצרו א. (const. קצה, avec suff. קצרוּ, v. פַאָּר et פַץ). Fin, extremite, bout, partie : בְּקצֵה תַּמְיָבֶּר Exod. 13. 20, a l'extrémité du désert; בַּקַצַה הַשַּהַנֵּה Nomb. 11. 1, à l'extrémité du camp; ביתקצה אל-תקצה Exod. 26. 28, depuis un bout jusqu'à l'autre (bout); בַּל-חָצָם השבה Gen. 19. 4, tout le peuple d'un bout de la ville à l'autre, ou : de tous cotés. מָקצָה comme בְּקצָה A la fin, au מקצה שלשת ימים: (קץ bout, après (v. à ימים): Jos. 3. 2, au bout de trois jours; happ שלים שׁלִים Deut. 14. 28, à la fin de trois ans; וּמְקצֵה אֶחָיוּו Gen. 47. 2, et du nombre (d'entre) ses frères ; אים אָקור בּקצֵיהֶם Ez. 33. 2, un homme d'entre eux; קצה העם Nomb. 22. 41, une partie du peuple.

קאָר m. (v. קבָּר et קַבָּר). Fin: יְאֵּרְ קַבָּר וֹנְאַרְיָרִיר Is. 2. 7, et ses trésors sont sans fin (infinis); יְמַּרְרָיִר וְאֵרִן קַבָּר וְאַרְ קַבָּר (Nah. 3. 9, et l'Égypte (dont le peuple ou la puissance) est sans fin, immense.

קאָר m. plur. const. Extrémités : Ps. 48.11, 65.6; Is. 26.15, les extrémités de la terre, les nations les plus reculées.

רֹאָרָהְ, f. pl. (rac. רְאָבָּה). Coins, extrémités: תְּאָרְבֵּע בַּאַרְבֵּע בַּאַרְבַּע בַּאַרְבָּע בַּאַרְבַּע בַּאַרְבַּע הַאָּבְּע בַּאַרְבַּע הַאַבְּע הַאַרְבַּע הַיּאָבָּע בַּאַרְבַּע בַּאַרָּבָּע בַּאַרְבַּע בְּאַרָּבָּע בְּאַרָּבָּע בְּאַרָּבָּע בְּאַרָּבָּע בְּאַרָּבָּע בְּאַרָּבָּע בָּאַרְבָּע בּאַרָּבָּע בּאַרָּבָּע בּאַרָּבָּע בּאַרַבָּע בּאַרַבָּע בּאַרַבָּע בּאַרַבּע בּאַרַבָּע בּאַרַבּע בּאַר בּאָבּע בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָבּע בּאָר בּאָב בּאַר בּאָבּע בּאַר בּאָבּע בּאַר בּאָבּע בּאַר בּאָבּע בּאַר בּאָבּע בּאַר בּאָבּע בּאָב בּאַר בּאָבּע בּאַר בּאָבָּע בּאַר בּאָבּע בּאַר בּאָבּע בּאַר בּאַבּע בּאַר בּאַבּע בּאַר בּאַבּע בּאַר בּאַבּע בּאַר בּאַבּע בּאַר בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַב באַר בּאַב באַר בּאַב באַר בּאָב בּאַר בּאַב בּאַב באַר בּאַב באַר באַבּער בּאָב באַר באַבּער באַבּער באַבּע בּאַב באַבּער בּאַב באַר באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער בּער בּער באַבּער באַב באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באַבּער באביר באביר באביביי באַבערביי באביר באביר

רְעָבֶּיץ m. Nom d'une plante; אַבָּיק ראַבָּין Is. 28. 25, il seme du gith, ou de l'aneth, ou de la vesce, ou de la nielle (Is. 28. 28).

קצין m. Seigneur, juge, capitaine, prince: קציני סרם Is. 1.10, seigneurs, juges, de Sodome; קציני אַינָשׁי זַאָּלָטָרָה קציני אַינְשִׁי זַאָּלָטָרָה chef du peuple; קַּצִינִי אַינְשָׁי זַאָּלָטָרָה Jos. 10. 24, les principaux officiers de l'armée; קארן בוויק Dan. 11. 18, un capitaine fera cesser (l'opprobre); קקח קארן קארן Prov. 25. 15, un prince se laisse persuader, fléchir.

קציעה (rac. קציעה). Ex. unique, plur.: קציעה Ps. 45.9, la casse (le même que קקבי ; selon d'autres: l'ambre gris.

קציעה n. pr. Kesiah, fille de Job, Job 42, 14.

קציר, m. (rac. קציר). 1° Moisson, récolte: קפיר Gen. 8.22, les semailles et la moisson; קציר 30. 14, la récolte du froment. — Les blés qu'on récolte: קציר קציר באיין 30. 14, les premiers fruits de votre moisson; אָסָיָּבְּי בְּּבָּירִ בְּּבְּירִ בְּּבִירִ בְּּבִּירִ בְּּבִּירִ בְּּבִּירִ בְּּבִירִ בְּּבִּירִ בְּּבִירִ בְּּבִּירִ בְּּבִירִ בְּּבִירִ בְּּבִירִ בְּּבִירִ בְּּבִירִ בְּּבִירִ בְּבִירִ בְּבִּירִ בְּבִּירִ בְּבִירִ בְּבִירִ בְּבִירִ בְּבִירִ בְּבִירִ בְּבִירִ בְּבִּירִ בְּבִירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִּירִ בְּבִּירִ בְּבִּירִ בְּבִּירִ בְּבִירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִּירִ בְּבִירִ בְּבִּירִ בְּבִּירִ בְּבִּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִּירִ בְּבִירְ בַּבִּיר בְּבִיר בְּבִיר בּבִּיר בּבִּיר בּבִּיר בּבִּיר בּבִּיר בּבִיר בּבּיר בּבּי בּבּיר בּבּיר בּבּי בּבּיר בּבּיב בּבּיר בּביר בּביר בּביביר בּביביר בּביר בּביביר בּביביר בּביביר בּביביר בּביר בּביביר בּביביר בּביביר בּביביר בּביביר בביביר בביביר בביביי בּביביר בביביר בביביר בביביר בביביר בביביר בביביר בביביר בביביי

אַץ Kal inusité. Hiph. Faire racler: בְּאָר דַּוְבָּיִה יַרְאָבָּי Lev.14.41, il fera racler (les murailles) de la maison.

Hoph. part.: הְּשְבְּעִיה Ez. 46. 22, les endroits angulaires, pour: les angles, coins (du parvis), v. בַּבָּעַים.

קרים (fut. הְבִּיף) Être, se mettre, en colerc; être dans l'indignation: הְּבָּיבְּיָר Is. 64. 4, certes, tu étais en colere; הְבִּיבְיבְיבְי הַבְּיבְיבְי הַלָּבְּי הַבְּיבְיבִי הַבְּיבְיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְי בְּבְיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְיי בַּבְיבְי בְּיבְיבְי בַּבְיבְי בְּיבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְ בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְ בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְ בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְ בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְ בַּבְיבְי בַּבְיבְ בַּבְיבְי בַּבְיבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְיבְי בַּבְיבְי בַּבְיבְיבּי בַּבְיבְי בַבְיבְי בַּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְי בַּבְיבְיבּי בַּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבּי בַּבְיבְיבּיבְיבְיבּי בַּבְיבְיבּי בַּבְיבְיבּי בַּבְיבְיבּיבְיבּי בַּבְיבְיבּי בַּבְיבְיבּי בַּבְיבְיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיבּי בּיבּיבּיי בּיבּיבּי בּיבּיבּיי בּיבּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי

Hiph. Irriter, exciter, la colère : אָרָהָיָאָ Deut. 9. 7, de quelle manière tu as excité la colère de l'Éternel.

Hithph.: אָנְהָיָה מָּר־יִרְעָב וְהִיּחָבָּר Is. 8.

21, et quand il souffrira la faim, il se mettra en colère.

קאַף chald. Étre en colère: יְקאַרְאָ Dan. 2. 12, et il était fortement en colère.

אָרָהְ m. (avec suff. מְצְּמָּרְ f. Colère: מְלָּאִרּיִרְּיִרְּיִּרְ עָּלֵינִי כְּעָּבְּרְ Jos. 9. 20, de peur que la colère (de Dieu) ne s'élève contre nous; אָבֶּי אָבֶייָ Is. 54. 8, dans (l'effusion), l'ardeur, de la colère; selon d'autres: dans une petite colère; selon d'autres: tals une petite colère; בְּיִרוֹיְ רָבְּעָבְּּרְ Esth. 1. 18, et il y aura assez d'insolence et de dispute; אַבְיִר בְּיִרוֹּ רָבְּעָבְּרְ Nomb. 17. 11, la colère est sortie devant l'Éternel, c.-à-d. sa colère a éclaté. — 2° Écume: בְּבָיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַיִּר בַּיִר בַיִּר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בִּיר בִּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִּיר בַּיּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִּיר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיּיר בַּיִר בַּיִּיר בְּיִר בְּיר בַּיּר בִּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיּיר בַּיִּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיר בְּיר בַּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בַּיּיר בַּיר בַּיר בְּיר בִּיר בְּיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיר בַּי בַּיר בַּיּירְייִיי בַּיבְ

אַרְאָרָהְר לִּקְאָרָהְי Joel 1.7, (il a réduit) mon figuier en une brisure, destruction, c.-à-d. il a brisé, ou détruit, mon figuier; selon d'autres: il en a arraché l'écorce.

רְצַּבְּי (ע. בּאַבָּף פּר דְאָבָף) Couper: דּיְבָּבְי Deut. 25. 12, tu lui couperas la main; דְּאָבָּ בְּאַבְּי Jér. 9. 25, tous ceux dont les coins de leurs cheveux sont coupés, qui se coupent les cheveux en rond; selon d'autres: qui sont, habitent, dans les coins extrêmes, aux extrémités du désert.

Pi. (אָפֵּר פּרְאָדְרָ Couper, briser, détacher: מְפֵּרְ אֲבֹּרוֹת רְשָׁבִּר Ps. 129. 4, il a coupé les cordes des méchants; il a coupé les cordes des méchants; בּיִבְּיבְּרָ אַת־יְרֵירָת II Sam. 4. 12, ils leur coupèrent les mains; בְּיִבְּרָ בְּיבְרָ בְּבָּרְ בָּיבְרָ בַּרְיִרָּיִרְ בָּרִ בְּיבְרִי אָדְיַרְיִרְ Exod. 39. 3, il coupa (réduisit les lames d'or) en fils; יחור אָדְיבְּרְ בְּיִרְ בְּיִרְרִי אָדִיבְּלְחוֹר II Rois 18. 16, Ezéchias détacha (les lames d'or) des portes; בְּיִבְּרִ בְּיִבְרִ בְּיִרְ אַרְרָבְיִר בְּיִבְר בְּיִבְר בְּיִבְר בַּיִרְ וֹן II Rois 24. 13, il brisa tous les vases d'or.

Pou.pass.: בְּּוֹנֵיתְם וְרָנְלֵיתָם מְקְאָנִים Jug. 1. 7, (qui avaient) les pouces et les gros orteils coupés.

רְצְרֵי chald. Couper. Pa.: יְקְאָצִרּ עִּיְמִיּרִיי Dan. 4.11, et coupez-en les branches. I אַרְרָּ (fut. יִבְּיִר) Couper, moissonner, II קער (fut. יקצָר) Étre court, être raccourci, abrégé : מָר־קַצֶר הַוּגָצֵע Is.28.20, car le lit est (trop) court; חַיַּר הַי הָּקַצָּר Nomb. 11. 23, la main de Dieu est-elle trop courte, c.-à-d. impuissante? אלא ון בירבי מחושיע Is. 59.1, la main de Dieu n'est point trop courte, ou raccourcie, pour ne pouvoir sauver; וַמְּשַׁרְּחַעֵּם Nomb. 21. 4, et l'âme du peuple était courte, c.-à-d. le peuple s'impatienta, perdit courage; אַפָּבָּר ראם שׁלְישׁי Jug. 16. 16, et il était découragé jusqu'à désirer la mort; ברוּב לא-תִקצֵר רוּחָר Job 21.4, pourquoi mon esprit ne serait-il pas troublé, affligé? ריקביר Prov. 10. 27, (les années des méchants) seront abrégées.

Pi.: קצר יְמֵי Ps. 102. 24, il a abrégé mes jours.

Hiph.: יְמֵרְהֶּ יְמֵר עֵלּוּמֶרוּ, Ps. 89. 46, tu as abrégé les jours de sa jeunesse.

קצרי-ירי Is. 37. 27, ceux qui ont la main courte, qui sont faibles, impuissants; אין דיי Prov. 14. 29, et בער בער 14. 17, l'impatient qui se fache, s'irrite, promptement (v. II קצר יבים, Job 14.1, l'homme qui ne vit que peu de temps.

קּלְּךְ m. État d'être court; au fig. (de l'esprit): d'être troublé, découragé: מִּלְּצֵּר רְנִּוּן Exod. 6. 9, à cause de (leur) impatience, découragement, affliction.

רוֹצְרְיּ, f. pl. Petites, étroites: הַשְּׁלְּיִהְיּהְ הַיְּבְּיִהְיִהְ Ez. 42. 5, les chambres d'en haut étaient plus petites, plus étroites; adj. ou part. pass. de II רָּבָּר, f. (rac. רַּבָּרָי) seulement dans הַּבְּרָיּן f. (rac. רַבְּיָרָי). 1° A la fin, au bout de, après (ע. רַבְּיִרְיָ). 1° A la fin, au bout de, après (ע. רַבְּיִרְיִי אַ מִּבְּרִי אַבְּיִרְיִי אַבְּיִרְיִי אַבְּיִרְיִי אַבְּיִרְיִי אַבְּיִרְיִי אַבְּיִרְיִי אַבְּיִרְיִי אַבְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְי בְּיִרְיִי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְייִי בְּיִרְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִרְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייְי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִייְי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְי

קְּאָר, chald. (const. רְּמָבְיּר). Même signif.: וְלִּמְבֵּת יוֹפֵיָא Dan. 4.31, et après ce temps; אָלְכּתְאָ מַלְכּתְאָ 2. 42, une partie du royaume.

קר adj. (rac. קרה). Froid: מֵים קרים Prov. 25. 25, de l'eau froide, fraiche; וְקַר־רוּתַ 17. 27 (cheth., קר, keri, v. יְקָר, et (l'homme) d'un esprit froid, c.-à-d. calme, réservé.

קל נְּוֹם: Gen. 8. 22, et le froid et le chaud.

להר ה') צור.).

I אקף (fut. בקרא) 1° Crier, invoquer, implorer, proclamer, publier, annoncer : ואַקרא בְּקוֹל גַּרוֹל Gen. 39. 14, je criai a haute voix; נַיִּקְרָאוּ לְּמָנֶיר 41. 43, et on cria devant lui; וַהַּקרַא קַשָּׁר II Rois 11.14, et elle cria: Trahison; souvent suivi de וַיַּקרָא בָאַזְנֵי — לֵאמר Ez. 9. 1, il cria à mes oreilles, et dit; ניקרא אַחיפּען ניאמר II Sam. 18. 28, Achimaas cria et dit. Avec ניפראר : אַל של-בַּרָ Jug. 18. 23, et ils crièrent après (vers) les enfants de Dan ; מי אַתָּוּר קראת אל־רומלה I Sam. 26. 14, qui es-tu qui cries ainsi au roi? Avec כל-רעדע: על יקרא Is. 34. 14, (et un satyre, monstre) jettera des cris à l'autre. Avec אַחַרַי: וַיָּקרָא יָתוֹנֶרן אַחֵרֶי חַנַער I Sam. 20. 37, Jonathan cria derrière l'enfant, c.-à-d. à l'enfant qui s'en allait ; נַיַּקַרָא אַדֶערֶי־שָׁאוּל 24. 9, il cria après Saul. Invoquer, implorer, le secours, surtout de Dieu: בקראר ענגי Ps. 4. 2, lorsque je t'invoque, exauce-moi; אֵלֵיך דֵי אֶקרָא 28. 1, je crie vers toi, Eternel; יָקרָא עָלֶרְךָ אֶל־יַרִי

Deut. 15. 9, il criera à cause de toi (contre toi) à l'Éternel. Se faire entendre, déclamer, proclamer: הַּיְבְּיִיבְּיִי אַבְּיִר פָּרוּ אָּכְיִר פָּרוּ אָּכְיִר פָּרוּ אָּכְיִר פָּרוּ אָבְיר פָרוּ אָכְיִר פָּרוּ אָכְיר פָרוּ אָכְיר פָרוּ אָכְיר פָרוּ אַכְּר בְּרוּ אַכְיר פָרוּ אַכְּר בְּרוּ אַכְיר בְּרוּ אַכְיר בְּרוּ אַכְיר בְּרוּ אַכְיר בְּרוּ אַכְיר בְּרוּ בִּרְיִב בְּרִי בְּרוּ בִּרְיִב בְּרִי בְּרוּ בַּרִי בְּרִי בְרִי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּרִי בְּיִי בְּיי

2º Appeler, s'attirer, convoquer, convier, elire, glorifier : נַיִּקרָא אַר־צָטָּוּ Gen. 27. 1, il appela Esaŭ; avec >: בלא משח לאחרן וּלְבֵנִיד Lev. 9. 1, Moïse appela Aaron et ses fils: avec >x: ניקרא יַר אַלדִים אַל־דָּוּאָרָם Gen. 3. 9, l'Eternel Dieu appela Adam ; אַמִּדוּלְמֵּוֹת יְקַרָא Prov. 18. 6, et sa bouche appelle, c.-à-d. s'attire, des coups; וּקַרַא־טָּוּם מָבָרוּר Ruth 4. 11, et cherche, attire-toi, un nom, deviens célèbre à Beth-Léhem; ניקרא יעקב אל-בּניו Gen. 49. 1, Jacob appela, convoqua, ses enfants; פָרָאוּ Joel 1.14, convoquez une assemblée solennelle; אַלָּח קרוּאָר חַצֶּרָה Nomb. 1. 16, c'étaient les convoqués du peuple, c.-à-d. les hommes qu'on convoqua à l'assemblée, aux conseils; צַיָּקרָא אר־כל-אחיר I Rois 1.9, il convia tous ses frères (à un festin); דַּקַרוּאָרם I Sam. 9. 22, les invités, conviés; יָקרָארָז אֵלָרידָ Deut. 20. 10, tu l'inviteras à la paix, tu offriras la paix à la ville; אַרן־לְרֵא בְצֵּרֶק Is. 59. 4, personne n'appelle, ne cite, l'autre (devant les juges) avec justice, ou : ne reprend, ne blame, l'autre, etc.; קראתר גובורר ls. 13. 3, j'ai fait venir mes guerriers; בַי מָבֶטֶן קָרָאָנָי ls. 49. 1, Dieu m'a appelé, c.-à-d. choisi, dès le sein de ma mère; יַקרַארָדי לעבויי 22. 20, je choisirai mon serviteur; פְרָארִד בְשֵׁם Exod. 31. 2, j'ai appelé nommément (Besallel), je l'ai choisi; אָנִי תַּקוֹרָא בְשָׁמָה Is. 45. '3, je suis l'Eternel qui t'ai appele par ton nom, qui t'ai élu; יַיָּ מַעָּאַ בְּעָים הַ Gen.

12. 8, il invoqua, glorifia, le nom de Dieu; יקרא אים חסדי Prov. 20. 6, chacun vante, glorifie, sa propre bonté; בְּיָה יִקּיָא בְּשַׁבּ־בִּעָּקֹא בָּשָׁבּ בַּעָּבּי בַּעָּבָּ בַּעָּבּ בַּעָבּי בַּעָּבָּ בַּעָּבּי בַּעָּבָּ בַּעָּבּי בַּעָּבָּ בַּעָּבּי בַּעָּבָּ בַּעָּבּי בַּעָּבָּ בַּעָּבּי בַּעָּבָּ בַּעָּבָּ בַעַּבָּי בַּעָּבָּ בַּעָּבָּ בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָבָּי בַּעָּבָּי בַּעָבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָבָּי בַּעָּבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָּבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָּבָּי בַּעָבָּי בַּעָּבָּי בַּעָבָּי בַּעָּבָּי בַעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבְי בַּעָּבָּי בַּעָּבְי בַּעָּבְיבִּיבּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבּי בַּעָּבָּי בַּעָּבּי בַּעָּבָּי בַּעָּבּי בַּעָּבּי בַּעָּבּי בַּעָּבּי בַּעָּבּי בַּעָּבָּי בַּעָּבּי בַּעָּבּי בַּעָּבּי בַּעָּבָּי בַּעָּבּי בַּעָּבָּי בַּעָּבּי בַּעָּבּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בַּעָבּי בַּעָבָּי בַּעָבָּי בּיבָּיבּי בַּיבָּיבּי בּיבָּיבּ בַיבּיבּיבּיבּי בּיבָּי בּיבּיבּיבּיבּיבּי בּיבָּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּי בּיבּיבּי בּיבָּיבּי בּיבָּיבּי בּיבָּיבּ בַּעָבָּי בּיבָּבּיבּיבּיבּי בּיבָּבּי בּיבָּבּי בּיבָּיבּי בּיבָּיבּי בּיבָּי בּיבָּיבּי בּיבָּיבּי בּיבָּי בּיבָּיבּי בּיבָּיבּי בּיבָּי בּיבָּי בּיבָּיבּי בּיבָּיבּי בּיבָּי בּיבָּיבּי בּיבָּיבּי בּיבָּיי בּיבּיבּי בּיבָּיבּי בּיבָּיבּי בּיבָּיבּי בּיבּיבּי בּיבּיבּי בּיבּיבּי בּיבּיבּי בּיבּיבּי בּיבּיבּי בּיבּיבּי בּיבָּיבּי בּיבּיבּי בּיבּי בּיבָּיי בּיבּיבּי בּיבָּי בּיבּיבּי בּיבּיבּי בּי

3° Nommer, donner un nom : מַּקְרָּאָ שֵׁמוּח מֹתְיּ שְׁמִּרְ שִׁמּחִים לָּאוֹר רוֹם Gen. 26. 18, et il leur donna des noms; לְּמִרָּא אֲלְדִּים לָאוֹר רוֹם 1. 5, Dieu nomma la lumière jour; avec un double accus.: קְבָאַר רְשׁיִּטְה רוֹמֹתְיךְ Is. 60. 18, tu appelleras tes murailles le salut; מַתְרָא אָד־יִּטְמוֹ שֵׁת Gen. 4. 25, (elle nomma son nom) elle l'appela Seth.

4º Réciter, lire: בַּיְּהֶיָא בְּאָוְנֵי הָשָׁבְּ 24.7, et il lut devant le peuple; יֵיְכֶּרָאּ בָּשַּׁבְּ Néh. 8. 8, et ils lurent dans le livre (de la loi).

Niph. Etre appelé, s'appeler, être lu : ניפוראו ספרי חשלה Esth. 3. 12, les secrétaires du roi furent appelés; ויַפּרָא שׁמוֹ בּיִשְׂרָאֵל Ruth 4. 14, et que son nom soit conservé, ou célèbre, dans Israel; לואח יַקרָא אָשַׁח Gen.2.23, celle-ci sera appelce femme (d'un nom qui dérive de איש homme); וִנְקרָאֵה ירושלף עיר האמת Zach.8.3, et Jérusalem sera appelée la ville de la vérité; ילאר יַפּרָא עוד אַת־שִׁטְּהְ אַבְרָם Gen. 17. 5, ton nom ne sera plus appelé, tu ne t'appelleras plus, Abram; בל הַוּמָרָא בְּשָׁמָי 1s. 43.7, tous ceux qui s'appellent de mon nom, qui portent mon nom; בל יַשֵּׁם אַחֵירָהם יִּפַּרָאוּ Gen. 48. 6, ils porteront le nom de leurs frères; בק יַקרַא ישַּׁכְּף עֲלַרִּנּי Is. 4. 1, seulement que ton nom soit appelé sur nous, c.-à-d. que nous portions ton nom; ברישיקה ומר א תל-חברת תוח I Rois 8. 43, que cette maison porte ton nom (qu'elle s'appelle la maison de Dieu); וַיִּדְרָי נְקָרָאִים לִפְנֵי בּתַבְּלָהְ Esth. 6. 1, et (les annales) furent lues devant le roi.

Pou., comme Niph.: לגרלור בְּשְׁמִי Is. 65. 1, (une nation) qui n'est pas appelée de mon nom, qui ne porte pas mon nom; קיף בְּשֵׁל לְרָן שֵׁם תְרָא לָרָן שֵׁם תְרָא 162. 2, et on t'appellera d'un nom nouveau; יִיִּשְׁרָאֵל מְּלֵּרְאָ זְּרָן בּא 18. 48. 12, et Israel appelé par moi, mon élu (v. Kal 2°).

II קרא (ערה) Rencontrer, venir vers, arriver : פּקראָרוּגּ אַסוֹן Gen. 42. 38, s'il lui arrive quelque malheur; מנוד קראני Job 4. 14, la crainte est venue à moi, m'a saisi; אַר אַטָּר־יָקרַא אָרְבֶם Gen. 49. 1, ce qui doit vous arriver. - L'infinitif avec לְּקְרֵאת ל (avec suff. לְקְרֵאת ל לקראתכם) prépos. Au-devant, vis-à-vis: לה לקראת משח Exod. 4. 27, va au-devant de Moïse; המלחמת לפראת המלחמת Jos. 11. 20, (pour aller) au-devant de la bataille, pour qu'ils combattissent; אַרשׁר בְּחָרוֹ לִּקְרֵאת רֶצֶחוּ Gen. 15. 10, (il mit) les morceaux vis-à-vis les uns des autres; לַּקרָאַת רְשִׂרָאֵל I Sam. 4. 2, vis-a-vis du camp d'Israel.

Niph.: אַלחַר חַעָבִרִים נְקרָא עָלֵינוּ Exod. 5. 3, le Dieu des Hébreux s'est rencontré, s'est fait connaître, à nous; ניפורא אַבְשֵׁלוֹם לְפְנֵי עַבְדֵי דְוָד II Sam. 18. 9, et Absalom fut rencontré par les gens de David; פר דפרא קרדצמור Dcut. 22. 6, si le nid d'un oiseau se trouve (devant toi), si tu trouves, etc.; שַּׁיֵם נקרא אָרט II Sam. 20. 1, la se trouva , se rencontra, un homme; infinitif נַקרא 1.6, être rencontré.

וַמַּקרָא אֹחָם אָת כַּל־דָורָעָה תַזֹּאַת Aiph.: וַמַּקרָא Jér. 32. 23, c'est pourquoi tu leur as fait trouver (leur as envoyé) tous ces maux.

אָרָף chald. (fut. אָמָרֵא, אָמָרֵא, v. I פָּרָא, v. I פָּרָא hebr.). 1° Crier : קרא בְחַיָל Dan. 4. 11, il cria avec force. — 2º Lire : קרי קדמר Esdr. 4. 18, (la lettre) a été luc devant moi; ילא־כָחַלִּין כְּחָבָא לְמִקְרֵא Dan. 5. 8, mais ils ne purent lire cette écriture.

Ithph.: פַעַן דַנְיַאל יִרִקְרֵר Dan.5.12, que Daniel soit donc maintenant appelé.

קבא m. Perdrix (de I קבא qui crie): בַּאָבֶים I Sam. 26. 20, comme (le chasseur) court dans les montagnes après la perdrix; קֹרָא דָגָר Jer. 17 11, (comme) la perdrix couve des œufs.

פולב , יִקרַב (fut. יִקרַב, inf. בְרַב et מֵרְבָּה) Etre près, approcher, s'approcher, s'avancer vers et contre, se pré-

· 24, approchez, mettez, le pied (sur le cou de ces rois); נְתְּקַרָבוּ עֲצָמוֹת Ez. 37. 7, les os s'approchèrent (les uns des autres); נַיִּקְרָבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּח Gen. 47. 29, les jours d'Israel approchèrent de mourir, c.-à-d. le jour de sa mort approchait; ולא־קרב זה אַל־זַה Exod. 14. 20, une (armée) ne s'approcha de l'autre; avec בֹּ בָּאָחֵלֶּךְ Ps. 91. 10, (aucun fléau) n'approchera de ta tente; קרבה אל־נמשר Ps. 69. 19, sois près de mon ame (soutiens, console-la); עריבן קרבו אַלַר I Rois 2.7, parce qu'ils sont venus vers moi, à mon secours; בַּקרְבָּחָם לִּמְנֵי־רֵי Lév. 16.1, lorsqu'ils se présentèrent devant Dieu (avec des offrandes); אַל־רֵי Ez. 40.46, part., (des levites) qui se présentent devant Dieu ; נָאַקרַב אֶל־חַוּבִראָה Is. 8. 3, et je m'approchai de la prophétesse (je cohabitai avec elle); אַתָּם קַרָבִים חַיּוֹם לפלחמה Deut. 20. 3, vous marchez aujourd'hui au combat; בְּקַרֹב עַלָּר מְרַעֵּים Ps. 27.2, lorsque les méchants s'avancent contre moi, fondent sur moi; קרב אַלֵּדְהָ Is. 65. 5, marche vers toimême, c.-à-d. retire-toi, n'approche

וופרב בעל-הוביה: Niph. Même signif.: Exod. 22. 7, le maître de la maison se présentera (devant le juge); וְיָקְרֶבְּתֵּם Jos.7.14, vous vous présenterez

(demain) au matin.

Pi. 1º Trans. Faire approcher, présenter: קֵרְהָי צִּרְקְתִּר Is. 46. 13, je fais approcher, j'enverrai bientôt, ma justice; פַרבוּ רַיבְבֶּם 41. 21, présentez, plaidez, votre cause; אָשָרֶר וּחָקָרֶב אָשָׁרֶר וּחָקָרָב Ps. 65. 5, heureux celui que Tu choisiras et que Tu feras approcher (de toi). – 2º Intrans.: פי פרבו לבוא Ez. 36.8, car ils sont proches pour venir, ils viendront bientôt.

Hiph. 1º Faire approcher, avancer, présenter, offrir, sacrifier : תַּקַרֶב אֱלֵיק Exod. 28. 1, fais approcher de toi (Aaron et ses enfants); וַמַּקְרֵיבִי יָמֵיךְ Ez. 22. 4, tu as avancé, hâté, tes jours (de malheur); וְחָקרַבְּחִיר Jér. 30. 21, senter : קרבוּ שַׁרְמוּ אַר־רָגְלַרְכֵם Jos. 10. je le ferai approcher ; חָקרִיבָּח חָמָאַת Jug. 5. 25, elle (lui) présenta de la crème; אָרָם פִּר־רֶקרִיב מְנָם קַרְבָּן Lév.1.2, lorsque quelqu'un d'entre vous offrira un sacrifice (a Dieu); מַקריבֵי חַקְּטֹרֶה Nomb. 16. 35, ceux qui avaient offert l'encens; וָחַקריב חַלֹּחֵן אֵח־חַלֹל Lév. 1. 13, et le prêtre sacrifiera tout cela; ווא בשורת בקריבו Is. 5. 8, ils ajoutent champ à champ. — קרב פון Eloigner: וו Rois 16. 14. il ניַקרב מַאַח פְּנֵי חַבֵּיח éloigna, transféra, (cet autel) de devant la face du temple. — 2º Intrans.: וּמַרעֹרו בוסריב Exod. 14. 10, et Pharaon approcha (ou, ellipse: fit approcher son armée); הַּקְרֵיב ֹלֶלֶּדֶת Is. 26. 17, (une femme qui) est près d'enfanter.

בוף, adj. (v. à קוב le part.). Approchant, avançant: יְצִּת שָּׁר שָׁלְידִוּן:
I Rois 5.7, et tous ceux qui approchent de la table du roi, qui mangent à sa table; אַלּידְבּי שָּלִיב אַל-שָּבְי Nomb.
17.28, tous ceux qui approchent du tabernacle.

קוב chald. Même signif. que קוב hébreu : באבירן קובה Dan. 6. 13, alors ils s'approchèrent.

Pa.: יְּמְלֵכֵב יִּתְּמָב Esdr.7.17, et offre-les (sur l'autel).

Aph.: קְּרְבּוּחִי דִּקְרְבּוּחִי Dan. 7. 13, et ils le firent approcher de lui, l'amenerent devant lui; אֵלָהָא Esdr. 6. 17, et ils offrirent pour la dédicace du temple.

קרֶב m. (de קרֵב s'avancer contre quelqu'un). Combat, guerre יְדִי לַקְרָב Ps. 144. 1, qui instruit mes mains au combat; קּקְרָב לָּקְרָב 55. 19, (il me délivre) de la guerre qu'on me fait; plur.: קְרָבוֹת יָדְשָּבֵּר Ps. 68. 31, qui aiment les guerres.

קרֶב chald. m. Guerre, combat: פֶּבְיָא מְרֶב Dan.7.21, elle fit, soutint, un combat.

קרָבִים, m. (avec suff. קרָבִי, plur. קרָבִים, קרָבִים). 1° L'intérieur du corps, ventre, entrailles, sein: יַמְרָבָּיִם אֶל-קרְבָּנִים Gen. 41. 21, et elles entrèrent dans leur ventre, leurs entrailles; בַּיִּתְבָּנִים gen. 25.22, et les enfants (dont

elle était grosse) s'entre-choquaient dans son sein ; נַיִּרְתַץ אַת־תַּקְרֶב Lév. 9. 14, il lava dans l'eau les entrailles, intestins (de l'holocauste). — 2° L'intérieur, le cœur, la pensée : קרבם קונם Ps. 5. 10, leur cœur n'est que malice, méchanceté; קרבם בחימו לעולם Ps. 49. 12, leur pensée est que leurs maisons dureront toujours (selon d'autres, transposó de קברם: leurs sépulcres seront leurs maisons pour l'éternité); יַקרַב אִישׁ Ps. 64. 7, et l'intérieur, la pensée intime, de l'homme. — 3° L'intérieur, le milieu d'une chose: de la la preposition בַּקֵרֵב au milieu, dans: בקרב הארץ Gen. 45. 6, au milieu du (dans le) pays; בַּקַרֶב חָצוֹת Is. 5. 25, au milieu des rues; בַּקַרֶב שָׁיִרִים Hab. 3. 2, au milieu des années, des temps; על פיראין אַלחַי בּּקרבּי Deut. 31. 17, a cause que mon Dieu n'est point en moi, avec moi. מקרב Du milieu, d'entre: קיקר אַחַיף Deut. 17. 15, d'entre tes frères; נַחַסְרֹחִי מַחַלָּח מִּקּרְבָּה Exod. 23. 25, et je bannirai les maladies du milieu de toi.

קרֶבְּר f. Rapprochement, attachement: מְרָבַּה (ou מְרָבַה Ps. 73. 28, Is. 58. 2, le rapprochement vers Dieu, l'attachement à Dieu.

קרְבַּן חָעֵצִים: Méh. קרְבַּן חָעֵצִים: Néh. 10. 35, 13. 31, l'offrande des bois.

קְרָה f. (rac. קרָה). Le froid : בְּיוֹם מֶרָח Prov. 25. 20, dans un jour du froid (dans un'temps froid); קֹמְנֵי קַרָחוּ 147. 17, (qui pourrait subsister) devant la rigueur de son froid?

לְתָּלָת (fut. יְמְרֶה , une fois יְמָרֶה Dan. 10. 14; יְמֶיֶה , v. II קּרָא Vonir, marcher a quelqu'un, l'attaquer, arriver, s'accomplir : מָרֶה בְּרֶּרֶה Deut. 25. 18, qui a marche a toi sur la route, qui t'a attaqué en route; אָמָר הִּמְרֶה בִּרֶּרָה וֹמֹצְ בַּרָּרָה בְּרָרָה אָמֹרְ בַּרָּרָה וֹמְלֵּבְּ בַּרָּרָה וֹמְלֵּבְ בַּרְּרָה אָמֹרְ בַּרָּרָה לְבֹצִוּ אָמֹרְ בַּרָּרָה לְבֹצֵּו lui arrive quelque malheur; יְמָרֶה לְבֹצֵּו ווֹמֹי מִילְרָה לְבֹצֵו אָמֹרְ בָּבְּיִרְ לְבַצִּו אַמֹרְ בָּבְּיִר לְבַצִּו אַמֹרְ בָּבְּיִר לְבַצִּו אוֹנו arrive quelque malheur; יְמָרֶה לְבַצִּו יִיְמֶרְה לְבַצִּו par hasard, le hasard la conduisit dans une partie du champ qui appartenait a Booz; יְבִּרָּרְה רְבָּרִר רְבָּרִר Nomb. 11. 23, si ma parole s'accomplira pour toi.

Niph. Venir au-devant, se présenter, se rencontrer: נַּיְּמֶּר רְיִּ אֲלֹּרְמָלְעָם Nomb. 23. 15, Dieu se présenta devant Balaam; נִּמֶּר רְיָּ עָלִרנָּה בָּלַרָם בַּרָבוּ עָלַרנּג Exod. 3. 18, (Dieu) s'est présenté à nous; אַבֶּי רְיָּהָי נְלֶּלְרָאִרִי Nomb. 23.3, peut-être Dieu viendra-t-il au-devant de moi; נְּקְרָאִה נִקְרֵיְהִי II Sam. 1. 6, je me suis rencontré par hasard (sur la montagne de Gelboa).

Pi. (ע. הַּיִּרְם). Joindre les poutres, bâtir: בּּלְמֶרְנֹּיוֹת אָדְידַוְּבְּאִרִים II Chr. 34. 11, et pour faire les planchers des maisons; הַבְּאָר אַבּוֹת אָרוֹת אָרוֹת אַרוּת מַרְאַר אַרְיּרָת אַרְיּרִת אַרְיּרָת אַרְיּרָת אַרְיּרָת עַרְיּרִים עַרְיּרִים עַרְיּיִרְיִי Ps. 104. 3, qui bâtit ses chambres élevées avec de l'eau, ou : dans l'eau.

Hiph. Faire rencontrer, préparer: פֵּרִ הֵרְיּ בְּרֵּיִרְיְּךְ לְּפָּנִי Gen. 27. 20, parce que l'Eternel ton Dieu me l'a fait rencontrer, a fait que cela s'est présenté de suite a moi; חַקְרֵדְינָא לְפָנֵי חַיִּים בְּאַלָּבְי חַיִּים (A.12, fais, je te prie, que je rencontre aujourd'hui (ce que je désire); רְיִקְרֵינֶש (אַרִים הַיִּרִים Nomb. 35. 11, choisissez, préparez-vous, des villes; selon d'autres: construisez-vous des villes (v. Pi.).

קָרָה. Accident: מְּקְרֵה־לְּיְלָּה 23. 11, (une impureté provenant) d'un accident de la nuit, d'un songe impur; * לְּכַּתַן נְרוֹל Aboth, il n'est jamais arrivé un accident, une pollution, au grand prêtre (le jour de l'expiation).

קרוֹב adj. (rac. קרוב, fém. קרוֹב,). Proche, près, parent, allié, ami : תַּצִיר קרבה Gen. 19. 20, cette ville est proche; יהיית קרוב אלי Gen. 45. 10, tu seras près de moi; בַּקרבָר Lév. 10. 3, dans ceux qui m'approchent (les prétres et les lévites); du temps: מר קרוב יום אַידָם Deut. 32. 35, car le jour de leur perte est proche; אוֹר כַרוֹב מִפְנֵי־חשַׁה Job 17. 12, la lumière qui était proche (qui allait paraître) cède aux ténèbres, ou : est près de céder, cédera bientôt, aux ténèbres; הַקּרֹב אֵלָיו Nomb.27.11, qui lui est le plus proche (parent); מרוב לנו דוארש Ruth 2. 20, cet homme est notre parent; קרובר Job 19.14, mes allies, amis, m'ont abandonne; וְקרוֹב שְׁמַךְ Ps. 75. 2, ton nom nous est proche, c.-à-d. familier, nous l'invoquons souvent (v. Jer. 12. 2). -- מַקרוֹב adv. 1° מְקַרֹב מָאוּ Deut. 32. 17, (des dieux) arrivés depuis peu de temps. nouveaux venus. — פרוב משַרוב משנים משַרוב מי Job 20. 5, le triomphe des impies est de peu de durée, est court. — 3º הַּבֶּע בּקרוֹב Ez. 7. 8, maintenant (je veux) en peu de temps, c.-à-d. bientôt; * בַּקרוֹב bientôt, Rituel.

תְּרְחָתְּ Raser, rendre chauve: לֹאִידִּקְרָחָר בְּרֹאִשְׁים בּרְאִשְׁים בּרְאִשְׁים בּרְאִשְׁים בּרְאִים בְּרִאִּשְׁים בּרְאִים בּרְאִים בּרְאִים בּרְאִים בּרִאִים בּרִאָּים בּרִאִים בּרְאָים בּרִאָּים בּרִאָּים בּרִאָּים בּרִאָּים בּרְאָים בּרְיּים בּרְאָים בּרְאָים בּרְאָים בּרְאָים בּרְאָים בּרְאָים בּרְיּים בּרְאָבּים בּרְאָבּים בּרְאָבּים בּרְאָבּים בּרְאָבּים בּרְאָבּים בּרְיּים בּרְיּבְים בּרְאָבּים בּרְיּים בּרְאָבּים בּרְיּים בּרְיּים בּרְיּים בּרְיּים בּרְיּים בּרְיּים בּרְייִים בּרְיּים בּרְייִים בּרְייים בּרְייִים בּרְייים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּיוּיים בּיבְייבּים בּיבּיים בּיבְיים בּיבּיים בּייבּים בּיבּים בּירְיים בּיבּיים בּיבּים בּייבּים

Niph.: וְלֹאָ יִקְרֵח לָּהֶה Jér. 16. 6, et on ne se rendra pas chauve à cause d'eux, à cause de leur mort.

Hiph.: אַלַּיְהָ מֶרְיָהְא זְּלְבְּרִיּהְא Ez.27.31, ils raseront leurs cheveux à cause de toi (v. Kal).

Hoph.: פָל־ראשׁ מְּקְרָה Ez. 29. 18, toutes les têtes sont devenues chauves.

DP (le chauve) n. pr. Johanan, fils de Kareha, Il Rois 25. 23.

קרת מאים. Chauve: בתרת האים Lév. 13. 40, il est chauve (au haut de la tête

ou par derrière, opposé à תַּבָּוּ chauve par devant); אַלָּח קַרָה II Rois 2. 23, monte, chauve!

תוח חיר. pr. 1° Korah, fils d'Ésaü, Gen. 36. 5 (vers. 16, le prince Korah, le même, ou fils d'Éliphaz, petit-fils d'Ésaü). — 2° Korah, fils de Jeshar, Exod. 6. 21, qui s'est révolté contre Moïse, Nombres, chap. 16; חבי קבי קבי לוג de Korah, ses descendants, lévites et chantres, auxquels dix psaumes sont attribués. — Korah, fils de Hebron, I Chr. 2. 43.

קרְתָּה (rac. רַבְּה, une fois מְּרָתְּה בַּz. 27.31). Chauveté, endroit chauve sur la tête: חַבָּי מְרָתְה בָּי se raser une partie de la tête, surtout le derrière de la tête, en signe de deuil (עַרָּתְּה בָּי בְּתָּתְּבְּי בְּירְתְּבְּי בְּירְתְּבְּי בְּירְתְּבְּי בִּירְ בֵּירְ בִּירְ בֵּירְ בִּירְ בִּירְ בֵּירְ בֵּירְ בֵּירְ בֵּירְ בִירְ בֵּירְ בִירְ בַּירְ בִירְ בַירְ בִירְ בַּירְ בִירְ בַירְ בִירְ בַירְ בִירְ בַירְ בִירְ בַירְ בִירְ בִירְ בַירְ בִירְ בִירְ בַירְ בִירְ בְּירְ בִּירְ בִירְ בִירְ בְּירְ בִירְ בִירְ בִירְ בִּירְ בִירְ בְּירְ בִירְ בִּיךְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִירְ בִּירְ בִירְ בִּירְ בִירְ בִּירְ בִירְ בִּירְ בִירְ בִירְ בִּירְ בִירְ בִירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִיירְ בִּירְ בִיירְ בִיירְ בִּירְ בִיירְ בִּירְ בִּירְ בִיירְ בִּירְ בִיירְ בִּירְ בִּירְ בִיּירְ בִּירְ בִיירְ בִּירְ בִּירְ בִיירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִיירְ בִיירְ בִּירְ בִּירְ בִיירְ בִּירְ בִיירְ בִיירְ בִּירְ בִּירְ בִירְ בִיּירְ בִיּירְ בִּירְ בִיירְ בִּירְ בִיירְ בִיירְ בִּירְ בִיירְ בִּירְ בִיירְ בִיירְ בִיירְ בִיירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִיירְ בִיירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִיירְ בִיירְ בִיירְ בְּירְ בְּירְ בִיירְ בְּירְ בִיירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בִיירְ בִיירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בִּירְ בִּירְ בִּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בִּירְ בִּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בִּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְ

קרְרִי patron. de קרח פרה 2°, Nomb. 26.

בְּמָרֵתָר f. Endroit chauve: רְּנַבְּר Lév. 13. 42, sur le haut et le derrière de la tête chauve, sans cheveux; בְּבַּרְהוֹי אַנְ 13. 55, (une étoffe) rongée en son envers ou en l'endroit.

 marcherai contre vous avec un choc furieux, j'opposerai ma fureur à votre désobéissance (d'autres expliquent קרי hasard : si vous traitez tous vos maux comme hasard, comme s'ils ne venaient pas de moi); "קרי accident (v. à קרי).

אָקריא adj. (rac. I קרא). Appelé, convoqué (v. part. קריא קרא) פּקרא פּקרא אין פּיף פּיף פּקרא אין פּקרא אין פּקרא ווארט.), les convoqués du peuple; קראי מוֹצֵּד ווּץ 16.2, ceux qui sont appelés, convoqués, aux assemblées.

קריאָה f. (rac. וְקרָא). Action de crier, proclamer: יִּקרָא אֵלָיָהָ אָח־חַמְּריאָה Jon. 3. 2, et annonce sur (cette ville) la proclamation.

קרָיף f. (rac. קרָת, v. Pi.). Ville, cité: קריח נאַפנה Is. 1. 21, la cité fidèle: יניד חָנָת חָנָת קור 29. 1 (pour קריַת חָנָת דָוֹר), ville où David a campé, habité; dans les noms propres suivants: פרית ארבע Gen. 23. 2, et קריה הארבע Neh. 11. 25, la ville d'Arbé (un grand entre les Anakim), l'ancien nom de Hebron, Jos. 14, 15; קרית־בַּעַל Jos. 15. 60, la ville de Baal, la mênie que קריה ישרים Jos. 9. 17, la ville des forêts; קריַת חַיָּעָרִים Jer. 26. 20, פריה ערים Esdr. 2. 25. et בַּעֵּלָה Jos. 15. 9, I Chr. 13. 6. ville aux confins de Juda et de Benjamin; קריַת חָצוֹת Nomb. 22. 39, la ville des rues, une ville dans Moab; קרית־סַיָּת Jos. 15. 49, la ville des palmes (v. סֵנְסִנִים), la même que קרַיַת מֶפֶר 15. 15, la ville du livre, et que הַברר Jug. 1. 11, דְבָר Jos. 15. 15, ville appartenant à la tribu de Juda; קריַתַיָם la double ville Kiriathayim: 1º ville appartenant à la tribu de Ruben, Nomb. 32. 37, plus tard à Moab, Jér. 48. 1, Ez. 25. 9. — 2º Ville appartenant à Nephthali, I Chr. 6. 61 (קרָהָן Jos. 21.

פּלְרְיָהְ et אָרְיְהָ chald. f. Ville: בְּלְרָיָה Esdr. 4. 10, dans les villes de Samarie.

קרילת n. pr. 1° Kerioth, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15.

25. — Ville dans Moab, Jér. 48. 24 (Jér. 48. 44, et Amos 2. 2, la même ville; selon d'autres, pl. de mine: les villes).

לוֹנְיָם et לוֹנְיָחַיִם (v. a לּוֹנְיַחַ:

קרַבְתָּהִי עַלֵּיכֶם : trans. Étendre קּרְבְתָּהִי עַלֵּיכֶם Ez. 37. 6, je couvrirai, j'étendrai, la peau sur vous. Intrans. S'étendre : יַּיְקְרֵם עַלִּיקָם עַוֹר 37. 8, et la peau s'étendit sur (ces os).

TP f. (une fois m., Dan. 8.9, const. בְרִנִי duel קרנֵים et קרנֵים, const. קרנֵי; י קרנות . const. קרנות . 1° Corne : בקרניו Gen. 22. 13, (un belier qui s'etait embarrassé) avec ses cornes (dans un buisson); הַנְּקְרֵּרְ הַגְּרוֹלֶה Dan. 8. 21, et la grande corne (du bouc); — corne qui sert de vase : מַלָּא קַרָנָה שָׁמֵּל I Sam. 16. 1, emplis d'huile la corne que tu as; מבר חשפון 16. 13, la corne pleine d'huile; בַּקרֵן חַיוּבֵל Jos. 6. 5, avec la corne du bélier (qui sert de trompette, v. יוֹבֶל; au fig., comme symbole de la force et de la puissance : נָגָדְעָהוֹ קַרָן מוֹאָב Jér. 48. 25, la corne (la force) de Moab a été rompue; הַרנוֹת בַּרָנוֹת צַדִּרים Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'affermira; קרָנִי פַרָאֵים קרָנִי 92. 11, tu as élevé ma corne (ma force) comme celle du Reem (ע. לְקַחְנוּ לְנוּ קַרְנֵיִם Amos 6. 13, nous nous sommes (pris) fait des cornes, nous nous sommes rendus puissants, redoutables; אַל־תַּרִימוּ קַרֵן Ps. 75. 8, n'élevez pas la corne, ne soyez pas orgueilleux ; יְעֹלַלְּחִר בֶּעֶּמָר כַּןרִנִי Job 16.15, j'ai souillé ou couvert ma corne (c.-à-d. ma tête, mon visage, rayonnant) de poussière; יַּמֶרֶן רָשָׁעָר Ps. 18. 3, et corne de mon salut (Dieu, la force qui me sauve); קרנות שון Ez. 27. 15, des cornes, c.-à d. des dents, d'ivoire; selon d'autres, pour יְנֵשֶׁן: des cornes (de chèvre) et des dents (d'éléphant). -2º Cime d'une montagne : בְּקַרֶן בֶּן-שָׁמֶן Is. 5. 1, sur la cime d'une montagne grasse, fertile. — 3° קרנות המובח Exod. 29. 12, Lév. 16. 18, les cornes de l'autel, des pointes en forme de corne

aux quatre coins de l'autel (v. Exod. 27. 2: « tu feras ses cornes à ses quatre coins »). — 4° Rayons : אַרְיָם מִיָּדוֹ לִּוּ Hab. 3. 4, et des rayons partaient de ses côtés (soit les rayons du soleil, ou les éclairs; selon d'autres : allusion aux rayons du visage de Moïse, v. Exod. 34. 29-35).

קרן עיר : Rayonner קרן עיר (de קרן עיר Exod. 34. 29, 30, 35, que la peau de son visage (de Moïse) jetait des rayons.

Hiph.: מַקְרֵן Ps.69.32, (un bœuf) qui a (pousse) déjà des cornes (de מָקָרָן 1°).

קרנא פורני, et קרניא f. chald. Corne (duel קרני, et קרניא, aussi au pl.: קרני, aussi au pl.: קרני, Deut. 7. 20, les dix cornes.

קבון רַפּוּף (la corne du fard) n. pr. Kéren Hapuch, fille de Job, Job 42.14.

סְרָס (נְבֹי Se courber, tomber, être renversé: מְרָס נְבֹי Is. 46. 1, Nebo est renversé; מְרָס נְבִי בְּוֹדְנִי 46. 2, ils ont été renversés, ils sont tombés tous ensemble; de la

קרָסִים, seulement plur. קרָסִים, const.
קרָסִי, m. Crochets, agrafes, boucles: בַּרְסַי מָרָסָי Exod. 26. 6, cinquante agrafes, boucles, d'or (pour y passer les cordons et joindre ensemble les rideaux du tabernacle).

קרם n. pr. (v. קרם).

תרסלב m. Cheville; seulement duel: קרסלב TI Sam. 22. 37, Ps. 18. 37, et les chevilles de mes pieds, pour: mes pieds, n'ont point chancelé (dimininutif de מרס articulation, nœud).

לְרֵע, (fut. יְרַבְי, Déchirer, fendre, ouvrir, arracher, couper, calomnier: ouvrir, arracher, couper, calomnier: Gen. 37. 29, il déchira ses vétements; בְּיַבְיִר בְּיַבְיִר אָרִדְּבְּנְיִר מָלֵיבְע אָרִדּבְּנְיִר מָבְיִר בְּיַבְיִר מְרָבִי מְרָבִים מְרַבִּים מִרְבִּים מִנְים מְרָבְּבִּים מְרָבְּבִּים מְרָבִים מְרָבִים מְרָבִים מְרָבִים מְרָבִים מְרָבִים מְרָבִים מְרַבִּים מְרָבִים מְרָבִים מְרַבִּים מְרָבִים מְרָבִים מְרָבִים מְרַבּים מְרָבִים מְרַבְּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיבְּים מִיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּים מִּים מִיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּים מִּים מִיבּים מּים מִיבּים מִיבּים מִּיבְּים מִיבּים מִּים מִּים מִיבּים מִּיבְּים מִּיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבּים מִיבּים מִבְּים מִּים מִּים מִבּים מִּבְּים מִּים מִים מִבּים מִּבְים מִּים מִים מִבּים מִּיבְּים מְיבִּים מְּבְּים מְיבִּים מְּבִים מְבְּיִים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִים מְיבִּים מְיבּים מְיבִּים מְיבְּים מְיבִּים מְיבִּים מְיבִּים מְ

קרע

Niph. pass.: לֹא יְפְרֵצ Exod. 28. 32, pour que (l'habit) ne se déchire; יְחַרְצּי יִקרְעָּד וְרִדְעִּדְי יִקרְעָּד וְרִדְעִידְ וִרְדְעִידְ וִרְדְעָדְי וִרְרָעִי I Rois 13. 5, et l'autel se rompit.

קרָצִים m. Seulement plur. קּרָצִים m. Seulement plur. בְּיִלְבִים Prov. 23. 21, et l'assoupissement, la paresse, fait vétir (l'homme) de haillons.

קריך Pincer, mordre: קייף שְּלְּבְיִיף Prov. 16.30, se mordant les levres (geste d'un homme qui a des desseins malicieux); de meme קייץ בין 10.10, qui cligne les yeux, fait des signes des yeux; et קייף 6.13, (le méchant) fait des signes des yeux.

Pou. : מַרְאָרִי נְם־אָנִי Job 33. 6, moi aussi j'ai été arraché (c.-à-d. formé) de l'argile, ou de la boue.

אָרָן m. Destruction ou destructeur: אָדָן הַּאָבּאָן Jér. 46. 20, la ruine, la destruction, ou le destructeur, viendra du pays du Nord.

רולי, chald. m. Morceau arraché: אָבְילוּן הַּיּ יְחוּרְיֵא Dan. 3. 8, ils mangèrent les morceaux (arrachés de la chair) des Juifs, c.-à-d. ils les calomnièrent, accusèrent; הַּירַאֲבֶלוּ כַּוְרַצִּיִחִי 6. 25, qui avaient calomnié, accusé, Daniel.

אַרְקּע m. Fond, sol, terrain: בְּקַרְקּע אָרָקּע Nomb. 5. 17, sur le sol, pavé, du tabernacle; בַּרַהַפּרָקע צַּר־הַפּקרָם I Rois 7.7, d'un bout du sol jusqu'à l'autre bout, c.-à-d. sur tout le sol, plancher; selon d'autres: depuis le plancher jusqu'au plafond (qui est en même temps le plancher de l'étage supérieur); בְּקֵיבֶעְ Amos 9. 3, au fond de la mer.

קרַקע n. pr. Karka, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15.3.

קרְקר n. pr. d'une ville, Karkor, Jug. 8. 10.

קרַקר Pi. (v. איף Pilp.).

קרָשׁר מ. (avec suff. קרְשׁךּ, pl. קרָשׁר const. קּרָשׁר Ais, planche: יְמָרְשִׁר בּעּרְשִׁר Exod. 26. 15, tu feras les ais pour le tabernacle; קרְשַׁר Ez. 27. 6, collect. ils ont fait tes ais (les ais de tes navires) d'ivoire; selon d'autres: ton gouvernail.

י קבת (v. קבת רוּחַ: Aboth, le repos, la récréation, de l'esprit.

קָרָה, (rac. קּלָהָה, v. קּלָה). Ville, cité: לְּפִּרִיקְרָה cité: לְפִּרִיקְרָה Prov. 8. 3, à l'entrée de la ville; מְיֹמֵי מֶרָה 9. 3, les lieux élevés de la ville.

קרְתָּה (ville) n. pr. Kartha, ville appartenant à la tribu de Zabulon, Jos. 21.34.

תְרְיָחָי n. pr. Karthan, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 21. 32 (la même que קַרְיָחָי 2°, v. à קַרְיָחָ).

קשות (seulement const. קשות (seulement const. קשות קושף לי pl. (rac. אוף pl. (rac. plaques ou coupes: אוף plaques (qui servent) de couverture (des feuilles d'or qui couvraient les pains de proposition); selon d'autres: et les coupes pour les libations (placées sur la table d'or) (v. à אוף plaques, ou: et ses coupes; אוף plaques, ou: et ses coupes.

קיליטָר f. Nom d'une monnaie, d'une pièce d'or ou d'argent: הַּבְּאַה מְשִׁיבָּה Gen. 33. 19, pour cent kesita (en comparant ce passage avec celui chap. 23.16, on pourrait peut-être admettre qu'une kesita était de quatre sicles); קטִיטָח אָדָּין Job 42. 11, une kesita; d'autres traduisent, Gen.: cent brebis ou agneaux, et Job: une brebis ou un agneau.

בל אֲשֶׁר־לוּ סְנֵפִּיר : Lév. 11.9, tout ce qui a des nageoires et des écailles; pl.: בְּשְׁקְשֶׂת בַּמְשְׁקְשֹּׁתִיף בַּעָּיבְשִׁרּם : Ez. 29.4, à tes écailles I Sam. 17.5, et une cuirasse à écailles.

לקבין. (ע. שַשַּׁבְּ). Chaume, brin de paille, paille: בְּלְּתְבָּן שֵׁשֵּׁ בְּשָׁבִּי Exod. 5. 12, afin d'amasser du chaume au lieu de paille; בְּלָשׁ נִרָּף Is. 41. 2, comme la menue paille emportée par le vent; שַּבָּא לִבְשׁׁ Obad. 18, et la maison d'Esau sera une paille.

אָר חַקּשָּׁאִים : m. pl. Ex. unique קּשָׁאִים . Nomb.11.5, les concombres (v. II קּקָשָׁהִים).

וְאָוְנֵי : Écouter attentivement קּאָוְנֵי וּ Is. 32. 3, et les oreilles de ceux qui entendent écouteront avec attention.

קּרִי נָא אָזְקָר adj. Attentif; fém.: קּרִי נָא אָזְקָר אפֿרָת Néh. 1. 11, que ton oreille soit attentive (à la prière de ton serviteur).

קשב adj. Attentif; sculement pl. f.: חוקריניו אונידף קשבות Ps. 130. 2, que tes oreilles soient attentives; II Chr.6.40, 7. 15.

קַשֶּׁר m. Attention: אָרְדְלְנֶח וְאֵּדְן קָשֶּׁב I Rois 18. 29, et personne ne répondit, et aucune attention (à leur invocation); וַהְקְשִׁיב קַשֶּׁב רַבּ־קַשֶּׁב Is. 21. 7, et il écoutera, ou considérera, attentivement (ce qu'il verra), avec une grande attention.

Niph.: וְצֶבֵר מַח Is.8.21, il errera sur (cette terre) accable d'un sort dur, cruel.

Pi.: הְּקְיִם בְּלְרְמָה Gen. 35. 16, il lui était difficile, pénible, dans son enfantement (elle accoucha avec un travail pénible).

Hiph. Rendre dur, difficile; endurcir, s'endurcir: וערפבם לא חקשו לא בים Deut. 10. 16, ne rendez plus votre cou dur, inflexible, c.-à-d. ne vous endurcissez pas plus longtemps; מַר־הַקַשַּׁה אֵלָיר Job 9. 4, qui s'est endurci contre lui, qui lui a désobéi? ואַנר אַקשׁח אַת־לֶב פַּרִעֹח Exod. 7. 3, mais j'endurcirai le cœur de Pharaon (je l'abandonnerai à son égarement); אברה הקשה אח־עלני I Rois 12. 4, ton pere avait rendu notre joug dur, lourd; הַקשִׁיהַ לְשָׁאוֹל II Rois 2.10, tu me demandes une chose bien difficile; הַחַלְבָּ הַתְשׁׁבְּהָ Gen. 35. 17, lorsqu'elle eut un travail pénible, une grande peine à accoucher (v. Pi.).

 ble, qui est opiniâtre, entêté; שַּיִּדְּי פְּנָּרִי בַּב. 2. 4, qui ont le visage, le front, dur, qui sont impudents; פּרְשֵּׁר־לַב 3.7, et ils ont le cœur endurci; שִּיְבְּיִר זִּיְבְּיִר זִּיִּרְ אַנְיִר זִּיִּ אַנְּרִי זִּיִּרְ אַנְּיִר זִּיִּ אַנְיִר זִּיִּ אַנְּרִי זִּיִּ אַנְּרִי זִּיִּיְ זַּיִּרְ זְּיִרְ אַנְּרִי זְיִנְּבְּיִ אָנִיר זְיִבְּיִבְּר זְיִבְּיִבְ אָנִיר זְיִבְּיִבְּר זְיִבְּיִבְּר זְיִבְּיִבְּר זְיִבְּיִבְר זְיִבְּיִבְר זְיִבְּיִבְּר זְיִבְּיִבְר זְיִבְּיִבְּר זְיִבְּבָּר זְּבָּבְר זְּבָּבְר זְּבָּבְר זְיִבְּבְּר זְּבְּבָּר זְּבְבָּר זְּבְבָּר זְּבְּבָּר זְּבְבָּר זְּבָבְּר זְּבָּבְּר זְבְּבָּר זְבְּבָּר זְבְּבָּר זְבְּבָּר זְבְּבָּר זְבְּבָּר זְבְּבָּר זְבְּבָּר זְבַבְּב זְבַבְּב זְבַב בּעם 18. 26, une chose, affaire, difficile.

רולפי היי היי בלים האום. m. (v. בשָּׁהְ hébr.). Vérité: היי בְּלִּבְעְבְּדְּוֹיְרִי קְשׁוֹט Dan. 4. 34, dont toutes les œuvres sont (selon) la vérité; בְּלֵּבְים 2.47, en vérité, vraiment.

לְבָּעוֹ Kal inusité. Hiph. Rendre dur, être dur: פֿבָּע Is. 63. 17, tu as laissé notre cœur s'endurcir (pour ne plus te craindre) (ע. הַשָּׁה); קְשָׁה Job 39. 16, elle se conduit durement, elle est insensible à ses petits, comme s'ils n'étaient point à elle.

קשָׁט m. Vérité: מְּפָנֵי קשָׁט Ps. 60. 6, pour l'amour de la vérité (v. קשׁוֹט chald.).

קְּשְׁיִ אָמְרֵי אֲמָת : Gertitude : קְשָׁיִם אָמְרֵי Prov. 22. 21, (pour te faire connaître) la certitude, l'infaillibilité, des paroles de la vérité.

קשר קשר קשר, Opiniatreté: האָם השָם Deut. 9. 27, la dureté, l'opiniatreté, de ce peuple.

קשרוף (dureté) n. pr. Kision, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20 (שייף I Chr. 6. 57).

ייר שירה בירה בירה בירה Rituel, קשיות f. Dureté: קשיות Rituel, par l'opiniatreté (v. à מְשֵׁיוֹת).

לְשֵׁר (fut. יִּקְשׁר (יִּקְשׁר , Attacher: יִּקְשׁר (fut. יִּקְשׁר פֿר. 38. 28, elle lia à sa main un ruban d'écarlate; בְּשְׁרֵבְּיִּ שְׁרֵּבְּיִ Prov. 6. 21, tiens-les liés à ton cœur; avec בּ בַּתְּלֵּדְר בַּתְּשִׁר בַּרִּיבְּר וְכָּבְּשׁר מַר אַרָבְּרָ וְבַּיְשִׁר מָר Jos. 2. 18, tu attacheras (ce cordon) à la fenêtre; tu attachera (ce cordon) à la fenêtre; cen. 44. 30, et sa vie est attachée à la vie de celui-là, la vie de mon père dépend de celle de son fils; אָנֶלֶה רְשָׁהִּרְה בְּלֶבּרינָעַר , Prov. 22.

15, la folie est liée au cœur de l'enfant. — 2° Se liguer, conjurer, conspirer : מְשַׁרְמֵּשׁ בְּלֹבֶט עָלֵּר I Sam. 22.8, vous avez tous conspiré contre moi; אֲמָרִים בּלְּרָי בְּשָׁרִים II Sam. 15. 31, Achitophel est un des conspirateurs; בְּלְלֵיר בְּלֶּר בְּלֶשְׁרִים לֹרְשָׁרִים II Rois 14. 19, on fit une conjuration contre lui. — 3° Étre serré, fort, robuste: מְרַבְּלֵב לְרֵב לְרַבְּלֵב (brebis) fortes (celles qui étaient conçues au printemps) furent pour Jacob.

Niph.: Se lier, être lié: יְּרִיתְּ מְּנֶשְּׁרֶח מְּנָשְּׁרָח וְּנִיתְּטְּׁלְּאַרָח בְּנָשְׁתִּא I Sam. 18. 1, (l'âme de Jonathan) s'attacha, se lia étroitement, à l'âme de David; הְמָשְׁר כְּל-הַחִים Néh. 3. 38, et toute la muraille fut liée, c.-à-d. close, achevée.

Pi.: מָבְּרְנִיּת מְבְּרָנִית נְּיְמָּת Job 38. 31, as tu joint les liens des Pléiades? ou : as-tu créé l'influence des Pléiades sur les fruits doux (qui les font mûrir, se nouer)? הְּבְּשִּׁרִים מַבּלָּת Is. 49. 18, et tu te les attacheras comme une épouse (s'attache la ceinture).

Pou.: תַּאַאָן חַשְּקְפֶּרוֹח Gen. 30. 41, les brebis les plus fortes (v. Kal 3°).

Hithph. Conspirer: הַּחְכַּשְׁרוּ עָבֶרָירּ Il Chr. 24. 25, ses serviteurs conspirerent contre lui.

קיאָרִים Is. 3. 20, les ceintures, les écharpes (que portent les femmes); selon d'autres: les chaînes qu'elles portent au cou, ou:les cordons, les rubans, dont elles attachent leurs cheveux; בְּלָהְ קַבְּיִבְּי Jér. 2. 32, une épouse (oublie-t-elle) sa ceinture, ou sa chaîne, ou ses rubans?

קשׁשׁ Kal. Assembler: יְּוֹשְׁשׁהְּ נְּקְיּשׁהְּ נְּקִישׁהְּ נְּקִישׁהְּ נְּקִישׁהְ אַנְּאָשׁהְּ נְקִישׁהְּ Soph. 2. 1 (le premier Hithph., le second Kal), assemblez-vous et assemblez (les autres), ou, au fig.: recueillez-

vous, rentrez en vous-mêmes, et faites que les autres se recueillent.

Po. Amasser, chercher: יְקְשְׁשׁי לְּחֶם מֶּבֶן Exod. 5. 7, et qu'ils amassent, qu'ils aillent chercher eux-mêmes, la paille; אישׁ בְּקשׁשׁ עַצִּים Nomb. 15.32, un homme qui ramassait du bois.

Hithph. Soph. 2. 1, v. Kal.

קליים, des deux genres (avec suff. אַלְּיִּחָר, pl. אַרְיִּחָשְׁרָ, avec suff. אַרְיִבְּי אַיִּחָים, 1°Arc: אַרָּבִי אָשָׁר, avec suff. אָרָבִי אַשְּרָ. 1°Arc: אַנְיבִי אָשָׁר, Jef. 46.9, qui bandent l'arc; la flèche; אַכָּייָטָר אָפָרי Is. 22.3, ils ont été enchaînés par l'arc, épouvantés à la vue des arcs, des archers, qui les poursuivaient; אַרָּבִילְרָי אָר־קַשָּׁר יִשְרָאַל

קישׁר. Arc ou archer: השָּׁבְּ m. Arc ou archer: קישָר (פּה. 21. 20, et il devint un tireur d'arc, adroit à tirer l'arc (y. הַשָּׁת); selon d'autres, הַבְּי jeune homme: il devint השָּׁבַ tireur d'arc, archer (y. בַּיר מַיּר (y. בַּיר 3°).

קירוֹם chald. keri. Guitare ou harpe (v. קּיְרוֹם).

ר Resch ייי vingtième lettre de l'alphabet; comme chiffre il signifie deux cents; lettre liquide, היי se permute avec ליי (v. ces deux lettres); comme son guttural, avec היי , exemples: בְּצַע fendre et בְּצַע séparer, distinguer; et בְּצַע briser, couper; היי remplace quelquefois un dages fort, comme אַבָּי et בְּצַע chald., le trône; בְּילִי pamas.

ווֹאָרָ (fut. האָרִי, ארָיַ, ארָיַיָ; inf. האֹרָ, יַנְיאָה ; יראו; const. ראה, יואר; une fois באַנד Ez. 28. 17) 1° Voir, avoir des visions: ילא רראו Ps. 115.5, (les idoles ont des yeux) mais elles ne voient pas; אֹתָה רַאִּיתִי צֵּדִּיק Gen.7.1, je t'ai vu un juste (j'ai vu que tu étais juste); souvent suivi de וַיַּרָא דֵי בִּר־שְּׂטוּאָח לֵאַח : בִּיך Gen. 29. 31, l'Eternel vit que Lia était méprisée; בּר רָאַתָּח בִּר־גַרַל שֵׁלָח 38. 14, parce qu'elle voyait que Selah était devenu grand; ou de יַנָאַרָא יַחְנַּח־אָּישׁ: יַחְנַּח Zach. 2. 5, et je voyais un homme devant moi ; נאַרָא וְחַנֵּח מָלֵא Ez. 44. 4, et je vis que (la gloire de l'Eternel) avait rempli (le temple); avec omission du regime : יָלאֹדיָכלְחִי לְרָאוֹח Ps. 40. 13, je n'ai pas pu voir (mes iniquités, parce

qu'elles étaient trop nombreuses), ou: je n'ai pu en soutenir la vue; יַרָאוּ רֶבָּים 40.4, beaucoup d'hommes (le) verront; ראַר פונר חַוּבְּלַהְ Esth.1.14, ceux qui voient le visage du roi, qui sont ses intimes; ניִרְאוּ אַת אַלֹחֵר יִּשְׂרָאֵל Exod. 24. 10, ils virent le Dieu d'Israel (sa gloire, sa majesté, v. 32. 20; Dieu dit à Moïse: « Tu ne peux pas voir mon visage, parce que l'homme ne me verra sans mourir, l'homme ne peut me connaître parfaitement»); רָאִירִים אֱלֹּדִים אֱלֹדִים אֱלֹדִים Gen. 32. 30, j'ai vu Dieu face à face; אַשֶּׁר אָמָרוּ לָראִים לֹא חִרְאוּ Is. 30. 10, qui disent à ceux qui voient, aux prophètes: Ne voyez point, n'ayez pas, ou ne dites pas, vos visions (v. רְאֵה et חַזָּח); לִראֵר ಶಜ್ಞಾಗ್ತ Eccl.7.11, pour ceux qui voient le soleil, les vivants; חַגַּם תַּלֹם רָאִיתִי אַחַרֵּר ראָי Gen. 16. 13, ai-je rien vu après ma vision? (la vision a disparu sans laisser une trace, sans que je l'aie vue s'en aller, preuve que c'était une vision divine); selon d'autres : j'ai vu maintenant (un ange) après que Dieu m'a vu (puisque Dieu me voit et m'exauce).

2º Voir, considérer, examiner, re-

garder, avoir soin, choisir, visiter, envisager: ירַאַרוּ מִינֹקוּן Lév. 13. 5, le prêtre le considerera ; לָרָאוֹת תַּבְנוֹת הַאָּרֶץ Gen. 34. 1, pour voir, examiner, les femmes de ce pays-là; רַאָּה בָּבֶבֶּר Ez. 21.26, il a examiné (consulté) le foie; וראָח בַּעַבְים Eccl. 11. 4, et celui qui considère les nuées. — Regarder avec plaisir, satisfaction : אַל־מֵּרָא רֵיָן Prov. 23. 31, ne regarde point le vin (lorsqu'il est vermeil); אל־רֵרָא בָּמְלָּגוֹית Job 20.17, il ne verra, ne se réjouira pas, des ruisseaux ; וּבָאֹרָבֵר רַאֲתַה עֵינִי Ps. 54. 9, mon œil a vu, s'est réjoui, de mes ennemis (de leur ruine); אַרָאָר בָּשׂנָאָר 118.7, et je verrai (ce que je souhaite arriver) à mes ennemis (leur ruine, punition); au contraire, voir avec douleur, être témoin de quelque chose de malheureux qui arrive à ceux qu'on aime: אַל־אָרָאָה בְּמוֹח הַיָּלֶה Gen. 21. 16, je ne verrai point, je ne serai point témoin de la mort de l'enfant; מַן אָרָאַרו ברֵע 44. 34, de peur que je ne sois témoin du malheur (de mon père); regarder avec dédain, mépris : אַר עַל־עַבֹק יַרָאָת Job 41. 26, il regarde avec mépris tout ce qui est élevé; אל-תראני ישאַני שְׁחַרְחֹבֵת Cant. 1. 6, ne me regardez pas dédaigneusement parce que je suis brune; regarder avec compassion: יבי ראח אַר־עַנִים Exod. 4. 31, et que (Dieu) avait regardé leur affliction (qu'il la fera cesser) ; רַאַּח תַי בָּעַנְיַר Gen. 29. 32, Dieu a regardé mon affliction (l'a fait cesser). — Pourvoir, veiller, avoir soin : רָאֵה בֵּירִוּך T Rois 12.16, pourvois a ta maison, David; אַרן טֵּוֹר בית השלחר ראָת Gen. 39. 23, le gouverneur de la prison ne veillait (à rien, ne prenait connaissance de rien); ירָאַרוּ יִשָּׁר Ps. 37. 37, et considère le juste, ou : prends soin de la justice, de l'équité; avec 3 se pourvoir, se procurer, choisir : אַלְרִים יִרָאַר־עוֹּ הַאָּלוּים Gen. 22. 8. Dieu choisira, fournira lui-même, l'agneau : יַּיַרָא רַאִּשִׁיה לּוּ Deut. 33. 21, et il a choisi la première part (de la possession); et sans יַרֵא מַרְעֹדוּ עבון Gen. 41. 33, que Pharaon

choisisse un homme intelligent. - Visiter: יבא אַבִּיך לָרָאוֹתַק II Sam. 13. 5, et lorsque ton pere viendra te visiter: רַאַרו אַר־לָּוֹם אַחֵירָה Gen. 37. 14, vois la paix, c.-à-d. la santé, de tes frères, vois s'ils se portent bien; יַעֵּרנֵיו אֱל־קרוֹשׁ ישל הַרָאֵל הַרָאַינַת Is. 17.7, et ses yeux regarderont le Saint d'Israel (il espérera en lui); רֵרָא רֵי עֵלַיכָם Exod. 5. 21, que Dieu jette les yeux sur vous (qu'il examine votre conduite); מַה רַאָּיתַ כָּד עַשִּׁיתַ אַת־חַוּבְר חַוֶּּה Gen. 20. 10, qu'as-tu envisagé, quelle était ton intention en agissant ainsi? Part. pass.: הראיות Esth. 2.9, (et sept jeunes filles) qui étaient choisies, ou qui étaient dignes, convenables, à lui être données (pour la servir).

3º Apercevoir, reconnaître par les sens ou par l'intelligence, éprouver, jouir ou souffrir : לַרָאוֹת מַחדיָּקָרָא־לוֹ Gen. 2. 19, pour voir comment il les appellerait; וכל--דועם ראָים אַת--דוּקוֹלת Exod. 20. 18, et tout le peuple apercevait, entendait, les tonnerres; ראַרְתָּד אר Is. 44. 16, j'ai senti le feu, la chaleur; ראח חיים Eccl. 9. 9, jouis de la vie; לראות שותו Ps. 16. 10, pour voir la tombe, éprouver la corruption: ים טוב Ps. 34. 13, Eccl. 3. 13, 6. 6. et פטוב Jér. 29. 32, Eccl. 2. 1, voir le bien ou les biens, c.-à-d. jouir des biens de la vie; רַאָּח רָעָה Jer. 44. 17, voir, souffrir, le mal; וָלָבֶּר רַאֵח חַרְבָּה הכמח Eccl. 1. 16, et mon cœur a vu, connu, beaucoup de sagesse; ראוּ וְבֶר־יֵר Jer. 20. 31, écoutez, reconnaissez, la parole de Dieu; וּרָאַרַתָּם בֵּרן צַּהָּרִם לְרָטֵׁע Mal. 3. 18, vous verrez (la différence, vous distinguerez) entre le juste et le méchant.

 toi devant Achab; וְבִּיאָד אָבּדּפְנֵי בִּי I Sam. 1. 22, pour qu'il se présente devant l'Éternel; בַּיבָּי לְּתֵיאָה (3. 21, Dieu continua à paraître; וַבְּיִאָּד בָּרָ בָּּכִּי לַתְּיָאָה (3. 7, Dieu apparut à Abram; וּבִּיבָּא בִי בְּיבָּאִד לַר Jér. 31. 3, Dieu m'a apparu; Jér. 31. 3, Dieu m'a apparu; בַּיבָּאָד לַר Gen. 22. 14, sur la montagne de Dieu il sera pourvu (v. Kal 2°, exemple Gen. 22. 8), les hommes seront vus et protégés de Dieu; ou sur cette montagne on se présentera devant Dieu.

Pou.: ἀκρικό Job 33.21(dages dans ¬), (les os) qui n'avaient pas été vus (qui étaient couverts).

Hiph. (הַרָאָח et הַרָאָה, fut. אַרָבָאר, יַרָבָאר, comme Kal). 1º Faire qu'un autre voie, faire voir, montrer : לַרְאֹתְכֶם בַּדֶּרֶה Deut. 1. 33, pour vous faire voir (pour que vous puissiez voir) dans le chemin; וֹבְירָא אֹתָם אֶּז־בֶּּן־חַמֶּּלֶּןְה II Rois 11.4, et il leur montra le fils du roi; וְדֵרְאֵיתִי גוֹיִם מַעֵּרָהָ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations; בֹרו הַרַאֵנִי אֵרֹנֵי Amos 7. 1, ainsi m'a fait voir le Seigneur (dans une vision); אַלֹּחִים יַרְאֵיָר בְשׁוֹרְרֵי Ps. 59. 11, Dieu me fera voir (ce que je souhaite) a mes ennemis (leur punition, v. Kal 2°). — 2° Faire éprouver, faire jouir (v. Kal 3°): הַּרָאִיתָ עַמְּדָ קָשָׁח Ps. 60. 5, tu as fait eprouver à ton peuple des choses dures ; יְהַרְאָּח אֶת־נַמְּשׁוּ בוֹב Eccl. 2. 24, et qu'il fasse jouir son âme du bien; יָאַרָאַחוּ בִּרשׁוּצֵּחִי Ps. 91. 16, je lui ferai voir mon salut; je le ferai jouir du salut qui vient de moi.

Hoph. 1° Pass. du Hiph.: מְרְאֶה בָּּהְרּ בָּּהְרְ בָּּאָה בָּּהְרָ בַּּאָה בָּּהְרָ בַּּאָה בָּּהְרָ בַּּאָה בָּּהְרָ בַּּאַה בָּּהְרָ בַּאַה בָּּהְרָ בַּאַה בָּּהְרָ בַּאַה בָּּהְרָ בַּאַה בָּיבְּה בַּאַה מִיי בּיִבְּיה מִיי בּיִבְּיה מִיי בִּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְיה בַּיבְּיה בַּיבְיה בַיבְיה בַּיבְיה בּיבְיה בַּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּי

Hithph: לְּבֵּה הְּחָרֶאוּ Gen. 42.1, pourquoi vous regardez-vous les uns les autres, c.-à-d. pourquoi restez-vous oisifs, hésitez-vous à prendre une ré-

solution? בְּרָיְאֵה מְּנִים II Rois 14.8, voyons-nous l'un l'autre, mettons-nous en face, en présence, c.-à-d. combattons entre nous; בַּיְרָיָא מָנִים 14.11, ils étaient en présence, ils combattaient l'un contre l'autre.

קְּלָּהְי adj. Voyant: יְיָאָה Job 10. 15, (moi) voyant ma misère, c.-à-d. qui en suis accablé, qui la vois toujours près de moi.

ቫዚጊ f. Ex. unique. Nom d'un oiseau de proie (de דְּאָרָ qui a la vue perçante), Deut. 14. 43, le milan? le vautour? mais Lév. 11. 14, on lit דְּאָרָה.

קיים לְּבָּרָא (לַבְּאָרִים). 1° Le voyant, qui a des visions, le prophète : פַּר לַבְּרָרא וֹשְׁרָים וֹ וֹשְׁרָים וֹשְׁרִים וְעְרִים וְּרִישְׁרִים וֹשְׁרִים וֹשְׁרִים וֹשְׁרִים וְעִרִּים וְּרִישְׁרִים וְּרִישְׁרִים וְּרִישְׁרִים וְעִרִּים וְּרִישְׁרִים וְעִרִּים וְּרִישְׁרִים וְּרִיבְּיִים וְּרִיבְּיִים וְעִרִּים וְּרִיבְּיִים וְעִרִּים וְעְרִיבְּיִם וְּבְּיִבְּים וְבִּיבְּים וְבִּיבְּישְׁרִים וְבִּיבְּישְׁרִים וְבִּיבְּישְׁרִים וְבִּיבְּים וְבִּיבְּים וְבִּיבְּישְׁרִים וְבִּיבְּים וְבִּיבְּישְׁרִים וֹבְּיבְּים וְבִיבְּישְׁרִים וֹשְׁרִים וֹשְׁבְּיִים וְבִּיבְּים וְבִיבְּישְׁרִים וְבִּיבְּים וְבִּיבְּישְׁרִים וְבִּים וְבִּיבְּישְׁרִים וֹשְׁבְּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִים וְבִּים וְבִּים וְּבִים וֹבְּים וְבִים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְּבְּיִים וְיִים וְּבְּישְׁבְּים וֹיִים וְבִּים וֹיִישְׁבְּים וְּבְּיבְּים וְּבְּבְּים וְבְּיבְּים וְבְּבְּים וְבְּיבְּים וְבְּבְּים וְבְּבְּים וְבְּבְּים וְבְּבְּבְּים וְבְּבְּים וְבְּבְּים וְבְּבְּים וְבְּבְּים וְבְּישְׁבְּים וְּבְּבְּים וֹיבְּבְּים וְבְּבְּים וְּבְּישְׁבְּים וְּבְּים וְּבְּבְּים וְּבְיבְּים וְבְּיבְּים וְּבְּבְּבְּים וְּבְּים וְּבְּבְּים וְבְּיבְּים וְּבְּים וְּבְּישְּבְּבְּים וְבְּבְּבְּבְּים וְּבְּבְּבְּים וֹיבְּיבְּים וְּבְּבְּבְּים וְבְּבְּבְּבְּבְּים וְּבְּבְּבְּבְּבְּ

ק'אוֹבּן n. pr. Ruben, fils ainé de Jacob et souche de la tribu du même nom; l'étymologie : voyez un fils, ou composé de קַּעָּרִיךְ et קַּעָּרָיָרְ (Dieu) a regardé mon affliction, Gen. 29. 32 (v. הַאָּרָץ).

בְּאֵנְה בָּן: Action de voir : לְרַאֵּנְה בָּן: 28. 17 (inf. irrég. de הַּאָיָם), pour jeter les yeux sur toi, pour voir ta honte (v. רָאָה 2°).

רְאוֹמָה (l'élevé) n. pr. Réumah, concubine de Nahor, Gen. 22. 24.

רְאוּת f. Action de voir, vue: רְאוּת (keri בְּאִרּת cheth.) Eccl. 5. 10, la vue de ses yeux, le plaisir de voir (son bien).

אָרְאִי מּרְאָר מּרְצָּק Job 37. 18, comme un miroir de fonte, d'airain (v. מְרָאָח 2º).

with et with m. 1° Vision, contemplation : אַפּרו אַל רָאָד Gen.16.13, toi, Dieu de la vision, qu'on peut voir, contempler; ou : qui voit, pénètre tout; selon d'autres, verbe: tu es le Dieu qui m'as vue (אַר ראָּד même verset, v. מַתַר ראָד 1°). – 2º Aspect, figure : יטוב ראָר I Sam. 16. 12, et beau d'aspect, d'une belle figure (v. מראר Job 33. 21, (sa chair se consume) de la vue, c.-à-d. qu'on ne la voit, qu'elle ne paraît plus. — 3° יַטַּיכְּתִּידְדָּ בְּבִּיאָיִי Nah. 3. 6, je ferai de toi un exemple (pour servir d'avertissement); selon d'autres: je te rendrai comme de l'ordure, tu seras un objet de mépris, de dégoût (v. אַר Hoph. 20).

רְאָיִר (Dieu le regarde) n. pr. m. 1° I Chr.4.2 (הָּיָהָי 2.52). — 2° 5.5.—3° Esdr. 2.47.

יְהָיּדְיּן: m. Apparition: יְהַיְּבְּיּוֹן Rituel, et l'apparition (des fidèles au temple).

רָאַם (v. רָאַם).

ראשון (v. ראשון).

רְאִית (chethib) Eccl. 5. 10 (v. רְאַרּק). בְּאַר (pour רְּהִם Étre élevé. Ex. unique : רְאָמָד Zach. 14. 10, elle sera élevée (v. יְרָאָבָּר).

קַרֵּכִים , Ps. 92. 11 רֵבִּים Job 39.9, 10; plur. בְּיִבּים Ps. 22. Ps. 22). Nom d'une bête des forêts, très forte et féroce, qui renverse tout par sa corne ou ses cornes; בְּוֹרְאַבִּים Ps. 29. 6, un jeune réem; selon les uns, est une espèce de buffle ou d'antilope; selon les autres, le rhinocéros; selon d'autres, la licorne.

רְמוֹת f. pl. (rac. רְמוֹת pour רְמִים). Choses précieuses, des perles ou du corail rouge, Job 28. 18, Ez. 27. 6: אמוח לאיל קרמוח Prov. 24.7, la sagesse est une chose trop haute, trop relevée, pour l'insensée; ou: comme des perles ou du corail rouge, comme une chose trop difficile à obtenir.

ת האמות n. pr. 1º Ramoth, ville en Galaad, Deut. 4. 43, Jos. 20. 8 (Jos. 21. 36 הַמֵּח חַבְּאַבְּה, et Jos. 13. 26 הַמָּח חַבְּאַבְּה.).

- 2º Ramoth, ville appartenant à la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

יָאשׁ Pauvre (v. רוּשׁ).

ריש ב m. (rac. ריש ביש.). Pauvreté: ביש ח. (rac. ביש ח.). Pauvreté: קעשר Prov. 30. 8, (ni) pauvreté, ni richesse; קאשן 6. 11, ta pauvreté.

באשׁרוּ chald. m. (pl. רְאשׁרְ, avec suff. באשׁרוּ chald. m. (pl. רְאשׁרִ, רְאשׁרוֹ, מרֹשׁרֹשׁ רְאשׁרִ רְאשׁרִ בְּאשׁרִ אַ בּאשׁרוּ בּאשׁרִ בּאשׁרִ בּאשׁרִ בּאשׁרִ 4. 2, et les visions de ma tête, de mon esprit, imagination; רְאשׁ מִלּרִן Dan. 7.1, la somme des choses, c.-à-d. les points principaux; בּרְרָאשׁרוֹשׁר Esdr. 5. 10, les hommes qui sont à leur tête, les premiers entre eux.

ראש ים m. (plur. ראשים, une fois ראש ראשים Is. 15.2). 1º Tête (des hommes et des animaux), personne, homme: ראשׁ אמרים Gen. 48. 14, la tête d'Ephraim; ראָש חַמָּר Lév. 4. 4, la tête du jeune taureau; יַרָּמָם בָּרֹאִשָּׁם בָּרָבָּב Ez. 9. 10, je mets leur conduite sur leur tête, c.-à-d. je les punis pour leurs crimes; וּנְחַמְּרוּ, בַּראֹשׁוּ 17. 19, et je ferai tomber sur sa tête (le violement du serment, etc.); יַשׁוּב עַמַלוּ בְּרֹאִשׁוּ Ps. 7. 17, le mal (qu'il méditait) retournera sur sa propre tête, l'atteindra lui-même; בראשרנו יפול אַל-אַרֹניר I Chr. 12. 19, il fera la paix avec son maître avec nos têtes, c.-à-d. en lui vendant notre vie, en nous sacrifiant à lui; tête, pour : personne , homme : פֹּסְפַּרֵ" רָאשׁׁי װָתָלוּץ I Chr. 12. 23, le nombre des hommes armés; ל־אַשׁ מַבַר Jug. 5. 30, pour la tête d'un homme, c.-à-d. pour chaque homme. — 2º Chef, sommet, pointe. la chose principale, capitale : ראש שָּבְטֵר אָהָאָל אָהָדי I Sam. 15. 17, tu es le chef des tribus d'Israel; ראש אַרָם דַּשָּטֶשׁן Is. 7. 8, Damas est la capitale de Syrie; ראשר ברת־אבות Exod.6.14, et ראשר ברת־אבות 6. 25, les chefs des familles; פֹתֵר נַיראשׁ II Chr. 19. 11, et seul הראש 24. 6. le grand prêtre; אַשֵּׁב ראש Job 29. 25. j'occupais la première place; הַרָּדּ בָּרֶרָתָ בראש Lament. 1. 5, ses ennemis sont à la tête, c.-à-d. la dominent, ou triomphent; ראשר החרים Gen. 8.5, les sommets des montagnes; וראשו 11. 4. ct le sommet (de la tour); ראש חעמהדים I Rois 7. 19, le haut des colonnes; וּכְראִשׁ שִׁבֹּלֵת Job 24. 24, et comme la pointe des épis; לראש פנה Ps.118.21, la principale (pierre) de l'angle; שומי קהר 137. 6, ma principale, ma plus grande joie; ראשר בשפרם Cant. 4. 14. les parfums les plus excellents. -3º Somme, nombre, troupe: יוֹשׁמָם אֹרוֹ בראשו Lév. 5. 24, il le restituera en son entier, tout le capital; נַשֹּאׁ אַר־ראִשׁ Nomb. 4. 22, fais le dénombrement; נאַשִּׁים רָאשִׁים Jug. 7. 16, trois bandes, troupes (de soldats); רישם שאול אח־חעם ישלשח ראשים I Sam. 11.11, Saul divisa son armée en trois corps. — 4º Com-וnencement, le premier : כַּל־ראֹשׁ הַרָה Ez. 16. 25, tout commencement d'un chemin, toute entrée d'une rue; בראשׁ Amos 6.7, entre les premiers, en tête des captifs; ראש חַרְשִׁים Exod. 12. 2, le commencement, le premier des mois; מראש Is. 40. 21, des le commencement (du monde); וראש עפרות הַבֶּל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; ou comme שַּׁלִים: avant le commencement, la création, de la poussière. — 5° Une plante vénéneuse (pavot, tête de pavot; selon d'autres : ciguë ou ivraie); puis en général : poison , venin , fiel : שַׁרָשׁ פֹרָת ראש Deut. 29.17, une racine qui porte, produit, du poison (des pécheurs qui séduisent les autres au péché); mpa סראש בְּשׁמָט Osée 10. 4, la justice (les châtiments) germera, fleurira, comme les herbes vénéneuses (ou : comme la ciguë); לַצְנָח נָראֹש Lament. 3. 19, de l'absinthe et du poison (du fiel); יראש שתנים Deut.32.33, et le venin d'aspics; une fois עובר רוש Deut. 32. 32, des raisins vénéneux.

נְּטֵּרְא רְאִשׁ n. pr. d'un peuple : נְּטֵּרְא רְאִנֶּי Ez. 38. 2, 3, 39.1, prince de Ros, de Mesech et de Thubal (probablement en Tauride); d'autres traduisent : prince et chef de Mesech et de Thubal (v. שִּׁמִי 2°).

קְתַּמְבֹּרִיד ? f. pl. Commencement : תְּמִבְּרִדּי בּר בּלוּ Ez. 36. 11, et je vous ferai plus de bien que dans votre commencement (que vous n'avez reçu au commencement) (v. מַאִּשִׁיר 4º et בּאָשִׁיר.).

קאָבֶן תָראֹשָׁה f. adj.: תָּאֶבֶן תָראֹשָׁה Zach. 4. 7, la pierre principale (v. איש 2°), ou la première pierre, la pierre angulaire (v. איש 4°).

ולאשון, Job 15.7, יאשון Job 8... 8; plur. ראשׁנִים; fém. רָאשׁנָים, une fois ראשׁנִית Jer. 25. 1 , plur. ראשׁנִית; rac. ראש (ראש). Le premier : אַנִּי רַי רָאשׁוֹן Is. 41. 4, moi, l'Éternel, je suis le premier; בראשון בארור לרובש Gen.8.13, le premier (mois) et le premier jour du mois (au premier jour du premier mois); le premier dans l'ordre : יָרְצֵּר אָת־רַנְרָאשׁוֹן Gen. 32. 18, il ordonna à celui qui marchait le premier; le premier en dignité : דָרָאשׁנִים לְרֵד חַמֶּלֶהְ I Chr. 18. 17, les premiers auprès du roi; אַרָּ ביום הראשון Exod. 12. 15, le jour avant (Paque, la veille de Paque, vous enlèverez le levain), ou : le premier jour (de Paque, vous aurez enlevé, il n'y aura plus de levain); דַרָארשוון אָדֶם הְוּלֵּד Job 15.7, es-tu le premier homme qui soit né, qui ait été créé? selon d'autres : es-tu né avant Adam? לְיַמִים לָאשׁנִים Deut. 4. 32, les jours, les siècles, passés; הַנְבֶראִים הַרְאשׁנִים Zach. 1. 4, les prophètes qui ont précédé; ראשטרת Is. 43. 18, 46. 9, les choses passées, le passė; aussi הַרָאשׁלהו Is. 42.9, les premières prédictions. ראשׁנָה adv. A la tête, en avant, le premier, premièrement : נַיָּשֶׁם אֶת־תַשְּׁמָחוֹת — רָאשׁנָת Gen. 33. 2, il mit à la tête les servantes; דה רצא ראשנה 38. 28. celui-ci est sorti le premier; ראשונה יפוער Nomb. 2. 9,. ils partiront en avant, les premiers; וְשַׁלַמְחֵר רָאשׁוֹנַה Jer. 16. 18, je rendrai premièrement (au double ce qu'ils méritent); פַראשׁנָה Deut. 9. 18, Dan. 11. 29, comme auparavant, comme la première fois; יַיְסְעוּ בֵּרָאשׁנָה Nomb.10.13, ils partirent les premiers; בַּרָאשׁנַה Gen.. 13. 4, (l'autel qu'il avait bâti) avant,

auparavant; בְּרִאשׁנְהוּ Is. 52. 4, (mon peuple descendit en Egypte) autrefois; לְרָאשׁנָהוּ 1.26, comme autrefois; לְכַבָּרְאשׁנָהוּ 1.28, auparavant; בְּבָּרָאשׁנָהוּ I Chr. 15.12, lors de la première fois. בְּבָּרָאשׁנִהוּ (v. בְּאַשׁנַהוּ).

ראשׁית f. (rac. שֹּאִיה, une fois בָּאשׁיה Deut. 11. 13). 1° Commencement, premier état, le premier, les prémices: ברא שלידים Gen. 1. 1, au commencement Dieu crea; רַאשִׁית מַכְּלֵכְתוֹ 10. 10, (Babylone fut) le commencement (ou la capitale) de son royaume; קר מַמְלֶבֶת בְּיִמְשִׁית מַמְלֶבֶת Jér. 28. 1, au commencement du règne (de Sédécias); מראשׁתוֹי Job 42. 12, (Dieu bénit Job dans son dernier état) plus que dans le premier; בראיסירוו Eccl.7.8, (il vaut mieux penser à la fin d'une chose, avoir en vue le succès d'une entreprise) que son commencement; יָרֵאשִׁירוּ אוֹנִי Gen. 49. 3, et premier (fruit), prémices, de ma force, c.-à-d. mon premier-né; ראַשִּׁירת הַּרְכּבוֹ Prov. 8. 22, (je suis) la première pensée, le premier but, de sa voie (de sa création); רַאוֹמִית קצִירָכֶם Lév. 23. 10, les prémices de votre moisson; באשרה פרי האדמה Deut. 26.10, les prémices des fruits de la terre. -2º Le plus excellent, le plus précieux: באשיה דַעוֹיִם Amos 6. 1, la première, la plus excellente, des nations; וָרֵאשָׁירוּ 6. 6, et les huiles de senteur les שְׁכָּיִים plus précieuses.

יאליית Jér. 25. 1, la première (v. ראשׁוֹיִם).

 I Sam. 2. 5, et une femme riche en enfants, qui a beaucoup d'enfants; בְבֵּרִד עֲם Lament. 1. 1, י parag., (une ville) pleine de peuple; sans subst.: בים מעני רב Exod. 19. 21, (de peur que) beaucoup, un grand nombre, d'entre eux, (ne) périssent; בָּשׁרַלָּר רֶב Gen. 33. 9, j'ai beaucoup de bien. -Adverbialement : יָרֵב שֶׁיִרִיה יְמֵי־־שָׁנָיוּ Eccl. 6. 3. quelque nombreux que soient les jours de ses années. Souvent: Assez, c'est assez : רָב עוֹד־יוֹמֶהְ בְּנִי חֵי Gen. 45. 28, c'est assez (pour moi, je n'ai plus rien à souhaiter) puisque mon fils Joseph vit encore; בב־לָּךְ Deut. 3. 26, et רב־לכם Ez. 45. 9, Nomb. 16, 3, c'est assez pour toi, pour vous (cesse, cessez); בב-לכם שבה Deut. 1.6, vous avez assez demeuré (auprès de cette montagne); aussi le fem. s'emploie adverbialement : בַּבְּת שָּׂבְצָּח־לָּה אליטט Ps. 123. 4, mon ame est toute rassasiée, ou: rassasiée depuis longtemps; לאראמוט רמה Ps. 62.3, je ne serai pas fortement ébranlé.

2º De la qualité. Grand, puissant, âgé, ainė: הָתוֹם רַבָּה Gen. 7. 11, le grand abime ; בי רַבַּח דִרא Esth. 1. 20, (l'empire) qui est grand ; רָב מִּנְּהָ תַּרֶבֶּך I Rois 19.7, le chemin est encore grand pour toi, il te reste encore un grand chemin à faire; מַכָּה רָבָּה Nomb. 11.33, une grande plaie; מַדוֹ רַב פּוּבָה Ps. 31. 20, combien grande est ta bonté; רב לחומיע Is. 63. 1, (je suis) puissant pour sauver; פַּיָּרוֹעָ רַבָּים Job 35.9, à cause du bras des grands, des puissants; ירַב רַעַבֹר צַיִערי Gen. 25. 23, et l'ainé sera assujetti au plus jeune ; לאַ־רַבְּים רַחָבַּמוּ Job 32. 9, ce ne sont pas toujours les hommes agés qui ont la sagesse.—Subst.: רַב־שֵבֶּחִים II Rois 25. 8, le chef des gardes; בב סריסיו Dan. 1. 3, le chef de ses eunuques; בב מחולל-פל Prov. 26. 10, le puissant fait trembler tout le monde (de לָחַלָּל; selon d'autres : le Grand (Dieu) forme, cree, tout; ou: un grand mattre, un homme habile, sait tout faire (de אור).

3° Tireur d'arc, archer (de בָרָב 2°): שְׁהַיִּענּ בְּלְ רַבְּּדִּם Jér. 50.29, rassemblez-vous contre Babylone, archers! Job 16.13, ses archers, ou: les pointes de ses lances, m'environnent.

ברְבִּין; pl. מְלֵּהְיִר בּיִר, fém. מְלָּהְיִר ; pl. Grand: בְּבְּיִר, fém. בְּבִּין; pl. 2.10, un grand roi; בְבִּירְ 2.35, une grande montagne; אַלָּהְיִר רַב 2.45, le grand Dieu; אַלְהַיִּר רַב 2.45, le grand Dieu; בּבְּיִרְ 2.48, et le chef des gouverneurs, dignitaires; בְּבְירִבִין 3.33, que (ses prodiges) sont grands; בְּבִירְבִין 7.3, et בִּרְבִּירְבָּיִרְ 7.17, de grandes bêtes; בּבְּיִרְבִּירְ 7.8, 20, une houche qui proférait de grands mots, des paroles insolentes, orgueilleuses.

יב (v. יב (v. יב).

דב m. (rac. בבל, aussi היב, avec makkeph רבר; plur. רבר). 1º Multitude, quantité : לְפִר רֹב חַשְׁיִרם Lev. 25. 16, selon le grand nombre d'années (s'il reste beaucoup d'années jusqu'au jubile); רב־יַבְקַיכֵם Is. 1. 11, la multitude de vos victimes; רַבֵּר חוֹרָחָר Osée 8. 12, une quantité (d'ordonnances) de ma loi, ou: les ordonnances principales de ma loi ; וַרֹב עַיִּבְּטֹתָי Job 4.14, et tous mes os; de là לַרֹב adv., en quantité, fort, beaucoup: נַיַּפָּרֹץ לַרֹב Gen. 30. 30, cela s'est accru de beaucoup; Deut. 1. 10, comme מכוכבר חשמים לרב les étoiles du ciel en nombre; צאֹן וּבָקר וו לַרֹב II Chr. 18. 2, des brebis et des bœufs en quantité; לא מֵרַבָּכֶם מִבֶּל־חֲצִנִּים Deut. 7.7, ce n'est pas à cause de votre plus grand nombre, c.-à-d. ce n'est pas que vous soyez plus nombreux que toutes les nations. — 2º Grandeur: ברבילה Ps. 33. 16, par la grandeur de la force; ביב רַחַפֶּיך 51.3, selon la grandeur de ta miséricorde; מַרֹב חַדֶּרֶה Jos. 9.13, par la longueur du chemin (par le long voyage).

(י,בְה (י,בְה (יְבֶה v. רְבָה) 1° Se multiplier, être פריבחל הָאָרָם לָרֹב (יְבָה grand : פּריבחַל Gen. 6. 1, lorsque les hommes commencèrent à se multiplier; אָדְיִבְּשׁ אָדָּיָבְּשׁ Ps. 3. 2, que le nombre de mes ennemis est grand; מְדִּיבְשׁ בְּעָּיִבְּ מִי Ps. 104. 24, que tes œuvres sont nombreuses, ou grandes, Éternel! (Tous les autres temps se forment de רְבָּיִים, — 2° Tirer des flèches (v. בַּיִים 3°): בּיִי Gen. 49. 23, et ils ont lancé les flèches contre lui (selon d'autres, de בִּיִּבִים יִבּי ils l'ont querellé); בְּיִבְיִים יְבִּי Ps. 18. 15, il a lancé les éclairs (selon d'autres : il a multiplié les éclairs; ou, בַּיִ adj.: il a envoyé beaucoup d'éclairs).

Pou.: מְּרְבָּבוֹת Ps.144.13, (des brebis) qui se multiplient par myriades (formé de תְבָבוּת).

קְבָּבְּה (rac. יְבְבּרֹח, const. רְבְבְּרֹח). Dix mille, myriade: אָלָה לְּרָבָּרָח). Dix mille, myriade: אָלָה לְּרָבָּרָח). Dix mille (hommes) de dix mille; יְדִיר בְּרִבְּיִרי I Sam. 18. 7, et David (a tué) ses dix mille; בּיִרְבִּיר בְּיִרִי Deut. 33. 2, (entouré) des myriades de saints.

לַכַּר Couvrir ou orner: מַרְבָּדִים רָבַּרְאָּר Prov.7.16, j'ai couvert, ou orne, mon lit, de tapis, de couvertures riches (v. רָבִיר.).

וֹלָהוֹ (fut. הַרְבֶּה, apoc. בֶּיָר el מַּרֶב, v. בבב) 1° Se multiplier, s'accrottre, augmenter, être nombreux : מַרוּ וּרָבוּר Gen. 1.22, croissez et multipliez-vous; לְפַצָּן יִרְבּוּ יְמֵיכֵם Deut. 11. 21, afin que vos jours se multiplient; וַיִּרָבּוּ דַּשָּׁבִים Gen.7. 17, les eaux s'accrurent; אחול רבתוך Ps. 139. 18, ils seront plus nombreux que les grains de sable; une fois יַרְבְּיַךְ Deut. 8. 13, (tes troupeaux) augmenteront. — 2º Etre grand, plus grand, devenir puissant, être long: לאַ־רַבְּחַת מְּבַּת I Sam. 14. 30, la défaite n'aurait-elle pas été grande, ou plus grande? נְמָרֶב חֲכָפֶת שָׁלֹמֹח I Rois 5. 10, et la sagesse de Salomon était (plus) grande (que celle de tous les Orientaux); פריירבה אלוה מאַניש Job 33. 12, que Dieu est bien plus grand que l'homme, bien au-dessus de l'homme; בּרִכּוֹח צַּהָּיקִים Prov. 29. 2, quand les justes deviennent grands, puissants;

Deut. 19. 6, si le chemin est long; בְּהֶת בֵּשֶׁת Gen. 21. 20, il devint un tireur d'arc, habile à tirer l'arc (ע. בְּבֶר 2°); selon d'autres, בְּבָר grand, jeune homme, il devint archer

(v. ਸਬ੍ਰੇਣ).

Pi.: רְבָּהִי אַבְּאָדְ Jug. 9. 29, augmente ton armée; ילאּיִרְבִּיתְ בְּמִחִינִיתָּם Ps. 44. 13, et tu n'augmentes pas (ta richesse), tu ne gagnes pas, par leur échange, par le prix de leur achat (tu les vends à vil prix); רְבָּיִתְ בּנְּיִתְ Ez. 19. 2, elle a élevé, nourri, ses petits; אַנְיִיתְ Lament. 2. 22, (ceux) que j'ai soignés, que j'ai élevés.

* Pou. part.: מְרֶבֶּה Rituel, (une bé-

nediction) abondante.

#iph. (הַרְבֵּה, fut. הַרָבָּה, apoc. בָּרֶב, imper. הבַּרְהַ et בַּרָה, inf. הבָּרָה, הבַּרְהַ et חרבות). 1º Multiplier, augmenter, enrichir, avoir beaucoup : דַּרָבֶּח אַרָבֶּח Gen. 3. 16, je multiplierai, j'augmenterai; דַיִּרְבֶּר-שָׁיר Is. 23. 16, augmente le chant (chante beaucoup d'airs); וְדִוּרְבֵּרְתִּר אֵתְכֵם Lév. 26. 9, je vous augmenterai; לחרבות לו Prov. 22.16, pour s'enrichir; וְכֵּסֶף דִּיְבֵּרִחִי לָּה Osée 2. 10, et l'argent que je lui ai donné en abondance; בַּלְיָם Lév. 11. 42, tout ce qui a plusieurs (plus de quatre) pieds; דִּירְבּוּ נָיָשִׁים וּכְנִים I Chr. 7. 4, ils avaient beaucoup de femmes et d'enfants; souvent avec d'autres verbes: ו הַרְבְּחַה לְהַחְפֵּלֵל I Sam. 1. 12, elle priait beaucoup, longtemps; מַּרִבִּים חָעָם לְּחָבִיא Exod. 36. 5, le peuple apporte trop, plus qu'il ne faut ; יְחַרְבָּח לְּחָלִמִיב אַפוֹי Ps. 78.38, il détournait souvent sa colère; לא־יַרְבַּח Exod. 30. 15 (sous-entendu לְחֵה, (le riche) ne donnera pas plus; . תַּרְבּוֹת rarement תַּרְבּוֹת, adv., beaucoup, bien, très : אָם־כָּעֵנ וָאָם־תַּרְבֵּר Eccl. 5. 11, peu ou beaucoup; קייבור ה קרבה פאר Gen. 15. 1, ta récompense sera très grande; נָאִררָא חַרְבֵּח מָאֹר Néh. 2. 2, j'avais bien peur; נַיִּכְעֵם דַּוּרָבֶּה 3. 33, il était très en colère. — 2º Rendre grand, puissant: יְצַנְנָרָהָ חַרְבֵּנִי Ps. 18. 36, et ta bonté me rend grand, puissant; וְהַרְבִּיהַ אֱת־גְּבוּלִי I Chr. 4. 10, si

tu grandis mes terres (si tu étends mes limites); אַבְּיָר לָאֵל Job 34. 37, il profère beaucoup de paroles, ou des paroles impies, contre Dieu (v. בַּרַ chald.).

רְבָּה (chald. Devenir grand: רְבָּה (chald. Dan. 4. 8, l'arbre devint grand, crût; 4. 19, (c'est toi) qui es devenu

grand.

Pa.: מַלְנָגִאל רַבְּדי Dan. 2. 48, le roi éleva Daniel, le rendit grand.

רָבָּה (la grande) n. pr. 1º Rabbah. capitale des Ammonites, II Sam.11.1; Deut.3.11, dans Rabbath (ville) des enfants d'Ammon.—2º תְּבָּה La ville de Rabbah, appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 60.

לבו f. (aussi רבויתים, duel רבוית; plur. המאים et רבוית). Le même que רבאים dix mille, myriade: אים רבוא Néh. 7. 72, et רבוית Ps. 68. 18, vingt mille.

וֹרַבּוֹ chald. Myriade : וְרְבּוֹ (keri רְבְּבְן) Dan.7.10, une myriade de myriades, cent millions.

רבוּהְא יְבוּ chald. f. Grandeur: יְתִּירְה יְתִירְ Dan. 4. 33, et une grandeur extraordinaire; יְרבוּהְדָּה 4. 19, et ta grandeur.

תבות (v. יְבנוֹת) Myriades.

י בוני של-עולם : Rituel, mattre du monde (Dieu).

Des nombreuses gouttes, ou qui sont lancées, qui tombent du ciel (v. בָבָר 1° et 2°), la pluie: בַּרָבִיבִים צַלַּר־צַשֶּׁב Deut. 32.2, comme les gouttes du ciel (qui tombent) sur l'herbe.

רָבִיר m. (rac. רָבִר, Collier: יְרָבִיר Ez.16.11, et un collier autour de ton cou; בְּבִר חַנְּבְיר Gen. 41. 42, une chaîne (un collier) d'or.

תְרַבִּינִית (rac. רְבַּעִּית , אַרְבַּע, f. רְבִּינִית) nombre ordinal. Le, la quatrième: בַּבְּיבִינְי Ez. 1. 1, le quatrième mois; Lév. 19. 23, et la quatrième année; בְּבָיִר II Rois 10. 10, 15. 12, les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils;

29. 40, le quart de la mesure appelée hin; מַאַּח רְבִּיבִּח Néh.9.3, la quatrième part du jour; selon d'autres: quatre fois par jour; בִּיבִּיח בַּיִּבּח Lz. 48. 20, vous séparerez un carré (de 25 mille); la Rois 6. 33, (des poteaux) taillés à quatre faces, ou carrés.

יבִיעֵי, chald. Quatrième: אַבְיּעָי, Dan. 2. 40, et le quatrième royaume ou règne; fém.: זויְרָא רְבִישָּיְהָא 7. 19, 23, la quatrième bête.

תברות (multitude ou capitale) n. pr. Rabbith, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

רְּלֶּהְ? n. pr. Reblah, ville dans le pays de Hamath, Nomb.34.11, II Rois 23. 33.

' 171 m. pl. Rabbin, maître, titre donné aux docteurs qui présidaient au Sanhédrin, Rituel.

י בְּבָנְאַתְ f. Domination, les dignités, honneurs, Aboth (de בָּב ou בָּבָּנָאַת).

I אַרְרָבֶּעוּה Coucher: לְּרְבְּעָה צֹּתְיּ עם לַּרְבְּעָה אַהְהָ בָּעָה אַרָּבְּעָה אַרָּבְּעָה אַרָּבְּעָה אַרְבּעָה אַרְבּעָר אַרְבּעָה אַרְבּעָר אַרְבּער אַרְבּעָר אַרְבּעָר אַר אַרְבּעָר אַרְבּער אַר אַרְבּער אַר אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַר אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַר אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַר אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַר אַרְבּער אָבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער אַרְבּער

Hiph.: בְּיֶבְיְבֶּיבֶ בְּלְצִּיִם Lév. 19. 19, tu n'accoupleras pas ton bétail par deux espèces différentes (tu ne feras pas couvrir une bête de celle d'une autre espèce).

Pou.: מְרְבֶּע סְבִּיב Ez. 45. 2, (un endroit) carré (de cinq cents cannes) de chaque côté; fém.: מְרָבֶּעַר 40. 47, (une cour) carrée; מְרְבָּעַרוֹץ f. pl. I Rois 7. 31 (ע. רְבִּינִין a la fin).

I אָרָע (v. I לָבָע Ps. 139.3, tu connais, ou tu protéges, mon aller et mon coucher (soit que je marche ou que je repose) (v. à יְרָה וֹלִין Pi.).

II אַרְבֵּע (ע. אַרְבָּע , II בָּע אַרָּבָע , le quart d'un hin (mesure); בָּע שָׁקָל I Sam. 9. 8, le quart d'un sicle.—2° Chacun des quatre côtés d'un corps: בֵּל אַרְבַּע וֹרְבַעִירָם Ez. 1. 8, à leurs quatre côtés (de l'autel).

Madianites, Nomb. 31.8, Jos. 13.21.

עבילית. (v. II רָבִע 1° et בּיניר זינט איני בּיניר מיניר בּיניר וּ II Rois 6. 25, et le quart d'un cabe (mesure); אווי איני איניר איניר וּ אַריבע יִשְּרָשׁל Nomb. 23. 10, (et qui connaît) le nombre de la quatrième partie d'Israel (d'un de ses quatre camps, v. Nombres, chap. 2); selon d'autres, de I יָבָע i de la postérité des enfants d'Israel.

רַבְע m., ne se trouve qu'au plur.: בְּעַל־יְבְּעִּים Exod. 20. 5, 34.7, Deut. 5. 9, et sur les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils (v. רְבִיִּעִים à דְּבָּיִם).

sous sa charge; des hommes: הָּבְּבְּיִרְ Job 11.19, tu te coucheras, tu seras en repos, sans que personne t'effraye; בְּבָּיבִּי וֹרְבָּבִי Is. 14.30, (et les pauvres) se reposeront en sûreté; בְּיִבְּי הַבְּיִר בְּיַבְי Gen. 49. 25, l'abime, les eaux, qui reposent en bas, dans la profondeur; וְרָבָּיִר בּי בְּלִירְיִאֶּלֶּיוֹ Deut. 29. 19, toutes les malédictions peseront sur lui; בְּבִי רְבִי בְּיִבְי בִּי בַּי בְּיִבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בִּי בַּיבְי בַיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּי בַּיבְיי בַּיבְּי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְיי בַּי בַּי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְיי בַּי בַּיבְיי בַּי בַּיבְיי בַּי בַיבְי בַּי בַּיבְיי בַּי בַּיבְיי בַּי בַּיבְיי בַּי בְּיבִיי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְיי בְּי בַּיבְיי בַּי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּי בַּיבְיי בַּי בַּיבְיי בַּי בַּיבְיי בַּי בַּיי בַיי בַיי בְּיי בַי בַּיבְיי בַּי בְּיי בִיי בִּיבְיי בַּיבְיי בַי בַּיבְיי בַי בַּיבְיי בַיי בַּיבְיי בַיבְיי בַיי בַּיבְיי בַּי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַיבְיי בְיבָּיי בְיי בַיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַיבְיי בַיבְיי בַיבְיי בְ

Hiph. Faire reposer: אֵיכָּדוּ מִּרְבִּדִים בּוֹרְבִּדְיָם Cant. 1.7, où tu fais reposer (ton troupeau) à midi; וְאֵנִי אַרְבִּדְעֵּם Ez. 34. 15, et je les ferai reposer (mes brebis, Israel); אָלִכִי מֵּרְבִּיךְ עֵּמוּדְן אָבָיַרְןּ Is. 54. 11, je poserai tes pierres, je bătirai avec des pierres de couleurs vives; ou: je ferai asseoir les pierres de tes murs sur des rubis (v. קשׁם).

רְבְץ הַבְץ בּקר. Lieu de repos, de retraite: לְרֵבֶץ בָּקר Is. 65. 10, en une retraite pour les bœufs; יִּבְקְבּי Prov. 24. 15, ne trouble point le lieu de son repos (du juste).

קקה? (celle qui attache?) n. pr. Rebecca, fille de Bethuel, femme d'Isaac, Gen. 22. 23.

לְבְרֶבְּלְיבָר chald., seulement plur. Les grands, princes(v.בְרַבְלִידִּר Dan. 5. 1, pour ses grands, les grands de sa cour.

רְּשָּׁקְהַ (chef des échansons) n. pr. Rabsakeh, général assyrien, II Rois 18. 17.

קָרֶב (נְדֵיל בַּרִי נָדִיל Motte de terre : לָבָר עָבִיל Job 21.33, les mottes de la vallée (lui sont douces, la terre lui est légère); וּרְנָבִים יִדְבָּקים אָבָרִים יִדְבָּקים מוּלְבָּרִים יִדְבָּקים mottes de la terre s'attachaient entre elles.

לְבֵּל (fut. יְרְנֵּי, v. בְּנָשׁ, בְּיָבֶּטׁ) Étre agité, troublé, ému; se fâcher, trembler, frémir: נְלֹא ִיְרְנֵּז עֹוּר II Sam. 7. 10, et il ne sera plus agité de trouble; שְׁאוֹל

יבוח לְנְיֵח לְנְיֵח לְנְיִח לְנִיח לְּיים בּיוֹים לְנִיח לְנִיח לְנִיח לְנִיח לְנִיח לְּיִים בּיּים בּיוֹים לְּיים בּיוֹים לְנִיח לְנִיח לְנִיח לְנִיח לְּיים בּיוֹים לְנִיח לְייִים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בְּיבִים בְּיים בְּיבִים בְּיים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיב bas) est agité, ému, à cause de toi; de colère: וְרֵגֵי וְמַּחָק Prov. 29. 9, soit qu'il se fache ou qu'il rie; רַבָּר בָּלָר Ez. 16. 43, trans., et que tu m'as irrité; נירפו דעבלה II Sam. 18. 33 (19. 1), le roi était saisi de douleur; — de crainte, de frayeur : הַרְבּוֹנֶה מֹשְׁחוֹת Is. 32. 10, tremblez, vous qui êtes dans la sécurité; יָרָגִזּרּ יְתָּלֹף מְשָׁנֵיךְ Deut. 2. 15, ils trembleront, ils seront saisis de douleur, de frayeur, devant toi (v. אחו); לְּמָנָיו רֶגְזָדו אֶּרֶ Joel 2.10, la terre tremble devant lui; — de joie: יְרֵבְוּוּ עֵל כֵּל־ חשובה Jer. 33. 9, ils frémiront à la vue de tout le bien.

Hiph. Troubler, faire trembler, irriter: לְּמָּדְּוֹ זְרְּצַּוְלֵּבִּי I Sam. 28.15, pourquoi as-tu troublé mon repos? יְּרְעָבֵי בָּבֶל Jér. 50.34 (inf. pour יְּרַעְּבֵי בָּבֶל tour faire trembler les habitants de Babylone; בְּבִירִי אֵל Job 12.6, à ceux qui irritent, offensent, Dieu.

Hithph.: דרְרְבְּוּךְ אֵלֵּר Is. 37. 28, 29, II Rois 19. 28, 29, ton irritation, ta rage, contre moi.

לְבַּן chald. aph. Irriter : מְּרָיָהְיָּנָא Esdr. 5. 12, lorsque nos peres eurent irrité (Dieu).

לבן chald. m. Colère: בּרְנֵז תַּיְנָא Dan. 3. 13, avec colère et fureur.

לְבֵּ מַלָּג Agité: בְּבְ בַּגָּי Deut. 28. 65, un cœur toujours tremblant, agité de crainte.

לין m. Agitation, douleur, chagrin, frémissement, colère: אָרָלּוּ רֹנְיִן Job 3. 17, (c'est la que les impies) cessent l'agitation, le trouble; בּבְינְיִן Is. 14.3, et de ton chagrin, de tes douleurs; de ton chagrin, de tes douleurs; Job 14.1, (l'homme) rempli de douleur, de misère; אַרַנִי וְרֹנָן Job 39. 24, (le cheval enfonce la terre) avec rage (ou bruit) et avec frémissement; בּבִינִים בְּוֹנְיִי רַנְיִם בְּוֹנְיִי Hab.3.2,dans(ta) colère souviens-toi de la miséricorde.

קְּנְיָּהְ f. Tremblement: בְּנְיָּהְ Ez. 12. 18, (bois ton eau) avec un tremblement, dans l'inquiétude. קנל (de הְנֶלְ pied) 1° Aller çà et là, porter des nouvelles, médire, calomnier (v. לְבָל Es. 15.3, il n'a pas médit, calomnié, avec sa langue. — 2° Fouler, de là הְנָלִים et בּוֹלְבָּל et בּוֹלְבָּל .

Hiph.: וְאִנְּרִיתִּ לְּאֶמְרֵיתִּ Osée 11.3 (pour יְאָנִרְיִם,), ai fait marcher Ephraïm, je lui ai appris à marcher, comme à un enfant, je l'ai conduit doucement, je l'ai élevé. Guider, accoutumer: Rituel, et guide, accoutume-moi, aux bonnes œuvres, aux œuvres de piété.

רָבְלֹי f., rarement m. (avec suff. בְּנָלִר, duel et pl. רַגְלֵּרִם, const. רָגְלֵּרִם; le plur. seulement dans le sens 2°). 1 °Pied: רגל מַחַת רָגָל Exod. 21. 24, pied pour pied; רֵגל אַרָם וְרֶגֶל בְּחֵבֶּת Ez. 29. 11. (ni) le pied d'un homme, (ni) le pied d'une bête; בַק אֶּלְבָּרָת בְרַגְּלָּי Deut.2.28, je veux seulement passer à pied (ou toujours sur mes pieds, passer sans m'arrêter); אַתַּח וָכַלּ־חַעָּם אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶּיךְ Exod. 11. 8, toi et tout le peuple qui est à tes pieds, qui te suit, à qui tu נועל בַּרַגְלָיו עַשָּׂרָת אַלְפֵּר אָישׁ commandes; וועל בַּרַגְלָיו עַשָּׂרָת אַלְפֵּר אָישׁ Jug.4.10, et il amenadix mille hommes sous son commandement; שָׁלֵּח בְּרַגְלָרוּ 5. 15, il a été envoyé sous la conduite de (Barak), ou : Barak s'est précipité a pied; לָעָם אֲשֶׁר מְּרַגְלָּי Jug. 8. 5, aux gens qui me suivent, qui sont avec moi; יַניבֶרֶה יֵר אֹקה לְרַגְלִי Gen. 30. 30 , Dieu t'a beni aussitot que j'ai mis le pied dans ta maison; לַרַגְלָּדוּ Hab. 3. 5, derrière lui, à sa suite; תַּהַלָּכָת לְרַנְלָּח I Sam. 25. 42, qui la suivaient; הַשָּׁקֵרָה ברֵגְלָהְ Deut. 11. 10, (un pays que) tu

as arrosé avec ton pied, c.-à-d. en allant chercher de l'eau; ou : moyennant des machines qu'on mettait en mouvement par la force des pieds (en Egypte); מֵימֵר רַגְלֵידֵם Is. 36. 12 (keri), leur urine; יְסֵיבֶר הַרַגְלֵּיִם 7. 20, et le poil des pieds (des parties honteuses); ו לַחַסַה אַת־רַגְלַיוֹ I Sam.24.4, pour couvrir ses pieds, c.-a-d. pour satisfaire un besoin naturel (v. (סָבַהְ; — לָּרֶנֶל תַּשְּׁלָאָכָה ולְרֵגֵל דַיִּלְרִים Gen.33.14, selon la marche du troupeau et selon la marche des enfants (qui cheminent lentement); selon d'autres, en rapport des affaires, de la besogne: et selon la marche des enfants (מְלָאכָה 2º).

2º Fois: דְּלָלִים רְנְלֵּים Nomb. 22. 28, déja trois fois; יוֹטְ בִּי בְּיִשְׁיִם אַלִּים רְנַלִּים הָחֹג לִי בְּיַשְׁיִם Prois fois tu célébreras des fêtes en mon honneur chaque année; plus tard ' שֵלשׁ רְנָלִים Rituel, les trois fêtes, et בָּלָים רָנָלִים ' pêté.

רְגָל ou רְגָל chald. f. Pied; duel רְגָליִן Dan. 7. 4; plur. רְגָלִיִּא 2. 41, les pieds; רְגְלִיִּדְ 2. 33, ses pieds.

קילי adj. (de רָגֶל pied). Soldat qui sert à pied, fantassin: קְּטֵּט בַּאִר אָלֶּחְ רַגְּלָר Exod. 12. 37, près de six cent mille hommes à pied, fantassins; plur.: ער אָח־רַגְּלִים רַצְּתְּח Jér. 12. 5, car (si) tu as couru avec des gens qui étaient à pied.

רְּלְלִים (endroit des foulons) n. pr. Roglim, ville dans Galaad, II Sam. 17. 27, 19. 32.

לבין Jeter, lancer, des pierres; lapider; avec ou sans le mot וְרָבְּמָּי בִּירָן אֶבֶּן לַבְּכּל Ez. 23. 47, que (la foule) jette des pierres sur elles, les lapide; avec בּירִישְּׁיָאֵל בּוֹ אֶבֶן I Rois 12.18, tout Israel le lapida: רגים יִרְּנְמֵי בָּלֹרִישְׁיָרָאַל בּוֹ אֶבֶן Lév. 24. 16, tout le peuple le lapidera; avec l'accus. et בַּלּרִיְעַרָּה אֹרָם: בַּעָּבֶּרָן יִרְנְּמֵי אֹרָם: Lév. 20. 27, on les lapidera; מְבָּבְּרָם אֹרָם לַּרְגַּיִם אֹרָם בַּאַבָּרִים; Nomb.14.10, de les lapider.

רְנָם מְלָתְ n. pr. m. I Chr. 2. 47. רָנָם מְלָתְ n. pr. m. Zach. 7. 2. קרָתָה f. Troupe: מֶּרֵר רְתְּנְּקְת רְנְּבֶּּרָת (et) leur troupe; selon d'autres : les princes de Juda, leurs chefs.

וְבֹּוְים יִלְמְרוּר: Murmurer, désobéir: יְרֹגְנְים יַלְמְרוּר Is. 29. 24, les indociles apprendront la loi de Dieu.

Niph.: יַמֵּרְגְּנֵי בְאָדֵלֵּרְכֶּם Deut. 1. 27, vous murmurâtes dans vos tentes, vous vous plaignites sourdement, Ps. 106. 25.

לְצֵע Agiter, troubler, gronder, fendre, briser, dompter (ע. רְצַע בַּע בַּע בַּע בַּע אַבָּע וֹרָצע Is. 51. 15, (Dieu) qui agite, trouble, la mer, ou qui la fend; בְּעִע הַיְט Job 26. 12, avec sa force il a agité, fendu, la mer; selon d'autres: il l'a grondée, l'a domptée, en la menaçant; intrans.: עוֹרָי רָצַע Job 7. 5, ma peau est fendue, brisée; selon d'autres: ma peau est ridée, toute sèche.

Niph.: יַרָיִנִי רְיִּבִּי Jér.47.6, dompte, c.-a-d. repose-toi, arrête-toi, et sois calme (ne frappe plus).

Hiph. 1º Procurer, donner, le repos (v. Niph.) : חַלוּךְ לְתַרְנִּיעוֹ יְשְׂרָצֵּל Jer. 31. 2, (Dieu) marche pour lui donner son repos, à Israel (ou: Israel marche à son repos); לְפַּעַן הִרְגִּיעַ אֶּח־הָאָרֶץ Jer. 50. 34 (pour בַּרְנִּיבֵּ), pour donner le repos à la terre (en châtiant Babylone); selon d'autres: pour agiter, épouvanter, la terre (par le châtiment de Babylone); וּמְשָׁפְּטִר לָאוֹר עַנְּבִים אַרְגַּרְעַ Is. 51. 4, et j'établirai ma justice pour éclairer les peuples; selon d'autres : j'exercerai ma justice à tout moment (de בֵּנֶע) pour etc. — 2º Intrans. Avoir du repos: לא מרגרע Deut. 28. 65, tu n'auras aucun repos; שׁם חִרְגִּישָׁח לִּילִּיח Is. 34.14, là repose, se retire, l'oiseau ou le fantome de nuit (v. לילרת). — 3° (de רָנֵע) Faire un clin d'œil : בּר־אַרְנִּיעָח אַרִיצָנוּ שכלרת Jér. 49. 19, car je fais un clin d'œil, et je le fais courir loin d'elle, ou fondre sur elle; c.-à-d.: en un moment je ferai sortir Israel de l'Idumée (où ils sont en captivité); ou : je ferai

fondre l'ennemi sur l'Idumée; (selon d'autres, dans le sens 1°: car, quand je donnerai le repos à Israel, je chasserai les Iduméens de leur pays); 50. 44, יְבִּי־אֵרְיּבְיּיִן Prov. 12. 19, pendant que je fais un clin d'œil, c.-à-d. seulement un moment, opposé à בְּבִי (toujours); selon d'autres: (mais la langue de mensonge) jusqu'à ce que je la brise, que je la calme, que je la fasse taire.

אַלְּעִר אָלָּ, Ex. unique; pl.: רְגַּעֵּר אָלָּ, Ps. 35. 20, (et contre) les hommes tranquilles, paisibles, humbles, de la terre (v. יַנַע Niph.); selon d'autres: et dans les endroits fendus, les creux de la terre, dans les cavernes, c.-à-d. en secret.

רָגָע m. (plur. רְגַעִּרם). Un clin d'œil (v. בַּגַע *Hiph*. 3°), fort peu de temps, un moment: בֵנֶע אֵחֵר Exod. 33. 5, un moment; ברבע קטן Is. 54. 7, un petit moment, fort peu de temps (selon d'autres, de רֵגֵע agiter : dans une légere agitation, colere); וברגע שאול בוותו Job 21.13, et en un moment ils descendent dans le scheol; selon d'autres (de כְּבֵע Niph. et Hiph. 1° et 2°): en repos, en paix, sans souffrances et sans regrets; כְּרָנֵע Ps. 73. 19, et רֵנֵע Job 34. 19, en un moment, tout d'un coup; לְרְגָּעִים Job 7. 18, Is. 27. 3, a tout moment; יחירה לרגעים Ez. 26. 16, ils trembleront à tout moment, ou: soudainement; selon d'autres: de terreur, ou : à cause des troubles, de la catastrophe.

בָּשׁי (ע. שֹבֶי, רְבָעָה Ètre agité, ému : לְבֵנִי Ps. 2. 1, pourquoi les nations sont-elles émues, se soulèvent-elles avec bruit?

* Hithph:: מַּמְּרְבַּוְּשׁוֹת qui s'élèvent, qui surgissent.

רְבְּשׁ chald. Même signif. Aph.: בְּלְבָּא Dan. 6.7, 16, ils entrerent tumultueusement chez le roi.

קנש , m. Agitation, bruit, foule bruyante: נְחֵלֵּהְ בְּרָנָשׁ Ps. 55. 15, nous marchons (vers la maison de Dieu) avec une foule bruyante, au milieu d'une foule de peuple.

רְּלְשָׁה f. Agitation : מֵרְגְשֵׁה מַלֵּלֵי צָּנָן Ps. 64.3, de l'agitation, ou de l'assemblée tumultueuse, des ouvriers d'iniquité.

לְינִית (יִינִית (יְיָרָת Soumettre, assujettir: יְהָיְהִיּרְ Ps. 144.2, qui assujettit mon peuple sous moi; לְבִיר-לְּפָנִיר Is. 45.1 (inf. pour lui assujettir des nations.

Hiph.: נַיָּרֶר עַל־חַמְּרוּבִים — אָח־חַזְּיָתְר I Rois 6. 32, il aplatit, étendit, l'or sur les chérubins, c.-à-d. il les couvrit de plaques d'or minces.

(נָרַר , רָנַד , עַנַרְיָּר , נִינְרָה , יִרְנָת (fut. יָרָה) 1º Fouler: מאר רדוי Joel 4. 13, venez et foulez (car le pressoir est plein), ou, de יַרֵר : venez et descendez ; יַרֵר יַר מם ישרים Ps. 49. 15, et les justes les fouleront, marcheront sur leurs cadavres; ou, sens 2º: domineront sur eux. — 2º Dominer, assujettir, tyranniser, régner, réduire : וּרֵדוּ מַרְעֵת חַלָּם Gen. 1. 28, et dominez sur les pois-ורדו בכם שואיכם Lev. 26.17, vos ennemis vous assujettiront: avec l'accus.: בּנִימָן צֵעָיר רֹדֶם Ps. 68. 28, Benjamin, le plus jeune ou le plus petit (la tribu la moins nombreuse), regne sur eux, est leur maitre; הֹרֶה באַר גוּרִם Is. 14. 6, qui tyrannisait les peuples dans sa fureur; וַרֵרָך מְיַצֶּקֹב Nomb. 24.19, de Jacob (sortira) celui qui régnera, qui aura l'empire; רַיָּרְבָּיָת Lament. 1. 13, (il a envoyé d'en haut un feu dans mes os) et le feu y a régné, les a dévorés; selon d'autres : et Dieu les a réduits, brisés; יְחַכּהַוּים יִרְהוּ עַל־ יביתם Jér.5.31, et les prêtres régnaient par eux (selon les ordres ou avec l'aide de faux prophètes). — 3° S'emparer, prendre : לָרָח תַּרְבָש Jug. 14.9, il avait pris le miel; נַיִּרְהַדוּ אֶל־מַטָּרו 14. 9, et il le prit entre ses mains.

Pi.: אָז רְרֵד שָּׂרִדּר Jug. 5. 13, alors les restes (d'Israel) ont réduit, vaincu (les princes du peuple); יַרְרַדּלָּר même verset, Dieu a réduit, vaincu, pour moi, en ma faveur (les héros).

Hiph. Faire dominer: אַלְכִּים יַּרְדָּ Is. 41.2, et il le fait dominer sur les rois, il les lui soumet.

'Tl (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2.

teau: קאא אָדרוְדִיִּדִי מַעְּלֵּדְ Cant. 5. 7, ils m'ont ôté mon voile, ou mon manteau; plur.: קינדי Is. 3. 23, et les voiles, ou les manteaux.

חלינים n. pr. Rodanim, fils de Jawan, I Chr. 1.7 (Gen. 10.4, הֹדְנִים), souche d'un peuple (les Rhodiens?).

וֹדְרָ (fut. קֹיִדְיוֹ) 1° Suivre, tendre à, exercer, poursuivre : טוֹב וְחַסֶּר יִרְדְּפוּנִי Ps. 23. 6, le bien et la miséricorde (de Dieu) me suivront, m'accompagneront; רְדִּפוּ אֲדְרֵר Jug. 3. 28, suivez-moi promptement; רֹדָף צָּרָקָת Prov. 21. 21. celui qui tend à (qui suit) la justice, c.-a-d. qui l'exerce ; וְרָדְמַּהוּיּ Ps. 34. 15, et poursuis (la paix) avec ardeur, tache de l'obtenir; רֹרְמֵר וְשֵּרו 119.450, qui se portent vers, qui commettent, le crime; ירֹבַף קוֹדים Osée 12. 2, et qui court après, qui suit, le vent de l'est. 2º Poursuivre hostilement : נַיַּרְדָּמָם Gen. 14.15, il les poursuivit (les ennemis): יַלא רָדְשוּ אַחֵרֵי בְּנֵי רַעֲקֹב 35. 5, ils ne poursuivaient pas les fils de Jacob; ניִרְדְּפוּ אֶל־מִדְיָן Jug. 7. 25, ils poursuivirent les Madianites; בתר נרהף Job 19.28, pourquoi le persécutons-nous? וַרָבַף אֹתָם קוֹל צָלֵח Lev. 26. 36, le bruit d'une feuille les fera fuir.

Niph. pass.: בַל צָּנָארֵנוּ נְרְדֶּקְנוּ Lamentations 5. 5, nous étions poursuivis de près; ou: le joug, la chaîne, sur le

cou; רְבַּמֵּשׁ אָּד־כְּרָדָּק Eccl. 3. 15, (Dieu) rappelle ce qui a fui, le temps qui est passé, ou les choses passées; selon d'autres: Dieu cherche, protége, celui

qui est poursuivi, persécuté.

Pi. Même signif. que Kal. 1º Suivre, poursuivre : וּמְרַהַּף רֵיקִים Prov. 12. 11, celui qui poursuit des choses vaines, ou qui suit les hommes frivoles; וּמְרַבֶּּן צָּדֶקָת 15.9, qui suit, exerce, la justice; מְרַדֶּם אָמֶרִים 19. 7, (le pauvre) court après quelques paroles (de ses amis qui le quittent), ou : il les suit avec des paroles suppliantes. — 2º Poursuivre, persécuter : חַטָּאִים חַרָהַף Prov. 13. 21, le mal poursuit les pécheurs; וְאִיבֵיוּ יִרַדַּףְ־חּשָׁךְ Nah. 1. 8, et il poursuivra ses ennemis jusque dans les ténèbres, ou: il les fera poursuivre par les ténèbres; יַרָלּתְ אוֹרֶב נַמְּשָׁר Ps.7.6 (forme moitié Kal, moitié Pi.), que l'ennemi poursuive mon âme.

Pou.: יְרְבֵּף כְּשֹׁץ הָיְרִים Is. 17. 13, il sera chassé, dissipé, comme la paille de la montagne (devant le vent).

Hiph.: דְרְהִרְּמְחֵרּ Jug. 20. 43, ils l'ont poursuivi.

Hoph.: מְרְדֶּק Is. 14. 6, elle est persecutée, ou subst. (v. מְרָדֶּק).

אַרָרְבּיּ הַעַּעֵּר בַּיְּכָּוּן : S. 5, ils se soulèveront (à savoir) l'enfant contre le vieillard (et l'homme vil contre le noble), ou : ils seront fiers, arrogants; הְרַעֵּר בַעָּרְיִּ Prov.6.3, trans., et presse, réveille, ton ami pour qui tu as répondu; ou : rassure-le (celui envers qui tu es engagé); רְרָתַר לְּבָבַרְּ Is. 60. 5, et ton cœur tressaillira de joie; mais la leçon ordinaire est רְרָתַר ton cœur se dilatera.

Hiph.: מְרִיתְבֵּנִי בְּנְמְשִׁי עֹזי Ps. 138.3, tu m'as encourage, tu as augmenté la force dans mon âme; שַּׁרִיבְנִי תְּרִירְבָנִי Cant. 6.5, car ils m'ont vaincu, ou : ils m'ont assailli le cœur.

וְלָהְ m. Homme arrogant: יְלָאִ־מְּנָּח Ps. 40. 5, et qui ne tourne point sa vue vers les hommes arrogants, les superbes. קרבי m. Fierté, orgueil, force, impétuosité: שְלֵבֵי לְחָבּ Job 9.13, les aides orgueilleux ou puissants; בְּחַלְ בָּחַלְ 26. 12, il a brisé, dompté, l'orgueil, l'impétuosité (de la mer): בַּחַל le superbe, plusieurs fois pour l'Egypte, Is. 51.9, Ps. 87.4, 89.11: בְחַב תְּב שְׁלֶּבְי Is. 30.7, (j'ai crié à l'Egypte) Rahab, orgueil ou orgueilleux, demeurez en repos; selon d'autres: (j'ai crié à Jérusalem) ta force est de rester chez toi (de ne pas chercher du secours en Egypte).

ח רוֹב m. Force: אר רוֹב Ps. 90. 10, et leur force ou orgueil (les plus beaux de nos jours) ne sont que peine et misère.

חַרְּבָּר n. pr. m. I Chr. 7. 34.

תרילים m. pl. (rac. אריך courir, couler). 1° Les canaux faits, creusés, pour abreuver les animaux; auges: בְּמְלֵּיִם Exod. 2.16, et elles remplirent les canaux, ou: les auges, Gen. 30. 38, 41.— 2° בְּרְיִםְיִם בְּרִיְםִים Cant. 7.6, un roi lié par des boucles (ta tête entre tes boucles, entre tes cheveux qui tombent en boucles, ressemble à un roi ceint du diadème; ou: un roi est lié à toi, est amoureux de toi, par la beauté de tes boucles); selon d'autres: le roi est enchaîné dans la galerie, le corridor (où tu résides), v. בְּיִרִים.

רְהִים m. Terme d'architecture: הְרִים מּתְּים Cant. 1. 17 (cheth. בְּרוֹחָם, nos soliveaux cannelés, ou nos lambris, ou notre plafond, sont (est) de cyprès (ou de sapins); selon d'autres: notre corridor.

רָאֵר chald. (pour רְאֵר, de רָאָר, hébr.). Aspect: וְרֵבִילָיִא Dan. 3. 25, et l'aspect, la figure, du quatrième (v. 2. 31).

רוֹב (prét. בְּבְ, הָבְ, inf. בֹּי, part. בְי, Contester, disputer, défendre: מָב מִב־יִשְׁרָאֵל Jug. 11. 25, a-t-il contesté avec Israel? יְלֹא רָבוּ עֶּלֶיתָ

Gen. 26. 22, et ils ne disputerent point pour (ce puits); אָשָׁרְירָבּי בְּנַרִינְשְׂרָאֵל אָרִירְי (ce puits); אָשָׁרִירְבּי בְּנַרִינְשְׂרָאֵל אָרִיר (ce puits); אַשְּׁרִירְבּי בְּנַרִינְשְׂרָאֵל אָרִיר (controlla) ווּשׁר (controlla) אַרָּי רְבִּי נְשְּׁשִׁר (controlla) ווּשְׁר (controlla) אַרְיָר (בְּי בְּיִרְיִבְי נְשְּׁשׁר (controlla) אַרְיָר (בְּי בִּי נְשְּׁשִׁר (controlla) אַרְיָר (בְּי בִּי נְשְּׁשׁר (controlla) אַרְיִר (בְּי בִּי נְשְּׁשׁר (controlla) אַרְיִר (בְּי בִּי נִשְּׁשׁר (controlla) אַרְיִר (בְּי בִּי נִשְּׁשׁר (controlla) אַרְיִר (בְּי בִּי נִשְּשׁר (controlla) אַרְיִר (בְּי בִּי נִשְּׁשׁר (controlla) בּיְרִיר (בְּי בִּי בִּי נִשְּׁשׁר (controlla) בּיִרְיר (בְּי בִּי בִּי נִשְּׁשׁר (controlla) בּיִרְיר (בּי בּי בִּי נִשְּׁשׁר (controlla) בּיִר (בּי בּי בִּי בִּי בַּישְׁר (controlla) בּיִרְיר (בְּי בִּי בִּי נִשְּׁתְּיר (בּי בִּי בְּיִבְּיר (בְּי בִּי בְּיִר בְּיר בְּיר בִּי בִּי בַּיבְּיר (בּי בּי בִּי בִּי בַּיבְּיר (בּי בִּי בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְיר בְּיר בְיר בְיר בְּיר בְּיר בְיר בְּיר בְיר בְּיר בְיר בְיר בְּיר בְיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְיר בְיר בְּיר בְיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִר בְּיר בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְיר בְיבִּי בְּיִבְּי בְּיִבְיר בְיבּי בְּיִבְיר בְּיבּי בְּיִבְיר בְיבּי בְּיבְיר בְיבִיר בְּיבְיר בְיבִיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְיבּיר בְּיבְיר בְיבְיר בְיבְיר בְּיבְיר בְּיבּי בְּיִיר בְיבּיר בְּיבְיר בְיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְיבְיר בְּיבְיר בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי

Hiph. (parl. בֵּרִיב , fut. יָרָיב , apoc. ירב , inf. ביים, לריב , imper. ביים, ויבם). Même signif. que Kal. Disputer, quereller, combattre, défendre, protéger: ירבות Job 33.13 (pour מַדּוּעַ אֱלֵרוּ רִיבוֹתְ), pourquoi disputes-tu contre lui? לריב אפמי Job 9.3 (pour לְּדֵרָיב), pour disputer contre lui; יַרִרבוּן אָהוֹ Jug. 8. 1, ils le querellerent; נַיָּרֶב בְּלָבָן Gen. 31.36, et il querella Laban; על־מַח־חִּרִבְנִי Job 10.2, pourquoi tu me querelles, tu me juges si sévèrement; אַטָּר יָרָרב לּוֹ Jug. 6. 31, qui combattra pour lui (Baal), qui le vengera; רַרבוּ אַלְמֵנָה Is. 1. 17, défendez la veuve; וַיַרֶב אָת־רָיבִי I Sam. 24. 16, qu'il défende ma cause; יריבה היבר מגור לא-חסיד Ps. 43. 1, et défends ma cause (en me protégeant) contre un peuple qui n'est pas bon; קריבר I Sam. 2. 10, ses adversaires (v. בַרֵב et יַרֵב); d'autres admettent seulement la racine ריב, classent tout au Kal, excepte le part. מַרִיב au Hiph.

ירודינית עוד קד עם ביאל : Osee 12. 2, mais Juda marche encore avec Dieu, se conduit, se gouverne, selon (la volonté) de Dieu; selon d'autres, sens opposé : Juda aussi lutte contre Dieu (ע. דְּיָדִי,), ou : est effréné contre Dieu, sa désobéissance n'a pas de frein; קרָה עוֹד אַלָּיף, Jér. 2.31, nous sommes sans frein, libres; ou : nous régnons, nous sommes maîtres, nous ne viendrons plus à toi; selon d'autres, יַרְיָּט : nous nous retirons (de toi).

Hiph:: יְחִיה מַצְּשֶׁר הָּרִיד Gen. 27. 40, mais le temps viendra que tu régneras,

ou que tu t'étendras; selon d'autres: lorsque tu crieras, gémiras (dans ton esclavage); אָרִיר בְּשִּׁירוּי Ps. 55.3, je crie, je pleure, dans mes plaintes; ou: j'erre çà et là dans mon chagrin.

Ps. 36. 9, ils se rassasieront de la graisse, c.-à-d. ils seront enivrés de l'abondance qui est dans ta maison; יְרִיְיִדְּי מָנְיָשׁן בּּלִין בּינִישָׁן בּרִיּעָן בּינִישָׁן בּרִיּעָן בּינִישָּׁן בּרִיּעָן בּינִישָּׁן בּרִיּעָן בּינִישָּׁן בּרִיּעָן בּרִיּעָן בּינִישָּׁן בּינִישָּׁן בּרִיּעָן בּינִישָּׁן בּינִישָּן בּינִישָּׁן בּינִישְׁן בּינִישְׁן בּינִישְּין בּינִישְׁן בּינִישְּיִייִים בּינִישְׁן בּינִייִּים בּינִישְׁן בּינִייִים בּינִישְׁן בּינִישְׁן בּינִישְׁן בּינִישְׁן בּינִישְׁן בּינִישְׁן בּינִישְּיּים בּינִישְׁן בּינִישְׁיִּיּים בּינִישְׁיִּיּיִים בּינִייִּים בּינִישְׁיִּיּים בּינִייִים בּינִייִּיּים בּינִייִים בּינִייִים בּינִייִּים בּינִייִייִּים בּינִייִּים בּינִייִּים בּינִייִּים בּינִייִּים בּייִּים בּינִייִּים בּייִּיּים בּייִּיּים בּייִּים בּייִּים בּייִייִּים בּייִיים בּייִּיּים בּייִּיים בּייִּים בּייִּים בּייִּיּים בּייִייִּים בּייִּייִּים בּייִייִּיּים בּייִּייִּים בּייִּיים בּייִייִּים בּייִייִּים בּייִייִּיים בּייִּייִּים בּייִּייִּים בּייִּייִּים בּייִּייִּים בּייִייּים בּייִייִּים בּייִייּים בּייִייִּים בּייִייִּים בּייִּייִּיּיִי

Pi. 1° Mėme signif. que Kal: אַרְצָּם מְּנָּם Is. 34.7, leur terre s'abreuvera, s'enivrera de sang; אַרְצָם מִנְּם 34. 5, mon épée s'est enivrée (de sang). 2° Trans. Arroser, inonder, rassasier, enivrer: תּקָּבָּי Ps. 65. 11, arrose, inonde, ses sillons; אַרְיָּבָּי Ou r pour אַרְיָרָ Is. 16. 9, (pour בְּרָיָרָ בָּי Is. 16. 9, (pour בְּרָיִרְ בָּח inonderai de mes larmes, ou: je fondrai en larmes sur toi; בְּיֵבִי בְּרָיִר בְּרָיִ וְרַבְּיִר וֹנִי בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּי בְּיִר בְּיִבְים בְּיִר בְּיִר בְּיִבְים בְּיִבְי בְּיִר בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִר בְּיִבְיתִי בְּיבְים בְּיִבְּים בְּיִבְי בְּיִבְיתִי בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּי בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּ

Hiph. Mėme signif. que Pi. 2°: רְּיָרִיִּרְיּ נְמָּשׁׁ צְּרַיָּתִּי נְמָשׁׁ צְּרַיִּתִּי נְמָשׁׁ צְּרַיִּתִּי נְמָשׁׁ צְּרַיִּתִּי נְמָשׁׁ צְּרַיִּתִּי נְמָשׁׁ צְּרַיִּתִּי נְמָשׁׁ צְּרַיִּתִּי נְמָשׁׁ צְּרַיִּתְּי נְמָי וּשְׁרִי, וּשְׁרִי, וּשְׁרָי, Is. 55. 10; (la pluie) a abreuvé la terre; רְּמָּרְ מִּבְּרִיתְּי Prov. 11. 25, et qui arrose (qui donne aux autres) sera lui-même arrosé, ou: il est comme רְּיָרָי, la première pluie (v. רְיָרָה וּיִרְיִּה, וִיִּי, וְיִרָּיִר וּיִּרָּי, וֹיִרָּי, וּשְׁרִּיְרָיִנְיִי, וֹיִרָּי, וּשְׁרִי בְּעָּרָי, 15. 43. 24, tu ne m'as pas rassasié (de la graisse de tes victimes).

קָּבֶן כְּנָתְ Arrosé: קָבֵן דָנָת Is. 58. 11, Jér. 31. 12, comme un jardin toujours arrosé.

Deut. 29. 18, pour ajouter (l'âme altérée, l'innocent) à l'âme enivrée; c.-à-d. l'âme enivrée, l'homme dépravé, voudrait perdre avec lui des justes, ou sa propre âme raisonnable;

ou subst., ivresse: pour ajouter (les péchés produits par) l'ivresse, la satiété (à ceux de la soif).

לות (v. קירון בליי Job. 32. 20, je Job. 32. 20, je veux parler pour que l'air, la respiration, me vienne, c.-à-d. pour respirer, me soulager; אַרָבָּרָדְין וְיִרְנִדִּילְיָ I Sam. 16. 23, et Saûl était soulagé, était à son aise.

Pou.: יַבְּלִּיוֹיז מְרְנָּוְדִים Jér. 22. 14, et des chambres spacieuses, bien aérées. "Hiph.: תְּיְנִיתַ Rituel, mettre au large, délivrer.

וְרָנֵת הְשִּׁימּי 4° Espace: וְרָנֵת הְשִּׁימּי Gen. 32. 16, et mettez (laissez) de l'espace (entre un troupeau et l'autre).—2° Soulagement: רְנֵת וְתִאָּלָה Esth. 4. 14, le soulagement, le secours et la délivrance.

רות ou תות Aspirer, respirer (v. רות et רוּהַ subst.). Kal inusité. Hiph. Sentir par l'odorat, flairer : אַך לָּדֶים וְלֹא יִרִידוּין Ps. 115. 6, (les idoles) ont un nez, mais elles ne sentent pas, n'ont point d'odorat; תַּנְיַת יֵי אַת־רֶית חַנְיִתוֹ Gen. 8. 21, Dieu sentit l'odeur agréable, c.-à-d. recut le sacrifice avec contentement comme on reçoit une odeur agréable; מַדֵּרִירהוֹ אָשׁ Jug. 16. 9, lorsqu'il (le fil d'étoupe) sent le feu; וּמֶרַחוֹק ירית מלחמה Job. 39. 25, (le cheval) flaire de loin la bataille, il la pressent, ou: il sent les troupes de loin; ילא אַריַד בּעַצִּרֹחֵיכָם Amos 5. 21, je ne sentirai pas, je ne recevrai pas, (les sacrifices) de vos assemblées solennelles, de vos fêtes; ou: je ne puis souffrir vos fêtes, vos sacrifices; ou: vos fêtes me déplaisent ; וַדַּוּרִירווֹ בָּיִרָאַת רַי Is. 11. 3, et son odorat sera, c.-a-d. il se plaira, dans la crainte de Dieu; ou: il discernera, jugera (inspiré), par, etc. (ou de man esprit: il sera rempli de l'esprit de la crainte de Dieu).

רְהַּחַ f., rarement m. (pl. היְחִיק, v. רְהָּחַ et רְבִּיק. 1° Souffle, haleine, respiration, colère, air, vent, côté: יּבְרוּחַ מִּיר

Ps. 33. 6, et par le souffle de sa bouche (la parole de Dieu); וּבְרוּחֵ שְּׁמֶתִיר Is. 11. 4, et par le souffle de ses lèvres (par sa parole); רוּהַ הַיִּר Job. 7. 7, ma vie n'est qu'un souffle; רוּחר זַרָה לָאִשָּׁתִּי Job. 19. 17, mon haleine repugne a ma femme; ארן־יִשׁ־רוּחַ בַּפּרַחַם Ps. 135. 17, il n'y a pas de respiration dans leur bouche; רוּתַ חַוּים Gen. 6. 17, souffle de vie, respiration; הלשב רוּחַוּ Job. 9. 18, que je reprenne haleine, que je respire; אמו Job. 4.9, et par le souffle de sa colère; התח רוחם Jug. 8. 3, leur colère s'apaisa; كونوا ברוחו Prov. 16. 32, et celui qui est maître de sa colère (ou de son esprit); קים הים Jér. 2. 24, 14. 6, puiser, attirer, l'air; היים היים Gen. 3. 8. dans l'air frais du jour, vers le soir, lorsqu'il s'élève un vent frais; רוּח עֵל־ הארץ 8. 1. (Dieu fit souffler) un vent sur la terre; רוּמָר וְרוֹלָת Jon. 1.4, un vent impétueux; רות בר I Rois 18. 12, II Rois 2. 16, Is. 40. 7, le souffle de Dieu, le vent; מָנְמֵּר־רוּהֵ Ps. 18. 11, les ailes du vent; מַאַרְבֵּע רוּחוֹת Ez. 37. 9, IChr. 9.24, des quatre vents (des quatre points cardinaux); רוח השקרם Ez.42.16, le côté de l'orient; רוּהַ הַאַמוֹרָ 42.17, le côté du septentrion; au fig.: רַלָּדְנוּ רוּדָן Is. 26. 18, nous n'avons enfanté que du vent; היה אולה Mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, qui court après des choses vaines et fausses; לַרְבַרֵי־רוּדֵן Job 16. 3, aux discours en l'air; דַעַר־רוּהַ 15. 2, une science vide, vaine.

2° Le principe de la vie, l'ame, la vie, passion, courage, volonté; le plus souvent, esprit: רְּבָּי ְ הָאָרָי בְּיַר בְּרָי ְ בְּרַי ְ הָאָרָי בְּרַי בְּרַי ְרָבְּי בְּרַי בְּרַי ְרָבְּי בְּרַי בְרַי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרָי בְּרָי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּרִי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרִי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְיִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְרִי בְּרָי בְּרָי בְרִי בְּרָי בְרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְיבְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְיוּבְי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְייִי בְּרִי בְיִי בְּרִי בְּרָי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְיִי בְּיִי בְיִי בְייִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיוּבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיוּבְיי בְּיִי בְיוּבְיי בְיוּבְייִי בְּיִי בְיוּבְייִי בְיוּבְיי בְיבְיי בְיבְ

de Dieu, c.-à-d. l'âme de l'homme. à lui insufflée, inspirée, par Dieu (v.Gen. 2. 7); אַלְחֵי חַרוּחוֹת לְכֵל־בְּשֵׁר Nomb. 16. 22. Dieu (qui donne) les âmes à toute chair; איש אַשֶּר אֵין מַנְצֵר לְרוּחוֹ Prov. 25. 28, un homme dont l'esprit n'a pas d'empêchement, qui ne sait pas dompter son esprit, ses passions; וַמְּפַעֵּם iman Gen. 41. 8, son esprit fut agité; בוֹם Eccl. 7. 8, l'homme patient (qui a de la longanimité) vaut mieux qu'un présomptueux; וּקצַר־רוּהַ Prov. 14. 29, et l'impatient; וְלֹא־קָפָהו עור רוח מארש Jos. 2. 11, personne n'avait plus de force d'esprit, de courage; וּכְּיֵשְׁבֵר רוּחַ Is.65.14, et par déchirement de l'esprit, par affliction; ירות נכון Ps. 11.12, et un esprit ferme, droit; רנאפר Prov. 11. 13, mais un esprit, un cœur, fidèle; רוּחַ זְמִנְים Osée 4. 12, l'esprit de fornication; חַרָּהֶם Is. 29. 10, (un esprit), une propension à l'assoupissement; וּלְרוּחַ מְשָׁמֵּט Is. 28. 6, et en un esprit de justice; הַאָּרר רַי אָרד רוּה מוֹרִשׁ II Chr. 36. 22, Dieu excita l'esprit de Cyrus, lui inspira la volonté, la resolution; חנני נחן בו רוח II Rois 19. 7, je lui inspirerai un certain esprit, une résolution ; אַשָּׁר נַרָבָח רוּחוֹי אַחוֹ Exod. 35. 21, que son esprit, sa pleine volonté, (y) porte; יַחַעּוֹלָח עַל־רוּחֲכָם Ez. 20. 32, ce qui occupe votre esprit, ce que vous méditez.

רות קרשה, רות בי ,רות צליוים, רות-אל (ou רוּהַ קִּרְשׁׁרְ) Job 33.4, Ps.104.30, 33. 6, l'esprit de Dieu, de l'Eternel, ton (ou son) esprit saint, Dieu créateur; Ps. 51. 13, 143. 10, l'esprit de Dieu qui dirige les hommes à la vertu, à la sagesse; Exod. 31. 3, 35. 31, qui inspire les artistes ; Nomb.24.2, I Sam. 10.6, Is. 42.1, qui inspire les prophètes תרות Osée 9.7, un prophète, et אֵרשׁ חַרוּחַ) I Rois 22.21, un esprit prophétique); Jug. 6. 34, qui inspire les capitaines (des armées); Joel 3. 1, Is. 59. 21, qui inspirera un jour tous les hommes; ירות אַלחִים Gen. 1. 2, selon les uns: un vent (envoyé de Dieu); selon les autres: l'esprit de Dieu; — opposé à ਬਲੂੜ:

נְּשֶׁר וְלֹּאִ־רְּהַחַ Is. 31. 3, (ils sont) chair, et non pas esprit (ou anges).

רוֹח et אֹרְוֹז chald. f. Vent, esprit: אַרְבֵּע רוּחֵי שְׁמֵיָא Dan. 7. 2, les quatre vents du ciel; אַרְבָּע הַּהָּה הַּיִר זָּ. 20, et (que) son esprit se fut affermi; יְהִי אָלָהִין מַהְּיִשִׁין בַּהּ 4.5, et en qui est, réside, l'esprit des dieux saints.

מר: Soulagement, (qu'il y avait un soulagement, (qu'il avait un relache, qu'il respirait de nouveau); בּרְיָּהָיִר Lament. 3. 56, pour mon soulagement (pour que je respire).

פּוֹפִירְנָיִה (rac,בּוֹפִיה). Abondance: פּוֹפִירְנָיה. Ps. 23. 5, ma coupe d'abondance, ou adj.: ma coupe est abondante, toute pleine; וְהוֹיְבִיצִּים לְרְנִיְה 66. 12, tu nous a conduits (vers l'abondance), dans un endroit d'abondance, ou: de raffratchissement.

יְנִיחַ adj. Vaste, abondant; pl. רְנִיחַר Rituel.

בורם (fut. בירם, apoc. בירם Etre haut, élevé; s'élever, s'enorgueillir; être rehaussé, exalté: יָּמֶרָם מַעַל חָאָרֶץ: Gen. 7. 17, (l'arche) fut élevée au-dessus de la terre; רוּמָהו רַי Ps. 21. 14, elève-toi, Éternel; מרם ולאים Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'élève (v. אלודיו); רבש רשה Deut. 32. 27, notre main a eté élevée, c.-à-d. puissante; ירם לבבה Deut. 8. 14, ton cœur s'élèvera, s'enorgueillira ; מָח־רָמוּ עֵינִיוּר Prov. 30. 13, que ses yeux sont superbes, altiers; יַרוּם אֹיִבִּר עַלַר Ps. 13.3, (jusqu'à quand) mon ennemi s'élèvera-t-il au-dessus de moi; וּמְסְלֹחֵר יִרְמוּן Is. 49. 11, mes (routes) sentiers seront rehaussés; וְיַרִם מֵאֵנֵג מֵלְכּוֹ Nomb. 24. 7, et son roi sera plus puissant qu'Agag; יַרַרוּם אַלּוֹרָוּי רְטָּיִכִּי Ps. 18. 47, que le Dieu de mon salut soit glorifié, exalté; וַלָּכַן יָרוּם Is. 30. 18, et c'est pourquoi לְרַחֲמְכֵּם Dieu sera exalté quand il vous fera miséricorde, ou : il est trop élevé, c.-à-d. trop loin de vous, il n'est pas encore disposé à vous faire miséricorde. Part. et adj. בְּמַח , רַפּה /em. Haut, élevé, audacieux, de haute taille, grand, puissant, superbe: רְסָהְי Exod. 14. 8, avec la main élevée, c.-à-d. ouvertement, audacieusement; בְּסָה Is. 6. 1, un haut trône; בְּסָה בְּסָה Ez. 20. 28, toutes les collines élevées; בְּיָרָ בְּסָה Deut. 2. 10, (un peuple) d'une haute taille comme les enfants d'Enak; בְּיִבְּיִבְּי בְּסָה Ps. 78. 69, comme (les cieux, ou les palais) élevés; בְּיִבְּי בְּסָה Deut. 27. 14, à haute voix; בְּיִבְּי בְּסָה Ps. 18. 28, et les yeux superbes (les superbes).

Pi. Elever, bâtir, mettre en honneur, en sûreté, exalter: לַרוֹמֶם אַת־בֶּית אַלֹחֵים Esdr. 9. 9, pour élever (bâtir) la maison de notre Dieu; אַרוּים רֹפָּמֶיתוּה Ez. 31. 4, une quantité d'eau avait fait pousser en haut (l'arbre); רוֹמֶמָחֶר בָחוּלוֹת Is. 23. 4, je (n')ai (point) élevé de jeunes filles; בָּצוּר יַרוֹמְמֵנִי Ps. 27. 5, il m'élèvera sur un rocher (il me mettra en sûreté comme sur un rocher): משׁמרל אַק־מָרוֹמָם I Sam. 2. 7, il abaisse et élève (met en honneur); על־כַּן לֹא חַרוֹמָם Job 17. 4, c'est pourquoi tu ne (les) élèveras point, ou : tu n'élèveras point (ta gloire par eux); אַרוֹמִסְהְ תַּי Ps. 30. 2, je t'élèverai, Éternel, (par mes louanges), je t'exalterai; אָרוֹמְמַח שָׁמוֹ 34. 4, et nous célébrerons, exalterons, son nom. — רוֹמָם /ntrans. : חרוֹמָמנח פרנית צדיק Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'af-וֹפְרוֹפֶם עַל־בַּל־בְּרָבָח Neh. 9. 5, et il est élevé au-dessus de toutes les bénédictions.

Hiph. 1º Élever, ériger, lever, prélever, enlever, ôter: ימָיר רֹאִמָּר Ps. 3. 4, et (tu) élèves ma tête; בְּיִר אָּנָר 99. 43, tu as élevé la main droite (la puissance) de ses adversaires; נַיָּרָט (la puissance) de ses adversaires; נַיָּרָט (la force) de son peuple; בְּיִרְיּמָהְ מַשְּׁבָּה (la pierre) קרִיימָה מְּבָּטְה (la pierre) pour être un monument; בְּיִרָּטְ דֹּרְ בַּשְּׁלָּך Ps.74. 3, élève tes pas, viens à grands pas; בְּיֵרָט יְרַ בַּשְּׁלֶּך I Rois 11. 26, il leva la main (il se souleva) contre le roi; Exod. 7. 20, il éleva la verge; מבורייפי קול Gen. 39. 18, lorsque j'ai élevé ma voix; לְחַרִים־בְּקוֹל I. Chr. 15. 16, pour élever la voix (pour faire entendre bien haut le bruit de la joie); וו בְּחֵבִים סוֹל בְּחֲצֹצְרוֹת II Chr. 5. 13, et lorsqu'ils firent retentir leurs voix mêlées aux sons des trompettes, ou : lorsqu'ils sonnèrent des trompettes; חַרְּשֹׁחָר בדר אַל-בר Gen. 14. 22, j'ai levé ma main vers Dieu, c.-a-d. je jure; נַדֵּילֵים מָכֶּס Nomb. 31. 28, tu prélèveras un impôt; וְחַרִים חַעֲטֵרָת Ez. 21. 31, enlève, ôte-(lui) la couronne; לובימו מכשול Is. 57. 14, ôtez l'obstacle (de la voie); וְדֵוּרִים אַח־דַּוּבְּשֵׁן Lév. 6. 3, il ôtera, prendra (une partie des cendres); ילא מְמָּדְבֶּר Ps. 75. 7, l'élévation, la grandeur (ne vient à l'homme ni de l'orient, ni de l'occident), ni du désert, c.-à-d. du midi; selon d'autres, le sujet est omis: (le secours ne viendra ni, etc.) ni des déserts des montagnes (v. בַּל.). — 2º Des sacrifices. Séparer, ôter et élever en l'air, la partie qu'on fait après brûler sur l'autel : לַרִים מָשֵּנוּ Lév. 4. 8. il séparera (du veau toute la graisse); et en général offrir, donner: מְּרִימוּ חרומה Nomb. 15. 19, vous séparerez, mettrez à part, vous offrirez une oblation; אַמֵּיר חַרִימוּ לַרֵי 31.52, (l'or) qu'ils consacrerent, offrirent, à Dieu; הַּלְרִם לַשְּחֵל I Chr. 30.24, (le roi) offrit, donna, à l'assemblée.

Hoph. pass. du Hiph. 2º: יַאַטֶּׁר הּרָּרָם Exod. 29. 27, et ce qui a été séparé (du bélier) et élevé vers le ciel; Lév. 4. 10. — Enlever, abolir: סַּרְּמָּמִר Dan. 8. 11, et par lui fut enlevé, c.-à-d. aboli, le sacrifice perpétuel.

Hithph:: אַריְרוֹפֶם וּיְרְיוּבֶּבּל צַל־אַל Al. 36, il s'élèvera et se glorifiera, montrera son orgueil contre tout dieu; שְּקְרוֹמֵם Is. 33. 10 (pour אַרוֹמָם), maintenant je m'élèverai, je signalerai ma puissance.

רוֹם chald. S'élever: הְּבָבָה Dan. 5. 20, mais après que son cœur se fut élevé. Pal.: τος φ — τος Dan. 4. 34, et je célèbre, j'exalte (le roi du ciel).

Ithph.: property 5. 23, (contre le maître du ciel) tu t'es élevé.

Aph.: חַיָּה מָרִים Dan. 5. 19, il elevait

(ceux qu'il voulait).

רוֹם chald. m. Hauteur: הְּמָּה Dan.3. 1, 4. 17, sa hauteur.

רוֹם יְרֵיתֵא נְשָׁא Thab. 3. 10, il a élevé ses mains (vers) le haut, le ciel; ou : la hauteur, le ciel, a élevé ses mains (v. à אִנָּיִיא).

תְּמָה n. pr. d'une ville. Rumah, II Rois 23. 36.

רוֹמְה f. Hauteur: וְלֹא חֵלְכוּ רוֹמָה Mich. 2. 3, vous ne marcherez point (avec) hauteur, la tête haute, fièrement.

ירוֹכְים m. Célébration: וְרוֹכְים Ps. 66. 17, et la célébration était prête sous ma langue, ma langue le glorifiait toujours.

רוֹמְמוֹת f. pl. Louanges: בְּרוֹמְמוֹת Ps. 149. 6, les louanges de Dieu sont dans leur gosier (bouche).

רוֹמְמוֹת f. Élévation: מֵרוֹמְמְתוֹּה נְּמְצֵּבּיּ Is. 33. 3, par ton élévation, à l'éclat de ta puissance, les nations se sont dispersées.

רון (v. רון Hithph.).

point de moi ; אַייַב לוו Ps. 95. 2, faisons retentir en son honneur des cantiques avec des transports de joie; לְּבָּח הַרִינִי רַעַ Mich. 4. 9. pourquoi jettes-tu des cris lamentables? selon d'autres, de רַּפָּה: pourquoi t'attachestu, t'associes-tu. à de nouveaux amis? pourquoi cherches-tu de nouvelles alliances parmi les nations? תור לקום עושבירו Nomb. 10.9, vous sonnerez des trompettes en sons entrecoupés et forts (oppusė à אָם מַרִינוּ ; מָקע אַ 10.7, מָּקענּ יַלֹא מַרָינוּ (pour assembler le peuple) vous sonnerez (des trompettes) d'un son uni, simple; vous ne sonnerez pas d'un son entrecoupé et éclatant ; וַיַּרָישׁ הַעָּם הָרוּצָה נרולה Jos. 6. 20, le peuple poussait de grands cris.

Pol.: לא יִרֹפֶע לֹא יִרֹפֶע Is.16.10, il ne sera (plus) chante ni poussé des cris de joie (on ne chantera plus, on ne poussera, etc.).

Hithph.: יְּחָרוֹפְעוּ צְּהְרִיְּטִירוּר Ps. 65.14, ils jetteront des cris d'allégresse, ils chanteront; צָלֵי מְלָיָטֵח אָרְעוֹיִעָּע Ps. 108. 10 (v. 60. 10), je vais triompher de Peléseth ou de la Palestine (v. Hithph. de רָבָע בּעַר.).

קר Frotter, briser, v. הְּדְּיִּם, הְּשְּׁהֵּוּ Kal inusité. Pol. Étre ébranlé: יְבְּיִם יְרִיֹּםְמַנּ Job 26. 11, les colonnes du ciel sont ébranlées, tremblent.

רויץ (fut. נייָרָץ, יָרִרּץ) Courir, s'empresser : רֶץ אַבְרָּחָם Gen. 18. 7, Abraham courut (au troupeau); וַמָּרֶץ וַמַּגַּר לְאָבִיתָ 29. 12, elle courut le dire à son père; וְהַם רָצוּ Jér. 23. 21, et ils couraient d'eux-mêmes, ils se hâtaient, s'empressaient; דֶּרֶהַ־מִּצְוֹתֶיךָ אָרוּץ Ps. 119. 32, je cours dans la voie de tes commandements, je les observe fidèlement; ירדין קוֹרָא בו Hab. 2. 2, (afin que) le lecteur puisse le lire couramment; יַרוּץ דְּבַרוֹ Ps. 147. 15, sa parole court, arrive vite. — Dans un sens d'hostilité: ירדץ אַלָּדו Job 15. 26, il court contre lui ; יָרִץ פָלַר 16. 14, il vient fondre sur moi; בירק צדים Prov. 18. 10, le juste y court, s'y réfugie. Part. רָבָּים, רָבִים,

une fois יְבְּדִי (II Rois 11.13). Courrier, satellite: רָץ יְרָדְע יָרִדּץ ְלַרְאַז־רָץ Jér. 51.31, un courrier rencontrera un autre (courrier); בּיִבְּדְע Esth. 3. 13, les courriers (qui portaient les dépêches du roi de Perse); לָרָצִים I Sam. 22. 17, II Rois 10. 25, à la garde, aux satellites (des rois des Juifs).

Pil.: מַבְּרַקִּים רְרוֹצֵצִּגּי Nah. 2. 5, (les chariots, ou ceux qui s'y trouvent) courent comme les éclairs.

Hiph. Faire courir, chercher ou apporter vite, hâter: אַריצָענּ מַעָּלֶיתָּ Jér. 49. 19, je le fais courir loin d'elle (v. le même exemple à בַּבָּר Hiph. 3°); הַבְּעָר מַבְּר בַּבְּר Gen. 41. 14, on le fit sortir en hâte de la prison; רְּהַרְעְ תַּבְּתְר בִּר וֹנִי בְּרִי בִּרְי בִּרְנִי בִּרְי בִּרְי בִּרְי בִּרְי בִּרְי בִּרְי בִּרְי בִּרְי בִּרְי בִּרָי בִּרְי בִּרָי בִּרְי בִּרִי בְּרָי בִּרִי יִרָי בְּרִי בִּרָי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בָּרִי בָּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בִּרְי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְיי בְיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְיּיִי בְייִי בְיי בְייִי בְיי בְּיי בְיי בְיּיי בְ

סרוק ou רוק . Kal inusité. Hiph. 1°Vider, se vider, répandre, laisser vide: על־דַיאָרֵץ יַרִיקּד Eccl. 11. 3, (les nuées) se vident, c.-à-d. répandent la pluie sur la terre; הַמְרִיקִים מַצַלֵּיהָם Zach. 4. 12, qui font couler d'elles (l'huile); בי מְרִיקִים שַׁפַּידֶּם Gen. 42. 35, ils vi-לחַרִיק נַמָּשׁ רָעֵב ; Is. 32. 6, pour vider, ou laisser vide, l'âme de celui qui souffre la faim, le laisser languir .- 2º Tirer (du fourreau), faire tirer les armes, c.-à-d. armer: אַרִים דַוּרָבֵּי Exod. 15, 9, je tirerai mon épée; בְחֵרֶב אָרִיק אַדְורֵיוָשׁב Ez. 5. 2, et je tirerai l'épée derrière eux (en les poursuivant); וָהָרֵק חֲנִית Ps.35.3, (tire) lève la lance; ניבק אַח־חַנִיכִּיד Gen. 14. 14, il fit tirer les armes, c.-à-d. il arma ses gens les plus braves (v. הָנִידְ); בָּיִיקַם אַרִיקַם Ps. 18. 43, je les verserai, je les ferai disparattre, comme la boue des rues (Y. pp1).

Hoph. pass.: יְלֹא דוּרַרְק מְכֵּלִּי אֶל־כְּלָּא יְרּרָבְּלְא וֹלְא דוּרַרְק מְכֵּלִי אֶל־כְּלָּרִי 48. 11, il n'a pas été vidé (on ne l'a pas fait passer) d'un vaisseau dans un autre; שָׁבֶּוֹ מִּבְּיַך שְׁבֶּיך Cant. 1. 3, ton nom est (agréable, doux) comme une huile, un parfum qu'on répand (selon d'autres, un n. pr. d'endroit: comme l'huile de Thurak) (v. פְיֵרֵם).

יֶר בְּשֶּׁרוֹ אָּת־זוֹבוֹ: Suppurer: יֶר בְּשֶּׁרוֹ אָּת־זוֹבוֹ: Lév. 15.3, (si) sa chair (suppure) jette l'écoulement, le flux.

רושׁ (v. שֹאֹי טּº).

ביים רשׁי וְרְעַבּי Ps. 34. 11, les jeunes lions (ceux qui dévorent comme de jeunes lions, ou : les grands, les riches) ont été dans le besoin et ont eu faim.—

Part (אָד בָאשׁים, Prov. 22. 7; בּיִר רָאשׁים, Prov. 13. 23, le champ (les sillons) des pauvres.

Hithph.: מְּתְרוֹשֵׁשׁ — Prov. 13. 7, tel feint d'être pauvre (se fait pauvre)

(ע. שַּׁשֵׁיַ).

n. pr. Ruth, Moabite, femme de Booz, bisaïeul de David (v. livre Ruth).

רְנְיָּא, רְיִרְן, thi, יְרָיָה, רְיָיְא, רְיִרְן, לְיִרְא, רְיִרְיּא, לְיִרְן, pl. (רְיָיָא, רְיִרְיּץ, pl. (רְיָיִא נָלֵּר: 19, le secret, mystère, fut découvert (à Daniel); "רָיֵר" (קֹיִר Rituel, les secrets du monde.

קְּדָּהְ Anéantir: כָּי רָיָה אַת ל־אַל Anéantir: פֿי רָיָה אַת ל־אַל disparattre, il anéantit, tous les dieux (idoles) de la terre.

Niph.: אָמָשְׁמֵן בְּשָׂרוֹ יֵרְטָּהְ Is. 17. 4, et la graisse, l'embonpoint, de son corps, s'évanouira (il deviendra tout maigre).

קוֹת adj. fém. Maigre: מָּה רָיָה Ez.34. 20, un agneau maigre; אִפ־רָיָה Nomb. 13. 20, si (la terre est) maigre, mauvaise, stérile.

I אָרָן m. (rac. רְיָיָ). Maigreur, consomption: אַבְּמִשְׁמַנְּיִר נְדִּוּן Is. 10.16, (Dieu enverra) la maigreur, la consomption, aux forts; שְּמָשְׁמַנְּיִר נְדִּוּן Ps. 106.15, il envoya la consomption contre leur vie (la mort); אַרְמַדְּ רְדִּוּן Mich. 6. 10, l'épha, la mesure maigre, c.-à-d. fausse. II אָרָ m. (rac. בַּיִר, v. בַּיִר). Prince: בּיוֹרְ Prov. 14. 28, la ruine (ou la honte) du prince.

וֹרְיִרְ (prince) n. pr. Rezon, fils d'É-liada, roi de Damas, I Rois 11.23, 24.

רְנִית (rac. רְנִית). Maigreur, au fig.: זוֹר לִי רְנִיר ְלִי Is. 24. 16, maigreur, consomption, a moi; comme אוֹר לִי comme אוֹר לִי selon d'autres, comme chald.: le secret est pour moi, j'ai vu dans des visions ce qui doit arriver.

סר בְּרַוְמֵּדּן צֵּרְנֶרָהְ Job 15. 12, et pourquoi tes yeux font-ils des signes, regardent-ils avec tant de fierté? (Souvent en hébreu moderne moderne moderne, indiquer.)

רוֹזְנִים m. (ne se trouve qu'au pl. רוֹזְנִים et רַּזְנִים רוֹזְנִים לְאָרִן.). Princes, rois: תַּמִּיתוּן רוֹזְנִים לְאָרִן Is. 40. 23, qui réduit à rien les princes (v. II רָזִין).

רְתְּבְיּ Étre ou devenir large, spacieux: רְתְּבְיּ Ez. 41. 7, (l'espace des chambres) devenait plus large (à mesure qu'on montait); רְתַב פִּר צַל־אִרְבֵּר I Sam. 2. 1, ma bouche s'est élargie, est ouverte, contre mes ennemis; אַרָּחַב לְבָבַּוּן Is. 60. 5, et ton cœur se dilatera de joie.

Niph. part.: בֵּר נְרְחָב Is. 30. 23, de

vastes, grands, paturages.

Hiph. Rendre large, élargir, agrandir, étendre, mettre au large: הַּרַחַבָּה וֹבְּהַהְ Is. 57. 8, tu as élargi, agrandi, ton lit; יְחַרְחַבְּתֵּי אַת־זְּבְלֵּךְ Exod. 34. 24. et j'étendrai les limites de ton pays; בּרְחִיב נָּד Deut. 33. 20, (béni soit celui ַתַרוּרב לוֹ ;qui) étend les limites de Gad, Prov. 18. 16, lui ouvre une large voie; בּצֶר הִרְחַבְתָּ לִּר Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large, tu m'as sauvė; רַיַּרְחִיבוּ עָלֵי מִיחָם 35. 21, ils ont ouvert contre moi leur bouche (pour me railler); צרוֹח לָבָבִי חִרְחִיבוּ 25. 17, les angoisses, les peines, ont élargi mon cœur, c.-à-d. mon cœur a dû s'étendre pour les soutenir toutes; ou, intrans.: les angoisses de mon cœur se sont étendues, multipliées,

קְּיָהֶלְץ הְזֵּח רַחְבַּת-רְבָּיִר, const. בּחָבָת-רְבָּיִר, const. Large, spacieux, vaste, étendu: בּחָבָת-). Large, spacieux, vaste, étendu: Job 30. 14, comme une large brèche; הְּחָרָתְ הַחְּיֹם Néh. 3. 8, la large muraille; הַחָּיִם Néh. 3. 8. une terre boune et spacieuse; 3. 8. une terre boune et spacieuse;

n. pr. Rahab, femme à Jéricho, qui a caché les émissaires de Josué, Jos. chap. 2.

בַּחֶבֵּר m. Espace, étendue : בַּחֲבֵּר אֶרֶץ Job 38. 18, les espaces, toute l'étendue de la terre; בַּחַב 36. 16, (tu seras) dans une place vaste, ou large.

לאָרְכָּה (avec suff. בְּחָבּה). Largeur, étendue: לְּאָרְכָּה וּלְּרָחְבָּּה Gen. 13. 17, dans sa longueur et dans sa largeur; בְּאַרְבָּה וּלְיִרְבָּה Is. 8. 8, toute l'étendue de ton pays; בְּיִרְבָּה I Rois 5. 9, et une étendue d'esprit, un esprit qui enbrassait (autant de choses qu'il y a de grains de sable sur le rivage de la mer).

קרחוב souvent קרחוב des deur genres (pl. רובור). Rue, grande place: בָּלִין Gen. 19. 2, nous passerons la nuit dans la rue; יְקִיִין וּקִיין II Chr. 32. 6, la place devant la porte de la ville; בַּיחוב בֵּיח יְחֵצְיֹנִים Esdr. 10. 9, sur la place qui était devant le temple où le peuple s'assemblait (v. בַּיח יְהוֹב).

קרָהְלּהְתְּ adj. f. Large, et subst. (ע.בְּיָרֶב, חַרְבְּוֹת n. pr. 1° D'un puits: Rehoboth (Dieu nous a mis au large), Gen. 26. 22. — 2° D'une ville en Assyrie: הְּוֹבֵּית הַעָּיָר Gen. 10. 11. — 3° הְּוֹבִית הַעָּיר Gen. 36. 37, Rehoboth, ville sur le fleuve (l'Euphrate).

רְחַכְּיָתוֹ et רְחַכְּיָתוֹ (que Dieu met au large, qu'il sauve) n. pr. I Chr. 24. 21, 23. 17.

מְלְלָּחָרְ (qui élargit, agrandit, le peuple) n. pr. (Rehabam) Roboam, fils et successeur de Salomon, I Rois 11.43.

סורם adj. (rac. קום) Miséricordieux, seulement de Dieu, et presque toujours

avec אל רחום ותוון: תנון Exod. 34. 6, Dieu miséricordieux et clément.

סורק n. pr. 1° Rehum, conseiller du roi de Perse, Esdr. 4. 8.—2° Rehum, fils de Bani, lévite, Néh.3.17.—3° Esdr. 2. 2 (le même איף Néh. 7. 7).—4° Rehum, prêtre, Néh. 12. 3 (בייון 12. 15).

רחוק adj. (rac. בחוק, fem. הבווק). 1º Lointain, loin: ping via Joel 4. 8, un peuple lointain; בְּרֶרֶךְ רְחֹקָת Nomb. 9.10, à un voyage lointain, bien loin; subst.: אה בחום החבה Jos. 3. 4, mais il y aura une distance; בַּרַחוֹים Ps. 10. 1, dans l'éloignement, loin de nous; קרחים Gen. 22. 4, סָרָחים Job 39. 29, de loin; לְמֵרְחוֹק Job 36. 3, de loin, ou: vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu. — 2º Du temps: קרחוק Is. 22. 11, 25. 1, et ברחוק 37. 26, depuis les temps les plus reculés.— 3º וְרָחֹק מְּפְּוִינִים Prov. 31. 10, et (son prix est) plus élevé que les perles, est au-dessus des perles.

(v. רְחִישֵׁנּ לְחִישׁ Cant. 1. 17, cheth. (v. רְחִישׁ keri).

תונים יורָכָּב m. duel. Les meules de moulin); meule, moulin à bras: רֵדִיִם יִרְכָּב Deut. 24. 6, la meule de dessous (gisante) et celle de dessus (courante); selon d'autres: les meules, et קָּרִי la machine qui les fait tourner; קְּרִי [s. 47. 2, prends le moulin (à bras), ou: saisis, tourne, la meule.

בְּחִיק chald. adj. Loin, éloigné: בַּחִיקין בְּיוֹ בּsdr. 6. 6, soyez, restez éloignés (loin de là) (v. בְּחִיק).

לְתַלְים (pl. רְתֵלִים). Mère-brebis, brebis: יְתַלְים Gen.31.38,tes (mères) brebis.

הַחֶל n. pr. Rachel, fille de Laban, femme de Jacob, Gen. 29. 6.

רַחַם Aimer: אֶרְחָפְהָ רֵי חִזְקר Ps.18.2, je t'aimerai, Eternel, (toi qui es) ma force.

Pi. Avoir pitié, faire miséricorde: אָרַחַם אָר אָרַחַם I xod. 33. 19, je ferai miséricorde à qui je voudrai faire miséricorde; יְרַחַכְּהְ Deut. 13. 18, afin qu'il ait pitié de toi. Avec בַּחָם אָב : בַּלּ

Ps. 103. 13, comme un pero a de la tendresse (une compassion pleine de tendresse) pour ses enfants; point compassion (tendresse) du fils de ses entrailles; part.: בַּאַלְחֵינּי בְּרָחַם בָּרַבְּעָרַ Ps. 116. 5, et notre Dieu est plein de miséricorde.

Pou. Trouver, obtenir, pitié, miséricorde: רְּמִיבְּרְ יְלִיבֵּר יְרִים Prov. 28. 13, mais qui confesse (scs péchés) et les abandonne obtiendra miséricorde; קבְּחִים יְרִוּים יְרִוּים Osée 14. 4, en (ou par) toi l'orphelin trouve de la compassion, de la tendresse; תְּבְיִם לֹא ְרִיְם Osée 1.6, celle dont on n'a pas pitié, qui n'est pas aimée.

הְרָהָם m. הַּרְחָם Lév. 11. 18, et הַּרְחָם Deut.14.17 (ה parag.), un des oiseaux immondes (vautour, aigle-vautour, porphyrion?): tire son nom de son amour pour ses petits.

DD1 n. pr. m. I Chr. 2. 44.

ער הירות. (une fois fém., Jér. 20. 17, v. à הירות). Matrice, sein, entrailles (v. בְּחַת 1º): יבָאתִר הָבָּטְם בְּבָּעָם בְּבָּעָם בְּצָאתִר 1º): יבָאתִר בְּבָעָם בְּבָעָם בְּבָעָם בְּצָאתִר 20. 18, pourquoi suis-je sorti du sein (de ma mère)? יבָעָם בָּרַבָּעָם Exod. 13. 2, tout ce qui ouvre le sein de la mère (tous les premiers-nés, tant des hommes que des bêtes); יבָעָם Ps. 22. 11, depuis le sein, c.-à-d. au sortir du sein de ma mère; au fig.: יבָא בַּיִבְּעָם Job 38. 8, lorsque la mer sortit du sein, lorsqu'elle a été créée (בַּיִבָּעָם Ps. 110.3, v. à יַּיִעָּשׁבָּיִב).

לְחַלְּתְה f. duel: רַחְפָּתִים Jug. 15. 30, deux jeunes filles (v. בַּחָב 2°).

יָּהָם (ע. בּהָבָ).

רַחַמִים pl. m. (rac. רָחַם:). 1° Les en-

trailles, le cœur: יְרָשְׁבִּים אֲכְּזְרֵה אַכְּזְרֵה רְשְׁבִּים אֲכְּזְרֵה פָּבְּרָה אַכְּזָר. 12. 10, mais les entrailles des méch nts sont cruelles. — 2° L'amour pour les siens, grâce, miséricorde: pour les siens, grâce, miséricorde: בְּמְרֵּהְ רַדְּמָיִר אַרָּחְ לַּתְּם רְתַּמִיר לַתְּם רְתַּמִיר בְּתַבְּיִר בְתַּבְיר בְתַּבְיר בְתַבְּיר בַּתְבִּיר בַּתְּבְיר בְתַבְּיר בַּתְרְבְּרְּ רְתַבְּיר בַּתְרְבְּרְּ רְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בַּתְרְבְּרְּ בְתַבְּיר בְתַּבְיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְיר בְתַבְיר בְתַבְּיר בְתַבְּיר בְתַבְיר בְתִבְיר בְתַבְיר בְתַבְיר בְתַבְיר בְתַבְיר בְּתִבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתַבְיר בְתִבְיר בְתַבְיר בְתִבּיר בְתַבְיר בְתִבְיר בְתִבּיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתִבּיר בְתִבּיר בְתִבּיר בְתִבְיר בְתִבּיר בְתִבְיר בְתִבּיר בְתַבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בְתִבְיר בּתְבִיר בּתְבִיר בּתְבִיר בּתְבִיר בּתְבִיר בּתְבִיר בּתְבִיר בּתִבּיר בּתִבּיר בּתְבִיר בּתִבּיר בּתְבִיר בְּתִבּיר בְתִבִּיר בְּתִבּיר בְּתִבְיר בְּתִבּיר בְּתִבִּיר בְתִבּים בּתִבְים בּתִבּים בּתבּים בּתבּים בּתבּים בּתבּים בּתבּים בּתבּים בּתבּים בּתבִים בּתבּים בּתבּים בּתבּים בּתבּים בּתבּים בּתבים בּתבּים בּתבּים בּתבים בּתבים בּתבים בּעבים בּתבים בת

וְרַחְמִין chald. Miséricorde : וְרַחָמִין לְמִּבְעַא Dan. 2. 18, et pour implorer la miséricorde.

יַחְטְן et בְּחְטְן adj. (v. בְּחִים). Le miséricordieux (Dieu), Rituel.

בְּחֲלָנִי adj. Compatissant; fém. pl.: נְשִׁים רַחֲלָנִי Lament. 4.10, les femmes compatissantes, tendres.

Jér. 23. 9, tous mes os ont tremblé, ont été ébranlés (de terreur).

Pi.: מַל-מּוֹזֶלֶרוּ וְרַחַתְּן Deut. 32. 11, (l'aigle) plane, c.-à-d. voltige doucement, au-dessus (ou sur) ses petits; דְּמָּהָיִם מְּרַהְים מְרַהָּים לְּרִים מְרַהְים מְרַהְים לְּרִים מְרַהִים מְרָהִים מְרָּבְּיִים מְרָּבְּיִם מְרָּבְּים מְרָּבְּים מְרָּבְּים מְרָּבְּים מְרָבּים מִּים מְרָבּים מִירְבִּים מְרָבּים מִים מְרָבּים מִים מְרָבְים מִים מְרָבּים מִים מּרְבִּים מְרָבּים מִים מְרָבּים מִים מְרָבּים מִים מְרָבּים מְיִים מְּיִבְּים מְיִים מְּיִבְּים מְּיִּבְּים מְּיִּים מְּיִים מְּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְיִּים מְיִּים מְּיִים מְּיִּים מִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מְּיִים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִים מְּיִּים מְּיִים מְּיִים מְיִים מְיּים מְיִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִים מִים מִים מְּיִים מְיִים מְיּים מִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְיִים מִים מְּיִים מְיִּים מְיּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִים מְיּים מִּים מְיבְּים מְיּים מִים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְיבְּיבְּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְּיבּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְי

Se laver le corps, se baigner, laver une partie du corps (jamais comme une partie du corps (jamais comme partie du corps (jamais comme jamais laver se habits): לְרִוֹץ צֵלְּרְנֵין בּרִּיִּרִין בַּרִּין laver ses habits): בְּרָחִיץ צֵלְּרְנֵין בַּרָּיִרְ יִרְנִין צַלְּרָבוּן Gen. 18. 4, pourque vous laviez vos pieds; יַרְהַאַרּ בַּיִּים בָּרָבָין יִרְתַוּץ בַּתְּיִּוֹ בִּיִּבְיִם נִצְּיִי רְרַתִּץ בַּתְּיִּים נפּיִם (les mains et les pieds, v. vers. 19); באם רְחֵוּץ בַּתְּיִי בְּתִּיִן בַּתְּיִי בַּרָתִּין בַּתְּיִי בַּרָתִּין בַּתְּיִ בַּרָתִין בַּתְּיִ בַּתְּיִן בַּתְּיִ בַּתְּיִן בַּתְּיִן בַּתְּיִן בַּתְּיִן בַּתְּיִן בַּתְּיִן בַּתְּיִן בָּתָּיִין בָּתָּיִין בָּתָּיִין בָּתָּיִין בָּתָּיִין בַּתָּיִין בַּתָּיִין בַּתָּיִן בַּתְּיִין בַּתָּיִין בַּתָּיִין בַּתָּיִין בַּתָּיִין בַּתָּיִין בַּתְּיִין בַּתָּיִין בַּתְּיִין בַּתָּיִין בַּתְּיִין בַּתָּיִין בַּתְּיִין בַּתְּיִין בַּתָּיִין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתְּיִין בַּתָּיין בַּתְּיִין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתָּיין בַּתְּיִין בַּתְּיִין בַּתְּיִין בַּתְּיִין בַּתְּיִין בַּתָּיין בַּתְּיין בַּתְּיין בַּתְּיִין בַּתְּיין בַּתְייִין בַּתְייִין בַּתִּיין בַּתְּיין בַּתִּיין בַּתְּיין בַּתְייִין בַּתְייִין בַּתִּיין בַּתְייִין בַּתִּיין בַּתְּייִין בַּתְּיִין בַּתִּיין בַּתִּיין בַּתִּיין בַּיִיין בַּתִּייִין בַּתְייִין בַּתִּייִין בַּתִּייִין בַּתְייִין בַּתִּיין בַּתִיין בַּיִיין בַּתְייִין בַּיִיין בַּיִיין בַּיִיין בַּתְייִין בַּתְייִין בַּתְייִין בַּיִייִין בַּתִּייִין בַּיִייִין בַּיִייִין בַּיּייִין בַּתִּיין בַּיּיִין בַּיִייִין בַּיִייִין בַּיִייִין בַּיּייִין בַּיִייִין בַּייִין בַּייִייִין בַּיייִין בַּייִייִין בַּיִייּיִין בַּיּייִין בַּיּייִין בַּיִייִין בַ

mains dans la pureté, je purifie mes mains, je serai pur, innocent.

Pou.: לֹא רְחָץ Prov. 30. 12, qui n'a pas été lavé; הָמָיִם לֹא־רִחָבָּה Ez. 16. 4, tu ne fus pas lavée dans l'eau.

Hithph.: אם־התרְהצְתִּי Job 9. 30, quand je me serais lavé ou baigné.

מּוֹאֶב מִיר רַיְדְצִי m. Action de laver: מּוֹאָב מִיר רַיְדְצִי Ps. 60. 10, 108. 10, Moab est le pot de mon lavage, c.-à-d. comme un vase dans lequel je me lave, ou: dans lequel je me lave les pieds, terme de mépris.

רְחְצָּה cant. 4. 2, 6. 6, (des brebis) qui montent du lavoir, du gué, de l'abreuvoir.

רְחַק chald. Avoir confiance. Ithph.: דִּין chald. Avoir confiance. Ithph: די דִיקוֹרְיִדְצֵּיּ צֵּלּוֹיְוֹי בי בירוֹיְרִיְדְצִּיּי צֵּלּוֹיְוֹיִי Dan. 3. 28, qui ont eu confiance en lui.

Niph. Ex. unique: צֵד אֲשֶׁר לֹא־יַרָדִּן אָשְׁר בּלּא-יַרָדִין אַנְיּטְר בּלּא-יַרָדִין עִּיבְרָּן בּנִין בּנְיִין עִיבְרָּיִן בּנְיִין בּנְיין בּנְיִין בּנְיין בּנְייִין בּנְיין בּיִּין בּיִּין בּנְיין בּנְיין בּנְיין בּנְיין בּנְיין בּנְיין בּנְיין בּיִּבְּיִין בּיִּבְיִּל בּיִין בּיִּבְיִּל בּיִּין בּיִּין בּיִּבְיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִּין בּיִּבְּיִין בּיִּבְיִּין בּיִּבְּיִין בּיִּבְיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְיִין בּיִּבְיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּיְיִין בּיְבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְיִין בּיִּבְּיִין בּיִּבְיִין בּיִּבְּיִין בְּיִּבְּיִּים בּיִּבְּיִין בּיִּבְּיִים בּיִּבְּייִּים בּיִּבְּייִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּייִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּייִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּייִים בּיִּבְּייִים בּיִּבְּייִים בּיּבְּיִייִּים בּיִּבְּייִים בְּיִייִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִּבְיּיִים בְּיִיםּיִים בּיִּבְייִים בּיִּבְייִים בְּיִּבְייִים בְּיִים בְּיִיםּיְבְייִים בְּיִייִים בְּיִיּיִים בְּיִּבְיִים בְּיִיםּיִים בּיִים בּיִּבְיִים בְּיִים בְּיִיםּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִים בּיּבְיּים בְּיִים בְּיִיםּיוּבְייִּבְּיִים בְּיִיבְּיִיּיִים בּייִים בּיּיִים בּייִּיּיִים בּייִּיּיוּבְּייִים בְּייִייּים בּייִיים בּייִּייִים בּייִיים בּייִּיּים בּייִּייִים בּייִּייִים בְּייִּיּים בּייִּיים בּייִּיים בּייִּיים בּייִּיים בּייִּיּים בּייִּיּים בּייִּבּייִּים בְּייִּיּיִּיּיִים בּיּיִּיים בּיּבְּייִּבְּייִים בּייִּבְייִּיּיים בְּייִיםּייִּבְייִּיּיים בְּייִיםּיּבְ

Pi. Eloigner: זְּרְתַּק רֵי אָת־רְאָאָן Is. 6. 12, et (que) l'Éternel ait éloigné, chassé, les hommes (de leur pays); אָלָבּוֹ רְתַּק מְּבָּוֹי רָתַק מְבָּוֹי בְּעַק מְבָּוֹי בַּעַק מְבָּנִי רָתַק מְבָּוֹי בַּעַק מְבָּוֹי בַּעַק מְבָּוֹי בַּעַק מְבָּנִי רָתַק מְבָּנִי בַּעָּק מְבָּנִי בַּעַק מְבָּנִי בַּעַק מְבָּנִי בַּעַק מְבָּנִי בַּעַק מְבָּנִי בַּעַק מְבָּנִי בַּעַק מְבָּנִי בַּעִּים מְבָּנִי 29. 13, mais qu'il a éloigné son cœur de moi.

Hiph, 1° Trans. Éloigner: בַּמְּהַ בַּעָבָּר חַרְחִים Job 13. 21, éloigne, retire, ta main de dessus moi; יוּרְחִים בְּשָׁי בְּיִם Ps. 103.12, il a éloigné de nous nos péchés (il nous les a pardonnés); avec un inf: יוֹם צַּרְחִים בַּרְחִים Ps. 55. 8, * Hithp.: יְנְתְרַדֵּקְמָבּ Rituel, nous avons été éloignés (de notre sol).

PD, adj. Qui est loin; plur.: רְתַּקֵיהָ Ps. 73. 27, ceux qui sont loin, qui s'éloignent de Toi (de Dieu).

אקניר אgiter, pousser au dehors: בְּיִר שִּׁרָב אָבְּר שׁוֹב Ps. 45. 2, mon cœur (agite) produit une parole, un chant agréable (v. בַּרְשָׁת) et אַלָּיָּר, פַּרָשׁת).

רות f. (rac. יהיה, comme היה de היה).
Pelle (parce qu'elle jette au vent?):
אַטְר־וֹרָה בְּרַהַיּה Is. 30. 24, qui a été
vanné (remué) par la pelle.

רְטֵב Etre trempé, mouillé: פְּיָרֶם דָּיִרִים יְרְטָבוּ Job 24. 8, ils sont trempés, percés, par les pluies des montagnes.

רָטֹב הוא לִמְנֵי : adj. Frais, vert לְּמְנֵי Job 8. 16, il est plein de sève, frais, vert, avant que le soleil se lève.

רְשְׁה Jeter, rac. de יְרְשֵּׁר, Job 16. 11 (v. מֹיָבִים יֹּבִים).

וְרָטֶם m. Tremblement: וְרָטֶם הָחֵיִּרְקָּח Jér. 49. 24, et un tremblement, une terreur (la saisit), s'empara de Damas.

"בְּשֶׁלֵּ Ex. unique: רְטַמֵּשׁ בְּשֶׁרוֹ מִינֵער Job 33. 25, sa chair redevient fraiche, grasse, saine, plus que dans son enfance (formé de בְיֵבְ être humide, et de tipe être gras, ou de ביש augmenter).

רְעִּלְיִהְם Kal inusité. Pi. Briser: רְלְלֵיהָם II Rois 8. 12, tu briseras, écraseras (contre terre), leurs petits enfants; יְצָרִים הְרַשְּׁשְׁהָּה 1s. 13. 18, les arcs (les flèches) perceront, abattront, les jeunes hommes.

Pou. passif: ללַלִּיתָם רְרְשָּׁשׁה Osée 14. 1, leurs petits enfants seront brisés, écrasés; אָם עַל־בָּנִים רְשָּׁשָׁת Osée 10.14, la mère a été écrasée, tuée, sur (après) ses enfants.

י. (rac. יְרָיָת). Pluie: אָבּדבְּרִי Job 37.11, (il charge le nuage) aussi de pluie, de fécondité (v. רְיָרָה); selon d'autres, בְּרִי de même (dans) la pureté de l'air (v. בַּרָה).

ריב! Contester, disputer, etc. (v.ביב!

ריבי n. pr. m. II Sam. 23. 29.

יות verbe (v. רות).

ת (rac. ירית ou רָרִת Odeur: תוֹם, Cant. 2. 13, ils ont répandu (leur) odeur; קינו בְּיִנְי בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיוּב בְייִי בְּיי בְּיי בְיי בְייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְייִי בְּיי בְיי

רֵית chald. m. Odeur: וְרֵית מּר Dan. 3. 27, et l'odeur du feu.

נֿגאַם .v. בֿים (ג.

ביע m. Ami : ביצָכָם Job 6. 27, votre ami (v. II בֵרֶצֶּלָם).

רְשׁרֵח (רוּת). Des grains pilés: חְיְשׁיֵח שִּלְיִד חִיְשֹּח וּ II Sam. 17.19, et elle répandit dessus des grains pilés, ou: de l'orge mondé; קְּיִרְיִּם Prov. 27. 22, au milieu des grains qu'on bat, monde.

רְּפֶּח n. pr. Riphath, fils de Gomer, Gen. 10. 3, souche d'un peuple de même nom.

ייצָה f. Action de courir, Rituel.

P'? Vider, etc. (v. pan).

רִיף m. (rac. רָבוּ סִי סִי סִי חַרָּ. Une chose vide, vaine: רְבְּיִבְּיִרְיִבְּיִ Ps. 2. 1, (les nations) méditent, forment, de vains desseins; בְּיִרְ רִיף 4. 3, (jusqu'a quand) aimerez-vous ce qui est vain, la vanité? adj.: רְבִּירְ רִיף Jér. 51. 34, un vaisseau vide, et adv.: רְבִירִ Ps. 73. 13, רְבִירִ Jér. 51. 58, inutilement, en vain, pour rien.

ריפים . plur בַּקּת. (fém. בַּקָּד, plur בִיק fem. רַרְקוֹת). Adj. Vide, vain, frivole: וְכַהִּים רֵקִים Jug. 7. 16, et des cruches vides; יְתַבּוֹר רֵק Gen. 37. 24, et la citerne était vide (sans eau); וְרֶקֵה נִמְשׁוֹי Is. 29.8, et son ame est vide (de nourriture), c.-à-d. il a faim; לא־רַבֶּר בק הוא מְבַם Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (ou chose) vaine, sans importance pour vous; וַלַק Neh. 5. 43, et vide, c.-à·d. pauvre; אַנשִׁים הֵיקִים Jug.9.4, des gens légers, misérables; אַתר הַרַקִּים II Sam. 6. 20, un des hommes frivoles, vils (un des bouffons); Prov. 12. 11, et celui qui poursuit, court après, les choses vaines (ou : qui suit les hommes légers, frivoles).

רור m. (rac. רור ou רור). Salive: לְיִיר חַרּיר (רְיר אָל־וְּקְנוֹ I Sam. 21.14, et laissa couler sa salive sur sa barbe; תְּרִיר (תַּלְמִיּה Job 6. 6 (v. à תַּלְמִיּה).

רים א. (rac. רים ארביים). Pauvretė: ביישָׁקּק ? Prov. 24. 34, ta pauvretė; ביישָׁק 10. 15, leur pauvretė (v. באשׁר).

ישׁי Chef, Rituel; pl. const. בַּישֵׁיר.

ריש m. Pauvreté: רְשְׁבֵּע־רִיִּרִים Prov. 28.19, il sera rassasié, c.-à-d. accablé de pauvreté; רִישׁר 31.7, sa pauvreté.

ישון Job 8. 8, le premier (ע. ראשון).

יַבְּמִים . pl. רָבָּה , f. רָבָּה; pl. רַבָּרם, f. במוח). Delicat, tendre, faible, mou, doux : הַיְלָּדִים רָפִים Gen. 33. 13, (que) les enfants sont délicats, ou : fort petits; רַהְּ נְטוֹב 18.7, (un veau) tendre et excellent; יְאֵלְכִי חֵיוֹם רָךְ II Sam. 3. 39, je suis aujourd'hui faible, encore peu affermi sur mon trône; יַפֶרנֵר לַאָּהוּ רמת Gen. 29. 17, Léa (Lia) avait les yeux, la vue faible, courte (ou: les yeux chassieux); חַרֶּכָּח בְּהָ Deut. 28. 56, la femme délicate entre vous, c.-à-d. qui a vécu dans la mollesse; מַעַנֵּח-רַהְ Prov. 15. 1, une réponse douce; אס־יִדְבֵּר אֵלֵיף רַמוֹח Job 40. 27, te dira-t-il des paroles douces, humbles! וְרַךְּ חַלֵּבָב Deut. 20.8, (un homme) mou de cœur, c.-à-d. timide, lache.

ות הביה: Deut. 28. 56, et par délicatesse, mollesse.

רַכַב (fut. יַרָבֶב). Etre assis, être porté: aller à cheval, monter un cheval ou une autre bête, monter sur un chariot: יסוס אַשָּׁר רָכַב פָּלָיו חַשָּלֶךְ Esth. 6. 8, et le cheval que le roi a coutume de monter; וְהִרְבֶּבְנָה צֵל־הַאָבְיִם Gen. 24. 61, elles montèrent sur des chameaux; אַמֵּר־רָכַבְהָּחָ עַּלֵּר Nomb. 22.30, (ne suisje pas ton anesse) que tu as coutume de monter? avec ב: הַבָּב בַּיּר רַכַב בַּא Néh. 2. 12, (la bête) sur laquelle j'étais monté; רֹכֵב חֲשֹּׁלּס II Rois 9. 18, Amos 2.15, celui qui est monté à cheval, le cavalier; סוס וְרֹכְבוֹ Exod. 15. 2, le cheval et (son) le cavalier; שׁרָכֵב וּבְסּוּסִים Jér. 17. 25, qui montent sur des chariots et sur des chevaux; au fig.: חַנָּה הַי רֹכֵב צַל־נָב כַל Is. 19. 1, vois, l'Eternel sera porté sur un nuage leger; ויַרְכָּב עַל־בָּרוּב Ps. 18. 11, il est monté, porté, sur un chérubin; רֹבֵב שֵׁמְיָם Deut. 33. 26, il est porté sur les cieux, il est au-dessus des cieux.

Hiph.: Faire monter sur une bête, un char; faire porter, monter sur: נְתְרָפִיבְחוּ עֵל־חֲסוּס Esth. 6. 9, et qu'il le fasse monter sur ce cheval (du roi); ו פַיַרְכָּבוּ אַח־שְׁלֹמֵח עַל־פְּרְרֵת I Rois 1.38.17, prends un cavalier, ou écuyer; et ils firent monter Salomon sur la mule (du roi David); וַיַּרְבֶּב אֹתוֹ בְּמִרְבֶּבֶה Gen. 41. 43, il le fit monter sur, le fit conduire dans, (son second) char; אַל־רוּחַ הַּרְכִּיבֵנִי Job 30. 22, tu me fis porter par les vents, tu me lanças dans les airs; יַרְכָּבַרוּ צָל־בָּמֵיתִי אָרֵץ Deut.32. 13, il l'a fait monter sur les hauteurs de la terre, l'a établi dans une terre élevée; ou: l'a rendu grand, puissant; יור ברה אנוש לראשני Ps. 66. 12, tu as fait monter des hommes sur notre tête (tu nous as donné des maîtres qui nous accablaient). — Des choses inanimées: וויר מבו ארדארון מאלחים II Sam. 6. 3, ils monterent, mirent l'arche de Dieu (sur un chariot); תַּרְבָּב יַּרָךְ עַּל־תַּמְלַשָּׁת II Rois 13.16, mets ta main sur l'arc. אַרְכֵּיב אָּמְרַיָם Osée 10. 11, je monterai sur Ephraim, ou: j'attellerai Ephraim (à la charrue).

בְּבֶּר , avec suff. רָכִּבָּר; pl. const. רכבי). 1° Cavalier : הָכֶב זָמֶל רַכְבַר Ls. 21. 7, un cavalier monté sur un ane et un cavalier monté sur un chameau; בַב אִישׁ 21.9, les chevaux avec les hommes (qui les montaient), ou: le chariot (conduit par) les hommes (v. 2°). — 2° Chariot, char, très souvent collect.: בָּל־סוּס רֶכֶב פַּרְעֹרוּ Œxod. 14.9, tous les chevaux et les chariots de Pharaon; יְכְבוֹ Jug.5.28, son char; לכב בּרְזַל Jos. 17. 18, des chariots de fer armés de faux; בְּלֵרָי חַרֶבֶב II Chr. 1.14, dans les villes destinées à loger les chariots, les équipages; בַבַב souvent pour les chevaux qui trainent les chariots, ou pour les soldats qui s'y trouvent, II Sam. 8.4; שַבַּע מֵאוֹת רֶכֶב

10.18, (David tua) sept cents chariots (les troupes qu'ils contenaient); שׁנֶר בכב סוסים II Rois 7. 14, deux chariots attelés de chevaux, ou : deux hommes montés sur des chevaux, deux cavaliers. - 3º La meule de dessus, courante: בַבֶּה הַבֶּב II Sam. 11. 21, le morceau d'une meule (v. à בַּדִילִם).

רכה

בּבר : זו מות בַּבר II Rois 9. וביאמר לרבבו I Rois 22.34, il dit à celui qui dirigeait son char (à son cocher).

תְבֶּב n. pr. 1° Rechab, souche d'une tribu nomade, II Rois 10. 15; ma קרבברם Jér. 35. 2-11, la maison des Rechabites. - 2º Rechab, fils de Remmon, II Sam. 4.2. - 3º Rechab, père de Malchia, Néh. 3. 14.

וֹכְבָּהַ f. Action de monter à cheval : בּבְּנְדֵי־חֹפֵשׁ לְרְכְבָּת Ez. 27. 20, avec des étoffes, ou des vêtements, magnifiques, pour monter à cheval; ou : pour des chars, voitures.

תַּכְהוּ n. pr. d'un endroit, Recha, I Chr. 4. 12.

ירוב (rac. רָבֵב). Char: תְּשֵׂם עָבִים רבובו Ps. 104. 3, il fait des nuées son char.

רוש בושל et רְבִשׁ m. (rac. רָבַשׁ). Les choses acquises, les biens, richesses: ורְכְשׁוּ Gen. 14. 16, et ses biens, tout ce qui était à lui; בַּרְכוּשׁ וּבַבְּחֵטָּת Esdr. 1.6, avec (leurs) biens et (leurs) bêtes; בּרְכוּשׁ הַשְּּלֵהְ II Chr. 35.7, du bien propre du roi; שַּׁרֵי חַרְכוּשׁ I Chr. 27. 31, les intendants des biens (du roi); ברכש גרול Gen. 15.14, avec de grandes richesses.

רָבִיל m. (rac. רָבַל). Calomnie, presque toujours avec לא־תַלַהְ רָכִיל Lév. 19. 16, ne va pas de côté et d'autre pour la calomnie, la médisance, ne calomnie pas; הוֹלֵהְ רַכִּיל Prov. 11. 13, le calomniateur; אַנשַׁר בַבִּיל Ez. 22. 9, des calomniateurs, ou : des traitres.

רבה Etre doux, tendre, faible (v.בה): יַבּן רַהְ-לְבָּבְהְ II Rois 22. 19, parce que ton cœur a été tendre, attendri ; בָּמָי דְבֶּרְיִּר מְּשָׁמָן Ps. 55.22, ses paroles sont plus douces que l'huile.

Niph. Etre troublé, épouvanté: אַל־בַרְבָּן לְבַבְּכָּם Deut. 20. 3, que votre cœur ne soit point troublé, épouvanté, qu'il ne s'affaiblisse point.

Pou.: יְלֵאֹ רְכְּכֶּרוּ בַּשְּׁכֵּרוּ Is. 1. 6, et (la plaie) n'a pas été amollie, adoucie, avec l'huile.

Hiph.: יָאֵל חֵרַךְ לִבִּי Job 23.16, Dieu a amolli mon cœur, a brisé mon courage.

רָכְל (ville de commerce) n. pr. Rachal, ville appartenant à la tribu de Juda, I Sam. 30. 29.

רְכְּלְּהָ f. (rac. לְכֵּלְהִיּ 1°). 1° Commerce: מְּרֹב רְכְּלְּהִיּ Ez. 28. 16, dans la multiplication de ton commerce (v. vers. 5, 18). — 2° Marchandise: בְּיָוֹיִּ רְכָּלְּחַהְּ Ez. 26. 12, ils pilleront tes marchandises.

ביר (עיר מסר אַת-תחשׁן: Exod. 28.28, 39.21, on attachera le rational (a l'éphod), ou: on le tirera en haut (vers l'éphod).

וּתְרְכָּטִים לְבְּקְעָה. Ex. unique: וְתְּרְכָטִים לְבְּקְעָה. Is. 40. 4, et une suite de collines (tellement près les unes des autres qu'il n'y a pas de passage entre), ou : les chemins raboteux, d'un accès difficile, seront changés en une plaine, vallée; selon d'autres : les montagnes élevées seront changées, etc.

קרְכֵּסִי אִישׁ: Ex. unique; pl.: מַרְכְּסֵי אָישׁ: Ps. 31. 21, (tu les protégeras) contre les conjurations des hommes (comme

ס, ou : contre leurs voies tortueuses, ou : contre leur hauteur, c.-à-d. leur orgueil (ע. בְּכֵּט זף רַכֵּט .

רְבָשׁי Acquerir, posseder: רְאָּדִיכֶּלּ קרבישׁם אָשֶׁר רְכָשׁוּ Gen. 12. 5, et tous les biens qu'ils avaient acquis.

קרָלֶּע m. Selon les uns: beau et jeune cheval; selon les autres: une bête d'une autre race, mulet (ou dromadaire): לְבָנִי נְעָרָכָּשׁ I Rois 5.8, pour les chevaux et les jeunes coursiers, ou: et pour les autres bêtes; ביִרְיָבָיִלָּע Esth. 8. 10, 14, (des courriers) montés sur de jeunes coursiers, ou sur des mulets.

רֶּיְ part. m. (fém. רְּבֶּין). Haut, élevé (ע. בְּיִם).

D7 n. pr. 1° La famille de Ram, Job 32. 2 (selon quelques-uns, des descendants d'Abraham). — Ram, fils de Hesron, Ruth 4. 19. — 3° Ram, fils de Jerachmeel, 1 Chr. 2. 25.

רַבִּים (עָנִים, ע. בַּבָּים, יַנְיִּים).

לְּכָּה Jeter, précipiter, lancer: סים בּיָם בְּעָם בִּים בּיָם Exod. 15. 1, il a précipité dans la mer le cheval et le cavalier; וְיֹמֵח בָּיָם Jér. 4. 29, et plur. אים Ps. 78. 9, qui lancent (des flèches) de l'arc, les archers.

Pi. Tromper (jeter, faire tomber dans un piège?): אֵרֹשׁ רְשָּׁרוֹ אָרִרְעָּרוּא וְיִשְּׁרִי בְּעִּדּר וְשִּׁרִי בְּעִּר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִּר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשְׁרִי וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשְׁרִי וּשִּׁר וּשְׁרִי וּשְׁרִּי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְּבְּי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִּי וּשְׁרִי וּשְׁרִּי וּשְׁרִי וּשְּיִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וְשִּׁי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִי וּשְׁיִּי וּשְׁי וּשִּיי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִּי וּשְּיִי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וְשִּיְּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּיי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְּיי בְּיִיי וּשְׁיִי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּיי וּשְׁיִּיי וּשְׁיִּיי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּיי וּשְׁיִּיי וּשְׁיִּי וּיִּיי וּיִּיי וּיִּיי וּשְׁיִּיי וּיִּיי וּיִּייוּי וּשְׁיִי וּיִּייִי וּיִּיְיוּי וּשְׁיִּיי וּשְׁיִי וּיִּייוּיי וּיִּייִּייִּייִי וּיְיִּייִי וּיִייְיִּייִי וּיְ

לְּחָהְ f. (rac. רבים). Hauteur, special. des hauts-lieux, des endroits élevés, où l'on sacrifiait aux idoles : מָּמָי בַּבְּילָהְ Ez. 16. 24, et tu t'es fait, préparé, des autels élevés (dans toutes les places publiques); דְּמָחֵי Ez. 16. 39, ils renverseront tes autels; מָמָר בָּמָר I Sam. 22.6, sur une hauteur; selon d'autres: à Rama (v. מְּמִי חַר, pr.).

רָּבְּה n. pr. 1° Rama, ville apparte-

nanta Benjamin, Jug. 19. 13; avec l'art.
רְשָׁרָיִם Jos. 18. 25, Jug. 4. 5.—2° Rama
ou Ramath, ville dans la montagne
d'Ephraim; toujours רְּיָבְיִם I Sam. 1.
19, 2. 11, 7. 17, à ou vers Rama ou
Ramath; pleinement: בּיִּבְיִּם צִּיֹםְיִם 1.
1, Haramathajim-Sophim (lieu de naissance et de demeure de Samuel). —
3° Rama ou Harama, ville de la tribu de
Nephthali, Jos. 19. 36.— 4° רַיְּבְּיִם 10s. 13. 26, Ramath-Hamispe, ville
dans Galaad; aussi רָיִם 10s. 21. 36, et
רַיִּבְּיִם 10s. — 5° יְבְיֵם לְּרִי (Simei) de Rama.

רְמִי לְנְבָּא Chald. 1° Jeter: רְמִי לְנְבָּא Dan. 6. 47, et ils (le) jetèrent dans la fosse (des lions); בְּמִי לְּנִאֹץ לְנִוֹץ בְּיִי אָ לְנִוֹץ בְּיִי אָ בְּנִי אָ לְנִוֹץ בְּיִי אָ בְּנִי אָ בִּי בְּנִי בְּי בְּנִי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּנִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְי

קרה (rac. II רָבֶּם). Ver, collect. les vers: אָם בְּיבְּשׁׁ וֹשְׁם Job 25. 6, combien moins l'homme qui n'est qu'un ver; אַ בְּיבְּיִם לֹאִ־דְיְרָם Exod. 16. 24, et il n'y avait aucun ver; בְּיבָּם Job 21. 26, et les vers les couvriront.

n. pr. 1º Remmon, ville appartenant à Siméon, au midi de Jérusa-

תְּמֵחׁת n. pr. Ramoth, ville dans Galaad, Jos. 21. 38 (v. קאמות et הָּבְּחָ n. pr. 4°).

לְנֶנֶב (hauteur du midi) n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, 1 Sam. 30. 27 (בְּמִד־נֶגֶב Jos. 19. 8).

דְּמֵלֵּאְרִי הַנְּאָרִי הָנְאָרִי הְנָאַאָרִי הְנַאָּאָרִי הְנַאָּאָרִי הְנַאָּאָרִי הְנַאָּאָרִי הְנַאָּרִי הַנַּאָרִי הַנַּאָרִי בּז. 32. 5, et je remplirai les vallées de ta hauteur, c.-à-d. du tas de (tes cadavres); de ביב, v. הבים; ou : de ceux qui faisaient ton orgueil (v. ביבי); selon d'autres : des vers (de tes cadavres), comme השָּה.

רֹטְח m. (plur. רְמָחִים, avec suff. בּיַּלְח רְמַח). Lance (ou javelot): וַיַּלְח רְמַח רְמַח רַמַח Nomb. 25. 7, il saisit une lance; מְרְפּוֹיִם Jér. 46. 4, aiguisez vos lances (les fers de vos lances).

יְבְייִם seulement plur. דְּבִיהִים II Chr. 22. 5; comme הָאֲבִיהִם II Rois 8. 28, les Syriens.

ת בְּמְיָה n. pr. m. Esdr. 10. 25.

לְּבִיּהְ f. (rac. הְבְּיְה Kal et Pi.). Subst. et adj. 1º Relachement, paresse, paresseux: הְבִּיה מְּהְיָה לְבִּיה מִּרְיִה מִּרְיִּה לַבְּס Prov.12. 24, mais (la main) relachée, paresseuse, sera tributaire; בְּבִיּהְ 10.4, la main paresseuse; הְבִיּהְ 10.4 de main paresseuse; הְבִיּיִה 10.4 de main paresseuse; הְבִיּיִה 10.4 de main paresseuse; הִבִּיִּה 10.4 de main paresseuse; הִבִּיִּה 10.4 de main paresseuse; הִבִּיִּה 10.4 de main paresseuse; הַבְּיִּה 10.4 de main paresseuse; הַבְּיִּה 10.5 de main paresseuse; הַבְּיִּה 10.5 de main paresseuse; הַבְּיָבְיִּה 10.5 de main paresseuse; הַבְּיָבְיִּה 120.3, langue trompeuse; הַבְּיָבִיּה 120.3, comme un arc trompeur (qui tire de travers).

בְּיִר חָרָשָּׁכִים m. plur.: בְּיִר חָרָשָּׁכִים Esth. 8. 10, les petits des juments, les pou-

lains, ou de jeunes juments, ou des nulets engendrés des juments (et d'anes).

Niph.: תוֹמֵי מְחוֹךְ תְּעֵרֶת תְּיֹאֹים Nomb. 17. 10, levez-vous, c.-à-d. séparez-vous de cette assemblée; יֵבֵיבׁה תַּבְרוּבִים Ez. 10. 15, 17, 19, et les chérubins s'élevèrent en haut (v. toutes les autres formes à בוֹר).

II בַּיָרֶם הּוֹלָצִים Exod.16. 20, et des vers y rampaient, ou : cela fourmillait de vers (v. רָבָּה).

עָּוָר (j'ai élevé son secours) n. pr. m. I Chr. 25. 4.

רַשְׁם (fut. יְרָשֵׁם, v. יְרָשׁם) Fouler, fouler aux pieds, écraser, opprimer: וּבְּמִידִּים Is. 41.25, et comme le potier foule l'argile; יְבְמִידִּים Nah. 3. 14, et foule le ciment; יְרְמָּסִיְּתִּי Ps. 91. 13, tu fouleras aux pieds le jeune lion et le dragon; יַרְמִּסְּדְּוּ דְּעָבֶּי IR Rois 7. 17, et le peuple le foula aux pieds, l'écrasa en marchant sur son corps; יְבִירָ יִבְּיִר וְצִבְּי Is. 1.12, de fouler mes parvis, de les profaner en y entrant; מֵרְדְּאָבֶי Is. 16. 4, ceux qui foulaient le peuple aux pieds, les oppresseurs, ont disparu du pays, sont exterminés.

Niph.: בֵּרְנָלֵים הַרָּמֵסְנָה Is. 28. 3, elles seront foulces aux pieds.

Ramper, marcher, se mouvoir: פֿרָל-זְּיָבֶע et sur tous les vers qui rampent sur la terre; אָבֶל-זִיבֶשׁ עַל-זְיִבֶשׁ בַּל-זִיבֶשׁ Lév. 11. 44, à tous les reptiles qui rampent, se remuent, sur la terre; בְּלֹל ופא ישָּרָ, m. Ce qui rampe, les reptiles, les vers : מָל־רָטֶשׁ הָאַרָטָא Gen. 1. 25, tout ce qui rampe sur la terre; הַשְּיבֶּשֶׁל זַ. 23, jusqu'aux bêtes, jusqu'aux reptiles; une fois des poissons: מַרּיבֶטָשׁ וְאֵין מִסְטָּר Ps.104. 25, là (dans la mer) sont des poissons sans nombre; de tous les animaux : הַאָּרִי מַשׁ אַשָּר Gen. 9. 3, tout ce qui a mouvement, qui a vie (tous les animaux).

ከርጋ (hauteur) n. pr. Rémeth, ville appartenant à Issachar, Jos. 19. 21.

תְבֶּב n. pr. d'une ville, Jos. 19. (רָמֵּוֹת-עָּב).

רְנֵי מַלֵּט :. Chant; pl.: רְנֵי מַלֵּט ?). Chant; pl.: רְנֵי מַלֵּט ? Ps. 32. 7, des chants de délivrance (v. שַלֵּט

קנה אַשְּׁהָר הְרָנָה אַשְּׁהָר וּ פְּלֶּד הְרָנָה אַשְּׁהָּה Ibo 39. 23, près de lui, ou contre lui, le carquois retentit (du cliquetis que font les flèches qui s'y trouvent et qui s'entrechoquent, ou du sifflement que font les flèches quand on les tire), (les flèches sifflent autour lui) (v. נְרֵנָן).

חַלְּיִר (rac. רָבִּן). Des cris de joie, d'allégresse; cri, proclamation, supplication: אַבְּבְּיִר רְנִין Ps. 30. 6, et le matin (viendront) les cris de joie; אַקּילִּירְיִין 42.5, avec la voix (les chants) d'allégresse; וַיִּבְּבֹר תְּיִנְיִם בַּנְּיִבְיִי I Rois 22. 36 (pour תִּיִּלְיִם), la voix d'un cri, une proclamation, passa (fut répandue), dans le camp;

Ps. 17. 1, écoute attentivement mes cris, supplications.

תְּבְּק n. pr. m. I Chr. 4. 20.

ובן (fut. יֵרוֹן, une fois יָרוּן Prov. 29. 6, comme de רֹן, inf. רֹן, impér. בַּנִיר et לני). Chanter des louanges, pousser des cris de joie; en général chanter, se réjouir; aussi crier, gémir : רַיַּרָא בל־חַעַם וַיַּרֹנּנּ Lév. 9. 24, tout le peuple le voyant, ils louèrent Dieu avec des cris de joie; בְּרֶרַיַתַּר מּוֹכְבֵּר בֹקֶר Job 38. 7, lorsque les astres du matin (les planètes?) me louaient tous ensemble; וחרן לשון אלם Is. 35. 6, et la langue du muet chantera des cantiques; בַּוֹּר צַקַרַה Is. 54. 1, chante, réjouis-toi, femme stérile. — Des choses inanimées : 17 וֹשָׁמֵים Is. 44. 23, cieux, chantez, soyez dans l'allégresse ; הַכְמוֹת בַּחוּץ הַרֹּפָּת Prov. 1.20, la sagesse crie (son enseignement) dans les rues; קוֹמָי רֹנָי בַּלַרְלַח Lament. 2. 19, leve-toi, crie, gemis, pendant la nuit.

Pi. Meme signif. que Kal: תַּסִירֶיתַ רנן רְרֵנֵני Ps. 132. 16, et ses saints crieront (seront ravis) de joie; suivi de 3: רַנִּמּ צַּהַּיקִים בַּיֵר Ps.33.1, justes, chantez les louanges de Dieu avec joie; בַּבַּעָשֵׁי יביף אַרַעָן 92. 5, je chanterai avec allégresse les œuvres de tes mains; de יצל: וַרְיִנוּי עַל־בְּבֵל Jer. 51. 48, ils chanteront de joie, triompheront de Babylone (de sa ruine); avec l'accus.: מְרַעַ לְּשׁוֹנִר צרקתה Ps. 51. 16, ma langue chantera avec joie ta justice; avec אַל־ : אַל אַל חַד Ps. 84. 3, ils célébreront avec joie le Dieu vivant; avec לָבוּי לַרֵיי: ל Ps.95.1, venez, chantons les louanges à l'Eternel, en son honneur.

Pou. pass.: וּבַמְּרָמִים לֹּאֹ־יִרְנָן Is.16.10, et dans les vignes, il ne sera plus chanté (on ne chantera plus).

Hiph. 1º Faire chanter, remplir de joie: וְלֵב אֵלְמְיָת אַרְוּן Job 29. 13, je faisais chanter, je remplissais de joie, le cœur de la veuve; מּוֹצְאֵי בֹּקֵר וַיְנֶר בַּרְיִרן Ps. 65. 9, tu fais chanter (ou fais que l'on chante) tes louanges avec joie, depuis l'orient jusqu'à l'occident (v.

יורינים גוֹרִם 2°). — 2° Comme Kal: יוְרְנִים גוֹרִם 2°). — 2° Comme Kal: יורינים גוֹרִם 2°). — 2° Deut. 32. 43, nations, chantez les louanges de son peuple, ou : réjouis-sez-vous à cause de son peuple; יַרְנִינִינְיִים Ps. 81. 2, poussez des cris de joie en l'honneur de Dieu.

Hithp:: מְנְמֹּר מְּרִוֹק מְּרֵּוֹן Ps. 78. 65, comme un homme fort qui jette des cris (en sortant) de son vin (en s'éveillant de son ivresse), ou: par son vin, dans son ivresse; selon d'autres, d'une rac. ידן ou II ידין vaincre (vaincu par le vin): un homme fort en état d'ivresse.

קנים m. pl. Nom d'un oiseau: קּנְיִם Job 39. 13, les ailes de l'autruche (rac. רָנָיִם, du bruit qu'elle fait de ses ailes, ou, de יָרָנֵי de ses cris); selon d'autres: le paon (de בָּיַ parce qu'il est glorieux de la beauté de ses plumes), ou: le rossignol.

קר. n. pr. d'une station dans le désert, Rissah, Nomb. 33. 21.

רְסִיסִי לְיִלָּת m. pl. 1° Gouttes: רְסִיסִי לְיְלָּת Cant. 5. 2, les gouttes (de pluie ou de rosée qui tombent pendant) la nuit (עָסַסְּים).— 2° Brèches: רְסִסִּסְים Amos 6.41, il frappera la grande maison par de grandes brèches, il la fera tomber en ruines (de סָסַ briser).

קרָ m. Frein, mors: קרָק מַּלְרָ מַלְרָ מַלְּרָ מָלְרָ מַלְרְ מַלְרִ מְלִּ מַלְרִ מְלִּ מְלָ מַלְרִ מְלִּ מְלְרִ מְלִּ מְלְרִ מְלִּ מְלְרִ מְלִּ מְלְרִ מְלִּ מְלְּ מְלְרִ מְלִּ מְלְּ מְלְרִ מְלִּ מְלְּ מְלְרִ מְלִּ מְלְּ מְלְרִ מְלִּ מְלְּיִ מְלְּיִ מְלְּיִ מְלְּיִ מְלְּיִ מְלְיִ מְלְיִ מְלְיִ מְלְיִי מְלְיִבְּלְ מְלְיִי מְלְיִבְּלִּ מְלְיִבְּלְ מְלְיִי מְלְיִבְּלְ מְלְיִי מְלְיִבְּלְ מְלְיִבְּלְיִי מְלְיִבְּלְיִי מְלְיִבְּלְיִי מְלְיִבְּלְיִי מְלְיִבְּלְיי מְלְיִבְּלְיי מְלְיִבְּיִי מְּלְיבְיִי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְּבְּיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְיְיִי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְיְי מְיִבְיְי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְיְי מְיְבְיִי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְיְי מְּבְיִי מְיִבְיְי מְיִבְיְי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְיְי מְיִבְיְי מְיִבְיְי מְיִבְיְי מְיִבְיְי מְיִבְיְי מְיִבְּיִי מְיִבְּיִי מְיִבְיי מְיִבְּיִי מְיִבְיְי מְיִבְיְי מְיִבְיְי מְיִבְיי מְיִבְּיְי מְיִבְיי מְיִיבְיי מְיִיי מְיוּ מְיִיי מְייי מְיִיי מְיִיי מְייִיי מְיִיי מְייי מְיִיי מְיִיי מְיִייְיי מְיִיי מְייי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְייִיי מְיִיי מְיְייי מְיִיי מְיִיי מְייי מְיייי מְיייי מְייי מְייי מְייי מְייי מְייי מְייי מְייי מְייי מְיייי מְייי מְייי מְ

P. n. pr. Resen, une grande ville en Assyrie, Gen. 10. 12.

DDT 1° Humecter: לָּרֹם אֶת־תְּפֹּלֶת Ez. 46. 14, pour (le) faire dégoutter sur (pour humecter) la fleur de farine (de la יְבַיץ 1°). — 2° Comme יָבַץ briser (ע. בְּיִסְיִם 2°).

על (rac. בַעֵּל, avec pause דָע, plur. רַצִּרם; fem. רַצָּח, plur. רַצוֹח). 1° Adj. Mauvais, méchant, dépravé, déplaisant, désagréable, sauvage, pernicieux, laid, malheureux, triste, abattu: טוֹב בָּרֶע אוֹ־רֶע בְּטוֹב Lév. 27. 10, une bonne (bête) pour une mauvaise, ou une mauvaise pour une meilleure; וְחַשֵּיִם רָעִים II Rois 2.19, mais l'eau est mauvaise; רַק רַע כַּל־חַיּוֹם Gen.6.5, (tous les desseins de leurs pensées) sont en tout temps mauvais, ou subst.: ne sont que méchanceté; וַרֶע מַצֵלֵלִים I Sam. 25. 3, méchant dans ses actions, dans sa manière d'agir ; לַבֶּם חַרֶע Jer. 3. 17. leur cœur endurci, dépravé; שַׁם רַע Deut. 22. 14, un mauvais nom, c.-à-d. une mauvaise réputation ; וַיּחָר עֵר — רַע בערני בי Gen. 38. 7, Er (fils de Juda) était un méchant homme aux yeux de Dieu, c.-à-d. lui déplaisait; דַרַע בָּעֵרנַר I Rois 11. 6, (et fréquemment) ce qui est mal aux yeux de Dieu, ce qui lui déplait; רַע עָלַר הַשָּׁעֲטֶּח Eccl. 2. 17, (car) tout ce qui se fait (sous le soleil) m'a déplu, m'est désagréable; רַלֹּאַר תַרִירִד רַע לְּמָנִיו Neh. 2. 1, et je ne lui étais pas désagréable, je ne lui déplaisais pas; selon d'autres : je n'avais pas eu (auparavant) devant lui l'air triste (v. plus bas); חיה כפח Gen. 37. 33, une bête sauvage; דַבר רַע II Rois 4.41, une chose, matière nuisible, malsaine; וַחַלָּיִם רָעִים Deut. 28. 59, et des maladies malignes; רֵע עֵרָן Prov. 23. 6, un homme d'un mauvais œil, c.-à-d. jaloux, envieux ; רַעוֹת מַרְאֶח Gen. 41.3, laides de vue, difformes; לְרָשָׁע רָע Is. 3. 41, malheur à l'impie méchant (aussi envers les hommes), ou: malheur à l'impie, (il sera) misérable, accablé de maux; לָרֵע לָבֵם Jér. 7. 6, pour que vous (ne soyez) malheureux, qu'il ne vous arrive malheur;

לֶב־רְע Prov. 25. 20, un cœur triste, afflige; מַהּוּעַ פְנֵיכֶם רָעִים Gen. 40. 7, pourquoi avez-vous le visage si abattu, si triste?

2º Subst. Le mal, les maux, malheur (méchanceté, v. plus haut): בּיב וְרָע בְּים חָרָע plus haut): בּיב וְרָע בְּים חָרָע peut. 22. 22, et tu ôteras, extirperas, le mal; בַּצִּרִירְע Ez. 11. 2, un conseil pour le mal, un dessein pernicieux; אַלְשִּירִירֶע Prov. 28. 5, les hommes du mal, les méchants; בִּיבֶּי רְע Gen. 48. 16 (qui m'a délivré) de tous maux; Ps. 49. 6, dans les jours de malheur (v. בְּיבִי רְע poposé de toutes ces significations).

I אַת ... (רוּצַ Cris, tumulte, tonnerre: אָר־פּוֹל הָעָם בְּרֵעֹם בּצֹע Exod. 32. 17 (keri אָר־בְּיב), la voix du peuple dans son tumulte, ses cris de joie; בְּיִר צָּלֶּר: Job 36. 33, son bruit, c.-a-d. le tonnerre, annonce (la pluie); בַּע Mich. 4. 9, des cris lamentables (v. le même exemple à בַּרֹר).

II אַתָּ m. (rac. רַצָּח pour רָצֶח, avec suff. רֵעה, רֵצָּה, plus souvent בְצַר, pl. רָצִים, const. רֶצִיהָם, רֶצֵיהָם, בַּצִיהָם). 1°Ami, prochain, amant, l'autre : שֵׁלשֶׁח רֵצֵר אִיוֹב Job 2. 11, trois amis de Job; פְבֵּית רֶעֶך Prov. 25.17, de la maison de ton ami, ou : de ton prochain; וְאַהְּ זַנִית רַצִּים רָבִּים Jér. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants; אַחָבֶּח רֶצָ Osée 3.1, (une femme) aimée d'un amant (d'un autre que son mari); וָכֹל אַשֵּׁר לְרֵעֶף Exod. 20. 17, et tout ce qui appartient à ton prochain; ניאמרו איש אל־רַעַחוּ Jug. 6. 29, ils se dirent les uns aux autres; meme des choses: לָּקרָאַת רֶצֶהוּ Gen. 15. 10, (les morceaux) vis-a-vis (les uns) des autres (v. mg). — 2º Pensée, volonté (v. בְּנְהָּח לְרֵצִי : (רַצִּיוֹן et בַּנְיּר : Ps. 139.2, tu as compris, découvert, ma pensće; וָלָר פַתר־נַקרוּ רַצֵּיף 139. 17, que tes pensées sont pour moi impénétrables, ou : que ta volonté est précieuse pour moi; selon d'autres: que tes amis me sont chers, v. 1° (v. יַבֶּר).

על m. (rac. רָפֵל). 1º Mauvais état:

לאריב, לנְת מֵילַנְת מֵילַנָת מִינֹי (tant elles étaient mauvaises); לאַרְרָאִירְיִּר לְּאִרְיִּתְי — רְּיִבְיּי Gen. 41. 19, je n'en ai jamais vu comme elles (ces vaches) en mauvais état, aussi laides, difformes. — 2° Méchanceté, malignité, presque toujours suivi de מְּיַבְיּבֶּי בִּיבְּלָּלְיּבְּם Jér. 4. 4, à cause de la malignité de vos actions; בְּיַבֶּלְּלִיבְּם Jér. 4. 4, à cause de la malignité de vos actions; בְּיַבֶּבֶּלְיַבְּם Tristesse, chagrin; בִּיבְּעָבָּן בַּרֹנַ. 7. 3, avec la tristesse du visage; בֹּיַבָּע Néh. 2. 2, le chagrin du cœur (v. ייבּי).

לעל, (fut. יְרְעֵב Avoir faim, languir de faim: פְּמִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ Ps. 34. 11, les jeunes lions, ou les riches, ont été dans le besoin et ont eu faim (v. יְרִשׁב בֶּל־אֶבְיִם Gen. 41. 55, tout le pays d'Egypte éprouvait la famine; Jér. 42. 14, nous ne languirons pas de faim (faute) de pain.

Hiph.: בַּרְשְבֶּדְּךְ Deut. 8. 3, il t'a fait souffrir (t'a affligé de) la faim; לאַריַרְעִּדּר יִר Prov. 10. 3, Dieu ne fera pas souffrir la faim, n'affligera pas par la faim (l'ame du juste).

בְּלְמִלֹּה רְעָב m. Faim, famine: בַּלְצְמֹּה רְעָב הַ. Lament. 5. 10, l'ardeur, l'extrémité, de la faim; רָעָב בָּאָרָץ Gen.12.10, la famine était survenue dans le pays; אַרְעָבָם Néh. 9. 15, pour leur faim, c.-à-d. pour apaiser leur faim.

לאָרָ m. (רְבֶּבֶי f.) adj. Qui a faim, qui souffre la faim, meurt de faim, qui est languissant: בְּלֵבְעֵב יְהַוּ לַּגְעֵב יְהַוּ בַּבְּר 18.7, il donne de son pain à celui qui a faim; רְבַּבְּה יִּבְּעָם Ps. 107. 9, l'ame qui souffre la faim, l'ame languissante; זאֹר בַּבָּר אָלוּ Job 18.12, sa force (son fils) périra de faim; plur.: לְרַעַבִּר לִּבּר 146.7, à ceux qui ont faim.

דְעָכוֹן m. Même signif. que יָבֶּבוֹן Ps.37.19, et dans les jours de famine; יְבֶּבוֹן בָּתֵּיכָם Gen. 42. 19, et seul אָבֶּר־וְצָבוֹן בָּתַּיכָם 42.33, de la nourriture, du blé, pour la faim, le besoin de vos maisons.

דַיַּבְּרִים לָאָרֶץ וַתְּרְעָּר : דַּיַבְּּרִים לָאָרֶץ נַתְּרְעָּר Ps. 104. 32, il regarde la terre, et elle tremble.

Hiph.: בּקרְפִּר מֵרְפָּר Dan. 10. 11, je me tins debout étant tout tremblant; בּקרְבִּר מֵלְבִּר מֵלְבִּר Esdr.10.9, (ils étaient tous) tremblants pour cette raison (à cause de leur péché).

רער m. Tremblement, épouvante: יאָרְוּמֵּי רָבֶּר Exod. 15. 15, un tremblement, l'épouvante, les saisit, s'empara d'eux.

מַדֵּר מְרָאֵנִי : Tremblement קרָאֵנִי Iob 4. 14, la crainte m'a saisi et le tremblement (je fus saisis de crainte et de tremblement); וְגִילֹה מִּרְצֶּדָי Ps. 2. 11, et réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

רָעָה (fut. יִרְעֵּה 1º Paitre, mener pattre, faire pattre, conduire, repattre: מלוא אַחֵיק רֹעִים בְּשֶׁכֵם Gen. 37. 13, tes frères ne font-ils pas pattre (les troupeaux) dans le pays de Sichem? איכח הַרְצֵּח Cant. 1. 7, où tu menes paitre (ton troupeau); אַרְעָרוֹ צוֹאִקּד Gen.30.31, je paitrai tes brebis; avec וְחַנֵּח רֹצֶח: וְחַנָּח רֹצֶח מאאק I Sam. 16. 11, et il pait, garde, les brebis. Part. רַצָּר et רַצָּח, pl. רַצָּרם, const. לער Pasteur, berger: רֹעֵר היבאן Gen. 4. 2, pasteur de brebis; רֹעֵר מָקְנָתוּ אברם 13.7, les pasteurs des troupeaux d'Abram ; רֹצֵי רַצְּחַק 26.20, les pasteurs d'Isaac; fém.: מָל רֹעָח חָרא 29. 9, car elle était bergère. Au fig.: אחר חרשה אַר־עמר II Sam. 5. 2, tu paitras, conduiras, mon peuple; הַרֹעִים הַרֹעִים אַרד־עַמָּי Jér. 23. 2, les pasteurs qui conduisent mon peuple; de Dieu : יַר ליניי Ps. 23. 1, l'Éternel est mon pasteur (rien ne me manquera); רֹצֶה יִשְּׂרָאֵל 80. 2, pasteur d'Israel (Dieu); יָרְעּוּ רַבְּרִם Prov. 10. 21, (les lèvres du juste) paissent. c.-a-d. dirigent, instruisent, beaucoup d'hommes; רֹעִים Jér. 2. 8, 3. 15, des pasteurs, des princes, rois; מֵרֹצֵח אֲחָד Eccl. 12. 11, par un pasteur, maître, professeur ; אָרָן נִיָּקֶב לֹא יִרְצֵם Osée 9. 2, la grange et le pressoir ne les repaitront, nourriront pas (ils n'y trouveront

pas de quoi se nourrir. — 2º Paltre, brouter, détruire, maltraiter: רַכשׁ כַבַשִּׁים Is.5.17, les agneaux paitront; אַב וְטֵלָהוּ רענו כאחד 65.25, le loup et l'agneau iront paitre ensemble; וְרַצָּח חַבָּרָמֵל וְחַבְּשֵׁן Jér. 50. 19, il pattra sur le Carmel et le Basan; ou avec לָרְעוֹת בְּנַנִּים Cant. 6.2, pour se repaitre, se nourrir, dans les jardins; ou, dans le sens 1°: pour faire pattre (son troupeau) dans les jardins; au fig.: יָרָעוּ אָתראָרֶץ אַשׁוּר בָּחָרָב Mich. 5. 5, ils pattront, detruiront, avec l'épée, le pays d'Assur; ירע שריד באחלו Job 20.26 (forme apoc.), (le feu) détruira ce qui sera laissé, resté, dans sa tente (v. à יָרְעוּהָ קַרָּלִד Jér. 2. 16, ils brouteront le haut de ta tête, ils te briseront la tête (עניע ; רָצָל,); רֹצָח צָקרָח Job 24. 21, il offense, maltraite, la femme stérile (selon d'autres : il la nourrit bien, la présère, parce qu'elle n'a pas d'enfants et qu'elle conserve mieux sa beauté). — 3º Se repattre, suivre, aimer, fréquenter : יָרַעָּה אָנָלָה Prov. 15. 14, (la bouche des sots) se repait de folie; וּרָעֵה אַמוּנָה Ps. 37. 3, et repais-toi de vérité, reste-lui fidèle; רוּחַ Osée 12. 2, (Ephraïm) se repatt de vent, suit, aime, les choses vaines; יריצח בסילים Prov. 13. 20, et qui aime, fréquente, les sots; וְלֹצֵח זוֹנוֹת 29. 3, qui poursuit, fréquente, les prostituées; de la II בַצַ.

Pi.: אָשֶׁר רַכְּח לּה Jug. 14. 20, (un ami) qu'il s'était associé, avec lequel il était lié (v. Kal 3°).

Hiph.: יַּרְעֵם מְּחֹם לְבֶבוּ Ps.78.72, il les a conduits, gouvernés, (dans) selon l'innocence de son cœur (v. Kal 1°).

Hithp.: אַל־תַּחַרֵע אָר־בַּעֵל אָר Prov. 22. 24, ne t'associe pas, ne contracte pas amitié, avec un homme colère, emporté.

קְּעָר (rac. יְבַעֵּל) 1° adj. f. Mauvaise, méchante (v. רֵב). — 2° Subst. fém. Même signif. que בי subst. Mal, malheur, méchanceté, malice, crime: תַּל-תְּרָעָה Jon. 3. 10, (il se repentit) du mal, (il ne leur envoya pas) le mal;

קּעָה. (rac. דְּעָח 3°, v. II בַּעָּלוּ. Ami : רָצָּח II Sam. 15. 37, (Husai), ami de David (בַּעָּח דָּוִר 16.16); בַּעָּח דָּנָר (Rois 4. 5, ami, favori, du roi.

קּגְלָּהְ f. Amie, compagne: רַשׂיָהָי Ps. 45.15, ses compagnes; אָנֹהִי וְרַשׁיָהָי Jug. 11. 37, moi et mes compagnes.

הְעָה inf. de רְעָה, avec ה parag. Briser, casser: דְנָה הְיְהַלְּנָה הָאָרָץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, déchirée (exact. briser: elle a été brisée); שַׁרְרָנָה Prov. 25. 19, une dent de pourriture qui se casse, une dent pourrie.

ער (ami) n. pr. Réū, fils de Peleg, Gen. 11. 18.

רְעוֹאֵל (ami de Dieu) n. pr. 1° Réüel, fils d'Ésaü, Gen. 36. 4, 10. — 2° Réüel, père de Jethro, Exod. 2. 18, Nomb. 10. 29. — 3° Réüel, fils de Jebniyah, I Chr. 9. 8. — 4° Réüel, père d'Eliasaph, Nomb. 2. 14 (קעוֹאַל) 1. 14, 7. 42).

ק' (rac. יְבְינִיהָּים בּיּרִינִיהָּים בּיּרִינִיהָּים בּיּרִינִיהָּים בּיּרִינִיהָּים בּיִּרְינִיהָּים בּיִּרְינִיהָּים בּיִּרְינִיהְים בּיִּרְינִיהְים בּיִּרְינִיהְים בּיִּרְינִיהְים בּיִּרְינִיהְים בּיִּרְינִיהְים בּיִּרְינִיהְים בּיִּרִים בְּיִּרְינִיהְים בּיִּרִים בּיִּרְינִיהְים בּיִּרִים בּיִּרְינִיהְים בּיִּרִים בּיִּרְים בּיִרְים בּיִּרְם בְּיִרְים בְּיִרְם בְּיִרְים בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְירָם בְּיִרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּם בּיִּם בּיִּים בּיִּם בּיִּים בּיִּם בּיִּם בּיִּים בּיִּם בּיִּים בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּים בּיִּם בּיִּים בּיִים בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּים בּיִּם בּיִּים בּיִּם בּיִּם בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּייִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּייִים בּיִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיִים בּייִים בּייִים בּייבּים בּייִים בּייים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּיייים בּייִיים בּייים בּייים בּיייִיים בּייִיים בּייִיים בּייים בּייים בּייִים בּייים בּייים בּיייים בּייים בּיייים בּייים בּייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייִיים בּייייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּייִיים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּייייים בּיייים בּיייים בּיי

et II בַּלֵ 2°); selon d'autres: une affliction d'esprit (une déception) (de קָבָי 2° ou de קַבָּי).

רְעִוּהְ f. chald. Volonté, ordre: רְעוּהִא בּלְבָא Esdr. 5. 17, et la volonté, le désir, du roi; בָּלְתָא אַלְחָלם 7.18, selon la volonté, l'ordre, de votre Dieu.

"אַן m. (rac יָנֶיקוּ Pâturage: יְנֶיקּירִים I Rois 5. 3, et vingt bœufs du pâturage (opposé à ceux engraissés à la maison, à l'étable).

עת (ami) n. pr. Réī, un chef sous David, I Rois 1.8.

יני (רְצָּר : Pastoral). Pastoral: מָאַדָּל רִצִּר Is.38.12, comme une tente pastorale, la tente d'un berger; רִצִּר רְאֵצִּלִיל Zach.11. 7, subst., pasteur indolent, inutile.

תְּעְרָה (rac. רֶבֶּה). Amie, bien-aimée: בְּעְרָהִי Cant. 1. 9 (et souvent dans le même livre), ma bien-aimée; אָנֹבִי וְרִשׁיחַי (cheth.), moi et mes amies, compagnes (ע. רֶבֶּית).

יבין אינית (רמנ. פינית 3°, v. II בְצַיּרוּ 2°). Pensée: הְבְיְצִיּרוֹ לָתּוֹ Eccl. 2. 122, et avec la pensée, l'application, de son cœur, son esprit; בְיִירוֹ רְיּהַיִּן 1. 17, 4. 16, une tendance aux choses vaines, de vains efforts; d'autres traduisent partout comme בְיִצִּיּרִי une affliction d'esprit.

בְּילִינִידְי chald. m. Pensée: וְבַיְלִנִידִּי chald. m. Pensées lui trou-Dan. 4. 16, et ses pensées lui troublaient l'esprit, l'épouvantaient; בְיִּדִינִיךְ 2. 29, et רְבִידִּנֵי לִבְבָּךְ et les pensées de ton cœur, tes songes, tes visions pendant le sommeil.

לאַרְ Ex. unique. Hoph.: רְדְבְּרוֹשִׁרֵם Nah. 2. 4, et les lances sont brandies, agitées; ou : (ceux qui s'élevaient comme) des sapins seront dans le tremblement, épouvantés (v. רָבָע); selon d'autres : les lances ont été empoisonnées, c.-à-d. elles blessent mortellement (v. רַבֵּע).

רַעל m. Tremblement ou poison: בַּבְּרַבְעל Zach.12.2, une coupe de tremblement, qui donne des vertiges, ou: une coupe de poison.

רְעְלוֹת f. pl. Espèce de vêtement de femme: יְדְיְלֶלוֹת Is. 3. 19, les voiles des femmes (ou des mentonnières) (de דָבֵּל trembler, flotter).

רְּעֵלְיָהְ (qui tremble devant Dieu, qui le craint) n. pr. m. Esdr.2.2 (le même רַצְּמִיָּה Néh.7.7).

DY, 1° Retentir, faire du bruit: אָרָעָם דְּיָם וּקְלּאוֹי Ps. 96. 11, 98.7, I Chr. 16. 32, que la mer et ce qu'elle renferme fasse entendre un grand bruit, fasse retentir son allégresse. — 2° Étre bouleversé: קַיְבֶּטִּ פְּיִרִם Ez. 27. 35, ils ont le visage bouleversé, ils ont changé de visage.

Hiph. 1° Tonner: אַל־דַּעָבוֹד דִּלְּבְּוֹר בָּרִבְּעוֹ Ps. 29. 3, le Dieu de gloire a tonné; אַל בְּקִילוֹ נִפְּלָאוֹת Job 37. 5, Dieu tonne avec sa voix d'une manière merveilleuse.— 2° Exciter la colère: בַּעַבוּר בַּעַבוּר I Sam. 1. 6, pour exciter sa colère, pour l'irriter, l'aigrir (v. Kal 2°).

רַעַם: DV m. Bruit, cris, tonnerre בַּעַם Job 39. 25, les cris, la voix tonnante, des capitaines; קּילַ רַעַּמְּךְ Ps.77, 19, la voix de ton tonnerre; יְרַעֵּם גְּבּוּרֹיְתָּן Job 26. 14, (qui peut comprendre) le tonnerre de sa puissance, c.-à-d. de ses décrets puissants, éternels, et en même temps impénétrables.

קרְבְּישׁ בַּיְּאֵרוֹ: Frémissement : רַיְלְבְּישׁ בַּיְּאַרוֹ Job 39. 19, est-ce toi qui revêts son cou du frémissement, c.-à-d. qui donnes au cheval la force de pousser ses hennissements? selon d'autres: la crinière (du bruit qui se produit quand le cheval la secoue).

קר, 1º Raema, fils de Chuş, Gen. 10.7. — 2º D'une ville, Raema, Ez. 27. 22 (Regma, sur le golfe persique?).

DDAYI et DDAYI n. pr. d'une ville en Egypte, Raamsès, bâtie ou fortifiée par les Israélites, Exod. 1. 11; et de la contrée : la contrée de Raamsès, dans le pays de Gosen, Gen. 47.11, 27.

וצק Kal inusité. Pil. Verdir: יְרְבָּנְיִתּ אַ רְעַנְיָתִּי Job 15. 32, et sa branche ne verdira pas; אַר־עַרְטֵּלָנּי רַעְּנְנָּיִר Cant.1.16, notre lit aussi verdit, est couvert de fleurs, ou: est frais, beau (ou adjectifs, surtout le dernier, qui est milra).

וְעַנֵּן chald. adj. Florissant: וְרַצָּנֵן קחֵירְכָּלִי Dan. 4. 1, (j'étais) florissant, heureux, plein de gloire, dans mon palais.

רָעע 1°Etre mal, dangereux, envieux, deplaire (v. יַרָע et בַּצַרנֵר משֵׁח רַע: אַבּצַרנַר משֵׁח רַע Nomb. 11. 10, et cela parut mal aux yeux de Moïse, lui déplut; וְרֵע בְּעֵרנָרוּ Prov. 24. 18, et que cela (ne) lui déplaise; וְרַעַח לָּהְ זֹאַת מְכֵּל II Sam. 19. 8, cela sera plus dangereux, funeste, pour toi que (tout le mal, etc.); יָרַשָּׁח שֵּיקה בּאָתִיךְ Deut. 15. 9, ton œil sera mauvais, regardera avec haine, sans pitie, ton frère (qui est pauvre, tu refuseras de lui donner) (v. le *futur* יַרֵע à יַרֵע). — 2º Comme בָּצִץ Briser, ruiner, exterminer : ר'עה עַנְּמִים Is. 8. 9, brisez, ruinez, ô peuple! selon d'autres (de מַרַבָּק 3°): assemblez-vous, peuples; מרעם בשבט Ps. 2. 9, tu les briseras avec un sceptre ou une verge de fer ; יַריַע בַּבִּרִרִים Job 34. 24, il brisera, exterminera, les puissants (v. רַצָּח 2º).

Niph. pass.: וְלְכֵּח מְסִילִּים תַּרוֹצְ Prov. 13. 20, mais qui fréquente les sots, les insensés, sera brisé, ruiné; selon d'autres: deviendra méchant, pervers (v. Kal 1°); דֵע הֵרוֹצְ Prov. 11. 15, (qui répond pour un étranger) sera ruiné, tombera dans le malheur (בַּע subst. ou inf. Kal de בַּעַר 2°).

Hiph. (תְרֵע et תְרֵע, inf. חָרֵע, fut. יָרָע, part. יָרָע, pl. מָרֵעים). Mal faire, mal agir, faire du mal, faire le mal, faire tort, affliger: חָרֵע מַעללַיְרָע Mich.3. 4, (comme) ils ont mal fait dans leurs

actions (ils ont fait de mauvaises actions); אָשֶׁר צָשִׁר עָשִׂרָם Gen. 44. 5, vous avez mal agi (dans) ce que vous avez fait (vous avez agi très mal); ותרע לעשות I Rois 14.9, tu as mal fait, fait le mal; הַרְלוּ חַרֲעֵ Is. 1. 16, cessez de faire le mal; מרע Prov. 17. 4, celui qui fait le mal, le méchant; פרת מרעים Ps. 22. 17, une assemblée, une foule. de mechants, de scélérats; לְמָה חֲרֶעֹּרָה לעם הַאָּד Exod. 5. 22, pourquoi as-tu fait du mal à ce peuple (l'as-tu affligé)? avec l'accus.: וְלֹא דֵוּרֶעֹתִי אַת־אַחַד מַחַם Nomb. 16.15, je n'ai fait de mal (tort) a aucun d'eux; לָרורֵע עְמֵּרִיי Gen. 31. 7. de me faire tort; avec ב: וּבִנְבִיאֵר אֵל־תָּרֶעוּ I Chr. 16.22, et ne faites point de mal à mes prophètes; avec לא: I Rois 17.20; לַחָרֶע אוֹ לְהַיִּטִיב Lév. 5. 14, (un homme qui jure) de se faire de mal ou de bien. c.-a-d. de se priver de jouissances ou de se les donner.

Hithp.: אָרָעָרו Is. 24. 19, la terre a été brisée (v. רְּטָרוֹ, וֹרְטָרוֹ, Prov. 18. 24, un homme qui a beaucoup d'amis se fait du tort, qui fréquente trop ses camarades et croit trop en leur amitié se ruinera; selon d'autres, dans le sens de רָטָר, 3°: celui qui a des amis doit s'associer à eux, se montrer leur ami, les cultiver.

יְתֵרֹעֵ : Chald. Briser יְתֵרֹעֵ Dan. 2. 40, il brisera (tout).

Pa.: יְּכְמַרְוְלָא הִּר־מְרָצֵע Dan. 2. 40, et comme le fer qui brise.

Hiph.: דְרָעִיפּוּ שָׁמֵיִם מְּמַעֵּל Is. 45. 8, laissez dégoutter, envoyez (la rosée, la bénédiction), cieux d'en haut (v. בָּרַאָּ).

רָצֵץ (v. רָבֵע 2º et יָבֶע) Briser, affli-

ger: מִּרְצֵּץ אוֹיֵב Exod. 15. 6, (ta droite) brise l'ennemi; יַיְרְצָצוּ יְרִרֹצְצוּ אָח־בְּיֵי יִשְׂרָאֵל Jug. 10. 8, ils affligeaient, accablaient et opprimaient les enfants d'Israel.

שׁצֹין Trembler, être ébranlé, faire du bruit: אָרָץ רָשָּטְּ Jug. 5. 4, la terre a tremblé; אָרָץ רָשְּטְּ אָרָץ וּאַרָץ וּאַרָץ Is. 13. 13. 13, la terre tremblera hors de sa place, c.-à-d. sortira de sa place, de ses fondements; רַבְשׁי שְׁבֶיר Joel 2. 10, les cicux tremblent, sont ébranlés; רַבְשׁי רַבְּעֹי שְּרָיוֹ בְּעַלְינוֹן שְּרָיוֹ Ps.72.16, son fruit fera un bruit, murmurera, comme (les arbres) du Liban (tant le blé sera haut).

Niph.: יְרְשָׁהְי הָאָרָץ Jér. 50. 46, la terre a été ébranlée, épouvantée.

Hiph. Ebranler, faire trembler, faire bondir: אָרָע אָרָהְעּרָאָ Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre; אָרִיכְּלִּי אָרִיּ אָרִי אָרִי אָרִי אָרִי אָרִי אַרִּ אַרְּבָּר Agg. 2. 7, j'ébranlerai tous les peuples, je les épouvanterai; רְיַרְיּשָׁשׁנּי Job 39. 20, est-ce toi qui lui fais faire du bruit comme (une nuée) de sauterelles, ou: qui le fais bondir comme les sauterelles?

שנות אוווים. Bruit, tumulte, tremblement, tremblement de terre: שֹרָל רַבְּיל רַבְּיל רַבְּיל אַרְבְּל אוֹא Nah. 3. 2, et le bruit du roulement des roues; אַבְּיל לְּרְבְּל לְרָבְּל וֹבְיל שִׁרְבְּל וֹבְיל עִּרְבְּל וֹבְיל עִּרְבְּל וֹבְיל עִּרְבְּל וְרַבְּשׁ עִּרוֹל, l'agitation, de ses chariots; וֹבְעַשׁ עִּרוֹל, Jér. 10. 22, et un tumulte effroyable (de guerre); רַבְעשׁ עִּרוֹל I Rois 19. 11, et après le vent un tremblement de terre; בַּיִל בְּיל עִרְּבְּל בַּיִל עִּרִיל בַּיל בַיל בַּיל בַיל בַּיל בַיל בַיל בַּיל בּי בַּיל בַּיל בַּיל בּיל בּי בּיל בּי בַּיל בַּיל בַּיל בַּיל בּי בַּיל בּי בּיל בּי בַּיל בּי בַּיל בּי בַּיל בַּיל בַּיל בּי בַּיל בּי בַּיל בּי בַּיל בּי בַּיל בּי בַיל בּי בַּיל בַּיל בַּיל בּי בַּיל בַּיל בּי בַּיל בּי בַּיל בַּיל בַּיל בּי בַּיל בַ

לְּמִיר רָשִׁר , rétablir, assister, pardonner, consoler (v. I קָּתָּר יַאַנִּר יַאַנִּר רַאַנִּר יַאַנִּר רַאַנִּר רַאַנִּר בַּאַנִּר רַאַנִּר בַּאַנִּר רַאַנִּר בַּאַנִּר רַאַנִּר בַּאַנִּר רַאַנִּר בַּאַנִּר רַאַנִּר בַּאַר בּיבָּעָלְּוּ Gen. 20. 17, et Dieu guérit Abimélech; avec le datif: Dieu guérit Abimélech; avec le datif: אַלְהָא נְאַר בְּאַ רַאָּל בְּאַ רַאָּל בְּאַ רַאַא נְאַל בְּאַ רַאַ בִּעָּלְוּ וֹ II Rois 20. 5, je te prie; הְלָּאָא לָּהְ Gen. 50. 2, les médecins; impers.: בּיִבָּאָא לּוּ בַּעָּרָּי וֹנִי וְלַאַא רָּאַרָּאַר וֹן II Sera guéri (il guérira); au fig.: בַּיִּבְּאַבָּאַ אַר־אַרָּאַר וֹן II Chr. 7. 14, je guéri-

rai leur pays, je lui rendrai son ancien éclat, sa prospérité; לְּיִשְׂרָאֵל Osée 7.1, lorsque je (voulais) guérir Israel; קאָנִי דֵּי Jér. 17. 14, ô Éternel, guérismoi, assiste-moi! פּרָשָּׁא מְשׁבּרָתוּם Osée 14. 5, je guérirai, pardonnerai, leur défection; קמָאָר נַמְשִׁר אַרָּטָּ שפּמָר וֹנְמָשִׁר אָרָ Ps. 41. 5, guéris mon âme, pardonne-moi (car j'ai péché contre toi); לְּמָאֵר אֵל Job 13. 4, des médecins sans valeur, de mauvais consolateurs; בּי לֵב לִּשְׁבַּרְרֵי לַבּר il guérit, console, ceux qui ont le cœur brisé.

Pi. 1° Rétablir, panser, guérir, rendre sain: זְרָרְפָּא אָרִימְוֹבֶּח דֵּר I Rois 18. 30, il rétablit, répara, l'autel de l'Éternel; עַרְבָּא אָר־מִּיבְּח וֹיִרְנְּאָר אָר־יִּטְבֶּר Jér. 6. 14, il pansaient les plaies (de mon peuple); בַּיְבָּאָר לְאִּדְתַּאַלָּת לֹאִּ־רְמָאַרָּת TEz. 34. 4, et vous n'avez pas guéri la (brebis) malade; בְּאַבְים רָאַלִּר לַמָּרִם עַנְבִּים רָאַלִּר לַמָּרִם עַנְבִּים רָאַלָּת לֹאַר בַּמָּר בַּיִּבְים בַּאַרָם בַּאַרָם בַּיִּבְים בַּאַרָם בַּאַרָם בַּיִּבְים בַּאַרָם בּיִבּע בַּיבָם בּיִבּע בַּיבָם בּיבָם בּיבַם בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבַם בּיבָם בּיבָּם בּיבָם בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּם בּיבָּים בּיבָם בּיבָּים בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבָּים בּיבָם בּיבָם בּיבָם בּיבָּים בּיבּים בּיבָּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבָּים בּיבּים בּיבָּים בּיבּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבּים בּיבּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבּים בּיבָּים בּיבָים בּיבּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָים בּיבּים בּיבּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבָּים בּיבְיבָּים בּיבַיבְיבָּים בּיבּים בּיבָּים בּיבַים בּיבַים בּיבַים

Hithph.: לְּהִרְהַבֵּּמִא II Rois 8. 29, pour se faire guérir. (Cette racine change aussi avec II בְּרָמִה, v. בְּמָא subst., II מַּרְפֵּא et II רָמָּה Pi.)

אָבּרְרָפָּאִים (rac. אָבָּר, mais dans le sens de II (רָפָּת), usité seulement au plur. אַבּרַרְפָּאִים (רָפָּאִים רַפָּאִים Ps.88.11, les morts vont-ils ressusciter et te louer? בְּקְאִים רְפָּאִים (Prov. 21.16, il demeurera dans l'assemblée des morts (dans l'enfer); Job 26.5, les choses

mortes (la semence qui paralt morte sous la terre) sont engendrées, se forment; selon d'autres: des géants (des formations gigantesques) se forment, sont engendrés (v. יְּפָּאִים; ou: des géants sont dans l'angoisse, gémissent (v. יְחַלֵּל).

אלָּדְן et דְּלְדְּיִ n. pr. 1° Le chef d'une race de géants: לְּיִנְיִמָּא I Chr. 20. 8, (ceux-ci furent nés) à Rapba, ou : au géant; בְּילִדִי הְיִנְמָּא 20. 4. et הַּבְּיִדְי הְיִנְמָּא II Sam. 21. 18, les descendants de Rapha ou de la race des géants (v. בְּימִבִּים). — 2° Rapha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2. — 3° Beth-Rapha, fils d'Esthon, 4. 12.

קּאָרְן f. (rac. רָקָשָׁא, seulement plur. Les remèdes: לָשָּׁיוֹא הִירְבֵּיחִי רְקָאוֹית לְשָּׁיִא בְּירְבֵּיחִי רְקָאוֹית jér. 46. 11, en vain tu multiplieras les remèdes.

* וְפַּנְאָה יְשְׁלָּמָה Guérison : יְמַּאָה יְשְׁלָּמָה une guérison parfaite, Rituel.

רְפְאוֹרוּ f. Santé, force: רְפְאוֹרוּ Prov. 3. 8, cela sera la santé pour ton nombril, cela augmentera la force de tes nerfs.

רַּאָּלְּחְ m. pl. (v. אַנְּיְ n. pr. 1°). Les Raphaim ou Raphaites, une race de géants dans le pays de Chanaan, Gen. 14. 5, «les Raphaites dans Asteroth-Karnajim»; Deut. 3. 11, «Og, roi des Basan, était resté de la race des géants» (de ce pays); 2. 11, «les Emims aussi sont regardés comme des Raphaim (des géants), de même que les enfants d'Enak».

לְּאֵלְיִ (Dieu le guérit) n. pr. Raphael, fils de Semayoh, I Chr. 26.7; 'l'ange Raphael.

קבר קורוץ צלריטיט: Job 41. 22, il couche, répand, tout ce qui est aigu, piquant, sur le limon; ou: il est couché, il repose dessus comme sur la vase; d'autres traduisent: il se repose sur l'or (v. רודיץ).

Pi. Préparer le lit : רָפָּרְתָּר יְצִּיּנֶי Job 17.13, j'ai fait, préparé, mon lit (dans les ténèbres); מַּרְהַנִּי מַתְּפּוּיִרם Cant.2.5, couchez-moi, préparez mon lit près des pommes ou des pommiers; selon d'autres: fortifiez-moi avec des pommes ou par leur odeur.

I רְפָּח שְׁבֶּרְיִתְ (v. רְפָּא Ps. 60. 4, guéris ses brisures; יְיָדָי הִּרְפָּרְטָּר Job 5. 18, et ses mains guérissent (la plaie qu'elles ont faite).

Niph.: רְלֹא נְרְשָּׁרְחוּ. 14.9, mais elle (Babylone) n'a point été guérie; פוריבות עוד 19.11, qui ne peut לאריובל לְרַרְכַח עוד 19.12 פֿרַרְכַּח עוד Il Rois 2.22, les eaux redevinrent saines, douces.

Pi.: יְרַבְּפּוּ אֶח־שָׁבֶר בַּח־עַּמִּר Jér. 8. 11, ils pansaient les plaies de la fille de mon peuple.

ווֹיבֶת (fut. יִרְפֵּה Décliner, se désister, s'affaiblir, être sans force, perdre courage: חַנָּה־נָא רָפַה חֲיוֹם Jug. 19. 9, considérez que le jour décline; פַרָּהְ מְשֵנּי Exod. 4. 26, il se désista de lui, c.-à-d. le laissa, cessa de le poursuivre; יִ־פּוּ יִדֵיחֵם מְרַחַוּנְלָאכָה Néh. 6.9, leurs mains se désisteront du travail (le cesseront); וַאַל-וּרָפוּ וְדֵיכָם II Chr. 15.7, et ne laissez pas vos mains s'affaiblir, se relacher (dans le travail); וצל־פֵּן כֵּל־יְדֵיִם הִיְםְּינָת Is. 13. 7, c'est pourquoi toutes les mains seront sans force, languissantes, c.-à-d. on perdra tout courage; וְרֵמֹּר יַדֵירוּ Jer. 50. 43, et ses mains sont demeurées sans force (il a perdu courage, il a été épouvanté); בְּמָתֵה רָשָּעֵל Jér. 49. 24, Damas a perdu courage; רָבָת יִרְפָּת Is. 5. 24, et (comme) le chaume décline, c.-à-d. est dévoré par la flamme; ou trans.: comme la flamme dévore le chaume.

ווא Exod. 5. 8, ils sont relachés dans le travail, paresseux (v. vers. 17).

Pi. Baisser, relacher, affaiblir, décourager: בְּקְבּיְרָתְ בַּלְפִירָתְ Ez. 1. 24, 25, ils laissaient tomber, baissaient, leursailes; מְּלִיתְם רְשָּׁת Job 12. 21, il relache la ceinture des puissants, c.-à-d. il affaiblit leur force; אָתִירְדֵי אַרירִדֵי Jér. 38. 4 (pour מְרַפַּתְּים , il affaiblit les mains (des guerriers), il les décourage.

Hiph. (ful. הַבְּיב et הָרֶיב) Retenir, retirer, abandonner, laisser, interrompre, quitter: קיבה בון II Sam. 24. 16, retiens ta main, c.-à-d. cesse de ravager; אַל־חֵרֶף יְדֵיף מֵעֲבָרֶיף Jos. 10.6, ne retire pas tes mains de tes serviteurs, ne les abandonne pas; דַּרְמֵּח בְּשָׁנִי Jug. 11. 37, désiste-toi de moi, relâchemoi, laisse-moi aller (pendant deux mois); מַאַנְשֵׁר אַרָפַּהַן Néh. 6. 3, pendant que je laisse (le travail), que je l'interromps; לא בַרְשְּהָ Deut. 4. 31, (Dieu) ne t'abandonnera pas; דור מו Ps. 46. 11, arrêtez-vous, restez en repos, et considérez; דֵרֶת וְאֵנִירָת לָּך I Sam. 15. 16, arrête (ce que tu veux faire), c.-à-d. attends, et je veux te dire; אַדווָתִיר וִלֹא אַרְפַנּנּ Cant.3.4, je l'ai saisi, arrêté, et je ne le laisserai point aller. je ne le quitterai pas.

Hithp: בּרֹיְאָנָה אָהֶם בְּהְרַבְּּים Jos. 18. 3, jusqu'à quand vous montrerez-vous paresseux, lâches, hésiterez-vous? בְּחִבְּשָׁה בִּמְלֵּאְבְּהוּ Prov. 18. 9, celui qui est mou, lâche, dans son ouvrage; בְּהִים בָּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בָּרִים בָּרִים בָּרִים בָּרִים בַּרִים בְּיבִים בַּרִים בַּרְים בַּרִים בַּרִים בְּרִים בְּרָּים בְּרִים בְּרָּים בְּיבִּים בְּרִים בְּרָּים בְּיִּים בְּיִּים בְּרִים בְּרִים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּרִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּיבְיים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים ב

de l'affliction.

תְּבָּה n. pr. 1° Rapha, ou géant (v. הָּבָּה n. pr. 1°). — 2° Raphah, fils de Benah, I Chr. 8. 37 (le même est appelé בְּבָּה 9. 43).

תְּלֶחְ (rac. II רְּכְּחִי בּוֹלְ). Las, découragé, faible: בְּיִרִים רְּחָיִי II Sam. 17. 2, et (qu'il est) las, faible, des mains, c.-à-d. sans force; קיִרִים רְשִּוֹי Is. 35. 3, Job 4. 3, les mains faibles, lasses (la faiblesse, le découragement); אַחָּיְחָ חַיּאָי, Nomb. 13. 18, s'il (le peuple) est fort ou faible.

ለነይን (le guéri) n. pr. Raphou, père de Palti, Nomb. 13. 9.

חַבָּיָ n. pr. Rephah, fils de Beriah, I Chr. 7. 25.

רְפִּירָהוֹ (rac. רָפֵּב). Lit de repos: רְפִּירָהוֹ זְּוָבְ Cant. 3. 10, son lit de repos était d'or; selon d'autres: le fond, la base, ou le dessus, l'impériale de la litière (v. vers. 9).

קלירים n. pr. d'une station dans le désert, Rephidim, Exod. 19. 2.

רְבְּיִרְ (Dieu le guérit) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21.—2° 4. 42.—3° 7. 2.—4° 9. 43 (ע. דְּמָד n. pr. 2°). — 5° Néh. 3. 9.

קליון m. (rac. II רְמָּדְיוּן הָרָיִם Jér. 47. 3, par l'affaiblissement des mains, c.-à-d. par découragement, peur (v. רְמָּשִר).

בּחְרְפּשׁ: Pouler (ע. בְּחַרְפּשׁ: Ez. 32. 2, et tu foulais leurs fleuves, tu troublais les flots en les foulant; בְּרַנְּלֵיכָם הְרָפּשׁיּנְ 34. 18, vous foulez, troublez (le reste), avec vos pieds.

Niph.: בַּבְּיֵן נִרְשָׁשׁ Prov. 25. 26, une fontaine troublée (par les pieds).

Hithp.: מְּהֵ Prov. 6.3, va, prosterne, humilie-toi; selon d'autres: hâte-toi, mets-toi en mouvement; אָרָבָּים מְּרַצִּים בְּיבָּים Ps. 68. 31, qu'il se prosterne avec des fragments, des pièces d'argent, c.-à-d. (jusqu'à ce que chacun d'eux) se soumette et offre un tribut; selon d'autres: qui foule les autres aux pieds, ou: qui se laisse fouler aux pieds, qui se laisse humilier, pour des pièces d'argent (v. מַרַיִּר).

בְּלְבְיה רָמְסָה Chald. Même signif. : בְּלְבִיה רָמְסָה Dan. 7. 7, et elle foulait aux pieds, écrasait de ses pieds, ce qui restait.

וֹרָפְּטְרוֹח f. plur. Radeau : וּנְבְּיאֵט לְּהְּ וו Chr. 2.15, et nous ferons conduire (ces arbres) vers toi en radeaux; formé de קַּפִּר étre étendu, ou d'origine étrangère (I Rois 5.23, on lit à la place הַבְּרוֹח.

רוף (v. קור).

Pat Appuyer. Hithp.: בּקרבַּשֶּׁקָת בֵּל- Cant. 8. 5, (celle) qui s'appuie, est appuyée, sur son bien-aimé.

רָבֿפֿס (a. בֿפֿק).

רָפָשׁ הָיִרִים : Is. 57. קּפָשׁ וְטִים: Is. 57. 20, la vase et la boue (de la mer).

יְאֵין בָּקֶר בָּרְפָּחִים : m. pl. Étables יְאֵין בָּקֶר בָּרְפָּחִים Hab.3.17, et il n'y aura plus de bœufs dans les étables (sing. רְמָּח.).

ערַ אֵר-כְּטָּת. Fragment, pièce; pl.: מְרַאֵּר-כְּטָּת Ps.68.31, avec ou pour des fragments, lingots, pièces d'argent (de בְּיִץ); selon d'autres: avec ou pour des dons, gratifications d'argent; de בְּיֵל Pi. (v. le même exemple à בַּיֵּם Hithp.).

רוץ m. part. Courrier (v. רוּץ).

אַרָּ, 1° Courir (v. רַרִּץ): מְּיֹבֵּיּה רְבִּיּאָרָ בּּיִבּיּרָ Ez. 1. 14, inf., et les animaux de courir et de revenir, couraient et revenaient.— 2° Recevoir favorablement (עָבָּיִר.): בְּבָּאַרִי אָרְבֶּבּירִי Ez. 43.27 (comme (יְרָצִּירִי,), et je vous recevrai favorablement, je serai réconcilié avec vous.

קְבֶּת הְוֹרָאָרוּן הָרִים Ps. 68.17, selon les uns, comme הְּרַבְּרוּן הְרִים: pourquoi, montagnes, sautez-vous, tremblez-vous? selon d'autres: pourquoi regardez-vous (Sion) avec envie, jalousie, malice?

רָצָּה (fut. יִרְצֶּח, זִירָעָ) 1° Se plaire, mettre sa complaisance, trouver plaisir, recevoir favorablement, vouloir, aimer: רוֹצֶה דֵי בְּעָמוֹ Ps. 149. 4, Dieu se platt en, met sa complaisance dans son peuple; רָצְהָח נַמְּלִּשׁר Is. 42. 1 (sousentendu in), (mon élu) dans lequel mon ame a mis sa complaisance, son affection; בְּפִרְחֵם יִרְצֵּדּ Ps. 49. 14, (leurs enfants) se plaisent à leurs paroles, à suivre les conseils, les ordres, de leurs pères; avec l'accus.: רַצוּ עַבָּדֶיךָ אֶת־אָבָנֵיחַ Ps. 102. 15, tes serviteurs trouvent, ont plaisir à ses pierres ; וַנֵּר לֹא רָצָם Jér. 14.10, et Dieu ne les a pas regardés avec complaisance, ils ne lui sont pas agréables; יָחִרְצֵיִי Gen. 33. 10, et tu m'as recu favorablement; עולה לא חרצה Ps. 51. 18, tu n'as pas les holocaustes pour agréables ; וַלֹאִ־יֹסִיתְ לַרְצוֹת עוֹד Ps. 77. 8, (est-ce qu'il) ne (nous) sera plus jamais favorable? suivi de יָּכִם: ברצחו עם־אַלחים Job 34. 9, quand il se plait en Dieu, qu'il s'attache à lui; selon d'autres: quand il court, mar-

Pi.: בְּיֵרוֹ יְרֵאוּ דֵלְּים Job 20. 10, ses fils chercheront à plaire aux pauvres, apaiseront les pauvres (en leur rendant leurs biens).

Hiph.: נְתִּיבֶּה אָה־שַּׁבְּהֹתֶיהָ Lev. 26.34, et (le pays) payera ses temps de repos, s'en acquittera en se reposant (v. Kal 2°).

Hithp:: וּבַמָּח יְחְרַשֵּׁח זְח אֶּל־אֲלֹיךְ I Sam. 29. 4, et par quel (autre) moyen se rendra-t-il agréable, cherchera-t-il de plaire à son maître? "תְּבֶּחְה Rituel, celui qui s'apaise, qui se montre clément, miséricordieux.

רָצַיּוֹן m. (rac. רָצָּדוֹ). 1°Complaisance, contentement, agrément, faveur, joie, plaisir : רצור מלה Prov. 14. 35, (un serviteur intelligent obtient) la complaisance, le contentement, du roi; עלותיבם לא לרצון Jer. 6. 20, vos holocaustes ne sont pas à mon agrément, ne me sont pas agréables; לָרַצוֹן לָהָשׁם בּקנֵי בֵי Exod. 28.38, pour leur (attirer) le contentement, la grâce, devant Dieu, pour que Dieu leur soit favorable; לרציכם Lev. 19. 5, pour votre faveur, pour vous attirer la faveur de Dieu; אַרְצוֹים י פריפי דַרָה Prov. 11. 20, et ceux dont la voie, la conduite, est simple, innocente, (sont ou font) sa joie, ses délices; ילקדות בצון מידכם Mal. 2.13, et pour recevoir de vos mains un présent agréable, qui me fasse du plaisir. — 2º Volonté, désir, grâce, les effets de la grace : לַצַשׂוֹח־רָצוֹנְהָ Ps. 40. 9, de faire ta volonté; לְמֵיר רְצוֹט 103. 21, qui exécutent sa volonte; וְצְמָשׁהוֹ כָרְצֵנוֹ Dan. 8. 4, il fit selon sa volonté, tout ce qu'il voulut; וברצום Gen. 49.6, et dans leur volonté criminelle, leur impétuosité; ירְצוֹעֹי Prov. 16. 15, et la grâce, clémence (du roi); בְּעֵה רָצוֹן Is. 49. 8, dans un temps de grâce, où ma grâce leur est accordée; וּמֵשׁבָּרַבַ לָכָל־חַר רַצוֹן Ps. 145. 16, et tu rassasies toute créature vivante des effets de ta grace; selon d'autres : selon son désir, à sa satisfaction; שבע רצון Deut 33. 23, (Nephthali) rassasié des effets de la grace de Dieu, ou : selon ses désirs, jouissant de tout comme il le désire.

Niph. pass.: תְּאָשָׁה תְּנְרָבֶּה Jug. 20. 4, la femme qui a été tuée; אַרָצֵה Prov. 22. 13, je serai tué, assassiné.

Pi. Commettre beaucoup de meurtres : בְּרְתַּרְבֵּוֹתְ תִוּהָם II Rois 6. 32, ce fils de meurtrier; אָרְאָרָאָר Ps. 94. 6, ils tuent, assassinent, les orphelins; מְּלְבָּם Ps. 62. 4, (jusqu'à quand) percerez, tuerez-vous? ou, selon Ben-Asser, אְרָבְּאָר Pou.: vous allez être tous percés, tués.

רַנְאָם הַאָּרָהְ הַצְּיִהְרָּ : אַרָּאָהְרָּ הַצִּיְהָ Ps. 42. 11, avec un meurtre, c.-a-d. avec des douleurs mortelles, dans mes os; הַבְּיִהְ הִיּם הְיִהִּיּלְ Ez. 21. 27, d'ouvrir la bouche avec le meurtre, c.-a-d. de commander le carnage; selon d'autres: pour pousser de hauts cris (transposé de הַבַיִּ).

אַנְיָר אָריָרי אָרדיאָיְנִי Exod. 21. 6, son maltre lui percera l'oreille (v. יְצַר).

קצק Paver. Part. pass.: מְּינֵי בְּינֵיתְ Cant. 3.10, son milieu, intérieur, était pavé, parqueté, avec amour (orné de tout ce qu'il y a de plus précieux); selon d'autres: celui qui était au milieu (qui était dedans) brûlait d'amour.

רְצֶּרְ m. Charbon ardent; plur.: רְצָּרִים I Rois 19. 6, un pain cuit sur des charbons ardents.

ባሄጋ n. pr. Reseph, ville conquise par les Assyriens, Is. 37. 12.

רְצְּפָּה n. pr. Rispah, fille d'Ajah, concubine de Saül, II Sam. 3.7.

לְצַע. איַרְ (fut. יְרִדּץ, יְרִדּץ, pour יְדָּיִ, עּנ. צַּיַּ et יְדַיָּּץ) Froisser, casser, briser, écraser, opprimer : פָּנְת רָצִּיץ Is. 42. 3, (il ne brisera pas) un roseau déjà cassé, froissé; אָרֶץ גְּרִנּיְץ Ps. 18. 30, je brise, j'enfonce, la troupe (ou, de יְדִּיִי je cours après, je poursuis); יְדִּיִּרִי רַצֵּוֹרִי I Sam. 12. 3, qui est-ce (y a-t-il quelqu'un) que j'ai opprimé? אָבְּרוֹנִים Amos 4.1, (vous) qui écrasez, opprimez, les pauvres; רצונִים Is.58.6, les opprimés, les esclaves; רְצוּנִים Eccl. 12.6, (avant que) la coupe d'or se casse.

Niph.: יְנֶידֹץ דַעֵּלְגֵל Eccl. 12. 6, (et avant que) la roue se rompe; בּרוֹץ Ez.

29. 7, tu te romps.

Pi., comme Kal: אַקּחּר רְשַּבֶּהְ רָאשֵׁר לְּוִירָתְ Ps. 74. 14, tu as brise, ecrase, les têtes de Léviathan; רַירַשֵּץ אָסָא מְרָדְוּעָם II Chr. 16. 10, Asa opprima (ou tua) plusieurs d'entre le peuple.

Po.: יַרִילְצֵצוּ אֶח־הְנֵי יִשְׂרָאֵל Jug. 10. 8, et ils opprimaient les enfants d'Israel.

Hiph.: נְחָרֶץ אָּד־גְּלְנְלְּחֹד Jug. 9. 53, et elle lui brisa, enfonça, le crâne.

Hithp.: יַּרְרִצְצֵגּיּ תְּמָנִים Gen. 25. 22, les enfants se poussaient, s'entre-choquaient (dans son sein) (v. רִיץ).

Pl adj. (rac. רְבְקַם). Mince, maigre; seulement plur. fem.; בְּשָׂר Gen. 41. 19, et seul דְּבְשִּׁר vers. 20, 27, (des vaches) décharnées, maigres.

Pl adv. de restriction. Seul, seulement, ne - que, vraiment, sans doute: בפינג Deut. 3. 11, Og (roi de Basan, était resté) seul (de la race des géants); רַק אַרְבָם יַדַעְהִי Amos 3.2, je n'ai connu, choisi, que vous; רָק לַאַנְשִׁים הַאָּל Gen. 19.8, seulement (ne faites pas de mal) a ces hommes-la; אַרוֹן בַּאַרוֹן דֵן II Chr. 5.10, il n'y avait dans l'arche que (les deux tables); רַק בְּעָנָה Jos. 11. 22, seulement, ou excepté, dans la ville d'Aza; רַק תַּיַשֶּׁר I Rois 14.8, (de faire) seulement ce qui est juste, de ne faire קם עם־חָכָם וְנָבוֹן; que ce qui est juste Deut. 4.6, un peuple (seulement, c.-à-d.) vraiment sage et intelligent; בַּק אֵיך־יִרָאַת אַלדִרם Gen. 20. 11, sans doute, il n'y a point de crainte de Dieu (en ce pays).

רַק Vide (v. בַּק).

רק m. (rac. רָקָק). Salive, crachat: אַרְּמְשְׁכּוּ רֹא Job 30.10, ils ne retiennent pas le crachat (devant mon visage), ils me crachent au visage; דְּמִי 7.19, ma salive.

בַקב (fut. יִרְקַב Pourrir: בַּיִרְ לָאַ־יִרְקָב לֹאַ־יִרְקָב

Is. 40. 20, un bois qui ne pourrisse point; יְשֵׁם רְשָׁמִים רְיָפְבּי Prov. 10.7, mais le nom des méchants pourrira (comme eux), il sera vite oublié.

קרָם עַּבְּמִח מַנְאָם חּרָפִר מַבְּמִח מַנְאָם חּרָפִר מַבְּצִּם חּרִינוּ אַ Prov. 14. 30, l'envie est la pourriture des os; יְבוּא רָקֶב בַּבְּצַבְּ Hab. 3. 16, la pourriture, c.-à-d. l'exténuation, pénètre dans mes os (par la peur ou la faim, v. vers. 17); וְרוּא מָּרֶקְב רְבְּלָּח Job 13. 28, et lui (l'homme, le corps de l'homme) est consumé bien vite, comme une chose pourrie, comme un bois pourri.

לְצֵץ רַקְּבוֹן . Pourriture: לְצֵץ רַקְבוֹן Job 41. 19, comme du bois de pourriture, du bois pourri.

קבר בקיד (קבר בקיד במות Danser, sauter: זְבֵּעוֹת בְּלְיּד בּבּלו. 3. 4, et un temps de danser, de sauter de joie; הְּלְקרוּ לְאֵלִים Ps. 114.6, (pourquoi, montagnes) sautez-vous comme des béliers?

Hiph.: נַּרְקִרְיֵם כְּמוֹ־עֵּנֶל Ps. 29. 6, (il) les fait sauter, bondir, comme des veaux.

קְּקְּהָ (rac. pp.). 1° Tempe: יְתִיְבֶּיה קיבְּיק Jug. 4.22, et le clou était (encore) dans sa tempe. — 2° Joue: בַּמָּתָה Cant. 4. 3, 6.7, ta joue.

וֹקוֹן n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Dan, Rakkon, Jos. 19.46.

קקח (Composer, préparer un onguent, un parlum: אישׁר יִרְקַח מָבֹּיוּ Exod. 30. 33, quiconque en composera de semblable (une huile d'onction semblable); בּצַמֵּח רּיִבְּחָר Exod. 30. 35, l'ouvrage d'un parlumeur.

Pou. part.: מְרְשָּׁחִים II Chr. 16. 14, (des aromes) mêlés, composés (selon l'art des parfumeurs).

Hiph.: הַּיְבֶּרְ חַנֶּיְרָם Ez. 24. 10,

inf. ou impér., et assaisonner, ou : assaisonne la viande, apprête, achève bien, la cuisson.

קקת m. Parfum: קיבון הֶלְקַח Cant. 8. 2, du vin mêlé de parfums.

תְּלְיִנְים m. Parfumeur; plur.: בּּרְיָרַפְּתִּים Néh. 3. 8, fils d'un des parfumeurs; fém. plur.: לְבַּמְּרוֹיִם I Sam. 8. 13, (il prendra vos filles) pour en faire des parfumeuses; selon d'autres: des servantes; d'autres traduisent aux deux endroits: des pharmaciens.

וֹקְרִים m. pl. Onguents: וַקְּרִים Is. 57. 9, et tu as augmenté, ou prodigué, tes onguents, tes parfums.

בּיִלְינֵ m. (rac. לָכֵּלְי. Étendue, extension, spécial. l'étendue du ciel, le firmament: וַיְּמֶרָא אֲלֹוִים לָּרָקִיצְ שָׁבְּיִם Gen. 1.8, Dieu donna au firmament le nom de ciel; aussi: הְּרְקִיצַ נְיּאָיֵם 1.14, au firmament du ciel; מִּרְקִיצַ נִיּאָיַבִּים Ps. 150. 1, (louez-le) dans le firmament où sa force réside, éclate; selon d'autres: dans l'étendue de sa force.

קָּקִיק m. (rac. בְּקַיק). Tourteau, gâteau fort mince: יְּקִיק אָּהְי Exod. 29. 23, et un tourteau, gâteau; בְּקִיקַר מַצּוֹיר 29. 2, et des gâteaux fort minces, sans levain.

Pou.: רַּמְּרֶהְ הְּתַחְתְּהִיהְה אָּרֶץ Ps. 139. 15, (lorsque) j'ai été tissé, brodé, c-à-d. formé de matières diverses, (comme) au fond de la terre, c.-à-d. dans le sein de ma mère.

DPT n. pr. 1° Rekem, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27. — 2° Rekem, un des rois des Madianites, Nomb. 31. 8. — 3° Rekem, fils de Hebron, I Chr. 2. 43. — 4° Rekem, fils de Sares, 7. 16.

לְּקְרָּחְ f. (ע. בְּקִי P. (קּבְּקֹי T. f. (ע. בְּקִי P. לָבְּקֹי T. לָבְּיִר וְנְקְיִה Ez. 16. 13, et de la soie, et de la broderie (des étoffes brodées), de diverses couleurs; בְּיִבְי דִּיְקְיִהְי 16. 18, tes vêtements brodés ou tissés de diverses couleurs; plur.: בְּיִבְיִי Ps. 45. 15, en habits brodés; duel: בְּיִבְיִי Jug. 5. 31, deux vêtements brodés, ou : un vêtement brodé de deux côtés; des plumes d'un aigle: הַיִּבְיִי הַיִּבְיִי בְּיִרְ תִּיִרְם בַּיִּ בַּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי בַּי בְּיִבְיִי בְּיִבְּי בַּי בְּיִבְיִי בְּיִבְי בַּי בַּי בְּיבְיִי בְּיִבְי בַּי בַּי בְּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַי בּיבְי בְּיבְיבִי בּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בּיבְי בַּיבְי בְּיבְיבִי I Chr. 29. 2, des pierres brillantes et de diverses couleurs.

לְרוֹפֵע הָאָרֶץ עֵל־הַזְּמָרִם ? Ps. 136. 6, celui qui a étendu la terre sur les eaux. — 2° Étendre une chose par le pied, l'aplatir, la fouler; אַרְפֶעָם II Sam. 22. 43, je les foulerai aux pieds, ou: je les étendrai, c.-à-d. disperserai; absol. דְּיִפְעָּ בְּרַנְלְּךְ Ez. 6. 11, frappe (la terre) de ton pied, de colère, d'indignation; יְרַפְעָבֶּ בְּיִרְנָלְּלָּךְ 25. 6, et (parce que) tu as frappé du pied, c.-à-d. que tu as sauté de joie.

Pi. Étendre une lame, l'amincir, l'aplatir : יַרְיָּקְעּ אָּז־מַּיִר וַלְּיָרָבּ Exod. 39. 3, ils rendirent les lames d'or fort minces, ou : ils firent, battirent, les feuilles d'or; בַּיָרֶבּ יְרַקְעָנּוּ Is. 40. 19, (et l'orfévre) couvre (la statue) d'or mince, d'une feuille d'or.

Pou.: בֶּסֶתְ מְרָשָּׁנ Jér. 10. 9, de l'argent aminci, réduit en lames.

Hiph. Etendre: מַּרְקִּיבֶּ עָּמֵּוֹ לְּשָׁרֶּקִים Job 37. 18, as-tu étendu avec lui (l'as-tu aidé à étendre) les nues, les cieux? (v. 57°).

רַקּעִים m. pl. Étendues : רָקּעִים

Nomb. 17.3, des lames bien étendues, réduites en feuilles.

רָקּק . Kal inusité. Rendre mince, plat; de la רָפִּיק, et רַק adj., peut-

Ctre aussi pr adv.

Hiph. 1° קפיט חוצורו אַריקם Ps. 18. 43, je les aplatirai, foulerai aux pieds, comme la boue des rues (ע. קפי 2°), v.le même exemple à אורים בירים היים Lév. 15. 8, et si l'homme qui souffre de la gonorrhée crache, jette de sa salive (sur un autre qui est pur); de là ph.

n. pr. d'une ville appartenant à Nephthali, Rakkath, Jos. 19. 8 (Tiberias ou Sephoris?)

שׁרַ Pauvre (v. שֹאר).

ישָאין Puissant: שָׁתֵּון רַשָּאִין Aboth, ils sont puissants, ils (en) ont le pouvoir (v. יְשִׁיוֹן thip).

י בשות Pouvoir, puissance, permission, Aboth.

קרים m. (rac. רָבְיָּה). Pouvoir, autorisation: בְּישְׁיוֹן m. (rac. בְּיבְיּה). Pouvoir, autorisation, בְּישִׁיוֹן בּינָר שְּׁבִּירָן אַנְירָים צְּלֵירְיָם בְּּלֵירָם צְלִירְיִם בְּלִירָם בְּלִירָם בְּלִירָם בְּלִירָם בְּלִיתְם 3.7, selon le pouvoir, l'autorisation, que Cyrus, roi de Perse, leur avait donnée.

רַשִּׁית Commencement (v. רַאשִׁית).

רְשֵׁם Marquer, écrire. Part. pass.: מארי הַרְשׁׁם Dan. 10. 21, ce qui est marqué, écrit, dans l'écriture de la vérité.

רַתְּלְשָׁת chald. Écrire, signer: מְתְּבָא שְׁתְבָּא בְתָּה Dan. 6. 9, et signe l'écrit, l'édit; קּרְתָּבָא דְנָה רְשִׁים 5. 24, et cette écriture fut tracée, ces paroles furent écrites, tracées.

עשׁרָ (fut. רַרְשַׁע) 1° Étre agité, inquiet (comparez רָבָע , דְּבָע , פּבָע , עּבָע בּרְוּבְּתוּ , ne t'inquiète, ne t'agite pas trop méchant, ne tombe pas dans l'excès de la méchanceté ou de l'impiété. — 2° Étre agité par ses passions, être méchant, injuste, inique, criminel, impie: יְבָּעָעָע , ווֹיִי , ווֹיִי עִּבְּעַי , nous avons péché, nous avons commis l'iniquité;

Ps. 18. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par l'impiété, en faisant ce qu'il a défendu; ou : je n'ai pas commis d'iniquité, d'infidélité, contre mon Dieu; אַבּרָיָשָׁצָּהָיּ Job 10. 15, si j'ai été méchant, impie; ou : si je suis coupable.

Hiph. 1º Troubler, agiter: נחורא ישׁקש וְמָּר וַרְלָשֵׁעֵ Job 34. 29, s'il donne la paix, qui agitera, troublera (les hommes)? וּבְכֹל אַשֵּׁר־יָפְנֵח יַרְשִׁיעַ I Sam. 14. 47, et de quel côté qu'il tournat (les armes), il troublait, répandait la terreur; selon d'autres: il châtiait (les ennemis), il les vainquait. — 2º Intrans., comme Kal 2º. Commettre l'iniquité : וַרַרְשַּׁעֵנוּ Dan. 9. 5, nous avons commis l'iniquitė ; חיא חרשיע לעשור II Chr. 20. 35, il a fait des actions impies; trans.: וּפֵרְשׁׁרעֵר בְּרִית Dan. 11. 32; ceux qui trahissent l'alliance, les prévaricateurs de l'alliance. — 3° Déclarer coupable, criminel , condamner : אַלָּחִים Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront; וַיַּרְשָׁרִענּ אָרד-אָיוֹב Job 32. 3, (et de ce) qu'ils avaient (cependant) condamné Job.

עָשָׁיִ adj. (fém. רְשָׁיִב). 1° Agité, inquiet, méchant, injuste, inique, impie: וְהָרְשָׁעִים בַּיָם נְגְרָשׁ Is. 57. 20, mais les méchants sont comme une mer toujours agitée; שַׁם רְשֵׁיִעִים חָיִרלוּי רֹגֵז Job 3. 17, c'est là que les agitateurs, les impies, cessent (d'exciter) le trouble; חָיָה באַהִּים מֵרְטֵּיע Gen. 18.25, et que le juste, l'innocent, soit (traité) comme le méchant, l'impie; בַּעַצָּה רְשָׁינִים Ps. 1. 1, dans le conseil des impies ; בַּטֵּח רְשָׁיִנִים Is. 14. 5, le bâton des méchants, des peuples qui oppriment Israel; מַּרֶּרָמוֹי בורשערו Ez. 3. 18, de sa voie impie. — 2º Celui qui a la mauvaise cause, le coupable, punissable: לֹא־אַבְּהִיק רָשָׁעּ Exod. 23.7, je ne justifierai, n'absoudrai pas le coupable ; אַל־הָּשָׁע הָדְךּ בִּם־רָטָּע 23. 1, ne prête pas ta main a celui qui a la mauvaise cause ; אַשָּׁר־דוּאַא רַיַּשָּׁע לַמוּרו Nomb. 35. 31, qui est coupable de mort, qui a mérité la mort.

רַשְּׁעַ*י m*. (avec suff. רְשָּׁעָר). Iniquité, crime, injustice, mensonge, impiété: אַשָּׁאַ רָשָׁע Ps. 45. 8, et tu hais l'ini– quite; מֵרְשֵׁיִם רֵצֵא רָשֵׁע I Sam. 24. 14, des méchants vient le mal, le crime, c.-à-d. ils ne peuvent faire que le mal, le crime; אֹצְרוֹח רָשֶׁע Mich. 6. 10, les trésors (obtenus) par l'injustice, la violence; בְּמֵּע Mich. 6. 11, avec une balance injuste, fausse; בְשֵׁל Prov. 8.7 (opposé à ross), fausseté, mensonge; plur.: סָּמָקם Job 34. 26, il les frappe à cause de leurs crimes, de leurs actions impies; selon d'autres, plur. de בְּשֵׁלֵי : comme des impies, ou : à la place des impies.

קישְלָּוֹה f. Méchanceté, iniquité, impiété, injustice, crime: בְּעָרָח בָאֵשׁ רְשָׁעָר Is. 9. 17, la méchanceté ou l'impiété s'est allumée comme un feu; עְשֵׁר רְשָׁעָה Mal. 3. 15, ceux qui commettent l'iniquité; מְנֵי רְשָּׁעָהוֹי Deut. 25. 2, selon son crime, son injustice.

רְשְׁעָתִים (v. בּישׁן).

רְשֶׁרְ m. Flamme, charbon ardent, éclair, fièvre, peste, (oiseaux de proie): רָשָׁפֵּרָה רְשָׁפֵּר אֲשׁ Cant. 8.6, ses charbons sont des charbons de feu très ardents, ou: ses flammes sont comme les flammes du feu ; וּמָקַנֵיחָם לַרְשֵׁמִים Ps.78.48, (il livra) leurs troupeaux aux éclairs, au feu du ciel; השַׁבֶּידִים 76. 4, les éclairs de l'arc, c.-à-d. les flèches; וּבְנֵי רֵשֶׁף Job 5.7, selon les uns : et les fils de l'éclair, les oiseaux de proie, qui volent comme l'éclair; selon les autres: les fils du feu ou du charbon, les étincelles, « (comme) les oiseaux ou (comme) les étincelles (s'élèvent en l'air) »; אַלַּחְמֵּר רֵשֵׁק Deut. 32. 24, et (ils seront) dévorés par la fièvre, la peste; selon d'autres : déchirés par des oiseaux de proie, de carnage.

ישֶׁר, n. pr. Reseph, fils de Beriah (ou fils de Rephah), I Chr. 7. 25.

עשׁשׁ Kal inusité. Po. Détruire ou dépeupler: ירשֵּשׁ פֶּבִי מִּבְצָּרִיךְ Jér 5.17,

(l'épée à la main) il détruira ou dépeuplera tes villes fortes.

Pou.: মুলুজুন Mal.1.4, nous avons été détruits, ou (de শ্রুম) appauvris, pillés.

קים m. (rac. הביים). Chaine: מְינֵים pinַים Ez.723, fais, forge, la chaine; plur.: בְּינֵים I Rois 6. 21, avec des chaines d'or, et קּיבָים Is. 40. 19, et des chaines d'argent.

רְתְּחֶר Kal inusité. Pi. Faire bouillir: הְתְּחֶר Ez. 24. 5, exact. fais bouillir ses bouillons, c.-à-d. fais la bouillir à grands bouillons, bien bouillir.

Pou.: מַצֵּר רְמְּדוּג Job 30. 27, mes entrailles bouillent, un feu brûle dans mes entrailles.

Hiph.: בְּרְמִיחַ מַפִּיר מְצִּוּלֶּח Job 41.23; il fait bouillir le fond de la mer comme un pot ou une chaudière.

חַתְּת m. L'action de bouillir, bouillon, bouillonnement, Ez. 24.8 (v. מְּחַהְאָPi.).

רְתֹם Attacher, atteler: רְתֹם Mich. 1. 13, attache le chariot aux coursiers, attelle les coursiers au chariot (fuis bien vite).

רְּחָמִים m. (fém. I Rois 19. 4, cheth., plur. רְחָמִים Espèce d'arbrisseau, le genièvre ou le genêt: מַּתִּים אָּקִים I Rois 19. 5, sous un genièvre, à l'ombre d'un genièvre; מַתַּיב רְחָמִים Ps. 120. 5, des charbons de genièvre ou de genêt.

רְתְּלְה n. pr. Rithmah, station dans le désert, Nomb. 33. 19.

רָתַּל inusité. Niph. Être rompu: בָּרָתַּק חָבֶּל הַשָּׁבֶּטְ Eccl. 12. 6 (cheth. מָבָרָחַ), avant que la chaîne d'argent soit rompue.

Pou. Étre lié, chargé (de chaînes): רְּמְלֵּנְ (Nah.3.10, et tous les grands)

ont été liés avec des chaines, chargés de chaines.

וֹחְקוֹת f. pl. Chaines (v. ping).

לְתֵׁח m. Terreur : הַתַּח מְּלֵבֶיה מָּקְבַיִּם יְתַח

Osée 13. 1, quand Éphraîm parlait, (il répandait) la terreur; ou adv.: quand Éphraîm parlait d'une manière terrible, imposante (il fut élevé, exalté, dans Israel).

2

לאר לא יְּנְיֵצֵא m. Levain: לא יִנְיצֵא Exod. 12.19, il ne se trouvera point de levain (dans vos maisons).

ן מְאַחָּד f. (inf. de נָטָא, avec suff. מָשָׁאָרָד; une fois into Job 41. 17). 1º Action d'élever : inigo Job 41. 17, lorsque (le léviathan) s'élève ; אַמ־ הַרטִיב שָאַת Gen. 4. 7, n'est-ce pas (ainsi), si tu fais, agis bien, élévation! c.-à-d. tu peux élever le visage (v. Job 11. 15); selon d'autres: (tu trouveras) le pardon (de tes péchés), ou : tu trouveras grace. - 2º Une élévation dans la peau, une plaie ou tache qui fait parattre la peau qui l'entoure plus haute, plus élevée : וְחַנֵּח שָּׁצֵּח־לְבָנֵח בַּעוֹר Lév. 13. 10, et qu'il y ait sur la peau une enflure ou une tache blanche (v.vers.3). — 3º Elévation, dignité : ימר פוצר Gen. 49.3, la préférence en dignité (v.בָּחַר 4º); ולא שאחו חבעת אַתְבָם Job 13. 11. sa majesté (selon d'autres : son apparition) certes vous effrayera; מְּמַנוּ מְשָׁמָטוֹ ורטאַרו רצא Hab. 1.7, la justice et la dignité, souveraineté, ou : les décrets, viendront, émaneront de lui (de ce peuple).

ליבי chald. m. plur. Les anciens : שָבֵר הַדּוּרָיָא Esdr. 5. 5, les anciens des

Juiss; לְטֶבֵיָא אָלַן: 5.9, à ces anciens (עיברי hébr. et שׁיבר).

קבְּרָת m. Grille; plur.: שְּבָּרָת קּבָּרָת I Rois 7. 17, des rets, grilles, ouvrage de treillis, de réseaux (ע.קבָרָב).

קבר (rac. ישָׁבְרָּה, v. קּבָּרָן, f. (rac. ישָׁבָרָה, vet il marche sur ou dans le filet, dans ses mailles; בְּעִלְּהְיִי וְשְּבְּרָה II Rois 1. 2, à travers la grille (d'une fenêtre), la jalousie; בְּשִׁבְּרָה IRois 7. 42, pour les deux grilles, réseaux (aux chapiteaux des colonnes).

אַרְכָא Nom d'un instrument de musique (ע. מַבְּבָא).

הַבְּיִי et יּשְׁבְיְי n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben, Scham, Sebmah, Nomb. 32. 3, 38.

(בְּשָׁבַע (avec pause שָׁבַע, *fut.* רָשָׁבַּע) Se rassasier, être rassasié, être saturé, dégoûté de quelque chose ; יָאַכַל וְעֵּיבֶע Deut. 31. 20, il mangera et se rassasiera; rarement apaiser la soif: וְלֹא ישבער Amos 4. 8, sans pouvoir apaiser leur soif; אֶרֶץ לֹאִ־מֶּבְנֵח מֵּרִם Prov. 30. 16, la terre ne se rassasie, ne se soûle point d'eau; avec l'accus. : מְּטָבְּעִר־לָּחָם Exod. 16.12, vous serez rassasiés de pain; לאריטבע בַּסַקּב Eccl. 5. 9, (l'avare) ne sera jamais rassasié d'argent; avec jo: מְּחָיִד מַעַטֶּיךְ הִשְּבֵע וָאָרֶץ Ps. 104. 13, la terre sera rassasiée des fruits qui sont tes ouvrages (c.-à-d. elle sera pleine de fruits, d'arbres); avec בָּי־שָׂרְצָּח : מַיּ בַּרְעוֹת נַמְּשָׁר Ps. 88. 4, mon âme est rassasiée, remplie, accablée, de maux, de douleurs; suivi de >, avec un inf.: לא־חִטְּבֶּע עֵין לָרְאוֹת Eccl. 1. 8, l'œil ne se rassasie point de voir; רָשֹׁבֶּע בְּחַרָפָּח

Lament. 3. 30, il se rassasiera d'opprobre; שְּלֵּהִי עֹלוּתְ אֵּרֹלָתְּ Is. 1. 41, je suis rassasié (dégoûté) des holocaustes des béliers (je ne les aime plus); אָבָּ בְּיִם Prov. 25. 17, de peur qu'il ne se dégoûte de toi; רְּשָׁבַע יְבִים I Chr. 23. 1, et בַּיִּבְים II בַּיִשְׁבַע יְבִים II chr. 24. 15, il était rassasié, plein, de jours.

Pi. Rassasier: בַּחָשֵׁם לֹא יְשְׁתֵּב Ez. 7. 19, ils ne rassasieront pas leurs ames; מָּהְבָּר בָּהֹקָר יִסְהָּדְּ Ps. 90. 14, rassasienous des le matin de ta miséricorde.

Hiph. Rassasier: אֶּבְיוֹנְיָתְ אֵשְׁבִּיצַ לָּנְתִם Ez. 32. 4, je pauvres; נְמִשְׁבֵּיִבְּי בִּבְּיִךְ Ez. 32. 4, je rassasierai (les bétes de toute la terre) de toi (de ta chair); avec בְּ Ps.103.5; avec בְּיבִינְ לְּכָלִיבִיי Ps.145.16, et (tu) rassasies toute créature vivante des effets de ta grâce, ou: selon son désir (v. אַבָּיִרְ בָּיִבִינִי (רָצִיֹּנִי Ps. 91. 16, je le rassasierai d'une longue vie, je le comblerai de jours.

אָבֶע m. Satiété, abondance, fertilité: שֶּׁבֶע בְּּרִוֹל קרוֹל Gen.41.29, une grande abondance; שֶּׁבֶע בְּרִוֹל 41.34, (les sept) années de fertilité; רְיִבְּלְאוֹ אֲלְסָיִרְ שֶׁבֶע Prov. 3. 10, alors tes greniers se rempliront d'abondance (de fruits abondants).

עבילי adj. (const. אַבּע , fém. אָבָע שָׁשָּלְיּשׁ מְּבָּע מְּבִּע וּקְּבָּע מְּבָע מָרָיִם וּץ מַרְּצָּע מָרָיִם וּץ מַרְּצָּע מָרָיִם וּץ מַרְּצָּע מָרָיִם וּץ וּצְּבַע מָרִים וּץ וּצְּבּע מָרִים וּץ וּצְבּע מָרִים וּץ וּצְבּע מָרִים וּץ בּצִּע מָרִים וּץ בּצִּע מָרִים וּץ בּצִּע מָרִים וּץ בּצִּע מָרִים וּץ בּצִיע מָרִים וּץ בּצִיע מָרִים נְיִבְּע מָרִים נְיִבְּע מָרָים נְיִבְּים נְיִבְּים נְיִבְּים נְיִבְּים נְיִבְּים נְיִבְּים נְיִבְּים נְיבִּים נְיבִים נְיבִּים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִּים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִּים נְיבִים נְיבִים נְיבִּים נְיבִים נְבְּיבּים נְיבִים נְבְּיבְּיב נְיבִים נְיבִים נְבְּיבּים נְבְּיבּים נְבְּיבְיב נְבִים נְיבִים נְיבָּים נְיבִים נְיבִים נְבְּיבּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְיבּים נְבְּיבּים נְבְּיבְּים נְבְּיבּים נְבְּיבּים נְבְּיבּים נְבְּיבּים נְבְיבְים נְבְּיבּים נְבְּיבְים נְבְּיבְּים נְבְּיבְים נְבְיבְי נְבְּיבְים נְבְיבְים נְבְיבְים נְבְיבְים נְבְיבְים נְבְיבּים נְבְּיבְים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְים נְבְיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְים נְבְּיבְים נְבְיבְּים נְבְּיבְים נְבְּים נְבְּיבְים נְבְּיבּים נְבְּים נְבְּיבְים נְבְיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְים נְבְּיבְים נְבְּיבְים נְבְּים נְבְּיבְים נְבְיבְים נְבְּיבְים נְבְּיבְּים נְבְיבְים נְבְּיבְים נְבְיבְים נְבְיבְים נְבְּבְים נְבְּים בְּיבּים נְבְּים בְּיבּים נְבְּיב

שׁבַע m. Satiété, abondance : לָשׁבַעּ Exod. 16. 3, jusqu'à la satiété, suffisamment; שְבָיקָה שְׁבְּיִקָה Deut. 23. 25, (tu pourras manger) selon ton désir, à ta satiété, jusqu'à satiété; שׁבַּע Ps. 16. 11, une abondance de joie. שְׁרָעָה f. Abondance : שָׁרְעָּתּר לֶּחֶם Ez. 16. 49, abondance, rassasiement, de pain, de nourriture.

לא יִדְישׁ לָּבֶּעָּהְ f. Satiété: לֹא יִדְישׁ שֶּׁבְעָּח f. Satiété: לֹא יִדְישׁ שְּׁבְעָּח f. Satiété: לֹא יִדְישׁ שְּׁבְעָח f. Satiété: בּ. 4d. ils sont insatiables; מִבְּלְתָּה שְּׂבְעָח f. 23. 18, jusqu'à satiété; מְבֶּלְתָּה עַבְּעָה f. 28, parce que tu n'avais pas ta satiété, que tu n'étais pas encore satisfaite (de tes excès, débauches).

לְבֶּר Considérer, réfléchir; seulement part.: יַאָרָד שֹבֵר בְּחוֹמֵּח וְרְּשָׁלֵּבְּוּ Néh. 2. 13, 15, je considérais (je faisais mes réflexions sur) les murailles de Jérusalem (une autre version: שַּבֵר de שַבֵּר je brisai les murailles, je les enfonçai pour passer).

שְבֶרוֹ צֵל־רֵי אֵלְדְיר : m. Espérance ביר צַל־רֵי אֵלְדָיר (Ps. 146. 5, son espérance est dans l'Éternel son Dieu; מִּפְּרְרָי (119. 116, de mon espérance.

אָלָשָּׁ Kal inusité. Hiph. Rendre grand, trouver grand: בַּמְשִּׁנְיא לַבִּוֹיִם Job 12.23, il rend les nations grandes, puissantes; ou : il les multiplie; בַּיִּשְׁנִּיא מְּצֵלוֹ 36.24, que tu trouveras ses œuvres grandes, sublimes; ou : que tu les célébreras (v. תַּיָּבָיּף).

אָלְיֶּר chald. Devenir grand, croître: אַנְּיְרָי רְשְׁגֵּא Dan. 3.31, que votre paix, salut, augmente, grandisse; בְּיִלְּאָח בַּאַרָּלְּאָ Esdr. 4.22, pour que le dommage ne devienne plus fort, que le mal ne croisse.

Job 5.41, ils sont relevés, ou s'élèveront, par le secours (de Dieu); אָשָׁר שָׁנְבִר הָשָּׁנּי Deut. 2.36, (il n'y eut pas de ville) qui eût été trop haute, inaccessible, ou trop forte pour nous.

Ninh. Etre haut, élevé, grand, fort, protege, difficile : וּבְחוֹמֵח נְשָׁנֵבֶת Prov. 18. 11, et comme une muraille fort élevée; קריַח וְשִּׁנְבֵּח Is. 26. 5, la haute ville (avec des murs et des palais bien élevés); selon d'autres : la ville forte ou superbe; יָשׁנָב יַי Is. 33. 5, l'Eternel est élevé, grand; נְשׁמֵב שָׁמוֹ לְבֵרוֹ Ps.148. 13, il n'y a que lui dont le nom est eleve, grand; בַּיִּרִץ צַיִּרִים וְנִשׁנֵב Prov. 18. 10, le juste s'y réfugie, et il est protégé (comme dans une haute forteresse) (v. נְשִׁנְבַח לֹא־אַּבֶל לָה Ps. 139. 6, (cette science) est élevée (trop difficile pour moi), je ne pourrais y atteindre.

Pi. Élever, susciter, fortifier, protéger, sauver: יִישָׁגַב יֵי אֶּד־צָּרֵי רְצִּין עָלִיוּ Is. 9. 10, Dieu rendra fort, ou fera élever, suscitera contre (Israel), les ennemis mêmes de Resin (les Assyriens); השוֹּבְבִי Ps. 69. 30, ton secours, ô Dieu, me relèvera, ou: me protégera, fortifiera; מִּנְיִלְיִי מְּשַׁנְּבַיִּי 59. 2, mets-moi en sûreté, sauve, protége-moi de (ou contre) mes adversaires.

Pou. passif: דכוֹמַת בַּיִר וְיִשׁנָּב Prov. 29. 26, mais qui met sa confiance en Dieu sera élevé, ou: sera sauvé, protégé.

Hiph.: קורב בְּלוֹת Job 36. 22, Dieu seul se montre grand, élevé, dans sa puissance; ou : il élève les hommes, ses créatures, etc.

קלְּהָ (עּי, שֶׁנֶּא (עָּי, אָשֶׁן Grandir, crottre, augmenter: יְשְׁנֶּח מְאֹדְרִירְוּךְ וְשְׁנָּח מְאֹד Job 8.7, mais ton état postérieur grandira beaucoup, c.-à-d. plus tard ta postérité crottra, augmentera; מְאָרֶי בַּּלְבָּעוֹן יִשְּׁנֶּח (Ps. 92. 13, il crottra comme le cèdre du Liban.

Hiph.: יְמְשׁנּּ־חָדְל Ps. 73. 12, ils ont augmenté, multiplié, leur richesse.

קיבור (l'élevé) n. pr. 1° Segub, fils de Hesron, I Chr. 2. 21. — 2° Segub, fils de Hiel, I Rois 16. 34 (בְּיִב cheth.).

שׁנִּיא adj. Grand: קראַל שַּנִּיא Job 36.

26, certes Dieu est grand; טַּוּרָא כֹּחָ 37. 23, grand en puissance.

קיים נְטְבָי הְשַּׁנְשֵׁנִי : Ex. unique לְּיִלְיִבְּי הְשַּׁנְשֵּׁנִי : Is. 17. 11; selon les uns de ישָּׁי: le jour que tu as planté, tu as fait pousser (la plante); ou intrans.: elle (la plante) a poussé; selon les autres, de ישִׁיג ou poussé; selon les autres, de ישִיג ou poussé; tu l'en occupais, tu la cultivais, soignais; ou de ישׁיב tu l'as environnée d'une haie.

אַלִּדְר Kal inusité. Pi. Rompre les mottes, herser, aplanir un terrain: יִמְשַּׁרֵּד אַּרְטָּהוּ Is. 28. 24, et herse-t-il, aplanit-il son terrain, son champ (toute la journée)? אָבּרְיָם אַהַרֶּרָף Joh 39. 10, ou hersera-t-il, aplanira-t-il, les valions derrière toi (en te suivant).

ישָׁרָּר , avec suff. שָׁרָּר , avec suff. שבי ; plur. שָׁרוֹת, const. שַּבָּר, une fois חלים Neh. 12. 29, avec suff. שרוח , שרותם). 1º Champ, terre labourable: לורע השורה Gen. 47. 24, comme semence du champ (pour semer les terres); שובה או־בֵּרָם Exod. 22. 4, un champ ou une vigne. — 2° Collect. Les champs, la campagne, territoire: אָרשׁי טָּלְרָהוּ Gen. 25. 27, un homme qui est souvent, qui vit, dans les champs; תַּיָּת תַּשָּׁיֵר ח Gen. 2. 20, les bêtes des champs, les animaux terrestres; פובדר בופיד Gen. 41. 48, Jos. 21. 12, les champs, la campagne, près, autour, d'une ville, son territoire; פּרָה אַרָם Osée 12. 13, le territoire, la contrée, de Syrie; mus בוּאֵב Gen. 36. 35, le territoire, le pays, de Moab.

mais sculement en style poétique: מְּנִיבֹּיִ שֶּׁיִרְי Deut. 32. 13, les fruits de la campagne; מָל־חַיְהוֹ שָּׂיִרָי Ps. 104. 11, toutes les bêtes des champs. מַבֶּק תַּשְּׁרִים n. pr. d'une vallée : שַּׁרִים n. pr. d'une vallée Siddim (des champs, de יְשִׁרֵּים; selon d'autres, de יִשְׁרָים, la vallée de chaux) « qui est maintenant la mer Salée », la mer Morte.

קיבריה (קיד. (ע. קיד.). Ordre, rang, poste: וְנִינְאָּ אֶּל־רַוְשִּׁיֵרְרֹּוּת II Rois 11.8, celui qui entrera dans les rangs, les postes des soldats, qui gardent le temple (donc: qui entrera au temple) (v. 11.15, et II Chr. 23.7, 14); אַרָּיִרִים I Rois 6.9, (et il plaça) des rangées de poutres (ou de lambris) de cèdre.

אָהֵר m. Témoin: קֹמְהֵיר בְּתְּרוֹמָה Job 16. 19, et mon témoin (celui qui connaît le fond de mon cœur) est dans les cieux.

יַנֵר טָּחֲרוּתָא f. Témoignage : יְנֵר טָּחֲרוּתָא Gen. 31. 47, le monceau (de pierres) du témoignage.

שְׁהַרְנִים m. pl. Ornement en forme de lune ou de croissant que portaient au cou les femmes, Is. 3. 18, et les montures des rois: יְמַשְּׁהְרִיִּם אֲשֶׁר בְּצַיְּאֵרֵי Jug. 8. 21, et les ornements en forme de lune (les bossettes) qui étaient au cou de leurs chameaux.

סים שוב ou שוב Etre blanc, avoir les cheveux blancs, être très vieux: יַאַנִּי נאַנִי I Sam. 12. 2, et moi je suis vieux, je suis tout blanc; part.: שַבּישָב Job 15. 10, collect., aussi des hommes aux cheveux blancs.

שוֹּכְהְ m. Branches entrelacées: שוֹּכְהְ אַנְיתְּ II Sam. 18. 9, les branches entrelacées, toussus, d'un chêne ou d'un térébinthe (v. פָּבְהָ.).

לא נשונ : Viph. Reculer (סוג אונ (v. אינייני)

אָרוֹר II Sam. 1. 22, (l'arc de Jonathan) n'a pas reculé, ou: sa flèche n'est jamais retournée en arrière.

The Enduire : וְשֵּׁרְתָּ אֹתְם בַּנְשִּׁיר Deut. 27. 2, 4, et tu enduiras (les pierres) de chaux (v. מֵּיר.).

לְּשׁרֵּחְ בַּשְּׁרָּחְ Kal. Ex. unique: תְּשְׁרָּחְ בְּשְּׁרָּחְ Gen. 24. 63, (Isaac était sorti) dans le champ pour méditer, ou pour prier; selon d'autres: pour se promener entre les herbes, les plantes (v. תְשִׁיִּח), ou: pour causer avec ceux qui étaient dans les champs.

Pil.: אָבּיבְשׁׁה אָבָּיה אָשׁהּיּחִה Ps. 443. 5, je médite sur les (ou: je parle, je raconte des) ouvrages de tes mains; is. 53. 8, qui racontera son âge, ses années; ou: l'histoire, les souffrances de sa vie; selon d'autres: qui racontera la grandeur de sa génération, de ceux qui vivaient de son temps (v. les autres exemples à mès).

נְשָׁמֵּר בָּזָב : (שָּׁמֶּח (v. יְשָׁמֶּר (v. יְשָׁמֵּר בָּזָב): Ps. 40. 5, et ceux qui se détournent (de la vérité, et penchent vers, courent) après le mensonge.

לאר שורי Clore, environner de haies (v. יסוּג): אַמָּח שֵּׁכְּחָ בַּצְרוֹ : (סוּג Job 1.10, n'as-tu pas fait une haie (un rempart) autour de lui (et de sa maison)? ne l'as-tu pas gardé, protégé? En mal : יַּחְבָּן בָּשִּירִים Osée 2. 8, je ferme ton chemin avec une haie d'épines, je t'ar-rêterai au milieu du chemin, je t'empêcherai de le suivre.

Pil.: אַלְּבֵנְיּר זְּלִידִים הְשֹּׁכְבֵנְיּר Iob 10. 11, et tu m'as tissé, entrelacé (ou affermi) d'os et de nerfs.

אור m. Branche: איש שוכחי Jug. 9. 49, chacun (coupa) sa branche, une branche pour lui.

לוֹכְה Jug. 9. שוֹכָת מַצִּרם Jug. 9. 48, une branche d'arbre.

חבוה n. pr. Sochoh, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

chathim, I Chr. 2. 55; de מוּכָּתִים nom de leur chef, ou d'une ville.

שונים (Kal, prét. שׁיָם, הְשִים; inf. שׁיָם, const. שׁיִם, נְשִּים, part. שׁיָם, בְּשִים, נְשִּים, une fois (Exod. 4. 11); Hiph. part. שִּים Job 4. 20; impér. שִּיִּשִים, Ez.21 21. L'impératif שִּיִּשִּים, יִשִּים, יִשִּים, יִשִּים, יִשִּים, יִשִּים, יִשִּים, יִשִּים, ou Kal de שִּיִּשִים, ou Kal de בּשִּים, ou Hiph. de בּשִּים, (Les significations du Kal et Hiph. étant d'ailleurs les mêmes, nous pouvons sans inconvénient mêler les exemples.)

1º Mettre, placer, planter, établir, dresser, se ranger, fonder, créer, rendre, marquer : מַשֵּׁם שָׁת־תַאָּדָם Gen. 2. 8, et il y mit (plaça) l'homme; mig אָרֵי בְּבוֹר 40.15, ils m'ont mis (enfermé) dans cette prison; הַשָּה בּשָׁה Is. 28. 25, il met, plante, du froment; רַיַּשִּׁימוּ Esdr. 10. 44, (ils mirent des enfants au monde), ils eurent des enfants; וְשִׁים מַפֶּלֵע קנה Nomb. 24. 21, et tu as mis, établi, ton nid, ta demeure, sur le rocher; שִׁים־לְהָ אֹרֵב Jos. 8. 2, et mets, dresse, une embuscade; mig ישלשֶׁח רָאשִׁים Job 1.17, (les Chaldéens) se sont rangés, divisés, en trois troupes, bandes; שרמו נַיַּשִּׁימוּ עַל־דַּוְעָיר I Rois 20. 12, rangez-vous (en bataille), allez investir la ville, et ils l'investirent; ou : dressez (vos machines de guerre) contre la ville, et ils les dressèrent; בושרבר חשמילי Ez.21.21, tourne, dressetoi à gauche; אַשֶּר־שָם לוּ בַּהֶּרֶה I Sam. 15. 2, qui s'est mis en embuscade, ou : s'est opposé à lui dans son chemin, lui a barrė le chemin ; שוֹם הַשִּׁרִם עָלֵרך מֵלֶך Deut. 17. 15, tu établiras, choisiras, un roi sur toi (pour te commander); ו יַנְשֵּׁם אַת־בַּנְיִר שׁמְּטָרם I Sam. 8. 1, il établit ses fils pour juges (sur Israel); avec שַׁמַנִי אַלְחִים לָאָרוֹן: ל Gen. 45. 9, Dieu m'a établi, rendu, le maître (de toute l'Egypte); וּמָד מָשֹׁם תַּבֵל כְּלָּה Job 34.13, et quel (autre que lui) a fondé, créé, tout le monde (l'univers); מַשּוֹּמֶר עם־עולם Is. 44.7, depuis que j'ai fondé, etabli, le (premier) peuple du monde, c.-à-d. le plus ancien peuple; שַר־יַשָּרם באָרֶץ מִשְׁמֵּט 42. 4, jusqu'à ce qu'il place, etablisse, la justice sur la terre; בשום ביי משלי השלי Deut. 12. 5, (le lieu que Dieu choisira) pour y établir son nom, c.-à-d. pour y résider; בְּישָׁם אֹרָה יוֹפֵלְּ לְּיִם לְּרָּא (Gen. 47. 26, Joseph l'établit pour loi, le fit passer en loi; שַּׁמְיִּתִּי לְּךָּ מְּקִוֹם (Exod. 21.13, je te destinerai, marquerai, un lieu.

2º Mettre, coucher, imposer, imputer, exposer, tourner vers, considerer; ישים קסף איש Gen. 44. 1, et mets l'argent de chacun (à l'entrée du sac); יַשְּׂמְחֵם בָּאַרוֹן Deut. 10. 2, et tu mettras (les tables) dans l'arche; בַּיַטֶּם עֵּל־רַצְּדֵוּם קבה Gen. 22. 6, il mit (le bois) sur son fils Isaac; וְמִיֹמהּ רָד עֵּל־פֶּח Job 21. 5, et mettez la main sur la bouche (silence!); ו נַהַשָּׁם אַל־־דְּשָּׁם I Sam. 19. 13, elle coucha (l'image) sur le lit; יָאָשׁ לֹא חַשִּׁרמוּ I Rois 18. 25, mais n'y mettez pas, n'approchez pas, le feu; יְשַׁבְּלְתֵּיךְ עלרה Ruth 3. 3, et mets tes habits (sur toi), habille-toi; הַּשִּׁרִמּה צַּלֵּידָוּם Exod. 5. 8, vous leur imposerez (la tâche); לארחשימון עליד נשה Exod. 22. 21, ne lui imposez pas, n'exigez pas de lui, de l'usure, des intérets; לֹא יִטִּימִם בַּהָּ Deut. 7.15, il ne mettra pas (les plaies) au milieu de toi, il ne t'en frappera pas; וְדֶמָם לָשׁוּם עַל־אַכִּימֵלֶה Jug. 9. 24, et pour mettre leur sang sur Abimélech, c.-à-d. pour lui imputer leur meurtre, l'accuser d'avoir versé leur sang; -> 2 יַטֵּם חַמֵּלֵהְ בּעַבְהוֹ דַבְר I Sam. 22. 15, que le roi ne m'impute aucune faute, qu'il ne m'accuse de rien; נַיָּשֵׁם לָחֵם — שֵׁמוֹת Dan. 1.7, et il leur imposa des noms, leur donna d'autres noms; יְשֶׁבֶּהָ שָׁמַיֹּ אברדום Néh. 9. 7, et tu lui avais donne le nom d'Abraham; לא שמה אלחים לנגדם Ps. 54. 5, ils ne se sont pas proposé Dieu devant les yeux, Dieu ne leur était pas présent devant les yeux; יָאל־אֵלֹחִים אַשִּׁים הַּבְּרָחִי Job 5. 8, et j'exposerai ma cause devant Dieu; ישרם באוני ירוושע Exod. 17. 14, mets-le aux oreilles de Josué, fais-lui savoir, signifie-le-lui; אָב אַר Job 36. 13, (les impies) conservent en eux leur rage, ne s'en corrigent pas; selon d'autres: se chargent de, s'attirent, la colère (de Dieu); יאין איש שם על-לב Is. 57. 1, et personne ne le prend à cœur, n'y fait réflexion en lui-même; וישם קוד — בּלְבבוֹ I Sam. 21. 13, David prit (ses paroles) à cœur, en fut frappé; יָלֶשׁ הֶרֶה Ps. 50. 23, et celui qui est attentif à son chemin, qui marche dans la bonne voie; וְעֵרנֵיךְ שִׁים עַלָּרד Jér. 39. 12, dirige tes yeux sur lui, prends bien soin de lui. שום פורם Tourner le visage (v. שורם פורם 1°): וְנַמֶּלְיבֶּדוֹ לְבֵּנוּ Is.41.22, nous y tournerons notre esprit, nous l'écouterons avec attention, et absol. ורַשׂימוּ וְרַשִּׁפִּילוּ רָדְוּהַי 41.20, asin qu'ils considérent et qu'ils comprennent tous ensemble; דַשַּׂכְּקַ לָבָּך על־עַבְּדִיר אִיוֹב Job 1.8, as-tu tourne ton esprit vers mon serviteur Job, l'as-tu considéré? avec > Exod. 9. 21; avec לא אַרָּ־חוּא יַשִּׁם בִּר —.Job 23. 6, non certes, mais il me considérera; selon d'autres : il ne mettra pas tant sur moi, ne m'accablera pas.

3° Faire, former, donner, accorder: ביים אַלָם Exod. 4. 41, qui fait le muet, qui rend muet; אַטָּר־עָּלֶם רֵי מִבְטָחוּ Ps. 40. 5, qui fait de Dieu son espérance, qui met son espérance en Dieu; אַם־שַּׂמְתִּר זַחַב בְּסְלִּר Job 31. 24, si j'avais fait de l'or mon espérance; לָגוֹר אַשֶּׁרֹמָנוּ Gen. 21.13, je ferai de lui un peuple, il sera le chef, la souche d'un peuple; מַּמָּיר לַנְּל Is. **25**. 2, tu as fait d'une ville un monceau de pierres, des ruines; אָשֶׁר־שָׁם בִּמְצַרֵיִם אֹתוֹתִיוּ Ps.78. 43, qui avait fait ses miracles dans l'Egypte; ירשם לף שלום Nomb. 6. 26, et qu'il te (prépare), donne, la paix ; קירם־נָא כָבוֹ־ Jos. 7. 19, donne, rends gloire à l'Éternel ; לא־שַׂמְהְ לָּחֶם רַחֲמִים Is. 47.6, tu ne leur as pas accordé de miséricorde, tu n'en as pas usé envers eux.

Hoph: יַּיְּמְשׁׁם לְּמְנֵיךְ לָאֲכֹל Gen. 24. 33, (keri) il fut place, mis devant lui, de quoi manger, on lui servit à manger; mais le cheth. בַּיִּישָׁם et Gen. 50. 26, Kal de בַּיִּישׁׁם: on plaça, mit (v. בַּיָּשׁׁיַר).

ביי chald. Établir, donner, diriger: ביי מְּחָה שָּׁבְּ Esdr. 5. 14, que (le roi) avait fait, établi, gouverneur; סֵיכְהָ מְיבָה Dan. 3. 10, tu as donné, publié, un ordre, un édit; אַבְּשִּׁישְׁבָּה הַמְּיִםשׁ 5. 12, (a qui le roi) avait donné le nom de Baltsasar; לְּבִיאל מָּטֹם בָּל 6. 15, et il dirigea sa pensée, son esprit, vers Daniel, il prit une résolution touchant Daniel; בַּאַרְיָה בַּלְכָּא מְעֵם 3. 12, ils n'ont point tourné l'esprit vers toi, o roi! ils ne t'obéissent pas.

Ithp.: אָצּ מְהְשָׁם Esdr. 5. 8, et la charpenterie se pose (sur les murailles); pan. 2. 5, (et vos maisons) seront faites, changées, en fumier, ou: en ruines; בַּרְבְּמִּא וְהְשָּׁם Esdr. 4. 21, jusqu'à ce qu'un ordre soit donné, publié, de ma part.

לאר (ע. די שָּלְרֵעָלְאָדְ: 1º בּעָּדֶר אָלִרְעַלְאָדְ: Osée 12. 5, et il lutta contre l'ange; יְּשָּׁלְרָ 5, et il lutta contre l'ange; יְּשָּׁלְרָ עַלִּרְאָלָן עַלִּרִישְׁלָּךְ עַלִּרִישְׁלָּךְ עַלִּרִישְׁלָּךְ עַלִּרִישְׁלָּךְ עַלִּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָּךְ עַלִּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָן עַלְּרִישְׁלָן עַלְּרִישְׁלָן עַלְּרִישְׁלָן עַלִּרִישְׁלָן עַלְּרִישְׁלִּן עַלְּרִיעְ עַּשְׁרִ עִּיִּעְם בַּעְּעָרִי בַּעְּעַרְ עַבְּעַרְ עַבְּעִיר עַבְּעַרְ עַבְּערִי עַבְּערִי עַבְּערִי עַבְּעַרְייִי עַבְּערִייִי עַבְּעַיִּיי עַבְּערִי עַבְּערִי עַבְּערִיי עַבְּערִי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערְיִי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עִבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִייי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עַבְּערִיי עבּערִיי עבּערִיי עבּערְייי עבּערי עבּ

Hiph.: מַשִּׁירִיּבּ Osée 8. 4, ils ont fait régner, ils ont établi, choisi, des princes.

קשם השה שורה f., douteux: אַלְרָשׁה השָּה שׁוֹרָה Is. 28. 25, et il plante du froment par rangs, rangées; selon d'autres: du froment beau, choisi (ע. הַיָּה, שַּרָה); ou: dans l'endroit principal, le meilleur du terrain.

עלובק (v. מבים). n. pr. Sorak, une vallée près de Gaza, Jug. 16. 4 (la vallée des bonnes vignes).

שוש אלות אותה אותה שוש et שוש, fut. שישה, une fois Is. 35. 1. Hiph. imper. שישה, fut. שישה, fut. שישה (ou également Kal, rac. שישה). Se réjouir, mettre sa joie: בְּעַלְּיֶבֶּי Deut. 28. 63, comme Dieu s'est réjoui à cause de vous; בְּעַלְיִבָּ 30.9, pour se réjouir sur toi pour le bien, c.-à-d. pour y mettre sa joie à te combler de biens; בְּעַלִּיבָּ Ps. 35. 9, (mon âme) se réjouira de son secours (du secours que Dieu lui en-

verra); שומים בּיִיך Is. 61.10, je me rejouirai avec une effusion de joie dans l'Eternel; ישטאם מִדְעָּר Is. 35.1, le désert (et la terre aride) s'en réjouiront (pour מָּתָם ou ne en place du parag.).

תַּלְּיִת ח. (rac. תַּיּה ou תַּיּה). Dessein, méditation: הְּבְּיִה מַּרִים בַּּרִים בְּּרִים אַרִּה Amos 4.13, et qui annonce à l'homme quel est son dessein, ce qu'il (l'homme) médite (selon d'autres: ce que lui (Dieu) médite, ce qu'il veut faire).

אַחָה Nager : שַׂחָה לְשְׁחוֹת Nager שָׂחָה Is. 25. 11, comme le nageur étend (ses mains) pour nager.

Hiph.: אַמָּהָה בְּכָלְ־לִילָה מְשָּהִה Ps. 6.7, je fais nager, j'inonde toutes les nuits mon lit (de mes pleurs); de la

קירוי f. Action de nager: מֵר טָּרוּה Ez. 47. B, des eaux de nage, qu'on ne pouvait passer qu'à la nage.

עָחוֹק (v. אַחוֹק).

נאָשָׁרִם אֹרָם אַל-בּוֹס מַרְעֹּה Presser: רָאָשָׂרִם אַלּבּנֹס מַרְעֹּה Gen. 40. 11, et j'ai pressé (les raisins, j'en ai exprimé le jus) dans la coupe de Pharaon (בּחָים chald).

אָחִיף (v. אָחִיף).

Pi. Étre gai, se divertir, divertir, jouer, chanter et danser: בְּסִוּדְשְׁמְשִׁרְּבוּ Jer. 15. 17, dans une assemblée de gens gais, qui se divertissent; בְּחָשִׁתְּבְּי Zach. 8. 5, (des enfants) qui jouent dans ses places publiques; בְּשִׁרְּבִי Job 40. 20, (toutes les bêtes des champs) s'y jouent, (se plaisent avec lui); יְסִיּבְיִבְּי לְּמָנִינּי (TSam. 2. 14,

Hiph.: נַיִּדְרִיּנִ מֵּשְׂחִיכִּים צְּלֵיהֶם II Chr. 30. 10, mais ils se moquaient d'eux.

שׁמִים (rac. תְּשָׁמִים). Ex. unique: מְּמָבִּים Osée B. 2, ceux qui se détournent de la bonne voie, les pécheurs, apostats, se sont cachés dans les profondeurs (pour tuer les fidèles); ou : ils sont allés bien loin dans leurs péchés (v. בַּיִּבְים).

בּשְׁלֵים (fut. בְּשׁלֵים) Haīr, traiter en ennemi: בְּשְׁלֵים בְּשֶׁר Gen. 27. 41, Esaŭ conçut de la haine pour Jacob, אָבְיבְיבְּיב יוֹטְתְּ לֹּנִי יִשְׁיִטְמִי יוֹטְתְּ לֹנִי יִשְׁיִמְיִּנִי יוֹטְתְּ לֹנִי יִשְׁיִבְיִנִי יוֹטְתְּ לֹנִי יִשְׁיִבְיִנִי יוֹטְתְ אַנִיי וֹטְתְּ בְּעָבְיִ בְּיִבְּעָ בְּיִרְ וְתְשִׁיְבְיִנִי וֹטְתְ בַּעָבְי בְּיִבְּעָ בְּיִרְ וְתְשִׁיְבְיִנִי Job 30. 21, tu me montres ta haine, tu me combats avec la force de ta main (v. מְשָׁיִבְי).

אלי (אור, accuser: יְשְׁמְעּרּרָי: Ps. 38. 21, ils me haïssent, se déclarent contre moi; שְׁמְיֵי בַּמְשִׁי 71. 13, les ennemis de mon âme, qui en veulent à ma vie; בְּמִשְׁיִן עַמֵּר עַלִירְבִינוֹ לְשִׁטְנוֹ Zach. 3. 1, et l'ennemi, ou l'accusateur, se tenait à sa droite pour l'accuser (ou: pour s'opposer à lui).

Hiph. Part. : בַּשִּׁטִין Adversaire,

ennemi, traitre, Rituel.

בּקרבוּ מִיּטְנָת f. Accusation: מָּקרבוּ מִיּטְנָת Esdr. 4. 6, ils présentèrent par écrit une accusation.

חלְבְּה n. pr. d'un puits, Sitnah, nommé ainsi de la querelle entre Isaac et les Philistius, Gen. 26. 21.

אָמר m. (rac. נְטָּא). Élévation : אָם Dob 20. 6, quand son elévation irait, monterait même jusqu'au ciel.

קאילי (élévation) n. pr. Le mont Sion qui est le mont Hermon, Deut. 4. 48. בילי (v. ביליב).

שיב m. (rac. שִׁיב ou לְּיִרְּב עְּמָיִרְ מְשִׁיב I Rois 14. 4, ses yeux ctaient immobiles, aveugles, a cause de son grand age.

קריב, la tête grise, la vieillesse: יְחִיבְיְהֶם אָּח־שֵּׁרְבָּוֹ קריבון שִׁארּבָּי פּרָבּיִר Gen. 42. 38, vous ferez descendre mes cheveux gris, ou ma tête grise, avec chagrin, dans le scheol; שֵׁיבָּים Deut. 32. 25, et seul בַּיבָּים

Lev. 19. 32, un homme aux cheveux blancs, un vieillard; בְּשִּׁיבֶה מִיבָה Gen. 15. 15, dans une heureuse vieillesse; מִיבְחָן: Ruth 4. 15, ta vieillesse.

קבר שרג (rac. נְמֵשֹּג). Poursuite: יְבִּר־שִׁרג I Rois 18.27, ou il a une poursuite à faire, c.-à-d. il poursuit un ennemi, ou une affaire; selon d'autres, de שוּג, ישר un départ, une absence.

ילי m. (rac. שור Chaux: בְּלְישֶׁרְם וֹ s.33.12, la chaux brûlée; בַּלְישֶׁרְם וֹ אַרִּרְם וֹ אַרִּבְּרִם לַשְּׁרִיבּ וֹ אַרִים בּעְּבִּירִם לַשְּׁרִיבּ Amos 2.1, parce qu'il a brûlé les os du roi d'Idumée, comme on cuit la chaux, c.-à-d. jusqu'à les réduire en cendres; selon d'autres: pour s'en servir comme de la chaux, ce qui était une profanation de plus.

עלָה (ע. השֶׁר).

I חַלְייִ שׁרִיה (v. חַישׁ שׁרִים verbe et רַיִּשׁלים). Parole, plainte, chagrin, prière, méditation: אַרִישְׁרִים וְצִּרִים וְצִּרִים וְצִּרִים וֹן ΙΙ Rois 9. 11, (vous connaissez) l'homme et ses paroles, sa manière de parler (ou: ses manières, son caractère); אַרִים אַרִים וּלְּאָרָם עַּרִים וּלְּאָרָם עַּרִים וּיִבּים וּשְׁרִים וּשְּׁים וּשְׁרִים וּשְּׁים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְּיִּים וּשְׁרִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִּים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְׁיִים וּשְּיִים וּשְׁיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּים וּיִּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּיִישְּיים וּשְּים וּשְּיים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיים וּשְּיים וּשְּיִים וּשְּ

quelqu'un), ou : il est dans la méditation, il médite (v. ng).

II תַּלְּים. (pl. מְּלִים.). Plante, arbrisseau, arbre: וְכֹל שִׁיחַ חַשְּׁיָם. Gen. 2. 5, toutes les plantes, ou tous les arbres, des champs; שַּלִּי־שִׁיחַ Job 30. 4, sous les arbrisseaux; שַּׁיִּחִים Gen. 21. 15, sous un des arbres.

עליקה f. Entretien, méditation, ferveur (v. I שְׁיְהָוֹף): אַרְהָיִם וְיִא שִׁיקוֹף) Ps. 119. 97, elle (la loi de Dieu) est (le sujet) de mon entretien, ou de ma méditation durant tout le jour (v.119.99); Job 15. 4, tu empêches, arrêtes, la prière, ferveur, devant Dieu; **mph Aboth, conversation, discussion.

Poser, mettre (v. שלים).

שיש Racine incertaine (v. à שיש).

תובה ישור (rac, לְשִׁבְּה ou בּשְׁהָ). Épine ou clou: לְשִׁבְּים הְשֵׁרֵב Nomb. 33. 55, (ils deviendront) comme des épines, ou des clous dans vos yeux.

בּיְּחָשׁׁ מַנֵּן שְׁתֵּי . Tente: תַּיְחָשׁׁ מַנֵּן שְׁתֵּי . Tente: בּיִּחְשׁׁׁ מַנֵּן שְׁתִּי . Tente: בּיִּחְשׁׁׁ מַנֵּן שְׁתִּי . Tente: commet. 2. 6, il a détruit, renversé, sa tente, comme un jardin, comme on arrache les plantes d'un jardin; ou : comme une cabane dans un jardin (v. à בַּיְחָ).

קלְּהָ, (rac. שָׁהָּ, v. שֶׁבָּהְ עִּיס שׁלְּהָ, v. שֶׁבָּהְ עַׁרְּהֹיָ Job 40.31, remplirastu sa peau d'épines, c.-à-d. de flèches pointues.

אבר n. pr. Sechu, contrée près de Rama, I Sam. 19. 22.

מִירְנְתֵּן: douteux (שֶּׁבֶּח .. (rac. שְּׁרְנִין) douteux (קניין בּרְנָין Job 38. 36, qui a donné de l'intelligence au cœur (siége des pensées, de l'imagination, v. בְּמִשְׁנִית); selon d'autres : au coq (pour discerner les heures de la nuit).

קלי, (rac. שְׁבְּהָי). Image ou palais: תְּלְבְּהִיּה הַתְּקְבָּהוֹ Tis. 2. 16, toutes les images, figures de délice, les belles images qui plaisent à la vue; selon d'autre: les palais délicieux.

וַשְּׁבִין m. Couteau : שַׁבִּין שׁבִּין

Prov. 23. 2, tu mets un couteau à ta gorge (chald. סַבּרן couteau).

לְּבְיְרָה f. Action de louer, location: מְּבֵּרְ תַּמְּבֶּר תַּמְּבֶּר תַּמְּבִּר תַּמְּבִּר תַּמְּבִּר תַּמְּבִּר תַּמְּבִּר תַּמְּבִּר תַּמְּבִּר תַּמְּבִּר וּסְנּ Is. 7. 20, avec un rasoir (c.-à-d. avec des peuples étrangers); selon d'autres : avec un grand rasoir, ou un hon rasoir, qui coupe bien.

יְשַׂכְּךְ (v. יְשַׂכִּךְ) Couvrir: יְשָׂכִּךְ Exod. 33. 23, je couvrirai ma main sur toi, je te couvrirai de ma main.

שַׁכֵל דְּוֶּדְ מִשֹּל : Ex. unique שְׁכֵל דְּוָדְ מְשֹׁלֵּל I Sam. 18. 30, David réussissait mieux, avait plus de succès (dans la guerre) que tous les serviteurs, officiers, de Saul; ou: David montrait plus d'intelligence, se conduisait plus sagement, etc. (v. Hiph.).

Pi.: מַלְּבֶּל אָח־יִרִיר Gen.48.14, (Jacob) rendit ses mains intelligentes, c.-à-d. posa ses mains ainsi après réflexion, avec une intelligence prophétique; selon d'autres: changea ses mains de place en les croisant.

Hiph. 1° Considerer, regarder attentivement, comprendre: ליפור בי Gen. 3.6, et (que) l'arbre était agréable à considerer, agréable à la vue, ou : désirable, pour rendre intelligent (l'homme qui mangera de ses fruits); דְּמָשְׁרֵלּוּ זֹאָה Ps. 64. 10, et ils considerent avec intelligence ce qu'il fait; bien attention à une chose, qui réfléchit bien à ce qu'il fait; avec \$\frac{1}{2}\$.

ולְחֲשִׁיבִיל אֵל־דִּבְרֵי חַתּוֹרָת Néh. 8. 13, et pour bien comprendre les paroles de la loi, pour bien y prêter attention; Ps. 41. 2, qui est attentif au pauvre, qui s'intéresse à lui, le soutient; avec > Dan. 9. 13. - 2º Etre, devenir, intelligent, sage; agir prudemment, sagement : וְצַהֵּדוֹ מַלְבָים חֲשָׁבִּילוּ Ps. 2. 10, et maintenant, ô rois! devenez sages; מָחֵר הַּמְשְׁבְּרלוּ 94.8, quand deviendrez-vous sages, quand aurez-ימשׁבֶּלִים בְּבַל-חַבְמַח vous de l'intelligence? Dan. 1. 4, et (qui fussent) intelligents dans toutes les sciences ; פַּר־לֹא חָשָּׁבְּרלוּי Jer. 20. 11, car ils n'ont pas agi prudemment (selon d'autres : ils ne réussiront point); part.: בֵּן מַשָּׁכֵּיל Prov. 10.5, un fils sage, prudent; דַיָשׁ מַשְּׁבִּיל Ps. 14. 2, s'il y a un homme intelligent (pieux); וְחַשְׁבֵּיל Jer. 3.15, et תַּשְׁבֵּיל Prov. 1. 3, 21. 16, inf. comme subst., intelligence, prudence. — 3º Réussir, faire réussir : לָמֶעֵן הַשְּׁמָרל Jos. 1.7, afin que tu réussisses (partout où tu iras); בלל אַשֶּׁר־רַצָּא רְשִׁכִּיל II Rois 18.7, partout où il alla, dans tout ce qu'il entreprit, il réussissait; לָמַצַן הַשָּׁכָּיל אָת כַּל־אַשָּׁר הַעַשָּׁה I Rois 2. 3, pour que tu fasses réussir tout ce que tu entreprendras, ou, pour בְּבֶל: pour que tu réussisses dans tout, etc. (d'autres cependant traduisent dans tous ces endroits: agir sagement, avec intelligence). - 4º Rendre intelligent, sage, instruire : אַשְּׁכִּילָהָ Ps. 32. 8, je te rendrai sage, je t'instruirai; לְחַשָּׁבִּילָהְ בִינָה Dan. 9. 22, pour t'enseigner l'intelligence (ou pour t'instruire et te donner l'intelligence); avec לְחַכֵּם: ל Prov. 21. 11, mais quand on instruit le sage; מַטָּפָרַל subst. qui se trouve en tête de plusieurs psaumes (32, 42, 44, etc.), est traduit par: chant instructif, ou: chant pour l'intelligence, chant accompagné d'une instruction, explication.

"Hithp.: דְבָרִים Aboth, observe bien (pénetre-toi de) trois chases (v. שְׁבֵּל chald.).

chald. Ithp. Considerer: שָּבַל

Dan. 7. 8, je considérais ces cornes.

ל פוֹבְל et שֶׁבֶּל m. (avec suff. ישֶׁבֶּל). Intelligence, raison, prudence: 35 יִמְרַלְהְּ יֵר טַבֶּל וּבִרנָה I Chr. 22. 12, que Dieu te donne aussi la raison (sagesse) et l'intelligence; רוֹפֵץ בְּטֵּבֶל 26. 14, un homme qui conseille avec intelligence, un sage conseiller; שַלַל־טוֹב Prov. 13. 15, Ps. 111. 10, II Chr. 30. 22, une bonne intelligence, une raison saine (le bon sens); ישוֹם מֶוֹבֶל Néh. 8. 8, et en y mettant, appliquant, leur intelligence (pour comprendre), ou: en donnant l'intelligence de ce qu'ils lisaient, en le rendant très intelligible; דְּנָאָשׁוּ לבֶּל I Sam. 25. 3, et cette femme était d'une bonne intelligence, très prudente; selon d'autres: d'une belle apparence, belle, agréable à la vue; ים בים ושבל שוב Prov. 3. 4, et lu trouveras grace et une bonne intelligence, c.-à-d. de l'amitié, de la faveur; שָּׁבְּלָּוּ Dan. 8. 25, son astuce, sa ruse.

וְרַיַּת הֹלֵלְהּה וְשִּׁכְלְּהִּח (Prudence: וְיַבְּעָה הֹלֵלְהִה וְשִּׁכְלְּהִּח Eccl. 1. 17, et pour connaître la folie et la prudence; selon d'autres, sens opposé (pour יְסִבְּלְהָּה pour connaître la folie et la sottise, l'imprudence.

gence: מָּרְלְתָנוּ Dan. 5. 11, 14, des lumières et de l'intelligence, de la raison.

לְּבֶּר (fut. מְשִׁרֵּר) Acheter, payer, corrompre par argent: פּי שָּבֹרְ שִּבְרְבִּיךּ: Gen. 30. 16, car je t'ai acheté (j'ai acheté le droit d'être avec toi); בַּשְׁמְרוּ אָּדְ-אָרָן II Sam. 10.6, ils payèrent les Syriens, les enrôlèrent, levèrent à leurs dépens; les enrôlèrent, levèrent à leurs dépens; ווּשְׁמֵּר צָּלֶּרוֹ אָּדְ-תַּלְּכֵּע Néh. 13.2, et (parce qu') il avait payé Balaam contre Israel, qu'il l'avait corrompu par argent; מְשֵׁרֵ שְׁבֵּרִים מְּבֵרִים Prov. 26. 10, (le puissant) paye, achète, les fous, achète les vagabonds; ou : (Dieu) paye l'insensé, paye les transgresseurs, donne a chacun ce qu'il mérite.

Niph.: קבּצִים בַּלֶּחָם נִשְׂבָרוּ I Sam.2.5,

ceux qui auparavant étaient rassasiés se sont loués pour avoir du pain.

Hithp.: וְהַשְּׁמְהַכֵּר Agg. 1.6, et celui qui se loue pour gages, ou : qui gagne, amasse de l'argent.

קבר שלכף m. (const. שָׁבֶּר אָבֶּר שְּׁבֶּר מְּבֶּר מְּבֶּר שְּׁבֶּר מְּבֶּר מְּבָּר מְבָּר מִבְּר מְבָּר מִבְּר מְבַּר מִבְּר מְבַּר מִבְּר מְבַּר מִבּר מְבִּר מְבְּבְּר מְבִּר מְבִּר מְבִּר מְבְּבְּר מְבִּר מְבְּבְּר מְבִּר מְבְּבְּר מְבִּר מְבְּבְּר מְבִּר מְבְּבְּר מְבְּבְּר מְבִּר מְבְּב מְבְּב מְבְּבְּי מְבְּב מְבְּבְּר מְבִּב מְבְּב מְבּב מְבּב מְבּב מְבּב מְבּב מְבּב מְבּב מְבְּב מְבְּב מְבְּב מְבְּבּי מְבְּבְּב מְבְּבְּב מְבְּבְּב מְבְּבְּב מְבְּבּי מְבּי מִבּי מִבּי מִבּי מִבּי מִבּי מִבּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּבְּי מִבְּי מִּבְּי מְבְּיב מְבְּיב מְבְּבְּי מִבּי מְבְּי מְבְּב מְבּיי מִבּי מְבְּי מְבְּבְּי מְבְּי בְּבְּי מְבְּיב מְבְּי מְבְּי מְבְּיב מְבּיי בּיי מִּבְּי מְבְּי מְבּי בּיּי מִבּי מְבּי מְבּי מְבּי מְבּי מִּבְּי מְבְּי מְבְּיב מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיב מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיב מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיבְּי מְבְּיב מְּבְיי מְבְיבְיי מְבְּי מְבְּיב מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיבְיי מְבְּי מְבְּי מְּ

קּרָּה *n. pr. m.* 1° I Chr. 26. 4. — 2° 11. 35 (le même: שָּרָר II Sam. 23. 33).

בְּתַּבֶּל הַשְּׁלֵּר: Exod. 16. 13, collect., les cailles arrivèrent, se repandirent (sur le camp); pl.: שַלְּרִים Nombr. 11. 31, des cailles.

שׁלְמָא n. pr. m. I Chr. 2. 51.

לְּמָהֹ , const. מְּלְמָהֹ, const. מְּלְמָהֹ, avec suff. יְּישְׁלְּמָהֹ ; plur. מְּלְמָהֹ , ivec suff. יְּמִיבְּלְשָׁ ; plur. מִּלְמָהֹ , ivec suff. יְמִיבְּלְשָׁ). Habit, vètement : מְּלְמָהִ זְּתְּלְשָׁהְ I Rois 11. 29, d'un habit, ou manteau, tout neuf; יְמָּלְמָה וְמָלְמָה Jos. 9. 5, et des habits vieux, usés ; יִּשְּׁלְמֵה Deut. 24. 13, afin qu'il dorme dans son vètement, ou : sous sa couverture.

קֹּכְה n. pr. Salma, fils de Nahson, père de Booz, Ruth 4. 20 (שְלְמִין 4. 21). ח שַׁלְמוֹן n. pr. (ע. מִשָּׁלָמוֹן).

ים שַּלְמֵי n. pr. m. Néh. 7. 48 (שַּלְמֵי ou שַּלְמֵי Esd. 2. 46).

שַּׁמְאַל Kal inusité (v. אַמּשִּׁל). Hiph. Se tourner à gauche, se servir de la main gauche: וְאַשְּמְאִילָּה Gen. 13. 9, j'irai, je me tournerai, à la gauche; לְּחַשִּׁר II Sam. 14. 19, (on ne

אַטאל et שְׁטֹאוֹל m. Le côté gauche, la gauche, la main gauche: אַבּישְּׁיבְאַל יְשְּׂרָאֵל פּרָשְּׁרָאָל וּשְׁרָאֵל אַרְאָבָאָל יִשְּׂרָאָל וּשְׁרָאָל וּשְׁרָאַל וּשְׁרָאָל וּשְׁרָּאָל וּשְׁרָאָל וּשְׁרְיִשְּׁרְּאָל וּשְּיִבְּיִיל וּשְׁרִיל וּשְׁרְיִבְּיִיל וּשְׁרְיִבְּיִיל וּשְׁרִיל וּשְׁרְיִבְּיִיל וּשְׁרִיל וּשְׁרְיִבְּיִיל וּשְׁרְיִב וּשְׁרְיִב וּשְׁרְיִבְּיִיל וּשְׁרְיִיב וּשְׁרְיִיל וּשְׁרְיִיב וּשְּיִיב וּשְׁרְיִיב וּשְׁרְיִיב וּשְׁרְיִיב וּשְׁרְיִיב וּשְׁרְיִיב וּשְׁרְיּיב וּשְׁרְיִיב וּשְׁלוּיִים וּשְׁרְיִיב וּשְׁלוּיִים וּשְׁרְיּיב וּשְׁרְיּיב וּיִיב וּשְׁלוּיים וּשְׁלוּיים וּשְׁיִיב וּשְׁלוּיים וּשְׁלוּיים וּשְׁיִיל וּיִיב וּשְׁלוּיף וּשְׁלוּיים וּשְׁלוּיים וּשְׁלוּיף וּשְׁלוּיים וּשְּיִים וּשְׁלוּיים וּשְׁיִים וּשְּיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּיִישְׁיִים וּיִייְיִים וּשְׁיִים וּשְּיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִישְׁיִים וּשְּיִישְׁיִים וּשְּ

קיבאלית m. שְׁכָאלִי f. adj. Gauche, ce qui est à gauche: הַיַּמַּהּוֹרָי I Rois 7. 21, la colonne gauche (qui était du côté gauche); במּוֹ חַמְּיֹמָאלִית 1. 26, sa main gauche.

רְשְׁבֵּח et חַבְשְׁ (fut. רְשְׁבַח Ètre gai, se rejouir, vivre dans la joie, triompher: אָכְלִים וְשׁחִים וּשְׁמֵחִים I Rois 4.20, mangeant et buvant, et étant gais, contents (ils vivaient dans l'abondance et la joie); שֵׁמֶחְתִּר בִּרִישׁוּצְרֵהְ I Sam. 2. 1, je me suis réjouie de ton secours, du salut, qui me vient de toi; יַּיִּשְׂמָח צֵּלֵיהָם ווִקּיַחנּ Is. 39. 2, Ezéchias se réjouit d'eux, recut les ambassadeurs avec une grande joie; avec מָאֵשָׁה : מְּלַשָּׁה נעוריף Prov. 5. 18, réjouis-toi de (vis dans la joie avec) la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; mais avec >: יַאַל־יִימְיֹמְדוּ־ּלִי Ps. 35. 24, qu'ils ne sc rejouissent, qu'ils ne triomphent pas de moi ; אַל-הָשָׁמִּחָר אֹרַבְהַר לִּר Mich.7. 8. o mon ennemie, ne triomphe pas de moi! — יַלְּמָחוּ בַרֵי Ps. 32. 11, rejouissez-vous dans l'Eternel (du secours, du salut qui vous viendra de lui); שַּׁמָּחָתָם; לְּמְנֵי בֵי Lév. 23. 40, vous vous réjouirez

devant Dieu (vous célébrerez la fête devant ou dans son temple); אוֹר־צַּוּרֹקִים Prov. 13.9, la lumière des justes réjouit, ou: brûle doucement, d'une clarté douce, bienfaisante.

Hiph.: יִשְׂמֵהְתָּ מָל־אוֹיְבֶיוּ Ps. 89. 43, tu as rempli de joie tous ses ennemis.

תַּחַיִּשׁ m. (f. הַחָּמַשִּׁ pl. מּחַחַשׁ, const. מֹלַן: Réjoui, content, gai: מַלַּיִר אָּךְּ שִׁבְּיִר בּוֹן Deut. 16. 15, et tu seras tout réjoui (dans la joie); בַּלִּי בַּעָּלִי Eccl. 2. 10, mon cœur était réjoui, content, de tous mes travaux; יְבָּי מַיִּר לַבְּעָהוֹר לַבְעָהוֹר רָע. 2. 14, qui sont contents, enchantés, à faire le mal; בַּלְּיִבְּיִרְיִלְּבָּעָר ls. 24.7, tous ceux qui (avaient) la joie, la gaité, dans le cœur.

Joie, cris de joie, plaisir, festin, fête:
Joie, cris de joie, plaisir, festin, fête:
donné la joie (dans) à mon cœur;
donné la joie (dans) à mon cœur;
la paper I Rois 1. 40, ils
étaient transportés d'une grande joie;
etaient transportés d'une grande des
etaient etaient des joie de Jérusalem furent entendus (fort loin);
etaient entendus (fort loin);
etaient e

לְּמִיכָה (rac. מָמַהְ, v. מָמַהְ). Manteau: מָמָה בַּשִּׂמִיבָּה Ung. 4. 18, et

elle le couvrit d'un manteau; selon d'autres: d'une couverture de lit.

שָׁמֵל (v. שַׁמָּאַל (v. שַׂמָל (עַיָּמָאַל).

קלְלָה f. (le même que קשׁמְלָה, const. plur, קשׁמְלָה plur, קשׁמְלָה Deut. 22. 5, un habit de femme; אַטְמְה וְשִׁמְלָה 10. 18, de la nourriture et des vêtements; אַטְּמְה בְּשִׁרְה 22. 17, ils étendront la couverture, ou le drap, ou les vêtements de l'épouse.

ח שַּׂמְלָה n. pr. Samlah de Masrekah, roi des Iduméens, Gen. 36. 36.

קְּמְמָיִת f. Nom d'une bête: מְּיִרִים מְּחְפֵּט Prov. 30. 28, selon les uns: le lézard qui se soutient sur ses mains; selon les autres: l'araignée qui s'attache ou qui file avec ses pattes; selon d'autres: le singe qui saisit tout avec ses pattes.

אַבֶּע (fut. אָיָשֹׁרָ, inf. אָיַשׁ, et שנאים). Hair, prendre en aversion : שנאים קל-שֹּכֵלֵי אָרָן Ps. 5. 6, tu hais tous ceux qui commettent l'iniquité; יַרְיָּטְלָאֵאּ אִידוֹ Gen. 37. 4, ils le haïssaient; דּטֵינֵאַה Deut. 22. 13, et qu'il la prend en aversion. Part. שונא Celui qui hait, l'ennemi : ידוא לא־שנא לו Deut. 19. 4, et il n'est pas son ennemi; לשנאיד 7.10, à ceux qui le haïssent; בְּשׂנְאֵרָתָם Esth. 9. 1, sur leurs ennemis; שנאחוה Ez. 16.27, de celles qui te haissent; part. pass.: חשתה שניאה Deut. 21. 15, (deux femmes dont l'une est aimée par son mari) et l'autre pas aimée, ou moins aimée; בּר־שְׂנוּאָח לֵאָח Gen. 29. 31, que Lia n'était pas aimée, qu'elle était moins aimée que Rachel; יִשׂיִאוֹדְיָעֵהוּ Prov. 1. 22, (jusqu'à quand les insensés) haïront-ils la connaissance, la science?

Niph. passif: יְאִישׁ מְזְמוֹת יְשְׁנֵא Prov. 14. 17, et l'homme malicieux est haī, détesté.

Pi. Seulement part. מְשֵׁנָא Celui qui hait, l'ennemi: יְּכְשֵּׁנְאֵי Ps. 18. 41, et ceux qui me haïssent; יְּבְשֵּׁנְאֵינוּ 44. 8, et nos ennemis.

לְּמָא לְשָׁוּאֵדְ: chald. Haīr : תְּלְמָא לְשָׁוּאָדְ Dan. 4. 16, puisse le songe (atteindre, concerner) ceux qui te haïssent.

קּמְנְאֵח: A° L'action de haīr: מְּלְנְאָח: Deut. 1. 27, parce que Dieu nous hait. — 2° La haine: מַכּישִּנְאָח בַּכּישִּנְאָח בַּכּישִּנְאָח בַּכּוּג. — £ccl. 9. 1, l'amour aussi bien que la haine; מַבּי מָּאָח II Sam. 13. 15, une très grande aversion.

לְּשִׂרְאָּה f. détestée: לְשִׂרְאָה Deut. 21. 15, à la femme détestée, c.-à-d. moins aimée que sa rivale (v. שָׁנָא, part. pass. שְׁנָאָה).

תְּלְיִיר n. pr. «Les Amorrhéens appellent la montagne d'Hermon Senir », Deut. 3. 9, et une partie seulement de cette montagne, Cant. 4. 8, I Chr. 5. 23, «Senir et Hermon»; il signifie cuirasse, comme יְּבִירוֹן, autre nom de l'Hermon, Deut. 3. 9, ou « la neige». On lit aussi שִׁרֵּר avec schin.

עיר m. וי Bouc (v. שָּׁעִיר et שֵּׁיִּבר adj.) : ראש חשיעיר Lév. 4. 24, la tête du bouc; שִׁנִיר עִיִּים Gen. 37. 31, (et souvent) un bouc (d'entre les chevres); שְׁנֵר-שְּׁעִררֵר ענים Lév. 16.5, deux boucs. — 2 Des démons, ou satyres en forme de bouc. habitant les bois, et à qui les Egyptiens, et, à leur exemple, les Juiss en בַּשִּׁיבִירָם: Egypte, rendaient un culte Lev. 17.7, (et ils n'immoleront plus leurs hosties) aux démons; וְּשַׂצֵירָים יב קרד שם Is. 13. 21, et les satyres ou les diables y feront leurs danses. -3° בְּשִׂלִי־דָשָׁא Deut. 32. 2, comme des ondées, des giboulées, sur la verdure, l'herbe verte (v. מַּלֵּבֶר 2º); ou : comme des vents d'orage (v. סְעֵרָת).

לְשִׁנִיר (velu, v. שְּׁצִיר) n. pr. 1° Seīr, chef, souche des Horréens, Gen. 36. 2°). — 2° Une région montagneuse, habitée d'abord par les Horréens, et plus tard par les enfants d'Esaū, Deut. 2. 12 (dont la partie septentrionale aujourd'hui Dschebal, et la partie méridionale El-Schera). — 3° Le mont Seīr, dans la terre de Juda, Jos. 15. 10.

יְּשְׁעֵירָה f. (v. שָּׁצִיר : (שָּׁצִיר Lév. 4. 28, 5. 6, une chèvre.

קיניה n. pr. f. Contrée ou endroit dans la montagne d'Ephraim : הַשִּּלִירָרָהּה Jug. 3. 26, (il vint) à Seīrah.

שְּׁעָפִּים m. pl. Les pensées (qui se ramifient, qui se divisent ou divisent l'esprit, v. אָבָּטְ et קְּיִנְים בְּיִדְוּדְיֹמִים בְּיִדְוּדְיֹמִים בְּיִדְּיִנְים בְּיִדְּיִנְים בְּיִדְּיִנְים בְּיִדְּיִנְים בְּיִדְּיִנְים בְּיִדְּיִנְים בְּיִדְּיִנְים בְּיִדְּיִנְים בְּיִדְּיִבְיִּבְיַ Job 4. 13, dans les pensées des visions nocturnes (dans les visions, rèves, qui m'agitaient); בְּיִבְּיִבְּיִנְיִי בְּיִנִייִּבְיִנְיִי בְּיִבְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנִיי בְּיִי בְּיִנִיי בְּיִי בְּיִנִיי בְּיִי בְּיִנְי בְּיִי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִי בְּיִנְי בְּיִי בְּיִנְי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיי בְיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִּי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּ

Niph.: יְּסְבֵּרְבֶּיוּ נְשִׂצְרָה בְּאֹר Ps. 50.3, et autour de lui s'élève un grand orage, une violente tempête.

Pi.: יבימיפרור מְּבְּרוֹים Job 27. 21, il l'enlèvera de sa place comme un tourbillon.

Hithp.: יְוְשְׁמִער עָלָּרוּ מֶלֶּרוּ מֶלֶּרוּ Dan. 11. 40, et le roi de l'Aquilon passera sur lui, marchera contre lui comme une tempête.

איש שִּיער: עשִּיער. (עִּישָּים). Velu: אִישׁ שָּיער Gen. 27. 11, un homme velu; *plur.* fém.: קישרים 27. 23, (des mains) velues.

שְׁעֵר m. 1° Terreur, épouvante: שְּׁעֵר Job 18. 20, ils sont saisis d'épouvante (v. שָׁעֵר 1° et les exemples). — 2° Orage: שַּׁעֵר מָטֶר Is. 28. 2, l'orage, le tourbillon, qui brise tout (v. const. de מַשָּׁעָר).

עַּעָר m. (const. שְּׁעָר, une fois שַּׁעַר Is. 7. 20, avec suff. מְּנֶרוֹ). Collect. Les

cheveux, le poil: מַּעַר־ראָשׁוּ Jug. 16. 22, les cheveux de sa tête, ses cheveux; ביָבְּלָּיִם Is. 7. 20, et le poil des pieds; אָשׁעַר מָשֹּעָר וּ II Rois 1.8, un homme velu, ou: couvert d'un vêtement de poils.

עְצֵר chald. m. Même signif.: יְשִׁעָּר יַבְּאְשָׁחוּוּ, Dan. 3. 27, et les cheveux de leur tête.

לאַנְרָה (le même que שַּׁעֵרָה, mais pas toujours collect.). Un cheveu, poil: אַבּרוּג ווּ I Sam. 14. 45, il ne tombera pas sur la terre un seul cheveu de satête; אָל־רַשְּׁעֵּרָה Jug. 20.16, (adroit à jeter des pierres avec la fronde) même pour atteindre, frapper, un cheveu, ou un but de l'épaisseur d'un cheveu; plur.: מַּשְׁבֵּרוֹת רֹאִשִּׁי Ps. 40. 13, des cheveux de ma tête; סוף אַנּרָה בְּשִׁרָּרִה בְּשִׁרָּרִה בְּשִׁרָּרִה בְּשִׁרָּרִה בְּשִׁרָּרִה בְּשִׁרָּרִה בְּשִׁרָּרִה בְּשִׁרָּרִה בּשִׁרָּרִה בּשִׁרָרִה בּשִׁרָּרִה בּשְׁבְּרִרּה בּשִׁרָּרִה בּשִׁרָּרִה בּשִׁרָּרִה בּשִׁרָּרִה בּשְׁרָרִיה בּשִׁרְרִיה בּשִׁרְרִיה בּשִׁרְרִיה בּשִׁרְרִיה בּשְׁרִירִיה בּשְׁרִירִּיה בּשְׁרִירִיה בּשְׁרָּרָת בּשְׁרָרִירְיה בּשְׁרָרִיה בּשְׁרָרִירְיה בּשְׁרָרִירִיה בּשְׁרִירִיה בּשְׁרִירִיה בּשְׁרָּרְיה בּשְׁרִירִיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרָּרִירְיה בּשְׁרָרִיתְּשְּׁבְרִירִירְיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרָרִירְיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרִירְיה בּשְׁרִירְיה בּשְׁרִירִירְיה בּשְׁרִירְיה בּיּיִירְיה בּשְׁרִירְיה בּיּיה בּשְׁרִּיּיה בּשְׁרִירְיה בּשְׁרִירְיה בּייּיה בּייר בּיייה בּייּיה בּייִייּיה בּייִּיה בּייִיה בּייִּייה בּייִייּיה בּיייה בּייר בּיייה בּיייה בּיייה בּשְּירִייה בּייִּיה בּייִייה בּיייה בּייִייה בּיייה בּיייה בּייִייה בּיייה בּיייה בּיייִיה בּיייה בּי

אָרֶץ: Orge (plur. שׁלִרִם). Orge אָרֶץ: Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; אָלָרִם Lév. 27.16, un homer (mesure) d'orge; שַּׁשִּׁרִים Ruth 3. 15, six (mesures) d'orge.

ים שלערים n. pr. m. I Chr. 24. 8.

לפתים des deux genres (duel שְׁחַבְּיִם const. מְשִׁמְּיִם, avec suff. מְּמְבִּיִם; plur. מִיּמְיִם, avec suff. מְּמִבְּיִם; plur. מִיּמְיִם, avec suff. מְיִּמְיִם, 1° Lèvre, bouche, parole, langue: מְּמָבִירוּ בְּשִׁיְבִּי צְּבָּיִרוּ בְּשִׁיִּם Sp. 22. 8, ils ouvrent largement les lèvres (pour se moquer); מְיִבְּיבְּיִם מְּשְׁרִינִין בְּיִבְיבְּיִם מְּשְׁרִינִין Prov. 10. 15, qu'il ouvrit ses lèvres, qu'il commence à parler; יְיִבְּיבְּיִם Prov. 10. 19, qui retient ses lèvres, qui est retenu dans ses discours; בְּיבִירְ שְׁמָבִירִם וּבְּיבְ מִיִּבְּים בּיִבְּים II Rois 18.20, Prov. 14.23, des paroles des lèvres, des paroles vaines, sottes; בְּיַבְיִבְּיִם יְיַבְיִם Prov. 24. 26, (celui)

donne un baiser à la bouche; שֹׁמַתֶר-שֶׁקֵר Prov. 10. 18, des levres menteuses. des paroles fausses; שִּׁמְחַיָּם הֹלָקִים Prov. 26. 23, des lèvres brûlantes, qui expriment une amitié chaude ; וְמַוֹּפְתֵר רְעֵנוֹתו Ps. 63. 6, et des paroles d'allégresse: אַשְׁמֵע לֹאַ־רַדְעָחֵר אַשְׁמֵע 81. 6, j'ai entendu des paroles que je ne connaissais. n'entendais pas, ou : la langue (d'un peuple) que je ne connaissais pas; שְׁמַח אָחָת Gen. 11.1, une seule langue; משח בנער Is. 19. 18, la langue de Chanaan; עם עפקר ששהו Is. 33. 19, ce peuple d'une langue profonde, c.-à-d. obscure, barbare, que tu n'entends pas. — 2º Bord, rivage, limite: מַמַר־כּוֹס I Rois 7. 26, le bord d'une coupe; לפרו לפרו באר הוות לפרו Exod. 28. 32, il y aura un bord (tissu) à l'ouverture de la tunique; שמח חשם Gen. 22. 17, le rivage de la mer; שִׁמֵּח הַרָאֹר Gen. 41. 3, le bord du fleuve; שַּׁמַּד־אַבֵּל מְחוֹלָת Jug.7. 22, le bord, la limite, d'Abel Mehola.

רְטִּשְּׁהַ אֲדֹּיֶרְ לְּדְלְּה Ex. unique: יְטִּשְּׁה אֲדֹיֶרְ Is. 3. 17, Dieu couvrira de pustules, ou frappera de gale, de teigne, la tête des filles de Sion; selon d'autres: il rendra chauve leur tête (עַפַּהַרה.).

בְּלֵי m. La barbe, surtout qui couvre le menton et la lèvre supérieure: יְצֵלִּי הַשְּׁמֵּח יַבְּעָּהְוּ בְּעָהָּהְ Lév. 13. 45, et il se couvrira la barbe, c.-à-d. le visage jusqu'audessus des lèvres; יְבְּעָּהְר שְׁלָּמָה II Sam. 19. 25, et il n'avait pas fait sa barbe.

יְשְׁלֵּכְעְּלֵּיִמִּי Job 27. 23, (chacun) frappera des mains sur lui (à cause de sa chute).

— 2º Suffire: אָבִי דְשָׁבְּי שִׁבְּיִר I Rois 20. 10, si toute la poussière de Samarie suffit (pour, etc., v. בְּשָּׁבֶּי).

Hiph.: גּבִילַנִד נְבָרִים יְמִשִּׁבְּיק Is. 2. 6; selon les uns (comme Kal 1°): ils frappent des mains, c.-à-d. ils font alliance avec les enfants étrangers, ils

s'attachent à eux; selon les autres (comme Kal 2°): ils ont beaucoup d'enfants (des femmes) étrangères, ou : les enfants, c.-à-d. les doctrines, les mœurs étrangères, leur suffisent, les contentent.

קרְיִסִיקוּ בְּשֶׁלֶּמְ m. Ex. unique: פֶּרְיִסִיקוּ בְּשֶׁלֶּמְ Job 36. 18, pour qu'on ne te tente pas par l'abondance, la richesse (v. מַשַּׁמָ 2°), ou: que (Dieu) ne te rejette par un coup, un châtiment fort.

אַשְּׁרִי m. (rac. אַבְּשָׁי, avec suff. אַבְּשִּׁישָׁי plur. שִּׁשְּׁישׁ, avec suff. אַבְּשִּׁשְׁי. Etoffe et vêtement d'un tissu de poil ou de crin rude et piquant, cilice, haire, sac: אַבְּיבְּיבְיבְּיבְּיבְּיבְ Is. 3. 24, une ceinture faite d'une étoffe de crin, et rude (v. אַבְּיבְיבְיבְ בַּבְּיבְיבְיבְי Gen. 37. 34, il mit un sac, cilice, sur ses reins (signe de deuil); אַבְּיבְּיבְיבִּי Ps. 30. 12, tu as délié, tu m'as ôté, le sac que je portais, mon habit d'affliction; שִּיבִּיבִי בַּיִבְיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבַ פַּרַרִּבּ (lorsqu') ils vidaient leurs sacs (de blé).

אָפַר Attacher ou marquer. Niph.: יְשְׁפֵּרְ בְּיְרָוֹי בּי בְּיִרְנִי Lament. 1. 14, le joug (que m'ont attiré) mes péchés, crimes, est attaché (sur moi) par sa main; selon d'autres: la quantité de mes crimes est marquée, pointée, par sa main.

בּמְשִּׁקְרוֹת: Ex. unique. Pi. part.: מְּבְּרֶם Is. 3. 16, (les femmes) qui promènent les yeux, qui en font des signes (aux hommes); selon d'autres: qui se fardent les yeux (v. בַּדָּבָּ).

שִּרִר ח. (rac. שִּׂרִר, const. שְׁרָּרְים. Mattre, chef, capitaine, gouverneur, intendant, grand, prince: gouverneur, intendant, grand, prince: Gen. 21. 22, I Sam. 12. 9, le chef, général, d'une armée; שֵּרִיבְּטָּ Job 39.25, des capitaines; שֵּרִים Job 39.25, des capitaines; שֵּרִים Job 39.26, chef des gardes; שֵּרִים שָּׁבְיִים I Rois 22. 26, chef, gouverneur, de la ville; שֵּרִי מְּבֶּיְרָ מָּרָרָ לָּבִירָ וְשִׁרִּים, Gen. 47. 6, les inspecteurs, intendants, des troupeaux; שֵּׁרִים מְּבֶּירָנּ וְשָׂרִינִּי Jér. 44. 17, nos rois et nos princes;

22.14, les princes de Moab; שְּׁדֵי מִּרְטוֹ Gen. 12.15, les princes, grands, à la cour de Pharaon; שָּׁדֵי כִּיָּשׁ Is. 43.28, les princes du sanctuaire, les prêtres; שִּׁרִישׁ Dan. 8.25, le prince des princes (Dieu), ou: l'archange Michel. Les anges qui parlent en faveur de tel ou tel peuple sont appelés: le prince des Perses, le prince des Grecs, etc., Dan. 10.13, 20.21.

דיר Tresser, entrelacer. Kal inusité. Pou.: אַרַנּי מַתְּדְיִּר ְשֹׁרָנִי Job 40. 17, les nerfs de ses testicules sont entrelacés.

Hithp.: ישֹׁקרָנוּ Lament. 1. 14, ils se sont entrelaces, ils forment comme des chaînes (autour de mon cou).

יְנִתְשְּׂרִידִים : Se sauver, échapper קּוְתְשְּׂרִידִים : Jos. 10. 20, et les restants (qui) purent leur échapper se sauvèrent; de la שֵׁרִידּי.

39. 1, et אָרָר (אַרַר 31. 10, 35. 19, 39. 41, des draps, tapis, couvertures, tissés en forme de mailles, filet, rets (pour couvrir et envelopper les autels, la table, le chandelier, etc., du tabernacle); selon d'autres: les vétements des prêtres quand ils sont de service (comme קַבָּר (comme ;); selon d'autres: des tapis ou des habits faits des restes des différentes laines (v. שֶׁרָר.).

קרָד m. Craie rouge ou crayon: יְתְאַרֵדּוּ בַּשְּׂרֶר Is. 44. 13, (le sculpteur) dessine, marque, le bois avec du rouge, de la craie rouge, ou avec le crayon, ou le poinçon.

שָּׁרָת אֵּא־אָלֹחִים: Lutter (שוֹּר. עִּילְתָּה (v. שִּׂרָת טַּאַרָת) Sée 12. 4, il a lutté, il a prévalu en luttant, contre un être divin, un ange; פּר-שָׂרִיתְ צִּם־אֵלֹּתִים Gen. 32. 29, car tu as lutté, tu as été fort, contre un ange.

קירות של f. (de שלית m.). Seulement plur. Femmes nobles, princesses: מְּרַמִּיוֹת Jug. 5. 29, les plus sages des dames nobles (qui l'entouraient); מְּרַמּירִיתְּיִם Esth. 1. 18, les princesses, les femmes de grands seigneurs des Perses et des Mèdes; מְּרֵים שָּׁרִוֹת I Rois

11.3, des femmes princesses, filles de princes; une fois : שַּׁרָתִי בַּמְּיִרְינוֹת Lam. 1.1, la reine, princesse, des provinces (Jérusalem).

לְּנָה (la princesse) n. pr. Sara, femme d'Abraham, Gen. 17. 15. (v. שליר).

אָרוּג (provin) n. pr. Serug, fils de Réu, Gen. 11. 20.

קירוף m. (rac. מְּיֹרֵף). Cordon: מְיֹרוֹף Is. 5. 27, le cordon de ses souliers (qui l'attache, ou qui s'entortille autour); יַצֵּל מְרוֹף־נַצֵּל Gen. 14. 23, (que je ne prendrai) pas même un cordon de soulier (la chose la plus vile).

תלקים. pl. (ע. מרֵקים). Branches, sarments: הָלְמָּד מְּרוּפְיָה Is. 16.8, ils ont brisé les branches de la vigne (les sarments); selon d'autres: les ceps les meilleurs.

חַלְיֵל n. pr. Serah, fille d'Aser, Gen. 46. 17.

ובְּבְשָּׁרָם לֹא יִשְּׂרָם שָּׁרָטֵּר : וּבְּבְשָּׁרָם לֹא יִשְׂרָם לֹא יִשְׁרָם עוֹב. I.év. 21. 8, et ils ne feront point d'incision dans leurs corps (comme signe de deuil).

Niph.: מֶּרוֹט יְשִּׂיְרֵטוּ Zach. 12.3, (tous ceux qui lèveront cette pierre) se feront des incisions, c.-a-d. en seront déchirés, meurtris (le premier, infinitif de Kal); de la

רָשֶׁרֶשׁ לְנָמָשׁ m. Incision : יְשֶּׁרֶשׁ Lév. 19. 28, (vous ne ferez point dans votre chair) d'incision pour un mort.

רְּטְׁיִי f. Incision, Lév. 21. 5 (v. l'exemple à יַשְׁיִי מַ).

ישרי (ma princesse) n. pr. Sarai, femme d'Abraham, Gen. 16.1, changé plus tard par Dieu en celui de אָלָיָה Sara, 17. 15.

לְּיִרְנִים m. pl. (rac. שָּׂרֵיגִּים). Les branches de la vigne, pampres, sarments: Gen. 40. 10, et il y avait à la vigne trois branches, sarments; שְּׁבְּיִנְיִים, 40. 12, שַּׂרִינִים Joel 1. 7, ses branches (de la vigne).

ת (rac. שָּרִידִים; pl. שָּרִידִים, const. Celui qui se sauve, échappe d'une défaite, d'un carnage: בַּרִּבְּלָּמִי עוריבי Nomb. 21.35, sans qu'il en restât un seul qui se sauvât; collect. שַּרִידִי Jug. 5.13, les restes du peuple.—Des choses: בַּאָבְלֵּזֹי Job 20.21, rien ne reste de ses mets (il mange tout), ou rien n'échappe à son appétit.

אַרָרָה et אַלְרָהָה n. pr. 1° Seraiah, secrétaire de David, II Sam. 8. 17 (אָדָאָ 20. 25, אַשָּיאָ I Chr. 18. 16). — 2° Seraiah, père d'Esra (Esdras), Esdr. 7. 1. — 3° Seraiah, grand prêtre, II Rois 25. 18. — 4° Plusieurs autres, Rois, Jér., I Chr., Esdr., Néh.

קלריקוֹת f. pl. adj. (Du lin) peigné: קּלְרִיקוֹת is. 19.9, du lin peigné, ou: du lin le plus fin (v. שְׁרִיקוֹת).

Jér. 2. 23, (un chameau femelle) qui entortille, brouille, ses chemins, qui court dans tous les sens, çà et là; selon d'autres: qui s'attache à ses voies, à ses habitudes (v. קליוֹדְיּ).

תַּלְּכְּכִים n. pr. Sarsechim (chef des eunuques de Nebucadnesar), Jér.39.3; selon d'autres, בַבְּכָּיִרים est aussi un nom propre: Sarsechim, Rab-Saris, deux princes.

שריי ne se trouve qu'au part. pass.: בּרִיבְּע Lév. 21. 18, (un homme) étendu, tiré, c.-à-d. qui a un de ses membres démesurement long, un pied, un bras, une oreille, plus long que l'autre; 22. 23, la même chose, en parlant d'une bête.

Hithp.: מֵּיִשְׁמְבֵּב Is. 28. 20, pour pouvoir s'allonger, s'étendre (dans le lit), ou: (le lit est trop court) et ne peut pas s'allonger, être étendu.

בפים אין. (ע. עי. אין. Les pensées: אָבְעַבְּיבּי Ps.139.23, et connais, cherche à connaître, mes pensées; אָרַב שֵּׂרְצַפִּר בְּקֹרְבִּר \$41.19, avec la multitude des pensées qui (s'agitent) dans mon cœur.

קיף (fut. קישרים) Brûler, mettre le

אַיָּשְׁרֵף Lév. 4.12, il sera brûlé; יְּבֶּירֵי לֹא רִשְּׂרַמְנָּת Prov. 6.27, sans que ses vètements soient brûlés, consumés.

Pou.: יְחִיֵּח פֹּרְתְּ Lév. 10. 16, et il trouva que (le bouc) avait été brûlé.

אָרָף m. 1° Espèce de serpent venimeux : חַמְּיְפִים אַרָּחָ Nomb. 21. 6, des serpents brûlants (qui tuent avec leur venin); et seul: שָּרָחָ 21.8, (l'image) d'un serpent venimeux : מַּרָחְ קִּיבְּים עַּבְּיִרָּם נְּשִׁרָּ Is. 14. 29, un serpent qui saute; selon d'autres : basilic ou dragon volant.—2°Une catégorie d'anges, les Séraphins: בי עוור בי מַבּיב לו Is. 6. 2, les Séraphins se tenaient devant ou autour de lui (esprits de feu, brûlants?).

ባጊቱ n. pr. m., I Chr. 4. 22.

קריק ל. Embrasement, incendie, feu, flammes: הַּבְּישׁבְּי בְּשִׁהְ בְּשִׁהְ בִּעְּהִי בְּשִׁהְ בִּעְּהִי בְּשִׁהְ בִּעְּהִי בְּשִׁהְ בִּעְּהַ בְּשְׁרַבְּי בְּעִּהְרִי בְּעִבְּרִי בְּעִבְּי בְּעִבְּרִי בְּעִבְּיבְּי בְּעִבְּיבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיּי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִּי בְּייִי בְּייִּי בְּיּיי בְּיּיי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִּי בְּייִי בְּייִי בְּייִּיי בְּייִי בְייי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייי בּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְייי בְּיי בְייי בְּיי בְייי בְּיי בְּייי בּ

שירקים m. plur. De couleur fauve :

סיִּסִים — שְׁרָפִּים Zach.1.8, des chevaux de couleur fauve (alezans), ou : des chevaux marquetés.

תובים m. (ע. שבים). Vigne, cep d'une qualité supérieure: בְיַשְּׁבֵּשׁוּ שׁרֵּם Is. 5.2, et il planta (la vigne) d'une plante rare, des ceps excellents; שוֹרָם Jér. 2. 21, une vigne excellente, choisie.

קלקה f. Même signif.: רְלַשּׂרֵקָה Gen. 49.11, (il liera) au cep excellent, à la bonne vigne.

לְּחִיוֹת כָּל־אִישׁ פּנ תְּיָבְיתוֹי (שִירָתוּ et הַבְּרִיתוֹי Esth. régner: בְּרֵיתוֹי Esth. 1.22, que chaque mari soit le maître, ait le pouvoir, l'autorité, dans sa maison; בִּר שָׁרִים יְשׁרִי Prov. 8. 16, les princes règnent, commandent, par moi.

Hithp.: פַּר־רִוּשְׂמְרֵר עָבֵּרנוּ גַּם־רִוּשְׂמְרֵר עָבֵּרנוּ גַּם־רִוּשְׂמְרֵר עָבִּרנוּ Nomb. 16. 13, pour te rendre encore maître sur nous, pour nous dominer encore avec tout le pouvoir d'un maître.

Princesse (v. שְּׁרָתִי subst.).

אלוון m. (rac. ששר, const. אישטון Joie, allégresse; presque toujours à côté de אייבון בשירגו בישירגו בישירגו בישירגו בישירגו ואייבון בישירגו בישיר אייבון אייבון אייבון אייבון אייבון אייבון פישירן אייבון בישירגו בישיר אייבון בישירגו בישיר ב

אָר (א אַר (א. אַלע).

בּיְתֵּם הְּתְּלֶּחִי Fermer: סְּיְתֵם הְתְּלֶּחִי Lament. 3. 9, il a fermé (le ciel ou ses oreilles) à ma prière, ou: il a arrêté ma prière, l'a rejetée (v. סְחֵם).

קּתְם הְשֹּתְרּ Faire éruption. Niph.: יְּבְּשֵּׂרְתֵּם בְּלֹּבְים I Sam. 5.9, et des tumeurs se formaient à leurs intestins (à l'anus) (v. שְּׁתֵר (אַבּים); selon d'autres, שְּׁתַר (אַבּיִרם אָרַים אַרִּים אַרִּים אַרִּים אַרָּים וּאַרָּים (אַבּיבּים אַרָּים אַרָּים הַשְׁרָּים הַשְׁרָּים הַשְׁרָּים הַשְׁרָּים (מַבְּיִּבְים אַרָּרָם הַשְׁרָּים הַשְׁרָּים סִיבּר (מַבְּיִרְם הַשְׁרָים בּיִּבְּים אַבְּיִרְם בּיִבְּים אַבְּיִרְם בּיִבְּים אַבְּיִרְם בּיבּים אַבְּיִרְם בּיבּים בּיבּים

か

שיר Schin שין forme avec ש la vingt-etunième lettre de l'alphabet (v. ש). Le nom שֵׁן, de שֵׁן dent, répond à sa forme.

V rarement V et V, abréviation de אשר. 1º Pron. relat. Qui, que : אשר לאַתַבַּה מָשָׁיר Cant. 3. 1, celui que mon Ame aime; לאַדורֹנִים שַׁיִּרִיני Eccl. 1. 11. les choses qui seront après; uni au >. בַּרָמִי שָׁיַלָּי: li indique le *génitif*: מַּרָמִי שָׁיַלָּי Cant. 1.6, ma vigne; שַּׁלְשָׁלֹמית Cant. 3. 7. le lit de Salomon. — 2º Conj. Que : מֵינֵשׁ יַתְרוֹן לַחֲבָשׁ Eccl. 2.13, (j'ai vu) que la sagesse a l'avantage (sur la folie); לְמֵעֵר מִרְעוּרְ שַׁהּוּרְ Job 19. 29, afin que vous sachiez qu'il y a un jugement: דר שַּקּמָם Jug. 5. 7, jusqu'à ce que je me suis levée. — Afin que, parce que, car : וָחָאֵלֹחִים עֲשָׁח שֵׁיִירָאוּ מִּלְפַנֵיוּ Eccl. 2. 14, Dieu l'a fait afin qu'on le craigne; שַׁאַנִי שְׁחַרְחֹרֶת Cant. 1. 6, parce que je suis brune ; កាប្រំឃ្លាំ Cant. 1.7, car pourquoi? אַנָשָם עלוּ שָׁבַטִים Ps. 122. 4 , (Jérusalem) vers laquelle allaient les tribus ; בְּשֶׁבְּבֶר חַיָּמִים חַבָּאִים Eccl. 2. 16, puisque dans les temps à venir (v. à קבר); פּנֶיבָא Eccl. 5. 14, comme il est venu; בַּיִּרְחָם פַּלָּרְחָם Eccl. 9. 12, lorsque (l'adversité) tombe sur eux ינם־בַּהַרָה בִּשָּׁתשָּכָל חֹלָה ; soudainement Eccl. 10. 3, l'insensé même quand il marche dans son chemin.

בְּשְׁלֵּכְתְּכִיכִים: Puiser: נְּשְׁאַבְּקְּתְּכִיכִים: Is. 12. 3, vous puiserez de l'eau avec joie; בְּשָׁבִּיוֹן תַּנְּבֶירִם: Ruth 2. 9, (bois) de ce que les serviteurs auront puisé; part. fém. plur.: מַשְּאַבֹּרִי Gen. 24. 11, celles qui allaient puiser de l'eau.

אָאָנ (fut. אָקיבוּ, Rugir, crier: אָיָבּנּע Amos 3.8, le lion a rugi. Du tonnerre: אָדְבִיר יִשְׁאַג Job 37.4, après lui le tonnerre retentit; de Dieu: בֵּר בּוֹלָּי בְּיֹרְיִם יְשָׁאָנ שָׁאָנ בּיֹרְכִיך בּיִר בַּילִי בְּיִלְינִי בִּילְינָי בְּיִלְינִי בְּיֹרָכִיך בּיך בּירִים יְשָׁאָנ du haut du ciel; de l'homme: Ps. 74.4, tes ennemis rugissent; שָׁאַנְתִּי Ps. 38.9, je crie par les agitations de mon cœur.

קּאָנְה f. Rugissement, cri, plainte: שְּאָנְה f. Rugissement, cri, plainte: מָּלְבִיא Is. 5. 29, son rugissement est comme celui du lion; אַרְהַ Job 4.10, le rugissement du lion; אַרְהַ Job 3. 24, mes cris se répandent comme l'eau qui déborde; Ps. 22. 2, des paroles de mes plaintes.

עֵר אָשֶׁר Étre dévasté : עֵּר אָשֶׁר אָם־שָׁארּ עֵּרִים Is. 6.11, jusqu'à ce que les villes soient désolées (sans habitants).

Niph. 1° Etre dévasté: הַאָּשָהְ הַיְּהְאָרָהְ הַשְּׁמְּהָ Is. 6. 11, et que la terre soit entièrement désolée, exact. désolée (et devenue) dévastation, désert.—2° Frémir, mugir: הַשָּׁאִרְן בַּיִם מַבְּרִיִם יִשָּׁאַרְן Is. 17. 12, 13, (des nations) qui frémissent, font du bruit, comme le mugissement des eaux impétueuses.

Hiph. Dévaster: לְּחַשְׁאוֹת נַּלָּים נְאֵים (גַּיִם 13.26, pour dévaster (des villes fortes) en les réduisant en monceaux de ruines; רְּשִׁשְׁיִוּ (keri יְלְּחָשָׁאוֹת 19.25, même sens.

שׁאָה (v. שׁאָה).

לאלי et שאלי des deux genres (rac. לשָאלי). Scheol, lieu habité par les morts, enfer, orcus: בְּעָבֶרֵ שְׁאוֹל Prov. 9. 18, dans les profondeurs du scheol; בְּשַׁבֵּרֵי Is. 38. 10, aux portes du scheol.

לארץ (demandé) n. pr. 1º Le roi Saül, I Sam. 9. 2. — 2º Saül, roi iduméen, Gen. 36. 37. — 3º Saül, fils de Siméon, 46. 10; patron. אַארּלָּר Nomb. 26. 13. — 4º I Chr. 6. 9.

אָאוֹן m. (rac. שָׁאוֹן). Mugissement, bruit, tumulte : בְּשָׁאוֹן בַּיִל Is. 17. 12,

comme le mugissement des eaux : נתו שאון קולם Jér. 51. 55, le bruit de leurs voix retentira; קיל שאון מַמָלְכוֹת גוֹיִם נַאַסְפִּים Is. 13. 4, le bruit tumultueux des royaumes des peuples assemblés; בא ישאון ער־קצח האָרֶץ Jer. 25. 31, le bruit s'en est répandu jusqu'à l'extrémité de la terre ; יָקאם שׁאוֹן בַּעַמֵּיך Osée 10.14, un tumulte s'élève parmi tes peuples: המה בשאון מואב Amos 2. 2, Moab meurt au milieu du tumulte de la guerre; שאון קמיף Ps.74.23, le bruit, les cris, de tes adversaires ; שאון זרים מכניע Is. 25.5. tu humilieras la tempête, l'insolence tumultueuse, des étrangers; שאון הַעַבִּיר למוער Jer. 46. 17, ce n'était qu'un bruit, il a laissé échapper l'époque; קַר שאון Jér. 48. 45, les gens tumultueux, qui font du bruit; מְבוֹר שָׁאוֹן Ps. 40.3, du puits d'un grand bruit, ou d'un puits, d'un précipice affreux.

שַּׁאַשָּׁ Mépriser: בּיְהָא אוֹקה Ez.16. 57, qui te méprisent; inf.: בְּכָל־שָּׁאִקּקּ Ez. 25. 6, en méprisant de toute ton ame.

טְאָשְׁ m. Mépris : בּיָשָּׁשׁ בְּעָשָׁבּ Ez. 25. 15, avec un mépris dans l'ame, avec un mépris profond.

אָיָה f. Destruction, ruine: יְשָאיָה Is. 24. 12, et la porte de la ville est frappée d'une destruction, ou tombe en ruines.

2º Demander, prier, mendier, emprunter: בְּכֹל אֲשֶׁר-שָׁאַלְם מַנִּם רָי אֵלֹנֶיךְה Deut. 18. 16, suivant tout ce que tu 3° Demander, faire une question. interroger, s'enquérir, consulter; avec le rég. dir., avec בָּר־יִשְׁאָלָהְ : בְּ et בָּל בקה מַחַר Exod. 13. 14, quand ton fils te demandera, t'interrogera, un jour; יַרֶּהָ עוֹבְרֵי דָרֶה Job 21.29, n'avezvous point interrogé les voyageurs? שָׁאַל־־דָאָישׁ לָנּנּ Gen. 43. 7, cet homme s'est enquis de nous (et de notre famille); בָּר לֹא מַחַכְמָח שָׁאַלְתַּ עַל־זָה Eccl. 7.10, car ce n'est pas de la sagesse, ce n'est pas sage de ta part, de t'enquérir de cela, de faire une pareille question ; יאַר־פִּר רֵי לֹא שֵׁאַלֹּם Jos. 9.14. ils ne consulterent pas la bouche de l'Eternel; וְנִשְׁאֵלָּה אָת־פִּיהָ Gen. 24. 57, consultons-la elle-même ; שַאַל־נָא בַאלּחָרם Jug. 18. 5, consulte Dieu; שַׁאַל בַּחָרֶפִים Ez. 21. 26, il a consulté les teraphim. S'informer de l'état de santé, saluer : וַיִּשָּׁאַל לָחֵם לְשָׁלוֹם Gen. 43. 27, il s'informa de l'état de leur santé.

Niph. Obtenir par ses prières : נְשָׁאֵל וּ אַנְּיר ְּנִוֹר I Sam. 20. 6, David m'a demandé instamment; בּּלְבֵץ יָבִים נִשְׁאֵלְהִי Néh. 13. 6, à la fin j'obtins par ma prière l'autorisation du roi.

Pi. 1º Mendier: זְלֵיבֶ רְנִינִּנּ בְנְיוֹ וְשְׁאֵלוּ Ps. 109. 10, ses enfants seront errants et ils mendieront. — 2º Demander, consulter: נְשָׁאֵלוּ בְּאָבֵל II Sam. 20. 18, on demande conseil à Abel.

Hiph. Prêter: יַּלְשָּאלִהם Exod. 12.36, ils leur prêtèrent; הְשָׁאָלְתִּידוּג I Sam. 1.28, je l'ai prêté à l'Eternel.

ישְאָל n. pr. m. Esdr. 10. 29.

שַּאֵלֶהְל (avec suff. שַּאֵלֶהְל פּל שַּאֵלֶּהְל (sonst. שַּאַלָּהְל I Sam.1.17). 1° Demande, désir, vœu: מְּנָהְן לֵּי נַמְּשֵׁהְ Esth.7.3, que ma vie me soit accordée à ma demande; בּשָׁאַהְ הַאָּמָהְ וֹשְּאַלָּהִי Jug. 8.24, je vous ferai une demande; יְחָאָאָרְ הַיְּהָ Esth. 5.8, (s'il platt au roi) de m'accorder ma demande; בּיִרְהָּ אָבֶּלְהִי Job 6.8, plut à Dieu que mon désir s'accomplit. — 2° Ce qui est prêté: בּיִרְּ הַּאַבֶּלְהִי בְּעֵלֵּהְ בַּיִּרְ אָבָּיִר בָּיִרְ בָּיִר בָּיִר בָּיִר בָּיִר בְּיַר בָּיִר בַּיִר בְּיַר בָּיִר בַּיִר בְּיַר בַּיִר בַּיִר בְּיַר בַּיִּבְּי בַּיִּבְּלְּבְּיִר בַּיִּבְּי בַּיִּבְּלְ בַיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִבְּי בַיִּבְּי בַּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִי בְיבִּיי בְּיִי בְּיִי בְּיבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּייי בִייִי בְיי בְּיבְייי בִּיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְּייי בְיבְיייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיבְּיייי ב

אָאֶלְהָא chald. f. Désir, résolution: מַאַלָּהָא Dan. 4. 14, cette chose, cette sentence, (est arrêtée) d'après l'ordre des saints (v. אָהָי hébr.).

שְׁאַלְתִּיאֵל (celui que j'ai demandé à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 17.

ולְּצִי adj. (plur. נְשִׁאַנִּיִם 1º Paisible, tranquille, sans inquiétude, rassuré: Is. 33. 20, Jérusalem, une habitation tranquille; רְשִׁאַנִּים בָּיִח שַׁאַנִּין Is. 32.9, femmes qui étes à votre aise; אָנִים בְּשִּׁאַנִין פְּיַחָּיוּ רַיְּאָיַן Prov. 1. 33, et il sera tranquille, sans la crainte d'aucun mal. — 2º Orgueilleux, superbe: אַלַּיִּתְּ Ps. 123. 4, la raillerie des superbes, ou de ceux qui sont dans la prospérité; שֵּאַנִיִּים בּיִאַיִּיִּם Zach. 1. 15, (je suis indigné) contre les nations orgueilleuses (ou qui sont dans la prospérité). — 3º m. Orgueil, fierté: פּיִּרִים בְּשָׁאַנִיִּךְ עַּלָּיִּת בְּאָזִיִיְּרְ צַּלָּיִת בְּאָזִיִּרְ Is. 37. 29, (le bruit de)

ton orgueil, de ton insolence, est monté jusqu'à mes oreilles.

ביים (v. à הסיני).

אַשְּׁ 1º Aspirer, humer, soupirer après une chose, aspirer à quelque chose, désirer vivement quelque chose: יַנאַמַח רוּחַ Jér. 2. 24, elle hume l'air; פר הַער הַי רַאַלְשִאַם Ps. 119. 131, j'ai ouvert ma bouche et j'ai soupiré, j'ai désiré conaître (tes commandements): ליבעבר ישאח־צל Job 7. 2, comme l'esclave qui soupire après l'ombre; אל-חשאם Job 36. 20, ne soupire pas après cette nuit (où les peuples, etc.); avec >>: השֹאַפִּים צַל־צַפַר־אֶרֶץ בְּרֹאשׁ דַּלִּים Amos 2. 7, qui aspirent à mettre la poussière de la terre sur la tête des pauvres, ou: qui sur la poussière de la terre foulent la tête des pauvres; métaph.: יָאֵל־מִקוֹמוֹ Eccl. 1. 5, il aspire vers le lieu (où il luira de nouveau).—2ºAbsorber, dévorer, engloutir: ושׁאַם צַּמִּים חֵילָם Job 5. 5, le brigand absorbe, engloutit. leurs biens (v. à שַׁאָפַנִר אֱנוֹשׁ; Ps. סבר (homme veut me dévorer בור 16. 2, l'homme veut me dévorer בור מו ישיאַמי Ps. 57. 4, il couvre d'opprobre celui qui veut me dévorer, ou : (il me sauvera) de celui qui m'insulte et qui veut me dévorer; אַשָּׁשׁ וָאֵשָׁאַם וְאָשָׁאַם וֹאָ Îs. 42.14, je detruirai, j'engloutirai, tout en même temps; שַׁמַּוֹר וְשָׁאֹם צַּרְכֶם Ez. 36. 3, (parce qu') on a taché de vous détruire et de vous engloutir.

שָּׁאַר Rester, être de reste : שִּׁיאַר הַקְּטָך I Sam. 16. 11, il en reste encore le plus jeune.

רְרְּהָּא לְבֵּרִי וְשָׁאָר. 1º Étre de reste: רְרְּהָּא לְבֵּרִי וְשָׁאָר. 20 . 38, et celui est resté seul (seul vivant des enfants de sa mère); בְּיִשְׁאָר. Ez. 6.12, et celui survivra encore. — 2º Rester, demeurer: יַיִּשָּׁאַר בּיַּיִּר אַנְשִׁים בַּשַּׁרְנָה Nomb. 11. 26, il en était demeuré deux hommes dans le camp; בַּיְאַר מְשָּאַרְנָה Exod. 8. 5, 7, il n'en demeurera que dans le fleuve.

Hiph. Avoir de reste, laisser de reste, laisser: מְשִׁהְרּר צַשֶּׁרָתוּ Amos 5.3, (la ville d'où sortent cent hommes) n'en aura de reste que dix; מֵלֹיאָשִׁרּ

קיקאיר תַבְּרֶר Exod. 10.12, tout ce que la grêle a laissé de reste; וְחְשָׁאִיר אַחְרָיוּ בְּרֶבָּח Joel 2.14, il laissera après lui une bénédiction; עַר-בְּלְתִי הִשְּׁאִיר-לוּ שָּׁרִיר Nomb. 21.35, tellement qu'il ne lui en resta pas un seul.

אָאָר m. Ce qui est de reste, le reste, le reste, le restant: שְׁאָר רַצִּקֹר Is. 40. 21, le reste de Jacob; שְׁאָר רַצִּקֹר וְנִקֹר וְלַבָּבֶּל שֵׁם וּשְׁאָר רַצִּקֹר Is. 14. 22, je détruirai le nom de Babylone et ce qui y reste; וְחַרְבָּיִתְּי עְּשָׁה וְּשָׁאֶר רְבִּחְ לֹוֹ Mal. 2. 15, nul ne le fait qui a encore un reste de sens; selon d'autres: l'unique (Abraham) ne l'a pas fait, lui qui avait un grand esprit, un esprit supérieur; ou: n'est-ce pas le même Dieu qui l'a créé, et tous les autres esprits (les autres âmes) viennent de lui.

אָשָׁר m. chald. Le reste, les autres: וּשָׁאָר מְּנֶיְחָדוֹין Esdr. 4.9, et le reste, les autres qui étaient du même conseil; שְּאָרָא Dan.7.7, 19, et les restants, les autres; une fois état const.: מְשָׁאַדְּ Esdr. 7.18, du reste (de l'argent et de l'or).

אָרְ יְשׁוּב (le reste se convertira) Nom symbolique du fils du prophète Isaïe, Is.7. 3 (comparez 10. 21).

קרָת f. Parenté, concr. des parentes: שַּאָרָה הַנָּה בּישָׁרָה הַנָּה Lév. 18. 17, elles sont proches parentes.

חַאָּרָה n. pr. f. I Chr. 7. 24.

לְשְׁאֵרִית f. (contracté שְׁיִבְּירִת Le reste : שְׁבָּרִית חָעָם חַזָּהְ Zach. 8. 12, ceux qui seront restés de ce peuple; בְּירוּלְּיַלָּה II Rois 19. 31, il sortira quelque reste de Jérusalem; selon

quelques-uns: אַמ־לֹא שֵׁרִיתִּדְ לְטוֹר Jér. 15. 11, je jure que ceux qui resteront de toi seront heureux, ou: ta fin sera heureuse (ע. שָׁבֶּרִית הַמֹּת הַּחְּוֹר Ps. 76. 11, tu te ceins du reste de la colère, c.-à-d. d'une colère excessive (v. le même exemple à הַנֵּר , page 167).

רְשִׁאָּדְי f. (rac. הְשָׁשִׁי Désolation : רְשִׁשִּׁי Lament. 3. 47, la désolation et la destruction, et le malheur.

ペラヴ n. pr. 1° Seba, fils de Rahma, Gen. 10.7. — 2° Seba, fils de Joktan, 10. 28. — 3° Seba, fils de Joksan, 25. 3. Souches de plusieurs peuples arabes. La reine de Seba (Saba), I Rois 10. 15; collect. les gens de Seba, Job 1. 15.

בְשַׁלַ (ע. בּיִשׁ).

שְּׁבְּבִים m. pl. Morceaux, fragments: סָּבִּים חַיִּחְיֵּח בַּגֶּל שׁמְּרוֹן Osée 8. 6, c'est pourquoi le veau de Samarie sera mis en pièces.

רוי (fut. apoc. נַיִּשָׁבְּה) Faire prisonnier, emmener captif : תַּצְּיָּירָ בְּחַרְבָּק וו אַמָּח מַּמָּח בּיָּבְישׁיִהְהָּ אָתָּח מַנָּח II Rois 6. 22, frapperais-tu ceux que tu aurais faits prisonniers par ton épée et ton arc? בְּשֶׁבְיוֹת חָרֶב Gen. 31. 26, comme des prisonnières de guerre; יַדֵּירוּ שׁבָרִים לָשׁבֵּידָוּם ls. 14. 2, ils meneront en captivité ceux qui les avaient tenus captifs; ער־מַח אַשׁוּר חִשְׁבַּךְ. Nomb. 24. 22, jusqu'à quand l'Assyrien t'emmenera-t-il en captivité (v. a mp, page 340). — D'animaux et d'autres biens qu'on emporte, piller: אַלְשַׁבּוּ מָּקַנֵירָשׁ I Chr. אַ. 21, ils pillèrent leurs troupeaux; וויש בו אַר בּל־דַוּרְכוּשׁ II Chr. 21. 17, ils pillèrent toutes les richesses (qui furent trouvées, etc.).

Niph. pass.: בֵּי נִשְׁבָּח אָחִיר Gen. 14. 14, que son frère avait été fait prisonnier; ארֹינְשְׁבָּח Exod. 29. 2, ou que (la bête) a été emmenée.

וֹשְׁלֵּח. Une des pierres du pectoral du grand-prêtre (agate?), Exod. 28. 19.

ישְׁבוּאֵל n. pr. 1° I Chr. 23. 16; אָבוּאָל 24.20.—2° 25.4; שׁרָאֵל vers.20.

m. (const. שָׁבוּעֵ et שָׁבוּעַ, duel שָׁבְעִים; pl. שָׁבִינוֹת et שָׁבִינוֹם, const. שִׁבְעִים, avec suff. שבועותיבם). 1º Sept jours, une semaine : מַלֵּא שַׁבְעַ וֹאָת Gen. 29. 27, passe cette semaine entierement, ou: passe la semaine avec celle-ci (Léa); ימים ימים Dan. 10. 2, trois semaines entières; הג שָׁבְעוֹת Deut. 16. 10, la fête des Semaines, ainsi appelée parce qu'elle se célèbre sept semaines après le premier jour de Paque; an בים בים Ez. 45. 21, la fête qui dure sept jours, la fête de Paque; שבלה חקות סציר ישמר-לנו Jer. 5. 24, qui nous conserve les semaines fixees pour la moisson, pour pouvoir moissonner les mêmes jours chaque année. — 2º Une semaine d'années, sept ans : שׁבְעֵים שׁבְּעִים Dan. 9. 24, soixante-et-dix semaines d'années, soixante-et-dix fois sept années.

et שְׁבִּוּעָה (rac. שַׁבֵּע). Serment, imprecation : ישׁבַעֶּר אָל־חָאָאַרָר אָל־פּאָרָניי Zach. 8. 17, et n'aimez pas les faux serments; שְׁבוּעְחוֹ לְרָשִׁחָם Ps. 105. 9, et le serment qu'il a fait à Isaac; רַנְקֵּרָת קשׁבְעָחַר זאָת Gen. 24.8, tu seras dégagé de ce serment que je te fais faire; ישׁבְעוֹח מַשּוֹח Hab. 3. 9, selon les serments que tu avais faits aux tribus; ביר ביר Exod. 22. 10, un serment solennel, en prenant Dieu à témoin; לי שׁבוּעָח לוֹ Néh. 6. 18, (plusieurs en Judée) s'étaient liés à lui par serment, étaient ses alliés; לַאֵלָה וַלְשֶׁבְעָה Nomb. 5. 21, (que Dieu te rende) un exemple de malédiction et d'exécrals. וְתְּנַחָמֵם שַּׁמְכֵם לְשָׁבוּצָת לְבָחִירֵי ; tion 65.15, vous laisserez votre nom à mes élus (pour s'en servir) d'imprécation.

ינולף פו ל. (rac. רְבְּלְּחָרוּ לְּשְׁבְּוּלוּ (rac. רְבָּשָׁרָוּ vité, les captifs: דְבְּשִּׁרָוּ Nomb. 21. 29, (il a livré) ses filles pour être captives (exact. à la captivité); רְשָׁב רֵיְרִי אָרִידְּה אֶח־יִּשְׁבוּרְתְּ אֶח־יִּשְׁבוּרְתְּ אֶח־יִּשְׁבוּרְתְּ אֶח־יִּשְׁבוּרְתְּ אֶח־יִּשְׁבוּרְתְּ אֶח־יִּשְׁבוּרְתְּ אֶח־יִּשְׁבוּרְתְּ אֶחִידְּיַ אֶּחַלִּי בַּעְקוֹבּ (Deut. 30. 3, l'Éternel ton Dieu ramènera tes captifs; יצְקוֹבּ Jér. 30. 18, voici je ramènerai les captifs des tentes de Jacob; יצַרְיִּ שָׁבְּרִי שָׁבּ אַח־שְׁבוּרִתְ אִינֹב (Job 42.10, saptifs des tentes de Jacob;

l'Éternel rendit à Job ce qu'il avait perdu, le rétablit dans son premier état; selon d'autres: il tira Job de sa captivité (du pouvoir que Satan avait sur lui).

קייני Kal inusité. Pi. 1° Apaiser: בְּיִבְּיבִי אָרָּי אָתָּי הְיִבְּיבִי Ps. 89.10, quand les flots s'élèvent tu les apaises; יְרָיְבָי יְרִיבְי Prov. 29. 11, mais le sage le calme dans son cœur, ou: le refoule en arrière. — 2° Louer: יְבַיבְּרִיבְּיִר Ps. 63. 4, mes lèvres te loueront. — 3° Estimer heureux; יְשָׁבְּרִיבְ אַרִי בַּנְבִּירִיבְ Eccl. 4. 2, j'estime heureux les morts (pour יְבַיּבִיבְּי).

Hiph. Apaiser: בְּשָׁרֵת שְׁאוֹן רַמֶּרם Ps. 65.8, il apaise le tumulte, le bruit, de la mer.

Hithp. 1° Avec אַ Mettre sa gloire à : אָרְיִלְּאָרָה יִבְּיִתְּבְּיִלְּאָרָ Ps. 106. 47, de mettre notre gloire à te louer, ou : pour célébrer tes louanges. — * 2° Etre loué : יַּשְׁתַּבְּיוֹ שִׁיִּכְּרְ לְצֵּרִי Rituel, que ton nom soit loué éternellement.

ਸਿਆ chald. Louer, glorifier. Pa.: ਸਮੁਖ਼ ਸਕੂਚਨ੍ਹ Dan. 2. 23, et je (te) rends gloire.

* רֹבְּשׁ m. Louange, Rituel.

* שְּׁבְּחָה f. Louange, glorification, Rit. עָבָע et פֿאָבָע m. (fém., Ez. 21. 15, avec suff. אָבָטִים; plur. מַבָטִים, const. וַפָּמַרָ בַּשָּׁבֶט : Baton, verge וַכַּמּן בַּשָּׁבָט Is. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un bâton; פל אַשֶּׁר־רַעבר הַחָח הַשָּבט Lév. 27. 32, tout ce qui passe sous le bâton (du berger), sous la houlette; יַשָּׁבֶּט Prov. 26.3, et la verge pour לגו מסילים le dos des sots; חרעם בשבט ברול Ps. 2. 9, tu les briseras avec une verge de fer; שַׁבֵּט מּוּסָר Prov. 22. 15, la verge de la discipline; וְחַבָּח־אֶרֶץ בְּשֵׁבָם פִּיוּ Is. 11. 4, il frappera la terre de la verge de sa bouche, c.-à-d. de ses sentences sévères ; אַם־לָשָׁבֵּט אָם־לָאָרָצוֹ Job 37.13, soit (pour s'en servir) de verge, soit pour le bien de la terre. — 2º Sceptre: שבט משלים Is. 14.5, le sceptre des dominateurs; לא־־יָסוּר שַׁבֵּט מִירוּירַה Gen. 49. 10, le sceptre ne sera point ôté de Juda. — 3° Pointe, plume : מְּשִׁבְּשׁ סֹפֵּר Jug.5.14, (ceux qui manient) la plume de l'écrivain. — 4° Dard : חשָּבׁשִּׁ מִּבְּשִּׁי בִּינְשִׁ II Sam. 18.14, il prit trois dards dans sa main. — 5° Tribu (v. מַבְּשִׁי וּ בְּשִׂרָאֵל : אַבְּעִי רִשְּׁרָאַל : I Sam. 9. 21, les tribus d'Israel; ישְּׁבְּשִׁי Nomb. 24. 2, selon ses tribus; aussi famille, comme pripaper : Jug. 20. 12, vers toutes les familles de Benjamin.

בּמְרֶרְ שָׁבְטֵּר רִשְּׁרָאֵל : chald. Tribu : לְמִרֶרְ שָׁבְטֵר רְשָׁרָאֵל Esdr. 6. 17, selon le nombre des tribus d'Israel.

שׁבְּעֵּל m. Nom du onzième mois de l'année, correspondant à janvier-février, Zach. 1.7.

איִרִי m. (avec pause שְׁרָבִי , avec suff. mier: שְׁרָרְיּ, בְּמָבְיּהְ Jér. 22. 22, ils iront en captivité; בְּשָׁבִּי יֵלֵבי Ps. 68. 19, tu as mené captifs les prisonniers; בְּשֹּרִי בַּעַבּי Exod. 12. 29, les premiers-nés des captifs; fém.: אַבְּיִי יַבִּייִבּי וּבָּבּי Is. 52. 2, fille de Sion (qui étais) captive. Des animaux: Des animaux 4. 10, avec vos chevaux qui avaient été pris.

ישׁבֵּי (captif) n. pr. m. Esdr. 2. 42. ישׁבִי n. pr. m. II Sam. 17. 27.

שָׁבִּיב m. Flamme, étincelle: שָּׁבִּיב Job 18. 5, l'étincelle de son feu.

שְׁבִיבָא chald. Flamme : שְּׁבִיבָא הַי chald. Flamme : שְׁבִיבָא חַם Dan. 3. 22, la flamme du feu; plur.: שְׁבִיבִין הִי נוּר 7.9, les flammes.

לְּבְּרָה f. (rac. שָׁבָּה). Captivité, captive: בְּאָרֶץ שִׁבְּיָה Néh. 3. 36, dans un pays de captivité; בְּאָרֶץ בַּשְּׁבְיָח Deut. 21. 11, si tu vois entre les captives.

שְׁבִילֵּי שׁבִילֵּי פּוֹלָם: Jér. 18. 15, les sentiers anciens; וּשְׁבִילִיף Ps. 77. 20, et tes sentiers à travers les grandes eaux.

שׁרִיֹּכִים m. pl. Selon les uns: coiffes à réseaux; selon d'autres: un ornement en forme de soleil que les femmes portaient au cou, Is. 3. 18.

ישְׁבִיעִי m. (fém. שְׁבִיעִי), nombre or-

dinal. Le, la septième : אַבּיוֹם חַשְּׁבִּינִי Exod.12.16, le septième jour; אַבַּשְּׁבְּנִית Exod. 21. 2, à la septième année.

(אַבוּת v. שְׁבִית).

קים לילֶכְל m., douteux : הְּשְׁמֶּרְ עַּבֶּל Is. 47. 2, découvre ta jambe; selon d'autres : relève la queue de ta robe.

שְׁבְּלוּל m. Limaçon. Ex. unique: מְּבֶּלּוּל מְּבֶּלּיּל מְּבֶּל Ps. 58.9, comme un limaçon qui se fond.

רְּבְּבִּיִּר הַ, (plur. שְׁבֵּבִּיִּר, const. יְשַׁבֵּבִּיר הַ Job 24.24, ils seront coupés comme le haut des épis; הַשְּבַּבְּיר חַדַּמְּחוּ Gen. 41.7, les épis tenus; שְׁבֵּיִר חַדַּמִּר חַבַּיִּרִים בַּבְּיר חַדַּיִּרִים בַּבְּיר חַדַּיִּרִים בַּבְיר חַדַּיִרִים Zach. 4. 12, deux branches d'olivier. — 2º Torrent: שְׁמַבְּיִרִי שְׁבַּיִּרְיִר אֲשׁבְּיִרִים Ps. 69. 3, le torrent m'a submergé.

שְרְנָה שׁרְנָה n. pr. Sebna, intendant ou secrétaire du roi Ézéchias, Is. 22. 15, 36. 3.

י שְׁבְנְיָה n. pr. m. 1° Néh. 9. 4. — 2° 10. 11. — 3° 10. 5; ישְׁבָנְיָה 12. 3, et ישׁבַנְיָה I Chr. 24. 11.

ישבניהו n. pr. m. I Chr. 15. 24.

שְׁבַעי Jurer; part. pass.: שְּׁבָעי Ez. 21. 28, qui ont fait des serments.

Niph. נְשָׁבֵּע הַי וְלֹא יְנַחֲם Jurer : נְשָׁבֵּע Ps. 110. 4, l'Eternel a juré et il ne se rétracte pas ; avec יָנְשָׁבֶּע עֵל־שָׁקַר : לָ et יָלָ בָּע עֵל־שָׁקַר Levit. 5. 22, et qu'il jure faussement; רְהַשֵּׁלֵע לֵשֵׁתִי Jer. 7.9, et jurer faussement; avec בְּ jurer par quelqu'un: ו תִּיִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם דֵי Is. 48. 1, qui jurent par le nom de l'Éternel; בֵּר נָשׁבֵּבְּחָר Gen. בְּרוּלְלֵי ; **22.** 16, j'ai juré par moi-même בר וְשֶׁתֵּעוּ Ps. 102. 9, ceux qui me raillent, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; avec > jurer à quelqu'un, promettre par serment, jurer fidélité, s'engager par serment : דַאָרֶץ אַשָּׁר וְשָׁבֵּע לְאַבְרָדָם Gen. 50. 24, le pays qu'il a juré de donner à Abraham; וַרָּשָׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיז Gen. 26. 31, ils s'engagèrent l'un à l'autre par serment; וו בישבער לבי בקול גרול II Chr. 15. 14, ils jurèrent (fidélité) à l'Éternel à haute voix; aussi jurer par: חַּנְשָׁבֶּעִים לָרֵי Zoph.

Hiph. 1° Faire jurer, faire promettre par serment: יְחִישְׁבֵּרְעֵּ אֹרָהִא יְשֹׁרֵוּן Nomb. 5. 19, le pontife la fera jurer; אָבִּר Gen. 50. 5, mon père m'a fait jurer, m'a fait promettre par serment.

— 2° Adjurer, supplier: שְׁבַּרְּעִּרָּיִּנְיּיִ Cant. 5. 9, pour que tu nous aies ainsi adjurées.

עַבַע $f.(\mathrm{const.}$ שָׁבַע; אַבָשָּ et שָׁבְעָחm.). Sept: שַׁבְעֵּח שַׁבְעָה Gen. 7. 2. sept (de chaque espèce); שַּׁבְעַח יָמִים Lévit. 23. 36, sept jours; שַבע פַרוֹח Gen. 41. 2, sept vaches; après les subst.: יָאֵרלָם שְּבְּעָּח II Chr. 13. 9, et sept béliers; avec suff. : יַּפְּלֹרּ שָׁבַעְתֵּים יְחַדּ II Sam. 21.9, ils périrent tous les sept ensem- $\mathbf{ble.} - \mathbf{m}$ שַׁבְעָּח עָטָשר m. et שַּבָעָה עָשָּרf.Dix-sept. — שַּבַע exprime souvent un nombre indéterminé, beaucoup : שָּׁבַעּ וועבות בּלִבוֹ Prov. 26. 25, il y a dans son cœur sept abominations; adv.: ישבע ישול צהיק וקם Prov. 24.16, le juste s'il tombe sept fois il se relève. Duel: הַבְּבֶּתַיִם Septuple: הַבְּבֶּתַיִם Gen. 4. 24, Cain sera vengé au septuple, sept fois. Plur. שבעים Soixante-dix: שְׁבְעִים וְשִׁבְעִים Gen. 4. 24, soixante-dixsept.

עַבְּשָׁ n. pr. 1° Seba, ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 2. — 2° Seba, fils de Bichri, II Sam. 20.1. — 3° I Chr. 5. 13.

שְׁבְעָה (serment) n. pr. d'un puits, Gen. 26. 33.

ישְׁבְעָנְה m. (v. ישִׁבְעָנָה). Sept. Ex. unique: ישִׁבְעָנָה Job 42. 13, sept fils.

אָשָׁלְּ Kal inusité. Pi. Façonner, broder en forme de rets: רְיָהְאָדְאַ הַאָּגְאַנְיּ בּאַנֹים Exod. 28. 39, tu broderas une tunique de lin.

Pou. Être enchâssé : בְּשֶׁבְּבֵּים תָּוֹב Exod. 28. 20, (ils seront) enchâssés dans de l'or.

가구박 m. Étourdissement, vertige:

אַקווַנִי חַשָּבֶּק II Sam. 1.9, le vertige ou l'angoisse s'empare de moi, ou : ceux qui me poursuivent de tous côtés sont près de m'atteindre.

אָבֶקי chald. Laisser: בְּאַרָשָא שְׁבְקּוּ Dan. 4. 12, laissez dans la terre (le tronc de ses racines).

Ithp. Étre livré: אַמְרָן לָאָם אָחֵרָן לָאָב סְּמְּחָתְּק Dan. 2. 44, et son royaume ne sera pas livré, ne passera pas, à un autre peuple.

קבר (fut. ישבר 1º Rompre, briser, déchirer, détruire : בְּבְּבֶת הַיְבֶשֶׁן Jér. 19. 10, tu briseras la cruche; חַרָפַת שברה לבי Ps. 69. 21, l'opprobre m'a rompu le cœur; אַשָּׁבּוֹר מָן־תַאָּרֵץ Osée 2. 20, je briserai et j'oterai du pays (les arcs, les glaives, etc.); יַלאׁ שַׁבַר אֱרד ו חחמור I Rois 13. 28, il n'avait point dechire l'ane; לשבר בחורר Lam. 1. 15, pour mettre en pièces mes jeunes hommes; au fig.: יָשָׁבֶּרוּ מָרָאִים צַמָאַם Ps. 104. 11, les anes sauvages en étanchent leur soif; part. pass.: שַׁבוּר Lévit. 22. 22, une bete qui a un membre brisé.— 2º Avec pin. Poser une limite (v. נֵוֵר). Ex. unique : יָאָשְׁבֹּר עַלַרוּ חָקּר Job 38. 10, quand j'arretai, j'établis, sur elle ma loi, que je lui posai une limite.

3° (de בְּשֶׁלֵּה blé) Acheter ou vendro du blé, des vivres : בְּשָּׁלְה Gen. 42. 3, pour acheter du blé; בְּשָׁלְה Gen. 42. 7, pour acheter des vivres. Seul: בְּשָׁלֵּה Gen. 42. 5, pour acheter du blé; בִּיִבְּעָרִה Gen. 41. 56, il vendait du blé aux Egyptiens.

 mon peuple, a été frappée d'une grande catastrophe. Des animaux : אַריִשְׁבֶּר Exod. 22. 9, ou qu'elle se soit cassé quelque membre; עווילי Zach. 11. 16, et la brebis qui est blessée, qui a une fracture.

Pi. Briser, rompre entièrement: בְּשַׁבְּר מְשֵׁבְּר מְשֵּבְר מְשֵּבְר מְשַׁבְּר מְשֵּבְרְתְּ Exod. 23. 24, tu briseras entièrement leurs statues; שְׁנֵי רְשָׁצִים שְׁבַּרְתְּ Ps. 3. 8, tu as rompu les dents des méchants.

Hiph. 1° Faire rompre le sein de la mère par l'enfant qui naît: יְאַשָּׁבְּיר Is. 66. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère (sans l'accoucher)? (v.à יְלֵי Hiph., page 241).— 2° Vendre du blé: יְלַשְּׁבִּירָר Gen. 42. 6, qui vendit du blé; יְלַשְׁבִּירָר Amos 8. 5, pour que nous vendions du blé.

Hoph. Être brisé, être frappé, blessé: צַל־שָּׁבֶר בַּּת־צִַּּשִּׁר , לְּשָׁבַּרְהִּר Jér. 8. 21, je suis brisé, affligé, de la plaie, de la souffrance, de mon peuple.

שֶׁבֶּר et שֶׁבֶּר m. (avec suff. שֶׁבֶּר). 1° Action de se briser (d'un mur, d'un vase), fracture (d'un membre), blessure, douleur, destruction, ruine, ות בור נבל יוצרים : Is. 30. 14, משבר נבל יוצרים comme on brise un vase fait par des potiers; שַׁבֶּר חֲחָה שַׁבֶּר Lévit. 24. 20, fracture pour fracture; אֵירְבֶּבֶוּח לְשָׁבְרֵךָ Nah. 3. 19, il n'y a point de soulagement, remède, à ta blessure; רָפָּח שָׁבֶּרֶיתָ Ps. 60. 4, guéris ses blessures, c.-a-d. ses brèches; המשבר רוח Is. 65. 14, à cause du déchirement, de l'amertume, de votre esprit; שבר בַּת־עַמָּר Lam. 2. 11, la ruine, la destruction, de mon peuple; בר־חַשְּבֵרִים Jos. 7. 5, jusqu'à leur destruction; selon d'autres, un n. pr. d'endroit : jusqu'à Sebarim. — 2º Solution d'un songe, interprétation: לום ואת־שׁבְרוֹ Jug.7.15, le recit de ce songe et son interprétation. -פר יַשׁ־שַּׁבֵר בְּמִצְרַיִם : Blė, vivres 42.1, qu'il y avait du blé à vendre en בשברים: (מְשַׁבֵּר v. בּשָׁבַר e. - 4º Flots (v. מַשָּׁבַר בּים): Job 41.17, par les flots (qu'il soulève); selon d'autres : par la terreur qu'ils éprouvent (v. le même exemple à mọn Hithp., page 175).

אַבְּרוֹן m. Fracture, déchirure, destruction: בְּשִׁרְרוֹן בְּחָרֵם Ez.21.11, avec les reins brisés, c.-à-d. dans une douleur violente; שְּבָרוֹן שָׁבְרוֹן שָׁבְרוֹן בּיִרָם Jér. 17.18, brise-les par une double plaie, destruction.

לשְׁבֵשׁי chald. Kal inusité. Ithp. Avoir l'esprit troublé, être éperdu : יְרַבְּרֶבְּיִירִי Dan. 5.9, et les grands furent éperdus.

רַשְׁבַּרוֹ (fut. יִשְׁבַּרוֹ et יִשְׁבַרוֹ) Chômer, se reposer, cesser de faire quelque chose, cesser d'être, d'avoir lieu : שַׁשָּׁמַת רַמָּרם השביעי השמר ברום השביעי השמר Exod. 34. 21, tu travailleras six jours, mais au septième jour tu te reposeras; שׁבַרוֹ מָעַל־ מלאכתי Gen. 2. 3, il s'est reposé de tout son ouvrage; אָז הִשְׁמַח דָאָרֶץ Lévit. 26. 34, alors la terre se reposera; ולבר אבר אבר Is. 33. 8, le voyageur chôme, ne passe plus par la; יַקנים משטר שבחו Lament. 5. 14, les anciens ont cessé de se trouver aux portes, au tribunal; מַצַּמֹח אַת־אִיוֹב Job 32.1, (ces trois hommes) cesserent de répondre à Job ; אַרך שָׁבַח נֹנֵשׁ Is. 14.5, comment l'oppresseur reste-t-il tranquille, ou a-t-il cessé d'exister? x'> ישלים Gen. 8. 22, (les semailles, les moissons, etc.), ne cesseront point. רשָשֵּׁ הֹבְשׁ Féter, célébrer le sabbat : בּהַבֶּם עַר־עֵרֶב הָשִׁבָּחוּ Levit.23.32, depuis un soir jusqu'à l'autre soir vous célébrerez votre sabbat.

Niph.: אַלְּיְבֶּח נְּאֵדֹן בָּב. 33. 28, l'orgueil de sa force cessera, sera aboli; וְנִשְׁבֵּח מִבְּצֶּר מֵאֶּסְרֵיִם Is. 17. 3, la forteresse sera ôiée à Ephraîm, Ephraîm n'aura plus de forteresse.

Hiph. 1° Faire chômer, faire reposer; בְּיִלְּשִׁתְּ אֹּחָם אִּחָם מִּפְּבְלִחִם Exod. 5. 5, vous les dérangez, vous les faites chômer, de leurs travaux; מַּאַרְמָּאַ אָרִד אָּדְד בַּשְׁבָּד II Chr. 16. 5, il laissa reposer, il cessa, son travail; לְּחַשְׁבְּרוּ אִיֹב Ps.8.3, pour faire taire l'ennemi, pour que l'ennemi se tienne en repos. — 2° Faire cesser,

empêcher, ôter, détruire : יָשָׁבְּרֵת זֵבֶר ומינחת Dan. 9. 27, il fera cesser les sacrifices et les oblations ; משבית מלחמות Ps. 46. 10, il fait cesser les guerres; נְחִשְׁבַּחִים מֵרְעוֹת צֹאן Ez. 34. 10, je les ferai cesser, je les empêcherai, de pattre des troupeaux ; יָחִשָּׁבִּיתוּ בָנֵיכֶם אַת־בַּנִינוּ Jos. 22. 25, vos fils feraient que nos fils cesseraient (de craindre Dieu); משביחו שאר מבחיכם Exod. 12. 15, vous סלברתו ; Oterez le levain de vos maisons וֹבְשֵּׁרֵנִינּ אֲחַ־קַרוֹשׁ יְשְׁרָאֵל Is. 30. 11, faites disparaître de devant nous le saint d'Israel; אַשְּׁבִּרְחָה מֵאֵנוֹשׁ וְכְרָם Deut. 32. 26, je ferai disparattre leur mémoire d'entre les hommes; וְחִשֶּׁבֶּחִי חַיֵּח רַעָּה Lévit. 26. 6, je détruirai les bêtes féroces; וְחִשְׁבִּית אֱת־הַבְּמֶרִים II Rois 23. 5, il destitua, ou il abolit, les prêtres des idoles; יְלִשְׁבִּיה עֵנְיֵר־אָרֵץ Amos 8. 4, pour faire périr les pauvres de la terre; avec אַל : לָאַ הִשְׁבִּרת לָהָ נַאָל Ruth 4. 14, qui ne t'a point laissé manquer de parent (ayant droit de te racheter).

I שְׁלֶּהְת (rac. ישָׁבֶּי). Action de cesser, de s'abstenir, de chômer: רְבָיב הַם אַבְּיק Is. 30. 7, leur force est de rester en repos, de ne chercher du secours en Égypte; מַבִּיר מַבִּירב Prov. 20. 3, c'est une gloire à l'homme de s'abstenir des disputes; אַבְּיִּה הַבִּיּן Exod. 21. 19, il le dédommagera pour ce qu'il a chômé, du temps qu'il n'a pas pu travailler.

II אָבֶׁל inf. de יַּטֶּיב,

אַבְּחוֹן m. Jour de repos, de fête:

קראשון אָרְאשׁון בּיוֹם בְּיוֹם לְּרָאשׁון Lévit. 23.39, le premier jour sera une fête solennelle; אָרִים בְּיִבְּשׁ בַּעְּבְּּע Exod. 31.15, sabbat du repos.

י ישְׁבְּי n. pr. m. Esdr. 10. 15. אֲשֶׁלְּ n. pr. m. I Chr. 11. 34.

עות (v. אַשָּׁעָּי (v. אַשָּׁיָּטְּי (v. אַשָּׁיָּטְּי) Commettre une faute, un péché, par erreur : אַטְּיָּבְיּ שִּׁבְּיּ בַּיְּשִׁיּבְּי וּשְׁבָּי בַּיִּשְׁרָ צַּאָּ וּ Job 12. 16, celui qui s'égare et celui qui fait égarer les autres; אַבָּישִׁר בַּשְׁיִבְּ Gen. 6. 3, à cause de leur égarement, de leurs fautes, n'étant que chair; selon d'autres, comme בַּיִּשְׁבְּי : parce qu'aussi il n'est que chair.

קּנְנָהְ Erreur, péché commis par ignorance: אַשְׁרָנְהוּ בּּשִׁרִים Lévit.5.18, la faute involontaire qu'il aura commise; בְּשִׁנְּרִי תַּשִׁלִּים Eccl. 10.5, comme une erreur qui procède du prince.

רֹשָׁנוּ צֹאִנִי זº Errer, s'égarer : יִשְׁנוּ בכל-חחרים Ez. 34. 6, mes brebis errent par toutes les montagnes; avec je se détourner, s'écarter : אַנּיִתְיק מִּמְצִוֹתֶיק Ps. 119. 21, qui s'écartent de tes commandements; לְּשָׁגוֹרו מֵאָמְרֵר־דַעֵּר Prov. 19.27, de se détourner des paroles de la sagesse; avec a chanceler, s'étourdir, s'enivrer : בַּיַרְן שָׁנגּ Is. 28. 7, ils chancellent par le vin, étant pris de vin; וְכָל-־שֹׁנֵח בּוֹ לֹא רָחְבַם Prov. 20. 1. et quiconque s'étourdit par le vin, qui y fait excès, n'est pas sage; רָמִיד הְשָׁנָּה הְשָׁנָּה Prov. 5. 19, enivretoi toujours de son amour. — 2º Commettre un péché (involontaire), se tromper : וָאָם כָּל־צָרַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁעוּ Lévit. 4. 13, si toute l'assemblée d'Israel a commis une faute involontaire, a péché par erreur; מַאִרשׁ שׁנֵח Ez. 45. 20, pour les hommes qui pèchent par ignorance; יַאַשְׁגָּח חַרְבֵּח מָאֹר I Sam. 26. 21, j'ai commis une grande faute; ימַדר־שָּׁנִיתִר קברנף לר Job. 6. 24, faites-moi comprendre en quoi je me suis trompé. en quoi j'ai failli.

Hiph.: מַשְׁגָּח עָנֵר בַּהָרֶן Deut. 27. 18,

celui qui fait égarer l'aveugle dans le chemin; אַל־תִּשְׁשְׁנֵי מִמְּצִיֹּטְרָף Ps. 419. 40, ne me laisse point égarer de tes commandements.

לְּשְׂנִיאָּה f. Faute, erreur. Ex. unique: לְּשִׁנִיאָה Ps. 19. 13, qui connatt (ses) fautes commises par erreur.

א שׁבְּיוֹן m. Nom d'un instrument ou d'un air, Ps. 7. 1; plur. שׁבְּיֹם Hab. 3. 4.

לְשְׁגֵּלִי Cohabiter : רְשָׁגָּלָנָת Deut. 28.30, (et un autre) cohabitera avec elle.

Niph.: מְשַׁנְלְנָח Is. 13. 16, et leurs femmes seront violées.

Pou.: אֵלְמִי לֹא שְׁמַלְתְּ Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée. Le keri est partout de la racine שַׁכֵּשׁ.

לְשֵׁנֶל f. Épouse (d'un roi): יְשֵׁנֶל אוֹשָׁבֶּח אַ Néh. 2. 6, et sa femme, la reine, était assise auprès de lui.

່ງມູ່ chald. f. Femme (d'un roi): ສກຸງລຸ່ນ Dan. 5. 2, ses femmes.

אַשְׁלָּג Kal inusité. Pou. part. אָשָׁלָּגְ Etre en délire, être fou : אָשָׁלָּג בְּיִלִישׁ בְּּעָבְּא לַכְּלַ-בְּּאִישׁ אַבְּעָּא Jér. 29. 26, sur tout homme en délire qui fait l'inspiré et qui voudra prophétiser; אָנִי אָנִי דְּיַכָּר בְּּעָשׁנְּעִים אָנִי I Sam. 21. 16, ai-je besoin de fous?

Hithp.: לְּחְשֵׁתְּוּבֵּ כְּלֶר I Sam. 21. 16, pour se livrer à des actes de folie, pour faire l'insensé devant moi.

קְשָׁגְעוֹן m. Folie, frénésie: בְּשָׁגְעוֹן Deut. 28.28, (l'Éternel te frappera) de frénésie; בְּשָׁגְעוֹן יִיְתָּג II Rois 9.20, il mène (sa troupe) d'une manière insensée..

לְּנֶר et שְׁנֵר m. (ce qui est rejeté) Les petits des animaux, la portée: שָּׁנָר Deut. 7. 13, la portée de ton bétail; יְכֶל־פְּכֶּר שָׁנֶר בְּחַכְּח Exod. 13.12, tous les petits, premiers-nés, des bêtes.

m. (duel שָׁדֵים, const. (שְׁדֵיה). Mamelle: שְׁדֵים Cant. 4. 5, tes deux mamelles; שְׁדֵים הַיִּם Gen. 49. 25, bénédiction du lait des mamelles, ou des enfants qui sont au sein de la mère.

שׁרִים m., usité seulement au pl. שַּׁרִים. Idoles, démons: רַוְבְּחוּ לַשִּׁדִים Deut.32. 17, ils offrent des sacrifices à des démons.

I יְּנְיְלְּיִ מְשׁׁרְ (rac. יְּנְיְלִי מְשׁׁרָ). Mamelle: מוֹנְי מְשׁרִ בְּוֹלִי מְשׁׁרְ Job 24.9, ils arrachent avec violence l'orphelin de la mamelle; Is. 66. 41, (afin que vous suciez) à la mamelle (le lait) de ses consolations.

II אול די תוש Job 5. 21, rac. אור היי אין אר (אוד Job 5. 21, rac. אור היי אין אר האים אין אר פון אין אין אין אר פון אין אר פון אין אין אין אר פון אין אר פון אין אין אין אר פון אין אר פון אר פון אין אר פון אר פון

ישַׁרַר (3° pers. plur. אַיַני et פּוּיַדיד, inf. רוֹש, יְשׁרוֹר, fut. יְשׁרּר pour יָשׁרּר, avec suff. בְּשֶׁרֶם et רָשֶׁרְדָם). Exercer de la violence, désoler, saccager, détruire, dévaster : בְּקְּנֵר רְשָׁיִנִים זוּ שַׁרּוּנִי Ps. 17.9, devant ces méchants qui me désolent, ou me persécutent; וְחַשׁוֹבֵד שׁוֹבֵד וּ Is.21. 2, le pillard saccage; טוּרָדֵי לַיִּלָּרו Obad. ל, des voleurs de nuit ; יָסֶלֶף בֹּנְרָים רָשָׁיָם Prov. 11. 3, la perversité des perfides les détruira ; וְשַׁיִרוּ אַת־בְּנֵי־קֵרָם Jér. 49. 28, et détruisez les enfants d'Orient; נְשִׁיְרִיּ אָּת־וְאוֹן מִצְרַיִם Ez. 32. 12, ils détruiront l'orgueil de l'Egypte; ברישור יר אַת־מַרְעִּיחָם Jer. 25. 36, l'Eternel va detruire leur pâturage; פָּקָטָב רָשׁוּר צָּחֲרִיִם Ps.91.6, de la peste, ou de la destruction, qui frappe en plein midi; part. pass. יַשְׁרוּר Jug. 5. 27, vaincu, tué.

Niph. passif: שָׁדוֹר נְשָׁרָט Mich. 2. 4, nous sommes entièrement détruits.

Pi. Ruiner, désoler: מְשָׁנְּיִר אָבּ 19. 26, qui désole, ou qui ruine, son père; אַל־הְשָׁנֵּיִר רְבָּצֹיּ Prov. 24. 15, ne désole, ne trouble point, le lieu de son repos.

Po.: מְלֵבֶר מְשָׁבֵר Osée 10. 2. il détruira leurs statues.

Hoph. Être pillé, détruit : מַּדִילִיקּה Is. 33. 1, sitôt que tu auras achevé de piller tu seras pillé; יְכֶּלָּר Osée 10. 14, toutes tes forteresses seront détruites.

לְשְׁרָה f., douteux : חְשִׁה וְשְׁה Eccl. 2. 8, selon les uns : des femmes qu'on enlève de force (de יְשָׁה); selon d'autres : de belles femmes, ou des princesses; selon d'autres : des instruments de musique.

שׁבֵּי m. (rac. שָׁבִי m. (rac. שְׁבֹי שִׁבִּי Dieu: שְׁבֹּי שֵׁבִּי יִיבְּבַיבְיּן. Le Tout-Puissant, Dieu: אַל שֵׁבִּי פָּפּה. 17.1, le Dieu tout-puissant; וְאֵדְ שֵׁבִּי וְיִבְּרַבְּךְ, Gen. 49. 25, et du Tout-Puissant qui te bénira; בְּמִלּל-שַׁבִּי Ez. 1. 24, la voix du Tout-Puissant, ou adj.: comme une voix puissante; בְּאַרֶיבְּי שָׁבֵּי בְּאַרֶיךָ Job 22. 25, le Tout-Puissant sera ton or, ou adj.: ton or sera puissant, considérable.

ח שְׁרֵיאוּר n. pr. m. Nomb. 1. 5.

עָּרִין keri שְׁהִין Job 19. 29 (v. à שָׂ, שַׂ). י שָׁרֵל Hithp. שָׁרֵל S'efforcer, tacher, Aboth (v. יַשִׁיִם).

לְּיֵבְיִּתְּהׁ f. 1° (comme הְּיֵבְיִּתְּ). Ce qui est brûlé, desséché, par l'action du soleil ou du vent: הְּיָבִי בְּיִבְי וּבְּיִבְי Is. 37. 27, (de l'herbe) desséchée avant qu'elle soit montée en tuyau. — 2° Plur. seul usité. Champs (de blé ou de vignes): אַבָּל Hab. 3. 17, les champs ne produiront rien à manger;

הבְשַׁקְּילַה עַלְּרָה Deut.32.32, et des vignes d'Amora.

ਸੀਇ Dessécher, brûler : ਰਾਜ਼ਨ ਸਾਹਿਬ Gen. 41. 23, (des épis) desséchés par le vent d'est.

קור לְּעוֹרְ פָּר f. Ce qui est desséché, brûlé, par la chaleur: רְּשָׁרֵשָׁה לְּמָנֵי מְמָה II Rois 19.26, (de l'herbe) brûlée ayant qu'elle soit montée en tuyau.

שְׁרֶפּוֹן m. Brûlure, desséchement (des végétaux), Deut. 28. 22, I Rois 8. 37.

קיבר chald. Ithp. S'efforcer : הַּיָּדַ הַתְּּלֶּבְרָה Dan. 6. 15, il s'efforcait de le sauver.

שְרְרֵךְ chald. n. pr. Sadrach, nom donné à Hananiah, collègue de Daniel, Dan. 1.7.

Div m. Espèce de pierre précieuse, onyx (?), Gen. 2. 12.

חַרָּם n. pr. m. I Chr. 24. 27.

שׁל Job 15. 31 (v. אָשׁיָ).

אואה היה שואה משי משי היה שואה ou. Désolation, destruction: השיבה נפשי השאיהם Ps. 35. 17, délivre mon âme des désolations, de la destruction, qu'ils me préparent.

אוש m. 1° La fausseté, le mensonge, ce qui est faux, mensonger: אָם־תַלַלְהָתִּי עם־לַשַּוּא Job 31. 5, si j'ai marché dans le mensonge; שוא רדבר Ps. 41.7, il dit le mensonge, il parle faussement; קחר שׁוָא Job 11. 11, les hommes faux ; שמע שייא Exod. 23. 1, un faux bruit; ער שווא Deut. 5. 17, un faux témoignage. - 2º Ce qui est vain, inutile, et adv. en vain, inutilement : לַשׁׁרָא Exod. 20. 7, (tu ne proféreras pas) en vain (le nom de l'Eternel ton Dieu); ו מנדורו-שוא Is. 1. 13, une oblation mensongère, ou qui est vaine, qui ne peut pas vous faire trouver grace devant Dieu; צַל־מַר־שָׁוֹא בָרָאתָ כָּל־בְּנֵר־אָדָם Ps. 89. 48, pourquoi as-tu créé en vain tous les hommes? אַבּר אַלחִים Mal.3.14, vous avez dit: C'est en vain qu'on sert l'Éternel; תַּבְלַרשׁוָא Ps. 31. 7. les vanités trompeuses, les idoles; אָם־גִּלְעָר אָנֶן אַהְ־נָשְׁוְא חָרּג Osée 12. 12, si à Galaad il y a de l'iniquité, s'ils ne

אָנְשׁי ח. pr. (ע. דיָשׁיָנ).

אַלּה f. 1° Orage, tempête : אֹבּקּבֶּ בּשׁרֹאָת מְּחִרְּבֶּשְׁ Prov. 1. 27, quand votre effroi, ce que vous redoutez, viendra comme un orage. — 2° Désolation, dévastation, lieu désert, dévasté : הּאָשׁ הַאִּישׁ Job 38. 27, des champs affreux et déserts; הּאָשׁ בּיֹם Zoph. 1. 15, jour de désolation. — 3° Destruction, ruine, malheur soudain; בּיִּשְׁיַּבְּי בְּיִשְׁיִּ בְּיִשְׁיִ בְּיִשְׁיִ בְּיִשְׁיִ בְּיִשְׁיִ בְּיִשְׁיִ בְּיִבְּיִ בְיִשְׁיִ בְּיִבְּיִ בְּיִשְׁיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְיִבְיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְי Prov. 3. 25, (ne redoute point) la ruine des méchants quand elle arrivera; בְּיִבְיִי בְּיִבְּי וֹבִּי בִּיִ בְּיִבְּי וֹבִּי בְּיִבְּי בִּיִּ בְּיִבְּי בִּי בְּיִבְּי בִּיִּבְי בִּיִּ בְּיִבְּי בִּיִּבְי בִּיִּ בְּיִבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בִּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיִבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בִּי בְּיבְּי בְּיבְּיבִי בְּיבְּיי בּיבְּיבְיי בּיי בְּיבְיבִי בְּיבְיי בְּיבְיבִּי בְּיבְיבִּי בְּיבְיבִּי בְּיבְּיבִי בְּיבְיבִּי בְּיבְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְיבִּי בְּיבְּיבִּי בְּיבִי בְּיבְּיבִּי בּיי בְּיבִּיי בּיי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְּיי בִּיי בְּיבִּי בְּיבְיי בִּיי בְּיבְּיי בְּיבִּי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבִי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבִּי בְּיבִיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּי

בוש (inf. ביש , fut. בישי , apoc. בישי, רישב) 1º Retourner, revenir, se tourner, se diriger, sans régime, avec rég. dir.: אל־רָשׁב דַּךְ נְכָלָם Ps. 74. 21, que l'affligé ne s'en retourne point confus; ואֹרָח לאֹ־אַשׁוּב אַחַלֹּהָ Job 16. 22, je parcours un sentier d'ou je ne reviendrai plus; שוּבָּח יֵי רָבְבוֹת אַלְפֵּי יִשְׂרָאֵל Nomb. 10.36, retourne, 6 Eternel, auprès des myriades des familles d'Israel; בשוב בר צבור Is. 52. 8, lorsque l'Eternel reviendra a Sion; ישובר לא על Osée 7.16, ils se tournent, mais non pas au Très-Haut (v. גל, page 527); לַכַן יָשׁוּב עַמּוֹ Ps. 73. 10, c'est pourquoi son peuple se dirige vers ces lieux; suivi de פר, על אברתה: ב ou de עד, על, אל Gen. 16.9, retourne auprès de ta maitresse; שובו לְכֵם לְאָחֵלֵיכֵם Deut. 5. 27, retournez dans vos tentes; וְשַׁבְּחָר בְבֵרת־יֵר Ps. 23.6, je retournerai, ou j'habiterai (comme יְלַשֵּׁב), dans la maison de l'Eternel; שבוּ עַל־עַוֹנֹח אֲבוֹחָם Jér. 11. 10, ils sont retournés aux iniquités de leurs

Fréq. Revenir à Dieu, au bien, se convertir; avec יָשָׁבוּ אֵלֵי : בְּ , עַר , עַל , אֱל Jer. 24. 7, ils reviendront à moi de tout leur cœur ; אַם־חֲשׁוּב עַר־שָׁוַּר Job 22. 23, si tu reviens au Tout-Puissant; בְשׁוּבְכֵם עֵּל־רֵי II Chr. 30. 9, si vous retournez à l'Éternel; בַּאלֹחַיךּ סשוב Osée 12.7, tu reviendras à ton Dieu; et absol.: ישאר רַשׁוּב Is. 10. 21, le reste se convertira; מַאַט לְשׁוּב Jer.5.3, ils refusent de se convertir : אחרר שובר Jer. 31. 18, après ma conversion je me repens; וַשָּבֶרה Is. 1. 27, ses convertis, ou ceux qui retourneront (à Sion); אלִשָּבֵר מַשָּע Is. 59. 20, et vers ceux qui se convertissent de leur péché; אם־רַשׁוּב וְלֹא יַשׁוּב Jér. 8. 4, si l'on se détourne, ne retournera-t-on pas (au vrai chemin)? ולשב ורַמַא לו Is. 6. 10, qu'il (ne) se convertisse (pas) et qu'il (ne) guérisse.

gnez (de Dieu).

Retourner, rentrer, en possession d'un bien : יַשְׁבָּחָם אִרשׁ אֱל-אַחָּדָתוּ Lévit. 25. 10. vous retournerez chacun en sa possession; אַל־חַשִּמְכֵּר לֹא רָשׁוּב Ez. 7. 13, le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu. — Des objets inanimes : ישׁבַה לַנְשִׁיא Ez. 46. 17, cela retournera au prince; בשוב חשות Lév.27.24, le champ retournera (à celui duquel il l'avait acheté); וַהַשֹּׁבְנַח חֲעַרִים — לְיִשְׂרָאֵל I Sam. 7. 14, les villes furent rendues aux Israélites; עברת-דָּוָר וֹבָרת-דָּוָר I Rois 12. 26, maintenant la royauté pourrait retourner à la maison de David. — Etre retabli : יַנֵרָיךּ לֹא חַשׁבְנָת Ez. 35. 9, tes villes ne seront pas rebâties (chethib: ne seront plus habitées); הַשֹּבֶרְ לָקַדְבֶּתָן Ez. 16.55, (les villes de Sodome, etc.) retourneront à leur ancien état; יְוֹתַנֵּתֹר שבח כבשרו Exod. 4. 7, (sa main) était redevenue (saine) comme son autre chair; יחשב ידי אלי I Rois 13. 6, que ma main revienne à moi, que je puisse la retirer à moi, ou : que ma main soit rétablie; יְחַשָּׁב רוּחוֹ Jug. 15. 19, la force lui revint.

3° בּזְּשׁלֵּמְ devant un autre verbe signifie faire de nouveau l'action exprimée par le second verbe: אָרֶבֶּה אָרְבֶּה Gen. 30. 31, je paîtrai de nouveau (tes troupeaux); בְּיִשְׁבֵּר נְיִשְׁבַּר וַיִּשְׁבַּר וַיִּשְׁבַּר וַיִּשְׁבַּר Deut. 30. 9, (l'Éternel) trouvera de nouveau de la joie.

4º Trans. Faire revenir, ramener,

restaurer, rétablir: שׁוּבֵעּי אֵלֹחֵי יִשְׁעַעּי Ps. 85. 5, fais-nous revenir (de la captivité), o Dieu de notre salut; selon d'autres: reviens vers nous; peut. 30. 3, l'Eternel ramènera tes captifs; אָר־נְּאַרְרָ יִּאַרִּ יַבְּיִלְּרָּ אָרִי ְּאַרְרָּאַרְרָּ אָרִי ְּאַרְרָּאַרְרָּאַרְרָּאַרְרָּאַרְרָּצְּאַרְרָבְּאַרְרָּאַרְרָּצְּאַרְרָבְּאַרְרָּצְאַרְרָבְּאַרְרָּאַרְרַבְּאַרְרָבְּאַרְרָבְּאַרְרָבְּאַרְרָבְּאַרְרָבְאַרְרָ Nah. 2. 3, l'Eternel relèvera la gloire, la majesté, de Jacob.

Pil. שׁוֹבֵּב ז° Faire tourner, faire errer: ישׁבֶבְחָקָד Ez. 38. 4, 39. 2, je te ferai tourner en tous sens; selon d'autres : je te briserai; דַּרָרִים שׁוֹבְבוּם Jér. 50. 6, ils les font errer par les montagnes. — 2º Faire revenir, ramener: בשובבר אותם מודתעמים Ez. 39. 27. quand je les rameneral d'entre les peuples ; ושׁבַבְהִי אָת־יִשְׁרָאֵל אֱל־יָנֵחוּ Jér. 50. 19, je ramenerai Israel dans sa לשובה יעלה אליד ; Is. 49. 5 pour ramener Jacob a lui. - 3º Restaurer, rétablir, ranimer, rendre des forces : מְשׁוֹבֶב נְחִיבוֹח Is. 58. 12, celui qui rétablit les sentiers; נְמָשֵׁר רָשׁוֹבֶב Ps. 23. 3, il restaure mon ame; בְּשׁוֹבֶב Ps. 60. 3, rends-nous des forces, ou: reviens à nous. — 4º Rendre, restituer: לְשׁוֹבֶב שֶׁדֵיני יְחֲלֵּק Mich. 2. 4, pour nous rendre nos champs que l'on se partage; selon d'autres : il a partagé nos champs au rebelle, à l'ennemi. — מַכְמַחָהַ וַדֶּצָּתָה : Be Détourner, séduire ורא שובבחה Is. 47. 10, ta sagesse et ta science, c'est ce qui t'a séduite.

Poul.: אֶרֶץ מְשׁוֹבֶבֶּח מֵחֶרֶב Ez. 38. 8, un pays sauvé de l'épée (des ennemis).

 sa main; sens opposé: יְרִי אָשִׁיבּר Ps. 81. 15, je tournerai ma main contre leurs ennemis (v.7°); יְרִי לַּרְשִׁיבּר נָשָּשׁיבּ Lament. 1. 11, afin de se faire revenir le cœur; métaph.: יְּמָשִׁיב נָשָּׁשׁיב נָשָּׁשׁיב נַשְּׁשׁיב נַשְּׁשׁיב נַשְּׁשׁיב נַשְּׁשׁיב Ps. 15, et qu'il soit le soutien de ta vie, qu'il console ton âme; יִשְּׁשִּׁב רִּיּוּיִרִי Ps. 19. 8, (la loi de l'Éternel) restaure l'âme; de même: יְשִׁשׁ Job 9. 18, (il ne me permet point) de reprendre haleine, de respirer.

2º Faire retourner, repousser, empêcher, détourner; avec rég. dir., avec וֹאֵרךָ הַשִּׁיב אָת פּנֵי פַּחַת אַחַד : מֵעַל ,מָן Is. 36.9, comment ferais-tu tourner visage, comment repousserais-tu un gouverneur? אָפָעל וּמִי רָשִׁיבֵנָה Is. 43. 13, j'agis, et qui pourrait le détourner, m'en empêcher? הַאַנָּחָה מִי יְשִׁיבֶנָה Jer. 2.24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir? יְשִׁיבֵנוּ יְשִׁיבֵנוּ Job 23. 13, il est immuable, et qui pourrait s'opposer à lui ? וְרַבִּים חֲשִׁיב מֶעוֹן Mal. 2. 6, il a détourné plusieurs de l'iniquité ; רָהַשִּׁרבוּ מָעֵל וּלוּלֵיכֵם Ez.14.6, détournez (votre esprit, ou vos enfants) de vos idoles; sans reg. : יְחַשִּׁיבוּ נחרה Ez. 18. 32, détournez-vous (du mal) et vivez. — הַּשִּׁיב פָּנִים Détourner le visage, refuser à quelqu'un ce qu'il demande : אַל־הָּשָׁבִר אַת־פָּנָר I Rois 2.16, ne me refuse pas (v. plus haut l'exemple, Is. 36. 9); יְהַרְבָּח לְחָשִׁיב אֲפּוֹ Ps. 78.38, il détourne, apaise, souvent sa colère; מַצַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אָז־הַחֶבֶּתוֹי מַצַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל Nomb. 25. 11, il a détourné ma colère de dessus les enfants d'Israel.

שליה של של בילים באלים אין בילים או אין בילים אין בילים באלים באל

לי רשת מובח I Sam. 25. 21, il m'a rendu le mal pour le bien; יְתַשִׁיב הַי ו אַח־דָּמוֹ עַל־ראשׁוֹ I Rois 2. 32, l'Éternel fera retomber sur sa tête le sang qu'il a répandu. — הַשָּׁרב הַבֶּר־מְּלַּתראֹמֶר Répondre, faire réponse, faire un rapport : לָחַשִּׁיב אַמֶּרִים אֲמֶה Prov. 22. 21, pour répondre des paroles de vérité; יַחַשְּׁבֵנִי הַבֶּר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles ; וַיָּשׁיבוּ אֹחֶם דָבֵר וָאֶת־כָּל־תְּצֵּרָת Nomb. 13. 26, ils leur firent leur rapport ainsi qu'à toute l'assemblée; אַנִּי אֲלָשִׁיבְהְ מְלִּין Job 35.4, je saurai te répondre ; אַרַבֶּר וַדַוֹשָׁיבֵנִי Job 13. 22, je parlerai et tu me répondras; שִּׁעְפֵּר רָשִׁיבוּנִר Job 20. 2, mes pensées m'inspirent de quoi répondre.

4° Rétablir : בְּלְבְּטֵּח רְרִּבְּשֶׁרָם Dan. 9. 25, de rétablir et de rebâtir Jérusalem; וְצָשִׁיבְּח שׁמְטֵּיִךְ Is. 1. 26, je rétablirai tes juges; תַּשִּׁיבְרְ עַלּ-בַּנְדְ Gen. 40. 13, il te rétablira dans ta charge.

לי Revenir sur une décision, révoquer un arrêt: אֵרְ לְּתְּשֵׁרֵב Esth. 8.8, il n'y a plus à y revenir (l'édit est irrévocable); אַבָּרְבְּ וְלֹא אֲשִׁרְבָנְּח Nomb. 23. 20, il a béni et je ne le révoquerai point; אַבָּרָב לֹא אֲשִׁרבָנוּן Amos 1.3, et à cause du quatrième péché je ne révoquerai pas (mon arrêt); selon d'autres: ne le lui rendrai-je, ne le châtierai-je pas?

לי Rapporter, offrir, payer tribut: אָפֶּר יְשִׁיבוּ לִּרְּ אַפֶּר יְשִׁיבוּ לִּרְּ Nomb. 18.9, tous les sacrifices qu'ils m'offriront; מַּחְ הָשִּׁיבּ לִּי I Sam.6.4, quelle offrande lui ferons-nous? exact. quel sacrifice lui payerons-nous pour le péché? אַבְּיִרִים; Ps. 72. 10, ils offrent des présents; מְתִּיְתִּי לְשִׁיבּוּ II Rois 3. 4, il payait au roi d'Israel un tribut de cent mille agneaux; דֹאָר אָבִר עַמִּינִוּן ווֹשִׁיבּוּ לוֹ בְּנֵי עַמִּינוֹן II Chr. 27. 5, les Ammonites lui donnèrent ces choses-là.

7° Tourner vers: יְרָשֵׁב פָּנֶיוּ לְמָעמוֹיִ אַרְצוֹּ itournera sa face vers les forteresses de son pays; יְאָשִׁיבֶּרוּ יָדִירּ, Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi (pour te secourir); לְחָשִׁיב יְדוֹּ IS am. 8. 3, pour rétablir, ou pour

etendre, sa domination. — הַשִּׁיב אָל־לָב Prendre à cœur, rentrer en soi-même: Prendre à cœur, rentrer en soi-même: Deut. 4. 39, grave cela dans ton cœur; הָשִׁיבֹּי מִישְׁעִּים עַּלֹ־לֵב Is. 46. 8, pécheurs, rentrez en vousmêmes.

Hoph. בשַּׁאַר Étre ramené, rapporté, rendu: נַיּנְשֵׁב אָר־מַּדְלוּן אָל־מַּרְלוּח Exod. 10.8, on ramena Moïse et Aaron devant Pharaon; דּשָׁב מַּלְפּוּך Gen. 42. 28, mon argent m'a été rendu.

שוּבָאַל n. pr. (v. שוּבָאַל).

בַּלָהְ שׁוֹכְב מְּדֶרָהְ לִבּוֹ : Is. 57. 17, il suit comme un rebelle les égarements de son cœur; בָּנִים שׁוֹבְבִים Jér. 3. 14, enfants rebelles.

בּוֹכְע n. pr. 1° Sobab, fis de David, II Sam. 5. 14. — 2° Sobab, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

שוֹבֵל adj. Rebelle: תַּמַח חַשּׁוֹבֵבָה Jér. 31. 22, fille rebelle.

לשובְה f. État de tranquillité, de paix : השובְה וְבַּחַים Is. 30. 15, par la paix et par le repos.

ישוֹכָּר n. pr. m. II Sam. 10. 16.

קל n. pr. 1° Sobal, fils de Seïr, Gen.36.20.—2° Sobal, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

ת שובק n. pr. m. Neh. 10. 25.

שור (v. II שור).

שור (v. שור).

יָאֶל־מִי Étre pareil, semblable à : יָאֶל־מִי וֹתְבְּמָרוּנְר וְאֵשְׁתֵח Is. 40. 25, à qui me comparerez-vous, à qui serai-je égal, a qui ressemblerai-je? פור קשנת כלו, גםר אפת Prov. 26. 4, de peur que tu ne sois aussi semblable à lui. - Egaler en valeur, valoir autant, sussire, être suffisant : וְכַל־חַפַּצִיךְ לֹא יִשְׁוּרַבֶּה Prov. 3.45, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé, ne l'égale pas en valeur; אֵרן תַשָּר שׁנֶת בְּנַזֶּק תַשְּלֵה Esth. 7. 4, l'ennemi ne saurait réparer le dommage qu'il veut causer au roi; לא-שורה לי Job 33. 27, et rien ne m'a satisfait, ou cela ne m'a point profité; selon d'autres : et (Dieu) ne m'a point puni selon mes péchés. — Etre utile,

dans l'intérêt de quelqu'un: רְלַפֶּלֶךְ אֵיךְי שְׁיִדְי Esth. 3. 8, il n'est point dans l'interêt du roi; יְבֶל־יְדִי אֵילְפָּי שׁׁוֶדִי לִיי בּל-יָדִי אֵילְפָּי שׁׁוֶדִי לִיי Esth. 5. 13, tout cela est sans valeur pour moi, ne me sert de rien.

Pi. 1º Rendre égal, rendre semblable : מְשֵׁנֵּח רָגְלֵּר כַּאַיֵּלוֹת Ps. 18. 34, il rend mes pieds semblables à ceux des biches; טוייחי עד בקר בארי Is. 38. 13. je me suis rendu semblable jusqu'au matin à un lion, c.-à-d. j'ai lutté contre ma souffrace, ou j'ai rugi comme un lion. — Egaler, aplanir, égaliser : -מנידו dien aura Is. 28. 25, quand il en aura aplani la surface. — 2º Calmer: אַם־לֹאַ ישַּרְּחָר וְרוֹמֵמְחָר נַמְשָׁר Ps. 131. 2, si je n'ai pas calmé et apaisé mon âme, si je n'ai pas fait taire mes désirs. — 3º Placer, mettre, proposer : שַּׁיִּרִיר לָנֶגְיִּר תָּמִיר Ps. 16.8, je me suis toujours proposé, représenté, l'Éternel devant moi; שַּׁרָּתַר עור על-גבור Ps. 89. 20, je prête mon secours au héros; מְשָׁפְטֵיך Ps. 119.30, j'ai place devant moi, je me suis proposé, tes ordonnances; מַרֵיר יְשֵׁינֵחו־כֹּוֹי Osée 10.1, (une vigne) qui poussait des fruits, ou : à qui Dieu donne, fait pousser, des fruits.

Hiph. Egaler, comparer : מֶּח אֵשְׁיֶנְתִּדּ לָּןְה Lament. 2. 13, qu'égalerai-je à toi?

Nithpa. Se ressembler: יְאַשֶּׁח מְדְינִים Prov. 27. 15, (une gouttière qui coule toujours) et une femme querelleuse se ressemblent (c'est tout un).

ישְׁנָה ou אָנָה chald. Pa. Rendre semblable: וְלִבְבֵה מִם־תֵּיוְהָא שַׁנִּיּנִי Dan. 5. 21, et son cœur fut rendu semblable à celui des bêtes.

Ithp.: נְגֶלֵי יְלְשְׁתֵּוֵח Dan. 3. 29, et que sa maison soit réduite en un tas de fumier.

קשֵרה (plaine) n. pr. La vallée de Saveh, Gen. 14. 17; mais בְּשָׁרֵח מִרְיָחָדִם 14. B, dans la plaine près de Kiria-thayim.

ישׁוֹתֵוֹ (v. הְשָׁיָם et הְשָׁיִם) Pencher, être incliné: אֶל־פֶּיֶת בֵּיחָה Prov. 2. 18, sa maison penche vers la mort, ou: elle (la femme) penche vers la mort,

la tombe, la maison, qui l'attend; מְשֵׁכֵּהְ צֵּלֶכְּהְ נְמְּשֵׁכִּנְּ Ps. 44. 26, notre âme est courbée vers la poussière (elle est humiliée); בְּלֵבְי נְמְּשִׁר Lam. 3. 20, mon âme est abattue, humiliée, en moi.

תוש" n. pr. Suah, fils d'Abraham, Gen. 25. 2; קישוים Job 2. 11, de la race et du pays de Suah.

שׁרְּחָה שׁרּחָה Fosse, abime: אַיּרְאָם אַדְּרָס. 22. 14, une fosse profonde; בְּאֶרֶץ צְּרֶבְח וְשׁרּחָה Jér. 2. 6, par un pays aride et rempli de fosses, ou: désert inhabitable.

חַקה שוּחָה n. pr. m. I Chr. 4. 11.

סייים *n. pr.* Suham, fils de Dan, Nomb. 26. 42; ישִׁים, Gen. 46. 23.

בישים (fut. יְשִׁים 1° (Agiter en tous sens), ramer: קְידּי שְׁיִבִים לָּדְּ Ez. 27. 8, ils étaient tes rameurs, tes matelots.— 2° Courir en tous sens, se disperser: יְשִׁים אָרָי Nomb. 11. 8, le peuple se dispersait (autour du camp); מְשִׁיִּבְּי Joh 1.7, de parcourir la terre.

Pil. שישיש Parcourir, se promener: רְּנְּשָׁלֵּם Tristary אָשׁים Jér. 5. 1, promenez-vous par les rues de Jérusalem; part.: עֵינֵי נֵי חַשָּׁח מְשׁיִטִים בְּכֶל־תְאֶרֶץ
Zach. 4. 10, les yeux de l'Éternel qui vont par toute la terre; רְשִׁיְטֵּי רַבְּים Dan. 12. 4, beaucoup parcourront (le livre).

Hithp:: קּוּרְשׁוֹשִׁמְנֶח תַּנְרֵרוֹח Jér. 49.3, répandez-vous le long des murailles.

שנים לפוס בינים ארסיפ. Fouet, fléau: לפוס שים Prov. 26. 3, le fouet est pour le cheval; 26. 3, le fouet est pour le cheval; בשנים לשנין Job 5. 21, contre le fléau de la langue, contre la calomnie; יְלֵיִר בְּיִבְאָהוֹח שׁוֹם Is. 10. 26, l'Éternel Zébaoth agitera contre lui un fouet; בין שנים Is. 28.15, le fléau qui ravage.

usité seulement au plur. Les bords, les pans, d'un vêtement : שׁוּבֹּר בּׁרָבְּילָ בְּּבְּילִבְּיל בְּבָּרִילְ בַּבְּעִרְל בַּבְּיל בְּבָּיל בַּבְּיל בְּבָּיל בְּבָּיל בְּבִּיל בְּבִּיל בְּבָּיל בְּבָּיל בְּבִּיל בְּבִּיל בְּבִּיל בּבְּיל בּבְיל בּבְּיל בּבְּיל בּבְּיל בּבְּיל בּבְּיל בּבְּיל בּבְיל בּבְיל בּבְּיל בּבְיל בּבְיל בּבְּיל בּבְיל בּבּבְיל בּבּבְיל בּבְיל בּבּבְיל בּבּבְיל בּבְיל בּבְיל בּבְיל בּבּבּיל בּבּביל בּבּביל בּבּביל בבּבּיל בבּביל בבּביל בבּביל בבּביל בבּביל בבּביל בבביל בבּביל בבביל בבביל בבביל בבביל בבביל בביביל בבביל בביל בבביל בבביל

Lament. 1. 9, sa souillure était dans les pans de sa robe.

שוֹלְל m. (v. שׁוֹלְל.). Depouille (de vetements ou de raison): שּוֹלֶל וְעָרוֹם Mich. 1. 8, depouille de vetements ou de raison, et nu; יְבְּצִים שׁוֹלֶל Job 12. 17, il emmène privés de raison les conseillers.

ת שולפית n. pr. Sulamith, jeune fille célébrée dans Cant. chap. 7.

ח'מר n. pr. m. I Chr. 7. 32.

שוּמִים *m. pl.* Ail: des aulx, Nomb.

ישוני n. pr. Suni, fils de Gad, Gen. 46. 16.

לשונים n. pr. Sunem, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 18; בישונים f., la Sunamite, I Rois 1. 3.

אָנע m. Cri, supplication : לְּמִיּל שַּׁוְצִּי Ps. 5. 3, la voix de mes cris.

עלש m. 1° Homme riche, généreux, noble: דּלְּכְילֵּי לֹא יַאֲמֵר שׁוֹצֵּי Is. 32. 5, l'avare ne sera plus appelé le généreux (v. à יַבְּיבָּי , page 285); שִּילֵי אַ Job 34. 19, il ne favorise pas le puissant, le riche (contre le pauvre). — 2° Cri: יַבְּיבָּי אַלְּיִדְיִר Is. 22. 5, les cris iront jusqu'à la montagne (שִּישִׁי Ez. 23. 23, v. page 590 à יִבְּיִבְּים).

שועל m. 1° Bonheur, richesse: מַּיְבֶּילְהְיּ Job 36. 19, ferait-il cas de tes richesses?—2°Action de crier, d'implorer: לָרֶעְ שׁוּעַן Job 30. 24, il leur reste la prière (v. l'exemple, page 574, à יְּבִים).

עוש n. pr. Suah, Chananéen, Gen. 38. 2.

אנא n. pr. Suaa, fille de Heber, I Chr. 7. 32.

קשׁוְעֵר הַאָּוִינְת הַיְאָוּינְת Ps. 39. 13, prête l'oreille a mon cri; Ps. 39. 13, prête l'oreille a mon cri; Exod. 2. 23, et leurs cris, leurs plaintes, monterent jusqu'a Dieu; שִׁיְרֵי חָינִיר I Sam. 5. 12, les cris de la ville.

שוּעֵל m. Renard; plur. שׁרְּעֵל Cant. 2. 15, et שׁרְּעָלים Lament. 5. 18, des renards.

אֶרֶץ שׁוּעֵל n. pr. 1° אֶרֶץ שׁוּעֵל Le pays de Sual, appartenant à la tribu de Benjamin, I Sam. 13. 17.— 2° Sual, fils de Sophah, I Chr. 7. 36.

שוֹעֵר m. Portier: שׁבֵּר הְעִיר II Rois 7. 10, le portier de la ville.

קּמִי *n. pr. m.* I Chr. 19. 16. ישׁוּפְּטִי (ע. בּשְׁישׁרִיּ).

קול שוֹפֶּר m. Trompette, cor: יקוֹל שׁוֹפֶּר Ps. 98. 7, et avec le son du cor; שוֹפְרֹחֵיתִם שׁוּפְרֹחֵיתִם Jug. 7. 8, leurs trompettes.

קיש Kal inusité. Pil. הְשִׁשׁ Faire regorger: הְשִּׁשְׁשְׁחַיּוֹ Ps. 65. 10, et tu la fais regorger (v. Hiph.), ou: parce que tu l'aimes; selon d'autres: tu l'as arrosée (v. הַשְּשׁי).

Hiph. Regorger: מְדְשִׁרְכּוּ מִירְכּוֹשׁ Joel 2. 24, les pressoirs regorgeront de vin.

 Jug. 15. 8, il les battit jambe sur cuisse (dos et ventre).

שור (pl. שֹרָרִם). Bœuf, taureau: Osée 12.12, des bœufs; collect. שֹרָרִם Osée 32.6, des bœufs; une fois bœur vache: עָּבָּר Job 21.10, son bétail conçoit (v. le même exemple à בַּלּלּה, page 108).

I אַשֶּר-שָׁר לַיִּרי Ps. 7. 4, qu'il chanta en l'honneur de l'Éternel; part.: שָּרִים וְשָׁרוֹם Eccl. 2. 8, des chanteurs et des chanteuses; יְשָׁר תַּשִּׁרִים עַל Prov. 25. 20, celui qui chante des chansons à un cœur affligé.

Pil. שרֵר שׁרֵר בּתְלּוֹין Soph. 2. 14, des voix qui chanteront, crieront, aux fenêtres; qui chanteront, crieront, aux fenêtres; Job 36. 24, que les hommes ont célébré; selon d'autres: que les hommes contemplent (v. II מָנ שׁרָר: בַּי שׁרָרִים I Chr. 29. 28, (le cantique) se chantait; מַלְרָרִים I Chr. 9. 33, les chanteurs.

Hiph. (fut. יְשִׁיר, apoc. יְשִׁיר. Jug. 5. 5, imp. יְשִׁירוּ pour יְשִׁירוּ Chanter, célébrer: אַר־שִּירי. Ps. 137. 4, comment chanterions-nous le cantique de l'Éternel (dans une terre étrangère)? שִׁירוּ לַבִּיי Exod. 15. 21, chantez à l'Éternel; יְדִירִי בִּירִי Ps. 138. 5, ils célébreront les voies de l'Éternel.

Hoph. pass. יּוּשֵׁר חַיִּשִׁר חַנְּית Is. 26.1, ce cantique sera chanté.

זור (fut. ישר, une fois ישר Job 33. 27, v. ישרר) איר Aller de côté et d'autre, se diriger: בְּשֶׁבֶּן בַּשֶּׁבֶן Is. 57.9, tu es allée vers le roi parfumée d'huile; selon d'autres: tu lui as apporté de l'huile en présent; בַּלְּבָּלְיִבְּעָ Job 33. 27, il se dirige vers les hommes; selon d'autres: il regarde les hommes (v. 2°, ou de la racine ישרר); part.: part.: les navires de Tharsis sont venus chez

toi, ont été les caravanes pour faire le commerce avec toi.

2º Voir, considérer, regarder avec soin, avec attention, avec bienveillance; regarder avec haine, épier: יַבְסְחֵר פַּנִים וּמִר רָשׁוּרֶנוּ Job 34. 29, lorsqu'il cache sa face, qui le regardera? משורר מראש אַמָּנוּז Cant. 4. 8, regarde du haut d'Amana; אשורשו Nomb. 24. 17, je le regarde; שַׁחַקִּים Job 35. 3, contemple les nuées; לא רשורעה Job 33.14, a celui qui n'y prend pas garde; ראשרבער Osée 14. 9, et je le regarderai (d'un œil favorable); וַשַּׁבֵּר לֹא רָשׁוּרֶנַח Job 35. 13, le Tout-Puissant n'y a point d'égard ; פּנְמֵר צַל־הַרֶךְ אָשׁוּר Osée 13. 7, je les épierai sur le chemin comme un léopard; יַשׁוּר כִּשַׁהְ יִקוּשִׁים Jér. 5. 26, épiant comme les oiseleurs qui dressent des piéges.

I תַּקְבַט פֵּרוָר בְּשׁוּרֶר . Ennemi: יָפְבָּט פֵּרוָר בְּשׁוּרֶר 92. 12, mes yeux verront la ruine de mes ennemis.

11 שלי שור Muraille: אַלֵּי שׁוּר Gen. 49. 22. par-dessus la muraille; plur.: 22. par-dessus la muraille; plur.: אַלָּי בְּיֶּרוֹמִירָי, Job 24. 11, entre leurs murs; une autre forme du plur.: אַלּי בְּשֶׁרוֹמִירָ, 5. 10, montez sur ses murailles (ou d'un sing. שַׁרָּה).

לשור chald. Muraille: יְשׁוּרְלָאוּן Esdr. 4. 13, et que si les murailles en sont achevées.

ישור n. pr. Sur, ville entre l'Égypte et la Palestine, Gen. 16.7: מְרַבֵּר־שׁוּר Exod. 15. 22, le désert de Sur.

ישׁרשׁן m. 4° Lys: מַלְשֵׁח שׁרשׁן I Rois 7. 19, ouvrage fait en façon de fleurs de lys. — פי שׁרשׁן עֵדוּה Ps. 60. 1, nom d'un instrument de musique.

שושו n. pr. Susan (Suse), résidence des rois de Perse, Esth. 1. 2.

וְשְׁלִשׁיִּת (pl. אינייִם מּשׁיִבּים 1° Lys (fleur blanche): בְּישִּׁיִּים הַאָּהְהָ Cant. 2. 16, qui patt son troupeau parmi les lys; בְּיִשִּׁיִם I Rois 7. 22, ouvrage fait en façon de lys. — 2° Instrument de musique: בַּיִּשִׁיִּים Ps. 45. 1, sur Sosannim.

קרה קשׁנְּה f. Lys: רְּמְרֵה הַשִּׁישְׁנָּה Oséc 14. 6, il fleurira comme le lys.

chald. plur. Citoyens de Susan (Suse), Esdr. 4.9.

רוש (prét. אשׁי, אַהָשׁי, יאָשׁיָ; inf. אשׁי (prét. אשׁי Mettre, placer, poser, établir : בל שחח Ps. 8.7, tu lui as mis toutes les choses sous les pieds; ילא־שַׁרוּג אִישׁ עריו עליו Exod. 33. 4, nul ne mit ses סרת שחד לר ; Ps. מקשים שחד לר Ps. 140. 6, ils m'ont mis des pièges; אלא שַׁחַם עַל־צאָן לַבַּן Gen.30.40, il ne les mit pas auprès des troupeaux de Laban; ישת שיחיני לנגדה Ps.90.8, tu as place nos iniquités devant toi; אָשַׁר־שָׁתַה אֵפְּרֹחֵיהָ Ps. 84. 4, où elle a posé ses petits; ישהי אח־ובלקד Exod. 23. 31, j'établirai tes limites; אַשֶּׁר סָבִּיב שָׁתוּ עַלֵּי Ps. 3.7, qui sont rangés contre moi, qui m'assiégent de toutes parts; אַלַ מַּרָבּיַת פֿוֹת שַׁתוּגַּ הַשַּׁיבָרַת Is. 22.7, ils se sont rangés en bataille contre la porte. — לַב Appliquer son cœur à une chose, en être touché: נלא־שַׁח לְבוֹ גַם־לַוֹאח Exod.7.23, il ne fut pas non plus touché de cela; לאַ־שַׁתַח לָבָּה I Sam. 4. 20, elle n'y fit point attention ; שַׁת־לִּים זַרֵע אַחָר Gen. 4. 25, Dieu m'a donné un autre enfant; שׁתּוֹר רועבות למו Ps. 88.9, tu m'as rendu un objet d'abomination pour eux ; אַם־רָתוּרֶת ישת קציר לה Osée 6. 11, Juda, il a préparé une moisson aussi pour toi.

Hiph. (fut. ਸਮਾਲੇਖ਼, apoc. ਸਾਲ੍ਹੇ, inf. et imp. ישיח pour מְשִׁיה 1° Mettre, placer, établir, faire : יָשִׁית־עַל־עַפַר בָּצֵר Job 22. 24, jette l'or sur la poussière (v. à בֶּצֶר); הַרְּחָה בְּתִיקְה Ruth 4. 16, elle le mit dans son sein ; מַשַּׁרֵת לָראשׁוֹ צַטֵּרֶת מָּז Ps. 21. 4, tu as mis sur sa tête une couronne d'or pur ; ואַיבָּה אַשִּׁיה Gen.3.15, j'établirai une haine (entre toi et entre la femme); בִּרַכוֹח לָצֵד Ps.21. 7, car tu fais de lui un objet de bénédiction à jamais; אָלָי ח לָר Tob 14. 13, que tu me donnasses un terme; נשרא אַשְׁחֵזּגּ I Rois 11.34, car je le maintiendrai prince; לַּמֶעָן שַׁחָר אַחֹתַר אֵלָּח Exod. 10. 1, afin que je fasse éclater mes miracles; avec בַּבַּדָּהָ : בְּ

ד באֹכָלֵר שׁלְחַנָּד II Sam. 19. 29, tu as mis ton serviteur entre ceux qui mangent à ta table ; אַרה אַשִּׁיחַה בָּבָּנִים Jér. 3. 19, comment, c.-a-d. dans quelle terre choisie, tè mettrai-je entre mes enfants? אָשִׁיהוּ בְּרַשֵּׁע Ps. 12. 6, je mettrai en sécurité; יבקרבו ישרה מרמח Prov. 26. 24, il cache la tromperie dans son cœur; בּיִהְשִּׁמְיִהְ אַ זִּישְׁעָ Jér. 51. 39, je préparerai leur festin; avec יישׁיתור : על על־אַרַץ מְצְרֵיִם Gen. 41. 33, et qu'il l'établisse sur le pays d'Egypte; אל־נא רביה הַשָּׁאַר Nomb. 12.11, ne mets point sur nous, ne nous compte pas, ce péché; בַאַשָּׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הַאָשָׁת Exod. 21. 22, (l'amende) que le mari de la femme lui imposera.

ישָּׁיִר מִּשְּׁיִר (cesse de me frapper) יְשִׁיר לָבֵּךְ (cesse de me frapper) יְבָּרִי יְלַבְּרָ לַבְּרָ זֹ. 12. 21, applique ton cœur a reconnaître le chemin; יְבָּרִי אָלָיי אַלָּיי אַלָּיי אַלָּיי אַלָּיי אַלָּיי אַלָּי זֹי אַלִּי זְבִּי שָׁנִי זֹי אַלִּי אַלִּי מִּנְי שָׁנִי זֹי אַלּי זַבּּרְי שָּׁנִי זֹי אַלִּי זַבּרְי שָּׁנִי זֹי אַלִּי זַבְּי אַנִי זֹי זַבְּי אַנְי זַי זְבִּי זְבִי זְבִי זְבִי זְבִי זְבִי זְבִי זְבִי זְבִי זְבַּי זְבִי זְבְּי בִּעִי זְבְי זְבִי זְבִי זְבִי זְבִּי זְבִי זְבִּי זְבִי זְבְּבְּי זְבְי זְבִי זְבְּבְּי זְבְי בִּי זְבְּעָּבְי זְבְּבְּבְּי זְבְי בִּבְי זְבְי בִּי זְבְי זְבִי זְבְּי בִּי זְבְי זְבִי זְבְּי בִּי זְבְי זְבִי זְבְי זְבִּי זְבְי בִּי זְבְי זְבִּי זְבְי בְּיִבְי זְבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּיִי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּבִי זְבְי בְּבִי זְבְי בְּבִי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְּי בְּיִבְי זְבְּי בְּיִי בְּיִבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְי בְּיִבְי זְבְּי בְּיִבְי זְבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּי בְּייִב יְבְיי בְּיי בְּייִבְי בְּיִבְי בְּייִב ייִבְי בְּייִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִב יְבְיי בְּייִבְי בְּיי בְּייוּי בְּיי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִבְי בְּייִב ייִבְיי בְּיי בְּייִבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּייִבְי בְּייִבְיי בְּייִבְיי בְּיי

2º Rendre, changer en, faire devenir, réduire en: שִּירָח בְּיִבְּי מִינְח לָּיָבִּי Ps. 9. 21, ô Eternel, frappe-les de terreur (v. II קַּיבָּי אַרָּי בְּיִר וֹשִירְ צַּיִּר בְּיִר בְּיִר בַּיִר בְּיִר (צְּיִר בַּיִר (צְּיִר בַּיִר (צֹּיִר בַּיר בַּיר (צֹּיִר בַּיר בַּיבּיר בַּיבּי בַּיר בַּיבּיר בַּיבּיר בַּיבּי בַּיבּיר בַּיבּי בַּיבּיר בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּבּי בַּיבּי בַּיבּיבּי בּבּיבּי בַּיבּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבְיבּי בַּיבּי בַי

Hoph. pass.: אַמּד מֹטֶר הּשָׁח צָּלָּה Exod. 21. 30, si un prix de rachat lui est imposé.

חלְלְח n.pr.Suthelah,filsd'Ephraïm; nom patr. שׁוּלְוֹלָת Nomb. 26. 35.

בין chald. Pael שְׁזֵב (fut. הְישִׁיוּבְּרְבִין; inf. בְּיִבְינוּ). Délivrer: הְּרִינְינִי Dan. 3. 15, qui vous délivrera de mes mains.

עיין Voir, regarder, considerer: פֵּירָ אַרְיָשִׁי Job 20.9, l'œil qui l'aura vu; שְׁשִּׁיְמָרִירְי רִּשְׁיָּטְׁ Cant. 1.6, parce que le soleil m'a regardée, a dardé ses rayons sur moi, m'a brûlée.

איייי Kal inusité. Retordre. Hoph. pass. Part.: שְׁשִׁי Exod. 26. 1, du fin lin retordu.

רְשֵׁים מִינֵים: Job 22. 199, celui qui tient les yeux baissés, l'homme abattu, humble.

קחר Gagner quelqu'un par des présents, corrompre un juge: בְּבִּירִי Job 6. 22, et de votre bien faites des présents (aux juges) en ma faveur; בַּבִּירִי אִירְיב בֹּיִרִי אִירְיב בֹּיִרִי אִירְיב Ez. 16. 33, tu leur as fait des présents.

לשתר m. Présent, don corrupteur fait à un juge: איי I Rois 15. 19, (je t'envoie) un présent en argent et en or; ער תַרְבָּר בּּעִירִי Prov. 6. 35, même quand tu lui offrirais beaucoup de présents; אריר לפון שורר Deut. 27. 25, maudit soit celui qui prend un présent (pour mettre à mort l'homne innocent); אַרְבֶּר־שׁׁוַרִי Job 15. 34, les tentes de la corruption, c.-à-d. de ceux qui acceptent des dons corrupteurs.

לְּשְׁחָהּ S'incliner, se prosterner: יְּשָׁחָהּ אַנְעֵבֹּרָת Is. 51. 23, prosterne-toi et nous passerons.

Hiph. Courber, abattre: דְּאָנִה בְּלָבר אִישׁ רְשְׁרָשְׁר Prov. 12. 25, l'inquietude, le chagrin, dans le cœur de l'homme, l'abat, l'accable.

Hithp. קשְׁחַבּּוּלִי (fut. מְּחַבְּּילִי, avec pause יוּשְׁמִילִי, plur. וּנְשְׁמַחַיּלי,. Incliner, s'incliner, se prosterner, rendre hom mage, adorer, prier: מַּבְּילָּילִי אַרָּעָּלִי מַּרְבּּילִי מַּבְּילִי אַרָּעָ Gen. 19.1, il se prosterna la face contre terre; קבּרי Gen. 23.7, il se prosterna devant les gens du pays;

אָל־חַרכָל־קַרְשָׁן Ps. 5. 8, je me prosterne devant ton sanctuaire; למני ישמח וויים Is. 36.7, prosternezvous devant cet autel; יריטיפווירליו Ps. 45.12, prosterne-toi devant lui, rendslui hommage; absol. דוטותודירוד II Sam. 16. 4, je me prosterne, je te rends hommage; יַרְשָּׁמָּחַנָּה עַלַּ־מַפַּבּן הַשָּׁעַר Ez. 46.2, il se prosternera, adorera (Dieu), sur le seuil de cette porte; היותחתית יליים לבר I Sam. 1. 3, pour adorer l'Eternel et pour lui offrir des sacrifices; inf. forme chald.: בַּחְשָׁתְּהַנְיָהַר ברה רשק II Rois 5. 18, quand je me prosternerai dans le temple de Rimmon; ביייתם ביייתם Ez. 8. 16, et ils se prosternaient; part. avec la terminaison du prét.

תקלכו אלין היים. (rać. מְשַׁרוֹת). Action de se courber, humilité: יְחָלְכוּ אַלַּיְהְ הַּבּיּתְ Is. 60. 14, ils viendront vers toi avec humilité.

(שִׁיחוֹר (ע. שָׁחוֹר)).

ישחור (ע. ישחור).

ילְשְׁחוֹר m. Le noir, noirceur : יְשַׁהְיָּר בּשְׁחוֹר הָאָרָם Lament. 4. 8, leur visage cst plus sombre que la noirceur.

Prov. בְּשְׁרוּהְיּה וּרְאַה יִשׁוּרְה f. Fosse: בְּשְׁרוּה יִשְׁה וּרְאַ Prov. 28. 40, il tombera dans la fosse qu'il aura faite.

וֹשְׁלַת (v. יַשׁׁ et הוּשֶׁ, prét. השֵּׁ, יִיחוֹהשׁ; plur. ਬਜਦੂ et ਬਜਜੂਦੂ, fut. ਸੂਦੂ). Se tapir, s'abaisser, s'incliner; être abaissé, humilié, abattu : מָר־יָשׁׁחוּ בַּבְּעוֹמִית Job 38.40, lorsqu'ils se tapissent dans leurs tanières; מילם Hab. 3. 6, les collines des siècles (antiques) s'abaissent; קיר שחוחי Ps.35.14, triste, j'allais courbé, la tête baissée; מַאַרָם הַאַרָם הַיּשְׁתַּ ls. 2. 17, l'orgueil de l'homme sera abaisse ; בַּחָבָר לַּזְרֵר לַזְרֵר Job 9. 13, les aides orgueilleux seront abaissés sous lui ; שׁרוֹרְתִי עַר־מָאוֹר Ps. 38. 7, je suis extrêmement abattu ; רַרַבָּה רַשׁׁוַיו l's. 10. 10, il écrase, il abat (le pauvre), ou : il se courbe, se baisse (v. רַבָּה, page 123).

Niph.: נישרו אינט Is. 2. 9, l'homme

s'est abaissé; אני מְּשְׁתְּי מְּשְׁתְּ מְּשְׁתְּ אָנְיְנְתְּךְ Is. 29. 4, et ta parole sera basse comme si elle sortait de la poussière; יְשַׁתְּי מְּלֵיתְ מְיִשְׁרִי בְּיִשְׁתְּי Eccl. 12. 4, et lorsque toutes les filles du chant, les chanteuses, auront la voix basse, éteinte.

Hiph. Abaisser, abattre: near Is. 25.12, il abat (tes murs forts et hauts).

Niph.: תַצְּיֹלֶ וּבְּקֶר וְשָׁתֵם לֶּחָם Nomb. 11. 22, égorgera-t-on pour eux assez de brebis et de bœufs?

לְּלְיִתְיּלְיה f. Action d'immoler, immolation: יְּשְׁרִילְיה II Chr. 30. 47, l'immolation des agneaux de Pâque.

בְּמְחָרָן m. Ulcère, lèpre : מְּמְרִין Lév. 13. 19, au lieu où était l'ulcère; Deut. 28. 27, de l'ulcère d'Egypte (l'éléphantiasis?).

m. Ce qui germe de soi-même: סָּתִּישׁ אַ Is. 37. 30, et la seconde année (vous mangerez) ce qui croîtra de soi-même (v. שָׁתִים).

אַרִיף m. Planche mince: שְׁרִיף מַּדְּלְ Ez. 41. 16, des planches minces, un lambris de bois; d'autres lisent שְּׁרִיקָה. יְשְׁרִיקְה (v. יְשְׁרִיקָה chald.).

קירות (rac. ייבּשָׁם הְשָּׁחִירוּתְם Ps. 107. 20, il les délivre de leurs fosses, ou, rac. שׁבִּירוּ destructions.

שַּׁחַל m. Lion : אַרִּשָּׁדֵל נָפֶּטָן פָּטָר צַל-פַּדַל Ps.

91. 13, tu marcheras sur le lion et sur l'aspic.

לְּחֵחֵלֵי f. Espèce d'aromate; selon d'autres: onyx, ou certaine coquille, qui brûlée répand une odeur agréable, Exod. 30. 34.

קרש m. Nom d'un oiseau immonde (la mouette ou le coucou?), Lév. 11.16. בּיִּחְשֵּׁי f. Phthisie, consomption, Lév. 26. 16.

אָרַיִּשְׁיִתְּי . Orgueil, fierté: קּבַרְשָׁחַץ Job 28. 8, les enfants de l'orgueil, les lions à la marche fière.

עִים n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22.

Pקיף Broyer, briser, miner: אָבָיִרם Broyer, briser, miner: אָבָיִרם בּאַמָּר בּאַמָּר Ps. 18. 43, je les brise menu comme la poussière (emportée par le vent); אַבָּירם שְׁנְיִם שְׁנִים אַנִּים בּאַבּיִם Job 14.19, les eaux minent les pierres.

ולים אינים אינים אינים אינים אינים אינים אינים אינים ווא. 40. 15, comme la poussière d'une balance.—2° Nuée, ciel: יוֹבְעַמְּרֹם יִרְצָעַמְּרֹם יִרְצָעַמְּרֹם יִרְצָעַמְּרֹם יִרְצָעַמְּרֹם יִרְצָעַמְּרִם יִרְצָעַמְּרִם יִרְצָעַמְּרִם יִרְצָעַמְּרִם יִרְצַעְּתְּם Pr. 3. 20, et (que) les nuées distillent la rosée; בְּיַבְּיִתְ Ps. 89.7, qui dans le ciel (est comparable à l'Eternel)? וואר בּיִבְּיִרְר בַּיִּבְיִר בַיִּבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִּבְיר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְייִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיִבְיִר בַּיבְיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּייִר בַּיִבְּיי בַּיִבְּייִר בַּיִבְיי בַּיִּבְיי בּיִבְייִר בַּיִבְייִר בַּיִבְּיִר בּיִבְייִר בּיִבְייִר בַּיִּבְיי בּיִבְייִר בּיִבְייִר בּיִבְייִר בּיִבְּיִר בּיִבְייִר בְּיִבְייִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בּיִבְייִר בּיִבְיי בּיִבּיי בּיִבְייִר בְּיִבְיר בּיִבְייִר בְּיִבְּייִר בּיִיר בּיִבּייר בּיִבְייִר בְּיִבְּייר בִּיבְייִר בְּיִבְּיר בּיבְייִר בּיבְּייר בּיבְּייִר בּיבְּייִר בּיבְּייִר בּיבְּייר בּיבְּייִר בּיבְּיבּיר בּיבְיייר בּיבְּייר בּיבְּייר בּיבְיייר בּיבְּייר בּיבְייר בּיבְּייר בּיבְּייר בּיבְייר בּיבְייר בּיבְּייר בּיבּיר בּיבְייר בּיבְייר בּיבּיר בּיבְייר בּיבְייר בּיבְּייר בּיבְייר בּיבְיר בּיבּיר בּיבְיר בּיבּיר בּיבְייבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיבּיר בּיבְיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבְיבּיייב בּיבּיר בּיבּייב בּיבּייב בּיבּיבּייב בּיבּיבּייב בּיבּייב בּיבּיבּייב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיבּייב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב

II שָׁתֵר מוֹב Chercher, tacher: שׁתֵר מוֹב Prov. 11. 27, qui tache de bonne heure de faire le bien.

Pi. Chercher (se lever des le matin, de bonne heure, pour chercher; עַּיַחַיָּטַי, chercher ardemment, désirer ardemment, se tourner vers; avec rég dir., avec אָ בּיִּבְינִי וְאֵינִי וְאֵינִי וְאַל Job 7. 21, et si tu me cherches, je ne serai plus; בְּשַּׁחֲרֵי לַשְּׁחֲרֵי לַשְּׁחֲרֵי לַשְּׁחֲרֵי לַשְּׁחֲרֵי לַשְּׁחֲרֵי לַשְּׁחֲרֵי לַשְּׁחֲרֵי לַשְּׁחֲרֵי לַשְּׁחֲרֵי לַשְּׁחָרִי לַשְּׁחָרִי מִּיּבְי וּשְׁרִי וּשְׁרֵי לַשְּׁחַרִי לַשְּׁחַרִי לַשְּׁחַרִי לַשְּׁחַרִי לַשְּׁחַרִי לַשְּׁחַרִי לַשְּׁחַרִי לִשְּׁחַרִי לִשְּׁחַרִי לִשְּׁחַרִי אַלּבּאַל אָב אַל הַאָּל אָב אַל אָב אַל אָב אָל אָב אָל Ps. 63. 2, je te cherche au point du jour, ou avec ardeur.

שַׁחַר m. Aurore, matin : בַּצֶלוֹת הַשָּׁתַר הַ

Jos. 6. 15, des le lever de l'aurore; בּוְמֶר־שָׁחַר Ps. 139. 9, les ailes de l'aurore; מַרְשַׁחַר Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin; בַּשָּׁתֵר נָדְלַה נָדְלָה Osee 10.15, (le roi d'Israel) sera exterminé au point du jour (promptement); לא תַּדְעֵּר שֵׁחָרָה ls. 47. 11, tu ne sauras pas son aurore, c.-à-d. son commencement, d'où et quand ce mal arrivera; ou, sens opposé: sa fin (le bien qui viendra après, comme l'aurore succède a la nuit); אַשֶּר אָיך־לוּ שַׁחַר Is. 8. 20, (parole) qui n'a point d'aurore, qui est dépourvue de clarté, de sens; אַעִּירַה אַחַר Ps.57.9, je me réveillerai à l'aube du jour.

יְשֵׁעֶּר שָׁחֹר : אוֹחְשֶׁ adj. Noir : יְשֵׁעֶּר שָׁחֹר : Lévit. 13. 31, et du poil noir; סוּסִים : בְּשׁרוֹיִם Zach. 6. 2, des chevaux noirs; אָכִי בְּשׁרוֹיִם בְּעֹר Cant. 1. 5, je suis noire, brune.

ישׁחוֹד (ע. ישִׁחוֹד).

קרוּת f. Aurore de l'age, jeunesse, adolescence: תַּלְרוּת Eccl. 11. 10, l'enfance et l'adolescence.

ישְׁרַחְרָּשׁ m. (f. אָאָני שְׁחַרְחֹשֶׁ). Noirâtre, brun: אָצִי שְׁחַרְחֹבֶּע Cant. 1. 6, que je suis brune.

קריה (que Dieu recherche) n. pr. m. I Chr. 8. 26.

חבים n. pr. m. I Chr. 8. 8.

רְשְׁיֵּלְ Kal inusité. Niph. הַחְשָּׁיִ Etre gaté, être dévasté: רְשָּׁהָ הַחְשָּׁהְ Exod. 8. 20, le pays fut dévasté; הְיַבְּי הְּיַבְּי לְשִׁיהִ לְשְׁהִי לְשְׁרִי לִשְׁיִ Jér. 13. 7, et la ceinture était gatée, pourrie; en sens moral: רְיִבְּיִ הִיִּהְשִׁי Gen. 6. 12, et voici (la terre) était corrompue, pervertie.

Pi. Detruire, dévaster, abattre, perdre, tuer, faire périr, etc.: חַשְּלֵּשְׁר Gen. 9.15, pour détruire toute chair; אַרְאָר, שַּׁרְהָשׁר Gen. 38. 9, il le détruisit (en le répandant) à terre; שְׁתַּיּהְעָּלְיִי Jos. 22. 33, pour ruiner le pays; שְׁרָתִּי בַּרְמִי Jér. 12. 10, ils ont gaté ma vigne; אַרָרָי Jér. 5. 11, montez sur les murailles et renversez-les; Prov.

23.8, tu auras perdu tes paroles agréahles; שַׁחַמֵּם בְּרִית חַלֵּיִר Mal. 2. 8, vous avez viole l'alliance de Lévi; החַתְּשׁי Exod. 21. 26, s'il gâte l'œil; אָנִי חייָאָר יִי משרח בי II Sam. 1. 14, pour tuer l'oint de l'Eternel ; וָשִׁחַהָּם לְכַל-חַעָם חַיָּגַח Nomb. 32. 15, vous serez pernicieux à tout כפ peuple; וְשַׁתַּח רַחֲמֵיו Amos 1. 11, et qu'il a violé la compassion qu'il lui devait; על־יִפְעַהַה Ez. 28. 17, tu as détruit, corrompu, ta sagesse à cause de ta beauté. — Corrompre ses mœurs, se corrompre, pécher: שותו עמה Exod.32.7, ton peuple s'est corrompu; לים לים Deut. 32. 5, ils se sont corrompus, ils ont péché contre lui (Dieu).

Corrompre, pervertir: שְּלְּבְּשֶׁר Gen. 6.12, toute chair avait corrompu sa voie; sans rég.: שְׁלְּבִּירָ תַּשְׁרָחִרּן: 15.1.29, vous vous corromprez; בַּנִים מַשְׁרִיִּרִים Is.1.4, enfants qui se corrompent; בַּנִים מַשְׁרַיִּרִים en tête des psaumes 57, 58, 59, 75, le commencement d'un cantique sur l'air duquel on chantait ces psaumes.

Hoph. part.: אָמְקוֹר מָשְׁקוֹר Prov. 25. 26, et une source corrompue.

המילי chald. Détruire. Part. pass. seul usité: הַּמָּח בִּרְבָּח וּמְשִׁרְתָּח Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses et perverses; subst.: הְשִׁירִיתָח Dan. 6. 5, (ni) une mauvaise action, ou (ni) une faute.

hਾਹੋਈ f. (de ਸੁਖਦ). Fosse (pour prendre les animaux), piége, citerne, pri-

son, tombe: רְחַיֵּהְ אָרִיס. 26. 27, celui qui creuse une fosse (y tombe); בּשְׁתִּי יִחְשֵּׁ Ps. 35.7, la fosse où étaient tendus leurs rets; שַּבְּיי בּשְׁתִּי בַּשְׁתָּי בַּבְּיִלְי Ez. 19. 4, il a été pris dans leur fosse; רְּחַבֶּיבְּ Job 9. 31, tu me plongeras dans une fosse bourbeuse; רְּחַבְּילִי Is. 51.14, il ne mourra pas dans la fosse, la prison; יִרְיָבִי בַּיִּבְיִ בַּיִּבְיִבְּי Ps. 103. 4, qui rachète ta vie de la mort; רְרָאֶה הַשְּׁתִי בְּרַרְאָה Ps. 49. 10, il ne verra jamais la tombe, la mort.

בּעֵער שׁמָּים (pl. בּאָשָׁה). Espèce d'arbre, acacia ou espèce de cèdre: יַנְעֵער שִׁמָּים Exod. 25. 5, bois d'acacia.

Pi.: ישמַרוּהִר אֵלֶּרְךְּ כַפָּר Ps. 88. 10, j'étends mes mains vers toi.

שׁטֵשׁ שׁ. (v. שׁוֹשׁ). Fléau, fouet: ילשׁמֵשׁ בְּצַדֵּיכָּם Jos. 23. 13, et comme un fouet pour vos côlés.

שׁמִישׁ n. pr. d'une plaine dans le pays de Moab, Nomb. 25. 1, Joel 4. 18.

ງຜູ້ຜູ້ (fut. ກຸນຫຼາ) 1° Couler avec abondance, se répandre avec impétuosité, inonder, noyer: אַנְחַלָּרִם רָשָׁטֹפּוּ Ps. 78. 20, et les torrents coulent avec abondance; קנָשֶׁם שׁמֵּן Ez.13.13, et une grosse pluie, une pluie qui inonde; יחילו ישטות Dan. 11. 26, son armée, l'armée (du roi du nord), se répandra (de toutes parts); ou: il accablera l'armée (du roi du midi); בְּנַחַל שׁוֹשֵׁן Is. 30. 28, comme un torrent qui déborde ; וְנְתַרוֹת לֹא רְשִׁיִםוּתָ Cant. 8.7, les torrents ne peuvent le noyer, l'éteindre; מַלְיוֹן חַרוּץ שׁטֵּבְ צְדַקַח Is. 10. 22, la ruine est décrétée, elle viendra comme une inondation, emportant tout et avec justice, c.-à-d. comme une peine bien méritée. — Se précipiter: אָכָיוֹשׁ בּיסוּס Jér. 8. 6, comme un

Niph. 1º Étre inondé: יָשֶׁיְמֵּנִיּר בְּלְּמָנְיִר (les armées) disparattront devant lui comme par une inondation.— 2º Étre lavé: בַּשִּׁיִב בַּעָּיִב Lév. 15. 12, (tout vaisseau de bois) sera lavé dans de l'eau.

Pou. Étre lavé: בּמְרַתְ נְשְׁמֵתְ בַּעָּרָם Lév. 6. 21, (le vaisseau) sera nettoyé et lavé dans de l'eau.

קרישל פּנ קשְׁשֵׁ m. Inondation, flot, pluie impétueuse: אַבְּיבֶּים אָבְיבָּים אָבָּיבָּים אָבָּיבָּים אָבָּיבָּים אָבָּיבָּים אָבָּיבָּים אַבְּיבַּים אַבָּיבָּים אַבְּיבַּים אַבְּיבַּים אַבְּיבַּים אַבְּיבַּים אַבְּיבַּים אַבְּיבַּים אַבְּיבַּים אַבְיבַּים אַבְּיבַּים אַבְּיבַּים אַבְּיבַּים אַבְּיבַ בּיבּים אַבָּיבָ בּיבּים אַבּיבָ בּיבּים אַבָּיבָ אַבָּיבָ בּיבּים אַבּיבָ בּיבּים אַבָּיבָ אַבָּיבָ אַבָּיבָ בּיבּים אַבָּיבָ אַבָּיבָ אַבָּיבָ בּיבּים אַבּיבָ בּיבּים אַבּיבָין בּיבּים אַבּיבָים אַבּיבָין בּיבּים אַבּיבָ בּיבּים אַבּיבָ בּיבּים אַבּיבָ בּיבּים אַבּיבָ אַבְּיבָים אַבְּיבָּים אַבְּיבָּים אַבְּיבָּים אַבְּיבָּים אַבְּיבָּים אַבְּיבָּים אַבְּיבָים אַבְּיבָּים אַבְּיבָּים אַבְּיבָּים אַבְיבָּים אַבְּיבָּים אַבְיבָּים אַבְיבָּים אַבְיבָּים אַבְיבָּים אַבּיבָ אַבְּיבָ אַבְיבָּים אַבּיבָ אַבְיבָּים אַבּיבָ אַבְיבָּים אַבּיבּים אַבְיבָּים אַבְּיבָּים אַבּיבּים אַבּים אַבּיבּים אָבּיבּים אַבּיבּים אָבּיבּים אָבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אָבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אָבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים

ששר m. Magistrat (chargé de la surveillance de la police), commissaire, prévôt : שׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Exod. 5. 14, les commissaires des enfants d'Israel (que les Égyptiens avaient établis pour surveiller les travaux de leurs frères); Deut. 16. 18, des juges et des magistrats, des prévôts.

ישְׁעֵר הובותינוּ : m. Acte, contrat שִּעְרֵר הובותינוּ : Rituel, les actes, les preuves, de nos fautes.

ישְׁלְיֵרִי n. pr. m. I Chr. 27. 29 (keri שְׁלְיַרִישִׁי).

לְּהְ רוֹבִילּוּ: Présent (שֵׁיְא m. (pour שָׁיִּבּים שָׁר.). Présent מָלְבִים שָׁר Ps. 68. 30, les rois t'offriront des présents. ושיאוי n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 19.

I שִּיבָה (rac. שִּיבּה) f. Retour, ceux qui retournent: שֵּיבָה צָּיוֹן Ps. 126.1, ceux qui reviendront à Sion, ou: qui avaient été emmenés de Sion, les captifs, les exilés de Sion.

II שִׁיבְרוּ (rac. בְשֵׁב) Action de séjourner: קשׁיבָרוּ בְּפַחֲנֵים II Sam. 19. 33, pendant son séjour à Mahanayim.

אָנְיִשׁ n. pr. m. I Chr. 11. 42.

ביייש chald. (ע. בישט).

י אֹבְיִשׁי f. Délivrance, Rituel.

לְשִׁיחָה ((pl. שִׁיחִה, v. שִׁיחָה). Fosse: ברוּ לְּפָנֵי שִׁיחָה ערוּ לְפָנֵי שִׁיחָה Ps. 57. 7, ils ont creuse une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans).

לְשִׁרוֹר, לְשִׁיחוֹר, לְשִׁרוֹר, לְשִׁיחוֹר, לְשִׁיחוֹר, d'un fleuve. Sihor, le Nil, Is. 23.3; le torrent sur les confins de l'Égypte et de la Palestine, Jos. 43.3.

שיחור לְבְנָת n. pr. d'un torrent dans le pays d'Aser, Jos. 19. 26.

שָׁרָשׁיִי שׁ: 1º Rame: אֵנִי־שִׁיִים Is.33.21, un vaisseau à rames. — 2º Fléau, Is. 28. 15 (v. שׁוֹשׁיִם).

אילה ישילו ישילו

שִׁילֹנְי 1° Habitant de Siloh : שִׁילֹנְי I Rois 11. 29.—2° Nom patr. comme שַׁלֵּנִי descendant de שֵׁלֵנִי I Chr. 9. 5.

שימון n. pr. m. I Chr. 4. 20.

יְלִים m. pl. Urine : יְלִיהָם שִׁינִיהָם Is. 36. 12, cheth., et de boire leur urine.

רְשֵׁיצִיא chald. Finir, achever: יְשֵׁיצִיא Esdr. 6. 15, et on acheva ce temple.

בְּשְׁרֶר : Le restant, le dernier שְּׁרֶר Aboth, des derniers.

קּרְבּוּ לֶכֶם: f. Chant, cantique : פַּרְבּוּ לֶכֶם Deut. 31. 19, écrivez ce cantique; שִׁירַת דוֹּהִית Is.5.1, le chant de mon ami.

ישׁיִשׁ m. (v. שַׁשֵׁ). Marbre blanc: אַבְּנִי־שִׁישׁ וֹ Chr. 29. 2, des pierres de marbre.

Ng ਯੂ ਯੂ n. pr. m. I Rois 4. 2.

קשיש n. pr. Sisak, roi d'Egypte, I Rois 11. 40.

m. Épine; collect.: ישֵׁיִרוּ Is. 10. 17, ses épines.

אירת הַּמְט לְמוֹ m. Vêtement: רַבְּטָהְר הְשִׁית הְמָט לְמוֹ Ps. 73. 6, ils se couvrent de violence comme d'un vêtement; ייְיה Prov. 7. 10, dans le vêtement d'une courtisane.

י(שְׁבַּן: v. שַׁבַּן).

בֹשַׁלֵב (fut. בְשִׁבַב, inf. בִשְׁבָּם, avec suff. אַכְבָּה et שְׁכְבָּה) Se coucher, être couché, cohabiter, se reposer, reposer, dormir, devenir malade, mourir : שַׁבֶּב בַּאַרָר Nomb. 24.9, il se couche comme un lion ; בליד באַשר רַשָּׁבַב צָּלָיר Levit. 15. 4, tout lit sur lequel il aura couché; ויִשְׁבֶב אֹחָה וְיְעָנָהָ Gen. 34. 2. il coucha avec elle et lui fit violence; יוֹבֶב עָם־הֹקימָה Deut. 27. 23, celui qui couche avec la mère de son épouse: Ps. 68. 14, quand אִם־הִשְׁבְּבוּן בֵּרן שְׁפַּחָיִם vous vous reposez entre les parcs (des troupeaux); מַם־בַּלֵילת לא־שַׁכַב לְבּוֹ Eccl. 2. 23, même la nuit son cœur ne repose point; וּשִׁמּוּאֵל שׁכַב בְּחֵרְכָל הֵי I Sam. 3. 3, et Samuel était couché dans

le tabernacle de l'Éternel: משרר ישתב Job 27.19, riche il se couche (devient malade); וָאִישׁ שָׁכַב וְלֹאִ־יָקִים Job 14. 12, l'homme est couché par terre (est mort), il ne se relève plus; בַּבָּהִי יָאָשְׁקוֹם Job 3. 13, je serais couche (dans la tombe) et je reposerais; וֹפִישׁפֵב הַוֹּד עִבּדאַבֹתִיד I Rois 2. 40, David s'endormit avec ses pères, locution fréquemment employée pour : il mourut; שׁבְבֵּר מֲבָר Ps. 88. 6, ceux qui sont couchés dans le sépulcre; שַּבְבֵּר בָבָבוֹר ארש בבירוו Is. 14. 18, (tous les rois) sont morts avec gloire chacun dans sa maison, ou: ils ont été enterrés avec honneur chacun dans sa tombe; יַחָשָׁבֶב בּת־חַלְלֵי־חֶרֶב Ez.32.28, tu seras étendu avec ceux qui sont blessés à mort par l'épée.

Niph. (de la femme). Etre violée: מְּבְּבְּנְתְּיִ keri, Zach. 14. 2, et les femmes seront violées.

Pou. Se prostituer: אֵילֹה לֹא לַשְּׁבְרָּתְּ keri Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée.

Hiph. 1° Faire coucher, coucher, étendre, faire reposer: יְּישְׁמְבֵּדִּעּ עֵּל־מְּטִּרְאוֹ עֵּל־מְּטִרּאוֹ וּ וּצְלְּדִּעְ עֵל־מְטִרּאוֹ וּ וּ Rois 17.19, il le coucha sur son lit; אַרְאָרָאוֹ אַרְאָרָאוֹ וּ וֹשְׁמַבֵּר אִרְאָם אַרְאָרָאוֹ II Sam. 8.2, les étendant à terre; אַרְּטָרִי Osée 2. 20, je les ferai reposer en sûreté. — 2° Répandre. Ex. unique: יְּשְׁמִּרִבּ Job 38.37, qui vide les outres du ciel, qui fait que les nuées crèvent.

Hoph. Etre couché, être étendu : יוֹשְׁמָב עַל־מִשְּׁחוֹ ז'בְּשְׁמָב עַל־מִשְּׁחוֹ II Rois 4. 32, couché sur son lit; יְהִשְׁמְבָּה אֶּת־עֲבֵלִים Ez. 32. 19, et sois étendue avec les incirconcis.

לְּכְּרָתְ f. État d'être couché, couche: שְׁכְבַת חַשְּׂל Exod. 16. 13, une couche de rosée; שִׁכְבַת דָיָע Lév. 15. 18, cohabitation, commerce charnel.

רְבֶּלְיּלְיּלְ f. Cohabitation: לֹאִ־תְּמֵן שְּׁבֶּבְתְּּוּךְ Lévit. 18. 20, tu ne cohabiteras pas (avec la femme de ton prochain).

קבְה (ע. שֶׁבֶּה (ע. דיפּים) Errer, courir çà et là: Jér. 5.8, ils courent de toutes parts; selon d'autres, comme בְּשִׁבִּים בִּישׁ dès le matin ils sont comme, etc. (v. בשַבָּשׁ).

שׁכוֹל m. Privation d'enfants, abandon, delaissement: יַמֵּלְמֹן Is.47.9, privation d'enfants et veuvage; אים מים ביול לנסטיר Ps. 35. 12, (ce qui est) une privation, un état d'abandon, pour mon

שבול adj. Qui a perdu ses enfants: למידום שבלות Jer. 18. 21, que leurs femmes (soient) privées d'enfants. Des animaux : ברב שבול II Sam. 17. 8, comme une ourse à qui on a ravi ses petits; וַשַּׁכְּלָּח אֵין בָּחָם Cant. 4.2, et dont il n'y a point une (brebis) qui soit stérile.

ישׁכּוֹר m. (fém. מִּכֹּרָה). Ivre: ירורא שׁכֹר עַר־מָאֹר I Sam. 25.36, il était tout ivre.

רַבְשָׁבַּח וּ (fut. אַבָּעָ Oublier , laisser par oubli : לא יִשְׁבַּח אָת־בְּרִית אבתיה Deut. 4. 31, il n'oubliera pas l'alliance de tes pères; וָשֶׁבֶּחְתַּ עֹמֶר בָּשָּׁבֶּח Deut. 24. 19, et que tu auras oublié (laissé par oubli) une gerbe dans le champ; שֹׁכְחֵר אֱלוֹחַ Ps. 50. 22, ceux qui oublient Dieu; וארנר שבחנר Is. 49. 14, et le Seigneur m'a oublié.

Niph. Etre oublié : נְשָׁתַּח זָכְרָם Eccl. 9. 5, leur souvenir est oublié.

Pi. Faire oublier : שַׁבָּיוֹן מּוֹעֵר Lament. 2. 6, l'Éternel a fait oublier dans Sion les fêtes.

Hiph.: לָחַשִּׁבִּיחַ אַת־עַבִּי שָׁמִי Jer. 23. 27, pour faire oublier mon nom à mon peuple.

Hithp .: וְיִשְׁמַּתְּרוּגְּ בַּנְצִיר Eccl. 8.10, ils furent oubliés dans la même ville.

ישֶׁבֶּחַ adj. Oubliant : שָׁבֶּחַ Ps. 9. 18, ceux qui oublient Dieu; הַחָּבַלִּים ואַר־קַר קַרְשָׁר Is. 65. 11, qui oublient ma sainte montagne.

השׁבַּל chald. Trouver. Ithp. Etre trouvé: לֵא־חַשְׁמְבָרו לָחוֹן Dan. 2. 35, on ne trouva plus d'eux (nulle trace).

Aph. Trouver: דּרֹ־חַלְּשׁבַּחַת נְבַר Dan. 2. 25, j'ai trouvé un homme; פְנְמוֹר מַשְׁבִּרל וְכֹל מְסָן Jér.50.9, comme un héros

בחשתה הי בחשתה Esdr. 7. 16, tout l'or et l'argent que tu trouveras.

ישְׁכְּחָה f. Oubli : אַין לַפַניו שַׁכַחח Rituel, אַין לַפַניו il n'y a point d'oubli devant lui.

ח שׁכִיר n. pr. m. I Chr. 8. 10.

* שָׁבִינָה f. (rac. שֶׁבֵּן). La résidence, la présence, de Dieu, Aboth.

קבר (inf. שָׁרָ 1° Mettre, dresser: בְּשַׁרְ יְקִּשִּׁים Jer. 5. 26, comme les oiseleurs qui dressent des pieges. — 2º S'arreter : יַשׁמּר חַמֵּרִם Gen. 8. 1, les eaux s'arrêtèrent, cessèrent de croître; חמח הַבְּשֵׁי קּבְּיהַ Esth. 7. 10, et la colère du roi s'apaisa.

Hiph. Apaiser, calmer: יַחַשַּׁלַּהָר מַעַּלַר Nomb. 17. 20, je ferai cesser (les murmures qui s'élèvent) contre moi.

עַבל' (fut. יָשׁבֵּל) Etre privé d'enfants, perdre ses enfants : לַמַּח אֵשְׁכַל זַם־שְׁנֵיכֵם Gen. 27. 45, pourquoi serai-je privė de vous deux, pourquoi vous perdraije? בַּאֲשֵׁר שֵׁכֹלְחֵר שֵׁכַלְתִּר 43. 14, s'il faut que je sois privé d'enfants, que j'en sois privė; קַנְשִׁים אָמֵּך I Sam. 15.33, ainsi ta mère entre les femmes sera privée d'un fils; part. passif: ואַנִי שָׁכוּלָת Is. 49. 21, et j'ai perdu mes enfants.

Pi. 1º Priver d'enfants, détruire, ravager: אֹחָד שָׁבֶּלְהֵם Gen. 42. 36, vous m'avez privé d'enfants; יָשׁתַלָּחִים מַאַרַם Osée 9. 12, je les priverai d'enfants tellement qu'aucun d'entre leurs enfants ne deviendra homme ; וַשִׁלַלַת אֵּרָבַם Lév. 26. 22, (des bêtes) qui vous priveront de vos enfants; וּמְשַׁמַלֵּת גּוֹדַיָּהְ חַיִּית Ez. 36. 13, tu as consume ton propre peuple; בַחָרֵב ל-חָרֵב Deut. 32. 25, au dehors le glaive ravage ; וָתָאָרֶץ מְשַׁבֶּלֶּח II Rois 2. 19, et le pays est malsain (a cause de ses eaux); רַחַלֶּרף וִינְּדָף לֹא אַמֶּלּה Gen. 31. 38, tes brebis et tes chèvres n'ont point avorté. — 2º Avorter: מְשֵׁבֵּלָּח Exod. 23. 26, ni femme qui avorte. De la vigne : יַלֹא חַשַּׁבֵל לָבֶם מוקון Mal. 3. 11, et votre vigne ne sera point stérile.

Hiph. 1º Priver d'enfants, les tuer :

qui tue les jeunes gens.— 2º Avorter: בְּיָשׁ בַּשְּׁמִּבִּל Osée 9. 14, un sein qui est sujet à avorter.

שְׁבֶּלִים m. pl. Privation d'enfants: אַבְּיִי יִּשְׁבָּלִיךְ. Is. 49. 20, tes enfants dont tu seras abandonnée, ou : ceux que tu auras après avoir perdu les autres.

שַׁרְלֵל (v. שַׁרְלֵל).

שבׁם Kal inusité. Hiph. אָבַם 1°Se lever de bon matin, faire quelque chose de bonne heure : נַיַּשָׁבֶּם אֲבִרמֵלֶךְ בַּבֹּלֵך Gen. 20. 8. Abimélech se leva de bon matin; et seul : יְהִשְׁפַּמְהֵם וַהֲלַרְהָם בְּהַרְבְּכֵם Gen. 19. 2, vous vous leverez de bon matin, et vous poursuivrez votre route; לָבְּרַמִים Cant. 7. 13, allons de bonne heure aux vignes; רכשל משפים חלה Osée 6.4, comme la rosée du matin qui se dissipe; inf. בשֵּׁשֶׁה, employé adverbialement, de bonne heure: בּבֹקֵר חַשְׁבֵּים Prov. 27. 14, de bonne heure le matin ; דַּשָּׁבֶּם וְחַצֶּרֵב I Sam. 17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. - 2° Se hâter de faire une chose, la faire souvent, avec zèle, avec ardeur; קַלְשֵׁי וַשְׁלַחָ Jér. 25.4, se hatant de (les) envoyer; הַשָּׁמֵם וְחַכֵּר Jér.11.7, les ayantsouvent avertis; אַשָּׁבֶּרם וְדָבֵּר Jér. 25. 3 (pour הַשָּׁבֵּר forme chaldeenne). me levant matin pour vous parler; יושָׁתִיהוּ הַשְּׁחִיהוּ Soph. 3. 7, ils se sont hâtés de corrompre (leur conduite); (שׁכִּח Jer. 5. 8, v. מִשׁבְּרִם).

 pour le servir d'un même esprit, unanimement.

תְּשְׁלְיִה n. pr. 1° Sichem, ville lévitique dans les montagnes d'Ephraïm, Gen. 12. 6, Jos. 20.7: הֶּבֶה יְבָשִּהוּ שָּׁבְטָּה Osée 6. 9, ils égorgent en route ceux qui se rendent à Sichem; selon d'autres: d'un même esprit, unanimement. — 2° Sechem, fils de Manassé, Nomb. 26. 31.

ישָׁבֵן ישָׁבֵן (fut. ישָׁבַן) 1° Demeurer, sejourner, habiter : יהוא שכן באלני פכרא Gen. 14. 13, il demeurait dans les pleines de Mamré; שַׁבֶּרָהִי צִפראָדֶלֵי פֵדָר Ps.120.5, j'ai séjourné près des tentes de Kédar; וְעַלֹּ־מִּמְרָצָיוֹ יִשְׁמֹן Jug. 5. 17, il réside près de ses ports (v. à מַּמַרָץ, page 394); avec le régime direct : אינת חַבַּרָהְ יִשְׁפָּן־אוֹר Job 38. 19, quelle est la voie où se tient la lumière? ואה סוררים לשפן יה אלחים Ps. 68. 19, et même aux rebelles afin que l'Éternel Dieu demeure (au milieu d'eux); הרכם אלבָרָר רְשָׁבֹן Nomb.23.9, voici un peuple qui habitera séparément; avec אֵרֶץ habiter un pays, y demeurer en paix, le posseder: ישברארץ Ps. 37. 3, habite (paisiblement) la terre ; יָשַׁרָים יִשָּׁבְּנוּ־אָרֶץ Prov. 2. 21, les hommes droits habiteront, posséderont, le pays; de même ישׁבּוֹני Ps. 102. 29, les fils de tes serviteurs habiteront paisiblement: אַנִי חַכְמַח שַׁכַנְתִּי עַרְמַח Prov. 8. 12, moi, la sagesse, j'habite avec la sagacité, la prudence, c.-à-d. je la possède; de Dieu : ישלבון פרי Is. 57. 15, celui qui habite dans l'éternité; שַּׁבֶּדְ מֶרוֹם Is. 33. 5, il habite les cieux. — D'une armée. Etre campé : שֹׁבֶן לְשִׁבְטֵיר Nomb. 24. 2, étant campé selon ses tribus; d'une tente: אָשׁר שֶׁבֶּן־שֵׁם בִּשְׁבַן רֵי Jos. 22. 19, où est placé le tabernacle de l'Eternel; part. pass.: חשכוני באחלים Jug. 8. 11, ceux qui habitent dans les tentes.

sa maison; בְּלֶבִרְא שָׁבֵּן Deut. 33. 20, il repose comme une lionne; בְּישָׁמֹן בְּבִּרִי Deut. 33. 20, il repose comme une lionne; בְישָׁמֹן בְּבִּרִי סִינֵי Exod. 24. 16, la gloire de Dieu reposa sur la montagne de Sinaï; בְּיבִיךְיךְ Nah. 3. 18, tes vaillants hommes reposent(se tiennent) dans leurs tentes; בְּמַעֵּי שָׁבְּיִרְי וּדְּבָּח נַבְּשִׁי Ps. 94. 17, mon âme reposerait presque dans le silence (de la tombe).

3° Étre habité: יְרִינְשְׁלֵחְ הְשְׁמֵּוֹן לֶבֶּחֵת Jér. 33. 16, et Jérusalem sera habitée en sécurité; לְאִרִּינְשְׁמֵוֹן פֵּרְ-הוֹר וְרִוֹר Is. 13. 20, elle (Babylone) ne sera jamais habitée.

Pi. Faire habiter: בּיְלְּיִכֶּית שֶּׁתְּכֵּם בַּיּתְּיִם לְּיִבָּים בְּיִּתְּיִם בַּיּבְיּת עָּבִּים בְּיִּבְּים בַּיּבְּים עַבּים וּבְּיּר (Pi. 7. 3, et je vous ferai habiter en cet endroit; אַבָּים בָּיִים בָּיבְּים Nomb. 14. 30, de vous y faire habiter; בְּיַבְיּים Deut. 12. 11, pour y faire résider son nom, c.-à-d. pour y établir la gloire de son nom; בַּיִּבָּים אָרָים Ps. 78. 60, le tabernacle qu'il a place parmi les hommes, ou: le tabernacle où il habitait, etc.

Hiph. Faire, laisser demeurer, établir: נְיִשְׁמֵּנְהִי צָּלֶּרְהְ בָּלֹרִעוֹן Ez. 32. 4, je ferai demeurer sur toi tous les oiseaux du ciel; יְשְׁמֵּרְ בַּעְיֹן הַבְּיֹרִי לַּעָמֶר רַשְׁמֵן Ps. 7. 6, qu'il place, qu'il mette, ma gloire dans la poussière; רַיִּשְׁמֵן מִשְּׁרָ בַּיִּרְ Gen. 3. 24, il plaça (les Chérubins) vers l'orient du jardin d'Éden; y placerent la tente d'assignation.

לְיכִי chald. Demeurer, se tenir dans un endroit: דְּשְׁבֶּיְ צָּפְּרֵי שְׁבֵיִא Dan. 4. 18, et les oiseaux du ciel se tenaient (dans ses branches).

Pa. Faire habiter: אַמָּלְיָא הִי־שַׁמַן הַשָּׁהַ Esdr. 6. 12, et Dieu qui a fait habiter la son nom.

קבן שׁמְרוֹן Osée 10. B, les habitants de Samarie; בּבֶל־ בְּבֶלְי Is. 33. 24, et celui qui y habitera ne dira point. — 2° Voisin: בְּלַיְשְׁבֵלְי Deut. 1. 7, tous ses voisins; fém. רְּשָׁבֵעִי voisine: בְּּשִׁבְעָּי Exod.3.22, de sa voisine; plur.: מִשְּבָעִי Ruth 4. 17, les voisines.

קיל (avec suff. שׁכְּנוֹ (m. Demeure : לְשִׁבְּנוֹ חִדְרְשׁוּ Deut. 12. 5, vous visiterez (l'endroit) où est sa demeure.

ישְׁבַנְיָה n. pr. m. 1° l Chr. 3. 21. — 2° Plusieurs autres, Esdr., Neh.

חַבְּנְיְהוּ n. pr. m. II Chr. 31. 15.

קבר (fut. יְשִׁמֵּר) Boire à satiété, s'enivrer: יְשִׁכְּר (Gant. 5.1, buvez, buvez jusqu'à devenir très gais; יְאֵרְן-לְשֶׁבְרָת Agg. 1.6, boire, mais sans étancher votre soif; יְשִׁלְּבָּרְת מִּרְרַנְּשְׁבָּרָן וַיִּשְׁבָּרְ וֹּשְׁבַּרְ וֹּשְׁבַּרְ וֹּשְׁבַּרְ וֹּשְׁבַּרְ וֹּשִׁרְבּוֹּ Is. 49.26, ils s'enivrerout de leur sang; part. pass.: יְשְׁבָּרִנְן Is. 51. 21, toi qui es enivrée non pas de vin.

Pi. Enivrer, rendre ivre, étourdir: מְלַשְּׁבְרֵחּ זוֹ בְּיַשְׁבְּרֵח בִּלּ-תְּאָרֶץ II Sam. 11. 13, et il l'enivre; קליתְאָרֶץ Jér. 51.7, (une coupe) qui enivrait toute la terre.

Hiph. Enivrer: מָּיָם מָּדֶּי הַנְּאַיר הַאַּי מָּדֶּט Deut. 32.42, j'enivrerai mes flèches de sang; וְהִשְׁמֵּרְתִּי שֶׁרֶיתָ Jér. 51. 57, j'enivrerai ses princes.

Hithp. S'enivrer, se conduire comme un ivre: עֵּר־מָּחֶר מְשְׁמֵּבֶּרִיךְ I Sam. 1.14, jusqu'à quand seras-tu ainsi ivre, ou: te conduiras-tu comme une femme ivre?

m. Liqueur enivrante, liqueur forte, cervoise: בֵּין וְשֵׁכָּר Lév. 10. 9, du vin et des liqueurs fortes.

שָׁבֶּרוֹן יְרָגוֹן הְמְּלֵאִי m. Ivresse : שָׁבֶּרוֹן Ez. 23. 33, tu seras remplie d'ivresse et de douleur.

קרון n. pr. Sichron, ville à la frontière nord de Juda, Jos. 15. 11.

שׁל (rac. שְׁלֵּלֶת) m. Erreur, faute involontaire: צֵל-תַשֵּל II Sam.6.7, à cause de sa faute involontaire.

קיי particule, composé de שָּ (signification de אָשֶׁר) et de la prépos. בְּי On ne l'emploie qu'avec le préfixe בְּי בִּשְׁלִּי בְּי Jon. 1.7, à cause de qui? בְּשָׁלִי vers. 12, à cause de moi; בְּשָׁלִי אֲשֶׁר רַעַבּיל Eccl. 8. 17, quelle que soit la peine qu'il se donne; indiquant

le génitif: "שַּל־אָדֶם Aboth, (au moment) de la mort d'un homme.

אָלָן adj. (v. שֵׁאָשֶׁ). Tranquille, heureux : יְשֵׁאָקָן Job 21. 23, tranquille, heureux et en repos.

בּלְעָל Kal inusité. Pou. Etre joint: בְּישָׁלְּהֵי אָלְיּאָבוּ Exod. 26. 17, (des tenons) joints l'un à l'autre, ou en façon d'échelon, répondant l'un à l'autre.

בין : m. pl. Terme d'archit. קלבים m. pl. Terme d'archit. בין I Rois 7.28, entre les jointures, ou les bandelettes, les bandes du coin.

ישֶׁלֶג m. Neige: רֵוֹתֵן שֶׁלֶג מַאָּפֶר Ps. 147. 16, qui donne la neige comme de la laine.

לְּלֵג Kal inusité. Hiph. (ע. שְׁלֵג Etre blanc comme de la neige: מְשִׁלֵּג Ps. 68. 15, (lorsque Dieu dispersa les rois) le pays était blanc comme la neige du mont Salmon, c.-à-d. la terre était couverte des ossements blancs des morts.

I שָׁלֶּה t שְׁלֶּה Etre en repos, en paix; jouir d'un paisible bonheur: לֹא שָׁלֶּרְהִי Job 3. 26, je n'ai pas eu de paix; שָׁלּה Jér. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons viventils en paix? יְשׁלָרִים לְשׁרְיִים Job 12. 6, les tentes des dévastateurs, voleurs, sont en paix, prospèrent.

II שָׁלֵה Kal inusité. Niph. Commettre une creur, une négligence, une faute: אַלְּהִי II Chr. 29. 11, ne négligez pas (de suivre mon avis).

Hiph. Tromper: לֹא חַשְׁלָּה אֹחָר II Rois 4. 28, ne me trompe pas.

III שְׁלֶה (v. שֶׁלֵל Depouiller, ôter: סָשֶׁלָה Job 27. 8, lorsque Dieu lui retirera son âme (v. à נַשָּׁל.

לְּלֶלְה chald. Etre en paix, être tranquille: שְׁלֵה חַנֵּיתוּ בְּבֵיתוּ Dan.4.1, j'étais tranquille dans ma maison.

ק שׁלָּה (pour שֵׁלָה). Demande, prière: אֶר שֵׁלָנִהְ I Sam. 1. 17, ta demande.

ישֵׁלְה n. pr. Selah, fils de Juda, Gen. 38. 5; nom patr. שֵלְנִר Nomb. 26. 20. אַלְשְׁ chald. (v. שִׁלְהֹּ). הַשִּׁילוּה (v. שִּׁילוּה).

רֹבְקְתּה (ע. בְּחָב). Flamme: יּבְקְתּה רְבָּקְתָּה Job 18.30, la flamme séchera ses branches; בְּילַהְבָּח Cant. 8.6, la flamme de Dieu, une flamme véhémente, ou la foudre.

ישָׁלַוּ (v. I שְׁלַוּ).

שָׁלֵל m. Repos, prospérité : הְשֵׁלְנִיר Ps. 30. 7, dans ma prospérité.

לְלֶלְי chald. f. Crime, faute, : יְּכֶלְים בְּיִלְּי Chan. 6. 5, et aucun crime; אַלְּיִּלְיִבְּיִי יִּבְּיי Esdr. 4. 22, de commettre une faute. יִּלְיי (v. הַיִּבִיי).

לָרָה f. Tranquillité, paix, sécurité, prospérité: אַרָּהְרִבְּה Prov. 17. 1, du pain sec où il y a la paix; רְּיָה לָּרָה בָּלְּרָה בָּלְּרָה בָּלְרָה בַּלְּרָה בַּלְּרָה בַּלְּרָה בַּלְּרָה בַּלְּרָה בַּלְּרָה בַּלְּרָה בַּלְּרָה בַּלְּרָה בַּלְרָה בְּלַהְיִה בְּלִה בְּשִׁלְּרָה בְּלַהְיִה בְּלִה בְּלֵּרְה בְּלַהְיִה בְּלִה בְּלֵּרְה בְּלַהְיִה בְּלָה בְּלָה בְּלֵה בְּלֵּרְה בְּלַה בְּלֵּרְה בְּלַה בְּלֵּרְה בְּלַה בְּלָה בְלְּה בְּלַה בְּלָה בְּלָה בְּלָה בְּלָה בְּלָה בְּלָה בְּלָה בְּלִה בְּלָה בְּלִה בְּלִה בְּלָה בְּלִה בְּלִיה בְּלִה בְּלִיה בְּבִיל בְּלִיה בְּלִיה בְּלִיה בְּבִיל בְּבְּלְיה בְּבִיי בְּיִיה בְּיִיה בְּיִי בְּיִיה בְּבִיי בְּיִיה בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיים בּיּים בּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים

לְּיֵלְוָה f. chald. Sécurité, bonheur: לְּשְׁלֵּוְהְּ Dan. 4. 24, à ton bonheur.

אַרוּרִים m. pl. Action de renvoyer.

1º Renvoyer sa femme: אָרֵוּר שָׁלּוּרְירָת 1º Exod.18.2, après qu'il l'eut renvoyée.

2º Renvoyer sa fille, c.-à-d. la marier, la doter: נַיְּמְלָּהִים לְּבָּחוֹ I Rois 9. 16, il la donna pour dot à sa fille;

749

et en général des présents : הַּתָּנִי שָׁלּהַיִּם Mich. 1.14, tu donneras des présents.

עלום (rac. שלום) 4° Adj. Entier, complet, en parfait état de santé, de hien-être, de paix; paisible, tranquille, heureux : חַנְלָח שׁלוֹמִים Jér. 13. 19, (Juda) est entièrement exilé; אַרן־שָׁלוּם Ps. 38. 4, il n'y a rien d'entier. de sain, dans mes os; ou, subst.: il n'y a pas de repos, etc.; חַנָּקַן Gen. 43. 27, votre vieux père est-il bien portant? בַּל־חַעָם יְחָרֶת שַׁלוֹם II Sam. 17. 3. tout le peuple sera en paix; קלה אַחַלָּה Job 5.24, que ta demeure sera paisible; ולטלומים Ps. 69. 23, à ceux qui vivent en paix, dans la prosperite; אים מיל חידי השלמי Ps. 55. 21, il porte la main contre ceux qui vivaient paisiblement avec lui, ses alliés.

2º Subst. m. Bien-etre, tranquillité, salut, prospérité: הַחָפַץ שָׁלום עַבְרוּ Ps. 35. 27, qui veut le bonheur de son serviteur; אַריִם פַּרְעֹה Gen. 41. 16, ce qui concerne le salut, la prospérité, de Pharaon ; אֵין שָׁלוֹם אָמֵר דֵי לֶרְשָּׁצִים Is. 48. 22, pas de paix, dit l'Éternel, pour les méchants; שלום יַּדִורַיוֹ־לִּי Deut. מוסר שלופט עליר ; 29.18, j'aurai la paix Is. 53.5, il supporte le châtiment pour notre salut; שָׁלוֹם רְשָׁעִים אָרְאָח Ps.73.3, quand je vois la prospérité des méchants; নুষ্ট্র চাটপুনু I Rois 2. 13, ton arrivée annonce-t-elle quelque chose d'heureux, ou: viens-tu pour la paix, dans une bonne intention? רַרּאֹמֶר אֵל־ ון השלה שלום II Sam. 18. 28, il dit au roi: Salut, tout va bien; אָלוֹם לָּוֹם I Chr. 12. 18, salut à toi ; ਾਂ) ਸਾਹੇਬ੍ਰਾ Gen. 29. 6, est-il en bon état de santé? — Avec les verbes פָּקַר, רָאָח, הָשָׁאַל. S'informer de l'état de santé de quelqu'un : תַּיִּשָאַלוּ איש־לְרֵעֵדוּ לְשֵׁלוֹם Exod. 18. 7, ils s'enquirent l'un de l'autre touchant leur santė; שַׁאֵלוּ שָׁלוֹם רָרוּשָׁלָם Ps. 122. 6, souhaitez la paix à Jérusalem; מַיָּטָאַל דָּוִר לִשְׁלוֹם רוֹאָב וְלִשְׁלוֹם הַצֵּם וְלִשָּׁלוֹם הַאָּבְּהַחֲמָת II Sam. 11. 17, David s'informa de l'état de Joab, et du peuple, et de ce qui se passait à la guerre ; רַאַה אָת־שָׁלוֹם אָרֶידְּ Gen. 37. 14, vois si tes frères se portent bien; וְאֵר־־אָחֵיךְ הִּמְּכִּוֹר לְשָׁלוֹם I Sam. 17. 18, informe-toi de la santé de tes frères; וַנַרֵד לַשְׁלוֹם בְּנֵר־חַמָּלַה II Rois 10. 13, nous sommes descendus pour saluer les fils du roi.

3° Paix, concorde, amitie : פּלָשֵׁלוֹם ארן קץ Is. 9. 7, et la paix n'aura point de fin; לאַ־חַרְים שָׁלֹפֶם Deut. 23. 7, tu ne chercheras pas leur paix; אַנְשֵׁי שֶׁלֹפֶה Jer. 38. 22, ceux qui t'annoncaient la paix, tes amis; לבְרֵי שַׁלוֹם Ps. 28. 3, qui parlent de paix, amicalement; נכר לשלום I Sam.1.17, va-t'en en paix; paroles d'encouragement, de consolation : יַשלום לַכֵם אַל־מִירָאוּ Gen. 43. 23, que la paix soit avec vous, ne craignez rien; מלום II Rois 4. 23, elle dit: Paix, c.-a-d. tout va bien; יְקרַאָּת Deut. 20. 10, tu lui offriras la paix; ויצש לחם יחושע שלום Jos. 9. 15, Josué fit la paix avec eux, accorda la paix; לפה שלום במרומרו Job 25. 2, il fait régner la paix dans les cieux.

עלום (v. שלום). ישלום (ע. בּינָשׁ). חליון n. pr. m. Néh. 3. 15. שׁלוֹשׁ Trois (v. שַׁלוֹשׁ).

ווי (fut. הַלְּשֵׁלָת, inf. הַלְשָׁלָ, const. הַלְשָׁלָת, une fois nby Is. 58. 9). 1º Envoyer, envoyer en mission, charger (d'un ordre): וַיִּשְׁלָח יַעֵּכְב מֶּלְאֲכִים Gen. 32.4, Jacob envoya des messagers ; יָשָׁלֵח דָבֶרוֹ Ps. 147. 18, il envoie sa parole, il ordonne; נישלה האים II Sam. 22. 15, il tira des flèches; נשלח Job 5.10, qui envoie les eaux (sur les campagnes); קארו שלה Ez. 3. 6, tu es envoyé. — Suivi de פל סע de אָל טעל ירֶבֶם אַל פּלַרְבֶּם יוּ אָל Jér. 26. 15, l'Eternel m'a envoyé vers vous; ביריטטלח אַלַר I Rois 20.7, car il a envoye vers moi; שַּלַּת־נָא בָּיַר־תְּשָׁלַת Exod. 4. 13, envoie, je te prie, (ton ordre) par celui que tu voudras envoyer; שׁלָחַ הְבָּרִים בְּיַר־בְּסִיל Prov. 26. 6, celui qui envoie des messages par un sot; אַת כַּל־אַשֶׁר שָׁלַחוֹי יוֹאַב II Sam. 11.22, toutes les choses pour les quelles Joab l'avait envoyé; יַחָצַלִּיחַ אֲשֶׁר שָׁלֶחָתִּיוֹ 1s. 55. 11, et elle aura fait réussir les choses pour lesquelles je l'aurai envove: avec לאמר envover dire: והרא לאמר Gen. 38. 25, elle שַׁלְּחָה אָל־חַמִּיהָ לאמר envoya dire à son beau-père; et seul: בל אַשֶּׁר־שָׁלַחָהַ אֵל־עַבְהַהָּ I Rois 20.9, tout ce que tu envoyas dire à ton serviteur; יורה ברצח Ps. 50. 19, tu laches ta bouche au mal, tu lui laisses libre carrière pour dire le mal; שַּרְיּתְּעָּקוֹם אַטר־מִשְּלָח אַלי I Rois 5. 23, jusqu'à l'endroit que tu m'auras marqué. — Ellipses: אַטְלַח אַח־דַענַער לַךְּ I Sam. 20. 21, j'enverrai un jeune homme, et je lui dirai : Va, etc.; יַיּשָׁלַח אַבְשָׁלוֹם אָת־ שִׁתְּיחוֹפֵל -- מֵעִירוֹ II Sam. 15.12, Absalom envoya et sit appeler Ahitophel de sa ville; part. pass.: אַלַלָּח שָׁלְחָה Gen. 49. 21, une biche lancée; קרו בור שלח בדו הודר שלח mon Cant. 5. 4, mon bien-aime a avancé (et retiré) sa main par le trou de la porte.

2º Étendre: בְּיָדִי אַ אָרְבְּיָת אַ אַרְבְּיִדְי I Sam. 14. 27, il étendit le bout du bâton qu'il avait à la main; שְּלֵּה אָצְבָּע Is. 58.9, étendre le doigt (pour railler ou menacer); יְבִידִּי בְּעָרִים Ps. 144. 7, étends tes mains d'en haut (pour délivrer); יְשָׁלֵּח בְּיִבְיִר Ps. 18. 17, il étendit sa main du haut du ciel.

Niph. pass. inf.: יְנְשְׁלוֹתְ סְשָׁרִים Esth. 3. 13, et des lettres furent envoyées.

Pi. 1º Envoyer, renvoyer, laisser partir, renvoyer libre, accompagner, congédier, répudier, chasser: אדימיתי אָשֵׁלָח לְּמָנִיקּ Exod. 23. 27, j'enverrai ma terreur devant toi : לָמַצַּוֹכֵם שָׁלַּחָתִּי בָבֶלַת Is. 43. 14, pour l'amour de vous j'ai envoyé (Cyrus) à Babylone; נְשָׁלֵּח לֶבֶם אַריבָם אַחָר Gen. 43. 14, afin qu'il vous relache votre autre frère; שׁלְחנר Gen. 32. 27, laisse-moi partir; יוֹילָתוֹי ברר כובה I Sam. 24. 20, et le laisserait-il aller (son ennemi) tranquillement son chemin (sans lui faire du mal); יַעָן שָׁלַחָתָּ אַר־אִישׁ־חַוְרְמִּר מִיָּד I Rois 20. 42, parce que tu as laissé aller d'entre tes mains un homme que j'ai voué à la mort; אַשָּׁיבָּי אַהַ אַרָּעָם Deut. 21. 14, tu la renverras pour qu'elle soit libre; נישלחו אחירבקה אחום Gen. 24. 59, ils laissèrent aller, ou ils accompagnèrent, leur sœur Rebecca; הוֹלַהָּ עַבָּים לְּשֵׁלְחֵם Gen. 18. 16, marchant avec eux pour les accompagner; נַישַׁילַתָּם יַצְּתָּק Gen. 26. 31, Isaac les renvoya; כָּר יָשַׁלְתַוּהְ רֵי I Sam. 20. 22, car l'Éternel te renvoie, veut que tu te retires; לא־ריכל לשלחה Deut. 22. 19, il ne la pourra pas renvoyer, répudier; רַיָּשֶׁלְּחָרוּג רַר אֵלֹחִים מְּגַּרְ ערן Gen. 3. 23, l'Eternel Dieu le chassa du jardin d'Eden ; avec בְּרַד aban-לבם: Ps.81 נַאַשֶּׁלְחָרוּר בְשָׁרִירוּת לָבָם : Ps.81. 13, je l'ai abandonne à l'endurcissement de leur cœur; בישׁלָחַם בּיִר־פִשׁעַם Job 8. 4, il les a abandonnés à leur péché. Des cheveux, laisser crostre: ארלא ישׁרַע לא ישׁרָע Ez. 44. 20, ils ne laisseront pas croître leurs cheveux. -אַפְשָׁלֵּחָ מְּרָנִים Prov. 6. 19, et celui qui excite des querelles; רַאַשֶּׁלֶּח אַת־כָּל־תַאַדֶם ארש בְּרֵעֵרוּש Zach. 8. 10, j'excitais tous les hommes les uns contre les autres.

2º Lancer, jeter, rejeter, pousser: רְטַפְּלֵּחְ־לִּי לְּמֵשְּׁחְ־לִּי לְּמַשְּׁתְּ־לִּי לְמַשְּׁתְּ־לִּי לְמַשְּׁתְּ־לִּי לְמַשְּׁתְּרְלִּי לְמַשְּׁתְּרִלְּי לְמַשְּׁתְּרִלְּי לְמַשְּׁתְּרִאָּשׁ בְּרִיתְ תַּוְאֵל Is mettral le feu à la maison de Hazael; שְׁלְּתִּי בָּאָשׁ מְקְנָשֶׁהְ Ps. 74.7, ils mettent en feu ton sanctuaire; הַחָּשִׁבְּן Is. 27.8, en la rejetant; מְתַשְׁבָּוֹחְיַ

Ps. 44.3, et tu les as chassés; יְרֶשֶׁלְ מִשְּנֵּי Job 30. 11, ils ont rejeté, secoué, le frein devant moi; אולה שָּלֵיה Job 30. 12, ils poussent mes pieds; יְרָשִּׁלְּיה שַּרְבָּלִים Jér. 38. 6, ils firent descendre Jérémie avec des cordes (dans la fosse).

3°Tendre, étendre: יְנָיָתְ שֵׁלְתָּח לָאָבְרוֹן Prov. 31. 20, elle tend ses mains aux nécessiteux; d'un arbre: יְשַׁלֵּח שָׁרָשָׁיר Jér. 17. 8, (et qui) étend ses racines.

Pou. Étre envoyé, être abandonné, être congédié, être répudié, être chassé; אַרָּיִי בְּעוֹיִם Obad. 1, et un ambassadeur a été envoyé aux nations; אַלַּיִי בְּעִּיִּיִים Jug. 5. 15, il a été envoyé sous la conduite, ou à la suite (de Barak); אַרַיִּלְיִים שְׁלֵּי Job 18. 8, il sera pris dans les rets; אַלְּיִים אַרַיִּבְי Prov. 29. 15, un enfant laissé libre, abandonné à luimême; אַלְיִים אַרָּיִים וּאַבָּי בַּיִּים Jis. 27. 10, une demeure abandonnée; אַרְיִּבְיִּם וּאַבִּיִּם בַּיִּבְּים בַּיִּבְים בּיִבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִבְּים בַּיִּבְּים בּיִבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְיִּם בַּיִּבְּים בַּיִבְּים בַּיִּבְיִּבְים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּבִים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בַּיבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בַּיבִּים בּיבּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיִּבְים בַּיבִּים בַּיִּבְים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיִּבּים בַּיִּבּים בַּיִּים בּיִבּים בַּיִּים בּיִבּים בַּיִּים בּיִּבְים בַּיִּבְּים בַּיִּבְּים בַּיִבּים בַּיִּבּים בַּיִּבּים בַּיִּבּים בַּיִּבְּיבִּים בַּיבּים בַּיִּבּים בּיִּבּים בּיִּבְים בּיבּים בּיבּים בּיִבּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּיבּים בַּיִּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבּים בַּיִּים בּיּבְּים בַּיּבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיים בְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבִים בַּיבּים בַּיבּים בּיבּים בּי

Hiph. Envoyer: נְחָשֶׁלַחְתִּּר רֶעֶב בָּאָרֶץ Amos 8.11, j'enverrai la famine sur le pays.

רְשְׁלֵח (fut. יְשְׁלֵח chald. 1º Envoyer: יְחָלָּה Esdr. 5.7, ils lui envoyèrent une lettre. — 2º Avec יְיָ étendre la main: בְּיִבְּיִה יִבְיִּי Esdr. 6. 12, qui étendra sa main (pour changer ou défaire ce temple).

תְּשִׁלְחוֹ (avec suff. יִּחְשִׁלָּחוֹ). 1° Arme, cpée: יְּבְּרוֹי בְּרָרוֹי II Chr. 23. 10, chacun tenant ses armes à la main; chacun tenant ses armes à la main; יְצְבֹּרוּ Job 36. 12, ils périront par l'épée; בְּשָׁבְּחִ חַשְּׁיִם אָרָהוֹ הַשְּׁבְּרוּ Néh. 4. 17, chacun emportait son épée en allant boire ou chercher de l'eau; selon d'autres, inf.: aucun ne se dépouillait (de ses vétements) que près de l'eau (pour les laver). —2° Rejeton, plant: שְׁלָחֵיךְ מַּרְבֵּר Cant. 4. 13, tes plants sont un jardin de grenadiers.

חלש" n. pr. 1° Selah, fils d'Arpach-

sad. — פילת משְׁלֵח Néh. 3. 15, la piscine Selah, près de Jérusalem.

אַלְחוֹת f. pl. Branches, rejetons: יְשְׁלְחוֹתְ יִידְיִי נְאְשׁׁנִי Is. 16.8, ses branches so sont étendues.

ישלחי n. pr. m. I Rois 22. 42.

שְׁלְחִים n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 32.

עלי (fut. יְשְׁלְטּ בּדִירִם: Etre le maître, gouverner, dominer sur: אָשָׁר יִשְׁלְטּ בּדִּרְהַיִּדִם בּדִּרָם בּצֹּבְּרָם בּבְּרִבְּעָרָּוֹ בְּעָרְבִּיּרָם בּצֹּבְּרִים בּצֹּבְּרִים בּצֹבּר בַּבְּעִרְּיִם בּצֹבְירִם בּצֹבְיִרְם בּצַבְּיִרְם בּצַבְיִרִים: Eccl. 2. 19, il sera le maître de tout mon travail; suivi de בַּבְּרִיְתָם שִׁלְטּ בְּלִרְיְתָּעם בַּצַבְירִים שַׁלְטּ בּצַבִירִים שַׁלִּטּ בּצַבּירִים בּצֹבּיר בּצַבּיר בּיִיים בּצַבּיר בּיִּבְיב בּצַבּיר בּצַבּיר בּצַבּיר בּצַבּיר בּצַבּיר בּצַבּיר בּצַבּיר בּצַבּיר בּבּיר בּצַבּיר בּיבּיב בּצביר בּיבּיב בּצביר בּיבּיב בּצביר בּצַבּייב בּיבּיב בּצביי בּצּבּיב בּצַיב בּצביר בּבּיב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצביי בּצבייב בּצבייב בּצביי בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצביב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב בּצבייב

Hiph. Laisser dominer, rendre mattre: יְצֵּל־הַשְּׁלֶּט־בְּר כָּל־צָּוֹן. Ps. 119. 133, ne laisse aucune iniquité dominer sur moi; שְּבָּל־מִּ בְּצָּלֵל מְבֶּע Eccl. 5. 18, et il le fait maître d'en manger.

על chald. (fut. בְּשְׁלֵים). Dominer, avoir du pouvoir, exercer du pouvoir contre: אָרְיִנְיָם בּבְל־אַרָם Dan. 2. 39, qui dominera sur toute la terre; דְּי 3. 27, sur le corps desquels le feu n'avait eu aucune puissance; שָּלִים בּרָוּן מַלְּיִם 6. 25, les lions s'en rendirent maîtres.

Aph. Faire dominer: רְחַשְּׁלְטָהְ הֶּבֶּלְּחִוּן Dan. 2. 38, il t'a fait dominer sur eux tous.

לְּטֵּים m., pl. שְׁלָּטֵי seul usité. Boucliers: שְׁלָטֵי Cant. 4. 4, les boucliers des héros; בְּיִבְּיִב I Chr. 18.7, les boucliers d'or; בְּיִבְּיִם Jér. 51. 11, assemblez les boucliers (v. l'exemple à שִּׁבָּי, page 365).

וְאֵלְטוֹן m. Pouvoir, puissance: יְאֵרִן בּרִים חַשְּׁלְטוֹן בְּרִים חַשְּׁלְטוֹן בְּרִים חַשְּׁנְתוּ de pouvoir sur le jour de la mort; ער בְרַבְרַבְּלָּךְ שִׁלְטוֹן vers. 4, où la parole du roi est, la est la puissance.

verneur: יְבֹל שׁלְּטֹנֵי מְיִרְנָהָא Dan. 3. 2, tous les gouverneurs des provinces.

וְשֶׁלְטֶנֵה chald. m. Domination: יְשֶׁלְטֶנֵה Dan. 3.33, et sa domination est dans toutes les générations; בְּכֶל־שָׁלְטָנְ Dan. 6.27, dans toute l'étendue de mon royaume; plur.: רַכֹל שָׁלְטֵנֵיא 27, et tous les empires, ou : et tous les dominateurs, souverains.

(מַלִּים ע. שׁלְטָּת).

יְשְׁלִי (rac. שְׁלָּחְ Tranquillité, silence. Ex. unique: בַּשֶּׁלִּר II Sam. 3. 27, (pour lui parler) en secret, ou à voix basse.

יבְשׁלְיָהְתּ f. Arrière-faix : יבְשׁלְיָהָתּ Deut. 28. 57, et l'arrière-faix qui sortira d'entre ses pieds; pour: son petit enfant qu'elle mettra au monde.

ישְׁלֵיו et שְׁלֵיו (v. ישָׁלֵיו).

שׁלִישׁ m. (הְשָׁלֶּשׁ f.). adj. Celui qui gouverne, commande; le maître: מַלּרָהָאָרָץ Gen. 42. 6, (Joseph) commandait dans le pays; אֵרְן אָרָם שַׁלִּים בַּלּרְהָאָרָץ Eccl. 8. 8, l'homme n'est point maître de son âme; אַרְם שַׁלְּשׁ הַיִּהְיִם בַּלּרַבּאַרָץ Ez. 16. 30, (d') une maîtresse prostituée.

שליש et שׁלִשׁ 1º Nom d'une mesure de capacité, probablement le tiers d'une grande mesure, p. ex. d'un épha: יובל בּשָׁלִשׁ Is. 40. 12, (et qui est celui) qui a renfermé dans une mesure; פווי אַ פּרַיִּשׁיִרוּ שָּׁלִישׁ Ps. 80. 6, tu les abreuves de larmes à pleine mesure.—
2º Chef d'armée, officier, écuyer attaché à la personne du roi, grand sei-

gneur: אים בחר שלשיד Exod. 15. 4. l'élite de ses officiers; בַּרַקר שָׁלְשׁוֹ II Rois 9. 25, Bidkar, capitaine de la garde: בים Ez.23.23, de grands seigneurs, ou des officiers; ראש חַשֵּלִישִׁים I Chr. 11. 11, et ראש השלשר II Sam. 23. 8, chef des officiers, c.-à-d. d'un corps composé d'officiers, un des trois principaux capitaines; פַרָאָרוֹ שֵׁלֶרישִׁים כְּלֵם Ez. 23. 15, tous avaient l'apparence de grands seigneurs. — Pensées nobles, élevées : חלא כחבתי לה שלשים Prov. 22. 20, j'ai mis par écrit pour toi des pensées nobles, des choses excellentes; selon d'autres: à trois reprises dissérentes. - 3° Plur. Nom d'un instrument de musique, probablement en forme de triangle, I Sam. 18. 6.

ישׁלִישִׁי m. (f. הָשָׁלִישִׁי, הְשִׁלִּישִׁי, plur. שׁלִשׁים, de שׁלִשׁים). Le, la troisième: דור שלישר Deut. 23. 9, la troisième generation ; ירורה ישראל שלשיח למצרים ולאשור Is. 19. 24, Israel sera joint pour troisième partie à l'Egypte et à Assur, c.-à-d. sera aussi puissant que ces pays; עַנְלַה שָׁלְשֵׁיֵה Is.15.5, une génisse de trois ans (v. à בְּלָּהָד, page 507); שָׁלְמִים יְּטְעּג Nomb. 2. 24, ils partiront les troisièmes ; שַלְשִׁים שֶׁלְשִׁים II Rois 1.13, le chef d'une troisième cinquantaine. — שלשיח Tiers, la troisième partie d'un tout, la troisième fois, troisième jour, surlendemain : שׁלשׁיהו חַחָק Nomb. 15. 6, le tiers d'un hin ביר יוֹאַב II Sam. 18. 2, la troisième partie de ses troupes sous la conduite de Joab ; בַּשָּׁלִרְשָׁה I Sam. 3. 8, pour la troisième fois; אַלִּרשָׁתָת Ez. 21. ער חַצֶּרֶב חַשִּׁלְשִׁית ; une troisième fois I Sam. 20.5, jusqu'au soir du troisième jour; בַּעָה מָחֵר חַשְּׁלְשָׁית vers. 12, aprèsdemain à la même heure; שׁנים ושׁלשׁים Gen. 6. 16, un second et un troisième étage.

קשְׁלָּרְה Kal inusité (v. אַשָּׁלָי). Hiph. קּשְׁלִּרְה Jeter, rejeter, repousser, renverser: אָשְּלִרְכּוּ אָלִרְתְּמוֹר חָאָּר Gen. 37. 22, jetez-le dans cette fosse; וְרָשָׁלַהְ עָלָרי Job 27. 22, il jettera sur lui

753

(les flèches ou les calamités); אָשָלִיה לכם גורל Jos. 18. 8, je jetterai pour vous le sort (je tirerai vos parts au sort); אָשָׁלִיךְ שָרָם Job 29. 17, et j'arracherai la proie d'entre ses dents; Ps. 71. 9, ne me אַל־תַּשְׁלִּיכֵנְי לְעֵת וְקְנָת rejette pas dans le temps de ma vieillesse; ולא־חִשׁלִּיכִם מַצֵּל־פַנִיד II Rois 13. 23, il ne les a pas rejetés de devant sa face; אַל־הַשָּׁלִּיבֵנִי מִּלְּפֵנֵיך Ps. 51. 13, ne me repousse pas de devant toi; וַנְשָׁלִּיכָּח ימוני עלמימי Ps. 2. 3, jetons loin de nous leurs cordes; וְחַרְמֹּינִתוּ הַחָּרָבְּוֹנָתוּ Amos 4. 3, vous serez jetées dans la citadelle; ואתר חשלכת אחרי גוף I Rois 14. 9, et moi tu m'as jeté derrière ton dos, tu m'as dédaigné; דְּשָׁלֵּכְתַּ אֲדֵרֶר נְיָךָּ נל־דַוּמָאָר Is. 38. 17, tu as jeté tous mes péchés derrière ton dos, tu les as oublies; יַחַשְׁלֵּהְ הְּבֶרֵי אָחֲרָיךְ Ps. 50. 17, tu rejettes mes paroles; וַיַּשֶׁלֵהְ אַח־נַפְשׁוֹ מְנֵגֵר Jug. 9. 17, et qui a exposé sa vie; ליכו מְשְׁבְּנוֹתֵינוּ Jer. 9. 18, ils ont renverse nos demeures; נָמָאחֵנִי וַחֲשֶׁלִיכֵנִי Ps. 102. 11, tu m'avais élevé, et puis tu m'as renverse; נְחַשָּׁלִּיכַרוּ עֲצָרוּ Job 18.7, son propre conseil le renversera.

Hoph. מְשַׁלֶּבֶּר : passif יִ מְשַׁלֶּבֶּר I Rois 13. 25, (un corps) jeté, étendu, sur la route; בָּרָהְ אָלֶרְהְ קְשָׁלֶּבְּ Ps. 22. 11, je me suis jeté sur toi, j'ai espéré en toi; מַּמְבְרָהְ Is. 14. 19, tu as été jeté loin de son sépulcre; מַרְהָּ מְבֹּרִ בְּבִּרֹךְ בַּרְתַּרְ בַּרְרָ Dan. 8. 11, et la base de son sanctuaire fut renversée.

קלי m. Espèce d'oiseau immonde, plongeon, pélican? Lév. 11. 17.

Is. 6.13, lorsque (ces arbres) jettent, perdent, leurs feuilles ou leurs branches.

ה ישלקל n. pr. d'une des portes du temple, I Chr. 26. 16.

שָלֵל (v. שֶׁלֶב et שְּלָה) Dépouiller, piller, prendre du butin : אַמּדּיה אָלּהְיּה בְּלִּיהָר עַּמִּים Hab. 2.8, parce que tu as dépouillé plusieurs nations, tout le reste des peuples te dépouillera; בָּלִיה אָלָבְיּה Jér. 50. 10, tous ceux qui la pilleront; אַלֵּל שַׁלֵל שֵׁלֵל שֵׁלֵל pour

prendre du butin; 하는 바보다는 Buth 2. 16, vous laisserez tomber pour elle (des épis).

Hithpo. Etrepillé, êtremis au pillage: בּוֹלְלֵּהְ אַבְּרֵרְ לַבּ אַמְּחוֹלְלֹּהְ אַבְּרֵרְ לַבְּ Ps.76.6, les hommes vaillants sont dépouillés (pour הְּשְׁחוֹלֶלִּהְ.). Part.: וְסָר מֵרֶכְ מְשְׁחוֹלֵלִּל Is. 59. 15, celui qui s'éloigne du mal est exposé au pillage.

Deut. 20. 14, (tu mangeras) le butin de tes ennemis; אַבְּלָּאִרָי Jug. 8. 24, des bagues qu'il a eues pour butin; לְשָׁלָלוֹ Jur. 21. 9, que sa vie soit son butin, qu'il ait la vie sauve; בְּשָׁלֵּלוֹ Jug. 5. 30, pour le cou de ceux qui sont chargés de butin (les vainqueurs), comme רְשָׁלֶל לֹאֵי אָרִשׁ שָׁלֶל לֹאַ זְיִּשְׁלֵּל לֹאַ Prov. 31. 11, il ne manquera point de dépouilles, c.-à-d. de produits, de lucre.

 קבת מונים ריים החים Gen. 44. 4, pourquoi avez-vous rendu le mal pour le bien? בשלם בי פּגַלַּהְי Ruth 2. 12, que l'Éternel récompense ce que tu as fait; מַאָּשֶׁה ' Jug. 1.7, Dieu m'a rendu comme j'ai fait; יְאָרִים בּיִבּיִּרִים בְּיִים בּיִבּיִּרִים בְּי שִׁלַם־טֹר בַּיִּים בּיִבּיִּרִים יִיבּיִרִים בּיִּבְּיִּים בּיִבּיִּרִים בּיִּבְיִּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים רַיבּיב רַיבּים רַיבּיים רַיבּים ר

Pou. Etre payé, être acquitté, être rendu, être récompensé: ילְּךְ יְשֶׁלֵּם־נָדֶר Ps. 65. 2, on s'acquittera des vœux qu'on te fait; תְּיְבָּעָם הַחִרִּםוֹּבְּוֹ rendu pour le 18. 20, le mal sera-t-il rendu pour le bien? קַּיְבְּיִרְ יְשָׁלֶּי Prov. 11. 31, certes le juste est récompensé même sur cette terre. — Part.: בּיִשְׁלֶּי Is. 42. 19, comme celui qui est pacifique, ou qui est parfait, accompli.

Hiph. 1° Accomplir, achever: מַלְּמִירִ יַשְׁלִּים Is. 44. 26, il accomplit le conseil de ses envoyés; מְּיִּם עֵּי־בְּיִלְּיִת זְּשְׁלִּים Is. 38. 12, du jour à la nuit tu m'achèves, tu mets fin à mon existence. — 2° Étre en paix, faire la paix, avec quelqu'un: זְאָם־לֹּיִם יִשְׁבֵּין אַרְיִם וּאַבְּים Deut. 20. 12, si elle ne fait pas la paix avec toi; וְבִי וְשְׁבֵּין אֶּדִייִשְׂרָאֵל Jos. 10. 1, et que les habitants de Guebon avaient fait la paix avec Israel (avec אָל 10. 1. 19); אַבּין יִשְׁלָּיִם יִשְׁבָּין וּאָדִירָיִי יַשְׁלָּים אָבּוּן צָּרִי יַשְׁלָּים אָבּוּן צָּרִי יִשְׁלָּים אָבּוּן (avec אַ 15. 14. 19); וווי זְשְׁבָּין יִשְׁלָּים אָבּוּן וּבְּיִבְין וּבְּיִלָּם אָבּוּן בַּיִּבְיִם וּבִּיִּבְּיִם וּבְּיִבְּיִם וּבְּיִבְּיִם וּבִּיִּבְיִם וּבְּיִבְּיִם וּבִּיִּבְיִם וּבְּיִבְּיִם וּבְּיִבְּיִם וּבְּיִבְּיִם וּבִּיִּבְיִם בּיִבְּיִם וּבִּיִּבְיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיבְּיִבְּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיבְּיִבְּיִם בְּיבְּיִם בְּיבְּים בְּיבְּיִבְּים בְּיבְּיִבְיִבְיִבְּים בְּיבְּיבָּים בְּיבְּים בְּיבְּיִבְים בְּיבְּיבָּים בְּיבְּים בּיִבְּים בְּיבְּיבָּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְים בְּיבְּיבִּים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְיבָּים בְּיבִּים בְּיבְּיבְים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבְּיבּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבְּיִבְיִּים בְּיבְּיבָּים בּיבִּים בּיבְיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בְּיבְּיבָּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בְּיבּיבְּים בְיבִּיבָּים בּיבְּיבּים בּיבּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בְּיבּיבְּיבְּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבְּיבּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבּים בְּיבּיבְּים בּיבּיים בּיִים בּיּבְּים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבִּיבּים בּיבּיבּים בּיבּייִים בְּיבְּיבִּיבְּים בְּיב

Hoph. Étre ami, être en paix : יְדֵישֵׁת קְּבְּיִת שְׁלְּבָּח־לָּבְּּ maux des champs seront en paix avec toi.

לילם chald. Achever; part. pass. : נְלָא שְׁלִם Esdr. 5. 16, (le temple) n'est pas encore acheve.

Aph. 4° Restituer, remettre: בַּשְׁיֵח Esdr.7.19, restitue, rends (les vases). —2° Terminer, mettre fin: בַּיִּשְׁיִלְּיִם Dan. 5. 26, et il a mis fin à (ton règne).

שְׁלֶם chald. m. Paix, bien-être: שְׁלֶם Dan. 3. 31, que votre prospérite augmente.

משַּׁלְם adj. (f. מְשַׁלָּם). 1°Achevé, terminé: שְׁלֵם בֵּּית בֵּי II Chr. 8. 16, le temple de l'Éternel (était) achevé.

2º Entier, complet, intact, absolu, parfait: אַבַן שְׁלַמַּח Deut. 25. 15, un poids entier (juste); לא־שַׁלַם עַּוֹן חַאַמֹּרִי Gen. 15. 16, le crime d'Emori n'est pas (encore) à son comble ; אַלְמָּח Amos 1. 9, une captivité entière, complète; וּתְּחִר מַשְּׁמָרַתַּהְ שְׁלַמֵּח Ruth 2.12, puisse ta récompense être complète! אַבַנִים שָׁלַמוֹת Deut. 27. 6, des pierres entières; וַיָבא וַעַלב שָׁלַם פִיר שְׁבָם Gen. 33. 18, Jacob arriva en bonne santé à la ville de Sichem; אַם־שָׁלַמִים Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants; שַׁלָם יִם רַי I Rois 8. 61, (que votre cœur soit) parfait avec Dieu; בְּלַבָּב שָׁלֵם II Rois 20. 3, et avec un cœur parfait, intègre. — 3º Paisible : שַּׁמָּים הַם אָמָה בּיִם אָמָים Gen. 34. 21, ils sont en paix avec nous, exact. paisibles à l'égard de nous.

מלים n. pr. Salem, Jérusalem, Gen. 14. 18.

בין לי נקם וְשָׁלֵם : Rémunération : לִּי נָקָם וְשָׁלֵם Deut. 32. 35, à moi (appartient) la vengeance et la rémunération.

ה היי ח. pr. Sillem, fils de Nephthali, Gen. 46. 24, le même שלפי I Chr. 7. 13; nom patron. שלפה Nomb. 26. 49.

בּבְי et בּוֹשְׁלֵּית m. 1° Punition: בְּבִי בּשְׁיִת Osée 9.7, les jours de la punition; plur.: בּיבִילְּיִל זְיִים Is. 34.8, une année de punition, de châtiment.—2° Action de payer: בּיבּיבּים Mich. 7.3, (on gagne) le juge en le payant (exact. par un payement).

ם של et פולים n. pr. 1° Sallum, roi d'Israel, II Rois 15. 10. — 2° Sallum, fils de Josias, roi de Juda, Jér. 22.11.

— 3° Sallum, époux de la prophétesse Houlda, Il Rois 22.14. — 4° Plusieurs autres, Esdr.', Néh., Chr.

ישְּלְמָה f. Punition : ישָּלְמָה Ps. 91. 8, la punition des méchants.

אללים n. pr. Salomon, fils de David, troisième roi des Israelites.

שׁלֹמִי (paisible) *n. pr. m.* Nomb. 34. 27.

אָלְמִיאֵל (dont Dieu est l'ami) n. pr. m. Nomb. 1. 6.

ישלְמְיָהוּ n. pr. m. I Chr. 26. 14.

קלְלֶית (paisible) n. pr. 1° Selomith, fille de Dibri, Lév. 24. 11. — 2° Selomith, fille de Sérubabel, I Chr. 3. 19. — 3° Selomith, fils de Josephia, Esdr. 8. 10. — 4° Plusieurs autres, Chr.

שֵׁלְכֵּוְ et שֵׁלְכֵּוְאָסָר n. pr. Salmanassar, roi d'Assyrie, Osée 10. 14, II Rois 17. 3.

ישׁלְמֹנִים (rac. יְהַלָּם m. pl. Payement, récompense: יְהַדָּף שַׁלְמֹנִים Is. 1. 23, et ils courent après les récompenses.

ק (fut. קישיל) Oter, arracher, tirer: יוֹשְׁלֵּ אָדְשׁ נְעֵלוּ אָשׁ אָדְשׁ נְעַלוּ Ruth 4. 7, l'homme ôtait son soulier; ישֵבְ הְשַׁלְּ יְבָשׁ Ps. 129. 6, (l'herbe) qui est sèche avant qu'on l'arrache, ou avant qu'elle monte en tuyau; קבְּרַיִּרְיִרְ הַיִּלְיוּ שׁלְּמֵּר חִירָב I Sam. 31. 4, tire ton épée; יחִרב זוע Jug. 20. 25, qui tiraient tous l'épée, c.-à-d. étaient tous armés.

קלף n. pr. Seleph, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

 vers., eux trois. — 2º Trois fois: שלש מְצְמֵיִם Job 33. 29, deux et trois fois; plur. ישָלשׁיִ trente: לְשָׁלִים רְשָׁלשׁים רְשָׁלשׁים לָשָׁרִם לָפָּרָם (Gen. 46. 15, trente-trois; ישָלשִׁים רְשָׁלַשִּׁים (Rois 16. 23, dans la trente-et-unième année.

שׁלְשׁ *n. pr. m.* I Chr. 7. 35. שׁלִשׁ (v. שִׁלִּשׁ).

שליש Pi. 1° Diviser en trois parties: אָרְאָרְ Pi. 1° Diviser en trois parties: Deut. 19.3, tu diviseras en trois parties les contrées de ton pays. — 2° Faire une chose pour la troisième fois: שלי אַר צָּרְ I Rois 18.34, faites-le pour la troisième fois, et ils le firent pour la troisième fois. — 3° אַרָ אָשְׁלָּשִׁן I Sam. 20. 19, ayant attendu jusqu'au troisième jour, tu descendras.

Pou. part. 1° Etre triple: שֵּלְשֶׁתְּים בְּיִחְתְּים Eccl. 4. 12, et le triple cordon. — צָינְלְתְּים בְּעָשֶׁתְים בְּינְלֶתְים בְּעָשֶׁתְים Gen. 15. 9, une génisse de trois ans.

שׁלְשִׁים m. pl. Les descendants a la troisième génération: צַל־שִׁשְׁשֵׁים Exod. 20. 5, sur les enfants de la troisième génération, les petits-fils; בְּיֵר שְׁמַשִּׁים Gen. 50. 23, les enfants des petits-fils, les arrière-petits-fils.

יְשְׁלְּשָׁה n. pr. d'une contrée dans le voisinage de la montagne d'Ephraim, I Sam. 9. 4.

ישלשה n. pr. m. I Chr. 7. 37.

סילשוֹ et שׁלְשׁי adv. (Il y a trois jours) Avant-hier: באיל בעול Exod. 5. 8, hier et avant-hier, c.-à-d. auparavant.

שׁלְחִיאֵל n. pr. Agg. 1. 12.

שלי adv. 1° De lieu. La, y, en cet endroit: שְֹּיִבְי שִׁים פּשׁם Gen. 2. 12, là so trouve le bdellium; תַבְּיבָן שֵׁים מִיבְּי Gen. 12.7, il dressa en cet endroit un autel; avec אַיר שֵׁים מַתּר בַּיר בַּיִבְּי בַּעִּר Exod. 12. 30, où il n'y eût un mort; אַשֶּׁיר שָׁים הַיָּיָב בָּיל בָּל- בָּיל בָּל- Gen. 2. 11, où se trouve l'or; יְבַע בָּל בָּל בַּל- Eccl. 3.17, (on jugera) toutes les actions là-bas, dans l'autre monde; עַר שִׁים תַּיִן avec gettera aucune flèche. Fréq. תַּיַשִּי avec

en ce lieu. — 2º De temps. Alors: il blasphéma le nom (de l'Eternel). ישם פתרה פתור Ps. 14. 5, alors ils seront saisis de terreur. — 3º En cela: שמם Osée 6. 7, en quoi ils ont été perfides envers moi. — prin De là: ימַכֶּד רַפָּרָד Gen. 2. 10, de la il se divisait. — D'où, de cela, dont : אַטֵּר לְפַח Dwn Gen. 3. 23, d'où il a été pris; ו המשם לא תאכל II Rois 7. 2, mais tu n'en mangeras pas; עַמַּר-לָר מָשֵׁם עִגַּר I Rois 17. 13, fais-m'en un gateau; אַטר רַצָּאר קשם פלשתים Gen. 10. 14, desquels sont sortis les Philistins.

שׁשׁ m. (une fois fém., Cant. 1.3, v. à רוּק, quelquefois avec makk. ם , avec suff. שָׁמָר , שָׁמָר ; plur. מָשֶׁמִי, const. nipp). Nom, renom, reputation. gloire, souvenir : שׁם הַאָּחַל Gen. 2. 11. le nom de l'une; שמות בני ישראל Exod. 1. 1, les noms des enfants d'Israel; אַנְשֵׁר־שֵׁם Nomb. 16. 2, des gens de réputation; by Eccl. 7. 1, Prov. 22. 1. bonne reputation; שם כש Deut. 22. 14. une mauvaise reputation; רַלֹאַ־שֵׁם לוּ עֵל־ שני־חורץ Job 18. 17, on n'entend plus son nom dans les places; בַּנֵי בַלָּר־שָׁם Job 30. 8, des gens sans nom; -וָנַצַּטֶּלוּר למי שׁם Gen. 11. 4, acquerons-nous un חסמתי לַחָם מַטָּל ; nom, de la réputation Ez. 34. 29, je susciterai parmi eux une plante de renom; פַר־אַהַן החלקת ילחתל Soph. 3. 20, car je ferai de vous un objet de gloire et de louange; ון לשום לו שם II Sam. 7. 23, pour lui donner un nom celèbre; מַמָּם מַחִיתַ Ps. 9. 6, tu as effacé leur nom, leur souvenir. — Freq. de Dieu : לְמַעַן שְׁמֵך Ps. 109. 21, pour l'amour de ton nom, de ta gloire; עוֹרֵנוּ בְשֵׁם רֵי Ps. 124.8, notre salut est dans le nom de l'Éternel: יוּגְהַלְהֵ צַל־בַּל־לִּשִׂכְהָ אָמְרָחֲךְ Ps. 138. 2, tu as rendu ta promesse plus grande que tous tes noms, c.-à-d. elle est au-dessus de tout ce que tes noms expriment: יחירה שבר שם I Rois 8. 29, mon nom sera la (dans ce temple); avec l'art. בשַּׁב le nom de l'Eternel, Dieu : בשַּׂב חַנָּה — חַנָּה Deut. 28. 58, ce. nom

ה parag.: רָבָּאָרָ Deut. 12.5, tu iras / glorifié; בַּאָרָ בַּאָר בַּאָרָ Lévit. 24. 11.

Di (nom) n. pr. Sem, fils ainé de Noé, Gen. S. 32, souche des Perses, des Assyriens, des Hébreux, des Arabes, etc.

ਹੋਈ chald. m. Nom : בּיָב Dan. 4. 5, comme le nom; ਸਾਹੂਰ même vers., son nom; plur.: מַמַיִּנִים Esdr. 5. 4, les noms; אַמְתַּוּחָהוֹם 5. 10, leurs noms.

• ਮਹੁਲ Le nom, Aboth.

• ਮਹੁੰਦਾਂ Peut-être, Aboth.

พอุซี ก. pr. m. I Chr. 7. 37.

קבְּבֶּר n. pr. Semeber, roi de Zeboim, Gen. 14. 2.

ת שׁמָאָה n. pr. m. I Chr. 8. 32.

ישַׁמְנַר n. pr. Samgar, fils d'Anath, juge d'Israel, Jug. 3. 31.

שָׁמֵר Kal inusité. Hiph. Détruire, exterminer: יְחִיּשִׁמַדְהִי עֶרֶיךְ Mich. 5. 13, ie détruirai tes villes ; יָאִם־תַּשְׁמִרד אַת־שְׁמִר I Sam. 24. 22, que tu n'extermineras pas mon nom; וְדַוּשָּׁצִּידָוּ דַּשְׁבִּיד מְעָּנָּהוּ Is. 13. 9, il en exterminera les pécheurs; inf.: יושמר Is. 44. 23, destruction, extermination.

Niph. pass. Etre abattu, être anéanti, etre détruit : נְשִׁמְדוּ בַּמוֹת אֵרֵן Osée 10. 8, les hauts lieux d'Aven seront abattus; בית רְשֶׁמִים יִשְּׁמֵר Prov. 14. 11, la maison des méchants sera détruite; וְנִשְׁמֵד תַּוּמִישׁר Jér. 48. 8, le plat pays sera désolé; וםשׁכִּים נִשְׁמָדוּ נְיִחְדָּוּ Ps. 37. 38, les pécheurs seront détruits tous ensemble; נְשְׁמָרָח מִבְּנִיָמִן אִשַּׁח Jug. 21. 16, car les femmes d'entre les Benjamites ont été exterminées; ַרָּנְשָׁמֵר מוֹאָב מַנִם Jér. 48. 42, Moab sera exterminé, il cessera d'être un peuple.

לְיַשְׁטָר chald. Aph. Détruire : אָמַר Dan. 7. 26, de détruire.

ישְׁשְׁ (v. שִׁישָׁ).

destruction: mani on Ez. 23. 33, la coupe de désolation; רַיַּשָׁרווּ צִּרָצוֹ לִשַּׁעַרו Jér. 2. 15, ils ont mis son pays en desolation; plur.: ning Ps. 46. 9,

des dévastations. — 2º Étonnement, épouvante : לְּצֶּלֶּה וּלְלֵּהְיָּלָּה וּלְלָּהְיִלָּה וּלְבָּׁתְּה וּלְבָּיִה וּלְבָּיִה וּלְבָּיִה וּלְבָּיִה וּלְבִּיה וּלִבְּיִה וּלִבְּיה וּלִבְּיִה וּלִבְּיה וּלִבְיה וּלִבְּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִּיה וּלְבִיה וּלְבִּיה וּלְבִיה וּבְּיב וּלְיִיה וּלְנִיה וּלְבִיה וּלְבִיה וּלְבְּיה וּלְבְּיה וּלְבְּיה וּלְבְּיה וּלְבְּיה וּלְבְּיה וּלְבְּיה וּלְבְּיה וּלְבְיה וּלְבְּיה וּלְבְּיה וּלְבְּיה וּלְיבְּיה וּלְיבְיה וּלְיבְיה וּבְּיבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיב וּיִבְּיבְּיה וּיִיב בְּיה וּבּיה וּבְּיבּיה וּבּיה וּבּיב וּיבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּיבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּייה

הַשְּׁלֵי n. pr. 1° Samma, fils de Reuel, Gen. 36. 43. — 2° Samma, frère du roi David, I Sam. 16. 9.

הוֹחְשְׁשְׁ ח. pr. m. I Chr. 27. 8.

שׁמַלְּאֵל (Dieu a exaucé) n. pr. 1° Samuel, juge et prophète, I Sam. 1. 20.

— 2° Samuel, fils d'Amihud, Nomb.

34. 20. — 3° Plusieurs autres, Chr.

ਪ੍ਰੀਡਊ n. pr. Sammua, fils de David, II Sam. 5. 14.

et יְשְׁמִנְעה f.Nouvelle, annonce, ce qui est entendu, ce qui est publié, rumeur, renommée: אָשָׁמָעָרו שָׁאַשָּל II Sam. 4. 4, la nouvelle (de la mort de) Saul; אמינה שמינה Prov. 15. 30, une bonne nouvelle; לוא־טוֹבַה הַשִּׁמְעָה I Sam.2.24. le bruit (ce qu'on dit de vous) est facheux ; יַסָפָתַ שָּלֶּרְדְוֹשְׁמִּרְנָדוֹ אֲשֶׁר שָׁבְּנְתִּר II Chr. 9.6, tu surpasses ta renommée; מי האמין לשמעתנו Is. 53. 1, qui croira a notre predication, doctrine; יָאַר־מָר יברן שמועדו Is. 28. 9, à qui fera-t-il comprendre l'enseignement? ילוא חיחות קרם אַחוֹחַה לִשָּׁמוּצָח בִּפִּיךְ Ez. 16. 56, Sodome ta sœur n'a pas été dans ta bouche (pour scrvir) d'enseignement. ישמוש Action de fréquenter : בְּשָׁמֵּרִשׁ Aboth, en fréquentant les sages. ' ח שמות n. pr. I Chr. 11. 27.

 ក្នុក្ខភ្នំ កក្កុមុខ្លាំ Jér. 17. 4, tu te détacheras toi-même (par ta propre faute) de ton héritage.

Niph.: איניים בירי־פַלַּע שׁמְבִירִים Ps. 141.6, leurs juges sont précipités du haut des rochers.

Hiph.: דָרָה Deut. 15.3, ta main le relachera, y renoncera.

קְּמְלֶּהְ f. Relache: הְּמָבְּיִּהְ הְּעָבְּיָּהְ Deut. 15. 2, tu observeras le relache; יְשִׁבְּיָּה 15. 9, l'année de relache, l'année sabbatique.

່ງລືຜູ້ n. pr. m. 1° I Chr. 2. 28. — 2° 4. 17.

עְבִירָעִי n. pr. m., nom patron. שְׁבִירָעָל, Nomb. 26. 32.

ביישָּרָים pl. (const. מַשֵּי). Ciel, cieux בּייִשְּמָּיִם שִּיִּים Deut.10.14, les cieux et les cieux des cieux; בּיישָּרְאָר שְׁמָיִם וּשְׁמֵים Ps. 8. 4, quand je regarde tes cieux; avec n parag.: תְּישָׁמִים Gen. 15. 5, vers le ciel; בּיִיתְּיִּמְיִם בּיִּלְם Job 28. 24, sous le ciel tout entier, c.-a-d. sur toute la terre; בִישְׁמִים Dan. 4. 17, (d'un oiseau) qui vole sous le ciel, dans l'air.

אָשָׁמֵין pl. chald. (emph. אָשָמֵין). Cieux:

אם (de ישְׁמְינִי m., f. ישְׁמְינִי (de בּיסׁם). Le, la huitième: בַּיסׁם הַשְּׁמִינִי Exod. 22. 29, le huitième jour; אַל־הַשְּׁמִינִית Ps. 6. 1, note ou instrument de musique.

יֹטְשִׁי n. pr. 1° Samir, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 48.—2° Samir, ville dans la montagne d'Ephraim, Jug. 10. 1.—3° Samir, des enfants de Michah, I Chr. 24. 24.

ח שְׁמִירָמוֹת n. pr. m. I Chr. 15. 18. בשׁמִי (imper. שֹמ, fut. שֹמֵין; pl. שׁמֵין

1º Etre saisi d'étonnement, être stupéfait, sans rég. et avec לים: ביל Jér. 18.16, (quiconque passera) en sera étonné; מַאַשֵּׁר שִׁמְמוּ עֵלֶיךְ רַבְּים Is. 52. 14, comme beaucoup ont été saisis d'étonnement au sujet de toi; רשׁמה על-בקב בְּשׁחַם Ps. 40. 16, qu'ils soient étonnés, désolés, et qu'ils aient la honte pour récompense; שׁמֵרָם עֵל־ nxi Jer. 2. 12, cieux, soyez etonnés de ceci. — 2º Etre dévasté, désolé, détruit : עַל דַור־צִיוֹן שֵׁשְׁמֵב Lament. 5. 18, à cause de la montagne de Sion, qui est désolée; לַאמר שַׁמַכְּה Ez. 35. 12 (keri ਬੜੜਾਈ), en disant : Elles ont été dévastées; part.: בַּל־שִׁעֵרֵיהַ שׁוֹמֵמִין Lam. 1. 4, toutes ses portes sont désolées; de l'homme : נְחַנֵּיִר שׁוֹמֵכְּחַדו Lam. 1. 13, il m'a rendue désolée; תַרוּ בַנֵי שׁוֹמֵמָרם vers. 16, mes enfants sont dans la dé-בַּוֹשֵׁעֵב הַפֶּר וְשֹׁמֶסֶח בֵּרת אַבְשָׁלוֹם ; solation II Sam. 13. 20. Tamar demeura toute désolée, ou isolée, dans la maison d'Absalon; אַנְחַרֶבוֹת חַשׁׁמְמוֹת Ez. 36. 4, aux lieux détruits et désolés; mippie וראשורם Is. 61. 4, les ruines depuis les temps anciens; וְשֹׁמְשֹׁמְרָדָּ, Is. 49. 19, et tes ruines. — 3º Trans. Detruire, dévaster : שַׁמּוֹת וְשָׁאֹם בָּבת Ez. 36. 3, de vous détruire et de vous engloutir; part.: במש ששמון Dan. 8. 13, et le péché qui cause la désolation; יַלְתֵּה שפרץ שׁכֵּם Dan.12.11, et depuis qu'on aura établi l'abomination de destruction, de désolation.

Pol. (part. בְּשִׁישִׁים). 1° Étre désolé, stupéfait: בְּשִׁישִׁים הַשְּׁישִׁים Esdr. 9. 4, je m'assis tout désolé, stupéfait. — 2° Désoler, détruire: בְּשִׁישִׁים בְּשִׁים Dan. 11. 31, l'abomination qui causera la désolation, la destruction.

Hiph. but (fut. brut, inf. but, part. מְשְׁמִים). 1º Etre étonné, rendre étonné : יַחַלְּשׁמּוֹרָה עַלֵּיךְ עַמִּים רַבְּים Ez. 32. 10, je ferai que plusieurs peuples seront étonnés à cause de toi; בְּשָׁמָרם Ez. 3. 15, (je restais pendant sept jours) frappé d'étonnement. — 2º Désoler, dévaster : הַשָּׁשַׂתָּר גַּמָנַתּ Osée 2. 12, je dévasterai sa vigne; רושרם ער אסי Nomb. 21. 30, nous les avons dévastés jusqu'à Nophah ; הַשָּׁמוֹת בָּל־צֶרָתִי Job 16.7, tu as désolé toute ma compagnie; יָאֵח־נְיֵחוּ חֲשֵׁשׁנּוּ Ps. 79.7, ils ont dévasté sa demeure ; הָשָׁמֶם עַל־חֲטֹאִיחֶדּך Mich. 6. 13, pour te désoler à cause de tes péchés; לָמַבּן אֲשָׁמֵּם Ez. 20. 26, afin que je les désole.

Hoph.: קּלִּיְרָמֵּי Job 21. 5, regardez-moi et soyez stupéfaits; בֶּלִירְמֵי Lévit. 26. 35, tout le temps qu'elle demeurera désolée.

Hithpo. בְּיְהַשְּׁרְאָח: רְאָמָר בְּל־רַאָּמְרְאָח: Pan. 8. 27, et j'étais tout étonné de cette vision; בְּבֵּר Ps. 143. 4, mon cœur est saisi de trouble, est épouvanté; בְּבֵּר הְשֹׁהְיֵם בָּבַר Pccl.7.16, pourquoi te perdre, te détruire, toi-même?

בְּינִיאַל chald. Étre étonné. *Ithp*.: בְּינִיאַל Dan. 4. 16, Daniel demeura tout étonné.

בל-מְקָהָים adj. Désolé, détruit: בֵּל-מְקָהָים Dan. 9. 17, sur ton sanctuaire (qui a été) détruit.

לְּמְכְּיָה f. Ruine, solitude: הימשְׁנְיָּה Ez. 35. 9, ruines eternelles.

ou יְשְׁמֵן (fut. יְשָׁמֵן) Étre gras, devenir gras: אָסְמָן Deut. 32. 15, tu es devenu gras; יְשִׁמֵן יְשִׁמֵן même vers., Yessurun est devenu gras.

Hiph. Devenir gras: רַיּשְׁמִינוּ Néh. 9.
25, et ils furent engraissés; trans. au fig.: תְּשָׁמֵן לֵבְּרַחְעָם תַּאָּדְ Is. 6. 10, couvre lo cœur de ce peuple de graisse, endurcis-le, rends-le insensible; ou, inf.: le cœur de ce peuple est endurci, insensible.

קיבין ה., משׁבִיף, adj. Gras, fertile: Jug. 3. 29, tous gras (c.-à-d. forts, robustes) et tous vaillants; בְּלִישְׁבֶּין בְּבֶלִי בַּבְּל בַּבָּי בַּבְּל בַּבָּי בַּבְּל בַּבָּי בַּבְּל בַבּי בַּבּי בַּבְּי בַּבּי בַּבּי בַּבְּי בַבּי בַּבּי בַבּי בַבּי בַּבּי בַבּי בּבּי בַבּי בּבּי בַבּי בַּבּי בַבּי בּבּי בַּבּי בַבּי בַבּי בַבּי בַבּי בַבּי בּבּי בַבּי בּבּי בַבּי בַבּי בַבּי בּבּי בַבּי בַבּי בּבּי בַבּי בּבּי בַבּי בַבּי בַּבּי בַבּי בַּבּי בַבּי בַבּי בַבּי בַבּי בַבּי בַּבּי בַּבּי בַבּי בַּבּי בַּבּבּי בַּבּי בַּבּי

אָטָן m. (avec suff. שָׁבָּנִים אָן; אָן הַיָּמָבָין). 1º Graisse : וּבְשָּׁרִי כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן Ps. 109. 24, mon corps a maigri, n'a plus de graisse; וְהַבֵּל עֹל מִפְנֵי־שָׁמֵן Is. 10. 27, le joug sera brisé par la graisse, tant le cou sera gras (v. une autre explication à II מְשֶׁמֶּרִם; (Pou.); מְשֶׁמֶּח שָׁמֶּרָם Is. 25. 6, un banquet de choses grasses; ניא־שָׁמֶנִים Is. 28. 1, une vallée fertile; ו בַּקרו בַּרְשָׁמֵן Is. 5. 1, au sommet d'une montagne fertile. - 2º Huile, huile de parfum : יַשָּׁמֶן לַמָּאוֹר Exod. 25. 6, de l'huile pour l'éclairage; שֶׁמֶן זַיַּרוּ Exod. 27. 20, de l'huile d'olive; וַבַּץ שָׁבֶּן Is. 41.19, et l'olivier (sauvage); שַׁמֶּרָ רוֹקַתָּ Eccl. 10. 1, l'huile du parfumeur; בוֹם בְשַׁמַן שׁם בּוֹב Eccl. 7. 1, une bonne réputation vaut mieux que le bon parfum; יריח שמניה Cant.4.10, l'odeur de tes huiles parfumées; וְשֶׁמֶּן רְמִרנוֹ רִקְרָא Prov. 27. 16, (et comme s'il voulait retenir) dans sa droite une huile parfumée qui se fait sentir.

וּבִּשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ : m. pl. Graisse שְׁמַנִּים הּבִּשְׁמַנֵּים

Gen. 27. 28, et de la graisse de la terre, c.-à-d. une terre fertile (v. מְשֵׁיִם).

לְּשְׁמּנְה (תְּשְׁמָהְ הְּשְׁמָנְה m.). Huit: אָנְשִׁים לַּר. 15, avec huit hommes; שְׁמָרָה צָשֶׁר Gen. 14. 11, dixhuit; plur. שׁמִרָה מְשָׁר quatre-vingt.

עַבְעָ et אַבֶּעָ 1º Entendre, apprendre, écouter, exaucer (de Dieu), obéir: אונים לחם ולא ישמער Ps. 115. 6, ils ont des oreilles et ils n'entendent point; שביל בי ישבע Gen. 42. 2, j'ai appris qu'il y a des provisions (en Egypte); שמעוני Gen. 23. 8, écoutez-moi ; suivi de ולא־שָׁמַע אֵלֶרהַן: עַל, אַל Gen. 39. 10. il ne l'écouta pas; אַל־הָּבְרַיּ צַל־הָבְרַיּ שנבאים Jer. 23. 16, n'ecoutez pas les paroles de ces prophètes; וּבְשָׁוִעוֹ אֵלֵיו שמש Ps. 22. 25, quand il crie à lui, il l'exauce; אַרְשַׁמַעָאל שַׁמַעַחִיךּ Gen.17.20, je t'ai aussi exaucé touchant Ismael; וְשָׁמְעּ לְּכֹּלֶךְ Exod. 3. 18, ils obéiront à ta parole; שמע מובח שוב I Sam. 15. 22, obéir vaut mieux que sacrifices; וַלֹא יוֹרָתוֹי מִימְעוּ Is. 42. 24, ils n'ont pas obei a sa loi; נעשרו וושמע Exod. 24.7, nous ferons (tout ce que l'Eternel a ordonné), et nous obéirons. — 2º En-. tendre, comprendre: קּשָׁמֶע חַלוֹם לָפָּחֹר irik Gen. 41.15, que tu comprends un songe, que tu sais l'interpréter; נוֹר אַטֵּר לא-תשמע לשנו Deut. 28. 49, un peuple dont tu n'entendras pas la langue; לב שסע I Rois 3.9, un cœur intelligent; יאיש שמַע Prov.21.28, etl'homme qui obeit à ses devoirs; selon d'autres: mais l'homme qui témoigne d'une chose comme il l'a entendue (opposé au faux témoin).

 obeissant : יָשָׁמְשׁ לִּר Ps. 18. 45, ils m'obeissent.

Pi. Convoquer, assembler: רְיַשַּׁמֵּע עוֹי אָאָד I Sam. 15. 4, Saul assembla le peuple.

Hiph. 1º Faire entendre, annoncer, faire connaître : יאַשְׁמָעֵם אַר־דְּבֶרֵי Deut. 4. 10, afin que je leur fasse entendre mes paroles; הְשָׁמִיקָה אַח־כְלֹּוֹ Deut. 4. 36, il t'a fait entendre sa voix; sans לים: אוֹם אוֹם Neh. 12. 42, les chantres firent retentir leur voix; לְמַשְׁמִיעִים I Chr. 16. 42, pour ceux qui faisaient entendre leur voix, ou: les sons des instruments; משמיע ישועה Is. בתבאות הושפיענו: ; 52.7, annoncant le salut Is. 41.22, faites-nous entendre ce qui est pret a arriver; ישמיע כל-תחלחו Ps. 106. 2, (qui) pourrait publier toute sa louange; קַשָּׁמֶרענִי בַּמֹקֵר חַסְּדָּף Ps. 143. 8, fais-moi entendre, connaître, dès le matin, ta bonté. — 2º Appeler, convoquer, assembler : דוֹשָׁמִריבַ אַח־כַּלר רחדת I Rois 15. 22, (le roi Asa) convoqua tout Juda; חַשָּׁמִיעוּ אֱל-בָּבֵל רֻבִּים Jer. 50. 29, archers, rassemblez-yous contre Babylone.

שְׁמֵע chald. Entendre : יְשִׁמְע Dan. 5. 14, j'ai oui dire de toi.

Ithp. Obeir: יְרְשָׁמֵשְּעוּן Dan. 7. 27, ils (lui) obeiront.

ypw (obeissant) n. pr. m. I Chr. 11.44.

עשׁמֵי m. (avec suff. מְשִׁמְעֹּ Ps. 18. 45, aussitot qu'ils ont oui parler (de moi), exact. à l'audition de l'oreille. — 2° Annonce, nouvelle, réputation: בְּעַבְּעִי Osée 7. 12, comme les prophètes l'ont fait entendre à leur assemblée; מְשֵׁמֵע בַּעַבְּעָ I Rois 10. 1, la réputation de Salomon; בַּעַשָּׁ Is. 23. 5, comme le bruit concernant Tyr; בַּעָבַע בַּעַר 29. 13, la nouvelle (de l'arrivée) de Jacob.

אַכְּעְלֵּי שְׁמֵע Action de résonner: אַבְּלְצְלִי אָפַע Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son harmonieux. " (nouvelle) n. pr. m. 1º Néh. 8. 4. — 2º I Chr. 2. 43. — 3º 8. 13. 맛만 n. pr. d'une ville de Juda, Jos. 15. 26.

שַּׁמֵע m. Nouvelle, réputation : יִידָּיּ Jos. 6.27, sa réputation לְּשָׁבְּעֹרוּלַבְּיִּךְ בְּוֹשְּׁרִילִר était grande par tout le pays; בְּלֵּידְוּאָרָיְרּ Esth. 9.4, et sa réputation se répandit dans toutes les provinces.

fils de David, I Chr. 3.5. — 2° 6.15. — 3° Simea, frère de David, II Sam. 13.3. Nom patron. אייניין I Chr. 2.55.

קבעה n. pr. m. I Chr. 12. 3.

ישְׁמְעָה (v. ישָׂמָעָה).

שְׁמְעוֹן (étre exaucé) n. pr. Siméon, deuxième fils de Jacob, Gen. 29. 33; nom patron. שִּמְצִיר Nomb. 25. 14.

עְרְשִׁי (célèbre) n. pr. 1° Simei, fils de Gerson, Exod. 6. 17. — 2° Simei, fils de Guera, II Sam. 16. 5. — 3° Plusieurs autres, Rois, Esth. Nom patron. אַפָּשִי Nomb. 3. 21.

יְשְׁמֵעְיָהוּ et יְשְׁמֵעְיָהוּ (Dieu l'exauce) n. pr. 1° Semaiah, prophète, I Rois 12. 22. — 2° Semaiah, prophète, Jér. 29. 31.

הַטְטְעָי n. pr. Simeath, femme ammonite, II Chr. 24. 26.

רְשְׁלֶּי m. Faible partie: יְשְּׁבֶּי אַנְי שְׁבָּי Job 4. 12, mon oreille en a entendu quelque peu, ou un faible son; בַּיר נְשְׁבֵי יִבְי וְשְׁבֵי Job 26. 14, que ce que nous en connaissons est peu de chose.

ה הַלְּמֵידְה f. Mauvaise réputation, opprobre : לְּשִּׁמְצָה הַלְּמֵידְה בֹּקְמֵידָה Exod. 32. 25, pour être en opprobre parmi leurs ennemis.

ישָׁלָּר (fut. יְשְׁמֵר 1º Garder, surveiller, veiller sur, protéger: יְבָּשָׁת Osée 12. 13, pour une femme il gardait (les troupeaux); יְבָּשָׁר 31. 9, il le gardera comme le berger garde son troupeau; בְּבָשָׁר זְּלְשָׁרָה זְלַשְּׁרָה 15, pour cultiver et garder (le jardin); suivi de אָל ou de בּאַרָּיָהְ דַשָּּלָּהְן אָל־אַרֹיָהְ דַשָּׁלָּהְן Sam. 26. 15,

pourquoi n'as-tu pas gardé le roi ton seigneur? וַיַּרָוּר מַשָּׁמוֹר יוֹאָב אַל־־חַעָּרר II Sam. 11. 16, lorsque Joab assiégeait la ville, ou : lorsqu'il observa la ville (pour savoir quand il faudra l'attaquer); מְזְמָּח תְּשָׁמר עַלֵּיך Prov. 2. 11, la prudence veillera sur toi; שמרורימר און בונטר II Sam. 18. 12, prenez garde qui que vous soyez (chacun) au jeune homme; יר שמר אַת־גַרים Ps. 146. 9, l'Éternel protége les étrangers; אַלֵּיך אָשָׁמרָת Ps. 59. 10, j'espère en toi; אָר מָשִּׁהְ קאֹד Deut. 4. 9, et garde avec soin ton ame, garde-toi bien (afin que tu n'oublies, etc.); אַה אַרד ים שלי שמר Job 2.6, prends seulement garde de toucher à sa vie; part. not gardien, sentinelle : אַמֶר שׁמֵר Is. 21. 12, la sentinelle a dit; שמר לְראִשִׁי אֲשִׂיסְה I Sam. 28. 2, je te confierai la garde de ma personne; suivi de מַר יָשַׁמֶּרָך : מָר יְּבֶּל־רָע Ps. 121 7, l'Éternel te gardera de tout mal; שמרו מוד אותרם Jos. 6. 18, gardez-vous bien (de toucher) à l'interdit; וָשִּׁפְתֵּר חֲכַמִּרם תִּשְׁמִּרָם Prov. 14.3, les lèvres des sages les en préservent, ou les conservent.

2º Garder, conserver, retenir, conserver le souvenir : בַּלָּים לְשָׁמֹר Exod. 22. 6, (si quelqu'un donne à son prochain) de l'argent ou des vaisseaux a garder; אַח לְשָׁמוֹר Eccl. 3. 6, il est un temps pour garder; שַּׁמַרֶם מַּחוֹהָ לבבה Prov. 4. 21, garde, conserve-les, dans ton cœur; לִעוֹלָם אֲשָׁמַור־לוֹ חֲסְדִּי Ps. 89.29, je lui conserverai toujours ma grace; וְיִשְׁמְרוּ אָת־כֶּל־צוּרָחוֹ Ez. 43. 11, afin qu'ils observent toute sa forme; עשר שַׁמוּר לִבְעַלֵּיו Eccl. 5. 12, de la richesse qui est conservée par ceux qui la possèdent; וָאָבִיד שָׁמַר אָת־חַדְּבָר Gen. 37.11, mais son père retenait la chose, en conserva le souvenir ; אם־עווות תושער-Ps. 130. 3, Eternel, si tu observais, si tu scrutais, les iniquités; וַעֶּבְרַתוּ אמרה בצה Amos 1.11, et qu'il conserve sa fureur à toujours; אָם־רִשְׁמֹר לָנֶצָּה Jér. 3. 5, gardera-t-il toujours (son ressentiment)? `

Eccl. 11. 4, celui qui observe le vent; וַ נְבֵלִי שׁמֵר אַת־פּרחַ I Sam. 1. 12, Eli observa (les mouvements) de sa bouche; ראית רבות ולא חשמר Is. 42. 20, tu vois de grandes choses, et tu ne prends garde à rien; אַם־חַמָאתִר וּשְׁמֵרְתָּנִי Job 10.14, si j'ai péché tu m'as remarqué; ים חבלרים הבלרים Ps. 31. 7, qui s'attachent à des vanités trompeuses, ou: qui adorent des idoles; יַצֵּרן נאָת שֶׁמְרֵח אָלָיָם Job 24. 15, l'œil du débauché epie le soir; שֹמֶרֵר צָּלְעֵר Jér. 20.10, qui espèrent ma chute; ישׁמְרֵר נַמְשֵׁר Ps.71. 10, et ceux qui épient mon âme; avec לא־הָשָׁמוֹר עַל־חֲשָאתִי : עַל Job 14.16, הפ prends pas garde à mon péché, ou : tu ne remarques que mon péché.

4º Garder, observer, tenir : בַּיְבֶּים ਜ਼ਰੂ ਹੁੜ੍ਹਾਂ। ובשרתם Deut. 4. 6, vous garderez, et vous ferez, observerez (mes commandements); אַר־בְּרִיחִי חְשָׁמֹר Gen. 17.9, tu garderas mon alliance; מוֹצֵא שַׂמֶּחֶרךָ חְשִׁשֹּר Deut. 23. 24, tu tiendras la parole sortie de tes lèvres; אָת — אָת לַעַבְרָהָ לַעַבְרָהָ הַ לו Rois 8. 24, tu as tenu à ton serviteur (David) ce que tu lui avais promis; suivi d'un inf. avec :: אחו אַשׁפור לְדַבֶּר Nomb. 23. 12, j'aurai soin, je prendrai garde, de le dire; עם לול שומר ללבח בחורת-בי II Rois 10. 31, (Jeha) ne prit point garde à suivre la loi de l'Éternel.

Niph. 1º Etre gardé, être protégé: רבנברא נשמר Osée 12. 14, il fut gardé par un prophète; לְעוֹלָם נְשָׁמֵרוּ Ps. 37. 28, ils seront toujours protégés. — 2º Garder, prendre garde, se tenir sur ses gardes : הַשָּׁמִר הַשָּׁמִר הַשָּׁמִר הַשָּׁמִר הַשָּׁמִר הַשָּׁמִר הַשָּׁמִר הַשָּׁמִר הַשָּׁמִר הַ II Rois 6.9, garde-toi de passer en cet endroit; בְּיִשְׁמֶרְהָם בְּרוּחֲכֵם Mal. 2.15, prenez garde a votre esprit, conservezle pur; רְנָשׁמֵר־שַׁם II Rois 6..10, il y était sur ses gardes; אָרשׁ מֵרֵצֶרוּוּ חָשָׁמֵרוּ Jér. 9. 3, gardez-vous chacun de son ami; מַשְּׁמֵר וְחָשְׁמֵכ Is. 7. 4, tiens-toi sur tes gardes et sois tranquille, paisible, ou : sois sans inquiétude et reste tranquille. Freq. יְשַׁמֶר לָהְ פָּן: חָשֵׁמֶר לָהְ פָּן קשִׁיב אַת־בּנִי שַׁמַּח Gen. 24. 6, garde-toi 3° Observer, remarquer: שמר רות bien d'y ramener mon fils; וְּלָשְׁמַרַתָּם Pi.: אְפָׁרִים חַבְלֵר־שָׁוְא Jon. 2. 9, qui adorent les idoles.

Hithp.: יִישְׁתַּמֵּד חְשִּוֹת עָּמְרִי Mich. 6. 16, (on garde) on est fidèle aux ordonnances d'Omri; יָאָשְׁתַּמֵּד מֵצִינִי; Ps. 18. 24, je me tiens en garde contre mon iniquité.

שׁמֵר (gardien) *n. pr*. Somer, mère de Jehosabad, II Rois 12. 22; שִׁמְרִיתוּ II Chr. 24. 26.

קיף n. pr. m. 1° I Rois 16. 24. — 2° Plusieurs autres, Chr.

קיקרה f. Paupière (qui garde les yeux): שָׁמְרוֹח עֵינֵי Ps.77. 5, mes paupières.

לְּמִרְה f. Action de garder, garde: אַמְרָה לְמִּר Ps. 141. 3, Eternel, garde ma bouche, exact. mets une sentinelle à ma bouche.

קררון (garde) n. pr. Simron, fils d'Issachar, Gen. 46. 13. Nom patron. שִׁמְרֹנִי Nomb. 26. 24.

פליקרון n. pr. Somron, une montagne, et Somron (Samarie), ville bâtie par Omri, roi d'Israel, sur cette montagne, ville capitale du royaume d'Israel, I Rois 16. 24; בְּבֶּר שֹׁבְּרוֹן II Rois 17. 26, dans les villes de Samarie, c.-à-d. du royaume dont Samarie était la capitale; שִׁבִּירִי II Rois 17. 29, de Samarie.

י שׁמְרִי n. pr. m. 1° I Chr. 4. 37. — 2° 11. 45. — 3° II Chr. 29. 13.

לְּמְרֵיְהָ (Dieu le protége) n. pr. m. 1° II Chr. 11. 19. — 2° Esdr. 10. 32.

יּשְׁמַרְיָהוּ n. pr. m. I Chr. 12. 5.

אַן־שְׁמֶרָיתָ יִמְצוּ : m. plur. Lie שְׁמֶרִיתָּ יִמְצוּ Ps. 75. 9, ils en suceront la lie; שְׁמֶרִים Is. 25. 6, du vin purifié, sans aucune lie; אָלִישְׁמֵרִים זוֹא אָלִרשִׁמֶרִים Jér. 48.11,

il a reposé sur sa lie; חַקּפֹאִים עַל־שִׁמְרֵיחָם Soph. 1.12, qui sont figés sur leur lie.

לֵיל שׁמְרִים m. pl. Protection; לֵיל שׁמְרִים Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection; selon d'autres: la nuit (de Pâque) sera une nuit de célébration, elle doit être consacrée en l'honneur de Dieu.

אָמְרֵייִ chald. n. pr. Samarie, Esdr. 4. 10 (v. שׁמְרוֹן hébr.).

שׁמְרִית n. pr. (v. שׁמְרִית).

קרָת n. pr. m. I Chr. 8. 21.

שְׁטֵשׁ chald. Pael. Servir : אֶלְהְאַלְּמִים הַיִּאְלְשִׁים Dan. 7. 10, mille milliers le servaient.

* Ithp. ชมูกซุ่ง Se servir, Aboth.

ישִׁקְשׁוֹן n. pr. Simson (Samson), juge en Israel, Jug. 13. 24.

ישִׁישִׁי n. pr. m. Esdr. 4. 8.

ישַׁמְשְׁרֵי n. pr. m. I Chr. 8. 26.

יִם שְׁמָרִי n. pr. m. I Chr. 2. 53.

אַנָּא (v. אַנָּא).

לְּיָלְנָא (fut. רְיָּטְנֵא) chald. Se changer, être changé: יְיֹּהִידְּי שְׁינִיִּהְי Dan. 5. 6, il changea de couleur, exact. la couleur de son visage fut changée; דִּי לָאִדִּיִּאְנָא Dan. 6. 18, pour que sa volonté ne soit changée; מְּרָבְּיִא מְרִבְּא Dan. 7. 3, elles différaient les unes des autres.

Pa. Changer: לְבְבִּה מִנְיִם מְּנִיםְּא יְשִׁנִּוּן Pan. 4. 13, son cœur sera changé, sera tout autre qu'un cœur d'homme, exact. on changera son cœur, etc.; part. pass.: מְמַלֵּח מֵּלְּיָם מִּלְּבָּיִם מִּלְבָּיִם מִּלְבָּים מִּנְיִם מְלְבָּים מִּנְיִם מְלְבָּא שֵׁנִּיִּר pan.7.7, elle était différente de toutes les bêtes (qui, etc.); pan. 3. 28, qui ont changé, c.-à-d. violé, l'édit du roi.

Aph. Changer : רְדּוּא מְּדְשְׁנֵא עִּדְנָיָא Dan. 2. 21, c'est lui qui change les temps; דִּי לָא לְדִשְׁנְיָדוּ דִי רְדַשְׁנֵיִא מְרָאָנָא רְנָא בְּעָשְׁנְיָדוּ די רְדַשְׁנֵא מְרָאָנָא רְנָא בְּעָא בְּעָא בְּעָא Esdr. 6. 11, quiconque changerait, c.-à-d. transgresserait, cet ordre.

Hithp. Se changer, être changé: אָלְמִּדְּוֹיִר אָלְשְׁתַּוֹּיִר Dan. 3. 19, et l'air de son visage se changea; צֵּר הִּי עִּהְנָא יַבר הִי עִּהְנָא Dan. 2. 9, en attendant que le temps change.

רְּמֵן לִירִיד: Sommeil: יְמֵּן לִירִיד:
Ps. 127. 2, (Dieu) donne le sommeil, le repos, à celui qu'il aime; ou: il procure la nourriture à l'homme qu'il aime, pendant son sommeil.

שְׁנְאָכ n. pr. Sinab, roi d'Admah, Gen. 14. 2.

תְּלְבֵּר שִׁנְאָן m. (rac. ייִשְנְאָן pour אַלְבֵּר שִׁנְאָן). Redoublement, répétition: אַלְבֵּר שִׁנְאָן Ps. 68. 18, des milliers redoublés, mille sur mille; selon d'autres: des milliers de Sinan, nom d'une catégorie d'anges.

ר. אַנְאַצַר n. pr. m. I Chr. 3. 18.

קיני, une fois יְשְׁנָּא Lam.
4. 1) 1° Faire une seconde fois, répéter, réitérer : יַּאָמָר שְׁמּ רַיִּאְמָר I Rois 18.
34, il dit: Faites-le pour la deuxième fois, et ils le firent pour la deuxième fois; אַרַרִי לְאַרִישְׁנּי Job 29. 22, après ce que je disais, ils ne répliquaient

rien; לא אָשְׁנְּח לוֹ I Sam. 26. 8, je n'y retournerai pas une seconde fois, je ne lui donnerai pas un seconde coup; ne lui donnerai pas un seconde coup; Prov. 26.11, l'insensé réitère sa folie; בְּיִבֶּרְ Prov. 47. 9, mais celui qui aime à redire, à rapporter, les paroles, les fautes (des autres).

— 2º Changer, différer: אַנְיִרְיִר לֹא שָׁנִירִי בְּיִרְיִי שִׁנִירִי בְּיִרְיִי שִׁנִירִי בּיִרִי שִׁנִירִי בּיִרְיִי שִׁנִירִ בּיִרְיִי בּיִרְיִי שִׁנִירִ Prov. 24. 21, ceux qui recherchent le changement, les gens remuants; בּיִרִייִם שׁנִיר מָבּלִייְנִם בּיִר בּצֹּר. 3. 8, et leurs usages différent de ceux de tous les peuples.

— 3º Étudier, apprendre, enseigner, Aboth.

Niph. Étre fait une seconde fois: מְבֵּל חַחְלוֹים תַּחְלּוֹים Gen. 41. 32, quant à ce que le songe a été réitéré.

Pou.: וְלֵי מְנֶיר וְשְׁנָא Eccl. 8. 1, et son visage sier en est change.

Hithp. Se changer, se déguiser: קייל אָן וְחְשְׁחֵוִית I Rois 14. 2, leve-toi et déguise-toi.

לְיָשׁן f. (rac. לְיָשׁן). Sommeil, rêve: שְׁנָהוּ Ps. 90. 5, ils s'évanouissent comme un rêve; מְיִּפְּנְהוּ Prov. 6. 9, quand te réveilleras-tu de ton sommeil?

ו שׁנָּה f. chald. Année: שְׁנָה f. chald. Année שׁנָּה f. chald. Année

II יְשְׁנָהוּ f. Sommeil : יְשְׁנָהוּ Dan. 6. 19, et son sommeil fuyait loin de lui, il ne put dormir.

ענְתַנִּים Ivoire, I Rois 10. 22.

ישָׁנִים et שְׁנִים m. Une couleur rouge, cramoisi, écarlate, fil ou étoffe d'écarlate: פּלִבְידִי שָׁנִים Gen. 38. 28, elle lui la à la main un fil d'écarlate; יְשִׁנִים Exod. 25. 4, ou יְשִׁנִים בַּשְׁנִים Exod. 25. 4, ou בּלִבְידִי שְׁנִים בַּשְׁנִים Prov. 31. 21, toute sa famille est vêtue de vêtements d'écarlate; אַמִּדִירָם תַּשְׁנִים Is. 1. 18, quand vos péchés seraient comme l'écarlate ou le cramoisi.

אשׁרִי m. (f. שַּיִּרִית nombre ordinal. Second, seconde, autre: רום שׁיִּרִים הּפּר. 1.8, le secondjour; בּמִּטְּחָרְ חַשִּיִּרִים בְּעַרָּם בְּעַרִּם בַּעַרִּם בְּעַרָּם בְּעַרְּם בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעִרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּים בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּם בְּעַרָּים בּעוּבְּים בּעִיבּים בּעִיבּים בּערִים בּערוּם בּערִים בּערִים בּערוּם בּערוּים בּערוּים בּערוּם בּערוּבּים בּערוּם בּערוּבּים בּערוּם בּערוּבּים בּערוּם בּערוּם בּערוּם בּערוּם בּיבּים בּערוּם בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּ

לשְׁנִים duel m. (const. שִׁיִּה, avec suff. שְׁתַּר. לְשְׁתֵּר , לְשְׁתִּר בְּיִהְשׁ , const. שְׁיֵבינּ , שְׁתַּרִים , כְּחָבּיבּ , שְׁתַּרִים ; (שְׁתַּר . 17. 6 , deux témoins; שְׁיֵר גוֹיִם בְּרִים . 25. 23 , deux peuples; שְׁיֵר צִּיִם שְׁיִרם לָּפִר . 7. 9 , deux a deux; שְׁיֵרִם שְׁיִנִם שְׁיִרִם Ps. 62. 12 , je l'ai entendu deux fois; ויֹם בְּשִׁר מִי Néh. 13. 20 , une fois et une seconde fois; שְׁיִרִם לְּשִׁר et שְׁהָרם זְיִם מִּשְׁר ne se mettent qu'avec le nombre dix: שְׁיֵרִם בְּשֶׁר , שִׁיִּרִם בְּשֶׁר. , douze.

לְמָשָׁל (. Moquerie, raillerie: לְמָשָׁל Deut.28.37, (tu seras) la fable et l'objet de raillerie.

אָבּן Aiguiser, affiler : אָם־שֵׁעּוֹתִר בְּרָק Deut. 32. 41, si j'aiguise mon

glaive brillant comme l'éclair; יְּשִׁינֵּים מְּבִּוֹי בְּיִשִּׁים אָפִי בְּיִשִּׁים אָפּוֹי בְּישִׁים Ps. 140. 4, ils affilent leur langue comme un serpent; part. pass.: יְבִיעְי שָׁינִין Prov. 25.18, et (comme) une flèche aiguë.

Pi. Faire penetrer dans l'esprit, inculquer: יְּפִנְּרָם לְבָנֶיך Deut. 6. 7, tu

les inculqueras à tes enfants.

Hithp. Etre percé: יְבְיֹּרוֹתֵי Ps.73.21, je m'en sentis percé, blesse, dans mes entrailles.

אַנְסְיּ Pi. Ceindre. Ex. unique: אָיָמָים I Rois 18. 46, il se ceignit les reins.

ישנער n. pr. d'un pays. Sinear, près de Babylone, Gen. 10. 10, Dan. 1. 2.

קְּלֶּחְ f. (rac. יְשֶׁרְ, v. הָשֶׁבֶ). Sommeil: אָבּירָי Ps. 132. 4, si je donne le sommeil à mes yeux.

קּטָּה אוֹצֵר: אוֹא יִשְּׁטָה אוֹצַר: Osée 13. 15, il pillera le trésor; אַרְּיַנְיּרִיּרוּ I Sam. 23. 1, ils pillent les aires; I Sam. 25. 1, ils pillent les aires; עַרְּיִּרִיּ Uśr. 50. 11, ceux qui ravagent mon héritage; avec א pour ז: אַרְיִייִּרְיִּ שַׁאַטִּיְרְּ לְּבְּשָׁשִׁר Jér. 30. 16, ceux qui te dépouillent seront livrés au pillage; part. pass.: יְשָׁטִּרִיּ Is. 42. 22, (un peuple) dépouillé.

Po.: ינֵקרים שושרים Is. 10. 13, et j'ai pillé leurs villes principales (ס pour שׁ) (v. le même exemple a "נְתִיד אָם, page 563).

Doğ Piller: בְּיָשׁׁשׁ Jug. 2. 14, ils les pillèrent; שְׁשִׁשִּׁ Ps. 89. 42, ils l'ont pillé.

Niph.: יַשֵּׁסוּ מְחֵיהָם Is. 13. 16, leurs maisons seront pillées; יְנָשִׁסוּ חַבָּהִים Zach.14.2, les maisons seront pillées.

Pi. Fendre, arracher, déchirer: רְּנְמֶּדִי אֹחוֹ בְּרְנָמֶּדִי Lév. 1. 17, il l'entamera avec ses ailes (sans lui arracher les ailes); רַיַשְׁמֶּבִי רְּעָּהָי בְּעַשְׁמֵע רַעְּבְּיר Lug. 14. 6, il le déchira comme on déchirerait un chevreau; au fig.: בִּיִּבְּיִר אָרִי

אַנְטָּירוּ בַּוּכְרִים I Sam. 24.8, David par ses paroles arrêta ses gens, apaisa leur colère.

שְׁשֵׁלֵי m. État d'être divisé, fendu (v. à יְּשָׁלֵי).

קְּבֶּי Fendre, couper. Pi.: אָבָּי גָּיִראָנְג אָר־אָגָל I Sam. 15. 33, Samuel coupa Agag en morceaux.

I שָׁעָה Se tourner, tourner le regard vers, avoir égard à : נַיַּשַׁע נֵי אַל־הַבָּל Gen. 4. 4, Dieu eut égard à Abel (et à son offrande), il l'accueillit favorablement; ולא שנו על-קרוש ישיראל Is.31. 1, ils ne tournent pas leurs regards vers le saint d'Israel; יְשֶׁעהּ וְאֵרֹן מוֹשֶׁרֵעַ; II Sam. 22. 42, ils tournent leurs regards de tous côtés cherchant du secours, et nul ne les délivre. — Avec פָּרָ, détourner le regard : שָׁעָל Is. 22. 4. détournez le regard de moi, retirez-vous de moi; שָׁבֶּרוֹ וְיַרָחְהֵּל Job 14. 6, retire-toi de lui pour qu'il ait du repos. — Avec z se tourner vers une chose, s'en occuper: וָאֶשׁעֵרוֹ בְּחָקֵרָךּ אמיד Ps.119.117, que je m'occupe sans cesse de tes statuts; וָאֵל־יִשְׁעוּ מָּדְבְרֵי שָׁקֵר Exod. 5. 9, qu'ils ne s'occupent pas de choses vaines (qu'ils n'écoutent pas de vaines illusions).

Hiph. Ex. unique; impér.: יוֹשְּעִישִׁין Ps. 39. 44, détourne-toi de moi (pour וַשְּעַר (ou de la rac. יַשָּעָי).

Hithp. fut.: יְרָבְּאָר וְנְרְאָר יְחְבָּר וּנְלְאָר וְנְרְאָר יִחְבָּר ! Is. 41.23, nous regarderons, admirerons, et nous considérerons ensemble; selon d'autres: nous le dirons, publierons; אֵל־הְּלְאָרָא Is. 41. 10, ne tourne pas tes regards (de tous côtés), ne sois pas éperdu.

II שְׁעָה Étre bouché (ע.שְׁעָה), des yeux: לְשִׁנְי רְאִׁים Is. 32. 3, les yeux de ceux qui voient ne seront plus obscurcis, retenus.

instant, heure : אָטְעִיּה Dan. 4. 16, environ une heure; אָשָעִיה בּשְׁרָא Dan. 3. 6, a cette même heure, ou : a l'instant même.

קיביתי f. Action de frapper des pieds: אַרָּיָדי Jér. 47. 3, à cause du bruit que les pieds de ses puissants chevaux font en frappant la terre.

לאַ תִּלְבֵּשׁ Étoffe tissue de diverses sortes de fils: אַנְאָבָשׁ שַּבְּעָבּעׁ Deut. 22. 11, tu ne t'habilleras pas d'une étoffe tissue de fils de plusieurs sortes (comme de laine et de lin).

לשעל m. Creux de la main : מִּרְמָנֵים Is. 40. 12, quel est celui qui a mesuré les eaux avec le creux de sa main?

שטל m. Poignée: מַשְׁצְלֵּי מְשׁנִירִים Ez. 13.19, pour des poignées d'orge.—Le creux de la main; לְשָׁבֶּלִּים אָם־וְשְׁלָּלִים אָם־וְשְׁלָּיִם I Rois 20. 10, si la poussière de Samarie suffit pour remplir le creux de la main (du peuple qui me suit).

שַּעֵלְבִים n. pr. Ville de la tribu de Dan, Jug. 1. 35, appelée aussi שַּצֵלְבִין Jos. 19. 42; הַשַּצֵלְבֹיִן II Sam. 23. 32, de Saalbon.

ים אינים n. pr. d'une contrée, I Sam. 9.4.

ושש Kal inusité. Niph. S'appuyer, mettre son appui, se fier. Avec צל, quelquefois avec בְּשָׁלֵן, sans reg.: נְשָׁלֵן על-חניתו II Sam. 1. 6, penché sur sa lance; יְחוּא נְשְׁעָן עֵל-רָיִד II Rois 5. 18, et qu'il s'appuiera sur mon bras; ן אָשָּׁעֵן עַלֵּידָום Jug. 16. 26, afin que je m'appuie dessus ; וָאֵל־בִּינָתוּה אַל־חִשְׁעֵן Prov. 3. 5, ne t'appuie pas sur ton propre esprit; וִיָּשָׁעֵן בַּאלֹּחָיני Is. 50. 10, et qu'il mette son appui en son Dieu; יַם רוֹי לַבְטָח וּיִשׁען Job 24. 23, Dieu lui donne des biens dont il jouit en sécurité, et il s'appuie sur cela; יְנִשְּׁעֵר לנבול מואב Nomb. 21. 15, et qui s'appuie, qui touche aux limites de Moab; יַחְשַׁעֵנוּ הַחָה חִעץ Gen. 18. 4, reposezvous sous cet arbre.

עש Kal. Ex. unique: און Is. 29. 9, et soyez aveuglés, ou aveuglez les autres; selon d'autres: et ils ont crié (v. אוני).

Hiph. Boucher, aveugler. Imper.: וערניה השטע Is. 6.10, et bouche ses yeux.

Hithp. 1° Se boucher les yeux, s'aveugler: אַשְּׁמַשְׁמִי Is. 29. 9, aveuglezvous, bouchez-vous les yeux. — 2° Se réjouir: אַשְּׁמַשְּׁמִיךְ אֲשְׁמִּשְׁמִיךְ Ps. 119. 16, je trouve mes délices dans tes commandements; selon d'autres: je m'occupe de tes commandements.

ባይ፱ n. pr. m. I Chr. 2. 47.

לשָער. 1 Garder la porte (עיביר.). Part. seul usité: שער קיביר II Rois 7. 10, le portier de la ville; plur.: שיבירים vers. 11, les portiers. — 2º Mesurer, taxer: מְּבִּירִשְּׁיֵעֵר בְּיִנְשִׁשׁי Prov. 23. 7, comme quelqu'un qui mesure, estime, dans son âme.

שער des deux genres. 1º Porte: שַׁעֵר הַשְּׁמֵיִם Gen. 28. 17, la porte du ciel; שַׁבֵּרֵר אַרְצַקּה Nah. 3. 13, les portes de ton pays, l'entrée du pays; fréq. לשׁצַרֶּיבֶם , בּשִּׁצַרֶּיבֶם dans tes, dans vos portes, pour dans tes, vos villes : באחר שָׁבֶרֶיהְ Deut. 17. 2, dans quelqu'une de tes villes. (C'était aux portes des villes que siégeaient les juges et que le peuple se réunissait.) אל-זסנר חצרר Deut. 22.15, devant les anciens de la villes, à la porte, au tribunal; ואַבְרוֹנִים בְּשַׁעֵר חִטוּ Amos 5. 12, ils font violence au droit des pauvres au tribunal en rendant la justice ; בַּל־שֵׁעֵר עַמָּי Ruth 3. 11, toute l'assemblée de mon peuple, ou : tout le peuple de cette ville; ישָׁבֵר שָׁעֵּר Ps. 69. 13, ceux qui sont assis aux portes, les oisifs.

On trouve les *noms propres* suivants des portes de Jérusalem : שַּׁבֶּר חָשַּׁיִל Néh. 2.14, la porte de la source ; שַּׁבֶּר חָאֲשׁׁם

Néh. 2. 13, et שַׁצֵּר דְוֹשָׁמוֹת Néh. 3. 13, la porte du fumier; אַפַע־דַוּנָרָא Néh. 2. 13, la porte de la plaine; שַּעֵר הַמְּנָה Jér. 31. 38, et יַשֵּר הַוּפִּים Zach. 14. 10, la porte des angles; שַּׁבֵּר אֶּמְרַיִם Néh. 8. 16, la porte d'Ephraim; שַׁצֵּר תַּיִשָּׁנַרוּ Néh. 3. 6, la vieille porte; שַׁבר דַיָראשׁוֹן Zach. 14. 10, la première, l'ancienne, porte; מַשֵּׁר דַהַבְּנִים Néh. 3. 3, la porte des poissons; שַׁעֵּר הַוּצוֹאן Néh. 3. 1, la porte des troupeaux; שַׁעֵר דַשִּׁמְכַר Neli. 3. 31, la porte du dénombrement; שׁצֵר הַפּוּסִרם Néh. 3. 28, la porte des chevaux; שַׁצֵר חַפַּיִם Néh.3.26, la porte des eaux; שַּׁצֵּר תַּתַרְסִרת Jér. 19. 2, la porte d'argile ou de l'orient.

2º Mesure (v. מָאָה שְׁיֵּרִים (v. מָשֶׁל 2º): מַאָּה שְׁיִּרִים Gen. 26. 12, cent mesures, c.-a-d. le centuple.

עלי adj. Mauvais, gâté. Ex. unique: מַּמְאַנִּים וַשׁׁעָּרִים Jér. 29. 17, comme des figues horriblement mauvaises.

שַערוּרָה et שַּערוּרָיָה f. Une chose abominable, qui fait horreur, Jér. 5. 30, 23. 14, Osée 6. 10.

לְשַׁעֵרוּרִית בְּשְׁתָרוּרִית f. Chose horrible, énorme: שַּעֵרוּת בְּשְׂתָה Jér. 18. 13, elle a fait des choses horribles.

ישְערְיָה n. pr. m. I Chr. 8. 38.

עלייִם (deux portes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36. אַעשׁיַ ח. pr. (persan), Esth. 2. 14. עשׁׁיַשׁיַ (v. אַשָּׁיַ Pilp.).

שְׁעֵשְׁעִים m. plur. Délices, objet de délices: אַבּיהָיהְה שַּׁבְשָׁעִים Ps. 119. 24, aussi tes témoignages sont mes délices: אָבְירָיה שַּׁבְשׁוּנִים יוֹם יוֹם Prov. 8. 30, j'étais ses délices de tous les jours; שָּׁבְשׁוּנִים Jér. 31. 20, un enfant agréable.

הַלְּיָל Kal inusité. Niph. Étre élevé. Ex. unique: הַבְּילְיִה Is. 13. 2, une haute montagne; selon d'autres: une montagne nue, dépouillée de forêts.

Pou. Etre brisé: יְשֶׁפּוּ פַּצִּמְהָרוּ Job 33. 21, et ses os se sont brisés; selon d'autres: ses os sont nus, sans chair. הַשְׁמַרת בָּקָר ou שָׁבָּה Ex. unique: יִּשְׁמַרה בָּקָר II Sam. 17, 29, et des fromages de vaches.

ישׁלוּ *n. pr*. Sepho, fils de Sobal, Gen. 36. 23; אַמָּי I Chr. 1. 40.

שְׁלֵינִי (rac. ייסְשׁלֵי) m. Jugement, peine: בּישׁשְּׁלְי II Chr. 20.9, l'épée du jugement; plur.: הָרָב נְּשׁוּ Ez. 23. 10, et on exerça des jugements sur elle.

קפּוּפְם n. pr. Sepupham, fils de Benjamin. Nom patron. שׁרּפָּב Nomb. 26. 39.

וְשָׁלְּשִׁ n. pr. m. I Chr. 8. 5.

הַנְּה אָפֶּהְהְּ לְּשִׁקְהָהְ לִּשְׁקְהָהְ לִּשְׁקְהְהְּ לְשִׁקְהָהְ לִּשְׁקְהָהְ לִּשְׁקְהָהְ לִּשְׁקְהָהְ I Sam. 25. 41, voici ta servante qui sera ton esclave, qui est prête à te servir comme une esclave.

రిత్తిల్లో (fut. జంజాన్లు) Juger, décider, rendre justice, faire droit, condamner, punir: יַיִּשׁמִי שׁמּים Gen. 19. 9, il veut s'ériger en juge; בַּצַרֶּק הִשְׁשֹּׁם עַמִּרּתָה Lévit. 19. 15, tu jugeras ton prochain selon la justice; שׁמִטוּ־נָא בַּרנִר וּבֵרן כַּרְמִר Is. 5. 3, jugez, je vous prie, entre moi et ma vigne; הַיִּשׁמֵט בֵּרן הַאוֹיִם Is. 2. 4. il décidera entre les nations; שָׁמָשׁרּ Is. 1.17, faites droit à l'orphelin : שׁמַם אַני אַת־בַּיחוֹ I Sam. 3. 13, je vais juger, punir, sa maison; פר לא לָאָרָם ងយង្គឃុំក្ II Chr. 19. 6, car ce n'est pas de la part d'un homme que vous exercez la justice; לְרוּלְשִׁרְעַ מְשֹׁתְּבֵיר נַתְּשׁר Ps. 109. 31, pour le sauver de ceux qui condamnent son ame. Avec מַיַּר: ריששטני מידה I Sam. 24. 16. et il me delivrera de ta main; כַּר-שָׁמַטוֹר רַר מִנַּד איברינ II Sam. 18. 19, que l'Éternel l'a garanti, délivré, du pouvoir de ses ennemis. — Juger, exercer une magistrature, un pouvoir, gouverner: על בער בער בער לשם I Sam.8.5, établis sur nous un roi pour nous juger; יִחְפְּילֹּהְ חַשׁׁמֵט Deut. 25. 2, le juge le fera jeter par terre; מִר־רִשׂמֵנִר שׁמֵּט בָּאָרֵץ II Sam. 15. 4, que ne m'établit-on pour juge au pays? שׁמַטֵּר אָרֶץ Ps. 2. 10, juges de la terre (parall. à מָלָכִים); ייקם בר שפטים Jug. 2. 16, l'Eternel

suscitait des juges, des magistrats suprèmes, qui gouvernèrent le peuple depuis la mort de Josué jusqu'à la naissance de Samuel; fèm.: איא שׁלְּפָית Jug. 4. 4, elle jugeait (ou prèt. du Po.).

Niph. 1° Etre jugé : בָּחָשֵׁפְטוֹ רַצָא רָשָׁע Ps. 109. 7, quand il sera jugé, il sera déclaré mechant, coupable. — 2º Entrer en contestation, juger, exercer la justice, la vengeance : אַרשׁ־חַכֵּם נְשָׁפַּטּ אַר־אִישׁ אַוִיל Prov.29.9, un homme sage contestant avec un homme insensé; ביים יחים Is. 43.26, plaidons ensemble: ינְשְׁפַּנְהָר בִּנָּם שָׁם בַּלּ-בַנְּהַר Joel 4. 2, et la j'entrerai en jugement avec eux à cause de mon peuple; נשׁפַּט דוּגא לָכַל־בָּטָשׁר Jer. 25. 31, il entrera en jugement contre toute chair; יְנִשְׁשַּׁמְתִּר אָתוֹ בְּדֵבֶר Ez. 38. 22, j'entrerai en jugement contre lui par la peste ; בָּיָת אַתאַב עם־בַּית אַתאַב II Chr. 22. 8, quand Jehu exercait la vengeance contre la maison d'Achab.

Po. part.: לְמְשׁמְּטִר Job 9. 15, à mon juge.

스 (juge) n. pr. 1° Saphat, fils de Hori, Nomb. 13. 5. — 2° Plusieurs autres. Rois, Chr.

שְּׁטְּשִׁי m. (usité seulement au plur. בּישְׁמָשִׁים. Jugements, châtiments: אָצְשָׁי Exod. 12. 12, j'exercerai des jugements.

תְּבְּטְיָה (Dieu le juge ou le venge) n. pr. 1° Sephatiah, fils de David, II Sam. 3. 4. — 2° Plusieurs autres, Jér., Esdr., Néh.

י שְׁפְּטִיְהוּ n. pr. m. 1° II Chr. 21. 2. — 2° I Chr. 12. 5. — 3° 27. 16.

『연한 chald. m. plur. Des juges, Esdr. 7. 25.

기부부 n. pr. m. Nomb. 34. 24.

שְׁפִּרִים (pl. שְׁפָּרִים) Hauteur, lieu élevé: יַבְּלֶּךְ שֶׁפִּר Nomb. 23. 3, il alla sur une hauteur; selon d'autres: il alla seul, à l'écart; שְׁפִּרִם בַּבִּרְבָּר Jér. 4. 11, des lieux élevés, des collines, dans le désert; עַל-שְׁפָרִים 3. 21, sur les lieux élevés.

ישָׁפִּי n. pr. (v. שְׁפִּי).

י שְׁפִּיכוּת 'L'action de verser : יְשְׁפִּיכוּת Aboth, le sang versé, meurtre.

ישׁפִּים n. pr. m. 1° I Chr. 7. 12. — 2° 26. 16.

יְשְׁפִּיפוֹ m. Espèce de serpent ou de vipère (écraste?), Gen. 49. 17.

ח. pr. d'une ville, Mich.1.11.

שָׁמְּיִר chald. adj. Beau : עָּמְרֵּה שֵׁמְּרֵר Dan. 4. 9, 18, son branchage était beau.

קשׁלָּהְ (fut. יִשְׁשֹׁהְ Verser, répandre: שמה הם האלם Gen. 9. 6, qui répand le sang de l'homme; נַיִּשְׁמֹּךְ מֵעֶרוּ אַרְצָּהוּ II Sam. 20. 10, et il repandit ses entrailles en terre ; שַׁמָּכִר כַּמַּיִם לְבַּךְ Lam. 2. 19, répands ton cœur comme de l'eau (en versant des larmes); de même : יָאָשִׁקְּבָּח עָלֵר נַמְשָׁר Ps. 42. 5, je répands mon âme en moi, je pleure; יוֹתְיּהַ בַּאַשׁ בַּאַשׁ Lament. 2. 4, il a répandu sa colère comme le feu. - Verser. entasser, de la terre: וַיִּשֶׁׁמְכוּ פֹלְלַח אֱל־חַדִּיר II Sam. 20. 15, ils élevèrent des remparts contre la ville; נַהִשָּׁבָר אֶת־הַוֹנוּהַרָּהָ Ez. 16. 15, tu as prodigué tes prostitutions.

Niph. Étre répandu, être jeté, être dissipé: יַרְשָׁמֵךְ חַדְּשֶׁן I Rois 13.5, et la cendre fut répandue; רַבְּשַׁבְּרִם Ps. 22.15, je suis écoulé comme de l'eau (mes forces m'abandonnent); רְבַּיִּ רְשָׁבַּרָן Ez. 16.36, puisque ton argent a été dissipé.

Pou.: מַאֵין שׁפְּרֵח אֲשֶׁרָי Ps. 73. 2, il s'en est peu fallu que mes pas n'aient glissé, exact. n'aient été renversés.

Hithp. Etre répandu, jeté: מְּשְׁתֵּמֶּבְנִיתְ שְׁבְּנֵי־כִּיְשָׁ Lament. 4. 1, (comment) les pierres saintes sont-elles jetées, semées, aux coins de toutes les rues; Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'ame.

אָל־שָּקָה m. Lieu où l'on répand : אָל־שָּקָה בּישָׁן Lévit. 4. 12, dans le lieu où l'on répand, jette, la cendre.

דְּכְרִיּה שֶׁמְּכָה f. Urètre: הְּרִיּה שֶׁמְּכָה Deut.23. 2, un homme dont l'urètre aura été coupé; d'autres traduisent : dont l'organe génital, etc.

Hiph. Abaisser, abattre; יְחִיתְּיִתְּיִתְּיִ אַרְיִתְּ Ps. 75. 8, il abaisse l'un, il elève l'autre; אַבֹּאָ בָּרִיתְּ בַּרָעְ בַּרָּאַ Ez. 17. 24, que j'aurai abaissé un arbre élevé; אַבְּאַיִּבְיּגַי Job 22. 29, car ceux qu'on a humiliés; adverbialement: בּיִבְּיִּאַבְיִּלְּיּגְּיִר 13. 18, asseyez-vous bien bas par terre, humiliez-vous; בּיִבְּיִּבְיִּר Is. 25. 12, il a abattu (les murs).

chald. Aph. Abaisser, abattre: בּלְבֶּרָן רְּחַשְׁפֵּל Dan. 7.24, il abattra לָא חַשְׁפֵּלְהְ לְּבְּבָּךְ Ton. 5.22, tu n'as point humilié ton cœur.

שְׁפַל chald. Bas, vil : יְשָׁמָּל Dan. 4. 14, le plus vil des hommes.

לְשֵׁבֵּי m. Lieu bas, bassesse : בְּשֶׁבֵּי Eccl. 10.6, (les riches) sont assis en bas; לְשָׁרִי לָּכִי לָכִי לָּטָ Ps. 136. 23, qui, lorsque nous étions bien bas, dans la misère, s'est souvenu de nous?

קלָה f. Endroit bas, terrain bas: אַפְּלָה Is. 32. 19, et la ville sera située dans une vallée.

קיבְּלֶּלְה Plaine, vallée: תַּר יִשְׂרָאֵל וּלְשׁבֶּלְה Jos. 11. 16, la montagne d'Israel et sa plaine, et fréq. רְשְׁבַּלִית la vallée qui s'étend de Joppé jusqu'à Gaza le long de la mer.

וּבְשִׁקְלוּה f. Affaissement: יְבְיִהִים Eccl. 10. 18, et quand les mains s'affaissent, quand elles deviennent laches par paresse.

Dộợ n. pr. m. I Chr. 5. 12.

בּשְׁלֵּח. pr. Sepham, ville de la tribu de Juda, Nomb. 34. 10; שַּׁמְכִּי I Chr. 27. 22, de Sepham.

ת שׁפְּמוֹח n. pr. d'une ville, I Sam. 30. 28, probablement la même que משׁפְּמוֹח.

וְאֶרְ־חַיְּשֶׁלֶּן m. Lapin : יְאֶרִ-חַיְּשָׁלָּן Lév. 11. 5, et le lapin; plur.: מְשֵׁנִים Prov. 30. 26, les lapins.

기위학 n. pr. m. 1º II Rois 22. 3. — 2º Jér. 26. 24.

שַּׁמֵע יַתְּרֶם יִרנֶקה: M. Abondance : שָּׁמֵע יַתְּרֶם יִרנֶקה Deut. 33. 19, ils suceront l'abondance des mers, ils s'enrichiront par la pêche ou la navigation.

לְּלְּעָה f. Abondance, grande quantité, foule, troupe: אַנְאַר Job 22. 11, et l'abondance, le débordement, des eaux; שִׁמְּעֵיז וְמֵלֵּיִם Is. 60. 6, une foule de chameaux; אַנְיִידִּיא II Rois 9. 17, la troupe de Jéhu.

ישַּׁפְעִי n. pr. m. I Chr. 4. 37.

לְשַׁלְּר Étre beau, avec שָׁלְּי plaire: בָּלְי Ps. 16.6, (et l'héritage qui m'est échu) me plait.

Pi.: ברוחו שֶׁמֵרִם Job 26.13, par son souffle il a orné le ciel.

לְּשְׁבֵּר chald. Parattre beau, plaire: בְּלְבִּר רְּשְׁבֵּר בְּלָבִר רְשְׁבֵּר בְּלָרְהְ Dan. 4. 24, (puisse) mon conseil te plaire; שְׁבֵּר בְּלָבְר בְּלְבָּר בְּלָבְר בְּלָב בְּרְיָשׁ Dan. 6. 2, il plut à Darius.

אָמֶרָ m. Beauté. Ex. unique : אָמְרֵי שָׁםֶּר Dan. 49. 21, de belles paroles.

אָלֶּי n. pr. La montagne de Sépher, Nomb. 33. 23.

קרה שְׁמְרָם שְׁמְרָם לְּשְׁרָה f. Beauté: תְּרְאוֹ שְׁמְרָם לְשִׁלְּרָה Job 26.13, par son esprit (il a donné) au ciel la beauté; ou verbe, v. à שׁמּר.

י שְׁפְּרָה n. pr. Siphra, sage-femme, Exod. 15.

ינְפֶּה אַירירוֹ שַּלְרִירְם m. Pavillon, tente: רְנְפֶּה שִׁהְירוֹ שַּלְרִיְהם Jér. 43. 10, il étendra sa tente sur elles.

קְּרָלְא יְשְׁבְּרְבָּא m. chald. Aurore, point du jour: בְּשִׁבְּרְבָּא יְקִים Dan. 6.20, (le roi) se leva au point du jour.

תְּשְׁלֵּת (fut. רְשִׁשְׁלֵּת Placer, poser: רְשָּׁפְּר יִשְּׁשִׁ II Rois 4. 38, mets le pot; יְשָׁפְּר יְמְיֶת הְשְׁמְּה יִבְּיִר Ps. 22. 16, tu me mets dans la poussière de la mort.

— Préparer, donner: רְי הְשִׁשְּׁה שָׁלִינִי Préparer, donner: בּי בְּשִׁלְּתְּי Is. 26. 12, Éternel, tu nous donnes la paix.

אַפֿתִּיכִרן m. duel, douteux: אָבּר מְשְׁמָבּרן Ps. 68. 14, quand vous auriez couché dans les étables, ou près des âtres; בְּיִנְשְׁמַבְּיִרָם Ez. 40. 43, et les anneaux, ou les crochets (pour y attacher les victimes).

ៗម៉្ហី m., douteux. Ex. unique: កុម្ភឃ្មុក កុម្ភក្លុ Is. 54. 8, dans le transport de ma colère; selon d'autres: dans un moment de colère.

אָשְׁלְּוִיף chald. m. Guisse, jambe : שָּׁלְּוֹיִף Dan. 2. 33, ses jambes.

עקר (fut. ישָׁקר) Veiller (au propre et au figure): שַׁקַרָּחִי נַאָּרְרָה Ps. 102.8, je veille et je suis (comme un oiseau qui est seul sur un toit); שַּׁיָא שַּׁקַר שׁוֹמֵר Ps. 127. 1, le gardien veille en vain; Prov. 8. 34, de veiller לְשַׁכִּוֹד עֵּל-דֵּלָחֹתֵר à mes portes; שָׁמָרוּ וְשִׁמְרוּ Esdr. 8. 29, veillez et ayez-(en) soin ; חָנָנִי שׁמֶר עֵלֵיתָם Jér. 44. 27, je veille contre eux (pour leur faire du mal); שֹׁקַר אֵנִי עַל־דְבַרָי לַעֲשׂתוֹ Jér. 1.12, je veille, je me hate, à executer ma parole; בָּל־שֹׁקְדֵר אָנֶן Is. 29. 20, tous ceux qui veillent pour commettre l'iniquité; נַמֵּר שׁקַר צַל־צַרָרָהַם Jér. 5.6, le léopard est au guet contre leurs villes; ' וְדָוֹה שָׁקוּר Aboth, et sois zélé (à, etc.).

Pou. Etre fait en forme d'amande :

בים מְשָׁקּוֹים Exod. 25. 33, des coupes en forme de fleur d'amandier (v. יָשׁקוֹים).

קמַל שָׁמֵר m. Amandier, amande: מַמֵּל שָׁמֵר Jer. 1. 11, une branche d'amandier, ou : une branche qui fleurit hâtivement; מַבְּיִם בְּיָבֵאץ בַּיְאָמֵר Eccl. 12. 5, quand l'amandier fleurit (v. מַאָץ Pi.); בְּיַבְיִּם Nomb. 7. 23, des amandes.

אָקָה Kal inusité. Hiph. Faire boire, donner a boire, abreuver, arroser: יָאִם-צָּמָא חַשְׁקַחוּ פָּיִם Prov. 25. 21, et s'il a soif donne-lui à boire de l'eau; וַיְשָׁקַנוּ מֵי־ראַשׁ Jér. 8. 14, il nous fit boire de l'eau de fiel ; בַּשָׁקַרּ חַצֶּבָרָים Gen. 29. 2, on abreuvait les troupeaux; ים בּדְמַעוֹח שׁלִּישׁ Ps. 80. 6, tu les abreuves de larmes a pleine mesure: לַחַשְׁקוֹת אָת־חַגּּן Gen. 2. 10, pour arroser le jardin ; לָרְגָעִים אַשְׁקָנָּח Is. 27. 3 , je l'arroserai à tout moment ; part.: מַשָּׁמַם שר המשקים ; Gen. 40. 1, l'échanson Gen. 40. 2, le chef des échansons; על־מַשְׁקַרּה Gen. 40. 21, dans son office d'échanson.

Niph. Eire submergé; fém. הַּנְיִּטְיִּחְ. cheth., Amos 8.8, elle sera submergée.

Pou.: רְשָׁמְירִי רְשָׁמָד Job 21. 24, et la moelle de ses os est pleine de sève.

שַׁמְנִי et שִׁקּרִי m. 1° Boisson: שַׁמְנִי Osée 2. 7, mon huile et mes hoissons; יְשִׁקְרַי בִּרְכִי מְּטְרָבִּי 10, et j'ai mélé ma boisson de pleurs. — 2°Arrosemeut: יְשִׁקּיִּי לְּצִצְמִינִיקְי 3. 8, et un arrosement, un rafratchissement, à tes os.

איקרי m. Abomination, impureté, chose abominable, impure, idole: ביר מליה שקציר Nah.3.6, je jetterai sur vous des vêtements impurs; יְשָׁקְצִיר Zach. 9.7, et (j'ôterai) ses mets abominables d'entre ses dents; שַׁמּר שִׁקּרְיָה שִׁקּרְיָה Jér. 7. 30, ils ont placé leurs idoles (dans mon temple); יְלַבְּשִׁקּתְּיִה II Rois 23.13, à Asthoreth, idole des Sidoniens.

בּיִשְׁל (fut. בּיְשְׁקיב) Se reposer, être en repos, en paix, jouir du repos, se tenir

tranquille, rester inactif : יַשֹׁקֵט הוּא אל-שְׁמֶרַתי Jér. 48. 11, il a reposé sur sa lie; ילא־שַׁקטִתִּי Job 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité; נַמְשֶׁקֹט הָאָרֶץ Jug. 3. 11, le pays fut en repos, en Jos. 11. 23, le pays se reposa de la guerre, n'avait plus de guerre; שַּׁשְׁשִׁים Job 3. 13, et je reposerais (dans la tombe); לא ישקט תאיש Ruth 3.18, cet homme ne se donnera point de repos (qu'il n'ait achevé cette affaire); אָרֶץ יַרְאָח וְשֶׁקְטָּח Ps. 76. 9, la terre a été esfrayée, et elle s'est tenue en repos; אַרך חְשָׁקְטִר Jér. 47.7, comment te tiendrais-tu tranquille, inactive? יַאַל־חָשְׁשְׁם אַל Ps. 83. 2, Dieu, ne reste point en repos, sans agir.

Hiph. 1º Faire reposer, apaiser, procurer le repos : יָאָרֶה אָפַּיִם רָשִׁקִיט רִיב Prov. 15. 18, l'homme patient apaise la querelle; יְחוּא יַשְׁקִט וּמִי יַרְשָׁעֵ Job 34. 29, s'il donne le repos, la paix, qui la troublera? לְחַשָּׁקִרט לוּ מִימֵי רֵע Ps.94.13, pour le mettre en repos contre les jours de l'adversité. — 2º Intrans. Reposer, rester en repos : הַשָּׁמֵר וְחָשְׁמֵט Is. 7. 4, sois sans inquiétude et reste tranquille (v. à ישִּׁמָר Niph.); אַ דּוּטָקָט לא דּרָבַל Jér. 49. 23, (la mer) ne peut rester en repos, s'apaiser; בָּדִישְׁקִט אֶרֶץ מִנֶּרוֹם Job 37. 17, lorsque la terre est épargnée des vents du sud (v. le même exemple à ברום, page 129).

יַשָּׁלָּוֹם וְשֶׁקְטֵ אֶתַּוּ . Repos : יְשָׁלָּוֹם וְשֶׁקְטֵ I Chr. 22. 9, et je donnerai (à Israel) la paix et le repos.

II Sam. 18. 12, et quand même je peserais dans mes mains, c.-à-d. quand même tu me donnerais, mille pièces d'argent.

Niph. Etre pesé: הַשָּׁמֵל Esdr. 8. 33, l'argent fut pesé; בּשָּׁמֵל אָנְשָׁמֵל Job 6. 2, si (mon chagrin et mes souf-

frances) étaient pesés.

שָּקְלְּתְּבִּיל שָׁקָל m. Poids, sicle, monnaie d'or et d'argent: אָפֶלְ בְּילְנְבְּיל שָׁקָל Amos 8.5, pour augmenter le sicle, le poids; אָפֶל בְּילְנִיים שָּלֶל בִילְנִיים שָׁלֶל הַיּלְנִיים שָׁלֶל הַיּלְנִיים בָּעָלֶל הַיּלְנִיים בּעָלֶל הַיּלְנִים לְּעָלֶל הַיּלְנִים לְּעָלֶל הַיּלְנִים לְּעָלְנִים בְּאָבֶן הַשָּלֶל הַיּלְנִים בְּאָבֶן הַשָּלֶל הַיּלְנִים בְּאָבֶן הַשָּלֶל הַיּלְנִים בְּאָבֶן הַשְּלֶל הַיִּבְן הַשְּלֶל (pesant) deux cents sicles au poids du roi.

קּמָה f., usité seulement au plur. Sycomore: שָּׁמְמִים וְּדָּע Is. 9. 9, les sycomores ont été abattus; בְּיִנְּמְל Ps. 78. 47, (il détruit) leurs sycomores par la gelée.

עַרְעָּ Enfoncer, être plongé, être submergé: אָבְעָ Jér. 51. 64. Babylone sera ainsi plongée, submergée; בְּבָל בִּאָרָיִם Amos 9. 5, clle est submergée comme par le fleuve (l'Egypte; du feu: אַרָּבָּל Nomb. 11. 2, le feu s'arrêta, s'éteignit.

Niph. Etre submerge : יְּנְשְׁקְנֶּח מִּרְאוֹר Amos 8. 8, elle sera submergee comme par le fleuve d'Égypte (cheth.

(أذهظت

Hiph. Faire baisser, faire enfoncer: זְּלֶשְׁהֵיבֵּלְ מַשְּׁקֵרֵצְ לְשׁוֹנֵי Job 40. 25, peux-tu lui baisser sa langue par une corde, ou: peux-tu lui plonger, jeter, une corde sur la langue? בַּיבִירָם Ez. 32. 14, je ferai rasseoir leurs eaux.

לְשַׁקְעֵרוּרָה f., pl. שְׁקַעֵּרוּרָה Lév.14.37, de petits creux, des fossettes (aux pa-

rois de la maison).

קרי אמו inusité. Niph. Regarder en s'avançant, en se montrant, regarder, paraître: מְבָּרֵ חַחָּלָּין וּוֹ אַבְּיָם וְשָׁבְיִם וְשְׁבִים וּשְׁבִים וּשְׁבִים וּשְׁבִּים וּשְבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְּבִים וּשְּבִּים וּשְּבִּים וּשְבִּים וּשְבִים וּשְבִּים וּשְבּים וּשְבּים וּשְבּים וּשִבּים וּשְבּים וּשִּבּים וּשְבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשְבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּישִּבּים וּשִּבּים וּישִּבּים וּישִּבּים וּישִּבּים וּישִּבּים וּישִּבּים וּישִּבּים וּישִּבּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּישִּים וּישִים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּישִּים וּשִּים וּישִים וּישִים וּישִּים וּשִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּשִּים וּישִּים וּשִּים וּישִּים וּשִּים וּישִּים וּשִּים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשִּים וּישִּים וּשְּיִים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּשִּים וּשִּים וּישִּים וּישִּים וּשִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּשִּים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּישִים וּישִּים וּישִּים וּישִּים וּשִּים וּישִּים וּישִּים וּשִּים וּישִּים וּישִּים וּשִּיבּים וּישִּיבּים וּישִּיבּים וּישִּים וּי

celle-ci qui paratt comme l'aurore? קים מוס Jér. 6. 1, le mal a paru, s'avance, du côté du nord; paru, s'avance, du côté du nord; אין הישים Nomb. 23. 28, (la montagne) qui regarde le désert; d'un chemin: אוֹנְיָלָהְ הַיְּלְּיִלְּ בְּיִלְּיִלְּ בְּיִלְּעָרְ אַנְיִי בְּיִלְּיִלְ אַנְיִי בְּיִלְּיִלְ אַנְיִי בְּיִלְּיִלְ אַנְיִי בְּיִלְּיִלְ אַנְיִי בְּיִלְּיִלְ בַּיִּלְּיִלְ בַּיִּלְיִי בְּיִלְיִילְ בַּיִּלְיִי בְּיִלְיִילְ בַּיִּלְיִי בְּיִלְיִי בְּיִי בְּיִלְיִי בְּיִלְיִי בְּיִי בְּיִייִים בְּיִי בְּיִי בְּיִייִּים בְּיִי בְּיִי בְּיִייִים בְּיִי בְּיִי בְּיִייִים בְּיִי בְּיִי בְּיִייִים בּיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִייִים בְּיִי בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִי בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיי בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְּייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְּייִים בְּיבְּיים בְּיִיבְּיים בְּייבְּיִים בְּיִיבְייִים בְּייִים בְּייבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיוּבְייִים בְּיוּבְייִים בְּייבְּיים בְּיִּים בְּיוּבְיים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיבְּיבְּיבְּיים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִּבְייִּ

Hiph. Regarder: נְתִּשְׁתֵּן בְּעֵר תַּוְתַּלּוֹן II Rois 9. 30, elle regarda par la fenêtre; בְּשְׁתֵּן בְּי בְּּעְל-מַתְנֵת מְצְרֵיִם Exod. 14. 24, l'Éternel regarda le camp des Egyptiens; בַּל-מְנֵי מְּיֹם Gen. 18. 16, ils regardèrent vers Sodome

קרָבִים שְּקָתְּ m. Couverture, toit: דְּבָּיִם שְּקָתְּ I Rois 7. 5, les portes et les poteaux étaient carrés et couverts d'un toit, ou: avaient une toiture carrée; selon d'autres: אָקְמָּדִם des fenêtres; שְּקָתְּים אַלְשָׁתִּים I Rois 7. 4, trois rangècs de solives.

קפים שְּקפִים אַקְפִים m. pl. adj. et subst.: יולוני ען Rois 6. 4, des croisées voûtées et grillées; דּשְׁקְפִים אַנְים 7. 4, et des solives; selon d'autres: et des fenêtres.

רְצָּלִי Kal inusité. Pi. 1°Avoir en abomination, en horreur: יְצֶּלִי אַנֶּלִי אָנָי אָנָי אָנָי אָנָי אַנְי אַנִי אַנְי אָנִי אָנִי אָנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַ Ps. 22. 25, il n'a pas dédaigné les cris du pauvre. — 2° Rendre impur, abominable: אַנּי אָה־נַּמְשׁתֵיבֶּי Lév. 20. 25, ne rendez pas abominables, impures, vos personnes.

אָרָעָ m. Abomination, impureté (des animaux impurs): נְשָׁמֶץ רְּדְרוּ לָכָם Lév. 11.11, ils vous seront en abomination; אַכְלֵּר בְּשֵׂר תַּחֲוֹיִר וְתַשֶּׁמֶץ Is. 66.17. ceux qui mangent de la chair de pourceau et des choses abominables, des animaux impurs.

אָקּאָ (v. אָשָׁקּאָ).

PP (fut. רָשׁק) 1° Courir, errer ça et la: בְּעִיר רָשׁקוּ Joel 2. 9, ils iront ça et la par la ville; שַׁקַר Is. 33. 4, on courra sur lui. — 2° Etre avide: בְּעִיר בְּשׁׁוּרָב Prov. 28. 15, et (comme) un

ours avide, affamé; הַּמְשׁׁי Is. 29. 8, et son ame est avide, altérée.

Hithp. Courir. Ex. unique: יְשְׁחַקּשְׁרָן Nah. 2. 5, (les charriots) courront dans les rues; selon d'autres: ils se heurteront, etc.

קבקר לי : אם השקקר ליקקר Mentir אם המדיקקר אם Gen. 21. 23, que tu ne mentiras, ne me tromperas pas.

Pi. Mentir, tromper, trahir: לֹאיְשַׁמְרּ I Sam. 15. 29, il ne mentira pas; ילאירוא 15. 19. 11, et aucun de vous ne mentira à son prochain; בְּנִים לֹא יְשַׁמֶּרְיּ אִים Is. 63. 8, des enfants qui ne trahiront, ne dégénéreront plus; יְלֹאִ־יְנָקְרָּ Ps. 44. 18, nous n'avons point trahi ton alliance; יְלֹא אֲשַׁמֵּרְ בַּאֲמִינְיִוּי Ps. 89. 34, je ne fausserai, trahirai pas ma foi (ma promesse).

קר m. 1º Mensonge, fausseté, vanité: מָּרְבֵר שֵׁקֵר הְרָחָק Exod. 23. 7, tu t'éloigneras de toute parole de mensonge; ער־שַּׁמֶר Deut. 19. 18, un faux témoignage; וּשֶׁבְעֵּח שֵׁקֵל Zach. 8. 17, et un faux serment; שׁקר לָחִשׁוּצָה Ps. 33. 17, la victoire est vaine que le cavalier attend de son cheval; Prov. 17. 4, le mensonge, pour le menteur; plur.: שׁקַרִים Ps. 101.7, des mensonges. — 2ºAdv. En vain, vainement: אַה לְשֵׁקֵר שָׁמַרְתִּי I Sam. 25. 21, c'est bien en vain que j'ai gardé, protégé; יַשְׁקֵר רְדָּמוּנְר Ps. 119. 86, ils me persecutent sans motif; אַיָּבֶר שָׁיָקֵר Ps. 35.19, ceux qui sont mes ennemis sans sujet; לַשֵּׁקַר צָשָּׁח צָט שָׁקַר סֹמְרִים Jér. 8. 8, c'est bien en vain que la plume a écrit, en vain que les scribes ou les législateurs (s'en servent).

וְהְצֵּר מַנְהָּ f. Auge, abreuvoir: וַהְצֵּר מַנְהָּ קרות קשׁקרות Gen. 24. 20, elle vida sa cruche dans l'abreuvoir; pl.: הְּבָּיִם Gen. 30. 38, dans les abreuvoirs.

שׁרֵה (rac. שְׁרֵהְ). Nombril: שְׁהַדֶּ Ez. 16.4, et שֶּׁרָהְ Cant.7.3, ton nombril; לְשֶׁהֶּף Prov. 3.8, pour ton nombril, c.-à-d. pour tes nerfs (v. שָׁרָרָה).

יְלְּמְלֵּירִין et אוֹלְייִ chald. 1° Délier : יְקִּירִין Dan. 5.16, et que tu peux résoudre les problèmes ; part.: אַבְּרִין אַרְבָּיִר Dan. 3. 25, quatre hommes sans liens. — 2° Demeurer, rester : אַבְּירִיאָ Dan. 2. 22, et la lumière se trouve, demeure, en ou avec lui.

Pa. 1º Délier: יְּמְשֶׁרָא מְטְרָין Dan. 5. 12, et qui résout les problèmes. — 2º Commencer: יְשִׁיִדִי לְמִרָשְ Esdr. 5. 2, et ils commencèrent à bâtir.

Ithp. Se relacher: יְמִטְיֵרִי חַרְצֵּא מְשְׁמְרֵיִי חַרְצָא מְשְׁמְרֵיִי חַרְצָא מְשְׁמְרֵיִי Dan. 5. 6, et les jointures de ses reins se relachèrent.

ישָׁרְאָּצֶר n. pr. 1° Sareser, fils de Sancherib, Is. 37. 38. — 2° Zach.7. 2.

אַרָּבּ זְּלָּאִרְתָּם שָׁרָבּ 10. 49. 10, et la chaleur ne les frappera pas.

— 2º Lieu desséché: יְדְיָדְי תְּשֶׁרֶבּ 15. 35. 7, les lieux qui étaient secs deviendront des étangs; selon d'autres, יְדְשָׁי le mirage: la plaine de sable à qui le phénomène du mirage donne l'apparence d'une étendue d'eau deviendra en réalité un étang.

ישֵׁרְבִיה n. pr. m. Esdr. 8. 18.

שַּׁרְבִיטׁ m. Sceptre : שַּׁרְבִיטׁ Esth. 4. 11, le sceptre d'or (v. שֵׁבֶּט).

אָרָה (v. אָדָר שׁרָא Délier, délivrer אָדָר (v. אָדָר לְּטוֹר Jér. 15. 11, si je ne te délivre pas pour ton bonheur (v. à מַּתְּח בָּל-חַשְּׁמֵיִם יִשְׁרֵיה (שְׁאַרִיה Job 37.3, il envoie le tonnerre sous tous les cieux, il lui laisse un libre cours (v. le même exemple à יְשֵׁר Pi.). — Demeurer, résider, part. יְדָּר Aboth.

שְׁרָה Muraille (v. à II שָׁרָה subst.).

קרות ליים ל. Chainette; plur.: אַרָת Is. 3.19, et les chainettes (ornement que portaient les femmes) (ע. הַשְּׁרָשׁ).

ישרוּהָן n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

קירון n. pr., toujours avec l'art.: אָבּרוֹן Saron, contrée qui s'étend de Joppé à Césarée, extrêmement fertile, Jos. 12. 18, Cant. 2. 1; שְּׁרוֹנִי de Saron, I Chr. 27. 29,

ישִׁיְנִי n. pr. (v. שִׁיְנִי). n. pr. m. Esdr. 10. 40. שִׁרְיִה f. Cuirasse, Job 41. 18.

וְּמִּמְּמֵל חַיִּאֶרְיוֹן: m. Cuirasse: וְמִּמְּמֵל חַיִּאַרְיוֹן ISam. 17. 5, le poids de la cuirasse; plur. וְחַאַּרְיוֹנִים II Chr. 19. 14.

קיין n. pr. Les Sidoniens appellent la montagne d'Hermon: Siryon, שְּׁבִיר, Deut. 3. 5.

לְּיִרְין m. Cuirasse (v. לְּיִרְיוֹן), I Rois 22. 34, Is. 59. 17.

שְּרִיקוֹת בְּיָרִים: f. pl. Sifflement; שְׁרִיקוֹת שְּרִיקוֹת בָּיַרִים: Jug. 5. 16, les cris, le bélement, des troupeaux, ou: le bruit du sifflet des bergers; שְׁרִיקֹת עּוֹלֶם Jér. 18. 16, un objet de sifflement, c.-à-d. d'opprobre, perpétuel.

קייר (ע. (ע. שר.). Nombril: יְאִינוֹ אַרִירֵי בְּטְנוֹ Job 40. 16, et sa vigueur est dans le nombril, dans les nerfs de son ventre.

קירוות f. (rac. שָׁבֵּר). Penchant, passion, ou endurcissement: בֵּר בְּשִׁרְרוּת בר בְּשִׁרְרוּת Deut. 29. 18, encore que je suive le penchant, ou l'endurcissement, de mon cœur.

שׁׁרִית (v. שׁׂרִית).

רְשִׁרְצוּ (jut. יְשִׁרִץ) 1° Produire en abondance, fourmiller: יְשִׁרָם שָּׁרֶץ Gen. 1.20, que les eaux produisent en abondance des animaux qui se meuvent; שַּרָבְּעָבְּעְ צְּבֶּרְבְּעָם Ps. 105.30, leur pays fourmilla de grenouilles. — 2° Ramper: יְשָׁרָצִי בְּלּרָתָאָרָץ Gen. 7.21, des reptiles qui rampent sur la terre. — 3° Se multiplier, se répandre. Des animaux: יְשִׁרְצִי בְּאָרֶץ Gen. 8.47, qu'ils se répandent sur la terre; des hommes: שִּרִּבִּי בְּאָרָץ Exod. 1.7, (les enfants d'Israel) augmentèrent et se multiplièrent.

ישָׁרַק (fut. יְשָׁרֹם) Siffler, appeler en

קבקה f. Sifflement, raillerie: אָשַׁבְקּה קבּשְׁבְּקּה Jér. 25. 9, (je ferai d'eux) un objet d'étonnement et de sifflement.

ישְׁרַל 1°Regarder(v.II שׁיּרְטּיּר).—2°Haīr; part.: לְמַצֵּוְ שׁיּרְרֶר Ps. 5. 9, à cause de mes ennemis.

ישָׁרָר n. pr. m. II Sam. 23. 33.

שׁרֶר Nombril (v. שׁרָר).

ישָׁרָשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 16.

שְׁרֵשׁ Po. Prendre racine, jeter des racines: אַתְּ בֵּלִּ־שׁרֵשׁ בָּאָרֶץ גִּוְצָם Is. 40. 24, et même leur tronc n'a point jeté de racines en terre; שַׁרִשׁרָשׁר Jér. 12. 2, et ils ont pris racine.

Pi. שַּרֵשׁ sens oppose. Déraciner, détruire: וְשֵּׁרְשִׁׁךְּ מֵאֶרֶץ תַּיִּים Ps. 52.7, il te déracinera de la terre des vivants; וְשַׁרְשִׁרְ תְשָׁרִי תְשָׁרֵע Job 31.12, et qui aurait déraciné, détruit, tous mes fruits.

Pou. pass.: רְצֵאָצָאֵר רְשֹׁרָשׁרּ Job 31.8, et que mes rejetons soient déracinés.

Hiph. Jeter racine: רַהַשְּׁרָשָׁ שֶּׁרְשֶּׁירָ Ps. 80. 10, elle a jeté de profondes racines; בְשָׁכִשׁ רַצֵּלִם Is. 27. 6, Jacob prendra racine.

לְּיִרִיּת m. (pl. שְׁרָשׁים). Racine: מִּרּ-דָיִרָּת Ez. 31. 7, car sa racine était; בּגרִים Ez. 31. 7, car sa racine était; בּגרִים Ez. 31. 7, car sa racine était; בּגרִים Es montagnes jusqu'aux fondements, exact. depuis leurs racines; שְּׁרְשֵׁי רַגְּלַר , la racine, la plante, de mes pieds; מְּבֶּר Job 36.30, il a couvert le fond de la mer; רְשֹׁרֶשׁ Job 19.28, la racine, le fondement, la raison, de (ma) cause; שַּׁרָשֵׁים יִשְׁרָשׁׁם בּיִר בּיִבּר בּיִבּיִים בִּיבָּר בּיִבְּיבּיִים בּיִּבּים בּיִּבְּיבִּים בּיִבּיִּם בּיִבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיִבְּיבִים בּיִבְּיבִים בּיִבְּיבִּים בּיִבְּיבִים בּיבָּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּ

קבְּבֶּלֵם Jug. 5. 14, leurs descendants ont combattu jusqu'en Amalek; שֹׁרָשׁ יָשׁר Is.11.10, la racine, le rejeton, d'Isaïe.

שׁרִשׁ m. chald. Racine : שׁרָשׁ Dan. 4. 12, (de) ses racines.

בילים f. pl. Chainettes: שֵׁרְשׁוֹח Exod. 28.22, des chainettes pour le pectoral.

לְשְׁרְשִׁי chald. f. Expulsion, bannissement: דֵן לִשְׁרשִׁי Esd. 7. 26, il sera condamné soit au bannissement.

הַשְּׁרְשִׁירֹת f. pl. Chainettes: מְּשִׁרְשִּׁרֹת בְּיִבְּשְׁרֹת Exod. 28. 14, et deux chainettes d'or.

לְּבִרת אָל Kal inusité. Pi. חַשֵּׁ, inf. חַשָּׂ, Servir: יוֹחַא אוֹרָח Nomb. 3. 6, afin qu'ils le servent; יְשֵּׁרְחוּבָּן Is. 60. 10, et leurs rois seront employés à ton service; אָשֶׁר יְשָּׁרְחוּבָּן Nomb. 4. 12, (les vases) dont on se sert; יְשָׁרְחוּבְּיַן לְשָׁרֵח Deut. 18. 5, pour faire le service divin au nom de l'Eternel; part.: מְשַׁרַח אַח־חַשָּׂבְן Nomb. 11. 28, serviteur; fém.: מְשַׁרָת אָח־חַשָּּבֹּן I Rois 1. 15, (la Sunamith) servait le roi.

שָׁשָׂה (v. השֵׂי).

I שֵׁשֵׁ לְ. (m. השָּשִׁ, const. השָשַׁ). Six: אַשׁ לַ Nomb. 1. 25, et six cents; אָלָםִים פָּאוֹת פָנִים Gen. 30. 20, six fils; - הַשָּׁשִּׁ הַנִּים Nomb. 2. 9, et six mille; שִּׁשִּׁים soixante.

II שַמּבּרָר שֵׁשׁ 4° Marbre blanc: מַבּרּרָ שֵׁשׁ Cant. 5.15, des colonnes de marbre (עַיִּשׁי. 2° Lin; selon d'autres: byssus: בְּרָרְרּשִׁשׁ Gen. 41. 42, d'habits de fin lin (בְּרָב cheth. Ez. 16. 13).

רְשִׁשֵּׁא (Pi. Égarer. Ex. unique: רְשִׁשֵּׁא (Pi. Égarer. Ex. unique: רְשִׁשֵּׁא (Ez. 39. 2, et je te ferai errer; selon d'autres: je te détruirai, ou je ne laisserai de toi qu'un de six (v. שִּׁשִּׁי).

רבּצַר n. pr. persan, Esdr. 1. 8.

קשְׁלָּיִה Pi. (de I שַׁשֵׁ). Donner la sixième part. Ex. unique: רְשִּׁשִּׁירֶם הָאֵיקָם Ez. 48. 43, vous donnerez la sixième partie d'un épha.

ு ம் ர n. pr. m. Esdr. 10. 40.

ישישי n. pr. Nomb. 13. 22.

שׁשִׁים m. (f. שִׁשִּׁים). Le, la sixième:

קרְשִּׁשִּׁי Gen. 30. 19, un sixième fils; אָרָישִּׁשִּׁי signifie aussi la sixième partie d'un tout: שָׁשִּׁית בַּיִּדִין Ez. 4. 11, le sixième d'un hin.

קשׁשֵׁי n. pr. Babylone, Jér. 25. 26, 51. 41.

ਪ੍ਰਿੰਘ n. pr. m. I Chr. 2. 31.

ישָשׁק n. pr. m. I Chr. 8. 14.

ישְׁשֵׁר m. Couleur rouge (cinabre?): ਬਾਰੂਬ੍ਰੇਸ਼ ਸੁਖਬੜ੍ਹ Jér. 22. 14., et peint de rouge.

רְשֵׁי (équivalent, restitution) n. pr. Seth, troisième fils d'Adam, Gen. 4.25.

שָּׁת et שְׁל chald. Six: שְׁמִיד בְּשֶׁר Esdr. 6. 15, la sixième année (du règne de Darius); אַבְּין שָׁר Dan. 3. 1, six coudées; שְׁמִין même verset, soixante.

Niph. אַשֶּׁר רְשֵּׁמְתוּת Lev. 11. 34, (tout breuvage) qu'on boit.

דְיִשְׁמוֹן בְּדּוֹן et אִיְשְׁי chald. Boire: יִישָׁמוֹן בְּדּוֹן Dan. 5. 2, afin qu'ils bussent dans ces vases; יְאשְׁחִין בְּדוֹן Dan. 5. 3, (le roi et ses gentilshommes, etc.) y burent.

ת הוות שיחות m. pl. (Colonne,) fondement: אינה היה אינה Ps. 11.3, les fondements sont renversés; וְהָיה שָׁהְיה בְּהַבְּיה Is. 19. 10, et ses fondements, c.-à-d. ses citoyens les plus nobles, seront abattus. I שורי Le boire:

10.17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour le plaisir de boire. II אָלִי m. Chaine d'un tissu: בְּבֶּיֶר אַנִּיִר אַנִּי Lév. 13. 48, dans la chaine ou dans la trame.

קיתְיּה f. L'action de boire: יְחַשְּׁתְיָה Esth. 1. 8, et la manière de boire fut, c.-à-d. on buvait suivant l'ordre, de ne forcer personne à boire.

לְשְׁנֵיִם f. Deux (v. מְשְׁתַּיִם).

אייל m. Plant : בְּשָׁרֵלֵּר זֵירָהִים Ps.128. 3, comme des plants d'oliviers.

ישׁתִיקָה f. Silence, Aboth.

לאָתוּלִים: Planter, transplanter בְּרֵה דְיִ Ps. 92. 14, étant plantés dans la maison de l'Éternel; בְּרֵה בְּעָרְאֵל Ez. 17. 23, je le planterai sur la haute montagne d'Israel; שְׁשְׁקֵלנּי Osée 9. 13, plantée (c.-à-d. située) dans un lieu agréable. אַרָם (l'homme) qui a l'œil ouvert, le prophète.

עליתות Uriner: מַשְּׁמִין בְּקרי I Rois 6.11, I Sam. 25. 22, 24, qui pisse à la muraille, désignant un chien selon les uns, un pelit garçon selon les autres.

חַטְר n. pr. persan, Esth. 1. 14.

יתר בּלְּיָאוֹל n. pr. persan, Esdr. 5.3.
המין (v. אים) Mettre, placer : אים Ps. 49.15, ils vont, ou on les mène, vers le scheol; שְׁתָר פַּלְּיָבְי מִּים Ps. 73.
9, ils portent leur bouche jusqu'au ciel, ils blasphèment.

F Taw. in signe, signe d'écriture; vingt-deuxième et dernière lettre de l'alphabet. Comme chiffre in signifie 400. In sans daguesch se prononçait ts; avec daguesch, t, th. in se permute avec in (voir cette lettre) et avec in Exemples: in et chald. In retourner; in the details in neige.

אָהָּה, (plur. מָאַה, תָּאָה, une fois הָאָה, Ez. 40. 12, rac. הַאָּה, ou הָאָה, בּהָּאָה Er. 40. 18, la chambre; בּרֵין הַאָּרִם Ez. 40.7, et les entre-deux des chambres.

קאַרְתִּי : Désirer ardemment לישׁרְבְּּרְדְּי Ps. 119. 174, j'ai souhaité ton secours (v. אָבָר , אָבָר).

Pi., sens oppose. Avoir en horreur (ע. באָר, Ex. unique; part.: מְּתָאב אָלֵּכֶּר Amos 6. 8, je déteste l'orgueil de Jacob.

יַּרְאָבָה f. Désir : תַּאָבָה פְּשִׁר נְפִּשִׁר נְפִּשָׁר לְתַאֲבָה Ps.

119. 20, mon ame est languissante par le désir, l'affection (qu'elle a pour tes ordonnances).

רְאָּהָ, Kal inusité (v. רְּיָהָ). Pi. Indiquer par des signes, marquer des limites: אָרָאָא לָכָּט Nomb. 34. 7, vous tracerez, vous marquerez, pour vos limites (ou Hithp. de II רָאָרָא).

in et n. Boeuf sauvage, Deut. 14. 5, Is. 51. 20.

agrément, ornement: רְבִי תְאֵלֶח־ דּוּא לְצֵינִים Gen. 3. 6, qu'il était un objet agréable aux yeux; בְּחָכִים תַּקְבּוֹ Prov. 19. 22, la miséricorde, la bonté, de l'homme, est son charme, son ornement.

II תְּאָרָה (rac. II מָאָה ou תְּאָה) Limite: Gen. 49. 26, (en s'élevant) jusqu'à la limite extrême, jusqu'au bout des collines éternelles.

תְּאוֹמִים m. (const. הְאוֹמִים). Jumeaux. קאוֹמִים Gen. 38. 27, et voici deux jumeaux étaient dans son sein; de même האימִי גְּבָּיִי, Gen. 25. 24; הְאִימִי גְּבָיִי, Cant. 4. 5, deux petits jumeaux d'une chevrette.

קּאָלֶה f. (rac. אָלֶה). Malédiction : הַאֲלֶהְן לַרְּם Lament. 3.65, (donne)-leur ta malédiction.

DMP Etre double, être à deux, être joint; part. seul usité: יְרְחָינּ הַאָּמָם Exod. 26. 24, ils seront joints par le bas.

Hiph. Enfanter des jumeaux; part.: דיניאים בּייָשְׁטָּטְ Cant. 4. 2, qui portent toutes un double fruit, des jumeaux.

ግዚም pl. (const. d'un singulier ኮጵካ ou ኬኒካ). Deux petits jumeaux, Cant. 7. 4.

תְּאָנָה הַ. (rac. אָנָה). Passion, désir charnel. Ex. unique: הַאָּנֶהָה מָר יְשִׁרְבָּנָה Jér. 2. 24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir lorsqu'elle est en chaleur?

קּאֵנִים f. (pl. קּאֵנִים). Figuier, figue: קאֵין קאַנִים בַּהְאֵנָה Jér. 8. 13, il n'y a point de figues au figuier.

תּאָבֶה f. (rac. אָהָה). Occasion : תּאָבָה Jug. 14. 4, il cherche une occasion, un prétexte.

הַאָּלְהָּה f. (rac. אָבָּה). Tristesse, gémissement, soupir, Is. 29. 2, Lament. 2. 5.

ראין m. pl. (rac. און). Peines, efforts: הְאָנִים הָלְאָה Ez. 24.12, (la chaudière) a fatigué par les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer (v. d'autres explications à הְאָרוּ הַ 313).

הַאָּנֵח שִׁלּה n. pr. d'un endroit à la frontière du pays d'Ephraim, Jos. 16.6.

Dessiner, tracer, une frontière; s'aligner, s'étendre : אַבְּרָבְּיל Jos. 18. 14, la frontière s'étendait; וְתָאֵר אֶל־תַעְרֵן Jos. 15.9, cette frontière s'étendait depuis le sommet de la montagne jusqu'à la fontaine, etc.

Pi. Dessiner: יְהָאֵרֶה Is. 44. 13, il

le marque, dessine.

Pou. S'étendre: חַמְּהְאָּר חַנְּאָר Jos. 19. 13, (de là) s'étendant vers Néah; selon d'autres, n. pr.: à, vers Methoar, et vers Néah.

תּאָר m. (avec suff. אַבּה, הַאָבָרָם). Forme (du corps), figure, mine, air, beauté : וָתֹאַרוֹ מִבְּנֵי אָדַם Is. 52. 14, et sa forme, son apparence, (était plus défaite, défigurée) que pas un des enfants des hommes; מַאַרָם Lam. 4. 8, leur figure; מהדתארו 1 Sam. 28. 14. quelle est son apparence, comment est-il fait? בְּרֵי הַנֶּילֶהְ Jug. 8. 18, (chacun d'eux avait) l'air des fils d'un roi; יארש חאר I Sam. 16. 18, et un bel homme; לא־חאַר לו ולא חַרָר Is. 53. 2, il n'y a en lui ni forme, ni beauté, ni éclat; plus compl. בַּמַרוּ-רוֹאָר Gen. 39. 6, יְמַת־תּאַת 29. 17, beau, belle, de corps, de taille; des animaux : וְרֵעוֹח קאַר Gen. 41. 19, des vaches laides.

עַאָרֵע n. pr. m. I Chr. 8. 35; בַּחְרָבֵּ 9. 44.

היאַשׁוּר . Espèce d'arbre : היאַשׁוּר Is. 41. 19, et le buis, ou : une espèce de cèdre.

בית לבח בים ל. Botte, arche: מַבּח בַּצִּר בֹּעֶּבּ 2. 3, une caisse, ou une botte, de jonc; Gen. 6. 14, une arche de bois de Gopher.

קבוּאָה f. (rac, אים). Produit (de la terre), fruit, revenu, gain, profit : קבור), fruit, revenu, gain, profit : בָּיבוּיאָר יָשָׁן Lév. 25. 22, (vous mangerez) des produits, du rapport, du passé; פָּרוביאַר יָפָב Nomb. 18. 30, comme le revenu de l'aire et comme le revenu de la cuve; יִּרִיהָּיִ Gen. 47. 24, ct quand le temps

de la récolte viendra; אַ הְבּוּאָה Eccl. 5. 9, (celui qui aime la richesse) n'est pas (rassasié) par les revenus; הְבָּיאַה Prov. 10. 16, le fruit, les bénéfices, du méchant; הְבָּיאָה Prov. 3. 14, et le fruit, le profit, qu'on tire (de la sagesse), est préférable à l'or.

קבון m. (rac. מבן). Intelligence. Ex. unique: בְּרְבוּנְם Osée 13. 2, selon leur intelligence, leur invention.

בין, הובונים (בין, תבן, הבן (רבנים הְבוּנִים בּיִם חַבוּנִים Deut. 32. 28, et il n'y a en eux aucune intelligence; בּיִבְּים בְּיבִים בּיִבְּים וּ בַּיבְים בּיבִּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבִים בּיבְים בּיבִים בּיבים ב

קבוּסְה. (rac. מַּאֹס). Action d'être foulé aux pieds, destruction, ruine. Ex. unique: אְחַוּיָהָה II Chr. 22. 7, la ruine d'Ahasiahou.

קבור n. pr. 1° La montagne de Tabor, Jug. 4. 6, Jér. 46. 18. — 2° Tabor, une plaine, ou un bocage de chêne, dans la tribu de Benjamin, I Sam. 10. 3. — 3° Tabor, ville lévitique sur le territoire de Zabulon, I Chr. 6. 62.

קלל m. (rac. בְּלֵב). Confusion, union contre nature, union abominable: תְּבֶל דוּא Lév. 18. 23, c'est une union abominable; de l'inceste: מְבָל פָּטוּף 20. 12, ils ont fait un mélange, une union horrible.

עַבֿע (v. אַבֿע).

תְּלְלִיתְם f. (rac. בָּלָּח). Destruction : עַל-חַּבְלִּיתִם Is. 10. 25, pour leur destruction.

לְלֵבְיל הְעֵירנוֹ : Tache הַבְּלֶל בְּעֵירנוֹ : Tache הַבְּלֶל בְּעֵירנוֹ : Lév. 21. 20, qui aura quelque tache dans l'œil.

가 m. Paille (hachée), Gen. 24. 32, Is. 11. 7.

תּוֹבְנִי n. pr. m. I Rois 16. 21.

pour construire, modèle, image: מְּבְנִית Exod. 25. 29, le modèle du ta-שָׁמְשִׁתְּ Exod. 25. 29, le modèle du tabernacle; מַבְּנִית חַמְּבְנִית בּל בַּלְּצָׁכוֹת חַמְּבְנִית בָּל אוֹ Chr. 28. 19, tous les ouvrages selon le modèle; מַבְּנִית זִּיָר אוֹ יְכָבְּח Deut. 4. 16, quelque image ou figure d'homme ou de femme; מַבְּנִית אִישׁ Is. 44. 13, selon la forme, l'image, d'un homme (une statue); בּנִית הַּיִּר Ez. 8. 3, il avança une forme de main.

קבערה (incendie) n. pr. d'un endroit désert, Nombr. 11. 3.

가고 n. pr. d'un endroit près de Sichem, Jug. 9. 50.

קבר chald. (hébr. בְּנָים, Daniser; part.: מְּבָרָת הְבִירָת Dan. 2. 42, et en partie il sera fragile.

ੈ ਲਹੇਜ਼ Couronne, Aboth.

יסָלְתְּ פּּלְנְאָסָר. n. pr. Tiglath-Piléser, roi d'Assyrie, II Rois 15. 29. Il est appelé aussi הַּלְנֵח פְּלְנָאָ II Rois 16. 7, הַּלְנֵח פְּלְנָאָ וֹ I Chr. 5. 6, et הַלְנָח וֹ I Chr. 5. 26.

קַּכְּל (rac. בְּלֶב). Bienfait : -כָּל קלוחי עָלָר Ps. 116.12, tous ses bienfaits envers moi.

que: מָּתְּרֵת יָרְהְ Ps. 39. 11, sous l'attaque, les châtiments, de ta main.

et תּוֹבְרְטָה n. pr. Thogarmah, fils de Gomer, Gen. 10.3, souche d'un peuple du nord (de l'Arménie?), Ez. 27. 14.

תְּרְהָּר m. Espèce d'arbre, orme, sapin, ou une espèce de platane, Is. 41. 19.

chald. Permanence, constance; בְּחְדִירָא Dan. 6. 17, 21, avec constance, sans cesse.

חַרְמֵּר n. pr. Thadmor, ville batie par Salomon, I Rois 9. 18; cheth. אָמָר ville de dattes, Palmyre.

קראל n. pr. Thidal, roi de Goyim, Gen. 14. 1.

গানি m. (rac. নানুন্ন). 1° Ce qui est sans forme, lieu désert, affreux: הוחג וַבֹרוּג Gen. 1. 12, (la terre était) informe et vide; פָאָרֶץ מִדְבָּר וּבְחֹרוּ Deut. 32. 10. dans une terre déserte et dans un lieu affreux; יַּחְעֵם בְּחֹהי Job 12. 24, il les fait errer dans un desert; קרנת-תוחו Is. 24. 10, la ville dévastée, ou : la ville de confusion ; אוד Is. 34.11, le cordeau de la dévastation. - 2º Vanité, chose vaine, neant : רות וחתו נספרתם Is. 41.29, les statues (de leurs idoles) ne sont que vent, et une chose vaine; יובריקטל קּלָם is. 44. 9, ceux qui font les images d'idoles ne sont que le néant; synon. de במוח : אֵין Is. 40. 23, il (les) réduit à rien, il (les) anéantit. — Adverbialement : antib Is. 49. 4, pour rien, inutilement; and Is. 45. 19, vainement, en vain.

(rac. מַחַם, selon d'autres הָּהוֹם; plur. nipina) des deux genres. Vague, flot, torrent, eaux profondes, abime, profondeur: הָחוֹם־אֱל־תְּחוֹם קוֹרֶא Ps. 42. 8, une vague appelle une autre vague; יבסיימה Exod. 15. 5, les flots, les gouffres, les ont couverts; ערים בחומת Deut. 8.7, des sources et des torrents, ou: des lacs; וַיּוֹלָיכֵם בַּהָּחֹמוֹת בַּמִּיִבָּר Ps. 106.9, il les conduisit par les gouffres, les eaux profondes (de la mer), comme ובר תוחום בבה Is.51.40, מר תוחום בבה Is.51.40, les eaux du grand abime, de la mer. des profondeurs de la terre; אָמְהָּחוֹמוֹת ָּחָאָרֶץ Ps. 71. 20, des abimes, des profondeurs de la terre.

קּהָלָה f. (rac. הְּהָלָה; plur. הְּחָלֵּה רְּמִית הַיּבְּיר בְּיִר בְּיִר הְּתְּלֶּהְהָּן. Louange, éloge, gloire: הַּמִּיר הְּתִּלֶּהְהָּן Ps. 51. 17, et ma bouche annoncera ta louange; הַּתְּתְלֵּוֹת רֵיך יְבַשֵּׁרהּ s. 60. 6,

ils publieront les louanges de l'Éternel; ישרמו בבור הווליתו Ps. 66. 2, rendez sa louange glorieuse; בַּצָּמִיתַ בָּרֶקַת וּתִּחָלָת Is. 61. 11, il fera germer le salut et la gloire; אַדן עור תְּחָלַת מוֹאָב Jer. 48. 2, Moab ne sera plus glorifié. — Objet de louange, qui est loué: וַשְׁמְחִים לְחְחָלָת Soph. 3. 19, je ferai d'eux un objet de louange. - Celui dont on se loue, dont on se glorisie: חוא תחלתה נחוא אלחיף Deut. 10. 21, il est ta gloire, il est ton Dieu; הְחַלָּחִר אָתָּח Jér. 17.14, tu es ma gloire. — 2º Louange, cantique, hymne: תַּרָנָה Ps. 145. 1, Psaume de louange composé par David; בְּרָנֵח וּהָחָלָם II Chr. 20. 22, (et lorsqu'ils commencerent) le cantique et les louanges, les hymnes; est le nom collectif des Psaumes, le Livre des Psaumes.

קּהָלָה f. (rac. אַהָּהָט ou הַּחָשׁ). Négligence, défaut : קָּמִים הָּהָיָה Job 4. 18, il trouve des défauts, de la négligence (jusque dans ses anges).

קהלוכְה f. (de הְבָּלִה). Action de marcher, marche: וְתַבְּלְכֹּה Néh. 12. 31, et ils marchaient à droite (exact. les marches étaient, etc.).

(אַנילִים (אַנילִים).

קּהְלֶּח f. Gloire: אָר הְּהְלָּח keri Jér. 49. 25, la ville glorieuse, célèbre.

קרְפּוּלְרָה f. (rac, הְשָּהְ.). Renversement, perversité, artifice; plur. seul usité: אָרָ רְיִּרְילִּהְ בְּחַוּקְכּוֹה Prov. 2. 14, ils se réjouissent des renversements (maux) que fait le méchant; רבר הַוְּקְבּירוּ Deut. 32. 20, une race perverse; הַבְּיִרְיִּקְבּירוּ Prov. 8. 13, la bouche qui parle avec perversité, ou avec fausseté; בּיִרוּקְבּירוּ Prov. 10.31, et une langue artificieuse; אַרְשִׁרְּבְּרִוּתְּבְּיִרוֹת בְּיִרְשִּׁבְּיִרוֹת בְּיִרְשִּׁבְּיִרוֹת בְּיִרְשִּׁבְּיִרוֹת בְּיִרְשִּׁבְּיִרוֹת בְּיִרְשִּׁבְּיִרוֹת בְּיִרְשִּׁבְּיִרוֹת בְּיִרְשִּׁבְּיִרוֹת בַּיִרְשִּׁבְּיִרוֹת בְּיִרְשִּׁבְּיִרְיִי Prov. 16. 28, l'homme pervers ou artificieux.

קר (rac. מְּנִיף) Signe, marque, signe d'écriture, signature: דְּרִיְתִּירֶתְ בָּּוּ 9. 4, et fais une marque (selon une tradition: la lettre ה); קור Job 31.35,

voici ma signature, c.-à-d. mon écrit, ma requête.

원하 (v. jkp).

ביור (fut. יְרוּגר) chald. (ע. משור). Retourner : יְרוּגר Dan. 4. 31, la raison retourna vers moi, me fut rendue.

Aph. Rendre: יְהַיִּרִבּוּן Esdr. 6. 5, (qu'ils), qu'on les rende.—Répondre: הֵיִרִּבּנּנָא Esdr. 5. 11, ils nous ont répondu.

ובל et אבל n. pr. Thubal, fils de Japheth, Gen. 10.2, souche d'un peuple de l'Asie-Mineure, Ez. 27. 13.

תובל־קוו n. pr. Tubal-Kain, fils de Lamech, l'inventeur des instruments de fer et d'airain, Gen. 4. 22.

קונה f. (de יְבָּהָה). Peine, affliction: יְבָּהָה שְּׁבְּהָה תּנְּהָה Prov. 14. 13, la joie finit par la tristesse, l'ennui; יּבַּר אַבָּה אָבּה Prov. 10. 1, le fils insensé est l'affliction de sa mère.

תונרמת (v. חונירמה).

(rac. תַּדָה, sens du Hiph.). 1º Reconnaissance, chant de reconnaissance, action de grâces : מְּנֵי חֵיּרָח לַרֵי Esdr. 10. 11, rendez grâces à l'Eternel; יאֵנְהַלֵּנִי בְּחוֹרָת Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de graces; ובח אלחים חורה Ps. 50. 14, offre a Dieu des louanges, des actions de grâces. -ਣ° Sacrifice d'actions de grâces : ਸਮੁਸ਼ੁੱਖ Ps. 56. 13, je t'offrirai des sacrifices de reconnaissance; plus complétement : זַבַח חוֹדַח שָׁלַמָּי Lév. 7. 13, son sacrifice pacifique qui est pour actions de grâces, de reconnaissance. — 3° Chœur pour chanter des louanges: שַׁמֵּי חוֹרֹת נְרוֹלֹת Neh. 12. 31, deux grandes troupes pour chanter des louanges de Dieu.

רְּחַבְּיִף chald. Étre étonné, effrayé: אין מִלְכָּא מְלֹכָא Dan. 3. 24, le roi fut étonné ou effrayé.

קְּוָה Kal inusité. Pi. Marquer, graver, des signes : נֵיְתָּר עַלְּדַבְּלְחִוּח חַשַּׁעֵּר I Sam. 21. 14, il faisait des marques, il crayonnait, sur les battants des portes.

Hiph.: בְּחָרְיִהְ בָּרִי Ez. 9. 4, et trace, fais une marque; יְחִרְיִּהְ רַּשְׁרִי בְּשִׁרְיִשׁ רְשִׁרְיִּאַל רְתְּדִוּר Ps. 78. 44, ils donnèrent des marques, des limites, au saint d'Israel, des bornes à son pouvoir; selon d'autres, d'après le syriaque: ils l'affligèrent.

n. pr. m. I Chr. 6. 19.

הוֹחֶלֶּח f. (rac. יְּחֵל Espérance, attente: היֹחָל הְּ הִיא Ps. 39. 8, toute mon espérance est en toi.

תוֹכִר . avec suff, הוֹדֶר , avec suff. Milieu: בְּשָׁעֵר חֲחָרָה Jér.39.3, à la porte du milieu; בַּחָרָה Gen. 15. 10, par le milieu; יְרֵילְיר בְּתֵּין Nomb. 35,5, et la ville scra au milieu; בַּחַרָה (keri אַדַתר אָדַר אָדַר אָדַר אַדַר אַדַר אַדַר אַדַר אַדַר אַדַר אַדַר אַדַר אַדַר Is. 66. 17, derrière l'un des arbres au milieu du jardin; מַלָּה חוֹכְה חַמָּס Ez. 28. 16, ton intérieur, l'intérieur de ta ville. a été rempli de violence. Avec des prépos. 1° מיתה au milieu, dans, parmi: קביחי בחיבה Zach. 2. 15, je demeurerai au milieu de toi; בְּרִי יִרוּשָׁלָם Ps. 116.19, au milieu de toi, ô Jérusalem! ניבא משח בחוה חענן Exod.24.18, Moïse entra dans la nuée; חַלְבוּ בְּיַבְּשֵׁח בְּחוֹה חָיָם Exod. 14. 29, ils marchèrent à sec au milieu de la mer ; בחוד בנייתה Gen.23. 10, parmi les Hétéens. — 2º קיחים du milieu de: דֵיִלחִיךְ מְחוֹהְ חַצֶם I Rois 14. 7, je t'ai élevé du milieu du peuple; לא יַמִישׁ מְחוֹדְן תַאֹּחָל Exod. 33. 11, il ne s'écarta pas du tabernacle. — 3° אל-חוֹדָ dans : אַל־חוֹהָ בֵּיתָה Deut. 21. 12, (tu la mèneras) en ta maison; אַל־תּוֹךְ חַקּחָל Nomb. 17. 12, (il courut) au milieu de l'assemblée.

নাল Fraude, astuce (v. ন্ন).

קבּתְה f. (rac. יְבַּת). Correction, reproche, punition: חיבּבָּת וְתוּבַּתְה Is. 37. 3, jour d'angoisse et de reproche, ou de punition: אַלְּאָבֶּת Ps 149. 7, (et infliger) des châtiments aux peuples.

תּוֹכַחְתִּי (avec suff. הּוֹכַחְתִּי ; plur. הּוֹכַחְתִּי ; rac. לָבָח (לָבָּח: A°Exposition, réfutation, preuve, argument : שִּׁיבִּחוֹית

חוֹכַחְמִּר Job 13.6, écoutez ma réfutation, ma défense; ופר אַבֶּלָא תוֹכָדוֹת Job 23. 4, je remplirai ma bouche de raisons, de preuves; אָלשׁ תּוֹכָחוֹת Prov. 29. 1, un homme à arguments, qui aime à raisonner, à contredire; selon d'autres : l'homme qui est repris, blamé.—2º Remontrance, réprimande, reproche, morale: מָשָׁבוּ לָתוֹכַחָתִּי Prov. 1.23, convertissez-vous (en écoutant) mes remontrances, mes avis; הוֹכְחוֹת Prov. 6 23, des réprimandes propres à corriger, à instruire; ou: des remontrances et des corrections; יְחוֹכְחַת נַאַץ ְלְבִּר Prov. 5. 12, et (comment) mon cœur a-t-il méprisé les réprimandes? וְמֵח אֲשִׁיב עַל-חוֹבַחְתִּר Hab. 2.1, et ce que je répondrai aux reproches, aux plaintes, que l'on me fera.-פתוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן: 3°Correction, punition: Ps. 39. 12, par des châtiments, pour ses péchés; וּבְתֹּבְחוֹת חֲמָת Ez. 5.15, et par des châtiments pleins de fureur.

(שֹׁבֹּהִם ٥٠) עוֹכְנִיִם).

קלה (origine) n. pr. Ville de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 29; אֶלְהוּלַר Jos. 15. 30.

הוֹלְרוֹת (rac. יְלֵבֵּר) f. plur. Génération, postérité, origine, histoire אַלָּרוֹת הָשִּׁבְּיִם וְהָאֶרֶץ Gen. 2.4, telles sont les origines du ciel et de la terre; מַלְּרֹת הוֹלְרֹת הַלְּרֹת בְּיִבְּעָר הַאָּרֶץ Gen. 5.1, le livre ou le dénombrement de la postérité d'Adam, ou : le livre de l'origine de l'homme; ou l'histoire de Noé; סולְרֹתְּבָּיִם Gen. 10. 32, selon leurs générations, leur postérité.

עליים אולפים, Ver, insecte: יַּיְרָם: Ps. 22. 7, mais moi je suis un ver, et non point un homme. Fréq. le kermes, le ver qui donne la teinture écarlate: אַבְּּעִים שָּׁבִּים Exod. 26. 4 (ע. שִׁיִּבְּים שָּׁבִּים בַּעַּרַים עַּבְּיַם תַּבְּיַם תַבְּיַם תַּבְּיַם תַבְּיַם תַבְיַם תַבְּיַם תַבְּיַם תַבְּיַם תַבְּיַם תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְּים תַבְּיַבְים תַבְּיַבְּים תַבְּים תַבְּיִב תְּבִים תַבְּיַבְּים תַבְּיִבְּים תַבְּיִבְּים תַבְּיִבְּים תַבְּיִבְּים תַּבְּיִבְיבִּים תַבְּיִבְּים תַבְּיִבְּים תַבְּיִבְּים תַבְּיִבְּים תַבְּיִבְים תַבְּיבִּים תַבְּיִבְּים תַבְּים תַבְּיבִּים תַבְּיִבְּים תַּבְּיבִּים תַבְּיִבְּים תַבְּיבִים תַבְּיִבְּים תַבְּיבִים תַבְּיבִים תַבְּיִבְּים תַּבְּיבִים תַבְּיבִים תַבְּים תַבְּיבִּים תַבְּיבִּים תַבְּיבִּים תַבְּיבִּים תַבְּיבִים תַבְּיבִּים תַבְיבִים תַבְּיבִים תַּבְיבִּים תַּבְּיבִּים תַּבְּיבִּים תַּבְּיבִים תַּבְּיבִּים תַּבְּיבִּים תַּבְיבִים תַּבְּיבִים תַּבְיבִים תַּבְיבִים תַּבְיבִים בְּיבִים בְּבִיבְּים תַּבְּיבִּים בְּבִּים בְּיבִים תַּבְּיבִּים תַּבְּיבִּים תַּבְּיבִּים תַבְּיבִּים תַּבְּיבִּים תַּבְּיבִּים תַּבְּיבָּים תַבְּיבּים תַבְּיבִּים תַּבְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים תַּבְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבִּים בְיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיב

קלע n. pr. 1° Thola, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.—2° Thola, fils de Puah, juge en Israel, Jug. 10. 1; nom patr. הולער Nomb. 26. 23.

פּוּם (v. מַנָּם).

עוּכִים (v. à אוּרִים, page 15).

(ע. האִמִים).

תוֹעָבה f. (const. תּוֹעָבה, rac. תּוֹעָבה). Horreur, abomination, idole: רְחוֹעָבָה Mal. 2.11, une abomination a été commise en Israel; מוֹעָבה בִיי Mal. 2.11, une abomination devant l'Eternel; תּוֹעֵבה מִלֹּי חֹעֹבל מָל־תוֹעֵבה לֹא Deut. 14. 3, tu ne mangeras d'aucune chose abominable, d'aucune nourriture impure; וְרְתְּרוֹ לְחוֹעַבְה אַעְשָׁה Is. 44. 19, du reste (du bois) je ferai une idole.

הוֹעָה /. (rac. הַּבְּה /. 1° Erreur, mensonge: הַּלְּדַבֵּר אֶל־רְיִר חּוֹעָה Is. 32. 6, et de débiter des erreurs, des faussetés, contre Dieu. — 2° Dommage: רַלַּעְשׁוֹח '> Néh. 4. 2, et de lui causer du dommage.

רְצֵּבְ חּוֹעָפוֹת pl. f. (rac. יְצֵבְּן). Hauteur ou force: אָבְי חֹשְׁבִּין Nomb. 23. 22, 24. 8, il lui est comme la force, ou comme la hauteur du réem; הְיִבְּיִם Ps. 95. 4, la cime, la hauteur, des montagnes; הִיבְּיִם Job 22. 25, et l'argent en monceaux, des tresors d'argent.

תוֹצְאוֹת f. plur. (רְבָּא Cac. יְבָּא). Sorties, issues: יְּחָשִּׁרוּת Ez. 48.30, les sorties, c.-à-d. les portes, de la ville; au fg.: הַּיִּים Prov. 4.23, les sources de la vie; הוֹצְאוֹת חַיִּים Ps. 68.21,

des issues de la mort, la délivrance de la mort; אַבְּאָרִין תַּוְבֵּוּל Jos. 45. 4, les issues de la frontière, l'endroit où elle aboutit.

להור Tourner, aller autour, pour cpier; explorer pour trafiquer; en général chercher, examiner, rechercher: מון באריקאָרָץ Nomb. 13. 21, il reconnurent, explorèrent, le pays; אַרְהִי אָּדִיקְאָרָץ Eccl. 2. 3, j'ai recherché, examiné, en mon cœur; אַרְהִי לְּבָּם מְּלִים Deut. 1. 33, pour vous chercher un endroit; לְבַיַּת מַאַלְּיֵב דָּמָּרִים: Eccl. 7. 25, pour connaître et pour rechercher; part: לְבִיר מַאַלְּשִׁר דַיְּמָרִים: Rois 10. 15, outre les explorateurs, c.-a-d. les commerçants; אַחַרֵי לְבַבְּבָם Rois 10. 15, outre les explorateurs, c.-a-d. les commerçants; אַחַרֵי לַבְּבָבָם Nomb. 15. 39, afin que vous ne suiviez point les penchants de votre cœur.

Hiph. Faire explorer: רַּיְּחָרוּלְּ בֵּיתִּר רֹּיִבְּקְּ Jug. 1. 23, et ceux de la maison de Joseph firent explorer, épier, Bethel. I אור (des deux genres) Tourterelle: מְּחֹר רְנִיֹיְלָ Gen. 15. 9, et une tourterelle et une jeune colombe; שְׁמֵּר הֹרָים Iév. 5. 7, deux tourterelles; au fig.: מִּיֹרָה Ps. 74. 19, ta tourterelle, c.-à-d. ton bien-aimé peuple.

II (עיר. מור. 1º Ordre, rang, tour: מור. 2.12, et quand le tour de chaque jeune fille était venu. — 2º Rangée de perles, collier, chaîne: חוֹרֵי הָבְּי בַּוֹשְּׁמְי בַּוֹשְּׁמְי בַּוֹשְּׁמְי בַּוֹשְׁמָי בַּוֹשְׁמָי בַּוֹשְׁמָי בַּוֹשְׁמָי בַּיִ בַּעְבָּי בַּוֹשְּׁמְי בַּיִּמְיִ בְּיִשְּׁמָי בַּיִּמְעָכִי בִּישְׁמָיְ בַּיִּמְעַכְי בַּיִּמְעַכְי בַּיִּמְעַכְי בַּיִּמְעַכְי בַּיִּמְעַכְי בַּיִּמְעַכְי בַּיִּמְעַכְי בַּיִּמְעַכְי בַּיִּמְעַכְי בַּיִּמְעַכְיִם בַּיִּמְעַכְיִּם בַּיִּמְעַכְיִם בַּיִּמְעַכְיִּם בַּיִּמְעַכְּיִם בַּיִּמְעַכְּיִם בַּיִּמְעָכְיִם בַּיִּמְעַכְיִּבְּיִם בַּיִּמְעָכְיִּם בַּיִּמְעַכְּיִם בַּיִּמְעַכְּיִּם בַּיִּמְעַכְּיִם בַּיִּמְעַכְּיִים בַּיִּמְעַכְּיִּם בַּיִּמְעַכְּיִים בַּיִּמְעַכְּיִּם בַּיִּמְעַכְּיִים בַּיּמְעַכְּיִּים בַּיִּמְעַכְּיִּים בַּיִּמְעַכְּיִּים בַּיִּמְעַכְּיִּים בַּיִּמְעַכְּיִּבְּיִים בַּיּמְעַכְּיִּים בַּיּמְעַכְּיִּבְיִּבְּיִבְּעָּיִים בַּיִּמְעַכְּיִים בַּיּמְעַכְּיִים בַּיּמְעַכְּיִים בַּיּמְעַכְּיִים בַּיּמְעַכְּיִים בַּיּמְעַכְּיִים בַּיּמְעַכְּיִים בַּיּמְעַכִּייִּבְּייִּבְּיִיבְּיִים בַּיִּמְעַכְּיִּים בַּיּמְעַכְּיִים בַּיּמְעַכְּיִּים בַּיּמְעַכִּיִּים בַּיּמְעּבָּיִים בַּיּמְעּבָּייִּים בַּיּמְעַכִּייִּיִּים בַּיּמְעַיּיִּיִּים בַּיּמְעַיּיִיּיִים בַּיּמְיִיּיִים בַּיּמְיִיּיִים בַּיּבְּיּיִיבְּייִּיּיִים בַּיּבְּיבְיּיִים בַּיּיִּיּים בַּיּבּיּיבְיּיים בּיּיִים בּיבְּיבָּים בַּיּבְיּבְיּיבְיּים בּיּיִים בְּיִיבְּיבְיּיבְיּים בּייִים בּייִּיבְיים בַּיּבְיּבְיבְיבְיבְּיבְיּיבְייִים בּיבְּיבְיבְּיבְּיבְיבִּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיּים בּיּבּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבּיבְים בּיבְּיבּיבְיים בּיבְּיבּיים בּיּבְיבְים בּיבְּיבְּים בּיּבְיבְּיבְּיבְּיבּיים בּיּבְיבְיבְּיבְּיבּיים בּיבְּיבְים בּיבְיבְים בּיבְּים בּיבְּיבְּים בּיבְיבְיבּיבְּים בּיבְּיבְיבְים בְּיבְיבְּיבּים בְּיבְיבְיבְּיבּים בְּיבְיבְיבְּיבְּים בְּיבְים

קוֹר (ע. הוֹל m. chald. Bœuf, taurcau; plur.: בְחוֹרִין Dan. 4. 22, comme les bœufs.

ירוֹאר מוֹרַת תְּאָרָם : If Sam. 7. 19, est-ce là la manière de traiter un homme, de parler ainsi à un mortel? חוֹרָת חַוֹּה Lév. 6. 7, la loi concernant l'oblation; הוֹרָת בַּיָּלָת Mal. 3. 22, la loi de Moise; מֹנֶר בָּיִר בָּיִל הַרָּבּל Esdr. 7. 10, la loi de l'Éternel; מַנֶּר זְהַתְּ חַהָּה Jos. 1. 8, ce livre de la loi.

רוֹיִם n. pr. selon quelques-uns (v. Hoph.).

תוּשֶׁכ m. (rac. אַפָּי). Habitant, un homme établi dans un pays étranger: מַנִּים הַשִּׁיה Lévit. 22. 10, celui qui demeure chez un prêtre; בַּרִים וְחוֹשֶׁבִים Lév. 25. 23, des étrangers et des habitants; פָנֵר הּוֹשֶׁב עִּבְּיְהָ 25. 47, à un étranger qui est établi dans ton pays.

לריבידה f. (rac. חלייה). Sagesse, intelligence, le vrai bien, bonheur: לריבידה Prov. 8. 14, à moi appartient le conseil et l'adresse, ou l'exécution; במלים לחושים Job 11. 6, la sagesse de Dieu est double, c.-a-d. infinie ou impénétrable; קולים היים ווהיים ווהיים עוד Job 6. 13, et la sagesse est-elle éloignée de moi, ou : tout conseil, toute ressource m'est-elle ôtée? היים מושלים Prov. 2.7, il réserve une haute intelligence, ou de vrais biens, pour ceux qui sont droits.

תוְחָהוּת m., collect. Les traits ou les machines qui les lancent : אַכְשְׁשׁרָּא בְּיִשְׁשׁרָא Job 41. 21, les traits ou les machines à jeter les traits, ou les pierres, sont pour lui comme des brins de chaume.

וּהָה Kal inusité. Hiph. Couper: יחַים Is. 18. 5, il coupe, il retranche (ou de la rac. יודה).

הַלְּלְּוֹלְהְ f. (rac. מְנֵים,). Prostitution pour idolatrie: מְּנְיּבְּוֹךְ Ez. 16. 29, מְּנְיּבְּוֹךְ 16. 26, pl. מְיִבְּיבְרָ 16. 15, בְּיִנְיִבְיִרְ 16. 22, ta prostitution, tes prostitutions, ton idolatrie.

ים פּוְרְבּוּלוֹת et הַחְבְּלוֹת f. pl. (rac. דָּהָ, v. בְּיִּם בְּנִלוֹת pilote). Action de gouverner, de diriger; en général conseil, prudence: בַּיֵּב Prov.

11.14, faute de direction le peuple tombe, va à sa ruine; אַרְתְּבְּילִתְּד Job 37.12, selon sa sagesse, ou: sous sa direction; הַמְבְּלִוּת Prov. 1.5, de la prudence; en mauvaise part: הַשְׁבִּרִּת 12.5, les conseils, les projets, des méchants.

ነበም n. pr. I Sam. 1. 1.

הְחְחְׁחְ chald. prépos. (v. הְחָהַ). Sous: אָבְּיאָבָּא Dan. 7. 27, sous tous les cieux; avec suffixe et au plur.: בּיִוּיִהְהָּה Dan. 4. 9, sous lui.

י הְּחַיְה f. Action de revivre, renaissance: הְּחָיֵה תְּבֵּחִים Rituel, résurrection des morts.

קבים (rac. קבים) Sagesse. Ex. unique: יַּחַקְּמָנְי II Sam. 23. 8, celui qui était assis dans le conseil de sagesse (v. l'exemple à יַיַּב מַשֶּׁבֶּח, page 265).

תְּחָלְה f. (rac. אַלָּה, v. Hiph.). Commencement: הְּחָלֵּה Prov. 9. 10, le commencement de la sagesse; הְּחָלָה Gen. 13. 3, au commencement, autrefois.

תוֹלְוֹאִים (rac. קּלָּה, v. â חְּחְלוֹּאִים m. pl. Maladies, souffrances: קּרוֹמָא לְּכָּלִּה Ps. 103. 3, qui guérit toutes tes maladies, infirmités; מְמִיֹתֵי תַּחְלָּאִים Jér. 16. 4, ils mourront d'une mort de langueur (v. קְמִיֹתֵי Jér. 14. 18, les souffrances de la faim, ou concr.: des gens qui meurent de faim.

Dפְּחְכֵּח m. (rac. מַבְּיָּ oiseau de proie). Nom d'un oiseau impur, hibou, autruche mâle, hirondelle? Lév. 11. 16, Deut. 14. 15.

קר היף n. pr. m. Nom patron. הַּחַרָּן Nomb. 26. 35.

קּחָתְּהְ f. (rac. הַבְּיֹהָי Jos. 11. 20, sans qu'il leur fit aucune grâce; קּבְלְּהִי הַיִּהְתְּח מֵצֵּאַ הִי צֵּלְחַיִּנִי בַּלְּחִינִי בַּלְּחִינִי בַּלְחִינִי בַּלְחִינִי בַּלְחִינִי Esdr. 9. 8, l'Éternel notre Dieu (nous) a fait grâce. — 2° Prière, supplication: לְּיַבֶּע בִייְ הְּחִינְתִי Ps. 6. 10, l'Éternel a écouté ma supplication.

חַבְּרָהְ n. pr. m. I Chr. 4. 12.

קונונות f. plur. Prières, supplications: מַחֲנְעּנוֹתְּה Ps. 86. 6, mes supplications.

תְּעֲלֵנְיִם m. plur. Prières, supplications: אַל־מַחֲטַנְיָר אָל־מַחֲטַנְיִּר Ps. 143. 1, prête l'oreille à mes supplications; אַרְיָבְיּר יְדָשָּר־רְשׁ Prov. 18. 23, le pauvre prononce des supplications, ne parle qu'en suppliant.

תְּבְּנִיתִי (rac. אָדָה pour הַּחֲנִיתִּה) m. Lieu de campement, camp : תְּבְּנִיתְה II Rois 6. 8, mon camp.

Dתֵּשְּׁחְתֵּ et Dתֵּשְּׁחָתֵּ n. pr. Tahphanhes, ville égyptienne près de Péluse, Jér. 43. 7, Ez. 30. 18; Taphnes (Daphne?).

Dבְּיִלְּנִי n. pr. Thahpenes, reine d'Egypte, I Rois 11. 19.

בְּקְרָא m. Cuirasse, haubert : בְּקְרָא בְּתַרָא Exod. 28. 32, comme l'ouverture d'une cuirasse; מְחָרָא 39. 23.

תַּבְּעָ ח. pr. m. I Chr. 9. 41. פֿרְבָּע (v. הַבְּע Hiph., page 203).

תּחָשׁ m. Tachas, nom d'une espèce d'animal (blaireau, phoque, dauphin?): שַּׁחָשׁ Nomb. 4. 6, une couverture de peau du tachas (pour couvrir le tabernacle); plur: בּיִר מִּחְשִׁים Exod. 25. 5, et sans יִבּיר תַּחַשׁים Nomb. 4. 25, et la couverture (de peau) de tachas; שִּׁחָשֵׁ Ez.16.10, et je t'ai donné une chaussure de peau de tachas.

חַתְּהִי prep. et adv. (avec suff. מְּחְתֵּהִי et בְּּיִהְתַּהְ, תַּחְתַּהְי, תַּחְתַּהְי, תַּחְתַּהְי, תַּחְתַּהְי, תַּחְתַּהְי, תַּחְתַּהְי, תַּחְתַּהְי, תַּחְתַּהְי, בַּחְתַּהְי, בַּחְתַּהְי, בַּחְתַּהְי, בַּחְתַּהְי, בּחְתַּהְים, בּיִחְתַּהְים, בּיחַתָּה, בּיחָתַּה, בּיחָתַּה בּיחָת לְּשִׁינוֹ בְּבָּית תְּבִית בְּיחַתְּה בּיח bas, dans la profondeur; מְּחַתַּה Ps. 10. 7, sous sa langue, pour: dans sa bouche; בַּיִּחְתַּהְי בַּעְּבִים תַּחְתַּבִּי בְּיַבְּים תַּחְתַּבִּי בַּיִּחְתַּבְי בַּעָּבִים תַּחְתַבִּי בּיִּבְּים תַּחְתַבִּי בּיִבּים בּיִר בַּעִּבִּים תַּחְתַבִּי בּיִבּים בּיִר בַּעִּבִּים תַּחְתַבִּי בּיִבּים בּיִר בַּבִּים בַּיִּחְתַבְי בּיבּים בּיִר בַּבְּים בּיִר בַּיּבּים בּיִר בּיבּים בּיבּיבים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּי

moi, en moi-même, ou dans la partie inférieure de mon corps, c.-à-d. mes genoux, mes jambes, tremblent; חתה איטה Nomb. 5. 19, étant sous la puissance de ton mari; חחה החה Exod. 24. 4. au pied de la montagne; אוֹכֵר מֵצָרִם הַחָחַבּיבם Amos 2.13, je vous écraserai sous vousmême; sous votre propre poids; ou : je vous presserai, foulerai, à la place même que vous occupez. — 2º Ce qui est sous quelqu'un, le lieu, la place, que l'on occupe; à la place de, au lieu de, pour; a cause de, parce que : שָׁבוּ אִישׁ הַחָהֵרוּ Exod. 16. 29, que chacun demeure en son lieu; יוָמָת הַחָּהָ II Sam. 2. 23, il tomba la mort sur la place; דותהת אַלהִים אַלְכִּד Gen. 30. 2, suis-je au lieu de Dieu. comme Dieu? ton nrm Gen. 22. 13, à la place de son fils; וָחָפֶלַכְתַּנִי תַּחָתַּיו II Chr. 1. 8, tu m'as fait regner à sa place (lui étant mort); הַחָר אָחֶבֶּחָי Ps. 109. 4, au lieu (tandis) que je les aimais; רָעָח הַחַת טוּבָח Ps. 109. 5, le mal pour le bien; אים מַחַר נָאוֹנָם מַיּ Soph. 2. 10, ceci leur arrivera en échange de leur orgueil; ng nga Jér. 5. 19, pour quel motif, pourquoi? ובָתה הַיוֹמָהְ צֵזוּבָת Is. 60. 15, pour cela, parce que tu as été abandonnée; חַחַה רַשִּׁעִים Job 34. 26, parce qu'ils sont des impies.

Avec d'autres prépos., nont dessous. en bas. de dessous : מָּאַרָּל מָחָרָת Is. 14. 9, le scheol qui est en bas, dans les profondeurs ; מְחַחַת שֶׁרָשֶׁרוּ יָבָשׁוּ Job 18. 16, en bas, ou par-dessous, ses racines sécheront; מָשָׁבָבָה מָתַּחְתֵּיך Prov. 22. 27, (pourquoi t'exposer a voir prendre) ton lit de dessous toi? ילא־־קמי אָרשׁ מְתַּחְתָּרוֹ Exod. 10. 23, nul ne se leva du lieu où il était; דּמְחַחָּתִּי וְצְמָח Zach. 6. 12, il germera de sa place, ou de lui-même. — בְּקַּדָית לָ Au-dessous : מָחָתָת לָרָקִיע Gen. 1. 7, au-dessous du firmament; פְּחַחַה לְבֵית־אֵל Gen. 35. 8, au-dessous de Bethel; de ו למתחת למסגרות: למתחת ל I Rois 7. 32, au-dessous des bords sculptes; וָצֵל־מַחַת כָּל־צֵץ רַצְנָן Jer. 3. 6, (elle s'en est allee) sous tous les arbres

couverts de feuilles. — מַּתַּח אֲשֶׁר conj. Au lieu que, pour que: מַתַּח אֲשֶׁר חַדָּה, בּעָּה אֲשָׁר בַּיִרּתְם. 28. 62, au lieu que, tandis que, vous étiez (aussi nombreux, etc.); Deut. 24. 14, parce que tu l'auras humiliée ou violée; de même מַתַּה בַּעַר בַעַר בַּעַר בַעַר בַעַר בַעַר בַּעַר בַּעַר בַעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַעַר בַּעַר בַּער בַער בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַער בַער בַּער בַער בַּער בַּער

רחת (lieu, place) n. pr. 4° d'une station dans le désert, Nomb.33.26.—
2° De plusieurs hommes, I Chr. 6.9, 7.20

בות בין chald. Sous : מָר מָּרְהַיְהִיקּים Dan. 4. 11, de dessous lui.

פגל מין. (דְיָגְּצְ הַתְּחוֹן fém.) adj. Ce qui est au-dessous, en bas: לְבֵיתִ-דֹרוֹן הַחְוֹן Jos. 18. 13, Beth-Horon la basse; I Rois 6.6, l'étage d'en bas.

חַוְהִים n. pr. d'une ville, II Sam. 24. 6 (v. תַּוְלָּשִׁי).

קינה m. (הַינה fém., v. הִיכּוֹן) adj. Ce qui est au milieu: יְחַבְּרִיהְ הַאִּיכֹן Exod. 26. 28, et la barre du milieu; בּחַהִּיכֹּנִית Ez. 42. 6, et des (chambres) du milieu.

חילון n. pr. m. I Chr. 4. 20.

אָטְיהֵ et אֹטְהַ n. pr. Thema, fils d'Ismael, Gen. 25. 15, souche d'un peuple arabe; Jér. 35. 23, le pays que ce peuple occupait; Is. 21. 14, Job 6. 19.

לְיָבִין, v.יָבָין.). 1° Sud, provinces du sud : אֵלוּהַ מִּהַיבָּן Hab. 3. 3, Dieu vient du sud; selon d'autres, n. pr. de Theman; הָבוֹא Nomb 40. 6, vers le midi. —

2° Vent du sud : איני ביאי Ps.78. 26, il amena, dirigea, par sa force, le vent du midi.

וְלְינִי 1° n. pr. Theman, fils d'Éliphaz, Gen. 36. 11; nom patr. הַּינִינִי 36. 34. — 2° Ville, province et peuple de ce nom dans l'est de l'Idumée, Jér. 49. 7, Obad. 9.

ment avec שָּׁשׁר colonne de fumée, Cant. 3. 6, Joel 3. 3.

פירוש et תירש m. Vin qui n'a pas encore fermenté, moût : יְרִירְשְׁן Deut. 11. 14, et ton vin excellent.

תירא n. pr. m. I Chr. 4. 16.

קיָּרָם n. pr. Thiras, fils de Japheth, Gen. 10. 2, souche d'un peuple, les Traciens?

ש. Bouc, Prov. 30. 31; plur.: מולש m. Bouc, Prov. 30. 31; plur.: פֿרָיִם מַשְרָים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָם בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָּים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָם בַּשְׁרָים בַּבְּיִים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בַּעְּבָּים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בַּשְׁרָים בּיִים בַּעְּבְּיִים בַּשְׁרָים בַּיִים בַּעְּבָּים בַּעְּבְּיִים בַּעְּבְּיִים בַּעְּבָּים בַּעְּבָּים בַּעְּבְּיִים בְּעִבְּבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִיבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּבִּיבְּיִים בְּעִיבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִיבְּיִים בְּעִיבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִיבְיבִים בְּעִיבְּים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְיבִים בְּעִבְּיבִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיבְּיבִים בְּעִבְּיבִים

et מוף m. Oppression ou fraude: מְּמִרְמֵּוֹת וְחֹוּךְ אוֹף Ps. 107, et de tromperies et de fraude, ou : et d'oppression; קמוֹףְ קר. 14, de la fraude, ou de l'oppression.

וְחֵם מְּכֵּר לְרֵוּלֶךְ seulement Pou.: יְחֵם מְכָּר Deut. 33.3, ils se sont tenus, ou ils se sont prosternés, à tes pieds.

I הְּכּוֹנְהָה f. (rac. פּוּן). Lieu où l'on est établi, siège : אָבוֹא עַד־הְכּנְּיָזוּ Job 23. 3, j'irai jusqu'à son trône.

II אַכּוּנְה f. (rac. הָבֶּר). Disposition d'un bâtiment: אַרָרה הַבְּרָה הַבְּרָה בּצְרָה בְּצְרָה בַּנְּהְרָה אַרְרָ מַצְּה בַּנְּהְרָה Nah. 2. 10, ce qui a été préparé (l'or ou les œuvres d'art) est infini; selon d'autres: leurs trésors sont infinis.

וְחְבִּיִּים : m. pl. Paons קּבְּיִים I Rois 10. 22, et וְחִבְּיִים II Chr. 9. 21, et des paons.

קּבְּכִים m. pl. Violences ou fraudes: רָשׁ וְאִישׁ חְּכָבִים Prov. 29. 13, le pauvre et l'oppresseur, ou l'homme fraudu-leux (se rencontrent).

קלְלְה f. (rac. מֶּלֶּה). Achèvement, perfection: לְכָל־חִּכְלָּח רָאִיחִי בַּקץ Ps.119. 96, j'ai vu une limite, une fin, à toute perfection, aux choses les plus parfaites.

אַרְלִית הַרָּלִית הַרָּלִית (rac. הַלְּבְּלִית perfection, fin, but, bout: עַּדִּבְּלְיתוֹ perfection, fin, but, bout: עַּדִּבְּלְיתוֹ perfection, fin, but, bout: עַּדִּבְּלְיִת בַּיִּבְיִּלִית perfection, fin, but, bout a la connaissance parfaite du Très-Haut; הַּבְּלִית בְּיִבְיִּתְ Ps. 139. 22, une haine parfaite, implacable; עַּדִּבְּלְיִת בַּיִּת בְּּלְרִית בַּיִּת בְּּלִיתְים Néh. 3. 21, jusqu'au bout de la maison d'Elyasib; יוֹבְעִיבְּיִת הוּשְׁר בְּלַבְּיִת הַּבְּלִית הוֹשְׁר בְּבַּלִית הוֹשְׁר בְּבִּרְיִת אוֹר בְּבִּרְתְּלִית בְּיִת בְּלִית אוֹר בְּבַרְתְּלְלִית בְּיִת בְּלִית אוֹר בְּבַרְתְּלְלִית בְּיִת וּשְׁר בְּבִּר חִשְּׁבְּר profondeurs; עַּבּירוּשָׁר job 26. 10, jusqu'où les ténèbres mettent une fin à la lumière, ou: jusqu'où s'arrêtent, finissent, la lumière et les ténèbres.

רֹלֶבֶהְ f. Espèce de coquillage dont on tirait une teinture bleu-pourpré, couleur bleue, étoffe, fil bleu; הַלְּבֵהְהְּ Exod. 25. 4, et du bleu, du fil bleu; הַלְבֵהְתְּ בּבְּהַתְ בַּבְּהַ בַּבְּהַ בַּבְּהַ בַּבְּהַ בַּבְּה Exod. 35. 35, et brodant des étoffes bleues; d'autres traduisent par hyacinthe.

רְבֹּן לְבּוֹח הֵי : Rendre droit, peser קבּן Prov. 21. 2, l'Eternel pèse les cœurs.

Niph. Etre pesé, être réglé, juste: אוֹף. I Sam. 2.3, par lui sont pesées toutes les actions; לא יִקְּבֵּן דֶּרֶךְ; Ez. 18. 25, la voie du Seigneur n'est point réglée, n'est pas juste.

Pi. 1º Peser, mesurer, pénétrer: הְּבָּיְהַ הְּבֶּן הַבְּּרָ Job 28. 25, il a pesé et mesuré l'eau; בְּיָרֵת הְבַּן Is. 40. 12, qui a mesuré le ciel avec l'empan? בְּיִרָת בָּיִרָת וַבְּי Is. 40. 13, qui a pénétré l'esprit de l'Eternel.— 2º Affermir: בְּיִבְּיִה עַמֵּבְיִה צַּמִּבְיִר בָּיִר בָּיִר בַּיִּר בַּיִּבְּיר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בְּיִיר בְּיִיר בַּיִּר בְּיִיר בַּיִּר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּיר בַּיִּר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּייר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיי בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיי בַּייי בַּיּיי בַּיּיר בַּיּיי בַּיּיי בַּיּיי בַּיּיי בַּיּיי בַּיּיי בַּיּיי בַּיּיי בַּיּייבְייי בַּיּייִי בַּיּיי בַּיּייִי בַּיי בַּיּיי בַּיּיי בַּיּיי בַּיּיי בַּיּייי בַּיּייי בַּיּיי בַּייי בַּיּייי בַּיייי בַּיּייי בַּיּיייי בַּיּיייי בַּיּייי בַּיּייי בַּיּייי בַּיּייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּייי בַּיייי בַּייייי בַּייייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּייי בַּיייי בְּיייבְיייבְייי בְּי

Pou.: יְבֶּיְתְּהַ הַּבְּיָתָ II Rois 12. 12, l'argent pesé, bien compté.

קלְּבְּרִים m. Quantité déterminée, mesure: יְהֹבֶּן לְבַנִּיִם Exod. 5. 18, la même quantité de briques; הְבָּן בָּבִר Ez. 45. 11, une même mesure.

7 n. pr. d'un endroit de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 32.

וּקְבְנִית f. 1° Disposition, plan : רְּבֶּיִרוּ Ez. 43.10, qu'ils en mesurent

785

le plan. — 2º Forme pure, parfaite: אָּהָיּה בּיִרִית Ez. 28. 12, toi le sceau de la perfection, de la forme la plus pure.

m. Manteau : יְתַּכְּרִיךְ בּּיץ Esth. 8. 15, un manteau de lin fin.

תול entre dans la composition de quelques noms propres de lieux. 1° אַבִּיב (tas de gerbes), Ez. 3. 15; Thelabib, ville dans la Mésopotamie. — 2° בַּל חַיְנָשָׁא (colline de sel), Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie. — 3° בַּל בַּלְיִם (colline de sel), Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie.

אָשֶׁר (comme אָשֶׁר הְלָּאִם שָׁר (tre en suspens: אָשֶׁר הְלָּאִם שָׁר II Sam. 21. 12, keri, où (les Philistins) les avaient pendus; הְלָאִרם לְּהְ Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens; סְבַּבְּרִר לְבְּשִׁרְּרָח לִבְּשִׁרְּרָח לִבְּשִׁרְּרָח לִבְּשִׁרְּרָח לִבְּשִׁרְּרָח לִבְּשִׁרְּרָח לִבְּשִׁרְּרָח (v. d'autres explications à הָשִׁבְּח, page 413).

תול אָדו (, (rac. אָדָה). Fatigue, peine, mal, adversité: בֶּלְּהָּוּהְ אָשֶׁר הְשָּׁבֶּר אֲשֶׁר הְעָבָּאָה אָשָׁר הַעָּבָּאָה אָשָׁר הַעָּבָּאָה אָשָׁר הַעָּבָּאָה אָשָּׁר אָשָׁר אַנּאַר אַנּאַר הַאָּבָּא בּחַבָּאָה Lament. 3. 5, il m'a environné de fiel et de maux.

תַּלְאוֹכְה f. Sécheresse : בָּאָרֶץ תַּלְאוֹכְה Osée 13.5, dans une terre aride.

יחל אישָׁר et יְּלְשֶׁר n. pr. d'une province assyrienne, II Rois 19. 12, Is. 37. 12.

רְּבְּשֶׁח f. (rac. אַבֶּיּיָ). Vêtement : הּלְבּשֶׁח Is. 59. 17, (comme) d'un vêtement.

קלְנֵח m. chald. (hébr. אָלְנֵח neige: אַלְנֵת Dan.7.9, blanc comme la neige. אָלָנִת (v. הָּלָנְת n. pr.

קלית איווי Pendre, suspendre: יְתְלֹיתְ אִיתּוּ Deut. 21. 22, et quand tu le pendras à un bois; קלוּה Deut. 21. 23, celui qui est pendu; אַרָּיני בְּעֹרִינִי בָּעִרְינִי בְּעִרִי בְּעִרְיִנִי בְּעִרִי בְּעֹרְיִנִי בְּעִרְיִנִי בְּעִרְיִ בְּעִרְיִ בְּעִרְיִ בְּעִרְיִ בְּעִרְיִ בִּיר בַּעִרְיִ בְּעִרְי בַּעְרָי בַעְרָי בַּעְרָי בַּעְרִי בַּעְרָי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעְרִי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעְרִי בַּעְרָי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בּעְרָי בְּערְי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעְיי בְּעְיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בּעְיי בּעְיי בּעְיי בּעְיי בּעְיי בּעְיי בּעְיי בּעְיי בְּעִיי בְעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְעִיי בְייי בְעִייי בְעִיי בְעִייי בְעִיי בְעִייי בְעִייי בְעייי בְעייי בְעִייי בְעִייי בְעִייי בְעייי בְעייי בְעייי בְעִייי בְעִייי בְעייי בְעייי בְעִייי בְעייי בְעִייי בְעייי בְעִייי בְ

Niph. Étre pendu: שֵּׂרִים בְּּחָלֹּה Lament. 5. 12, des princes ont été pendus par leur main.

Pi.: מָגֵן וְכוֹבֵע חִלּדּ־בָּךְ Ez. 27. 10, ils ont suspendu chez toi le bouclier et le casque.

קלונָה (rac. לּוּן, v. Niph.). Murmure: אָר־הְלּוּנִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Exod. 16. 12, les murmures des enfants d'Israel.

קלח n. pr. m. I Chr. 7. 25.

קלין m. (rac. הְּלָהְ). Ce qui est suspendu (au côté), carquois; הֵלִיְהָ Gen. 27. 3, ton carquois; selon d'autres: ton épée.

chald. (rac. בְּלְכוּ חְלִּיחָשׁ.). Le troisième: וּמֵלְכוּ חְלִּיחָשׁ Dan. 2. 39, et un troisième règne.

קלל (comme לְּלֵל) Élever. Ex. unique, part. pass.: תֵר נְּלֵה וְחָלוּל Ez.17. 22, une montagne haute et élevée.

קלָם m. Sillon : אָלֶם אָם Ps. 65. 11, inonde ses sillons; אָלֶם Job 39. 10, (pour labourer) au sillon.

י תול (rac. בּלְמוּד m. (rac. בְּלְמוּד An. (rac. לָמֵר Rituel , l'étude de ta loi.

מַלְכִי n. pr. 1º Thalmaī, roi de Gesur, II Sam. 3. 3. — 2º Thalmaī, de la race d'Enok, Nomb. 13. 22.

מַבְין: Disciple (לָמֵד m. (rac. מָבִין). Disciple: מַבְין עם־חַלְמִיד I Chr. 25. 8, le maître et le disciple: קלע Kal inusité. Pou. Être vétu de pourpre (עוֹלְבים: (תוֹלְבים Nah. 2.4, les hommes vaillants couverts de pourpre.

מְנְפִּיּה signification douteuse : מְּנְפִּיּה Cant. 4.4, (une tour) construite pour être un arsenal, ou: bâtie avec des boulevards, ou à créneaux.

רָקּאָשׁר .v) תְּלְשָּׂר).

קלְחָה הְלְחָה הְלְחָה m. chald. (hébr. שָׁלֹחָא). Trois: הְלְחָה Esdr. 6. 15, au troisième jour (du mois d'Adar); הְלָחִד Dan. 6. 8, trente.

אָלָתָא Troisième : שַׁלְתָּא Dan. 5. 29, le troisième chef.

יְתַלְתִּר בְּמֵלְכּרָתָא : m. Troisième יְשְׁלָת Dan. 5.7, il gouvernera au troisième rang dans le royaume.

קוֹשֵּוֹקִיר : m. pl. Flottants תַּלְתַּלִּים m. pl. Flottants בּחַלְתַּלִּים Cant. 5. 11, (ses boucles, cheveux) sont flottants, ou crépus.

בּישָׁר, adj. m., רְשָׁהַ fém. (rac. בְּשָׁר, Job 1. Integre, juste, simple: בְּשָׁר, בַּשְׁר, Job 1. 1, simple, ou integre, et droit; בְּשַׁר, Gen. 25. 27, Jacob était un homme simple, doux; בְּשָּׁר, Ps. 37. 37, observe l'homme integre; בְּשָׁהָ Cant. 6. 9, mon innocente, mon amie parfaite.

בּישָׁת chald. (v. שְׁשָׁר.). Avec ה parag. השָּהַ La, en cet endroit: הַּתְּהַ Esdr. 6. 6, de cet endroit.

DP m. (avec makk. - סָּק, avec suff. קמָר, rac. מְמָהָם). 1º Intégrité, l'état entier, complet: בָּחָשָּם בָּאוּ עָלֵיךְה ls. 47. 9, elles viendront sur toi dans leur intégrité, dans leur état entier, parfait; קבּנְצָם הְבּוֹ Job 21. 23, dans toute sa force, sa vigueur. — 2º Intégrité; innocence: בַּחַכּד לְבָבִי Gen. 20.5, dans l'innocence de mon cœur; הולה בחום Prov. 10.9, celui qui marche en integrite; מְחָהֵלֵהָ בְּחָמוֹ צָהָים Prov. 20. 7. le juste marche dans son innocence; וְאִישׁ סְשֵׁךְ בַּמֵּשֶׁח לְחִבּוֹ I Rois 22. 34, et un homme ayant tendu son arc dans son innocence, c.-à-d. tirant au hasard sans vouloir tuer personne; וַ וְחֹלְכִים לְחָנֶים II Sam. 15. 11, marchant dans leur simplicité, sans rien savoir.
— 3° Plur. מְּנִּים (v. à אַרִּים)

אֹםֶתְּ (ע. מִיּימָא.).

אליתמוני S'étonner, être stupéfait, être effrayé: אַרְהָאָהְ יִּבְּיִרְהוּ Ps. 48. 6, ils l'ont vu et ils ont été étonnés; אַרְהַנְּהוּ Gen. 43. 33, et ces hommes se regardèrent avec étonnement l'un l'autre; אַלְהַתְּהַיּ בְּעַרְהוּ Eccl. 5.7, ne t'étonne point à ce sujet; Job 26. 11, et elles sont effrayées de sa menace.

Hithp. Même signif. : អាច្រុក មានក្រុក Hab. 1. 5, et soyez extrêmement étonnés.

קְּמֵה chald. m. Quelque chose qui excite l'étonnement, merveille: הְמְדֵּוְיָא Dan. 3. 32, וְמִמְדִּיךְן, 6. 28, et des merveilles; נְמְמְדִּיִרִידּי, 3.33, et ses merveilles.

ות ליני בְּחָוֹיִל בְּחָבִיל בּחָביל Job 2. 3, et il persiste encore dans son innocence.

תּמְּהוֹן: m. Étonnement, étourdissement : אַבָּח כָּל-סוּס בַּחִּמְּחוֹן Zach. 12. 4, je frapperai d'étourdissement tous les chevaux; וּבְחִמְּחוֹן לֵבָב Deut. 28. 28, et d'étonnement, d'inquiétude de cœur.

riens, Ez. 8. 14. — 'Tammuz, nom du quatrième mois de l'année lunaire, juin-juillet.

אַרְמוֹל adv. (v. אָרְמוֹל). Hier: אָרְמוֹל Job 8. 9, nous ne sommes que d'hier; presque toujours הְמִיל זְּיִלְעִים Exod. 5. 8, hier et avant-hier, c.-à-d. auparavant.

הְלִיבְרִי הַ (רְמר, אַבּרים). 1° Figure, image, ressemblance: דְּיַבְּרִים רְיַבְּרִים Nomb. 12. 8, il voit une représentation de Dieu, c.-à-d. son esprit se fait une idée de la gloire de Dieu; דְּיַבְּיִם רְּאֵרִם Deut. 4. 12, vous ne vîtes aucune forme; 4. 12, vous ne vîtes aucune forme; job 4. 16, une image, une: figure, était devant mes yeux; רְיִבְּיִרְ Exod. 20. 4, (ni) une image, une ressemblance (de ce qui est dans les cieux, etc.).

קמורה f. (rac. ממר Echange, objet

echangé: בְּלְיִנְאְלֵּה יְבֶלֹּ יְבֶלֹּ הְמִבּירָיִה Ruth 4. 7, (lorsqu'il s'agissait) de rachat et d'échange; de rachat et d'échange; Job 28. 17, et on (ne la) donnera point en échange pour un vase d'or; יוֹרְאָבְּאַרְיִאָּ בְּעָרִיבְּאַי Lév. 27. 10, cette bête, ainsi que celle qui aura été substituée, échangée, contre elle, qui aura été mise en sa place.— 2° Compensation, récompense, restitution: יוֹרְיבָּיְאַ מְּרְיָהַן רְמִבּיְרָהוֹ יִוֹלָ בְּעָרָיִי בְּעַבְּאַרָּיִי רְמִבּיְרָהוֹ בְּעַרָּי בְּעַרָּיִי בְּעַבְּיִי רְמִבּיְרָהוֹ יִיִּי בְּעַרִּי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּי בְּעַרָּי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְעבִּי בְּעבִּי בְּעִבְּי בְּעבְּי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבְּי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִּי בְעבְּי בְעבְּי בְּעבִּי בְעבִּי בְּעבְּי בְּעבִּי בְּעבִי בְּעבִּי בְּעבִי בְּעבִּי בְּעבִי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִי בְּעבִּי בְּעבְייבְי בּעבִי בְּעבִּי בְעבִּי בְעבִּי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִי בְּעבִיי בְּעבִּי בְּעבְּיבְי בְּעבְּי בְּעבִי בְּעבִּי בְּעבְייבְייבְי בּעבְייבְיי בְּעבִי בְּעבִיי בְּעבְיבְייבְייבְיי בְּעבּי בְּעבִיי בְּעבִיי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבִי בְּעבְיבּי בְּעבִי בְּעבְיי בְּעבּיי בְּעבִי בְּעבִּי בְּעבִּי בְּעבְיי בְּעבְיבְי בְעבִיי בְּעבִי בְּעבְיבְיבְיבְיי בְּעבִיי בְּעבִיי בְּעבְיי בְּעבִי בְּעבְיבְיבְיי בְּעבְיבְיבְיבְיבְיבְיי בְעבְיבְיבְיבְּעבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְי

קרולוה f. (rac ראם). Mort; n'est usité que dans l'expression: הְּיֵבְי הְשׁהָּיִם Ps. 79.11, 102.21, ceux qui sont dévoués à la mort.

በውር n. pr. m. Esdr. 2. 53.

םְּיִם m. pl. (ע. מָאָהָ). Joints, Exod. 26. 24, 36. 29.

הָמִים m. (fém. הִמִּימָה, plur. הָמִים, rac. pon). 1º Adj. Intègre, complet, entier, parfait, c.-à-d. sans défaut : שנה הְמִימָה Lévit. 25. 30, une année entière; ביום חמים Jos. 10. 13, environ un jour entier; פָּרָת אֱדָפֶּת הְמִימָת Nomb. 19. 2, une vache rousse et grande, ou entièrement rousse; וַאַרָל־אַחַד הַּמְמִים Nomb. 6. 14, et un bélier sans défaut; וּחַמִּימִים Prov. 1. 12, (dévorons-les) tout entiers. — 2º Sens moral. Intègre, parfait, pur, innocent : חוֹרֶת דַר הַמִּימָת Ps. 19.8, la loi de l'Eternel est parfaite; אָרשׁ צַּדָּרים הַמָּים Gen. 6. 9, un homme juste, intègre, parfait; וּתִמִּימִים Prov. 2.21, les hommes intègres; מַמִּים

ות יבי אל היף Deut. 18. 13, sois parfait, irréprochable, devant l'Éternel ton Dieu; מְמִים דֵּצִים Job 37. 16, celui dont la science est parfaite; הִמִיבֶר דָרָה Ps. 119. 1, ceux qui sont integres dans leur voie. - 3º m. Intégrité, droiture : בַּחַמִּים וּבַאַמֵּח Jos. 24. 14, avec intégrité et avec vérité; נדבר חַמִים Amos 5.10, celui qui parle en intégrité, avec droiture; חולה חמים Prov. 28.18. celui qui marche en intégrité, dans להלכים בַּחַמִים : l'innocence; de même Ps. 84.12, à ceux qui marchent dans l'innocence; חַבֶּה חַבָּה I Sam. 14. 41. fais connaître la vérité, ou : donne un sort qui soit vrai (comme מַרָּב מָמֶרם).

קַמַּף (fut. יְחָשֹׁהָ 1º Saisir, tenir, soutenir: ניִתְּמֹהְ יֵר־אָבִיוּ Gen. 48. 17, il saisit la main de son père ; מַחַמַהָ בַּשּׂוַתר Is. 33. 15, pour ne point saisir des dons corrupteurs ; יהוֹפֶהְ שֵׁבִשׁ Amos 1. ס, celui qui tient le sceptre ; אַל־יַתִמְכוּ־בוּ Prov. 28. 17, ne le retenez pas ; אמכרי ביביר Exod. 17. 12, (Aaron et Hur) soutenaient ses mains; מַּמֹהָ אֲשֶׁרֵי Ps. 17. 5, soutiens, ou tu soutiens, mes pas; אָמֶכְתֵּ בִּר Ps. 41. 13, tu m'as soutenu; אָתָּח הוֹמָיךְ גוֹרַלִּי Ps. 16. 5, tu soutiens ma destinée, pour קיה part.: ון עַבְהַר אָּרְטָּן־בּנוֹ Is 42 1, voici mon serviteur que je soutiendrai. — 2º Obtenir, acquérir : אַטֵּת חֶן הִחִּלֹךְ כָּבוּד Prov. 11. 16, une femme gracieuse obtient de l'honneur ; וַעַרִיצִּים רָתִמְכוּ־עֹשֵׁי même vers., et les forts acquerront les richesses; הַרן וּמְשָׁפֵט רָחְמֹכוּ Job 36. 17, le jugement et la justice se soutiennent l'un l'autre, ou se soutiendront.

Niph. Etre tenu, saisi: וּבְּחַבְלֵּר חֵשָּאהי Prov. 5. 22, il sera pris dans les liens de son péché.

de fin. - 2º Etre fini, être terminé, être écoulé, être épuisé, être détruit : ו תַּמוּרָים מְלֵאכֵת חָעֲמּוּרִים I Rois 7. 22, et l'ouvrage des colonnes fut achevé: יכר בּשָה Deut. 31. 24, jusqu'à leur fin, sans qu'il en manquât rien ; אַשָּׁמָים בַּוֹשֶּׁמָים הקרא Gen. 47. 18, lorsque cette année fut écoulée; יַפֶּר בְּכֶר Deut. 34. 8, lorsque les jours de pleurs furent accomplis; הַרְמֵּרּ הַוֹּצֶרִים I Sam. 16. 11, les jeunes gens ont-ils tous passé, sont-ce là tous tes enfants? --- קם חַבֶּּטֶק ביי אַל־אַליִר Gen. 47. 18, l'argent (ainsi que le bétail) est épuisé, tout a passé entre les mains de mon seigneur; de même : דאם המנה לגוע Nomb. 17. 28, serons-nous entièrement consumés, מוסהר הר בר לאר ? allons-nous tous perir בְּמָנֵה Lam. 3.22, les bontés de l'Éternel ne sont point épuisées; pour מְּמָמוֹ ou première pers.: c'est la grace de l'Éternel qui fait que nous n'avons pas été consumés; ער־חמר אֹחָם בְּרָדוֹ Jér. 27. 8. jusqu'à ce que je les aie consumés par sa main; ער־הום בַל־תַדוֹר Deut. 2. 15, jusqu'à ce que toute cette génération eût été consumée; ער הַשָּב Jos. 8. 24, jusqu'à leur complète destruction. — 3º Etre intègre, sans tache: אַז אַרַשָּׁם Ps. 19.14, alors je serai integre, sans tache, pour bing ou forme Niph.

Niph. Étre détruit : בַּּמִּדְבֶּר תַּיֶּה רְּחָפֵּה Nomb. 14. 35, ils seront consumés

dans ce désert.

Hiph. מַחָם (fut. מַחַים, inf. מּחָם). 1º Finir, achever, terminer: בחתמקה ושורה Is. 33.1, sitot que tu auras achevé de piller; הַחֶם הַבֶּשֵׁר Ez. 24.10, achève (de faire cuire), fais bien cuire, la chair; יבון הַרְמַנוּג II Sam. 20. 18, et ils terminèrent ainsi (leurs affaires), ou arrangèrent l'affaire, en faisant la paix; Dan. 8. 23, lorsque les pécheurs auront mis le comble (à leurs crimes) (v. le même exemple à שַּשָׁשָּ , page 599); נחתשתר שמאתה משה Ez. 22. 15, je consumerai, je ferai disparattre, ton impureté, de sorte qu'il n'y en aura plus en toi. — 2º Amasser, réunir: אַר־חַבְּסֵף II Rois 22.4, qu'il amasse, qu'il lève, l'argent. — 3° Réndre pur, innocent: בּריַבְיק Job 22. 3, si tu es innocent, intègre, exact. si tu rends ta voie innocente.

Hithp. Agir avec intégrité: יָּםרּעְבֵּר בְּמָרִם הְּמָהָם Ps. 18. 26, avec l'homme pur tu agis avec intégrité.

תְּבְנְהָה et תִּבְנְהָה n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 10, obéissant plus tard aux Philistins, II Chr. 28. 8; חַמְּמִנִי Jug. 15. 6, le Timnien.

ישׁמָנִי (v. פּימָנִי).

ילִמְנָּי (v. שַׁמְנָּרָ,

שְׁמְנָע n. pr. Thimnah, concubine d'Eliphas, Gen. 36. 12.

(אַמְנָתְה (ע. הִמְנְתְה).

קרָם m. (rac. סָפָט). Action de se fondre: בְּמֵלִּיל שַׁבְּלִּיל Ps. 58.9, comme un limaçon qui se fond.

קּנְר m. Palmier: תְּלֶּבְר Joel 1. 12, le palmier et le pommier; וְשַּׁבְּעִים Exod. 15. 27, et soixante-dix palmiers.

קר. n. pr. 1° d'une ville à la frontière méridionale de la Palestine, Ez. 47. 19. — 2° Palmyre (v. à קרטה). — 3° Thamar, belle-fille de Juda, Gen. 38. 6. — 4° Thamar, fille de David, II Sam. 13.1. — 5° Thamar, fille d'Absalom, II Sam. 14. 27.

תְּלֵח m. Palmier: חַמָּה חִמָּה Jug. 4.5, sous un palmier; מְּחֹמֶר מִקְשָׁח הַמְּה Jér. 10.5, ils sont droits comme un palmier, ou: ils sont comme une colonne massive (v. הִּיבְּרוֹח.).

ק המוֹרים f. (branche de palmier). Ornement d'architecture : בְּרוּבִרם וְתְּאַלִּרִים I Rois 6. Ez. 41. 18, et קרוּבִים וְתְאַלִּרִים I Rois 6. 29, (sculpté) de chérubins et de palmes.

תְּמְרוּקִים m. pl. (rac. פָּרֵק). Préparation, spéc. les purifications, onctions, des femmes: מַּרְיָקִיקוּ Esth. 2. 3, tout ce qu'il fallait pour leur toilette, leur

onction; אַרְמֵּרִיּמֵר חַנְּשִׁים Esth. 2. 12, et avec les préparatifs, les onctions, les parfums, de femmes; au fig.: מְּרִיּכְ בְּרָכְּ Prov. 20. 30, un remède pour le mal, ou pour le méchant.

I מְּמְרוּרְיִם. Amertume: מְנֵרִים, Jér. 31. 18, des larmes amères; חָכְּיִם מַמְרוּרִים Osée 12. 15, Ephraïm a irrité par des offenses amères, ou : a provoqué une indignation amère; selon d'autres : par des statues (v. II מְמִרוּרִים).

II תְּמְרוֹרִים m. pl. (rac. מְמָרוֹרִים). Poteaux. Ex. unique: שִׁמִּר לָּךְ תַּמְרוּרִים Jér. 31. 21, mets-toi des poteaux, ou des monceaux de pierres.

Donner, faire des dons: נְתֵּלְנִיתְ (v. נְתֵּלְנִיתְ Dosée 8. 10, quoiqu'ils aient donné des présents aux nations.

Pi. Louer, célébrer: שַׁבּ צִּדְקוֹת בָּי Jug. 5. 11, là ils louent, ils publient, la justice de l'Éternel; הְּתָּנוֹת לְבַת יִבְּתְּי 11. 40, pour s'entretenir avec la fille de Jephteh, pour la consoler; selon d'autres: pour la pleurer.

Hiph.: אָמְרֵיִם הְּחָמֵּנְ אָּתְרֵים Osée 8. 9, Ephraîm paye d'infames amours (v. à בַּחָהַ, page 11).

יְּלְנָה (v. שְׁנָה (v. קֿנָה (v. קֿנָה (v. קֿנָה (v. קֿנָה) Enseigner, Aboth.

תְּלְנִיּאָה f. (rac. מוֹא). Action de se détacher, de s'éloigner, de quelqu'un: יַרַבְּעָּהָם אָח־הְנּנּאָתִר Nomb. 14. 34, vous connaîtrez mon éloignement de vous, ou : comment je romprai mes promesses; plur.: אַנּאָא יַבְלַי יִכְּעָאָא Job 33. 10, il cherche des motifs de haine, des raisons pour s'éloigner de moi, pour me condamner.

קּוּלְבָּה (rac. פּיב). Fruit, produit: אָנּיבְּה חַשּׂיבָּה Jug.9.11, mon bon fruit; שׁנְיבָּה שִּׁיבָּה Deut. 32. 13, les fruits de la campagne.

קנון m. Extrémité; ne se trouve qu'avec אָשָׁן: אִשָּׁן Exod. 29.20, le bas de l'oreille, le lobe; selon d'autres: la partie cartilagineuse de l'oreille.

ר (rac. נוסה). Assoupissement, קוניקה (rac. קוניקה) Prov. 6. 4,

(ni) d'assoupissement à les paupières; plur.: מְצֵּט הְּנִימִיה Prov. 6. 10, un peu d'assoupissement.

קְּנִיּמְי הַ (rac. אָשׁ). 1° Agitation: יַרְ הְּנִיּמְה Is. 19. 16, l'agitation de la main, la main levée; הְּמִיּהְ הִיֹּמִי וּבְּי Is. 30. 32, et dans des combats a main levée, dans des combats tumultueux. — 2° Tournoiement, spécial. des sacrifices qu'on tournait vers différents côtés avant de les offrir sur l'autel: הְּשִׁיִּאַהְיִ הְיִנִי Exod. 29. 27, la poitrine qu'on agite, qu'on fait tournoyer; בְּיִיִי הְּשִּׁיִּאַהְיִ Ex. 38. 24, l'or qui a été offert, consacré.

קבור אָתָר ה. Four (fém. Osée 7.4): אָדָע Lévit. 26. 26, dans un même four; plur.: בְּתַעּבְּרָךְ Exod. 7. 28, et dans tes fours.

קרורמות (בּירְידִּידְרָּ f. pl. Consolations: יּרְיִדְיּרְּ יֹאֵר הַלְּדְּרּמְתֵּיבֶם Job 21.2, et ceci sera votre consolation, c.-à-d. la seule consolation que je vous demande.

מים: m. pl. Consolations מים בּיְרוּמִים m. pl. Consolations מים Jér. 16.7, la coupe de consolation; קְרִוּמֶדְה Ps. 94. 19, les consolations qui viennent de toi.

רְּטְחְאָהַ (consolation) n. pr. m. II Rois 25. 23.

הַרְיָה chald. Le second : חֵּרְיָה Dan. 7. 5, une autre bête, la seconde; de là

מְנֵנוּת adv. Pour la seconde fois :

בנו הְיְנָנּית Dan. 2.7, ils répondirent pour la seconde fois.

רְּשְׁלְּשְׁהְ f. 1° Nom d'un oiseau impur (cygne, chauve-souris?), Lév. 11.18.— 2° Nom d'une bête impure (caméléon, taupe?), Lév. 11.30.

בּינְהָעָלָה Kal inusitė (v. הַאָּה Pi.). Niph. Etre, paraître, abominable, horrible: נְּתְצָב וְנָאֶלָה Job 15. 16, (l'homme) l'être abominable et corrompu; בְּתַבְּלָהְ אָח־רוּאָב I Chr. 21. 6, l'ordre du roi parut abominable à Joab.

Pi. 1º Avoir en horreur, en abomination, avoir horreur: לֹא־חְחֵעֵב אֲדֹמִי Deut. 23. 8, tu n'auras pas l'Iduméen en abomination; זֹגְ מְּחָעֵב גּוֹי Is. 49. 7, a celui que le peuple deteste, qui lui inspire de l'horreur; שְּמָרִי נְאַחָעֵב הוֹ Mich. 3. 9, (vous) qui avez la justice en abomination; שְׁמֶרִי נְאַחַעֵּבְּח Ps. 149. 163, je hais le mensonge, et je l'ai en horreur. — 2º Rendre abominable, horrible: מַּחַתְּבֵּרִי אֶּתִייִנְיִיךְ Ez. 16. 25, tu as rendu ta beauté abominable.

Hiph. Rendre abominable: יַּוְקִּיכּרּ Ps. 14.1, ils ont fait des actions abominables; יַבּיְקִבּ מְאֹד I Rois 21.26, il a agi d'une manière abominable (en adorant les idoles).

יַרְעָּר (fut. יְרָתֶּע, apoc. יַרָּתֶּע, 1°Errer, s'égarer (au propre et au figuré): ותע מִיבְבֵּר Is. 16. 8, ils erraient dans le désert; אינה מינה Gen. 37. 15, il était errant par les champs; תַלוֹא רְתְעוּ חֹרְטֵיר רֵע Prov. 14. 22, les artisans du mal ne s'égarent-ils, ne se fourvoient-ils pas? בַּחְעוֹת יְשִׂרָאֵל Ez. 44.10, lorsque Israel s'était égaré; מער מבטר Ps. 58. 4, ils sont dans l'egarement dès le sein de leur mère. Suivi de 10, מַאַחַרֵּד , פֵעַל s'écarter, se détourner de : יִבְּקּקּוּרֶיהְ לֹא חֲצִיחָר Ps. 119. 110, je ne me suis point écarté de tes préceptes; אַשָּׁר חַעוּ מֵעַלֵּר Ez. 44. 10, qui se sont éloignés de moi ; לָמֶעָן לֹא־יַרְתִעוּ עוֹד בֵּיתר רשראל מאחרי Ez. 14. 11, afin que la maison d'Israel ne se détourne plus de moi; part.: מֹבֶר Ps. 95. 10, שני-רוּת Is. 29. 24, ceux dont le cœur,

dont l'esprit, est égaré. — 2º Chanceler, éprouver des vertiges, être troublé: אַבַּבֶּר מִּענוּ Is. 28. 7, ils chancellent par l'effet des liqueurs fortes; מְּעָה לֶבָּבִר Is. 2.1, mon cœur est troublé, éprouve des vertiges.

Niph:: תְּלְירָאֲמֵן נְשְּׁמֵן נְתְּמֵן Job 15.31, qu'il n'ait pas confiance dans la vanité qui l'égare, le séduit, ou : que celui qui est dans l'erreur n'ait pas, etc.; בְּיִהְמָּעֹיוֹ Is. 19. 14, comme un homme ivre qui va en chancelant (נְתִּעֹי Job 4.

10, v. a לַחַע.).

ת היע ח. pr. Thoou, roi de Hamath, I Chr. 18.9; הוצר II Sam. 8.9.

קעוּדָה f. (rac. פּרּר.). Témoignage: רְּבְּרְאַנּיְרְיוּ וְבְּרְאַנּיִרְיוּ וְבִּרְאַנּיִרוּ וְבִּרְאַנִּירְוּ וְבִּרְאַנִּירְוּ וְבִּרְאַנְירִוּ וְבִּרְאַנְיִרוּ בְּיִשְׂרָאֵל Ruth 4.7. c'était là un témoignage en Israel (quand on cédait un droit).

תְּעֵלוּלִים m. pl. (v. פּוֹלֵל. 1º Enfants: מְילֵלוּלִים וְהְשְׁלּוּלִים וְהַשְׁלּוּלִים וְבִּשְׁלּוּלִים וְבִּשְׁלּוּלִים וְבִּשְׁלּוּלִים וְבִּשְׁלּוּלִים וְבִּשְׁלּוּלִים וְבִּשְׁלּוּלִים וְבִּשְׁלּוּלִים וְבִּשְׁלּוּלִים וְבִּשְׁלּוּלִים וֹנִם וּבְּשׁלּוּלִים וֹנִם וּבּבְּם Is. 3. 4, et des enfants domineront sur eux; selon d'au-

tres: des hommes faibles ou des hommes cruels. — 2º Maux, calamités: אָבְיִדר בְּחִצְלּפּלְיקִד Is. 66.4, je choisirai leurs calamités, je prendrai plaisir à leur faire du mal.

רמב. Ce qui est caché, secret: יְמַלְּמָה Job 28. 11, il met au jour ce qui est caché; בְּעַלְמוֹת בָּPs. 44. 22, les secrets du cœur.

קטנוג מינוג אין. Jouissance, plaisir, délices י לְּאַרָּטְּל מַצְנִינּג Prov. 19. 10, les délices, une vie de plaisir, d'aise, ne sied pas au sot; plur.: מְצַנְיְנָהְּדְּ הַבְּיַ דְיִאָנְיִם Eccl. 2. 8, les délices des hommes, et בְּיַ מִּצְנִינְהְ Mich. 1. 16, tes enfants qui étaient tes délices.

קמְתְּי f. (rac. II קּמָהי). Jeûne : מְמְנְיִיהי Esdr. 9. 5, je me relevai de nion jeûne.

תְּעָנְהְ et תְּעָנְהְ n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Manassé, Jos. 12. 21, Jug. 5. 19.

אַעָּק Kal inusité (v. אָתָה). Pilp. Tromper: אַמְקְימָהָטָ Gen.27.12, comme quelqu'un qui veut (le) tromper.

Hithp. Se railler: זְּמֶתְּמְיֵם בְּנְבֵיאִיר II Chr. 36. 16, et ils se raillaient des prophètes.

רוֹם אָצְהַ f. pl. (rac. אין בּיִבְּים). Puissance: מוֹטְצִיְהוֹ Ps. 68. 36, force et puissance.

לְתַּערוֹּכְה (rac. בֶּרֶב). Garantie, gage: בְּיֵר הַחַפְּרְבוֹת II Rois 14. 14, les otages.

תַּעְקּעִים m. pl. (rac. הַּבֶּע,). Raillerie: מַּבְּהָפִּהְ חַנְעָהָּעִים Jér. 10. 15, œuvre digne

de raillerie, ou : œuvre de l'illusion, de l'erreur.

קּמָּת m. (plur. הְּמָּתְ, rac. הְמָּתְ). Tambourin: בְּנוֹי Ps. 149.3, au son du tambourin et de la harpe; הְמָרָדְּ Ez. 28.13, tes tambourins et tes flûtes.

et הַפְּאָרָת f. (avec suff. המארחו). Ornement, parure, beaute, magnificence: בּגְרֵי תְּמָאֵרְהֵה Is.52.1, tes vêtements magnifiques; לָכַבוֹד וּלְחִפְאָרֶת Exod. 28. 2, pour honneur et ornement; הְּמָאֵרֶת בַּחוּרִים כֹּחָם Prov. 20. 29, la force des jeunes gens est leur ornement; בַּתְמָאֵרֶת אַדֶם Îs. 44. 13, imitant la beaute d'un homme; לתפארת II Chr. 3. 6, pour servir d'ornement. — Honneur, gloire: שַׁם מְּפָאֵרָה Is. 63. 14, un nom glorieux ; יָהְפָאַרְהוֹ עֵבֹר עַל־פָּשָׁע Prov. 19. 11, c'est son honneur, sa gloire, de pardonner les fautes. — Orgueil : ות ערות רום עיניו Is. 10. 12, l'orgueil de ses yeux altiers.

תּפּוּחַ m. Pomme, pommier: מְּמִבּיּהְ בְּעָצֵּי הַיּנְער Prov. 25. 11, des pommes d'or; זְּחָב Cant. 2. 3, comme le pommier parmi les arbres de la forêt.

de Juda, Jos. 15. 34. — 2° D'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 34. — 2° D'une ville aux confins d'Ephraïm, Jos. 16. 8. — 3° D'un homme, I Chr. 2. 43.

קפוֹעָה f. Dispersion: לְתְּפּוֹעָה Jér. 25.34, et votre dispersion est proche; d'autres lisent: ייָכּם verbe, et je vous disperserai.

ילַפּילָין (v. הְפּילִין).

פּלְנִים m. plur. (rac. אָפָּהי). Ce qui est cuit au four : פֿהָרָם פָּרָבוּם בָּרָבּים בָּרָבוּם בָּרָבּים בָּרָבוּם בּרָבּים בּרָבּים בּרָבּים בּרָבּים בּרָבוּם בּרָבּים בּרָבוּם בּרָבּים בּרָבוּם בּרָבּים בּרָבוּם בּרָבּים בּרָבוּם בּרְבּים בּרָבוּם בּרִים בּרְבּים בּרָבוּם בּרְבּיבוּם בּרָבוּם בּרְבּים בּרָבוּם בּרְבּים בּרָבוּם בּרָבוּם בּרָבוּם בּרָבוּם בּרְבּים בּרָבוּם בּרְבּים בּרָבוּם בּרְבּיבוּם בּרְבּיבוּבּים בּרְבּיבוּבּיבוּבים בּרְבּיבוּבּים בּרְבּיבוּבּיבוּביים בּיבוּביים בּיבוּביים בּיבוּביים ב

하다 n. pr. d'une ville dans le désert, Deut. 1. 1.

הְפְּלְה f. (fadeur). Extravagance, folie: הַנְבִיאֵר שׁמְרוֹן רַאִיתִר תְּפַלָּח Jer.23. 13, j'ai vu de l'extravagance, la folie, dans les prophètes de Samarie; ולא-ניזן קמלה לאלחים Job 1. 22, il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra point de blasphème contre Dieu.

קּבְּלָה f. (rac. אַפַּלָה). Prière, supplication : בֵּיתִי בֵּית־תִּפְלָּח יִקּרָא Is. 56.7, ma maison sera appelée une maison de prière (pour tous les peuples); רַנְשָאָא nten Is. 37. 4, tu lui adresseras des supplications; ואֵנִי חִמְלָּח Ps. 109. 4, et moi (je n'ai que) la prière, je ne fais

que prier.

et הְפִּלִין (ce qui est porté pendant la prière) Les phylactères qu'on porte attachés au front et au bras gauche en faisant sa prière du matin, et qui contiennent chacun les quatre passages du Pentateuque: Exod.13.1 à 10, 13; 11 à 16; Deut. 6. 4 à 9, 11; 13 à 21, écrits sur parchemin (v. à השׁשִׁים, page 217).

יִּהְּלְצָּתְ (rac. פָּלֵץ): הִּפְּלֶצֶת Jér. 49.16, ton insolence, ta presomption,

ou ta folie.

חַבְּשָׁהַ (passage) n. pr. Tiphsah (Thapsacus), ville au bord de l'Euphrate, I Rois 5. 4.

אַפָֿה Battre le tambourin : שַלַמּוֹת minuir Ps. 68.26, des jeunes filles qui jouaient du tambourin.

Po. Battre, frapper: מְתֹפְמּוֹת צֵל-לִבְבֶּדֶן Nah. 2. 8, en se frappant la poitrine. דּפְקיר m. (rac. בַּפָּן: Destination, fonction: מַּמְקִידָם Rituel, leur destination, ou leurs fonctions.

רוּ הַלַּת תִאַת Coudre : אַנָּת תַאַת Gen. 3.7, ils cousirent ensemble des feuilles de figuier; שַּׁלְתְּבֶּרְתִּי Job 16. 15, j'ai cousu, attaché, un sac (sur ma peau).

Pi.: חור לִמְחַבּוֹת נְּסָתוֹת Ez. 13. 18, malheur à celles qui cousent, préparent, des coussinets (v. à בֶּסֶת, page 297).

רָּחָפּׁשׁ (fut. יְּחָפּׁשׁ) 1° Saisir, tenir de

force, prendre; avec le rég. dir. ou מעפר בְּבִּנְרוֹ : בְּ Gen. 39. 12, elle le saisit par sa robe; ਜਹੂਜ਼ Deut. 22. 28, et s'il la prend de force, s'il lui fait violence; וַאֵּרִפּשׁ בַּשְׁנֵי חַלָּחֹת Deut. 9. 17, je saisis les deux tables; הַּמְּשׁרָּם I Rois 20.18, prenez-les tout vifs (faites-les prisoniers); פַּחַפָּשׁכֵם אֵח־חַעִּרר Jos. 8. 8., quand vous aurez pris la ville; וָתַפַּשִּׂהִי שֵׁם אֵלֹדֵי Prov. 30. 9, que je (ne) profane le nom de mon Dieu, que je ne le viole par un faux serment; part.: מַנוֹר Gen. 4. 20, un joueur de harpe; הַּלְבוֹית Ez. 38. 4, ceux qui manient l'épée, les guerriers; יתֹפְשׁׁית Amos 2. 15, l'archer; יתֹפְשׁׁית אַפּלְּחָבָּת Nomb.31.27, les combattants; וְהַפַּשׁ מַבַּל Jér. 50. 16, et celui qui tient la faucille, le moissonneur; הֹפְשֵׂר בְשׁוֹם נת בשר התורה ; Ez. 27. 29, les rameurs Jér. 2.8, les dépositaires de la loi.-2º Enchasser : אַנָּתר־רוּיִא הַשׁנִּשׁ זָתַב Hab. 2. 19, elle est enchâssée dans de l'or, ou couverte d'or.

Niph. Etre saisi, être pris : נָרָתְּפָּשׁ בּמְצוּדְתִּד Ez. 12. 13, il sera pris dans mon rets ; יִרוא לא נִיזְמְטֵּוֹרו Nomb. 5. 13, et elle n'a pas été prise sur le fait, elle n'a pas été surprise; בַּבַּק הָחָהַשָּׁה Ez.21. 29, vous serez pris avec la main, vous serez captifs.

Pi.: שֶׁמֶמִית בְּיָדֵיִם הְחַפֵּש Prov. $30.\,28$, l'araignée qui s'attache, ou qui file, avec ses pattes (v. d'autres explications אָמֶמֶתו מּ (שְׁמֶבֶתוּ מַ

וֹחֹפֶּת לְפָנִים אֵחָרָת : רַּחַפָּת הַ, הּקָּת וֹחֹפֶת לַפָּנִים אָחָרָת Job 17. 6, je suis un objet de terreur en face d'eux (v. II mph); selon d'autres, de min: moi qui étais auparavant un objet de joie, un prodige (pour eux) (v. pin).

II 기취 (toujours avec l'article) n. pr. d'un lieu dans la vallée de Hinnom, près de Jérusalem, où se célébrait le culte de Moloch, II Rois 23. 10, Jér. 7. 31.

בּרוּל מֹאַלִימוּל הַשְּׁהַה ל. Bucher : אַהְשָׁהָּל Is. 30. 33, le bûcher est préparé depuis longtemps; selon d'autres: le feu de l'enfer, ou l'enfer même.

אַרְּחָנֵא chald. m. plur. Magistrats, juges, ou prévôts, Dan. 3. 2.

קרְרָח הַּלְּרָח הַשְּׁרִי זְּשְׁרָר הַיְּשְׁרָר הַיְּשְׁרָר הַיְּשְׁרָר הַיִּבְּיּך מִיּבְּיִר הַבְּּבְּיּר הַבְּּבְּיר הַבְּבּר מָרָח. 1° Corde: חָבָּר בְּבִּר בְּיִבְיר בְיִבְיר בְיִבְּיר בְיִבְיר בְיִבְּיר בְיִבְיר בְיִבְּיר בְיִבְיר בְיִבְּיר בְיִבְיר בְיִבְּיר בְיִבְיר בְיִבְּיִבְ בְּיִבְיר בְיִבְּיִבְ בְּיִבְיר בְיִבְּיִבְ בְּיבְיר בְיִבְּיִבְ בְּיבְּיר בְיִבְּיִבְ בְּיבְּיר בְיִבְּיִבְ בְּבְּיר בְיִבְּיִבְ בְּיבְּיר בְיִבְּיִבְ בְּיִבְּיִבְ בְּיבְּיר בְּיבְיר בְיִבְּיִבְ בְּיבְּיר בְיבִּיר בְיבְּיב בְּיבְיר בְּיבְּיר בְיבְּיר בְיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיִבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּייך בְּיִבְּיר בְּיִבְּייך בְּיִבְּיִבְּייר בְּיִבּיר בּיבּיר בּיבּייר בּיבּיר בּיבּייר בּיבּיר בּיבּייר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּייב בּיבּייב בּייב בּייב

תְּקְוֹהְ (espérance) n. pr. m. II Rois 22. 14; le même est appelé מְּקְוֹהָ II Chr. 34. 22.

קקוֹטְה f. (rac. קּקוֹטְה). Action de durer, de subsister: רְלֹאִ-חְחְרֶּח לֶּכֶם הְּקוֹטְה Lév. 26. 37, vous ne saurez plus subsister (devant vos ennemis).

בּיִקְלְימָם adj. (rac. בּיִּדְּ pour בְּיִקּיקָם). Celui qui s'élève contre, adversaire: יבִּחְקוֹמְבֶּיךְ Ps.139.21, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi.

* PP Arrangement, organisation, rétablissement, Rituel.

עוֹף חָת. (rac. אָסְהָּ). Trompette, Ez. 7. 14.

기가 n. pr. d'un endroit près de Bethléem, Jér. 6. 1, II Sam. 14. 2; le désert de Thekoa, II Chr. 20. 20.

הַיְּבִיף f. (rac. הַּיִּף, signif. de הַּבְּיָ).
Tour, cours, révolution: - יבּי וֹתְשִּבְּיף אָבָּיִר וְצָבִיּרְ Ps. 19.7, et le tour (du soleil) va jusqu'à leurs limites; הַיְשָּיִּר הַשַּיִּרְהְ בַּצֹיל Ps. 19.7, et le tour (du soleil) va jusqu'à leurs limites; הַיְשִּיִּרְ הַשִּיִּרְי הַבְּיִרָּ הַבְּיִרְ הַיִּבְּיִר הַ הַבְּיִּרְ הַבְּיִרְ בַּיִּבְיִ הַבְּיִרְ הַבְּיִרְ Aboth, le calcul des révolutions célestes, l'astronomie.

קקיף adj. Fort, puissant: מְשָּׁרִּשְׁ בּּעְּנָּע בּּעְנָּע Eccl. 6.10, avec celui qui est plus fort que lui.

יוֹף chald. adj. Dur, puissant: תַּמִּיקָּא הַפַּרְוּלָא Dan. 2. 40, dur comme le fer; מָמִיקָּרוּן הַמִּרִינְרִי בְּנֵיח הַמִּיקִרן Dan. 3. 33,

et que ses merveilles sont puissantes.

קרְהְ chald. Peser (hébr. בְּשְׁיִי). Part. pass.: בְּשְׁהְ Dan. 5. 25, pesé, thekel, second des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar, expliqué verset 27: בְּמָאִנְיָא בְּמִאְנָיָא tu as été pesé dans la balance.

קּפְנָּת לֹאַר: Etre, devenir, droit: הְּכַּלּ בּרָכָל לְחְכֹּן Eccl. 1. 15, ce qui est tortu

ne peut se redresser.

Pi. 1º Rendre droit: מֵר דְּבֵל לְתְּשֵן Eccl.7.14, qui peut redresser ce qu'il a renversé? — 2º Ordonner, composer, former, תְּשֵׁן מְשָׁלִים תַּוְרָבֶּה 9, il a mis en ordre, ou il a composé, beaucoup de paraboles.

* Hiph.: וְחִקְּקִּרְן צִּוּרֶת חַלְּבָנָּח Rituel, il

a formé la figure de la lune.

הַלְכּיר chald. Hoph. Être rétabli : יְצַלֹּכּירִי דְּיְחְקְנֵח Dan. 4.33, je fus rétabli dans mon royaume.

ሃ፫፬ 1° Frapper; avec קסַ frapper la main : בַל-תַעִּמִים הַקְעוּ־כָּק Ps. 47. 2, peuples, frappez tous des mains (en signe de joie); הַקער בַּה עַלֵּרה Nah. 3. 19, ils battront des mains sur toi, à ton sujet; אַל־חָחִר בְחֹקְעֵר־כַּתְ Prov. 22. 26, ne sois pas de ceux qui frappent dans la main (pour prendre un engagement, se porter garants); הָּכַלְהָּהָ לַּיָּד ממיה Prov. 6. 1, (si) tu t'es engagé pour un étranger; et sans יְשׁוֹנֵא : כַּקּוֹ חוקעים Prov. 11. 15, celui qui hait ceux qui frappent dans la main, qui n'aime pas se porter garant des autres. 2º Enfoncer à force de frapper: יַמְחָקֵע אָת־חַיּחֵד Jug. 4. 21, elle lui enfonça le clou dans la tempe; יָאָת־אָוֹיָתוֹ הקעה I Sam. 31. 10, ils clouèrent son corps (au mur de Bethsan); נַיּחָקּעָהָ אַבְּטָנוֹ Jug. 3. 21, il lui enfonça (son épée) dans le ventre ; מָּכֵע אֶּת־אָחֵלוֹ Gen. 31. 25, (Jacob) avait dressé sa tente (en la fixant à terre par des pieux); וֹלָבֶן הָּקַע צָּח־אֶּחָיר meme vers., Laban dressa sa tente avec ses frères; ניחקעהוי במח סורם Exod. 10. 19, (le vent) les enfonça, les jeta, dans la mer Rouge. — 3° Sonner (d'un instrument, la tromNiph.: מְרַדְר יְתְּקֵעְ Job 17. 3, qui est-ce qui s'engagera pour moi en frappant dans ma main? יְהָקַע בְּשׁוּפָר Is. 27. 13, on sonnera d'une grande trompette.

תַּקְע m. Le son d'un instrument : בְּחַקַע שׁוּפְּר Ps.150.3, au son des trompettes.

קרי בניים בליים ב

קְּהֵף chald. Etre, devenir, fort: אֵילָנָא וּחְקַר Dan. 4. 8, l'arbre était grand et fort; הַבְּחָ הַּחְבָּח Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance.

Pa. Rendre fort : וּלְחַשָּמָא אֲסָר Dan. 6. 8, et de faire une défense sévère.

קוֹף m. Force, puissance: מַצְשֵׁח הְּקְפּוּ Esth. 10. 2, les exploits de sa force; אֶר-מֶלְה Esth. 9. 29, avec beaucoup de force, avec autorité; ou : toutes les choses fortes, merveilleuses, qui étaient arrivées.

קּוֹף m. chald. Force, grandeur: הַּקְנָּק Dan. 4. 27, dans la grandeur de ma puissance; נְּתְּקָמָא et la force.

תור (v. I אור et II).

תְּרְאֵּלְה n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27.

תְרְבּוּת : Rejeton אַנְשִׁים חַטְּאָים (rac. בְּרָבּוּח). Rejeton בּיְרָשִּים הַטְּאִים אַנְשִׁים הַטְּאִים de pécheurs, engeance criminelle

נְשֶׁךְ (ִרְמַרְבִּית v. יַרְבָּית f. (rac. נָשֶׁרְ וְתַרְבִּית Lévit. 25. 36, interêt et usure.

רָבַל (v. הִּלְבֵּל Hiph.).

בּוְלֵבֶּם chald. Traduire, interpréter; part. pass,: יְּמְרְנָם Esdr. 4. 7, et traduite (en langue syriaque).

תְרְבֵּטְה (rac. קרָבֵם). Assoupissement, profond sommeil : צַּצְלָּח הַּפִּדל בְּצְלָח הַפִּדל Prov. 19. 15, la paresse produit l'assoupissement.

תְּהָקְהְ n. pr. Thirhakah, roi de l'Éthiopie, Is. 37. 9, II Rois 19. 9.

קרוּמָה f. (rac. רוּם). 1° Don, présent, offrande, oblation : יָאִרשׁ תְּרוּמוֹת Prov. 29. 4, un homme qui accepte des présents; וְיִקְחוּ־לִר חִרוּמַח Exod. 25. 2, qu'on m'apporte une offrande; לְחַרוּמָת Exod. 36. 6, pour l'offrande du sanctuaire; וּמִיֹדֵי חִרוּמוֹת II Sam. 1. 21, (ni) des champs de prémices, c.-a-d. produisant des fruits dignes d'être offerts au temple; התרופת יודף Deut. 12. 17, (ni) l'oblation de ta main, ce que tu auras volontairement offert. — 2º Spécialement des offrandes qu'on consacrait en les élevant, sacrifice de l'élévation: בְּתְרוּמֵח וֹרֶן Nomb. 15. 20, comme l'offrande élevée de l'aire; המרומה מוכן Exod. 29. 27, l'épaule de l'offrande élevée.

ן הַרוּמָיָה f. Portion prélevée, partage: לָחֶם הְּרוּמָּיָה Ez. 48. 12, ils auront une portion ainsi levée.

קרופָּה (rac. רָפָא טם רּוּקם). Remède: רְּפָּא Ez. 47. 12, et ses feuilles serviront de remède, pour guerir.

Is. 44. 14.

Nomb. 33. 27. — 2° Therah, père d'Abraham, Gen. 11. 24.

חַחֲבָּרָה n. pr. m. I Chr. 2. 48.

קְּרֵין (const. מְּרָמֵּין, *fém*. מִּרְמֵּין). Deux, deuxième : שְׁנֵח מַּרְמֵּין Esdr. **4. 24**, la deuxième année (du règne de Darius).

קּרְטָה (rac. רָפֶת). Ruse: בְּּרֶרְטָּה Jug. 9. 31, par ruse; selon d'autres, n. pr. d'un endroit: à Tharmah.

הַרְמִית f. Tromperie, mensonge: Soph. 3. 13, une langue trompeuse; שֶּׁבֶּר הַּרְמִּיתִם Ps. 119.118, leur tromperie est vaine, ou: leur pensée est mensongère; בּבָּה Jér. 23. 26, la tromperie de leur cœur.

קרן m. Mat, perche: לַבְּשׁוֹּח הּוֹרֶן Ez. 27. 5, pour faire un mat; בַּהֹרֶן עַלִּריאִשׁ Is. 30. 17, comme une perche au sommet d'une montagne.

ביני chald. m. Ouverture, porte: מְלְבֵע בּׁחִרָּל Dan. 3. 26, à l'ouverture, l'entrée, de la fournaise; רְרָנֵיִאל בְּחִרַע Dan. 2. 49, et Daniel était à la porte, c.-à-d. à la cour, du roi.

עָרָע chald. Portier; plur.: הָּרָעֵיָא Esdr. 7. 24, les gardiens des portes.

תַּרְצֵלְהוֹ (rac. בְּעַלְהוֹ). Étourdissement: רָצֵלְהוֹ Ps. 60. 5, un vin d'étour-dissement.

יקְעָחִי nom patronymique, I Chr.

קְּרָפִּים m. pl. Idoles domestiques, pénates: לְּמְדָּה אֶּר־הַוְּרְנָיִם Gen. 31. 34, (Rachel) prit les theraphim, les idoles.

קרְצָה (agréable) n. pr. 1° D'une ville principale du royaume d'Israel, I Rois 14. 17, II Rois 15. 14, Cant. 6. 4. — 2° D'une des filles de Zelaphad, Nomb. 27. 1.

יָּרָשׁ n. pr. m. Esth. 2. 21.

שׁרְשִׁישׁ n. pr. 1°Tharsis, fils de Jawan, Gen. 10. 4. — 2° Nom d'une ville considérable, Ps. 72. 10, Is. 23. 1. — 3° Tarsis, un prince en Perse, Esth.

1. 14. — 4° Une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre, béryl, chrysolithe? Exod. 28. 20.

אַרְשָׁיִחְיּתְּ Titre qu'on donnait au gouverneur persan de la Judée, toujours avec l'art., Esdr. 2. 63, Néh. 8. 9.

קּהָהָן n. pr. Tharthan, général assyrien, II Rois 18. 17, Jos. 20. 1.

P단다 n. pr. d'une idole adorée des Avéens, II Rois 17. 31.

רמה. Objet déposé, confié: בְּחְשׁוֹּבֶּטְת Lév. B. 21, pour une chose placée entre ses mains, un dépôt d'argent ou un prêt.

רוֹאשִׂהְ f. plur. (rac. אישׁ ou הְאָשָׁ). Cris, bruit, tumulte: בּוֹלְ הַוֹּ הַ הַ הִּאִשָּׁהְ Zach. 4. 7, avec des cris, des acclamations: Grace, grace, pour elle! יוּשָּׁהְ הִיאִשְׁהְ Job 36. 29, le bruit qui retentit autour de son pavillon; היאשָׁהְ Is. 22. 2, (ville) pleine de tumulte, de bruit.

בְּיִשְׁבְּי adj. de Thisbi, le prophète Elie, le Thisbite, I Rois 17. 1.

* חוֹח לְּשְׁלָּח f. pl. Louanges, Rituel.

רְשֵׁבֵעְ (rac. נְשֵׁבַעְ) Étoffe de lin à réseaux : יְבְשִׁבֶּעְ בַּשְׁבָּעְ Exod. 28. 4, tunique de lin brodée.

קשׁוּכְה f. (rac. שׁנּב 1. לישׁוּכְה קּשׁוּכְה וּשׁוּכְה זּיִשְׁיִּבְּח חִשְּׁיבִּח חַשְּׁיבִּח בַּאַנְשֵּׁר־אָיִן Job 34.36, pour les réponses (faites ou à faire) aux gens iniques, impies. — 3° Conversion, repentir: שֵּלְשִׁי הַשְּׁיבָּח אַנְעוּר par une parfaite conversion.

לישוּקח f. (rac. שׁנים). Desir, amour : וְאֶל-אִישֵׁהְ הְשׁוּקחַהְ קבור Gen. 3. 16, tes désirs seront (tournés) vers ton mari. ק תְּשׁוּרָה f. (rac. שׁרּ-). Présent, don: וּרְשׁרּיָרו אֵירְ-לְּחָבִיא I Sam. 9. 7, je n'ai point de présent à apporter.

תְּשִׁיצִי nombre ordinal (f. תְּשִׁיצִי Nomb. Le, la neuvième: בַּיּוֹם תַּתְּשִׁיצִי Nomb. 7. 60, au neuvième jour.

י חשחה f. La jeunesse, Aboth.

עשׁׁיֵה f. (const. שִׁשָׁה; m. השֵשָׁה, const.

אַסְשְׁהָן). Neuf: בּחְשָׁבֶּח Lév. 23.32, le neuvième jour du mois; הְשָׁבָּים Gen. 5. 9, quatre-vingt-dix.

י אָשָׁרִי Nom du septième mois de l'année lunaire, septembre-octobre.

• ਆਉਂਨ੍ਹ Devenir faible, être affaibli, Rituel.

ኒኒስው n. pr. m. Esdr. 5. 3.

SUPPLÉMENT

CONTENANT

LES NOMS PROPRES MENTIONNÉS DANS LE TRAITÉ D'ABOTH

PAR M. S. ULMANN, GRAND RABBIN DU CONSISTOIRE CENTRAL

X

Abba Saul, docteur, dont le nom est souvent cité dans la Mischna; il florissait dans la seconde moitié du premier siècle de l'ère vulgaire.

qui florissait vers l'an 50-34 avant l'ère vulgaire. Il avait le titre de Ab-Beth-Din (אָב בֵּיהוֹ דִּיה père ou chef du Synhédrin, vice-président). Son collègue Schemaya avait le titre de Naci (מָּיִיא prince ou patriarche, président). Ils étaient tous deux d'origine païenne. C'est à leur école que s'est formé le célèbre Hillel.

רבִּי אֶלִיעָוָר בֶּּרְהוֹרְקְנוֹם Rabbi Eliézer, fils d'Hyrcan, surnommé le Grand, disciple de Rabban Iohanan ben Zaccaï, qui, pour caractériser le mérite de cet élève, l'appela « une citerne bien cimentée dont pas une goutte ne se perd». Fils d'un riche cultivateur, Eliézer quitta la charrue à l'âge de vingt-deux ans, et se rendit à Jérusalem pour profiter des leçons de Ben Zaccai. Pour obeir à sa vocation, il eut à vaincre l'opposition de son père et à supporter les plus dures privations. Un jour son père se rendit à Jérusalem dans l'intention de le déshériter; mais, témoin de la gloire du jeune docteur, et ému du succès qu'il venait d'obtenir en parlant dans une assemblée où assis-

taient les plus hauts personnages de Jérusalem, le vieux Hyrcan, au lieu de déshériter son fils, lui fit donation de tous ses biens, à l'exclusion de ses autres enfants. Mais, désintéressé autant qu'instruit, Eliézer refusa et n'accepta dans l'opulente succession de son père qu'une part égale à celle qui revenait à chacun de ses frères. Il épousa Emma-Salem, fille de Rabban Siméon II, le martyr, et sœur de Rabban Gamaliel II de Jamnia. R. Éliézer appartenait à l'école de Schamaï, et sa grande érudition lui fit donner le nom de Sinaï. D'une vie austère et d'un caractère inflexible, il fut, à la suite d'une mémorable discussion, l'objet d'un anathème, et il se retira à Lydda. Il ne cessa néanmoins de jouir de la plus haute considération. Le célèbre R. Akiba fut un de ses disciples. Tombé malade à Césarée, il eut la visite de ses collègues, et il mourut un vendredi soir. A sa dernière heure, il se plaignit de ce qu'on avait négligé de profiter de sa vaste science. Ses collègues et amis, après lui avoir adressé des paroles affectueuses, lui soumirent une question dogmatique concernant les lois de pureté. Il répondit par le mot « pur » et rendit l'ame. Il fut transporté de Césarée à Lydda, où il fut enterré. On lui attribue le livre connu sous le nom de Pirké R. Éliézer (Chapitres de R. Éliézer).

קריי רויי Rabbi Élièzer, fils de Jacob, appartient à la classe des docteurs formés à l'école de R. Akiba. Né avant la conquête de Jérusalem par les Romains, il a atteint un âge très avancé. Il s'est particulièrement occupé des questions qui concernent le plan et la description du temple, et les mesures qui y étaient employées pour les cérémonies saintes. Il est l'auteur du traité de Middoth. « Les doctrines enseignées par R. Élièzer ben-Jacob, dit le Talmud, sont peu nombreuses, mais pures. » בו יברי

אַלישָע בּר־אַבוּיַה Elischa, fils d'A− bouya, né peu avant la conquête de Jérusalem, fut un des quatre docteurs qui, ayant voulu sonder les mystères de la Création et de la Providence, ont subi de diverses manières l'influence de ces dangereuses recherches. « Quatre. dit le Talmud, sont entrés dans le jardin (פַּרְהֵּט), Ben-Azaï, Ben-Soma, Aher, c'est-a dire Elischa ben-Abouya, et Akiba; le premier a contemplé et en est mort, le second a contemplé et en a perdu la raison, le troisième a détruit les plantes délicates, le quatrième y est entré et en est sorti sain et sauf. » Ne pouvant s'expliquer l'existence du mal, Elischa admit le dualisme, nia la vie future et refusa de croire aux peines et aux récompenses. Il fut désigné sous le nom de Aher אַדֵּוּר (l'autre), nom qu'il dut à une circonstance particulière, et par lequel on avait coutume d'ailleurs de désigner une personne ou une chose dont on ne pouvait prononcer sans répugnance le vrai nom. Il a vécu à Tibériade dans le temps où son disciple R. Méir y tenait école.

רַבִּי אֶלְעוֶר אִישׁ בַּרְהּוֹחָא Rabbi Elazar de Barthotha, collègue de R. Akiba, et connu par son austère piété et sa grande charité.

רַבְי אָלְעוַר הִסמָא Rabbi Elazar Hisma,

c'est-à-dire le fort ou le parfait (v. Midrasch Rabba, Lévit., chap. 23, § 4). fut disciple de R. Akiba, et renommé par des connaissances en mathémathiques et en astronomie. Il vécut dans une extrême pauvreté, ainsi que son ami R. Iohanan ben-Godgoda. Un jour le patriarche Gamaliel II, sur une recommandation de R. Josua ben-Hanania, appela ces deux savants à de hautes fonctions lucratives, qu'ils refusèrent d'abord, et qu'ils ne finirent par accepter que lorsque le patriarche. admirant leur désintéressement, leur dit: « Ce n'est pas une dignité que je vous confère, c'est une servitude que je vous impose. »

תבי אָלְעוֹרְ הַמּוֹדְעֵי Rabbi Elazar Hamodaï, ou de Modin, fut disciple de R. Iohanan ben-Zaccaï et contemporain de R. Gamaliel II. Il fut un des grands Darschanim (interprètes des textes sacrés) de son temps. Enfermé dans Bithar pendant le siège de cette ville par l'armée d'Adrien, ce pieux docteur fut tué par Bar-Cocheba sur une dénonciation calomnieuse d'entretenir des relations avec les Romains.

רַבּי אָלְעָוַר בֶּּרְבעורִיה Rabbi Elazar, fils d'Asaria, d'une famille sacerdotale dont la généalogie remonte jusqu'à Ezra. Il fut nommé chef de l'académie en remplacement de R. Gamaliel II. déposé par suite d'une offense faite à R. Josua ben-Hanania. R. Elazar était fort riche. Il favorisa les études, et fit prévaloir ce principe : « Que tout homme cherche à s'instruire dans la loi divine, même si ce n'est pas dans une vue de piété: car, en commençant par faire ce qui est bien, n'importe pour quel motif, on finit tot ou tard par le pratiquer dans le dessein de plaire à Dieu. » L'application de ce principe eut pour résultat un accroissement considérable d'auditeurs à l'académie, tandis que R. Gamaliel avait fait interdire l'entrée du Beth-Hamidrasch (école) à toute personne qui ne fût pas

Rabbi Élazar, fils d'Arach, fut un des disciples les plus distingués de R. Iohanan ben-Zaccaï, qui, pour caractériser son mérite, le compare à une source de plus en plus abondante et à un torrent qui va toujours en grossissant. Pendant que ses collègues enseignaient à Jamnia, R. Elazar s'est retiré à Emmaüs pour jouir de l'air pur et des eaux de ce lieu de délices. Sa retraite a été préjudiciable à sa science et à son influence.

רַכְּי אֶלְעָוֶר חַקְּבָּר Rabbi Elazar Hakkappar, appelé aussi בַּר חַפָּבּר, fils de Kappar (Talm. de Jérus., Schebiith, ch. 6, § 1), appartient à la dernière génération des Thanaïm; il était contemporain de R. Iehuda le Naci, à qui il a survécu.

מר Schamua, de la race sacerdotale, surnommé le meilleur des sages. Il était collègue de R. Méir, de R. Iehuda ben-Elaï, sous le patriarchat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II. Son école a été fréquentée par de nombreux disciples, parmi lesquels se trouva R. Iehuda le Naci, auteur de la Mischna. R. Élazar subit dans un âge très avancé la mort du martyre, et fut, dit-on, la dernière des dix victimes tombées sous le glaive romain.

אַנְטִינְנוֹם אִישׁ Antigone de Socho, successeur de Siméon le Juste. C'est à son époque que remonte l'origine de la secte des Zaducéens, dont les fondateurs étaient deux disciples d'Antigone, appelés Zadoc et Baïéthus.

Ben Bag-Bag; le nom de ce docteur est Iohanan ben Bag-Bag. Il était renommé par son érudition, et florissait vers les dernières années du second temple de Jérusalem.

Ben Hé-Hé était contemporain de Hillel, et peut-être un de ses disciples.

אָרְיוֹכְא Ben Soma (v. קּיִמְשׁרוֹן בֶּן־תוֹכְא). פֿרַעוֹאי אין Ben Asaī (v. קּיִמְשׁרוֹן בָּן־עוֹאי).

1

בְּמִלְיאֵל [בְּתְלְיאֵל] Rabban Gamaliel I l'Ancien, petit-fils de Hillel, succéda dans la dignité de Naci (v. אַבְּשֵּלְאוֹ) à son père Siméon, et fut le premier à prendre le titre de Rabban, que portèrent après lui ses descendants et successeurs jusqu'à Gamaliel III, fils de

R. Iehuda le Naci. Il eut de fréquents rapports avec les généraux et les membres du gouvernement romain. Le culte et la jurisprudence lui doivent plusieurs règlements. Ce fut sous sa présidence que Samuel, surnommé le Petit ou le Jeune, composa la formule

de prière contre les apostats et les traîtres, formule qui fut reçue et conservée dans la liturgie. Selon plusieurs chroniqueurs, R. Gamaliel mourut dix-huit ans avant la destruction de Jérusalem par les Romains. « Avec lui, dit la Mischna, se sont éteintes la gloire de la Thora, la pureté et l'austérité de la vie religieuse. » (Sota, ch.9, 15.)

רְבְּוֹ בְּקְלִיאֵל Rabban Gamaliel III, fils de R. Iehuda le Naci, remplaça son père dans la dignité patriarcale.

Il florissait au commencement du III siècle de l'ère vulgaire, et fut un des derniers Thanaïm (auteurs de la Mischna). Comme son père, il était renommé pour sa vie austère et pieuse, et distingué par son caractère noble et modeste. Outre cette maxime: « Il est beau d'allier le travail à l'étude de la loi », le Talmud rapporte de lui une autre non moins belle et caractéristique: « Celui, dit-il, qui exerce la miséricorde envers les hommes gagne la miséricorde du ciel. »

٦

Rabbi Dosa, fils de Horkinas ou d'Hyrcan, était contemporain de R. Gamaliel II de Jamnia, de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il jouissait d'une grande autorité parmi les docteurs de son époque. Privé de la vue à cause de son grand âge, il cessa de se rendre à l'académie; mais il reçut de temps en temps dans sa re-

traite la visite de ses collègues, qui venaient profiter de son expérience et demander son avis sur des questions de doctrine.

ינאי בּר ינַאי Rabbi Dostaī, fils de (R.) Ianaī, était disciple de R. Méir, et florissait au II siècle de l'ère vulgaire.

ח

Hillel l'Ancien, né en Babylonie vers l'an 75 avant l'ère vulgaire, était par le côté maternel de la race de David. Il vint à Jérusalem, où il suivit les leçons de Schemaya et d'Abtalion, chefs du Synhédrin. Vivant d'abord dans une extrême pauvreté, il dut ensuite à son mérite et à sa naissance d'être élevé à la dignité de Naci. Modeste, tolérant, d'une patience à toute épreuve, d'une incomparable douceur devenue proverbiale, cet homme supérieur dut à son beau caractère autant qu'à sa vaste science la popularité dont il était entouré et l'illustration attachée à son nom. Recherché des grands et des petits, il savait se mettre à la portée de tout le monde, et

plusieurs païens, gagnés par l'aménité de son caractère et l'élévation de ses principes, se convertirent au judaīsme. Il introduisit plusieurs règlements dans le culte et dans la jurisprudence, enseigna la méthode d'interprétation des textes sacrés (connue sous le nom de Six middoth, et portée à treize par R. Ismail), fonda une école célèbre qui s'est maintenue longtemps après lui, et commença par mettre en ordre la Mischna, qu'il divisa en six sections (ouvrage dont la rédaction définitive a été achevée par un de ses descendants, R. Iehuda le Naci). Hillel fut appelé, comme Ezra, le restaurateur de la loi. Il mourut à l'âge de cent vingt ans.

П

רַבִּי חֲלַפְּחָא בֶּן־דּוֹמֶא אִישׁ כְּפַר חֲלַנְיָה Rabbi Halaphta, fils de Dosa de Caphar-Hanania (en Galilée), fut un des disciples de R. Méir, et vécutau II° siècle de l'ère vulgaire.

Rabbi Hanina, fils de Dosa, né avant la destruction du second temple, était contemporain et disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī. Il vécut dans une grande pauvreté, et fut renommé par sa pieté. On cite de lui plusieurs faits miraculeux. Dans les conjonctures difficiles on s'adressait à lui pour obtenir par son intercession la faveur du ciel. Il exerçait aussi la médecine.

הריני קנו הכּוְלָיה מנו מוניה מנו הבּוְלָיה מנו המוח ou Hanania, sous-chef des prêtres, né pendant l'existence du second temple, était collègue de R. Iohanan ben-Zaccaī. Il fut un des dix martyrs ou docteurs condamnés à mort par le gouvernement romain

מבי הברדיון ou הוניה בדיבריין ou הוויה באות Rabbi Hanina ou Hanania, fils de Théradion, était contemporain de R. Akiba, et habitait le village de Siccanin (en Galilée). Il florissait sous le règne d'Adrien. Ayant bravé la défense faite par les Romains d'enseigner la loi, il fut arrêté et condamné à être brûlé vif avec un rouleau de la loi. Il fut un des

dix martyrs. Sa femme fut condamnée à mort pour n'avoir pas empêché son mari de se livrer aux études sacrées; sa fille fut enfermée dans une maison de prostitution, et délivrée par R. Méir, qui avait épousé la sœur, la savante Berouria.

רַכִּי חַנִינָא פורחַבינאי ou רַבּי חַנְינָא בּרוּחַבינאי Rabbi Hanina ou Hanania, fils de Hakinaï, florissait au ll'siècle de l'ère vulgaire. Marié, il quitta sa femme et une fille en bas âge pour aller entendre les leçons de R. Akıba, qui enseignait à Beni-Berak, et ne revint dans sa famille qu'au bout de treize ans. Il était un des quatre docteurs nommés les sages de Jamnia הַכְּמֵר יַבְנַח (ses collègues étaient Ben-Asai, Ben-Soma et R. Elazar ben-Mathia), et un des cinq disciples ou jeunes docteurs désignés sous le nom de חַבַּנִין לִפְנֵי חַכְמִים, et qui, étant trop jeunes pour être promus au grade de Rabbi, soutenaient la controverse devant les maîtres. (Les cinque de la cinque de docteurs furent: Ben-Asaï, Ben-Soma, Siméon le Thimnite, Hanan et Hanina ben-Hakinaï.) (Voy. Synhédrin, fol. 17 verso.)

רְבִי חֲנְנְאָ בֶּרְעַקְשְיָא Rabbi Hanania, fils d'Akaschia. L'époque à laquelle ce docteur a vécu n'est pas connue. Il paraît appartenir à l'école de R. Akiba.

2

רְבִּי מִרְפוֹן Rabbi Tarphon ou Tryphon, prêtre, a rempli des fonctions sacerdotales au temple de Jérusalem. Après la destruction du temple, il habitait Jamnia et Lydda. Il était collègue de R. Josua, de R. Gamaliel II, de R. Ismail, de R. Élazar ben-Asaria,

de R. Akiba, qu'il affectionnait particulièrement et dont il était très vénéré. Il se trouva à Jamnia dans la réunion qui déposa R. Gamaliel et nomma à sa place R. Élazar ben-Asaria. Malgré son immense fortune, R. Tarphon mena une vie austère, et se distingua par son respect filial poussé jusqu'à sa dernière limite envers sa mère. Dans des années de disette, il mit ses trésors à la disposition de R. Akiba, qui en profita pour nourrir les pauvres. Ses grandes qualités et ses connaissances variées lui firent donner le nom de Père et maître de tout Israel. Partageant les sentiments de R. Akiba, il dit: «Si j'avais fait partie d'un tribunal, jamais la peine de mort n'eût été prononcée» (v. יַבְּרַ אֶּלְכָּוֶר בָּן־בַּוֹרָרָח).

9

a succédé à Josua ben-Perachia, et florissait un siècle avant l'ère vulgaire. Il eut pour collègue Siméon, fils de Schatah, et fut, selon les uns, Naci (patriarche, primat), selon les autres, Ab-Beth-Din (vice-président). Il jouissait d'une haute renommée de piété. Ayant une fois condamné par erreur un faux témoin, il renonça pour toute sa vie à prononcer des arrêts judiciaires sans les soumettre d'avance à son collègue Siméon ben-Schatah (v.

לחור בותיקא lehuda, fils de Théma, était contemporain de R. Akiba, et, selon quelques-uns, le dernier des dix martyrs. Selon Abravanel, c'est le même que R Iehuda ben-Dama.

רבי יְהוּרָה Rabbi Iehuda, l'un des Thanaim dont les noms se trouvent le plus fréquemment mentionnés dans la Mischna. Il était fils de R. Elaï (אַלעאַר). disciple de R. Tarphon, de R. Akiba, de R. José le Galiléen, de R. Elazar ben-Asaria, collègue de R. Méir, de R. José, de R. Siméon, et florissait comme ces derniers au II° siècle. Son père Elaï était disciple de R. Eliézer le Grand. R. Ichuda fut compris dans la promotion faite par R. Ichuda ben-Baba, à qui cet acte a coûté la vie sous le règne d'Adrien (v. רַבִּד רּוֹסֵר). D'une pénétration moins vive et moins prompte que R. Méir, R. Iehuda apporta dans la controverse les lumières d'un esprit calme et résléchi, ce qui lui valut le titre de Sage quand il le veut הָבָם לִּכְשָׁיִרְצָח,

et l'avantage de voir ses décisions adoptées comme règles de pratique lorsqu'elles se trouvaient en opposition avec celles de R. Méir. Il avait la direction religieuse de la maison du Naci (מוֹרֵינָא דְבֵּר נְשִׂיאַה). Il forma un grand nombre de disciples, et fut l'un des mattres de R. Iehuda le Naci, rédacteur de la Mischna. Il est lui-même l'auteur des textes anonymes du Siphra (commentaire du Lévitique). Parlant des disficultés d'une bonne traduction et de la nécessité de se tenir à l'interprétation traditionnelle, il dit : « Celui qui traduit un texte biblique littéralement est (souvent) menteur, et celui qui y ajoute commet (souvent) un blasphème. » (Kidouschin, fol. 49 R.) Appreciant favorablement certains actes du gouvernement romain, il en recut des faveurs et le droit de parler le premier dans les assemblées, ce qui lui fit donner le titre de ראש הַשְּבַבְּרִים (le premier orateur). Il usa de ce privilége à Ouscha, où il siégea à la tête du Synhédrin. Il vécut pauvre, se contenta de peu, et fit prendre cette même habitude à ses disciples. Sa vie sobre et d'une extrême régularité donna à sa figure un air de santé et de bien-être qui trompa ceux qui ne le connaissaient pas sur sa profession et sur sa manière de vivre. Il eut coutume de dire: « Économisez sur vos dépenses de nourriture et dépensez d'autant plus pour être bien logé. » Recommandant vivement le travail, et voulant à la facon des anciens frapper les esprits par un acte symbolique, il portait luimême sur son épaule, en se rendant chaque matin à son académie, l'objet qui devait lui servir de siège, en disant: «Le travail est une belle chose, il honore ceux qui l'exercent. » Ce fut lui aussi qui prononça cette parole sévère contre ceux qui négligent l'éducation professionnelle de leurs enfants: « Celui qui, dit-il, n'enscigne pas de profession utile à son fils, est comme s'il l'élevait pour la vie des brigands.» R. Ichuda mourut dans un âge avancé, mais il eut la douleur de survivre à plusieurs de ses fils.

Rabbi Iehuda Hanaci רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא (prince, patriarche, chef), appelé aussi Notre maître le saint בַּבנה חַקְּרוֹש, ou bien רבר Rabbi sans autre adjonction, était fils de R. Siméon III et descendant à la sixième génération de Hillel. Né vers l'époque de la mort de R. Akiba, Rabbi florissait dans la seconde moitié du IIº siècle de l'ère vulgaire. Ses principaux mattres furent R. Siméon ben-Iochai, R. Elazar ben-Schamua, R. Méir et R. Iehuda ben-Elaï. Il est renommé tout à la fois par sa piété, par son humilité, par son grand savoir et par son immense fortune. « Depuis Moīse, dit le Talmud, jusqu'à Rabbi, on n'a pas vu réunies à un si haut degré, dans une seule et même personne, la Thora et les grandeurs (le talent et l'autorité). » Très sobre pour sa personne, il tenait une maison princière et une table somptueuse. Intimement lié avec un des empereurs romains de la famille des Antonins, il employa son crédit en faveur de sa nation. Dans une année de disette, il ouvrit ses greniers et en fit distribuer les provisions aux pauvres. Il eut un grand nombre de disciples à l'entretien desquels il pourvut de ses propres deniers. Profitant des avantages de sa naissance et de sa haute position, il encouragea l'étude de la loi, et rédigea,

de concert avec les sages de son époque, le code de la Mischna, ouvrage qui fut terminé en 218. Il défendit d'enseigner dans les places publiques. Par une autre ordonnance, il rétablit la promotion dite Semikha סמיכה, règle par laquelle il était défendu de rendre des décisions doctrinales et de prononcer des jugements à quiconque ne tenait pas ce droit du Naci ou de l'autorité religieuse constituée. Son séjour habituel était à Beth-Schearim בית שערים. Tombé malade, il se fit transporter à Sepphoris (צפורר), où il mourut, selon les chroniqueurs, à l'age de cent ans.

rachia, succéda dans la dignité de Naci à José ben-loëzer. Il paraît avoir vécu vers le milieu du second siècle avant l'ère vulgaire, sous les Asmonéens, peut être sous Jean Hyrcan. Pour échapper à une proscription ordonnée contre les docteurs pharisiens, Josua se réfugia à Alexandrie, en Egypte; il en fut rappelé plus tard par l'intercession de Siméon ben-Schatah, beaufrère d'Alexandre Jannée. Ce même fait est attribué avec plus de vraisemblance à Iehuda ben-Tabbaī.

Rabbi Josua, fils רַבִּי יְהוֹשְׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָה de Hanania, lévite, de la division des chanteurs (choristes), était un des principaux disciples de R. Iohanan ben-Zaccai et l'un des docteurs qui ont le plus contribué au développement de la science sacrée. Il se trouvait souvent à la cour de l'empereur Trajan, et il avait obtenu de ce prince la permission de reconstruire le temple à Jérusalem. Comme cette permission fut plus tard retirée, R. Josua employa son influence pour calmer le peuple, qui, irrité de ce contre-ordre, fut sur le point de se soulever. A ses grandes connaissances en métaphysique, en science naturelle et en astronomie, il joignit un caractère aimable et un esprit sage, libéral et tolérant. C'est

lui qui a transmis le dogme que les justes de toutes les nations ont part au salut éternel. Il eut souvent des controverses à soutenir contre des savants grecs et romains. Il fit deux fois le voyage à Rome avec ses collègues pour obtenir la révocation d'édits sévères rendus contre la religion juive. Le Talmud raconte que, dans une conversation que R. Josua eut avec la fille de l'empereur Trajan, la princesse, frappée de la laideur physique du docteur juif, mais pleine d'admiration pour ses talents, lui dit en plaisantant: « Comment tant de belles connaissances se trouvent-elles dans un corps si disgracieux? - Ton père, répondit le docteur, ne conserve-t-il pas ses vins les plus exquis dans des barils d'argile? S'il les mettait dans des tonneaux d'or, ils se gateraient bien vite. » Il habitait Pekiin, non loin de Jamnia, et fut nommé vice-président du Synhédrin (אַב בֵּרת דִּירן). Ce fut sous sa direction et sous celle de son collègue R. Eliézer ben-Hyrcan que le prosélyte Onkelos a publie la traduction chaldaïque du Pentateuque. Sans aucune fortune, il exerça pour vivre la profession de forgeron, ou, selon d'autres, de fabricant d'aiguilles. A la suite de sa célèbre discussion avec le Naci R. Gamaliel II, ce dernier fut déposé, puis rétabli à la demande même de R. Josua (ע. רַבָּר אַלְעָזָר בָּן־עַזַרָרָת). Il survécut à R. Gamaliel et mourut avant la guerre de Bithar. Partout dans la Mischna où le nom de R. Josua est rapporté sans autre addition, c'est de R. Josua ben-Hanania qu'il est question.

רבי יהישע בּן־בּוי Rabbi Josua, fils de Lévi, un des derniers Thanaïm et l'un des premiers Amoraïm (docteurs qui ont succédé aux Thanaïm et qui ont commenté la Mischna), florissait dans la première moitié du III siècle. Il habitait le midi de la Palestine. On le trouve aussi à Lydda. Il était re-

nommé par sa piété et par sa science, et il était très versé dans l'étude de la Hagada (interprétation morale de la Bible). Son père Lévi était un disciple de Rabbi Iehuda le Naci.

Rabbi Iohanan Hasandalor, né à Alexandrie, en Egypte, était disciple de R. Akiba et collègue de R. Iehuda ben-Elaī, de R. Méir, etc. Le nom de Sandalor indique, selon les uns, le métier de faire des sandales; selon les autres, celui de percer les perles.

רבי יוֹחָנָן כָּוֹ־בַג בַּג Rabbi Iohanan, fils de Bag-Bag (v. בֶּרבַג בָּג).

רְבְּי יּחָלָן בְּן־בְּרוֹּלְלְא fils de Beroka, fut l'ami de R. Élazar Hisma et contemporain de R. Gamaliel II, de R. Josua, etc.

רבי יוֹתַנוּ בַּרוֹבָּאי Rabbi Iohanan, fils de Zaccai, né, suivant plusieurs chroniqueurs, en 47 avant l'ere vulgaire, de la race pontificale, fut un des plus illustres disciples de Hillel. Partisan de la paix, il se rendit pendant le siège de Jérusalem auprès de Vespasien et obtint de lui la permission d'établir une école à Jamnia, qui devint le siège du Synhédrin. En fondant cette institution, le célèbre docteur assura l'avenir du judaïsme, et sauva du milieu des ruines fumantes de Jérusalem et du temple le trésor le plus précieux de la nation juive, sa doctrine et sa législation, dont l'étude est devenue si florissante à l'école de Jamnia et sous les maîtres illustres qui en sont sortis. R. Iohanan lui-même a eu pendant un certain temps son école à Beror-Haïl, non loin de Jérusalem. Versé dans toutes les connaissances cultivées à son époque, pieux, tolérant, prévenant envers tout le monde, en un mot, marchant dans les traces de son maître Hillel, R. Iohanan ben-Zaccai acquit une grande autorité, et fit plusieurs règlements concernant le culte. Ami de Vespasien, qui le recommanda à Titus, il put, grace à cette protection, sauver de la mort R. Gamaliel II, dont le père R. Siméon II périt marlyr, et transmettre à ce descendant de Hillel la dignité de Naci, après avoir exercé lui-même pendant quelque temps cette haute fonction. Il soutenait souvent des controverses contre les Zaducéens. Il mourut peu d'années après la prise de Jérusalem, à l'âge de cent vingt ans et en 73 de l'ère vulgaire, suivant les chroniqueurs déjà cités. Depuis sa mort, dit la Mischna, la sagesse a perdu sa splendeur.

תְּלְי יוְנְתְּ Rabbi Ionathan. Ce nom appartient à plusieurs Tanaim. Celui dont il est question (Aboth, chap. 4, § 9) paraît être R. Ionathan ben-Joseph, disciple de R. Ismael et contemporain de Ben-Asaï.

וסביברה (fils de loézer de Zeréda, prêtre, était, avec son collègue losé ben-Iohanan, continuateur de la tradition après Antigone de Socho. Il fut Naci, et florissait au II siècle de l'ère vulgaire. On lui doit plusieurs règlements ou décisions doctrinales. Sa vie pieuse ne trouva point d'imitateurs dans ses fils, qu'il déshérita à cause de leur conduite irréligieuse. Il mourut dans un âge avancé, victime des persécutions des Syriens pendant l'invasion de Bacchide, général de Démétrius Soter, vers l'an 161 avant l'ère vulgaire.

וֹמֵי בְּרִיוֹתְנָן אִישׁ יִרוּשְׁלֵם Iosé, fils de Iohanan de Jérusalem, collègue de Iosé ben-Ioézer et vice-président du Synhédrin (אָב בֵּיזוּ דְּרִוּ). Ces deux collègues furent les premiers de cette série de docteurs qui, se succédant deux à deux jusqu'à Hillel et Schamaï, et désignés sous le nom de Sougoth (מַב בֹּיזוֹ duumvirs), formaient la présidence du Synhédrin, l'un avec le titre de Naci (מַב בַּיִזוֹ פַּנְיוֹיִא) et l'autre avec celui de Père ou chef du tribunal (מַבּיִזּיִה בִּיִּזִּי בַּיִּזֹיִי בַּיִּזִּי בַּיִּזִּי בַּיִּזִּי בַּיִּזְי בַּיִּזְי בַּיַּזְי אַ).

רְבִי יוֹטֵי הַכּהַן Rabbi Iosé le Gohen (prêtre) fut l'un des principaux disci-

ples de R. Iohanan ben-Zaccai, qui l'appelait Hacid (ron homme pieux). Il était versé dans les études mystiques, et faisait des dissertations sur le char céleste (Mercaba).

רבי יוֹסֵי Rabbi Iosé était de Sepphoris et florissait dans la première moitié du second siècle de l'ère vulgaire. Il était disciple de R. Akiba, collègue de R. Iehuda, de R. Meir, de R. Siméon ben-lochai, etc., et l'un des cinq docteurs qui reçurent la Semicha (סמיבה investiture donnant qualité de prononcer la peine d'une amende) de R. Iehuda ben-Baba, le martyr (v. רבר יחודת). Il exerçait la profession de tanneur ou de corroyeur. Se trouvant à Ouscha, siège du Synhédrin, il fut relégué à Sepphoris pour avoir gardé le silence dans une réunion où ses deux collègues R. Ichuda et R. Siméon appréciaient différemment les actes du gouvernement romain (v. בַּבֶּר רָחוּרֶת et רבר שמשון בּן־יוּחַאָּר. Partout dans la Mischna où l'on nomme R. Iose sans autre addition, c'est de R. Iosé fils de Halaphtha qu'il est question. Il fit plusieurs règlements pour le culte. Sa décision fait autorité même lorsqu'elle se trouve en opposition avec l'opinion de l'un de ses collègues. Il est l'auteur d'une chronique connue sous le nom de Séder-Olam (סֵרֶר עּוֹלָם). R. Iosé est mort à Sepphoris (selon le Talmud de Jérusalem, à Laodicée) avant R. Iehuda ben-Elai et après R. Méir.

Rabbi Iosé, fils de Kisma, était contemporain de R. Akiba et de R. Gamaliel II de Jamnia, et l'un des docteurs les plus vénérés de son époque. Il était aimé et estimé des Romains. Malgré son amour pour l'étude de la loi, il désapprouva R. Hanania ben-Théradión, qui se livra publiquement à cette étude, bravant ainsi la défense sévère faite à ce sujet par le gouvernement romain. Il habitait la Palestine, mais on ignore en quel endroit. A sa mort, les hauts per-

sonnages de Rome vinrent honorer son convoi de leur présence. A leur retour de la tombe, ils surprirent R. Hanania ben-Théradion enseignant dans la place publique, et le livrèrent au supplice (v. ce dernier).

רָבָּי יוֹםֵי בַּר יִהוּדָה אִישׁ כְּפַר הַבַּבְּלִי Rabbi Iosé, fils de Iehuda de Kephar-Habbabli. On ne connaît pas l'époque à laquelle appartient ce docteur. Selon quelques-uns, il était collègue de R. lehuda le Naci et le même que Iosé le Babylonien.

רבי ינָאי Rabbi Iannai l'Ancien, père de R. Dosthai, était contemporain de R. Akiba et encore de R. Méir. Un autre R. Iannai fut le disciple de R. Iehuda le Naci et l'un des premiers Amoraim.

רַבִּי יִעַקְבׁ Rabbi Jacob, un des Thanaîm du II siècle, était disciple de R. Akiba et l'un des mattres de R. Iehuda le Naci. Selon quelques-uns. c'était le petit-fils d'Elischa ben-Abouya.

רבי ישטמעאל Rabbi Ismael, prêtre, originaire de la haute Galilée, fut collegue de R. Tarphon, de R. Elazar ben-Asaria, de R. Akiba, etc., et l'un des docteurs les plus renommés de cette grande époque. Il est l'auteur de la Beraïtha, qui fixe à treize le nombre des règles (מַדּוֹת) servant à l'interprétation de la loi (v. לְּחָלֵּל). On lui attribue aussi la Mechiltha (commentaire de l'Exode). Il ne faut pas confondre ce docteur avec son homonyme R. Ismael ben-Elischa, grand-prêtre, qui est compté parmi les dix martyrs. Selon quelques-uns, ce serait ce docteur qui jeune enfant se trouva captif à Rome, et fut racheté par R. Josua ben-Hanania. R. Ismael était disciple de R. Nehounia ben-Hakkanah et l'un des mattres de R. Méir. Il est aussi un des chess qui ont transféré le siège synhédrinal de Jamnia à Ouscha. Il habitait Kephar-Asis, dans la Judée méridionale, où il posseda des terres qu'il fit cultiver. Il était très charitable, et l'on cite de lui, comme de R. Tarphon, des actes qui prouvent jusqu'à quel degré il porta la piété filiale, ainsi que son amour et son dévouement pour sa nation. A sa mort, on fit son éloge funèbre en lui appliquant ces paroles imitées du chant funèbre de Saul: « Filles d'Israel, pleurez Ismael, etc. »

רבי יוֹםֵי Rabbi Ismael, fils de R. Iosé (ben-Halaphtha), était contemporain et ami de R. Iehuda le Naci. Le gouvernement romain l'avait chargé de l'arrestation des voleurs, charge dont il s'acquittait avec un zèle qui lui attira des blâmes. Pour éviter les difficultés d'une démission, il se retira à Laodicée.

בְּבֵי לוִיטֵם אִישׁ יַבְנַה Rabbi Levitas de rarement mentionné. On ignore l'épo-Jamnia, docteur dont le nom se trouve

que à laquelle il a vécu.

2

רַבְּי מֵאִיר Rabbi Méir était d'une famille de prosélytes et l'un des plus célèbres docteurs qui florissaient au II siècle. Disciple de R. Ismael, de

R. Akiba et d'Elischa ben-Abouya, il fut compris dans la promotion faite par le martyr R. Iehuda ben-Baba (ע. רוֹפָר רוֹפָר). Esprit transcendant et

habile dialecticien, il étonnait ses auditeurs par la profondeur de ses raisonnements et les ressources surprenantes de son esprit. Pour donner une idée de sa merveilleuse pénétration. le Talmud, dans son langage pittoresque, le compare à un géant « qui soulève d'énormes rochers et les broie les uns contre les autres ». Les graves sujets de la Halacha ne formaient pas seuls l'objet de ses études; il excellait aussi dans la poésie, et on avait de lui un grand nombre d'apologues dont il charmait ses auditeurs lorsqu'il parlait en public. Malgré son grand talent, il était plein de déférence pour les opinions de ses collègues, et il a pu dire avec raison: «Jamais (dans la pratique) je ne me suis permis d'agir contrairement à l'avis de mes collègues. » (Sabb., fol. 134.) Il vécut du métier de copiste, et, généreux autant qu'instruit, il consacra chaque semaine la moitié de son modeste salaire à l'entretien de disciples pauvres. Il avait épousé la célèbre Berouria, fille du martyr R. Hanania ben-Theradion. On cite de cette docte femme l'interprétation suivante d'un verset des Psaumes (Ps. 104. 35). Dans un moment de mauvaise humeur causée par les tracasseries de quelques voisins appartenant à une secte héréti-

que. R. Méir était tenté de les maudire. lorsque Berouria lui sit observer, faisant application du texte précité, « que nous devons souhaiter la cessation du péché sur la terre, mais non la perte des pécheurs ». Ce docteur fit plusieurs voyages, et échappa une fois miraculeusement à la mort dans un naufrage. On lui attribue la plupart des textes anonymes de la Mischna (מַמַם מְשָׁמָם). Il s'était rendu dans une ville de l'Asie-Mineure (à Sardes, en Lydie), où il mourut avant ses collègues R. lehuda ben-Elaï et R. Iosé. Il était, sous le patriarcat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, un des chefs de l'académie d'Ouscha, où il avait le titre de Hakam (בְּבַּהַ). Il en fut exclu temporairement par ordre du Naci, à qui il avait voulu faire opposition par suite d'une décision réglant les honneurs à rendre aux chess de l'assemblée synhédrinale (v. רַבּן שִׁמְעוֹן בַּן־גַּמְלָראֵל).

Rabbi Mathia, fils de Harasch, était disciple de R. Eliézer fils d'Hyrcan, et florissait au II siècle. Habitant d'abord la Palestine, il s'établit ensuite à Rome, où il fonda une école. Il y reçut la visite de R. Élazar ben-Asaria, et plus tard celle de R. Siméon ben-Iochai, que des démarches à faire auprès du gouvernement avaient amenés à Rome.

ן

אי הָאּרְבּלִי Nithaī d'Arbel (en Palestine, au Nord de Tibérias), collègue de Josua ben-Perachia, était vice-président du Synhédrin (אָב בַּיִּח דִּיךְ).

רבי לְחוּנְיָא בְּרְתַּכְּנְת fils de Hakkanah, selon quelques-uns le même que R. Nehounia le Grand, était disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī et l'un des hommes les plus distingués par leur piété et leur savoir. Il passe pour l'auteur de plusieurs livres cabbalistiques.

רבי נְהוֹנְאי Rabbi Nehorai florissait en Palestine au II siècle et était contemporain de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, de R. Méir, de R. losé, etc. Ce nom est donné aussi à R. Néhémia, docteur qui a vécu à la même époque et qui a appartenu à la même école.

עַקּבָיָא בָּדְבַּיַהַלַּלְאַל Akabia, fils de Mahlallel, paraît avoir vécu dans le dernier siècle avant l'ère actuelle et fait partie du Synhédrin à Jérusalem. En désaccord avec ses collègues sur certaines questions de pratique religieuse, on lui offrait de le nommer vice-président (אַב בַּידו הַירן) à condition qu'il adopterait l'avis de la majorité touchant les points controversés. Akabia refusa, aimant mieux, disait-il, passer toute sa vie pour un insensé que d'avoir un instant à se reprocher sa conduite devant Dieu. Avant de mourir il recommanda à son fils de se ranger du côté de la majorité; et lorsque ce même fils le pria de le recommander à ses collègues, il lui répondit : « Ce seront tes propres œuvres qui te feront rechercher ou repousser par tes collègues. »

רבי עקיבא Rabbi Akiba, fils de Joseph, d'une famille de proselytes, est né, selon les uns, un an avant l'ère vulgaire; selon les autres, l'an 41 de la même ère; et mort, selon les premiers, l'an 120; selon les autres, en 61, agé de cent vingt ans. Il gardait les troupeaux du riche Calba-Saboua, lorsqu'à la sollicitation de la fille de son maître, avec laquelle il s'était marié secrétement, il prit le parti de se livrer aux études. Il fut le disciple de Nahum de Guimso, dont il adopta et propagea la méthode d'enseignement. Contemporain et collègue de R. Tarphon, de R. Eliézer, de R. Josua, etc., il fut un des puissants propagateurs de la science religieuse, et nul ne contribua plus essicacement au développement et aux progrès des études sacrées. Des milliers de disciples fréquentaient son académie, d'où sortirent les maîtres les plus distingués, tels que les Thanaim R. Iosé,

R. Iehuda, R. Méir, R. Siméon, etc. C'est dans l'esprit de son enseignement et sous l'influence de son école qu'ont été composés ces documents importants où se trouvent conservées les doctrines pratiques et spéculatives du judaïsme, et qui sont connus sous les noms de Mechiltha, Siphra, Sipheri, Thosiphtha, et le plus important de tous la Mischna. La vie de ce docteur offre de curieux incidents; sa fortune a subi de nombreuses vicissitudes; mais sa modestie, sa charité, sa foi, son amour pour l'étude et l'enseignement, son patriotisme ardent, ne se sont jamais démentis, et ont fait de lui une des grandes figures de l'histoire juive. Son séjour habituel était à Beni-Berak, village situé au nord-ouest de Japha ou Joppé, non loin de Jamnia, siège du Synhedrin. Il fit plusieurs voyages en Asie, en Afrique et en Europe. Seul des quatre docteurs désignés dans l'allégorie talmudique de l'entrée au Paradis (v. אַלִּישֵׁע הַּן־אַבוּרַה), il est sorti sain et sauf de cette entreprise périlleuse. Il est aussi un des docteurs qui auraient voulu rendre impossible l'application de la peine de mort. Il embrassa le parti de Bar-Cochéba, et dans la grande révolte des Juifs, sous Adrien, il fut arrêté et condamné à mort. Il subit le martyre à Césarée. Au milieu des plus cruelles tortures, voyant ses disciples consternés, il leur donna l'exemple d'une foi hérosque en se félicitant de pouvoir accomplir, ce qui a été le désir de toute sa vie. ce précepte : « Tu aimeras l'Éternel ton Dieu de tout ton cœur, de toute ton âme, de tout ton pouvoir. » Récitant une dernière fois cette profession de foi : « Écoute, Israel, l'Éternel est notre Dieu, l'Éternel est un. » Il rendit l'ame en appuyant sur le mot un אַדֵּדר.

3

PITY Thabbi Zadok, selon quelques-uns de la race sacerdotale, était contemporain de R. Iohanan ben-Zaccaī, de R. Gamaliel II, etc. Il se distingua par sa profonde piété. Prévoyant la ruine de Jérusalem, il jeunait pendant quarante ans pour détourner ce malheur de sa patrie. A la prise de Jérusalem, et sur la recom-

mandation de R. Iohanan ben-Zaccai, Vespasien envoya des médecins pour guérir le pieux docteur, dont la santé était compromise par suite de son long jeune. R. Zadok appartenait par ses principes à l'école de Schamai, mais dans la pratique il suivit pendant toute sa vie les décisions de l'école de Hillel.

W W

27

vice-président du Synhédrin אַבּ בַּיִּדִידִּי, fut le fondateur d'une célèbre école, émule de celle de Hillel. Les membres de ces deux académies, malgré la divergence de leurs opinions et la vivacité de leurs controverses, vécurent dans une union fraternelle, et leur vie de famille ne fut jamais troublée par suite de leurs discussions théologiques. Quant aux deux fondateurs, Hillel et Schammaï, ils n'étaient personnellement en désaccord que sur trois questions doctrinales.

Jeune, fut un des disciples de R. Gamaliel I^{et} l'Ancien (עובר בּרָבְּלְבָּאל.). Selon les uns, le titre de אָבָרָשׁל בּרָבְּעָל.). Selon les uns, le titre de אָבָרָשָּל lui fut donné à cause de sa grande humilité; selon les autres, pour le désigner comme un second Samuel, par allusion à son homonyme le prophète Samuel. Il est mort sans enfauts, du vivant de R. Gamaliel l'Ancien, peu de temps avant la destruction du second temple.

קיקינוֹן הַצּרִיק prêtre, fut un des derniers des hommes de la grande Synagogue, corps de savants docteurs établi par Ezra. Malgré la grande célébrité dont jouit son nom, il est difficile de préciser l'époque à laquelle ce chef a vécu et exercé son autorité. L'opinion généralement admise le place sous Alexandre le Grand, et il scrait mort l'an 5 de l'ère des Séleucides (en 308 avant l'ère vulgaire). Il y en a qui voient dans ce personnage Simeon I, fils d'Onias I (en 300 avant l'ère vulgaire); selon d'autres, Siméon le Juste serait Siméon II, fils d'Onias II, et aurait vécu vers 58-90 de l'ère des Séleucides (254-222 avant l'ère vulgaire). L'opinion qui croit voir ce docteur dans Siméon, frère de Judas Maccabée, ne mérite pas qu'on s'y arrête. Il y a enfin des auteurs qui admettent deux personnages du même

הַשְּלֵין זְיֹטְשִׁל Siméon, fils de Schatah, chef du Synhédrin avec Juda ben-Tabbaī, florissait un siècle avant l'ère vulgaire, sous Alexandre Jannée, dont il était le beau-frère. On sait que ce prince, ayant embrassé le parti des Zaducéens, persécuta cruellement les Pharisiens, dont un grand nombre, Siméon y compris, ne purent échapper au supplice que par la fuite. Rappelé à la cour par l'intermédiaire de la feinc sa sœur, Siméon obtint pour tous ses

collègues la permission de rentrer dans le pays. Ce fut encore par les soins de ce docteur que le Synhédrin, presque entjèrement composé à cette époque de Zaducéens, fut réformé par l'expulsion successive des membres appartenant à la secte hérétique, dont les places furent occupées par les Pharisiens. Cet acte fut consommé le 28 du mois de Thébeth (vers l'an 100 avant l'ère vulgaire), et une fête fut instituée en commémoration de cet important événement. Ce fut aussi par l'influence de Siméon fils de Schatah que les écoles se multiplièrent dans les principales villes de la Palestine. Plusieurs actes de la vie de Siméon témoignent du caractère énergique et inflexible de ce célèbre docteur, qui à une piété rigide joignit une probité sévère et une incorruptible intégrité. On lui doit plusieurs règlements et ordonnances concernant le culte. Il mourut sous le règne d'Aristobule, fils d'Alexandre Jannée.

בְּקְלִיאֵל בְּן־בְּקְלִיאֵל הּméon II, fils de R. Gamaliel l'Ancien et arrière-petit-fils de Hillel, succéda à son père dans la dignité de Naci, vers l'an 50 de l'ère vulgaire. Il périt par le glaive romain à la prise de Jérusalem, et fut le premier des dix martyrs.

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־נּמְלִיאֵל Rabban Siméon III, fils de R. Gamaliel II de Jamnia, et père de R. Iehuda le Naci, florissait pendant la première moitié du IIº siècle et habitait Ouscha et Schepiram. Il exerçait la dignité de Naci après la mort de R. Akiba et la prise de Bithar. C'était un des grands docteurs, et son opinion, toutes les fois qu'elle se trouve rapportée dans la Mischna, est adoptée comme règle de pratique à trois exceptions près. Il eut pour collègues R. Nathan, qui fut viceprésident (אַב בֵּית דִּין), et R. Méir, ayant le titre de Hacham (קבם) et chargé principalement de l'examen des questions concernant les lois cérémonielles. Selon l'usage, toute l'assemblée se levait lorsque le Naci ou l'un de ses deux collègues faisait son entrée journalière dans l'académie. Par un règlement du Naci, cet honneur fut modifié suivant le rang du dignitaire. Blessés de cette mesure, R. Nathan et R. Méir se concertèrent entre eux sur un moven d'embarrasser le Naci par des questions qui, ne le trouvant pas préparé, mettraient sa science en défaut. A cet effet, ils s'entendirent pour mettre à l'ordre du jour, à l'insu de R. Siméon, la discussion d'une matière peu connue et que le Naci n'avait pas encore approfondie. Mais, averti à temps, R. Siméon put prendre ses mesures pour échapper au piège qui lui était tendu. et les deux docteurs, en punition de leur complot, furent expulsés de l'académie, mais rappelés bientôt à la demande de R. Iosé.

תְבְּי שְׁמְעוֹן בֶּדְנְחַלְאֵל Rabbi Siméon, fils de Nathaniel, fut un des cinq principaux disciples de R. Iohanan ben-Zaccaī et gendre de R. Gamaliel l'Ancien.

אַמְעוֹן קּרוֹנְאָ Siméon, fils de Soma, appelé aussi Ben-Soma, fut contemporain de R. Ismael, de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il était distingué comme Darschân (interprète des textes bibliques) et s'occupait de sciences spéculatives (עַלִּישָׁע בָּרְיַבְינִית בַּיִּרְאַנִייָּת.). Il est mort jeune sans avoir été promu au titre de Rabbi (עַבִּי הַנִינָא בַּרְרַהַנִינִאי בַּיִר.).

appelé aussi Ben-Azaī, était contemporain de Ben-Soma. D'abord disciple de R. Akiba, Ben-Azaī est devenu son collègue. Il enseignait à Tibérias, et acquit une grande réputation comme habile dialecticien. Il devait épouser la fille de R. Akiba; mais son grand amour pour l'étude le fit renoncer au mariage et vivre dans le célibat. Il est mort jeune, et, comme Ben-Soma, sans avoir été revêtu du titre de Rabbi.

רבי שמעון כּו־יוֹחָאִי Rabbi Siméon. fils de lochai, était disciple de R. Akiba, collègue de R. Iehuda ben-Elai, de R. losé, de R. Méir, et l'un des maîtres de R. Iehuda le Naci. Il fut de la promotion faite par R. Iehuda ben-Baba (v. רבי יוֹסי). Ayant déprécié dans une réunion les actes du gouvernement romain (v. רַבָּר יוֹפַר et יפָר יוֹפָר), il fut denoncé et condamné à mort. Pour échapper au supplice, il se tint caché avec son fils R. Elazar pendant douze ans dans une caverne, où il ne cessa de se livrer à l'étude et aux méditations. Il sit plus tard partie d'une députation qui se rendit à Rome pour solliciter la révocation d'un édit qui interdisait aux Juiss les pratiques religieuses, notamment l'observation du Sabbath et de la circoncision. Ce fut à propos d'une question liturgique posée par lui qu'eut lieu à l'académie de Jamnia la célèbre discussion entre R. Gamaliel II et R. Josua, et qui eut pour suite la destitution momentanée de R. Gamaliel. R. Siméon ben-Iochaï est l'auteur des textes anonymes du Siphri (commentaire du IVe et du V° livre du Pentateuque). On lui attribue aussi le fond du livre cabbalistique le Sohar. Né en Galilée, il habitait un endroit nommé Thékoa; il s'est trouvé aussi à Ouscha. Ce docteur fit son occupation exclusive de l'étude de la loi, et il enseigna une morale pure et sévère. « Plutôt, dit-il, que de faire rougir son prochain en public, il faut se laisser jeter dans une fournaise ardente.

רְבִי שׁׁרְעוֹן כְּוֹ־אֵלְעוֹר Rabbi Simeon, fils d'Elazar de la Galilée, était disciple de R. Méir et contemporain de R. Iehuda le Naci. Il est connu par ses rapports avec les Samaritains et par ses discussions avec leurs scribes.

תבי שִׁמְעוֹן כְּדְיְתּוְדְה fils de Iehuda, était contemporain de de R. Siméon ben-Élazar et disciple de R. Siméon ben-Iochaī. Il était de Kephar-Acco, village près d'Acre.

Rabbi Siméon, fils de Menasia, contemporain des deux précédents, et appartenant comme eux à la dernière génération des Thanaim.

אָמַעְיָה Schemaya , collègue d'Abtalion (v. אָבְטַלְּיוּן).